

Holy Bible

Aionian Edition®

כתביה הקודש
Hebrew Aleppo Codex

AionianBible.org
התרגם ההפוך הראשון בעולם
הוא זמין להעתיק ולהדפיס
קראו לו גם "התניך הסגול"

Holy Bible Aionian Edition ®

כתביה קודש

Hebrew Aleppo Codex

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2021

Source text: Unbound.Biola.edu

Source version: 2/7/2021

Source copyright: Public Domain

Hebrew scholars from Tiberias, Israel, 950

Formatted by Speedata Publisher version 4.6.0 on 11/26/2021

100% Free to Copy and Print

<http://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<http://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Additional Information:

Here are the list of extant passages from Aleppo, but be aware that any others are unmarked and supplied from other sources. The Aleppo text is missing all of the Pentateuch to the Book of Deuteronomy 28.17; II Kings 14.21–18.13; Book of Jeremiah 29.9–31.33; 32.2–4, 9–11, 21–24; Book of Amos 8.12–Book of Micah 5.1; So 3.20–Za 9.17; II Chronicles 26.19–35.7; Book of Psalms 15.1–25.2 (MT enumeration); Song of Songs 3.11 to the end; all of Ecclesiastes, Lamentations, Esther, Daniel, and Ezra-Nehemiah, https://en.wikipedia.org/wiki/Aleppo_Codex. Also vowels and the Masorah are missing. This text is for parallel reference only.

All New Testament in Modern Hebrew (HRNT) citations are copyrighted.

They are used with permission from The Bible Society in Israel.

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a lexicon. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

תוכן העניינים

הברית הישנה

	בראשית
	נספח
שמות	
מדרך הקורא	
ויקרא	
מילון	
במדבר	
מפות	
דברים	
Doré אירורים	
יהושע	
165	
שופטים	
185	
204	
שמואל א	
229	
שמואל ב	
250	
מלכים א	
275	
מלכים ב	
299	
ישעיה	
332	
ירמיה	
374	
יהזקאל	
411	
תויש	
416	
יואל	
418	
עמוס	
423	
עבריה	
424	
יונת	
426	
מיכה	
429	
נחום	
431	
חבקוק	
433	
צפניה	
435	
חגי	
437	
זכריה	
444	
מלאכי	
446	
תהלים	
487	
אירוב	
504	
משלי	
518	
רות	
521	
שיר השירים	
524	
קהלת	
530	
איכה	
533	
אסתר	
540	
דניאל	
553	
עזרא	
561	
נחמיה	
572	
דברי הימים א	
594	
דברי הימים ב	

הברית הישנה

וינרש את האדם וישכן מקרם לנו עدن את הכרבים ואת להט החרב המתחפכת לשמר את דרך עץ החיים
(בראשית 3:24)

בראשית

וירא אליהם כי טוב ²² ויברך אותם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את הרים בימים והעוף ירב בארץ ²³ ויהי ערבות ויהי בקר יום חמישיו ²⁴ ויאמר אלהים תוציא הארץ נפש למין בהמה ורמש וחיטה הארץ למין ויהי כן ²⁵ ויעש אלהים את חיות הארץ למיניהם ואת הבהמה למיניהם ואת כל רמש האדמה למיניהם וירא אלהים כי טוב ²⁶ ויאמר אלהים עשה אדם בצלמו כדמותנו וירדו בדנת הים ובעוות השמיים ובבבנה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ²⁷ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים בראשו זכר ונקבה בראשם אתם ²⁸ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וככשה ורדו בדנת הים ובעוות השמיים ובכל חיה הרמשת על הארץ ²⁹ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכללה ³⁰ ולכל חיה הארץ ולכל עוף השמיים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש חייה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן ³¹ וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערבות ויהי בקר יום חמישי ³² ויאמר אלהים ויהי בקר יום חמישי

2 ² ויכלו השמיים והארץ וכל צבאם ² ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ³ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר בראשם לעשות ⁴ אלה תולדות השמיים והארץ ובכל שיח השדה טרם יהיה בארץ-ארץ ושמי ⁵ וכל שיח השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ וארם אין לעבד את הארץ ⁶ ואדרעה מן הארץ והשקה את כל פני הארץ ⁷ וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש היה ⁸ ווועט אשר שרכו המים למיניהם ואת כל עוף תנף למיניהם

1 בראשית בראשו אלהים את השמיים ואת הארץ ² והארץ הייתה תהו ובתו והשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים ³ ויאמר אלהים אור ויהי אור ⁴ וירא אלהים את האור כי טוב ויבدل אלהים בין האור ובין החשך ⁵ ויקרא אלהים לאור יומם ולילה ויהי ערבות ויהי בקר יום אחר יומם ולמים ⁶ ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת הרקיע ובין המים אשר מעל הרקיע ויהי כן ⁸ ויקרא אלהים לרקע שמיים ויהי ערבות ויהי בקר יום שני ⁹ ויאמר אלהים יקו המים מתחת השמיים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ¹⁰ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמ珂ה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ¹⁰ ויאמר אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרע בו על הארץ ויהי כן ¹² ותוצאת הארץ דשא עשב מזריע זרע למיניהם ועץ עשה פרי אשר זרע בו למיניהם וירא אלהים כי טוב ¹³ ויהי ערבות ויהי בקר יום שלישי ¹⁴ ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמיים להבדיל בין היום ובין הלילה והוא לאחת ולמועדים ולימים ושנים ¹⁵ ויהי למאורת ברקיע השמיים להאריך על הארץ ויהי כן ¹⁶ ויעש אלהים את שני המאות הגדלים את המאור הגדל למלשלת היום ואת המאור הקטן למלשלת הלילה ואת הכוכבים ¹⁷ ויתן אתם אלהים ברקיע השמיים להאריך על הארץ ¹⁸ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ¹⁹ ויהי ערבות ויהי בקר יום רביעי ²⁰ ויאמר אלהים--ישראלו המים שרים נפש חייה ועוף יעופף את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיים הרמשת על הארץ על פני רקיון השמיים ²¹ ויברא אלהים אשר שרכו המים למיניהם ואת כל עוף תנף למיניהם

יהוה אלהים גן בעדרן--מקדם ויישם שם את האדם אשר יוצר ⁹ וויצמה יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל--ועז החיים בתחום הנן עצ הדעת טוב ורע ¹⁰ ונגהר יצא מאمعدן להשקות את הנן ומשם יفرد והיה לאربעה ראשיים ¹¹ שם האחד פישון--הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזוב ¹² וזהב הארץ הווה טוב שם הבדלה ואבן השם ¹³ ושם הנהר השני ניחון--הוא הסובב את כל ארץ כוש ¹⁴ ושם הנהר השלישי חרקל הוא החלק קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחחו בנן עדן לעברה ולשמרה ¹⁵ וויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הנן אכל תאכל ¹⁶ ומעז הדעת טוב ורע--לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ¹⁷ ויאמר יהוה אלהים לא טוב היהת האדם לבדו עשה לו עזר סננדו ¹⁸ ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חיות השדה ואת כל עוף השמיים ויבא אל האדם לראות מה יקרה לו וככל אשר יקרה לו האדם נפש חייה הוא שמו ²⁰ ויקרא האדם שמות לכל הbhמה ולועוף השמיים ולכל חיות השדה ולאדם לא מצא עזר סננדו ²¹ וויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשער תחתנה ²² ובין יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ²³ ויאמר האדם זאת אישתך עצמך עצם מעצמי ובשר מבשריו לזוית יקרה אשה כי מואיש לקחה זאת ²⁴ על כן יעצוב איש את אביו ואת אמו ודברק באשתו והיו לבשר אחד ²⁵ ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתרחשו

3 והנחש היה ערום מכל חיות השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הנן ² ותאמיר האשה אל הנחש מפרי עץ הנן נאכל ³ ומפרי העץ אשר בתחום הנן

כאהר ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו
ולקח גם מעץ החיים ואכל וחיו לעלם ²³ וישלחו
יהוה אליהם מגן עדן--לעבר את האדמה אשר
לקח NAMES ²⁴ וינגרש את האדם וישכנן מוקדםلن עדן
את הכרבים ואת להט החרב המתהפהת לשמר
את דרך עץ החיים

19 ויקח לו למק שתי נשים שם האחת עדה ושם
השנייה צלה ²⁰ ותלד עדה את יבל והוא היה-אבי
ישב אהל ומקנה ²¹ ושם אחיו יובל הוא היה--
אבי כל חפש כנור ועוגב ²² ואצלת הנחשת וברזול ואחות
את תוכל קוין--לטש כל הרש נחשת וברזול ואחות
תוכל קוין נעמה ²³ ויאמר למק לנשו עדה וצלה
שמעון קולי--נשי למק האינה אמרתי כי איש הרני
לפצעיו וילד לחברתי ²⁴ כי שבעתים יקם קוין ולמק
שבעים ושבעה ²⁵ וידע אDEM עוד את אשתו ותלד
בן ותקרא את שמו שהי שטי לאליהם זרע אחר-
תחת הבל כי הרנו קוין ²⁶ ולשתם נם הוא ילד בן
ויקרא את שמו אנוש או הוחל לкриא בשם יהוה

5 זה ספר תולדת אדם ביום בראשם אליהם אדם
בדמות אליהם עשה אותו ² זכר ונקבה בראם
ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם ³
ויהי אדם שלשים ומאות שנה ווילד בדמותו צלמו
ויקרא את שמו שת ⁴ ויהיו ימי אדם אחרי הולידו
את שת שמנה מאות שנה ווילד בנים ובנות ⁵ ויהיו
כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים
שנה וימת ⁶ ויהי שת חמיש שנים ומאות שנה ווילד
את אנוש ⁷ ויהי שת אחרי הולידו את אנוש שבע
שנתיים ושמנה מאות שנה ווילד בנים ובנות ⁸ ויהיו
כל ימי שת שודם עשרה שנה ותשע מאות שנה
וימת ⁹ ויהי אנוש תשעים שנה ווילד את קוין ¹⁰
ויהי אנוש אחרי הולידו את קוין חמיש עשרה שנה
ושמנה מאות שנה ווילד בנים ובנות ¹¹ ויהי כל ימי
אנוש חמיש שנים ותשע מאות שנה וימת ¹² ויהי קוין
שבעים שנה ווילד את מהללאל ¹³ ויהי קוין אחרי
הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות
שנה ווילד בנים ובנות ¹⁴ ויהי כל ימי קוין עשר
שנתיים ותשע מאות שנה וימת ¹⁵ ויהי מהללאל חמיש
שנתיים ושמנה שנה ווילד את ירד ¹⁶ ויהי מהללאל
אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את
קוין ותאמר קניתוי איש את יהוה ² ותוספ' לולדת את
אחיו את הבל והוא הבל רעה צאן וקוין היה עבד
אדמה ³ ויהיו מקץ ימים ויבא קוין מפרי האדמה
מנחה--לייהה ⁴ והבל הביא נם הוא מבחרות צאנו
ומחלבנן וישע יהוה אל הבל ואל מנהתו ⁵ ואל
קוין ואל מנהתו לא שעה וויחר לקוין מאד ויפלו
פניו ⁶ ויאמר יהוה אל קוין למה חרחה לך ולמה
נפלו פניך ⁷ הלווא אם תיטיב שאתה ואם לא תיטיב
לפתח חטאך רבץ ואליך תשקתו ואתה תמשל בו
ויאמר קוין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה
ויקם קוין אל הבל אחיו ויהרנו ⁹ ויאמר יהוה אל
קוין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתך השמר אחיך
אנכי ¹⁰ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים
אלי מן האדמה ¹¹ ועתה אדרור אתה מן האדמה
אשר פצתה את פיה לכתת את דמי אחיך מידך ¹²
כי העבר את האדמה לא הספיקת כחה לך ניד
תהייה בארץ ¹³ ויאמר קוין אל יהוה נдол עוני מנשא
הן גרשתי את הרים מעל פנוי האדמה ומפניך
אסתר והייתי נוע ונדר בארץ והוא כל מצאי יהרני
ויאמר לו יהוה לךן כל הרג קוין שבעתים יקם
וישם יהוה לקוין אותך לבתי הכותות אתה כל מצאו
16 ויצא קוין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמתה
עדן ¹⁷ וירד עז קוין את אשתו ותהר ותלד את תנוך
ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך ¹⁸
וילד לCHANOK את עירד ועירד ילד את מהוויאל
ומחייביאל ילד את מותושאל וממותשאל ילד את למק

ויתעצב אל ליבו ז ויאמר יהוה אמזה את הארץ אשר בראשי מעל פניו האדמה מארם עד בהמה עד רמש ועד עופר השמים כי נחמתי כי עשיהם 8 ונח מצא חן בעני יהוה 9 אלה תולדת נח--נח איש צדיק תמים היה בדרתינו את האלים התחלק נח 10 ויולד נח שלשה בניים--את שם את חם ואת יפת 11 ותשחת הארץ לפני האלים ותملא הארץ חמש 12 וירא אליהם את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשאר את דרכו על הארץ 13 ויאמר אליהם לנח קץ כל בשאר בא לפני--כי מלאה הארץ חמש מפניהם והגנו משחיתם את הארץ 14 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומוחוץ בכפר 15 וזה אשר תעשה אתה שלוש מאות אמה ארך התבה חמישים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה 16 צהר תעשה לתבה ואל ושלשים שנותם ושלשים תעשה 17 ואני הגנו מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשאר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע 18 והקמתי את בריתך ובאת אל התבה--אתה וביך ואשתך ונשי בניך אתך 19 ומכל חי מכל בשאר שנים מכל תביא אל התבה--להחית אתך זכר ונקבה יהיה 20 מהעוף למיניו ומין הבהמה למיןה מכל רמש הארץ למיניה--שנים מכל יבוא אליך להחיות 21 ואתה קח לך מכל מאכל אשר אכל ואספה אליך והוא לך ולهم לאכלה 22 וייעש נח ככל אשר צוה אותו אליהם--כן עשה 7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביך אל התבה כי אתך ראוי צדיק לפני בדור זהה 2 מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה--איש ואשתו ומין הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים--איש ואשתו 3 גם מעופ השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ 4 כי לימים שנה יוולד בניים ובנות 7 ויהיו כל ימי מהללאל המש והשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת 18 ויהיו ירד שתים וששים שנה ומאות שנה ויולד את חנוך 19 ויהי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ווילד בניים ובנות 20 ויהיו כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת 21 ויהי חנוך המש וששים שנה ויולד את מותשלח 22 ויתהlek חנוך את האלים אחרי הולידו את מותשלח שלש מאות שנה ויולד בניים ובנות 23 ויהיו כל ימי חנוך המש וששים שנה ושלש מאות שנה 24 ויתהlek חנוך את האלים ואנינו כי לך אהו אליהם 25 ויהי מותשלח שבע ושmins שנה ומאות שנה ויולד את למד 26 ויהיו מותשלח אחרי הולידו את למד שתים ושmins שנה ושבע מאות שנה ויולד בניים ובנות 27 ויהיו כל ימי מותשלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת 28 ויהי למד שתים ושmins שנה ומאות שנה ויולד בן 29 ויקרא את שמו נח לאמר זה ונחמןנו ממעשנו ומעצבון יידינו מן הארץ אשר ארחה יהוה 30 ויהי למד אחרי הולידו את נח המש והשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בניים ובנות 31 ויהי כל ימי למד שבע ושביעים שנה ושבע מאות שנה וימת 32 ויהי נח בן חמיש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת

6 ויהי כי החל האדם לרוב על פני הארץ ובנות ילדו להם 2 ויראו בני האלים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו 3 ויאמר יהוה לא ידונ רוחי באדם לעלם בשם הואبشر והוא ימי מאה ועשרים שנה 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם ונם אחרי כן אשר יבוא בני האלים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם 5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יציר מחשבת לבו רק רע כל היום 6 ווינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ

וישאר אך נח ואשר אותו בתבה ²⁴ ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום

8 ויזכר אליהם את נח ואת כל החיים רוח על הbhמה אשר אותו בתבה ויעבר אליהם רוח על הארץ וישכו המים ² ויסכרו מעינת תהום וארבתה השמים ויכלא הנשימים מן השמים ³ וישבו המים מעל הארץ הлок ושוב ויחסרו המים--מקצת חמשים עשר יום ⁴ ותנה התבהה בחדר השבעי בשבעה וחסור עד החדר העשירי בעשרי באחד לחדר נרא ראיי הדרים ⁶ ויהיו מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבהה אשר עשה ⁷ וישלח את הערב יצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ ⁸ וישלח את היונה מטהו--לראות הקלו המים מעלה פנוי האדמה ⁹ ולא מצאה היונה מנוחה לכף רגלה ותשב אליו אל התבהה--כי מים על פנו כל הארץ וישלח ידו ויקח אתה ויבא אתו אל התבהה ¹⁰ ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסוף שלח את היונה מן התבהה ¹¹ ותבא אליו היונה לעת ערב ותנה עליה זית טרפ בפייה וידענה נח כי קלו המים מעלה הארץ ¹² ויהיל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את הדונה ולא יספה שוב אליו עוד ¹³ ויהיו באחת הגביה בראשו באחד לחדר חרבו המים מעלה הארץ ויסר נח את מכסה התבהה וירא ותנה הרבה פנוי האדמה ¹⁴ ובכדר השני בשבעה ועשרים יום לחדר--יבשה הארץ ¹⁵ וידבר אליהם אל נח לאמר ¹⁶ צא מן התבהה--אתה ואשתך ובניך ונשי בנים אתק ¹⁷ כל החיים אשר אתק מכלبشر בעוף ובבבמה ובכל הרמש הרמש על הארץ-- הוצא (היצא) אתק ושרצוי בארץ ופרו ורבו על הארץ ¹⁸ ויצא נח ובנו ואשתו ונשי בנו אותו ¹⁹ כל החיים כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ-- למשפחתים יצאו מן התבהה ²⁰ ויבן נח מזבח

עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארכבים לילה ומהיתי את כל היקום אשר עשתי מעל פנוי האדמה ⁵ ווישע נח ככל אשר צוה יהוה ⁶ ונח בן שיש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ ⁷ ויבא נח ובנו ואשתו ונשי בנו אותו--אל התבהה מפני מי המבול ⁸ מן הבבמה הטהורה ומן הבבמה אשר איןנה טהרה ומן העוף--וככל אשר רמש על האדמה ⁹ שנים שנים באו אל נח אל התבהה--זכר ונקהה כאשר צוה אליהם את נח ¹⁰ ויהי לשבעת הימים וממי המבול היו על הארץ ¹¹ ובשנת ש מאות שנה לחיה נח בחדר השני בשבעה עשר יום לחדרש--בימים זהה נבקעו כל מעינת תהום רבה ואրבתה השמים נפתחו ¹² ויהיו הנשימים על הארץ ארבעים יום וארכבים לילה ¹³ בעצם הימים הזה בא נח ושם וימת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בנו אתם--אל התבהה ¹⁴ המה וכל החיים למינה וכל הבבמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למיניהו וכל העוף למיניו כל צפור כל כנף ¹⁵ ויבאו אל נח אל התבהה שנים שניים מכל הבשר אשר בו רוח חיים ¹⁶ ותבאום זכר ונקהה מכל בשד באו כאשר צוה אותו אליהם ויסגר יהוה בעדו ¹⁷ ויהיו המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים ושאו את התבהה ותרם מעלה הארץ ¹⁸ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותליך התבהה על פנוי המים ¹⁹ והמים גברו מאד מאד--על הארץ ויכסו כל ההרים הגבאים אשר תחת כל השמים ²⁰ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים ²¹ ויגוע כל בשד הרמש על הארץ בעוף ובבבמה ובביה ובכל השرزן השرزן על הארץ--וככל האדם ²² כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחורבה--מתו ²³ וימח את כל היקום אשר על פנוי האדמה מאדם עד בהימה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ

אשר הקמו ביןינו ובין כלبشر אשר על הארץ ¹⁸ ויהיו בני נח הדיצאים מן התבבה-שם וחם וויפת וחם הוא אבי כנען ¹⁹ שלשה אלה בני נח ומאללה נפוצה כל הארץ ²⁰ ויחל נח איש הארץ וייטע כרם ²¹ ווישת מן היין וישכר וויתגלו בחוץ אהלה ²² וירא חם אבי כנען את ערות אביו וינגד לשני אחיו בחוץ ²³ ויקח שם וויפת את השמלה וישמו על שכם שניהם וילכו אחרניתו ויכסו את ערותם אביהם ובניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו ²⁴ ויקץ נח מיננו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן ²⁵ ויאמר אדרור כנען עבר עבדים יהיה לאחיו ²⁶ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו ²⁷ יפתח אליהם ליפת ווישכנן באחלי שם ויהי כנען עבר למו ²⁸ ויהי נח אחר המבול שלוש מאות שנה וחמשים שנה ²⁹ ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת

10 ואלה תולדת בני נח שם חם וויפת וילדו להם בנים אחר המבול ² בני יפת-גמרא ומגנו ומדוי ווון ותבל ומשך ותירס ³ ובני גמרא--אשכנו ווירפת וגנרטה ⁴ ובני יון אלישעה ותרשיש כתים ודרנים ⁵ מלאה נפרדו איי הנזום בארץתם איש לשלשו-- למשפחתם בנייהם ⁶ ובני חם--כוש ומצרים ופוט וכנען ⁷ ובני כוש-סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבחכא ובני רעמה שבא ודרן ⁸ וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות נבר הארץ ⁹ והוא היה נבר ציד לפניו יהוה על כן יאמר כנמרוד נבר היה ציד לפניו יהוה ¹⁰ ותהי ראיית ממלכתו בכל ארך ואкар וכלהה בארץ שנער ¹¹ מן הארץ היה יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבות עיר ואת כלח ¹² ואת רסן בין נינוה ובין כלח--הוא העיר הנדרלה ¹³ ומצרים ילד את לודים ואת ענים ואת להבים--וاثנה נפתחים ¹⁴ ואת פתרסים ואת כסלים אשר יצאו משם פלשתים--וاثנה כפתרים ¹⁵ וכנען

ליהוה ויקח מכל הbhמה השהרה ומכל העוף הטהור ויעל עלת מבזבזה ²¹ וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את הארץ בעבור האדם כי יציר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכotta את כל חי כאשר עשו ²² עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וכיין וחרף ויום ולילה--לא ישבתו

9 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ ² ומוראכם וחתכם יהיה על כל חיית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש הארץ ובכל דני הים בידכם נתנו ³ כל רמש אשר הוא חי לכם יהוה לאכללה כירק עשב נתתי לכם את כל ⁴ אך בשר נפשו דמו לאחallow וואך את דרכם לנפשותיכם אדרש מיד כל חייה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו--אדרש את נפש האדם ⁶ שפק דם האדם באדם דמו לישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם ⁷ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה ⁸ ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר ⁹ ואני הני מקים את בריתך אתכם ואת זריכם אחרים ¹⁰ ואת כל נפש החיים אשר אתם בעוף בbhמה ובכל חיית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חיית הארץ ¹¹ וזה קומו את בריתך אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ ¹² ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביןיכם ובין כל נפש החיים אשר אתכם--לדרת עולם ¹³ את קשתי נתתי בעני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן ¹⁵ וזכרתי את בריתך אשר בניי ובניכם ובין כל נפש החיים בכלبشر ולא יהיה עוד הימים למבול לשחת כל בשר ¹⁶ והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכור ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש היה בכלبشر אשר על הארץ ¹⁷ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית

ילד את צידן בכרכו--ואת חת 16 ואת היבוסי ואת האמרי ואת הנרגשי 17 ואת החוי ואת הערקי ואת הסני 18 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמותי ואחר נפצו משפחות המכני 19 ויהי נבול המכני מצדין--באכה גנדה עד עזה באכה סדנה ועمرה ואדמה וצבים--עד לשע 20 אלה בני חם למשפחותיהם ללשנותם בארצות בניהם 21 ולשם ילד נם הוא אבי כל בני עבר--אחי יפת הגדול 22 בני שם עילם ואשור וארכשׁ וולד וארם 23 ובני ארם--עוין וחול וגנתר ומש 24 וארכשׁ ילד את שלח ושלחה ילד את עבר 25 ול עבר ילד שני בניים שם האחד פלג כי בימי נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן 26 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצריםות ואת ירחה 27 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקללה 28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא 29 ואת אופר ואת חווילה ואת יובב כל אלה בני יקטן 30 ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם 31 אלה בני שם למשפחותם ללשנותם בארצותם לניהם 32 אלה משפחתי בני נה לתולדותם בניהם ומ אלה נפרדתו הנויים בארץ--

אחר המבול

媳妇 שפת כל הארץ ושם הפיצם יהוה על פני כל הארץ 10 אלה תולדת שם--שם בן מאה שנה ווילד את ארפקשׁ שנתיים אחר המבול 11 ויהי שם אחריו הולידו את ארפקשׁ חמץ מאות שנה ווילד בנים שלש שנים וארבע מאות שנה ווילד בנים ובנות 14 אהרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ווילד בנים ובנות 15 ויהי שלח ושלח חיו שלשים שנה ווילד את עבר 15 ויהי שלח אהרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ווילד בנים ובנות 16 ויהי עבר ארבע ושלשים שנה ווילד את פלג 17 ויהי עבר אהרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ווילד בנים ובנות 18 ויהי פלג שלשים שנה ווילד את רעו 19 ויהי פלג אהרי הולידו את רעו תשע שנים ומאות שנים ווילד בנים ובנות 20 ויהי רעו שתים ושלשים שרגן שרגן שנים ומאות שנים ווילד בנים ובנות 22 ויהי שרגן שלשים שנה ווילד את נחור 23 ויהי שרגן אהרי הולידו את נחור--מאות שנים ווילד בנים ובנות 24 ויהי נחור תשע ועשרים שנה ווילד את תרח תשע שרהה שנה ומאות שנה ווילד בנים ובנות 26 ויהי תרח שבעים שנה ווילד את אברהם את נחור ואת הרן 27 ואלה תולדת תרח--תרח הוליד את אברהם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט 28 וימת הרן על פניו תרח אביו בארץ מולדתו באור כבדים 29 ויקח אברהם ונחור להם נשים שם אשא אברהם שרי שם אשא נחור מלכה בת הרן אבוי מלכה ואבוי יסכה 30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד 31 ויקח תרח את אברהם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי קלתו אשא אברהם בנו ויצאו אתם מאור כבדים ללבת ארצתה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם 32 ויהיו ימי תרח המש שנים ומאות שנים וימת תרח בחרן

13 ויעל אברהם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו-הנגב ² ואברהם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב ³ וילך למסעיו מנגב ועד בית אל- עד המקום אשר היה שם אלה בתחלת בין בית ברכה ³ ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו ברך כל משפחת הארץ ⁴ וילך אברהם כאשר דבר אליו יהוה וילך אותו לוט ואברהם בן חמיש שנים ושבעים שנה בצעתו מחרן ⁵ ויקח אברהם את שרו נשא אתכם הארץ לשבת ייחדו כי היה רכושם רב אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחורין ⁶ ויעבר אברהם בארץ עד כנען ⁶ ונען מורה והכנען אז בארץ ⁷ מקום שכם עד אלון מורה והכנען אז בארץ ⁷ וירא יהוה אל אברהם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו ⁸ ויעתק שם הדרה מקדם לבית אל-ויט אלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה ⁹ ויסע אברהם הלוך ונסע הנגב ¹⁰ ויהי רעב בארץ ¹⁰ וירד אברהם מצרים לנור שם כי כבד הרעב בארץ ¹⁰ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים והוא אמר אל שרי אשתו הנה נא ידעת כי איש יפה מראה את ¹² והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגנו אהוי ואתך יהיו ¹³ אמרו נא אהתי את-למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך ¹⁴ ויהי כבאו אברהם מצרים ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד ¹⁵ ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ויהי לו צאן ובקר ¹⁶ ולאברהם היה טוב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמורים ועבדים ושפחתי ואנתנו ונמלים ¹⁷ וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשთ אברהם ¹⁸ ויקרא פרעה לאברהם ויאמר מה זאת עשית לי ומה לא הנגדת לי כי אשתק הוא ¹⁹ ומה אמרת אהתי הוא ואקח אתה לי לאשה עתה הנה אשתק קח וילך ²⁰ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אותו ואת אשתו ואת כל אשר לו

14 ויהי בימי אמරפל מלך שנער אריויך מלך אלסר כדRELעמר מלך עילם ותදעל מלך גוים ² עשו מלחמה את ברע מלך סדום ואת ברע מלך עקרה שנאכ מלך ארמה ושםאבר מלך צבים

מלך בלו' היא צער ³ כל אלה חבירו אל עמק השדים הואם המלח ⁴ שטים עשרה שנה עברו את כדרעלמר ושלש עשרה שנה מרדו ⁵ ובארבע עשרה שנה בא כדרעלמר והמלכים אשר אותו ויכו את רפואי בעשרה קרנים ואת הזווים בהם ואת האימים בשוה קרייטים ⁶ ואת החורי בהרים שער עד איל פארן אשר על המדבר ⁷ ווישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי--ונם את האמרי היושב בחצנן הנמר ⁸ וויצא מלך סdem ומלה' ערמה ומלה' ארמה ומלה' צבאים ומלה' בלע הוא צער וייערכו אתם מלחמה בעמק השדים ⁹ את כדרעלמר מלך עילם ותදעל מלך גויים ואמרפל מלך שנער ואירוע מלך אלסר--ארבעה מלכים את החמשה ¹⁰ ועמק השדים בארת חמר ויינסו מלך סdem וערמה וייפלו שמה והנסאים הרה נסו ¹¹ ויקחו את כל רכש סdem וערמה ואת כל אכלם--וילכו ¹² ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחוי אברהם וילכו והוא ישב בסdem ¹³ ויבא הפליט יינגד לאברהם העברי והוא שכן באלני מمرا האמרי אחוי אשכל ואחוי עניר והם בעלי ברית אברהם ¹⁴ וישמע אברהם כי נשבה אחוי וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן ¹⁵ ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדף עד חובה אשר משמאלי לדמשק ¹⁶ ווישב את כל הרכש ונם את לוט אחוי ורכשו השיב ונם את הנשים ואת העם ¹⁷ וויצא מלך סdem לקראותו אחרי שוכן מהוכות את כדרעלמר ואת המלכים אשר אותו--אל עמק שוה הוא עמק המלך ¹⁸ ומלאי צדק מלך שלם החזיא לחם ויין והוא כהן לאל עליון ¹⁹ ווירכהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קנה שמים וארץ ²⁰ וברוך אל עליון אשר מן צדיך בידך ויתן לו מעשר מכל ²¹ ויאמר מלך סdem לאל אברהם תנ' לי הנפש והרכש קח לך ²² ויאמר אברהם אל מלך סdem הרמתי ידי

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברהם במחזה לאמר אל תירא אברהם אני ממן לך--שברך הרבה מאד ² ויאמר אברהם אדני יהוה מה תנת לי ³ ואני חולך עיריו ובן משק ביתו הוא דמשק אליעזר ⁴ ויאמר אברהם--הן לי לא נתה זוועתנה בן ביתו יורש אתי ⁴ והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך ⁵ וויצו אתו החוצה ויאמר הבט נא השמיימה וספר הכוכבים--אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהוה זרעך ⁶ והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה ⁷ ויאמר אליו אני יהוה אשר החזאתיך נואר כshedim-- לחתה לך את הארץ חזאת לרשותה ⁸ ויאמר אדני יהוה במאה אדע כי אירשנה ⁹ ויאמר אליו קחה לי עגלת משלהש ועו משלהש ואיל משלהש ותר גנוול עגלת משלהש ועו משלהש ואיל משלהש בתוק ויתן איש ¹⁰ ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוק ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בתה ¹¹ וירד העיט על הפנירם וישב אתם אברהם ¹² ויהי השם לבוא וחרדמה נפלה על אברהם והנה אימה חשה נדלה נפלה עליו ¹³ ויאמר לאברהם ידע תדע כי נר יהוה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם-- ארבע מאות שנה ¹⁴ ונם את הגוי אשר יעבדו דן ואנכי ואחרי כן יצאו ברכש גודול ¹⁵ ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה ¹⁶ ודור רביעי ישבו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה ¹⁷ ויהי השם באה ועתה היה והנה תנור שען ולפיד אש אשר עבר בין הגוזרים הארץ ¹⁸ ביום ההוא כרת יהוה את אברהם--ברית לזרעך נתתי את הארץ חזאת מנהר מצרים עד הנهر הנגדל נהר

פרת 19 את הקניי ואת הקניי ואת הקרןוי 20 ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים 21 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הנרגשי ואת היוכסי

אותך במאד מאד 3 ויפל אברהם על פניו וידבר אותו אליהם לאמר 4 אני הנה בריתי אתה והיתה לך המון גוים 5 ולא יקרה עוד את שמק אברהם והוא שמק אברהם כי אב המון גוים נתתיק 6 וההפרתי אתה במאד מאד ונתקיך לגויים וממלכים ממק יצאו 7 והקממי את בריתך ביןיך ובין זרעך אחיך לדרכם--לבירות עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחיך 8 ונתקיך לך ולזרעך אחיך את ארץ מניריך את כל ארץ כנען לאחוזה עולם והיה לך להם לאלהים 9 ויאמר אלהים אל אברהם אתה את בריתך תשמר--אתה וזרעך אחיך לדרכם 10 זאת בריתך אשר תשמרו ביןיכם ובין זרעך אחיך המול لكم כל זכר ובונמלתם אתبشر ערלתכם והיה לאות בריתך ביןיכם וביןיכם 12 ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר--לدرתיכם ליד בית--ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא 13 המול ימול ליד ביתך ומקנת כסף והיות בריתך בבשרכם לברית עולם 14 ווערל זכר אשר לא ימול אתبشر ערלו--ונכרצה הנפש ההוא מעמיה את בריתך הפר 15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתק לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה 16 ובברכתך אתה וגוי נתתי ממנה לך בן וברכתי והיתה לגויים מלכי עמים ממנה יהיה 17 ויפל אברהם על פניו יצחק ויאמר לבבו הלבן מה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד 18 ויאמר אברהם אל האלים לו ישמעאל יהיה לפניך 19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתק ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקממי את בריתך אליו לברית עולם לזרעו אחיו 20 ולישמעאל אותו שמעתיק--הנה ברכתי אותו וההפרתי אותו והרבביי אותו במאד מאד שנים עשר נשאים يولיד נתתיו לגוי נדול 21 ואת בריתך אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד זהה בשנה אחרת 22 ויכל

16 ושרי אשתק אברהם לא ילדה לו וליה שפהח מצרים ושםה הנור 2 והאמיר שרי אל אברהם הנה נא עצרני יהוה מלדת--בא נא אל שפתך אויל אבנה ממנה וישמע אברהם לקול שרי 3 ותקח שרי אשתק אברהם את הנור המצרים שפהחה מזמן עשר שנים לשבה אברהם בארץ כנען ותתן אתה לאברהם אישת לו לאשה 4 וויבא אל הנור ותחר ותרא כי הרתה ותקל נברתה בעניה 5 והאמיר שרי אל אברהם חמסי עלייך--אנכי נתתי שפהחתך בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעניה ישפט יהוה ביןיך וביןיך 6 ויאמר אברהם אל שרי הנה שפהחתך בידך--עשיה לה הטוב בעניך ותעה שרוי ותברח מפניה 7 וימצאך מלאך יהוה על עין המים--במדבר על העין בדרכך שור 8 ויאמר הנור שפהחת שרי אי מזה באת--ואנה תלכי ותאמיר--מן פני שרוי נברתך אנכי בראת 9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל נברתך ותתענינו תחת ידיה 10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרבית 11 ויאמר לה מלאך יהוה יודה אל ענייך 12 וזהו יהוד פראה אדם--ידו בכל ייד כל בו ועל פני כל אחיו ישבן 13 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי--אחרי ראי 14 על כן קרא לבאר בארכ לחרי ראי--הנה בין קדרש ובין ברד 15 ותולד הנור לאברהם בן ויקרא אברהם שם בנו אשר ילדה הנור ישמעאל 16 ואברהם בן שנים שנה ושש שנים בלדת הנור את ישמעאל לאברהם

17 ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברהם ויאמר אליו אני אל שדי--התהלך לפני והיה חמיים 2 ואתנה בריתך ביןיך וביןיך ואברהם

לדבר אחריו ויעל אלהים מעל אברהם ²³ ויה
אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת
כל מקנה כספו--כל זכר באנשי בית אברהם וימל
אתبشر ערלחתם בעצם היום זהה כאשר דבר אתו
אליהם ²⁴ ואברהם--בן השעים ותשע שנה בהמלו
בשר ערלתו ²⁵ וישמעאל בנו בן שלוש עשרה שנה
בהמלו--אתبشر ערלתו ²⁶ בעצם היום זהה נמול
אברהם וישמעאל בנו ²⁷ וכל אנשי ביתו ליד בית
ומקונה כספי מأت בנ-נכ-נמלו אתו

וישקפו על פני סדרם ואברהם--הלה' עם לשלחים
¹⁷ ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה
ואברהם--היו יהוה לנו גדוול ועצום ונברכו בו--
¹⁸ כל גני הארץ ¹⁹ כי ידעתו למן אשר יצוחה את בניו
ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט--למן הביא יהוה על אברהם את אשר
דבר עליו ²⁰ ויאמר יהוה זעקה סדרם ועمراה כי
רבה וחטאיהם--כי כבדה מאד ²¹ ארדה נא ואראה
הכצעקהה הבאה אליו עשו כליה ולא אדרעה ²²
וירנו משם האנשים וילכו סדרמה ואברהם--עודנו
עמד לפניו יהוה ²³ וויש אברהם ויאמר האף הפספה
צדיק עם רשות ²⁴ אולי יש חמשים צדיקים בתחום
העיר האף הפספה ולא ת שא למקום למן חמשים
הצדיקים אשר בקרבה ²⁵ חללה לך מഷת דבר
זהה להמית צדיק עם רשות והוא כצדיק בראש
חללה לך--השפט כל הארץ לא יעשה משפט
²⁶ ויאמר יהוה אם נמצא בסדרם חמשים צדיקים
 בתחום העיר--ונשאתי לכל המוקם בעברום ²⁷ וייען
אברהם ויאמר הנה נא הוואתי לדבר אל אדרני
ואגבי עפר ואפר ²⁸ אולי יחסרו חמשים הצדיקים
חמשה--התשווות בחמשה את כל העיר ויאמר לא
אשחית אם נמצא שם ארבעים וחמשה ²⁹ ויסוף עוד
לדבר אליו ויאמר אולי ימצאו שם ארבעים ויאמר
לא עשה בעבר הארבעים ³⁰ ויאמר אל נא יתר
לאדרני ואדרברה--אולי ימצאו שם שלשים ויאמר
לא עשה אם נמצא שם שלשים ³¹ ויאמר הנה נא
הוואתי לדבר אל אדרני--אולי ימצאו שם עשרים
ויאמר לא אשחית בעבר העשרים ³² ויאמר אל נא
יתר לאדרני ואדרברה אך הפעם--אולי ימצאו שם
עשרה ויאמר לא אשחית בעבר העשרה ³³ וילך
יהוה--כאשר כליה לדבר אל אברהם ואברהם שב
למকמו

ואל העמד בכל היכר ההרה המלט פן תספה 18 ויאמר לוט אליהם אל נא אדני 19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדר חסך אשר עשית עמדי להחיה את נפשו ואנכי לא אוכל להמלט ההרה- פן תדבקנו הרעה ומתי 20 הנה נא העיר הזאת קربה לנו שמה- והו אמצער אמלטה נא שמה הלא מצער הווא- ותחיו נפשי 21 ויאמר אליו- הנה נשאתי פניו נם לדבר זהה לבתו הפci את העיר אשר דברת 22 מחר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער 23 המשמש יצא על הארץ ולוט בא צערה 24 ויוהה המטיר על סdem ועל עמלה- גפרית ואש מאת יהוה מן השמים 25 וייחפּך את הערים האל ואת כל היכר ואת כל ישבו הערים וצמה האדמה ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלך 27 וישכם אברהם בברך אל המקומ- אשר עמד שם אתبني יהוה 28 ווישקה על פניו סdem ועמלה ועל כל פניו ארץ היכר וירא והנה על קיטר הארץ כיтир הכבשן 29 ויהי בשחת אליהם את ערי היכר ויוכר אליהם את אברהם ווישלח את לוט מותק ההפקה בחפּך את הערים אשר יש בהן לוט 30 ויעיל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בעיר וישב במערה-- והוא ושתי בנתיו 31 ותאמור הבכירה אל הצערה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עליינו כדרך כל הארץ 32 לכיה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע 33 ותשקין את אביה ולא ידע בשכבה ובוקמה 34 ויהי מחרת ותאמור הבכירה אל הצערה הן שכבותי אם אש את אבינו יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב אבינו נשקנו יין גם הלילה והוא שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע 35 ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן- יין ותקם הצערה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובוקמה 36 ותהרין שני בניו בנות לוט מאביהן 37 ותולד

בשער סdem וירא לוט ויקם לקראותם ווישחו אפים ארצתה 2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגילים והשכמתם והלכתם לדריככם ויאמרו לא כי ברוחוב נליין 3 וויפצר בם מادر- ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו 4 טרם ישבבו ואנשי העיר מקצתה 5 ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאים אלינו ונדה אתם וויצא אליהם לוט הפתחה והדלת סגר אחוריו 7 ויאמר אל נא אחי תרעו 8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש- אוציהה נא אתה אליהם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל העשו דבר כי על כן באו בצל קרתי 9 ויאמרו גש הלהאה ויאמרו האהר בא לנור ווישפט שפט- עתה נרע לך מהם וויפצרו באיש בלוט מادر ווינשו לשבר הדלת 10 ווישלחו האנשים את ידים ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו 11 ואთ האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד נדול וילאו למציא הפתחה 12 ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך- חתן ובנייך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצאה מן המקום 13 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי נדלה צעקתם את פני יהוה ווישלחנו בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחתה יהוה לשחתה 14 וויצא לוט וידבר אל חתניו לקחו הבכירה אל הצערה אבינו זקן ויהזקון האנשים בידיו יהוה את העיר ויהי כמצחך בעני חתניו 15 וכמו שהחר עליה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתק ואת שתוי בנתיך הנמצאת- פן תספה בעון העיר 16 ויהת מהמה- ויהזקון האנשים בידיו וביד אשתו וביד שתוי בנתיו בחמלת יהוה עלייו ויצאהו וינהחוה מוחץ לעיר 17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך- אל חבית אחריך

הכירה בן ותקרה שמו מואב הוא אבי מואב עד היום ³⁸ והצעירה נם הוא ילדה בן ותקרה שמו בן עמי הוא אבי בני עמו עד היום

אבימלך על דבר שרה אשת אברהם

21 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר ² ותהר ותلد שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אותו אלהים ³ ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה.

יצחק ⁴ וימל אברם את יצחק בן שמנת ימים כאשר צוחה אותו אלהים ⁵ ואברהם בן מאות שנה

אחדיו הוא והוא נם אמרה אחיו הוא בהם לבבי ובקין כפי עשית זאת ⁶ ויאמר אליו האלים בחלים נם אני ידעת כי בתם לבבך עשית זאת

ובહולד לו את יצחק בנו ⁶ ותאמר שרה-צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי ⁷ ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בניהם שרה כי ילדתי בן לזקניו ⁸

וינדר הילד יונגלי ויעש אברהם משתה נдол ביים הנמל את יצחק ⁹ ותראי שרה את בן הנגר המצרים אשר ילדה לאברהם-מצחק ¹⁰ ותאמר לאברהם

נרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן עניי הזאת עם בני עם יצחק ¹¹ וירע חדר מאיד עני אברהם על אודת בנו ¹² ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בענייך על הנער ועל אמרתך-כל אשר

תאמר אליו שרה שמע בקלה כי יצחק יקרא לך זרע ¹³ וגם את בן האמה לנו אישינו כי זרעך הוא ¹⁴ וישכם אברהם בבקර ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הנגר שם על שכמה ואת הילד--וישלחו

ותלך ותתע במדבר באדר שבע ¹⁵ ויכלו המים מן החמת ותשליך את הילד תחת אחר השיחם ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמתחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את

קללה ותבך ¹⁶ ווישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הנגר מן השמיים ויאמר לה מה

אשר התעוathi אלהים מבית אבי ויאמר לה זה

קדש ובין שור ונגר בגרר ² ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה ³ ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנק מות על האש שאר לקחת והוא בעלט בעל ⁴ ואבימלך לא קרב אליה ויאמר-

אדני הגוי נם צדק תחרג ⁵ הלא הוא אמר לי אחתי הוא והוא נם אמרה אחיו הוא בהם לבבי ובקין כפי עשית זאת ⁶ ויאמר אליו האלים בחלים נם אני ידעת כי בתם לבבך עשית זאת

ואהחשי נם אני יוחט ליל כלנן לנטתיק לנגע אליה ⁷ ועתה השב אשת האיש כינויו הוא ויתפלל בעדר וחויה ואם אין משיב-דע כי מות

תמות אתה וכל אשר לך ⁸ וישכם אבימלך בבקर ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזוניהם ויראו האנשים מادر ⁹ ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך

כי הבאת עלי ועל מלכתי חטאה נדלחה מעשים אשר לא עשו עשית עמדרי ¹⁰ ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראת כי עשית את הדבר הזה ויאמר

אברהם כי אמרתי לך אין יראת אלהים במקום הזה והרנו על דבר אשתי ¹² וגם אמונה אחתי בת אבוי הוא-אך לא בתامي ותהי לי לאשה ¹³ כי יחיי

חסוךך אשר תעשי עמדרי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרתי לך אחוי הוא ¹⁴ ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפהת ויתן לאברהם וישב לו את שרה

אשר התעוathi אלהים מבית אבי ויאמר לה זה לך הנגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער אשתו ¹⁵ ויאמר אבימלך הנה ארצוי לפניו בטוב בענייך שב ¹⁶ ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך-הנה הוא לך כסות ענים לכל אשרatak

בראשית

ענייה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמות מים ותשק את הנער ²⁰ ויהי אלהים את הנער וינדל וישב במדבר ויהי רבה קשת ²¹ ויישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מהארץ מצרים ²² ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה ²³ ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולנני ולכדי כחסד אשר עשית עמך תעשה עמדוי עם הארץ אשר גורתה בה ²⁴ ויאמר אברם אנסי אשבע ²⁵ והוכח אברם את אבימלך על ארונות אבימלך אשר נולו עבדיו אבימלך ²⁶ ויאמר באדר המים אשר צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו ויקח אברם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו ²⁷ שנייהם ברית ²⁸ ויצב אברם את שבע כבשת הצאן-לברדן ²⁹ ויאמר אבימלך אל אברם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לברנה ³⁰ ויאמר--כי את שבע כבשת תקח מיידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת ³¹ על כן קרא למקום ההוא--באדר שבע כי שם נשבעו שנייהם ³² ויכרתו ברית בבאדר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים ³³ ויטע אצל בבאדר שבע ויקרא שם--בשם יהוה אל עולם ³⁴ ויגר אברם בארץ פלשתים ימים רבים

22 ויהי אחר הדברים האלה והאללים נסה את אברם ויאמר אליו אברם ויאמר הני ² ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולק לך אל ארץ המרים והעלlico שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר לך ³ וישכם אברם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אותו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עליה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלים ⁴ ביום השלישי וישא אברם את עניינו וירא את המקום--מרחיק ⁵ ויאמר אברם אל

נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחווה ונשובה אליכם ⁶ ויקח אברם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המacula וילכו שניהם יחדו ⁷ ויאמר יצחק אל אברם אבי ויאמר אבי ויאמר הני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה ⁸ ויאמר אברם אלהים אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו ⁹ ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלים ייבן שם אברם את המזבח ויערכ את העצים ויערך את יצחק בנו וישם אותו על המזבח ממועל לעצים ¹⁰ ווישלח אברם את ידו ויקח את המacula לשחת את בנו ¹¹ וויקרא אליו מלאך יהוה מן השמיים ויאמר אברם אברם והוא אמר הני ¹² ויאמר אל תשלח יידך אל הנער ועל תשע לו מאומה כי עתה ידעת כי יראה אלהים אתה ולא חשבת את בנך את יחידך ממני ¹³ ווישא אברם את עינוי יראה והנה איל אחר נאחו בסבר בקרנייו וילך אברם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בני ¹⁴ וויקרא אברם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה ¹⁵ וויקרא מלאך יהוה אל אברם שנית מן השמיים ¹⁶ ויאמר בז נשבעתי נאם יהוה כי עין אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנך את יחידך ¹⁷ כי ברך אברך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמיים וכחול אשר על שפת הים וירש ורדע את שער אייבו ¹⁸ והתברכו בורעך כל גני הארץ עקב אשר שמעת بكل ¹⁹ וישב אברם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באדר שבע וישב אברם בבבאדר שבע ²⁰ וכי אחרי הדברים האלה וינגד לאברם לאמר הנה ילדה מלכה נם הוא בנימ-לנchor אחיך ²¹ את עוז בכרו ואת בו אחיו ואת קמו אל אבי ארם ²² ואת כshed ואת חזו ואת פלדש ואת ידlef ואת בתיאול ²³ ובთואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה

לנchor אחיו אברהם 24 ופילגשו ושם רואמה ותולד נם הוא את טבח ואת נחם ואת תהש ואת מעכה

מאת בני חת 23 ויהיו חyi שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים-- שני חyi שרה 2 וחתמת שרה בקרית ארכע הוא חברון--בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולככתה 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר 4 גור ותושב אני עמכם תנוי אחות קבר עמכם ואקברה מתי מלפני 5 וויענו בני חת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני 6 שמענו אדני נשיא אלהים את אברהם לאמר לו 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו--ב מבחור קברינו קבר את מותך איש ממננו את קברו לא יכול מנק מקבר מותך 7 ויקם אברהם וישתחוו לעם הארץ לבני חת 8 וידבר אתם לאמר אם יש אתה נפשים לקבר את מותך מלפני--شمיעוני ופנעו לי בעפרון בן צחר 9 וירtan לי את מערת המכפללה אשר לו אשר בקצת שדהו בכסף מלא יתגנה לי בתוככם--לאחות קבר 10 ועפרון ישב בתוכה בני חת ויין עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר ט לא אדני שמעני--הshedah נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעני בני עמי נתתיה לך קבר מותך 11 וישתחוו אברהם לפני עם הארץ 12 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נהתו כסף השדרה קח מני ואקברה את מותך שמה 14 ויין עפרון את אברהם לאמר לו 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף בינוי וביניך מה הוא ואת מותך קבר 16 ויישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת--ארבע מאות שקל כסף עבר לסהר 17 ויקם שודה עפרון אשר במכפללה אשר לפני מمرا השדרה והמערה אשר בו וככל העז אשר בשדרה אשר בכל גבלו סביב 18 לאברהם למKENAH לעני בני חת בכל באי שער עירו 19 ואחריו כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדרה המכפללה והנער טבת מראה מאד--בתולה ואיש לא ידעה

אשר א נ כי י ש ב ב א ר צו ³⁸ א מ ל א אל ב י ת א ב לְךָ ו ת ע ל ³⁷ ו י ר צ ה ע ב ד
 ו א ל מ ש פ ח ת ו ל קח ת א שה ל ב נ י ³⁹ ו א מ ר א ל א ד נ י
 א ל י ל א ת לְךָ ה א שה א ח ר י ⁴⁰ ו י א מ ר א ל י י הו ה
 ו ת ש ק הו ⁴¹ ו ת כ ל ל ה ש קתו ל פ נו י ש ל ח מ ל א כו א ת כ ו ה צ ל י ח
 א שר ה ת ה ל כ ת ל פ נו י ש ל ח מ ל א כו א ת כ ו ה צ ל י ח
 ד ר כ כ ו ל קח ת א שה ל ב נ י מ ש פ ח ת ו מ ב י ת א ב י ⁴¹
 או ת נ קה מ א ל ת י כ ת ב ו א ל מ ש פ ח ת ו א M ו M א ל י ת נ Q
 ל כ ג נ מ ל י ⁴² ו ה א י ש מ ש ת אהה ל ה מ ח ר י ש - ל ד ר ע ת
 י הו ה א ל ה י א ד נ י א ב ר ה מ א M א M צ ל י ח ד ר כ י
 א שר א נ כי ה לְךָ ע ל י ה ⁴³ ה נ ה א נ כי נ צ ב ע ל ע י n
 ה מ י M ו H ה י ה ה ע ל מ ה ה י צ א T ל ש A B ו A M R T H I A L I H
 ה ש ק N I N A M U T M I M M C D K ⁴⁴ ו A M R H A L I N M A T H
 ש T H A G O M L M I D A S H A B - H o a h A S H A H A S H R H C I C H
 י H O H L B N A D N I ⁴⁵ A N I T R M A C H L A D D B R A L L B I
 ו H N H A R B K H A Y C H A T C D H A U L S C M H A W T D R H U N I H A
 ו T S A B V A M E R A L I H H S K N I N A ⁴⁶ W T M H R V T T R D
 C D H A M U L I H V T A M E R S T H A G O M L M I D A S H K H A W S H T
 V O M G N M L M I H S K H T H A ⁴⁷ V A S H A L A T H A V A M E R B T
 M I A T V T A M E R B T B T O A L B N N H O R A S H R Y L D H A L O
 M L C H A V A S H M H N O M U L A P H A V H C M D I D I M U L Y D H I H ⁴⁸
 A B C R H M A S H R H N T H N I B R D C A M T L K C H A T A T B A T A D H I
 A D N I L B N O ⁴⁹ V U T H A A M Y S C H M U S H I M H S D V A M T H A T
 A D N I - H N I D O L Y A M L A - H N I D O L Y A F H N E H U L Y M I N
 A O U L S H M A L ⁵⁰ V O U N L B N V B T O A L V O A M R O M I H O H
 Y C A H D B R L A N O C L D D B R A L I D R U A O T O B V D H N H A
 R B C K H L P F N I K K H W L C H V T H O A S H B N A D N I C A S H R
 D B R Y H O H ⁵² V O D H I C A S H R S M U U B D A B R H M A T
 D B R H M V I S H T H O A R C H A L H O H ⁵³ V O I O U C A H U B D
 C S F V C L I Z H B V G D I M V I T H N L R B C K H V M G D N D H - N T N
 L A H O H V L A M H ⁵⁴ V O A C L O V I S H T H O H O H V H A N S H M A S H R
 U M O - V O I L I N O V O K O M O B B K R V O A M R S L H N I L A D N I ⁵⁵
 V O A M R A H I H V A M H T S B H N U R A T H O A T H O Y M I M A O U S H O R
 A H C R T L C ⁵⁶ V O A M R A L L H M A L H A H C H R O A T H O Y H O H
 A D N I L A M R L A H C H A S H B N Y M B N H T H C N U H I
 ו ת ר ד H U N I H A W T M L A C D H A V T U L ³⁷ V O R D H U N I H A
 ל K R A T H A V O A M R H G N M I A N I N A M U T M I M M C D K ¹⁸
 ו T A M E R S T H A G O M L M I D A S H K H A W T D R H U N I H A
 A S H A B U D A M C L O L S H T H T ²⁰ W T M H R V T T R D
 A L H S K H T V T R Z U D A L H B B A R L S H A B V T S H A B
 L C L G N M L Y ²¹ V O H A I S M S H T A H A H L H M H R I S H - L D R U T H
 H H C L I H Y H O H D R C O A M L A ²² V O D H I C A S H R C L O
 G M L M S L S H T H T V I K H H A S H N O M V H B B K U M S H K L O
 V O S H N I C M D I D I M U L Y D H I U S H R H Z H B M S H K L M ²³
 V O A M R B T M I Y A T H G N D I N A L Y H O S H B I T H A B I C M K O M
 L N O L L I Y N ²⁴ V O A M R A L I Y O B T B T O A L A N C I - B N
 M L C H A A S H R Y L D H A L N H O R ²⁵ V O A M R A L I Y O N M T B N
 N M S P F O A R B U M N O - N M M K O M L L U N ²⁶ V O K D H A I S H
 V I S H T H O L Y H O H ²⁷ V O A M R B R D C Y H O H A L H I A D N I
 A B C R H M A S H R H N T H N I B R D C A M T L K C H A T A T B A T A D H I
 B D R C Y H O H N H C H N O H B I T A H O H A D N I ²⁸ V O T R Z H N G U R
 V T N D L B I T A M H - C D B R I M H A L H ²⁹ V O L D B C H A A H
 V S H M O L B N V O R Z L B N A L H A I S H H O C H A A L H U N I ³⁰
 V O H D C R A T A A T H N O M V A T H C M D I D I M U L Y D H I A C H T O
 V C S M U O A T D B R H I R B C H A A C H T O L A M E R C H A D B R
 A L I H A I S H V B A A L H A I S H V H N H A U M D U L G N M L M I M
 U L H U N I ³¹ V O A M R B O A B R D C Y H O H L M H A L M H A
 B C H O Z V A N C I F N Y T H I H B I T H M K O M L G N M L M I M ³² V O B A
 H A I S H H B I T H V I P T H G N M L M I M V I T H T B N V M S P F O A
 L G N M L M I M M R H Z R G N L I Y O R G N L I Y A N S H M I S A S H R
 A T H O ³³ V O Y S H M (Y O Y S H M) L P F N I L A C L V I A M R L A
 A C L U D A M D B R H I D B R H I V I A M R D B R ³⁴ V O A M R
 U B D A B C R H M A N C I ³⁵ V O H D C H A B R D C A T A D N I M A D -
 V I G N D L V I T H N L O Z A N V B K R V C S F V Z H B V U B D M V S H P H T
 V G M L M I M V H M R I M ³⁶ V O T L L D S R H A A S H A D N I B N A D N I
 A C H R I Y Z K N T H A V I T H N L O A T C L A S H R L O ³⁷ V O I S H B U N I
 A D N I L A M R L A H C H A S H B N Y M B N H T H C N U H I

ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באך
 לחוי ראי ¹² ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר
 ילדה הנגר המצרים שפחת שרה--לאברהם ¹³
 ואלה שמות בני ישמעאל בשמהם לחולתם בכרכר
 ישמעאל נבנית וקדר ואדבאל ומבושים ¹⁴ ומשמע
 ודרומה ומושא ¹⁵ חדר ותימא יטור נפייש וקדימה
 אללה הם בני ישמעאל ואלה שמות בחצריהם
 וכטירתם--שנים עשר נשיאם לאמתם ¹⁷ ואלה שני
 חי ישמעאל--ניאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים
 וינווע וימתו ויאסף אל עמיו ¹⁸ ווישכנו מוחילה עד
 שור אשר על פניו מצרים באכה אשורה על פני
 כל אחיו נפל ¹⁹ ואלה תולדת יצחק בן אברהם
 אברהם הוליד את יצחק ²⁰ והוא יצחק בן ארבעים
 שנה בקחתו את רבeka בת בתה של הארמי מפדן
 ארם--אחות לבן הארמי לו לאשה ²¹ ויעתר יצחק
 ליוה להכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה
 ותהר רבeka אשתו ²² ויתרכזו הבנים בקרבה
 ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה
 ויאמר יהוה לה שני ניימ (ניימ) בבטן ושני
 לאמים מעיך יפרדו ולאם מלאמ' יאמץ ורב יעבד
 צער ²⁴ וימיליא ימיה ללדות ותנה תונם בבטנה ²⁵
 ויצא הראשון אדמוני כלו כארחת שער ויקראו
 שמו עשו ²⁶ ואחרי כן יצא אחיו וידיו אחות בעקב
 עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת
 אתם ²⁷ וינדלו הנערים והוא עשו איש ידע ציד איש
 שדה וייעקב איש שם ישב אהלים ²⁸ ויאhab יצחק
 את עשו כי ציד בפיו ורבeka אהבת את יעקב ²⁹
 יוזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף ³⁰
 ויאמר עשו אל יעקב הלויטני נא מן האדם האדם
 הזה--כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדורם ³¹ ויאמר
 יעקב מכרכה כיום את בכרכך לי ³² ויאמר עשו
 הנה אנכי חולך למות ולמה זה לי בכרכה ³³ ויאמר
 יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרכו
 הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדרני ³⁴ ויאמרו
 נקרא לנער ונשאה את פיה ³⁵ ויקראו לרבקה
 ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך
 אברהם ואת רבקה אתה אחותה ומנקתה ואת עבר
 אברהם ואת אنسיו ³⁶ ויברכו את רבקה ויאמרו
 לה--אהתנו את היי לאלפי רבeka ויירש זרעך את
 שער שנאי ³⁷ ותקם רבeka ונערתיה ותרכבנה
 על הנמלים ותלכנה אחריו האיש ויקח העבר את
 רבeka וילך ³⁸ ויצחק בא מבוא באר לחוי ראי
 והוא יושב בארץ הנגב ³⁹ וויצא יצחק לשוחה בשדה
 לפנות ערב וישא עינויו וירא והנה גמלים באים
 מעל הגמל ⁴⁰ ותאמיר אל העבר מי האיש הלזה
 ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבר הוא אדרני
 ותקח הציעיף ותתכס ⁴¹ ויספר העבר ליצחק את
 כל הדברים אשר עשה ⁴² ויבאה יצחק האלה
 שרה אמו ויקח את רבeka ותהי לו לאשה ויאבה
 וינחם יצחק אחריו אמו

25

ויסף אברהם ויקח אשה ושם קטרה ²
 ותלך לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין--
 ואת ישבק ואת שוח ³ ויקשן ילך את שבא ואת דדן
 ובני דדן היו אשורם ולטושים ולאמים ⁴ ובני מדין
 עיפה ועperf ותנק ואבדע ואלדעה כל אלה בני
 קטרה ⁵ ויתון אברהם את כל אשר לו ליצחק ⁶
 ולבני הפליגניים אשר לאברהם נתן אברהם מתנה
 וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו כי קדמה אל ארץ
 קדר ⁷ ואלה ימי שני חיי אברהם--אשר חי מائת
 שנה ושבעים שנה וחמש שנים ⁸ וינווע וימת אברהם
 בשיבה טוביה זקן וישמעאל בנו אל מערת המכפלה אל
 אותו יצחק וישמעאל בנו אל מערת המכפלה אל
 שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פנו ממרא ¹⁰
 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת--שם קבר
 אברהם ושרה אשתו ¹¹ והוא אחרי מות אברהם

לייעקב ³⁴ ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים
ויאכל וישת ויקם וילך ויבכו עשו את הרכבה

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה ביום אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך
פלשתים נרדה ² וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד
מצרימה שכן בארץ אשר אמר לך ³ גדור בארץ
הוזאת ואהי עמק ואברכך כי לך ולזרעך אתן
את כל הארץ האל והקמתי את השבעה אשר
נשבעת לארם אביך ⁴ והרביתי את זרעך
כוכבי השמים ונתתי לך את כל הארץ
האל והתרבכו בזרעך כל גוי הארץ ⁵ יעקב אשר
שמע אברהם בקלי וישمر משמרתי מצותי חקוטי
ותורתיו ⁶ וישב יצחק בוגר ⁷ ושאלו בני המקום
לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן
ירגני אנשי המקום על רבeka כי טובת מראה הוא
ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך
פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את
רבeka אשתו ⁹ ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר לך
הנה אשתק הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו
יצחק כי אמרתי פן עשית לנו כמעט שכבר אחד העם את אשתק
מה זאת עשית לנו כמעט שכבר אחד העם את אשתק
והבאת עליינו אשם ¹⁰ ויצו אבימלך את כל העם
לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו--מות יומת ¹¹ וירע
יצחק בארץ והוא ימצא בשנה ההוא מה שערדים
וברכחו יהוה ¹² ויגדל האיש וילך הלוך ונגדל
עד כי גדל מאד ¹⁴ ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר
ועבדה הרבה ויקנאו אותו פלשתים ¹⁵ וכל הבארת
אשר חפרו עבדי אביו ביום אברהם אביו--סתומים
פלשתים וימלאום עperf ¹⁶ ויאמר אבימלך אל יצחק
לק מעמנו כי עצמת ממנה מאד ¹⁷ וילך משם יצחק
ויחן בנחל נדר וישב שם ¹⁸ וישב יצחק וייחפר
את בארת המים אשר חפרו ביום אברהם אביו
ויסתמכם פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן

27 ויהי כי יקונן יצחק ותכחין עניין מראת ויקרא
את עשו בנו הנDEL ויאמר אליו בני ויאמר אליו
הנני ² ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי يوم מותי
וועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השרה
וצודחה לי צירה (צד) ⁴ וועתה לי מטעמים כאשר
ולרבeka

וירח את ריח בגדיו ויברכתו ויאמר ראה ריח בני
 כריח שדה אשר ברכו יהוה ²⁸ ויתן לך האלhim
 מטול השמים ומשמני הארץ--ורוב דגן ותידרש ²⁹
 יעבדוך עמים וישתחוו (וישתחוו) לך לאימים--הוה
 נביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארדריך אדור
 ומברכיך ברוך ³⁰ ויהי כאשר כליה יצחק לבך
 את יעקב ויהי לך יצא יצחק יעקב מאת פנוי יצחק
 אביו ועשו אחיו בא מצדדו ³¹ ויעש נם הוא מטעמים
 ויבא לאביו ויאמר לאביו יקסם אביו ויאכל מצד
 בן--בעבר תברכני נפשה ³² ויאמר לך יצחק אביו
 מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו ³³ ויחרד יצחק
 חרדה גדלה עד מادر ויאמר מיו אפוא הוא הצד
 ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכחו גם
 ברוך יהיה ³⁴ כשמי עשו את דבריו אביו ויצעק
 עצקה גדלה ומרה עד מادر ויאמר לאביו ברכני נם
 אני אביו ³⁵ ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתק
 ויאמר ה כי קרא שמנו יעקב ויעקבני זה פעומים--
 את בכרתי לך והנה עתה לך ברכתי ויאמר
 הלא אצלה לי ברכה ³⁷ ויען יצחק ויאמר לעשו הן
 נביר שמתהי לך ואת כל אחיו נתחי לו לעבדים
 ודגן ותידרש סמכתו ולכה אפוא מה עשה בני ³⁸
 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אביך--
 ברכני נם אני אביו וישא עשו קלו ויבך ³⁹ ויען יצחק
 אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך
 ומטול השמים מעל ⁴⁰ ועל חרבך תהיה ואת אחיך
 העבר והיה כאשר תריד ופרקת על מעל צוארכך
 41 וישתם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו
 אביו ויאמר עשו לבבו יקרבו ימי אבל אביכ ואהרגנה
 את יעקב אחיך ⁴² וינגד לרבקה את דברי עשו בנה
 הגדל ותשלח ותקרה ליעקב בנה הקטן ותאמר
 אליו הנה עשו אחיך מתנהם לך להרנכ ⁴³ ועתה
 בני שמע בקלי וקום ברוח לך אל לבן אחיך חרנה
 44 יושבת עמו ימים אחרים--עד אשר השוב חמת
 אהבתו והביאה לוי--ואכללה בעבר תברך נפשו
 בטרם אמות ⁵ ורבeka שמעת--בדבר יצחק אל
 עשו בנו וילך עשו השדה לצד ציד להביא ⁶
 ורבeka אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעת את
 אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר ⁷ הביאה לי ציד
 ועשה לי מטעמים ואכללה ואברככה לפני יהוה
 לפניו מותי ⁸ ועתה בני שמע בקלי--לאשר אני מצוה
 אתך ⁹ לך נא אל הצען וכח לי שם שני נדי עזים
 טבים ועשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב
 10 והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברך לפני
 מותו זו ויאמר יעקב אל רבקה amo הן עשו אחיך
 איש שער ואני איש חלק ¹² אולי ימשני אביכ והייתי
 בעינוי כמותעתה והבאתי עלי קללה ולא ברכה ¹³
 ותאמר לו amo עלי קלחהךبني לך שמע בקלי וילך
 קח לי ¹⁴ וילך ויקח ויבא לאמו ותעש amo מטעמים
 כאשר אהב אביך ¹⁵ ותחק רבקה את בנדי עשו בנה
 הנDEL החמדת אשר אתה בביטה ותלבש את יעקב
 בנה הקטן ¹⁶ ואת ערת נדי העוזים הלבישה על
 ידיו--ועל חלקת צוארו ¹⁷ ותתן את המטעמים ואת
 הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה ¹⁸ ויבא אל אביך
 ויאמר אביך ויאמר הני מי אתה בני ¹⁹ ויאמר יעקב
 אל אביך אני עשו בכרך--עשיתו כאשר דברת
 אליו קומ נא שבה ואכללה מצידי--בעבר תברכני
 נפשה ²⁰ ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למציא
 בני ויאמר כי קרה יהוה אלהיך לפני ²¹ ויאמר
 יצחק אל יעקב נשא נא ואמשך בני האטה זה בני
 עשו אם לא ²² ויגש יעקב אל יצחק אביך וימשחו
 והיאמר קול יעקב והידים ידי עשו ²³ ולא
 כי היו יידי כי דיבר עשו אחיך שערת ויברכתו
 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני ²⁵ ויאמר
 הגשה לי ואכללה מציד בני--למען תברך נפשו
 ויגש לו ויאכל ויבא לו יין ווישת ²⁶ ויאמר אליו
 יצחק אביך נשא נא וشكה לי בני ²⁷ ויגש ווישק לו

יהוה במקום זהה ואנכי לא ידעת¹⁷ ווירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלhim וזה שער השמיים¹⁸ וישכם יעקב בברק ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה¹⁹ ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לו שם העיר לראשנה²⁰ וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אני הולך ונתן לי לחם לאכל ובנד ללבש²¹ ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים²² והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהוה בית אלהים וככל אשר תתן לי عشر אעשרות לך

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצחה בני קדם² וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדורי צאן רבעצים עלייה--כי מן הבאר ההוא ישקו העדריים והאבן גדרה על פי הבאר³ ונאספו שמה כל העדריים ונחלו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקומה⁴ ויאמר להם יעקב אחי מאיין אתם ויאמרו מחרון אנחנו⁵ ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחורה ויאמרו ידענו⁶ ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום--והנה רחל בתו באה עם הצאן⁷ ויאמר הן עוד היום נдолל--לא עת האסף המקנה השקן הצאן⁸ ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדריים ונחלו את האבן מעל פי הבאר והשקו כל רעו⁹ עודנו מדבר עם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה--כי רעה הוא¹⁰ וידי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי amo ואת צאן לבן אחי amo וונש יעקב ונגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי amo בו וישק יעקב לרחל כי אחי אביה את קלו ויבך¹² וינגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותנד לאביה¹³ ויהי כשמי לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראותו ויחבק לו וינשך לו ויביאו אל ביתו ויספר לבן

אחד⁴⁵ עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתו ולקחתיך שם למה אשכל נם שניכם يوم אחד⁴⁶ ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיה מפיו בנות חת אם לך יעקב האש מבנות חת כאלה מבנות הארץ--למה לי חיים

28 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוותו ויאמר לו לא תקח האש מבנות כנען² קום לך פרדנה ארם ביתה בתואל אבי אמריך וקח לך שם האש מבנות לבן אחוי אמריך³ ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבעך והיית לקהל עמים⁴ ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך--לרשך את ארץ מניריך אשר נתן אלהים לאברהם ווישלח יצחק את יעקב וילך פרדנה ארם--אל לבן בן בתואל הארמי אחיו רבקה אם יעקב ועשה⁶ וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אותו פרדנה ארם לקחת לוי משם האש בברכו אותו--ויצו עליו לאמר לא תקח האש מבנות כנען⁷ וירא עשו כי רעות בנות אמו וילך פרדנה ארם⁸ וילך עשו אל ישמעהאל ויקח את מחלת בית יشمעהאל בן אברהם אחותו נביות על נשוי--לו לאשה¹⁰ ויצא יעקב מבאר שביע וילך חרונה¹¹ ויפגע במקומות וילן שם כי בא המשמש ויקח מאבוי המקום ושם מראותיו וישכב במקומות ההוא¹² ויחלם והנה סלם מצב ארצחה וראשו מניע השמיימה והנה מלacci אלהים עלים וירדים בו ותנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי¹³ אברהם אביך ואליך יצחק הארץ אשר אתה שככ עלייה--לך אתנה ולזרעך¹⁴ והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובורעך¹⁵ והנה אני עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתייך אל האדמה הותאת כי לא אעזובך עד אשר אם עשית את אשר דברתוי לך¹⁶ וויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש

30 ותرا רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מטה אני ² ויהר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אליהם אני אשר מנע מך פרי בשן ³ ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותلد על ברכי ואבנה גם אני ממנה ⁴ ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב ⁵ ותחר בלהה ותולד ליעקב בן ⁶ ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראהשמו דן ⁷ ותחר עוד -- ותולד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב ⁸ ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתلت עם אחתי -- גם יכלתי ותקראשמו נפתלי ⁹ ותרא לאה כי עמدة מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה ¹⁰ ותולד זלפה שפחת לאה -- ליעקב בן וזה אמר לאה בגד (בא גד) ותקרא את שמו גד ¹¹ ותולד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב ¹² ותאמר לאה -- באשרוי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשדר ¹³ וילך רואבן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתכם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נאלי מדוראי בנק ¹⁴ ותאמר לה המעת קחתר את אישיך ולקחת נם את דודאי בני ותאמר רחל לך ישבכ עמק הלילה תחת דודאי בנק ¹⁵ ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקרותו ותאמר אליו תבו כי שכר שכרתיך בדוראי בני וישכב עמה בלילה הוא ¹⁶ וישמע אלהים אל לאה ותחר ותולד ליעקב בן חמיishi ¹⁷ ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתני שפחתו לאייש ותקרא שמו יהוה בעניי -- כי עתהiahbenyi איש ¹⁸ ותחר עוד ישכר ¹⁹ ותחר עוד לאה ותולד בן שני ליעקב ²⁰ ותאמר לאה זברני אלהים אני זבד טוב -- הפעם יובלני איש כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון ²¹ ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה ²² ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים יפתחת את רחמה ²³ ותחר ותולד בן ותאמר אסף את כל הדברים האלה ²⁴ ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים ²⁵ ויאמר לבן לע יעקב וכי אהי אתה ועבדתני חنم הגידה לי מה משכרתך ²⁶ וללבןathy בנות שם הנדרלה לאה ושם הקטנה רחל ²⁷ וועני לאה רכוות ורחל הויה יפה תאר ויפת מראה ²⁸ ויאhab יעקב את רחל ויאמר عبدالך שבע שנים ברחל בתקה הקטנה ²⁹ ויאמר לבן טוב תהי אתה לך מתחת לאיש אחר שבה עמד ³⁰ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעניי כימים אחדים באחבותו אתה ³¹ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ³² ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משה ³³ ויהי בערב -- ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה ³⁴ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו --لالה בתו שפחה ³⁵ ויהי בבקר והנה הווא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי -- הלא ברחל עבדת עמק ולמה רמייתני ³⁶ ויאמר לבן לא עשה כן במקומנו -- לחתה הצערה לפניו הבכירה ³⁷ מלא שבע זאת נתנה לך נם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדיו שבע שנים אחירות ³⁸ ויעש יעקב בן וימלא עוד שבע שנים אחירות ³⁹ ויעש יעקב בן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בrho לו לאשה ⁴⁰ ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו -- לה לשפחה ⁴¹ ויבא נם אל רחל ויאhab נם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחירות ⁴² וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה ⁴³ ותחר לאה ותולד בן ותקרא שמו רואבן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי -- כי עתהiahbenyi איש ⁴⁴ ותחר עוד תולד בן זה ותקרא שמו שמעון ⁴⁵ ותחר עוד ותולד בן וזה ותקרא שמו לוי ⁴⁶ ותחר עוד בן ותאמר עתה הפעם ילודה איש אל כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי ⁴⁷ ותחר עוד ותולד בן ותאמר הפעם אורדה את יהוה -- על כן קרא שמו יהודה ותעמד מלדת

אליהם את חרפתי ²⁴ ותקרה את שמו יוסף לאמר
 יוסף יהוה לי בן אחר ²⁵ וייה כאשר ילדה רחל את
 יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי
 ולארצى ²⁶ תנזה את נשוי ואת ילדי אשר עברתי
 אתך בהן-ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר
 עבדתיך ²⁷ ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן
 בעיניך נחשתוי ויברכני יהוה בגללך ²⁸ ויאמר
 נקבה שכרכ עלי ואתנה ²⁹ ויאמר אליו-אתה ידעת
 את אשר עבדתיך ואת אשר היה מנקד אתי ³⁰ כי
 מעט אשר היה לך לפני וופרץ לרוב ויברך יהוה
 אתך לרגליך ועתה מתי עשה נם אנכי-לביתי ³¹-
 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מואמה-
 אם העשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך
 אשمر ³² עבר בכל צאנך היום הסדר שם כל
 שהנקד וטלוא וכל השום בכשבים וטלוא ונקד
 בעזים והיה שכרי ³³ ועננה כי צדקתי ביום מחר
 כי תבוא על שכרי לפניו כל אשר איננו נקד וטלוא
 בעזים ו煦ום בכשבים-גנוב הוא אתי ³⁴ ויאמר
 לבן הנה לו יהיו כדברך ³⁵ ויסר ביום ההוא את
 התישים העקדמים והטלאים ואת כל העזים הנקדות
 והטלאת כל אשר לבן בו וכל השום בכשבים ויתן
 ביד בניו ³⁶ וישם דרך שלשת ימים בין ובין יעקב
 ויעקב רעה את צאן לבן-הנותרת ³⁷ ווקח לו יעקב
 מקל לבונה לה-ולו וערמן ויפצל בהן פצלות
 לבנות-מחשף הלבן אשר על המקלות ³⁸ ויצג
 את המקלות אשר פצל בראתיהם בשאות הימים-
 אשר תבאן הצאן לשאות לנכח הצאן ויחמנה
 בבאן לשאות ³⁹ ויתהמו הצאן אל המקלות ותלדו
 הצאן עקדמים ונקדמים וטלאים ⁴⁰ והכשבים הפריד
 יעקב ויתן פני הצאן אל עקר וכל השום בצאן לבן
 וישת לו עדדים לבדו ולא שתם על צאן לבן ⁴¹
 והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את
 המקלות לעני הצאן בראתיהם-ליקמנה במקלות
 בפדן ארם לבוא אל יצחק אבי ארצתה כנען ¹⁹

ולבן הילך לנו את צאנו ותונב רחל את התרפים אשר לאביה ²⁰ ווינב יעקב את לב לבן הארמי--על אני אהטנה מידי תקנשה גנבותי יום וגנבותיו לילה ²¹ בלי הניד לו כי ברוח הוא ²² וירברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר ויישם את פניו הר הגלעד ויגד לבן ביום השלישי כי ברוח יעקב ²³ ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אותו בהר הגלעד ²⁴ ויבא אליהם אל לבן הארמי בחלים הלילה ויאמר לו השمر לך פן תדבר עם יעקב--מטוב עד רע ²⁵ ווישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אלהו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד ²⁶ ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותונב את לבבי ותונב את בניי כשביות חרב ²⁷ למה נחבתה לברח ותונב אתי ולא הגנת לי ואשלחך בשמה ובשרים בתף ובכנור ²⁸ ולא נטהני לנשך לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו ²⁹ יש לאיל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אליו לאמר השמר לך מדבר עם יעקב--מטוב עד רע ³⁰ ועתה הילך הלכת כי נסף נספחה לבית אביך למה נבאת אלהי ³¹ ווישג יעקב ויאמר לבן כי יראתי- כי נסתה איש מרעהו ³² אם תענה את בניי ואמ תקח נשים על בניי--אין איש עמנו ראה אלהים עד בניי וביניך ³³ ויאמר לבן ליעקב הנה היל והנה המצבה אשר יריתי בניי וביניך ³⁴ עד היל העדי ווקח לך ולא ידע יעקב כי רחל נגבתם ³⁵ ויבא לבן באهل יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהת--ולא מצא ויצא מאהה לאה ויבא באهل המצלבה חזות לדרעה ³⁶ אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד ישפטו בינו--אלהי אביהם ואלהי נהור אביו יצחק ³⁷ ויזבח יעקב זבח בהר וירא לאחיו לאכל להם ויאכלו להם וילינו בהר ³⁸ ווישם לבן בבקר ווינשך לבנו ולבנותיו--וירברך אתם וילך יעקב ויאמר לבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי ³⁹ כי משחת את כל כל מה מצאת מכל כל ביהך--שים כה ננד אחיך ואחיך וויכוחו בין שניינו ⁴⁰ וזה עשרים שנה אני עמד רחליך וعزيز לא שכלו

לפניו אל עשו אחיו ארצחה שעיר שדה אדום 4 פניו אולי ישא פנו 21 ותעביר המנהה על פניו והוא
 יוציא אותם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה
 אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה 5
 יהי לוי שור וחמור צאן ועובד ושפהה ואשלחה
 להניד לאדני למצאה חן בענין 6 וישבו המלאכים
 אל יעקב לאמר באננו אל אחיך אל עשו ונם הלק
 לקראתך ורבב מאות איש עמו 7 ויריא יעקב
 מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתה ואת הצען
 ואת הבקר והגמלים--לשני מנהנות 8 ויאמר אם
 יבוא עשו אל המנהה האחת והכחו--והיה המנהה
 הנשאר לפוליטה 9 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם
 ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אליו שוב לארכץ
 ולמולדתך--ואטיבת עמד 10 קטנות מכל החסדים
 ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי
 עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מנהנות 11
 הצלני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו--
 פן יבוא והכו נא על בניים 12 אתה אמרת הייטב
 אייטיב עמד ושמתי את זרעד כחול הים אשר לא

וזה כי נגע בcpf ירד יעקב בניד הנשה 29
 וישאל יעקב ויאמר הנידה נא שמק ויאמר למה
 זה התשאל לשמי ויבורך אותו שם 30 ויקרא יעקב
 שם המקום פניאל כי ראיית אלהים פנים אל פניהם
 ותנצל נפשי 31 ויזרח לו המשמש כאשר עבר את
 פנוול והוא צלען על ירכו 32 על כן לא יאכלו בני
 ישראל את ניד הנשה אשר על cpf הירך עד היום

זה כי נגע בcpf ירד יעקב בניד הנשה

33 וישא יעקב עניינו וירא והנה עשו בא ועמו
 ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל
 רחל ועל שתי השפחות 2 וישם את השפחות ואת
 ילדיهنראשונה ואת לאה וילדייה אחרים ואת רחל
 ואת יוסף אחנים 3 וזה עבר לבניהם ושתחו
 ארצתה שבע פעמים עד נשתו עד אחיו 4 וירץ עשו
 לךראתו ויחבקתו ויפל על צוארו וישקחו ויבכו 5
 וישא את עניינו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר
 מי אלה לך ויאמר--הילדים אשר תנן אלהים את
 עבדך 6 ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחווין
 ותגש נם לאה וילדייה וישתחוו ואחר גנש יוסף
 ורחל--וישתחוו 8 ויאמר מי לך כל המנהה הזאת
 אשר פגשתי ויאמר למצאה חן בעניי אדני 9 ויאמר
 עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך 10 ויאמר יעקב
 אל נא אם מצאתי חן בענין ולקחת מנהה מידי

לפניו אל עשו אחיו ארצחה שעיר שדה אדום 4
 יוציא אותם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה
 אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה 5
 יהי לוי שור וחמור צאן ועובד ושפהה ואשלחה
 להניד לאדני למצאה חן בענין 6 וישבו המלאכים
 אל יעקב לאמר באננו אל אחיך אל עשו ונם הלק
 לקראתך ורבב מאות איש עמו 7 ויריא יעקב
 מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתה ואת הצען
 ואת הבקר והגמלים--לשני מנהנות 8 ויאמר אם
 יבוא עשו אל המנהה האחת והכחו--והיה המנהה
 הנשאר לפוליטה 9 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם
 ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אליו שוב לארכץ
 ולמולדתך--ואטיבת עמד 10 קטנות מכל החסדים
 ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי
 עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מנהנות 11
 הצלני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו--
 פן יבוא והכו נא על בניים 12 אתה אמרת הייטב
 אייטיב עמד ושמתי את זרעד כחול הים אשר לא
 בספר מרבית 13 וילן שם בליל ההוא ויקח מן הבא
 בידו מנהה--לעשו אחיו 14 עזים מאתים ותישים
 עשרים רחלים מאתיים ואילים עשרים 15 גמלים
 מנינקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים
 עשרה אנתנת עשרים ועירים עשרה 16 ויתן ביד
 עבדיו עדר עדר לבודו ויאמר אל עבדיו עברו
 לפניו ורוח תשימנו בין עדר ובין עדר 17 ויצרו את
 הראשון לאמר כי יגונש עשו אחיך וshall לאמור
 למי אתה ואני תלך ולמי אלה לפניך 18 ואמרת
 לךראתו ויחבקתו ויפל על צוארו וישקחו ויבכו 5
 לעבדך ליעקב--מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו
 והנה נם הוא אחינו 19 ויצרו גם את השני נם את
 השלישי נם את כל ההלכים אחורי העדרים לאמור
 בדבר זה תדברון אל עשו במצאכם אותו 20
 ואמרתם--نم הנה עבדך יעקב אחינו כי אמר
 אכפורה פניו במנהה ההלכה לפני ואחרי כן אראה

כִּי עַל כֵן רָאִיתִי פָּנֶיךָ כִּרְאָתָ פְּנֵי אֱלֹהִים--וְתַרְצַנִּי
 כִּי חָנָאת בְּרָכַתִּי אֲשֶׁר הָבָאת לְךָ כִּי חָנָןִי אֱלֹהִים
 וְכִי יִשְׁלַׁי כָּל וּפְצַר בּוֹ וַיַּקְחֵ 12 וַיֹּאמֶר נְסֻעָה וְנַלְכָה
 וְאַלְכָה לְנַנְדָּךְ 13 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אָדָנִי דַעַת הַילְדִים
 רְכִים וְהַצָּאן וְהַבָּקָר עַלוֹת עַלְיִ וְדַפְקָום יוֹם אֶחָד
 וּמִתּוֹ כָל הַצָּאן 14 יַעֲבֵר נָא אָדָנִי לְפָנֵי עַבְדוֹ וְאַנְיָ
 אַגְנָה לְהָלָא לְאַטִּי לְרָגְלַ הַמְלָאָכה אֲשֶׁר לְפָנֵי וּלְרָגְלַ
 הַיְלְדִים עַד אֲשֶׁר אָבָא אֶל אָדָנִי שְׂעִירָה 15 וַיֹּאמֶר
 עַשׂ-אֲצִינָה נָא עַמְקָד מִן הַעַם אֲשֶׁר אָתָ וַיֹּאמֶר לִמְהָ
 זֶה אָמַצָּא חָנָן בְּעַנִּי אָדָנִי 16 וַיֹּשֶּׁב בַּיּוֹם הַהוּא עַשׂ
 לְדֶרֶכוֹ שְׂעִירָה 17 וַיַּעֲקֹב נְסֻעָה סְכָתָה וַיַּכְן לוֹ בַּיּוֹם
 וּלְמַקְנָהוּ עַשָּׂה סְכָתָה עַל כֵן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם סְכָות
 18 וַיָּבֹא יַעֲקֹב שְׁלָמָם עִיר שֵׁם אֲשֶׁר בָּאָרֶץ כְּנָעָן
 בַּבָּאוֹ מִפְּדָן אָרָם וַיַּחַן אֶת פְּנֵי הָעִיר 19 וַיַּכְן אֶת
 חָלֵקָת הַשְׁדָה אֲשֶׁר נְתָה שֵׁם אֲהָלוֹ מִיד בְּנֵי חָמֹר
 אָבִי שְׁכָם--בַּמְאָה קְשִׁיטָה 20 וַיַּצְבֵּ שֵׁם מִזְבֵּחַ וַיַּקְרֵא
 לוֹ-אֶל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

34 וַתֵּצֵא דִינָה בַת לְאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב
 לְרָאֹת בְּבּוֹנָה אָרֶץ 2 וַיֹּרֶא אֲתָה שֵׁם בָּן חָמֹר
 הַחֹווִי-נְשִׂיאָה אָרֶץ וַיַּחַן אֲתָה וַיַּשְׁכַּב אֲתָה וַיַּעֲנֵה
 וַתַּדְבֵּק נְפָשָׁה בְּדִינָה בַת יַעֲקֹב בַּת וַיַּחַב אֲתָה הַנְּגָעָ
 וַיַּדְבֵּר עַל לְבַן הַנְּגָעָ 4 וַיֹּאמֶר שֵׁם אֶל חָמֹר אָבִי
 לְאָמֵר קָחْ לִי אֶת הַוִּילְדָה הַזֹּאת לְאָשָׁה 5 וַיַּעֲקֹב
 שְׁמַעַנְיָה כִּי טָמֵא אֶת דִינָה בַת וַיַּבְנֵי הַיּוֹ אֶת מַקְנָהוּ
 בְּשָׁדָה וְהַחֲרֵשׁ יַעֲקֹב עַד בָּם 6 וַיַּצֵּא חָמֹר אָבִי
 שֵׁם אֶל יַעֲקֹב לְדָבָר אָתוֹ 7 וַיַּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן
 הַשְׁדָה כִּשְׁמֻעָם וַיַּתְعַצֵּבוּ אַנְשִׁים וַיַּחַר לְהָם מַאֲדָם
 כִּי נִבְלָה עַשָּׂה בִּישְׂרָאֵל לְשַׁכֵּב אֶת בַת יַעֲקֹב וְכֵן לֹא
 יַעֲשֵׂה 8 וַיֹּדְבֵּר חָמֹר אֲתָם לְאָמֵר שֵׁם בָּנֵי חַשְׁקָה
 נִפְשָׁו בְּבָחָכָם--תַּנְוּ נָא אֲתָה לְאָשָׁה 9 וְהַתְּחַתְּנוּ
 אֲתָנוּ בְּנִתְיכֶם תַּחַנוּ לְנוּ וְאֲתָנוּ בְּנִתְיכֶנוּ תַּחַנוּ לְכֶם 10
 וְאֲתָנוּ תְּשַׁבּוּ וְהָאָרֶץ תַּהְיָה לְפָנֵיכֶם--שְׁבּוּ וְסַחְרוּ
 וְהַאֲחַזְוּ בָהּ 11 וַיֹּאמֶר שֵׁם אֶל אָבִיה וְאֶל אַחֲיה

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב

שם ועשה שם מזבח--لال הנראה אליו בברחך

מן פני עשו אחיך **2** ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל

אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתוכם

והטהרו והחליפו שמלתיכם **3** ונקומה ונעה ביה

אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אני ביום צratio

ווייח עמדיך בדרך אשר הלכתי **4** ויתגנו אל יעקב

את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזומים אשר

בازוניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם

שם **5** ויסעו וייחי חתת אלהים על הערים אשר

סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב **6** ויבא

יעקב לוזה אשר בארץ כנען--הוא בית אל הוא

וכל העם אשר עמו **7** ויבן שם מזבח ויקרא למוקם

אל בית אל כי שם נגלו אליו האלים בברחו

מן פני אחיו **8** ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר

מתחת לבית אל תחת האлон יקרא שמו אלון

בכotta **9** וירא אלהים אל יעקב עוד בבא מפדן

ארם ויברך אותו **10** ויאמר לו אלהים ש马克 יעקב

לא יקרא ש马克 עוד יעקב כי אם ישראל יהיה ש马克

ויקרא את שמו ישראלי **11** ויאמר לו אלהים אני אל

שרי פרה ורבה--נוו וקהל נויים יהיה מנך ומלאים

מחציציך יצאו **12** ואת הארץ אשר נתתי לאברהם

וליצחק--לך אתנה ולזרעך אחריך אתן את הארץ

13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אותו--מצבת

ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אותו--מצבת

אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן **15** ויקרא

יעקב את שם המקום אשר דבר אותו שם אלהים--

בבית אל **16** ויסעו מבית אל וייחי עוד כברת הארץ

לכוא אפרתה ותולד רחל ותקש בלדתה **17** ויהודו

בקשתה בלדתה ותאמր לה המילדת אל תיראי

כינם זה לך **18** ויהי בצתה נפשה כי מטה ותקרה

שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין **19** ותמת רחל
ותקבר בדרך אפרתה הוא מצבת קברת רחל עד
מצבה על קברתה--הוא מצבת קברת רחל עד
היום **20** ווישע ישראל ויט אהלה מלהאה למנDEL
עדר **22** ויהיו בשכן ישראל בארץ הואה וילך ראובן
וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו
בני יעקב שנים עשר **23** בני לאה בכור יעקב ראובן
ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון **24** בני רחל
יוסף ובנימן **25** ובני בלהה שפתה רחל דן ונפתלי
26 ובני זלפה שפתה לאה נר ואשר אלה בני יעקב
אשר ילד לו בפדן ארם **27** ויבא יעקב אל יצחק
אבי מمرا קריות הארבע--הוא חברון אשר נר
שם אברהם ויצחק **28** ויהיו ימי יצחק--מאת שנה
ושמנים שנה **29** ויגוע יצחק רימת ויאסף אל עמי
זקן ושבע ימים ויקברו אותו עשו יעקב בניו

36 ואלה תלדות עשו הוא אדורם **2** עשו ללח את
נשיו מבנות כנען את ערדה בת אילון החתי ואת
אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי **3** וזאת בשמות
בת ישמעאל אחיות נביות **4** ותולד ערדה לעשו את
אליפז ובשמה ילדה את רעואל **5** ואהלייבמה ילדה
את夷ש (יעוש) ואת יעלם ואת קרחה אלה בני עשו
אשר ילדו לו בארץ כנען **6** ויקח עשו את נשיו ואת
בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנתו ואת
כל בהמותו ואת כל קניינו אשר רכש בארץ כנען
וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו **7** כי היה רוכש רב
משbat ייחדו ולא יכולת ארץ מנוריהם לשאת אותם--
מן מקניהם **8** ווישב עשו בהר שער שעשו הוא
אדום **9** ואלה תלדות עשו אבי אדורם בהר שער
אדום **10** אלה שמות בני עשו אליפז בן ערדה אשת עשו
רעואל בן בשמה אשת עשו **11** ויהיו בני אליפז--
תימן אמר צפו וגעם וקנו **12** ותמן היה פילגש
אליפז בן עשו ותולד לאליפז את עמלק אלה בני
ערדה אשת עשו **13** ואלה בני רעואל נחת וורה שמה

מספר ונאספו עלי והכווי ונשמדתי אני וביתי **31**
ויאמרו הצעונה יעשה את אחותנו

וימהת שאל ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבר ³⁸ ובנו אהיליבמה בת ענה בת צבעון-אשת עשו ותולד ³⁹ וימהת בעל חנן בן עכבר ומלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב ⁴⁰ ואלה שמות אלופי עשו למשחיהם למקומם בשמותם אלוף תמנע אלוף אלה אלוף ⁴¹ יתח ⁴² אלוף אהיליבמה אלה אלוף פינן ⁴³ אלוף מנדריאל אלוף קנו אלה אלוף תימן אלוף מבצר ⁴⁴ אלוף ערים אלה אלופי אדרום למשבחם בארץ אחוזם-הוא עשו אבי אדרום

37 וישב יעקב בארץ מגוריו אבי--בארץ כנען ² אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלחה ואת בני זלפה נשי אבי ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם ³ וישראל אהב את יוסף מכל בניו-כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים ⁴ ויראו אחיו כי דברו לשלם ⁵ ויחלם יוסף חלום וייד לאחיו וויספו עוד שנה אותו ⁶ ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי ⁷ והנה אנחנו מאלמים אלמים הנה שדרה והנה קמה אלמתי ⁸ ויאמרו חסבינה אלמתי חלום ותשתחוו לאלמתי ⁹ ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עליינו אם משול המשל בנו וויספו עוד שנה אותו על חלמתי ועל דבריו ⁹ ויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח אחד عشر כוכבים משתחים לי ¹⁰ ויספר אל אבי ואל ארצתה ¹¹ ויקנאו בו אחיו ויאמר לו מה החלום הזה אשר וילכו אליו לרעות את צאן אביהם בשכם ¹² ויאמר ישראל אל יוסף הלו אחיך רעים בשכם--לכה ואשליך אליהם ויאמר לו הנני ¹⁴ ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשכני דבר

ומהה אלה היו בני בשםetas אשע ¹⁴ ואלה היו בני אהיליבמה בת ענה בת צבעון-אשת עשו ותולד לעשו את עיש (יעוש) ואת יעלם ואת קרח ¹⁵ אלה אלופי בני אליפז בכור עשו-אלוף תימן אלוף אמר אלוף צפו אלוף קנו ¹⁶ אלוף קרח אלוף נעתם אלוף מלך אלה אלופי אליפז בארץ אדרום אלה בני עדה ¹⁷ ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלה זרחה אלה אלוף שם אלה אלופה רעואל בארץ אדרום--אללה בני בני בשמה אשע עשו ¹⁸ ואלה בני אהיליבמה אשע עשו-אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהיליבמה בת ענה-אשת עשו ¹⁹ אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדרום ²⁰ אלה בני שער החרי ישבי הארץ לוטן ושביל צבעון וענה ²¹ ודשון וא cedar ודיישן אלה אלופי החרי בני שער הארץ אדרום ²² ויהיו בני לוטן חרי והימים ואחות לוטן תמנע ²³ ואלה בני שובל עלון ומנתה ועיבל שפו ואונם ²⁴ ואלה בני צבעון ואיה וענה והוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את החמורים לצבעון אבי ²⁵ ואלה בני דשן ואהבן ויתרין וכרכן ²⁶ אלה בני בני דישן-חמדן ואהבן ויתרין וקרן ²⁷ אלה נער אצר--בלחן וועון וע肯 ²⁸ אלה בני דישן עזן וארן אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה ³⁰ אלוף דשן אלוף אצער אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפייהם בארץ שער ³¹ אלה המלכים אשר מלכו בארץ אדרום--לפני מלך מלך לבני ישראל ³² ומלך אדרום בלוובן בעור ושם עירו דנהבה ³³ וימת בלו ומלך תחתיו יוכב בן זרחה ³⁴ וימת יוכב ומלך תחתיו חשם מארץ התימני ³⁵ וימת חשם ומלך תחתיו הדר בן בדר המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עיתה וימת הדר ומלך תחתיו שמלה ממשרקה ³⁶ וימת שמלה ומלך תחתיו שאל מרחבות הנהר ³⁷

ויהאבל נ' 35 ויקמו כל בניו וככל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אותו אביו (Sheol h7585) 36 והמדניים- מכרו אותו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה אשר הטבחים

38 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויטעד איש עדלמי ושמו חירה 2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה 3 ותהר ותلد בן ויקרא את שמו ער 4 ותהר עוד ותلد בן ותקראה את שמו אונן 5 וחספ עוד ותلد בן ותקראה את שמו שלחה וזהה בכזיב בלזרתה אותו 6 ויקחה יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר 7 ויהי עיר בכור יהודה- רע בעני יהוה ומתחו יהוה 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אמתה והקם זרע לאחיך 9 וידע אונן כי לא לו יהה הורע וזהה אם בא אל אשת אחיו ושות ארצתה לבלתיו נתן זרע לאחיו 10 וירע בעני יהוה אשר עשה וימת גם אותו 11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבוי אלמנה בית אביך עד יndl שלחה בני-- כי אמר פן ימות נם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה 12 וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על נזוי צאנו הוא וחירה רעה העدلמי--תמנתה 13 ייגד לתמר לאמר הנה חמיך עללה תמנתה לנו צאנו 14 ותסר בנדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותעלף ותשכ בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי נדל שלחה והוא לא נתנה לו לאשה 15 ויראה יהודה ויחשכה לזונה כי כסתה פניה 16 ויטליה אל הדרק ויאמר הבה נא אבאו אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תביא אליו 17 ויאמר אגבי אשלה נדי עזום מן הצאן ותאמיר אם תתן לך ותאמיר חתמרק ופתילך ומטרך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו 19 ותקם ותלך

וישלחו מעמק חברון ויבא שכמה 15 וימצאו איש והנה חעה בשדה וישאלתו האיש לאמר מה תבקש 16 ויאמר את אחיך אני מבקש הגידה נא לוי אופה הם רעים 17 ויאמר האיש נסעו מזה- כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדעתן 18 ויראו אותו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנצלו אותו להמיתו 19 ויאמר אויש אל אחיו הנה בעל החלמות הלווה--בא 20 ועתה לכוב נהרגהו ונשלכו באחד הברות ואמרנו זהה רעה אכלתחו ונראה מה יהו חלמתיו 21 וישמע ראובן ויצלחו מירם ויאמר לא נכנו נשפ 22 ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם--השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו לمعنى הצליל אותו מירם להשיבו אל אביו 23 ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו 24 ויקחחו--וישלכו אותו הברה והבור רק אין בו מים 25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וממליהם נשים נכאות וצרי ולט--חולכים להוריד מצרים 26 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכיסינו את דמו 27 לבנו ונמכרנו לשמעאלים וידנו אל תהיו בו כי אחינו ושרבנו השמעאלים וידנו אל תהיו בו כי אחינו ושרבנו הוא וישמעו אחיו 28 ויעברו אנשים מדינים שחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לשמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרים 29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בנדיו 30 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני أنها אני בא 31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שער עזום ויטבלו את הכתנת בדם 32 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנד הוא--אם לא 33 ויכירה ויאמר כתנת בני היה רעה אכלתחו טרכ טרכ יוסף 34 ויקרע יעקב שמלהתו וישם שק במתני

ווסף ותאמר שכבה עמי **8** וימאן--ויאמר אל אשת אדני הן אדני לא ידע אני מה בבית וככל אשר יש לו נתן בידי **9** איננו גדול בבית זהה ממני ולא חשק ממני מאמוה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הנדרלה זו והטהתי לאלהים **10** ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצללה להיות עמה **11** ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשותות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם-בבית **12** וחתפשו בבודו לאמר שכבה עמי וייעזב בוגדו בידה וינס ויצא החוצה **13** ויהי בראשותה כי עזב בוגדו בידה וינס החוצה **14** ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אליו לשכב עמי ואקרה בקהל גדול **15** ויהי כשמי כי הרים קולי ואקרה וייעזב בוגדו אצלי וינס ויצא החוצה **16** ותנה בוגדו אצללה עד בוא אדני אל ביתו **17** ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אליו העבר העברי אשר הבא לנו--
 לאמר בא אליו הרים קולי ואקרה וייעזב בוגדו לצחק כי **18** ויהי כהרימי כשמי אדני את דברי אצלי וינס החוצה **19** ויהי כשמי אדני אשר דברים האלה אשטו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עברך ויחור אףו **20** ויקח אדני יוסף אתו יותנהו אל בית הסחר--מקום אשר אסורי (אסידי) המלך אסורים ויהי שם בבית הסחר **21** ויהי יהוה את יוסף ווית אליו חסד ויתן חנו בעני שר בית הסחר **22** ויתן שר בית הסחר ביד יוסף את כל האסירים אשר בביית הסחר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה **23** אין שר בית הסחר ראה את כל מאמוה בידו באשר יהוה אותו ואשר הוא עשה יהוה מצליה

40 ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך מצרים והאפה--לאדניהם למלך מצרים **2** ויקצף פרעה על שני סריסיו--על שר המשקים ועל שר האופים **3** ויתן אתם לשמור בית שר הטבחים--אל ותסר צעיפה מעלה ותלבש בגדי אלמנותה **20** וישלח יהודה את נדי העזים ביד רעה העדומי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה **21** וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעיניהם על הדרך ויאמרו לא היהת בזו קדשה **22** וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתה ונם אנשי המקום אמרו לא היהת בזו קדשה **23** ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבו הנה שלחו הגדיה הזה אתה לא מצאתה **24** ויהי כמשל חדש וינד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתק ונס הנה הרה לונונים ויאמר יהודה הוציאו ותשרכ **25** הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר איש אלה לו אנסי הרה ותאמר הכר נא--למי החטמת והפתלים והמטה האלה **26** ויכיר יהודה ויאמר צדקה מני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יוסף עוד לדעתה **27** ויהי בעת לדתת הנה תאומים בבטנה **28** ויהי בלבדתה זה יצא ראשונה **29** ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עלייך פרץ ויקרא שמו פרץ **30** ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח

39 **39** יוסף הורד מצרים ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד היושמעאים אשר הורדתו שנה **2** ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליה ויהי בבית אדני המצרי **3** וירא אדני כי יהוה אותו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליה בידו **4** וימצא יוסף חן בעניינו וישרת אותו ויפקדתו על ביתו וכיל יש לו נתן בידו **5** ויהי מאז הפקיד אותו בכיתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו--בבית ובשדה **6** וייעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אותו מאמוה כי אם הלחים אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה **7** ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדני את עיניה אל

פרעה 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף 23 ולא זכר שר המשקים את יוסף ווישכחו 41 ויהי מקץ שנותים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר 2 וונגה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאותبشر ותרעינה באחו 3 וונגה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקותبشر ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר 4 ותאכלנה הפרות רעות המראת ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראת ובריאות יוקץ פרעה 5 ויישן ויחלם שניית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד--בריאות וטבות 6 והנה שבע שבלים דקות ושדופת קרים--צמחות אחריהן 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבリアות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום 8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמו מצרים ואת כל חכמיה ומספר פרעה להם את חלומו ואין פותר אותו לפרקעה 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאך אני מזיכר היום 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתו במשמר בית שר הטבחים--אתיו ואת שר האפים נונחלמה חלומו 11 ושם אנתנו נער עברו עבד לשר הטבחים ונספר לו יופתת לנו את חלומינו איש חלומו בתר 12 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתו השיב על כני ואותו תלה 14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצחו מן הבור וינלח ויחליף שמלאתו ויבא אל פרעה 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אותו ואני שמעתי עלייך לאמր תשמע חלום לפתר אותו ויען יוסף את פרעה לאמր בלבד עלייך אליהם יענה 16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלבד עלייך אליהם יענה את שלום פרעה 17 וידבר פרעה אל יוסף ויחלמי הנני עמד על שפת היאר 18 והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאותبشر ויפת תאר ותרעינה באחו 19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות בית הסחר מקום אשר יוסף אסור שם 4 וויפקד שר הטבחים את יוסף אתם-וישרתתם אותם ווהיו ימים במשמר 5 ויחלמו חלום שנייהם איש חלומו בלילה אחד-איש כפתרון חלומו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בביית הסחר 6 ויבא אליהם יוסף בבקיר וירא אתם והם זעפים 7 ווישאל את סריסי פרעה אשר אותו במשמר בית אדרנו-לא אמר מודיע פניכם רעים היום 8 ויאמרו אליו-חדרם חלמנו ופהר אין אתה ויאמר אלהם יוסף הלווא לאלהם פתרנים--ספרנו נא לי 9 וויספר שר המשקים את חלומו לヨוסף ויאמר לו-בחלומי והנה נפן לפני 10 ובגפן שלשה שריגים והוא כפרחת עלהה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים 11 וכוס פרעה בידי ואכח את הענבים ואשחתם אתם אל כוס פרעה ואתן את הocus על כף פרעה 12 ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרנים--שלשת ימים הם 13 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראש והшибך על ננד נתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היה משקחו 14 כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשה נא עמד כי חסד והזכרתני אל פרעה והוציאתי מון הבית הזה 15 כי נגב נגבתי מארץ העברים ונם פה לא עשית מואה כי שמו אתי בבור 16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי 17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה--מעשה אפה והעוףأكل אתם מן הסל--מעל ראשיו 18 ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים--שלשת ימים הם 19 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראש מעליך 20 ויהי ביום השלישי יושם הלדה את בראשך מעליך 21 ויהי ביום השלישי יושם הלדה את פרעה ויעש מיטה לכל עבדיו ויאכל העוף שר המשקים ואת ראש האפים--בתוך עבדיו 22 וישב את שר המשקים על מושקחו ויתן הocus על כף

והרעות האר מادر ור��ותبشر לא ראייתי כהנה
 בכל ארץ מצרים לרע²⁰ ותאכלנה הפרות הרקמות
 והרעות- את שבע הפרות הראשונות הבבירות²¹
 רק הכסא אנדל ממך⁴¹ ויאמר פרעה אל יוסף
 ראה נתתי אותך על כל ארץ מצרים⁴² ויסר פרעה
 את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש
 והנה שבע שבילים עלת בקנה אחד- מלאת וטבות
 והנה שבע שבילים צנומות דקotas שדפות קדים²³-
 צמחות אחריהם²⁴ ותבלען השבילים הדקה את
 שבע השבילים הטבות ואמר אל החרטמים ואין
 מניד לי²⁵ ויאמר יוסף אל פרעה חולם פרעה אחד
 הוא את אשר האלים עשה הגיד לפרקעה²⁶ שבע
 פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבילים הטבת
 שבע שנים הנה חלום אחד הוא²⁷ ושבע הפרות
 הרקמות והרעת העלות אחריהן שבע שנים הנה
 ושבע השבילים הרקמות שדפות הקדים- יהיו שבע
 שני רעב²⁸ הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה
 אשר האלים עשה הראה את פרעה²⁹ הנה שבע
 שנים באות- שבע נדול בכל ארץ מצרים³⁰ וקמו
 שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ
 מצרים וכלה הרעב את הארץ³¹ ולא יודע השבע
 בארץ מפני הרעב ההוא אחורי כן כי כבד הוא
 מادر³² ועל השנות החלום אל פרעה פעים- כי
 נכוון הדבר מעם האלים וממהר האלים לעשו
 ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם ויישתחו על
 ארץ מצרים³⁴ יעשה פרעה ויפקד פקדים על
 הארץ ויחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע³⁵
 ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאת האלה
 ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים- ושמרו
 והיה האכל לפקרון לארץ לשבע שני הרעב
 אשר תהיה בארץ מצרים ולא תחרת הארץ ברעב³⁶
 וויתם הדרבר בעני פרעה ובעניינו כל עבדיו³⁷
 רוח אליהם בו³⁹ ויאמר פרעה אל יוסף אחרי
 לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ

ראובן אתם לאמור הלוּא אמרתו אליכם לאמר אל לבניו למה תתראו ² ויאמר--הנה שמעתי כי יש
חטאנו בילד--ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש
שהר במצרים רדו שם ושברו לנו מושם ונחיה
ולא נמות ³ וירדו אחיו יוסף עשרה לשבר בר
ממצרים ⁴ ואთ בנימין אחיו יוסף לא שלח יעקב את
אחיו כי אמר פון יקראננו אסונ ⁵ ויבאו בני ישראל
לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ ⁶
ויסוף הוא השליט על הארץ--הוא המשביר לכל
עם הארץ יובאו אחיו יוסף וישתחו לו אפיקים ארץ
וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתגכר אליהם וידבר
אתם קשות ויאמר אליהם מאיון באתם ויאמרו מארץ
האחד את שקו לחת מוספוא לחמור--במלון יירא
את כספו והנה הוא בא מתחתו ²⁸ ויאמר אל אחיו
הושב כספי ונום הנה בא מתחתי ויצא לכם ויחרדו
איש אל אחיו לאמר מה זהה עשה אלהים לנו ²⁹
ויבאו אל יעקב אביהם ארץ כנען וינידו לו את כל
הכרהו ⁹ ויזכר יוסף--את החלומות אשר חלם להם
ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערבות הארץ
באתם ¹⁰ ויאמרו אליו לא אדרני ועבדיך באו לשבר
אלל ¹¹ כלנו בני איש אחד נתנו לנו כנים אנחנו לא
היו עבדיך מרגלים ¹² ויאמר אליהם לא כי ערות
הארץ באתם לראות ¹³ ויאמרו שניים עשר עבדיך
אחיהם אנחנו בני איש אחד--בארץ כנען והנה הקטן
את אבינו היום והאחד איננו ¹⁴ ויאמר אליהם יוסף
הוא אשר דברתי אלכם לאמר--Marginim אתם ¹⁵
בזאת תבחןנו צי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבואה
אחיכם הקטן הנה ¹⁶ שלחו מכם אחד ויקח את
אחיכם ואתם האסו ויבחנו דבריכם האמת אתכם
בשקו ויראו את צדרות כספיהם המה ואביהם--
ויראו ³⁶ ויאמר אליהם יעקב אביהםathy שכךתם
יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי הוי
כלנה ³⁷ ויאמר ראובן אל אביו לאמր את שני בני
חמיות אם לא אביאנו אליו תננה אותו על ידרי ואני
ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו ³⁸

מה והוא לבודו נשאר וקראהו אסונ בדרך אשר
תלכו בה והורדתם את שיבתי בינוון שאולה (Sheol)

h7585

לבניו לארץ כנען והנה שמעתי כי יש
שהר במצרים רדו שם ושברו לנו מושם ונחיה
ולא נמות ³ וירדו אחיו יוסף לא שלח יעקב את
אחיו כי אמר פון יקראננו אסונ ⁵ ויבאו בני ישראל
לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ ⁶
ויסוף הוא השליט על הארץ--הוא המשביר לכל
עם הארץ יובאו אחיו יוסף וישתחו לו אפיקים ארץ
וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתגכר אליהם וידבר
אתם קשות ויאמר אליהם מאיון באתם ויאמרו מארץ
כנען לשבר אלל ⁸ ויכר יוסף את אחיו והם לא
הכרהו ⁹ ויזכר יוסף--את החלומות אשר חלם להם
ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערבות הארץ
באתם ¹⁰ ויאמרו אליו לא אדרני ועבדיך באו לשבר
אלל ¹¹ כלנו בני איש אחד נתנו לנו כנים אנחנו לא
היו עבדיך מרגלים ¹² ויאמר אליהם שעשר עבדיך
הארץ באתם לראות ¹³ ויאמרו שניים עשר עבדיך
אחיהם אנחנו בני איש אחד--בארץ כנען והנה הקטן
את אבינו היום והאחד איננו ¹⁴ ויאמר אליהם יוסף
הוא אשר דברתי אלכם לאמר--Marginim אתם ¹⁵
בזאת תבחןנו צי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבואה
אחיכם הקטן הנה ¹⁶ שלחו מכם אחד ויקח את
אחיכם ואתם האסו ויבחנו דבריכם האמת אתכם
בשקו ויראו את צדרות כספיהם המה ואביהם--
ויאמר אל-צי פרעה כי Marginim אתם ¹⁷ ויאסף אתם
אל משמר שלשת ימים ¹⁸ ויאמר אליהם יוסף ביום
השלישי זאת עשו וחיו את האלים אני ירא ¹⁹
אם כנים אתם-אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם
ואתם לכיו הביאו שהר רעבון בתיהם

הקטן תביאו אליו ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו
כון ²¹ ויאמרו איש אל אחיו אבל אשימים אנחנו
על אחינו צרף נפשו בחתוננו אלינו
ולא שמענו על כון באה אלינו הצרה זו ²² ויען

מהובאים--להתגלו עליינו ולהתגלו עליינו ולקחת את השבר אשר הביאו ממצרים וואמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אבל ³ ויאמר אליו יהודה לאמר העד בנו האיש לא אמר לא תראו פני בלתוי אחיכם אחיכם ⁴ אם ישך משלח את אחינו אתנו--נרדת ונשברה לך אבל ⁵ ואם איןך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתוי אחיכם אחיכם ⁶ ויאמר ישראל למה הרעתם ל... להניד לאיש העוד لكم אה ⁷ ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתו לאמר העוד אביכם חיו הייש לכם אה וננד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע--כי יאמר הורידו את אחיכם ⁸ ויאמר יהודה אל ישראל אבי שלחה הנער ATI--ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות נם אנחנו נם אתה נם טפנו ⁹ אני אערבנו--מידי תבקשו אם לא הביאתו אליך והצנו לפניך וחטאתי לך כל הימים ¹⁰ כי לולא התרמה מהנתנו--כי עתה שבנו זה פעים ¹¹ ויאמר אלהם ישראל אביכם אם כן אפוא זאת עשו- קחו מזרמת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנה מעט צרי ומעט דבש נכתה ולט בطنיהם ושקדים ¹² וכסף משזה קחו בידיכם ואת הכסף המושב בפי אמתתיכם תשיבו בידיכם--אולי משנה הוא ¹³ ואת אחיכם קחו וקומו שבו אל האיש ¹⁴ ואל שדי יtan לכם רחמים לפני האיש ושלח لكم את אחיכם אחר ואת בניין ואני כאשר שכلت שכלתי ¹⁵ יוסף ¹⁶ וירא יוסף אתם את בניין ואני אמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח וטבח והכך כי את יאכלו האנשים בצהרים ¹⁷ וייעש האיש כאשר אמר يوسف ויבא האיש את האנשים ביתו יוסף ¹⁸ ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב אמתתינו בתחלת אנתנו

43 מובאים--להתגלו עליינו ולהתגלו עליינו ולקחת את השבר אשר הביאו ממצרים וואמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אבל ³ ויאמר אליו יהודה לאמר העד בנו האיש לא אמר לא תראו פני בלתוי אחיכם אחיכם ⁴ אם ישך משלח את אחינו אתנו--נרדת ונשברה לך אבל ⁵ ואם איןך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתוי אחיכם אחיכם ⁶ ויאמר ישראל למה הרעתם ל... להניד לאיש העוד لكم אה ⁷ ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתו לאמר העוד אביכם חיו הייש לכם אה וננד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע--כי יאמר הורידו את אחיכם ⁸ ויאמר יהודה אל ישראל אבי שלחה הנער ATI--ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות נם אנחנו נם אתה נם טפנו ⁹ אני אערבנו--מידי תבקשו אם לא הביאתו אליך והצנו לפניך וחטאתי לך כל הימים ¹⁰ כי לולא התרמה מהנתנו--כי עתה שבנו זה פעים ¹¹ ויאמר אלהם ישראל אביכם אם כן אפוא זאת עשו- קחו מזרמת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנה מעט צרי ומעט דבש נכתה ולט בطنיהם ושקדים ¹² וכסף משזה קחו בידיכם ואת הכסף המושב בפי אמתתיכם תשיבו בידיכם--אולי משנה הוא ¹³ ואת אחיכם קחו וקומו שבו אל האיש ¹⁴ ואל שדי יtan לכם רחמים לפני האיש ושלח لكم את אחיכם אחר ואת בניין ואני כאשר שכلت שכלתי ¹⁵ יוסף ¹⁶ וירא יוסף אתם את בניין ואני אמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח וטבח והכך כי את יאכלו האנשים בצהרים ¹⁷ וייעש האיש כאשר אמר يوسف ויבא האיש את האנשים ביתו יוסף ¹⁸ ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב אמתתינו בתחלת אנתנו

44 יצואת אשר על ביתו לאמר מלא את אמתת האנשים אכל כאלו כאשר יוכלו שאית ושים כסף איש בפי אמתתינו ² ואת נבייע נבייע הכסף תשים בפי אמתת הקטן ואת כסף שברו ויעש בדבר יוסף

אשר דבר 3 הבהיר אוור והאנשים שלחו המה אל עבריך אם לא ירד אחיםם הקטן אתכם--לא חספונן לראות פני 24 ויהי כי עליינו אל עברך אבי וננד לו--את דבריו אדרני 25 ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט האכל 26 ונאמר לא נוכל לרדרת אם יש אחינו הקטן אנחנו וירדנו--כי לא נוכל לרראות פני האיש ואחינו הקטן אנחנו אנחנו 27 ויאמר עברך אבי הדברים האלה 7 ויאמרו אליו--למה ידבר אלה אדרני אלינו אתם ידעתם כי שניהם ילדה לי אשתי 28 ויצא אחד מatoi ואמר לך טרף טרף ולא ראיתו עד דבריהם האלה חילילה לעבדיך מעשות דבר זה 29 ולקחתם גם את זה מעם פני וקרדו אסון--

והורדתם את שיבתי ברעה שלאלה 30 (Sheol h7585) ועתה כבאי אל עברך אבי והנער אנחנו אנחנו ונפשו 31 והיה נראהו כי אין הנער--ומת אליך מארץ נגען ואיך נגנב מבית אדריך כסף או זבב 9 אשר ימצא אותו מעבדיך ומה ונם אנחנו נהיה לאדרני לעבדים 10 ויאמר גם עתה

זהו אשר ימצא אותו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים בו וימחרו ווירדו איש אמרתחו--ארצה וויפתחו איש אמרתחו 12 ויחפש--בגンドול החל ובקטן כליה וימצא הגביע באמתחה בנימן 13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמדרו וישבו העירה 14 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצת אביכם ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נהש נהש איש אשר כמוני 16 ויאמר יהודה מה נאמר לאדרני מה נדבר ומה נצדרק האלהים מצא את עון עבדיך--הננו עבדים לאדרני נם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידך 17 ויאמר-- חילילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשлом אל אביכם 18 ויגש אליו יהודה ויאמר כי אדרני ידבר נא עברך דבר באזני אדרני ואלי יחר אפק בעבדך כי ממוק כפרעה 19 אדרני שאל את עבדיו לאמր הייש לכם אב או אח 20 ונאמר אל אדרני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויתר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו 21 ותאמר אל עבריך הורדתו אליו ואשמה עני עליו 22 ונאמר אל אדרני לא יכול הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת 23 ותאמר

45 ולא יוכל יוסף להתחזק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי וללא עמד איש אותו בחתודע יוסף אל אחיו 2 ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה 3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף הבוד אבוי חיו ולא יכולו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו 4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אליו ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אותי מצרימה 5 ועתה אל תעכزو ואל יתר בעיניכם כי מכרתם אותי הנה כי למחיה שלחני אליהם לפניכם 6 כי זה שנים הרעב בקרבת הארץ ועוד חמיש שנים אשר אין חrish וקציר 7 וישלחני אליהם לפניכם לשום לכם שאarity הארץ ולהחות לכם לפיליטה נדלה 8 ועתה לא אתם שלחתם אותי הנה כי האלים וישמעני לאב לפרטה ולאדון לכל

ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם
אמות

46 ויסע ישראל וכל אשר לו יוכא באלה שביע
יזוב זבחים לאלהי אביו יצחק ² ויאמר אלדים
ליישרל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר
הנני ³ ויאמר אני אללה אלהי אביך אל תירא
מרדה מצרימה כי לנו גדור אשימך שם ⁴ אני
ארד עמק מצרימה ואני עלה גם עלה וויסוף
ישית ידו על עיניך ⁵ ויקם יעקב מבאר שבע ויישאו
בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם
בעגלוות אשר שלח פרעה לשאת אותו ⁶ ויקחו את
מكنيיהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו
מצרימה יעקב וכל זדרו אותו ⁷ ובנו ובנו בנוו אותו
בנתיו ובנותו בנוו וככל זרעו--הביא אותו מצרימה
ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב
ובנו בכור יעקב ראובן ⁹ ובנו ראובן--חנן ופלוא
וחצראן וכרמי ¹⁰ ובני שמעון ימואל וימין ואחד--
ויכין וצחר ושאול בן הכנעני נו ובני לוי--גרשון
קהת ומרדי ¹² ובני יהודה ערד ואונן ושלחה--ופרץ
זרח וימת ערד ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ
חצרן וחמל ¹³ ובני יששכר--תולע ופה וווב
שמран ¹⁴ ובני זבלון--סדר ואלון ויחלאל ¹⁵ אלה
בני לאה אשר ילדה לע יעקב בפדן ארם ואת דינה
בתו כל נפש בנוו ובנותיו שלשים ושלש ¹⁶ ובני
נד צפיען וחני שני ואצבן ערוי ואדרודוי ואראלי ¹⁷
ובני אשר ימנה וישוה וישי ובריעה--ושרח אחחתם
ובני ברעה חבר ומילכיאל ¹⁸ אלה בני ולפה אשר
נתן לבן לאה בתו ותולד את אלה לע יעקב שש
עשרה נש ¹⁹ בני רחל אשית יעקב יוסף ובנימן ²⁰
וילוד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת
בת פוטי פרע כהן אן--את מנשה ואת אפרים ²¹
ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעםן אהי וראש
מפים וחפפים וארד ²² אלה בני רחל אשר ילד

ביהתו ומשל בכל ארץ מצרים ⁹ מהרו ועלו אל
אבי ואמרתם אליו כה אמר בך יוסף שמניא אלהים
לאדון לכל מצרים רדה אליו אל העמד ¹⁰ וישבתה
בארץ גשן והיית קרוב אליו--אתה ובניך ובניך
וצאנך ובקרך וכל אשר לך ¹¹ וככלכלתיו אתך שם
כי עוד חמיש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל
אשר לך ¹² והנה עיניכם ראות ועיני אהי בנימין
כי פי המדבר אליכם ¹³ והגדתם לאבי את כל
כבדי במצרים ואת כל אשר דאותם ומהרתם
והורדתם את אבי הנה ¹⁴ וויפל על צואריו ¹⁵ ווינשך לכל
אחיו ויבך עליהם ואחריו כן דברו אחיו אותו ¹⁶
והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וויטב
בעיני פרעה ובעיני עבדיו ¹⁷ ויאמר פרעה אל יוסף
אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו
בא הארץ כנען ¹⁸ וקחו את אביכם ואת בתיכם
ובאו אליו ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו
את חלב הארץ ¹⁹ ואתה צויה זאת עשו קחו לכם
מארץ מצרים עגלוות לטפכם ולנשיםם ונשאתם
את אביכם ובאתם ²⁰ ועיניכם אל חחס על כליכם
כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא ²¹ וויעשו כן
בני ישראל ויתן להם יוסף עגלוות על פי פרעה
שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת
שמלת ²³ ולאبيו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים
מטוב מצרים ועשר אנתנת נשאת בר ולהם מזון
לאבו--לדרך ²⁴ וישלח את אחיו וילכו ויאמר
אליהם אל תרנו בדרך ²⁵ ויעלו מצרים ויבאו
ארץ כנען אל יעקב אביהם ²⁶ ויגנוו לו לאמר עוד
יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו
כי לא האמין להם ²⁷ וידברו אליו את כל דבריו
יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלוות אשר שלח
יוסף לשאת אותו ותחיה רוח יעקב אביהם ²⁸ ויאמר

פרעה 8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חירות⁹ ובני דן חשים 24
 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגוריו שלשים ומאת
 שנה מעט ורעים היו ימי שני חירות ולא השינו את ימי
 שני חירות אבותינו בימי מגוריהם 10 ויברך יעקב את
 פרעה ויצא מלפני פרעה ווישב יוסף את אביו
 ואת אחיו ויתן להם אחזקה בארץ מצרים במצרים
 הארץ בארץ רעמסס-כאשר צוה פרעה 12 ויכלכל
 יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו--לחם
 לפי הטעי 13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב
 מארד ותלה ארץ מצרים ואבן כנען מפני הרעב¹⁴
 וילקוט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים
 ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את
 הכסף ביתה פרעה 15 ויתם הכסף מארץ מצרים
 ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה
 לנו לחם ולמה נמות נdry כי אם כסף¹⁶ ויאמר
 יוסף הבו מקנים ואתנה לכם במקניכם--אם אפס
 כסף¹⁷ ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם
 יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר
 ובחמורים וינחלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא
 18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השניה
 ויאמרו לו לא נכח מאדני כי אם תם הכסף ומקנה
 הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בתי אם
 נויתנו ואדמתנו¹⁹ למה נמות לענייך גם אנחנו
 נס אדמתנו-קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונחיה
 אנחנו ואדמתנו עבדים לפרטעה ותן זרע ונחיה ולא
 נמות והאדמה לא תשים²⁰ ויקון יוסף את כל אדמת
 מצרים לפרטעה כי מכרו מצרים איש שדה כי חזק
 עליהם הרעב ותהי הארץ לפרטעה²¹ ואת העם--
 העביר אותו לערים מקצתה גבול מצרים ועד קצחה
 22 רק אדמת הכהנים לא קנה כי חזק לכהנים מאת
 פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה--על
 כן לא מכרו את אדמתם²³ ויאמר יוסף אל העם
 זה קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרטעה הא
 יעקב אביו ויעמדו לפני פרעה ויברך יעקב את

ליעקב--כל נפש ארבעה עשר²³ ובני דן חשים 24
 ובני נפתלי--יחצאל וגוני ויצר ושלם²⁵ אלה בני
 בלחה אשר נתן לבן לרחל בתו ותلد את אלה
 לע יעקב כל נפש שבעה²⁶ כל הנפש הבהה ליעקב
 מצרימה יצאי ירכו מלבד נשוי בני יעקב--כל נפש
 ששים ושש²⁷ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש
 שניים כל הנפש לבית יעקב הבהה מצרים שבעם
 28 ואთ יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפני
 נשנה ויבאו ארצחה גשן²⁹ ויאסר יוסף מרכבתו
 ויעל ל夸ראת ישראל אל אביו נשנה וירא אליו ויפל על
 צוארו ויבך על צוארו עוד³⁰ ויאמר ישראל אל
 יוסף אמרותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך
 חי³¹ ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אלה
 ואנידה לפרטעה ואמרה אליו אחיו ובויה אבוי אשר
 בארץ כנען באו אליו³² והאנשים רעי צאן כי אנשי
 מקנה היו וצאנם ובקרים וכל אשר להם הביאו
 כסף³³ והוא כי יקרה לכם פרעה ואמר מה מעשיכם
 ואמרתם אני מקנה היו עבדיך מנעוורינו ועד
 עתה--גם אנחנו נס אבחינו בעבר חשבו בארץ גשן
 כי תועבת מצרים כל רעה צאן

47 ויבא יוסף ויגד לפרטעה ויאמר אבי ואחיו וצאנם
 ובקרים וכל אשר להם באו מארץ כנען והם בארץ
 גשן² ומזה אחים לך חמשה אנשים ויצנום לפני
 פרעה³ ויאמר פרעה אל אחים מה מעשיכם ויאמרו
 אל פרעה רעה צאן עבדיך--גם אנחנו גם אבותינו
 4 ויאמרו אל פרעה לנור בארץ בינו כי אין מדעה
 לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען
 ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן⁵ ויאמר פרעה
 אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליו⁶ ארץ
 מצרים לפניך הו--במצרים הארץ השב את אביך
 ואת אחיך ישבו בארץ גשן--ואם ידעת ויש שם אנשי
 חיל ושמותם שרי מקנה על אשר לי⁷ ויבא יוסף את

לחם זרע וזרעתם את הארץ ²⁴ והיה בתבואה נתהם חמושית לפערעה וארבע הירד יהיה לכם לורע השדה ולאכלכם ולאשר בכתיכם--ולאכל לפטפם ²⁵ ויאמרו החיתנו נמצא חן בעניי אדרני והיינו עבדים לפרעה ²⁶ וישם אתה יוסף לחך עד היום הזה על ארמת מצרים לפרעה--לכתחש רק ארמת הכהנים לבדם--לא הותה לפרעה ²⁷ וושב ישראל באرض מצרים בארץ מצרים שבע עשרה שנה וחמש שנים חיו--שבע שנים וארבעים ומאת שנה ²⁸ ויקרבו ימי ישראלי למות ויקרא לבנו לוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בענייך שם נא ירך תחת ירכיו ועשה עמידי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ²⁹ ושכתי עם אבתי ונשאתי ממצריים וכברתני בקרבתם ויאמר אני עשה דברך ³⁰ ויאמר השבעה לי--וישבע לו וישתחוו ישראל על ראש המטה

48 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ל יוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו--את מנשה ואת אפרים ² ויגד לעקב--ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראלי וישב על המטה ³ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אליו בלוז בארץ כנען ויברך אותו ⁴ ויאמר אליו הנה מפרק והרביתך נתתיק לך להל עמים ונתתי את הארץ זאת לזרעך אחריך--אחות עולם ⁵ ועתה שני בנייך הנולדים לך בארץ מצרים עד בא אליך מצרימה--לי הם אפרים ומנשה--כרובון ושמעון יהיו לי ⁶ ומולדתך אשר הולדת אחרים לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנהלם ⁷ ואני בבא מפדן מטה עלי רחל בארץ כנען בדרך כברת הארץ לבא אפרתה ואכברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם ⁸ וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ⁹ ויאמר יוסף אל אביו בנים אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגדה לכם את אשר יקרה אתכם באחריות הימים ² הקבצטו ושמו בני יעקב ושמו אל ישראל אביכם ³ רואובן בכרי אתה כחוי וראשית אוני--יתר שאת ויתר עז ⁴ פחו כמיים אל תותר כי עלית משכבי אביך או חללה יצועי עלה ⁵ שמעון ולוי אחיהם--כל-

חמס מכרתייהם ⁶ בסדרם אל תבא נפשי בקהלם
אל תהדר כבדי כי באפס הרנו איש וברצנים עקרו
שור ⁷ ארדור אפס כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם
ביעקב ואפיצם בישראל ⁸ יהודה אתה יודוך
אחדיך--ידך בערף איביך ישתחוו לך בני אביך
גנור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ
כאריה וכלביא מי קימנו ¹⁰ לא יסור שבט מיהודה
ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת
ענימים ¹¹ אסרי לבון עיריה ולשרקה בני אתנו כבב
בין לבשו ובדם ענבים סותה ¹² חכלילי ענינים
מיין ולבן שנים מהלב ¹³ זבולון לחוף ימים ישכו
והוא לחוף אנית וירכתו על צידן ¹⁴ יששכר חמר
נעם--רבץ בין המשפטים ¹⁵ וירא מנהה כי טוב
וاثת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסלול והוא למס
עבד ¹⁶ דן ידין עמו--כאחד שבטי ישראל ¹⁷ יהי
דן נשע עלי דרכך שפיפן עלי אראח--הנשך עקיבי
סוס וויפל רכבו אחריו ¹⁸ לישועתך קוייטי יהוה ¹⁹
נד גדור יגוננו והוא יגד יעקב ²⁰ מאשר שמנה לחמו
והוא יתן מעדרני מלך ²¹ נפתלי אליה שלחה--הנתן
אמרינו ספר ²² בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנوت
צערה עלי שור ²³ וימרדרחו ורדו ווישטמו בו בעלי
חצים ²⁴ ותשב באיתן קשתו ויפזו ורעדיו מידי
אביר יעקב משם רעה ابن ישראל ²⁵ מאל אביך
ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת
תהום רבעצת תחת ברכת שדים ורחם ²⁶ ברכת
אביך נברדו על ברכת הורי עד הדאות נבעת עולם
תהין לראש יוסף ולקרדק נזיר אחים ²⁷ בנימין
זאב יטרף בבקיר יאלע עד ולערב ייחלק שלל ²⁸
כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזהת אשר דבר
לهم אביהם ויברך אותם--איש אשר כברכתי ברך
אתם ²⁹ ויצו אתם ויאמר אליהם אני נאסר אל עמי--
קבררו אותי אל אבתי אל המערה--אשר בשדה
עפרון החתי ³⁰ במערה אשר בשדה המכפלת

50 ויפל יוסף על פניו אביו ויבק עליו וישק לו ²
ויציו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו
ויחנטו הרפאים את ישראל ³ וימלאו לו ארבעים
יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אותו מצרים
שבעים يوم ⁴ ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל
בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם--
דברו נא באוני פרעה לאמר ⁵ אבוי השבעני לאמר
הנה אנכי מת--בקברי אשר כרתי לי בארץ כנען
שםת הקברני ועתה עולה נא ואקברה את אבוי--
ואשובה ⁶ ויאמר פרעה עליה וקבר את אביך כאשר
השביעך ⁷ ויעל יוסף לcker את אביו ויעלו אותו כל
עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים ⁸ ובכל
בית יוסף ואחיו ובית אביו ריק טपם וצאנם ובקרים--
עזבו הארץ נשן ⁹ ויעל עמו נם רכב נם פרושים
ויהי המנחה כבד מאד ¹⁰ ויבאו עד גן רן האדר אשר
בעבר הירדן ויסփדו שם מספדר גדול וכבד מאד
ויש לאביו אבל שבעת ימים ¹¹ וירא יושב הארץ
הכנעני את האבל בגרון הארץ ויאמרו אבל כבד זה
למצרים על כן קרא שם אהוב מלצריים אשר בעבר
הירדן ¹² ויעשו בניו לו--כן כאשר צום ¹³ ווישאו
אתו בניו ארציה כנען ויקברו אותו במערת שדה
המכפלת אשר קנה אברהם את השדה לאחות
קבר מאת עפרון החתי--על פניו מمرا ¹⁴ ווישב יוסף
מצרים הוא ואחיו וכל העלים אותו לקבר את
אביו אחרי קברו את אביו ¹⁵ ויראו אחיו יוסף כי
מת אביהם ויאמרו לו ישתטנו יוסף והשכ ישיב לנו

את כל הרעא אשר נמלנו אותו ¹⁶ ויצוו אל יוסף
לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר ¹⁷ כה תאמרו
לヨוסף אנה שא נא פשע אחיך וחטאיהם כי רעה
נמלך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך
יוסף בדברם אליו ¹⁸ וילכו נם אחיו ויפלו לפני
ויאמרו לנו לך לעבדים ¹⁹ ויאמר אלהם יוסף אל
תיראו כי התחת אליהם אני ²⁰ ואתם חשבתם עלי
רעה אליהם החשיבה לטבה למען עשה כיום זהה
להחיה עם רב ²¹ ועתה אל תיראו-אנכי אכלכל
אתכם ואת טפכם וייחם אותם וידבר על לכם ²²
וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה
ועשר שנים ²³ וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם
בני מכיר בן מנשה-ילדו על ברכיו יוסף ²⁴ ויאמר
יוסף אל אחיו אנכי מות ואלהם פקד יפקד אתכם
והעללה אתכם מן הארץ זו את אל הארץ אשר
נסבע לאברהם ליצחק וליעקב ²⁵ וישב יוסף
את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעלתם את עצמתי מזוה ²⁶ וימת יוסף בן מאה
ועשר שנים ויהנתו אותו ויישם בארון במצרים

2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ² ותתרה האשה והתلد בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפננו שלשה ורחלים ³ ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו בתה נמא ות חמירה בחמר ובופת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר ⁴ ותתצבב אותו מרחק לדעה מה יעשה לו ⁵ ותרד בת פרעה לרוחן על היאר ונערתיה הלקת על יד היאר ותרא את התבאה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה ⁶ ותפתח ותראתו את דילד והנה נער בכח ותחמל עליו--ותאמר מילדיו העברים זה ⁷ ותאמר אותו אל בכת פרעה האלך וקרأتي לך אשא מנicket מן העברית ותינק לך את הילד ⁸ ותאמר לה בת פרעה לכני ותליך העלמה ותקרא את אם הילד ⁹ ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקו לי ואני את שכרך ותקח האשא הילד והינקו ¹⁰ ויגדל הילד ותבאתו לבת פרעה יהיו לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי ממן המים משיתהו ¹¹ ויהי ביוםיהם ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכח איש עברי מהicho ¹² וויפן כה וככה וירא כי אין איש ריך את המצרי ויטמנהו בחול ¹³ ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכח רעך ¹⁴ ויאמר מי שמק לאיש שר ושפט עליינו--הלה נהני אתה אמר כאשר הרנטה את המצרי וירא משה ריאמר אכן נודע הדבר ¹⁵ וישמע פרעה את הדבר זהה ויבקש להרנו את משה ויברכ משה מפני פרעה ישב בארץ מדין וישב על הبار ¹⁶ ולכון מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותملאנה את הרהיטים להש��ות צאן אביהן ¹⁷ ויבאו הרעים וינרשו ויקם משה ווושען וישק את צאנם ¹⁸ ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדווע מהרתן בא היום ¹⁹ ותאמרן-- איש מצרי חצילנו מיר הרעים וגם דלה דלה לנו רישק את הצאן ²⁰ ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה תשליקו וככל הבית תחיה

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרים את יעקב איש וobicתו באו ² ראו בן שמעון לוי ויהודיה ³ ישכר זבולון ובנימן ⁴ דן ונפתלי נד ואשר ⁵ ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב--שבעים נפש וויסוף היה במצרים ⁶ וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא ובני ישראל ⁷ פרו ויישרצו וירבו וויצמו--במאדר מאד ותמלא הארץ ⁸ ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף ⁹ ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל--רב ועצום ממוני ¹⁰ הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקרהנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ ¹¹ ווישמו עלייו שרי מסים למן ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרטעה--את פתם ואת רעמסס ¹² וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרק ¹⁴ וימדרו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה--את כל עבדיהם אשר עבדו בהם בפרק ¹⁵ ויאמר מלך מצרים לmailtoת העברית אשר שם האחת שפהה ושם השנית פועה ¹⁶ ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת הוא וחיה ¹⁷ ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהם מלך מצרים ותחיין את הילדים ¹⁸ ויקרא מלך מצרים לmailtoת ויאמר להן מדור עשותן הדבר הזה ותחיין את הילדים ¹⁹ ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא נשים המצרים העברית כי חיota הנגה בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו ²⁰ וייטב אלהים לmailtoת וירב העם וויצמו מאד ²¹ ויהי כי יראו המילדת את האלהים וויש לחים בתים ²² ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היהה

את האללים על ההר הזה 13 ויאמר משה אל
האלים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואומרתי להם
אלדי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו
מה אמר אלהם 14 ויאמר אלהים אל משה אהיה
אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אל
שלחני אליכם 15 ויאמר עוד אלהים אל משה כה
תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה
שמי לעלם וזה זכריו לדר דר 16 לך ואספת את

זוקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אביכם
נראה אליו אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד
פקדרתי אתכם ואת העשו לכם במצרים ¹⁷ ואמר
עללה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחווי והיבוסי--אל ארץ זבת חלב
ודברש ¹⁸ ושמו לקלך ובאת אתה וזוקני ישראל אל
מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים
נקה עליינו ועתה נלכה נא דרך שלוש ימים
במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו ¹⁹ ואני ידעתה--כי
לא יtan אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חוקה
²⁰ ושלחתי את ידי והכיתתי את מצרים בכל נפלatoi
אשר עשה בקרבו ואחריו כן ישלח אתכם ונחתה
את חן העם הזה בעני מצרים והוא כי תלכו לא
תלכו ריקם ²² ושאללה אשה משכנתה ומגירת ביתה
כלוי כסף וכלי זהב ושמלה ושמחים על בנייכם ועל
בנותיכם ונצלחים את מצרים

4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקהל כי יאמרו לא נראית אליך יהוה 2 ויאמר אלהי יהוה מזוה (מה זה) בידך ויאמר מטה 3 ויאמר השליכתו ארץך ושילכחו ארצחה וייחיו לנשח וינס משה מפניו 4 ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחן בזגנו ושילח ידו וויהק בו ויהי למטה בכפו 5 למען יאמינו כי נראית אליך יהוה אלהי אבכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב 6 ויאמר יהוה לו

עוזבתן את האיש קראן לו ויאכל ללחם 21 ויואל
משה לשבת את האיש ויתן את צפירה בתו למשה
ותולד בן ויקרא את שמו גרשム כי אמר- גור היה
בארץ נכריה 22 ויהיו בימים הרביבים ההם וימת
מלך מצרים ויאחנו בני ישראל מן העבדה ויזעקו
ויתעל שועתם אל האללים מן העבדה 24 וישמע
אללים את נאחותם ויזכר אלהים את בריתו את
אברהם את יצחק ואת יעקב 25 וירא אלהים את
בני ישראל וידע אלהים

גנ' 3

3 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו--כהן מדין
וינגן את הצאן אחר המדבר ובא אל הר האלים
חרבה 2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש--מתוך
הסנה והננה הסנה עבר באש והסנה איננו
אכל 3 ויאמר משה--אסרה נא ואראה את המראת
הגדר הזה מדוע לא עבר הסנה 4 וירא יהוה כי
סר לראות ויקרא אליו אליהם מותק הסנה ויאמר
משה משה--ויאמר הנני 5 ויאמר אל תקרב הלם
של נעליך מעל רגליך--כי המקום אשר אתה עומד
עליו אדמת קדש הוא 6 ויאמר אני אליה אביך
אליהו אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה
פנוי כי ירא מהבait אל האלים 7 ויאמר יהוה
ראאה ראייתי את ענו עמי אשר במצרים ואת צעקתם
שמעתי מפנוי נגשו כי ידעת את מכابיו 8 וארד
להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא
אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש-

אל מקום הכנעני והחתי והאמריו והפרזי והחווי
והיבוסי ועתה הנה צעקה בני ישראל באה אל
וגם ראיתי את החלץ אשר מצרים לחצים אתם ¹⁰
ועתה לכיה ואשליך אל פרעה והוציא את עמי בני
ישראל ממצרים בויאמר משה אל האלדים מי
אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל
ממצרים ¹² ויאמר כי אהוה עמך וזה לך לאות כי
אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון

ותמן לשלחו--הנה אני הרג את בנק בכרכ' 24
והי בדרכ' במלון ויפנשו יהוה ויבקש המיטה
ותקח צפירה צר ותכרת את ערלה בנה ותגע
לרגלייו ותאמר כי חתן דמים אתה לי 26 וירף ממנה
או אמרה חתן דמים למולת 27 ויאמר יהוה אל
אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפנשו
בהר האלים--וישק לו 28 ויגד משה לאהרן את
כל דבריו יהוה אשר שלחו ואת כל האתא אשר
צוהו 29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל קני בני
ישראל 30 וידבר אהרן--את כל הדברים אשר
דבר יהוה אל משה ויעש האתא לעני העם 31
ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל
וכי ראה את ענים ויקדו וישתחוו

5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה
אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחנו לי
במדבר 2 ויאמר פרעה--מי יהוה אשר אשמע
בקלו לשלוח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם
את ישראל לא אשלח 3 ויאמרו אלהי העברים
נקרא עליינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו--פָּנֵי יפנעו בדבר או בחרב
4 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן
תפריעו את העם מעשיו לכו לשבילתיכם 5 ויאמר
פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אותם
מסבלתם 6 ויציו פרעה ביום ההוא את הנשים בעם
ואת שטריו לאמר 7 לא תאספו לתחת תבן לעם
ללבן הלבנים--כתmol שלשם הם ילכו וקשו
לهم תבן 8 ואת מתכנת הלבנים אשר הם עושים
הmul שלשם תשימו עליהם--לא תגרעו מהם כי
נורפים הם--על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה
לאלהינו 9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה
ואל יעשו בדברי שקר 10 ויצאו גנש העם וشرطיו
ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן
לכם תבן 11 אתם לכוי קחו לכם תבן מאשר תמצאו

עוד הבא נא ידק בحقيقة ובא ידו בחיקוי ויוצאה
והנה ידו מצדעת כשלג 7 ויאמר השב ידק אל
חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מהיקו והנה שבה
כבשו 8 והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לך
האת הראשון--והאמינו לך את האחרון 9 והיה
אם לא יאמינו נם לשני האותות האלה ולא ישמעו
לק לך--ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והוא
המים אשר תקח מני היאר והיו לדם ביבשת 10
ויאמר משה אל יהוה כי אדרני לא איש דברים אני
נמ מתמול נם משלשים נם מאוז דברך אל עברך כי
כבד זה כבד לשון אני 11 ויאמר יהוה אליו מי
שם פה לאדם או מי יושם אלם או חרש או פקה
או עור--הלא אני יהוה 12 ועתה לך ואני אהיה
עם פיך ותורייתך אשר תדבר 13 ויאמר כי אדרני
שלח נא ביד תשלה 14 ויהר אף יהוה במשה ויאמר
הלא אהרן אחיך הלו--ידעת כי דבר ידרך הוא
ונם הנה הוא יצא לקראותך וראך ושמח בלבבו 15
ודברת אלו ושםת את הדברים בפיו ואני אהיה
עם פיך ועם פיהו ותורייתך אתכם את אשר תעשה
16 ודברך הוא לך אל העם והוא הוא יהוה לך לפה
ואתת תהיה לו לאלהים 17 ואת המשחה הזזה תקח
בידך אשר תעשה בו את האתא 18 וילך משה ויבש
אל יתר חתנו ויאמר לו לאלה נא ואשובה אל אחוי
אשר במצרים ואראת העודם חיים ויאמר יתרו
למשה לך לשולם 19 ויאמר יהוה אל משה במדין
ליך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את
נפשך 20 ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבים
על החמר ויבש ארצת מצרים ויקח משה את מטה
האלים בידו 21 ויאמר יהוה אל משה בלבתק
לשוב מצרים מה ראה כל המפתחים אשר שמתי בידך
ועשיהם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח
את העם 22 ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני
בקרי ישראל 23 ויאמר אליך שלח את בני ויעבדני

והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים ⁸ והבאתם אתכם אל הארץ אשר נשאתי את יدي לחת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונחתי אתך לכם מושעה אני יהוה ⁹ וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעדתך קשה ¹⁰ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹¹ בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו ¹² וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אליו איך ישמעני פרעה ואני ערל שפטים ¹³ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים--להוציא את בני ישראל מארץ מצרים ¹⁴ אלה ראש בית אבותם בני ראובן בכיר ישראל חנוך ופלוא הツרן וכרמי-- אלה משפחת ראובן ¹⁵ ובני שמעון ימואל וימין ואחד ויוכין וצחר ושאול בן הכהנית אלה משפחת שמעון ¹⁶ ואלה שמות בני לוי לתולדתם--גרשון וקהת ומרדי ושני חי לי שבע ושלשים ומאה שנה ¹⁷ בני גרשון לבני ושמי למשפחתם ¹⁸ ובני קהת--עמרם וצחר וחברון ועוזיאל ושני חי קהת שלש ושלשים ומאה שנה ¹⁹ ובני מרדי מחלי ומוש אלה משפחת הלוית לתולדתם ²⁰ ויהי עמרם את יוכבד דרכו לו לאשה ותلد לו את אהרן ואת משה ושני חי עמרם שביע ושלשים ומאה שנה ²¹ ובני יצהר--קרח ונגפן זכריו ובני עזיאל--מישאל ואלצפן וסתרי ²² ויהי אהרן את אלישבע בת עמינדבת אחות נחשות--לו לאשה ותلد לו את נדב ואת אביהו את אלעזר ואת איתמר ²⁴ ובני קרח אסир ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי ²⁵ ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותلد לו את פינחס אלה ראש אבות הלויים--למשפחתם ²⁶ והוא אהרן ומשה-- אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם ²⁷ הם המדברים אל פרעה כי אין נגרע מעבדתכם דבר ¹² ויפץ העם בכל ארץ מצרים לבקש קש לתבן ¹³ והנשיים אציהם לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביום כאשר היהם התבן ¹⁴ ויכו שטרו בני ישראל אשר שמנו עליהם נשי פרעה לאמר מודיע לא כליתם חכם לבן כתמול שלשם-- גם תמול נם היום ¹⁵ ויבאו שטרו בני ישראל ויצקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך ¹⁶ תבן אין נתן לעבדיך ولבניים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכם וחטא עמך ¹⁷ ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכחה נובחה ליהוה ¹⁸ ועתה לכט עבדו ותבן לא נתן לכם ותכן לבניים תחנו ¹⁹ ויראו שטרו בני ישראל אתם--ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום בינו ²⁰ ויפנו את משה ואת אהרן נצבים لكمראתם בצדדים מאה פרעה ²¹ ויאמרו אלהם ירא יהוה עלייכם וישפט אשר הבא שמת את ריחנו בעני פרעה ובעני עבדיו לחת חרב בידם להרגנו ²² וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם זהה--למה זה שלחתי ²³ ומما באתי אל פרעה לדבר בשmek הרע לעם הזה והצל לא הצלה את עמך

6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר עשה לפרעוה כי ביד חזקה ישלהם וביד חזקה יונשם מארצו ² וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה ³ וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב--באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם ⁴ וכן הקמתי את בריתך אתם לחת להם את ארץ כנען--את ארץ מגיריהם אשר גרו בה ⁵ וכן אני שמעתי את נאקה בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואוכר את בריתך ⁶ لكن אמר לבני ישראל אני יהוה והוציאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נתניה ובשפתיים נדלים ⁷ ולקחתי אתכם לי לעם

מלך מצרים להוציא את בני ישראל אל ממצרים הוא משה ואהרן ²⁸ ויהי ביום דבר יהוה אל משה --
בארץ מצרים ²⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה תחילה אשר תALK בארץ מצרים את כל אשר אני
דבר אליך ³⁰ ויאמר משה לפניו יהוה הן אני ערל שפטים ואיך ישמע אליו פרעה

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיק אלהים לפרק ואהרן אחיך יהיה נביאך ² אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו ³ ואני אקשה את לב פרעה והרביות את אחי ואת מופתך בארץ מצרים ⁴ ולא ישמע אלכם פרעה ונתחי את ידי במצריים והוציאתי את צבאותי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים ⁵ וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוציאתי את בני ישראל מתחום ⁶ ויעש משה ואהרן --כasher צוה יהוה אתם כן עשו ⁷ ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלוש ושמנים שנה--בדרכם אל פרעה ⁸ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ⁹ כי ידבר אלכם פרעה לאמר לנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה --יהי לתנין ¹⁰ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישליך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו --
והיה לתנין ¹¹ ויקרא נם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהתיהם ¹² וישליך איש מטהו והוא לתנין ומבלע מטה אהרן את מטהם ¹³ ויהזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה/man לשלח העם ¹⁵ לך אל פרעה בבקר הנה יצא המינה ונצבת לקראותו על שפת הירדן והמתה אשר נהף לנחש תכח בידך ¹⁶ ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה ¹⁷ כה

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ² ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך --
בצפרדעים ³ ושרץ הירא צפרדעים ועל ובא בביחך ובחרדר משכבר ועל מטבח ובביה עבריך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך ⁴ ובכח ובעמך ובכל עבריך --יעלו הצפרדעים ⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נתה את ידך במטך על הנחרת על היראים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים ⁶ ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדעים ותכס את ארץ מצרים ⁷ ויעשו כן החרטמים בלתייהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים ⁸ ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתרתו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממי ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה ⁹ ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה ¹⁷ כה

לעשות כן כי תועבת מצרים נובח ליהוה אלינו
הן נובח את חועבת מצרים לעיניהם--ולא יסקלנו
²⁷ דרך שלשת ימים בלבד במדבר וזבחנו ליהוה
אלינו כאמור אליינו ²⁸ ויאמר פרעה אנסי
אשר אתכם זבחתם ליהוה אלהיכם במדבר-
רק הרחק לא תרחיקו לשלכת העתירו בעדי ²⁹
ויאמר משה הנה אנסי יוציא מעמך והעתרתי אל
יהוה וסר הערב מפראעה מעבדיו ומעמו מהר רק
אל יסף פרעה הטל לבתו שלח את העם ליבח
ליוהו ³⁰ ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה
ויעש יהוה לדבר משה ויסר הערב מפראעה
מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד ³¹ ויכבד פרעה את
לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודרברת
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי
ויעבדני ² כי אם מאן אתה לשלח ועובדך מחויק בם
³ הנה יד יהוה תהיה במקنك אשר בשדה בסוסים
בחמורים בגמלים בבקר ובצאן-דבר כבד מאד ⁴
והפללה יהוה--בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים
ולא ימות מכל לבני ישראל דבר ⁵ וישם יהוה
מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה--בארץ ⁶
וישם יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה
מצרים וממקנה בני ישראל לא מות אחד ⁷ וישלח
פרעה--ונהנה לא מות מקנה ישראל עד אחד ויכבד
לב פרעה ולא שלח את העם ⁸ ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיה ככשון
וזורקו משה השמיימה לעני פרעה ⁹ ויהה לאבק
על כל ארץ מצרים והוא על האדם ועל ההבמה
לשחין פרח אבעבعت--בכל ארץ מצרים ¹⁰ ויקחו
את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזורק אותו משה
השמיימה והוא שחין אבעבעת פרח באדם ובבבמה
¹¹ ולא יכלו החרטמים לעמוד לפני משה--מן פניה
לשחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים ¹²

ויאמר משה לפרט התפאר עלי למתי עתיר
לך ולבידך ולעמך להכרית הצלפרדעים ממך
ומבתיך רק ביאר תשарנה ¹³ ויאמר מהר ויאמר
כבדך-למן תדע כי אין כיהוה אלהינו לך וסרו
הצלפרדעים ממך ומבתיך ולבידך ומעמך רק
比亚ר תשарנה ¹⁴ ויצא משה ואהרן מעם פרעה
ויצעק משה אל יהוה על דבר הצלפרדעים אשר
שם לפרט ¹⁵ ויעש יהוה בדבר משה וימתו
הצלפרדעים מן הבתים מן החצרת וממן השחתה ¹⁶
ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ ¹⁷ וירא
פרעה כי היהת הרוחה והכבד את לבו ולא שמע
אליהם כאשר דבר יהוה ¹⁸ ויאמר יהוה אל משה
אמר אל אהרן נתה את מטך ותקח את עפר הארץ
והיה לכלם בכל הארץ ¹⁹ ויעשו כן ויט אהרן
את ידו במתהו ויקח את עפר הארץ ותהי הכנם
באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל הארץ
מצדים ²⁰ ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציאו
את הנים ולא יכלו ותהי הנים באדם ובבהמה
ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא
ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה
²¹ ויאמר יהוה אל משה אל מטה השם בבקר וחתייצב לפני
פרעה--תנה יוצאת המימה ואמרת אליו כה אמר
יהוה שלח עמי ויעבדני ²² כי אם איןך משלח את
עמי--הנני משליחך ולבידך ובעמך ובכתייך את
הערב ומלאו בתוי מצרים את הארץ ונום האדמה
אשר הם עליהם ²³ והפלתו ביום ההוא את הארץ
גשן אשר עמי עמד עליו לבתו היה שם ערבות-
למן תדע כי אני יהוה בקרב הארץ ²⁴ ושמתי
פרת בין עמי ובין ענק למחר היהת זה
ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה
ובית ערבי ובכל הארץ מצרים תשחת הארץ מפני
הערב ²⁵ ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר
לכו זבחו לאליכם--בארץ ²⁶ ויאמר משה לא נכו

ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל משה ¹³ ויאמר יהוה אל משה השם הקלות יחרלון והברד לא יהוה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ ³⁰ אתה ועבדיך ידעתה--כי טרם היראנו מפני יהוה אלהים ³¹ והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביך והפשתה גבעל ³² והחטה והכסמת לא נכו כי אפיילת הנה ³³ ויצא משה עם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדרו הקלות והברד ומטר לא נתק ארצת ³⁴ וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת--ויסוף לחטא ויכבר לבו הוא ועבדיו ³⁵ ויהזק ללב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה אשר לא היה כנוה במצרים למן היום הוודה ועד עתה ¹⁹ ועתה שלח העז את מקנד ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה--וירד עליהם הברד ומתו ²⁰ הירא את דבר יהוה מעבדיו פרעה--הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים ²¹ ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה--ויעוזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה ²² ויאמר יהוה אל משה נתה את ירד על השמיים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה--בארי מצרים ²³ וית משה את מטהו על השמיים ויהוה נתן קלת וברד ותહלך אש ארצה ונתמר יהוה ברד על ארץ מצרים ²⁴ ויהי ברד--ואהש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד--אשר לא היה כנוה בכל ארץ מצרים מאו היה לנו ²⁵ ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר ²⁶ רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל--לא היה ברד ²⁷ וישלח פרעה ויקרא למשה ולהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני עמי הרשעים ²⁸ העתרו אליו יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא חספון לעמד ²⁹ ויאמר אליו

אבה לשלהם ²⁸ ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל חספ ראות פנו--כי ביום ראתך פני תמותה ²⁹ ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניו

11 ויאמר יהוה אל משה עוז נגע אחד אביה על פרעה ועל מצרים--אחריו כן ישלח אתכם מזה כשלחו--כלה נרש ונרש אתכם מזה ² בדבר נא באוני העם וישאלו איש מטה רעהו ואשה מטה רעתה כל כסף וכלי זהב ³ ויתן יהוה את חן העם בעני מצרים גם האיש מטה גדול מארץ מצרים בעני עבדי פרעה ובעני העם ⁴ ויאמר משה כה אמר יהוה בחצת הלילה אני יוצא בתוכך מצרים ⁵ ומות כל בכור בארץ מצרים--מכור פרעה היושב על כסאו עד בכור השפה אשר אחר הרחבים וכל בכור בהמה ⁶ והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר מטה לא נהיתה וכמהו לא תסף ⁷ ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה--למען תדרון אשר יפליה יהוה בין מצרים ובין ישראל ⁸ וירדו כל עבריך אלה אליו והשתחו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגניליך ואחריו כן יצא ויצא עם פרעה בחורי אף ⁹ ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה--למען ריבות מופתיך בארץ מצרים ¹⁰ ומשה ואהרן עשו את כל המפדיים האלה--לפניהם פרעה ויוחזק יהוה את כל פרעה ולא שלח את בני ישראל מארציו

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר ² החדרש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא لكم לחדרשי השנה ³ דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדרש הזה ויקחו להם איש שהלבית אבת--שה לבית ⁴ ואם ימעט הבית מהיות משה--ולקח הוא ושכנו הקרבן אל ביתו במקסת נפשתו איש לפני אכלו חכסו על השה ⁵ שה תמיים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו ⁶ והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר ראו כי רעה ננד פניכם ¹¹ לא כן לכון הגברים ועבדו את יהוה--כי אתה אתם מבקשים ווגרש את מאת פני פרעה ¹² ויאמר יהוה אל משה נתה ידך על ארץ מצרים בארכבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השair הברד ¹³ וויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדמים בארכץ כל היום והוא וכל הלילה הבקר היה--רוחם הקדמים נשא את הארכבה ¹⁴ ויעל הארכבה על כל ארץ מצרים וינה בכל גבול מצרים כבד מארך--לפניהם לא היה כן ארבה כמוו ואחריו לא יהיה כן ¹⁵ ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי הארץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירך בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים ¹⁶ ווימחר פרעה לקרה למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם-- ולכם ¹⁷ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי ריק את המות הזה ¹⁸ ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה ¹⁹ וייחזק יהוה רוח ים חזק מארך וישא את הארכבה ויתקעיוימה סוף לא נשאρ ארבה אחד בכל גבול מצרים ²⁰ ויוחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל ²¹ ויאמר יהוה אל משה נתה ידך על השםיים ויהו חזק על ארץ מצרים וימש חזק ²² וויט משה את ידו על השםיים ויהי חזק אפליה בכל ארץ מצרים שלשת ימים ²³ לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו--שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבותם ²⁴ ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכון עברו את יהוה-- רק צאכם ובקרכם יצנו גם טפכם ילך עמכם ²⁵ ויאמר משה גם אתה תתן בידינו זבחים ועלה ועשינו ליהוה אלהינו ²⁶ וגם מקננו ילך עמנו לא תשרף פרסה--כי ממן נkeh לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נعبد את יהוה עד באננו שמה ²⁷ ויוחזק יהוה את לב פרעה ולא

וים לחדר הזה ושהטו אותו כל קהל עדת ישראל-
22 ולקחום אנדרת אוזב וטבלתם ברם אשר בסוף
ובין הערכבים 7 ולקחו מן הדם ונתנו על שתו
והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם
אשר בסוף ואתם לא יצאו איש מפתח ביתו-עד
בקר 23 ועבר יהוה לנגף את מצרים וראתה את
הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על
הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף²⁴
ושמרתם את הדבר הזה לחך לך ולבנייך עד עולם
והיה כי תבואו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם-²⁵
כasher דבר ושמורתם את העברה הזאת²⁶ והיה
כפי אמרו אליכם בנייכם מה העברה הזאת לכם
27 ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על
בתיהם בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת
תתינו הציל ווקד העם וישתחו²⁸ וילכו ויעשו בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואחרן כן עשו
29 ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ
מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור
השבוי אשר בבית הבור וככל בכור בהמה³⁰ שבעת
פרעה לילה הוא וככל עבדיו וככל מצרים ותהי
צעקה נדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מות
31 ויקרא למשה ולאחרן לילה ויאמר קומו צאו
מתוך עמי-גם אתם גם בני ישראל וילכו עבדו את
יהוה כדבריכם³² גם צאנכם נם בקרכם קחו כasher
דברתם וילכו וכברתם נםathi³³ ותחזק מצרים על
העם ל Maher לשלחם מן הארץ כי אמרו לנו מותים
וישא העם את בצקו טרם יתמי משארחים צרפת
בשמלחמם על שכם³⁵ ובני ישראל עשו בדבר
משה וישאלו מצרים kali כסף וכלי זהב ושמלת
36 ויהוה נתן את חן העם בעינוי מצרים-וישאלום
וינצלו את מצרים³⁷ ויסעו בני ישראל מרעמסס
סכתה כSSH מאות אלף רגלי הנברים בלבד מטף
38 ונם ערבות רב עליה אתם וצאן ובקר מקנה כבד
מאד³⁹ ויאפו את הבצק אשר הויצו ממצרים
ונטה מזוזות-כי לא חמץ כי גרשו מצרים ולא יכולו
משכיהם וקחו לכם צאן למשפחתיים-ושחתו הפסח

ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימיימה 11 והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנען כאשר נשבע לך ולאבטחך ונתן לך 12 והעברת כל פטר רחם ליהוה וככל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים--ליהוה 13 וככל פטר חמר תפדה בשעה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם לבנייך הפדה 14 והיה כי ישאלך בך מחר--לאמר מה זאת ואמרת אליו--בחזק יד הוציאנו יהוה מצרים מבית עבדים 15 וכי הקשה פרעה לשלהנו ויחרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה 16 והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה מצרים 17 ויהיו בשליח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחים העם בראותם מלחה--ושבו מצריםמה 18 ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים 19 ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותיו מזה אתכם 20 ויסעו מסכת ייחנו בהם בקצתה המדבר 21 ויהוה הילך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאריך להם--ללכת יומם וללילה 22 לא ימש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה--לפני העם

14 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירות בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכוו תחנו על הים 3 ואמר פרעה לבני ישראל נככים הם בארץ סדר עליהם המדבר 4 וחיקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן 5 וונגד למלך מצרים כי ברוח העם ויהפוך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה

ישראל אשר ישבו במצרים--שלשים שנה וארבע מאות שנה 41 ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצא כל צבאות יהוה מארץ מצרים 42ليل שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרכם 43 ויאמר יהוה אל משה ואחרון זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו 44 וככל שעבד איש מקנות כסף--ומלחתה אותו או יאכל בו 45 תושב ושכיר לא יאכל בו 46 בבית אחד יאכל לא תוצאה מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו 47 כל עדת ישראל יעשו אותו 48 וכי יגורר אתך נר ועשה פסח ליהוה--הمول לו כל זכר ואו יקרב לעשתו והיה כארוח הארץ וכל ערל לא יאכל בו 49 תורה אחת יהיה לאורה ולגדר הגדר בתוככם 50 ויעשו כל בני ישראל אשר צוה יהוה את משה ואת אהרון כן עשו 51 ויהיו בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים--על צבאותם **13** וידבר יהוה אל משה לאמר 2 קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל--באדם ובבבמה לי הוא 3 ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם מצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ 4 היום אתם יצאים בחדרש האביב 5 ויהיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנען והחתי והאמרי והחווי והיבוסי אשר נשבע לאבטיח לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדרש היום 6 שבעת ימים תאכל מצות ובכום השבעי הוג ליהוה 7 מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר--בכל גבלך 8 והגדת לבך ביום ההוא לאמר בעבר זה עשה יהוה לי בצאתו מצרים 9 ויהיה לך לאות על ידך ולזכור בין עיניך למען תהיה תורה יהוה בפיקד כי ביד חזקה הוצאתך יהוה מצרים 10

וירדפו מצרים ויבאו אחריהם--כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים²⁴ ויהי באשمرة הבקר וישקה יהוה אל מתחה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מתחה מצרים²⁵ ויסר את אפן מרכבתיו ונינהנו בכבדת ויאמר מצרים אגוסה מפני ישראל--כי יהוה נלחם להם במצרים²⁶ ויאמר יהוה אל משה נשא את ייך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשו²⁷ ויט משה את ידו על הום וישב הים לפנות בקר לאחגנו ומצריים נסום לקראותו וינער יהוה את מצרים בתחום הים²⁸ וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם ביום לא נשאר בהם עד אחד²⁹ ובני ישראל הלויכו ביבשה בתחום הים והמים להם חמה מימנים ומשמאלים³⁰ וווש יהוה ביום ההוא את ישראל--מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מה על שפת הים³¹ וירא ישראל את היד הנדרלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

15 או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשורה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו מונה בים² עז זומרת יה ויהי לי לישועה זה אליו ואנוهو אלהי אבי וארמננהו³ יהוה איש מלתמה יהוה שני⁴ מרכבת פרעה וחילו ירדה ביום ומבחן שלשו טבעו ביום סוף⁵ תחתם יכסיימו ירדנו במצולות כמו אבן⁶ ימינך יהוה נדרי בכח מינך יהוה תרעץ אויב⁷ וברבנןך תחרס קמיך תשלח חרדך--יאכלמו קש⁸ ובברוח אפיק נערמו מים נצכו כמו נד נזלים קפאו תחתם בלבד ים⁹ אמר אויב ארדף אשין אחلك של תמלאמו נפשי-- אריק חרבי תורישמו ידי¹⁰ נשפט ברוחך כסמיים צללו כעופרת במים אדים¹¹ מי מכחה באלים יהוה מי מכחה נדר בקדש נורא תהלה עשה פלא נסית ימינך--תבלעו הארץ¹² נחות בחסוך עם

את עשינו כי שלחנו את ישראל מעברנו⁶ ויאסר את רכבו ואת עמו ללחם עמו⁷ ויקח שיש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו⁸ ויהזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה⁹ וירדפו מצרים אחריהם וישינו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו--על פי החירות לפני בעל צפן¹⁰ ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והגה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה¹¹ ויאמרו אל משה המבלי אין קברים למצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים¹² הלא זה הדבר אשר דברנו אליו במצרים לאמר הדרל ממןנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר¹³ ויאמר משה אל העם אל תיראו--התיצבו וראו את ישעת יהוה אשר עשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום--לא תספו לראתם עוד עד עולם¹⁴ יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון¹⁵ ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אליו דבר אל בני ישראל ויסעו¹⁶ אתה הרם את מטהך ונsha את ייך על הים--ובקעהו ויבאו בני ישראל בתחום הים ביבשה¹⁷ ואני חנוק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו¹⁸ וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו¹⁹ ויסע מלאך האלים ההלך לפני מנהה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם²⁰ ויבא בין מתחה מצרים ובין מתחה ישראל ולא קרב זה אל זה כל והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה²¹ ויט משה את ידו על הים וילך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים²² ויבאו בני ישראל בתחום הים ביבשה והמים להם חומה מימיים ומשמאלים

וזנאלת נחלת בעז אל נוה קדרש ¹⁴ שמעו עמים
ירגנון חיל אחזו ישבו פלשת ¹⁵ או נבהלו אלופי
אדום-- איילי מואב יאחזמו רעד נמננו כל ישבי כנען
¹⁶ תפל עליהם אימתה ופחד בנדול צורעך ידמו
כאן עד יعبر עמק יהוה עד יعبر עם זו קנית ¹⁷
תבאמו ותטעמו בהר נחלתך-- מכון לשבחך فعلת
יהוה מקדש אדני כוננו ידיך ¹⁸ יהוה מלך לעלם
עד ¹⁹ כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשו ביום
וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלו
ביבשה בתוך הים ²⁰ ותקח מרים תנביאה אחותה
אהרן את התף--בידיה ותצאנן כל הנשים אחריה
בתפים ובמחלת ²¹ ותען להם מרים שירו ליהוה
כי נאה נאה סוס ורכבו רמה ביום ²² ויסע משה את
ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת
ימים במדבר ולא מצאו מים ²³ ויבאו מרתה--
וליאיכלו לשחת מים ממראה כי מרים הם על כן
קרא שמה מרה ²⁴ וילנו העם על משה לאמר מה
נשתה ²⁵ ויצעק אל יהוה ויוורחו יהוה עז וישלך
אל המים וימתקו המים שם שם לו חוק ומשפט ושם
נסחו ²⁶ ואמר אם שמו תשמעו לכול יהוה אלהיך
והישר בעינויו תעשה והאונת למצותו ושמרת כל
חקיו--כל המחללה אשר שמתי במצרים לא אשימים
עליך כי אני יהוה רפак ²⁷ ויבאו אילמה--ושם
שתיים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם
על המים

יהוה אל משה הנסי ממתיר לכם לחם מן השמיים
ויצא העם ולקטו דבר יום ביוםו למען אנסנו הילך
בתורתاي אם לא ⁵ והיה ביום הששי והכינו את אשר
יביאו והיה נשנה על אשר ילקטו יום ⁶ ויאמר
משה ואחרון אל כל בני ישראל ערבות-וידעתם כי
יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים ⁷ ובקר וראיתם
את כבוד יהוה בשמיוט את תלנתיכם על יהוה ונחנו
מה כי תלונו (תלינו) ⁸ ויאמר משה בתה
יהוה לכם בערבبشر לאכל וללחם בבקר לשבע
בשמי יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינים עליו
ונחנו מה לא ⁹ עלינו תלנתיכם כי על יהוה ⁹ ויאמר
משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבנו
לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם ¹⁰ ויהי בדבר
אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר
והנה כבוד יהוה נראית בענן ¹¹ וידבר יהוה אל
משה לאמר ¹² שמעתי את תלונת בני ישראל--דבר
אליהם לאמר בין העربים האכלו בשור ובבקר
תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם ¹³ ויהי
בערב-ותעל השלו ותכס את המתנה ובבקר היהת
שכבה הטל סביב למחנה ¹⁴ ותעל שכבת הטל
ותנה על פני המדבר דק מחפס--דק ככפר על
הארץ ¹⁵ ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן
הוא--כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא
הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכללה ¹⁶ זה הדבר
אשר צוה יהוה لكمו מمنו איש לפני אכלו עמר
לגלילת מספר נפשותיכם--איש לאשר באחלי תחקה
¹⁷ ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמעט
¹⁸ וימחו בעמם--ולא העדרה המרבה והמעט
לא החסר איש לפני אכלו لكمו ¹⁹ ויאמר משה
אליהם איש אל יותר ממן עד בקר ²⁰ ולא שמעו
אל משה וויתרו אנשים ממן עד בקר וירם חולעים
ויבאש ויקצח עליהם משה ²¹ וילקטו אותו בבקר
ובבקר איש כפי אכלו וחם המשמש ונמס ²² ויהי ביום

16 ויסעו מאלים ויבאו כל עדת בני ישראל אל
מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני--בחמשה עשר
יום לחדר השני לצאתם מארץ מצרים ² וילינו
(וילנו) כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן--
במדבר ³ ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו
ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר
באכלנו לחם לשבע כי הוציאתם אתנו אל המדבר
זהו להמית את כל הקהיל הזה ברעב ⁴ ויאמר

אל יהוה לאמר מה אעשה למען הזה עוד מעט וסקלני ⁵ ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וזכה אתך מזקני ישראל ומטע אשר הכית בו את הiar--כח בידך והלכת ⁶ הנה עמד לפניו שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנה מים ושתה העם ויישן משה לעני זקנינו ישראל ועל נסתם המקום מסה ומיריבת על ריב בני ישראל ולען נסתם אלה ⁷ ויקרא שם את יהוה לאמר הייש יהוה בקרבנו אם אין ⁸ ויבא מלך וילחם עם ישראל ברפидם ⁹ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא להלחם בעמלק מהר אנכי נצב על ראש הנגבעה ומטה האלהים בידי ¹⁰ ויעש יהושע כאשר אמר לו משה--להלחם בעמלק ומה שאר אהרן וחור עלו ראש הנגבעה ¹¹ והיה כאשר ירים משה ידו--וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר מלך ¹² וידי משה כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזוה אחד ומזה אחד ויהי ידי אמונה עד בא השם ¹³ ויחלש יהושע את מלך ואת עמו לפוי חרב ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה כתוב זאת זכרון בספר ושים באוני יהושע כי מהה אממה את זכר מלך מתחת השמיים ¹⁵ ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נס ¹⁶ ויאמר כי יד על כס יהה מלחמה ליהוה בעמלק--מדרך דר

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים ² ויקח יתרו חתן משה את צפירה את משה--אחר שלוחיה ³ ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם--כי אמר לך היהי בארץ נכrichtה ⁴ ושם האחד אליעזר--כי אלהי אבי בעורי ויצלנו מחרב פרעה ⁵ ויבא יתרו חתן משה ובנוו ואשתו--אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם--הר האלים ⁶ ויאמר אל משה אני חנן יתרו בא אליך ואשתך--ושני בניה עמה ⁷ ויצא משה

השי לקטו לחם מungan--שני העמר לאחד ויבאו כל נשאי העדה וינוידו למשה ²³ ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה--שבתו שבת קדש ליהוה מחר את אשר התפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדר הניחו لكم לשמורת עד הבקר ²⁴ וינויחו אותו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמא לא היהתו בו ²⁵ ויאמר משה אכלחו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה ²⁶ ששת ימים תלקתחו ובוים השבע שבת לא יהיה בו ²⁷ ויהי ביום השבעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו ²⁸ ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנכם לשמר מצותי ותורתו ²⁹ ראו כי יהוה נתן לכם השבת-- על כן הוא נתן לכם ביום הששי להם יומיים שבו איש החתו אל יצא איש מקומו--ביום השבעי ³⁰ וישבתו העם ביום השבעי ³¹ ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא צורע נד לבן וטعمו כצפחת בربש ³² ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה-- מלא העמר ממנו לשמורת לדרכיהם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים ³³ ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותונ שמה מלא העמר מן ותנת אותה לפני יהוה לשמורת לדרכיהם ³⁴ כאשר צוה יהוה אל משה ויניחו אהרן לפני העדר לשמורת ³⁵ ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה--עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו--עד באם אל קצה ארץ כנען ³⁶ והעمر עשרית האיפה הוא

17 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם--על פי יהוה ויתנו ברפידים ואין מים לשחת העם ² וירוב העם עם משה ויאמרו לנו לנו מים ונשחה ויאמר להם משה מה תריבון עמד מה תנsson את יהוה ³ ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתו ואת בני ואת מקני בצמא ⁴ ויצעק משה

אליהם ויכלת עמד ונם כל העם הזה על מקמו יבא לשולם ויבאו האלהה ⁸ ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפערעה ולמצרים על אודת אמר ²⁵ ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן לכם ראשים על העם-שרי אלפיים שר מאות שרי חמשים ושרי עשרת ²⁶ ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם ²⁷ וישלח משה את החתו וילך לו אל ארצו

19 בחדש השלישי יצא בני ישראל מארץ מצרים-ביום זה בא מדבר סיני ² ויעשו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר ³ ומשה עלה אל האללים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה האמר לבית יעקב ותnid לבני ישראל ⁴ אתם ראייתם אשר עשית למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אליו ⁵ ועתה אם שמווע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתך-והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ ⁶ ואתם תהיו לי מלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר דבר אל בני ישראל ⁷ ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צויתו יהוה ⁸ ויענו כל העם יחדו וייאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה ⁹ ויאמר יהוה אל משה הנה אני בא אלקיך בעב הענן בעבור ישמע העם בדבריך עמך ונם בך יאמינו לעולם וינגד משה את דברי העם אל יהוה ¹⁰ ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וככוסו שלמתם ¹¹ והיו ננים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעני כל העם-על הר סיני ¹² והונבלת את העם סבב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצחו כל הנגע בהר מות יומת ¹³ לא תנע בו יד כי סkol יסקל או ירה יירה- אם בהמה אם איש לא יהיה במשך היבול המה יעלו בהר ¹⁴ וירד משה מן ההר אל העם ויקרש

לקראת החתו וישתחוו וישק לו וישאלו איש לרעהו כל אשר עשה יהוה לפערעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה ⁹ ויהוד יתרו-על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצלו מיד מצרים ¹⁰ ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הצל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הצל את העם מתחת יד מצרים ¹¹ עתה יידעתו כי גודל יהוה מכל האלים כי בדבר אשר זדו עליהם ¹² ויקח יתרו חתן משה עלה ובחים-לאלהים ויבא אהרן וכל זקן ישראל לאכל לחם עם חתן משה-לפני האלים ¹³ ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב ¹⁴ וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם-מדוע אתה יושב לביך וכל העם נצב עלייך מן בקר עד ערבית ¹⁵ ויאמר משה לחתו כי יבא אליו העם לדרש אלהים ¹⁶ כי יהיה להם דבר בא אליו ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתني את חוקי האלים ואת תורהיו ¹⁷ ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה ¹⁸ נבל תבל-גם אתה נם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשו לבודך ¹⁹ עתה שמע בקלי אישיך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלים והבאת את הדברים אל האלים ²⁰ והזהרתת אותם את החוקים ואת התורה ואת הורעתם להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון ²¹ ואתה תזהה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אתה-שנאי בצע ושותם עליהם שריא אלפיים שר מאות שר חמשים ושרי עשרת ²² ושפטו את העם בכל עת והוא כל הדבר הנDEL יביאו אלקיך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אותך ²³ אם את הדבר הזה תעשה וצוק

ששת ימים עשה יהוה את השמיים ואת הארץ את הרים ואת כל הארץ בום השם והרים כל אשר בם ונינה ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת--ויקדשו ¹¹ כבוד את הארץ אביך ואת אמך--למען יארכון מיך על הארץ אשר יהוה אליהיך נתן לך ¹² לא תרצה לא תנאך לא תגנבי לא תענה ברעך עד שקר ¹³ לא תהמוד בית רעך לא תהמוד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך ¹⁴ וכל העם ראים את הקולות ואת הפלדים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינגעו ויעמדו מרחק ¹⁵ ויאמרו אל משה דבר אתה עמננו ונשמעה ואל ידבר עמננו אלהים פן נמות ¹⁶ ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבר נסות אתכם בא האלים ובבעור תהיה יראתו על פניכם--לבלי תחטא ¹⁷ ויעמד העם מרחק ומישה נשאל הערפל אשר שם האלים ¹⁸ ויאמר יהוה אל משה כה אמר אל בני ישראל אתם ראיitem--כי מין השמיים דברתי עמכם ¹⁹ לא תעשון אני אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם מזבח אדרמה תעשה לי זבחת עליו את עלייך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך ²⁰ ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתך נוית כי חרבך הנפה עליה ותחללה ²² ולא תעלה במעלה על מזבחיך אשר לא תגלה ערותך עליו

21 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה עבר עברי שיש שנים יעבד ושבשתיים--יצא לחפשי חنم ³ אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל איש הוא ויצאה אשתו עמו ⁴ אם אדניינו יתן לו איש וילדה לו בניים או בנות--האשה וילדיה תהיה לאדניתה והוא יצא בגפו ⁵ ואם אמר העבר אהבתו את אדני את אשתי ואת בני לא יצא חפשי והגנושו אדני אל האלים והגנושו אל הדלת או אל המזווה ורכע אדני את אונו במרצע ועבדו

את העם ויבכשו שמלהם ¹⁵ ויאמר אל העם היו נכנים לשלתם ימים אל תנשו אל אשה ¹⁶ וויהי ביום השלישי בהיות הבקר יהיו קלחת וברקים וענן כבד על ההר وكل שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה ¹⁷ ויויצו משה את העם לקראת האלים מן המהנה ויתיצבו תחתית ההר ¹⁸ והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשו כענן הכסון ויחרד כל ההר מאד ¹⁹ וויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלים יענו בקהל ²⁰ וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה ²¹ ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יחרסו אל יהוה לראות ונפל ממנה רב ²² ונם הכהנים הננסים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה ²³ ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלה אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לנו לאמר הגבל את ההר וקדשו אתו ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמק והכהנים והעם אל יחרסו לעלה אל יהוה--פן יפרץ בם ²⁵ וירד משה אל העם ויאמר אלהם

20 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר אנכי יהוה אלהיך אשר הוציאיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהוה לך אלהים אחרים על פנו ³ לא תעשה לך פסל וכל המונה אשר בשמות ממעל ואשר בארץ מתחתת--ואשר במים מתחתת לארץ ⁴ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא--פרק עון אבות על בניים על שלשים ועל רבעים לשנאי ⁵ ועשה חסד לאלפים--לאחבי ולשמרי מצוטוי ⁶ לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא ⁷ זכור את יום השבת לקדשו ⁸ שתשיטים תעבד ועשית כל מלאכתך ⁹ ויום השבעי--שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנק ובתק עבדך ואמתך ובהמתך ונגרך אשר בשעריך ¹⁰ כי

לעלם 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה--לא תצא
כצאת העבדים 8 אם רעה בעני אדניתה אשר לא
יפתח איש בור או כי יכרה איש בר--ולא יכסנו
ונפל שמה שור או חמור 34 בעל הבור ישלם כספ
בבגדו בה 9 ואם לבנו יעדנה--כמשפט הבנות
יעשה לה 10 אם אחרית יקח לו--שארה כסותה
עננתה לא יגרע בו ואם שלש אלה--לא יעשה לה
ויצאה חنم אין כסף 12 מכח איש ומות יומת
13 ואשר לא צדה והאלחים אנה לידו--ושמתה לך
שור תחת השור והמת יהיה לו

22 כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו--
חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת
השה 2 אם במחתרת ימצא הגנב והבהמת--אין לו
דמים 3 אם זרחה המשמש עלייו דמים לו שלם ישלם.
אם אין לו ונמכר בנגנתו 4 אם הממצא בידיו
הגבנה משור עד חמור עד שה--חוים שניים ישלם 5
כי יבادر איש שדה או כרם ושליח את בעירה ובער
בשדה אחר--מייטב שדהו ומיטיב כרמו ישלם 6
כי יצא אש ומצתה קצים ונאכל נדייש או הקמה
או השדה--שלם ישלם המבער את הבערה 7 כי
יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית
האיש--אם ימצא הגנב ישלם שנים 8 אם לא ימצא
הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח
ידו במלאת רעהו 9 על כל דבר פשע על שור על
חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר אמר
כי הוא זה--עד האלהים יבא דבר שנייהם אשר
ירשען אליהם ישלם שנים לרעהו 10 כי יתן איש
אל רעהו חמור או שור או שה וככל בהמה--לשمر
ומות או נשבר או נשבה אין ראה 11 שבעת יהוה
תהיה בין שנייהם--אם לא שלח ידו במלאת רעהו
ולקח בעליו ולא ישלם 12 ואם גנב יגנב מעמו--
ישלם בעליו 13 אם טרפ' יתרף יבא ה' עד הטרפה
לא ישלם 14 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או
מת בעליו אין עמו שלם ישלם 15 אם בעליו עמו לא
ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו 16 וכי יפתח איש

מקום אשר ינוס שמה 14 וכי יזד איש על רעהו
להרנו בערמה--מעם מזבחו תקחנו למות 15 ומכה
אביו ואמו מות יומת 16 ונגב איש ומכרו ונמצא
בידיו מות יומת 17 ומכלול אביו ואמו מות יומת
18 וכי יריבן אנשים--והכח איש את רעהו באבן
או באגרוף ולא ימות ונפל למשכב 19 אם יקום
והתהלך בחוץ על משענתו--ונקה המכחה רק שבתו
יתן ורפא ירפא 20 וכי יכה איש את עבדו או את
אמתו בשבט ומות תחת ידו--נקם ינקם 21 אך אם
יום או יומיים יעמוד--לא יקם כי כספו הוא 22 וכי
ינטו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה
אISON--ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה וננתן
בפללים 23 ואם אISON יהיה--וננתה נפש תחת נש
24 עין תחת עין שנ תחת שנ יד תחת יד רגל תחת
רגל 25 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חברה
תחת חברה 26 וכי יכה איש את עין עבדו או את
עין אמתו--ושחתה לחפשו ישלחנו תחת עינו 27 ואם
שן עבדו או שנ אמן יפיל--לחפשו ישלחנו תחת
שנו 28 וכי יגח שור את איש או את אשה ומות--סקול
יסקל השור ולא יاقل את בשרו ובבעל השור נקי 29
יאם שור נהג הוא מתמל שלשם והוא עוד בעליו ולא
ישמרנו והמת איש או אשה--השור יסקל ונם בעליו
יומת 30 אם כפר יושת עליו--וננתן פדין נפשו ככל
אשר יושת עליו 31 או בן יגח או בת יגח--כמשפט
זהה יעשה לו 32 אם עבר יגה השור או אמה--כסף

העשה מעשיך וביום השבעי תשבת--למן נון
 שורך וחמדך וינפש בן אמתך והוגר ¹³ ובכל אשר
 אמרתוי אליכם השמרו ושם אלהים אחרים לא
 הזכירו לא ישמע על פיך ¹⁴ שלש רגלים תחג
 לי בשנה ¹⁵ את חג המצאות תשמר--שבעת ימים
 האכל מזות כאשר צויתך למועד חדש האביב
 כי בו יצאת מצרים ולא יראו פניהם ¹⁶ וחג
 הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף
 בצאת השנה באסף את מעשיך מן השדה ¹⁷ שלוש
 פעמים בשנה--יראה כל זוכרך אל פניהם האין יהוה
¹⁸ לא תזבח על חמץ דם זבחיו ולא ילין חלב חני
 עד בקר ¹⁹ראשית בכורי אדמתך תבייא בית יהוה
 אליהיך לא תבשל גדי בחלב amo ²⁰ הנה אנחנו
 שלח מלאך לפניך לשمرך בדרך ולהביאך אל
 המקום אשר הכנתי ²¹ השמר מפנינו ושמע בקהלו
 אל תמר בו כי לא ישא לפשעם כישמי בקרבו ²²
 כי אם שמווע תשמע בקהלו ועשית כל אשר אדבר-
 ואיבתי את איביך וצורתו את צדריך ²³ כי לך
 מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי
 והכני התיו והיבוסי והכחתיו ²⁴ לא תשתחווה
 לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי
 הרס תחרוסם ושבר תשרב מצביהם ²⁵ ועבדתם
 את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך
 והסרתי מחלת מקריך ²⁶ לא תהיה משלחה
 עקרה בארץ את מספר ימיך אמלא ²⁷ את אימתי
 אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם
 ונתתי את כל איביך אליך ערך ²⁸ ושלחתי את
 הצרעה לפניך ונורשה את התיו את הכנעני ואת
 החתיי--מלפנייך ²⁹ לא אנרגשו מפנייך בשנה אחת
 פן תהיה הארץ שמנה ורבה עלייך חיות השדה ³⁰
 מעט אגרשנו מפנייך עד אשר תפירה ונחלת את
 הארץ ³¹ ושותי את נבלך מים סוף ועד ים פלשתים
 וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ

בתולה אשר לא ארשה--ושכב עמה מהר ימהרנה
 לו לאשה ¹⁷ אם מאן ימאן אביה לחתה לו--כسف
 ישקל כמהר הבתולות ¹⁸ מכשפה לא תחיה ¹⁹ כל
 שכב עם בהמהموت יומת ²⁰ זבח לאלהים יחרם--
 בלתי ליהוה לבדו ²¹ ונגר לא תונה ולא תלחצנו כי
 נרים היותם בארץ מצרים ²² כל אלמנה ויתום לא
 תענו ²³ אם ענה הענה אותו--כי אם צעק יצעק אליו
 שמע אשמע צעקתו ²⁴ וחרה אפי והרגתי אתכם
 בחרב והיו נשיכם אלמנות ובוניכם יתומים ²⁵ אם
 כסף תלואה את עמי את העני עמק--לא תהיה לו
 נשאה לא תשימון עלייו נשך ²⁶ אם חביל תחבל
 שלמת רעך--עד בא השמש תשיבנו לו ²⁷ כי הוא
 כסותה לבדה הוא שמלוות לערו בימה ישכבות--והיה
 כי יצעק אליו ושמתי כי חנון אני ²⁸ אלהים לא
 תקלל ונשיה בעמק לא תאר ²⁹ מלatak' ודמעך
 לא אחר בכור בnidת תנתן לי ³⁰ כן תעשה לשך
 לצאנך שבעת ימים יהוה עם amo ביום השינוי
 נתנו לי ³¹ ואנשי קדש תהיו לי ובשר בשדה
 טרפה לא תأكلו לכלב תשלכו אותו

23 לא תשא שמע שוא אל תשתי יידך עם רשות
 להיות עד חמס ² לא תהיה אחריו רבים לרעת ולא
 תענה על רב לנטה אחריו רבים--להחתת ³ ודול
 לא תחדר ברייבו ⁴ כי תפגע שור איביך או תמרנו-
 תענה השב תשיבנו לו ⁵ כי תורה חמוץ שנאך
 רבין תחת משאו וחדלות מעזוב לו--עזוב תעוז עמו
 לא תטה משפט אביניך ברייבו ⁶ מדבר שקר
 תרחק ונקי וצדיק אל תחרג כי לא אצדיק רשות ⁸
 ושחן לא תחק כי השחן יעור פקחים ויסלוף בדבריו
 צדיקים ⁹ ונגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נש
 הנר--כי נרים היוthem בארץ מצרים ¹⁰ ושב שנים
 תזרע את ארץך ואספת את התבואה ¹¹ והשביעת
 תשטמנה וננטשה ואכלו אביני עמק ויתרתם תאכל
 חיות השדה כן תעשה לכרכיך ליזוק ¹² ששת ימים

ונרגשתמו מפניך ³² לא תכרת להם ולא אלהיהם בני ישראל ¹⁸ ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ברית ³³ לא ישבו בארץ פן יחתיאו אתך לי כי ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למקש

25 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאה כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי ³ זו זאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת ⁴ ותכלת וארכמן ותולעת שני וSSH ועוזים ⁵ וערת אילם מאדמים וערת החסום ועצי שטים ⁶ שמון למאר בשמותיו לשמן המשחה ולקטרת הסמים ⁷ אבני שם ואבני מלאים לאפר ולהחן ⁸ ועשו לי מקדש ושכنتי בחוכם ⁹ ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו ¹⁰ ועשו ארון עצי שטים אמיתיים וחצי ארכו ואמה וחצי רוחבו ואמה וחצי קמתו ¹¹ וצפתית אותו זהב טהור מביתו ומוחץ הצפנו ועשית עלייו זר וזהב סביב ¹² ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתחה על ארבע עמודיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנייה אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה ¹³ וועשית בדרי עצי שטים וצפתית אתם זהב ¹⁴ והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארץ לשאת את הארץ בהם ¹⁵ בטבעת הארץ יהיו הבדים לא יסרו ממנה ¹⁶ ונתת אל הארץ--את העדרת אשר אתן אליך ¹⁷ ועשית כפרת זהב טהור אמיתיים וחצי ארכה ואמה וחצי רוחבה ¹⁸ וועשית שנים קרבים משה מבקשת העשה אתם משני קצות הכפרת ¹⁹ זהב מבקשת העשה את הבדים על שני קצוותיו ועשה כרוב אחד מקצת מזה וכרוב אחד מקצת מזה מן הכפרת תעשו את הבדים על הר הארץ ²⁰ והיו הבדים פרשי כנפים למעלה סכךים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הבדים--יהיו פנוי הבדים ²¹ ונתת את הכפרת על הארץ מלמעלה ואל הארץ--תתן את העדרת אשר אתן לך ²² ונוגעתו לך שם ודברתיך אתך מעל הכפרת מבין שני הבדים אשר על הארץ העדרת--את כל אצווה אותן אל בני ישראל ²³

24 ואל משה אמר אלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהו ושבעים מזקני ישראל והשתחויהם מרחק ² וונש משה לבדו אל יהוה והם לא נגשו והם לא יעלו עמו ³ ויבא משה וספר לעם את כל דבריו יהוה ואת כל המשפטים אשר דבר יהוה נעשה אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה וישם בבקר ויכתב משה את כל דבריו יהוה וישם בבקר ובין מזבח תחת הדר ושתום עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל ⁴ ווישלח אותה נערו בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה--פרים ויקח משה חצי הדם ווישם באנטה וחצי הדם זרק על המזבח ⁵ ויקח ספר הברית ויקרא באוני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע ⁶ ויקח משה את הדם וירק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה ⁹ ויעל משה ואהרן--נדב ואביהו ושבעים מזקני ישראל ¹⁰ ויראו את אלהי ישראל ותחת הנגלו כמשעה לבנת הספר וכ עצם השם לטהר בו ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלים ויאכלו וישתו ¹² ויאמר יהוה אל משה עללה אליו הדרה--והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצווה אשר כתבת לי להורתם ¹³ ויקם משה ויושע משרתו ויעל משה אל הר האלים ¹⁴ ואל חזקאים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם ותגה אהרן וחור עמכם מי בעל דבריהם ונש אליהם ¹⁵ ויעל משה אל הדר ויכס הענן את הדר וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוק הענן ¹⁷ ומראת כבוד יהוה כאש אכלת בראש הדר לעני

ועשית ללאת תכלת על שפת היריעת האחת 4 מקצתה בחברת וכן תעשה בשפת היריעת הקיצונה 5 במחברת השניות 6 חמשים ללאת תעשה ביריעת האחת וחמשים ללאת תעשה בקצת היריעת אשר במחברת השניות מקבילת הללאת אשה אל אחתה 7 ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת 8 ואמה והצוי קמתו 24 וציפיה אותו זהב טהור ועשית לו זרב זהב סביב 25 ועשית לו מסגרת טפה סביב ועשית זרב זהב למנסגרתו סביב 26 ועשית לו ארבע טבעת זהב ונחתת את הטבעת על ארבע הפאות אשר לאربع רגליו 27 לעממת המסגרת תהין הטבעת- לבתים לבדים לשאת את השלחן 28 ועשית את הבדים עצי שטים וציפיות אתם זהב ונשא גם את השלחן 29 ועשית קערתינו וכפתוריו וקשותיו ומנקתו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם 30 ונחתת על השלחן לחם פנים לפניו תמיד 31 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכיה וקנה גביעה כפתריה ופרוחיה ממנה יהיו 32 וושה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני 33 שלשה נבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה נבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים הייצאים מן המנרה 34 ובמנרה ארבעה נבעים משקדים- כפתריה ופרוחיה 35 וכפתר תחת שני הקנים ממנה כפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה- לששת הקנים הרצאים מן המנרה 36 כפתריהם וקנותם ממנה יהיו כליה מקשה אחת זהב טהור 37 ועשית את נרתיה שבעה והעללה את נרתיה והאריך על עבר פניה 38 ומלךיה ומתחתיו זהב טהור 39 בככר זהב טהור יעשה אתה- את כל הכלים האלה 40 וראה ועשה בתבונתך- אשר אתה מראה בהר

26 ואת המשכן תעשה עשר ירידות יש משור ותכלת וארגמן ותלעת שני- כרבבים מעשה חשב תעשה אותם 2 ארוך היריעת האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעת האחת מדקה אחת לכל היריעת 3 חמיש היריעת תהין חברת אשה אל אחתה וחמש ירידות חברת אשה אל אחתה

נחשת ועשית על הרשות ארבע טבעת נחשת על
 ארבע קצוותיו ⁵ ונתהתה אתה תחת כרכוב המזבח--
 מלמטה והיתה הרשות עד חצי המזבח ⁶ ועשית
 בדים למזבח בdry עצי שטים ואפיה אתם נחשת
 ווְהוּבָא אֶת בְּדֵיו בַּטְבֻעָת וְהִי הַבְּדִים עַל שְׁתִּי
 צלעת המזבח--בשאת אתו ⁸ נכוֹב לחת תעשה אתו
 כאשר הראה אתך בהר כן יעשו ⁹ ועשית את החצר
 המשכן--לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משודר
 מה באמה ארך לפאה הדאות ¹⁰ ועמדו עשרים
 ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחסיקיהם
 כסף ¹¹ וכן לפאת צפון באורך קלעים מה ארך
 שעמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים
 וחסיקיהם כסף ¹² ורחב החצר לפאותם קלעים
 חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה ¹³
 ורחב החצר לפאות קדמוה מזרחה--חמשים אמה ¹⁴
 וחמש עשרה אמה קלעים לכתר עמדיהם שלשה
 ואדניהם שלשה ¹⁵ ולכתר השניה--חמש עשרה
 קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה ¹⁶ ולשער
 החצר מס' עשרים אמה תכלחת וארגמן ותולעת שני
 וש משודר--מעשה רקס עמדיהם ארבעה ואדניהם
 ארבעה ¹⁷ כל עמודי החצר סביב מחסיקים כסף
 וויהם כסף ואדניהם נחשת ¹⁸ ארך החצר מה
 באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמיש אמות--
 שיש משודר ואדניהם נחשת ¹⁹ לכל כל המשכן
 בכל עבדתו וכל יתדיתו וכל יתרת החצר נחשת
 20 ואתה תזוּה את בני ישראל ויקחו אליך מן
 זית זך כתית--למאור להעלת נר תמיד ²¹ באהל
 מועד מהווין לפרקת אשר על העדת יערכ' אתו
 אהרן ובנו מערב עד בקר--לפני יהוה חקת עולם
 לדרכם מאת בני ישראל

28 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת
 בניו אתו מותוק בני ישראל--לכהנו לי אהרן--
 נרב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן ² ועשית

המשכן ימה תעשה ששה קרשים ²³ ושני קרשים
 תעשה למקצת המשכן--בירכתם ²⁴ ויהיו תאמם
 מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטעבת
 האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצת יהיו ²⁵ והוא
 שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדרנים שני
 אדרנים תחת הקרש האחד ושני אדרנים תחת הקרש
 האחד ²⁶ ועשית בריחם עצי שטים המשה לבריח
 צלע המשכן האחד ²⁷ וחמשה בריחם לkershi צלע
 המשכן השניה וחמשה בריחם לkershi צלע המשכן
 לירכתיים ימה ²⁸ והבריה התיכן בתוך הקרש
 מברכה מן הקצה אל הקצה ²⁹ ואת הקרשים תצפה
 זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב--בתים לביריחס
 וצפתית את הביריחס זהב ³⁰ והקמת את המשכן
 כמשפטו--אשר הראית בהר ³¹ ועשית פרכתת תכלת
 וארגןן ותולעת שני--ושש משודר מעשה חשב יעשה
 אתה כרבים ³² ונתהתה אתה על ארבעה עמודי
 שטים מצפים זהב וויהם זהב--על ארבעה אדרני
 כסף ³³ ונתהה את הפרכתת תחת הקרשים והבאת
 שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה
 הפרכת لكم בין הקדר וביין קדרesh הקרשים ³⁴
 ונתה את הכהרתת על ארון העדת--בקדרש הקרש
 35 ושמתה את השלחן מהווין לפרקת ואת המנרה
 נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן--תתן
 על צלע צפון ³⁶ ועשית מס' לפתח האهل תכלת
 וארגןן ותולעת שני ושש משודר מעשה רקס ³⁷
 ועשית למס' חמישה עמודי שטים וצפתית אתם זהב
 וויהם זהב ויצקת להם חמישה אדרני נחשת

27 ועשית את המזבח עצי שטים המשם חמיש אמות
 ארך וחמש אמות רחוב רבוע יהיה המזבח ושלש
 אמות קמתו ² ועשית קרנתיו על ארבע פנתיז--מןנו
 תהין קרנתיו וצפתית אתו נחשת ³ ועשית סידתיו
 לדשו וייעו ומזרקתיו ומזולגתיו ומחתתיו לכל
 כליו תעשה נחשת ⁴ ועשית לו מכבר מעשה רשת

שני טבאות זהב ונתה את שני הטעאות על שני
 קצות החשן ²⁴ ונתה את שני עבותה הזהב על
 שני הטעאות--אל קצות החשן ²⁵ ואת שני קצות
 שני העבותה תתן על שני המשבצות ונתה על
 כחפות האפר אל מול פניו ²⁶ ועשית שני טבאות
 זהב ושמות אתם על שני קצות החשן--על שפטו
 אשר אל עבר האפר ביתה ²⁷ ועשית שני טבאות
 זהב ונתה אתכם על שני כחפות האפר מלמטה
 ממול פניו לעממת מהברתו--מןעל לחשב האפר
²⁸ וירכסו את החשן מטבחו אל טבעת האפר
 בפתח תכלת להיות על חשב האפר ולא יזה
 החשן מעיל האפר ²⁹ ונשא אהרן את שמנות בני
 ישראל בחשן המשפט על לבו--בבאו אל הקדר
 לזכרון לפניו יהוה תמיד ³⁰ ונתה אל החשן המשפט
 את האורים ואת התמים והוא על לב אהרן בבאו
 לפניו יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על
 לבו לפניו יהוה--תמיד ³¹ ועשית את מעיל האפר
 כליל תכלת ³² וזה פִי ראשו בתוכו שפה יהיה לו--לא
 לפיו סביב מעשה ארן כפִי תחרא יהיה לו--לא
 יקרע ³³ ועשית על שלווי רמנת תכלת וארגמן
 ותולעת שני--על שלווי סביב ופערני זהב בתוכם
 סביב ³⁴ פערמן זהב ורמן פערמן זהב ורמן על
 שלווי המעיל סביב ³⁵ וזה על אהרן לשרת ונשמע
 קולו בבאו אל הקדר לפניו יהוה ובצאותו--ולא
 ימות ³⁶ ועשית ציצ' וזה טהור ופתחת עליו פתווי
 חתום קדר ליהוה ³⁷ ושמטה אותו על פתיל תכלת
 והיה על המצנפת אל מול פניו המצנפת היה ³⁸
 והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים
 אשר יקדרישו בני ישראל לכל מתנת קדשייהם והיה
 על מצחו תמיד לרצון להם לפניו יהוה ³⁹ ושבצת
 הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה
 רקס ⁴⁰ ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם
 אבנטים ומגביעות תעשה להם לכבוד ולהתפארת
 בגדי קדר לאהרן אחיך לכבוד ולהתפארת ³
 אתה תדבר אל כל חכמי לך אשר מלאתיו רוח
 חכמה ועשה את בגדי אהרן לקדרו--לכהנו לי ⁴
 ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכחתנה
 תשבען מצנפת ואבנט ועשה בגדי קדר לאהרן
 התכלת ואת הארנין ואת תולעת השני ואת החש ⁶
 ועשה את האפר זהב תכלת וארגמן תולעת שני וSSH
 משוזר--מעשה חשב ⁷ שתוי כחפת חברת יהיה לו
 אל שני קצוטי--וחבר ⁸ וחשב אפרתו אשר עליו
 כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת
 שני--ושמש משור ⁹ ולקחת את שני אבני שם ופתחת
 עליהם שמנות בני ישראל ¹⁰ שהם ממשותם על
 האבן האחת ואת שמנות הששה הנותרים על האבן
 השנייה--כתולדרתם ¹¹ מעשה חרש אבן--פטוחי חתום
 פתחת את שני האבנים על שמנת בני ישראל מסבת
 משbezחות זהב תעשה אתם ¹² ושמטה את שני האבנים
 על כחפת האפר אבני זכרון לבני ישראל ונשא
 אהרן את שמנותם לפניו יהוה על שני כחפיו--ליקרין
 ועשית משbezצת זהב ¹⁴ ושתוי שרשרת זהב טהור
 מגבלות תעשה אתם מעשה עבת ונתה את שרשרת
 העבותה על המשbezצת ¹⁵ ועשית חשן משפט מעשה
 חשב--כמעשה אפר תעשנו זהב תכלת וארגמן
 ותולעת שני ושמש משור--תעשה אותו ¹⁶ רבוע יהיה
 כפול זורת ארכו זורת רחבו ¹⁷ ומלאת בו מלאת
 אבן ארבעה טורים אבן טור ארם פטרדה וברקת--
 הטרור האחד ¹⁸ והטרור השני--נפק ספר ויילם
 והטרור השלישי--לשם שבו ואחלמה ²⁰ והטרור
 הרביעי--תרישיש ושם וישפה משbezצים זהב יהיו
 במילואתם ²¹ והאבנים תהין על שמנת בני ישראל
 שתום עשרה--על שמתם פתווי חותם איש על שמנו
 תהין לשני עשר שבת ²² ועשית על החשן שרשת
 נבלת מעשה עבת זהב טהור ²³ ועשית על החשן

וְאֶת הַעֲלֵל--תָּנַתֵּח לְנַתִּיחו וּרְחַצֵּת קָרְבּו וּכְרֻעָיו
וְנַחַת עַל נַתִּיחֵו וְעַל רַאשׁו ¹⁸ וּהַקְטָרָת אֶת כֶּל הַעֲלֵל
הַמּוֹזְבָּחָה עַלְלה הַוָּא לַיהוָה רִיחַ נִיחָוח אֲשָׁה לַיהוָה
הַוָּא ¹⁹ וּלְקַחְתָּ אֶת הַעֲלֵל הַשְׁנִי וּסְמֵךְ אַהֲרֹן וּבְנֵיו אֲתָה
יַדְיֵהֶם עַל רַאשׁ הַעֲלֵל ²⁰ וּשְׁחַתָּ אֶת הַעֲלֵל וּלְקַחְתָּ
מְדִמוֹ וְנַתֵּחַ עַל תְּנוּךְ אָזְן אַהֲרֹן וְעַל תְּנוּךְ אָזְן
בְּנֵיו הַיְמִינִית וְעַל בְּהַן יְדֵם הַיְמִינִית וְעַל בְּהַן רְגִלֵּם
הַיְמִינִית וּוֹرַקְתָּ אֶת הַדָּם עַל הַמּוֹזְבָּחָה סְבִיב ²¹ וּלְקַחְתָּ
מִן הַדָּם אֲשֶׁר עַל הַמּוֹזְבָּחָה וּמִשְׁמַנְןַ הַמְשָׁחָה וְהַיְתָה עַל
אַהֲרֹן וְעַל בְּנֵדוֹ וְעַל בְּנֵי וְעַל בְּנֵדִי בְּנֵיו אֲתָה וּקְדַשֵּׂ
הַוָּא וּבְנֵדוֹ וּבְנֵיו וּבְנֵדִי בְּנֵיו אֲתָה ²² וּלְקַחְתָּ מִן הַעֲלֵל
הַחֶלֶב וְהַאֲלִיהָ וְאֶת הַחֶלֶב הַמְכָסָה אֶת הַקָּרְבָּן וְאֶת
יִתְרַת הַכְּבָד וְאֶת שְׁתִּי הַכְּלִילִת וְאֶת הַחֶלֶב אֲשֶׁר
עַלְיהָן וְאֶת שָׂוק הַמְּנוּיָן כִּי אִילְמְלָאִים הוּא ²³ וּוֹרַקְיָק אֶחָד מִסְלָל
לְחַמָּאת חַמָּת וְחַלְתָּ לְחַמָּת שְׁמַנְן אֲחָת--וּוֹרַקְיָק אֶחָד מִסְלָל
הַמְּצֻוֹת אֲשֶׁר לְפָנֵי יְהוָה ²⁴ וּשְׁמַת הַכְּלָל--עַל כַּפִּי
אַהֲרֹן וְעַל כַּפִּי בְּנֵיו וְהַנְּפָטָת אֶת תְּנוּפָה לְפָנֵי יְהוָה
וּלְקַחְתָּ אֶת מִידָם וּהַקְטָרָת הַמּוֹזְבָּחָה עַל הַעֲלָה ²⁵
לְרִיחַ נִיחָוח לְפָנֵי יְהוָה אֲשָׁה הַוָּא לַיהוָה ²⁶ וּלְקַחְתָּ
אֶת הַחוֹזָה מַאיִל הַמְּלָאִים אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן וְהַנְּפָטָת אֲתָה
תְּנוּפָה לְפָנֵי יְהוָה וְהַיָּה לְךָ לְמַנְהָה ²⁷ וּקְדַשְׂתָּ אֶת תְּחוֹתָה
הַתְּנוּפָה וְאֶת שָׂוק הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הַונְּפָקָה וְאֶת הַוּרָם
מַאיִל הַמְּלָאִים--מַנְאָשָׁר לְאַהֲרֹן וּמַנְאָשָׁר לְבְנֵיו ²⁸
וְהַיָּה לְאַהֲרֹן וּלְבְנֵיו לְחַק עַולְם מַאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי
תְּרוּמָה הַוָּא וְתְּרוּמָה יְהוָה מַאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מּוֹזְבָּחָה
שְׁלֵמִיָּה--תְּרוּמָתָם לַיהוָה ²⁹ וּבְנֵדִי הַקְרָבָה אֲשֶׁר
לְאַהֲרֹן יְהִי לְבְנֵיו אַחֲרֵי לְמִשְׁחָה בְּהַם וּלְמִלְאָה
בְּמַתְּ יְדֵם ³⁰ שְׁבָעַת יְמִים יְלַבְּשֵׁם הַכֹּהֵן תְּחִתָּיו--
מַבְנֵיו אֲשֶׁר יִבָּא אֶל אֶהָל מוֹעֵד לְשִׁרְתָּ בְּקָדְשָׁ ³¹
וְאֶת אִיל הַמְּלָאִים תַּחַק וּבְשָׁלָת אֶת בְּשָׁרו בָּמָקָם
קָדְשָׁ ³² וְאֶכְלָ אַהֲרֹן וּבְנֵיו אֶת בְּשָׁר הַעֲלֵל וְאֶת
הַלְּחֵם אֲשֶׁר בָּסֵל פָּתָח אֶהָל מוֹעֵד ³³ וְאֶכְלָ אֶת
אֲשֶׁר כִּפֶּר בָּהּם לְמִלְאָה אֶת יְדֵם לְקָדְשָׁ אֶת מַזְרָעָה
וְאֶת הַלְּקַחְתָּ אֶת דְּמוֹ וּוֹרַקְתָּ עַל הַמּוֹזְבָּחָה סְבִיב ³⁴

41 והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו את
ומשחת אותם ומלאת את ידים וקדשת אותם וככהנו
לי ⁴² ועשה להם מכנסי בד לכוסות בשער ערוה
מנתנים ועד ירכיהם יהו ⁴³ והיו על אהרן ועל בניו
בבאים אל אهل מועד או בנשיהם אל המזבח לשרת
בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו
אחריו

29 וזה הדבר אשר תעשה להם לקידש אותם-
לככהן לי ל情怀 פר אחד בן בקר ואילים שניים--
תמים ² ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן
ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה
אתם ³ ונתת אותם על סל אחד והקרבתם אותם בסל
וְאֶת הַפְּרָ- וְאֶת שְׁנֵי הַאַיִלִם ⁴ וְאֶת אַהֲרֹן וְאֶת בְּנֵיו
תִּקְרִיב אֶל פֶּתַח אֶהָל מוֹעֵד וּרְחַצֵּת אֶת בְּמִים ⁵
וּלְקַחְתָּ אֶת הַבְּנָדִים וְהַלְבָשָׂת אֶת אַהֲרֹן אֶת הַכְּתָנָה
וְאֶת מַעְלֵי הַאֲפָר וְאֶת הַחַשָּׂן וְאֶפְרָת לְזַהַב
בְּחַשְׁבָּה אֶפְרָת ⁶ וְשְׁמַת הַמְּצָנֵפָת עַל רַאשׁו וְנַתֵּת אֶת
נוֹזְרָה הַקְרָבָה עַל הַמְּצָנֵפָת ⁷ וּלְקַחְתָּ אֶת שְׁמַן הַמְשָׁחָה
וַיַּצְקַט עַל רַאשׁו וּמְשַׁחַת אֶת שְׁמַן הַמְשָׁחָה
וְהַלְבָשָׂת כְּתָנָה ⁹ וְזִנְגַּרְתָּ אֶת מְבָנֵט אַהֲרֹן וּבְנֵיו
וְחַבְשָׂת לְהָם מְגֻבָּעָה וְהִתְהַתָּה לְהָם כְּהָנָה לְחַקְתָּ
עַלְוָם וּמְלָאָת יְדֵי אַהֲרֹן וַיַּד בְּנֵיו ¹⁰ וְהַקְרָבָת אֶת
הַפְּרָ לְפָנֵי יְהוָה אֶל מוֹעֵד וּסְמֵךְ אַהֲרֹן וּבְנֵיו אֶת יְדֵיָם
עַל רַאשׁ הַפְּרָ ¹¹ וּשְׁחַתָּת אֶת הַפְּרָ לְפָנֵי יְהוָה פָּתָח
אֶהָל מוֹעֵד ¹² וּלְקַחְתָּ מְרָם הַפְּרָ וְנַתֵּת עַל קְרִנִּתָה
הַמּוֹזְבָּחָה בְּאַצְבָּעָךְ וְאֶת כָּל הַדָּם תְּשַׁפֵּךְ אֶל יְסוֹד
הַמּוֹזְבָּחָה ¹³ וּלְקַחְתָּ אֶת כָּל הַחֶלֶב הַמְכָסָה אֶת הַקָּרְבָּן
וְאֶת הַיִתְרַת עַל הַכְּבָד וְאֶת שְׁתִּי הַכְּלִילִת וְאֶת הַחֶלֶב
אֲשֶׁר עַלְיהָן וּהַקְטָרָת הַמּוֹזְבָּחָה ¹⁴ וְאֶת בְּשָׁר הַפְּרָ
וְאֶת עַרוֹן וְאֶת פְּרָשָׂו תְּשִׁרְפָּה בָּאֶשׁ מְהוּזָן לְמַהְנָה
חַטָּאת הַוָּא ¹⁵ וְאֶת אִיל הַאֲדָל תַּחַק וּסְמֵךְ אַהֲרֹן
וּבְנֵיו אֶת יְדֵיָם--עַל רַאשׁ הַעֲלֵל ¹⁶ וּשְׁחַתָּת אֶת
הַעֲלֵל וּלְקַחְתָּ אֶת דְּמוֹ וּוֹרַקְתָּ עַל הַמּוֹזְבָּחָה סְבִיב ¹⁷

יאכל כי קדרה הם ³⁴ ואמ יותר מבשר המלאים את הנרת-יקטירנה ⁸ ובעהלט אהרן את הנרת בין העربים יקטרינה-קטרת תמיד לפני יהוה לדרתייכם ⁹ לא עלו עליו קטרת זורה ועל מנחה ונסך לא חסכו עליו ¹⁰ וכפר אהרן על קרנתו אחת בשנה מדם חטא הכהרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתייכם-קדש קדשים הוא ליהוה ¹¹ וידבר יהוה אל משה ¹² כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם זה יתנו כל העבר על הפקדים-מחצית השקל ¹³ בשקל הקדש עשרים גרא השקל-מחצית השקל תרומה ליהוה ¹⁴ כל העבר על הפקדים מבן שערים שנה ומעללה-יתן תרומות יהוה ¹⁵ העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט מחצית השקל-לחתת את תרומות יהוה לכפר על נפשתייכם ¹⁶ ולקחת את כספ הכהרים מאת בני ישראל ונחתת אותו על עבדת האל מועד והוא לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתייכם ¹⁷ וידבר יהוה אל משה אמר ¹⁸ ועשית כיור נחשת וכנו נחשת-לרחצתה ונחתת אותו בין האל מועד ובין המזבח ונחתת שמה מים ¹⁹ ורחתזו אהרן ובנוו מננו את ידים ואת רגליים ²⁰ בכאמ אל האל מועד ירחתזו מים- ולא ימתו או בנשותם אל המזבח לשרת להקטר אשה ליהוה ²¹ ורחתזו ידים ורגליים ולא ימתו והיתה להם חוק עולם לו ולזרעו לדרתם ²² וידבר יהוה אל משה לאמר ²³ אתה קח לך בשםים ראש מר דרום חמיש מאות וקמנן בשם מחציתו חמישים ומאותים וקנה בשם חמישים ומאותים ²⁴ וקדשה חמיש מאות בשקל הקדרש ושמנן זית הין ²⁵ ועשית את שמן משחת קדרש-רכח מركחת מעשה רקח שמן משחת קדרש יהוה ²⁶ ומשחת בו את האל מועד ואת ארון העדרת ²⁷ ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת ²⁸ ואת מזבח עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהויטיבו

את הנרת-יקטירנה ⁸ ובעהלט אהרן את הנרת בין העARBים יקטרינה-קטרת תמיד לפני יהוה לדרתייכם ⁹ לא עלו עליו קטרת זורה ועל מנחה ונסך לא חסכו עליו ¹⁰ וכפר אהרן על קרנתו אחת בשנה מדם חטא הכהרים אחת בשנה יכפר עליו קדשים כל הנגע במזבח יקדר ³⁸ וזה אשר תעשה על המזבח כבושים בני שנה שנים ליום תמיד ³⁹ את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין העARBים ⁴⁰ ועשרין סלת בלויל בשמן כתית רביע ההין ונסך רביעית ההין יין-לכבש האחד ⁴¹ ואת הכבש השני תעשה לה לריח העARBים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה ⁴² עלת תמיד לדרתייכם פתח האל מועד לפני יהוה אשר אווער לכם שם לדבר אליך שם ⁴³ ונעדתי שמה לבני ישראל ונקידש בכבדי ⁴⁴ וקדשתי את האל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכחן לי ⁴⁵ ושכני תוך בני ישראל והייתי להם לאלהים ⁴⁶ וידענו כי אני יהוה אלהיהם אשר חוצאתו אתכם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם

30 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אותו ² אמה ארכו ואמה רחבו רבעו יהוה ואמהים קמתו מננו קרנתו ³ וצפיתה אותו זהב טהור את גנו ואת קירתו סביב-ואת קרנתו ועשית לו זר זהב סביב ⁴ ושתוי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שני צלעתיו-תעשה על שני צדדיו והיה לבתים לבדים לשאת אותו בחמה ⁵ ועשית את הבדים עצי שטים וצפיתה אתם זהב ⁶ ונחתת אותו לפני הפרקת אשר על ארן העדרת-לפני הפרקת אשר על העדרת אשר אווער לך שם ⁷ ותקטר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהויטיבו

העליה ואת כל כליו ואת הכير ואת כנו ²⁹ וקדשת מוקדשכם ¹⁴ ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת-כי כל העשה בה מלאכה וכרכתה הנפש ההוא מקרוב עמייה ¹⁵ ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת ¹⁶ ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם ¹⁷ ביןינו ובין בני ישראל-אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמיים ואת הארץ וביום השביעי שבת יונפש ¹⁸ וויתן אל משה ככלתו לדבר אותו בהר סיני שני לחת העדת-

-לחת אבן חחבים באצבע אליהם

32 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו-כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו ² ויאמר אליהם אהרן פרקו נומי הזוחב אשר באוני נשיכם בנים ובנותיכם והביאו אליו ³ ויתפרקו כל העם את נומי הזוחב אשר באוניהם ויביאו אל אהרן ⁴ ויקח מידם ויצר אותו בחרט ויעשחו עגל מסכה ויאמרו- אלה אלהיך ישראל אשר העלה מארץ מצרים ⁵ וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ואמר חן ליהוה מחר ⁶ וישכימו ממחרת ויעלו עלת וינשו שלמים וישב העם לאכל ושות ויקנו לצחק ⁷ וידבר יהוה אל משה לך-כי שחת עמק אשר העלית מארץ מצרים ⁸ סרו מהר מן הדרך אשר צויתם-עשו להם עגל מסכה ווישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלה מארץ מצרים ⁹ ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערפ' הוא ¹⁰ ועתה הנीחה לי ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפי בהם ואכלם וاعשה אוותך לנו נדול ¹¹ ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה הוא יחרה אפרק בעמק אשר הווצאת מארץ מצרים בכך נדול וביר חזקה ¹² למה יאמרו מצרים לאמר

העליה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו ²⁹ וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש ³⁰ ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי ³¹ ואל יישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהוה זה ול-לדרתיכם ³² עלبشر אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהוה לכלם ³³ איש יר�� כמהו ואשר יתן ממנה על זר-ونכרת מעמיו ³⁴ ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וshallת וhalbנה סמים ולבנה זכה ברבד יהוה ³⁵ וועשית אתה קטרת רקה מעשה רוקח ממלאח טהור קדש ³⁶ ושהקצת ממנה הדק ונתקה ממנה לפניו העדת באهل מועד אשר אועד לך שם קדש קדשים תהיה לכם ³⁷ והקטרת אשר תעשה- במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה ³⁸ איש אשר יעשה כמויה להריה בה-ונכרת מעמיו **31** וידבר יהוה אל משה לאמר ² ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה ³ ואמלא את רוח אליהם בחכמה ובתבונה ובבדעת ובכל מלאכה ⁴ לחשב מוחשבת לעשות בזחוב ובכסף ובנחתת ⁵ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עז לעשות בכל מלאכה ⁶ ואני הנה נתתי אותו את האליאב בן אחיסמך למטה דן ובבלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשנו את כל אשר צויתך ⁷ את אהל מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כל האهل ⁸ ואת השלחן ואת כליו ואת המשחה המנירה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת כנו ¹⁰ ואת בנדוי השרד ואת בנדוי הקדש לאהרן הכהן ואת בנדוי בניו לכהן ¹¹ ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך יעשנו ¹² ויאמר יהוה אל משה לאמר ¹³ ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אותן הוא בין ובנים לדרתיכם-לדעתי כי אני יהוה

בבנו ובאהיו--ולתת עליכם הום ברכה ³⁰ ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאتم חטא נדלה ועתה עלה אל יהוה אولي אכפרה بعد חטאכם ³¹ וישב משה אל יהוה ויאמר אני חטא העם זה חטא נדלה ויעשו להם אלהיו והב ³² ועתה אם תשא חטאכם ואם אין--מחני נא מספרק אשר כתבת ³³ ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמhone מספרי ³⁴ ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך--הנה מלאכי לך לפניך ובאים פקדך ופקדתי עליהם חטאכם ³⁵ יונף יהוה את העם

על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן

33 וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה--אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אנחנו ² ושלחתי לפניך מלאך גורשטי את המכני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבסי ³ אל ארץ ובת חלב ודבש כי לא עלה בקרבך כי עם קsha ערף אתה--פָּן אַכְלֵךְ בְּדֶרֶךְ ⁴ וישמע העם את הדבר הרע הזה--ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עלייו ⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קsha ערף--רגע אחד עלה בקרבך וככליתיך ועתה הורד עדיך מליך ואדרעה מה עשה לך ⁶ ויתגלו בני ישראל את עדים מהר הורב ⁷ וממש יקח את האهل ונטה לו מחוץ למhana הרחיק מן המhana וקרא לו אהל موועד והוא כל מבקש יהוה יצא אל אהל موועד אשר מחוץ למhana ⁸ והיה בצאת משה אל האهل יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחריו משה עד באו האהלה ⁹ והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח אהלו ודבר עם משה ¹⁰ וראה כל העם את רעהו ומילא פניהם כבבאה משה הענן עמד פתח האهل וקם כל העם והשתחו איש פתח אהלו ¹¹ ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המhana

ברעה הוציאם להרג את בהרים ולכלתם מעל פניו האדמה שוב מחרון אפק והנחים על הרעה לעמק ¹² זכר לאברהם ל יצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם ¹⁴ ויוחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו ¹⁵ ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחות כתבים משני עברייהם--מוחה ומזהם כתבים ¹⁶ והלחת--מעשה אלהים מהה והמכתב מכתב אלהים הוא--חרות על הלחת ¹⁷ וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלכמת במhana ¹⁸ ויאמר אין קול ענות נבורה ואין קול ענות חולשה קול ענות אני שמע ¹⁹ ויהי כאשר קרב אל המhana וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישליך מידו את הלחת וישבר אתם תחת הדר ²⁰ ויקח את העגל אשר עשו וישרפ באש ויתחן עד אשר דק ויזר על פניהם וישק את בני ישראל ²¹ ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו את חטא נדלה ²² ויאמר אהרן אל ייחר אף ארני אתה ידעת את העם כי ברע הוא ²³ ויאמרו ל--עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלו מארץ מצרים--לא ידענו מה היה לו ²⁴ ויאמר להם למי זהב התפרקו ויתגנו לי ואשלכו באש ויצא העגל הזה ²⁵ וירא משה את העם כי פרע הוא כי ברעה אהרן לשמצה בקמייהם ²⁶ ויעמד משה בשער המhana ויאמר מי ליהוה אליו ויאספו אליו בני לוי ²⁷ ויאמר להם כי אמר יהוה אלו ישראל שמו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במhana והרנו איש את אהיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו ²⁸ ויעשו בני לוי לדבר משה ויפל מן העם ביום והוא כשלשת אלף איש ²⁹ ויאמר משה מלאו ידכם הום ליהוה כי איש

ומשרתתו יהושע בן נון נער לא ימוש מותך האהלי
 12 ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אליו העל
 את העם הזה ואתה לא הודיעתני את אשר תשלח
 עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם נום מצאת חן בעני
 13 ועתה אם נא מצאת חן בענייך הודיעני נא את
 דרכך ואדריך למען נמצא אמצע חן בענייך וראה כי
 עמק הגויה זהה 14 ויאמר פניו ילכו והנחותי לך 15
 ויאמר אליו אם אין פניך הלים אל תעלנו מזוה 16
 ובמה יודיע אףוא כי מצאת חן בענייך אני ועמד --
 הלווא בלבך עמננו ונפלינו אני ועמד מכל העם
 אשר על פניו הארץ 17 ויאמר יהוה אל משה נם
 את הדבר הזה אשר דברתஆעשה כי מצאת חן
 בענייך ואדריך בשם 18 ויאמר הראני נא את כבדך
 19 ויאמר אני עבריך כל טובך על פניך וקרأتي
 בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אהן ורחתמי
 את אשר ארוחם 20 ויאמר לא תוכל לראות את
 פניו כי לא יראני האדם וחי 21 ויאמר יהוה הנה
 מקוםathi וניצבת על הצור 22 והיה בעבר כבדי
 ושמתייך בנקחת הצור ושכתי כפי עלייך עד עברי
 23 והסרתיך את כפיי וראת את אחרי ואני לא יראו
34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחחת אבני
 בראשנים וככתבתי על הלחת את הדברים אשר
 היו על הלחת הראשונים אשר שברת 2 וזהה נכוון
 לבקר ועלית בברך אל הר סיני וניצבת לי שם על
 ראש ההר 3 ואיש לא יעלה עמק ונום איש אל ירא
 בכל ההר נם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר
 ההוא 4 ויפסל שני לחחת אבני בראשנים ויישכם
 משה בברך ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה
 אותו ויקח בידו שני לחחת אבני 5 וירד יהוה בענן
 ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה 6 ויעבר יהוה
 על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון - ארך
 אפים ורב חסד ואמתה 7 נצץ חסד לאלפים נשא
 עון ופשע וחטא ונקה לא ינקה -- פקד עון אבות

ואת ארנינו ¹² את הארץ ואת בריו את הכפרה ואת פרכת המסק ¹³ את השלחן ואת בריו ואת כל כליו ואת לחם הפנים ¹⁴ ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרהייה ואת שמן המאור ¹⁵ ואת מזבח הקטורת ואת בריו ואת שמן המשחה ואת קטורת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן ¹⁶ את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בריו ואת כל כליו את הכير ואת כנו ¹⁷ את קלעי החצר את עמידיו ואת אדניתה ואת מסך שער החצר ¹⁸ את יתרת המשכן ואת יתרת החצר ואת מיתריהם את בנדי השדר לשרת בקדש את בנדי הקדרש ¹⁹ את בנדי הכהן ואת בנדי בניו לכהן ²⁰ ויצאו כל לאהרן הכהן ואת בנדי בניו לכהן ²⁰ ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה ²¹ ויבאו כל איש אשר נשוא לבו וכל אשר נדבה רוחו את הביאו את תרומות יהוה למלאתה אהל מועד ולכל עבדתו ולבנדי הקדרש ²² ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונוזם וטבעת וכמו כל כל זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה ²³ וכל איש אשר נמצא אותו תכלת וארגמן ותולעת שני-ושש ועוזים וערת אלים מאדים וערת החסום הביאו ²⁴ כל מרים תרומות כסף ונחשת הביאו את תרומות יהוה וכל אשר נמצא אותו עצי שטים לכל מלאתה העבדה--hbiao ²⁵ וכל אשה חכמת לב בידיה טו ויביאו מטויה את התחלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש ²⁶ וכל הנשים--אשר נשא לבן אתנה בחכמה טו את העזים ²⁷ והונאים הביאו--את אבני השם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשון ²⁸ ואת הבשם ואת השמן למאור--ולשמן המשחה ולקטורת הסמים ²⁹ כל איש ואשה אשר נדב לכם אתם להביא לכל המלאה אשר צוה יהוה לעשותה ביד משה--hbiao בני ישראל נדבה ליהוה ³⁰ ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה מכסחו את קרסו ואת קרשיו את בריחו את עמידיו גדי בחלב amo ²⁷ ויאמר יהוה אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית--ואת ישראל ²⁸ ויהו שם עם יהוה ארבעים ימים וארבעים לילה--לחם לאכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית--עשרה הדברים ²⁹ ויהו ברדת משה מהר סני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומה לא ידע כי קרון עור פניו--ברבריו אתו ³⁰ וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרון עור פניו וירא אליו אהרן מנשא אליו ³¹ ויקרא אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשים בעדה וידבר משה אלהם ³² ואחריו כן נגשו כל בני ישראל ויצום--את כל אשר דבר יהוה אותו בהר סיני ³³ ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסה ³⁴ ובבא משה לפני יהוה לדבר אותו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה ³⁵ וראו בני ישראל את פניו משה כי קרון עור פניו משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אותו

35

ויקhal משה את כל עדת בני ישראל--ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשתם ² שת ימים תעשה מלאכה ובוים השבעי יהיה לכם קדר שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת ³ לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת ⁴ ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומה יהוה זהב וכסף ונחשת ⁶ ותחلت וארגמן ותולעת שני ושבועים ⁷ וערת אלים מאדים וערת החסום עצי שטים ⁸ ושמן למאור ובשימים לשמן המשחה ולקטורת הסמים ⁹ ואבני שחם--ואבני מלאים לאפוד ולחשון ¹⁰ וכל חכם לב בכם יבוא ויעשו את כל אשר צוה יהוה ¹¹ את המשכן--את אהלו ואת מכסחו את קרסו ואת קרשיו את בריחו את עמידיו

ללאת עשה ביריעת האחת וחמשים ללאת עשה בקצתה היריעה אשר במחברת השניה מקבילה היללאת--אחת אל אחת ¹³ ויעש חמשים קרסוי והב יוחבר את היריעת אחת אל אחת בקריםם ויהי המשכן אחד ¹⁴ ויעש יריעת עוזם לאهل על המשכן עשתי עשרה יריעות עשה אתם ¹⁵ ארך היריעת האחת שלשים באמה וארבע אמות רחוב היריעת האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעות ¹⁶ ויוחבר את חמיש היריעות בלבד ואת שש היריעות בלבד ¹⁷ ויעש ללאת חמישים על שפת היריעת הקיצונה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעת החברת השניה ¹⁸ וייעש קרסוי נחשת חמישים לחבר את האهل להיות אחד ¹⁹ וייעש מכסה לאهل ערתה אילם מאדמים ומכסה ערתה תחשים מלמעלה ²⁰ וייעש את הקריםם למשכן עצי שטים עמדים ²¹ עשר אמת ארך הירש וארם ואמה וחצי האמה רחוב הירש האחד ²² שני ידית לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרסוי המשכן ²³ וייעש את הקריםם למשכן עשרים קרסים לפאת נnb תימנה ושני אדרנים תחת הירש האחד לשתי ידרתו ושני אדרנים תחת הירש האחד לשתי ידרתו ²⁵ ולצלע המשכן הצעית לפאת צפון עשה עשרים קרסים ²⁶ וארבעים אדרנים כסף--שני אדרנים תחת הקריםם האחד ושני אדרנים תחת הירש האחד ²⁷ ולירכתי המשכןימה עשה ששה קרסים ²⁸ ושני קרסים עשה למצעת המשכן--בירכתים ²⁹ והיו תואם מלמטה ויחדרו יהיו תמיים אל ראשו אל הטעטה האחת כן עשה לשניהם לשני המצעת ³⁰ והיו שמנה קרסים ואדרנים כסף ששה עשר אדרנים--שני אדרנים שני אדרנים תחת הירש האחד ³¹ וייעש בריחי עצי שטים--חמשה לקרים צלע המשכן האחת ³² וחמשה בריחם לקרים צלע המשכן הצעית וחמשה היריעת הקיצונה במחברת השניה ³³ חמישים

וימלאו אותו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובידע בכל מלאכה ³⁴ ולהשכט--לעשה בזוהב ובכסף ובנחתת ³⁵ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מהשכט ³⁶ ולהורת נתן כלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דין מלא את חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בהכלת ובארגון בתולעת השני ובשוש ואגן עשי כל מלאכה וחשי מחשכת

36 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת המקדש--כל איש צוה יהוה ² ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבבו--כל אשר נשאו לבו לקרביה אל המלאכה לעשת אתה ³ ויקחו מלפני משה את כל התורומה אשר הביאו בני ישראל למלאת עבדת המקדש--לעשת אתה ⁴ והם הביאו אליו עוד נדבה--בבקר בבקר איש כל החכמים העשים את כל מלאכת המקדש--איש איש מלאכתו אשר מהה עשים ⁵ ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העברה למלאה אשר צוה יהוה לעשת אתה ⁶ ויצו משה ויעבירו קול במוחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת המקדש וכי לא העם מהביא ⁷ וזה מלאכה הייתה דים לכל המלאכה--לעשות אתה והותר ⁸ ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן--עשר יריעת שיש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני--כרבים מעשה חשב עשה אתם ⁹ ארך היריעת האחת שמנה ועשרים באמה ורחוב ארבע באמה היריעת האחת מדה אחת לכל היריעת ¹⁰ ויוחבר את חמיש היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת ¹¹ וייעש ללאת תכלת על שפת היריעת האחת מקצתה במחברת כן עשה בשפת היריעת הקיצונה במחברת השניה ¹² חמישים

זהב לשאת את השלחן ¹⁶ ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתו ואת כפתיו ואת מנקיתו ואת הקשות אשר יסך בהן--זהב טהור ¹⁷ ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכח וקנה-גביעה כפתירה ופרחה ממנה היו ושהה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה ¹⁸ ושהה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני ¹⁹ שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרחה ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרחה כן לששת הקנים הייצאים מן המנרה ²⁰ ובמנרה ארבעה גבעים משקדים--כפתירה ופרחה ²¹ וכפתר תחת שני הנקנים ממנה וכפתר תחת שני הנקנים ממנה וכפתר תחת שני הנקנים ממנה--לששת הנקנים הייצאים ממנה ²² כפתיריהם וקנותם ממנה היו כליה מקשה אחת זהב טהור ²³ ויעש את נרתיה שבעה ומלקיה ומחתיה וזהב טהור ²⁴ ככבר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה ²⁵ ויעש את מזבח הקטורת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמותים קמתו--מןנו היו קרנתיו ²⁶ ויצף אותו זהב טהור את גנו ואת קירתיו סביב--את קרנתיו ויעש לו זור זהב סביב ²⁷ וושׁתִי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו--לבתים לבדים לשאת אותו בהם ²⁸ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אותם זהב ²⁹ ויעש את שמן המשחה קדר ואות קטורת הסמים טהור--מעשה רקה

38 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמיש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו ² ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו--מןנו היו קרנתיו ויצף אותו נחת ³ ויעש את כל כליה המזבח את הסירות ואת הדיעים ואת המזוקת את המזולגה ואת המחתת כל כליו עשה נחת ⁴ ויעש למזבח מכבר מעשה רשות נחתת תחת כרכבו מלמטה עד חציו ⁵ ויצק ארבע טבעת באربע הקצות--למכבר

בריהם לקרים המשכן לירכתיים ימה ³³ ויעש את הבירה ה_ticksן לברכה מתוך הקרים מן הקצה אל הקצה ³⁴ ואת הקרים צפה זהב ואת טבעתם עשה והב--בתים לבריהם ויצף את הבריםם זהב ³⁵ ויעש את הפרכת תכלת וארגן ותולעת שני ושש משוזר מעשה חשב עשה אתה כרכבים ³⁶ ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדרנו כסף ³⁷ ויעש מסך לפתח האهل תכלת וארגן ותולעת שני ושש משוזר מעשה רקסם ³⁸ ואת עמודיו חמשה ואת וויהם צפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדרניהם חמשה נחתת

37 ויעש בצלאל את הארון עצי שטים אמותים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ² ויצפחו זהב טהור מבית ומחוון ויעש לו זר זהב סביב ³ ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע עמודיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנייה ⁴ ויעש בדיו עצי שטים ויצף אתם זהב ⁵ ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון ⁶ ויעש כפרת זהב טהור אמותים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה ⁷ ויעש שני כרכבים זהב מקשה עשה אתם משני קצווחו (קצוותיו) ⁹ ויהיו אחד מקצת מזו וכרוב אחד מקצת מזו מן הכפרת עשה את הרכבים משני קצווחו (קצוותיו) ⁹ והרכבים פרשי כנפים למעלה סכךים בכנפייהם על הכפרת ופניהם איש אל אליו אל הכפרת--

היו פנוי הרכבים ¹⁰ ויעש את השלחן עצי שטים אמותים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו ¹¹ ויצף אותו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב ¹² ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב ¹³ ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאות אשר לאربع רגליו ¹⁴ לעמתה המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן ¹⁵ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אותם

25 וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל--בשער הקדש 26 בкусל לנגנית מהחצי השקל בשקל הקדש--לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לש מאות אלף ושלשה אלפיים וחמש מאות וחמשים 27 ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדרני הקדש ואת אדרני הפרכת מאת אדרנים למאת הכביר ככר לאדרן 28 ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים וצבה בראשיהם והשיך אותם 29 ונחשת התונפה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל וויעש בה את אדרני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלוי המזבח 31 ואת אדרני החצר סיבוב ואת אדרני שער החצר ואת כל יתדות המשכן ואת כל יתדות החצר

סביר

39 ומן ה切尔ת והארגן ותולעת השני עשו בנדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בנדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה 2 ויעש את האפר זחוב תכלת וארגן ותולעת שני--ווש מזור 3 וירקעו את פחו הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך ה切尔ת ובתוכך הארגן ובתוכך תולעת השני ובתוכך השש--מעשה חשב 4 כחתפת עשו לו חברת--על שני קצוטו (קצוטיו) חבר 5 ווחשב אפרדתו אשר עליו ממן הוא כמעשיהם זחוב תכלת וארגן ותולעת שני וש מזור--כאשר צוה יהוה את משה 6 ויעשו את אבני השם מסכת משבצת זחוב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל 7 ויושם אתם על כחתפת האפר--אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה 8 ויעש את החשן מעשה חשב כמעשיהם אפר זחוב תכלת וארגן ותולעת שני--ווש מזור 9 רבוע היה כפול עשו את החשן--זרת ארכו וורת רחבו כפול 10 וימלאו בו--ארבעה טורי אבן טור ארם פטרדה וברקמת--התור האחד בו והטור השני--

הנחהת בתים לברים 6 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אותם נחשת 7 ויבא את הבדים בטבעה על צלעה המזבח לשאת אותו בהם נוכב לחת עשה אותו 8 ויעש את הכורן נחשת ואת כנו נחשת--במראה הצבאה אשר צבאו פתח אהל מועד 9 ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משורם מאה באמה 10 עמודיהם עשרים ואדרניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקייהם כסף 11 ולפאת צפון מאה באמה--עמודיהם עשרים ואדרניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקייהם כסף 12 ולפאת צפון קלעים חמשים באמה--עמודיהם עשרה ואדרניהם עשרה ווי העמודים וחשקייהם כסף 13 ולפאת קדרמה מזרחה חמשים אמה 14 קלעים חמיש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדרניהם שלשה 15 ולכתר השנייה מזה ומזה לשער החצר קלעים חמיש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדרניהם שלשה 16 כל קלעי החצר סביר שיש משורם 17 והאדנים לעמודים נחשת ווי העמודים וחשקייהם כסף וציפוי הראשיהם כסף והם מוחשיים כסף כל עמידרי החצר ומסך שער החצר מעשה רקס--תכלת וארגן ותולעת שני ווש משורם ועשרות אמה אורך וקומה ברחוב חמיש אמות לעמלה קלעי החצר 19 ועמודיהם ארבעה ואדרניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וציפוי הראשיהם וחשקייהם כסף 20 ובכל היורת למשכן ולהחצר סביר--נחשת 21 אלה פקודי המשכן משכנן העדת אשר פקר על פי משה עברת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן 22 ובכלל בן אוריה בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה 23 ואתו אהילאכ' בן אחיסמך למטה דן--חרש ווחשב ורקס בתכלת ובארגן ותולעת השני וبشש 24 כל הזהב העשו למלאה בכל מלאתה הקדש--ויהי זחוב תולעת המשע ועשרות ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש

יהוה את משה ³² ותכל--כל עבדת משכנן אהל מועד ויעשו בני ישראל--ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו ³³ ויביאו את המשכן אל משה את האهل ואת כל כליו קרסו קרשוי ביריחו ועמדיו ואדניו ³⁴ ואת מסכה עורת האילם המאדמים ואת מסכה ערתה התחשים ואת פרכת המסך ³⁵ את ארון העדרת ואת בדיו ואת הקפרת ³⁶ את השלוחן את כל כליו ואת לוחם הפנים ³⁷ את המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכת--ואת כל כליה ואת שמן המאור ³⁸ ואת מזבח הוזב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האهل ³⁹ את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת בנו ⁴⁰ את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת מסך לשער החצר את מיתריו ויתדרתיה ואת כל כל עבדת המשכן-- לאهل מועד ⁴¹ את בנדי השרד לשרת בקדש את בנדי הקדש לאהרן הכהן ואת בנדי בנו לכהן ⁴² ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבודה ⁴³ וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה--כasher צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה

40 וידבר יהוה אל משה לאמר ² ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכנן אהל מועד ושם את ארון העדרות וסכת על הארץ את הפרכת ⁴ והבאת את השלוחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה ⁵ ונתתת את מזבח הוזב לקטרת לפני ארון העדרת ושםת את מסך הפתח למשכן ⁶ ונתתת את מזבח העלה לפני פתח המשכן אהל מועד ⁷ ונתתת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים ⁸ ושםת את החצר סביבה ונתת את מסך שער החצר ⁹ וולקחת את שמן המשחה ומושחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אותו ואת כל כליו והוא קדש ¹⁰ ומושחת

נפק ספיר ויהלם ¹² והטור השלישי--לשם שבוי ואחלמה ¹³ והטור הרביעי--תריש שהם ושפיה מוסכת משכצת זהב במלאות ¹⁴ והאבנים על שמת בני ישראל אל הנה שתים עשרה--על שמות פתווי חתום איש על שמו לשנים עשר שבט ¹⁵ וייעשו על החשן שרשרת נבלת מעשה עבת זהב טהור ¹⁶ וייעשו שתי משכצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעות על שני קצוות החשן ¹⁷ ויתנו שתי העבותה הזהב על שתי הטבעות--על קצוות החשן ¹⁸ ואת שתי קצוות שתי העבותה נתנו על שתי המשכצות ויתנו על כחתת האפר אל מול פניו ¹⁹ וייעשו שתי טבעת זהב ויישמו על שני קצוות החשן על שפטו--אשר אל עבר האפר ביתה ²⁰ וייעשו שתי טבעת זהב ויתנו על שתי כחתת האפר מלמטה ממול פניו לעממת מהברתו--ממעל לחשב האפר בפרט הכלת להיות על השב האפר ולא זיה החשן מעל האפר--כאשר צוה יהוה את משה זיה החשן מעל האפר בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב ²² ויעש את מעיל האפר מעשה ארן כליל הכלת ²³وفي המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע ²⁴ וייעשו על שלו המעיל רמוני תכלת ²⁵ וארגןן ותולעת שני--משור ²⁵ וייעשו פעמוני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתחום הרמנים על שלו המעיל סביב--בתוך הרמנים ²⁶ פעמן ורמן פעמן ורמן על שלו המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה ²⁷ וייעשו את הכתנת שיש מעשה ארן לאהרן ולבניו ²⁸ ואת המזנפת שש ואת פארוי המגבעת שיש ואת מכנסי הבד שיש משור ²⁹ ואת האבנט שיש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני-- מעשה רקסם כאשר צוה יהוה את משה ³⁰ וייעשו את ציון נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחוי חותם--קדש ליהוה ³¹ ויתנו עליו פתיל תכלת לחתת על המזנפת מלמעלה כאשר צוה

את מזבח העללה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים ³¹ ומשתת את הכהיר ואת שער החצר יוכל משה את המלائכה ³⁴ ווכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן ³⁵ ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד--כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן ³⁶ ובהעלוות הענן מעל המשכן יسعו בני ישראל בכל מסעיהם ³⁷ ואם לא עלה הענן--ולא יسعו עד יום העלהו ³⁸ כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהייה לילה בו--לענין כל בית ישראל בכל מסעיהם

את מזבח העללה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים ³¹ ומשתת את הכהיר ואת כנו וקדשת אותו ³² וokerbat את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצתם אותם במים ³³ וחלבשת את אהרן את בגדיו הקדש ומשתת אותו וקדשת אותו וכחן לוי ³⁴ ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת ומשתת אתם כאשר משותה את אביהם וכחנו לוי ³⁵ והיתה להיתם לחתם לכהנת עולם--לדרתם וויעש משה בכל אשר צוה יהוה אותו--כון עשה ³⁶ וייחי בחדר חדש הראשון בשנה השנייה--באחד לחדרו הוקם המשכן ³⁸ ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו ³⁹ ויפרשב את אהל על המשכן וישם את מכסה אהל עליו מלמעלה--כasher צוה יהוה את משה ²⁰ ויקח ויתן את העדרת אל הארן וישם את הבדים על הארן ויתן את הכפרת על הארן מלמעלה ²¹ ויבא את הארן אל המשכן וישם את פרכת המשך ויסך על ארונות העדות--כasher צוה יהוה את משה ²² ויתן את השלחן באهل מועד על ירך המשכן צפנה מהוז לפרקת ²³ וויריך עליו ערך לחם לפניה יהוה--כasher צוה יהוה את משה ²⁴ וישם את המנרה באهل מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה ²⁵ וויעל הנרת לפניה יהוה-- כאשר צוה יהוה את משה ²⁶ וישם את מזבח הזהב באهل מועד לפניה הפרקת ²⁷ ויקטר עליו קטרת סמים--כasher צוה יהוה את משה ²⁸ וישם את מסך הפתח למשכן ²⁹ ואת מזבח העללה שם פתח המשכן אהל מועד וויעל עליו את הعلاה ואת המנחה-- אשר צוה יהוה את משה ³⁰ וישם את הכהיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצתה ורחצדו ממנה משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגלייהם ³²ocabam אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח--ירחצטו אשר צוה יהוה את משה ³³ ויקם

2 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה--סלת יהה
קרבנו ויצק עליה שמן נתן עליה לבנה ² והבבאה
אל בני אהרן הכהנים וكمץ שם מלא קמצוץ
מסלחת ומושמנה על כל לבנתה והקثير הכהן
את אוצרתת המזבחה--אשה ריח ניחח ליהוה ³
והנותרת מן המנחה--לאהרן ولבניו קדושים קדשים
מאשי יהוה ⁴ וכי תקריב קרבן מנחה מאפה הנור.
סלת חלות מצת בלולות בשמן ורקיין מצות
משהיהם בשמן ⁵ ואם מנחה על המחתת קרבן--
סלת בלולת בשמן מצת תהיה ⁶ פתות אתה פתים
ויצקת עליה שמן מנחה הוא ⁷ ואם מנחה מרחתת
קרבןך--סלת בשמן תעשה ⁸ והבא את המנחה
אשר יעשה מלאה--לייהוה והקריבה אל הכהן
והנישאה אל המזבח ⁹ וחריט הכהן מן המנחה
את אוצרתת והקثير המזבחה--לאהרן ולבניו קדשים
לייהוה ¹⁰ והנותרת מן המנחה--לאהרן ולבניו קדשים
קדשים מאשי יהוה ¹¹ כל המנחה אשר תקריבו
לייהוה--לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא
תקטירו ממנה אשה ליהוה ¹² קרבן ראשית תקריבו
אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח ¹³
וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא השבת מלח
ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבןך תקריב
מלח ¹⁴ ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה--אביב
קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך ¹⁵
ונחת עליה שמן ושמחת עליה לבנה מנחה הוא ¹⁶
והקثير הכהן את אוצרתת מגרצה ומושמנה על
כל לבנתה--אשה ליהוה

3 ואם זבח שלמים קרבנו--אם מן הבקר הוא
מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה
וסמך ידו על ראש קרבנו ושותפו פתח אהל מועד
וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח--
סביב ³ והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה--את
החלב המכוסה את הקרב ואת כל החלב אשר

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מהל מועד
לאמר ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
כי תקריב מכם קרבן ליהוה--מן הבבמה מהן הבקר
ומן הצאן תקריבו את קרבנכם ³ אם עליה קרבנו
מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד
יקריב אותו לרצנו לפני יהוה ⁴ וסמך ידו על ראש
העליה ונרצה לו לכפר עליו ⁵ ושותף את בן הבקר
לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל
מועד ⁶ והפשיט את העלה ונחת אתה לנתחה ⁷
ונתנו בני אהרן הכהן אש--על המזבח וערכו עצים
על האש ⁸ וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים
את הראש ואת הפדר--על העצים אשר על האש
אשר על המזבח ⁹ וקרבו וכרעיו ירוחץ במים
ויהקثير הכהן את הכל המזבחה עליה אשה ריח
ニיחח ליהוה ¹⁰ ואם מן הצאן קרבנו מן הכתבים
או מן העזים לעלה--זכר תמים יקריבנו ¹¹ ושותף
אתו על ירך המזבח צפנה--לפני יהוה וזרקו בני
אהרן הכהנים את דמו על המזבח--סביב ¹² ונחת
אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערוך הכהן
אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח
¹³ ויהקרב והכרעים ירוחץ במים והקריב הכהן
את הכל והקثير המזבחה--עליה הוא אשה ריח
ニיחח ליהוה ¹⁴ ואם מן העוף עליה קרבנו ליהוה
והקריב מן התרים או מן בני היונה--את קרבנו ¹⁵
והקריבו הכהן אל המזבח ומילק את ראשו והקثير
המזבחה ונמיצה דמו על קויר המזבח ¹⁶ והסיר את
מוראותו בנצח והשליך אותה אצל המזבח קרמלה--
אל מקום הדשן ¹⁷ וושׁע אתו בכנפיו לא יבדיל
והקثير אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על
האש עליה הוא אשה ריח ניחח--לייהוה

והביא אותו אל אהל מועד ⁶ וטבל הכהן את אצבעו בדם והוא מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פניו פרצת הקדרש ⁷ וונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באهل מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אهل מועד ⁸ ואת כל חלב הפר החטא תירים ממנה- את החלב המכסה על הקרבב ואת כל החלב אשר על הקרבב ⁹ ואת שתי הכלויות ואת החלב אשר על עלייהן אשר על הכסלים ואת הוורתה על הכבד על הכלויות יסירהנה ¹⁰ כאשר יורם משור זבח השלמיים והקטירם הכהן על מזבח העלה ¹¹ ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו ¹² והוציא את כל הפר אל מחוץ למתחנה אל מקום טהור אל שפק הדשן ושרף אותו על עצים באש על שפק הדשן ישרף ¹³ ואם כל עדת ישראל ישנו ונעלם דבר מעיני הקהיל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה- ואשמו ¹⁴ ונודעה החטא אשר חטא והביאו אותו לפני אهل מועד ¹⁵ וסמכו זקני העדה את יידיהם על ראש הפר- לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה ¹⁶ והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אهل מועד ¹⁷ וטבל הכהן אצבעו מן הדם והוא שבע פעמים לפני יהוה את פניו הפרצת ¹⁸ ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באهل מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח הعالה אשר פתח אهل מועד ¹⁹ ואת כל חלבו ירים ממנה ותקثير המזבחה ²⁰ ועשה לפר- כאשר עשה לפר החטא כן יעשה לו וכפער עליהם הכהן ונסלח להם ²¹ והוציא את הפר אל מחוץ למתחנה ושרפ אתו כאשר שרפ את הפר הראשון החטא הכהל הוא ²² אשר נשיא יחתט ואעשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשננה- ואשם או הודיע אליו החטא אשר חטא בה- והביא על הקרב ⁴ ואת שתי הכלויות ואת החלב אשר על הchanן אשר על הכסלים ואת הוורתה על הכבד על הכלויות יסירהנה ⁵ והקטיירו אותו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש- אשה ריח ניחח ליהוה ⁶ ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמיים ליהוה- זכר או נקבה תמים יקריבנו אם כשב הוא מקריב את קרבנו- והקריב אותו לפני יהוה ⁸ וסמרק את ידו על ראש קרבנו ושחט אותו לפני אهل מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח- סביב ⁹ והקריב מזבח השלמייםasha ליהוה- חלבו האליה תמיימה לעממת העצה יסירהנה ואת החלב המכסה את הקרבב ואת כל החלב אשר על הקרבב ¹⁰ ואת שתי הכלויות ואת החלב אשר על עלייהן אשר על הכסלים ואת הוורתה על הכבד על הכלויות יסירהנה ¹¹ והקטיירו הכהן המזבחה- לחםasha ליהוה ¹² ואם עז קרבנו- והקריבו לפני יהוה ¹³ וסמרק את ידו על ראשו ושחט אותו לפני אهل מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח- סביב ¹⁴ והקריב ממננו קרבנוasha ליהוה- את החלב המכסה את הקרבב ואת כל החלב אשר על הקרבב ¹⁵ ואת שתי הכלויות ואת החלב אשר על עלייהן אשר על הכסלים ואת הוורתה על הכבד על הכלויות יסירהנה והקטיירם הכהן המזבחה- לחםasha ליהוה- ניחח כל חלב ליהוה ¹⁷ חקת עולם לדרתיכם בכל מושביכם- כל חלב וכל דם לא תאכלו

4 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל לאמר- נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מותנה ³ אם הכהן המשיח יחתט לאשmeta העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמיום ליהוה- לחטא את ⁴ והביא את הפר אל פתח אهل מועד- לפני יהוה וסמרק את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה ⁵ ולקח הכהן המשיח מדם הפר

את קרבנו שעיר עזום זכר תמים²⁴ וסמרק ידו על ראש השער ושהת אתו במקום אשר ישחת את העלה לפני יהוה חטאתו הוא²⁵ וולקח הכהן מדם החטא את באצבעו ונתן על קרננת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה²⁶ ואת כל חלבו יקטר המזבחה כhalb זבח השלמים וככפר עליו הכהן מהחטאתו ונסלח לו²⁷ ואם נפש אתה החטא בשגגה מעם הארץ בעשיה אתה ממצות יהוה אשר לא תעשה---והביא קרבנו ערינה את אלייו חטאתו אשר מדרם החטא על קיר המזבח וה נשאר ברם ימץאל יסוד המזבח חטאתו הוא²⁸ ואת השני יעשה על חטאתו אשר חטא²⁹ וסמרק את ידו על ראש החטא ושהת את החטא במקום העלה³⁰ וולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרננת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח³¹ ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטר המזבחה לריח ניחח וככפר עליו הכהן ונסלח לו³² ואם כבש יביא קרבנו לחטא---נקבה תמים יביאנה³³ וסמרק את ידו על ראש החטא ושהת אתה לחטא במקום אשר ישחת את העלה³⁴ וולקח הכהן מדם החטא באצבעו ונתן על קרננת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח³⁵ ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכסב מזבח השלמים והקטר הכהן אתה המזבחה על אשיה יהוה וככפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו

5 נפש כי תחטא ושםעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו² או נפש אשר תנע בכל דבר טמא או בנבלת היה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרצ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם³ או כי יגע בטמא אדם לכל טמאו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם⁴ או נפש כי תשבע לבטא בשפטים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבועה---ונעלם

מןנו והוא ידע ואשם לאחת מלאלה⁵ והוא כי אשם לאחת מלאלה והחודה---אשר חטא עליה⁶ והביא את אשםו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן שכבה או שעירת עזים---לחטא וcpf עליו הכהן מהחטא⁷ ואם לא תגוע ידו דיו שה--- והביא את אשםו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטא ואחד לעלה⁸ והביא אחם אל הכהן והקריב את אשר לחטא ראשו ומלך את ראשו נמול ערפו ולא יבריל⁹ וזה מרם החטא על קיר המזבח וה נשאר ברם ימץאל יסוד המזבח חטאתו הוא¹⁰ ואת השני יעשה עללה כמשפט וככפר עליו הכהן מהחטא אשר חטא ונסלח לו¹¹ ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה---והביא את קרבנו אשר חטא עשרה האפה סלה לחטא לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה---כי חטאתו הוא¹² והביא אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמץו את אזכורה והקטיר המזבחה על אשיה יהוה חטא מאתה מלאלה---ונסלה הכהן על חטאתו אשר חטא מאתה מלאלה---ונסלה לו והיתה לכהן כמנחה¹⁴ וידבר יהוה אל משה לאמר¹⁵ נפש כי תמעל מעלה וחטאה בשגגה מקרש יהוה והביא את אשםו ליהוה איל תמים מן הצאן בערך כסף שקליםים בשקל הקדש---לאשם¹⁶ ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם--- ונסלה לו¹⁷ ואם נפש כי תחטא ושתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשה ולא ידע ואשם ונשא עונו¹⁸ והביא איל תמים מן הצאן בערך לאשם--- אל הכהן וככפר עליו הכהן על שננותו אשר שנגנו ליהוה והוא לא ידע---ונסלה לו¹⁹ אשם הוא אשם אשר

6 וידבר יהוה אל משה לאמר² נפש כי תחטא ומעליה מעלה ביהוה וכחש בעמיו בפקדון או

תמיד ממחזיתה בAKER ומחזיתה בערב ²¹ על מהבת בשמן תעשה- מרובת תביאנה חפני מנהת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה ²² והכהן המשיח החתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר ²³ וכל מנהת כהן כליל תהיה לא תאכל ²⁴ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁵ דבר אל אהרן ואל אשר מצא ⁵ או מכל אשר ישבע עליו לשקר- בניו לאמור זאת תורה החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה- קדש קדשים הוא ²⁶ הכהן המחתא אתה יאללה במקום קדש האכל בחצר אהל מועד ²⁷ כל אשר יגע בשרה קדש ואשר יזה מדמה על הבנור-- אשר יזה עליה חכbs במקום קדש ²⁸ וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומפרק ושטף במים כל זכר בכהנים יאללה אתה קדש קדשים הוא ³⁰ וכל חטא את אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש- לא תאכל באש תשרף

7 זוית תורה האשם קדש קדשים הוא ² במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יורק על המזבח סבוב ³ ואת כל חלבו יקריב ממנו- את האליה ואת החלב המכסה את הקרב ⁴ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר טירנה ⁵ וודקשיר אחים הכהן המזבחה אשא ליהוה שם הוא ⁶ כל זכר בכהנים יאללו במקום קדוש יאלל קדש קדשים הוא ⁷ כחטא את כאש- תורה מועד יאללה ⁸ והכהן אחד יכפר בו לו יהיה ⁸ והכהן- המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקרב לכהן לו יהיה ⁹ וכל מנהת אשר תאהה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מהבת- לכהן המקריב אלה לו תהיה ¹⁰ וכל מנהת בלילה בשמן וחרבה- לכל בני אהרן תהיה איש כאחו ¹¹ וזוית תורה זבח השלמים אשר יקריב ליהוה ¹² אם על תודה יקריבנו- והקריב על זבח התודה חלות מצות

בתשומת יד או בזול או עשה את עמיתו ³ או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם- לחטא בהנה ⁴ וזהה כי יהטא ואשם- והшиб את הנוליה אשר גזל או את העשך אשר עשך או את הפקדון אשר הפיך אותו או את האבדה אשר מצא ⁵ או מכל אשר ישבע עליו לשקר- ושלם אותו בראשו ו חמשו יסף עליו לאשר הוא לו יתנו ביום אשmeno ⁶ ואת אשמו יביא ליהוה איל הימים מן הצאן לפני יהוה ונשלח לו על אחת כפער עליו הכהן לפני יהוה ונשלח לו על אחד מכל אשר יעשה לאשמה בה ⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁹ צו את אהרן ואת בניו לאמור זאת תורה העלה הוא העלה על מזבחה על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקד בו ¹⁰ ולבש הכהן מרו بد ומכו nisi בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח ¹¹ וופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים וחותמאת הדשן אל מחוץ למchnerה אל מקום טהור ¹² והASH על המזבח תוקד בו לא תכבہ ובער עליה הכהן עציים בבקר בבקר וערך עליה העלה ותקשיר עליה חלבוי שלמים ¹³ אש תמיד תוקד על המזבח- לא תכבہ ¹⁴ זוית תורה המנחה הכהן בנהו אהרן לפני יהוה אלפני המזבח ¹⁵ והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה ותקשיר המזבח ריח ניחח אזכרתה- ליהוה ¹⁶ והנותרת ממנו יאללו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאללה ¹⁷ לא תאהה חמץ חלבם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטא ואת כאש ¹⁸ כל זכר בבני אהרן יאללה- חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש ¹⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁰ זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשיח אותו- עשרה האפה סלת מנהת

המקריב את דם השלמים ואת החלב--**מבנה אהרן**
לו תהיה שוק הימין למנה ³⁴ כי את חזות התנופה
ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחו
שלמיםיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק
עולם מאת בני ישראל ³⁵ זאת משחת אהרן ומשחת
בניו מאשי יהוה ביום הקריבתם לכהן ליהוה ³⁶
אשר צוה יהוה לחתם בהם משבחו אתם מאת
בני ישראל--חקמת עולם לדרתם ³⁷ זאת התורה
עללה למנה ולחטא ולאשם ולמלואים--ולבוח
השלמים ³⁸ אשר צוה יהוה את משה בהר סיני
ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם
לייהה--במדבר סיני

8 וידבר יהוה אל משה ² קח את אהרן
ואת בניו אותו ואת הבנדים ואת שמן המשחה ואת
פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המוצות ³
וاث כל העדרה הכהל אל פתח אהל מועד ⁴ ויעש
משה כאשר צוה יהוה אותו ותקהל העדרה אל פתח
אהל מועד ⁵ ויאמר משה אל העדרה זה הדבר אשר
צוה יהוה לעשות ⁶ ויקרב משה את אהרן ואת בניו
וירחץ אותם במים ⁷ ויתן עליו את הכתנת וייחנֶר
אותו באבנט וילבש אותו את המעיל ויתן עליו את
האפר ויחנֶר אותו בחשב האפר ויאפר לו ⁸
וישם עליו את החשון ויתן אל החשון את האורים
ואת החטמים ⁹ וישם את המצנפת על ראשו וישם על
המצנפת אל מול פניו את ציצ' הזהב נור הקדש
כאשר צוה יהוה את משה ¹⁰ ויקח משה את שמן
המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש
אתם ¹¹ וויזי ממנה על המזבח שבע פעמים וממשח את
המזבח ואת כל כליו ואת הכير ואת כנו--לקדרשם
ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו
לקדרשו ¹² ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנות
ויחנֶר אותם אבנט וייחבש להם מנבעות--כאשר צוה
יהוה את משה ¹⁴ ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן

בלולות בשמן וركקי מצות משחים בשמן וסלת
מרככת חלה בלולות בשמן ¹³ על חלה ללחם חמץ
יקריב קרבנו על זבח תודת שלמו ¹⁴ והקריב
מננו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק
את דם השלמים--לו יהיה ¹⁵ ובשר זבח תודת
שלמיי--ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר
¹⁶ ואם נדר או נדבה זבח קרבנו--ביום הקריבו
את זבחו יאכל ומחרת והנותר ממנו יאכל ¹⁷
הנותר מבשר הזבח--ביום השלישי באישרף ¹⁸
ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיי ביום השלישי
לא ירצה--המקריב אותו לא ייחסב לו פגול יהיה
והנפש האכלת ממנה עונה תשא ¹⁹ והבשר אשר
יגע בכל טמא לא יאכל--באש ישרפ והבשר--כל
טההור יאכל בשער ²⁰ והנפש אשר חאכל בשער מזבח
השלמים אשר ליהוה וטמאו עליו--ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה ²¹ ונפש כי תנע בכל טמא ואכל
אדם או בבהמה טמאה או בכל שקו טמא ואכל
מבשר זבח השלמים אשר לדוחה--ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה ²² וידבר יהוה אל משה לאמר ²³
דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב
ועז--לא תאכלו ²⁴ וחולב נבללה וחולב טרפה יעשה
לכל מלוכה ואכל לא תאכלו ²⁵ כי כל אכל
חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה--
ונכרתה הנפש האכלת מעמיה ²⁶ וכל דם לא
תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה ²⁷ כל נפש
אשר חאכל כל דם--ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ²⁸
VIDBR יהוה אל משה לאמר ²⁹ דבר אל בני ישראל
לאמר המקריב את זבח שלמיי ליהוה--יביא את
קרבנו ליהוה מזבח שלמיי ³⁰ ידריו תביינה את
ashi יהוה את החלב על החזה יביאנו--את החזה
להניף אותו תנופה לפניו יהוה ³¹ והקטיר הכהן את
 החלב המזבח והיה החזה לאהרן ולבניו ³² ואת
שוק הימין תנו תרומה לכהן מזבחו שלמיים ³³

ובניו את ידיהם על הראש הפר החטא את משה ¹⁵ ווישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב ואצבעו וייחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד בניו ואת בנדי בניו אותו ויקדש את אהרן את בנדי ואת אהרן בנוי ואת בנדי בניו אותו ³¹ ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח האהל מועד ושם תאכלו אותו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר ציוו לאמיר אהרן ובניו יאכלו ³² והנותר בכשר ובלחים-בаш השרפ ³³ ומפתח אהל מועד לא הצאו שבעת ימים-עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם ³⁴ כאשר עשה ביום זה-צוה יהוה לעשׂת לכפר עליהם ³⁵ ומפתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את שמירת יהוה ולא תמותו כי כן ציוו ³⁶ ויעש אהרן ובניו-את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה

9 ויהי ביום השmini קרא משה לאהרן ולבניו- ולזקני ישראל ² ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטא ואיל לעלה-תמים והקרב לפני יהוה ³ ואיל בני ישראל תדבר לאמר קחו שער עזום לחטא ועגל וככש בני שנה תמים עללה ⁴ ושור ואיל לשלים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם ⁵ ויקחו את אשר צוה משה אל פניו אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה ⁶ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעש-וירא אליכם כבוד יהוה ⁷ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאך ואת עתך וכפר בעדרך ובעד העם ועשה את קרבון העם וכפר בעדרם כאשר צוה יהוה ⁸ ויקרב אהרן אל המזבח ווישחט את עגל החטא אשר לו ⁹ ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ¹⁰ ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד-

ובניו את ידיהם על המזבח וזה על אהרן על בנדיו ועל בניו את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו וייחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשו לכפר עליו ¹⁶ ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבן ויקטר משה המזבח ¹⁷ ואת הפר ואת ערנו ואת ברשו ואת פרשו--شرف באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה ¹⁸ ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם--על איל האיל ¹⁹ ווישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב ²⁰ ואת האיל--נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפר ²¹ ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבח עלה הוא לריח ניחח אשר הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה ²² ויקרב את איל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם--על ראש האיל ²³ ווישחט--ויקח משה מדמו ויתן על תנוק און אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ²⁴ ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוק און הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגולם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב ²⁵ ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכליב ואת שתי הכליות ואת חלבן ואת שוק הימין ²⁶ ומסל המצוות אשר לפני יהוה לקח חלת מצחה את חלה ללחם שנמן אחדר-וירקיק אחדר וישם על החלבים ועל שוק הימין ²⁷ ויתן את הכלל-על כפי אהרן ועל כפי בניו ונינף אתם תנופה לפני יהוה ²⁸ ויקח משה אתכם מעל כפיהם ויקטר המזבח על העלה מלאים הם לריח ניחח אשר הוא ליהוה ויקח משה את החזה וינויפה תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנת אשר צוה יהוה את משה ³⁰ ויקח משה משמו המשחה ומן הדם

השרפה אשר שרף יהוה 7 ומפתח אהל מועד לא
צאו פן תמתו--כי שמן משחת יהוה עליהם ויעשו
דבר משה 8 וידבר יהוה אל אהרן לאמר 9
יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאים אל
אהל מועד--ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם 10
ולהבדיל בין הקדש ובין החול ובין הטהרא ובין
הטהור טולותורת את בני ישראל--את כל החקים
אשר דבר יהוה אליהם ביד משה 11 וידבר משה
אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנוטרים
קחו את המנחה הנוטרת מאשי יהוה ואכלוה מצות
atzel המזבח כי קדש קדשים הוא 12 ואכלתם את
במקום קדוש כי חך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי
כן צויתי 13 ואת זהה ההנופה ואת שוק התרומה
הأكلו במקום טהור--אתה ובניך ובניך אתך כי
חך וחק בניך נתנו מזבחו שלמי בני ישראל 15
שוק התרומה וזהה התנופה על אש החלבים יביאו
להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולبنיך אתך
לחך עולם כאשר צוה יהוה 16 ואת שער החטאota
דרש דרש משה--וותנה שרף ויקצף על אלעזר
ועל איתמר בני אהרן הנוטרים לאמר 17 מודיע
לא אכלתם את החטאota במקום הקדש--כי קדש
קדשים הוא ואתה נתנו לכם לשאת את עון העדה
לקפר עליהם לפני יהוה 18 הן לא הובא את דמה
אל הקדש פנימה אכלו תאכלו אתה בקדש כאשר
צוויתו 19 וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו
את החטאota ואת עלתם לפני יהוה ותקראנא את
כאלה ואכלתוי חטאota הימטב בעני יהוה 20
ירשמע משה וויטב בעני

11 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אליהם
דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר
הأكلו מכל הבהמה אשר על הארץ 3 כל מפרשת
פרשה ושותע שסע פרסת מעלה גרה בבהמה--
אתה תאכלו 4 אך זה לא תאכלו ממעלי הגרה
על מהזע למחנה 5 ויקרבו ויישאם בכתנתם אל
מחוץ למחנה--כasher דבר משה 6 ויאמר משה
אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל
תפרעו ובגדייכם לא תפרכו ולא תמתו ועל כל
העדיה יקצף ואחיכם כל בית ישראל--יבכו את

העליה וימצאו בני אהרן אליו את הרם ויזרקו על
המזבח סכיב 7 ואת העלה המזבחו אליו לנתחה--
ואת הראש ויקטר על המזבח 14 וירחץ את הקרב
ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה 15 ויקרב
את קרבן העם ויקח את שעיר החטאota אשר לעם
וישחטו ויחטאוהו כראשון 16 ויקרב את העלה
ויעשה כמשפט 17 ויקרב את המנחה וימלא כפו
ממנה ויקטר על המזבח--מלבד עלת הבקר 18
וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר
לעם וימצאו בני אהרן את הרם אליו ויזרקו עליו
המזבח סכיב 19 ואת החלבים מן השור ומן האיל--
האליה והמכסה והכללית ויתרת הכבד 20 וישמו
את החלבים על החזוות ויקטר החלבים המזבחה
21 ואת החזוות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה
לפני יהוה--כasher צווה משה 22 וישא אהרן את ידו
אל העם ויברכם וירוד מעשת החטאota והעליה--
והשלמים 23 ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו
ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם 24
וחצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה
ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם

10 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו
ויתנו בהן אש וישמו עליה קטרת ויקריבו לפני
יהוה אש זרה--אשר לא צוה אתם 2 ותצא אש
מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה 3 ויאמר
משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי
אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן 4 ויקרא
משה אל מישאל ואל אלצפן בני עוזיאל דד אהרן
ויאמר אליהם קרבו Shaw את אחיכם מאי פני הקדש
אל מהזע למחנה 5 ויקרבו ויישאם בכתנתם אל
מחוץ למחנה--כasher דבר משה 6 ויאמר משה
אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל
תפרעו ובגדייכם לא תפרכו ולא תמתו ועל כל
העדיה יקצף ואחיכם כל בית ישראל--יבכו את

וממפרסי הפרשא את הנמל כי מעלה גירה הוא ופרשא איננו מפריס--טמא הוא לכם ⁵ ואת השפן כי מעלה גירה הוא ופרשא לא יפריס טמא הוא לכם ⁶ ואת הארנבת כי מעלה גירה הוא ופרשא לא הפרישה טמאה הוא לכם ⁷ ואת החזיר כי מפריס פרשה הוא וששע שسع פרשה והוא גירה לא יגר טמא הוא לכם ⁸ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תנעו טמאים הם לכם ⁹ את זה תאכלו מכל אשר בימים כל אשר לו סנפיר וקشكשת בימים בימים ובנהלים--אתם תאכלו ¹⁰ וכל אשר אין לו סנפיר וקشكשת בימים ובנהלים מכל שער המים ומכל נשחיה אשר בימים--שקץ הם לכם ¹¹ ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו ¹² כל אשר אין לו סנפיר וקشكשת בימים--שקץ הוא לכם ¹³ ואת אלה תשקצו מן העוף לא תאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזינה ¹⁴ ואת הדראה--את האיה למינה ¹⁵ את כל ערב למינו ¹⁶ ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו ¹⁷ ואת הכווס ואת השלך ואת הינשוף ¹⁸ ואת התנשמה ואת הקאות ואת הרחם ¹⁹ ואת החסידה האנפה למינה ואת הזרקיפת ואת העטלף ²⁰ כל שער ההלך על ארבע--שקץ הוא לכם ²¹ אך את זה תאכלו מכל שער ההלך על ארבע אשר לא (לו) כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ ²² את אלה מהם תאכלו--את הארבה למינה ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו ²³ וכל שער הערוף על ארבע רגליים--שקץ הוא לכם ²⁴ ול אלה טמאו כל הנגע בנבלתם טמא עד הערב ²⁵ וכל הנsha מנבלתם--יכבש בנדיו וטמא עד הערב ²⁶ לכל הבהמה אשר הייתה לכם לאלהים והיויתם קדשים כי קדוש אני ⁴⁶ זאת תורה הבהמה והעוף וככל נשחיה הרמש על הארץ ⁴⁵ כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים וכל הולך על כפיו בכל הבהמה ההלכה על ארבע-

יכיבס בנדיו וטמא עד הערב ⁴¹ וכל השערן שערן העוף ההלך על ארבע--שקץ הם לכם ⁴² אך נחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגילים אשר לא תأكلום כי לכל השערן השערן על הארץ--לא תאכלום כי שקץ הם ⁴³ אל תשקצו את נשתייכם בכל השערן השערן ולא חטמאו בהם ונטמתם בם ⁴⁴ כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נשתייכם בכל השערן הרמש על הארץ ⁴⁵ כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והיויתם קדשים כי קדוש אני ⁴⁶ מעלה--טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא ²⁷ וכל הולך על כפיו בכל הבהמה ההלכה על ארבע-

בין הטמא ובין הטהור ובין החיים הנאכלת ובין
החיים אשר לא תאכל

באדם והובא אל הכהן ¹⁰ ו/orאה הכהן והנה שאת
לבנה בעור והוא הפקה שער לבן ומחייבبشر
שי בשאת זו צרעת נושנתה הוא בעור בשרו וטמאו
הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא ¹² ואם פרוח תפרח
צראעת בעור וכסתה הצראעת את כל עור הנגע
מראשו ועד רגלו--לכל מראה עני הכהן ¹³ ו/orאה
הכהן ודנה כסתה הצראעת את כל בשרו--וטהרה
את הנגע כלו הפק לבן טהור הוא ¹⁴ וביום הראות
בו בשער חי יטמא ¹⁵ ו/orאה הכהן את הבשר החי
וטמאו הבשר الحي טמא הוא צראעת הוא ¹⁶ או כי
ישוב הבשר الحي ונחפק ללבן ובא אל הכהן ¹⁷
וראהו הכהן והנה נהפק הנגע ללבן--וטהרה הכהן
את הנגע טהור הוא ¹⁸ ובשר כי יהיה בו בערו
שחין ונרפא ¹⁹ והיה במקום השחין שאת לבנה או
בהרת לבנה אדרמדמת ונראאה אל הכהן ²⁰ ו/orאה
הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפק לבן--
וטמאו הכהן נגע צראעת הוא בשחין פרחה ²¹ ואם
יראה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה
מן העור והיא כהה--והסנירו הכהן שבעת ימים
22 ואם פשה תפשה בעור--וטמא הכהן אותו נגע
הוא ²³ ואם תחתייה תעמד הבהירת לא פשתה--
צראבת השחין הוא וטהרו הכהן ²⁴ או בשער כי יהוה
בערו מכות אש והיתה מהיות המכווה בהרת לבנה
אדמדמות--או לבנה ²⁵ ו/orאה אתה הכהן והנה נהפק
שער לבן בבהירת ומראה עמוק מן העור--צראעת
הוא במכואה פרחה וטמא אותו הכהן נגע צראעת הוא
26 ואם יראה הכהן והנה אין בבהירת שער לבן
שפלה איננה מן העור והוא כהה--והסנירו הכהן
שבעת ימים ²⁷ ו/orאה הכהן ביום השביעי אם פשה
תפשה בעור--וטמא הכהן אותו נגע צראעת הוא ²⁸
ואם תחתייה תעמד הבהירת לא פשתה בעור והוא
כהה--שאת המכואה הוא וטהרו הכהן--כי צראבת
המכואה הוא ²⁹ ו/orיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש

12 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני
ישראל לאמר אשה כי תורייש וילדה זכר--וטמאה
שבעת ימים כימי נחת דותה הטמא ³ ובימים השמיני
ימול בשער ערלו ⁴ ושלשים יום ושלשת ימים
תשב בדמי טהרה בכל קדרש לא תנע ואל המקדש
לא תבא עד מלאת ימי טהרה ⁵ ואם נקבה תלך
וטמאה שבעתים כנדחתה וששים יום וששת ימים תשב
על דמי טהרה ⁶ ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת
תביא כבש בן שנות לעלה ובן וננה או תר לחטאאת--
אל פתח אהל מועד אל הכהן ⁷ ותקריבו לפני
יהוה וכפר עלייה וטהרה ממקר דמיה זאת תורה
הילדה ליכר או לנקבה ⁸ ואם לא תמצא יהודה די
שה--ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה
ואחד לחטאאת וכפר עליה הכהן וטהרה

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² אדם
כי יהוה בעור בשרו שאת או ספח או בהרת והיה
בעור בשרו לנגע צראעת--והובא אל אהרן הכהן
או אל אחד מבניו הכהנים ³ ו/orאה הכהן את הנגע
בעור הבשר ושער בנגע הפק לבן ומראה הכהן
עמק מעור בשרו--גע צראעת הוא ו/orאה הכהן
טמא אותו ⁴ ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו
ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפק לבן--
והסניר הכהן את הנגע שבעת ימים ⁵ ו/orאה הכהן
ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע
בעור--והסנירו הכהן שבעת ימים שנית ⁶ ו/orאה
הכהן אותו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא
פשה הנגע בעור--וטהרו הכהן מספחתו הוא וככבר
בנדיו וטהר ⁷ ואם פשה תפשה המספרת בעור
אחרי הראותו אל הכהן לשחרתו ונראאה שנית אל
הכהן ⁸ ו/orאה הכהן והנה פשתה המספרת בעור--
וטמאו הכהן צראעת הוא ⁹ נגע צראעת כי תהיה

או בזקן ³⁰ וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהוב דק-וטמא אותו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא ³¹ וכי ראה הכהן שבעת ימים ³² וראה את הנגע והסיניר את הנגע פשה הנגע בכנגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה-צਰעת ממארת הנגע טמא הוא ³³ וشرف את הבנד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כל העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש השרי ³⁴ ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בנבנד או בשתי או בערב או בכל כל עור ³⁵ וצוה הכהן וככוסו את אשר בו הנגע והסינירו שבעת ימים שנית ³⁶ וראה הכהן אחורי הכבס את הנגע והנה שניית ³⁷ ואם יראה הכהן את עינו והגע לא פשה--טמא הוא לא הפך הנגע את עינו והגע לא פשה--טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בנבחו ³⁸ ואיש או ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחורי הכבס אותו- וקרע אתו מון הבנד או מן העור או מן השתי או מן הערב ³⁹ ואם תראה עוד בנבנד או בשתי או בערב או בכל כל עור אורה פרחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע ⁴⁰ והבנד או השתי או הערב או כל כל העור אשר תכבר וסדר מהם הנגע-וככוס שנית וטהר ⁴¹ זאת תורה נגע צרעת בנד הצמר או הפשטים או השתי או הערב או כל כל עור--

לטהרו או לטמאו

14 וידבר יהוה אל משה לאמר ² זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן ³ ויצא הכהן אל מחוין למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרווע ⁴ וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפירים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב ⁵ וצוה הכהן ושחת את הצפור האחת--אל כל חרש על מים חיים ⁶ את הצפר החיים יקח אתה ואתם עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזוב וטבל אותם ואת הצפר החיים ברם הצפר השחתה על המים החיים ⁷ והזהה על המטהר מן הצרעת--שבע פעמיים

או בזקן ³⁰ וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהוב דק-וטמא אותו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא ³¹ וכי ראה הכהן את הנגע והסיניר הכהן את נגע הנתק שבעת שחר אין בו-והסיניר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים ³² וראה הכהן את הנגע ביום השבייע והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהוב ומראת הנתק אין עמק מן העור ³³ והתגלח--ואת הנתק לא גילה והסיניר הכהן את הנתק ביום השבייע והנה לא פשה ³⁴ וראה הכהן את הנתק שבעת ימים שנית ³⁵ וראה הכהן בעור ומראתו איננו עמק מן העור--וטהר הנתק בעור ומראתו איננו עמק מן העור ³⁶ ואמ פשה ייפשה אותו הכהן וככוס בנדיו וטהר ³⁷ ואם פשה ייפשה הנתק בעור אחורי טהרתו ³⁸ וראה הכהן והנה פשה הנתק בעור--לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא ³⁹ ואם בעינוי עמד הנתק ושער שחר צמה בו נרפא הנתק--טהר הוא וטהרו הכהן ⁴⁰ ואיש או אשא כי יהיה בעור בשרם בהרת--בהרת לבנתה ⁴¹ וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת-כחות לבנתה בתק הוא פרח בעור טהור הוא ⁴² ואיש כי יمرת ראשו--קרח הוא טהור הוא ⁴³ ואם מפאת פניו יمرת ראשו--גנבה הוא טהור הוא ⁴⁴ וכי יהיה בקרחת או בנבחת נגע לבן אדרמדם-צרעת פרחת הוא בקרחתו או בנבחו ⁴⁵ וראה אותו הכהן והנה שאות הנגע לבנה אדרמדמת בקרחתו או בנבחו-

כמראה צרעת עור בשרג ⁴⁶ איש צרווע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו ⁴⁷ והצרווע אשר בו הנגע בנדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעתה וטמא טמא יקרא ⁴⁸ כל ימי אשר הנגע בו יטמא--טמא הוא בדרד ישב מחוין למחנה מושבו ⁴⁹ והבנד כי יהיה בו נגע צרעת בנבנד צמר או בנבנד פשתים ⁵⁰ או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור ⁵¹ והיה הנגע יركך או אדרמדם בנבנד או בעור או בשתי או

וטהרו ושלוח את הצלב החייה על פניו השרה 8 וכבס המטהר את בגדיו ונלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המהנה וישב מחוון לאלהלו שבעת ימים 9 והיה ביום השביעי נלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת נבת עיניו ואת כל שערו יגולח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו כל שערו יגולח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים--וטהר 10 וביום השמני יקח שני כבשים תמים וככשה אחת בת שנתה תמיינה ושלשה עשרנים סלה מנהה בלולה בשמן ולג אחד שמן בז והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר--ואתם לפניו יהוה פתח אהל מועד 11 ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאשם--וأت לג השמן והניף אתם תנופה לפניו יהוה 13 ושהט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאota ואת העלה--במקום הקדש כי חחטאota האשם הוא לכהן--קדש קדרשים הוא 14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוק און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית- ועל בהן רגלו הימנית 15 ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית 16 וטבל הכהן את צרעתו אשר לא השיג ידו בטהרתו 23 וידבר יהוה אל משה ולא אהרן לאמר 34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוזה ונתתי גנע צרעת בבית הארץ אחותכם 35 ובא אשר לו הבית ותגיד לכהן לאמר גגע נראה לי בבית 36 וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית 37 וראה את הנגע והנה הנגע בקירות הבית שקערות יركתק או אדרמדמת ומראיין של פל מן הקיר 38 ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסניר את הבית שבעת ימים 39 ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית 40 וצוה הכהן וחילצו את האבני אשר בהן הנגע והשליכו אותה אל מחוון לעיר אחד בלבד בשמן למנה- ולג שמן 22 ושתי תרים כבש אחד אשר לתנופה לכפר עליו ועשרון סלה או שני בני יונה אשר תשיג ידו והוא אחד חטאota והאחד עליה 23 וhabia אתם ביום השמני לטהרתו-

ירך הוב בטהור--וכבבש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁹ וכל המרכיב אשר ירכב עליו הוב-- ישמא ¹⁰ וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו--יטמא עד הערב והנושא אותם--וכבבש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ¹¹ וכל אשר יגע בו הוב וידיו לא שטף במים--וכבבש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ¹² וכל חרש אשר יגע בו הוב ישבר וכל עז--ישטף במים ¹³ וכי יתחר הוב מזובו-- וכלי עז ורחץ כל עז--ושבעת ימים לטהרתו וכבבש בנדיו ורחץ וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבבש בנדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר ¹⁴ ובימים השמני יקח לו שני תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנים אל הכהן ¹⁵ ועשה אתם הכהן-- אחד חמתה והאחד עללה וכפער עליו הכהן לפני יהוה מזובו ¹⁶ ואיש כי יצא ממנה שכבת זרע--ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב ¹⁷ וכל בנד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע--וכבבש במים וטמא עד הערב ¹⁸ ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע--ורחצטו במים וטמאו עד הערב ¹⁹ ואשה כי תהיה זבה דם יהוה זבה בبشורה--שבעת ימים תהיה בנדתיה וכל הנגע בה יטמא עד הערב ²⁰ וכל אשר חשב עליון בנדתיה יטמא וכל אשר תשבע עליון יטמא ²¹ וכל הנגע במשכבה--יכבבש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ²² וכל הנגע--בכל קל אשר חשב עליון יcabבש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ²³ ואם על המשכב הוא או על הכל אשר הוא ישב עליון--בגענו בו יטמא עד הערב ²⁴ ואם שכב איש אתה ותהי נדתה עליון--וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליון יטמא ²⁵ ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים ללא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאת כימי נדתה תהיה--יטמא הוא ²⁶ וכל המשכב אשר חשב עליון כל ימי זובה--כמשכב נדתה היה לה וככל הכל אשר חשב עליון--יטמא יהיה כטמאת נדתה ²⁷

תחת האבניים ועפר אחר יקח וטה את הבית ⁴³ ואם ישוב הנגע ופרח בכיה אחר חלץ את האבניים ואחריו הקצות את הבית ואחריו הטוח ⁴⁴ ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בכיה--צערת ממארת הוא בכיה טמא הוא ⁴⁵ ונתקע את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מהוין לעיר אל מקום טמא ⁴⁶ וhabא אל הבית כל ימי הסניר אותו--יטמא עד הערב ⁴⁷ והשכב בכיה יcabב את בנדיו והאכל בבית יcabב את בנדיו ⁴⁸ ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בכיה אחריו הטה את הבית--וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע ⁴⁹ ולקח לחטא את הבית שתי צפירים ועז ארז ושני תולעת ואזוב ⁵⁰ וושחת את הצפר האחת אל כל חרש על מים חיים ⁵¹ ולקח את עז הארץ ואת הארץ ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבלם אתם בדם הצפר השוחיטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים ⁵² וחטא את הבית--בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעז הארץ ובזובו-- ובשני התולעת ⁵³ ושלח את הצפר החיה אל מהוין לעיר--אלפני השדה וכפער על הבית וטהר ⁵⁴ זאת התוודה לכל נגע הצערת ולנטק ⁵⁵ ולצערת הבנד ולביה ⁵⁶ ולשאת ולספחת ולבחרת ⁵⁷ להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורה הצערת

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² דבריו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש כי יהיה זב מבשרו--זובו טמא הוא ³ זואת תהיה טמאתו בזובו רדר בשרו את זבו או החתים בשרו מזובו--טמאתו הוא ⁴ כל המשכב אשר ישכב עליון הזב--יטמא וכל הכל אשר ישב עליון יטמא ⁵ ואיש אשר יגע במשכבו--יכבבש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁶ והשכב על הכל אשר ישב עליון הוב--יכבבש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁷ וכל הנגע בבשר הוב--יכבבש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ⁸ וכי

וכל הנוגע במ ישמא וככש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב ²⁸ ואם טהרה מזוכה--וספירה לה שבעת את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות--ולא ימות ¹⁴ וללקח מדרם הפר והזה באצבעו על פניו הכפרת קדמתה ולפני הכפרת יהוה שבע פעמים מן הדם--באצבעו ¹⁵ ושהחת את שער החטא את אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרקת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אותו על הכפרת ולפני הכפרת ¹⁶ וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשיעיהם לכל חטאיהם וכן יעשה לאهل מועד השכן אתם בתוך טמאתם ¹⁷ וככל אדם לא יהיה באهل מועד בכאו לכפר בקדש--עד צאתו וכפר בעדו ובعد ביתו ובعد כל קהיל ישראל ¹⁸ ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה--וכפר עליו ולקח מדרם הפר ומדם השער ונתן על קרנות המזבח סביב ¹⁹ וזה עלייו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל ²⁰ וכלה מכפר את הקדש ואת אهل מועד ואת המזבח והקריב את השער החתי ²¹ וסמרק אהרן את שתי ידיו על ראש השער החתי וכל עונת בני ישראל ואת כל השערם נתן אתם על ראש השער פשיעיהם לכל חטאיהם נתן אתם על ראש השער ושלח ביד איש עתו המדبرا ²² ונשא השער עליו את כל עונתם אל ארץ נורה ושלח את השער במדבר ²³ ובא אהרן אל אهل מועד ופשת את בגדיו הבד אשר לבש בכאו אל הקדש והניהם שם ²⁴ ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלותו ואת עלת העם וכפר בעדו ובعد העם ²⁵ ואת חלב החטא יקثير המזבחה ²⁶ והמשלח את השער לעוזול--יכבב בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה ²⁷ ואת פר החטא ואת שער החטא אשר הובא את דםם לכפר בקדש--ויצויא אל מהוז למחנה ושרפו באש את ערתם ואת שם ואת נחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו

תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח האهل מועד ³⁰ ועשה הכהן את האחד חטא את האחד עליה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאותה ³¹ ווזורתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בחותם זאת תורה הזוב ואשר יצא ממנה שכבת זרע ³² לטמאה בה ³³ וזהדוה בנדתה וזהוב את זוכו לזכור ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה

16 וידבר יהוה אל משה אחרי מוות שני בני אהרן--בקרכבתם לפני יהוה וימתו ² ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרקת--אל פניו הכפרת אשר על אהרן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת ³ בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטא את איל לעלה ⁴ כתנת בד קדש ילبس ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמנפת בד יצנף בגדיו קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם ⁵ ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירים עזים לחטא את איל אחד לעלה ⁶ והקריב אהרן את פר החטא אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ⁷ ולקח את שני השערים והעמיד אותם לפני יהוה פתח אהל מועד ⁸ ונתן אהרן על שני השערים גrelsות-- גREL אחד ליהוה וגREL אחד לעוזול ⁹ והקריב אהרן את השער אשר עליה עלה עליו הנREL ליהוה ושהזו חטא ¹⁰ והשער אשר עליה עליו הנREL לעוזול יעמוד חוי לפני יהוה לכפר עליו--לשלה אתו לעוזול המדبرا ¹¹ והקריב אהרן את פר החטא אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושהחת את פר החטא אשר לו ¹² ולקח מלא המחתה נחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו

פרשם 28 והשרכ' אתם--יכבב בנדיו ורוחן את דם--וונתני פניו בנפש האכלת את הדם והכרתוי בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה²⁹ והיתה אלה מקרב עמהה כב' נפש הבשר בדם הווא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשותיכם כי הדם הוא בנפשיכם ³⁰ כל כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והנור הנור בתוככם לא תאכל דם ³¹ ואיש איש מבני ישראל ומון הנור הנור בתוכם אשר יצוד ציד היה או עוף אשר יאכל-- שבת שבותון היא לכם ועניתם את נפשותיכם--חקת עולם ³² וככפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר יملא את ידו לכהן תחת אביו וללבש את בני הבד בנדי הקדר ³³ וככפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הכהן יכפר ³⁴ והיתה זאת لكم לחתק עולם לככפר על בני ישראל מכל חטאיהם--אתה בשנה וייש כאשר צוה יהוה את משה

18 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני

ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם ³ כמועה ארץ מצרים אשר ישכנתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו ⁴ את משפטינו תשעו ואת חקתי תשמרו לילכת בהם אני יהוה אלהיכם ⁵ ושמירתם את חקתי ואת משפטיי אשר יעשה אתם האדם וחיה בהם אני יהוה ⁶ איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לנלוות ערווה אני יהוה ⁷ ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך הווא לא תגלה ערווה ⁸ ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הווא ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ--לא תגלה ערונות ¹⁰ ערות בת בנד או בת בתך לא תגלה ערותך כי ערותך תהה ¹¹ ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך ערותך הווא-- לא תגלה ערווה ¹² ערות אחות אביך לא תגלה ערוה ¹³ ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אביך הווא ¹⁴ ערות אחי אביך לא תגלה אל שאר אמך הווא ¹⁵ ערות כלתך לא אשתו לא תקרב דרכך הווא ¹⁶ ערות כלתך לא תגלה אשת בנד הווא לא תגלה ערווה ¹⁶ ערות מבית ישראל ומון הנור בתוכם אשר יאכל כל

וּבְקַצְרָכֶם אֲתִכֵּר אֶרְצָכֶם לֹא תְכַלָּה פָּאֵת שׁׂדֵךְ לְקַצֵּר וְלַקְטֵן קַצֵּר לֹא תְלַקְטֵן ¹⁰ וּכְרַמֵּךְ לֹא תְעֹזֵב הַעֲוֹלֵל וּפְרַט כְּרֻמֵּךְ לֹא תְלַקְטֵן לָעָנֵי וּלְגַנְגַּשׁ אֲתֶם אֲנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ¹¹ וְלֹא תַגְנִיבוּ וְלֹא תַחֲשִׁו לְשָׁקֵר וְחַלְלָתָה תָּאַת שְׁמֵאֱלֹהֵיךְ אֲנֵי יְהוָה ¹² לֹא תַעֲשֵׂק אֲתָךְ וְלֹא תַעֲרֵךְ בְּקָר ¹³ לֹא תְקַלֵּל חֲרֵשׁ-וּלְפִנֵּי עֹור לֹא תִתְנַכֵּל מִכְשֵׁל וּירְאֵת מְאֵלָהִיךְ אֲנֵי יְהוָה ¹⁵ לֹא תַעֲשֵׂו עֹול בְּמִשְׁפְּט -לֹא תְשַׁאֲפֵנִי דָל וְלֹא תְהַדר פְנֵי נְדוּל בְּצִדְקַת הַשְׁפֵּט עַמִּיתְךָ ¹⁶ לֹא תְלַךְ רְכִיל בְּעַמִּיק לֹא תִּעֲמֹד עַל דָם רַעַךְ אֲנֵי יְהוָה ¹⁷ לֹא תִשְׁנַא אֲתִיכֵךְ בְּלִבְכֶךָ הוּכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תְשַׁאֲעַלְיוּ חַטָּאת ¹⁸ לֹא תְקַם וְלֹא תְתַרֵּא אֶת בְּנֵי עַמָּךְ וְאֶת בְּתֵית לְרַעַךְ כְּמוֹךְ אֲנֵי יְהוָה ¹⁹ אֲתִחְקֵתִי תְשִׁמְרוּ--בְּהַמְתֵךְ לֹא תְרַבֵּיעַ כְּלָאִים שְׁעַטְנוּ לֹא יַעֲלֵה עַלְיךָ ²⁰ וְאַיִשְׁכֵב אֶת אֶשְׁבָתָה זָרָע וְהָוָא שְׁפָחָה נְחַרְפָּת לְאִישׁ וְהַפְּרָה לֹא נְפַרְתָּה אוֹ חֲפֵשָׁה לֹא נְתַנְתָּה לְהָ--בְּקַרְתָּתְהָ לֹא יָמְתוּ כֵי לֹא חֲפֵשָׁה ²¹ וְהַבְּיאָתְהָ לְיהָוָה אֶל פְּתַח אַהֲלָ מּוֹעֵד--אַיִל אַשְׁם ²² וּכְפֵר עַלְיוּ הַכֹּהֵן בְּאַיִל הַאַשְׁם לְפָנֵי יְהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חַטָּאת וְנִסְלַחַ לוֹ מְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חַטָּאת ²³ וְכֵי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ וְנִטְעַת כָּל עַז מְאַכֵּל--וּעֲרַלְתָּם עַרְלָתוֹ אֶת פְּרִיו שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים יְהִיָּה לְכֶם עַרְלִים--לֹא יְאַכֵּל ²⁴ וּבְשָׁנָה הַרְבִּיעָה יְהִיָּה כָל פְּרִיו--קָדֵשׁ הַלּוּלִים לְיְהָוָה ²⁵ וּבְשָׁנָה הַחֲמִישָׁת תְּאַכֵּלוּ אֶת פְּרִיו לְהֹסֵיף לְכֶם תְּבוֹאָתוֹ אֲנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ²⁶ לֹא תְאַכֵּל עַל הַדֶּם לֹא תְנַחֵשׁ וְלֹא תְעַונֵּנוּ ²⁷ לֹא תִּקְפֹּא פָאֵת רָאשָׁכֶם וְלֹא תְשִׁחֵת אֲתָאֵת זָקָנֶךָ ²⁸ וּשְׁרַט לְנֶפֶשׁ לֹא תַנְגַּנוּ בְבִשְׁרָכֶם וְכַתְבֵת קַעַקְעַ לֹא תַהֲנִנוּ בְכֶם אֲנֵי יְהוָה ²⁹ אֶל תְּחַלֵּל אֲתָבָתְךָ לֹא תְהַזְוֵת וְלֹא תַזְנֵה הָאָרֶץ וְמַלְאָה הָאָרֶץ זָמָה ³⁰ אֲתִשְׁבַּתְהֵי תְשִׁמְרוּ וּמִקְדְּשֵׁי תִּירְאֵוּ אֲנֵי יְהוָה

אֲשֶׁת אֲחֵיךְ לֹא תִגְלַה עֲרוֹת אֲחֵיךְ הוּא ¹⁷ עֲרוֹת אֶשְׁתְּ וּבְתָה לֹא תִגְלַה אֶת בְּתָה וְאֶת בְּתָה לֹא תִקְחֵה גְּלָלוֹת עֲרוֹתָה--שָׁאַרְהָה הַנְּהָה זָמָה הוּא ¹⁸ וְאֶשְׁתְּ אֲלֵיכָה אֲחֵתָה לֹא תִקְחֵה לְצָרֵר גְּלָלוֹת עֲרוֹתָה עַלְיהָ--בְּחִיה ¹⁹ וְאֶשְׁתְּ אֲבָתָה בְנַדְתָּ טָמַאתָה--לֹא תִקְרַב גְּלָלוֹת עֲרוֹתָה ²⁰ וְאֶל אֶשְׁתְּ עַמִּיתְךָ--לֹא תַחַן שְׁכַבְתְּ לְזָרָע לְטָמַאתָה ²¹ וּמִזְרַעַךְ לֹא תַחַן לְהַעֲבֵר לְמֶלֶךְ בְּקָר ²² וְלֹא תְחַלֵּל אֶת שְׁמֵאֱלֹהֵיךְ אֲנֵי יְהוָה ²² וְאַתָּ זָכָר-- לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכָבְךָ אֶשְׁתְּ הַזְּבָבָה הוּא ²³ וּבְכָל בְּהָמָה לֹא תִתְנַחֵם שְׁכַבְתְּ לְטָמַאתָה בְּהָמָה וְאֶשְׁתְּ אֲבָתָה כְּלָל הַרְבָּעָה--תְּבָל הוּא ²⁴ אֶל תְּמַמָּא בְּכָל אֱלֹהִים נְטַמְּא הַמְּנִימָה כִּי בְכָל אֱלֹהִים נְטַמְּא הַגְּנוּים אֲשֶׁר אָנֵי מְשָׁלֵחַ מִפְנִיכֶם ²⁵ וְתְּמַמָּא הָאָרֶץ וְאֶפְקַד עֲוֹנָה עַלְיהָ וְתָקָא הָאָרֶץ אֲתִישְׁבֵיה ²⁶ וּשְׁמַרְתָּם אֶת חֲקֹתֵי וְאֶת הָרָדֵן שְׁבַתְּךָ ²⁷ כִּי אַתְּ כָל הַתְּעוּבָת הָאֱלֹהִים וְהַנְּרָה הַנְּרָה בְּתוּכְכֶם ²⁷ כִּי כָל הַתְּעוּבָת הָאֱלֹהִים עָשָׂו אַנְשֵׁי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לְפָנִיכֶם וְתְּמַמָּא הָאָרֶץ ²⁸ וְלֹא תְקַיָּא הָאָרֶץ אֲתֶם בְּטַמָּאכֶם אֲתָה כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת הַגְּנוּי אֲשֶׁר לְפָנִיכֶם ²⁹ כִּי כָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכָּל הַתְּעוּבָת הָאֱלֹהִים--וּנְכַרְתָּה הַנְּפָשָׁת הַעֲשָׂת מִקְרָב עִם ³⁰ וּשְׁמַרְתָּם אֶת מִשְׁמָרָתֵי לְבָלָוי עֲשָׂת מִחְקָוֹת הַתְּעוּבָת אֲלֹהִים אֲשֶׁר נִעְשָׂו לְפָנִיכֶם וְלֹא תְּמַמָּא בָּהֶם אֲנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

19 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי מֹשֶׁה לֹא תֹאמֶר ² דָבָר אֶל כָּל עַדְתֵּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָתָלְאַהֲמָם--קְדָשִׁים תָּהִיו כִּי קְדוּשָׁ אֲנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ³ אֲיַשְׁ אָמָו וְאַבְיוּ תִּירְאֵוּ וְאֶת שְׁבַתְּיִהְרָא אֲנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ⁴ אֶל תְּפִנוּ אֶל הָאֲלִילִם וְאֶלְהִי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂו לְכֶם אֲנֵי יְהוָה אֶלְהִים ⁵ וְכֵי תִזְבְּחוּ זְבַח שְׁלֹמִים לְיְהָוָה--לְרַצְנָכֶם אֶלְהִים ⁶ בַּיּוֹם זְבַחֲכָם יִאָכֵל וּמִמְחָרָת וְהַנּוֹתֵר עַד יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּאַשְׁר יְשָׁרֶף ⁷ וְאֶם הַאֲכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי--פְּנַול הוּא לֹא יַרְצֵח ⁸ וְאַכְלֵיו עֲוֹנָה יְשָׁא כִּי אֶת קְדָשֵׁי יְהוָה חָלֵל וּנְכַרְתָּה הַנְּפָשָׁת הַהְוָא מִעְמִיהָ

31 אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אליהם 32 מפני שיבת תקום והדרת פני ז肯 ויראת מלאחיך אני יהוה 33 וכי גור אתק נר בארץכם--לא תוננו אותו 34 כאורה מכם יהיה לכם הנר אתכם ואהבת לו כמוך-- כי נרים היותם בארץ מזרים אני יהוה אליהם 35 לא תעשו על במשפט במדה במשקל ובמסורת 36 מאוני צדק אبني צדק איפת צדק והין צדק--יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מזרים 37 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה

20 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 ואל בני ישראל אמר איש איש בני ישראל ומון הנר בישראל אשר יتن מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמוו באבן 3 ואני את פני באיש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך--למען טמא את מקדשי ולהחל את שם קדשי 4 ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתחו מזרעו למלך--לבלחוי המות אותו 5 ושמי אני את פני באיש ההוא ובמשפחהו והכרתי אותו ואת כל הווים אחריו לזנות אחורי המלך--מקרב עם 6 והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לנגת אחרים--ונתני את פני בנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו 7 ותתקדש הם--והיitem קדשים כי אני יהוה אלהיכם 8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אשר יהוה מקדשכם 9 כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו--מות אביו ואמו קלל דמיו בו 10 ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו--מות יומת הנאף והנאפת בו ואיש אשר ישכב את אשת אביו--ערות אביו נלה מות יומתו שניהם דמיים בם 12 ואיש אשר ישכב את כלתו--מות יומתו שניהם חבלי שעשו דמיים בם 13 ואיש אשר ישכב את זכר משכבי איש--תועבה אתם דמיים בם

22 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל
 אהרן ואל בניו וינוֹדוּ מקדשי בני ישראל ולא
 יחללו את שם קדשי--אשר הם מקדשים לי אני
 יהוה ³ אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב
 מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדיםו בני ישראל
 ליהוה וטמאתו עליו ונכרצה הנפש ההוא מ לפני--
 אני יהוה ⁴ איש מזודע אהרן והוא צרוּע או זב--
 בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והגען בכל טמא
 נפש או איש אשר תצא ממנו שכבה זרע ⁵ או איש
 אשר יגע בכל שערץ אשר יטמא לו או באדם אשר
 יטמא לו לכל טמאתו ⁶ נפש אשר תנע בו וטמאה
 עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו
 במים ⁷ ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים
 כי להמו הוא ⁸ נבללה וטרפה לא יאכל לטמאה בה
 אני יהוה ⁹ ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא
 ומתו בו כי יחללו הוא אני יהוה מקדשם ¹⁰ וכל זר
 לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש ¹¹
 וכחן כי יקינה נפש קניון כספו--הוא יאכל בו וילד
 ביתו הם יאכלו בלחמו ¹² ובכת כהן--כי תהיה לאיש
 זר הוא בתורמת הקדשים לא תאכל ¹³ ובכת כהן
 כי תהיה אלמנה ונגרושה זרע אין לה--ושבה אל
 בית אביה כנוריה מלחת אביה תאכל וכל זר
 לא יאכל בו ¹⁴ ואיש כי יאכל קדש בשגגה--ויסוף
 חמישתו עליו ונתן לכהן את הקדש ¹⁵ ולא יחללו
 את קדשי בני ישראל--את אשר ירימו ליהוה ¹⁶
 והשiao אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי
 אני יהוה מקדשם ¹⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁸
 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
 אליהם איש איש מבית ישראל ומן הנג בער אל
 אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם
 אשר יקריבו ליהוה לעלה ¹⁹ לרצונם תמים זכר--
 בבקר בכשבים ובזווים ²⁰ כל אשר בו מום לא
 תקריבו כי לא לרצון יהוה לכם ²¹ ואיש כי יקריב
 יהוה לאיש--לה יטמא ⁴ לא יטמא בעל בעמו--
 להחללו ⁵ לא יקרחה (יקרחו) קרחה בראשם
 ובאת זקנם לא גלחו ובבשרם--לא ישרטו שרטת
 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם
 כי את אשיך יהוה להם אלהיהם הם מקריבם--והיו
 קדש ⁷ נשאה זהנה וחיללה לא יקחו ואשה גנושה
 מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו ⁸ וקדשתו--
 כי את להם אלהיך הוא מקריב קדש יהוה לך--כי
 קדוש אני יהוה מקדשכם ⁹ ובאת איש כהן כי תחל
 לזנות--את אביה הדיא מחללת באש תשרפ ¹⁰ והכהן
 הנדול מהicho אשר יוצק על ראשו שנון המשחה
 ומלא את ידו לבש את הבנדקים--את ראשו לא
 יפרע ובנדקו לא יפרם ¹¹ ועל כל נפש מת לא יבא
 לאביו ולאמו לא יטמא ¹² וממן המקדש לא יצא ולא
 יחלל את מקדש אלהיו כי נור שנון משחת אלהיו
 עליו--אני יהוה ¹³ והוא אשה בתוליה יקח ¹⁴
 אלמנה ונגרושה וחיללה זונה את אלה לא יקח כי אם
 בתוליה מעמי יקח אשה ¹⁵ ולא יחלל זרע בעמו
 כי אני יהוה מקדשו ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל אהרן לאמר איש מזודע לדרכם אשר
 יהיה בו מום--לא יקריב להקריב לחם אלהיו ¹⁸ כי
 כל איש אשר בו מום לא יקריב איש עור או פסה או
 חרם או שروع ¹⁹ או איש אשר יהוה בו שבר רגלי או
 שבר יד ²⁰ או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב
 או ילפת או מרוחה אשך ²¹ כל איש אשר בו מום
 מזודע אהרן הכהן--לא יגש להקריב את אשיך יהוה
 מום בו--את לחם אלהיו לא יגש להקריב ²² לחם
 אלהיו מקדשי הקדשים וממן הקדשים יאכל ²³ אך
 אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש--כי מום
 בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם ²⁴
 וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל

אלהם כי תבוא אל הארץ אשר אני נתן לכם
 וקצרכם את קצירה- והבאתם את עמר הראשית
 קצירכם אל הכהן ²² וזה נינפ את העمر לפני יהוה
 לרצונכם ממחורת השבת יניפנו הכהן ²³ ועשיתם
 ביום הניפורם את העمر כבש תמים בן שנותו
 לעלה ליהוה ²⁴ ומנהתו שני עשרנים סלת בלילה
 בשמןasha ליהוה-- ריח ניחח ונסכח יין ריבעת
 ההין ²⁵ ולחם וקלוי וכרמל לא תאכלו עד עצם
 הימים הזה-- עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת
 עולם לדרתיכם בכל מושבתייכם ²⁶ וספרתם לכם
 ממחורת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה
 שבע שבתות תמיימת תהינה ²⁷ עד ממחורת השבת
 השביעת תספרו חמישים יום ותקרבתם מנהה
 חדשה ליהוה ²⁸ ממושבתייכם תביאו לחם התנופה
 שתים שני עשרנים-- סלת תהינה חמץ תפינה
 בכוריהם ליהוה ²⁹ ותקרבתם על הלחים שבעת
 כבשים תמים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם
 שנים יהיו עליה ליהוה ומנהתם ונסכיהםasha
 ריח ניחח ליהוה ³⁰ ועשיתם שעיר עזים אחד
 לחטאת ושני כבשים בני שנה לזכה שלמים ³¹
 ותניית הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני
 יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן ³²
 וקראותם בעצם היום זה מקרא קדש יהיה לכם--
 כל מלאכת עברה לא תעשו חקת עולם בכל
 מושבתייכם לדרתיכם ³³ ובקצרכם את קציר
 ארצכם לא תכלה פאת שך בקציך ולקט קציך
 לא תלקט לעני ולגנך תזוב אתם אני יהוה אלהיכם
 וידבר יהוה אל משה לאמר ³⁴ דבר אל בני
 ישראל לאמר בחודש השביעי באחד לחדר יהיה
 לכם שבתון-- זכרו תרואה מקרא קדש ³⁵ כל
 מלאכת עברה לא תעשו ותקרבתםasha ליהוה ³⁶
 וידבר יהוה אל משה לאמר ³⁷ אך בעשור לחדר
 השביעי הזה יום הכפירים הוא מקרא קדש יהוה
 זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדרה בבקר או
 בצאן-- תמים יהוה לרצון כל מומ לא יהוה בו
 עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת--
 לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תנתנו מהם על
 המזבח-- ליהוה ³⁸ ושור ושה שרוע וקלוט-- נדרה
 תעשה אותו ולנדר לא ירצה ³⁹ ומעוך וכחות ונתוק
 וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא העשו
 מיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם--
 מכל אלה כי משחתם בהם מום במ לא ירצו לכם
 וידבר יהוה אל משה לאמר ⁴⁰ שור או כשב
 או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומום
 השמני והללאה ירצה لكم בקרבנןasha ליהוה ⁴¹ ושור
 או שח-- אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד ⁴² וכי
 טובחו זבח תודה ליהוה-- לרצנים טובחו ⁴³ ביום
 ההוא יאכל לא תותירו ממנה עד בקר אני יהוה
 ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה ⁴⁴ ולא
 תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוקם בני ישראל
 אני יהוה מקדשכם ⁴⁵ חמושיא אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה

23 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם מوعדי יהוה אשר תקראו
 אתם מקראי קדש-- אלה הם מועדי ³ ששת ימים
 תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא
 קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל
 מושבתייכם ⁴ אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר
 תקראו אתם במועדם ⁵ בחודש הראשון בארכבה
 עשר לחדר-- בין העברים פסח ליהוה ⁶ ובחמשה
 עשר יום לחדר זה חנ המצאות ליהוה שבעת ימים
 מצות הacula ⁷ ביום הראשון מקרא קדש יהיה
 לכם כל מלאכת עברה לא תעשו ⁸ ותקרבתם
 asha ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא
 קדש כל מלאכת עברה לא תעשו ⁹ וידבר יהוה
 אל משה לאמר ¹⁰ דבר אל בני ישראל ואמרת

24 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל וקחו אליך שמן זית זך כתית-למאור להעתה נר תמיד ³ מוחז לפרקת העדות באהל מועד יערך אותו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה- תמיד חקת עולם לדרתויכם ⁴ על המנרה הטהורה יערך את הנורות לפני יהוה תמיד וולקחת סלת- ואפיית אתה שתים עשרה חלות שני עשרנים יהוה החוללה האחת ⁶ ושמתה אותם שתים מערכות שש המערכות על השלון הטהר לפני יהוה ⁷ ונחת על המערכות לבנה זכה והיתה לחם לאוצרה אשא ליהוה ⁸ ביום השבת ביום השבת יעדכנו לפניו יהוה- תמיד מאות בני ישראל ברית עולם והיתה לאחנן ולבניינו ואכללו במוקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה- חק עולם ¹⁰ ויצא קדש קדשים לאשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראלי וינצטו במחנה בן夷ישראלי ואיש夷ישראלי נו ויקב בן האשא夷ישראלי את השם ויקלל ויביאו אותו אל משה ושם אמרו שלמים בת דברי למטה דין ¹² וינויחו במשמר לפרש להם על פי יהוה ¹³ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁴ הוצאה את המקלל אל מוחז למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אותו כל העדה ¹⁵ ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו ¹⁶ ונקב שם יהוה מות ימות רגום ירגמו בו כל העדה כנור כאורה- בנקבו שם יומת ¹⁷ ואיש כי יכה כל נפש אדם- מות ימות ¹⁸ ומכה נפש בהמה ישלמנה- נפש תחת נפש ¹⁹ ואיש כי יתן מום בעמיהו- כאשר עין תחת עין שנ תחת שנ- כאשר יתן מום שבר עין תחת עין שנ תחת שנ- כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו ²¹ ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת ²² משפט אחד יהיה לכם כנור כאורה והוא כי אני יהוה אלהיכם ²³ וידבר משה אל בני ישראל וויצוו את המקלל אל מוחז למחנה

לכם ועניתם את נפשiticם והקרבתם אשה ליהוה ²⁸ וכל מלאכה לא חעשו בעצם היום הזה כי יום כפירים הוא לכפר עליהם לפני יהוה אלהיכם כי כל הנפש אשר לא תעה בעצם היום הזה- ²⁹ ונכרתה מעמיה ³⁰ וכל הנפש אשר תשעה כל מלאכה בעצם היום הזה- וזה אבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה ³¹ כל מלאכה לא תעשח חקת עולם לדרתויכם בכל משבחיכם ³² שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשiticם בתשעה לחדר בערב- מערב עד ערבעת השבתו שבתכם ³³ וידבר יהוה אל משה לאמר ³⁴ דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדר השבעי הזה חן הסכות שבעת ימים ליהוה ³⁵ ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשח ³⁶ שבעת ימים תקריבו אשא ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשא ליהוה עצרת הוא- כל מלאכת עבדה לא תעשח ³⁷ אלה מועדי יהוה אשר תקרבו אתם מקראי קדש להקריב אשא ליהוה עליה וממנה זבח ונסכים- דבר يوم ביונו ³⁸ מלבד שבתת יהוה ומלאכת מתנותיכם ומלאכת כל נדריכם ומלאכת כל נדבותיכם אשר תנתנו ליהוה ³⁹ אך בחמשה עשר יום לחדר השבעי באספכם את תבאות הארץ תנתנו את חן יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון ⁴⁰ ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבה ערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם- שבעת ימים ⁴¹ וחנתם אותו חן ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתויכם בחדר השבעי תנתנו אותו ⁴² בסכת תשבו שבעת ימים כל האורה בישראל ישבו בסכת ⁴³ למען ידעו דratioיכם כי בסכות הוושבי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם ⁴⁴ וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל

וירגנוו אתן אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה
את משה

לשבע וישבתם לבטח עליה ²⁰ וכי האמור מה
נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את
 התבאותנו ²¹ וציויתי את ברכתי לכם בשנה הששית
ועשה את התבואה לשולש השנים ²² וזרעתם את
השנה השמינית ואכלתם מן התבואה יישן עד השנה
התשיעית עד בוא התבאותה--תאכלו יישן ²³ והארץ
לא תמכר לצמתת--כי ל הארץ כי נרים ותוшибים
אתם עמדוי ²⁴ ובכל ארץ אחוזתכם נאלת התנו
לארץ ²⁵ כי ימוך אחיך ונמכר מeahozot-ובא נאלו
הקרב אליו ונאלו את מכרך אחיו ²⁶ ואיש כי לא
יהיה לו נאל והשינה ידו ומצא כדי גאלתו ²⁷ ווחשב
את שני ממכו ר והшиб את העדר לאייש אשר מכר
לו ושב לאחיזתו ²⁸ ואם לא מצאה ידו די השיב
לו--והיה ממכו ביד הקנה אותו עד שנת הובל
ויצא ביבול ושב לאחיזתו ²⁹ ואיש כי ימכר בית
מושב עיר חומה--והיתה נאלתו עד תם שנת ממכו
ימים תהיה נאלתו ³⁰ ואם לא יגאל עד מלאת לו
שנה תמיימה--וקם הבית אשר בעיר אשר לא (לו)
חמה לצמיתת لكنה אותו לדרכיו לא יצא ביבול ³¹
ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב-על שדה
הארץ יחשב נאלת תהיה לו וביבול יצא ³² ועריו
הלוים--בתי ערי אחוזתם נאלת עולם תהיה ללוים
ואשר יגאל מן הלוים י יצא ממכר בית ועיר
אחיזתו ביבול כי בת ערי הלוים הוא אחוזתם בתוך
בני ישראל ³⁴ ושדה מגרש עדריהם לא ימכר כי
אחיזות עולם הוא להם ³⁵ וכי ימוך אחיך ומטה ידו
עמך--והחזיקת בוגר ותושב וחוי עמק ³⁶ אל תקח
מאתו נשך ותרביטה ויראת מאלהיך וחי אחיך עמק
את כספך--לא תתן לו בנשך ובמרביטה לא תתן
אכלך ³⁸ אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם
מן הארץ מצרים--לחת لكم את הארץ כגען להיות
לכם לאלהים ³⁹ וכי ימוך אחיך עמק ונמכר לך--
לא תעבר בו עבדת עבד ⁴⁰ כשביר כחוشب יהיה
על הארץ לבטח ¹⁹ ונתנה הארץ פריה ואכלתם

25 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר ² דבר
אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל הארץ
אשר אני נתן לכם--ושבתה הארץ שבת ליהוה
3 ש שנים תזרע שדה ושת שנים תומר כרמך
ואספה את התבאותה ⁴ ובשנה השביעית שבת שבתון
יהוה לארץ--שבת ליהוה שדה לא תזרע וכרמך
לא תומר ⁵ את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי
נוירך לא תבצער שנה שבתון יהוה לארץ ⁶ והיתה
שבת הארץ לכם לאכלה--לך ולעבדך ולא מתך
ולשכיך ולתושבך הגרים עמק ⁷ ולבהתהך--
ולחיה אשר בארץ תהיה כל התבאותה לאכל
8 וספרת לך שבע שבתת שנים--שבע שנים שבע
פעמים והוא לך ימי שבע שבתת השנים תשע
וארכבים שנה ⁹ והעברת שופר תרוועה בחדרש
השביעי בעשור לחדר ביום הכהנים העבירו שופר
בכל ארצכם ¹⁰ וקידשתם את שנת החמשים שנה
וקראתם דדור בארץ לכל ישבה יובל הוא תהיה
לכם ושבתם איש אל אחיזתו ואיש אל משפחתו
תשבו ¹¹ כי יובל הוא שנת החמשים שנה--תהייה לכם
לא תזרעו--ולא תקצירו את ספיחה ולא תבצערו את
נוירה ¹² כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה--
תאכלו את התבאותה ¹³ בשנת הובל הזאת תשבו
איש אל אחיזתו ¹⁴ וכי ממכו ממכר לעמיהך או
קנה מיד עמידך--אל תונו איש את אחיו ¹⁵ במספר
שנתיים אחר הובל תקנה מנת עמידך במספר שני
תבאות ימכר לך ¹⁶ לפי רב השנים תרבה מוקנתו
ולפי מעט השנים תמעיט מוקנתו כי מספר התבאות
הוא מכר לך ¹⁷ ולא תונו איש את עמידתו ויראת
מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם ¹⁸ ועשיתם את
חקתי ואת משפטיי תשמרו ועשיתם אתם--וישבתם
על הארץ לבטח ¹⁹ ונתנה הארץ פריה ואכלתם

עמק עד שנת היבל יעבד עמק 41 ויצא מעמק --
 הוא ובנוו עמו ושב אל משפטתו ואל אחות אבתו
 ישוב 42 כי עבדיו הם אשר הוציאו אותם מארץ
 מצרים לא ימכו ממכרת עבד 43 לא תרדדה בו
 בפרק ו/or את מלאהיך 44 ועבדך ואמתך אשר
 יהיו לך מאות הגנים אשר סביבתיכם--מהם תקנו
 עבד ואמה 45 וגם מבני התושבים הנרים עמכם
 מהם תקנו וממשפתחים אשר עמכם אשר הולידו
 בארץכם והיו לכם לאלהים ואתם
 לבניים אחרים לרש את אהזה 46 והנה להם אתם
 ובחכמים בני ישראל איש באחיו לא תרדדה בו
 בפרק 47 וכי תשיג יד גור ותושב עמק ומק אחיך
 עמו ונמכר לנמר תושב עמק או לעקר משפטת
 נמר 48 אחריו נמכר נאלת תהיה לו אחד מאחיו
 יגאלנו 49 או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו
 ממשפתחו יגאלנו או השינה ידו ונגאל 50 וחשב
 עם קנהו משנת המקרו לו עד שנת היבל והוא
 כסף ממקרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו 51
 אם עוד רבות בשנים--לפיהן ישיב נאלתו מסוף
 מקנותו 52 ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל--
 וחשב לו כפי שני ישב את נאלתו 53 כשביר שנה
 בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרק לענייך 54 ואם לא
 יגאל באלה--ויצא בשנת היבל הוא ובנוו עמו 55
 כי לי בני ישראל עבדים--עבדי הם אשר הוציאו
 אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם

26 לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו
 لكم ואבן משכית לא תתנו בארץכם להשתהות
 עליה כי אני יהוה אלהיכם 2 את שבתתי תשמרו
 ומקדרשי תיראו אני יהוה 3 אם בחקתי תלכו ואת
 מצוטרי תשמרו ועשיתם אתם 4 ונתהי נשמייכם
 בעתם ונתנה הארץ יבולת ועוז השדה יתן פניו
 5 והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע
 ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארץכם

ашר הוציאו אתם מארץ מצרים לעני הגויים להיות להם לאלהם-אני יהוה ⁴⁶ אלה החקים והמשפטים והتورה אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל--בבר סיני ביד משה

27 וידבר יהוה אל משה ² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר--בערך נפש ליהוה ³ והיה ערכך הוכר מבן עשרים שנה-- ועד בן ששים שנה והוא ערכך חמשים שקל כסף-- בשקל הקדרש ⁴ ואם נקבה הוא--והיה ערכך שלשים שקל ⁵ ואם מבן חמיש שנים ועד בן עשרים שנה-- והיה ערכך הוכר עשרים שקלים ולנקבה עשרה שקלים ⁶ ואם מבן חדש ועד בן חמיש שנים--והיה ערכך הוכר חמישה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף ⁷ ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר--והיה ערכך חמישה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים ⁸ ואם מך הוא מערכך--והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשינ יד הנדר--יערכינו הכהן ⁹ ואם בהמה--אשר יקריבו קדש ¹⁰ לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע--או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה והוא ותמורתו יהוה קדרש ¹¹ ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה--והעמיד את הבהמה לפני הכהן ¹² והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע בערך הכהן בן יהיה ¹³ ואם גאל נאלנה-- ויסוף חמישתו על ערכך ¹⁴ ואיש כי יקרש את ביתו קדש ליהוה--והעריכו הכהן בין טוב ובין רע-- כאשר יעריך אותו הכהן בן יקום ¹⁵ ואם המקדיש-- ינאל את ביתו ויסוף חמישית כסף ערך עליו--והיה לו ¹⁶ ואם משדה אחוזתו יקידש איש ליהוה--והיה ערך לפי זרעו ורע חמר שעירים בחמשים שקל כסף ¹⁷ אם משנת היובל יקידש שדהו--כערך יקום ואם אחר היובל יקידש שדהו--וחשב לו הכהן ¹⁸

נשים לחכם בתנור אחד והשיבו לחכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו ²⁷ ואם בזאת--לא תשמעו לי וહלכתם עמי בקרי ²⁸ והלכתה עמכם בחמת קרוי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאיכם ²⁹ ואכלתם בשר בוניכם ובשר בנותיכם תאכלו ³⁰ והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פנוריכם על פנרי נולולים ונעלת נפשי אתכם ³¹ ונתתי את ערכיכם הרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריה בריח ניחחכם ³² והשמותי אני את הארץ ושממו עלייה איביכם היישבים בה ³³ ואחכם אורה בנוים והרicketyi אחרים חרב והיתה ארצכם שטמה ועריכם יהיו חרבה ³⁴ או תרצה הארץ את שבתתה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם או תשבת הארץ והרצאתה שבתתה ³⁵ כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתת שבתתיכם שבתתכם עלייה ³⁶ והנשארים בכם--והבאתי מך לבבם בארץ איביכם ורדף אתם קול עליה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף ³⁷ וכשלו איש באחיו ממני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם ³⁸ ואבדתם בנוים ואכלתם ארץ איביכם ³⁹ והנשארים בכם ימקו בעונם בארץ איביכם ⁴⁰ ובעונת אבתם ימקו והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו כי ואף אשר הילכו עמי בקרי ⁴¹ אף אני אלך עםם בקרי והבאתי אתכם בארץ איביכם או או יכנע לבכם הערל ואז ירצו את עונם ⁴² וזכרתי את בריתך יעקב ואף את בריתך יצחק ואף את בריתך אברהם אוכר--והארץ אוכר ⁴³ והארץ העזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשנה מהם והם ירצו את עונם יען וביען--במשפטם מאסו ואת חקתי נעלת נפשם ⁴⁴ ואף גם זאת בהיותם בארץ איביכם לא מסתים ולא געלתיהם לכלהם--להפר בריתך אתם כי אני יהוה אלהיהם ⁴⁵ וזכרתי להם ברית ראשיהם

את הכסף על פי השנהים הנותרת עד שנה היבל
ונגרע מערך¹⁹ ואמ נגאל את השדה המקדיש
אתו ויסף חמישית כסף ערך עלייו--וקם לו²⁰ ואמ
לא יגאל את השדה ואמ מכיר את השדה לאיש
אחר--לא יגאל עוד²¹ והיה השדה בצאו ביבל
קידש ליהוה--כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו²²
ואם את שדה מקנתו אשר לא משדרה אחזתו--יקדיש
לייהוה²³ וחשב לו הכהן את מסכת הערך עד
שנת היבל ונתן את הערך ביום ההוא קידש ליהוה
בשנת היבול ישבב השדה לאשר קנהו מאותו--²⁴
לאשר לו אחזות הארץ²⁵ וכל ערך--יהוה בשקל
הקידש עשרים גרא יהוה השקיל²⁶ אך בכור אשר
יבכר ליהוה בבהמה--לא יקדיש איש אותו אם שור
אם שה ליהוה הוא²⁷ ואמ בבהמה הטמאה ופדה
בערך ויסף חמישתו עליו ואמ לא יגאל ונמכר
בערך²⁸ אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה
מכל אשר לו מ אדם ובהמה ומשדרה אחזתו--לא
ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה
כל חרם אשר יחרם מן האדם--לא יפדה מות
יומת²⁹ וכל מעשר הארץ מזורע הארץ מפרי הארץ--
לייהוה הוא קידש ליהוה³⁰ ואמ נגאל איש
ממעשרו--חמשיתו יסף עליו³¹ וכל מעשר בקר
וצאן כל אשר יעביר תחת השבט--העשירי יהוה
קידש ליהוה³² לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו
אם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהוה קידש לא
ינגאל³³ אלה המצוות אשר צוה יהוה את משה--אל
בני ישראל בהר סיני

יצא צבא 25 פקديיהם למטה גדר- חמישה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים 26 לבני יהודה תולדתיהם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעללה--כל יוצא צבא 27 פקדייהם למטה יהודה--ארבעה ושביעים אלף ושש מאות 28 לבני יששכר תולדתיהם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעללה--כל יוצא צבא 29 פקדייהם למטה יששכר--ארבעה וחמשים אלף ארבע מאות 30 לבני זבולון תולדתיהם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעללה--כל יוצא צבא 31 פקדייהם למטה זבולון--שביעים וחמשים אלף וארבע מאות 32 לבני יוסף לבני יששכר תולדתיהם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעללה--כל יוצא צבא 33 פקדייהם למטה אפרים--ארבעים אלף וחמש מאות לבני מנשה תולדתיהם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעללה--כל יוצא צבא 34 פקדייהם למטה מנשה אפרים אלף וחמש מאות ומאתיים לבני בנימין תולדתיהם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעללה--כל יוצא צבא 35 פקדייהם למטה מנשה--שנים ושלשים אלף ושלשים אלף וארבע מאות 36 לבני דן תולדתיהם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעללה--כל יוצא צבא 37 פקדייהם למטה בנימין--חמשה ושלשים אלף וארבע מאות 38 לבני דן תולדתיהם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעללה--כל יוצא צבא 39 פקדייהם למטה דן--שנים ותשעים אלף ושבע מאות 40 לבני אשר תולדתיהם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota שלשים אלף ושלשים אלף וארבע מאות 41 פקדייהם מבן עשרים שנה ומעללה--כל יוצא צבא 42 פקדייהם למטה אשר--אחד וארבעים אלף וחמש מאות לבית אבותם במספר שמota שלשים אלף ושלשים אלף וארבע מאות 43 פקדייהם למטה נפתלי--שלשה וחמשים אלף וארבע מאות 44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואחרון ונשייאי ישראל--שנים עשר איש אחד אמרם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעללה--כל

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחදש השנה בשנה השניה לזכאות הארץ מצרים--לאמר 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבותם--במספר שמota כל זכר לגלליהם 3 מבן עשרים שנה ומעללה כל יוצא צבא בישראל--תפקדו אתם לזכאות אהה ואהרן 4 ואתכם יהיו איש איש למטה--איש ראש לבית אהתיו הוא 5 ואלה שמota האנשים אשר יעמדו אתכם לרואבן אליצור בן שדריאור 6 לשמעון שלמייאל בן צוריישדי 7 ליהודה נהשון בן עמינדב ליששכר נתנאל בן צוער 9 לזבולון אליאב בן חלן 10 לבני יוסף--לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פרחצור 11 לבניין אבידן בן גדעניא 12 לדן אחיעזר בן עמיישדי 13 לאשר פנעיאל בן עכרן 14 לנד אליסף בן דעואל 15 לנפתלי אחירע בן עיןן 16 אלה קרייאי (קרואוי) העדה נשיאו מותה אבותם ראשי אלפי ישראל הם 17 ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבעו בשנות 18 ואת כל העדה הקהילו באחד לחדר השני ויתילדו על משפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעללה--לגלליהם 19 כאשר צוחה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני 20 וייהו בני רואבן בכיר ישראל תולדתיהם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota לגלליהם--כל זכר מבן עשרים שנה ומעללה כל יוצא צבא 21 פקדייהם למטה רואבן--ששה וארבעים אלף וחמש מאות 22 לבני שמעון תולדתיהם למשפחתם לבית אבותם פקדיו במספר שמota לגלליהם--כל זכר מבן עשרים שנה ומעללה כל יוצא צבא 23 פקדייהם למטה שמעון--תשעה וחמשים אלף ושלש מאות 24 לבני נד תולדתיהם למשפחתם לבית אבותם במספר שמota מבן עשרים שנה ומעללה--כל

13 וצבאו ופקדיהם--תשעה וחמשים אלף ושלש מאות ¹⁴ ומטה נד ונשיא לבני נד אליסף בן רעואל ¹⁵ וצבאו ופקדיהם--חמשה וארבעים אלף ושמאות וחמשים ¹⁶ כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבעה מאות וחמשים--לצבאותם ושנים יסעו ¹⁷ ונסע אהל מועד מחנה הלוים בتوز המחנה כאשר יהנו כן יסעו איש ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד ¹⁹ וצבאו ופקדיהם--ארבעים אלף וחמש מאות ²⁰ ועל ידו לדגליים ¹⁸ דגל מhana אפרים לצבאותם ועל כל אשר לו--המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יהנו ²¹ ובensus המשכן יורידו אותו הלוים ובחנת המשכן יקימו אותו פדרצור ²² וצבאו ופקדיהם--שנים ושלשים אלף ומאותיים ²³ ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבדין בן גדרני ²⁴ וצבאו ופקדיהם--חמשה ושלשים אלף וארבע מאות ²⁵ כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה--לצבאותם ושלשים יסעו דגל מhana דן צפנה לצבאותם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי ²⁶ וצבאו ופקדיהם--שנים ושלשים אלף ושבע מאות ²⁷ ווחננים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פג'יאל בן עכרן ²⁸ וצבאו ופקדיהם--אחד וארבעים אלף וחמש מאות ²⁹ ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עיןן וצבאו ופקדיהם--שלשה וחמשים אלף וארבעה מאות ³⁰ כל הפקדים למחנה דן--מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושמ מאות לאחרנה יסעו לדגליים אלה פקדוי בני ישראל לבית אבותם כל פקדוי המחנה לצבאותם--שש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים ³³ ותליים--לא ההפקרו בتوز בני ישראל כל אשר צוה יהוה את משה ³⁴ וייעשו בני ישראל כל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליים וכן נסעו--איש למשפחתו על בית אבותיו

3 אלה תולדה אהרן ומה שביום דבר יהוה את משה--בהר סיני ² אלה שמות בני אהרן הבכר שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צוריishi

לבית אבותיו היו ⁴⁵ והוא כל פקדוי בני ישראל לבית אבותם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל ⁴⁶ והוא כל הפקדים--שש מאות אלף ושלשת אלפיים ולמטה אבותם--לא ההפקרו בתוכם ⁴⁸ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁴⁹ אך את מטה לוי לא תפקד אתה רשם לא תזא בتوز בני ישראל ⁵⁰ ואת הפקד את הלוים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו--המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו וסביב למשכן יהנו ⁵¹ ובensus המשכן יורידו אותו הלוים ובחנת המשכן יקימו אותו על מטהו ואיש על דגלו לצבאותם ⁵² והלוים יהנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת המשכן העדות ⁵⁴ וייעשו בני ישראל כל כל אשר צוה יהוה את משה--כן שעשו

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ² איש על דגלו באתה לבית אבותם יהנו בני ישראל מגנד סביב להאל מועד יהנו ³ ווחננים קדמה מירחה דגל מhana יהודה לצבאותם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב ⁴ וצבאו ופקדיהם--ארבעה ושבעים אלף ושמ מאות ווחננים עליו מטה ישכר ונשיא לבני יששכר נתגאל בן צווער ⁶ וצבאו ופקדיו--ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אליאב בן חלן ⁸ וצבאו ופקדיו--שבעה וחמשים אלף וארבע מאות ⁹ כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמינים אלף וששת אלפיים וארבע מאות--לצבאותם ראשונה יסעו ¹⁰ דגל מhana ראובן תימנה לצבאותם ונשיא לבני ראובן אלצור בן שדיואר ¹¹ וצבאו ופקדיו--ששה ארבעים אלף וחמש מאות ¹² ווחננים עליו מטה

הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמתה
 הלויים תחת בהמתם והיו ליה הלויים אני יהוה ⁴⁶
 ואת פドויי השלשה והשביעים והמאתיים--העדפים
 על הלויים מבכור בני ישראל ⁴⁷ ולקחת חמשת
 חמישת שקליםים--לנגולת בשקל הקדש תקח עשרים
 נהра השקל ⁴⁸ ונתחה הכסף לאהרן ולבניו--פדוויי
 העדרפים בהם ⁴⁹ ויקח משה את כסף הדרפים--
 מאת העדרפים על פדוויי הלויים ⁵⁰ מאת בכור בני
 ישראל--לקח את הכספי חמשה וששים ושלש מאות
 אלף--בשקל הקדש ⁵¹ ויתן משה את כסף הדרפים
 לאהרן ولבניו--על פי יהוה כאשר צוה יהוה את
 משה

4 וידבר יהוה אל משה ולאהרן לאמר ² נשא
 את ראש בני קהת מתוק בני לוי--למשפחתם לבית
 אבותם ³ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים
 שנה--כל בא לצבא לעשות מלאכה באهل מועד ⁴
 ואת עבדת בני קהת באهل מועד--קדש הקדשים ⁵
 ובאהרן ובנוו ננסע המנחה והורדו את פרכת
 המשך וכוסו בה--את ארן העדה ⁶ ונתחנו עליו כוסוי
 עור תחש ופרשו בגדי כליל חכלה מלמעלה ושמו
 בדיו ⁷ וועל שלחן הפנים יפרשו בגדי חכלה ונתנו
 עליו את הקערת ואת הכהנת ואת המנקיות ואת
 קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה ⁸ ופרשו
 עליהם בגדי חולעת שני וכוסו אותם במכסה עור תחש
 ושמו את בדיו ⁹ ולקחו בגדי חכלה וכוסו את מנרת
 המאור ואת נרתיה ואת מלקוחיה ואת מהתתיה
 ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתחנו על
 המוט ¹⁰ וועל מזבח הזובב יפרשו בגדי חכלה וכוסו
 אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו ¹¹ ולקחו את
 כל כליה אשר ישרתו במתקדש ונתחנו אל
 בגדי חכלה וכוסו אותם במכסה עור תחש ונתחנו על
 המוט ¹² ודרשו את המזבח ופרשו עליו בגדי ארגמן

לכל עבדתם באهل מועד קרשי המשכן ובריתיו לנפש ³ מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוון למחנה ועמדו יואדנייו ³² ועמדו החצר סביב ואדרניהם תשלחים ולא יטמאו את מוחניהם אשר אני שכן בתוכם ⁴ ויעשו כן בני ישראל וירושלו אותם אל מחוון למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל ⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁶ דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטא האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא ⁷ והתודו את חטאיהם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמיישתו יסף עלייו ונתן לאשר אשם לו ⁸ ואם אין לאיש נאל להшиб האשם אליו--האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכהנים אשר יכפר בו עליו ⁹ וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן--לו יהיה ¹⁰ ואיש את קדריו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה בו יודבר יהוה אל משה לאמר ¹² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל ¹³ ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעני איש ונסתירה והוא נטמאה ועד אין בה והוא לא נטפהה ¹⁴ ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והרי לא נטמאה ¹⁵ והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנות עליה עשרה האיפה כמה שערים לא יצחק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה--כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזוכרת עון ¹⁶ והקריב אתה הכהן והעמדת לפניו יהוה ¹⁷ ולקח הכהן מים קדרים בכל חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן כי הכהן נתן אל הימים ¹⁸ והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הוכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המארדים ¹⁹ והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכוב איש אתה ואם לא שטית טמהת תחת איש--הנקי ממי המרים המארדים האלה ²⁰ ואת כי שטית תחת אישך--וכי נטמאה יתן איש בך את יושלחו מן המחנה כל צרווע וכל זב וכל טמא ובשתת תפקדו את כל משפחתם משאם ³³ זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באهل מועד--ביד איתמר בן אהרן הכהן ³⁴ ויפקד משה ואחרן ונשי אי הגדה את בני הקהתי למשפחותם ולבית אבותם ³⁵ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה--כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד ויהיו פקידיהם למשפחותם--אלפים שבע מאות ³⁶ ויהיו פקידיהם למשפחותם--אלפים שבע מאות וחמשים ³⁷ אלה פקידוי משפחת הקהתי כל העבד באهل מועד אשר פקד משה ואחרן על פי יהוה ביד משה ³⁸ ופקודי בני גרשון למשפחותם ולביתם אבותם ³⁹ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה--כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד ⁴⁰ ויהיו פקידיהם למשפחותם לבית אבותם--אלפים וש מאות ושלשים ⁴¹ אלה פקידוי משפחת בני גרשון כל העבד באهل מועד--אשר פקד משה ואחרן על פי יהוה ⁴² ופקודי משפחת בני מררי למשפחותם לבית אבותם ⁴³ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה--כל הבא לצבא לעבדה באهل מועד ⁴⁴ ויהיו פקידיהם למשפחותם--שלשה אלפיים ומאותים ⁴⁵ אלה פקידוי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואחרן על פי יהוה ביד משה ⁴⁶ כל הפקידים אשר פקד משה ואחרן ונשי אי ישראל-- את הלויים למשפחותם ולביתם ⁴⁷ מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא--באهل מועד ⁴⁸ ויהיו פקידיהם--שמנת אלפים וחמש מאות ושמינים ⁴⁹ על פי יהוה פקד אותם ביד משה--איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה

5 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל כי שטית תחת אישך--וכי נטמאה יתן איש בך את יושלחו מן המחנה כל צרווע וכל זב וכל טמא

ושמא ראש נזרו--ונלכד ראשו ביום טהרתתו ביום השבעי יגלהנו ¹⁰ ובימים הבאים יבא שתי תרומות או שני בני יונה אל הכהן--אל פתח אהל מועד ¹¹ ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא ¹² והזיויר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשונים יפללו כי טמא נזרו ¹³ וזאת תורה הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אותו אל פתח אهل מועד ¹⁴ וחקיריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וככבהacha את בטהנתו שנחתה תמים להחטאת ואיל אחד תמים לשלמיים ¹⁵ וסל מצות סלת חלה בלוות בשמן ורקיוק מצות משהיים בשמן ומנחיהם ונסכיהם ¹⁶ וחקיריב הכהן לפניו יהוה ועשה את חטאחו ואת עלתו ¹⁷ ואת האיל יעשה זבח שלמיים ליהוה על סל המצוות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו ¹⁸ ונלכד הנזיר פתח אهل מועד--את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמיים ¹⁹ ולקח הכהן את הורע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר--כן יעשה על תורה נזרו ²² וידבר יהוה אל משה לאמר ²³ דבר אל אהרן ועל בניו לאמור כה תברכו את בני ישראל אל אמר להם ²⁴ יברך יהוה וישמך ²⁵ יאר יהוה פניו אליך וישם לך שלום ²⁷ ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם ² ויקריבו נשיין ישראל קדש הוא ליהוה ⁹ וכי ימות מות עליו בפתע פתאם

נתן אל בן צווער ²⁴ ביום השלישי נשיא לבני זבולון-
 אליאב בן חלון ²⁵ קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקללה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל
 הקדרש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה
 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ²⁷ פר אחד
 בן בקר איל אחד כבש אחד בן שניתו--לעללה ²⁸
 שער עזים אחד לחטא ²⁹ ולזבח השלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אליאב בן חלון ³⁰ ביום הרביעי
 נשיא לבני ראובן--אליצור בן שדיואר ³¹ קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקללה מזורך אחד
 כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים
 סלת בלולה בשמן--למנחה ³² כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת ³³ פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שניתו--לעללה ³⁴ שער עזים אחד לחטא
 שנים אילם חמשה עתדים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה וזה קרבן אליצור
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור
 בן שדיואר ³⁶ ביום החמישי נשיא לבני שמעון--
 שלמייאל בן צוריישדי ³⁷ קרבנו קערת כסף אחת
 שלשים ומאה משקללה מזורך אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן--
 למנחה ³⁸ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ³⁹ פר
 אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שניתו--לעללה
 שער עזים אחד לחטא ⁴¹ ולזבח השלמים
 בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
 בני שנה חמשה זה קרבן שלמייאל בן צוריישדי
 ביום הששי נשיא לבני נד--אליסף בן דעוואל
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקללה
 מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם
 מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה ⁴⁴ כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת ⁴⁵ פר אחד בן בקר איל
 אחד כבש אחד בן שניתו--לעללה ⁴⁶ שער עזים
 אחד לחטא ⁴⁷ ולזבח השלמים בקר שנים אילם
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן

ראש בית אבותם הם נשיאי המטה הם העמדים
 על הפקדים ³ ויביאו את קרבנם לפני יהוה שיש
 עגלת צב ושני עשר בקר--עגלת על שני הנשאים
 ושור לאחד ויקריבו אותו לפני המשכן ⁴ ויאמר
 יהוה אל משה לאמר ⁵ קח מהאתם והוא לעבד את
 עבדת אהל מועד ונתחה אתם אל הלוים איש כפי
 עבדתו ⁶ ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן
 אותם אל הלוים ⁷ את שתי העגלות ואת ארבעת
 הבקר--נתן לבני גרשון כפי עבדתם ⁸ ואת ארבע
 העגלות ואת שמנת הבקר--נתן לבני מררי כפי
 עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן ⁹ ولבני קהה
 לא נתן כי עבדת הקדרש עליהם בכתף ישאו ¹⁰
 ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו
 יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום
 יקריבו את קרבנם להנכת המזבח ¹¹ ויהי המקיריב
 ביום הראשון--את קרבנו נח숀 בן עמינדב למטה
 יהודה ¹² וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקללה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש
 שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה ¹⁴ כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת ¹⁵ פר אחד בן בקר
 איל אחד כבש אחד בן שניתו--לעללה ¹⁶ שער עזים
 אחד לחטא ¹⁷ ולזבח השלמים בקר שנים אילם
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן נח숀 בן עמינדב ¹⁸ ביום השני הקריב
 נתן אל בן צווער--נשיא ישכבר ¹⁹ הקרב את קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקללה מזורך אחד
 כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים
 סלת בלולה בשמן--למנחה ²⁰ כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת ²¹ פר אחד בן בקר איל אחד
 כבש אחד בן שניתו--לעללה ²² שער עזים אחד
 לחטא ²³ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן

חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אלסיף בן דעوال⁴⁸ ביום השביעי נשיא
לבני אפרים-אלשמען עמייחוד⁴⁹ קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף
שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת
בלולה בשמן--למנחה⁵⁰ כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת⁵¹ פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו--לעללה⁵² שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלשמען בן
עמייחוד⁵⁴ ביום השמיני נשיא לבני מנשה-גמליאל
בן פרדצ'ור⁵⁵ קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל
הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת⁵⁷ פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעללה⁵⁸ שעיר
עזים אחד לחטאת⁵⁹ ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן גמליאל בן פרדצ'ור⁶⁰ ביום החשייעי
נשיא לבני בנימין-אבירין בן גדענו⁶¹ קרבנו קערת
כספי אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כספי
שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלת
בלולה בשמן--למנחה⁶² כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת⁶³ פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו--لעללה⁶⁴ שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבירין
בן גדענו⁶⁶ ביום העשורי נשיא לבני דן-אחים
בן עמייחוד⁶⁷ קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל
הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן--למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת⁶⁹ פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו--לעללה⁷⁰ שעיר
ובבא משה אל אهل מועד לדבר אותו יישמע⁶⁹

תעודה מבין שני הכהנים וידבר אליו את הקול מרבר אליו מעל הכפרה אשר על ארן והזהות את משה לאמר ² דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעתך את הנרת אל מול פני המנורה יארדו שבעת הנרות ³ ויעש כן אהרן--אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה ⁴ זה עשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה--כן עשה את המנורה ⁵ וידבר יהוה אל משה ⁶ קח את הלויים מתחוק בני ישראל וטהרתם לאמור ⁷ וכבה תעשה להם לטהרם זהה עליהם מי אתם ⁸ והעבירו תער על כל בשרם וככטו נדריהם וטהרו ⁹ ולקחו פר בן בקר ומנתחו סלח בollowה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת ¹⁰ והקרבתה את הלויים לפניו אלהל מועד והקהלת--את כל עדת בני ישראל ¹¹ והקרבת את הלויים לפניו יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים ¹² והניף אהרן את הלויים תנופה לפניו יהוה מאות בני ישראל והוא ¹³ והעמדת את עלה ליהוה לכפר על הלויים ¹⁴ והעמדת את ראש הפרים ועשה את האחד חטא ואת האחד על ראה ליהוה לכפר על הלויים ¹⁵ והנפתם תנופה הלויים לפניו אהרן ולפניו בניו והנפתם תנופה להזהה ¹⁶ והבדלת את הלויים מתחוק בני ישראל והוא ליהו ¹⁷ והנפתם תנופה מה יצוה יהוה לכם ¹⁸ וידבר יהוה עמדו בתוך בני ישראל ¹⁹ ויאמר אליהם משה אל משה לאמר ²⁰ דבר אל בני ישראל לאמר ביום הכתី כל בכור הארץ מצרים הקדשו אתה איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה لكم או לרדרתיכם ועשה פסח ליהוה ²¹ ביום השני באביב עשר ימים בין הערבים--יעשו אותו ישראל לעבד את העבדת בני ישראל באهل מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בני ישראל על מצות ומרדים יאכלו ²² לא ישאירו ממנה

יתקעו בחצרות והיו לכם לחתת עולם לדרותיכם
 יעשו את צו ¹³ והאיש אשר הוא טהור ובדרכ לא
 היה וחדל לעשות הפסח--ונכרצה הנפש ההוא
 עמיה כי קרבן יהוה לא הקריב בmundu--חטא
 ישא האיש ההוא ¹⁴ וכי יגור אתכם גור ועשה פסה
 ליהוה--כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת
 יהיה לכם ולnger ולazorah הארץ ¹⁵ וביום הקים
 את המשכן כסה הענן את המשכן לאהיל העדת
 ובערב ייה על המשכן כמראת אש--עד בקר ¹⁶
 כן ייה תמיד הענן יסנו ומראת אש לילה ¹⁷
 ולפי הعلامات הענן מעל האהיל--ואהרי כן יסנו בני
 ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן--שם יחנו בני
 ישראל ¹⁸ על פי יהוה יסנו בני ישראל ועל פי
 יהוה יחנו כל מי אשר ישכן הענן על המשכן--
 יהנו ¹⁹ ובחאריך הענן על המשכן ימים רבים--
 ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסנו ²⁰
 יהוה יחנו ועל פי יהוה יסנו ²¹ ויש אשר יהוה הענן
 מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסנו או יומם
 ולילה ונעלה הענן ונסנו ²² או ימים או חדש או
 ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יהנו
 בני ישראל ולא יסנו ובהעתתו יסנו ²³ על פי יהוה
 יהנו ועל פי יהוה יסנו את משמרת יהוה שמרו על
 פי יהוה ביד משה

10 וידבר יהוה אל משה לאמר ² עשה לך שני
 חצוצרת כסף--מקשה תעשה אתם והוא לך למקרה
 העדה ולמסע את המהנות ³ ותקעו בהן--ונועדו
 לך כל העדה אל פתח האהיל מועד ⁴ ואם באחת
 יתקעו--ונועדו לך הנשאים ראשי אלף ישראל
 ותקעתם תרועה--ונסנו המהנות החנים קדמה
 ותקעתם תרועה שניית--ונסנו המהנות החנים
 תימנה תרועה יתקעו למסעיהם ⁶ ובתקהיל את
 הקהיל--תקעו ולא תריעו ⁸ ובני אהרן הכהנים
 אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל ³⁰
 ויאמר אליו לא לך כי אם אל ארץ ואל מולדתי
 אלך ²⁵ ויאמר אל נא העזב אתנו כי על כן ידעת

חנתנו במדבר והיתה לנו לעיניהם ³² והיה כי תALK
עמו ויהי ה טוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמו--
ו התבנו לך ³³ ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים
וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים
لتור להם מנוחה ³⁴ וענן יהוה עליהם יומם בנסעם
מן המhana] ³⁵ ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה
יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מנפיך ³⁶ ובנה
יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל]

אראה בREADY ¹⁶ ויאמר יהוה אל משה אספה לי
שבעים איש מזקני שדאל אשר ידעת כי הם זקנים
העם וشرطיו ולקחת אתם אל האל מועד והתייצבו
שם עמק ¹⁷ וירדתי ודברתי ענק שם ואצלתי מן
הרוח אשר عليك ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא
העם ולא תשא אתה לבדך ¹⁸ ולא העם תאמר
התקדשו למחר ואכלתם בשער--כי בזמנים באזני
יהוה לא אמר מי יאכלנו בשער כי טוב לנו במצרים
ונתן יהוה לכם בשער ואכלתם ¹⁹ לא יום אחד
האכלון ולא יומיים ולא חמשה ימים ולא עשרה
ימים ולא עשרים יום ²⁰ עד חדש ימים עד אשר
יצא מאפרכם והיה לכם לזרא עין כי מסתכם את
יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפני לאמור למה זה
צאננו מצרים ²¹ ויאמר משה שש מאות אלף רגליי
העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשער אתן
לهم ואכלו חדש ימים ²² הצאן ובקר ישחט لهم
ומצא להם אם את כל דני הום יאסף להם ומצא
לهم ²³ ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר
עתה תראה היקרך דברי אם לא ²⁴ ויצא משה--
וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש
מזקni העם ויעמד אתם סביבת האهل ²⁵ וירדת יהוה
בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן
על שבעים איש הזקנים ויהי כנוה עליהם הרוח
ויתנבאו ולא יספו ²⁶ ויאשרו שני אנשים בmhana שם
האחד אלדר ושם השני מידד ותנה עליהם הרוח
והמה בכדים ולא יצאו האלה ויתנבאו בmhana שם
וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדרomid
מhabrim בmhana ²⁸ ויען יהושע בן נון משרות משה
מhabriyo--ויאמר ארני משה כלם ²⁹ ויאמר לו
משה המקנה אתה לי ומיתן כל עם יהוה נבאים--
כי יתן יהוה את רוחו עליהם ³⁰ ויאסף משה אל
mhana--הוא ווקני ישראל ³¹ ורוח נשע מאת יהוה
וינו שלויים מן הום ויטש על mhana כדרך יום כה
עשה לי הרני נא הרגנ--אם מצאתי חן בענייך ואל

11 ויהי העם כמתאנים רע באזני יהוה וישמע
יהוה ויחר אפו ותבער במ אש יהוה ותאכל בקצת
mhana 2 ויצעק העם אל משה ויתפלל משה
אל יהוה ותשקע האש ³ ויקרא שם המקום ההוא
תבערה כי בעירה במ אש יהוה ⁴ וזה אפסף אשר
בקרכבו התאוו תאווה וישבו ויכבו גם בני ישראל
ויאמרו מי יאכלנו בשער ⁵ זכרנו את הדנה אשר
נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האכטחים
וاثח החריז ואת הבצלים ואת השומים ⁶ ועתה
נשנו יבשה אין כל--בלתי אל המן עינינו ⁷ והמן
קורענד הוא ועינו כעין הבדלה ⁸ שטו העם ולקטו
ותחנו ברוחים או דכו במדכה ובשלו בperfور ועשו
אתו ענות והוא טעםם כתעם לשד המשן ⁹ וברדת
הטל על mhana לילה ירד המן עליו ¹⁰ וישמע
משה את העם בכחה למשפחתיו--איש לפתח אהלו
ויחר אף יהוה מאדר ובעני משה רע ¹¹ ויאמר משה
אל יהוה למה הרעת לعبدך ולמה לא מצתי חן
בענייך לשום את משה כל העם הזה--על ¹² האנכי
הריתי את כל העם הזה--אם אנכי ילדתו כו
תאמר אלי שאחו בחיקך כאשר ישא האמן את
הינק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו ¹³ מאיין לו
בשר להת לכל העם הזה כי ייכבו עלי לאמור תננה
לנו בשער ונأكلה ¹⁴ לא אוכל אנכי לבדי לשאת
את כל העם הזה כי כבד ממני ¹⁵ ואם ככח את

13 וכדרך יום כה סכבות המחנה--וכאמותים על פני הארץ ³² ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה יותרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל אוש אחד איש אחד למטה אבותיו השלחו--כל נשייתם בהם ³³ וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשיהם בני ישראל אל המה ⁴ ואלה שמותם למטה ראובן שמווע בן זקור ⁵ למטה שמעון שפט בן חורי ⁶ למטה יהודה כלב בן יפנעה ⁷ למטה שמעון שפט יששכר יגאל בן יוסף ⁸ למטה אפרים הוושע בן נון ⁹ למטה בנימין פלשי בן רפוא ¹⁰ למטה זבולון נדיאל בן סודוי ¹¹ למטה יוסף למטה מנשה--נדי בן סוסי ¹² למטה דן עמיאל בן גמלי ¹³ למטה אשר סתור בן מיכאל ¹⁴ למטה נפתלי נחבי בן ופסי ¹⁵ למטה נד נואול בן מכבי ¹⁶ אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתרור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע ¹⁷ ווישלח אתכם משה לחרור את ארץ כנען ויאמר אליהם עלו זה בנגב ועלויהם את ההר ¹⁸ ווראותם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה--החזק הוא הרפה המתעט הוא אם רב ¹⁹ וממה הארץ אשר הוא יש שב--החותובה הוא אם רעה וממה הערים אשר הוא יושב בנהנה-- הבמנים אם במצרים ²⁰ וממה הארץ השמנה הוא אם רזה הייש בה עין אם אין והתחזקתם ולקחתם מפירי הארץ והימים--ימי בכווי ענבים ²¹ ויעלו יותרו את הארץ ממדבר צן עד רחוב לבא חמת ²² ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן שני ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים ²³ ויבאו עד נחל אשכל ויכרתו שם מורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במושת בשנים ומן הרמנים ומן התנאים ²⁴ למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדמות האשכול אשר כרתו שם בני ישראל ²⁵ וישבו מתרור הארץ מקץ ארבעים ימים ²⁶ וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן--קדשה וישיבו ייחנו במדבר פארן

יהוה אל משה עד أنها ינאצני העם הזה ועד أنها לא יאמינו כי בכל האתות אשר עשית בקרבו ¹² אכן בדבר ואורשנו ואעשה אתך לנו נדול ועצום ממנה ¹³ ויאמר משה אל יהוה ושםעו מצרים כי העליות בכחך את העם הזה מקרבו ¹⁴ ויאמרו אל יושב הארץ זו זאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ונענך עומד עליהם ובעמד ענן אתה החלק לפניהם יומם ובעמדו אש לילה ¹⁵ והמתה את העם הזה כאיש אחד ויאמרו הנזירים אשר שמעו את שמעך לא אמר ¹⁶ מבalto יכולת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחתם במדבר ¹⁷ ועתה יndl נא כה אדני כאשר דברת לא אמר ¹⁸ יהוה ארץ אף אם ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה - פקד עון אבות על בניים על שלשים ועל רבעים ¹⁹ סלח נא לעון העם הזה - כndl חסרך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ²⁰ ויאמר יהוה סלחתי בדברך ²¹ ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ ²² כי כל האנשים הראים את כבדיו ואת אתי אשר עשיתם במצרים ובמדבר וניסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקול ²³ אם יראו את הארץ אשר נשבעתו לאבתם וכל מנצוי לא יראו והעדי כלב יעקב היהת רוחacha עמו וימלא אחריו - והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו ורשותה ²⁵ והעמלקי והכנען יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר - דרך ים סוף ²⁶ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ²⁷ עדמתי לעדה הרעה זאת אשר המה מלינים עלי - שמעתי ²⁸ אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באוני כן עשה לכם ²⁹ במדבר הזה יפלו פגרים וככל פקידכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלתה אשר הלינתם עלי ³⁰ אם אתם תבואו אל הארץ גם זבת חלב ודבש הוא - זה פריה ²⁸ אפס כי עז העם היישב בארץ והערבים באוצרות נדלת מאד וגם ילדי הענק ראיינו שם ²⁹ מלך יושב בארץ הנגב והחתמי והיבוסי והאמריי יושב בהר והכנען יושב על הים ועל יד הירדן ³⁰ ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלחה וירשנו אתה - כי יכול נוכל לה ³¹ וזהאנשים אשר על עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנה ³² ויציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמर הארץ אשר עברנו בה לטור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראיינו בתוכה אנשי מדות ³³ ושם ראיינו את הנפליים בני ענק - מן הנפלים ונהי ביענינו כחנבים וכן היינו בעיניהם

14 והשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא ² וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לו מותנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מותנו ³ ולמה יהוה מביא אותנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב - נשינו טפנו יהיו לבו הלו טוב לנו שוב מצרים מה ⁴ ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרים מה ⁵ ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהלה עדת בני ישראל ⁶ ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ - קרעו בגדייהם ⁷ ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה להטור אתה - טוביה הארץ מאד מאד ⁸ אם חפץ בנו יהוה - והביא אותנו אל הארץ הזאת ונחנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש ⁹ אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלים מעלייהם ויהוה אותנו אל תיראם ¹⁰ ויאמרו כל העדה לרוגם אתם באבונים וכבוד יהוה נראה באهل מועד אל כל בני ישראל בו ויאמר

אשר נשאתי את ירי לשכן אתכם בה--כי אם כלב
 בן יפנה ויהושע בן נון ³¹ וטפכם--אשר אמרתם
 לבו יהיה והביאתי אתכם--וידעו את הארץ אשר
 מסתם בה ³² ובנרכיכם אתם--יפלו במדבר הזה
 33 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו
 את זנותיכם--עד תם פנרכיכם במדבר ³⁴ במספר
 הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים ימים--יום
 לשנה ביום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה
 וידעתם את תנוatti ³⁵ אני יהוה דברתني אם לא
 זאת עשה לכל העדה הרעה הזאת הנוגדים עלי
 במדבר הזה יתמו שם ימתו ³⁶ והאנשים אשר שלח
 משה לתור את הארץ וישבו יילנו (וילנו) עלי
 את כל העדה להוציא דבה על הארץ ³⁷ וזה מות
 האנשים מוצאי דבת הארץ רעה--במנפה לפני
 יהוה ³⁸ ויהושע בן נון וככלב בן יפנה חיו מן האנשים
 ההם הhalbcls לדור את הארץ ³⁹ וידבר משה את
 הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם
 מאד ⁴⁰ וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר
 הנהנו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה--כי חטאנו
 41 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה
 והוא לא חצלה ⁴² אל תעלו כי אין יהוה בקדבכם
 ולא תנgeo לפני איביכם ⁴³ כי העמלקי והכנעני שם
 לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מהחר
 יהוה ולא יהיה יהוה עמכם ⁴⁴ ויעפלו לעלות אל
 ראש ההר ואرون ברית יהוה ומשה לא משׁו מקרב
 המנחה ⁴⁵ וירד העמלקי והכנעני היישב בהר ההוא
 ויכום ויכתום עד החרמה

15 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם כי תבוא אל ארץ מושבתיכם
 אשר אני נתן לכם ³ ועשיתםacha ליהוה עליה או
 זבח לפלא נדר או בנדבה או בمعدיכם--לעשה
 ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן ⁴ והקריב
 המקוריב קרבנו ליהוה--מנחה סלת עשרון בלוול

העשה לשגגה ועשוו כל העדה פר בן בקר אחד
 עללה לריח ניחח ליהוה ומנוחתו ונסכו כמשפט
 ושער עזים אחד לחטאת ²⁵ וכפער הכהן על כל
 עדת בני ישראל--ונסלח להם כי שנגה הוא--והם
 הביאו את קרבנםasha ליהוה וחטאתם לפני יהוה
 על שננתם ²⁶ ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר

הנר בתוכם כי לכל העם בשגנה ²⁷ ואם נפש אחת תחטא בשגנה- והקירה בעז בת שנתה לחטא את ²⁸ כפער הכהן על הנפש השנתה בחטא בשגנה- לפניו יהוה לכפר עליו ונסלח לו ²⁹ האורה בני ישראל ולגר הנר בתוכם- תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגנה ³⁰ והנפש אשר תעשה ביד רמה מן הארץ ומן הנר-- את יהוה הוא מגדף ונכרתת הנפש ההוא מקרב עמה ³¹ כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הבהיר תכרת הנפש ההוא עונה בה ³² וייהו בני ישראל במדבר וימצא איש מקשע עצים-- ביום השבת ³³ ויקריבו אותו המצאים אותו מיקשע עצים-- אל משה ואל אהרן ואל כל העדה ³⁴ וינויו אותו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו ³⁵ כל העדה אל משה מות וימת האיש נהוג אותו באבניים כל העדה מחוץ למחנה ³⁶ ויציאו אותו כבאים צוחה יהוה את משה ³⁷ ויאמר יהוה אל משה לאמר ³⁸ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו נם השתרר ¹⁴ אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותנתן לנו נחלת שדה וכרם העני האנשים הם תנקר-- לא נעללה ¹⁵ ויחיר למשה מארך ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם ¹⁶ ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואחרן מחר ¹⁷ וקחו איש מחתתו ונתחם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו ¹⁸ ויקחו ומאותים מחתתך אתה ואחרן איש מחתתו ¹⁹ ויקחלו ויעמדו פתח אהל מועד-- ומשה ואחרן ²⁰ ויקhal עליהם קרח את כל העדה אל פתח אهل מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה ²⁰ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמור ²¹ הבדלו מותוק העדה זו זאת ואכללה אתכם כרגע ²² ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכלبشر האיש אחד יחתט ואעל כל העדה תקצוף ²³ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁴ דבר אל העדה לאמר העלוי מסביב למשכן על קהל יהוה ⁴ וישמע משה ויפל על פניו וידבר

המתם את עם יהוה ⁴² ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אهل מועד והנה כסחו הענן וירא כבוד יהוה ⁴³ ויבא משה ואהרן אל פניו אهل מועד ⁴⁴ וידבר יהוה אל משה לאמר ⁴⁵ הרמו מותוק העדה הזאת ואכללה אתם קרנע ויפלו על פניהם ⁴⁶ ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרעה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגע ⁴⁷ ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הכהן והנה החל הנגע בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם ⁴⁸ ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה ⁴⁹ ויהיו המתים במנפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות- מלבד המתים על דבר קרח ⁵⁰ וישב אהרן אל משה אל פתח אهل מועד ובמנפה נצירה

17 וידבר יהוה אל משה לאמר ² דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מה לבית אב מאת כל נשיאם לבית אבותם--שנים עשר מטה איש את שמו הכתב על מטהו ³ ואת שם אהרן הכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם ⁴ והנחתם באهل מועד--לפניהם העדות אשר אועד לכם שמה ⁵ והיה האיש אשר אחרבו בו- מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינים עליכם ⁶ וידבר משה אל בני ישראל ויתנו ALSO כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבותם--שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטאותם ⁷ ווינה נושא את המטה לפניו יהוה באهل העדה ⁸ ויהיו ממחרת ויבא משה אל אهل העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציז' ווגמל שקדומים ⁹ ויצא משה את כל המטה מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו ¹⁰ ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאוות לבני מרי ותכל

קרח דתן ואבירם ²⁵ ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקנו ישראל ²⁶ וודבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תנשו בכל אשר להם פן תשפו בכל חטאיהם ²⁷ ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם-- מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהלייהם ונשיהם ובניהם וטפם ²⁸ ויאמר משה בזאת תדרען כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי ²⁹ אם כמוות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפרק עליהם--לא יהוה שלחני ³⁰ ואם בריה יברא יהוה ופצתה האדמנה את פיה וב才华ם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאללה- וידעתם כי נאצוו האנשים האלה את יהוה שאללה (Sheol h7585) ³¹ ויהיו ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמנה אשר תחתיהם ³² ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתכם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר פיה וירדו הם וכל אשר להם ³³ חיים--שאללה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מותוך- הכהן ³⁴ (Sheol h7585) וכל ישראל אשר סביבתיהם- נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ ³⁵ ואש יצאתה מטה יהוה ותאכל את חמישים ומאותים איש מקריבי הקטרת ³⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ³⁷ אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתה מבין השרפה ואת האש זורה הלהאה כי קדשו ³⁸ את מהחותם החטאיהם האלה בנפשם ועשו אתם רקיי פחים צפוי לモובח- כי הקריבם לפניו יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל ³⁹ ויקח אלעזר הכהן את מהחותה הנחשת אשר הקריבו השרפם וירקעום צפוי לモובח ⁴⁰ זכרון לבני ישראל למן אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטרת קטרת לפניו יהוה ולא יהוה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו ⁴¹ וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם

לייהוה באדם ובבנה מה--יהיה לך אך פראה תפירה את בכור האדם ואת בכור הבנה המתמאה תפירה ¹⁶ ופדריוו מבן חדש תפירה בערכך כסף חמשת שקליםים בשקל החדש עשרים גראה הוא ¹⁷ אך בכור שור או בכור שבו בכור עז לא תפירה--קדש הם את דם תורק על המזבח ואת חלבם תקשיר-- אש להריה ניחח ליהוה ¹⁸ ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימינו לך יהיה ¹⁹ כל תרומות הקדושים אשר ירימו בני ישראל ליהוה--נתתי לך לבנייך ולבנותיך אתך לך עולם ברית מלך עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך ²⁰ ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל ותחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוכך בני ישראל ²¹ ولבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חליף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת האهل מועד ²² ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אهل מועד לשאת חטא למות ²³ ועבד הלויה הוא את עבדת אהיל מועד ²⁴ ותוקן בני ישראל לא ינחלו נחלה ²⁴ כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויהם לנחלה על כן אמרתني להם בתוכך בני ישראל לא ינחלו נחלה ²⁵ וידבר יהוה אל משה לאמר ²⁶ ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאתם בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלהכם--וחרמתם ממן תרומות יהוה מעשר מן המעשר ²⁷ וnochesh לכם תרומותכם--כדין מן הנגרן וכමלאה מן היקב ²⁸ כן תרימו גם אתם תרומות יהוה מכל מעשריהם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתחם ממן את תרומת יהוה לאהרן הכהן ²⁹ מכל מתניתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו-- את מקדשו ממן ³⁰ ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממןנו ונחשב לליים כתוביאת גן וכתוביאת יקב ³¹ וואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתיכם כי

תלונתם מעליי ולא ימותו ³¹ וייעש משה כאשר צוה יהוה אותו כן עשה ³² ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו ³³ כל הקרבן הקרבן אל משכן יהוה ימות האם תמננו לגוע

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם ² וכן את אחיך מטה לוי שבט אחיך הקרבן אתך וילו עלייך יישרתוך ואתה ובניך אתך לפניו אהל העדרת ³ ושמרו משמרתך ומשמרתת כל האهل אך אל כל קדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם ⁴ ונלו עלייך-- ושמרו את משמרתת אהל מועד לכל עבדת האهل וזה לא יקרב אליכם ⁵ ושמרתם את משמרתת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל ⁶ ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים מתחם בני ישראל--לכם מותנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד ⁷ ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמabitת לפרקת-- ועבדתם עבדת מותנה אתן את כהנתכם והזור הקרבן יומת ⁸ וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי עבדת אהל מועד תרומתו לכל קדשי בני ישראל לך לך את משחתה ולבנייך--לחך עולם ⁹ זה יהיה לך נתחים למשחה ולבנייך-- לאך לך מנהתם מקרדשים מן האש כל קרבנם לכל מנהתם מקרדשים תקדשים מון האש כל קרבנם לכל מנהתם וכל חטאיהם וכל אשם אשר ישיבו ל--קדש קדשים לך הו ואל בניך ¹⁰ בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו קדש יהוה לך טווה לך תרומה מתנים לכל תנופת בני ישראל-- לך מותנים ולבנייך ראותם לכל תנופת בני ישראל-- לך מותנים ומותנים לכל זכר יאכל אתך לך חלק עולם כל טהור בביתך יאכל ואל בניתך אתך לך חלק עולם כל טהור בביתך יאכל אותו ¹² כל חלב יצחרר וכל חלב תירוש ודגן-- הראשיתם אשר יתנו ליהוה לך מותנים ¹³ בכורו כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה-- לך יהוה כל טהור בביתך יאכלנו ¹⁴ כל חרם בישראל לך יהוה ¹⁵ כל פטר רחם לכלبشر אשר יקריבו

מים חיים אל כל^י¹⁸ ולקח אוזוב וטבל במים איש טהור והוא על האهل ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחلل או במתה או בקבר¹⁹ וזהו הטהרה על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וככbs בנדיו ורחץ במים וטהר בערב²⁰ ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרצה הנפש הוה מטהר מטהר כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרך עליו--טמא הוה 21 והיותה להם לחתק עולם ומזה מי הנדה יכbs בנדיו ותגנע במז הדגה יטמא עד הערב²² וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת טמא עד הערב

20 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדרה הראשון וישב העם בקדש ותמות שם מרימים ותקבר שם² ולא היה מים לעדרה ויקלחו על משה ועל אהרן³ וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולנו גענו בגע אחינו לפני יהוה⁴ ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למota שם אנחנו ובערינו⁵ ולמה העליתנו ממצרים להביא אותנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורימון ומים אין לשאות⁶ ויבא משה ואחרן מפני הקהלה פתח אלahl מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם וידבר יהוה אל משה לאמר⁸ קח את המטה ותקהל את העדה אתה ואחרן אחיך ורברטם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוציאת להם מים מן הסלע והשקיית את העדה ואת ערים⁹ ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוחו¹⁰ ויקלחו משה ואחרן את הקהלה--אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים--המן הסלע הזה נוציא לכם מים ווירם משה את ידו ויד את הסלע במטהו--פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובערים¹¹ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם כי להקדשני לעיני בני ישראל--לכן לא תבייאו את הקהל הזה וילקחו לטמא מעפר שרפת החטא ונתן עליו

שבר הוא לכם חלף עבדתכם באهل מועד³² ולא תשאו עליו חטא בהריככם את חלבו ממו ואת קדרשי בני ישראל לא תחללו ולא תموתו

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר² זאת حقת התורה אשר צוה יהוה לדבר אל בני ישראל ויקחו אלקיך פרה ארמה תמיימה אשר אין בה מום אשר לא עליה עליה על³ ונחתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחת אתה לפני⁴ ולקח אלעזר הכהן מדמה--באצבעו והוא אל נכח פניו אهل מועד מדמה--שבע פעמים⁵ ושרף את הפרה לעניין את ערחה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישראף⁶ ולקח הכהן עז ארזו ואזוב--ושני חולעת והשליך אל תוך שרת הפרה⁷ וככbs בנדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המטה וטמא הכהן עד הערב⁸ והשרף אתה--יכbs בנדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב⁹ ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לרעדת בני ישראל למשמרת למי נדה--חטא הוה¹⁰ וככbs האסף את אפר הפרה את בנדיו וטמא עד הערב והוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי--יתחר ואמ לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי--לא יתחר¹³ כל הנגע במתה בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכנך יהוה טמא--ונכרצה הנפש הוה מישראל כי מי נדה לא זרך עליו טמא יהוה--עד טמאותו בו¹⁴ זאת התורה אדם כי ימות באهل כל הבא אל האهل וכל אשר באهل יטמא שבעת ימים וכל kali פתח אשר אין צמיד פתיל עליו--טמא הוא¹⁵ וכל אשר יגע על פני השרה בחלל חרב או במתה או באדם או בקבר--יטמא שבעת ימים¹⁶ וילקחו לטמא מעפר שרפת החטא ונתן עליו

תתן את העם הזה בידיו---והחרמו את ערייהם ³
 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם
 אותם ואת עריםם ויקרא שם המקום חרמה ⁴
 ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לשבב את הארץ אדורם
 ותקצר נפש העם בדרך ⁵ וידבר העם באלהים
 ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי
 אין לחם ואין מים ונפשו קצה בלחם הקלקל ⁶
 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את
 העם וימת עם רב מישראל ⁷ ויבא העם אל משה
 ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך---התפלל אל
 יהוה ויסר מעליינו את הנחש ויתפלל משהبعد
 העם ⁸ ויאמר יהוה אל משה עשה לך שرفושים
 אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אותו וחיו ⁹ ויעש
 משה נשח נשחת וישמחו על הנס והוא אם נשך
 הנחש את איש---והביט אל נשח הנחש וחיו ¹⁰ ויעש
 בני ישראל ויחנו באבת ¹¹ ויסעו מאתבתו ויחנו בעי
 העברים במדבר אשר על פניהם מו庵 ממזרחה המשמש
 שם נסעו ויחנו בנחל זרד ¹² שם נסעו ויחנו
 מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי
 כי ארנון גבול מו庵 בין מו庵 ובין האמרי ¹⁴
 על כן אמר בספר מלחת יהוה את זהב בסופה
 ואת הנחלים ארנון ¹⁵ ואشد הנחלים אשר נתה
 מריבה ²⁵ קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם
 הר ההר ²⁶ והפשט את אהרן את בנדוי והלבשתם
 את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומתחם ²⁷ ויעש משה
 כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעוני כל
 העדה ²⁸ ויפשط משה את אהרן את בנדוי וילבש
 אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר
 וירד משה ואלעזר מן ההר ²⁹ ויראו כל העדה
 כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית
 ישראל ³⁰
21 וישמע הכנעני מלך עבר ישב הנגב כי בא
 ישראל דרך הארץ וילחם בישראל וישב ממן
 שני ² וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן

נא ארה לֵי את העם הזה כי עצום הוא ממנין--אולי
 אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתו את אשר
 תברך מברך ואשר תאר יואר ז וילכו ז肯וי מואב
 ז肯וי מרדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו
 אליו דבריו בלק 8 ויאמר אליהם לינו מה הלילה
 והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אליו וישבו
 שרי מואב עם בלעם 9 ויבא אלהים אל בלעם
 ויאמר מי המאנשים האלה עמק 10 ויאמר בלעם אל
 האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אליו ז
 הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה
 לכיה קבה לי אותו--אולי אוכל להלחם בו ונורשתו
 12 ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמם לא
 תאר את העם כי ברוך הוא 13 ויקם בלעם בפרק
 ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מן יהוה
 לחתמי להלך עמכם 14 ויקומו שרי מואב ויבאו אל
 בלק ויאמרו מאן בלעם הילך עמנו 15 ויסף עוד
 בלק שלח שרדים רבים וככבדים מלאה 16 ויבאו
 אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל
 נא חמנע מהלך אליו 17 כי כבד אכבדך מד וככל
 אשר אמר אליו עשה ולכה נא קבה לי את העם
 הזה 18 וויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי
 בלק מלא ביתו כסף וזהב--לא אוכל לעבר את
 פִי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה 19 ועתה
 שבו נא בוה נם אתם--הלילה וארעה מה יסף יהוה
 דבר עמי 20 ויבא אלהים אל בלעם ליליה ויאמר
 לו אם לקרא לך בא האנשים קום לך אתם ואך
 את הדבר אשר אדרב אליך--אתו תעשה 21 ויקם
 בלעם בפרק ויחבש את אנתנו וילך עם שרי מואב
 22 ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך
 יהוה בפרק לשטן לו והוא רכב על אנתנו ושני
 נעריו עמו 23 ותרא האتون את מלאך יהוה נצוב
 בפרק וחרבו שלופה בידו ותש האتون מן הפרק
 ותלך בשדה ויך בלעם את האتون להטחה הדרך

עבר בגבלו ויאסף סיכון את כל עמו ויצא לקרה
 ישראל המדברה ובאה היצה וילחם בישראל 24
 ויכהו ישראל לפִי חרב וירש את ארצו מארנן עד
 יבק עד בני עמון--כי עז גובל בני עמון 25 ויקח
 ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל
 ערי האמרי בחשbon ובכל בנותיה 26 כי חשבון-
 עיר סיכון מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך
 מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן 27
 על כן יאמרו המושלים באו חשבון תבנה ותוכנן
 עיר סיכון 28 כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית
 סיכון אכללה ערד מואב בעלי במות ארנן 29 או
 לך מואב אבדת עם כמושנתן בנוי פלייטם ובנתיו
 בשבייה למלך האמרי סיכון 30 ונירם אבד חשבון
 עד דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא 31 וישב
 ישראל בארץ האמרי 32 וישלח משה לרנג'ל את
 יעוז וילכדו בנותיה וירש (וירש) את האמרי
 אשר שם 33 ויפנו ויעלו דרך הbsp;ן ויצא עוג מלך
 הbsp;ן לקראותם הוא וכל עמו למלחמה--אדראעי 34
 ויאמר יהוה אל משה אל תורא אותו--כי בידך נתתי
 אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו--כאשר עשית
 לסיכון מלך האמרי אשר ישב בחשbon 35 ויכו אותו
 ואת בנויו ואת כל עמו עד בלחוי השair לו שריד
 וירשו את ארצו

22 ויסעו בני ישראל ויתנו בערכות מואב מעבר
 לירדן ירחו 2 וירא בלק בן צפור את כל אשר
 עשה ישראל לאמרי 3 וינגר מואב מפני העם מד--
 כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל 4 ויאמר
 מואב אל ז肯וי מדיין עתה ילחכו הקהלה את כל
 סביבתינו כלחץ השור את יرك השדה ובלק בן
 צפור מלך למואב בעת ההוא 5 וישלח מלאכים
 אל בלעם בן בער פרתורה אשר על הנهر ארץ בני
 עמו--לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה
 כסיה את עין הארץ והוא ישב ממלי 6 ועתה לכיה

ויהי בבקר- ויקח בלק את כלעם ויעלחו במות
בעל וירא שם קצה העם

23 ויאמר בלק אל בלק בנה לי בזה שבעה
מזבחת והקן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים ²
ויעש בלק כאשר דבר בלק ומילך בלק ובלק
פר ואיל במזבח ³ ויאמר בלק תחת בלק החיצב
על עתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקרأتي ודבר
מה יראני והגדרתי לך וילך שפי ⁴ ויקר אלהים
אל בלק ומיאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי
ואעל פר ואיל במזבח ⁵ ווישם יהוה דבר בפי בלק
ויאמר שוב אל בלק וכחה תדבר ⁶ וושב אליו והנה
נצח על עתתו- הוא וכל שרי מואב ⁷ ווישא משלו
ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהדרי קדם-
לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל ⁸ מה אكب
לא קבה אל ומה אוזם לא זעם יהוה ⁹ כי מראש
צדים ארנו ומנבעות אשורנו חז עם לבגד ישכן
ובכווים לא יתחשב ¹⁰ מי מנה עפר יעקב ומספר את
רבע ישראל תמת נפשו מות ישרים ותהי אחרית
כמהו נו ויאמר בלק אל בלק מה עשית לי לקב
איibi לקחתייך והנה ברכתך ¹¹ ויען ויאמר
הלא את אשר ישים יהוה בפי- אתו אשם לדבר
ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר
¹² ויאמר אל בלק קצתו תורה וכלו לא תורה
הראנו מכם- אפס קצתו תורה וכלו לא תורה
וקבנו לי מכם ¹³ ויקחחו שדה צפים אל ראש
הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח
ויאמר אל בלק החיצב כה על עתך ונancy
אקרה כה ¹⁴ ויקר יהוה אל בלק ווישם דבר בפיו
ויאמר שוב אל בלק וכחה תדבר ¹⁵ ויבא אליו והנה
נצח על עתתו ושרי מואב אותו ויאמר לו בלק מה
דבר יהוה ¹⁶ ווישא משלו ויאמר קום בלק ושמע
האוינה עdry בנו צפר ¹⁷ לא איש אל ויכזב ובן אדם
ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה ¹⁸
הנה ברך لكחתייך וברך ולא אשיבנה ¹⁹ לא הביט
ויעמד מלאך יהוה במשען הקרים- גדר מזה
ונדר מזה ²⁰ ותרא האthon את מלאך יהוה ותלהץ
אל הקיר ותלהץ את רגלי בלבם אל הקיר ויסוף
להכתה ²¹ וויסוף מלאך יהוה עברו ויעמד במקומ
צער אשר אין דרך לננות ימין ושמאל ²² ותרא
הathon את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלק ויתר אף
בלעם ויך את האthon במקל ²³ וויפתח יהוה את פי
הathon ותאמר לבלק מה עשית לך כי הכיתנו זה
שלש רגלים ²⁴ ויאמר בלבם לאthon כי הטעלה
בי לו יש חרב בידי כי עתה הרנטיך ²⁵ ותאמר
הathon אל בלק הלויא אני אתך אשר רכבה עלי
מעודך עד היום הזה- ההסכו הסכני לעשות לך
כה ויאמר לא ²⁶ וויניג יהוה את עני בלבם וירא את
מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד
וישתחוו לאפוי ²⁷ ויאמר אליו מלאך יהוה על מה
הכית את אתך וזה שלוש רגלים הנה אני יצאת
לשטן כי ירט הדרך לנדי ²⁸ ותראני האthon ותט
לפני זה שלוש רגלים אלו נתה מפני כי עתה גם
אתכח הרנטיך ואתה החיתוי ²⁹ ויאמר בלבם אל
מלאך יהוה חטאתי- כי לא ידעתי כי אתה נצב
לקראתו בדרך ועתה אם רע בענייך אשובה לך
³⁰ ויאמר מלאך יהוה אל בלבם לך עם האנשים
ואפס את הדבר אשר אדרב אלקיך אתו תדבר וילך
בלעם עם שרי בלק ³¹ ווישמע בלק כי בא בלבם
ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנון
אשר בקצת הנבול ³² ויאמר בלק אל בלבם הלא
שלח שליחי אלקיך לקרא לך- למה לא הלכת אליו
האמنم לא אוכל לבדוק ³³ ויאמר בלבם אל בלק
הנה באתי לך- עתה היכל אוכל דבר מאומה
הדבר אשר ישים אלהים בפי- אתו אדרב וילך
בלעם עם בלק ויבאו קריית חצות ³⁴ ויזבח בלק
בקר וצאן וישלח לבלק ולשרים אשר אתו ³⁵

און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו ¹³ אל מלאכיך אשר שלחת אליו--ברתו לאמר ¹⁴ אם יתנו לי בכל מלא ביתו כסף זהב--לא אוכל לער את פי יהוה לעשות טובות או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אותו אדר ¹⁵ ועתה אני הולך לעמי לכہ איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחריות הימים ¹⁶ ווישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שם העין ¹⁷ נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מהזה שדי יהזה נפל ונלוינו ¹⁸ עינים ¹⁹ אראננו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומוחץ מפני מואב וקרך כל בני שת ²⁰ והיה אדום ירצה והוא ירצה שער--אייבו וישראל עשה חיל ²¹ וירד מיעקב והאביד שריד מעיר ²² וירא את מלך ווישא משלו ²³ ויאמר הראשות גויים עמלך ואחריתו עד אבד ²⁴ וירא את הקני ווישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנד ²⁵ כי אם יהיה לבער קין--עד מה אשור תשכב ²⁶ ווישא משלו ויאמר אווי מי יהיה משמו אל ²⁷ וצימ מיד כתים וענו אשור וענו עבר וنم הוא ערי אבד ²⁸ ויקם בלעם וילך וישב למקוםו ²⁹ וגם בלק הילך לדרכו

25 וישב ישראל בשטחים ויחל העם לzonות אל בנות מואב ² ותקראן עם לזוביי אלהיון ויאכל העם ווישתו לאליהו ³ ויזכר ישראל לבעל בעור ויחר אף יהוה בישראל ⁴ ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה ננד השמש ווישב חרון אף יהוה מישראל ⁵ ויאמר משה אל שפטו ישראל הרנו איש אנשיו הגנזרדים לבעל פעור ⁶ והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעני משה ולענין כל עדתبنيש בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מותוך העדה ויקח רמה בידו ⁸ ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידרך את שניהם--את איש ישראל ואת האשה אל יהוה מכבוד ¹² ויאמר בלעם אל בלק הילא נם

און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו ¹³ עם ותרותת מלך בו ²² אל מוצאים מצדים--²³ כהועפת ראמ לו ²⁴ כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעה יאמר ליעקב ולישראל מה فعل ²⁵ עם כלביא יקום וכאריו יתנסה לא ישכב עד יאכל טרפ ודם חללים ישתה ²⁶ ויאמר בלק אל בלעם נם קב לא תקנו נם ברך לא תברכו ²⁶ ויונ בלבעם ויאמר אל בלק הילא דברתי אלק ²⁷ לא אמר כל בלעם לך נא אחקך אל מקום אחר אויל בלק אל בלעם לך נא אחקך אל מקום אחר אויל ישר בעני האלהים וקbatchו לי משם ²⁸ ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנש�� על פני היישמן ²⁹ ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילם ³⁰ ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח

24 וירא בלעם כי טוב בעני יהוה לברך את ישראל ולא הילך כפעם בפעם לקראת נחשים ווישת אל המדבר בנוו ² ווישא בלעם אתה עניינו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח האלהים ³ ווישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שם העין ⁴ נאם--שמע אמרי אל אשר מהזה שדי יהזה נפל ונלוינו ⁵ מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל ⁶ כנהלים נתנו כננת עלי נהר כאלהלים נתע יהוה כארזים עלי מים ⁷ זיל מים מדלייו וודרו במים רביבים וירם מאנג מלכו ותנסא מלכתו ⁸ אל מוציאו מצרים כתועפת ראמ לו ⁹ יאכל ננים צratio ועצמותיהם יגרם--וחציו ימוחץ כרע שככ אاري וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך ואדריך אරור ¹⁰ ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראותיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים ¹¹ ועתה ברחה לך אל מקוםך אמרתי כבד אכברך והנה מנעך יהוה מכבוד ¹² ויאמר בלעם אל בלק הילא נם

מתו ¹² בני שמעון למשפחתם--לנמואל משפחת
 הנמואלי לימיון משפחת הימני ליכין משפחת
 היכני ¹³ לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת
 השאولي ¹⁴ אלה משפחת השמעני--שנים ועשרים
 אלף ומאות ¹⁵ בני נד למשפחתם--לצפון משפחת
 הצפוני לחני משפחת החני לשוני משפחת השני ¹⁶
 לאוני משפחת האוני לעררי משפחת העירי ¹⁷ לארווד
 משפחת הארוודי לאראלי--משפחת האראלי ¹⁸
 אלה משפחת בני נד לפקידיהם--ארבעים אלף
 וחמש מאות ¹⁹ בני יהודה עיר ואונן וימת עיר
 ואונן בארץ כנען ²⁰ ויהיו בני יהודה למשפחתם--
 לשלה משפחת השלני לפרקן משפחת הפרציז לזרח
 משפחת הזרחי ²¹ ויהיו בני פרץ--לחצרן משפחת
 החצרני לחמול משפחת החמול ²² אלה משפחת
 יהודה לפקידיהם--שהה ושבעים אלף וחמש מאות
 בני יששכר למשפחתם--תולע' משפחת התולעי
 לפווה משפחת הפוני ²⁴ ליישוב משפחת היישי
 לשמרן משפחת השمرני ²⁵ אלה משפחת ישכר
 לפקידיהם--ארבעה וששים אלף ושלש מאות ²⁶
 בני זבולון למשפחתם--לסרד משפחת הסדרי
 לאלוון משפחת האלוי ליחלאל--משפחת הדחלאי
 אלה משפחת הוכלני לפקידיהם--שבעים אלף ²⁷
 וחמש מאות ²⁸ בני יוסף למשפחתם--מנשה ואפרים
 בני מנשה למכיר משפחת המכיר ומכיר הוליד
 את גלעד גלעד משפחת הגלעדי ³⁰ אלה בני
 גלעד--אייזור משפחת האיעורי לחילק משפחת
 החלקי ³¹ ואשריאל--משפחת האשראי ושם
 משפחת השכמי ³² ושמידע משפחת השמידע
 וחperf משפחת החperf ³³ וצלפחד בן חperf לא היו
 לו בנים--כי אם בנות ושם בנות צלפחד--מחלת
 ונעה חנלה מלכה ותרצה ³⁴ אלה משפחת מנשה
 ופקידיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות ³⁵ אלה
 בני אפרים למשפחתם--לשוחלה משפחת השוחלה
 קבתה ותעוצר המגפה מעל בני ישראל ⁹ וייהו
 המתים במגפה--ארבעה ועשרים אלף ¹⁰ וידבר
 יהוה אל משה לאמר ¹¹ פינחס בן אלעזר בן אהרן
 הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את
 קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאו
 לכן אמר יהוה נתן לו את בריתו שלום ¹³ והיתה
 לו ולזרעו אחוריו ברית כהנת עולם--תחת אשר
 קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל ¹⁴ ושם איש
 ישראל נשיא בית אב לשמעני ¹⁵ ושם האשה המכה
 המדינה כובי בת צור ראש אמות בית אב במדין
 הוא ¹⁶ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁷ צורר את
 המדיניות והכitem אותם ¹⁸ כי צרים הם לכם
 בנכלייהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר
 כובי בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המגפה על
 דבר פעור

26 יהו אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל
 אלעזר בן אהרן הכהן לאמר ² Shaw את ראש כל
 עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה--לבית
 אכתם כל יצא צבא בישראל ³ וידבר משה ואלעזר
 הכהן אתם--בערבה מוואב על ירדן ירדו לאמר
⁴ מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את
 משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים ⁵ רואבן
 בכור ישראל בני רואבן חנוך משפחת החנכי
 לפלאו משפחת הפלאי ⁶ לחצרן משפחת החצורי
 לכרכמי משפחת הכרמי ⁷ אלה משפחת הראובי
 ויהיו פקידיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות
 ושלשים ⁸ ובני פלאו אליאב ⁹ ובני אליאב נמואל
 ודרתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי (קרואי)
 העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בערת קרח
 בהצחים על יהוה ¹⁰ וחתפה הארץ את פיה ותבלע
 אתם ואת קרח--במות העדה באכל האש את
 חמשים ומאותים איש ויהיו למס ¹¹ ובני קרח לא

המושי משפחת הכהני וכחת הولد את עמרם ⁵⁹ ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוּ במצרים ותلد לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחיהם ⁶⁰ ווילד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר ⁶¹ וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זורה לפני יהוה ⁶² ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף--כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקידו בתחום בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתחום בני ישראל ⁶³ אלה פקודי משה ואלעזר הכהן--אשר פקדו את בני ישראל בערבה מואב על ירדן ירחו ⁶⁴ ובאללה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן--אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני ⁶⁵ כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש--כי אםقلب בן

יפנה ויושע בן נון

27 ותקרבה ננות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחנת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנתיו--מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה והעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיים וכל העדה--פתח אהל מועד לאמר ³ אבינו מטה במדבר והוא לא היה בתחום העדה הנודדים על יהוה בעת קרח כי בחטא מטה ובנים לא היו לו ⁴ למה יגידו שם אבינו מטבח משפחתו כי אין לו בן תגה לנו אחזוה בתחום אחינו ⁵ ויקרב משה את משפטן לפני יהוה ⁶ ויאמר יהוה אל משה לאמר ⁷ כן ננות צלפחד דברת--נתן תתן להם אחזות נחלה בתחום אחינו אביהם והעברת את נחלה אביהם להן ⁸ ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו--והעבירתם את נחלהו לבתו ⁹ ואם אין לו בת--ונתתם את נחלהו לאחיו ¹⁰ ואם אין לו אחים--ונתתם את נחלהו לאחיו ¹¹ ואם אין אחיהם לאביו--ונתתם את נחלהו לשארו הקרב אליו משפחתו יורש אתה והיתה לבני ישראל

לבכ'r משפחת הבכרי לתחן משפחת התתני ³⁶ ואלה בני שותלה--לערן משפחת הערני ³⁷ אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם ³⁸ בני בני נימן למשפחתם--בלבLU משפחת הכלע' לאשבל משפחת האשבל' לאחים משפחת האחירמי ³⁹ לשופטם משפחת השופט' לחופם משפחת החופמי ⁴⁰ ויהיו בני בלע ארד ונעמן--משפחת הארדי לעמנים משפחת הנעמי ⁴¹ אלה בני בני נימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וש מאות ⁴² אלה בני דן למשפחתם--לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם ⁴³ כל משפחת השוחמי לפקדיהם--ארבעה ושמים אלף וארבע מאות בני דן למשפחתם--לייננה משפחת היינה לשוי משפחת היישו לבריעה משפחת הבריעי ⁴⁵ לבני בריעה--לחבר משפחת החבר' למיכיאל-- משפחת המיכיאל' ⁴⁶ ושם בת אשר שרה אלה משפחת בני אשי לפקדיהם--שלשה וחמשים אלף וארבע מאות ⁴⁷ בני נפתלי למשפחתם-- ליחזאל משפחת היחזאל' לנוני משפחת הגוני ⁴⁹ ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי ⁵⁰ אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות ⁵¹ אלה פקודי בני ישראל--שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים ירדים יהוה אל משה לאמר ⁵² לאלה תחלק הארץ בנחלה--במספר שמות ⁵⁴ לרבע תרבה נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יtan נחלתו ⁵⁵ אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטהו אבתם ינהלו ⁵⁶ על פי הגורל תחלק נחלתו--בין רב למעט ⁵⁷ ואלה פקידי הלווי למשפחתם--לגרשון משפחת הנרשוי לכתה משפחת הקהתי למරדי משפחת המרדי ⁵⁸ אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחל'י משפחת

כבשים בני שנה תמיימים ושני עשרנים סלת מנהה
 בלילה בסמן--ונסכו ¹⁰ עלת שבת בשבתו על עלת
 התמיד ונסכה ¹¹ ובראשי חדשיכם--תקריבו עלה
 ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים
 בני שנה שבעה תמיימים ¹² ושלשה עשרנים סלת
 מנהה בלילה בשמן לפרט האחד ושני עשרנים סלת
 מנהה בלילה בשמן לאייל האחד ¹³ ועשרן עשרון
 סלת מנהה בלילה בשמן לכיבש האחד על ריח
 ניחח אשה ליהוה ¹⁴ ונסכיהם חצי ההין לפיה
 ושלישת ההין לאייל ורביעת ההין לכיבש--זאת
 עלת חדש בחדרשו לחדרשי השנה ¹⁵ ושער עוזם
 אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו
¹⁶ ובחדרש הראשון באربעה עשר יום--לחדרש
 פסח ליהוה ¹⁷ ובבחמשה עשר יומם לחדרש הוה חג
 שבעת ימים מצות יאלל ¹⁸ ביום הראשון מקרא
 קדרש כל מלאכת עבדה לא תעשו ¹⁹ והקרבתם
 אשה עליה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד
 ושבעה כבשים בני שנה תמיימים יהיו לכם ²⁰
 ומנהתם--סלת בלילה בשמן שלשה עשרנים לפרט
 ושני עשרנים לאייל--תעשו ²¹ עשרון עשרון העשה
 לכבש האחד--לשבעת הכבשים ²² ושערן חטא
 אחד לכפר עליהם ²³ מלבד עלה הבקר אשר
 לעלות התמיד--תעשו את אלה ²⁴ כאלה העשו
 ליום שבעת ימים--לחם אשה ריח ניחח ליהוה
 על עלת התמיד יעשה ונסכו ²⁵ וביום השבעה--
 מקרא קדרש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא
 העשו ²⁶ וביום הבכורים בהקריבכם מנהה חדרשה
 ליהוה--שבשבחים מקרא קדרש יהיה לכם כל
 מלאכת עבדה לא תעשו ²⁷ והקרבתם עולה לריח
 ניחח ליהוה--פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה
 כבשים בני שנה ²⁸ ומנהתם--סלת בלילה בשמן
 שלשה עשרנים לפרט האחד שני עשרנים לאייל
 האחד ²⁹ עשרון עשרון לכבש האחד--לשבעת

ליהוה אל משה עליה אל הרים העברים זהה וראה את
 הארץ אשר נתתי לבני ישראל ³⁰ וראתה אתה
 ונאספה אל עמייך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך
¹⁴ כאשר מריחתם פי במדבר צן במריבות העדה
 להקדישנו בימים לענייהם הם מי מריבת קדרש
 מדבר צן ¹⁵ וידבר משה אל יהוה לאמר ¹⁶ יפקד
 יהוה אלהי הרוחת לכלبشر איש על העדה ¹⁷
 אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם
 ואשר יבאים ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין
 להם רעה ¹⁸ ויאמר יהוה אל משה קח לך את
 יהושע בן נון--איש אשר רוח בו וסמכת את ידך
 עליו ¹⁹ והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני
 כל העדה וציוויתה אותו לענייהם ²⁰ ונתחה מהודך
 עליו--למיען ישמעו כל עדת בני ישראל ²¹ ולפני
 אלעזר הכהן יעדן ושאל לו במשפט האורדים לפני
 יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבוא הוא וככל בני ישראל
 אותו ויקח את יהושע ויעמדתו לפני אלעזר הכהן
 ולפני כל העדה ²³ ויסמך את ידיו עליו ויצוותו
 כאשר דבר יהוה ביד משה

28 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני
 ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאש ריח
 ניחחי השמור להקריב לי במועדו ³ ואמרת להם--
 זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה
 תמיימים שנים ליום עליה תמיד ⁴ את הכבש אחד
 תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערכבים
⁵ ועשירות האיפה סלת למנחה בלילה בשמן
 כתית רביעת ההין ⁶ עלת תמיד--העשרה בהר סיני
 לריח ניחח אשה להוה ⁷ ונסכו רביעת ההין לכבש
 האחד בקדש הסך נסך שכר--לייהוה ⁸ ואת הכבש
 השני תעשה בין הערכבים מנחת הבקר וכנסכו
 תעשה אשה ריח ניחח ליהוה ⁹ וביום השבת--שני

הכבדים 30 שעיר עזים אחד לכפר עליכם מלבד עלת התמיד ומנהתו--חעשו תמיימים יהיו לכם ונסכיהם

לאילם ולכבשים במספרם--כמשפט 19 ושער עזים אחד חטאota מלבד עלת החמיד ומנהתה ונסכיהם 20 וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים 21 ומנהתם ונסכיהם לפרטים לאילם ולכבשים במספרם--כמשפט 22 ושער חטאota אחד מלבד עלת התמיד ומנהתה ונסכאה 23 וביום הרביעי פרים עשרה אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים 24 ומנהתם ונסכיהם לפרטים לאילם ולכבשים במספרם--כמשפט 25 ושער עזים אחד חטאota מלבד עלת התמיד ומנהתה ונסכאה 26 וביום החמישי פרים תשעה אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים 27 ומנהתם ונסכיהם לפרטים לאילם ולכבשים במספרם--כמשפט 28 ושער חטאota אחד מלבד עלת התמיד ומנהתה ונסכאה 29 וביום הששי פרים שמנה אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים 30 ומנהתם ונסכיהם לפרטים לאילם ולכבשים במספרם--כמשפט 31 ושער חטאota אחד מלבד עלת החמיד ומנהתה ונסכיה 32 וביום השלישי פרים שבעה אילם שניים כבשים בני שנה השביעי פרים שבעה אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים 33 ומנהתם ונסכיהם לפרטים לאילם ולכבשים במספרם--כמשפט 34 ושער עשרה אחד מלבד עלת התמיד ומנהתה ונסכאה 35 ביום השמיני--עוצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו 36 והקרבתם עליה אשה ריח ניחח ליהוה--פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים 37 מנהתם ונסכיהם לפרט אילם ולכבשים במספרם--כמשפט 38 ושער חטאota אחד מלבד עלת התמיד ומנהתה ונסכאה 39 אלה תעשו ליהוה במועדיכם--לבר מנדראיכם ונדבותיכם לעלותיכם ולמנחותיכם ולנסכיהם ולשלמייכם 40 ויאמר משה אל בני ישראל כל אשר צוה יהוה את משה

29 ובחודש השביעי באחד לחודש מקרא קדש היה להם--כל מלאכת עבודה לא תעשו ביום תרואה היה להם 20 ועשיתם עללה לריח ניחח ליהוה--פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים 3 ומנהתם--סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל 4 ועשרון אחד לככש האחד לשבעת הכבשים 5 ושער עזים אחד חטאota אחד מלבד עלת החידש ומנהתה ועלת התמיד ומנהתה ונסכיהם כמשפטם לדוח ניחח אשה ליהוה 6 ובשבוע לחידש השביעי זהה מקרא קדרש יהיה לכם וענותם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו 8 והקרבתם עללה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים יהיו לכם 9 ומנהתם--סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד 10 עשרון עשרון לככש האחד--לשבעת הכבשים 11 שער עזים אחד חטאota מלבד חטאota הכהרים ועלת החמיד ומנהתה ונסכיהם 12 ובcheinsha עשר ימים 13 והקרבתם עללה אשה ריח ניחח ליהוה--פרים בני בקר שלשה עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים יהיו 14 ומנהתם--סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לאיל האחד לשבעה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים 15 ועשרון עשרון לככש האחד--לאربعה עשר כבשים 16 ושער עזים אחד חטאota מלבד עלת התמיד ומנהתה ונסכאה 17 וביום השני פרים בני בקר שניים עשר--אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים 18 ומנהתם ונסכיהם לפרטים

30 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל למטה אלף למלך---כל מטה---לכל מטה----ישראל לצבא 5 ומסרו מאלפי ישראל אלף למטה----שנים עשר אלף חלצוי צבא 6 ווישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתכם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחיצרות התטרואה בידיו 7 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויירגנו כל זכר 8 ואות מלכי מדין הרגו על חלליהם את אווי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רבע---חמשת יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה 6 ואם היו יושבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזוזו 10 ואת כל עריםם במושבתם ואת כל טירותם---שרפו באש 11 ויקחו את כל השלול ואת כל המלקות---באדם ובבבמה 12 ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלוכה ירדן ירחו 13 ויצאו משה ואלעזר הכהן וכלה נשיי העדה---לקראתם אל מחוץ למחנה 14 ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושדי המאות הבאים מצבאה המלחמה 15 ויאמר אליהם משה החיתם כל נקבה 16 הן הנגה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המוגפה בעדרת יהוה 17 ועתה הרגו כל זכר בתפקיד וכל אשה ידעת איש לMSCב זכר---הרגו 18 וכל הטר בנשים אשר לא ידעו MSCב זכר---החו לכם 19 ואתם חנו מחוץ למחנה---שבעת ימים כל הרוג נפש וכל גגע בחلل תחתטו ביום השלישי וביום השביעי---אתם ושביכם 20 וכל בגוד וכל כל עור וכל מעשה ימים וכל כל עז---תחתטו 21 ויאמר זאת חקמת התורה אשר צוה יהוה את משה 22 אך את הזובב ואת הכסף את הנחות את הברזל את הבדיל ואת העפרה 23 כל דבר אשר יבא בא צבא ויהו על מדין לחת נקמת יהוה במדין 4 אלף לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה 2 איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו---לא יהל דברו בכל היוצא מפני עשה 3 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסירה אסר בבית אביה בנויריה 4 ושמע אביה את נדרה ואסירה אשר אסירה על נפשה והחריש לה אביה---וקמו כל נדרה וכל אל אשר אסירה על נפשה יקום 5 ואם הניא אביה אתה ביום שמע---כל נדרה ואסירה אשר אסירה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה 6 ואם היו תהו לאיש ונדרה עליה או מבטא שפתיה אשר אסירה על נפשה 7 ושמע אישת ביום שמעו והחריש לה וקמו נדרה ואסירה אשר אסירה על נפשה---יקום 8 ואם ביום שמע אישת ניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסירה על נפשה---ויהוה יסלח לה 9 ונדר אלמנה ונורשה---כל אשר אסירה על נפשה יקום עליה 10 ואם בית אישת נדרה או אסירה אשר על נפשה בשבעה 11 ושמע אישת והחריש לה לא הניא אתה---וקמו כל נדרה וכל אסר אשר אסירה על נפשה יקום 12 ואם הפר יפר אתם אישת ביום שמעו---כל מוצא שפתיה השם נדרה ולאسر נפשה לא יקום אישת הפרם ויהוה ישלח לה 13 כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש---אישת יקמוני ואישת יפרנו 14 ואם החריש יחריש לה אישת מיום אל יום והקם את כל נדרה או את כל אסירה אשר עליה---הקיים אתם כי החריש לה ביום שמעו 15 ואם הפר יפר אתם אחורי שמעו---ונשא את עונה 16 אלה החוקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו---בין אב לבתו בנויריה בית אביה

31 וידבר יהוה אל משה לאמר 2 נקם נקמת בני ישראל מאיות המדיניות אחר האסף אל עמיד 3 וידבר משה אל העם לאמר החלציו מאטחים אנשים לצבא ויהו על מדין לחת נקמת יהוה במדין 4 אלף

תעבירו באש וטהר- אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים ²⁴ וככזהם בגדיים ביום השבעי וטהרתם ואחר תבאו אל המהנה ²⁵ ויאמר יהוה אל משה ²⁶ שא את ראש מלכוּה השבוי באדם ובבמה-- אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה ²⁷ וחצית את המלכוּה בין תפשי המלחמה הייצאים לצבא-- ובין כל העדה ²⁸ והרמת מכס ליהוה מאות אנשי המלחמה הייצאים לצבא-- אחד נשפְשָׁה מהמש המאות מן האדם ומן הבקר מן החמורים ומן הצאן ²⁹ ממחציתם תקחו ונתחת לאלעזר הכהן תרומות יהוה ³⁰ וממחצית בני ישראל תקח אחד אחד אשר מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמורים ומן הצאן-- מכל הבמה ונתתת אתם ללוּים שמרי משכן יהוה ³¹ וייש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה ³² ויהי המלקוּה-- יתר הבו אשר בזוּם הצבא צאן שעמאות אלף ושביעים אלף-- וחמשת אלפיים ³³ ובקר שניים ושביעים אלף ³⁴ וחמורים אחד וששים אלף ³⁵ ונפש אדם-- מן הנשים אשר לא ידעו משבכ זכר כל נשנים ושלשים אלף ³⁶ ותהי מהחזה-- חלק הייצאים בצבא מספר הצאן שלוש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות ³⁷ וייהי המכס ליהוה מן הצאן-- ששה מאות חמש ושביעים ושלשים אלף ליהוה אחד וששים ³⁸ והbakar-- ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ומכסם ליהוה אחד וששים ³⁹ וחמורים שלשים אלף וחמש מאות ושלשים אלף ומכסם ליהוה-- שנים ושלשים נפש ⁴⁰ ויתן אלף ומכסם ליהוה את משה ⁴¹ משה את מכס חרות יהוה לאלעזר הכהן-- כאשר צוה יהוה את משה ⁴² וממחצית בני ישראל אשר חזה משה מאות אנשי הצבאים ⁴³ ותהי מהחזה העדה מן הצאן-- שלוש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפיים וחמש מאות ⁴⁴ ובקר ששה ושלשים אלף ⁴⁵ וחמורים שלשים אלף וחמש מאות ⁴⁶ ונפש

אדם ששה עשר אלף ⁴⁷ ויקח משה ממחצת בני ישראל את האחו אחד מן החמשים-- מן האדם ומן הבמה ויתן אתם ללוּים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה את משה ⁴⁸ ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא-- שרוי אלפיים ושורי המאות ⁴⁹ ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממננו איש ⁵⁰ ונקrab את קרבן יהוה איש אשר מצא כליו זהב אצעודה וצמיד טבעת עניל וכמו-- לבפר על נפשתו לפני יהוה ⁵¹ ויקח משה ואלעזר הכהן את הזוחב-- מאתם כל כל מעשה ⁵² ויהו כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה-- ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרוי אלפיים ומאת שרוי המאות ⁵³ אנשי הצבא בזוּם איש לו ⁵⁴ ויקח משה ואלעזר הכהן את הזוחב מאת שרוי אלפיים והמאות ויבאו אותו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפניו יהוה

32 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני נד-- עצום מאד ויראו את ארץ יוזר ואת ארץ גלעד ותנה המוקם מקום מקנה ² ויבאו בני נד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשאי העדה לאמר ³ עטרות ודיבן וייעור ונמרה וחשבון ואלעהה ושבם ונבו ובגען ⁴ הארץ אשר הכה יהוה לפניהם עדת ישראל-- ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה ⁵ ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך-- יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחוזה אל העברנו את הירדן ⁶ ויאמר משה לבני נד ולבני ראובן האחים יבוא למלחמה ואתם תשבו פה ⁷ ולמה תנאוון (תניאו) את לב בני ישראל-- מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה ⁸ כה עשו אביהם בשליחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ ⁹ וויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ וינויו את לב בני ישראל-- לבתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה

חולץ למלחמה לפני יהוה ונכבהה הארץ לפנייכם-
ונתנם להם את הארץ הנלעד לאחוזה ³⁰ ואמ לא
יעברו חלויצים אתם--ונאחוו בתוכם בארץ כנען
³¹ ויוענו בני נד ובני רואובן לאמר את אשר דבר
יהוה אל עבדיך כן נעשה ³² נתנו נuber חלויצים
לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אהזה נחלתנו מעבר
ליירדן ³³ ייתן להם משה לבני נד ולבני רואובן
ולחציו שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיכון מלך
הأمורי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעיריה
בגבלת--עריו הארץ סביב ³⁴ ויבנו בני נד את דיבון
וاث ערתרת ואת ערדר ³⁵ ואת עררת שופן ואת
יעזר וינגהה ³⁶ ואת בית נמרה ואת בית הרון ערי
מכatz ונדרת צאן ³⁷ וובני רואובן בנו את חשבון
וاث אלעלא ואת קרייטים ³⁸ ואת נבו וاث בעל
מעון מוסבתה שם--וاث שבמה ויקראו בשמות את
שמות הערים אשר בנו ³⁹ וילכו בני מכיר בן מנשה
NELUDA--וילכדה וירוש את האMRI אשר בה ⁴⁰
ויתן משה את הנלעד למכיר בן מנשה וישב בה
⁴¹ ויאיר בן מנשה החלק וילכד את חותיהם ויקרא
אתה חות יAIR ⁴² ונכח החלק וילכד את קנת ואת
בנזה ויקרא לה נכח בשם
ונכבהה הארץ לפני יהוה ואחר

33 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ
מצרים--לצבאותם ביד משה ואחרן ² ויכתב
משה את מוצאיםם למשיעיהם--על פי יהוה ואלה
משיעיהם לモצאיםם ³ ויסעו מרעמסס בחדש
הראשון בחמשה עשר יום לחדר הראשון ממחירת
הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה--לענין כל מצרים
⁴ ומצריים מקברים את אשר הכה יהוה בהם--
כל בכור ובאליהיהם עשה יהוה שפטים ⁵ ויסעו
בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת ⁶ ויסעו מסכת
ויחנו בהם אשר בקצת המדבר ⁷ ויסעו מתחם
וישב על פי החרית אשר על פני בעל צפון ויחנו
לפני מגדל ⁸ ויסעו מפני החרית ויעברו בಥוק

10 ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר ¹¹
אם יראו האנשים העלים ממזרים מבן עשרים
שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחריו ¹² בלתי כלב
בן יפנה הקני זיהושע בן נון כי מלאו אחורי יהוה
13 ויחר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים
שנה--עד תם כל הדור העשה הרע בעני יהוה ¹⁴
והנה קמתם תחת אבותיכם--תרבות אנשים חטאיהם
לספות עוד על חרוץ אף יהוה--אל ישראל ¹⁵ כי
תשובן מאחריו יוסף עוד להניחו במדבר ושותם
לכל העם הזה ¹⁶ וינשו אליו ויאמרו נדרת צאן
ונבנה למקנו פה וערם לטפנו ¹⁷ ואנחנו נחלץ
חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאם אל
מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישבי הארץ
¹⁸ לא נשוב אל בתינו--עד התנהל בני ישראל איש
נחלתו ¹⁹ כי לא נחל אתם מעבר הירדן מזורה ²⁰
כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזורה
ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה
אם תחלצו לפני יהוה למלחמה ²¹ ועבר לכם
כל חולץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את
איביו מפנינו ²² ונכבהה הארץ לפני יהוה ואחר
תשבו--והייתם נקים מיהוה ומישראל והיתה הארץ
זהות لكم לאחוזה--לפני יהוה ²³ ואמ לא תעשון
כן הנה חטאתם ליהוה ורדעו חטא אתכם אשר תמצא
אתכם ²⁴ בנו לכם ערים לטפכם ונדרת לצנאים
והיצא מפיקים תעשו ²⁵ ויאמר בני נד ובני רואובן
אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אドני מצוה
טפנו ונשינו מנקנו וככל בהמתנו--יהיו שם בערי
הנלעד ²⁷ ועבדיך יעברו כל חולץ צבא לפני
יהוה--למלחמה כאשר אדני דבר ²⁸ ויצו להם
משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראש
אבות המתוות לבני ישראל ²⁹ ויאמר משה אליהם
אם יעברו בני נד ובני רואובן אתכם את הירדן כל

ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו ⁴⁸ ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו ⁴⁹ ויחנו על הירדן מבית היישמה עד אבל השטים בערבת מואב ⁵⁰ וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו ⁵¹ אמר ⁵² דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען ⁵³ והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיהם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו ⁵⁴ והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אהה ⁵⁴ והתנהלתם את הארץ בגורל למשפחתיים לרבותך את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו--אל אשר יצא לו שמה הנורלו יהיה למאות אבותיכם תנהלו ⁵⁵ ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם--והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנים בצדיכם וצרכו אתכם--על הארץ אשר אתם ישבים בה ⁵⁶ והיה כאשר דמיות לעשوت להם--עשה לכם

34 וידבר יהוה אל משה לאמר ² צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר חפל לכם בנחלה ארץ כנען לנבלתיה ³ והיה לכם פאת נגב מדבר צין על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצת ים המלח קדרמה ⁴ ונסב لكم הנובל מנגב למעלה עקרבים ו עבר צנה והיה (והי) תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמאנה ⁵ ונסב הנובל מעצמו נחלה מצדים והוא תוצאתיו הימה ⁶ וגבולים והוא لكم הים הגדול ונובל זה יהיה לכם גבול ים זה וזה יהיה לכם נובל צפון מן הים הנDEL תתחז לכם הר ההר ⁸ מהר ההר תתחז לבא חמת והיו תוצאתה הנובל צדרה ⁹ ויצא הנובל זפרנה והוא תוצאתיו חצר עין זה יהיה לכם נובל צפון ¹⁰ והתאייתם لكم לנובל קדרמה מהצער עין שפמה ¹¹

היום המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה ⁹ ויסעו מרעה ויבאו אלמה ובאלם שתים עשרה עינות מים ושביעים תמרים-- ויחנו שם ¹⁰ ויסעו מיאלם ויחנו על ים סוף ¹¹ ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין ¹² ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה ¹³ ויסעו מדקפה ויחנו באלווש ¹⁴ ויסעו מאלווש ויחנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשחות ¹⁵ ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני ¹⁶ ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאה ¹⁷ ויסעו מקברת התאה ויחנו בחצרה ¹⁸ ויסעו מחצרה ויחנו ברתמה ¹⁹ ויסעו מרחתמה ויחנו בرمן פרץ ²⁰ ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה ²¹ ויסעו מלבנה ויחנו ברסה ²² ויסעו מרסה ויחנו בקהלת ²³ ויסעו מקהלת ויחנו בהר שפר ²⁴ ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה ²⁵ ויסעו מהרדה ויחנו בקהלת ²⁶ ויסעו מקהלת ויחנו בתחת ²⁷ ויסעו מתחת ויחנו בתורה ²⁸ ויסעו מתרח ויחנו במתקה ²⁹ ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה ³⁰ ויסעו מהשמנה ויחנו במסרות ³¹ ויסעו מסורות ויחנו בבני יען ³² ויסעו מבני יען ויחנו בחר הנגד ³³ ויסעו מהר הנגד ויחנו ביטבה ³⁴ ויסעו מיטבה ויחנו בערינה ³⁵ ויסעו מערינה ויחנו בעצין גבר ³⁶ ויסעו מעצין גבר ויחנו במדבר צין הואה ³⁷ ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצת הארץ אדום ³⁸ ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה--וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחודש החמשי באחד לחודש ³⁹ ואחרון בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר ⁴⁰ וישמעה הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען--BBC בני ישראל ⁴¹ ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה ⁴² ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן ⁴³ ויסעו מפונן ויחנו באבת ⁴⁴ ויסעו מאבת ויחנו בעי העברים בנובל מואב ⁴⁵ ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גדר ⁴⁶ ויסעו מדריבן גדר ויחנו בעלמן דבלתימה ⁴⁷

והעיר בתוך זה יהיה להם מנגשי הערים ⁶ ואת
 הערים אשר תנתנו ללוּם--את שיש ערי המקלט
 אשר תנתנו לנשמה הרצח ועליהם תנתנו ארבעים
 ושתיים עיר ⁷ כל הערים אשר תנתנו ללוּם--
 ארבעים ושמנה עיר אתה ואת מגרשיהם ⁸ והערים
 אשר תנתנו מאהזות בני ישראל--מאות הרוב תרבו
 ומאות המעת תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינהלו
 יתן מעדריו ללוּם ⁹ וידבר יהוה אל משה לאמר ¹⁰
 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים
 את הירדן ארץך כנען וזהקריותם لكم ערים ערי
 מקלט תהיינה לכם ונשׁמה רצח מכח נפש בשגגה
¹¹ והיו לכם הערים למקלט מגנול ולא ימות הרצח
 עד עמדרו לפני העדה למשפט ¹² והערים אשר
 תנתנו--שׁ ערי מקלט תהיינה لكم ¹³ את שלוש
 הערים תנתנו מעבר לירדן ואת שלוש הערים תנתנו
 בארץ כנען ערי מקלט תהיינה ¹⁴ לבני ישראל
 ולנור ולחותשב בתוכם תהיינה שש הערים האלה
 למקלט--לנוס שׁמה כל מכח נפש בשגגה ¹⁵ ואט
 בכלי ברזל הכהו ימת רצח הוא מות ימות הרצח
¹⁶ ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו ימות--רצח
 הוא מות ימות הרצח ¹⁷ או בכלי עץ יד אשר ימות
 בו הכהו ימות--רצח הוא מות ימות הרצח ¹⁸ נאל
 הדם הוא ימות את הרצח בפנעו בו הוא ימתנו ¹⁹
 ואם בשגגה ידרפנו או השליך עליו בצדיה ימות
 או באיבה הכהו בידו ימות--موت ימות המכחה
 רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח--בפנעו בו ²⁰
 ואם בפתחם באיבה הדפו או השליך עליו כל
 כלי שלא צדיה ²¹ או באבן אשר ימות בה שלא
 ראות וופל עליו ימות--והוא לא איבך לו ולא מבקש
 רעטו ²² ושפטו העדה בין המכחה ובין גאל הדם--
 על המשפטים האלה ²³ והצילו העדה את הרצח
 מיד גאל הדם והשיבו אותו העדה אל עיר מקלט
 אשר נס שׁמה וישב בה עד מות הכהן הנגדל אשר

ירד הנבל משפט הרבלה מוקדם לעין וירד הנבל
 ומהה על כתף ים כנרת קדמה ²⁴ וירד הנבל
 הירדנה והוא תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם
 הארץ לגבוליה סביב ²⁵ ויצו משה את בני ישראל
 לאמר זאת הארץ אשר תנהלו אתה בגורל אשר
 צוה יהוה לחתת להשעת המתוות וחצי המטה ²⁶ כי
 לך מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני
 הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לך נחלתם
²⁷ שני המתוות וחצי המטה לך נחלתם מעבר
 לירדן ירחו--קדמה מזרחה ²⁸ וידבר יהוה אל
 משה לאמר ²⁹ אלה שׁמות האנשים אשר ינהלו לכם
 את הארץ אלעזר הכהן ויושב בן נון ³⁰ ונשיא
 אחד נשיא אחד ממטה--תקחו לנחל את הארץ ³¹
 ואלה שׁמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה
³² ולמטה בני שׁמעון שמואל בן עמייהוד ³³ למטה
 בנימן אליעזר בן כסלו ³⁴ ולמטה בני דן נשיא--
 בקי בן יגלו ³⁵ לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא--
 חניאל בן אפרים ³⁶ ולמטה בני אפרים נשיא--קמואל
 בן שפטן ³⁷ ולמטה בני זבולון נשיא--אליצפן בן
 פרנק ³⁸ ולמטה בני יששכר נשיא--פלטיאל בן עוז
³⁹ ולמטה בני אשדר נשיא--אוחיודה בן שלמי ⁴⁰
 ולמטה בני נפתלי נשיא--פרדחהאל בן עמייהוד ⁴¹
 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ
 כנען

35

וידבר יהוה אל משה בערבה מואכ עלי ירדן
 ירחו לאמר ² צו את בני ישראל ונתנו ללוּם מנהלת
 אחזותם ערים לשבת ומונרש לערים סביבתיהם
 תנתנו ללוּם ³ והו הערים להם לשבת ומונרשיהם
 יהיו לבחמות ולרכשם ולכל חיתם ⁴ ומנגשי
 הערים אשר תנתנו ללוּם--מקור העיר וחוצה אלף
 אמה סביב ⁵ ומודתם מחוץ לעיר את פאת קדמה
 אלפיים באמה ואת פאת נגב אלפיים באמה ואת פאת
 ים אלפיים באמה ואת פאת צפון אלפיים באמה--

משח אותו בשםן הקדש 26 ואם יצא יצה הרצחה את מומתו בני ישראל--לאחד ממשפחות מטה אביה נבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה 27 ומצא אותו נאל תחיה לאשה למען יירשו בני ישראל אל אש נחלת אבותיו 9 ולא תסב נחלת מטה אחר כי איש הרצח--אין לו דם 28 כי בעיר מקלטו ורץ נאל הדם מהווים לגבול עיר מקלטו ישב עד מוות הכהן הגדל ואחריו מוות הכהן הגדל--ישוב הרצח אל ארץ אחותו 29 והיו אלה לכם לחקמת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם 30 כל מכח נפש--לפי עדים ירצה את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש מוות זולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע אלה המצוות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה--אל בני ישראל בערבת מוואב על ירדן ירדו-

למות כי מוות יומת 32 ולא תקו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבה בארץ עד מוות הכהן 33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא הארץ לא יכפר לדם אשר שפק בה כי אם בדם שפכו 34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה--אשר אני שכן בתוכה כי אני יהודו--שכן בחוץ בני ישראל

36 ויקבו ראשי האבות למשפחה בני גלעד בן מכיר בן מנשה--משפחה בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשים--ראשי אבות לבני ישראל 2 ויאמרו את אドני צוה יהוה לחתת את הארץ בנחלת בוגרל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לחתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו 3 והוא לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר היהינה להם ומגרא נחלתנו יגרע 4 ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוסף נחלתן על נחלת המטה אשר היהינה להם ומחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן 5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לשוב בעיניהם היהינה לנשים אך למשפחה מטה אביהם--היהנה לנשים 7 ולא תסב נחלת לבני ישראל מטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל 8 וכל בת ירשת נחלת

דברים

תקרבון אליו ושמעתו ¹⁸ ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תשען ¹⁹ ונסע מחרב נלך את כל המדבר הנדול והנורא ההוא אשר ראותם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אנחנו ונבא עד קדרש ברנע ²⁰ ואמר אליכם באתם עד ה' דריך אשר יהוה אלהינו נתן לנו ²¹ ראה נתן יהוה האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו ²¹ ראה נתן יהוה אלהיך לפניו--את הארץ עליה רשות אשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך--אל תירא ואל תהה ²² ותקרבון אליו כלכם ותאמרו נשלה אنسיהם לפניינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר--את הדריך אשר נעלחה בה ואת הערים אשר נבא אליהם ²³ אשר ייטב בעיני הדבר וואהק מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבעת ²⁴ ויפנו ויעלו הדרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה ²⁵ ויקחו בידם מפרי הארץ וירדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובות הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו ²⁶ ולא אביתם לעלה ותאמרו את פ' יהוה אלהיכם ²⁷ ותרגנו באهلיכם ותאמרו בשנותך יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים-- לחתת אתנו ביד האמרי להשמדנו ²⁸ أنها אנחנו עליים אנחנו המשׂו את לבבנו לאמר עם נדול ורומ ממנה ערים נדלות ובצורות בשמיים וגם בני ענקים ראיינו שם ²⁹ ואמר אליכם לא תחרצון ולא תיראוון מהם ³⁰ יהוה אלהיכם ההלך לפנייכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתם במצרים--לעיניכם ובמדבר אשר איש את בננו--בכל הדרך אשר הלחטם כאשר ישא איש את בננו--בכל הדרכך אשר הלחטם עד בכם עד המקום הזה ³² ובמדבר הזה--אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם ³³ ההלך לפנייכם בדרך לתור لكم מקום--להנתכם באש ליליה לדראתכם בדרך אשר תלכו בה ובגען יום ³⁴ ויישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר ³⁵ אם יראה איש באנשים האלה הדרור הרע הזה--את הארץ הטובה אשר נשבעתי לך לאביכם ³⁶ זולתי

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן מדבר עברכה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת--ודרי זהב ² אחד עשר ימים מהחרב דרך ה' שער עד קדרש ברנע ³ ויהיו בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחיש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אליויהם ⁴ אחרי הכתו את סיון מלך האמרי אשר יושב בחשבון--וاث עוג מלך הבשן אשר יושב בשתרה באדרעי ⁵ בעבר הירדן בארץ מוואב הויאל משה באר את התורה הזאת לאמר ⁶ יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה ⁷ פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניינו עברבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים--ארץ הכנעני והלבנוני עד הנהר הנDEL נהר פרת ⁸ ראה נתתי לפנייכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאביכם לאברהם לנצח וליעקב לחתת להם ולזרעם אחיהם ⁹ ואמר אליכם בעת ההוא לאמר לא אוכל בלבד שאת אתם ¹⁰ יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לר' ¹¹ יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם--אלף פעים ויברך אתכם כאשר דבר לכם ¹² איך אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם ¹³ הבו לכם אנשים חכמים ונגנים וידיעם-- לשבטיכם ואשים בראשיכם ¹⁴ ותענו אהי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות ¹⁵ ואכח את ראש שבטיכם אנשים חכמים וידיעם ואtan אותם ראשם עלייכם שדי אלף ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם ¹⁶ ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו ¹⁷ לא תכiero פנים במשפטCKETן ננדל תשמעון--לא תנורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והרבך אשר יקשה מכם

כלב בן יפנה הוא יראנה ולೊ אתן את הארץ אשר דרך בה ولבניו--יען אשר מלא אחרי יהוה ³⁷ גם כי התאנף יהוה בגוללם לאמור נם אתה לא תבא שם ³⁸ יהושע בן נון העמד לפניו הוא יבא שמה אותו חזק כי הוא ינהלה את ישראל ³⁹ וטפכם אשר אמרתם לבו יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע--המה יבוא שמה ולהם אתנה והם יירושה ⁴⁰ ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף ⁴¹ ותענו ותאמרו אליו חטאנו ליהה-- אנחנו נעלח ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותתנו איש את כל מלחמותו ותהיינו לעלת ההר ⁴² ויאמר יהוה אליו אמר להם לא תעלו ולא תלחמו-- כי אני בקרבתם ולא תגempo לפני איביכם ⁴³ ואדבר אליכם ולא שמעתם ותתרנו את פי יהוה ותזדו ותعلלו ההר ⁴⁴ ויצא האמרי היישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשער עד חרמה ⁴⁵ ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקהלם ולא האזין אליכם ⁴⁶ ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם

2 ונפנ' ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אליו ונסב את הרכש עיר ימים רבים ² ויאמר יהוה אליו לאמר ³ רב לכם סב את החר הזה פנו לכם צפנה ⁴ ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשער ויראו מכם ונשמרתם מאד ⁵ אל תתגרו בהם--כי לא אתן لكم מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשך לעשו נתני את הרכש עיר ⁶ אכל השברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאטם בכסף--ושתיתם כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידר--ידע לכתך את המדבר הנדר הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך--לא חסרת דבר ⁸ ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשער מדרך הערבה

מלכי האמרי אשר עבר הירדן--מנחן עד
 הר חרמון ⁹ צידנים יקראו לחרמון שרים והאמרי
 יקראו לו שניר ¹⁰ כל ערי המישר וכל הנלעד וכל
 הבשן עד סלכה ואדרעי--עררי ממלכת עוג בבשן
 וו כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים--
 הנה ערש ערש ברזול הלה הוא ברבת בני עמו
 תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה--באות איש
¹² ואת הארץ הזאת ירשו בעת ההוא מערער
 אשר על נחל ארנן והצ'ה הדר הנלעד ועריו--נתתי
 לרואני ולנדי ¹³ יותרת הנלעד וכל הבשן ממלכת
 עוג--נתתי לחצ'י שבט המשנה כל חבל הארץ לכל
 הבשן ההוא יקרא ארץ רפואי ¹⁴ יAIR בן מנשה
 לפקח את כל חבל הארץ עד נבול הגשורו והמעכתי
 ויקראתם על שמם את הבשן חות יAIR עד היום
 הזה ¹⁵ ולמכיר נתתי את הנלעד ¹⁶ ולרואני
 ולנדי נתתי מן הנלעד ועד נחל ארנן תוך הנחלה
 ונובל--ועד יבק הנחלה נובל בני עמו ¹⁷ והערכה
 והירדן ונובל--מכנרת ועד ים הערכה ים המלח
 תחת אשורת הפסנה מורהחה ¹⁸ ואצנו אתם בעת
 ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ
 הזאת לרשותה--חולצ'ים תעברו לפני אחיםכם בני
 ישראל כל בני חיל ¹⁹ רק נשים וטפכם ומנקכם
 ירעדו כי מקנה רב לכם--ישבו בערים אשר נתתי
 לכם ²⁰ עד אשר יניח יהוה לאחיםכם ככם וירשו גם
 הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
 הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם ²¹ ואת
 יהושע ציויתי בעת ההוא לאמר ענייך הראת את
 כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה--
 כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר
 שמה ²² לא תוראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם
 לכם ²³ ואתהنان אל יהוה בעת ההוא לאמר ²⁴ אדני
 יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדרך
 ואת ידך החזקה--אשר מי אל בשמיים ובארץ אשר שני
 בדרך אלך לא אסור ימיין ושמואל ²⁵ אצל בכסף
 תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתתי רך
 עברה ברגלי ²⁶ כאשר עשו לי בני עשו היישבים
 בשער והמאובים היישבים בעיר--עד אשר עבר
 את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו ²⁷
 ולא אבה סיון מלך חשבון העברנו בו כי הקשה
 יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למעןתו
 בידך ביום הזה ²⁸ ויאמר יהוה אליו ראה החלה
 תה לפניך את סיון ואת ארצו הצל רשות להשת
 את ארצו ²⁹ ויצא סיון לקראתנו הוא וכל עמו
 למלחמה--יהצתה ³⁰ וווגה יהוה אלהינו לפנינו
 ונך אותו ואת בנו ואת כל עמו ³¹ ונולדת את כל
 ערו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתח והנשים
 והטף לא השאננו שריד ³² רק הבהמה בזונו לנו
 ושלל הערים אשר לכדרנו ³³ מערער אשר על שפת
 נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הנלעד לא היהת
 קרייה אשר שנבה ממנה את הכל נתן יהוה אלהינו
 לפנינו ³⁴ רק אל ארץ בני עמו לא קרבת כל יד
 נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו

3

ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן
 לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה--אדרכי ² ויאמר
 יהוה אליו תירא אותו--כי בידך נתתי אותו ואת כל
 עמו ואת ארצו ועשית לו--כאשר עשית לסיון מלך
 האמרי אשר יושב בחשבון ³ ויתן יהוה אלהינו
 בידינו גם את עוג מלך הבשן--ואת כל עמו ונכחו
 עד בלתי השαιיר לו שריד ⁴ ונולדת את כל ערו
 בעת ההוא--לא היהת קרייה אשר לא לקחנו מתח
 שניים עיר כל חבל הארץ ממלכת עוג בבשן ⁵
 כל אלה ערים בצד חומה נבהה--דלתים ובריח
 בלבד ערי הפרזי הרבה מאד ⁶ ונחרם אותם--
 כאשר עשינו לסיון מלך חשבון החרם כל עיר
 מתח הנשים והטף ⁷ וכל הבהמה ושלל הערים
 בזונו לנו ⁸ ונכח בעת ההוא את הארץ מיד שני

בניהם ילמדון ²⁵ ותקרbone ותעמדו תחת החר והחר בער באש עד לב החסומים-חישך ענן וערפל ¹² וידבר יהוה אליכם מותוק האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי ¹³ קול ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות- ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות- שרת הדברים ויכתבם על שני לוחות אבני ¹⁴ ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חוקים ומשפטים לעשתחם אתם--באץ אשר אתם עברים שמה לרשותה ¹⁵ ונשמרתם נודד לנפשותיכם כי לא ראיותם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מותוק האש פן תשחחון-ועשיתם לכם פסל תמונה כל סמל תבנית זכר או נקבה ¹⁶ תבנית כל בהמה אשר בארץ התבנית כל צפור כנף אשר תעופ בשמי ¹⁸ התבנית כל רמש באדמה התבנית כל דגה אשר במים מתחת הארץ ¹⁹ ובן השא ענייך השמיימה וראית את השימוש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדרחת והשתחוות להם ועבדתם--אשר חילק יהוה אלהיך אתם לכל העמים מתחת כל השמים ²⁰ ואתכם לך יהוה וויצא אתם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה יום זה ²¹ וייהוה התאנך כי על דבריכם וישבע לבתו עברו את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה ²² כי אני מטה בארץ זאת אני עבר את הירדן ואתם עברים וירושתם את הארץ הטובה זאת ²³ נשמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונה כל אשר צוך יהוה אלהיך ²⁴ כי יהוה אלהיך אש אכללה הוא אל קנא ²⁵ כי תולד בנים ובני בנים ונושתם בארץ והשתחו ועשיתם פסל תמונה כל ועשיתם הרע בעני יהוה אלהיך להכעיסו ²⁶ העמידי בכם הום את השמים ואת הארץ כי אבד האבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשותה לא תאריכו

עשה כמשיך וכגבורתך ²⁵ אעכבה נא ואראאה את הארץ הטובה אשר עבר הירדן החר הטוב הזה והלבן ²⁶ וויתעבר יהוה כי למענכם ולא שמע אליו ויאמר יהוה אליו רב לך--אל תוכף דבר אליו עוד בדבר הזה ²⁷ עליה ראש הפסגה ושא ענייך ימה צפנה ותימנה ומזרחה--וראה בענייך כי לא תعبر את הירדן הזה ²⁸ וצאו את יהושע וחזקחו ואמצחו כי הוא יعبر לפניו העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה ²⁹ ונשב בניא מול בית פעור **4** ועתה ישראל שמע אל החוקים ואל המשפטים אשר אני מלמד אתכם לעשיות--למען חייו ובאתם וירושתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם ² לא חספו על הדבר אשר אני מצוה אתכם ולא תנרכעו ממנה--לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אני מצוה אתכם ³ ענייניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פeur כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פeur--השmediו יהוה אלהיך מקריבך ⁴ ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם--חיקם כלכם היום ⁵ ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשיות כז--בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשותה ⁶ וושמרתם ועשיתם--כי הוא חכםכם וביניכם לעני העמים אשר ישמעון את כל החוקים האלה ⁷ כי מי נוי גדול אשר רק עם חכם ונבון הגוי הנדרול הזה ⁷ והנדרול הזה ⁸ כי יהוה אלהינו בכל קראנו אליו ⁸ קרבים אליו כי יהוה אלהינו בכל קראנו אליו השמר לך ושמיר נפשך מאד פן חשכה את הדברים אשר ראו ענייך ופן יסورو מלביבך כל ימי חייך והודעתם לבנייך ולבני בניך ¹⁰ יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב אמר יהוה אלהי הקהל ל' את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה את כל הימים אשר הם חיים על הארץ ואת

מתרמל שלהם ונס אל אחת מן הערים האל...ותי
את בצד במדבר הארץ המשר לראובני ואת
ראמת בנלעך לנדי ואת נולן בבשן למנסי ⁴⁴ וזו את
התורה אשר שם משה לפני בני ישראל ⁴⁵ אלה
העדת והחקים והמשפטים-אשר דבר משה אל
בני ישראל בצתם ממצרים ⁴⁶ בעבר הירדן בבניה
מול בית פעור בארץ סיכון מלך האמרי אשר ישב
בחשכון-אשר הכה משה ובני ישראל בצתם
מצרים ⁴⁷ וירושו את ארצו ואת ארץ עז מלך
הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן-מורחה
שמש ⁴⁸ מערער אשר על שפת נחל ארנון ועד הדר
שיין--הוא חרמון ⁴⁹ וכל הערבה עבר הירדן
מורחה ועד ים הערבה-תחת אשדת הפסנה

5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע
ישראל את החוקים ואת המשפטים אשר אני דבר
באזינכם הימים ולמדתם אותם ושמורתם לעשtem ²
יהוה אלהינו כרת עמו ברית--בחרב ³ לא את
אבתינו כרתי יהוה את הברית הזאת כי אנחנו אנחנו
אללה פה היום כלנו חיים ⁴ פנים בפנים דבר יהוה
עםכם בהר--מוחק האש ⁵ אני עומד בין יהוה
ובנייכם בעת ההוא להניד לכם את דבר יהוה
כי יראתם מפני האש ולא עליהם בהר לאמר ⁶
אני יהוה אלהיך אשר הוציאתי מארץ מצרים
מכוחם עבדים לא יהוה לך אליהם אחרים על פני
לא תשעה לך פסל כל תמונה אשר בשמיים
ممעל ואשר בארץ מתחת--ואהדר במים מתחת
לא רצוי לך תשתחו להם ולא תעבדם כי אני
ארץ ⁸ לא תשתחו להם ולא תעבדם כי אני
יהוה אלהיך אל קנא-פרק עון אבות על בניים ועל
שלשים ועל רבעים לשנאי ⁹ ועשה חסר לאלפים--
לא אהבי ולשמרי מצותו (מצותי) ¹⁰ לא תשא את
שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ניקה יהוה את אשר
ישא את שמו לשוא ¹¹ שמור את יום השבת לקדשו
אשר צוק יהוה אלהיך ¹² ששת ימים תעבד ועשיות

ימים עלייה כי השמדת תשמדון ²⁷ והפיז יהוה אתכם
בעמים ונשארתם מותי מספר בנים אשר יתג יהוה
אתכם שמה ²⁸ ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדים
ען ואבן--אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון
ולא יריחן ²⁹ ובקשתם שם את יהוה אלהיך
ומצאתי כי תדרשו בכל לבך ובכל נשך ³⁰
בצרכך--ומצאוך כל הדברים האלה באחרית
הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהלו ³¹
כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך
ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם ³²
כי שאל נא לימים הראשונים אשר היו לפניו למן
היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצת
הימים ועד קצה השמים הנהיה בדבר הנדול
זהו או הנשמע כמו והוא השם עם קול אלהים
מדבר מתחוק האש כאשר שמעת אתה--ויהי ³⁴ או
הגסה אלהים לבוא לקחת לו נוי מקרוב נוי במסת
באתה ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע
נטויה ובמוראים נדלים ככל אשר עשה לכם יהוה
אליהם מצרים--לענין ³⁵ אתה הראת לדעת
כי יהוה הוא האלים אין עוד מלבדו ³⁶ מן השמים
השמייך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את
אשו הנדולה ודבריו שמעת מתחוק האש ³⁷ ותחת
כי אהב את אבותיך ויבחר בודרכו אהרייו וויצויך
בפניו בכחו הגדל מצרים ³⁸ להוירש ננים גדים
ועצמים מתק--מןיך להביאך לחת לך את ארצם
נהלה--כיום הזה ³⁹ וידעת היום והשבת אל לבך
כי יהוה הוא האלים בשמיים ממעל ועל הארץ
 מתחת אין עוד ⁴⁰ ושמרת את חוקיו ואת מצותיו אשר
אני מצוק היום אשר ייטב לך ולבנייך אהרייך--
ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך כל הימים ⁴¹ או יבדיל משה שלוש ערים
בעבר הירדן מורחה שם ⁴² לנש שמה רוצח
אשר ירצה את רעהו בבלדי דעת והוא לא שנא לו

כל מלאכתך ¹³ ויום השבעה--שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנק ובתק עבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך ונרך אשר בשעריך--למען ינוח עברך ואמתך כמוך ¹⁴ וזכרת כי עבר היהת בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נתניה על כן צוק יהוה אלהיך לעשוה את יום השבת ¹⁵ ככבד את אביך ואת אמך כאשר צוק יהוה אלהיך--למען יאריכו ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך ¹⁶ לא תרצח ולא תגנוף ולא תנגב ולא תענה ברעך עד שוא ¹⁷ ולא תחמד אשת רעך ולא תהאה בית רעך שדרהו ועבדרו ואמתו שוררו וחרמו וכל אשר לרעך ¹⁸ את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קלחכם בהר מתוֹך האש הענן והערפל--
kol gedolol vela yisaf veyicthabim ul shni lechach abanim vayitnem aliy ¹⁹ ויהי כשמעכם את הקול מתוֹך האש החש לבבו ונתנו גדרלו ואת קלו שמענו מתוֹך האש היום הזה ראיינו כי ידבר אלהים את האדם והו ²¹ ועתה למה נמות כי תאכלנו דאסנלה החואת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד--ומתנו ²² כי מי כל בשיר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוֹך האש כמוינו--ויחי ²³ קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך--ושמענו ועשינו ²⁴ וישמע יהוה את קול דבריכם בדבריכם אליו ויאמר יהוה אליו שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו לך--היטיבו כל אשר דברו ²⁵ מי יתן והיה לכם זה להם ליראה אליו ולשמר את כל מצותי--כל הימים למען ייטב להם ولבנייהם לעלם ²⁶ לך אמר להם שובו לכם לאלהיכם ²⁷ ואת פה עמד עמודי ואדרבה אלהיך אליך את כל המצוה והחקים

וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם--לעשות בארץ אשר אתם עברים טהרה לרשתה ² למען תיראה יהוה אלהיך לשמר את כל חקתו ומצוותו אשר אנכי מצוך אתה ובנק ובן בנד כלימי חייך--ולמען יאריכון ימיך ³ ושמעתה ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ⁴ ואשר תרבונן מארך כאשר דבר יהוה אלהיך אבתיך לך--ארץ זבת חלב ודבש ⁴ שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד ⁵ ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובככל נשך ובככל מודך ⁶ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום--על לבך ⁷ וושננתם לבניך ודרבתם בם בשתך בכיתך ובכיתך בדרך ובשכבה ובគומך ⁸ וקשורתם לאות על ייך והיו לטטפת בין עיניך ⁹ וכתחתם על מזוזות ביתך ובשעריך ¹⁰ וזה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב-- להתח לך ערים גדלות וטבה אשר לא בנית ¹¹ ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת ובורת חצובים אשר לא חצבת כרמיים וויתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת ¹² השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ¹³ את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע ¹⁴ לא תלכוון אחריו אלהים אחרים--מאלהי העמים אשר סביבותיכם ¹⁵ כי אל קנא יהוה אלהיך בקריבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשmediך מעל פניהם האדמה ¹⁶ לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה ¹⁷ שמור תשמרן את מצות יהוה אלהיכם

ועדרתו וחקיו אשר צוק¹⁸ ועשיות הוישר והטוב בעני יהוה--למען ייטב לך ובאות וירשת הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבותיך¹⁹ להדרך את כל אביך מפניך כאשר דבר יהוה²⁰ כי ישאלך בנק מהר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם²¹ ואמרת לבنك עבדים היינו לפרעעה במצרים ויציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה²² ויתן יהוה אותות ומפתחים נדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו--לענינו²³ ואתנו הוציא משם--למען הביא אותנו לelowת הארץ אשר נשבע לאבותינו²⁴ ויוצנו יהוה לעשות את כל החוקים האלה ליראה את יהוה אלהינו--לטוב לנו כל הימים לחיינו כהיום הזה²⁵ וצדקה תהיה לנו כי נשمر לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו--כאשר צונו

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה ונשל גויים רבים מפניך החתי והגרנשוי והאמרי והכנען והפרזי והחווי והיבוסי--שבעה גויים רבים ועצומים ממק² ונתנים יהוה אלהיך לפניך--והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם³ ולא תחתן בהם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבنك⁴ כי יסיר את בנק מאחריו ועבדו אלהים אחרים ותרה אף יהוה בהם והשמידך מהר⁵ כי אם כה תעשו להם--מזבחתיהם תתצאו ומצבחם תשברו ואשיריהם תנדעון ופסיליהם תשרפון באש⁶ כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פניו האדמה⁷ לא מרבים מכל העמים חشك יהוה בהם--ויבחר בהם כי אתם המעת מכל העמים⁸ כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה⁹ ויפורך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים⁹

וירעת כי יהוה אלהיך הוא האלים האל הנאמן--שמר הברית והחסד לאחביו ולשמרו מצותו לא אלף דור¹⁰ ומשלם לשנאו אל פניו להאבדו לא אחר לשנאו אל פניו ישלם לו¹¹ וושמרת את המצווה ואת החקים ואת המשפטים אשר אני מצוק הימים--לעשותם¹² והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם--ושומר לאבותיך¹³ ואהבך וברכך והרבך וברך פריך בטנק ופרוי אדמתך דגnek וזרשך ויזחרך שנער אלפיך ושתורתך צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתחת לך¹⁴ ברוך תהיה מכל העמים לא יהוה בך עקר ועקרה ובבמהתק¹⁵ ווהסיר יהוה ממק כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנים בכל שנאיך¹⁶ ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך--לא תחש עניך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך¹⁷ כי אמר בלבך ריבים הגויים האלה ממנין איך אוכל להוריהם¹⁸ לא תירא מהם זכר תוכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרקעה ולכל מצרים דמסת הנגדת אשר רוא עניין והאתה ותחמפטים והוד החזקת והזורע הגטוויה אשר הווצאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפנייהם²⁰ וכן את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בסعد אבד הנשארים והנסתרים--מפניך לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל נדול ונורא²² ונשל יהוה אלהיך את הגויים האלה מפניך--מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה عليك חיים השדה²³ ונתנים יהוה אלהיך לפניך וهم מהונמה נדלה עד השמדם²⁴ ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמיים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחתה

לך--פָּנִ תֹּקַשׁ בּוֹ כִּי תֹּועֵבָת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ הוּא ²⁶
וְלֹא תָבֹא תֹּועֵבָה אֶל בֵּיתךְ וְהִיָּת חָרֵם כַּמָּה שָׁקֵץ
תַּשְׁקַצְנוּ וְתַעֲבֵת תַּהֲעֲבָנוּ כִּי חָרֵם הוּא

ועצם ידי עשה לי את החיל הזה ¹⁸ זוכרת את יהוה אליהיך--כי הוא נתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבותיך כיים הזה ¹⁹ והיה אם שכח תשכח את יהוה אליהיך והלכת אחרי אליהם אחרים ועבדתם והשתחוות להם-- העדרתי בהם כיום כי אבד תאברון ²⁰ כנים אשר יהוה מאבד מפניכם--כן תאברון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם

9 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשות נום גדים ועצמים ממק'--ערים גדרת ובצורת שנים ² עם גدول ורם בו ענקים אשר אתה ידעת אתה שמעת--מי יתיצב לפני בני ענק ³ וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניו אשأكلלה--הוא ישמידם והוא יכניעם לפניו ווירושתם והאברתם מהר כאשר דבר יהוה לך ⁴ אל התאמר בלבך בהדרף יהוה אלהיך אטם מלפנייך לא אמר בצדקי היבאני יהוה לרשות הארץ הזאת וברשעת הנום האלה יהוה מוריישם מפניך ⁵ ולא בצדקה ובישר לבך אתה בא לרשות הארץ כי ברשות הנום האלה יהוה אלהיך מוריישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ל יצחק וליעקב ⁶ וידעת כי לא בצדקה לרשותה כי עם קשה ערף אתה ⁷ זכר אל זאת-- לרשותה כי עם קשה ערף אתה ⁷ זכר אל תשכח את אשר הקצתה את יהוה אלהיך במדבר מן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד בכלם עד המקום הזה ממרמים היות עם יהוה ⁸ ובחרב הקצתם את יהוה ויתאנך יהוה בכם להשמדת אתכם ⁹ בעלי הרים לקחת לוחת האבניים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה--לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי ¹⁰ ויתן יהוה אליו את שני לוחת האבניים-- כתבים באצבע אלהים ועליהם כל הדברים נסתך--להיטבק באחריתך ¹¹ ואמרת בלבך כי

8 כל המצויה אשר אני מצוק היום--תשמרין לעשوت למען החיון ורכבתם ובאותם וירושתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם ² זוכרת את כל הדרך אשר הוליך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה--במדבר למען ענתך לנתק לדעת את אשר בלבך החומר מצותו--אם לא ³ ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידוען אבותיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבחוי יהוה האדם-- כי על כל מוצאי פִי יהוה ייחיה האדם ⁴ שלמה לך לא בלהה מעליך ורנ לך לא בצדקה--זה ארבעים שנה ⁵ וידעת עם לבך כי כאשר ייסר איש את בנוי יהוה אלהיך מישראל ⁶ ושמרת את מנות יהוה אלהיך לילכת בדרכיו וליראה אותו ⁷ כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים--עינה ותחמות יצאים בבקעה ובהר ⁸ ארץ חטה ושערה ונפן ותאה ורמן ארץ זית שמן וدبש ⁹ ארץ אשר לא בנסכנת תאכל בה לחם--לא תחשר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת ¹⁰ ואכלת ושבעת--וברכת את יהוה אלהיך על הארץ טבה אשר נתן לך ¹¹ ונשמר לך פָּנִ תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מנותיו ומשפטיו וחיקתו אשר אני מצוק היום ¹² פָּנִ האכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת ¹³ ובקרך וצאנך ירבעין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה ¹⁴ ורם לבך ושבחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ¹⁵ המוליך במדבר הנDEL והנורא נחש שرف ועקרוב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש ¹⁶ המאכלך מן במדבר אשר לא ידוען אבותיך למען ענתך ולמען נסתך--להיטבק באחריתך ¹⁷ ואמרת בלבך כי

27 פרידת בנדולך--אשר הוצאה ממצרים ביד חזקה
זכר לבודיק--לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן
אל קשי העם הזה ואל רשו ואל חטאתו 28 פן
יאמרו הארץ אשר הוציאנו משם מביל' יכלת יהוה
להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאיהם אותם
הוציאם להמתם במדבר 29 והם עמק ונחלתך
אשר הוצאה בכח הנדר ובזורע הנטויה

10 בעה ההוא אמר יהוה אליו פסל לך שני לוחות
אבניים בראשונים ועליה אליו החרה ועשית לך ארון
ען 2 ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו
על הלחת הראשונים אשר שברת ושמתם באرون
3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבניים
בראשונים ועל החרה ושני הלחת בידי 4 ויכתב
על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים
אשר דבר יהוה אליכם בהר מותך האש ביום
הקהל ויתנים יהוה אליו 5 ואבן ואדר מן החר ואשם
את הלחת באرون אשר עשיתיו וייחיו שם כאשר
צוני יהוה 6 ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקו-
מוסרה שם מות אהרן ויקבר שם ויכחן אלעזר בנו
תחתיו 7 משם נסעו הגנדרה ומן הגנדרה יטבתה
ארץ נחלי מים 8 בעה ההוא הבדיל יהוה את שבט
הלווי לשאת את אהרן ברית יהוה-לעמד לפניו יהוה
לשratio ולברך בשמו עד היום הזה 9 ועל כן לא
הייה ללווי חלק ונחלה-עם אחיו יהוה הוא נחלתו
כאשר דבר יהוה אלהיך לו 10 וגנכי עמדתי בהר
כימים הראשונים- ארבעים יום וארבעים לילה
וישמע יהוה אליו נם בפעם ההוא--לא אבה יהוה
השחיתך 11 ויאמר יהוה אליו קומ לך למסע לפני
העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאביהם
להת להם 12 ועתה ישראל--מה יהוה אלהיך שאל
עמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך לילכת בכל
דרכיו ולאבה אותו ולעבד את יהוה אלהיך בכל
לבך ובכל נפשך 13 לשמר את מצות יהוה ואת

אשר דבר יהוה עמכם בהר מותך האש--ביום
הקהל בו יהו מקץ ארבעים יום וארבעים לילה
נתן יהוה אל' את שני לחת האבניים--לחות הברית
12 ויאמר יהוה אליו קומ רד מהר מזה-כי שהח
עמק אשר הוצאה ממצרים סרו מהר מן הדריך
אשר צויתם--עשו להם מסכה 13 ויאמר יהוה אליו
לאמר ראייתי את העם הזה והנה עם קשה ערכו הוא
14 הרף ממוני ואשמידים ואמחה את שם מתחת
הسمים ואעשה אותך לנו עזום ורב ממנה 15
ואבן ואדר מן החר וההר עבר באש ושני לוחות
הברית על שני ידי 16 וארא והנה חטאיהם ליהוה
אליהם--עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר--
מן הדריך אשר צוה יהוה אתכם 17 ואחפש בשני
اللحת ואשלכם מעל שני ידי ואשברם לעיניכם 18
וagnetel לפני יהוה בראשונה ארבעים יום וארבעים
ליילה--לחם לא אכלי ומים לא שתיתי על כל
חטאיהם אשר חטאיהם לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו 19 כי גנרטי מפני האפ' והחמה אשר קצת'
יהוה עליכם להשמדתכם וושמע יהוה אליו
נム בפעם ההוא 20 ובאהרן התאנף יהוה מאד-
להשמדתו ואחפלו גם بعد אהרן בעה ההוא
21 ואת חטאיהם אשר עשיהם את העגל לקחתי
asheraph אותו באש ואכת אותו תחון הטוב עד אשר דק
לעפר ואשליך את עפרו אל הנחל הירד מן החר
ובתבערה ובמסה ובכברת התאותה--מקצתם
הייתם את יהוה 22 ובshallach יהוה אתכם מקדש
ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם
ותמרו את פי יהוה אליהם ולא האמנתם לו ולא
שמעתם בקהל 24 ממרים הייתם עם יהוה מיום
דעתי אתכם 25 ואagnetel לפני יהוה את ארבעים
היום ואת ארבעים הלילה--אשר התנפלתי כי
אמ' יהוה להשמדתכם 26 ואחפלו אל יהוה
ואמר אדני יהוה אל תשחת עמק ונחלתך אשר

ולזרען--ארץ זבת חלב ודבש ¹⁰ כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה--לא הארץ מצרם הוא אשר יצאתם משם אשר תזורע את זרעך והשקיות ברגליך נון הירק ¹¹ וזה הארץ אשר אתם עכרים שם לרשתה--ארץ הרים ובקעת למטה השמיים תשתה מים ¹² ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עני יהוה אלהיך בה--מורשית השנה ועד אחרית שנה זה ויהיה אם שמע חשמעו אל מצוחו אשר אני מצוח אחים הום--להבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבכם ובכל נפשכם ¹⁴ ונתני מטר ארצכם בעתו יורה ומלךוש ואספה דגnek ותירשך ויצחוך ¹⁵ ונתני עשב בשדרך לבהמוך ואכלת ושבעת ¹⁶ השמרו לכם פן יפתח לבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתווותם להם ¹⁷ וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמיים ולא יהיה מטר והאדמה לא תנתן את יבוליה ועבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם ¹⁸ ושמתם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ירכם והיו לטעפת בין עיניכם ¹⁹ ולמדתם את בניכם לדברם לבשתחך בכיתך וכבלכתך בדרכך ובשבך ובקמיך ²⁰ וכתחבתם על מזוזות ביתך ובשעריך ²¹ למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לחת להם-- כימי השמיים על הארץ ²² כי אם שמר תשמרן את כל המזווה הזאת אשר אני מצוח אתכם-- לעשתה להבה את יהוה אלהיכם לילכת בכל דרכיו--ולדבקה בו ²³ והורייש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים נדלים ועכמים מכם כל המקום אשר תדרך כף רגליך בו--לכם ²⁴ יהוה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחرون--יהיה נבלכם ²⁵ לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יtan יהוה אלהיכם על פני הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר لكم

חקתו אשר אני מצוק היום--לטוב לך ¹⁴ הן ליהוה אלהיך השמיים ושמי השמיים הארץ וכל אשר בה ¹⁵ רק באתייך חשק יהוה לאבהה אותם ויבחר בזרען אחריהם בכם מכל העמים--כיום זה ¹⁶ ומולתם את עדלת לבבכם וערפכם--לא תקשו עוד ¹⁷ כי יהוה אלהיכם--הוא אלהי האלים ואدني האדנים האל הנDEL הנבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחוד ¹⁸ עשה משפט יתום ואלמנה אהב נר לחת לו לחם ושמלה ¹⁹ ואהבתם את הנר כי גרים היו הימים בארץ מצרים ²⁰ את יהוה אלהיך תירא אותו תעבד וכו' תדבק ובשמו תשבע ²¹ הוא תהליך והוא אלהיך--אשר עשה אתך את הנדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך ²² בשבעים נפש ירדנו אתייך מצרים ועתה שמא יהוה אלהיך ככוכבי השמיים לרבותך

11 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתו ומשפטיו ומצוותו--כל הימים ² וידעתם היום כי לא אה בניכם אשר לא ידע ואשר לא ראה את מוסר יהוה אלהיכם את גדרלו--את ידו החזקה וזרעו הנטויה ³ וזאת אתה ואות מעשו אשר עשה בחוץ מצרים--לפרעה מלך מצרים ולכל ארציו ⁴ ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדוף אחרים ויאבדם יהוה עד היום הזה ⁵ ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה ⁶ ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן רואבן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת ביתיהם ואת אהלייהם-- ואת כל היקום אשר ברגלייהם בקרוב כל ישראל ⁷ כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הנDEL אשר עשה ⁸ ושמרתם את כל המזווה אשר אני מצוק היום--למען תחקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עכרים שמה לרשתה ⁹ ולמען חאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לחת להם

ויהוה אלהיך נתן לך ¹⁰ וועברתם את הירדן וישבתם
באرض אשר יהוה אלהיכם מנהיל אתכם והנינה
לכם מכל איביכם מסביב ווישבתם בטח ¹¹ והיה
המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו
שם-שמה תביאו את כל אשר אני מצוה אתכם
עלתיכם זובחיכם מעשרותיכם ותרמת ידכם וכל
מבחור נדריכם אשר תדרו ליהוה ¹² וושמחתם לפני
יהוה אלהיכם-אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם
ואהמתיכם ולהלי אשר בשעריכם כי אין לו חלק
ונחלתו אתכם ¹³ השמר לך פן תעלה עלתו בכל
מקום אשר תראה ¹⁴ כי אם במקום אשר יבחר
יהוה באחד שבטייך-שם תעלה עלתו ושם תעשה
כל אשר אני מצוק ¹⁵ רק בכל אות נפשך טובח
ואכלת בשעריך כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך--
בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו צבי וכיאל

¹⁶ רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים
¹⁷ לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגnek ותירשך
ויצחרך ובכורת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר
תדר ונדרתיך ותרומותיך ¹⁸ כי אם לפני יהוה
אליהיך תאכלנו במקומות אשר יבחר יהוה אלהיך
בו-אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ולהלי אשר
בשעריך ושמחתך לפני יהוה אלהיך בכל משלחה
יריך ¹⁹ השמר לך פן תעזב את הליי כל ימיך על
אדמתך ²⁰ כי יריחיך יהוה אלהיך את גבלך כאשר
דבר לך ואמרתأكلת בשר כי תאהו נפשך לאכל
בשר--בכל אות נפשך תאכל בשר ²¹ כי רוחך מפק
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם
זובהת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר
ציויתך--וأكلת בשעריך בכל אות נפשך ²² אך
אשר יאכל את הצבי ואת האיל--בן תאכלנו הטמא
וטההור יהדו יאכלנו ²³ רק חזק לבתו אכל הדם
כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר
לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים ²⁴ לא

²⁵ ראה אני נתן לפניכם--היום ברכה וקללה
את הברכה--אשר תשמעו אל מזוות יהוה אלהיכם
אשר אני מצוה אתכם היום ²⁶ ותקללה אם לא
תשמעו אל מזוות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך
אשר אני מצוה אתכם היום ללבת אחרי אלהים
אחרים--אשר לא ידעתם ²⁷ והיה כי ייביאך יהוה
אליהיך אל הארץ אשר אתה בא שם לרשותה-
ונתתת את הברכה על הר גרויז ואת הקללה
על הר עיבל ²⁸ הלא הנה בעבר הירדן אחרי
דרך מבוא המשמש בארץ הכנעני היישב בעברה--
מול הגליל אצל אלוני מרה ²⁹ כי אתם עברים את
הירדן לבא לרשות הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם וירושתם אתה וישבתם בה ³⁰ ושמרתם
לעשות את כל החוקים ואת המשפטים אשר אני
נתן לפניכם היום

12 אלה החוקים והמשפטים אשר נשמרו לעשו
באرض אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשותה
כל הימים--אשר אתם חיים על הארץ ² אבד
תאבdon את כל המקומות אשר עברו שם הגויים אשר
אתם ירשים אתם--את אלהיהם על ההרים הרמים
ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן ³ ונתקצתם את
모זבחותם ושבירתם את מצלתם ואשריהם תשרוף
בаш ופסiley אלהיהם גגדעון ואבדתם את שם
מן המקום ההוא ⁴ לא תעשוו כן ליהוה אלהיכם
כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
מכל שבטייכם לשום את שמו שם--לשכנו תדרשו
ובאותה ⁶ והבאותם שמה עלתיכם זובחיכם ואת
מעשרותיכם ואת תרומות ידכם ונדיריכם ונדבתיכם
ובכורת בקריכם וצאניכם ⁷ ואכלתם שם לפני יהוה
אליהיכם ושמחתם בכל משלחה ודרכם אתם ובותיכם-
אשר ברוך יהוה אלהיך ⁸ לא תעשוו--כל אשר
אנחנו עושים פה היום איש כל היישר בעינו ⁹ כי
לא אתם עד עתה--אל המנוחה ואל הנחלה אשר

אליהם אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתריך ⁷
 מלאהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים מוך--מקצה הארץ ועד קצה הארץ ⁸ לא האבה לו ולא השמע אליו ולא תחוס עינך עלייך ולא תחמל ולא תכסה עליו ⁹ כי הרג תחרנו יידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ¹⁰ וסקלו בלבבם ומתי כי בקש להריחך מעלה יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים טו וכל ישראל--ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרעה זה--בקרכך ¹¹ כי תשמע באחת עיריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם--לאמר ¹² יצאו אנשים בני בליעל מקרובך יידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה ונעבירה אלהים אחרים--אשר לא ידעתם ¹³ ודרשת וחקרת ושאלת הייטב והנה אמרת נכון הדבר נעשה התועבה הזאת בקרך ¹⁴ הכה תכה את ישבי העיר הזה--לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב ¹⁵ ואת כל שללה תקbez אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד ¹⁶ ולא ידבק בידך מאומה מן החרם--למען ישב יהוה מחרון אפונוטן לך רחמים וرحمך והרכך כאשר נשבע לאבותיך ¹⁷ כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותו אשר אני מצוק היום--לעשות היישר בעני יהוה אלהיך

14 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא מתנדדו ולא תשים קרחה בין עיניכם--למה ² כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגולת מכל העמים אשר על פני האדמה ³ לא תאכל כל תועבה ⁴ זאת הבמה אשר תאכלו שור שהכבים ושה עזים ⁵ איל וצבי ויחמור ואקו ודיישן ותאו זומר ⁶ וכל בהמה מפרסת פרסה ושותע שעשתי פרסota מעלת גרה בבהמה--אתה תאכלו ⁷ אך אתה רעך אשר כנשך--בסתור לאמր נלכה ונעבירה

תאכלנו--למען ייטב לך ولבניך אחריך כי תעשה הושר בעני יהוה ²⁶ רק קדשיך אשר יהיה לך ונדריך תשא ובאת אל המוקם אשר יבחר יהוה ²⁷ ושיטת עתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל ²⁸ שמר ושותע את כל הדברים האלה אשר אני מצוק למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם--כי תשעה הטוב והישר בעני יהוה אלהיך כי יכנית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם--מנין וירשת אתם וישבת בארץם ²⁹ השמר לך פן תנתקש אחריםם אחרי השמדם מפנייך ופנ תדרש לאלהיהם לאמר איך יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני לא תשעה כן ליהוה אלהיך כי כל חועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם--כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם ³² את כל הדבר אשר אני מצוה אתכם--אתו תשמרו לעשות לא תספ עליו ולא תגער ממנה

13 כי יקום בקרך נביא או חלם חלום ונתן לך אותן או מופת ² ובאות והמופת אשר דבר לך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם--ונעבדים ³ לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלום החלום ההוא כי מנשה יהוה אלהיכם אתכם לדעת היישם אחים את יהוה אלהיכם בכלל לבבכם ובכלל נפשכם ⁴ אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואטו תיראו ואת מצותינו תשמרו ובכלו תשמעו ואטו תעבדו ובו תרבكون ⁵ ותגביאו ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפיך מבית עבדים--להריחך מן הדרך אשר צוק יהוה אלהיך לлечת בה ובברחת הרע מקרך ⁶ כי יסיתך אחיך בן אמך או בנק או בתק או אשת חיקך או רעך אשר כנשך--בסתור לאמր נלכה ונעבירה

זה לא תאכלו ממעלי הגירה וממפריסי הפרסה השסועה את הנמל ואת הארכנבת ואת השפן כי מעלה גירה הינה ופרשא לא הפרסו--טמאים הם לכם ⁸ ואת החזיר כי מפריס פרשא הוא ולא גירה-- טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבליהם לא תגעו ⁹ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקشكשת תאכלו ¹⁰ וכל אשר אין לו סנפיר וקشكשת לא תאכלו--טמא הוא לכם ¹¹ כל צפוף טהרה תאכלו ¹² וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה ¹³ והראה ואת האיה והדיה למיניהם ¹⁴ ואת כל ערב למיניו ¹⁵ ואת כת היענה ואת התחמס ואת השחר ואת הנץ למיניהם ¹⁶ את הכוורת והינשוף והתנשומת ¹⁷ והקאת ואת הרחמה ואת השלך ¹⁸ והחסידה והאנפה למיניה והדוכיפת והעטף ¹⁹ וכל שריון העופר טמא הוא לכם לא יאכלו ²⁰ כל עוף תהום תאכלו ²¹ לא תאכלו כל נבליה לגר אשר בשעריך תנתנה ואכללה או מכיר לנכרי--כי עם קדוש אתה ליהוה אליהיך לא תבשל נדי בחלב אמו ²² עשר תעשר את כל התבאות זרעך הייצא השדה שנה שנייה ²³ ואכלת לפני יהוה אליהיך במקום אשר יבחר לשכון שמו שם מעשר דגניך תירשם ויצחרך ובכרצה בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אליהיך--כל הימים ²⁴ וכי ירבה מקום הריך כי לא תוכל שאתו--כי ירחך ממקום אשר יבחר יהוה אליהיך לשום שמו שם כי יברך יהוה אליהיך ²⁵ ונחתה בכיסך וצרת הכסף בידך ולהלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אליהיך בו ²⁶ ונחתה הכסף בכל אשר תאהה נפשך ובצאן ובצאן ובשבר ובכל אשר תשאלך בברך ובצאן ובצאן ובצאן ובשבר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אליהיך ושמחת אתה וביתך ²⁷ והלווי אשר בשעריך לא תעזובנו כי אין לנו חלק ונחלחה ענק ²⁸ מקצתה שלש שנים תוכזיא את כל מעשר התבאותך בשנה ההוא והנחת בשעריך

29 ובא הלווי כי אין לו חלק ונחלחה עמוק והגיה והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו-- למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה ידרך אשר העשה **15** מקץ שבע שנים העשה שמטה ² וזה דבר השמטה--שמוט כל בעל משה ידו אשר ישא ברעהו לא יונש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה ³ את הנכרי תנש ואשר יהיה לך את אחיך תשפט ידרך ⁴ אף כי לא יהיה לך אביו כי ברך יברך יהוה באرض אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותה רק אם שמווע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר ⁵ לעשות את כל המצווה הזאת אשר אני מצוק ⁶ כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבנת נוים רבים אתה לא תעבט ומשלת בנויים רבים וברך לא ימשלו ⁷ כי יהיה לך אביו מאחד אחיך באחד שעריך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך--לא חאמץ את לבך ולא תקפץ את ידרך ⁸ כי פתח חפתה את ידרך לו והעבנט מהאחים האביו ⁹ המשמר לך פן העביטנו די מחסרו אשר יחסר לו ¹⁰ והשמר לך פן יהיה דבר עם לבך בלילה לאמור קרבנה שנות השבע שנות השמטה ורעה עינך באחיך האביו ולא תנתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה לך חטא ¹¹ נתן לך וילא ירע לבך מתחת לו כי בגין הדבר הזה יברך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלה ידרך ¹² כי ימכר לך אחיך הענייד מצוק לאמור פתח חפתה את ידרך לאחיך לענייד ולא ביך בארכך ¹³ כי ימכר לך אחיך העברי או העברי--ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי עמוק ¹⁴ וכי תשלחנו חפשי עמוק-- לא תשלחנו ריקם העניק תעניך לו מצאנך ומגניך ומיקבך אשר ברך יהוה אלהיך תנתן לו ¹⁵ וזכרת כי עבד היהת בארץ מצרים ויפרד יהוה אלהיך על כן אני מצוק את הדבר הזה--

אשר תתן כאשר יברך יהוה אלהיך ¹¹ ושםחת
לפניהם יהוה אלהיך אתה ובןך ובתך ועבדך ואמתך
זהלוי אשר בשעריך ותגר והיותם והאלמנה אשר
בקרכך--במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכנו
שםו ¹² זוכרת כי עבד היותם במצרים ושמרת
יעשית את החקים האלה ¹³ חג הסכת תעשה לך
שבעת ימים באספהך--מנורך ומיקברך ¹⁴ ושםחת
בחנוך אתה ובןך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגֶּר
והלמנים והאלמנה אשר בשעריך ¹⁵ שבעת ימים
תתגן ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי
יברכך יהוה אלהיך בכל התבואותך ובכל מעשה
תדליך והיית אך שמח ¹⁶ שלוש פעמים בשנה יראה
כל זורך את פניו יהוה אלהיך במקום אשר יבחר-
ובחנן המצוות ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא יראה
את פניו יהוה ריקם ¹⁷ איש כמותת ידו כברכת יהוה
אליהיך אשר נתן לך ¹⁸ שפטים ושטרים תנתן לך
בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשפטיך
לשפטו את העם משפט צדק ¹⁹ לא תהה משפט לא
תכיר פנים ולא תקח שחד--כי השחד יעור עני
חכמים ויסלף בדבריו צדיקם ²⁰ צדק צדק תרדף-
למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך ²¹ לא תטע לך אשורה כל עז אצל מזבח
יהוה אלהיך--אשר תעשה לך ²² ולא תקים לך
מצבחה אשר שנא יהוה אלהיך

17 לא טוב ליהוה אלהיך שור ושה אשר יודה
בו מום--כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא²
כבי ימץ בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך
נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיניו
יהוה אלהיך--לעבר בריתו³ וילך ויעבד אלהים
אחרים וישתחוו להם ולשמש או לירח או לכל צבא
השדים--אשר לא צויתי⁴ והנה לך ושמעת ודרשת
היטב--והנה אמרת נכון הדבר נעשה התועבה
זהיאת ישראל⁵ והוואת את האיש ההוא או את

היום 16 והיה כי יאמר אליך לא יצא מעמך כי
אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך 17 ולקחת את
המרצע נתה באנו וברלת והיה לך עבד עולם
ולא אף לא מתק תעשה כן 18 לא יקשה בעינך בשלחך ש
אתו חפשי עמוק--כי משנה שכיר שכיר עבדך ש
שנים וברך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה 19
כל הבכור אשר יולד בברך ובצאנך הזכר--
תකדריש ליהוה אלהיך לא תעבד בכור שורך ולא
תגנו בכור צאנך 20 לפניהם יהוה אלהיך תאכלנו שנה
בשנה במקום אשר יבחר יהוה--אתה וביתך 21 וכי
יהוה בו מום פסח או עור כל מום רע--לא תזבחנו
ליהוה אלהיך 22 בשעריך תאכלנו--חטמא והטההור
יזחו כצבי וכאייל 23 רק את דמו לא תאכל על
הארץ תשפכנו כמוים

16 שמר את חדש האביב ועשה פסח ליהוה
אלהייך כי בחודש האביב הוציאך יהוה אלהיך
ממצרים- לילה **2** וובחת פסח ליהוה אלהיך צאן
ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שם **3** לא
תאכל עליו חמש שבעת ימים תאכל עלייו מצות
לחם עני כי בחפוון יצאת מארץ מצרים- למן
הזכרת את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך **4**
וילא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא
ילין מן הבשר אשר טובח בעבר ביום הראשון--
לבקר **5** לא תוכל לזכות את הפסק באחד שעיריך
אשר יהוה אלהיך נתן לך **6** כי אם אל המוקום
הפסח בערב כבאו המשם موعد צאתך ממצרים **7**
ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו ופנית בבקר והלכת לאהליך **8** ששת ימים
תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך-
לא תעשה מלאכה **9** שבעה שבעת הספר לך
מהחלה חרמש בקמה תחל בספר שבעה שבעות **10**
ועשית חוג שבעות ליהוה אלהיך--מסתנדבת יידך

ימין ושמאל---למן יאריך ימים על מלכתו הוא
ובניו בקרב ישראל

18 לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לו חלק
ונחלה--עם ישראל אלashi יהוה ונחלתו יאכלו²
ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו
כאשר דבר לו³ זהה יהוה משפט הכהנים מאת
העם מאת זבחו הזה--אם שור אם שה נתן לכון
הזרע והלחים והקבה⁴ ראשית דגnek תירשך
ויצחרך וראשית גז צאנך--תתן לו⁵ כי בו בחר
יהוה אלהיך--מכל שבטיך לעמוד לשרת בשם
יהוה הוא ובנוו כל הנווים⁶ וכי יבא הלווי מאחד
שעריך מכל ישראל אשר הוא נר שם ובא בכלאות
נפשו אל המוקם אשר יבחר יהוה⁷ לשרת בשם
יהוה אלהיו--ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני
יהוה⁸ חלק כחلك יאכלו לבר ממכרו עלי האבות
כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך⁹--
לא תלמד לעשות כתועבת הנויים ההם¹⁰ לא ימצא
בק מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומונח
ומכחף¹¹ ווחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל
המתים¹² כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגנול
התועבת האלה יהוה אלהיך מורייש אותם מפניך
תמיד תהיה עם יהוה אלהיך¹³ כי הנויים האלה
אשר אתה יורש אותם--אל מעננים ואל כסמים
ישמעו ואתה--לא כן נתן לך יהוה אלהיך¹⁴ נביא
מרקברך מהיך כמוני יקים לך יהוה אלהיך אליו
תשמעון¹⁵ ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך
בחרב ביום הקהיל לאמור לא אסף לשמע את קול
יהוה אלהי ואת האש הנדלה הזאת לא אראה עוד
ולא אמות¹⁷ ויאמר יהוה אליו היטיבו אשר דברו
نبيיא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתי¹⁸
דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצנו¹⁹
והיה איש אשר לא ישמע על דברי אשר ידבר
בשמי--אנכי אדרש מעמו²⁰ אך הנביא אשר יוזד

הasha ההוא אשר עשו את הרבר הרע זהה אל
שעריך--את האיש או את האש וסקלתם באבני
ומתו⁶ על פי שנים עדים או שלשה עדים--יוםת
המה לא יומת על פי עד אחד זיד העדים תהיה
בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת
הרע מקרבר⁸ כי יפלא מוך דבר למשפט בין
דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע--דברי ריבת
בשעריך וקמת ועלית--אל המוקם אשר יבחר יהוה
אליהיך בו⁹ ובאת אל הכהנים הלוים ועל השפט
אשר יהיה ביוםיהם ההם ודרשת והגידו לך את דבר
המשפט¹⁰ ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך
מן המוקם ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות
כל אשר יורוך¹¹ על פי התורה אשר יורוך
ועל המשפט אשר יאמר לך¹²--ചעשה לא תסור מן
הדבר אשר יגידו לך--ימין ושמאל¹² והאיש אשר
עשה בזדון לבתיו שמע על הכהן העמד לשרת
שם את יהוה אלהיך או אל השפט--ומת האיש ההוא
ובערת הרע מישראל¹³ וכל העם ישמעו ויראו ולא
יזידון עוד¹⁴ כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך וירושתך וישבתה בה ואמרה אשמה על
מלך הכל הגוים אשר סביבתי¹⁵ שום תשימים عليك
מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחד
תשימים عليك מלך--לא תוכל לחת עלייך איש נכרי
אשר לא אחיך הוא¹⁶ רק לא ירבה לו סוסים ולא
ישיב את העם מצרים מהלען הרבבות סוס ויהוה
אמר לך לא תספון לשוב בדרך הזה עוד¹⁷
ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף זהב לא
ירבה לו מאד¹⁸ והיה כשבתו על כסא מלכתו--
וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני
הכהנים הלוים¹⁹ והיתה עמו וקרא בו כלימי חייו--
למען לימד ליראה את יהוה אלהיך לשמר את כל
דברי התורה הזאת ואת החיקם האלה לעשיהם²⁰
לבתי רום לבבו מאחיו ולבתי سور מן המצווה

נבלו ראשנים--בנהלתך אשר תנחל הארץ אשר יתוה אליהך נתן לך לרשותה ¹⁵ לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטא בכל חטא אשר יחתא על פי שני עדים או על פי שלשה עדדים--יקום דבר ¹⁶ כי יקום עד חמץ באיש לעונת בו סרחה ¹⁷ ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפניו הכהנים והשפטים אשר יהיו ביוםיהם ¹⁸ ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחו ¹⁹ ועשיתם לו כאשר זם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרובך ²⁰ והנשאים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד בדבר הרע זה--בקרכך ²¹ ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שנ בשן יד ביד רגל ברגל

20 כי יצא למלחמה עליך וראית סוס ורכב עם רב מפקך--לא תירא מהם כי יהוה אליהך עמק המעלך מארץ מצרים ² והוא קרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם ³ ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבם היום למלחמה על איביכם אליך לבבכם אל תיראו ואל תחפו ואל תערצו--מפנייהם ⁴ כי יהוה אליהם ההלך עמכם--להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם ⁵ ודברו השרירים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו יליך וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכו ⁶ וממי האיש אשר נטע כרם ולא חילו--יליך וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש לאחר יחללו ⁷ וממי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה--יליך וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה ⁸ ויספו השרירים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורק הלבב יליך וישב לבתו ולא ימס את לבב אחיו לבבו ⁹ והיה ככלת השרירים לדבר אל העם ופרקדו שרי צבאות בראש העם ¹⁰ כי תקרב אל עיר להלחם עליה--וקראת אליה לשלום ¹¹ וזה יהיה אם שלום תענד ופתחה לך

לדבר דבר בשם אתה אשר לא צויתו לדבר ואשר דבר בשם אליהם אחרים--ומת הנביא ההוא ²¹ וכי אמר בלבך איך נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה ²² אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא--הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו

19 כי יכricht יהוה אליהך את הנוי אשר יהוה אליהך נתן לך את ארצו וירשתם וישבת בעריהם ובבתייהם ² שלוש ערים תבדיל לך לרשותה ³ תכין לך אשר יהוה אליהך נתן לך לרשותה ⁴ תכין לך הדריך ושלשת את גבול הארץ אשר ינחילך יהוה אליהך והוא לנו שמה כל רצח ⁴ וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחוי אשר יכיח את רעהו בבלדי דעתה והוא לא שנא לו מתමול שלשים ⁵ ואשר יבא את רעהו בעיר לחטב עצים ונרכה ידו בגריזן לכרת העץ ונשל הברול מן העץ ומצא את רעהו ומאת הוא ינוס אל אחת הערים האלה--וחוי ⁶ פן ירדף נאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשינו כי Ribba הדריך והכחו נפש ולו אין משפט מוות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשים ⁷ על כן אני מצוק לאמר שלוש ערים תבדיל לך ⁸ ואם ירחיב יהוה אליהך את גבולך כאשר נשבע לאבותיך נתן לך את כל הארץ אשר דבר לחת לאבותיך ⁹ כי תשמר את כל המצויה הזאת לעשתה אשר אני מצוק היום לאחבה את יהוה אליהך וללכת בדרכיו כל הימים--ויספת לך עוד שלוש ערים על השלש אלה ¹⁰ ולא ישפך דם נקי בקרב הארץ אשר יהוה אליהך נתן לך נחלה והיה עלייך דמים ¹¹ וכי יכricht יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עלייו והכחו נפש ומת ונס אל אחת הערים האלה ¹² ושלחוו זקני עירנו ולקחו אותו משם ונתנו אותו ביד גאל הדם--ומת ¹³ לא תחוס עינך עלייו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך ¹⁴ לא תסיג גבול רעך אשר

והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס---ועברך
 12 ואם לא תשלים עמק ועשתה עמק מלחמה--
 ואותה תעביר הדם הנקי--מרקך כי תשא הושר
 בעני יהוה 13 כי יצא למלחמה על איביך וננתנו
 יהוה אלהיך בידך--ושבית שבייך ו/orאת בשבי
 אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה 12
 והבאתה אל תוך ביתך גולחה את ראהה ועשתה
 את צפניה 13 ו/orאת שמלת שביה מעלה
 וישבה בביתה ובכחה את אביה ואת אמה יריח
 ימים ואחר כן תבוא אלה ובעלתה והויה לך
 לאשה 14 והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה
 ומכר לא תמכרנה בכיסך לא תתעמר בה תחת
 אשר עניתה 15 כי תהין לאיש שתי נשים האחת
 אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה
 והשנואה והיה הבן הבכור לשניהם 16 והיה ביום
 הנחילו את בניו את אשר יהיה לך--לא יוכל לבקר
 את בן האהובה על פניו בין השנואה הבכור 17 כי את
 הבכור בין השנואה יכיר לחת לו פי שנים בכל אשר
 ימצא לך כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכורה 18
 כי יהיה לאיש בן סורר ומורה--איןנו שמע בקoil
 אביו ובcoil אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליום 19
 ותפשו בו אביו ואמו וחותמיאו אותו אל זקנינו עירוא ואל
 שער מקומו 20 ואמרו אל זקנינו עירוא בננו זה סורר
 ומורה--איןנו שמע בcoilנו זולל וסבא 21 ורגמו כל
 אנשי עירוא באבניים ומת ובערת הרע מקרך וכל
 ישראל ישמעו ויראו 22 וכי יהיה באיש חטא משפט
 מות--והומת ותלית אותו על עץ 23 לא תלין נבלתו
 על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא--כי קללת
 אליהם חליות ולא תטמא את ארמתך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה

22 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים
 והתעלמות מהם השב השיבם לאחיך 2 ואם לא
 קרוב אחיך אליו ולא ידעתו--واسפטו אל תוך
 ראו 8 כפר לעמק ישראל אשר פדיות יהוה ואל
 בידך והוא עמק עד דרש אחיך אותו והשיבו לו 3

וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה
כל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאה לא
תוכל להתעלם ⁴ לא תראה את חמור אחיך או
שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם עמו
⁵ לא יהיה כל נבר על אשה ולא ילכש נבר שלמת
אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה ⁶ כי
יראה כן צפוף לפניו בדרכך בכל עז או על הארץ
אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים
או על הביצים--לא תקח האם על הבנים ⁷ שלח
שלוח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטבל לך
והארכת ימים ⁸ כי תבנה בית חדש ועשית מעקה
לגנד ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנה ⁹
לא תורע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הורע
אשר תורע ותבואת הכרם ¹⁰ לא תחרש בשור
ובחמר ייחדו ¹¹ לא תלכש שעטנו צמר ופשטים
יחdro ¹² גדרלים תעשה לך על ארבע כנופות כסותך
אשר תכסה בה ¹³ כי יקח איש אשה ובא אליה
ושנאה ¹⁴ ושם לה עלילות דברים וחווץ עליה
שם רע ואמר את האשה הזאת לך חמי וקרב
אליה ולא מצאתו לה בתולים ¹⁵ ולקח אבי הנער
ואמה וחוציאו את בתולי הנער אל זקן העיר--
השערה ¹⁶ ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי
נתתי לאיש הזה לאשה--וישנאה ¹⁷ והנה הוא שם
עלילות דברים לאמר לא מצatoi לבתך בתולים
ואלה בתולי בתי ופירוש השמלה לפני זקן העיר
¹⁸ ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אותו
ונענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה--כי
חוציאו שם רע על בתולות ישראל ולזו תהיה לאשה
לא יוכל לשלהה כל ימי ²⁰ ואם אמר היה הדרבר
זה לא נמצא בתולים לנער ²¹ וחוציאו את הנער
אל פתח בית אביה וסקלווה אנשי עירה באבני
ומתה--כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה
ובעירת הרע מקריבך ²² כי ימצא איש שכב עם

אליהיך נתן לך נחלה ⁵ כי יקח איש אשה חדשה-
 לא יצא בצבא ולא עבר עלייו לכל דבר נקי
 יהוה לבתו שנה אחת ושם את אשתו אשר לך
⁶ לא יחביל רחמים ורכב כי נפש הוא חבל ⁷ כי
 ימצא איש גנב נפש מאהיו מבני ישראל והתעمر
 בו ומכו- ומת הנגב ההוא ובערת הרע מקרובך
⁸ השמר בנגע הצרעת לשרם מוד ולעשות ככל
 אשר יודו אתם הכהנים הללו כאשר צייתם-
 השמרו לעשיות ⁹ זכור את אשר עשה יהוה אלהיך
 למרים בדרך בצתכם מצרים ¹⁰ כי תהה ברעך
 משאת מאומה- לא תבא אל ביתו לעבת עבטו ¹¹
 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשא בו יוציא לך
 את העבות החוצה ¹² ואם איש עני הוא- לא תשככ
 בעבטו ¹³ השב תшиб לו את העבות כבאו המשמש
 ושכב בשלמותו וברך ולך תהה צדקה לפני יהוה
 אלהיך ¹⁴ לא תשא שביר עני ואביוון מאחיך או
 מגוך אשר בארץ בשעריך ¹⁵ ביוםיו תנתן שכרו
 ולא תבוא עליו המשמש כי עני הוא ואליו הוא נשא
 את נפשו ולא יקרא عليك אל יהוה והוא בר חטא
¹⁶ לא יומתו אבוח על בניים ובנים לא יומתו על
 אבות איש בחטא יומתו ¹⁷ לא חטא משפט נור יתום
 ולא תחבל בנד אלמנה ¹⁸ זוכרת כי עבר היהת
 במצרים ויפדרך יהוה אלהיך שם על כן אני
 מצוק לעשיות את הדבר הזה ¹⁹ כי תקצץ קצירך
 בשך ושבחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו- לנו
 ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך
 בכל מעשה ידיך ²⁰ כי תחבט זיתך לא תפאר
 אחריך לנו ליתום ולאלמנה יהיה ²¹ כי תבצר
 כרמק לא תעלול אחריך לנו ליתום ולאלמנה
 יהוה ²² זוכרת כי עבר היהת בארץ מצרים על כן
 אני מצוק לעשיות את הדבר הזה

25 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט
 ושפטו והצדיקו את הצדיק והרשינו את הרשע ²
 הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה

לפנות ערבות ירחץ במים וככבה המשמש יבא אל תוך
 המהנה ²³ ו יוד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה
 חוץ ²⁴ ויתד תהיה לך על אונך והיה בשבחך
 יהוה אלהיך מטהליך בקרוב מהןך להצילך ולתת
 איביך לפניך והיה מהניך קדוש ולא יראה לך
 ערות דבר ושב מאחריך ²⁵ לא חסניר עבד אל
 אדני אשר ינצל לך עם אדני ²⁶ עמך ישב
 בקרובך במקום אשר יבחר באחד שעיריך- בטוב
 לו לא תוננו ²⁷ לא תהיה קדרה מבנות ישראל
 ולא יהיה קדר מבני ישראל ²⁸ לא תביא אתך
 -zoneה ומהיד כלב בבית יהוה אלהיך- לכל נדר כי
 תועבת יהוה אלהיך נם שנייהם ²⁹ לא תשיך לאחיך
 נשך כסף נשך וכל דבר אשר ישך ³⁰
 לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך- למען יברכך
 יהוה אלהיך בכל משלוח ידך על הארץ אשר אתה
 בא שמה לרשותה ³¹ כי תדר נדר ליהוה אלהיך
 לא תادر לשולם כי דרש ידרשו יהוה אלהיך
 מעמך והיה בר חטא ³² וכי תחדל לנדר- לא יהיה
 בר חטא ³³ מוצא שפתייך תשמר ועשית כאשר
 נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפייך ³⁴
 כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים נופשך שבעד
 ואל כליך לא תתן ³⁵ כי תבא בקמת רעך וקטפת
 מלילת ביריך וחרמש לא תניף על קמות רעך

24 כי יקח איש אשה ובעלה והוא אם לא תמצא
 חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר- וכותב לה ספר
 כריתת ונתן בידיה ושלחה מביתו ² ויצאה מביתו
 והלכה והיתה לאיש אחר ³ וושנאה האיש האחרון
 וכותב לה ספר כריתת ונתן בידיה ושלחה מביתו או
 כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה ⁴ לא
 יוכל בעליה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה
 להיות לו לאשה אחריו אשר הטעמה- כי תועבה
 הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה

אלהיך נתן לך--ושמהת בטנה ולהלכת אל המקומות
 אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם ³ ובאת אל
 הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הנדרתי
 היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע
 יהוה לאבותינו לחתה לנו ⁴ ולקח הכהן הטנא מידך
 והניחו--לפנֵי מזבח יהוה אלהיך ⁵ ועננות ואמרת
 לפנֵי יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה
 וינגר שם במתו מעט וייחי שם לנו נдол עצום ורב ⁶
 וירעו אנחנו המצריים ויענוינו ויתנו עלהה קשה
⁷ ונצעק אל יהוה אלהיך אבותינו וישמע יהוה את
 קלנו וירא את עניינו ואת עמלנו ואת לחצנו ⁸ וויצו לנו
 יהוה מצריים ביד חזקה ובזרע נתניה ובמראנדל--
 ובאותות ובמפתים ⁹ ויבאונו אל המקומם והוא יתן
 לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש ¹⁰ ועתה
 הנה הבאתך את ראשית פרי האדמה אשר נתת
 לי יהוה והנתחו לפנֵי יהוה אלהיך והשתווית
 לפנֵי יהוה אלהיך ¹¹ וושמחת בכל הטוב אשר נתן
 לך יהוה אלהיך--ולביתך אתה והלווי והגר אשר
 בקרבך ¹² כי חכללה לעשר את כל מעשר התבואתך
 בשנה השלישית--שנת המעשר ונתחת ללי נמר
 ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו ¹³ ואמרת
 לפנֵי יהוה אלהיך בערתו הקדש מן הבית וنم
 נתחי ללו ולנמר ליתום ולאלמנה ככל מצותך
 אשר צויתני לא עברתי מצותיך ולא שכחתי ¹⁴
 לא אכלתי בני ממוני ולא בערתי ממוני בטמא ולא
 נתתי ממוני למota שמעתי בקול יהוה אלהי--עשיתי
 ככל אשר צויתני ¹⁵ השקיפה ממעון קדש מן
 השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה
 אשר נתת לנו--כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת
 חלב ודבש ¹⁶ היום הזה יהוה אלהיך מצוק לעשות
 את החקים האלה--ואת המשפטים ושמרת ועשיות
 אותם בכל לבך ובכל נפשך ¹⁷ את יהוה האמרת
 היום להיות לך לאלים וללכת בדרכיו ולשמר
 והיה אם בן הכהות הרשע--והפilio השפט והכחתו
 לפני כדי רשותו במספר ³ ארבעים יכו לא יסיף
 פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקללה אחיך
 לענייך ⁴ לא תחמס שור בדרשו ⁵ כי ישבו אחיהם
 יהדו ומטה אחד מהם ובן אין לו--לא תהיה אשת
 המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה
 לו לאשה יובמה ⁶ והיה הבכור אשר תלד--יקום
 על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל ⁷ ואם
 לא יחפץ איש לקחת את יבמו ועלתה יבמו
 השערה אל הוקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו
 שם בישראל--לא אבה יבמי ⁸ ויקראו לו זקן עירו
 ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה ⁹
 וננסה יבמו אליו לעני הוקנים וחלצה נעל מעל
 רגלו וירקה בפניו ועננה ואמרה ככה יעשה לאיש
 אשר לא יבנה את בית אחיו ¹⁰ ונקרא שמו בישראל
 בית חלוץ הנעל ¹¹ כי ינצח אנשים יהדו איש ואחיו
 וקרבה אשת האחד להציל את אישת מידי מכחו
 ושלחה ידה והחזיקה בממשיו ¹² וקצתה את כפה
 לא תחוס עינך ¹³ לא יהוה לך בכיסך אבן ואבן
 נדולה וקטנה ¹⁴ לא יהוה לך בכיסך איפה ואיפה
 גדולה וקטנה ¹⁵ אבן שלמה וצדקה יהיה לך איפה
 שלמה וצדקה יהיה לך--למען יאריכו ימיך על
 האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך ¹⁶ כי תועבת
 יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה על ¹⁷ זכור את
 אשר עשה לך מלך בדרך בצתכם מצרים ¹⁸-
 אשר קרך בדרך זונב בר כל הנחשלים אחריך--
 ואתה עיף וינגע ולא ירא אלהים ¹⁹ והיה בהניה
 יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב הארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותה--תמזהה את
 זכר מלך מתחת השמיים לא תשכח

26 והוא כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 לך נחלה וירושתת וישבת בה ² ולקחת מראשת
 כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה

נbole רעהו ואמר כל העם Amen ¹⁸ אדורו משנה עוד
בדרך ואמר כל העם Amen ¹⁹ אדורו מטה משפט גור
יתום--ואלמנה ואמר כל העם Amen ²⁰ אדורו שכב
עם אשת אביו--כי גלה כנף אביו ואמר כל העם
Amen ²¹ אדורו שכב עם כל בהמה ואמר כל העם
Amen ²² אדורו שכב עם אחתו--בת אביו או בת אמו
ואמר כל העם Amen ²³ אדורו שכב עם חתנתו ואמר
כל העם Amen ²⁴ אדורו מכח רעהו בסתר ואמר כל
העם Amen ²⁵ אדורו לך שחדר להכות נפש דם נקי
ואמר כל העם Amen ²⁶ אדורו אשר לא יקיים את
דברי התורה הזאת--לעשות אותם ואמר כל העם
Amen

28 והיה אם שמו תשמע בקול יהוה אלהיך
לשمر לעשות את כל מצותיו אשר אני מצוק
היום--ונתנק יהוה אלהיך עליון על כל נוי הארץ
² ובאו עליך כל הברכות האלה והשינך כי תשמע
בקול יהוה אלהיך ³ ברוך אתה בעיר וברוך
אתה בשדה ⁴ ברוך פרי בטןיך ופרי ארמתך ופרי
בהתמק--שניר אלפיך ועתרות צאנך ⁵ ברוך טנאך
ומשארתך ⁶ ברוך אתה בכארך וברוך אתה בצאתך
⁷ יתן יהוה את איביך הקמים عليك נגפים לפניך
בדרך אחד יצאו אליך ושבועה דרכיהם ינוסו
לפניך ⁸ יציו יהוה אתך את הברכה באסמייך ובכל
משלחתך וברכך--בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך ⁹ יקונך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך
כי תשמר את מצות יהוה אלהיך ולהלכת בדרכיו
¹⁰ וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא عليك
ויראו מנקיך וחותמך יהוה לטובה בפרי בטנק
ובפרי בתמק ובפרי ארמתך--על האדמה אשר
נסבע יהוה לאבותיך לחתך לך ¹¹ יפתח יהוה לך
את אוצריו הטוב את השמים לחתך מתר ארץך
בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוות ננים רבים
ואתה לא תלווה ¹² ונתנק יהוה לראש ולא לזנב
מקלה אביו וממו ואמר כל העם Amen ¹⁷ אדורו מסיג

חקיו ומצוותיו ומשפטיו--ולשם בקהלו ¹⁸ יהוה
האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר
לך ולשמдр כל מצותיו ¹⁹ ולחתך עליון על כל
הגוים אשר עשה להחה לה ולשם ולחתפות ולהיתך
עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר

27 ויצו משה זקני ישראל את העם לאמר שמר
את כל המצוה אשר אני מצוה אתכם היום ² והיה
בימים אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה
אליהיך נתן לך--והקמת לך אבני נדלות ושדה
אתם בשיד ³ וכתבת עליהן את כל דברי התורה
זהות--בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר
דבר יהוה אלהיך אבותיך לך ⁴ והיה בעברכם את
הירדן תקים את האבני האלה אשר אני מצוה
אתכם היום בהר עיבל ושדרת אותם בשיד ⁵ ובנית
שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבני לא תניף
עליהם ברזיל ⁶ אבני שלמות הבנה את מזבח יהוה
אליהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך ⁷ ובהת
שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך ⁸
וכתבת על האבני את כל דברי התורה הזאת--
באר היטוב ⁹ וידבר משה והכהנים הלוים אל כל
ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום זהה נהיה
לעם ליהוה אלהיך ¹⁰ ושםעת בקול יהוה אלהיך
עשית את מצותו ואת חוקיו אשר אני מצוק היום
ובויצו משה את העם ביום ההוא לאמר ¹¹ אלהיך
יעמדו לברך את העם על הר נרוים בעברכם את
הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר יוסף ובנימן
¹² ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל רואבן
נד ואשר זבולון דן ונפתלי ¹⁴ וענו הלוים ואמרו
אל כל איש ישראל--קול רם ¹⁵ אדורו האיש אשר
עשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה יידי בראש-
שם בסתר וענו כל העם ואמרו Amen ¹⁶ אדורו
מקלה אביו וממו ואמר כל העם Amen ¹⁷ אדורו מסיג

והיות רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע
אל מצות יהוה אליהיך אשר אני מצוך היום--
בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וככל
אליהם כל היום ואין לאילך ³³ פרי אדרתך וכל
גינעך יאכל עם אשר לא ידעת והיתה רק שעוק
ורצוץ--כל הימים ³⁴ והיית משגע ממראה עיניך
אשר תראה ³⁵ ייכחה יהוה בשחין רע על הברכים
ועל השקים אשר לא תוכל להרפא--מכפּ רגליך
עד קדרך ³⁶ يولך יהוה אתך ואת מלךך אשר
תקים עליך אל נוי אשר לא ידעת אתה ובתייך
ועברת שם אליהם אחרים עז ואבן ³⁷ והיית לשמה
למשל ולשנינה--בכל העמים אשר ינהנק יהוה
שםה ³⁸ זרע רב תוציא השדה ומעט תאוסף כי
יחסלנו הארץ ³⁹ כרמים הטע ועבדת ויין לא
חשתה ולא חתגר כי תאכלנו התלעת ⁴⁰ זוחמים יהיו
לק בכל גבולך ושמן לא תסוק כי ישל זיתך ⁴¹
בנים ובנות תולדך ולא יהיו לך כי ילכו בשבי ⁴²
כל עץ ופרי אדרתך יירש הצלצל ⁴³ הגור אשר
בקרכך יעלה عليك מעלה מעלה ואתה תרד מטה
מטה ⁴⁴ הוא ילויך ואתה לא תלונו הוא יהוה בראש
אתה תהיה לזונב ⁴⁵ ובאו عليك כל הקלות האלה
ורדרוף והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול
יהוה אליהיך--לשמר מצותיו וחקתו אשר צוך ⁴⁶
והיו לך לאות ולמופת ובזערך עד עולם ⁴⁷ תחת
הויה בך לא עבדת את יהוה אליהיך בשמה ובטיב
אשר לא עבדת את יהוה אליהיך בשמו ובטיב
לכבר--מספר כל ⁴⁸ ועבדת את איביך אשר ישלחנו
יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר כל נתן
על ברזל על צוארך עד השמידו אתך ⁴⁹ ישא יהוה
עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר
נוי אשר לא תשמע לשנו ⁵⁰ גוי עז פנים אשר לא ישא
פניהם לזקן ונער לא יחן ⁵¹ ואכל פרי בהמתך ופרי
אדמתך עד השמדך אשר לא אישאיר לך דנן תירוש
ויזכר שגר אלפיק' ועתרת צאנך--עד האבידו
אתך ⁵² והצרא לך בכל שעריך עד רדת חמתויך
ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע ³²

אל מצות יהוה אליהיך אשר אני מצוך היום--
לשמר ולעשות ¹⁴ ולא תסור מכל הדברים אשר
אני מצוח אתכם הימים--ימין ושמואל לכלת אהרי
אליהם אחרים--לעקבם ¹⁵ והיה אם לא תשמע
בקול יהוה אליהיך לשמר לעשות את כל מצותיו
וחקתו אשר אני מצוך היום--ובאו عليك כל
הקללות האלה והשיגוך ¹⁶ אරור אתה בעיר ואדור
אתה בשדה ¹⁷ ארור טנאך ומשארתך ¹⁸ ארור פרי
בטנך ופרי אדרתך--שנור אלפיק' ועתרת צאנך
¹⁹ ארור אתה בבאך ואדור אתה בצתך ²⁰ ישלה
יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת
בכל משלחך ירך אשר תעשה--עד השמדך ועד
אבך מהר מפני רע מעלהיך אשר עזבתני ²¹
ידבק יהוה בך את הדבר--עד כלתו אתך מעל
האדמה אשר אתה בא שמה לרשותה ²² ייכחה
יהוה בשחפת ובקדחת ובדריקת ובחזרה ובחרב
ובشدפון ובירקון ורדפק עד אבך ²³ והוא שמייך
אשר על ראש נחשת והארץ אשר תחתיך ברזיל
יתן יהוה את מטה ארץך אבך ועפר מן השמים
ירד عليك עד השמדך ²⁵ ותאנך יהוה נגף לפני
איביך--בדרכך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים
תנוס לפניו והיות לזוועה לכל מלכות הארץ ²⁶
והיות נבלתך למאכל לכל עופ השמים ולבהתה
הארץ ואין מחריד ²⁷ ייכחה יהוה בשחין מצדים
ובעפליים (ובטהרילים) ובגרכ ובחרס--אשר לא
תוכל להרפא ²⁸ ייכחה יהוה בשגעון ובעורון
ובחמהון לבב ²⁹ והיות משמש בצדדים כאשר
ישמש העור באפליה ולא תצליח את דרכיך והיות
אך עשוק ונזול כל הימים--ואין מושיע ³⁰ אשה
תארש ואיש אחר ישגלה (ישכבה)--בבית תבנה
ולא תשב בו כרם הטע ולא תחללנו ³¹ שורך טבוח
לעיניך ולא תאכל ממננו--חמורך נזול מלפנייך ולא

מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר-מפחדר
לכבר אשר הפחדר וממראה ענייך אשר תראה ⁶⁸
והшибך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי
לך לא חסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאייבך
לעבדים ולשפחות ואין קנה

29 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה
לכרת את בני ישראל--בארץ מואוב מלבד הברית
אשר כרת אתם בחרב ² ויקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אלהם אתם ראיות את כל אשר עשה יהוה
לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל
ארצנו ³ חמשות הנגדות אשר ראו ענייך--האות
והמפותחים הנגדלים ההם ⁴ ולא נתן יהוה לכם לב
לדעת וענינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה
⁵ ואולך אתם ארבעים שנה במדבר לא בלו
שלמותיכם מעלייכם ונעלך לא בלהה מעל רגליך
⁶ לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם--למען
תרdue כי אני יהוה אלהיכם ⁷ ותבואו אל המקום הזה
ויצא סיחון מלך השבון ועוג מלך הבשן לקראתנו
למלחמה--ונכם ⁸ ונקח את הארץ ונתנה לנחלה
לרואוני ולגדי--ולחצוי שבת המנשי ⁹ ושמורתם את
דברי הברית הזאת ועשיתם אותם--למען תשכilio
את כל אשר תעשו ¹⁰ אתם נצחים היום כלכם לפני
יהוה אלהיכם ראשיכם שבטייכם זקניכם ושתראיכם
ובברית יהוה אלהיך--ובאלתו אשר יהוה אלהיך
כרת עמרך היום ¹¹ למען הקים אתך היום לו לעם
זה ואיה היה לך לאלהים--כאשר דבר לך וכאשר
נסבע לאباتיך לאברהם ליצחק וליעקב ¹² ולא
אתכם לברכם--אנכי כרת את הברית הזאת ואת
האליה הוatta ¹³ כי את אשר ישנו פה עמנו עמד
היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איןנו פה עמננו
היום ¹⁴ כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ

הגבהה והבצירות אשר אתה בשח בהן בכל הארץ
והצר לך בכל שעריך בכל הארץ אשר נתן יהוה
אליהיך לך ¹⁵ ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך
אשר נתן לך יהוה אלהיך--במצור ובמצוק אשר
יציך לך אייבך ¹⁶ האיש הרך בר והעגן מאד--
תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר
יוטיר ¹⁷ מחת לאחד מהם מבשר בניו אשר יוכל
MBOLI השαιיר לו כל--במצור ובמצוק אשר יציך
לך אייבך בכל שעיריך ¹⁸ הרכה בר והעגנה אשר
לא נסתה כפ רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרך--
תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבטה ¹⁹ ובשליתה
היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם
בחסר כל בסתר--במצור ובמצוק אשר יציך לך
אייבך בשעריך ²⁰ אם לא תשמר לעשות את כל
דברי התורה הזאת הכתבים בספר זהה ליראה
את השם הנכבד והנורא זהה--את יהוה אלהיך
²¹ והפליא יהוה את מכתך ואת מכותך ורעד מכות
נדלה ונאמנות וחלים רעים ונאמנים ²² והושיב בר
את כל מדונה מצרים אשר יגרת מפניהם ורבקו
בר ²³ גם כל חלי וכל מכחה אשר לא כהוב בספר
התורה הזאת--יעלים יהוה عليك עד השמדך ²⁴
ונשארתם במתי מעט תחת אשר היהם ככוכבי
הسمים לרבות כי לא שמעת בכול יהוה אלהיך
²⁵ והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם
ולחרבות אתכם--כן ישיש יהוה עליכם להאבד
אתכם ולהשמד אתכם ונסתהם מעל האדמה אשר
אתה בא שמה לדשתה ²⁶ והפיץ יהוה בכל
הימים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם
אליהם אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך--ען
ואבן ²⁷ ובנויים הם לא תרניע ולא יהיה מנוח
לכף רגליך נתן יהוה לך שם לב רנו וכליון עיניים
ודאכון נש ²⁸ והוא חיך תלאים לך מנדר ופחדת
לילה ויום ולא תאמין בחיך ²⁹ בבקר האמר

מצרים ואת אשר עברנו בקרוב הגוים אשר עברתם
 ותראו את שקוֹצִיהם ואת גלְלֵיהם-עַזׁ וְאָבֶן
 כספּ וְזָהָב אֲשֶׁר עָמַת 18 פָּנִים יָשׁ בְּכֶם אִישׁ או אֲשָׁה
 או מְשֻׁפְחָה או שְׁבַט אֲשֶׁר לְבָבוֹ פָּנֵה הַיּוֹם מִעֵם
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכְתָּה לְעַבְדָת אֱלֹהֵי הַגּוֹים הַמִּן פָּנִים
 יָשׁ בְּכֶם שָׁרֵש פָּרָה רָאשׁ-וּלְעָנָה 19 וְהִיא בְּשָׁמְעוֹ
 אֲתָּה דָּבָרִי אֱלֹהֵי הַזֹּאת וְהַתְּבָרֵךְ בְּלִבְבוֹ לְאָמֵר
 שְׁלוּם יְהִי לְיַיִן-כִּי בְּשִׁરְוֹתָה לְבַבֵּי אֶלְקָרְבָּן סְפוּתָה
 הַרוֹה אֲתָּה הַצְמָה 20 לֹא יָאָבָה יְהָוָה סְלָחָה לוֹ-כִּי אָוֶן
 יְשַׁעַן אֲפָן יְהָוָה וּקְנָתוּ בְּאִישׁ הַהְוָא וְרַבְצָה בּוֹ כִּי
 הַאֱלֹהָה הַכְּתוּבָה בְּסְפַר הַזֹּאת וּמְחָה יְהָוָה אֲתָּה שְׁמוֹ
 מִתְּחַת הַשָּׁמְמִים 21 וְהַבְּדִילוּ יְהָוָה לְרַעָה מִכָּל שְׁבָטֵי
 יִשְׂרָאֵל-כָּל אֶלְוֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסְפַר הַתּוֹרָה
 הַזֹּהָב 22 וְאָמַר הַדָּרוֹר הַאַחֲרֹון בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקְנוּ
 מְאַחֲרִיכֶם וְהַנְּכָרִיכֶם אֲשֶׁר יָבָא מִאָרֶץ רְחוּקָה וּרְאוּ
 אֶת מִכּוֹת הָאָרֶץ הַהְוָא וְאֶת תְּחִלָּאִיה אֲשֶׁר חָלָה
 יְהָוָה בָּהּ 23 נְפָרִית וּמְלָח שְׁرָפָה כָּל אֶרְצָה-לֹא
 תּוֹרֵעַ וְלֹא חַצְמָה וְלֹא יַעֲלֵה בָהּ כָּל עַשְׁבָּה כְּמַהְפְּכָתָה
 סְדָם וּמְעָרָה אַדְמָה וְצְבִיָּים אֲשֶׁר הַפְּקָדָה בָּאָפָוּ
 וּבְחַמְתוֹ 24 וְאָמַרְוּ כָל הַגּוֹים עַל מָה עָשָׂה יְהָוָה כֹּהֵה
 לְאָרֶץ הַזֹּאת מָה חָרִי הָאָף הַגָּדוֹלָה הַזֹּהָב 25 וְאָמַרְוּ
 עַל אֲשֶׁר עֹזֵבוּ אֶת בְּרִית יְהָוָה אֱלֹהֵי אֲבָתֵיכֶם אֲשֶׁר
 כָּרְתָּ עָמָם בְּהַזְוִיאוֹ אַתְּ מִאָרֶץ מִצְרָיִם 26 וַיָּלְכוּ
 וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֶחָרִים וַיַּתְחַווּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר
 לֹא יְדֹועַם וְלֹא חָלַק לָהֶם 27 וַיַּחַר אֲפָן יְהָוָה בְּאֶרְצָה
 הַהְוָא לְהַבְּיאָה עַלְיהָ אֶת כָּל הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בְּסְפַר
 הַזֹּהָב 28 וַיַּתְשִׁים יְהָוָה מַעַל אַדְמָתָם בְּאָפָה וּבְחַמָּה
 וּבְקַצְפָּה נְדוּלָה וַיַּשְׁלַׁכְם אֶל אֶרְץ אֲחָרֶת כָּיוֹם הַזֹּהָב 29
 הַנִּסְתָּרָת-לְיְהָוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַגְּנָלָתָה לָנוּ וְלַבְּנֵינוּ עַד
 עַולְםָ--לְעַשְׂתָה אֶת כָּל דָּבָרִי הַתּוֹרָה הַזֹּאת

30 וְהִיא כִּי יָבָא עַלְיךָ כָל הַדָּבָרִים הָאָלָה
 הַבְּרִכָּה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתָתִי לְפָנֶיךָ וְהַשְּׁבָתָ אֲלָ
 לְבָבֵךְ בְּכָל הַגּוֹים אֲשֶׁר הַדִּיחָק יְהָוָה אֱלֹהִיךָ שְׁמָה

וְלֹמְדוּ--לִירָא אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל הַיּוֹם אֲשֶׁר
 אַתֶּם חַיִם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֲבָרִים אֶת הַיְرָדֵן
 שָׁמָה לְרַשְׁתָה¹⁴ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הַנּוֹ קָרְבָּנוּ
 יְמִינֵיכֶם לְמוֹת--קָרָא אֶת יוֹשֻׁעַ וְחִתְצַבֵּו בְּאַهֲלֵ מַעַד
 וְאַצְנוּ וְיַלְךְ מֹשֶׁה וְיוֹשֻׁעַ וְחִתְצַבֵּו בְּאַהֲלֵ מַעַד¹⁵
 וַיֹּרֶא יְהוָה בְּאַהֲלֵ בְּעָמֹוד עַנְןָ וַיַּעֲמֹד עַמּוֹד הַעֲנָן
 עַל פָּתַח הַאֲהָל¹⁶ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה תַּنֶּא שַׁכֵּב
 עַם אֲבָתֶיךָ וּקְم הַעַם הַזֶּה וּזֹנָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים נְכַרְבָּ
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בָּא שָׁמָה בְּקָרְבֵוּ וְעַזְבֵנִי וְהַפֵּר אֶת
 בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרְתִּי אֵת¹⁷ וְחִרְחָה אֲפִי בּוּ בְּיוֹם הַהוּא
 וְעַזְבְּתִים וְהַסְתְּרִתִים פְּנֵי מַהְם וְהִיה לְאַכְלֵ וְמַצְאָהוּ
 רַעֲוֹתִים רַבּוֹת וְצָרוֹתִים וְאָמַר בְּיוֹם הַהוּא הַלָּא עַל כֵּי
 אֵין אֱלֹהִי בְּקָרְבֵי מֵצָאָנוּ הַרְעֹותָה הַאֲלָה¹⁸ וְאַנְכִי
 הַסְתֵּר אָסְטִיר פְּנֵי מַהְם וְהִיה לְכָל הַרְעָה אֲשֶׁר
 עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל אֱלֹהִים אֶחָרִים¹⁹ וְעַתָּה כַּתְבּוּ לִכְמָם
 אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדָה אֲתָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימָה
 בְּפִיהֶם לְמַעַן תַּהֲוו לִי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד--בְּבִנֵּי
 יִשְׂרָאֵל²⁰ כִּי אַבְיאָנוּ אֶל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבְּעָתִי
 לְאַבְתֵּינוּ זְבַת חָלֵב וְדָבֵשׂ וְאַכְלֵ וְשַׁבָּעֵ וְדָרְשֵׁן וְפָנָה אֶל
 אֱלֹהִים אֶחָרִים וְעַבְדּוּם וְנִצְאָנוּ וְהַפֵּר אֶת בְּרִיתִי
 וְזִיהָה כִּי תִמְצָאָן אֶתְךָ רַעֲוֹתִים וְצָרוֹתִים וְעַנְתָּה²¹
 הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא תַשְׁכַּח מִפְּנֵי זְרוּעָוּ כִּי
 יַרְעַטְתִּי אֶת יִצְחָרוֹ אֲשֶׁר הַוָּא עָשָׂה הַיּוֹם בְּתֶרֶם אַבְיאָנוּ
 אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבְּעָתִי²² וַיַּכְתֵּב מֹשֶׁה אֶת הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת בְּיוֹם הַהוּא וַיִּלְמֹדָה אֲתָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל²³ וַיַּצְוָא
 אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבְּעָתִי לָהֶם וְאַנְכִי
 אֲהִיא עַמְקָם²⁴ וַיְהִי כְּכָלֹת מֹשֶׁה לְכַתֵּב אֶת דָבְרַי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת--עַל סְפָר עַד תָּמָם²⁵ וַיַּצְוָא מֹשֶׁה אֶת
 הַלּוּיָם נְשָׁאֵי אַרְוֹן בְּרִית יְהוָה לְאָמֵר²⁶ לְקַח אֶת
 סְפָר הַתּוֹרָה הַזֹּהֵה וְשִׁמְתָּם אֶתְךָ מִצְדָּא אַרְוֹן בְּרִית
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהִיה שְׁם בְּךָ לְעֵד²⁷ כִּי אַנְכִי יִדְעָתִ
 אֶת מִרְיךָ וְאֶת עַרְפָּךְ הַקְשָׁה הַנָּזָר בְּעַדְונִי חַי עַמְכֶם
 אֶת הַיְרָדֵן לְבוֹא שָׁמָה לְרַשְׁתָה¹⁹ הַעֲדרָתִי בְּכֶם
 הַיּוֹם אֶת הַשְׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ--הַחַיִם וְהַמוֹת נְתַתִּי
 לְפָנֵיךְ הַבְּרִכָה וְהַקְלָלה וּבְחִरְתָה בְּחִיִּים--לְמַעַן
 תְּחִיה אֶתְךָ וְזַרְעָךְ²⁰ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהִיךְ
 לְשָׁמֶעֶן בְּקָלוּ וְלְדִבְקָה בּוּ כִּי הוּא חִיִּיךְ וְאֶרְךְ יִמְדַּיְךְ
 לְשִׁבְתָה עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֶּיךְ
 לְאַבְרָהָם לִיצַחְקָק וּלְיעַקְבָּק לְתַת לְהָם

31 וַיֹּלֶךְ מֹשֶׁה וַיֹּדְבֵר אֶת הַדְבָרִים הַאֲלָה אֶל
 כָּל יִשְׂרָאֵל²¹ וַיֹּאמֶר אֶלָּהֶם בֶּן מֵאָה וּשְׁעָרִים שָׁנה
 אַנְכִי הַיּוֹם--לֹא אָכוֹל עוֹד לְצַאתָה וּלְבָוא וְיִהְוֶה אֱלֹהִיךְ
 אֶלְיָא תַּعֲבֹר אֶת הַיְרָדֵן הַזֶּה³ יְהוָה אֱלֹהִיךְ מִלְפָנֵיךְ--
 עַבְרָלְ פָנֵיךְ הוּא יִשְׁמַיד אֶת הַגּוֹיִם הַאֲלָה מִלְפָנֵיךְ--
 וַיַּרְשָׁתָם יְהוָה עַבְרָלְ פָנֵיךְ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִסְיחָוֹן וּלְעָגָן מַלְכִי
 הַאֲמָרִי וְלְאַרְצָם--אֲשֶׁר הַשְׁמִיד אַתָּם⁵ וּנְתַנְמָן יְהוָה
 לְפָנֵיכֶם וּוְשִׁוְתִים לְהָם--כָּל הַמְצֻוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי
 אַתָּכֶם⁶ חֻזְקָוּ וְאִמְצָאוּ אֶל תִּירְאָוּ אֶל הַעֲרָצָוּ מִפְנֵיכֶם
 כִּי יְהוָה אֱלֹהִיךְ הוּא הַהְלָךְ עַמְקָם--לֹא יַרְפֵּךְ וְלֹא
 יַעֲזַבְךָ⁷ וַיַּקְרָא מֹשֶׁה לִיהְוֹשָׁעַ וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן לְעַנְיִן כֵּל
 יִשְׂרָאֵל חֹזֶק וְאִמְצֵא--כִּי אַתָּה תַּבְיא אֶת הַעַם הַזֶּה אֶל
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבְּעָתִי⁸ וַיַּהֲיוּ הַוָּא הַהְלָךְ לְפָנֵיךְ הוּא
 תְּגִילָנָה אֶתְכֶם--לֹא יַרְפֵּךְ וְלֹא יַעֲבֵךְ לֹא תִּירְאָוּ וְלֹא
 יִהְיָה עַמְקָם--לֹא יַרְפֵּךְ וְלֹא יַעֲבֵךְ לֹא תִּירְאָוּ וְלֹא
 תְּחַת⁹ וַיַּכְתֵּב מֹשֶׁה אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיַּתְנַהֵן אֶל
 הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֹוי הַנְשָׁאים אֶת אַרְוֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל
 כָּל זְקָנֵי יִשְׂרָאֵל¹⁰ וַיַּצְוָא מֹשֶׁה אֶת מִקְעֵד שְׁבָע
 שָׁנִים בְּמַעַד שָׁנַת הַשְׁמִטה--בְּחִגְגָת הַסּוֹכָת¹¹ בְּכֹאָכְל
 יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹאָת אֶת פָנֵי יְהוָה אֱלֹהִיךְ בְּמִקְומֵךְ אֲשֶׁר
 יִבְחַר תִּקְרָא אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת גַּדְעָן כָּל יִשְׂרָאֵל--
 בְּאוֹנִיהם¹² הַקְהָלָל אֶת הַעַם הָאָנָשִׁים וְהַנְשָׁים וְהַטְּפָחִים
 וְגַדְעָךְ אֲשֶׁר בְּשֻׁעְרִיךְ--לְמַעַן יִשְׁמַעוּ וּלְמַעַן יִלְמַדוּ
 וַיַּרְא אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרוּ לְעַשְׂוֹת אֶת כָּל
 דָבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת¹³ וּוּבְנִיהם אֲשֶׁר לֹא יִדְעַו יִשְׁמַעוּ

19 וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתו²⁰ ויאמר
אשתיירה פני מהם-- אראה מה אחורים כי דוד
ההפקת המה בנים לא אמן בם²¹ הם קנאוני בלבד
אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלבד עם בני
22 כי אש קדחה באפי ותיקד עד

שאל תחתית ותأكل ארץ יibal ותלהט מוסדי
הרим²³ (Sheol h7585) אספה עליהם רעות חצי אלה
בם²⁴ מזוי רעב ולחמי רשות וקטב מריריו ושן
בហמת אשלה בם עם חמות זחלי עפר²⁵ מהוזין
תשכל חרב ומחרדים אימה נם בחור נם בתולה--
יונק עם איש שיבת²⁶ אמרתי אפאייהם אשבייתה
מאנווש זכרם²⁷ לולי כעס אויב אנור-- פן ינכרו
צרים פן יאמרו ידנו רמה ולא יהוה פעל כל זאת
28 כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה²⁹
לו חכמו ישכלו ואות יבינו לאחריהם³⁰ איך
ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי
צורים מקרים ויוהה הסוגרים³¹ כי לא צורנו צורים
ואיבינו פליליים³² כי מגפן סdem גפנם ומשדרמת
עمراה עבבו ענבי רוש-- אשכלה מרתת למו³³
חמת תנינים יינם וראש פתנים אכזר³⁴ הלא הוא
כמס עמדין חותם באוצרתי³⁵ לי נקם ושלם לעת
תמות רגלים כי קרוב יום אידם וחש עתרת למו³⁶
כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנהם כי יראה כי
אולת יד ואפס עצור ועזוב³⁷ ואמר אי אלדיימו--
צור חסיו בו³⁸ אשר חלב ובחומו יאכלו ישטו יין
נסיכם יקומו ויעורכם-- יהי עליכם סתרה³⁹ דרא
עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדין אני אמיית
ואהיה מחתמי ואני ארפא ואני מידי מציל⁴⁰ כי
אשר אל שמים ידי ואמרתי כי אנסי לעלם⁴¹ אם
שנותי ברק חרביו ותאחו במשפט ידי אשיב נקם
לצרי ולמשנאי אשלים⁴² אשכיר חצי מדם וחרבי
האכל בשර מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב
43 הרניינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב

היום ממירים היותם עם יהוה ואף כי אחורי מותי
28 הכהילו אליו את כל זקנו שבטיים ושתרים
ואדרבה באזניהם את הדברים האלה ואעדיה בם
את השמים ואת הארץ²⁹ כי ידעתי אחורי מותי
כי השחת תשחתון וסרתם מן הארץ
אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים-- כי
תעשו את הרע בעני יהוה להכעיסו במעשה ידים
30 וידבר משה באזני כל קהיל ישראל את דבריו
השרה הזאת-- עד תמן

32 האזינו השמים ואדרבה והشمיע הארץ אמריו
פי² יערף כמטר לקחו חול כטול אמרתי כשערם
על דשא וכרכבים עלי עשב³ כי שם יהוה אקרא
הבו נדל לאלהינו⁴ הצדור תמים פועל כי כל
דרכיו משפט אל אמונה ואין על צדיק ווישר הוא
5 שחת לו לא בנוי מומם דור עקש ופתלטל⁶ ה
לייהוה תגמלו זאת-- עם נבל ולא חכם הלא הוא
אביך קנק הוא עשר ויכנוך⁷ זכר ימות עולם בינו
שנות דר ודר של אביך וינדק זקניך ויאמרו לך⁸
בנהנול עליון גוים בחפרידו בני אדם יצב נבלת
חבל נחלתו¹⁰ יימצחאו בארץ מדבר ובתחוויל
ישמן יסבבנהו יבוננהו-- יצרנהו כאישון עינו¹¹
כנשך יעדר קנו על גוליו ירחף יפרש כנפיו יקחחו
ישאחו על אברתו¹² יהוה ברד נחנתו ואין עמו אל
נכר¹³ ירכבחו על במותי (במתי) ארץ ויאכל
תנובה שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מהלמיש צור
14 חמאת בקר וחולב צאן עם חלב קרם ואילים
בוי בשן ועתודים עם חלב כלויות חטה ודם ענב
תשתה חמר¹⁵ וישמן ישרון ויבעת שמנת עבית
כשיתויטש אלה עשהו וינבל צור ישעטו¹⁶ יקנאהו
בורים בחועבת יכעיסחו¹⁷ יזבחו לשדים לא אלה--
אלhim לא ירעום חדשים מקרב באו לא שעரום
אכתיכם¹⁸ צור ילך תשי ותשכח אל מהלך

לצדריו וככפר אדרמותו עמו ⁴⁴ וויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת-באוני העם הוא והושע בן נון ⁴⁵ ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה- אל כל ישראל ⁴⁶ ויאמר אלהם שמו לבכם לכל הדברים אשר אני מעד בכם היום אשר חצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת ⁴⁷ כי לא דבר רק הוא מכם- כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עבדים את הירדן שנה לרשעה ⁴⁸ וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר ⁴⁹ עליה אל הארץ העברים הזה הרים נבו אשר בארץ מואב אשר על פניהם ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחוזה ⁵⁰ ומota בהר אשר אתה עליה שמה והאסף על עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו ⁵¹ על אשר מעלהם כי בתוכם בני ישראל במני מריבת קדש מדבר צן-על אשר לא קדרתם אותו בתוכם בני ישראל ⁵² כי מנגד תראה את הארץ ושם לא תבוא- אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל

33 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלים-

את בני ישראל לפני מותו ² ויאמר יהוה מסיני בא זורח משער למו- הופיע מהר פארן ואתה מרובבת קדש מימינו אשחת (ashrah) למו ³ אף חכב עמיים כל קדשו בידך והם תכו לרוגליך ישא מדברתיך ⁴ תורה צוה לנו משה מורה קהילת יעקב ⁵ ויהי בישראל מלך בהתאסף ראשי עם ייחד שבטי ישראל ⁶ ייחי ראובן ואילימת ויהי מתיו מספר ⁷ זו זאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצדריו תהיה ⁸ וללי אמר תמייך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבתו על מי מריבה ⁹ האמר לאביו ולאמו לא ראיתו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמריו אמרתך ובריתך הארץ את הנלעד עד דין ² ואת כל נפתלי ואת תדרך

34 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הנלעד עד דין ² ואת כל נפתלי ואת

ארץ אפרים ומנסה ואות כל ארץ יהודה עד הים
האחרון 3 ואות הנגב ואת היכר בקעת ירחו עיר
התמירים--עד צער 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ
אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר
לזרעך אתנה הראיתיך בעיןיך ושם לא תעבר 5
וימת שם משה עבר יהוה בארץ מואב--על פי יהוה
ויקבר אותו בני הארץ מואב מול בית פeur ולא
ידע איש את קברתו עד היום הזה 7 ומשה בן מאה
עשורים שנה--במהו לא כהה עינו ולא נס להה 8
ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים
יום וויתמו ימי בכוי אבל משה 9 ויהושע בן נון מלא
روح חכמיה--כי סמק משה את ידיו עלייו וישמעו
אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה
10 ולא קם נבייא עוד בישראל כמו משה אשר ידעו
יהוה פנים אל פנים 11 לכל האתת והמופתים אשר
שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים--לפרעה ולכל
עבדיו ולכל ארציו 12 ולכל היד החזקה ולכל
המורא הגדול אשר עשה משה לעני כל ישראל

עבר יהוה בעבר הירדן מזרח המשמש ¹⁶ ויענו את
 והושע ¹⁷ לאמור כל אשר צויתנו נעשה וכל אשר
 השלחנו נלך ¹⁷ ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע
 אלקיך רק יהוה אלהיך עמד ¹⁸ כאשר היה עם
 משה ¹⁸ כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את
 דבריך לכל אשר תצונו--יומת רक חזק ואם

2 וישלח יהושע בן נון מן השטחים שניים אנשים
 מרוגלים חרש ¹⁹ לאמור לך ראו את הארץ ואת יריחו
 וילכו ויבאו בית אשה זונה ושם רחוב--וישכבו
 שם ² ויאמר למלך יריחו ²⁰ לאמור הנה אנשים
 באו הנה הלילה מבני ישראל--לחרף את הארץ ³
 וישלח מלך יריחו אל רחוב ²¹ לאמור הוציאו האנשים
 הבאים אלקיך אשר באו לביתך--כי לחרף את כל
 הארץ באו ⁴ ותקח האשה את שני האנשים והתצפנו
 ותאמר כן באו אליו האנשים ולא ידעת מיין המה
 ⁵ ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו--לא
 ידעת כי אלה הלו הנקם רדפו מהר אחריהם כי
 תשיגם ⁶ והוא העלם הגנה וחתמן בפשתי העז
 הערכות לה על הנג ⁷ והאנשים רדפו אחריהם
 דרך הירדן על המעברות והשער סגרו--אחרי
 כאשר יצאו הרדפים אחריהם ⁸ והמה טרם ישכbones
 והיא עלתה עליהם על הנג ⁹ ותאמר אל האנשים--
 ידעת כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלת
 אימתכם עליינו וכי נמננו כל ישבי הארץ מפניכם
 ¹⁰ כי שמענו את אשר הוביל יהוה את מני ים סוף
 מפניכם בצחאתכם מצרים ואשר עשיתם לשני
 מלכי הארץ אשר עבר הירדן לסיחון ולעוגן--
 אשר החרמתם אותם ¹¹ ונשמעו וימס לבבנו ולא
 קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם--הוא
 אלהם בשמיים ממעל ועל הארץ מתחת ¹² ועתה
 השבעו נא לי ¹³ כי יהיה עשיתו עמכם חסד ועשיתם
 נס אתם עם בית אבי חסד ונחתם לי ¹⁴ אותן אמת
 והחיותם את אבי ואת אמי ואת אחיו ואת אחותי

1 וייה אחרי מות משה-- עבר יהוה ויאמר יהוה
 אל יהושע בן נון משרת משה ² לאמור משה עברי
 מות ועתה קום עבר את הירדן זהה אתה וככל העם
 זהה אל הארץ אשר אני נתן להם לבני ישראל ³
 כל מקום אשר תדריך כפ' רגלום בו--לכם נתתיו
 כאשר דברתי אל משה ⁴ מהמדריך והלבנון הזה
 ועד הנהר הנדרול נהר פרת כל ארץ החטים ועד
 הים הנדרול מבוא המשמש--יהיה נבולכם ⁵ לא
 יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתה עם
 משה אהיה עמק לא אדריך ולא אעזיך ⁶ חזק
 ואם כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר
 נשבעתי לאבותם לחתת להם ⁷ רק חזק ואם מאד
 לשמר לעשות ככל התורה--אשר צוק משה עברי
 אל תסור ממנה ימין ושמאל למען תשכילד בכל
 אשר תALK ⁸ לא ימוש ספר התורה הזה מפרק והניתן
 בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב
 בו כי או תצליח את דרכך ואו תשכילד ⁹ הללו
 צויתיך חזק ואם אל הערדץ ואל תחת כי עמק יהוה
 אללהיך בכל אשר תALK ¹⁰ ויזנו יהושע את שטרוי
 העם לאמור ¹¹ עברו בקרבת המנחה וצוו את העם
 לאמר הכננו לכם צידה כי בעדר שלשת ימים אתם
 עברים את הירדן זהה לבוא לרשות הארץ ¹² ולראובני
 אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשותה ¹² ולראובני
 ולגדי ולחציו שבט המנשה--אמר יהושע ¹³ לאמר
 זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד
 יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ
 הארץ זהה ¹⁴ ונשיכם טפכם ומוקיכם ישבו בארץ
 אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם העברו
 חמושים לפני אחיכם כל גבורי החיל וערתם אותם
 עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו נס המה
 את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם
 לארץ ירשותכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה

(אהיות) ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממוות ¹⁴ ויאמרו לה האנשים נפשו תחתיכם למות אם לא תגנו את דברנו זה והיה בתה יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת ¹⁵ ותורדם בחבל بعد החלון כי ביתה בקירות החומה ובחומה היא יושבת ¹⁶ ותאמר להם הerraה לכון פן יפנעו בכם הרדפים ונחתחם שמה שלשת ימים עד שוב לאמר כבאים עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו ¹⁷ ויאמר ירושל אל בני ישראל גשו הנה-וישמעו את דברי יהוה אלהים ¹⁸ ויאמר ירושל-בזאת תדרען כי אל חי בקרבתם והורש וירוש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הנרנשי והאמרי והובסי ¹⁹ הנה ארון הברית ארון כל הארץ עבר לפניכם בירדן ²⁰ ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל-איש אחד איש אחד לשפט ²¹ והיה כנוה כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ בני הירדן מי הירדן יכרתו המים הירדים מלמעלה ויעדמו נד אחד ²² ויהי בנסע העם מהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון ברית-לפני העם ²³ וככובא נשאי הארון עד הירדן ותלי הכהנים נשאי הארון נתבלו בקצת המים והירדן מלא על כל נdotio כל מי קציר ²⁴ ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד הרחק מארם (מאדם) העיר אשר مصدر צרתן והירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד ירידיו ²⁵ ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן-הכן וכל ישראלי עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן

4 ויהי כאשר תמו כל הגוי לעbor את הירדן ויאמר יהוה אל ירושל לאמר ² קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים-איש אחד איש אחד משבט ³ וצאוו אותם לאמר Shawo لكم מזה מתוך הירדן מצatz-

יהם נקים אנחנו משבעתך זהה אשר השבעתנו ¹⁸ הנה אנחנו באים בארץ את תקوت חות השני הזה תקשري בחולון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך האספני אליך הביתה ¹⁹ והיה כל אשר יצא מדלתי בתק החוצה דמו בראשו-ו אנחנו נקים וכל אשר היה אתק בבית-דמו בראשנו אם ייד תהיה בו ²⁰ ואם תגידי את דברנו זה-והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו ²¹ ותאמר כדבריכם כן הוא והשלחים יילכו ותקשר את תקوت השני בחולון ²² וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו ²³ ויבאו שני האנשים יירדו מחדיו ויעברו ויבאו אל ירושל בן נון ויספרו לו--את כל הממצאות אותם ²⁴ ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ ונמו כל ישבי הארץ מפנינו

3 וישכם יהושע בפרק ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן-הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו ² ויהיו מקצת שלשת ימים ויעברו השטרים בקרבת המחנה ³ ויזכו את העם לאמר כראתיכם את ארון ברית יהוה אלהים והכהנים הללו נשאים אותו--ואתם תסעו מנקומכם ולהלחם אחריו ⁴ אך רחוק יהיה ביןיכם ובינו אלפיים אמה במדקה אל תקרבו אליו למען אשר תדרעו את הדרך אשר תלכו בה-כי לא עברתם בדרך מותmol שלשים ⁵ ויאמר

שלשים על כל גדרותיו ¹⁹ והעם עלו מן הירדן בעשור לחידש הראשו וייחנו בוגלגל בקצתה מזרחה יריחו ²⁰ ואת שתים עשרה האבניים האלה אשר לקחו מן הירדן-הקיים יהושע בוגלגל ²¹ ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלין בוניכם מהר את אבותיהם לאמר מה האבניים האלה ²² והודעתם את בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה ²³ אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפנייכם-עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפניינו עד עברנו ²⁴ למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא- למען יראו את יהוה אלהיכם כל הימים

5 ויהו כשמע כל מלכי האמרי אשר עבר הירדןימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו (עברם) וימס לבכם ולא היה בהם עוד רוח מפני בני ישראל ² בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנייה ³ וועש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל נבעת הערלוות ⁴ וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא מצרים הוציאים כל אנשי המלחמה מתחם במדבר בדרך בצתאתם מצרים ⁵ כי מליים היו כל העם דיצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצתאתם מצרים- לא מלו ⁶ כי ארבעים שנה הלאו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם בלתי הראותם את הארץ אשר נשבע בנים הקים תחת לנו ארץ זבת הלב ודבש ⁷ ואთ יהוה לאבותיהם לאמրם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך ⁸ ויהו כאשר תמו כל הגוי בנהם הקים תחתם אותם מל יהושע כי ערלים היו להמול וישבו תחתם במחנה עד הייתם ⁹ ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים

rangleי הכהנים הכוין שתים עשרה אבניים והעברתם אותן עמכם והנחתם אותן במלון אשר תלינו בו הלילה ¹⁴ ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכוין מבני ישראל-איש אחד איש אחד משבט ⁵ ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל ⁶ למען תהיה זאת אות-בקרככם כי ישאלון בוניכם מהר לאמר מה האבניים האלה לכם ⁷ ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה-בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והוא האבניים האלה לזכרון לבני ישראל-עד עולם ⁸ ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבניים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון וינחום שם ⁹ ושתיים עשרה אבניים קיים יהושע בתחום הירדן- תהה מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהו שם עד היום זה ¹⁰ והכהנים נשאי הארון עמדים בתחום הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימחריו העם ויעברו ¹¹ ויהו כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני המשנה ¹² ויעברו בני רואבן ובני נד וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני ישראל-כאשר דבר אליויהם משה כארבעים אלף חלוצי הצבא-יעברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו ¹⁴ ביום ההוא נدل יהוה את יהושע בעניי כל ישראל ויראו אותו כאשר יראו את משה כל ימי חייו ¹⁵ ויאמר יהוה אל יהושע לאמר ¹⁶ צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן ¹⁷ ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלן מן הירדן ¹⁸ ויהו בעלות (כעלות) הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקום וילכו כהמול

מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום זהה ¹⁰ וייחנו בני ישראל בגלל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש עבר-בערבות יריחו ¹¹ מעבור הארץ ממחירת הפסח-מצות ¹² ויאכלו מטבח הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מאכלם מעבור הארץ ולא היה עיר בגדה ¹³ מן ומתקבוצת ארץ כנען בשנה היא ¹⁴ וזה וклиו בעצם היום הזה ¹⁵ וישבת המן ממחירת בהיות יהושע ביריחו וישא עינוי וירא והנה איש עמד לנדרו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו ¹⁶ ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה-עתה באתי ויפל יהושע אל פנוי ארצה ווישתו ויאמר לו מה אני מדבר אל עבדו ¹⁷ ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ¹⁸ וייש יהושע כן

לפני הכהנים תקעו (תקע) השופרות והמאסף הילך אחרי הארון הילך ותקעו בשופרות ¹⁹ ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיקם דבר עד يوم אמר אליכם הריםו-והריםם ²⁰ ויסב ארון יהוה את העיר הקפ פעם אחת ויבאו המנחה וילינו במחנה ²¹ ושכם יהושע בברק וישאו הכהנים את ארון יהוה ²² וישם יהושע בברק וישאו הכהנים את ארון יהוה את הילכים הילך ותקעו בשופרות הילכים ²³ ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות הילכים לפני ארון יהוה הילך לפניהם והמאסף הילך אחרי ארון והחלוץ הילך לפניהם והמאסף הילך אחרי ארון יהוה הולך (הילך) ותקעו בשופרות ²⁴ ויסכו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המנחה כה עשו ששת ימים ²⁵ ויהי ביום השביעי וישכמו כعلות השחר ויסכו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סכמו את העיר שבע פעמים ²⁶ ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר ²⁷ והיתה העיר חרם הדא וככל אשר בה ליהוה רק רחוב הזונה תחיה היא וככל אשר אתה בבב-כי החבאתה את המלאכים אשר שלחנו ²⁸ ורק אתם שמרו מן חרם פן תחרימו ולקחتم מן החרם ²⁹ ושמתם את מנהה ישראל להרם ועכרתם אותו ³⁰ וככל זוחב וככל נחשת וברזול-קרדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבו ³¹ וירע העם ויתקעו בשופרות יהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה נדרולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש גנדו וילכדו את העיר ³² ווירידנו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפיה חרב ³³ ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה ³⁴ ויבאו הנערים המרגלים ויציאו את רחב את אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ארון ברית יהוה הילך אחריהם ³⁵ והחלוץ הילך-

6 ויריחו שנרת ונסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא ² ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה-גבורי החיל ³ וסבthem את העיר כל אנשי המלחמה-הקיים את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים ⁴ ושבעה הכהנים ישאו שבעה שופרות הילכים לפני הארון ובוים השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות ⁵ והיה במשך בקרון הילך בשמעכם (כשמעכם) את קול השופר ירידע כל העם תרועה גודלה ונפללה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש גנדו ⁶ ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה הכהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה ⁷ ויאמרו (ויאמר) אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ-יעבר לפני ארון יהוה ⁸ ויהי כאמר יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות הילכים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות ⁹ וארון ברית יהוה הילך אחריהם ¹⁰ והחלוץ הילך-

וְגַם עָבְרוּ אֶת בְּרִיתֵי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲוֹתָם וְגַם לְקַחַו
מִן הַחֶרֶם וְגַם גַּנְבּוּ וְגַם כְּחַשׂוּ וְגַם שְׁמוּ בְּכָלָהֶם ²²
וְלֹא יִכְלְוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְקוּם לִפְנֵי אֲיַזְעִים--עַרְפָּה
יִפְנֵוּ לִפְנֵי אֲיַזְעִים כִּי הִי לְחֶרֶם לְאָוֹסִיף לְהִיּוֹת
עִמְכֶּם אָם לֹא תִּשְׁמִידוּ הַחֶרֶם מִקְרָבְכֶם ²³ קַم
קְדֻשָּׁת הַעַם וְאִמְرָת הַתְּקִדְשׁוֹ לְמַהְרָה כִּי כֵּה אָמָר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֶרֶם בְּקָרְבֵּךְ יִשְׂרָאֵל--לֹא תִּכְלֶל
לְקוּם לִפְנֵי אֲיַזְעִיךְ עַד הַסִּירְכָּם הַחֶרֶם מִקְרָבְכֶם
²⁴ וְנִקְרַבְתֶּם בְּבָקָר לְשָׁבְטֵיכֶם וְהִיָּה הַשְׁבָּט אֲשֶׁר
יַלְכְּדָנוּ יְהוָה יָקַרְבָּה לְמִשְׁפָּחוֹת וְהַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר
יַלְכְּדָנָה יְהוָה תִּקְרַבְתָּ לְבָתִים וְהַבָּית אֲשֶׁר יַלְכְּדָנוּ
יְהוָה יָקַרְבָּ לְגַבְּרִים ²⁵ וְהִיָּה הַנְּלָכֶד בְּחֶרֶם--יִשְׂרָפָה
בְּאָשׁוֹן וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוּ כִּי עָבֵר אֶת בְּרִית
יְהוָה וְכִי עָשָׂה נְבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל ²⁶ וַיִּשְׁכַּם יְהוֹשֻׁעַ
בְּבָקָר וַיִּקְרַב אֶת יִשְׂרָאֵל לְשָׁבְטֵיו וַיַּלְכֵד שְׁבָט
יְהוָה ²⁷ וַיִּקְרַב אֶת מִשְׁפָּחָת יְהוָה וַיַּלְכֵד אֶת
מִשְׁפָּחָת הַזָּרָחִי וַיִּקְרַב אֶת מִשְׁפָּחָת הַזָּרָחִי לְגַבְּרִים
וַיַּלְכֵד זְבָדִי ²⁸ וַיִּקְרַב אֶת בֵּיתוֹ לְגַבְּרִים וַיַּלְכֵד
עַכְן בֶּן כְּרָמִי בֶּן זְבָדִי בֶּן זֶרֶח--לִמְתָּה יְהוֹדָה ²⁹
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל עַכְן בֶּן שִׁים נָא כְבֹוד לִיהוָה
אֶלְהֵי יִשְׂרָאֵל--וַתָּן לוּ תְּהִדָּה וְתָגֵד נָא לֵי מָה עָשָׂית
אֶל הַחֶדֶד מִמַּנִּי ³⁰ וַיַּעֲנֵן עַכְן אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר
אַמְנָה אָנֹכִי חַטָּאתִי לִיהוָה אֶלְהֵי יִשְׂרָאֵל וְכַוְאָתָה
וְכַוְאָתָה עֲשִׂיתִי ³¹ וְאֶרְאָה (וְאֶרְאָה) בְּשָׁלֵל אֲדֻרָת
שְׁנָעָר אֶחָת טוֹבָה וּמְאַתִּים שְׁקָלִים כְּסָף וּלְשׁוֹן וְתָבֵב
אֶחָד חַמְשִׁים שְׁקָלִים שְׁמַקְלָוִים וְאַחֲמָדָם וְאַקְחָם וְהַנְּמָם
טָמְנוּנִים בָּאָרֶץ בְּתוֹךְ הַאֲهָלִי וְהַכְּסָף תְּחִתָּה ³²
וַיַּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ מְלָאֲכִים וַיַּרְצֹוּ הַאֲהָלָה וְהַגָּתָה טָמְנוֹנָה
בָּאֲהָלָוּ וְהַכְּסָף תְּחִתָּה ³³ וַיַּקְהַומְמָה מִתּוֹךְ הַאֲהָלָה
וַיַּבְאָוָם אֶל יְהוֹשֻׁעַ וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּצְקִם לִפְנֵי
יְהוָה ³⁴ וַיַּקְהַח יְהוֹשֻׁעַ אֶת עַכְן בֶּן זֶרֶח וְאֶת הַכְּסָף
וְאֶת הַאֲדֻרָת וְאֶת לְשׁוֹן הַזָּהָב וְאֶת בְּנֵי וְאֶת בְּנָתוֹ
וְאֶת שְׁוֹרוֹ וְאֶת חָמְרוֹ וְאֶת צָאנוֹ וְאֶת אֲהָלוֹ וְאֶת כָּל

וְאֶת כָּל מִשְׁפָּחוֹתָה הַזָּהָב וְיִנְחֹם--מְחוֹץ לְמַחְנָה
יִשְׂרָאֵל ²⁴ וְהַעֲדָה שְׁרָפָה בָּאָשׁוֹן וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ רָק
הַכְּסָף וְהַזָּהָב וְכָלִי הַנְּחַשָּׁת וְהַבְּרוֹזָל--נָתְנוּ אֲוֹצָר
בֵּית יְהוָה ²⁵ וְאֶת רָחֵב הַזּוֹנוֹת וְאֶת בֵּית אֲבִיהָ וְאֶת
כָּל אֲשֶׁר לְהָחִיה יְהוֹשֻׁעַ וְתַשְׁבֵּךְ בְּקָרְבֵּךְ יִשְׂרָאֵל עַד
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי הַחֲבִיאָה אֶת הַמֶּלֶאכִים אֲשֶׁר שְׁלַח
יְהוֹשֻׁעַ לְגַלְגָּל אֶת רִידְיוֹ ²⁶ וַיִּשְׁבַּע יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵת הַחֶרֶם
לְאִמְרָה אֲדוֹרָה אֲיַזְעִיךְ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר יִקְום וּבְנָה אֶת
הָעִיר הַזֹּאת אֶת יִרְיָחוֹ--בְּבָכְרוֹ יִסְדְּנָה וּבְצַעְרוֹ
יִצְיַב דְּלִתְיָה ²⁷ וַיְהִי יְהוָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שָׁמָעוּ
בְּכָל הָאָרֶץ

7 וַיִּמְעַלְוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִלְּעָל בְּחֶרֶם וַיַּקְחֵנְ בָּנָן
כְּרָמִי בֶן זְכָרִי בֶן זֶרֶח לִמְתָּה יְהוָה מִן הַחֶרֶם
וַיֹּחֶר אֶת יְהוָה בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל ² וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֶנְשָׁם
מִירִיחָוּ הַעַי אֲשֶׁר עַם בֵּית אָנוּ מִקְרָם לְבֵית אֶל
וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם לְאָמֵר עַל וַיָּרְגַּל אֶת הָאָרֶץ וַיַּעַלְלֵ
הָאָנָשִׁים וַיָּרְגַּל אֶת הַעַי ³ וַיִּשְׁבַּו אֶל יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ
אַלְיוֹ אֶל יַעַל כָּל הָעָם--כְּאַלְפִּים אִישׁ אֲוֹכָל
אֶלְפִּים אִישׁ יַעַל וַיַּכְרַת הַעַי אֶל תְּגַעַן שָׁמָה אֶת כָּל
הָעָם כִּי מַעַט הַמָּה ⁴ וַיַּעַל מִן הָעָם שָׁמָה כָּל
אֶלְפִּים אִישׁ וַיַּגְּנוּ אֶת הַעַי ⁵ וַיַּכְרַת הַעַי אֶל
אֶלְפִּים אִישׁ וַיַּגְּנוּ לְפָנֵי אֲנָשִׁי הַעַי ⁶ וַיַּכְרַת
הַעַי אֶל כָּל הָעָם וַיַּעַל מִבְּרוֹר וַיַּמְסֵד לְבֵב הָעָם וַיַּעַל
לְמִים ⁶ וַיִּקְרַע יְהוֹשֻׁעַ שְׁמַלְתָּיו וַיַּפְלֵל עַל פָּנֵיו אֲרָצָה
לְפָנֵי אֲרָדוֹן יְהוָה עַד הַעֲרָבָה--הָאָוֹן וּקְנִיּוֹת יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל
עַפְרָה עַל רָאשֵׁם ⁷ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֲהָה אֲדֹנֵי יְהוָה
לִמְתָּה הַעֲבָרָת הָעִיר אֲתָה הָעָם הַזֶּה אֲתָה הַיְרָדֵן
לְתָת אֲתָנוּ בַּיַּד הַאֲמָרִי לְהַאֲבִידנוּ וְלֹא הַוְּלֵנוּ וְנִשְׁבַּ
בְּעַבְרֵ הַיְרָדֵן ⁸ בַּיְ אֲדֹנֵי מָה אָמַר--אַחֲרֵי אֲשֶׁר הַפְּקָד
יִשְׂרָאֵל עַרְפָּה לִפְנֵי אַיִלְיוֹ ⁹ וַיִּשְׁמַעְנָה הַכְּנָעָן וְכָל יִשְׂרָאֵל
הָאָרֶץ וְנִסְבַּו עַלְיוֹנוּ וְהַכְּרִיטוּ אֲתָה שָׁמָנוּ מִן הָאָרֶץ
וְמָה תַּעֲשֶׂה לְשָׁמֵךְ הַגְּדוֹלָה ¹⁰ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ
כְּمַלְאָךְ לְדֹקָן אֶת הַמִּלְאָכִים אֲשֶׁר שְׁלַח
לְךָ וְאֶת כָּל הַמִּלְאָכִים אֲשֶׁר שְׁלַח

וימחרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד--לפני הערבה והוא לא ידע כי ארבע לו מאחורי העיר ¹⁵ ווינגעו יהושע וכיל ישראל לפניהם וגיטו דרך המדבר ¹⁶ ויזעקן כל העם אשר בעיר (בעי) לדרכ אחרים וירדפו אחריו יהושע ונתקו מן העיר ¹⁷ ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצא אחריו ישראל לפניו ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחריו ישראל ¹⁸ ויאמר יהוה אל יהושע נתנה בכידון אשר בידך אל העי- כי בידך ארנה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר ¹⁹ והאורב קם מהריה ממוקומו וירוצו כנחות ידו ויבאו העיר וילכדו וימחרו ויצתו את העיר באש ²⁰ ויפנו אנשי העי אחרים ויראו והנה עליה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפק אל הרודף ²¹ ויהושע וכיל ישראל ראו כי לכד הארץ את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו וכו' את אנשי העי ²² ואלה יצאו מן העיר לקראות וייחיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד ופליט ²³ ואת מלך העי תפשו חוי ויקרבו אותו אל יהושע ²⁴ ויהי ככלות ישראל להת את כל ישבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תם וישבו כל ישראל העי וכו' אתה לפyi הרבה ²⁵ ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה--שנתיים עשר אלף כל אנשי העי ²⁶ ויהושע לא השיב ידו אשר נתנה בכידון עד אשר החרים את כל ישבי העי ²⁷ רק הבהמה ושלל העיר היה באزو להם ישראל--בדבר יהוה אשר צוה את יהושע ²⁸ וישראל יהושע את העי וישראל תל עולם שטחה עד היום הזה ²⁹ ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וככowa המשמש צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליך אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבני נדול

אשר לו וכיל ישראל עמו ויעלו אתם עמוק עCOR ²⁵ ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום זה וירגמו אותו כל ישראל ابنו וישראלם באש ויסקלו אותם באבנים ²⁶ ויקימו עליו גל אבני נדול עד היום הזה וישב יהוה מחורון אף על כן קרא שם המקום ההוא עמוק עCOR עד היום הזה

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תהתקח עמוק את כל עם המלחמה וקום עליה העיר ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארציו ² ועשית לעז ולמלכה כאשר עשית לירicho ולמלכה--רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך ארבע לעיר מאחורייה ³ ויקם יהושע ושלשים עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש נבורי החיל וישלחםليلת ⁴ וויצו אתם לאמר ראו אתם ארבעים לעיר מאחורי העיר--אל תרחקו מן העיר מאד והייתם כלכם נכנים ⁵ ואני וכל העם אשרathi נקרב אל העיר והיה כי יצא לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם ⁶ וויצו אחרים עד התקינו אותם מן העיר--כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם ⁷ ואותם תקמו מהאורב והורשתם את העיר וננה יהוה אלהיכם בידכם ⁸ והיה כתפסכם את העיר תציתו את העיר באש--בדבר יהוה תעשו ראו צויתו אתכם ⁹ וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעז וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם ¹⁰ וישכם יהושע בבקר וופקד את העם ויעל הוא זוקני ישראל לפניו העם--הען ¹¹ וכל העם המלחמה אשר אותו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעז והגנו ובין העי ¹² ויקח חמישה אלפיים איש ושם אותם ארבע בין בית אל ובין העי- מימים לעיר ¹³ ווישםם העם את כל המתחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק ¹⁴ ויהי קראות מלך העי

עד היום זהה ³⁰ או יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל ³¹ כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורה משה- מזבח אבניים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזול נזבח אבניים- את משנה תורה משה אשר כתב שם על האבניים- ויעלו עליו עלוות ליהוה ויזבחו שלמים ³² ויכתב לפניו בני ישראל ³³ וכל ישראל זוקנו ושתרים ושפטיו עמידים מזבח משה לארון גנד הכהנים הללו נשאי ארון הברית יהוה כנרג אוצרה- חציו אל מול הר גרזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבר יהוה לברך את העם ישראל- בראשנה ואחריו כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה- ככל הכתוב בספר התורה ³⁵ לא היה דבר מכל אשר צוה משה- אשר לא קרא יהושע גנד כל קהיל ישראל ותנשימים והטהר ההלך בקרבתם

9 **ויהי** כسمע כל המלכים אשר עבר הירדן בהר ובshallה ובכל חורם הגודל אל מול הלבנון- החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי ² ויתקמצו יהדו להלחם עם יהושע ועם ישראל- פה אחד ³ ושביבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו- ולו⁴ ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונדרות יין בלים ומבקעים ומצררים ⁵ ונעלות בלוט ומטלאות ברגנליהם ושלמות בלוט עליהם וככל לחם צידם יבש היה נקדמים ⁶ וילכו אל יהושע אל המנהה הגליל ויאמרו אליו ואיש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית ⁷ ויאמרו (ויאמר) איש ישראל אל החוי אויל בקרבי אתה יושב ואיך אכຮות (אכרצה) לך ברית ⁸ ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם ומאין תבאו ⁹ ויאמרו אליו מארץ רחוקה מארך בעדריך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו

ועתה הנהנו בידך כטוב וכישר בעניין לעשות לנו
עשה ²⁶ ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל
ולא הרגנום ²⁷ ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים
ושאבי מים--לעדת ולמזבח יהוה עד היום הזה אל
המקום אשר יבחר

ויאמר לעני ישראלי שם בגבעון דום וירח בעמק
אלון ²⁸ וידם המשם וירח עמד עד יקם גוי איביו-
הלא הוא כתובה על ספר הישר ויעמד המשם
בחציו השמיט ולא אין לבוא כיום חמימים ²⁹ ולא היה
כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי
יהוה נלחם לישראל ³⁰ וישב יהושע וכל ישראל
עמו אל המתחנה הגלגלה ³¹ וינסו חמשת המלכים
האלה ויחבאו במערה במקדה ³² ויגד ליהושע
לאמר נמצאו חמשת המלכים נחכמים במערה
במקדה ³³ ויאמר יהושע גלו אבנים נדלות אל פי
המערה והפקידו עליה אנשים לשمرם ³⁴ ואתם
אל תעמדו--רדפו אחריו איביכם וונבחם אתם אל
התגום לבוא אל עריםם כי נתם יהוה אלהיכם
בירכם ³⁵ ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם
מהנה נדוליה מאד--עד חמס והשרידים שרדו מהם
ויבאו אל ערי המבצר ³⁶ וישבו כל העם אל המתחנה
אל יהושע מקדה בשולם לא הרץ לבני ישראל
לאיש--את לשנו ³⁷ ויאמר יהושע פתחו את פי
המערה והוציאו אליו את חמשת המלכים האלה-
מן המערה ³⁸ ויעשו כן--ויצויאו אליו את חמשת
המלך האלה מן המערה את מלך ירושלים את
מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את
מלך גלון ³⁹ ויהי כהוציאם את המלכים האלה
אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר
אל קציני אנשי המלחמה ההלכו אותו קרבו שימו
את רגליים על צוריהם המלכים האלה ויקרבו
וישימו את רגליים על צוריהם ⁴⁰ ויאמר אליהם
יהושע אל תיראו ואל תחתו חזוק ואמצו--כי ככה
יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אתם
עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב ⁴¹ ויהי
עלת בוא המשם צוה יהושע וירידום מעל העצים
וישלכם אל המערה אשר נחכאו שם וישמו אבנים

10 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלים כי
לכדר יהושע את העי ויחרימה--כאשר עשה ליריחו
ולמלכה כן עשה לשיע ולמלכה וכי השלימו ישבי
גבעון את ישראל ויהיו בקרבתם ² ויראו מא-
כי עיר נדולה גבעון כאחת ערי המלכה וכי
היא נדולה מן חשי ובכל אנשה נברים ³ ושלח
אדני צדק מלך ירושלים אל הוהם מלך חברון
ואל פרעם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל
דביר מלך גלון--לאמר ⁴ עלו אליו ועוזני ונכח
את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל ⁵
ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלים
מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך גלון--
הם וככל מהניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה ⁶
וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המתחנה הגלגלה
לאמר אל תרפ' ידיך מעבדיך עליה אלינו מהריה
והושעה לנו ועזרנו--כי נקבעו אלינו כל מלכי
האמורי ישבי ההר ⁷ ויעל יהושע אל המתחנה הגלגלה
וככל עם המלחמה עמו וככל גבורי החול ⁸ ויאמר
יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתחים
לא עמד איש מהם בפניך ⁹ ויבא אליהם יהושע
פתאם כל הלילה עליה עלה מן הגלגל ¹⁰ ויהם יהוה
לפני ישראל ויכם מכח נדולה גבעון וירדפן
דרך מעלה בית חורן ויכם עד עזקה ועד מקדה
ובויהי בסנס מפני ישראל הם במורד בית חורן
ויהוה השליך עליהם אבנים נדלות מן השמים
עד עזקה--וימתו רבים אשר מתו באבני הברך
מאשר הרגו בני ישראל בחרב ¹¹ או ידבר יהושע
לייהוה ביום שתיהוה את האמרי לפני בני ישראל

כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל ⁴³ וישב
 יהושע וכל ישראל עמו אל המנהה הגלגלה
11 ויהי כسمע יבין מלך חצור וישלח אל יוכב
 מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף ² ואל
 המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרוות-
 ובשפלה ובנויות דור מים ³ המכני מזרחה וממערב
 והאמריו והחתי והפרוזי והיבוסי בהר והחווי תחת
 חרמוני בארץ המצפה ⁴ ויצאו הם וככל מהণיהם
 עם-עם רב כחול אשר על שפת הים לרבות וסוס
 ורכב רב מאד ⁵ ווועדו כל המלכים האלה ויבאו
 יהנו יהדו אל מי מרים להלهم עם ישראל ⁶
 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפנים--כי מחר
 כתה זו את אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל
 את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם תשרפּ ב האש ⁷
 ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי
 מרום-פתחם ויפלו בהם ⁸ ויתנמ' יהוה ביד ישראל
 ויקום וירדפם עד צידון רבה ועד משפטות מים
 ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השair
 להם שריד ⁹ ווועש להם יהושע כאשר אמר לו
 יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש
¹⁰ וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת
 מלכה הכה בחרב כי חצור לפניים--הייא ראש כל
 הממלכות האלה ¹¹ ויכו את כל הנפש אשר בא
 לפּי חרב החרים--לא נותר כל נשמה ואת חצור
 שרף באש ¹² ואת כל ערי המלכים האלה ואת
 כל מלכיהם לכדר יהושע ויכם לפּי חרב--החרדים
 אותם כאשר צוה משה עבר יהוה ¹³ ריך כל הערים
 העמדות על תלם--לא שרפם ישראל זולתי את
 חצור לברדה שרף יהושע ¹⁴ ובכל שלל הערים
 האלה והבמה בזויהם להם בני ישראל רק את
 כל האדם הכו לפּי חרב עד השמדם אותם--לא
 השairו כל נשמה ¹⁵ כאשר צוה יהוה את משה
 עברדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע--
 גדרות על פי המערה עד עצם היום הזה ²⁸ ואת
 מקדה לגד יהושע ביום ההוא ויכה לפּי חרב
 ואת מלכה--החרם אותם ואת כל הנפש אשר בה
 לא השair שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה
 למלך יריחו ²⁹ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו
 ממקדה--לבנה וילחם עם לבנה ³⁰ ויתן יהוה נם
 אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפּי חרב ואת
 כל הנפש אשר בה לא השair בה שריד ויעש
 למלך כאשר עשה למלך יריחו ³¹ ויעבר יהושע
 וכל ישראל עמו מבנה--לכיש והן עלייה וילחם
 בה ³² ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה
 ביום השני ויכה לפּי חרב ואת כל הנפש אשר בה--
 ככל אשר עשה לבנה ³³ או על הרם מלך נור
 לעזר את לכיש ויכתו יהושע ואת עמו עד בלתי
 השair לו שריד ³⁴ ויעבר יהושע וכל ישראל
 עמו מלכיש--עגלה וחנו עלייה וילחמו עליה ³⁵
 וילכדה ביום ההוא ויכה לפּי חרב--את כל
 הנפש אשר בה ביום ההוא החרדים ככל אשר עשה
 לכלcis ³⁶ ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלוֹנה--
 הברונה וילחמו עליה ³⁷ וילכדה ויכה לפּי חרב
 ואת מלכה ואת כל עדריה ואת כל הנפש אשר בה
 לא השair שריד ככל אשר עשה לעגלוֹן ויחרם
 אותו ואת כל הנפש אשר בה ³⁸ וישב יהושע וכל
 ישראל עמו דברה וילחם עליה ³⁹ וילכדה ואת
 מלכה ואת כל עדריה ויכם לפּי חרב ויחרימו את
 כל נפש אשר בה לא השair שריד כאשר עשה
 לחברון כן עשה לדברה ולמלך וכאשר עשה
 לבנה ולמלך ⁴⁰ ויכה יהושע את כל הארץ החר
 והגנב והשפלת והאשדות ואת כל מלכיהם--לא
 השair שריד ואת כל הנשמה החרדים כאשר צוה
 יהוה אלהי ישראל ⁴¹ ויכם יהושע מקדש ברנע
 ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד נבעון ⁴² ואת כל
 המלכים האלה ואת ארצם לכדר יהושע פעם אחת

לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה ¹⁶
ויהשע ובני ישראל במעבר הירדן ימה מבעל גד
בקעת הלבנון ועד החר החולק העלה שעירה
ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה--כמחלקתם ⁸
בהר ובשפלה ובערבה ובashdot ובמדרבר ובנגב-
החוות האמרי והכנען הפרוזי החוי והיבוסי ⁹
מלך יריזו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד
¹⁰ מלך ירושלים אחד מלך חברון אחד מלך
ירמות אחד מלך לכיש אחד ¹² מלך עגנון אחד
מלך גור אחד ¹³ מלך דבר אחד מלך גדר אחד
¹⁴ מלך חרמה אחד מלך ערד אחד ¹⁵ מלך לבנה
אחד מלך עדולם אחד ¹⁶ מלך מקדה אחד מלך
בית אל אחד ¹⁷ מלך תפוח אחד מלך חפר אחד
¹⁸ מלך אפק אחד מלך לשرون אחד ¹⁹ מלך מדורן
אחד מלך חצור אחד ²⁰ מלך שמרון מריאן אחד
מלך אכשף אחד ²¹ מלך תענך אחד מלך מגדו
אחד ²² מלך קדרש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד
מלך דור לנפת דור אחד מלך נוים לנגלן אחד
²³ מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד
²⁴ מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד
13 יהושע זקן בא ביום ויאמר יהוה אליו
אתה זקנתה באת ביום והארץ נשארה הרבה
מאך לרשותה ² זאת הארץ הנשארת כל נליות
הפלשתים וכל הנשורי ³ מן השיחור אשר על פני
מצרים ועד גבול עקרון צפונה.-לכנענו תחשב
חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדורי האשקלוני
הgenti והעקרוני והעויים ⁴ מתחימן כל ארץ הכנען
ומעירא אשר לצדנים.--עד אפקה עד גבול האמרי
⁵ והארץ הנגלי וכל הלבנון מזרחה המשמש מבעל
נד תחת החרמון--עד לבוא חמת ⁶ כל ישבי
ההר מן הלבנון עד משפטם מים כל צידנים--
אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפללה לישראל
בנהלה כאשר צויתיך ⁷ וועתה חלק את הארץ הזאת
בנהלה--לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה ⁸
ולחציו שבט המנשה ⁷ ואלה מלכי הארץ אשר הכה
עם הרואני והנדי לקחו נחלתם--אשר נתן להם
יהושע

moshe ב עבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה
עבד יהוה 9 מעודוער אשר על שפת נחל ארנון
שהבט מנשה והוא לחץ מטה בני מנשה--למשפחותם
ויהיו נבולם ממהנים כל הבשן כל מלכות עוג
מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן--ששים עיר
31 וחצי הגלעד ועתירות ואדרעי ערי מלכות
עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצוי בני מכיר
למשפחותם 32 אלה אשר נחל משה בערכות מואב
מעבר לירדן יריחו מזרחה 33 ולשבט הלווי--לא
נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם

כasher dror lahem

14 ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען--
אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויושבם בן נון וראשי
אבות המתוות לבני ישראל 2 בנורול נחלתם כאשר
צוה יהוה ביד משה לחשעת המתוות וחציו המטה 3
כין נתן משה נחלה שני המתוות וחציו המטה מעבר
ליירדן וללויים--לא ננן נחלה בתוכם 4 כי היו בני
ווסף שני מתוות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים
באرض כי אם ערים לשבות ומגרשייהם למקניהם
ולקניהם 5 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
ישראל ויחלקו את הארץ 6 ויגשו בני יהודה אל
יהוד בענגלן ויאמר אליו כלב בן ינפה הקני אתה
ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש
האלחים על אדורי ועל אדורייך--בקדרש ברנע 7
בן ארבעים שנה אני בשלוח משה עבר יהוה אליו
מקדש ברנע--לרגל את הארץ ואשב אותו דבר
כאשר עם לבבי 8 ואחוי אשר על עמי המסוי את לב
העם ואני מלאתי אחרי יהוה אלהי 9 וישבע משה
בימים ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרך רגלא
בה לך תהיה לנחלה ולבנייך עד עולם כי מלאת
אחורי יהוה אלהי 10 ועתה הנה הנה היהת אוטי
כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה
את הדבר הזה אל משה אשר הילך ישראל במדבר
ועתה הנה אני היום בן חמיש וש שנים שנה 11 עודני

moshe ב עבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה
עבד יהוה 9 מעודוער אשר על שפת נחל ארנון
והעיר אשר בתוכה הנחל וכל המישר מידבא--
עד דיבון 10 וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר
מלך בחשובון--עד נבול בני מעון 11 והגלעד ונבול
הנשורוי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן--
עד סלכה 12 כל מלכות עוג בבשן אשר מלך
בעתרות ובאדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים
ויכם משה וירשם 13 ולא הורשו בני ישראל את
הגשורוי ואת המעתבי יושב נשור ומעכת בקרוב
ישראל עד היום הזה 14 רק לשבות הלווי לא נתן
נחלה אשיה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר
דבר לו 15 ויתן משה למטה בני ראובן למשפחותם
16 ויהיו להם הנבול מעודוער אשר על שפת נחל
ארנון והעיר אשר בתוכה הנחל וכל המישר--על
מידבא 17 חשובון וכל עיריה אשר במישר דיבון
ובמאות בעל ובית בעל מעון 18 ויהודצה וקדמתה
ומפעת 19 וקריתים ושבניה וצורת השחר בהר
העמק 20 ובית פער ואשדות הפסנה ובית היישנות
21 וכל ערי המישר וכל מלכות סיחון מלך
האמרי אשר מלך בחשובון אשר הכה משה אותו
ואת נשאי מדין את אווי ואת רקס ואת צור ואת
חוור ואת רבע נסיכי סיחון שבי הארץ 22 ואת
בלעם בן בעור הקוסם--הרגו בני ישראל בחרב
אל חללייהם 23 ויהיו נבול בני ראובן--hiradan ונבול
וזאת נחלה בני ראובן למשפחות הערים וחצריהם
24 ויתן משה למטה נד לבני נד למשפחותם 25 ויהיו
לهم הנבול--יעזר וכל ערי הגלעד וחציו ארץ בני
עomon עד ערוד אשר על פניו הרבה 26 ומוחשובון עד
רמות המצפה ובطنיהם וממחנים עד נבול לדבר
27 ובעמק בית הרם ובית נמרה וסוכות וצפון יתר
מלכות סיחון מלך חשובון הירדן ונבל--עד קצעה
ים כנרת עבר הירדן מזרחה 28 זאת נחלה בני נד

הגבול שכרכונה ו עבר הר הבעלہ ו יצא לבנאל והיו
 תוצאות הגבול ימה ¹² וגבול ים הימה הגדול וגובל
 זה גובל בני יהודה סביב- למשפחתם ¹³ ולכלבל
 בן יפנה נתן חלק בתוכה בני יהודה אל פי יהוה
 ליהושע--את קריית ארבע אבי הענק היא חברון
¹⁴ וירש שם כלב את שלושה בני הענק--את ששי
 ואת אחימין ואת תלמי ילידי הענק ¹⁵ וייעל שם אל
 ישבי דבר ושם דבר לפנים קריית ספר ¹⁶ ויאמר
 כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה--ונתתי לו
 את עכסה בתוי לאשה ¹⁷ וילכדה עתניאל בן קני
 אחוי כלב וייתן לו את עכסה בתו לאשה ¹⁸ ויהי
 בכוואה ותוסיתתו לשאול מאת אביה שדה ותצנה
 מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך ¹⁹ ותאמר תנה
 לי ברכחה כי ארץ הנגב נתני ונתחה לי נלחמים
 ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות ²⁰ זאת
 נחלת מטה בני יהודה--למשפחתם ²¹ ויהיו הערים
 מקצתה למטה בני יהודה אל גובל אדום בנגב--
²² קבצאל ועדר וינור ²² וקינה ודימונה ועדעדה ²³
 וקדש וחצור ויתנן ²⁴ זיף וטלים ובעלות ²⁵ וחצור
 חרתה וקריות החרון היא חצור ²⁶ אממ ושמי
 ומולדת ²⁷ וחצור גדרה וחשמון ובית פלט ²⁸ וחצור
 שועל ובאר שבע ובוויתיה ²⁹ בעלה ועיים ועצים ³⁰
 ואלהתולד וכסיל וחרמיה ³¹ וצקלג ומדמנה סנסנה
 וזנוח ועין גנים תנוף והעינים ³⁵ ירמות ועדלים
 ולבאות ושלחים ועין רדמן כל ערים עשרים
 שכבה ועזה ³⁶ ושערם ועדיתם והגדרה וגדרותם
 ערים ארבע עשרה וחצריהם ³⁷ צנן והדשה ומגדל
 נד ³⁸ ודלאען והמצפה ויקתאל ³⁹ לכיש ובצקת
 ועגלוון ⁴⁰ וככבודן ולחמס וכתלייש ⁴¹ וגדרות בית
 דגון ונעמה ומקדחה ערים שש עשרה וחצריהם ⁴²
 לבנה ועתה ועשן ⁴³ וויפתח ואשנה ונציב ⁴⁴ וקעללה
 ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהם ⁴⁵ עקרון
 היומן חזק כאשר ביום שלח אותו משה--ככחו או
 וככחו עתה למלחמה ולבוא ¹² ועתה תנה
 לי את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי
 אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים גדרות
 בצדות--אולי יהוה אותו ודורותיהם כאשר דבר
 יהוה ¹³ ויברכחו יהושע ויתן את חברון לכלב בן
 יפנה לנחלת ¹⁴ על כן היתה חברון לכלב בן יפנה
 הכספי לנחלת עד היום זה--יען אשר מלא אחרי
 יהוה אלהי ישראל ¹⁵ ושם חברון לפנים קריית
 ארבע האדים הנגדל בענקים הוא והארץ שקטה
 ממלחמה

15 ויהי הנורל למטה בני יהודה--למשפחתם אל
 גובל אדום מדבר צן נגה מקצתה תימן ² ויהיו להם
 גובל נגב מקצתה ים המלח מן הלשון הפנה נגה ³
 ויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועbara צנה ועלה
 מנגב לקדר ברכנע ועבר החרון ועלה אדרה ונסב
 הקרקעה ⁴ ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והוא
 (והיו) תוצאות הנובל ימה זה יהיה לכם נגב ⁵
 וגובל קדרמה ים המלח עד קצה הירדן וגובל לפאת
 צפונה מלשון הים מקצתה הירדן ⁶ ועלה הנובל בית
 חנלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הנובל אבן
 בהן בן ראובן ⁷ ועלה הנובל דברה עמוק עכור
 צפונה פנה אל הגליל אשר נכח למעלה אדים
 אשר מנגב לנחל ועבר הנובל אל מי עין שימוש והוא
 תצאתיו אל עין רגל ⁸ ועלה הנובל ני בן הנם אל
 כתף היבוסי מנגב--היא ירושם ועלה הנובל אל
 ראש ההר אשר על פניו ני הנם ימה אשר בקצתה
 עמק רפאים צפונה ⁹ ותادر הנובל מרראש ההר
 אל מעין מי נפתחו ויצא אל ערי הדר עפרון ותادر
 הנובל בעלה היא קריית יערם ¹⁰ ונסב הנובל
 מבعلاה ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר
 יעדים מצפונה היא כסלוון וירד בית שימוש ועבר
 תמנה ¹¹ ויצא הנובל אל כתף עקרון צפונה ותادر

ובנתייה וחצריה 46 מעקרון וימה כל אשר על יד אשדוד וחצריהן 47 אשדוד בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה--עד נחל מצרים והם הנבול (הגול) וגובל 48 ובהר--شمיר ויתור ושוכת 49 ורנה וקרית סנה היא דבר 50 וענבר ואשתמה וענים 51 וגשן וחאן ונלה ערמים אחת עשרה וחצריהן 52 ארבע ורומה ואשען 53 וינום (וינום) ובית הפתוח ואפקה 54 וחתמה וקרית ארבע היא חברון-וצייר ערמים תשע וחצריהן 55 מעון כרמל וויר וויטה ערומים עשר וחצריהן 56 קזין גבעה ותמנה ויזרעאל ויקדעם וזנוח 57 חלחול בית צור ונדרור 58 ערמים עשר וחצריהן 59 מערת ובית ענות ואלהתקן ערמים שש וחצריהן 60 קריית בעל היא קריית יערם--והרבה ערמים שתים וחצריהן 61 במדבר--בית הערבה מדין וסכמה 62 והגבשן ועיר המלח וען גדי ערמים שש וחצריהן 63 ואת היבוסי יושבי ירושלים לא יוכלו (יכלו) בני יהודה להורישם וישב היבוסי את בני יהודה בירושלם עד היום הזה

16 ויצא הנורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עליה מיריחו בהר--בית אל 2 ויצא מבית אל לוזה ועבר אל גבול הארץ עטרות 3 וירד ימה אל גבול היפלטי עד גבול בית חורון תחנות--ועד גזר והיו תצאותו ימה 4 וינהלו בני יוסף מנשה ואפרים 5 ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חורון עליון 6 ויצא הנבול הימה המכמתת מצפון ונסב הנבול מזרחה תאנת שללה ו עבר אותו מזרחה יונה 7 וירד מינוחה עטרות ונערחה ופגע ביריחו ויצא הירדן 8 מתחופו ילק הנבול ימה נחל קנה והוא תצאותו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם 9 והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה--כל הערים וחצריהן 10 את יהושע אמר מרודע נתה לי נחלה נורל אחד

וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה ¹⁵ ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עללה נורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף ¹⁶ ויהיו להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועללה הנבול אל כתף יריחו מצפון ועללה בהר ימה והיה (והי) הצאתיו מדברה בית און ¹⁷ ועבר שם הגבול לוזה אל כתף לוזה נגביה--היא בית אל וירד הגבול טטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון ¹⁸ ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגביה מן ההר אשר על פניו בית חרון נגביה והיה (והי) תצאתיו אל קריית בעל הייא קריית ערים עיר בני יהודה ואת פאת ים ¹⁹ ופאת נגביה מקצת קריית ערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתחה ²⁰ וירד הגבול אל קצתה ההר אשר על פניו יי' בן הنم אשר בעמק רפאים צפונה וירד ני' הنم אל כתף הבוסי נגביה וירד עין רג'ל ²¹ ותאר מצפון ויצא עין שם שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדרים וירד אבן בהן בן ראובן ²² ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבה ²³ ועבר הגבול אל כתף בית חנלה צפונה והיה (והי) תצואתיו (תצאות) הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצתה הירדן נגביה זה גבול נגב ²⁴ והירדן יגבל אותו לפאת קדמה זאת נחלה בני בנימין לגבוליה סביב---למשפחותיהם וזהו הערים למטה בני בנימין--למשפחותיהם ²⁵ והעפני גבע ערים שתים עשרה העמוני (העמנה) והעפני גבע ערים שתים עשרה וחצריהם ²⁶ גבעון והרמיה ובארות ²⁷ והמצפה והכפריה והמצפה ²⁸ ורקם וירפאל ותראללה ²⁹ וצלע האלף והיבוסי הייא ירושלים גבעת קריית--ערים ארבע עשרה וחצריהם זאת נחלה בני בנימין למשפחותם

19 **ויצא הנורל השני לשמעון--لمטה בני שמעון למשפחותם ויהיו נחלתם בתוך נחלה בני יהודה ²**

וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני לך היורה ובראת לך שם בארץ הפלוי והרפאים כי אין לך הר אפרים ³⁰ ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני היושב בארץ העמק לאשר בכheit שאן ובונותיה ולאשר בעמק יזרעאל ³¹ ויאמר יהושע אל בית יהושע לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך--לא יהיה לך נורל אחד ³² כי הר יהיה לך כי עיר הוא ובראותו והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנען כי רכב ברזל לו--כי חזק הוא

18 **ויק惶ו כל עדת בני ישראל שלה וישבינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפנייהם ² וויתרו בבני ישראל אשר לא חילקו את נחלתם--שבעה שבטים ³ ויאמר יהושע אל בני ישראל עד ana אתם מתרפים לבוא לרשות הארץ אשר נתן לכם יהוה אלה אבותיכם ⁴ הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחים ויקמו ויתהילכו בארץ ויתחבו אותה לפי נחלתם--ויבאו אליו ⁵ וחתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה יעד על נבולו מנגב ובית יוסף יעד על נבולם מצפון ⁶ ואותם חתחו באرض נורל מה לבני יהוה אלהינו ⁷ כי אין חלק לליים בקרבתם כי כהנת יהוה נחלתו ונגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה ⁸ ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את החלקים לכתב את הארץ לאמר לכוכו וחתחלכו בארץ וככתבו אותה ושובו אליו ופה אשליך ⁹ לכם נורל לפני יהוה בשלה ⁹ וילכו האנשים ויעברו בארץ ויתבחנו לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המנה שלה ¹⁰ ווישליך להם יהושע נורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמלחkatם ¹¹**

29 ושב הנבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב
 הנבול חסה וייהו (והי) תצאתו הימה מהבל
 אכזיבה 30 ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים
 וחצרים 31 זאת נחלת מטה בני אשר--למשפחתם
 הערים האלה וחצרים 32 לבני נפתלי יצא הנורל
 השמי--לבני נפתלי למשפחתם 33 וייהי גבולם
 מחלף מלאון בצענים ואדמי הנקב ויבנאל--עד
 למקום וייהי תצאתו הירדן 34 ושב הנבול ימה
 איזנות תבור ויצא משם חוקקה ופנעה בזבולון מנגב
 ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מזרחה המשמש
 35 ועריו מבצר--הצדדים צר וחתמת רקט וכנרתת
 ואדרמה והרמה וחצור 37 וקדש ואדרעי וען חצור
 38 ויראן ומגдал אל חرم ובית ענת ובית שם שמש
 ערומים תשע עשרה וחצרים 39 זאת נחלת מטה בני
 נפתלי--למשפחתם הערים וחצרים 40 למטה בני
 דן למשפחתם יצא הנורל השבעי 41 וייהי גבול
 נחלתם--צדרעה ואשთאול ועיר שם 42 ושבילבון
 ואילון ויתלה 43 ואילון ותמנתה ועקרון 44 ואלהתקה
 ונבחון ובעלט 45 ויהוד ובני ברק וגונת רמן 46 ומוי
 הירקון והركון עם הגבול מול יפו 47 ויצא גבול
 בני דן מכם ויעלו בני דן וילחמועם לשם ויליכדו
 אותה ויקו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה
 ויקראו ללם דן כשם דן אביהם 48 זאת נחלת
 מטה בני דן--למשפחתם הערים האלה וחצרים 49
 ויכלו לנحال את הארץ לנבלותה ויתנו בני ישראל
 נחלת ליהושע בן נון בתוכם 50 על פי יהוה נתנו לו
 את העיר אשר שאל--את תמנת סדרה בהר אפרים
 ויבונה את העיר וישב בה 51 אלה נחלת אשר
 נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות
 למאות בני ישראל בנורל בשלה לפני יהוה--פתח
 אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ

20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר 2 דבר אל
 בני ישראל לאמר תננו לכם את ערי המקלט אשר

3 ויהי להם בנהלתם--באך שבע ושבע ומולדת
 וחצץ שועל ובלה ועעם 4 ואלתולד ובתול וחרמה
 5 וצקלג'ובית המרכבות וחצץ סוסה 6 ובית לבאות
 ושrhoן ערמים שלש עשרה וחצרים 7 עין רמן
 ועתר ועשן ערמים ארבע וחצרים 8 וכל החצרים
 אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באך ראמת
 נגב זאת נחלת מטה בני שמעון--למשפחתם 9
 מהבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני
 יהודה רב מהם וניהלו בני שמעון בתוך נחלת
 10 ויעל הנורל השליishi לבני זבולון למשפחתם
 וייהי גבול נחלתם עד שריד 11 וועלה גבולם לימה
 ומרעליה ופנעה ברכבת ופנעה אל הנחל אשר על
 פני יקנעם 12 ושב משריד קדרמה מזרחה המשמש על
 גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה יפייע 13
 ומשם עבר קדרמה מזרחה נתה חפר עתה קצין
 ויצא רמו המתאר הנעה 14 ונבס אתו הגובל מצפון
 נתן והיו תצאתו ני יפתח אל 15 וקתה ונחלה
 ושמרון וידאליה ובית לחם ערים שתים עשרה
 וחצרים 16 זאת נחלת בני זבולון למשפחות--
 הערים האלה וחצרים 17 ליששכר--יצא הנורל
 הרבישי לבני יששכר למשפחות 18 וייהי גבולם--
 ירושאליה והכסולות ושונם 19 וחברפים ושיאן ואנחרת
 והרבית וקשיון ואבץ 21 ורמות וען גנים וען
 חרדה ובית פצץ 22 ופנעה הגובל בתבור ושהצומה
 (ושחצימה) ובית שמש והוא תצאות גבולם הירדן
 ערומים שיש עשרה וחצרים 23 זאת נחלת מטה
 בני יששכר--למשפחתם הערים וחצרים 24 ויצא
 הנורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם 25
 וייהי גבולם--חלוקת וחלי ובטן ואכשף 26 ואלמלך
 ועמד ומושאל ופנעה בכרמל הימה ובשיחור לבנת
 27 ושב מזרחה המשמש בית דגן ופנעה בזבולון ובני
 יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול
 משמאלו 28 ועברון ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה

זבולון--ערים שתים עשרה 8 וויתנו בני ישראל ללוים את הערים האלה ואת מנרגשין כאשר צוה יהוה ביד משה בנורל 9 וויתנו מmetaה בני יהודה ומmetaה בני שמעון--את הערים האלה אשר יקראו אתנן בשם 10 ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם היה הנורל ראשונה ובו ייתנו להם את קריית ארבע אביה הענק היא חברון--בhar יהודה ואת מנרגשה סכיבתיה 12 ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לבב בן יפנה באחוזה 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצתה--את חברון ואת מנרגשה ואת לבנה ואת מנרגשה 14 ואת יתר מנרגשה ואת יטה ואת מנרגשה את בית שם ואת חלן ואת מנרגשה ואת אשטען ואת מנרגשה 15 ואת חלן ואת מנרגשה ואת דבר ואת מנרגשה 16 ואת עין ואת מנרגשה ואת יטה ואת מנרגשה את בית שם ואת מנרגשה ערים תשע--מאות שני השבטים האלה 17 ומmetaה בנימין את נבעון ואת מנרגשה את גבע ואת מנרגשה 18 את ענתות ואת מנרגשה ואת עלמון ואת מנרגשה ערים ארבע 19 כל ערי בני אהרן הכהנים--שלוש עשרה ערים ומנרגשין 20 ולמשפחות בני קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים 21 וויתנו להם את עיר מקלט הרצתה את שם ואת מנרגשה--בhar אפרים ואת גור ואת מנרגשה 22 ואת קבצים ואת מנרגשה ואת בית חורן ואת מנרגשה ערים ארבע 23 ומmetaה דן--את אלתקא ואת מנרגשה את גבתון ואת מנרגשה 24 את אילון ואת מנרגשה את נת רמנון ואת מנרגשה ערים ארבע 25 וממחצית metaה מנשה--את תענך ואת מנרגשה את נת רמנון ואת מנרגשה ערים שתים 26 כל ערים עשר ומנרגשין למשפחות בני קהת הנותרים 27 ולבני גרשון ממשפחה הלויים--מחצית metaה מנשה את עיר מקלט הרצתה את גולן (גולן) בבשן ואת מנרגשה ואת בעשרה ואת מנרגשה ערים שתים 28 ומmetaה יששכר את קשישון ואת מנרגשה את דברת

דברת אליכם ביד משה 3 לנוּס שמה רוצח מכח נפש בשוגה בבעלי דעת והיו לכם למקלט מנאָל הדם 4 ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באוני זקנ' העיר הראא את דבריו ואספו את העירה אליויהם ונתנו לו מקום וישב עם 5 וכי ירדף נאל הדם אחריו ולא יסנוּר את הרצתה בידיו כי בבל' דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשים 6 וישב בעיר ההוא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מוות הכהן הגדול אשר יהיה ביוםיהם ההם או ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו--אל העיר אשר נס משם 7 ויקדשו את קדרש בגוליל בהר נפתלי ואת שםם בהר אפרים ואת קריית ארבע היא חברון בהר יהודה 8 ו מעבר לירדן ירicho מורה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה רואבן ואת ראמת בנלאד ממטה נד ואת גולן (גולן) בבשן ממטה מנשה 9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הנר בתוכם לנוּס שמה כל מכח נשפ בשוגה ולא ימוּת ביד נאל הדם עד עמדו לפני העדה

21 ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המתוות לבני ישראל 2 וידברו אליהם בשלחה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה להת לנוּ ערים לשבה ומנרגשין להמתנו 3 וויתנו בני ישראל ללוּים מנהלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מנרגשין 4 ויצא הגורל למשפחה הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלויים ממטה יהודה ומmetaה השמעני ומmetaה בנימין בנורל--ערים שלוש עשרה 5 ولבני קהת הנותרים משפחחת metaה אפרים ומmetaה דן וממחצית metaה מנשה בנורל--ערים עשר 6 ולבני גרשון ממשפחות metaה יששכר ומmetaה אשר ומmetaה נפתלי וממחצית metaה מנשה בבשן בנורל--ערים שלוש עשרה 7 לבני מררי למשפחה ממטה רואבן ומmetaה נד ומmetaה

ואת מגרשה ²⁹ את ירמות ואת מגרשה את עין
 עבר יהודה בעבר הירדן ⁵ רק שמרו מאר לעשות
 את המצויה ואת התורה אשר צוה אתכם משה
 עבר יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם ולכלת בכל
 דרכיו ולשמור מצוחיו ולדבקה בו ולעבדו בכל
 לבכם ובכל נפשכם ⁶ ויברכם יהושע וישלחם
 וילכו אל האליהם ⁷ ולחציו שבט המנשה נתן
 משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר
 (בעבר) הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אל
 אחיהם-ויברכם ⁸ ויאמר אליהם לאמר בנכיסים
 רבים שוכנו אל האליהם ובמקנה רב מאר בכסף
 ובזהב ובנחושת ובברזל ובשלמות הרבה מאר
 ראובן ובני נד ולחציו שבט המנשה מאת בני ישראל
 משלחה אשר בארץ כנען-ללכת אל ארץ הגולען
 אל ארץ אחזותם אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד
 משה ¹⁰ ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען
 ויבנו בני רואובן ובני נד ולחציו שבט המנשה שם
 מזבח על הירדן-מזבח נדול לмерאה ¹¹ ווישמעו
 בני ישראל לאמור הנה בנו רואובן ובני נד ולחציו
 שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען-אל
 גלילות הירדן אל עבר בני ישראל ¹² ווישמעו בני
 ישראל ויק惶ו כל עדת בני ישראל שלא לעלות
 עליהם לצבא ¹³ ווישלחו בני ישראל אל בני רואובן
 ואל בני נד ואל לחציו שבט מנשה-אל ארץ הגולען
 את פינחס בן אלעזר הכהן ¹⁴ וועשרה נשאים עמו-
 נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטוות ישראל
 איש ראש בית אבותם הנה לאלפי ישראל ¹⁵
 ויבאו אל בני רואובן ואל בני נד ואל לחציו שבט
 מנשה-אל ארץ הגולען וידברו אתם לאמר ¹⁶ כה
 אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלהתם
 באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה-בבונותכם
 לכם מזבח למדרכם היום ביהוה ¹⁷ המעת לנו
 לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם

גנים ואת מגרשה ערים ארבע ³⁰ וממטה אשר
 את משאל ואת מגרשה את עבדון ואת מגרשה
 את חלקת ואת מגרשה ואת רחוב ואת מגרשה
 ערים ארבע ³¹ וממטה נפתלי את עיר מקלט
 הרצת את קדרש בנילול ואת מגרשה ואת חמת
 דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים
 שלש ³³ כל ערי הנרשמי למשפחות-שלש עשרה
 עיר ומגרשיהן ³⁴ ולמשפחות בני מררי הלויים
 הנותרים-מאות מטה זבולון את יקעם ואת מגרשה
 את קרתה ואת מגרשה ³⁵ את דמנה ואת מגרשה
 את נהיל ³⁶ ואת מגרשה ערים ארבע וממטה
 נד את עיר מקלט הרצת את רמת בנילען ואת
 מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה ³⁷ את חשבון ואת
 מגרשה את יער ואת מגרשה כל ערים ארבע ³⁸ כל
 הערים לבני מררי למשפחות הנותרים משפחות
 הלויים ויהי גורלם-ערים שתים עשרה ³⁹ כל ערי
 והמונה ומגרשיהן ⁴⁰ תהינה הערים האלה-עיר
 עיר ומגרשיה סביבתיה כן לכל הערים האלה
 וויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע
 לתה לאבותם וירושה וישבו בה ⁴² ווינה יהוה להם
 מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש
 בפניהם מכל איביהם-את כל איביהם נתן יהוה
 בידם ⁴³ לא נפל דבר-מכל הדבר הטוב אשר
 דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא

22 אז יקרא יהושע לרואובני ולנדי ולחציו מטה
 מנשה ² ויאמר אליהם-אתם שמרתם את כל אשר
 צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל
 אשר צויתי אתכם ³ לא עזבתם את אחיכם זה
 ימים רבים עד היום הזה ושמרתם-את משמרת
 מצות יהוה אלהיכם ⁴ ועתה הניח יהוה אלהיכם
 לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם

ובני מנשה וויטב בעיניהם 31 ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני רAOובן ואל בני נד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלהם ביהוה המעל הזה או הצלתם את בני ישראל-מיד יהוה 32 וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיות מאת בני רAOובן ומאת בני נד מארץ הגלעד אל ארץ כנען-אל בני ישראל וישבו אותם דבר 33 וויטב הדבר בעינו בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלה עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני רAOובן ובני נד ישבים בה 34 ויקראו בני רAOובן ובני נד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האללים

23 ויהי מימים רבים אחריו אשר הנית יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים 2 ויקרא יהושע לכל ישראל--לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם-אני זקנתי באתי ביום 3 ואתם ראותם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה--מןנים כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם 4 ראו הפלתו לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה--לשכטיכם מן הירדן וככל הגוים אשר הכרתוי והם הנדיל מבוא המשמש 5 ויהוה אלהיכם הוא יהדרם מפניכם והורייש אתכם מלפניים וירושם את הארץ כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם 6 וחוקתם מאד--לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורה משה לבلتוי سور ממנו ימין ושמאול 7 לבلتוי בא בינוי האלה הנשאים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשבעו ולא תעבורם ולא תשתחוו להם 8 כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום זהה 9 ווירש יהוה מפניכם ווים גדלים ועצומים אתם לא עמד איש בפניכם עד היום זהה 10 איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם 11 ונשמרתם מאד

את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום זהה והוא הנק בעדת יהוה 18 ואתם תשבו היום מהחר יהוה והיה אתם תمرדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל ליקatz' 19 ואך אם טמאה ארץ אחוזתכם עברו לכם אל ארץ אחוזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והחציו בתוכנו וביהוה אל תمرדו ואתנו אל תמרדו בנבתכם לכם מזבח מלעלדי מזבח יהוה אלהנו 20 הלו עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא נוע בענו 21 ויענו בני רAOובן ובני נד וחצי שבת המנחה וידברו את ראשיו אלף ישראל 22 אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושענו היום זהה 23 לבנות לנו מזבח לשוב מהחר יהוה ואם להעלות עליו עללה ומנהה ואם לעשות עליו זבח שלמים-- יהוה הוא יבקש 24 ואם לא מראנה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בנים לבניינו לאמר מה لكم וליהוה אלהי ישראל 25 וגבול נתן יהוה בינוינו ובניכם בני רAOובן ובני נד את הירדן--אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בינוי לבلتוי ירא את יהוה 26 ונאמר--נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעלה ולא לזבח 27 כי עד הוא בינוי ובניכם בין דורותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניינו בעלותינו ובזבחינו ובשלמים ולא יאמרו בנים מחר לבניינו אין לכם חלק ביהוה 28 ונאמר--והיה כי יאמרו אלינו ואל דורותינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעלה ולא לזבח--כי עד הוא בינוי ובניכם 29 חלילה לנו ממנה למדר ביהוה ולשוב היום מהחר יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח--מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפנינו משכנו 30 וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלף ישראל אשר אותו את הדברים אשר דברו בני רAOובן ובני נד

לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם ¹² כי אם
שוב תשבו ודרכם ביתר הנזירים האלה הנסרים
האלוה אתכם והתחננתם בהם ובאתם בהם והם
בכם ¹³ ידוע תדרו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם
להוריש את הנזירים האלה מלפניכם והוא לכם לפה
ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד
אברכם מעל הארץ הטובה הזאת אשר נתן לכם
יהוה אלהיכם ¹⁴ והנה אני הולך היום בדרך
כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי
לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר
דבר יהוה אלהיכם עלייכם--הכל באו لكم לא
נפל ממנה דבר אחד ¹⁵ והוא כאשר בא עליכם כל
הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן
יביא יהוה עלייכם את כל הדבר הרע--עד המשמד
אוותכם מעל הארץ הטובה הזאת אשר נתן לכם
יהוה אלהיכם ¹⁶ בעברכם את ברית יהוה אלהיכם
אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחוויתם להם--וחרה אף יהוה בכם ואבדתם

מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם

24 **ויאסף** יהושע את כל שבט ישראל שכמה
ויקרא לזקני ישראל ולראשו ולשפטיו ולשטריו
ויתיצבו לפני האלים ² ויאמר יהושע אל כל
העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר
ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי
נחור ויעבדו אלהים אחרים ³ וואה אביכם
את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ
כנען וארב (וארבה) את זרועו ואת לוי את יצחק
וatan ליצחק את יעקב ואת עשו ואת ליעשא את
הר שער לרשות אותו וייעקב ובניו ירדנו מצרים ⁵
ואשלח את משה ואת אהרן ואנפ' את מצרים כאשר
עשויות בקרבו ואחר הוצאתיהם אתכם ⁶ ואוציא את
אבותיכם מצרים ותבאו הימה וירדף מצרים
אחרי אבותיכם ברכב ובפרשם--ים סוף ⁷ ויצו עקו

²⁰ כי תעצבו את יהוה ועברתם אלְהִי נכר ושב
והרע לכם וכלה אתכם אחריו אשר היטיב לכם
²¹ ויאמר העם אלְ יהושע לא כי את יהוה נعبد
ויאמר יהושע אלְ העם עדים אתם בכם כי אתם
בחרתם لكم את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים
²² ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבתם והטו
את לבבכם אלְ יהוה אלהי ישראל ²³ ויאמר העם
אלְ יהושע את יהוה אלהינו נعبد ובoklyn נשמע ²⁴
ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק
ומשפט בשכם ²⁵ ויכתב יהושע את הדברים האלה
בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם
תחת האלה אשר במקדש יהוה ²⁶ ויאמר יהושע אלְ
כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה--כי היא
משמעותה את כל אמר יהוה אשר דבר עמננו והיתה
בכם לעדה פן תכחxon באלהיכם ²⁷ וישלח יהושע
את העם איש לנחלתיו ²⁸ ויהי אחרי הדברים האלה
וימת יהושע בן נון عبد יהוה--בן מאה ועשר שנים
²⁹ ויקברו אותו בנבול נחלתו בתמנת סרחה אשר
בהר אפרים מצפון להר געש ³⁰ ויעבר ישראל את
יהוה כל ימי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה
ימים לאחר יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה
אשר עשה לישראל ³¹ ואת עצמות יוסף אשר העלו
בני ישראל ממצרים קברו בהם בחלוקת השדה
אשר קנה יעקב מאות בני חמוץ אבי שכם במאה
קשייה ויהיו לבני יוסף לנחלתה ³² ואלעזר בן
אהרן מת ויקברו אותו בנבעת פנינהス בנו אשר נתן
לו בהר אפרים

שופטים

ואת אשקלון ואת נבולה ואת עקרון ואת נבולה ¹⁹ ויהי יהוה את יהודה וירש את החר כיו לא להוריש את ישב העמק כי רכב ברזל להם ²⁰ ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש שם את שלשה בני הענק ²¹ ואת היבוסי ישב ירושלים לא הורישו בני בנימין וישב היבוסי את בני בנימין בירושלם עד היום הזה ²² ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהוה עםם ²³ ויתרו בית יוסף בቤת אל ושם העיר לפנים לו ²⁴ ויראו השמירים איש יצא מן העיר ויאמרו לו הראנו את מבוא העיר ועשינו עמק חסד ²⁵ ויראמ את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלו ²⁶ וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לו--הוא שמה עד היום הזה ²⁷ ולא הוריש מנסה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת ישביבם יבלעם ואת ישביבי) דור ואת בנותיה ואת ישביבי יבלעם ואת בנותיה ואת ישביבי מגדו ואת בנותיה וואל הכנעני לשבת הארץ הזאת ²⁸ ויהי כי חזק ישראל ישים את הכנעני למס והוריש לא הורישו ²⁹ ואפרים לא הוריש את הכנעני היושב בנזר וישב הכנעני בקרבו בנזר ³⁰ זבולון לא הוריש את ישביבי קתרון ואת ישביבי נהלה וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס אשר לא הוריש את ישביבי עכו ואת ישביבי צידון ³¹ ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחוב ³² וישב האשורי בקרב הכנעני ישביבי הארץ כי לא הורישו ³³ נפתלי לא הוריש את ישביבי בית שמש ואת ישביבי בית ענת וישב בקרב הכנעני ישביבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס וילחצו האמרי את בני דן ההריה כי לא נתנו ³⁴ לרדת לעמק ³⁵ ויויאל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס גובל האמרי ממעלה עקרבים--מהסלע וממעלה ³⁶

1 ויהי אחרי מות יהושע וישראל בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנען בטהלה להלחם בו 2 ויאמר יהוה יהודת יעלה הנה נתתי את הארץ בידך 3 ויאמר יהודת לשמעון אחיו עלה אני בNEL ולחמה בכנען והלכתי גם אני את נורליך וילך את שמעון ⁴ ויעל יהודת והוא יהוה את הכנען והפרזי בידם ויקום בזוק עשרה אלפיים איש ⁵ וימצא אדרני בזוק בזוק וילחמו בו ויכו את הכנען ואת הפרזי ⁶ ווינס אדרני בזוק וירדף אחריו ואחיו אותו--ויקצטו את בנות ידיו ורגלו ⁷ ויאמר אדרני בזוק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מתקצחים היו מלתקצים תחת שלחני--כאשר עשתי כן שלם לי אלהים ויביאו ירושלים וימת שם ⁸ וילחמו בני יהודת בירושלם וילכדו אותה ויכוחה לפי חרב ואת העיר שלחו באש ⁹ ואחר ירדנו בני יהודת להלחם בכנען--וישב ההר והנגב והשפלה ¹⁰ וילך יהודת אל הכנען היושב בחברון ושם חבורן לפנים קריית ארבע ויכו את שיש ואת אחימן ואת תלמי ¹¹ וילך שם אל ישביבי דביר ושם דביר לפנים קריית ספר ¹² ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדרה--ונתתי לו את עכסה בתוי לאשה ¹³ וילכדה עתניאל בן קנו אחיו כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה ¹⁴ ויהי בבואה וסתיתו לשאל מאת אביה השדרה ותצנה מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך ¹⁵ ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתני ונתחה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית ¹⁶ ובני קינוי חתן משה עלו מעיר התמירים את בני יהודת מדבר יהודת אשר בנגב ערדים וילך וישב את העם ¹⁷ וילך יהודת את שמעון אחיו ויכו את הכנען יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמיה ¹⁸ וילכד יהודת את עזה ואת נבולה

2 ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים ויאמר
עליה אתכם ממצרים ואביה אתכם אל הארץ אשר
נשבעתו לאבתיכם ואמר לא אפר ברייתו אתכם
לעולם ² וזאת לא תכרתו ברית לישבי הארץ
זו-זובחויהם תחצון ולא שמעתם בקולו מה
את עשיהם ³ וכן אמרתי לא אגרש אותם מפניכם
והיו לכם לצדדים ואלהיהם יהיו לכם למקש ⁴
ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל
בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו ⁵ ויקראו
שם המקום ההוא בכיכים ויזבחו שם ליהוה ⁶ וישלח
יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו
לראשת הארץ ⁷ ויעברו העם את יהוה כל ימי
יהושע וכל ימי חזקיה אשר האריכו ימים אחורי
יהושע אשר ראו אותה כל מעשה יהוה כל הנadol אשר
עשה לישראל ⁸ וימת יהושע בן נון עבר יהוה
בן מאה ועשר שנים ⁹ ויקברו אותו בגובל נחלתו
בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש ¹⁰ וכן
כל הדור הוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר
אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וכן את המעשה
אשר עשה לישראל ¹¹ וויעשו בני ישראל את הרע
בעיני יהוה ויעברו את הבעלים ¹² ויעזבו את
יהוה אליו אבותם המוציאו אותם מארץ מצרים
וילכו אחורי אלהים אחרים מלפני העמים אשר
סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה ¹³
ויעזבו את יהוה ויעברו לבعل ולעתורתו ¹⁴ ויהר
אף יהוה בישראל ויתגמ ביד ששים וישסו אותם
וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמוד
לפני אויביהם ¹⁵ בכל אשר יצא יתוהה בהם
לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם
ויצר להם מאד ¹⁶ ויקם יהוה שפטים ויושעים
מיד ששים ¹⁷ וכן אל שפטיהם לא שמעו-כי זנו
אחורי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן
הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מוצאות יהוה-לא

3 ואלה הנויים אשר הניח יהוה לנשותם בם את
ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות
כనען ² רק למן דעת דורות בני ישראל למדם
מלחמה-רק אשר לפנים לא ידועם ³ חמשת
סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני והחווי ישב הרים
הלבנון-מהר בעל חרמון עד לבוא חמת ⁴ ויהיו
לನשותם את ישראל-לדעתי היושמו את מוצאות
יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה ⁵ ובני ישראל
ישבו בקרבת הכנען החתי והאמרי והפרזי והחווי
והיבסי ⁶ ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת
בנותיהם נתנו לבנייהם ויעבדו את אלהיהם ⁷ ויעשו
בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישבחו את יהוה
אליהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות ⁸ ויהר
אף יהוה בישראל ומכרם ביד כושן רשעתיהם
מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן
רשעתיהם שמנה שנים ⁹ ויזעקו בני ישראל אל יהוה
ויקם יהוהמושיע לבני ישראל וישראל-את עתניאל
בן קנו אחיו כלב הקטן ממננו ¹⁰ ותהי עליו רוח
יהוה ויפשط את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה
בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעו ידו על

כושן רשותיהם ²¹ ותשיקת הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנו ²² ויספו בני ישראל לעשותה הרע בעני יהוה ויהזק יהוה את עגנון מלך מואב על אלפים איש- כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש ²³ ותכנס מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותקשת הארץ שמנויים שנה ²⁴ ואחריו היה שמנר בן ענת וירשו את עיר התמירים ²⁵ ויעבדו בני ישראל את עגנון מלך מואב שמנוה עשרה שנה ²⁶ ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להםמושיע את אחד בן נרא בן הימני איש אטריד ימיןו וישלחו בני ישראל בידיו מנה לעגנון מלך מואב ²⁷ ויעש לו אחד חרב וללה שני פיות-- נגד ארכה ויתנור אותה מתחת למדיו על ירך ימיןו ²⁸ ויקרב את המנהה לעגנון מלך מואב ועגנון איש בריא מאדר ²⁹ והוא כשר כליה להקריב את המנהה וישלח את העם נשאי המנהה ³⁰ והוא שב מן הפסילים אשר את הגליל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס- ויצאו מעליו כל העמידים עליו ³¹ ואחד בא אליו והוא ישב בעלית המקה אשר לו לבדו ויאמר אחד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא ³² וישלח אחד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימיןו ויתקעה בבטנו ³³ ויבא נס נצוב אחר הלחב ויסגר החלב بعد הלחב- כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשנה ³⁴ ויצא אחד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו- ונעל ³⁵ והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעולות ויאמרו אך מסיק הוא את רגלו בחדר המקה ³⁶ וייחילו עד בוש והנה איןנו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה ארניהם נפל הארץ מת ³⁷ ואחד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את הפסילים וימלט השערתה ³⁸ ויהי בבווא ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם ³⁹ ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו

4 ויספו בני ישראל לעשותה הרע בעני יהוה ואחד מת ² וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצרו ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחירות הגוים ³ ווצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה שערים שנה ⁴ ודברורהasha נבייה אשת לפידות- היא שפטה את ישראל בעת ההיא ⁵ וזהיא ישבת תחת חמר דברה בין הרמה ובין בית אל- בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט ⁶ ותשלח ותקרה לבرك בן אביגעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמק עררת אלפים איש מבני נפתלי ובני זבולון ⁷ ומשכתי אליך אל נחל קוישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתייה בידך ⁸ ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך ⁹ ותאמר הילך אלך עמק אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך- כי ביד האש ימכר יהוה את סיסרא ותקם דברורה ותלך עם ברק קדשה ¹⁰ ויזעק ברק את זבולון ואת נפתלי קדשה ויעל ברגלו עשרה אלף איש ותעל עמו דברה ¹¹ ותחבר הקיני נפרד מקין מבני חכוב חתן משה ויט אהלו עד אילון בצענים (בצענים) אשר את קדש ¹² ויגדו ליסרא כי עלה ברק בן אביגעם הר תבור ¹³ ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אותו- מהירות הגוים

אל נחל קישון ¹⁴ ותאמר דברה אל ברק קום כי בימי שמג'ר בן ענת בימי יעל חදלו ארכות והלכי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך--הלא נתבות--ילכו ארכות עקללות ⁷ חදלו פרזון בישראל חදלו--עד שקמתי דבורה שקמתי אם אלפים איש אחריו ¹⁵ ויהם יהוה את סיסרא ואת יהוה יצא לפני וירד ברק מהר תבור וعشרת כל הרכב ואת כל המנהה לפִי חרב--לפני ברק כל הרכב סיסרא מעל המרכבה וינס ברגלו ¹⁶ וברק רדף אחריו הרכב ואחריו המנהה עד חרשת הגוים מגן אם יראה ורمح בארכעים אלף בישראל ⁹ מנן אם יראה ורمح בארכעים אלף בישראל ⁹ לבני לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה רכבו אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על רכבו ¹⁰ רכבו אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרכו--שיזו ¹¹ מוקול מחצחים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזונו בישראל או ירדו לשעריהם עם יהוה ¹² עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אביגנעם ¹³ או ירד שריד לאדרירים עם יהוה ירד ל' בנבורים ¹⁴ מני אפרים שרשם בעמלק אחיריך בנימין בעמיך מני מכיר ירד מחקקים ומזובלים משכימים בשבט ותכסחו בשמייה ¹⁵ ויאמר אלה השקיני נא מעת מים כי צמאתי ותפחה את נודח החלב ותשקו--SORAH ALI AL TIRAO VOSER AL LI HAALAH סורה אדרני סורה אליו אל תירא ווסר אליה האלהה ותכסחו בשמייה ¹⁵ ויאמר אלה השקיני נא מעת מים כי צמאתי ותפחה את נודח החלב ותשקו--ורק כמי יבָא ושהלֵך ואמר היה שפה איש--ואהמת אם איש יבָא ושהלֵך ואמר היה שפה איש--ואהמת לאם ירדה ברגלו בפלנות ראובן נדלים שרים שבת בעמק שלח ברגלו בפלנות ראובן נדלים שרים חקקי לב ¹⁶ למה ישבת בין המשפטים לשמע שדקות עדרים לפלנות ראובן גדולים חקרי לב ¹⁷ גלעד עבר הירדן שכן ודין ומה יגור אניות אשר ישב נפשו למות--ונפתח עלי מזרמי שדה ¹⁸ באו מלכים נלחמו או נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מנדו נלחמו או נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מנדו בצע כסף לא לךו ¹⁹ מן שמים נלחמו הכוכבים ממלשותם נלחמו עם סיסרא ²⁰ נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרצי נפשי עז ²¹ או הרים עקיבי סוס מדרגות דהרות אביריו ²² או רדו מרזו אמר מלאך יהוה--ארו אדור ישיביה כי לא בא לעוזרת יהוה לעוזרת יהוה בנבורים ²³ תברך נשים--יעל אשת חבר הקינוי מנסים באהל תברך ²⁴ מים שאל חלב נתגה בספל אדרירים הקריבה חמאה ²⁵ יהה ליתד תשלהנה וימינה להלומות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו וממחה וחלפה רקתו ²⁶ בין רגליה כרע נפל שכט בין רגליה כרע ובין רגליה זה שניי--מן פני יהוה אלהי ישראל ²⁷ כנען

5 ותש דבורה וברק בן אביגנעם ביום ההוא אמר ² בפרע פרעתם בישראל בחתנדב עם ברכו יהוה ³ שמעו מלכים האזינו רזנים אני ליהוה אנכי אשירה אומר ליהוה אלהי ישראל ⁴ יהוה בצתך משער בצדך משדרה ארום ארץ רעשה נם שמים نطפו נם עבים نطפו מים ⁵ הרים נולו מפני יהוה זה שניי--מן פני יהוה אלהי ישראל ⁶

ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו
 יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתנו בכח מדין ¹⁴ ויפן
 אליו יהוה ויאמר לך בכח זה והושעת את ישראל
 מכח מדין הלא שלחתי ¹⁵ ויאמר אליו כי אדרני
 بما אושיע את ישראל תגה אלפי הדל במנשה
 ואנכי הצעיר בבית אבי ¹⁶ ויאמר אליו יהוה כי
 אהיה עמק והכית את מדין כאיש אחד ¹⁷ ויאמר
 אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אותן שאתת
 מדבר עמי ¹⁸ אל נא תמש מזה עד באי אלק
 והצאתי את מנהתי והנחתיו לפני ¹⁹ ויאמר אכן אשב
 עד שובך ¹⁹ ונדרען בא ויעש נדי עזים ואיפת קמה
 מצות הבשר שם בסול והמרק שם בפרור ויוצא
 אליו אל תחת האלה ויגש ²⁰ ויאמר אליו מלאך
 האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע
 הלו ואת המرك שפוך וייש ²¹ וישלח מלאך
 יהוה את קצה המשנת אשר בידו וינגע בבשר
 ובמצות ותעל האש מן הצור ותأكل את הבשר
 ואת המצות ומלאך יהוה הלא מעינוי ²² וירא נדרען
 כי מלאך יהוה הוא ויאמר נדרען אתה אדרני יהוה-
 כי על כן ראיתו מלאך יהוה פנים אל פנים ²³
 ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות ²⁴
 יובן שם נדרען מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום
 עד היום הזה--עדנו בעפרת אבי העוזרי ²⁵ ויהי
 בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור
 אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את מזבח
 הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תברת
 ובניו מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעו הזה-²⁶
 במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עליה
 בעצי האשרה אשר תברת ²⁷ ויקח נדרען עשרה
 אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי
 כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות
 יומם-ויעשليل ²⁸ וישיכמו אנשים העיר בפרק
 ותגה נתץ מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתה
 עמו ולמה מצאנו כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר

נפל באשר כרע שם נפל שדור ²⁸ بعد החלון
 נשקפה והיבכ אסיסרא بعد האשנב מדוע בשש
 רכבו לבוא-- מדוע אחריו פעמי מרוכבותיו ²⁹
 חכמאות שרוטיה תענינה אף היא תשיב אמריה
 לה ³⁰ הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמים
 בראש נבר-- שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים
 רקמה צבע רקמות לצואר שלל ³¹ אין יאבדו כל
 אויביך יהוה ואהבו עצת המשם בגברתו ותשקט
 הארץ ארבעים שנה

6 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה
 ביד מדין שבע שנים ² ותעוז יד מדין על ישראל
 מפני מדין שעשו להם בני ישראל את המנהרות אשר
 בהרים ואת המערות ואת המצדות ³ והיה אם זרע
 ישראל--ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עלייו ⁴
 ויחנו עליהם ויחיתו את יבול הארץ עד בואך
 עזה ולא ישארו מניה בישראל ושה ושור וחמור
⁵ כי הם ומkinיהם יעלו ואהלייהם יבואו (ובאו)
 כדי ארבה לרבותיהם ולגמליהם אין מסטר ויבאו
 בארץ לשחתה ⁶ וידיל ישראל מאד מפני מדין
 בישראל אל יהוה ⁷ ויהי כי יעקו בני
 ישראל אל בני ישראל אל יהוה ⁸ וישלח יהוה איש
 נבי אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה
 אלהי ישראל אני העליות אתכם ממצרים ואציא
 אתכם מבית עבדים ⁹ ואצל אתכם מיד מצרים
 omid כל לחיצים ואגרש אותם מפניים ואתנה
 לכם את ארצם ¹⁰ ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם-
 לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים
 בארץם ולא שמעתם בקול ¹¹ וזה מלאך יהוה
 ישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליויאש אבי
 העוזרי נדרען בנו חבט חטים בנת להnis מפני מדין
¹² וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמק
 נבור החיל ¹³ ויאמר אליו נדרען כי אדרני יש יהוה
 עמו ולמה מצאנו כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר

רַב הַוֹּרֶד אֲוֹתָם אֶל הַמִּים וְאַצְרְפָנוּ לְךָ שֶׁמֶן וְהִתְהִיכָּה
 אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִיךְ זֶה יֵלֶךְ אֶתְכָּה יֵלֶךְ אֶתְכָּה וְכֵלָה
 אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִיךְ זֶה לֹא יֵלֶךְ עַמְּךָ הוּא לֹא יֵלֶךְ⁵
 וַיַּרְדֵּת הַעַם אֶל הַמִּים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל גָּדוּן
 כֹּל אֲשֶׁר יַלְכֵד בְּלָשָׁנוּ מִן הַמִּים כַּאֲשֶׁר יַלְכֵד הַכְּלָב
 תְּצִינֵי אֹתוֹ לְבָדָק וְכֵל אֲשֶׁר יַכְרֻעַ עַל בְּرַכְיוֹ לְשָׂתֹות
 וַיַּהַי מִסְפַּר הַמֶּלֶךְ קִים בַּיּוֹם אֶל פִּיהֶם-שֶׁלֶש
 מִאות אִישׁ וְכֵל יִתְרַח הַעַם כָּרְעוּ עַל בְּרַכְיוֹם לְשָׂתֹות
 מִים⁷ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל גָּדוּן בְּשֶׁלֶשׁ מִאות הַאִישׁ
 הַמֶּלֶךְ קִים אֲוֹשֵׁעַ אֲתֶכָּם וַתֵּתִי אֶת מִדְּין בַּיּוֹדָךְ וְכֵל
 הַעַם-יַלְכֵדוּ אִישׁ לִמְקָמוֹ⁸ וַיַּקְהוּ אֶת צְדָה הַעַם
 בַּיּוֹם וְאֶת שׁוֹפְרַתְיָהּם וְאֶת כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֶחָה
 אִישׁ לְאַהֲלוֹ וּבְשֶׁלֶשׁ מִאות הַאִישׁ הַחֹזֶק וְמַתְנָה
 מִדְּין הִיָּה לוּ מִתְחַת בְּעֵמֶק⁹ וַיְהִי בְּלִילָה הַהְוָא
 וַיֹּאמֶר אֱלֹי יוֹהָה קָום רַד בְּמַחְנָה כִּי נָתָתָי בַּיּוֹדָךְ
 וְאֶם יַרְאָתָה לְרַדְתָּה--רַד אַתָּה וְפָרָה נָעַרְךָ¹⁰
 אֶל המַחְנָה¹¹ וּשְׁמַעַת מָה יִדְבְּרוּ וְאַחֲר תְּחֻזָּקָה
 יַרְדֵּךְ וַיַּרְדֵּת בְּמַחְנָה וַיַּרְדֵּה הַוָּא וְפָרָה נָעַרְךָ
 הַחֲמִשִּׁים אֲשֶׁר בְּמַחְנָה¹² וּמִדְּין וְעַמְּלָק וְכֵל בְּנֵי
 קָדְם נְפָלִים בְּעֵמֶק כָּאַרְבָּה לְרַב וּלְגַמְלִיחָם אֵין
 מִסְפַּר כְּחֹול שֶׁל שְׁפַת הַיּוֹם לְדִבְרָה¹³ וַיַּבְאָ גָדוּן--
 וְהַנָּה אִישׁ מִסְפַּר לְרַעְיוֹן חָלוֹם וַיֹּאמֶר הַנָּה חָלוֹם
 חַלְמָתוֹ וְהַנָּה צְלִיל לְחַם שְׁעָרִים מִתְהַפֵּךְ בְּמַחְנָה
 מִדְּין וַיַּבְאָ עַד הַאָהָל וַיַּכְהוּ וַיִּפְלֵל וַיַּהַפְכוּ לְמַעַלָּה
 וַנִּפְלֵל הַאָהָל¹⁴ וַיַּעֲנֵן רַעְיוֹן וַיֹּאמֶר אֵין זֹאת בְּלֹחֵי אָם
 חַרְבָּנָדְעָן בֶּן יוֹאַש אִישׁ יִשְׂרָאֵל נָתַן הַאֱלֹהִים בַּיּוֹם
 אֶת מִדְּין וְאֶת כָּל המַחְנָה¹⁵ וַיְהִי כִּשְׁמַע גָדוּן אֶת
 מִסְפַּר הַחָלוֹם וְאֶת שְׁבָרוֹ-וַיִּשְׁתַּחַווּ וַיִּשְׁבַּב אֶל מַחְנָה
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר קָמוּ כִּי נָתָן יוֹהָה בִּידָכֶם אֶת מַחְנָה
 מִדְּין¹⁶ וַיְחִזֵּן אֶת שֶׁלֶשׁ מִאות הַאִישׁ שֶׁלֶשׁ רָאשִׁים
 וַיִּתְהַנֵּן שׁוֹפְרָה בַּיּוֹד כָּלָם וְכָדִים רִיקִים וּלְפָדִים בְּתוֹךְ
 הַכְּדִים¹⁷ וַיֹּאמֶר אֶל הַיּוֹם מִמְּנִי תַּרְאֵוּ וְכֵן תַּעֲשֵׂו
 וְהַנָּה אֲנָכִי בָּא בְּקַצְחָה המַחְנָה וְהִתְהִיכָּה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
 אֶל פִּים נְשָׁאָרוּ⁴ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל גָדוּן עַד הַעַם

וְאֶת הַפְּרָה הַשְׁנִי הַעַלְתָּה עַל המִזְבֵּחַ הַבּוֹנִי²⁹ וַיֹּאמֶר
 אִישׁ אֶל רַעְיוֹן מַיְעַשׂ הַדָּבָר הַזֶּה וַיַּדְרְשׁוּ וַיִּבְקְשׁוּ
 וַיֹּאמֶר גָּדוּן בֶּן יוֹאַש עַשֶּׂה הַדָּבָר הַזֶּה³⁰ וַיֹּאמֶר
 אָנָשֵׁי הַעִיר אֶל יוֹאַש הַוֹּצָא אֶת בָּנָךְ וַיִּמְתַּחַץ אָתָה
 מִזְבֵּחַ הַבָּעֵל וְכֵי כָרְתָּה אֲשֶׁר עָלָיו³¹ וַיֹּאמֶר
 יוֹאַש לְכָל אֲשֶׁר עָמְדוּ עַלְיוֹ הִתְבִּינוּ לְבַעַל
 אִם אַתָּם תֹּשְׁעִוּן אַוּתוֹ אֲשֶׁר יַרְבֵּב לוּ יוֹמָת עַד
 הַבָּקָר אֲם אֱלֹהִים הַוָּא יַרְבֵּב לוּ כִּי נָתָץ אֶת מִזְבֵּחוֹ³²
 וַיָּקָרָא לוּ בְּיוֹם הַהְוָא יַרְבָּעֵל לְאָמֵר יַרְבֵּב בְּיוֹם הַבָּעֵל
 כִּי נָתָץ אֶת מִזְבֵּחוֹ³³ וּכְל מִדְּין וּמַלְכָה וּבְנֵי קָרְם
 נְאָסְפוּ יְהָדוֹ וַיַּעֲבְרוּ וַיְחִנוּ בְּעֵמֶק יְזְרָעָאל³⁴ וְרוֹחָ
 יְהָוָה לְבָשָׂה אֲתָה גָדוּן וַיַּתְקַע בְּשׁוֹפְרָה וַיַּוְעַק אֲבִיעָזֶר
 אַחֲרָיו³⁵ וּמְלָאכִים שֶׁלֶחָה בְּכָל מִנְשָׁה וַיַּזְעַק נִמְשָׁה
 אַחֲרָיו וּמְלָאכִים שֶׁלֶחָה בְּאָשָׁר וּבְזָבְלוֹן וּבְנַפְתָּלִי
 וַיַּעַלְוּ לְקָרָאתָם³⁶ וַיֹּאמֶר גָדוּן אֶל הַאֱלֹהִים אֲם
 יִשְׁךְ מִשְׁעֵץ בִּידֵי אֶת יִשְׂרָאֵל--בְּגָרוֹן אֶם טַל יְהָוָה עַל
 אֲנָכִי מִצְגֵּן אֶת גָּנוֹת הַצְמָר--בְּגָרוֹן אֶם טַל יְהָוָה עַל
 הַגּוֹנָה לְבַדָּה וְעַל כָּל הָאָרֶץ חַרְבָּה--וַיַּדְעַתִּי כִּי תְוֹשִׁיעַ
 בִּידֵי אֶת יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִבְרָתָ³⁸ וַיַּהַי כָּנְזָב
 מִמְחַרְתָּה וַיַּזְרַע אֶת גָּנוֹנָה וַיִּמְצַץ טַל מִן гָנוֹנָה מַלְוָא
 הַסְּפֵל מִיּוֹם³⁹ וַיֹּאמֶר גָדוּן אֶל הַאֱלֹהִים אֶל יִתְהַר
 אָפָךְ בַּיּוֹם וַיַּדְרְבָה אֶת הַפְּעָם אֶנְסָה נָא רַק הַפְּעָם
 בְּגָנוֹנָה--יְהָיוּ נָא חַרְבָּה אֶל гָנוֹנָה לְבַדָּה וְעַל כָּל הָאָרֶץ
 יְהִי טַל⁴⁰ וַיַּעֲשֵׂה אֱלֹהִים כָּנְזָב הַהְוָא וַיְהִי
 חַרְבָּה אֶל гָנוֹנָה לְבַדָּה וְעַל כָּל הָאָרֶץ היה טַל

7 וַיַּשְׁכַּם יַרְבָּעֵל הַוָּא גָדוּן וְכֵל הַעַם אֲשֶׁר אָטוּ
 וַיַּחֲנוּ עַל עַין חַרְבָּה וְמַחְנָה מִדְּין הַוָּה לְוּ מִצְפָּן
 מִגְבָּעָת הַמּוֹרֶה בְּעֵמֶק² וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֶל גָדוּן רַב
 הַעַם אֲשֶׁר אֶתְכָּה מִתְהַרְתָּה אֶת מִדְּין בַּיּוֹם פָּנָן וַיַּתְפָּאֵר
 עַל יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר יְהָיוּ נָדְבָּדָה לְיִדְךָ³ וַיַּעֲתַהּ קָרָא נָא
 בְּאַזְנֵי הַעַם לְאָמֵר מַיְעַשׂ יְהָיוּ נָא וַחֲדָדָה יְשִׁיבָה
 הַגְּלָעֵד וַיִּשְׁבַּב מִן הַעַם עַשְׁרִים וְשָׁנִים אֶלָף וַעֲשָׂרָה
 אֶלָּפִים נְשָׁאָרוּ⁴ וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֶל גָדוּן עַד הַעַם

כן תעשה ¹⁸ ותקעתי בשופר--אנכי וכל אשר אתי וצלמנע עתה בירך כי נתן ל'צבאך לחם 7 ויאמר נדען--לכן בחת יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודרתיך את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים 8 ויעל שם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות ⁹ ויאמר נם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתך את המגדל הזה ¹⁰ זבח וצלמנע בקרך ומחניהם עם חמאת עשר אלף--כל הנוגדים מכל מהנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב ¹¹ ויעל נדען דרך השכוני באלהים מקדם לנבה וגנבה ויך את המhana והמhana היה בטח ¹² וינסו זבח וצלמנע ירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וככל המhana החריד ¹³ וישב נדען בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס ¹⁴ וילכד נער מאנשי סכות ויאלאו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקינה--שבעים ושבעה איש ¹⁵ ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותו לאמור הCEF זבח וצלמנע עתה בירך כי נתן לאנשיך הייעפים להם ¹⁶ ויקח את זקini העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות ¹⁷ ואת מגדל פנואל נזץ ויהרג את איש העיר ¹⁸ ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמושם אחד כהאר בני המלך ¹⁹ ויאמר אחיך בני אמי הם חי יהוה לו החיתם אותם--לא הרגנו אתכם ²⁰ ויאמר ליתר בכורו קומ הרגנים אתם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי יודנו נער ²¹ ויאמר זבח וצלמנע קומ אתה ופצע בנו--כ כי איש גבורתו ויקם נדען ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השחרנים אשר בצוורי נמליהם ²² ויאמרו איש ישראל אל נדען משל בנו נם אתה גם בנד נם בך כי הוועתנו מיד מדין ²³ ויאמר אלהם נדען לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם ²⁴ ויאמר אלהם נדען

וכן אמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבליך קראות לנו כי הילכת להלחם במדין ויריבון אותו בחזקה ²⁵ ויאמר אליהם מה עשית עתה ככם הלא טוב עללות אפרים--מכביר אכיעזר בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערבות ואת זאב ומה יכלתי לעשות ככם או רפתח רוחם מעלי זאב ומזה יכלתי לעשות ככם או רפתח רוחם מעלי בדרבו הדבר הזה ⁴ ויבא נדען הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אותו עיפים ורדפים ⁵ ויאמר לאנשי סכות תננו נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם--ואנכי רדף אחריו זבח וצלמנע מלכי מדין ⁶ ויאמר שרי סכות הCEF זבח

ויאספו כל בעלי שם וכל בית מלאו וילכו וימליכו
 את אבימלך למלך - עם אלון מצב אשר בשם 7
 ויגנוו ליוותם וילך ויעמד בראש הדר נזירים ויישא
 קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אליו בעלי שם
 וישמע אליהם אלהים 8 הליך הלווי העצים למשח
 עליהם מלך ויאמרו ליזת מלוכה (מלכה) עליינו
 9 ויאמר להם הזית החדרתי את דשני אשר כי
 יכבדו אליהם ואנשים והלכתי לנוע על העצים
 10 ויאמרו העצים לתחנה וכי את מלכי עליינו
 11 ותאמר להם התאניה החדרתי את מתקי ואת
 הנובי הטעבה והלכתי לנוע על העצים 12 ויאמרו
 העצים לגפן וכי את מלוכי (מלך) עליינו 13
 ותאמר להם הגפן החדרתי את תירוש המשמה
 אליהם ואנשים והלכתי לנוע על העצים 14 ויאמר
 כל העצים אל האטד לך אתה מלך עליינו 15 ויאמר
 האטד אל העצים אם באמת אתם משחים אתי
 למ מלך עליכם באו חסו בצלוי ואם אין-חצא אש
 מן האטד ותأكل את ארזי הלבנון 16 ועתה אם
 באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם
 טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביזטו ואם כנמול ידיו
 עשיותם לו 17 אשר נלחם אבי עלייכם וישלח את
 נפשו מנדר ויצל אתכם מיד מדין 18 ואתם קמתם
 על בית אבי היום ותחרנו את בניו שביעים איש על
 ابن אחת ותמליכו את אבימלך בן אמרתו על בעלי
 שם כי אחיכם הוא 19 ואם באמת ובתמים עשיתם
 עם ירבעל ועם ביתו היום הזה - שמחו באבימלך
 וישמח נם הוא בכם 20 ואם אין-חצא אש מאבימלך
 ותأكل את בעלי שם ואת בית מלאו ותצא אש
 מבuali שם ומבית מלאו ותأكل את אבימלך
 21 וינס יהם ויברכה וילך באדרה וישב שם מפני
 אבימלך אחיו 22 ווישר אבימלך על ישראל שלש
 שנים 23 וישלח אליהם רוח רעה בין אבימלך
 ובין בעלי שם ויבנוו בעלי שם באבימלך 24

נשאלת מכם שאלה ותנו לי איש נום שללו כי נומי
 זהב להם כי ישמעאלים הם 25 ויאמרו נתן נתן
 ויפרשו את השמלה וישליך מה איש נום שללו
 26 ויהי משקל נומי הזהב אשר של אלף ושבע
 מאות זהב - בלבד מן השחרנים והנטיפות ובגדי
 הארנמנן שעל מלכי מדין בלבד מן הענקות אשר
 בצווארי נמלייהם 27 ויעש אותו נדען לאפוד וינצן
 אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם
 ויהי לנדען ולביחו למקש 28 ויכנע מדין לפני
 בני ישראל ולא יספו לשאת ראש ותשפט הארץ
 ארבעים שנה בימי נדען 29 וילך ירבעל בן יואש
 ישב בכיתו 30 ולנדען הוא שביעים בניים יצאי ירכו
 כינשים רבות היו לו 31 ופילגשיהם אשר בשכם ילדה
 לו נם היא בן ושם את שמו אבימלך 32 וימת נדען
 בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו
 בעפרה אבי העזרי 33 ויהי כאשר מת נדען וישבו
 בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישמו להם בעל
 ברית לאלהים 34 ולא זכרו בני ישראל את יהוה
 אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב 35
 ולא עשו חסד עם בית ירבעל נדען ככל הטובה -
 אשר עשה עם ישראל

9 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחיו אמרו
 יידבר אליהם ועל כל משפחת בית אבי אמרו לאמר
 2 דברו נא באוני כל בעלי שם טוב לכם --
 המשל בכלם שביעים איש כל בני ירבעל אם משל
 בהם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני
 3 וידברו אחיו אמרו עליו באוני כל בעלי שם את
 כל הדברים האלה ויט לבם אחרי אבימלך כי
 אמרו אחינו הוא 4 ויתנו לו שביעים כסף מבית
 בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים
 ובחזום וילכו אחורי 5 ויבא בית ابو עפרה
 ויהרג את אחיו בני ירבעל שביעים איש על אבן
 אחת וויתר יהם בין ירבעל הקטן - כי נחבא 6

לבוא חמש שבעים בני ירבעל ודרם לשם על אבימלך אחיהם אשר הרגו אותם ועל בעלי שם אשר חזק את ידיו להרג את אחיו ²⁵ ויישמו לו בעלי שם מארבים על ראשי ההרים וייגלו את כל אשר עבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך ²⁶ ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשם ויבתו בו בעלי שם ²⁷ וייצאו השדה ויבצרו את כרמייהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אללהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך ²⁸ ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומני שם כי נعبدנו--הלא בן ירבעל זובל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שם ומדוע נעבדנו אנחנו ²⁹ ומיתן את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה ³⁰ ושמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר אפו ³¹ וישלח מלכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה והם צרים את העיר עלייך ³² ועתה קום לילך אתה והעם אשר נם כל העם איש שוכן וילכו אחריו אבימלך וישמו על הצריה ויצויתו עליהם את הצריה באש וימתו נם כל אנשי מנדל שם כאלף--איש ואשה ³³ זבל אבימלך אל תבחן וחון בתבז' וילכדה ³⁴ זבל לעז כי היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וככל בעלי העיר ויסנרו בעדר ויעלו על גג המגדל זבל ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשrepo באש ³⁵ ותשליך אשה אחת פלה רכבב--על ראש אבימלך ותרץ את גלגולתו זבל וירא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו זבל שוף חרבך ומותתני--פָּנִים אַמְרָו לֵי אֲשָׁה הַרְנָתָה וידקרו נערו וימת ³⁶ ויראו איש ישראלי כי מות אבימלך וילכו איש למקוםו ³⁷ וישב אללהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו ³⁸ ואת כל רעת אנשי שם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קלחת יותם בן ירבעל ³⁹ ויצא געל לפניו בעלי שם וילחם באבימלך ⁴⁰ וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער ⁴¹ וישב אבימלך בארכונה

11 ויפתח הַגָּלְעָדִי היה נבור חיל והוא בן אשר וימת ויקבר בשמור ז ויקם אחריו יair הַגָּלְעָדִי זונה ווילד גלעד את יפתח ז ותולד אשת גלעד לו בנים וינדלו בני האשה ויונשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו- כי בן אשה אחרת אתה ז ויבראח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו ז ויהי מימים וילחמו בני עמו עם ישראל ז ויהי כאשר נלחמו בני עמו עם ישראל וילכו זקניהם גלעד לחתת את יפתח מארץ טוב ז ויאמרו ליפתח- לך והייתת לנו לך צין נלחמה בני עמו ז ויאמר יפתח לזקניהם גלעד הללו אתם שנאתם אותו ותגרשוני מבית אבוי ומדוע אתם אליו עתה כאשר צר לכם ז ויאמרו זקניהם גלעד אל יפתח לך עתה שבנו אלקיך והלכת עמו נלחמת בני עמו והיתה לנו בראש כל ישראל ז אשר עבר הירדן- בארץ אמריו אשר בגלעד ז ויעברו בני עמו את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובכיתה אפרים ותצר לישראל מאיד ז זעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך- וכי עובנו את אלהינו ונעבד את הבעלים ז ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא מצרים ומן אמריו ומן בני עמו ומן פלשתים ז וצידונים ועמלק ומיעון לחציו אתכם ותצעקו אליו ואושעה אתכם מיד ז ואחרם עובתם אותו ותעבדו אלהים אחרים לך לא אוסף להושיע אתכם ז לכו וזעקו אל האלים אשר בחרתם במימה וושיעו לכם בעת צרתכם ז ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו- עשה אתה לנו הכל הטוב בעיניך אך חצילנו נא היום זהה ז ויסירו את אלהי הנכר מקרבים ויעבדו את יהוה ותקצער נפשו בעמל ישראל ז ותצעקו בני עמו ז ויחנו בgalעד ויאספו בני ישראל וייחנו במצפה ז ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יהל להלחם בני עמו- יהוה לראש לכל ישבי גלעד אבל ישב ישראל בקדש ז וילך במדבר ויסב את אבה וישב ישראל בקדש ז וילך במדבר ויסב את

ובמלחמות וرك היא ייחידה אין לו ממנה בן או בת 35 ויהי כראותו אותה ויקרע את בנדיו ויאמר אהה בת הכרע הכרעתי ואת הדית בעכרי ואנכי פצית פי אל יהוה ולא אוכל לשוב 36 וח אמר אליו אבוי פציתה את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיק אחורי אשר עשה לך יהוה נקנות מאיביך מבני עמו 37 ותאמר אל אביה עשה לי הדבר הזה הרפה ממוני שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בחול אגמי ורעתו (ורעתו) 38 ויאמר לך וישלח אותה שני חדש ותליך היא ורעתה ותברך על בתוכליה על ההרים 39 ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והוא לא ידעה איש ותהי חק בישראל מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת

יפתח הנגידער- ארבעת ימים בשנה

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדורע עברת להלחם בני עמו ולנו לא קראת לכת עמק- בתקד נשך עלייך באש 2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמו מאר ואזעק אתכם ולא הוועתם אותו מידם 3 ואראה כי אין מושיע ואשימה נפשי בכפי ואנברה אל בני עמו ויתנמנ יהוה בידיו ולמה עליתם אליו היום זה- להלחם כי 4 ויקבץ יפתח את כל אנשי נלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי נלעד את אפרים כי אמרו פלייטי אפרים אתם- נלעד בתוך אפרים בתוך מנשה 5 וילכדר נלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פלייטי אפרים עברה ריאמרו לו אנשי נלעד האפרתי אתה ויאמר לא 6 ויאמרו לו אמר נא שבلت ויאמר סבלת ולא כן לדבר כן ויאחוו אותו וישחטוו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף 7 ווישפט יפתח את ישראל ש שנים וימת יפתח הנגידער ויקבר בעיר גלעד 8 ווישפט אחורי

ארץ אדום ואת ארץ מוואב ויבא ממזורה שם לאرض מוואב ויהונן בעבר ארנון ולא בא בנבול מוואב כי ארנון גובל מוואב 19 וישלח ישראל מלאים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נערבה נא בארץך עד מקומי 20 ולא האמין סיחון את ישראל עבר בנבלו ויאסף סיחון את כל עמו ויהנו ביהצתו וילחם עם ישראל 21 ויתן יהוה אלה ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל- וכוכם וירש ישראל את כל ארץ האמרי יושב הארץ היהיא 22 ווירשו את כל גבול האמרי- מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן 23 ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו 24 הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך- אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפניו- אותו נירש 25 ועתה הטוב טוב אתה מלך בן צפור מלך מוואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם גם 26 בשחת ישראל בחשבון ובבנوتיה ובערעור ובבנوتיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה- ומדוע לא הצלתם בעת ההיא 27 ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אני רעה להלחם כי שפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמו 28 ולא שמע מלך בני עמו אל דבריו יפתח אשר שלח אליו 29 ותהי על יפתח רוח יהוה נלעד וממצפה נלעד עבר בני עמו 30 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתון תחן את בני עמו בידיו והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתו לקרأتي בשובו בשלום מבני עמו- והיה ליהוה והעליתיה עלה 32 ויעבר יפתח אל בני עמו להלחם גם יתנמנ יהוה בידו 33 ויכם מערודר وعد באך מנתה עשרים עיר وعد אבל כרמים מכיה נдолה מאד ויכנעו בני עמו מפני בני ישראל 34 ויבא יפתח הממצפה אל ביתו והנה בתו יצא לקראות בתפים

ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה מנוח מכל אשר יתאכל לא תאכל וינו ושכר אל מנוח מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אוטך ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אוטך נת וככל טמאה אל תאכל כל אשר צויתה תשمر ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אוטך ונעשה לפניך גדי עזים ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם העצני לא אכל בלחמך ואם העשה עליה ליהוה תעננה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שマー כי יבא דבריך (דברך) וכבדנו ויאמר לו מלאך יהוה למה זה התשאול לשמי--והוא פלאי ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות מנוח ואשתו ראים ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמיימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח מנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצתה ולא יסף עוד מלאך יהוה להראת אל מנוח ואשתו או ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראיינו ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להזכירנו לא לך מידנו עליה ומנחה ולא הראו את כל אלה וכעת לא השמיינו כזואת ותلد האשה בן ותקרא את שמו שמשון וינדל הנער ויברכו יהוה ותחל רוח יהוה לפ pneumo במחנה דן בין צדעה ובין אשタル

14 וירד שמשון תמנתה וירא האש בתמנתה מבנות פלשתים ויעל ויונד לאביו ולאמו ויאמר האש ראייתך בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה ויאמר לו אביו ואמו אין בכוונה אחיך ובכל עמי אשא--כי אתה הוילך לכת האש מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו ואמה לא ידע כי היה ישירה בעני ואבו ואמו לא ידע כי

את ישראל אבצן מבית לחם ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים וימתה אבצן ויקבר בבית לחם ווישפט את ישראל עשר שנים וימתה אילון הובלני ויקבר באילון בארץ זבולון ווישפט את ישראל עבדון בן הילל הפרעתוני ויהיו לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רבכבים על שבעים ערים ווישפט את ישראל שמנה שנים וימתה עבדון בן הילל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרדים בהר העמלקי

13 ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויתنم יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה ויהיו איש אחד מצדעה מנשחתה הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה כי מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדה והricht וילדת בן ועתה השMRI נא ואל תשתי יין ושכר ואל האכל כי הגך הרה וילדת בן ומורה לא יעללה על ראשו--כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבطن והוא יחל להושיע את ישראל--מיד פלשתים ותבא האשה ותאמր לאישה לאמר איש האלים בא אליו ומראהו כמראה מלאך האלים נורא מאר ולא שאלתו אי מזה הוא ואת שמו לא הניד לי ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל האכל כי טמאה--כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבطن עד יום מותו ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני-איש האלים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ווירנו מה נעשה לנער היולד ווישמע האלים בקהל מנוח ויבא מלאך האלים עוד אל האשה והיא ישבת בשדה ומנוח האשה אין עמה ותמהר האשה ותרץ ותנד לאישה ותאמר אליו--הנה נראת אליו האיש אשר בא ביום אליו ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האש

מיהוה היא--כי ana הוא מבקש מפלשטים ובעה
 ההיא פלשטים משלים בישראל ⁵ וירד שמשון
 ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה
 כפир ארויות שאג לקראו ⁶ ותצלח עליו רוח
 יהוה וישעחו כשבע הנדי ומאמנה אין בידו ולא
 הניד לאביו ולאמו את אשר עשה ⁷ וירד וידבר
 לאשה ותישר בעני שמשון ⁸ וישב מימים לקחתה
 ויסר לראות את מפלת הארייה והנה עדת דבריהם
 בנות הארייה ורבש ⁹ וירדהו אל כפו וילך הлок
 ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ואכלו
 ולא הניד להם כי מגוית הארייה רדה הדבש ¹⁰
 וירד אביו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי
 כן יעשו הבחריים ¹¹ וכי קראותם אותו ויקחו
 שלשים מרעים ויהיו אותו ¹² ויאמר להם שמשון
 אהודה נא לכם חידה אם הגד תנידן אותה לי
 שבעתימי המשתה וממצאתם--ונתני לכם שלשים
 סדרנים ושלשים חלפת בנדים ¹³ ואם לא תוכלנו
 להניד ל---ונתנתם אתם לשלשים סדרנים ושלשים
 חלייפות בנדים ויאמרו לו--חוורה חידתך ונשמענה
¹⁴ ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעז יצא מותק
 ולא יוכל להניד החידה שלשת ימים ¹⁵ ויהי ביום
 השבעי ויאמרו לאשת שמשון פתח את אירש וניד
 לנו את החידה--פָּנָנְשָׁרְתָּם לִנְנוּ הַלָּא ¹⁶ ותבק אשת
 באש הלירשנו קראותם לנו הלא ¹⁷ ובכך אשת
 שמשון עליו וחאמר רק שנאנתי ולא אהבתני--
 החידה חדרת לבני עמי ולי לא הנדרת יהוא אמר לה
 הנה לאבוי ולامي לא הנדרתי--ולך אניד ¹⁸ ותבק
 עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי
 ביום השבעי ויגד לה כי היצתקתו ותגרד החידה
 לבני עמה ¹⁹ ויאמרו לו אנשי העיר ביום השבעי
 בטרם יבא החרסה מה מותק מדבר ומה עז מארי
 ויאמר להם--לולא חרשתם בענלית לא מצאתם
 יהודתי ²⁰ ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ייך

חמור טריה וישראל ידו ויקחה ייך בה אלף איש ¹⁶ ויאמר שמשון- בלחוי החמור החמור חמור חמורים בלחוי החמור הכהני אלף איש ¹⁷ ויהי ככלתו לדבר ישך הלחוי מידיו ויקרא למקומ ההוא רמת להוי ¹⁸ ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה הנדרלה זואת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים ¹⁹ ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחוי ויצאו ממנה מים וישת ותשב רוחו ויהיו על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחוי עד היום הזה ²⁰ וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה

16 וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה ² לעותים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארכו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר והרננהו ³ וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחו בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריח וישם על חהפו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון ⁴ ויהי אחורי כן ויאhab אשה בנחל שرك ושם דלייה ⁵ ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פטי אותו וראי במא כחו גדול ובמא נוכל לו ואסרכנו להענותו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף ⁶ ותאמր דלייה אל שמשון הונידה נא לי במא כחך גדול ובמא כחו גדול ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים להים- אשר לא חרבו במא כחך גדול לדגון אלהיהם- ולשמה ויאמרו נתן אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחיים אשר לא חרבו- וחליטי והייתי כאחד האדים ⁸ ויעלו לה אליה פלשתים עלייך שמשון וינתק את היתרים העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידינו את אויבנו ואת מהריב ארצנו ואשר הרבה את חלליינו ²⁵ ויהי כי טוב (כטוב) לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית

יהודה ואנכי הלא לגור באשר אמץ**ו** ויאמר לו מיכה שבה עmedi והיה לי לאב ולכהן ואנכי את לך עשרה כספ' למים וערך בגדים ומיחיק וילך הלו **ט** וויאל הלי לשבה את האיש והוא הנער לו כאחד מבני**י** וימלא מיכה את יד הלו והוא לו הנער לכהן והוא בבית מיכה **ז** ויאמר מיכה--עתה ידעתי כי ישיב יהוה לי כי היה לי הלו לכהן

18 ביום ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבת הדני מבקש לו נחלה לשבת--כי לא נפלת לו עד היום התוא ברוך שבטי ישראל בנהלה **ט** וישלחו בני דן ממשחתם חמשה אנשים מקוצותם אנשים בני חיל מצדעה ומ Ashton אל לרוגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכוי חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילנו שם **ט** מהה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלו ויסורו שם ויאמרו לו מי הביך הלם ומה אתה עשה בוה ומה לך **ט** ויאמר אלהם--כזה וכזה עשה לי מיכה וישברני ואני לו לכהן **ט** ויאמרו לו שאל נא באלהים ונרעדה--התצליח דרכנו אשר אנחנו הלבאים עליה **ט** ויאמר להם הכהן לכוי לשולם נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה **ט** וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם אשר בקרבה יושב לבטה כמשפט צדוניים שקט ובטה ואין מצלמים דבר בארץ יורש עצר ורוחוקים מהם מצידניים ודבר אין להם עם אדם **ט** ויבאו אל אחיהם צדעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם **ט** ויאמרו מאדר ואתם מחשים--אל תעצלו ללכת לבא לרש את הארץ **ט** כbabcam תבאו אל עם בטח והארץ רחבות ידים--כי נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ **ט** ווישעו שם ממשחת הארץ מצדעה ומ Ashton אל ששה מאות איש חגור כל מלחמה **ט** ויעלו ויהנו בקרית ערים--

האסורים (האסורים) ויצחק לפניהם ויעדמו אותו בין העמודים **ט** ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו הנicha אותו והימשנו (והמישנו) את העמודים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם **ט** והבית מלא האנשים והנשים ושם כל סרני פלשתים ועל הגג כשלשת אלפיים איש ואשה הראים בשחוק שמשון **ט** ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקי נא אך הפעם זהה האלהים ואנכמה נksam אחת משתי עני מפלשתים **ט** וילפה שמשון את שני עמודי הtower אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם--אחד בימינו ואחד בשמאלו **ט** ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו בחיו **ט** וירדו אחיו וכל בית אביהו וישאו אותו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בכרמן נוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה

17 ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו **ט** ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך ואת (ואת) אלית ונם אמרת באוני הנה הכסף אני אני לחתמי והתאמר אמו ברוךبني ליהוה **ט** וישב את אלף ומאה הכסף לאמו והאמיר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מיידי לבני לשות פסל ונמסכה עתה אשיבנו לך **ט** וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאותם כסף ותתנהו לצורף ויעשו פסל ונסכה ויהי בבית מיכיהו **ט** וזהו מיכה לו בית אלהים ויעש אprod ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן **ט** ביום ההם אין מלך בישראל איש הייש בעיניו יעשה **ט** ויהי נער מבית לחם יהודה ממשחת יהודה והוآل לוי והוא נער שם **ט** וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לשות דרכו **ט** ויאמר לו מיכהMAIN תבוא ויאמר אליו לוי אני אני מבית לחם

ודברר אין להם עם אדם והוא בעמק אשר לבית
 רחוב ויבנו את העיר ושבו בה ²⁹ ויקראו שם העיר
 דן בשם דן אביהם אשר ولד לישראל ואולם ליש
 שם העיר לראשונה ³⁰ ויקימו להם בני דן את הפסל
 וייחנותן בן גרשם בן מנשה הוא ובנוי היו כהנים
 לשבט הדרני עד יום גלות הארץ ³¹ וישימו להם את
 פסל מיכה אשר עשה כל ימי היוות בית האלים
 בשלה

19 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש
 לווי נר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש
 מבית להם יהודת ² והזונה עליו פילגשו ותלך מאתו
 אל בית אביה אל בית לחם יהודת ותהי שם ימים
 ארבעה חדשים ³ ויקם אישת וילך אחריה לדבר
 על לבה להשבתו (להשיבה) ונערו עמו וצמד
 חמריים ותביהו בית אביה ויראהו אבי הנערה
 וישמה לקראותו ⁴ ויהזק בו חתנו אבי הנערה יושב
 אותו שלשת ימים ויאכלו ווישתו וילינו שם ⁵ ויהי
 ביום הרביעי יושכמו בבקר ויקם ללכת ויאמר
 אבי הנערה אל חתנו סעד לך פת לחם--ואחר
 חלכו ⁶ וישבו ויאכלו שנייהם ייחדו--וישתו ויאמר
 אבי הנערה אל האיש הואל נא ולין וויטב לך ⁷
 ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו ווישב וילן שם
⁸ ווישכם בבקר ביום החמשי ללכת ויאמר אבי
 הנערה סעד נא לבבך והתמה מהו עד נתוח היום
 ויאכלו שנייהם ⁹ ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו
 ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה
 היום לערוב לנו נא הנה חנות היום לין פה וויטב
 לבבך והשכמתם מהר לדריכם ולהלכת לאחלה ¹⁰
 ולא אבה האיש לילון ויקם וילך ויבא עד נכח
 יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חכושים
 ופילגשו עמו ¹¹ הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר
 הנער אל אדניו לך נא ונסורה אל עיר היבוסי
 הזאת--ונלין בה ¹² ויאמר אליו אדניו לא נسور אל

ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד
 היום הזה--הנה אחריו קריית יערים ¹³ ויעברו משם
 הר אפרים ויבאו עד בית מיכה ¹⁴ ווינו חמשת
 האנשים ההלכים לרוגל את הארץ ליש ויאמרו
 אל אחיהם היידועם כי יש בבחטים האלה אפוד
 ותרפים ופסל וMSCה ועתה דעו מה תעשה ¹⁵ ויסורו
 שמה ויבאו אל בית הנער הלו בית מיכה ויאלו
 לו לשлом ¹⁶ וושׁ מאות איש חנורים כל מלחמתם
 נצבים פתח השער--אשר מבני דן ¹⁷ ויעלו חמשת
 האנשים ההלכים לרוגל את הארץ--באו שמה לקחו
 את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסקה
 והכהן נצב פתח השער ושש מאות האיש החנור
 כל המלחמה ¹⁸ ואלה באו בית מיכה ויקחו את
 פסל האפוד ואת התרפים ואת המסקה ויאמרו
 אליהם הכהן מה אתם עושים ¹⁹ ויאמרו לו החרש
 שים ירך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן
 הטוב הוותך כהן לבית איש אחד או הוותך כהן
 לשבט ולמשפחה בישראל ²⁰ וויתר לב הכהן
 ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא
 בקרב העם ²¹ ויפנו וילכו ווישמו את הטעף ואת
 המקנה ואת הכבודה--לפניהם ²² המה הרחיקו
 מבית מיכה והאנשים אשר בבחטים אשר עם בית
 מיכה נזקו וידבקו את בני דן ²³ ויקראו אל בני
 דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזקה
 ויאמר את אלהי אשר עשו לך קחתם ואת הכהן
²⁴ ותלכו--ונמה לי עוד ומה זה התאמרו אליו מה לך ²⁵
 ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו--פָן יפגענו
 ככם אנשים מרני נפש ואספה נפש ונפש ביתה ²⁶
 וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים המה
 ממנו ויפנו וישב אל ביתו ²⁷ והמה לקחו את אשר
 עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש
 על עם שקט ובטח ויכו אותם לפְיַרְבָּת ואת העיר
 שרפו באש ²⁸ ואין מציל כי רחוכה היא מצידון

האשה פילגשו נפלת פתח הבית וירדיה על הסף 28 ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקוםו 29 ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו יונתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל 30 והיה כל הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלוות בני ישראל מארך מצרים עד היום זהה שמו לכם עליה עצו ודברו

20 ויצא כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באדר שבע וארץ הגלעד--אל יהוה המצפה 2 ויחיצבו פנותם כל העם כל שבטי ישראל--בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב 3 וישמעו בני בנימין כי עלו בני ישראל אל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איך נהייתה הרעה הזאת 4 ויען האיש הלווי איש האשנה הנרצחה--ויאמר הגבעה אשר לבנימין באתי אני ופיגושי לлон 5 ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הביתليلת אותי דמו להרגן ואת פילגשי ענו ותמתה 6 ואחו בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבללה בישראל 7 האשנה כלכם בני ישראל--הבו לכם דבר ועזה הכלם 8 ויקם כל העם כאיש אחד לא נליך איש לאהלו ולא נסור איש לבתו 9 ועתה--זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל 10 ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבהה לקחת צדה לעם--לעשות לבואם לגבעה בנימין ככל הנבללה אשר עשה בישראל 11 ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים 12 וירושלו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימין לאמר מה הרעה זאת אשר נהיתה בכם 13 ועתה תנו את האנשים בני בליך אשר בגבעה ונמייתם ונבערתה רעה מישראל ולא אבו (בני) בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל 14 ויאספו בני בנימין מן

עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה 13 ויאמר לנוינו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בגבעה או ברמה 14 ויעברו וילכו ותבא להם המשמש אצל הגבעה אשר לבנימין 15 ויסרו שם לבוא לлон בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואני איש מסוף אותן הדרה לבו לבני 16 והנה איש זקן בא מן מעשיהם מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיינו 17 ויאו עיניו וירא את האיש הארץ--ברחוב העיר ויאמר האיש הזקן أنها תלך ומאיין תבוא 18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים--משם אנחנו ואליך עד בית לחם יהודה ואת בית יהודה אני הלק ואין איש מסוף אותן הדרה 19 ונם תבן גם מספוא יש לחמוריינו וגם לחם ויין יש לי ולאmarkt ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר 20 ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן 21 ויביאו לו לבתו ויבול (ויבל) לחמוריים וירחצו רגליים ויאכלו ויישטו 22 מה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני המשפחה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בעל הבית הזהן לאמור הוציא את האיש אשר בא אל ביתך וננדענו 23 ויצא אליו האיש בעל הבית וזה אל ביתי--אל תעשה את הנבללה אשר בא האיש הזה אל ביתי--אל תעשה את הנבללה הזאת 24 הנה בתיה הבתולה ופילגשיהם אוציותה נא אותך וענו אותך ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשה דבר הנבללה הזאת 25 ואבוי האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבוקר וישלחוה בעלות (כעלוות) השחר 26 ותבא האשנה לפנות הבקר ותפל פתח בית האשנה אשר אדרניתה שם--עד האור 27 ויקם אדרניתה בברק ופתח דלתות הבית ויצא לכלכת לדרכו והנה

הערים הנבעת לנצח למלחמה עם בני ישראל ¹⁵ ויתפרקו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וחמש כפעם בפעם בנסיבות אשר אחת עליה אל ואחת הנבעת בשדה כשלשים איש בישראל ³² ויאמרו בני בנימן נוגדים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו נסוה ונתקנו מון העיר אל המסלות ³³ וכל איש ישראל כמו מקומו ויערכו בבעל חמר וארב ישראל מגיח ממוקמו ממערה נבע ³⁴ ויבאו מנגד לנבעה עשרה אלפיים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידרשו כי נגעה עליהם הרעה ³⁵ ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישחותו בני ישראל בבנימן ביום ההוא בתחלת המלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלת ¹⁹ ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על הגבעה ²⁰ וייצא איש ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הנבעת ²¹ ויצאו בני בנימן מן הנבעה וישחותו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש-ארצח ²² ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקומות אשר ערכו שם ביום הראשון ²³ ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף לנשת למלחמה עם בני בנימן אחיו ויאמר יהוה עלי אליו ²⁴ ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני ²⁵ וייצא בנימן לקראות מן הנבעה ביום השני וישחותו לבני ישראל עוד שמנת עשר כל איש ארצח כל אלה שלפי חרב ²⁶ ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצמו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה ²⁷ וישאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלים ביוםיהם ההם ²⁸ ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפני ביוםיהם ההם לאמר האוסף עודנצח למלחמה עם בני בנימן אחיו אם אחדל ויאמר יהוה עלי כי מחר אתנו בידך ²⁹ ווישם ישראל ארבים אל הנבעה סביב איש וידבקו אחריו עד גдум ויכו ממנה אלפיים איש ויהיו כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה ³⁰ ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הנבעה כפעם בפעם ³¹ וייצאו בני בנימן אלף איש שלף חרב-ביום ההוא את כל אלה אנשי

47 ויאמרו ז肯י העדרה מה נעשה לנוטרים לנשים
כינשמדה מבניין אשה 48 ויאמרו ירשת פליטה
לבניין ולא ימחה שבט מישראל 49 ואנחנו לא נוכל
להת להם נשים--מנותינו כי נשבעו בני ישראל
לאמר אדרור נתן אשה לבניין 50 ויאמרו הנה חן
יהוה בשלוי מים ימינה אשר מצפונה לבית אל
מיורחה המשמש למסלה העלה מבית אל שכמה--
ומגנב לבונה 51 ויצו (ויצו) את בני בניין לאמר
לכו וארכתם בכרמים 52 וראיהם והנה אם יצאו
בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים
וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו ולהלכתם
ארץ בניין 53 והיה כי יבוא אבותם או אחיהם
לרוב (לריב) אלינו ואמרנו אליהם חננו אותם-
כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם
נתתם להם כתת תאשמו 54 ויעשו כן בני בניין
וישאו נשים במספרם מן המחללות אשר נזלו וילכו
וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם 55
ויתהלו בשם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו
ולמשפחתו ויצאו שם איש לנחלתו 56 ביום הדם
אין מלך בישראל איש היוש בעינויו יעשה

חיל 47 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמן ש
מאota איש וישבו בסלע רמן ארבעה חדשים 48
ואיש ישראל שבו אל בני בניין ויכום לפני חרב
עיר מהם עד בהמה עד כל הנמצאים כל הערים
הנמצאות שלחו באש

21 ואיש ישראל נשבע במצוה לאמר איש ממנה
לא יתן בתו לבניין לאשה 2 ויבא העם בית אל
וישבו שם עד הערב לפני האלים וישאו קולם
ויבכו בכינור 3 ויאמרו--למה יהוה אלהי ישראל
היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט
אחד 4 יודי ממחרת ישכימו העם ויבנו שם מזבח
יעלו עלות ושלמים 5 ויאמרו בני ישראל מי אשר
לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי
השבועה הנдолה הייתה לאשר לא עלה אל יהוה
המצוה לאמר--מות ימת 6 וונחמו בני ישראל אל
בניין אליו ויאמרו גנדע היום שבט אחד מישראל
7 מה נעשה להם לנוטרים לנשים ואנחנו נשבענו
bihoo לבתיו חת להם מבנותינו לנשים 8 ויאמרו-
מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה
המצוה והנה לא בא איש אל המנחה מיבש נלעד--
אל הקהל 9 וויתפקד העם והנה אין שם איש ממושבי
יבש גלעד 10 וישלחו שם העדרה שנים עשר אלף
איש--בני חיל ויצוו אותם לאמר לך והכitem
את יושבי יבש גלעד לפני חרב והנשים והטף 11
זה הדבר אשר תעשו כל זכר וככל אשר ידעת
משכבר זכר--תחרימי 12 וימצאו מושבי יבש נלעד
ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש
למשכבר זכר ויבאו אותם אל המנחה שלה אשר
בארץ כנען 13 וישלחו כל העדרה וירדברו אל בני
בניין אשר בסלע רמן ויקראו להם שלום 14
וישב בניין בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר
חו מנסי יבש גלעד ולא מצאו להם כן 15 והעם
נחים לבניין כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל

শ্মোল

לה עוד ¹⁹ וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו
ויבאו אל ביתם הרמה וידע אלקנה את חנה אשתו
ויזכרה יהוה ²⁰ ויהי לתקופות הימים ותהר תנה
ותולד בן ותקרו את שמו שמואל כי מיהוה שלא תיו²¹
ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לובח ליהוה את
זבח הימים ואת נדרו ²² וחנה לא עלתה כי אמרה
לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני
יהוה וישב שם עד עולם ²³ ויאמר לה אלקנה אישא
עשוי הטוב בענייך שבוי עד גמלך אתה--אך יקם
יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד
גמלה אותו ²⁴ ותעלחו עמה כאשר גמלתו בפרים
שלשה ואיפה אחת קמח ונבלין ותבאשו בית
יהוה שלו והנער נער ²⁵ וישחטו את הפר ויבאו את
הנער אל עלי ²⁶ ותאמר כי אדני חי נפשך אדני אני
הашה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יהוה ²⁷
אל הנער זהה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלי
אשר שאלי מעמו ²⁸ ונם אני השאלתך ליהוה
כל הימים אשר היה הוא שאל ליהוה וישתחו שם
לייהו

2 ותתפלל חנה ותאמר עלן לבי ביהוה רמה
קרני ביהוה רחב פי על איבוי כי שמחתי בישועתך
² אין קדוש כיוהה כי אין בליך ואין צור כאלヒינו
³ אל הרבו לדברו גבהה נבהה יצא עתק מפיקם
כי אל דעתה יהוה ולא (ולו) נחכנו עלילות ⁴ קשת
נברים חתמים וכשלים אورو חיל ⁵ שבעים בלחם
נשכרו ורעים חדרלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת
6 יהוה ממי ומיה מורייד שאל

ויעל ⁷ יהוה מורה ומעיר משפט ^{Sheol h7585}
אף מרומים ⁸ מקים מעפר דל מאשפת ירים אביוון
להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ניחלים כי ליהוה
מצקי ארץ וישת עליהם תבל ⁹ רגלי חסידיו ישמר
ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש ¹⁰
יהוה יחתנו מריבו עלו בשמיים ירעם--יהוה ידין

1 ויהי איש אחד מן הרמותים צופים--מהר אפרים
ושמו אלקנה בן ירham בן אליהו בן תחו בן צוף--
אפרתי ² ולו שתי נשים--שם אחת חנה ושם השניה
פננה ויהי לפננה ילדים ולchner אין ילדים ³ ועליה
האיש הזה מעיריו מימים ימינה להשתחות ולובח
לייהוה צבאות בשלחה ושם שני בני עלי חפני ופנחס
כהנים ליהוה ⁴ ויהי היום וירוחם אלקנה ונתן לפננה
אשתו ולכל בניה ובנותיה--מנות ⁵ ולחנה יתן מנה
אתה אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה ⁶
וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעה כי סגר
יהוה بعد רחמה ⁷ וכן יעשה שנה בשנה מדי
עלתה בבית יהוה--כון חכשנה ותבכה ולא תأكل
8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה
לא תأكل ולמה ירע לבך הלויא אני טוב לך
מעשרה שנים ⁹ ותקים חנה אחריוأكلה בשללה
ואחריו שתה ועל הכהן ישב על הכסא על מוזות
היכל יהוה ¹⁰ וڌיא מרת נשף ותתפלל על יהוה
ובכח תבכה ¹¹ ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם
ראה תראה בעני אמתך זרע אנשיים--ונתתיו ליהוה
אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשיים--ונתתיו ליהוה
כלימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו ¹² והוא
כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את
פיה ¹³ וחנה היא מדبرا על לבה--רक שפתיה
נעוט וקולה לא ישמע ויחסבה עלי לשכרה ¹⁴
ויאמר אליה עלי עד מתי השתכריו הסורי את יינד
מעליך ¹⁵ ותען חנה ותאמר לא:

ר' רוח אני ויין ושכר לא שתיחתי ואשפך את נפשי
לפני יהוה ¹⁶ אל תתן את אמתך לפני בת בליעל
כי מרבי שיחי וכעסדי דברתי עד הנה ¹⁷ ייען עלי
ויאמר לכני לשולם ואלהי ישראל יtan את שליך
אשר שאלת מעמו ¹⁸ ותאמר המצא שפחתך חן
בענייך ותלך האשה לדרכה ותأكل ופניה לא היי

אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה 28
ובחר אותו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעולות על
מיזבחי להקтир קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה על
לבית אביך את כל אשוי בני ישראל 29 למה תבעטו
בזובחי ובמנחות אשר צויתו מעון ותכבד את בנין
מןני להבריאכם מראשית כל מנחת ישראל לעמי
לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמרור אמרתי ביתה 30
ביבית אביך יתהלך לפני עד עולם ועתה נאם יהוה
חלילה לי כי מכבדי אכבר ובזוי יקלו 31 הנה ימים
באים ונגדעתי את זרעד ואת זרע בית אביך - מהיות
זקון בביתך 32 והבטת צר מעון בכל אשר ייטיב אבת
ישראל ולא יהיה זקון בביתך כל הימים 33 ואיש לא
אכדרית לך עם מזבחיו לכלהות את עניך ולאדיב
את נפשך וככל מרבית ביתך ימותו אנשים 34 וזה
לך זאת אשר יבא אל שני בניך - אל חפני ובניחס
בבום אחד ימותו שנייהם 35 והקיים לי כהן נאמן
כאשר כלכבי ובנפשי יעשה ובניתו לו בית נאמן
והתהלך לפני משיחי כל הימים 36 והוא כל הנוטר
בכבודך יבוא להשתחוות לו לאגורה כסף וככר
לחם ואמר ספרני נא אל אחת הכהנות - לאכל פת
לטבר

3 והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר
יהוה היה יקר בימים ההם--אין חזון נפרץ ² ויהי
בימים ההוא ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות
לא יכול לראותו ³ ונור אלהים טרם יכבה ושמואל
שכב בהיכל יהוה אשר שם אדרון אלהים ⁴ ויקרא
יהוה אל שמואל ויאמר הניי ⁵ וירץ אל עלי ויאמר
הניי כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך
וישכב ⁶ ויסוף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל
וילך אל עלי ויאמר הניי כי קראת לי ויאמר לא
קראתי בני שוב שכב ⁷ ושמואל טרם ידע את יהוה
טרם יגלה אליו דבר יהוה ⁸ ויסוף יהוה קרא
שמואל בששית ויקם וילך אל עלי ויאמר הניי כי

אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קדרן משיחו ווילך
אלקנה הרמתה על ביתו והגער היה משרת את
יהוה את פניו עלי הכהן ²² ובני עלי בני בליעל
לא ידעו את יהוה ²³ ומשפט הכהנים את העם--
כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר
והמזולג שלש השנים בידו ²⁴ וזהכה בכור או בדור
או בקהלת או בפדור--כל אשר יעלה המזולג יכח
הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים שם בשלה
²⁵ גם בטרם יקתרון את החלב ובא נער הכהן
ואמר לאיש הזבח תנאה בשר לצלות לכהן ולא
יקח מפרק בשר מבשל כי אם חי ²⁶ ויאמר אליו
האיש קטר יקתרון ביום החלב וקח לך כאשר
תאהו נפשך ואמר לו (לא) כי עתה תתן--ואם לא
לקחתתי בחוקה ²⁷ והתה חטא הנערים נדולה מאר
את פניו יהוה כי נאציו האנשים את מנהת יהוה ²⁸
ושמואל משרת את פניו יהוה נער חגור אפוד بد
ומעל קطن תעשה לו אמו והעלתה לו מימי
ימימה--בעלotta את אישת לזבח את זבח הימים ²⁹
ובברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר שם יהוה
לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל
תלהות זרלון לאלהינו... צו רבב נזעט וזה ברא

וותהר ותלך שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער
شمואל עם יהוה 22 ועליו זקן מאד ושמע את כל
אשר יעשה בנו לכל ישראל את אשר ישכון את
הנשים הצבאות פתח אהל מועד 23 ויאמר להם
למה תעשו בדברים האלה אשר אני שמע את
דבריכם רעים מאת כל העם אלה 24 אל בני כי לוא
טובה השמעה אשר אני שמע מעברים עם יהוה
אם יחתא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה
יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לכול אביהם
כי חפץ יהוה להמיתם 26 והנער שמואל הילך ונדרל
ותוב נם עם יהוה ונעם עם אנשים 27 ויבא איש אלהים
אל עליו ויאמר אליו כי אמר יהוה הנולדה גולדי

יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האללים--חפני ופינחס ⁵ ויהו כבאו ארון ברית יהוה אל המהנה ווירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ ⁶ וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו--כי ארון יהוה בא אל המהנה ⁷ ויראו הפלשתים--כי אמרו בא אלהים אל המהנה ויאמרו אוין לנו כי לא היה זה כוותה אתםול שלשם ⁸ אוין לנו--מי יצילנו מזיד האלים האדירים האלה אלה הם האלים המכימים את מצרים בכל מכיה--במדבר ⁹ התחזקו והיו لأنשים פלשתים-- פון תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לנשים ונלחמות ¹⁰ וילחמו פלשתים וינקם ישראל וינסו איש לאחים ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי ¹¹ וויארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפנ ופינחס ¹² וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שללה ביום ההוא ומדיו קרעיהם ואדמה על ראשו ¹³ ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך (יד) דרך מצפה--כי היה לבו חרד על ארון האלים והאיש בא להגид בעיר ותווך כל העיר ¹⁴ ווישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול החמון הזה והאיש מהר ייבא ויגד לעלי ¹⁵ ועלי בן תשעים ושמנה שנה ועינוי קמה ולא יכול לראות ¹⁶ ויאמר האיש אל עלי אני הבא מן המערכת ואני מן המערכת נשתי היום ויאמר מה היה הדבר בני ¹⁷ ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים ונם מגפה גדולה היהת בעם ונם שני בנייך מתו חפנ ופינחס וארון האלים נלקחה ¹⁸ ויהי כהזכרו את ארון האלים ויפל מעל הכסא אחרנית بعد יד השער ותשבר מפרקתו וימת--כי יזקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה ¹⁹ וכלהו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמואה אל הלקה ארון האלים ומות חמיה ואישה ותכרע ותלד קראת לוי ויבן עלי כי יהוה קרא לנו ⁹ ויאמר עלי לשמו אל לך שכב והיה אם יקרא לך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו ¹⁰ ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמו אל שמואל ויאמר שמו אל דבר כי שמע עבדך נו ויאמר יהוה אל שמואל הנה אני עשה דבר בישראל אשר כל שמעו--תצלינה שתאי אוני ¹² ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו-- החול וכלה ¹³ והנדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם--בעון אשר ידע כי מקללים להם בנוי ולא כהה כם ¹⁴ ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה--עד עולם ¹⁵ ווישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהnid את המראה אל עלי ¹⁶ ויקרא עלי את שמו אל ויאמר שמו אל בני ויאמר הנני ¹⁷ ויאמר מה הדבר אשר דבר לך--אל נא תכחד מבני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד מני דבר מכל הדבר אשר דבר לך ¹⁸ ויגד לך שמואל את כל הדברים ולא כחד ממן ויאמר-- יהוה הוא הטוב בעינו יעשה ¹⁹ ויגדל שמו אל יהוה היה עמו ולא הפליל מכל דבריו ארצה ²⁰ וידע כל ישראל מדין ועד באר שביע כי נאמן שמו לנביא להוה ²¹ ויסוף יהוה להראה בשלה כי גילה יהוה אל שמו אל בשלו בדבר יהוה

4 ויהי דבר שמו אל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העוז ופלשתים חנו באפק ² ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותתש המלחמה וינקם ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפיים איש ³ ויבא העם אל המהנה ויאמרו זקני ישראל למטה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלחה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבו וישענו מכך איבינו ⁴ וישלח העם שללה וישאו שם את ארון ברית

מִתּוֹ הַכּוֹ בְּעָפְלִים (בְּתָחְרִים) וַתַּעַל שֹׁועַת הָעִיר
הַשְׁמִים

6 וַיְהִי אַרְנוֹן יְהוָה בְּשֶׁדֶה פְּלַשְׁתִּים שְׁבֻעָה חֲדִשים²
וַיִּקְרָא פְּלַשְׁתִּים לְכֹהֲנִים וּלְקָסְמִים לְאמֹר מָה נָעָשָׂה
לְאַרְנוֹן יְהוָה הַוְדַעַנוּ בָּמָה נִשְׁלַחַנוּ לִמְקוֹמוֹ³ וַיֹּאמְרוּ
אָם מְשֻׁלְחִים אֶת אַרְנוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל חַשְׁלֹחוֹ אֲטוֹ
רַיקִים - כִּי הַשְׁבָּתָה תַּשִּׁיבוּ לְוּ אֶשְׁם אֶזְרָפָא וְנוּדוּ
לְכֶם לְמָה לֹא תִּסְרֹר יְדֵיכֶם⁴ וַיֹּאמְרוּ מָה הָאֶשְׁם
אֲשֶׁר נִשְׁבֵּב לְוּ וַיֹּאמְרוּ מִסְפֵּר סְרִני פְּלַשְׁתִּים חֲמָשָׂה
עֲפָלִי (טָחְרִי) זָהָב וְחֲמָשָׂה עַכְבָּרִי זָהָב כִּי מְגַפֵּה
אַחַת לְכָלָם וְלְסָרְנִיכֶם⁵ וַיַּעֲשִׂיתָם צְלָמִי עֲפָלָכֶם
(טָחְרִיכֶם) וְצְלָמִי עַכְבָּרִיכֶם הַמְשִׁיחִים אֶת הָאָרֶץ
וַנִּתְחַתָּם לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּבוֹד אָוְלִי יְקַל אֶת יְדֵינוּ
מַעֲלִיכֶם וּמַעֲלֵא אֱלֹהִיכֶם וּמַעֲלֵא אֶרְצֵיכֶם⁶ וְלֹמַה
חֲכַבְדוּ אֶת לְבָכֶם כַּאֲשֶׁר כְּבָדוּ מִצְרָיִם וְפְרֻעָה
אֶת לְבָם הַלּוֹא כַּאֲשֶׁר הַתְּعַלֵּל בָּהֶם וַיְשַׁלַּחַם וַיְלַכֵּד
וַעֲתָה קְחֻוּ וְעַשׂוּ עַנְלָה חֲדָשָׂה אַחַת וְשַׁתִּי פְּרוֹת
עַלְוָת אֲשֶׁר לֹא עַלְהָה עַלְיָהָם עַלְוָתָם אֶת הַפְּרוֹת
בְּעַנְלָה וְהַשִּׁבְתֶּם בְּנֵיכֶם מִאַחֲרֵיכֶם הַבִּיתָה⁸
וְלַקְחַתָּם אֶת אַרְנוֹן יְהוָה וַנִּתְחַתָּם אֶת אֶל הַעַנְלָה וְאֶת
כָּלִי הַזָּהָב אֲשֶׁר הַשְׁבָתָם לְוּ אֶשְׁם תְּשִׁימָו בְּאַרְנוֹן
מִצְדוֹ וְשַׁלְחָתָם אֶת יוֹחָן וְהַלְךָ⁹ וְרָאֵיתָם אֶם דָּרָךְ
נִבְלָוָה יְעָלָה בֵּית שְׁמֵשׁ - הַוָּא עַשֵּׂה לְנוּ אֶת הַרְעָה
הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְאֶם לֹא וַיַּדְעָנוּ כִּי לֹא יְדֵנוּ גְּנֻעָה בְּנוּ -
מִקְרָה הַוָּא הַיָּה לְנוּ¹⁰ וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֵּן וַיַּקְרֹהוּ
שְׁתִּי פְּרוֹת עַלְוָת וַיַּאֲסְרוּ בְּעַנְלָה וְאֶת בְּנֵיכֶם כָּלָו
בְּבֵית¹¹ וַיִּשְׁמַנוּ אֶת אַרְנוֹן יְהוָה אֶל הַעַנְלָה וְאֶת
הָאַרְנוֹן וְאֶת עַכְבָּרִי הַזָּהָב וְאֶת צְלָמִי טָחְרִים¹²
וַיִּשְׁרָנָה הַפְּרוֹת בְּדַרְךְ עַל דַּרְךְ בֵּית שְׁמַשׁ בְּמַסְלָה
אֶחָת הַלְּכָוָה הַלְּכָוָה וְגַעַו וְלֹא סַרוּ יְמִין וְשַׁמְאֹל וְסְרִני
פְּלַשְׁתִּים הַלְּכִים אַחֲרֵיכֶם עַד נִכְולָה בֵּית שְׁמַשׁ¹³
וּבֵית שְׁמַשׁ קַצְרִים קַצְרִים חַטִּים בְּעֵמֶק וַיִּשְׁאַו אֶת
עַנְיִים וַיַּרְא אֶת אַרְנוֹן וַיִּשְׁמַחוּ לְרֹאֹת¹⁴ וְהַעַנְלָה

כִּי נִהְפְכוּ עַלְיהָ צְרִיה²⁰ וְכַעַת מוֹתָה וְתַדְבְּרָנָה
הַנִּצְבָּה עַלְיהָ אֶל תִּירְאֵי כִּי בֵּין יְלִדָּתְךָ וְלֹא עֲנָתָה
וְלֹא שָׁתָה לְבָה²¹ וְתוֹקְרָא לְנִעְדר אַיִכְבּוֹד לְאָמֵר
גָּלוֹה כְּבוֹד מִישְׁרָאֵל אֶל הַלְּקָחָה אַרְנוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶל
חַמִּיה וְאִישָׁה²² וְתֹאמֶר גָּלוֹה כְּבוֹד מִישְׁרָאֵל כִּי
נִלְקַח אַרְנוֹן הָאֱלֹהִים

5 וְפְלַשְׁתִּים לְקַחְוּ אֶת אַרְנוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּבְאֵוּ מִאַבָּן
הָעִיר אַשְׁדּוֹרָה² וַיַּקְחְוּ פְּלַשְׁתִּים אֶת אַרְנוֹן הָאֱלֹהִים
וַיָּבְאוּ אֲתָה בֵּית דָגְןָן וַיַּצְבִּינוּ אֲתָה אֶצְלָ דָגְןָן³ וַיַּשְׁכְּמוּ
אֲשָׁדְדּוֹם מִמְחָרֶת וְהַנָּהָר דָגְןָן נִפְלֵל לִפְנֵיו אֶרְצָה
לִפְנֵי אַרְנוֹן יְהוָה וַיַּקְחְוּ אֶת דָגְןָן וַיַּשְׁבּוּ אֲתָה לְמִקְמוֹ⁴
וַיַּשְׁכְּמוּ בְּבָקָר מִמְחָרֶת וְהַנָּהָר דָגְןָן נִפְלֵל לִפְנֵיו אֶרְצָה
לִפְנֵי אַרְנוֹן יְהוָה וַיָּרֶא רֹאשֵׁ דָגְןָן וַיִּשְׁתַּיְרֹתָה
אֶל הַמְפַתֵּן - רַק דָגְןָן נִשְׁאַר עַלְיוֹ⁵ עַל כֵּן לֹא יַדְרַכְוּ
כְּהַנִּי דָגְןָן וְכֵל הַבָּאִים בֵּית דָגְןָן עַל מִפְתַּן דָגְןָן -
בְּאֲשָׁדְדּוֹר עַד הַיּוֹם הַזֶּה⁶ וְתַכְבִּד יְדֵי דָגְןָן
הָאֲשָׁדְדּוֹם וַיִּשְׁמַם וַיַּקְרֹב אֲתָם בְּעָפְלִים (בְּתָחְרִים)
אֶת אֲשָׁדְדּוֹר וְאֶת גְּבוּלָה⁷ וַיַּרְא אֶנְשֵׁי אֲשָׁדְדּוֹר כִּי
וַיַּמְרְאָה לֹא יַשְׁבֵּא אַרְנוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַמְנוּ - כִּי קַשְׁתָה
יְדֵי דָגְןָן וְעַל דָגְןָן אַלְהֵינוּ⁸ וַיַּשְׁלַחְוּ וַיַּאֲסִפוּ אֶת
כָּל סְרִני פְּלַשְׁתִּים אֲלֵיכֶם וַיֹּאמְרוּ מָה נָעָשָׂה לְאַרְנוֹן
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְרְאָה נִסְבָּת אַרְנוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּסְבּוּ אֶת אַרְנוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל⁹ וַיַּזְדַּקְדַּק אֶת
וְתַהְיֵי יְהוָה בָּעִיר מִקְטָן וְעַד גָּדוֹלָה מִאָדָר וַיַּקְרֹב
אֶנְשֵׁי הָעִיר מִקְטָן וְיַשְׁתַּרְוּ לְהַמְּלָאִים
(טָחְרִים)¹⁰ וַיַּשְׁלַחְוּ אֶת אַרְנוֹן הָאֱלֹהִים עַקְרָון וַיַּהַי
כְּבָא אַרְנוֹן הָאֱלֹהִים עַקְרָון וַיַּזְעַקְקֵן הַעֲקָרִים לְאָמֵר
הַסְּבּוּ אֶלְيָה אַרְנוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל¹¹ לְהַמִּתְנִי וְאֶת עַמִּי
וַיַּשְׁלַחְוּ וַיַּאֲסִפוּ אֶת כָּל סְרִני פְּלַשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ
שְׁלַחְוּ אֶת אַרְנוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁבּוּ לְמִקְמוֹ וְלֹא
יִמְתַּא אֶת אַרְנוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיַשְׁבּוּ בְּכָל הָעִיר
כְּבָדָה מִאָדָר יְהוָה אֱלֹהִים שֵׁם¹² וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא

ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצוּפה ⁷ ובשמו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצוּפה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמו בני ישראל ויראו מפני פלשתים ⁸ ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנה מזעך אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים ⁹ ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה (ויעלה) עליה כליל ליהוה ויעק שמואל אל יהוה بعد ישראל ויענה יהוה ¹⁰ ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחתה בישראל וירעם יהוה בקהל גدول ביום ההוא על פלשתים ויהם וינגפו לפני ישראל ¹¹ ויצאו אנשי ישראל מן המצוּפה וירדפו את פלשתים וכום עד מתחת לבית כר ¹² ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצוּפה ובין הדשן ויקרא את שמה אבן העוז ויאמר עד הנה עוזרו יהוה ¹³ וויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל ¹⁴ ותשכנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל לישראל מערון ועד נת ואת גבולן הצליל ישראל מיד פלשתים וכי שלום בין ישראל ובין האמרי ¹⁵ וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו ¹⁶ והלך מדי שנה בשונה וסביר בית אל והגליל והמצפה ושפט את ישראל--את כל המקומות האלה ¹⁷ ותשכחו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה

8 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל ² ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנחו אביה--שפטים בכאר שבע ³ ולא הלכו בניו בדרכו ויטו אחריה הבצע ויקחו שחד--ויטו משפט ⁴ וויתקबצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה ⁵ ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו--כל הגויים ⁶ וירע הדבר בעינו שמואל כאשר אמרו תננה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה ⁷ ויאמר יהוה אל שמואל

באה אל שדה יהושע בית המשמי ותעמד שם ושם ابن גודלה ויבקעו את עצי הענלה ואת הפרות העלו עליה ליהוה ⁸ וחלוים הורידו את אהרן יהוה ואת הארגן אשר אותו אשר בו כל זכה וישמו אל האבן הנדרלה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא--לייהוה ¹⁶ ווחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא ¹⁷ ואלה מחרי הזוב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדור אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לנתק עקרון אחד ועכבריו הזוב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים--מעיר מבצר وعد כפר הפרזי ועד אבל הנדרלה אשר הניתה עליה את אהרן יהוה עד היום זהה בשדה יהושע בית המשמי ¹⁹ ויך באנסי בית שמש כי ראו באIRON יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם מכבה גודלה ²⁰ ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמוד לפני יהוה האללים הקדוש הזה ועל מי עללה מעליינו ²¹ וישלחו מלאכים אל יושבי קריית יערם לאמר השבו פלשתים את אהרן יהוה--רדיו העלו אותו אליהם

7 ויבאו אנשי קריית יערם ויעלו את אהרן יהוה ויבאו אותו אל בית אבינדר בנבעה ואת אלעזר בנו קדרו לשمر את אהרן יהוה ² ויהיו מיום שבת הארון בקריות יערם וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחריו יהוה ³ ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבאים אל יהוה הסירו את אלדי הנכר מותכם והעתירות והכינו לבבכם אל יהוה ועבדתו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים ⁴ ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העתרת ויעבדו את יהוה לבדו ⁵ ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצוּפה ואחفلל בעדרם אל יהוה ⁶ ויקבצו המצוּפה וישאבו מים ויפסכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו

שמע בקהל העם לכל אשר יאמרו אליך כי לאatak
 מאסו כיathi מסאו מלך עליהם 8 ככל המעשים
 אשר עשו מיום העלה תיהם ממצרים ועד היום
 זה ויעזני ויעבדו אליהם אחים--כן מה עשים
 נם לך 9 ועתה שמע בקהלך אך כי הדר תעיד בהם
 והגדת להם משפט המלך אשר מלך עליהם 10
 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים
 מאתו מלך בו ויאמר--זה יהיה משפט המלך אשר
 מלך עליכם את בנייכם יכח ושם לו במרכבותו
 ובפרשו ורצו לפניו מרכבתו 11 ולשם לו שדי
 אלפיים ושורי חמשים ולהרש חרישו ולקוצר קצירו
 ולעשות כל מלחמותו וכלי רכבו 12 ואת בנותיכם
 יכח לרקחות ולטבחות ולאפות 13 ואת שdotיכם
 ואת כרמיכם וויתיכם הטובים--יקח ונתן לעבדיו
 וזרעיכם וכרמיכם ישר ונתן לסריסיו ולבודיו
 14 ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחרותיכם
 הטוביים ואת חמוריכם--יקח ועשה למלאכתו 15
 צאנכם ישר ואתם תהיו לו לעבדים 16 וזעקה
 ביום ההוא מלפני מליכם אשר בחרתם לכם ולא
 ענה יהוה אתכם ביום ההוא 17 וימאנו העם לשמע
 בקהל שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהוה עליינו
 20 והיינו נם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא
 לפנינו ונלחם את מלחמתנו 21 וושמע שמואל את
 כל דברי העם וידברם באוזני יהוה 22 ויאמר יהוה
 אל שמואל שמע בקהלם והמלכת להם מלך ויאמר
 שמואל אל אנשי ישראל לכוי איש לעיר

9 *ויהי איש מבן ימין (מבניימין) ושמו קיש בן
 אbial בן צדור בן בכורת בן אפיק--בן איש ימין
 גבור חיל 2 ولو היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין
 איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה נבה
 מכל העם 3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול
 ויאמר קיש אל שאול בנו קח נאatak את אחד
 מהנערים וקום לך בקש את האתנת 4 ויעבר בהר*

שמואל א

לפני הבמה ואכליהם עמי היום ושלחתיך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך ²⁰ ולאתנות האבדות לך היום שלשת הימים-אל השם את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל-הלו לך ולכל בית אביך ²¹ ויען שאל ויאמר הלו בן ימינו אני מקטני שבטי ישראל ומשפחתו הצערה מכל משפחות שבטי בניין ולמה דברת אליו בדבר זהה וזה שמואל את שאל ואת נערו ובאים לשכחה ²² ויקח שמואל את שאל והעלה ויישם לפניו כשלשם ייתן להם מקום בראש הקדושים והמה כשלשם איש ²³ ויאמר שמואל לטבח תנזה את המנה אשר נתתי לך-אשר אמרתי לך שים אתה עמד ²⁴ וירם הטבח את השוק והעליה ויישם לפניו שאל ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אלך--כי למועד שמואל לך לאמר העם קראתי ויאכל שאל עם שמואל ביום ההוא ²⁵ וירדו מהבמה העיר וידבר עם שאל על הנג ²⁶ וישכמו ויהי בעלות השחר ויקרא שמואל אל שאל הנג (הנג) לאמור קומה ואשליך ויקם שאל ויצאו שניהם הוא ושמואל-- החוצה ²⁷ הנה יורדים בקצתה העיר ושמואל אמר אל שאל לנער ויעבר לפניו ויעבר אתה עמד כיום ואשミニיך את דבר אלהים

10 ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו- וישקחו ויאמר--הלו כי משחק יהוה על נחלתו לנגיד ² בלבכת הרים מעמידו ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בנבול בניין בצלחה ואמרו לך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נשא אביך את דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה עשה לבני זה וחלפת שם והלה ובאת עד אלון תבור ומצוך שם שלשה אנשים עלים אל האלים בית אל אחד נשא שלשה גדרים ואחד נשא שלשה ככרות לחם ואחד נשא נבל יין ⁴ ושאלו לך לשולם וננתנו לך שתי להם ולקחת מידם ⁵ אחר כן תבוא נבעת האלים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאק שם

ויבאו בתוך המחנה באשمرة הבקר ויכו את עמון עד חם היום ויהי הנשאים יופצו ולא נשארו בם שנים ייחד ²² ויאמר העם אל שמואל מי האمر שאל ימלך עלינו תננו האנשים ונימותם ²³ ויאמר שאל לא יומת איש ביום זהה כי היום עשה יהוה השועה בישראל ²⁴ ויאמר שמואל אל העם לכט נולכה הגלגול ונחרש שם המלוכה ²⁵ וילכו כל העם הגלגול וימלכו שם את שאל לפני יהוה בגלגול רזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמע שם שאל וכל אנשי ישראל עד מאר

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי بكلכם לכל אשר אמרתם לי ואמלך עליהם מלך ² ועתה הנה המלך מטהלך לפנייכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני תחהלכתי לפנייכם מנעריך עד היום הזה ³ והנני ענו בינו יהוה וננד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצוטי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עני בו ואшиб לכם ⁴ ויאמר לו לא עשקנו ולא רצוננו ולא לקחתי מיד איש מאומה ⁵ ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה-- כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד ⁶ ויאמר שמאלאל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים ⁷ ועתה התיצבו ואשפטה אתכם-- לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם ⁸ כאשר בא יעקב מצרים-- ויועקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן וויצו את אבותיכם מצרים ושבום במקומות הזה ⁹ וישכחו את יהוה אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא אשר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם ¹⁰ ויועקו אל יהוה ויאמר (ויאמרו) חטאנו כי עבנו את יהוה ונעבד את הבعلים ואת העשתרות נצא אליהם ועשיותם לנו ככל הטוב בעיניכם ¹¹ ויהי מ מהרת וישם שאל את העם שלשה ראשי ועתה הצילנו מיד איבינו-- ונעבדך ¹² וישלח יהוה

יהוה הנה הוא נחבא אל הכללים ²³ וירציו ויקחתו משם ויתיצב בתוך העם ווגבה מכל העם משכמו ומעלה ²⁴ ויאמר שמואל אל כל העם הראותם אשר בחר בו יהוה כי אין כמו שהוא בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך ²⁵ וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה ויכתב בספר וינה לפני יהוה וישלח שמאלאל את כל העם איש לבתו ²⁶ וגם שאל--הlek לבתו נבעת וילכו עמו-- החיל אשר גנע אלהים בלבם ²⁷ ובני בליעל אמרו מה ישענו וזה ויבוזו ולא הביאו לו מנוחה ויהי כ מהריש

11 ועל נש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נש כרת לנו ברית ונעבדך ² ויאמר אלהם נש העמוני בזאת אכרת لكم בנקור لكم כל עין ימין ושמתייה חרפה על כל ישראל ³ ויאמרו אליו זקני יבש הרף לנו שבעת מושיע אתנו ויצאנו אליך ⁴ ויבאו המלאכים נבעת את קולם ויבכו ⁵ ותנה שאל בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאל מה לעם כי יבכו ויספרו לו-- את דברי אנשי יבש ⁶ ותצלח רוח אלהים על שאל בשמעו (כשמעו) את הדברים האלה ויחר אפו מאר ⁷ ויקח צמד בקר וונתחחו וישלח בכל נבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאל ואחר שמאלאל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו איש אחד ⁸ ויפקדם בבזק ובני ישראל שלש מאות אלף ⁹ ואיש יהודה שלשים אלף ¹⁰ ויאמר למלאכים הבאים כה תאמרון לאייש יבש גלעד מחר תהיה לכם תשעה בחם (כחם) המש ויבאו המלאכים וינידו לאנשי יבש-- ווישמחו ¹⁰ ויאמרו אנשי יבש מהר נצא אליהם ועשיותם לנו ככל הטוב בעיניכם ¹¹ ויהי מ מהרת וישם שאל את העם שלשה ראשי

ואלפי היו עם יונתן בוגעת בנימין ויתר העם שלח אתם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח ² ותראו איש לאלהיו ³ זוק יונתן את נציב פלשתים אשר בוגע ויושמו פלשתים ושאל תקע בשופר בכל הארץ ⁴ לאמור יישמעו העברים ⁵ וכל ישראל שמעו לאמור הכה שאל את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצקו העם אחריו שאל הנגלי ⁶ ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפיים פרשים ועם כחול אשר על שפט הים לרבות ייעלו ויחנו במכמש קדמת בית און ⁶ ואיש ישראל דרא כי צר לו כי נש העם ויתהבא העם במערות ובחוות ובסלעים ובצרחים ובברות ⁷ ועברים עברו את הירדן ארץ נdry גנלי ושאל עודנו בנגלי וכל העם חרדן אחורי ⁸ וויהיל (ויהיל) שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הנגלי ויפץ העם מעלי ⁹ ויאמר שאל -- הנשו אליו העלה והשלמים ויעל העלה ¹⁰ והוא ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאל לקראותו לברכו ¹¹ ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאל כי ראיינו כי נפץ העם מעלי ואתה לא בא למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש ¹² ויאמר עתה ירדן פלשתים אליו הנגלי ופני יהוה לא חליתו ואחפק ואעלת העלה ¹³ ויאמר שמואל אל שאל נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי עתה הכין יהוה את מלכתך אל ישראל עד עולם ¹⁴ ועתה מלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצויה יהוה לנגיד על עמו -- כי לא שמרת את אשר צוך יהוה ¹⁵ ויקם שמואל ויעל מן הנגלי -- נבעת בנימין ויבדק שאל את העם הנמצאים עמו כשב מאות איש ¹⁶ ושאל וyontan בנו והעם הנמצא עמו ישבים בוגע בנימין ופלשתים חנו במכמש ¹⁷ ויצא המשיח ממחנה פלשתים שלשה ראשי הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל ¹⁸ והרראש אחד יפנה בן שנה שאל במלכו ושתי שנים מלך על ישראל ² ויבחר לו שאל שלש אלפיים מישראל ויהיו עם שאל אלפיים במכmesh ובחר בית אל

על כלינו ונוריהה אתכם דבר ויאמר יונתן אל נ שא כליו עליה אחריו--כי נתנו יהוה ביד ישראל ¹³ ויעל יונתן על ידיו ועל רגלו ונ שא כליו אחריו ¹⁴ ויפלו לפניו יונתן ונ שא כליו ממותה אחריו ¹⁴ ותהי המכחה הראשנה אשר הכה יונתן ונ שא כליו--¹⁵ עשרים איש כבצוי מענה צמד שדה ¹⁵ ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם--המצב והמשחית חרדו גם המה ותרנו הארץ ותהי לחadata אלהים ¹⁶ ויראו הצפים לשאול בגיןם בוגעת בנימן ותגה ההמון נמוג וילך והלם ¹⁷ ויאמר שאול לעם אשר אותו פקדו נא וראו מי הילך מעמננו ויפקדו ותגה אין יונתן ונ שא כליו ¹⁸ ויאמר שאול לאחיה הנישא ארון האלים כי היה ארון האלים ביום ההוא--ובני ישראל ¹⁹ ויהי עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הילך ורב ויאמר שאול אל הכהן אסף יידך ²⁰ ויזעק שאול וכל העם אשר אותו ויבאו עד המלחמה והנה הייתה חרב איש ברעהו--מוחומה גדורלה מאד ²¹ והעברים היו לפלשתים כאחמול שלשים אשר על עםם עם שאול וyonatan ²² וככל איש ישראל המתחכאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וירבקו גם המה אחרים במלחמה ²³ וירושע יהוה ביום ההוא את ישראל והמלחמה--עברה את בית און ²⁴ ואיש ישראל נש ביום ההוא ויאל שאול את העם לאמר אדרור האיש אשר יוכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם ²⁵ וככל הארץ בא בעיר ויהי דבש על בני השדה ²⁶ ויבא העם אל העיר והנה הילך דבש ואן משיג ידו אל פיו כי ירא העם את השבעה ²⁷ וyonatan לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קציה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל פיו ותראנת (ותארנה) עינוי ²⁸ ויען איש מהעם ויאמר השבע

דרך בית חרון והראש אחדר יפנה דרך הגבול התשוף על נז החבושים המדכרים ¹⁹ וחרש לאימצא בכל הארץ כי אמר (אמרו) פלשתים--פנ' יעשו העברים הרבה או חנית ²⁰ וירדו כל ישראל הפלשתים--לטוטש איש את מהרשתו ואת אותו ואת קרדמו ואת מהרשתו ²¹ והיותה הפצירה פים למחרשת ולאתים ולשלש קלשון ולהקדמים ולהציג הדרבן ²² והוא ביום מלחמת ולא נמצא הרב והנחת ביד כל העם אשר את שאל ואת יונתן ומצא לשאול ולヨונתן בנו ²³ ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש

14 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נ שא כליו לכיה ונעבירה אל מצב פלשתים אשר מעבר הלו ולאביו לא הניד ² וושאול יושב בקצתה הנבעה תחת הרמן אשר במנרון והעם אשר עמו כשש מאות איש ³ ואחיה בן אהטוב אחיו אייכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו--נsha אפוד והעם לא ידע כי הילך יונתן ⁴ ובין המערבות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים--שן הסלע מה עבר מזה ושן הסלע מה עבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה ⁵ והשן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול נגב ⁶ ויאמר יהונתן אל הנער נ שא כליו לכיה ונעבירה אל מצב הערלים האלה--או לי ישעה יהוה לנו כי אין לדוחה מעצור להחשע ברב או במעט ⁷ ויאמר לו נ שא כליו עשה כל אשר בלבבך נתה לך הנני עמק כלבבך ⁸ ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלוינו אליהם ⁹ אם כי יאמרו לנו דמו עד הניענו אליכם--ועמדנו תחתינו ולא נעלחה אליהם ¹⁰ ואם כי יאמרו עליו עליינו ועלינו--כי נגמם יהוה בידנו וזה לנו האות ¹¹ ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים--הנה עברים יצאים מן החרים אשר התחכאו שם ¹² ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת נ שא כליו ויאמרו

יונתן 45 ויאמר העם אל שאלות הינו נתן ימות אשר יאכל ללחם היום ויעף העם 29 ויאמר יונתן עכבר אבי את הארץ ראו נא כי ארו עניי--כי טעמו מעת דבש זהה 30 אף כי לוא אל כל היום העם משלהי איביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכח בפלשתים 31 ויכו ביום ההוא בפלשתים ממכם אלה ויעף העם מאר 32 ויעש (ויעט) העם אל שלל (השלל) ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארציה ויאכל העם על הדם 33 ויגידו לשאול לאמור הנה העם חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בנדתם גלו אליו היום אבן נדולה 34 ויאמר שאול פצץ בעם ואמרתם להם הגינו אליו איש שורו ואיש שייחו ושחתתם בזה ואכלתם ולא תחתאו ליהוה לאכל אל הדם ויגשו כל העם איש שורו בידיו הלילה-- וישחטו שם 35 ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החול לבנות מזבח ליהוה 36 ויאמר שאול נרדה אחורי פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעניין עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלים 37 וישראל שאול באלהים הארץ אחורי פלשתים התחנמ ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא 38 ויאמר שאול-גש הלם כל פנות העם וודיעו וראו--במה היתה החטא הזאת היום 39 כי היה המושיע את ישראל--כי אם ישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל העם 40 ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני יונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו כל שאול אל שאול הטוב בעניין עשה 41 ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל--הבה תמים וילבד יונתן ושאלות והעם יצאו 42 ויאמר שאול--הפילו בני ובין יונתן בני ויליכר יונתן 43 ויאמר שאול אל יונתן הגינהה ליה מה עשיתך וינגד לו יונתן ויאמר טעם טעמו בקצתה המטה אשר בידי מעט דבר-הנני אמות 44 ויאמר שאול כי יעשה אלהים וכחה יוסף כי מות תמות

15 ויאמר שמויאל אל שאול ATI שלח יהוה למשחק למלך על עמו על ישראל ועתה שמעו לקול דברי יהוה 2 כה אמר יהוה צבאות פקודי את אשר עשה מלך לישראל--אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים 3 עתה לך והכיתה את מלך והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלה ועד יונק משור ועד שהמנמל ועד חמוץ 4 וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפיים את איש יהודה ויבא שאול עד עיר מלך וירב בנחל 6 ויאמר שאול אל הקיני לכון סרו רדו מתוך מלקי פן אסף עמו אתה עשיתך חסר עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מותך מלך 7 ויך שאול את מלך מוחילה בואר שור אשר על פני מצרים 8 ויתפש את אנג מלך עמלך חי ואת כל העם החרדים לפוי הרב 9 ויחמאל שאול והעם על אנג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים

דבר יהוה וימאסך יהוה מהוות מלך על ישראל
ויסב שמואל ללבת ויהזק בכונף מעילו וירען
ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את מלכות
ישראל מעלייך היום וננהנה לרעך הטוב מכם
וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם
הוא להנחים ויאמר חטאתי עתה כבדני נא ננד
זקני עמי וננד ישראל ושוב עמי והשתחוות ליהוה
אליהיך ווישב שמואל אחריו שאל וישתחוו שאל
לייהוה ויאמר שמואל הנישו אליו את אג' מלך
עמלך וילך אליו אג' מעדנתה ויאמר אג' אבן סר מר
המות ויאמר שמואל --כאשרiscal נשים הרבך
כן תשלב נשים אמך ויישוף שמואל את אג' לפני
יהוה בנגלן וילך שמואל הרמתה ושאל עללה
אל ביתו נבעה שאל ולא יספה שמואל לדראות
את שאל עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאל
ויהוה נחם כי המליך את שאל על ישראל

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד مت אתה מתאבל
אל שאל ואני מאסתיו מלך על ישראל מלך
קרנק שמן ולך אשלהך אל ישיבת הלחמי -- כי
ראיתי בבנוי לי מלך ויאמר שמואל איך אלך
ושמע שאל והרגנו ויאמר יהוה עגלת בקר תקח
בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי וקראת לישי
בזבח ואנכי אודיעך את אשר העשה ומהחת לי
את אשר אמר לך ויחרדנו זקני העיר לקראות
יהוה ויבא בית לחם ויחרדנו זקני העיר לקראות
ויאמר שלם בואך ויאמר שלום לזבח ליהוה
באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישি
ויאת בניו ויקרא להם לזבח ויהי בבואם וירא את
אליאב ויאמר לך ננד יהוה משיחו ויאמר יהוה
אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל נגה קומתו -- כי
מאסתיהם כי לא אשר יראה האדם -- כי האדם יראה
לעיניהם ויהוה יראה ללבב ויקרא ישי אל אבנידב
ויעברחו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה

שמואל א'

ונבזה ונמס אתה החרימו ויהי דבר יהוה אל
שמואל לאמור נחמתי כי המלכתי את שאל
מלך -- כי שב מהחרי ואת דבריך לא הקיים ויחר
לשםואל ויזעק אל יהוה כל הלילה וישכם
שמואל לקרה שאל בבקיר ויגד לשמואל לאמור
בא שאל הכרמלה והנה מציב לו יסב ויעבר
וירד הנגלן ויבא שמואל אל שאל ויאמר לו
שאל ברוך אתה ליהוה -- הקימות את דבר יהוה
ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול
הבקיר אשר אני שמע ויאמר שאל על מעמלקי
הביום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקיר
למען זבח ליהוה אליהיך ואת היוטר החרמוני
ויאמר שמואל אל שאל הרף ואנידה לך את אשר
דבר יהוה אליו הלילה ויאמרו (ויאמר) לו דבר
ויאמר שמואל -- הלווא אם קטן אתה בענייך ראש
שבטי ישראל אתה ומשחק יהוה למלך על ישראל
וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את
החתאים את עמלך ונלחמת בו עד כלותם אתם
ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעתט אל השכל ותעש
הרע בעני יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה
שמעתיך בקול יהוה ואליך בדרך אשר שלחני יהוה
ואביא את אג' מלך עמלך ואת עמלך החרמוני
ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרים לזבח
לייהוה אליהיך בנגלן ויאמר שמואל החפש
לייהוה בועלות זובחים כשמי בקול יהוה הנה שמע
מזבח טוב להקשיב מחלב אילים כי חטאתי
קסם מרוי ואון ותרפים הפטץ יען מסתת את דבר
יהוה וימאסך מלך ויאמר שאל על שמואל
חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת דבריך כי
יראתי את העם ואשמע בקולם ועתה שא נא
את חטאתי ושוב עמי ואשתחוות ליהוה ויאמר
שמואל אל שאל לא אשוב עמד כי מסתת את

פלשתים גלית שמו מנת נבחו שש אמות וזרת 5
וכובע נחשת על ראשו ושרוון קששים הוא לבוש
וממשקל השריון--חמשת אלפיים שקלים נחשת 6
ומצחח נחשת על גללו וכידון נחשת בין חփוי
7 וחוץ (ועצ) חניתו כמנור ארגנים ולהבת חניתו
שש מאות שקלים ברכול ונשא הצנה הילך לפניו 8
ויעמד ויקרא אל מערכת ישראלי והוא אמר להם למה
חצאו לערך מללחמה הלו אנכי הפלשתי ואתם
עבדים לשיאל--ברוחם אש וירד אליו 9 אם יוכל
להלחם אתי והכני--והיינו לכם לעבדים ואם אני
אוכל לו והכיתו--והייתם לנו לעבדים ועבדתם
אתנו 10 והוא אמר הפלשתי אני חרפתיך את מערכות
ישראל הום זהה תנו לי איש ונלחמה יחד 11 וישמע
שאלול וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויחתו
ויראו מאי 12 ודוד בן איש אפרתי זהה מבית לחתם
יהודה ושמו ישילו שמנה בנים והאיש בימי שאלול
זקן בא בגושים 13 וילכו שלשת בני ישי הנדרלים--
הלכו אחרי שאלול למללחמה ושם שלשת בניו אשר
הלכו במלחמה--אליאב הבכור ומושנהו אבנידב
והשלישי שמה 14 ודוד הוא הקטן ושלשה הנדרלים
הלכו אחרי שאלול 15 ודוד הילך ושב מעיל שאלול
לרעהות את צאן אביו בית לחם 16 ויגש הפלשתי
השם והערוב ויתיצב ארבעים יום 17 והוא אמר יש
لدוד בנו קח נא לאחיך איפת הקליא זהה ועשרה
לחם זהה והרץ המנחה לאחיך 18 ואת עשרה חרצוי
החלב האלה תביא לש האלף ואת אחיך תפקר
לשולם ואת ערבתם תקה 19 ושאלול והמה וכל
איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים 20
וישכם דוד בCKER ויטש את הצאן על שמר וויאספ
וילך כאשר צוחו ישילו ויבא המענלה והחיל היצא
אל המערכת והרעו במלחמה 21 ותחרך ישראל
ופלשתים מערכת לקראת מערה 22 ויטש דוד את
הכלים מעליו על יד שמור הכלים וירץ המערכת
ההר מזה והגיא בינהם 4 ויצא איש הבנים מהחנות
9 ויעבר ישי שם ויאמר גם בזה לא בחור יהוה 10
ויעבר ישי שבעת בינו לפני שמואל ויאמר שמואל
אל ישי לא בחור יהוה באלה 23 ויאמר שמואל אל
ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה
רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי
לא נסב עד באו פה 24 וישראל ויביאו והוא אדמוני
עם יפה עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחחו
כי זה הוא 25 ויקח שמואל את קרן השמן וימשח
אות בקרב אליו ותצלחה רוח יהוה אל דוד מהווים
ההוא ומעליה ויקם שמואל וילך הרמותה 26 ורוח
יהוה סרה מעם שאלול ובעתהו רוח רעה מאת יהוה
15 ויאמרו עבדי שאלול הנה נא רוח אלהים
רעה מבתק 27 יאמר נא אדנו עבדיך לפניך--
יבקשו איש ידע מנגן בכנור והיה בהיות عليك רוח
אליהם רעה--ונגנן בידיו ו טוב לך 28 ויאמר שאלול
אל עבדיו רוא נא לי איש מטיב לנגן והביאותם
אליל 29 ויען אחד מהנעירים ויאמר הנה ראייתך בן
לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מללחמה
ונגן דבר ואיש תאר ויהוה עמו 30 וישראל שאלול
מלאים אל ישי ויאמר שלחה אליו את דוד בנק
אשר בצאן 31 ויקח ישי חמור לחם וננדין גדי
עוים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאלול 32 וויבא
דוד לפניו כי מצא חן בעני 33 והיה בהיות רוח
אליהם אל שאלול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו
רוח לשאלול ו טוב לו וסירה מעליו רוח הרעה
17 ויאספו פלשתים את מהניחם למלחמה ויאספו
שכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה
באפס דמים 2 ושאלול ואיש ישראל נאספו ויחנו
בעמק האלה וויערכו מלחמה לקראת פלשתים 3
ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמדים אל
ההר מזה והגיא בינהם 4 ויצא איש הבנים מהחנות

ויהוה יהיה עמק ³⁸ וילבש שאל את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אותו שריוון ³⁹ ויחגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללבת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאל לא אוכל ללבת באלה כי לא נסיתיו ויסרدم דוד מעליו ⁴⁰ ויקח מקל בידו ויבחר לו חמשה חלקים אבנים מן הנהול וישם אותם בכל הרים אשר לו ובילקוט - ווקלו בידיו ויגש אל הפלשתי ⁴¹ וילך הפלשתי הלאן וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו ⁴² ויבט הפלשתי יראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואידני עם יפה מראה ⁴³ ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אני כי אתה בא אליו במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו ⁴⁴ ויאמר הפלשתי אל דוד לך אליו -- ואתנה את שרך לעוף השמיים ולבחמת השדה ⁴⁵ ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אליו בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליו בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת ⁴⁶ היום הזה יסגרך יהוה בידי והכיתך והסרתי את ראשך מעלייך ונתתי פנור מהנה פלשתים היום הזה לעוף השמיים ולהיות הארץ ⁴⁷ וידעו כל הקהיל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושיע יהוה כי ליהוה המלחמה נתן אתכם בידנו ⁴⁸ והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימחר דוד וירץ המערה לקראת הפלשתי ⁴⁹ וישלח דוד את ידו אל הכלל ויקח שם אבן ויקלע ויקל את הפלשתי אל מצחו ותבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצתה ⁵⁰ ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן וירק את הפלשתי וימתה וחרב אין ביד דוד וירץ דוד ויעד אל הפלשתי ויקח את חרבו ⁵¹ וישלפה מתחורה וימתה ויקרת בה את ראשו ויראו הפלשתים כי מת גבורם וינסו ⁵² ויקמו אנשי ישראל אשר הצלני מיד הארי ומירדפו את הפלשתים עד בואך ניא ועד שער עקרון ויפלו חללי פלשתים כיילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאל אל דוד לך

ויבא וישאל לאחיו לשולם ²³ והוא מדבר עם והנה אש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מנת ממערכות (מערכות) פלשתים וידבר בדברים האלה וישמע דוד ²⁴ וכל איש ישראל בראותם את האיש וינסו מפניו וויראו מאד ²⁵ ויאמר איש ישראל הראותם האיש העלה זהה -- כי להרף את ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו ישרנו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חופשי בישראל ²⁶ ויאמר דוד אל האנשים העמידים עמו לאמור מה יעשה איש אשר יכה את הפלשתי הללו והסיר הרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי העREL זהה כי חרף מערכות אלהים חיים ²⁷ ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר מה יעשה לאיש אשר יכנו וישמע אליו אהיו הנдол בדברו אל האנשים ²⁸ ויחר אף אל אב בדור ויאמר למה זה ירדת ועל מי נשת מעט הצאן הנהנה במדבר -- אני ידעתי את זדnek ואת רע לבך כי למען ראות המלחמה ירדת ²⁹ ויאמר דוד מה עשית עתה הלוא דבר הוא ³⁰ ויסב מacistsו אל מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבבו העם דבר כדבר הראשון ³¹ ווישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאל ויקחחו ³² ויאמר דוד אל שאל אל יפל לב אדם עליו עברך לך ונלחם עם הפלשתי הזה ³³ ויאמר שאל אל דוד לא תוכל ללבת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנעריו ³⁴ ויאמר דוד אל שאל רעה היה עברך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא שה מהuder ³⁵ ויצאתי אחריו והכתיו והצלתו מפיו ויקם עלי -- והחזקתי בזקנו והכתיו והמיתיו ³⁶ גם את הארי נם הדר הכה עברך והיה הפלשתי העREL הזה כאחד מהם כי חרף מערכות אלהים חיים ³⁷ ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומירדפו את הדבר הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאל אל דוד לך

מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם ¹⁴
והי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו ¹⁵ וירא
שאל אשר הוא משכיל מאר וינדר מפניו ¹⁶ וכל
ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא
לפניהם ¹⁷ ויאמר שאל אל דוד הנה בתו הנדולה
מרב אתה אתן לך לאשה--אך היה לי לבן חיל
והלחם מלחותיו יהוה ושאל אמר אל תה ידי
בו ותהי בו יד פלשתים ¹⁸ ויאמר דוד אל שאל
מי אני וממי הי משפחתי אבי בישראל--כי איה
חתן למלך ¹⁹ ויהו בעתה תא מרב בת שאל--
לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה ²⁰

ותאהב מיכל בת שאל את דוד וינדר לשאל וישר
הדבר בעינו ²¹ ויאמר שאל אתנה לו ותהי לו
למושך ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאל אל דוד
בשתיים תחתן بي היום ²² ויצו שאל את עבדו
דברו אל דוד בלט אמר הנה חפץ בר המלך
וכל עבדיו אהבוך ועתה תחתן במלך ²³ וירדבר
עבדיו שאל באוני דוד את הדברים האלה ויאמר
דוד הנקלה בעיניכם תחתן במלך ואני איש רשות
ונקלה ²⁴ וינדר עבדיו שאל לו--לאמר בדברים
האליה דבר דוד ²⁵ ויאמר שאל כה תאמרו לדוד
אין חפץ למלך ב מהר כי במאה ערלות פלשתים
להנוקם באיבו המלך ושאל חשב להפיל את דוד
ביד פלשתים ²⁶ וינדר עבדיו לדוד את הדברים
האליה וישר הדבר בעני דוד להחתן במלך ולא
מלאו הימים ²⁷ ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך
בפלשתים מאותים איש ויבא דוד את ערלתייהם
וימלאום למלך להחתן במלך ויתן לו שאל את
מייכל בתו לאשה ²⁸ וירא שאל וידע כי יהוה עם
דוד ומיכל בת שאל אהבתהו ²⁹ ויאסף שאל לרדא
מן דוד--עוד ויהו שאל איב את דוד כל הימים
מייכל עבדי פלשתים ויהו מידי צאתם של דוד
מכל עבדי שאל ויקר שמו מאר

ברך שערים ועד נת ועד עקרון ³⁰ וישבו בני
ישראל מدلך אחריו פלשתים וישסו את מחניהם
ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאהו ירושלים
ואת כליו שם באهل ³¹ וכראות שאל את דוד יצא
לקראת הפלשתי אמר אל אבנור שר הצבא בן מי
זה הנער אבנור ויאמר אבנור חי נפשך המליך אם
ידעת ³² ויאמר המליך שאל אתה בן מי זה העלם
וב构思וב דוד מהכו את הפלשתי ויקח אותו אבנור
ויבאהו לבני שאל וראש הפלשתי בידו ³³ ויאמר
אליו שאל בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך
ישי בית הלחמי

18 ויהי ככלתו לדבר אל שאל ונפש יהונתן
נקשרה בנפש דוד ויאחיו (ויאחבהו) יהונתן
כנפשו ² ויקחיו שאל ביום ההוא ולא נתנו לשוב
בית אביו ³ ויכרת יהונתן ודוד ברית באבתו
אתו כנפשו ⁴ ויתפשת יהונתן את המעל אשר
עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו
עד חגרנו ⁵ ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאל
ישכיל ווישמהו שאל על אנשי המלחמה וויטב
בעני כל העם ונם בעני עבדי שאל ⁶ ויהי בכואם
בשוב דוד מהכו את הפלשתי והצאה הנשים
מכל ערי ישראל לשור (לשיר) והמחלות לקראת
שאל המלך--בתפים בשמה ובשלשים ותענינה
הגשים המשחקות ותאמורן הכה שאל באלו ודוד
ברכבותיו ⁸ ויחיד לשאל מאר וירע בעניין הדבר
זהו ויאמר נתנו לדוד רכבות ולי נתנו האלפים
ועוד לו אך המלוכה ⁹ ויהו שאל עון (עון) את
דוד מהיום ההוא והלה ¹⁰ ויהי ממחרת ותצלחה
روح אליהם רעה אל שאל ויתגנbaum בתוכה בית שאל ¹¹
ודוד מנן בידו כיים ביום והחניתה ביד שאל
ויטל שאל את החניתה ויאמר אכה בדור ובדור
ויסב דוד מפניו פעמים ¹² וירא שאל מלפני דוד
כי יהוה עמו ומעם שאל סר ¹³ ויסרחו שאל

19 וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבריño להמית את דוד ויונתן בן שאול חפץ בדוד מאד ² וינד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ³ ועתה השمر נא בCKER וישבת בסתר ונחbatchת ³ ואני אצא ועמדתי ליד אביו בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבוי וראיתי מה והגדרתי לך ⁴ וידבר יהונתן בדוד טוב אל שאול אבוי ויאמר אליו אל יחתט המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד ⁵ וישם את נששו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה נדולה לכל ישראל--ראית ותשמה ולמה תחטא בدم נקי להמית את דוד חنم ⁶ וישמע שאל בקול יהונתן ושבע שאל חי יהוה אם יומת ⁷ ויקרא יהונתן לדוד וינד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאל ויהי לפניו כאתמול שלושים ⁸ ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכיה נדולה וינסו מפנוי ⁹ ותהי רוח יהוה רעה אל שאל והוא בביתו ישב וחניתו בידו ודוד מגן ביד ¹⁰ ויבקש שאל להוכיח בחרות ובCKER ויפטר מפני שאל ויך את החנית בדור ודור נס וימלט בליליה הاء ¹¹ ווישלח שאל בCKER ודור נס לשמרו ולהמיטו בCKER מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיטו בCKER וגדר לדוד מיכל אשטו לאמר אם אין מלט את נפשך הליליה מהר אתה מומת ¹² ותרד מיכל את דוד بعد החלון וילך ויברח וימלט ¹³ ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בבנד ¹⁴ ווישלח שאל מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא ¹⁵ ווישלח שאל את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אותו במיטה אליו להמתו ¹⁶ ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וככבר העזים מראשתיו ¹⁷ ויאמר שאל אל מיכל למה ככח רמיינגי ותשליך את אבוי וימלט ותאמר מיכל אל שאל הוא אמר

כן יאמרו--ה גם שאל בנכאים

20 וברח דוד מנויות (מנויות) ברכמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשית מה עוני ומה חטאתי לפני אביך--כי מבקש את נפשי ² ויאמר לו חללה לא תמות--הנה לו עשה (לא עשה) אבוי דבר נדול או דבר קטן ולא גילתה את אוני ומדוע יסתיר אבוי ממוני את הדבר הזה אין זאת ³ וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעניין ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך--כי כפשע בינו ובין המות ⁴ ויאמר יהונתן אל דוד מה התامر נפשך ועשה לך ⁵ ויאמר אל יהונתן הנה חדש מוחר ואני ישב אש בעם המלך לאכול ושלחתיו ונסתתרתי בשדה עד הערב השלשית ⁶ אם פקר יפקדרני אביך ואמרת גשאל נשאל ממוני דוד לרוץ בית לחם עירו--כי זבח הימים שם לכל המשפחה ⁷ אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יתרה לו--דע כי כלתה

הרעה מעמו 8 ועשית חסד על עבדך כי בברית אמר מקרה הוא בלתי טהור והוא כי לא טהור 27 יהוה הבאת את עבדך עמוק ואם יש כי עון המיטני וזה ממהרת החדש השני ופקד מקום דוד ויאמר אתה وعد אביך למה זה תביעני 9 ויאמר יהונתן שאל אל יהונתן בנו מודיע לא בא בן יש נס תמול נס היום אל הלוחם 28 וייען יהונתן את שאל נשאל נשאל דוד מעמיד עד בית לוחם 29 ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחיו ועתה אם מצאת חן בעיניך אמלטה נא ואראאה את אחיו ביהונתן ויאמר לו בן גנות המרדות הלא ידעת כי בחור אתה לבן יש לבשתך ולבשת ערות אמק 30 על כן לא בא אל שולחן המלך 31 ויהר אף שאל ביהונתן ויאמר לך בן יש עלי הארץ לא צי כל הימים אשר בן יש חי על הארץ לא תכוון אתה ומילכותך ועתה שלח וקח אותו אליו -- כי בן מות הוא 32 וייען יהונתן את שאל אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה 33 ויטול שאל את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כל הרים מעם אביו להמית את דוד 34 ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי הארץ ולא אכל ביום החדש השני ללחם -- כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו 35 ויהי בבקיר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו 36 ויאמר לנער רץ והוא יירה החצוי לדעברו 37 ויבא הנער עד מקום החצוי אשר יירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלא החצוי ממק ויהלה 38 ויקרא יהונתן אחרי הנער מהריה חושה אל העמד וילקט נער יהונתן את החצוי (הಚזים) ויבא אל אדניו 39 והנער לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר 40 ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר 41 הנער בא ודוד קם מצל הנגב ויפל לאפיו ארצתה וישתחוו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדייל 42 ויאמר יהונתן לדוד לך לשולם אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לא אמר יהוה מקום דוד 26 ולא דבר שאל מאומה ביום ההוא כי יהוה הבאת את עבדך עמוק ואם יש כי עון המיטני אתה وعد אביך למה זה תביעני 9 ויאמר יהונתן חיללה לך כי אם ירע ארע כי כלתת הרעה מעם אבי לבוא עלייך -- ולא אתה אגיד לך 10 ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יעניך אביך קשה 11 ויאמר יהונתן אל דוד לך ונצא השדה ויצאו שניהם השדה 12 ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלה ישראל כי אחים את אבי כעה מחר השלשת והנה טוב אל דוד -- ולא או אשלה אליך גנליyi את אינך כה יעשה יהוה ליהונתן וכיה יסיף כי ייטב אל אבי את הרעה עלייך -- גנליyi את אונך ושלחתיך והלכת לשולם ויהי יהוה עמק כאשר היה עם אבי 14 ולא אם עודני חי ולא תעשה עמד כי חסד יהוה ולא אמות 15 ולא תזכיר את חסך עם ביתך עד עולם ולא בהכרת יהוה את אבי דוד איש מעל פני הארץ 16 ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד איבידי דוד 17 ו יוסף יהונתן להשביע את דוד באhabitתו אותו כי אהבת נפשו אהבו 18 ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך 19 ושלשת תרד מאר ובאת אל המקום אשר נסתה שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האול 20 ואני שלשת החצאים צדה אורחה לשלח לי למטרה 21 והנה אשלה את הנער לך מצא את החצאים אם אמר אמר לנער הנה החצאים ממק והנה קתנו ובאה כי שלום לך ואין דבר -- חי יהוה 22 ואם כה אמר לעלם הנה החצאים ממק ויהלה -- לך כי שלחך יהוה 23 והדבר -- אשר דברנו אנו ואתה הנה יהוה ביני וביןיך עד עולם 24 ויסתר דוד בשדה ויהי החדר וישב המלך על (אל) הלוחם לאכול 25 וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנור מצד שאל ויפקר מקום דוד 26 ולא דבר שאל מאומה ביום ההוא כי

יהיה בינו ובינך ובין זרעי ובין נסיך עדר עולם א
ויקם וילך וייחנותן בא העיר

אתו אליו ¹⁵ חסר משגעים אני כי הבאתם את זה
להשתגע עלי זהה יבוא אל בתי

22 וילך דוד מ שם וימלט אל מערת עדלים
וישמעו אליו וכל בית אביו יירדו אליו שמה ²
ויתקbezו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו
נשא וככל איש מר נפש ויהו עליהם לשר ויהיו עמו
כארבע מאות איש ³ וילך דוד מ שם מצפה מואב
ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבי ואמי אתכם עד
אשר אדע מה ישעה לי אלהים ⁴ וויחם את פני
מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד במצודה ⁵
ויאמר נד הנביא אל דוד לא תשב במצודה--לך
ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא עיר חרטה ⁶
וישמע שאול--כי נודע דוד ואנשים אשר אותו ושאל
וישב בגבעה תחת האשל ברמה וחניתו בידיו וכל
עבדיו נצבים עליו ⁷ ויאמר שאול לעבדיו הנצבים
עליו שמעו נא בני ימני נם לכלכם יתן בן יש
שדות וכרמים--לכלכם ישם שרי אלפיים ושרי
מאות ⁸ כי קשותם לכלכם עלי ואין גלה אתה אוני
בכרת בני עם בן יש ואין חלה מכם עלי ונלה
את אוני כי הקים בני את עבדי עלי לארב כיום
זהו ⁹ ויען דאג האדומי והוא נצב על עבדי שאול--
ויאמר ראייתי את בן יש בא נבה אל אחימלך
בן אחטוב ¹⁰ ווישאל לו ביהוה וצידה נתן לו ואת
חרב גלית הפלשתי--נתן לו ¹¹ ווישלח המלך לקרוא
את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו
הכהנים--אשר בנב ויבאו כלם אל המלך ¹² ויאמר
שאל שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני אדרני ¹³--
ויאמר אלו שאול למה קשותם עלי אתה ובן יש--
בתתק לו לחתם וחרב ושאל לו באלהים לקום אליו
לארב כיום זהה ¹⁴ ויען אחימלך את המלך ויאמר
מוני בכל עבדיך כדור נאמן וחנן המלך וסר אל
משמעות נכבד בביתך ¹⁵ היום החלתי לשאול
(שאלת) לו באלהים חלילה לי אל ישם המלך

21 ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד
אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מודיע אתה לבודך
ואיש אין אחך ² ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך
צוני דבר ויאמר אליו איש אל ידע מאומה את
הדבר אשר אני שלחך ואשר צויתך ואת הנערדים
ירדתי אל מקום פלני אלמוני ³ ועתה מה יש תחת
ך חמשה לחם--תנה בידי או הנמצא ⁴ ויען הכהן
את דוד ויאמר אין לחם חל אל תחת ידי כי אם
לחם קרש יש אם נשמרו הנערדים אך מאשה ⁵
ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה
לנו כחמו שלשם בצתוי ויהיו כל הנערדים קדש
והוא דרך חל--ואף כי היום יקדש בכלי ⁶ ויתן לו
הכהן קרש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים
המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו
ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני
יהוה ושמו דאג האדמי--אביר הרעים אשר לשאול
ויאמר דוד לאחימלך ואני יש פה תחתך חנית
או חרב כי נם חרבי וגם כלוי לא לקחתי בידי כי
היה דבר המלך נחוץ ⁹ ויאמר הכהן חרב גלית
הפלשתי אשר הכהית בעמק האלהה הנה הוא לוטה
בשמלה אחרי האפוד--אם אתה תקח לך קח כי אין
אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אין מונה תגנה לי ¹⁰
ויקם דוד ויברא ביום ההוא מפני שאול ויבא אל
אכיש מלך נת ¹¹ ויאמרו עבדי אכיש אליו הלווא זה
דוד מלך הארץ הלוא לזה יענו במצבות לאמר
הכה שאול באלפו ודוד ברבבותו ¹² ווישם דוד את
הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני אכיש מלך
נת ¹³ וישנו את טעמו בעיניהם ויתהلال בידם ויתו
על דלותות השער וירוד ריוו אל זקנו ¹⁴ ויאמר
אכיש אל עבדיו הנה תראו איש משתו מה תביאו

בעבדו דבר בכל בית אביך לא ידע עברך בכל זאת דבר קטן או גדול ¹⁶ ויאמר המלך מות תמות הרעה ויאמר אל אביך הכהן הנישה האפוד ¹⁷ אחימלך אתה וכל בית אביך ¹⁸ ויאמר המלך לרצים הנצבים עלי סבו והמיתו כהני יהוה כי בעבוריו ¹⁹ היסגרנו בעלי קעילה בידו הירד שאל נם ידם עם דוד וכי ידעו כי ברוח הוא ולא גלו את אונו (זוני) ולא ابو עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה ²⁰ ויאמר המלך לדוג (דואג) האדרמי שב אתה ופגע בכהנים ויסב דוג (דואג) האדרמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שנמים וחמשה איש נשא אפוד בד ²¹ ואת נב עיר הכהנים הכהן נמלט דוד מקעילה ויחד לצעאת ²² וישב דוד לפי חרב מאיש ועד אשה מעול ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב ²³ וימלט בן אחד לאחימלך בן אהטוב ושמו אביתר ויברח אחידי דוד ²⁴ ויינד אביתר לדוד כי הרג שאל את כהני יהוה ²⁵ ויאמר דוד לאביתר ידעת ביום ההוא כי שם דוג (דואג) האדרמי כי הנד יnid לשאל אני סכתי בכל נפש בית אביך ²⁶ שבה את אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמרי

23 ויינדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסימ את הגנות ² ויישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר יהוה אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה ³ ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנופה ביהודה יראים ואף כי נלך קעילה אל מערכות יהוה ויאמר קום רד קעילה- כי אני נתן את פלשתים בידך ⁴ וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים ויתגנ את מקניהם ויקם בהם מכחה נדולה ויעש דוד את ישבי קעילה ⁶ ויהי בברח אביתר בן אחימלך אל דוד-קעילה אפוד ירד בידו ⁷ ויינד לשאל כי בא דוד קעילה ויאמר שאל נכר אותו אלהים בידך- כי נסגר לבוא בעיר דלתיהם ובריח ⁸ וישמע שאל את כל העם למלחמה לרדת קעילה לצורך אל

אחרי דוד מדבר מעון ²⁶ וילך שאל מצד ההר מונה ודוד ואנשיו מצד ההר מונה ויהו דוד נחפו לקחתה ²⁷ ישבט יהוה בינו ובינך ונכניו יהוה מפק וידי לא תהיה בך ²⁸ כאשר יאמר משל הקדמוני מרשימים יצא רשות וידי לא תהיה בך ²⁹ אחרי מי יצא מלך ישראל אחריו מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעם אחד ³⁰ והיה יהוה לדין ומשפט בגין ובינך וירא וירב את ריבוי ישפטני מידך ³¹ ויהיו ככליות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאל ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאל קליו ויבך ³² ויאמר אל דוד צדיק אתה מנמי כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה ³³ ואתם (ואתה) הגדרת היום את אשר עשיתך ATI טובה-- את אשר סגנני יהוה בידך ולא הרוגני ³⁴ וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך שובה תחת היום הזה אשר עשיתך ל' ³⁵ ועתה הנה ידעתי כי מלך תملוך וكم מה בידך ממלכת ישראל ³⁶ ועתה השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואמ תשמיד את שמי מבית אבי ³⁷ וישבע דוד לשאול וילך שאל אל ביתו ודוד ואנשיו על עלה המזרח

25 וימת שמואל--ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקבררו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן ² ואיש במעון ומעשדו בכרמל והאיש נihil מادر ולול צאן שלשה אלפיים ואלף עזים ויהי בנוו את צאנו בכרמל ³ ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת שכל יופת תאר והאיש קשה ורע מעലיהם והוא כלבו (כלבי) ⁴ ווישמע דוד במדבר כי גזו נבל את צאנו ⁵ וירושלח דוד שעשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמליה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום ⁶ ואמרתם כה לחוי אתה שלום וביתך שלום וככל אשר לך שלום ⁷ ועתה שמעתי כי גוזים לך עטה הרעים אשר לך היו עמו--נאם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרוגתיק דע וראה כי אין בידי

שם וישב בצדות עין גדי **24** ויהיו כאשר שב שאל מאחריו פלשדים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי ² ויקח שאל שלשת אלףים איש בחור--מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי הייעלים ³ ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאל להסך את גנליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים ⁴ ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אכני נתן את איביך (אייבך) בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול--בלט ⁵ ויהי אחרי כן וירק לב דוד אותו--על אשר כרת את כנף אשר לשאול ⁶ ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם עשה את הדבר הזה לאדרני למשיח יהוה--

לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא ⁷ ווישוע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם להם אל שאל ושאלוקם מה המערה וילך בדרכך ⁸ ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה (מהמערה) ויקרא אחרי שאל לאמր אדרני המלך ויבט שאל אחרי ויקד דוד אפיקים ארציה וישתחוו ⁹ ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתק הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנק יהוה ¹⁰ היום בידך במערה ואמր להרנכ ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדרני--כי משיח יהוה הוא ¹¹ ואבוי ראה--נאם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרוגתיק דע וראה כי אין בידי

היותם בכרמל⁸ שאל את נעריך וינדרו לך וימצא דוד על פניה ותשתחוו ארץ²⁴ ותפל על רגליו הנערדים חן בעיניך- כי על יום טוב בנו תנה לנו את אשר תמצא ידך לعبدיך ולבנך לדוד⁹ ויבאו ושמי את דברי אמתך²⁵ אל נא ישם אדני את לבו נערדי דוד וידברו אל נבל כל הדברים האלה בשם דוד וינווחו¹⁰ ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומיו בן ישי היום רבבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניינו¹¹ וולקחתי את לחמי ואת מימי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדיםם והושע יך ואת טבחתי אשר טבחתי לגזוי ונתקה לאנשים אשר לא ידעתו אי מזה דמה¹² וויהפכו נערדי דוד לדרכם וישבו ויבאו וינדרו לו ככל הדברים האלה ויאמר דוד לאנשיו חנרו איש חרבו ויחנרו איש את חרבו ויחנר גם דוד את חרבו ויעלו אחריו דוד כארבע מאות איש ומאותים ישבו על הכלים ולביגיל אשת נבל הニア נעד אחד מהנעדים¹⁴ לאמר הנה שלח דוד מלאים מהמדבר לברך את ארנינו ויעט בהם¹⁵ והאנשים טובים לנו מאד ולא הכלמננו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה¹⁶ חומה היו علينا נםليل נם יומם כל ימי הייתנו עם רעים הצאן¹⁷ ועתה דעינו וראי מה תעשי-- כי כלתת הרעה אל ארנינו ועל ישראל והוא בן בליעל מדבר אליו¹⁸ ותמהר אבוגיל (אביגיל) ותקח מאתים לחם ושנים נבלין יין וחמש צאן עשוות (עשויות) וחמש סאים קלוי ומאה צמיקים ומאותים רבלים ותשם על החמריהם ותאמר לנעריה עברו לפני הני אחרים באה ואישת נבל לא הגידה²⁰ והייתה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים ל夸ראתה וחתפשתם אתם²¹ ודוד אמר לך לשקר שמרתאי את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טוביה²² כה יעשה אלהים לאיבוי דוד וכשהיסיף אם אשאיר מכל קטן ונגדל--- עד אור הבקר³⁷ ויהי בבקר בצתה הין מנבל ותנד לו אשתו את הדברים האלה וימת אשר לו עד הבקר משתין בקר²³ ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי ליבו בקרבו והוא היה לאבן³⁸ ויהי כעשרה הימים

וינפ' יהוה את נבל וימות³⁹ ווישמע דוד כי מות נבל
ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב חרטמי מיד
במלחמה ירד ונספה בחוללה לי מיהוה משלחה
ירדי במשיח יהוה ועתה קח נא את החנית אשר
מראשתו ואת צפחת המים--ונלכה לנו ⁴⁰ ויקח
דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאל
וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיז כי כלם
ישנים--כי תרدمת יהוה נפלת עליהם ⁴¹ ויעבר
דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום
ביןיהם ⁴² ויקרא דוד אל העם ואל אבנור בן נר
לאמר הלוּת ענה אבנור ויען אבנור ויאמר מי אתה
קראת אל המלך ⁴³ ויאמר דוד אל אבנור הלוּת
איש אתה וממי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל
אדניך המלך כי בא אחר העם להשחתת את המלך
אדניך ⁴⁴ לא טוב הדבר הזה אשר עשית--חו' יהוה
כי בני מותם אשר לא שמרתם על אדניכם על
משיח יהוה ועתה ראה اي חנית המלך ואת צפחת
המים--אשר מראשתו ⁴⁵ ויכר שאלות את קול דוד
ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני
המלך ⁴⁶ ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדיו כי
מה עשית ומה בידי רעה ⁴⁷ ועתה ישמע נא אדני
המלך את דברי עבדיו אם יהוה הסיטך בי ריח
מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי
נרשוני הימים מהסתפק בנחלת יהוה לאמר לך עבד
אליהם אחרים ⁴⁸ ועתה אל יפל דמי ארצת מננד
אחד כאשר ירדף הקרא בהרים ⁴⁹ ויאמר שאל
חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר
יקרא נפשי בענייך הימים הזה הנה הסכלתי ואשנה
הרבה מאד ⁵⁰ ויען דוד ויאמר הנה החנית (חנית)
המלך ויעבר אחד מהנערים ויקח ⁵¹ וזה יהוה ישיב
לאיש את צדקהו ואת אמנתו--אשר נתן יהוה הימים
ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה ⁵² והנה
כאשר גדרה נפשך הימים הזה--בעני כי גדרל נפשי
אשר דוד לפלפי בן ליש אשר מגלים

26 ויבאו הזופים אל שאלות הגבעטה לאמר הלוּת
דוד מסתתר בגבעטה החכילה על פני היישמן ²
ויקם שאלות וירד אל מדבר זיפ והוא שלשת אלפיים
איש בחורי ישראל--לבקש את דוד במדבר זיפ ³
ויחן שאלות בגבעטה החכילה אשר על פני היישמן--
על הדריך ודור ישב במדבר וירא כי בא שאלות
אחריו המדברה ⁴ וישלח דוד מרגלים וידע כי
בא שאלות אל נכוון ⁵ ויקם דוד ויבא אל המקום
אשר חנה שם שאלות וירא דוד את המקום אשר
שכב שם שאלות ואבנור בן נר שר צבאו ושאלות שכב
במגעל והעם חנים סביבתו ⁶ ויען דוד ויאמר אל
אחים מלך החתי ואל אבישי בן צריה אחיו יואב
לאמר מי ירד אתי אל שאלות אל המהנה ויאמר
אבישי אני ארד עמק ⁷ ויבא דוד ואבישי אל העם
לייה והנה שאלות שכב ישן במגעל וחניתו מעוכה
בארץ מראשתו ואבנור והעם שכבים סביבתו ⁸
ויאמר אבישי אל דוד סנו אלהים הימים את אויבך
בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא
אשנה לו ⁹ ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתתו
כי מי שלח ידו במשיח יהוה--ונקה ¹⁰ ויאמר דוד

ויאמר אכיש אל דוד לך שמר לראשי אשימך כל הימים ושמואל מת--ויסփדו לו כל ישראל ויקברתו ברמה ובעירו ושאל הסיר האבות ואת הידענים--מה הארץ ⁴ ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאל את כל ישראל ויחנו בגלבע ⁵ וירא שאל את מהנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד ⁶ וישראל שאל ביהוה ולא ענהו יהוה--גם בחלומות נם באורים נם בנכאים ⁷ ויאמר שאל לעבדיו בקשׁו לי אישת בעלה אוב ואלכה אלה ואדרשה בה ויאמר עבדיו אליו הנה אישת בעלה אוב בעין דור ⁸ ויתחפש שאל וילבש בגדים אחריהם וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשא לילה ויאמר קסמי (קסמי) נא לי באוב והעליל לי את אשר אמר לך ⁹ והחומר האשא אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאל אשר הכרית את האבות ואת הידען מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני ¹⁰ וישבע לה שאל ביהוה לאמר כי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה ¹¹ ותאמר האשא את מי עללה לך ויאמר את שמואל העלי לי ¹² ותרא האשא את שמואל ותווך בקול נורול ותאמר האשא אל שאל לאמר למה רמיותי ואהה שאל ¹³ ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה רأית ותאמר האשא מעיל וידע שאל כי שמואל הוא ויקד אףים ארצתו וישתחוו ¹⁴ ויאמר שמואל אל שאל למה הרונתני להעלות אני ויאמר שאל צד לי מאד ופלשתים ללחמים בו ואלהים סר מעיל ולא עני עוד נם ביד הנכאים נם בחלומות ואקרה לך להודיעני מה עשה ¹⁵ ויאמר שמואל אל שאל למה השאלני ויודה סר מעליך וכי ערך ¹⁶ ויעש יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה מידך וייתה לרעך לדוד כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרוץ ¹⁷

בעני יהוה ויצלני מכל צרה ²⁵ ויאמר שאל אל דוד ברוך אתה בני דוד--نم עשה חעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאל שבל מקומו

27 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה يوم אחד ביד שאל אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש מני שאל לבקשני עוד בכל גבול ישראל וממלתי מידך ² ויקם דוד--ויעבר הוא ושות מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוק מלך נת ³ וישב דוד עם אכיש בנתה הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם הירעהאלת ואביגיל אשת נבל הכרמלית ⁴ וינגד לשאל כי ברוח דוד נת ולא יוסף (יסף) עוד לבקשו ⁵ ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה וואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמק ⁶ ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לך הירחה צקלג למלאכי יהודה עד היום הזה ⁷ ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים--ימים ורבבה חדשם ⁸ ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הנשורי והגרזי (והגורי) והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים ⁹ והכח דוד את הארץ ולא יהיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמורים ונמלים ובוגדים וישב ויבא אל אכיש ¹⁰ ויאמר אכיש אל פשתחם דיים ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ועל נגב הקני טו ואיש ואשה לא יהיה דוד להביא נת לامر--פָּנִים גדרו עליו לאמר כה עשה דוד וככה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים ¹¹ ויאמן אכיש בדור לאמր הבאש הבאש בעמו בישראל והיה לי לעבר עולם

28 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אני תצא במחנה אתה ואנשיך ² ויאמר דוד אל אכיש לך אתה תדע את אשר יעשה עבדך

ולך בשלום ולא תעשה רע בעני סרני פלשתים זהה ¹⁹ ויתן יהוה נם את ישראל עמד ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי נם את מנהה ישראל יtan יהוה ביד פלשתים ²⁰ וימחר שאל ויפל מלך קומתו ארצתה וירא מאד מדברי שמואל נם כה לא ויאמר אל דוד ידעת כי טוב אתה בעני כמלך היה בו-כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה ²¹ ותבוא האשה אל שאל ותרא כי נבהל מאד והאמר אליו הנה שמעה שפהחך בקהלך ואשים נשיככפי ואשמע את דבריך אשר דברת אליו ²² ועתה שמע נם אתה בקהל שפהחך ואשמה לפניך פת לחם ואכול ויהי לך כה כי תלך בדרך ²³ וימאן ויאמר לא אכל ויפריצו בו עבדיו וגם האשה וישמע لكلם ויקם מהארץ וישב אל המטה ²⁴ ולאשה עגל מרכק בভית ותמהר ותזבחו ותקה כמה ותלש ותפחו מצות ²⁵ ותגש לפני שאל ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא

30 יהי בא דוד ואנשיו צקלג-ביום השלישי ועמלקי פשטו אל גנב ואל צקלג ויקו את צקלג וישרפו אותה באש ² וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדוול לא המתו איש וונחנו וילכו לדרךם ³ ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש וניחם ובניהם ובנותיהם נשבו ⁴ ויויא דוד והעם אשר אותו את קולם-ויבכו עד אשר אין בהם כה לבכות ⁵ ושתי נשי דוד נשבו-அஹונעם היירעלית ואביניל אשת נבל הכרמלי ⁶ ותצר לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו-כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בתניו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו ⁷ ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הגישה נא לי האפוד וונש אביתר את האפוד אל דוד ⁸ וישאל דוד ביהוה לאמר ארדרף אחריו הנדור הזה האשננו ויאמר לו רדרף כי השג תשיג והצל תצליל ⁹ וילך דוד הוא ושב מאות איש אשר אותו ויבאו עד נחל הבשור והנתרים עמדו ¹⁰ וירדרף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאותם איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשור ¹¹ וימצא איש מצרי בשדה ויקחו אותו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקחו מים ¹² ויתנו לו פלח דבללה ושני צמוקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות ¹³ ויאמר לו דוד למי

29 ויקבציו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל ¹ וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרונה-עם אכיש ² ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלווא זה דוד עבד שאל מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה ⁴ ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקדו שם ולא ירד עמו במלחמה אדני-הלווא בראשי האנשים החים ⁵ הלווא זה דוד ואני-הלווא לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אשר יגענו לו במלחמות לאמור הכה שאל באלפי ודוד ברבבtro ⁶ ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישך אתה וטוב בעני צאתך ובאך את במחנה-כי לא מצאתי לך רעה מיום באך אליו עד היום הזה ובעני הסרנים לא טוב אתה ⁷ ועתה שוב

²⁹ ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיינּו ³⁰ ולאשר בחרמה ולאשר בבור עשן ולאשר בעתק ³¹ ולאשר בחברון ולכל המקומות אשר התחלק שם דוד הוא ואנשיו

31 ופלשתים נלחמים בישראל יונסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע ² וידבקו פלשתים את שאל ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדר ואת מלכישוע--בני שאל ³ ותכבדר המלחמה אל שאל וימצאו המורים אנסים בקשת ויחל מאד מהמורדים ⁴ ויאמר שאל לנשא כליו שלף חרבק ודקני בה פן יבואו הערלים האלה ודקני והתעללו כי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאל את החרב ויפל עלייה ⁵ וירא נשא כליו כי מות שאל ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו ⁶ וימות שאל ושלשת בניו ונשא כליו נם כל אנשיו ביום ההוא--יחדו ⁷ וירא אنس ישראל אשר עבר העמק ואשר עבר הירדן כי נס אנשי ישראל וכי מות שאל ובניו ויעזבו את הערים יונסו ויבאו פלשתים וישבו בהן ⁸ ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאל ואת שלשת בניו נפלים בהר הגלבע ⁹ ויכרתו את ראשו ויפשטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביר לبشر בית עצוביהם--וاث העם ¹⁰ וירושמו את כליו בית עשרהות ואת גנותו תקעו בחומת בית שנ ¹¹ ווישמעו אליו ישבו יביש גלעד את אשר עשו פלשתים לשאל ¹² ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גנות שאל ואת גנות בניו מוחמת בית שנ ויבאו יבשה וישרפו אתם שם ¹³ ויקחו את עצמותיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים

אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אני עבר לאיש עממי ווועזני אדרני כי חלית הום שלשה ¹⁴ אנחנו פשטו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה-ועל נגב כלב ואת צקלג שרפינו באש ¹⁵ ויאמר אליו דוד התורדני אל הנדור הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמיוני ואם תסנני ביד אדרני ואוריך אל הנדור זה ¹⁶ וירדגו והנה נטשים על פנו כל הארץ אכלים ושטים וחגבים בכל השלול הנדור אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה ¹⁷ ויכם דוד מהנשף ועד הארץ למחתרם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הנמלים יונסו ¹⁸ ויציל דוד את כל אשר לקחו עמלך ואת שתי נשיו הצליל דוד ¹⁹ ולא נעדר להם מן הקטן ועד הנדור ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד ²⁰ ויקח דוד את כל הצאן והבקר נהנו לפני המקונה ההוא ויאמרו זה שלל דוד ²¹ ויבא דוד אל מאותם האנשים אשר פנו מלכת אחרי דוד וישבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר אותו וינש דוד את העם וישאל להם לשולם ²² ויען כל איש רע ובלייל מധאנשים אשר הילכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הילכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת בניו ונגהנו וילכו ²³ ויאמר דוד לא תעשו כן אחוי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אנתנו ויתן את הנדור הבא עליינו בידנו ²⁴ ומוי ישמע לכם לדבר הזה כי חלק הירד במלחמה וכחלק היישב על הכללים-- יהדו יחלקו ²⁵ ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה חוק ולמשפט לישראל עד היום הזה ²⁶ ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה ²⁷ לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר ²⁸ ולאשר בעדר ערול ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע

שמואל ב

אשקלון פן תשמנחנה בנות פלשתים פן תעלזונה
בנות הערלים ²¹ והרי בגלבע אל טל ואל מטר
עליכם--ושדי תרומת כי שם נגען מן נבורים--
מן שאל ב' משיח בשמן ²² מדם חללים מהלב
נבורים--קשת יהונתן לא נשוג אחר וחרב שאל לא
תשוב ריקם ²³ שאל וייהונתן הנאהבים והנעימים
בחיהם ובמוותם לא נפרד מנסרים קלו מאריות
גברו ²⁴ בנות ישראל--אל שאל בכינה המלבשכם
שני עם עדנים המעלה ערי והב על לבושך ²⁵ איך
נפלו גברים בתחום המלחמה--יהונתן על במותיך
חלל ²⁶ צר לי עלייך אחוי יהונתן--נעמת לי מאד
נفالתה אהבתך לי מאהבת נשים ²⁷ איך נפלו
נבורים ויאבדו כל מלחמה

2 **ויהי** אחרי בן וישראל דוד ביהוה לאמर האعلا
באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אלהי עלה ויאמר
דוד אנה עלה ויאמר חברנה ² ויעל שם דוד וגם
דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר
שתי נשיו--אחינעם היורטלית ואבגיל אשת נבל
הכרמלי ³ ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וبيתו
וישבו בערי חברון ⁴ ובאו אנשי יהודה וימשו שם
את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר
אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאל ⁵ וישלח
דוד מלכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם
ברכיהם אתם ליהוה אשר עשיתם החסדר הזה עם
אדניכם עם שאל ותקברו אותו ⁶ ועתה יש יהוה
עמכם חסד ואמת ונמ אנכי עשה אתכם הטובה
זו זאת אשר עשיתם הדבר הזה ⁷ ועתה תחיזקנה
ידיכם והיו לבני חיל--כי מות אדניכם שאל ונמ
אתי משחו בית יהודה למלך--עליהם ⁸ ואבנרכם
בן נר שר צבא אשר לשאל--לקח את איש בשת
בן שאל ויעברתו מתחנים ⁹ וימלכו אל הגלעד
ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן
ועל ישראל כליה ¹⁰ בן ארבעים שנה איש בשת
בן שאל במלכו על ישראל ושתים שנים מלך אך
נפלו נבורים ²⁰ אל תנידנו בנת אל הבשרו בחוץ

1 **ויהי** אחרי מות שאל ודוד שב מהכות את
המלך וישב דוד בזכרון ימים שניים ² ויהי ביום
השלישי והנה איש בא מן המחנה עם שאל ובנדיו
קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל דוד ויפל
ארצה ווישתחו ³ ויאמר לו דוד اي מזה תבאו ויאמר
אליו ממחנה ישראל נמלטהי ⁴ ויאמר אליו דוד
מה היה הדבר הנגד נא לי ויאמר אשר נס העם
מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם
שאל וייהונתן בנו מתו ⁵ ויאמר דוד אל הנער
המניד לו איך ידעת כי מות שאל וייהונתן בנו ⁶
ויאמר הנער המניד לו נקרא נקריתו בהר הגלבע
והנה שאל נשען על חניתו והנה הרכב ובعل
הפרשים הרבקחו ⁷ וויפן אחורי ויראי ויקרא אליו
ויאמר הנסי ⁸ ויאמר לי מי אתה ויאמר (ואהם) אליו
עמלקי אנסי ⁹ ויאמר אליו עמד נא עלי ומתחני
כי אחזוני השבץ כי כל עוד נפשי כי ¹⁰ ואעמד
עליו ואחתהה--כי ידעת כי לא יחיה אחרי נפל
ואכח הנור אשר על ראשו ואצערה אשר על זרע
ואביבם אל אדרני הנה בו וויהזק דוד בכנדו ויקרעם
ונם כל האנשים אשר אותו ¹² וויספדו ויבכו ויצמו
עד הערב על שאל ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה
על בית ישראל--כי נפלו בחרב ¹³ ויאמר דוד
אל הנער המניד לו اي מזה אתה ויאמר בן איש
גר עמלק אנסי ¹⁴ ויאמר אליו דוד איך לא יראת
לשלה ידק לשחת את משיח יהוה ¹⁵ ויקרא דוד
לאחד מהנערים ויאמר נש פגע בו ויכחו וימת ¹⁶
ויאמר אליו דוד דמיך (דמרק) על ראשך כי פיך
ענה בר לאמר אנסי מותתי את משיח יהוה ¹⁷ ויקנן
דוד את הקינה הזאת על שאל ועל יהונתן בנו
ויאמר למד בנו יהודה קשת הנה כתובה על
ספר היישר ¹⁸ הצבאי ישראל על במותיך חלל איך
נפלו נבורים ²⁰ אל תנידנו בנת אל הבשרו בחוץ

ויאב-חי האללים כי לולא דברת כי או מהbakר נעלַה העם איש מאחרי אחיו²⁸ וויתקע יואב בשפר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחריו ישראל ולא יספו עוד להלחם²⁹ ואבנر ואנשיו הילכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מתחנים³⁰ וויאב שב מאחרי אבנر ויקוץ את כל העם ויפקדו מעבר דוד תשעה עשר איש-וועשהאל³¹ ועבדי דוד הכו מבניין ובאנשי אבנر שלש מאות וששים איש מתו³² וישאו את שעשהאל ויקברדו בקר אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון

3 ותהי המלחמה ארכה בין בית שאל ובין בית דוד ודוד הילך וחזק ובית שאל הילכים ודרלים² וילדתו (וילדו) לדוד בניהם בחברון ויהי בכורו אמןיו לאחינעם היורעאלת³ וממנהו כלאב לאביבל (לאביביל) אשת נבל הכרמלית והשלישי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור⁴ והרביעי ארניתה בן חנית והחמישי שפטיה בן אביכטל⁵ והשישי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון⁶ ויהיו בהיות המלחמה בין בית שאל ובין בית דוד ואבנר היה מתחוק בבית שאל⁷ ולשאול פלנש ושם רצפה בת איה ויאמר אל אבנر מודיע באתה אל פלנש אבי⁸ ייחר לאבנר מאד על דברי איש בשטה ויאמר הרראש כלב אובי אשר ליהודה היום עשה חסד עם בית שאל אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציגך ביד דוד ותפרק עלי עון האשה היום⁹ כה יעשה אלהים לאבנר וכח יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד--כי כן עשה לו¹⁰ להעביר הממלכה מבית שאל ולהקים את כסא דוד על ישראאל ועל יהודה--מדין ועד באר שבע¹¹ ולא יוכל עוד להשיב את אבנר דבר מיראותו אותו¹² ווישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתו לאמր למי ארץ לאמր כרתה בריתך אני והנה ידי עמק

בֵּית יְהוָה הִי אֶחָד דָּוד וְוַיְהִי מִסְפַּר הַיּוֹם אֲשֶׁר הִי דָּוד מֶלֶךְ בְּחֶבְרוֹן עַל בֵּית יְהוָה--שְׁבַע שָׁנִים וְשָׁהָה חֲדַשִּׁים¹³ וַיֵּצֵא אֶבְנֶר בֶּן נָר וַעֲבָדִי אִישׁ בְּשַׂת בְּנֵי שָׁאול מִמְּחָנִים נִכְבְּוֹנָה¹⁴ וַיַּוְאֶךְ בֶּן צְרִירָה וַעֲבָדִי דָּוד יִצְאֵו וַיַּפְגְּשׁוּם עַל בָּרְכַת נִכְבְּוֹן יְהוָה וַיִּשְׁבּוּ אֶלָּה עַל הַבָּרְכָה מִזְהָה וְאֶלָּה עַל הַבָּרְכָה מִזְהָה¹⁵ וַיֹּאמֶר אֶבְנֶר אֶל יְוָאֵב יִקְמוּ נָא הַנְּעָרִים וַיִּשְׁחַקְוּ לִפְנֵינוּ וַיֹּאמֶר יְוָאֵב יִקְמוּ וַיִּקְמּוּ וַיַּעֲבְרוּ בְּמִסְפַּר--שָׁנִים עַשֶּׂר לְבִנְיָמִן וְלֹאִישׁ בְּשַׂת בְּנֵי שָׁאול וְשָׁנִים עַשֶּׂר מַעֲבָדִי דָּוד¹⁶ וַיִּזְחַקְוּ אִישׁ בְּרָאשׁ רַעַד וַחֲרֻבוּ בָּצֶד רַעַד וַיַּפְלֹלוּ יְהוָה וַיָּקֹרֵא לִמְקוֹם הַהָוֹא חֲלַקְתְּ הַצְּרִים אֲשֶׁר בַּגְּבֻעָה¹⁷ וְתַהֲיֵ המלחמה קשה עד מאר ביום ההוא ווינפ אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד¹⁸ ויהיו שם שלשה בני צרואה-- יואב ואבישי וועשהאל וועשהאל קל ברגנוויל כאחד הצבים אשר בשדה¹⁹ וירדף עשהאל אחריו אבנر ולא נתה לכלכת על הדימין ועל השמאול מאחריו אבנר²⁰ ויפן אבנר אחריו ויאמר אתה זה עשהאל אבנר אנכי²¹ ויאמר לו אבנר נתה לך לעליימינך ויאמר אבנר²² ואבנר אחריו ויאמר אתה זה עשהאל או על שמאלך ואבנר נתה לך אחד מהנערים וקח לך את הצלצחו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו²² וויספה עוד אבנר לאמר אל עשהאל לסור לך מאחריו²³ ווימאן אככה ארצה ואיך אשה פני אל יואב אחיך²³ ווימאן לסור ויכחו אבנר באחריו החניות אל החמש ותצא החנית מאחריו וויפל שם וימת תחתו והוא כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימות--ויעמדו²⁴ וירדף יואב ואבישי אחריו אבנר והשמש באהה-- והמה באו עד גבעת אמה אשר על פנו ניח דרכ מדבר גבעון²⁵ וויתקמצו בני בניין מאחריו אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת²⁶ ויאמר אבנר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל חרבי-- הלווא ידעתה כי מורה תהיה באחרונה ועד מתי לא אמר לעם לשוב מאחרי אחיהם²⁷ ויאמר

לדברו אותו בשלוי ויכחו שם החמש-וימת ברם
אחרת אתך בריתך אך דבר אחד אני שאל מatak
עשהאל אחיו²⁸ וושמע דוד מאחריו כן ויאמר נקי
אני וממלכתו מעם יהוה עד עולם-מדמי אבנור
בן נר²⁹ יחלו על ראש יוואב ואל כל בית אביו ואל
בחרב-וחסר לחם³⁰ ויוואב ואבישי אחיו הרנו-
לאבנור על אשר המיטה את עשהאל אחיהם בגבעון-
במלחמה³¹ ויאמר דוד אל יוואב ואל כל העם
אשר אותו קרענו בנדריכם והגנו שקים וספדו לפני
אבנור והמלך דוד הלק אחריה המטה³² ויקברו
את אבנור בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל
כביר אבנור ויבכו כל העם³³ ויקנן המלך אל אבנור
ויאמר הכחות נבל ימות אבנור³⁴ יידך לא אסרו
ורגניליך לא לנחותים הגשו כנפלו לפני בני עללה
נפלת ויספו כל העם לבכות עלייו³⁵ ויבא כל העם
להברות את דוד לחם--בעוד היום ישבע דוד
לאמר כה יעשה לי אלהים וככה יסיף כי אם לפני
באו השמש אשעם להם או כל מאומה³⁶ ובכל העם
הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעני
כל העם טוב³⁷ וידעו כל העם וככל ישראל ביום
ההוא כי לא היה מהמלך לחתימות את אבנור בן
נر³⁸ ויאמר המלך לעבדיו הלו תדעו--כי שר
ונגדול נפל היום הזה בישראל³⁹ ואני היום רך
ומשוח מלך והאנשים האלה בני צrhoיה קשים ממוני
שלם יהוה לעשה הרעה כרעתו

4 וישמע בן שואול כי מת אבנור בחברון וירפו
יריו וכל ישראל נבהלו² ושני אנשים שרי גדוריהם
היו בן שואול שם האחד בענה ושם השני רכב בני
רמונ הבארתי--מכוני בנימין כי גם בארות תהשך על
בניין³ ויברכו הבארתים גתימה ויהיו שם נרים
עד היום הזה⁴ וליהונתן בן שואול בן נכח רגילים בן
חמש שנים היה בבא שמעת שואול ויהונתן מיזרעאל
ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפהה לנוס ויפל ויפסה

להסביר איך את כל ישראל¹³ ויאמר טוב--אני
אכרת אתך בריתך אך דבר אחד אני שאל מatak
לאמר לא תראה את פני--כי אם לפני הביאך את
מייכל בת שואול בבדך לראות את פני¹⁴ וישלח
דוד מלאים אל איש בשת בן שואול לאמור תנה
את אשתי את מייכל אשר ארשתי לי במאה ערלות
פלשתים¹⁵ וישלח איש בשת ויקחה מעם איש-
מעם פלטיאל בן לוש (לייש)¹⁶ וילך אתה אישה
הליך ובכח אחרת--עד בחרים ויאמר אלו אבנור
לך שב וישב¹⁷ ודבר אבנור היה עם זקנין ישראל
לאמר נם תמול נם שלשם הייתם מבקשים את
דוד למלך עלייכם¹⁸ ועתה עשו כי יהוה אמר אל
דוד לאמר ביד דוד עבדיו הושיע את עמי ישראל
מיד פלשתים ומיד כל איביהם¹⁹ וידבר נם אבנור
באוני בנימין וילך גם אבנור לדבר באוני דוד
בחברון את כל אשר טוב בעניין ישראל ובעניין
כל בית בנימין²⁰ ויבא אבנור אל דוד חברון ואותו
עשרים אנשים ויעש דוד לאבנור ולאנשים אשר
אתו משתה²¹ ויאמר אבנור אל דוד אקומה ואלכה
ואקבצתה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו
אתך ברית ומملכת בכל אשר היאה נשך וישלח
דוד את אבנור וילך בשлом²² ותנה עבדיו דוד
ויאוב בא מהנדוד וshall רב עםם הביאו ואבנור
איןנו עם דוד בחברון--כי שלחו וילך בשлом²³
ויאוב וכל חצבא אשר אותו בא ויגדו לויאב לאמר
באבנור בן נר אל המלך וישלחו וילך בשлом
ויבא יוואב אל המלך ויאמר מה עשית הנה
בא אבנור אליך למה זה שלחטו וילך הלו²⁵
ידעת את אבנור בן נר כי לפתחך בא ולדעת את
mozatzך ואת מבואך (mobach) ולדעת את כל אשר
אתה עשה²⁶ ויצא יוואב מעם דוד וישלח מלאים
אחרי אבנור וישבו אותו מבור הסרה ודוד לא ידע
וישב אבנור חברון ויתהו יוואב אל תוך השער

ושמו מפיבשת 5 וילכו בני רמון הבארתי רכב אל היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכוב ה策רים 6 והנה בא עד תוך הבית לא יבוא דוד הנה 7 וילבד דוד את מצדה ציון-- היא עיר דוד 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל מכיה קחיהם ויכחו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו 7 ויבאו הבית והוא שכב על מתחו בחדר משכבו ויכחו וימתחו ויסיררו את דשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה 8 ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שואל איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו 9 ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי--וייאמר להם חי יהוה אשר פרה את נפשי מכל צרה 10 כי המגיד לי לאמור נשא מלכתו בעבר עמו ישראל 11 ויקח דוד עוד פלנושים ונשים מירושלים אחרי בא מחברון ווילדו בו ואחרנו בצלג- אשר תחתיו לו בשירה 11 אף כי אנשים רשעים הרגו את איש צדיק בבתו--על המשכבו ועתה הלו אבקש את דמו מידכם ובערתי אתם מן הארץ 12 ויציו דוד את הנערים ויהרגום יקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בcrypt אבונר חברון

5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד--חברונה ויאמרו לאמר לנו עצמן ובשרך אנחנו 2 גם אתמול נם שלשות בחיות שאול מלך עליינו אתה היהת מוציא (המושיא) והמבי את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפניו יהוה וימשוח את דוד מלך על ישראל 4 בן שלשים שנה דוד במלך ארבעים שנה מלך 5 בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה 6 וילך המלך ואנשיו ירושלם

6 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף ² ויקם וילך דוד וכל העם אשר אותו מבعلي יהודה--להעלות שם את ארון האללים אשר נקרא שם יהוה צבאות עליו ³ אשר ארון האללים אל עגלת החדש וישאהו וירכבו את ארון האללים מבית אבינדר מבית אבינדר אשר בנבעה ועזוא ואחיו בני אבינדר נהנים את העגלת החדשה ⁴ וישאהו מבית אבינדר אשר בנבעה עם ארון האללים ואחיו הילך לפני הארון ⁵ וזיהד וכל בית ישראל אל משחכים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובגמלים ובתפקידים ובמנענעים ובצלצלים ⁶ ויבאו עד גן נכו נישלח עזה אל ארון האללים ויאחו בו--כי שמו הבקר ⁷ ויחר אף יהוה בעזה ויכחו שם האללים על השל וימת שם עם ארון האללים ⁸ ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום זהה ⁹ וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אליו ארון יהוה ¹⁰ ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה--על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדם הגותי ¹¹ ויישב ארון יהוה בית עבד אדם הגותי--שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו ¹² ווינד למילך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבר ארון האללים וילך דוד ויעל את ארון האללים מבית עבד אדם עיר דוד--בשמהה ¹³ יהו כי צעדו נשאי ארון יהוה--ששה צעדים ויזבח שור ומריא ¹⁴ ודוד מכרך בכל עז לפניו יהוה ודוד חנור אפוד בד ¹⁵ ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקהל שופר ¹⁶ והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה بعد החלון ותרא את המלך דוד מפוז ומכרך לפני יהוה ותבו לו בלבבה ¹⁷ ויבאו את ארון יהוה ויצנו אותו במקומו בתוך האهل אשר נתה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלום ¹⁸

שאול לא היה לה ילד--עד יום מותה
7 ויהי כי ישב המלך בביתו יהוה הניח לו מסביב מכל איביו ² ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנחנו יושב בביה ארזים וארון האללים יש בתוך הירעה ³ ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבך לך עשה כי יהוה עמך ⁴ ויהי בלילה ההוא יהוי דבר יהוה אל נתן לאמר ⁵ לך ואמרת אל עברי אל דוד כה אמר יהוה אתה תבנה לי בית לשכתי ⁶ כי לא ישכתי בביתו לימים העתוי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואיה מתהלך באهل ובmeshken ⁷ בכל אשר התהלך בכל בני ישראל הדבר דבריו את אחד שבטי ישראל אל אשר צויתו לרשות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים ⁸ ועתה כה תאמר לעברי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנהה מאחר הצען--להיות נגיד על עמי על ישראל ⁹ ואיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתת את כל איביך מפניך ועשתו לך שם נדול כשם הגדים אשר בארץ ¹⁰ ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתו ושכן תחתינו ולא ירנו עוד ולא יסיפוبني עולה לענותו כאשר בראשונה ¹¹ וולמן היום אשר צויתו

את הטובה הזאת ²⁹ ועתה הווא וברך את בית
 עבדך להיות לעולם לפניו כי אתה אדני יהוה
 דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם

8 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכנעם
 ויקח דוד את מותג האמה מיד פלשתים ² ויך את
 מוואב וימדרם בחבל השכבות אותם ארצתה וימדר
 שני חבלים להמית ומלא החבל להחיוות ותהי
 מוואב לדוד לעבדים נשאי מנהה ³ ויך דוד את
 הדרדער בן רחוב מלך צובה בלבתו להשיב ידו
 בנחר (פרת) ⁴ וילבד דוד ממנו אלף ושבע מאות
 פרשים ועשרים אלף איש גרגיל ויעקר דוד את
 כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב ⁵ ותבא ארם
 دمشق לעזר להדרדער מלך צובה ויך דוד באדם
 עשרים ושנים אלף איש ⁶ וישם דוד נצבים באדם
 יהוה את דוד בכל אשר הילך ⁷ ויקח דוד את שלטי
 הזהב אשר היו אל עבדיו הדרדער ויביאם ירושלים
⁸ ומבטה ומברתו ערי הדרדער לפק המלך דוד
 נחשת-הרבבה מאד ⁹ וושמע תען מלך חמת כי
 הכה דוד את כל חיל הדרדער ¹⁰ וישראל תען את
 יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשולם ולברכו
 על אשר נלחם בהדרדער ויכחו-כי איש מלוחמות
 תען דוד הדרדער ובידו היו כל כסף וכלי זהב-
 וכלי נחשת ¹¹ גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה
 עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגויים אשר
 כבש ¹² מארם וממוואב ובני עמון ומפלשתים
 ומלך ומשלל הדרדער בן רחוב מלך צובה ¹³
 ויעש דוד שם בשבו מהគותו את ארם בניא מליח-
 שמונה עשר אלף ¹⁴ וישם באדום נצבים בכל
 אדום שם נצבים יהי כל אדם עבדים לדוד ויושע
 יהוה את דוד בכל אשר הילך ¹⁵ ומלך דוד על כל
 ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה-כל עמו ¹⁶
 יוואב בן צרויה על הצבא ויהו שפט בן אחילוד

שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך
 והנוד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה ¹² כי ימלאו
 ימיך ושכבת את אבותיך והקימתי את זרעך אחריך
 אשר יצא ממעיך והקינתי את כסא מלכתו עד הוא

¹³ אני אהיה לך לאב והוא יהיה לי לבן-אשר
 ביהו כבננו בשבט אנשים ובנני בני אדם ¹⁵
 בהעטו והכחתו בשבט אנשים ובנני עולם ¹⁷ כל
 חסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מהם שאל
 אשר הסרתי מלפניך ¹⁸ ונאמן ביהך וממלכתך עד
 עולם לפניך כסאך יהוה נכוון עד עולם ¹⁹ כל
 הדברים האלה וככל החזון הזה-כן דבר נתן לך
 דוד ¹⁸ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי
 אני אדני יהוה ומני ביתך-כי הבאתני עד הלו ²⁰
 ותקנן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר נם אל
 בית עבדך למרחוק וזאת תורה האדם אדני יהוה
²¹ ומה יוסיף דוד עוד לדבר אלקיך וככלך עשית
 עבדך אדני יהוה ²² בעבר דברך וככלך עשית
 את כל הנדרלה הזאת-להודיע את עבדך ²² על כן
 נדרת יהוה אלהים כי אין כמוך ואין אלהים זולתך
 בכל אשר שמענו באזינו ²³ ומוי כעמד כישראל
 גוי אחד בארץ-אשר הלו אלהים לפירות לך
 לעם ולשומם לו שם ולעשות לכם הנדרלה ונראות
 לארצך מפני עמד אשר פרית לך מצרים נויים
 ואלהיו ²⁴ ותוכנן לך את עמד ישראל לך לעם-עד
 עולם ואתה יהוה היהת להם אלהים ²⁵ ועתה יהוה
 אליהם הדרך אשר דברת על עבדך ועל ביתו
 הקם עד עולם ועשה כאשר דברת ²⁶ ויגדל שמק
 עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל
 ובית עבדך דוד יהוה נכוון לפניך ²⁷ כי אתה יהוה
 צבאות אלהי ישראל גליתה אתה אז עבדך לא אמר
 בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל
 אליך את התפללה הזאת ²⁸ ועתה אדני יהוה אתה
 הוא האלים ובריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך

כאמור עשה אביו עמידי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ובאו עבדיו דוד ארץ בני עמון ³ וואמרו שרי בני עמון אל חנון אדרניהם המכבר דוד את אביך בענייך--כי שלח לך מנהמים הללו בעבר חקר את העיר ולרגלה ולהפכה שלחה דוד את עבדיו אליו ⁴ ויקח חנון את עבדיו דוד ויגלח את חצי זקם ויכרת את מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם ⁵ ויגדו לדוד וישלח ל夸ראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח ז肯ם ושבתם ⁶ ויראו בני עמון כי נכאשו ברוד וישלחו בני עמון וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש ⁷ ושמעד דוד ושלחה את יואב ואת כל הצבא הנברים ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם ⁸ וירא יואב כי היה אליו פניו המלחמה מפנים וירא יואב כי היה אליו פניו המלחמה מפנים ומאהור ויבחר מכל בחורי בישראל (ישראל) ויירך ל夸ראת ארם ¹⁰ ואת יתר העם נתן ביד אבישי אחיו ויירך ל夸ראת בני עמון ¹¹ ויאמר אם תחזק ארם מני--והיותה לי לישועה ואם בני עמון יחזקו מך והלכתי להושיע לך ¹² חזק ונתחזק بعد עמונו ובعد ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעניינו ¹³ וינש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו ¹⁴ ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ובא ירושלים ¹⁵ וירא ארם כי נגף לפניו ישראל ויאספו יחד ¹⁶ וישלח הדרוזר ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שד צבא הדרוזר לפניהם ¹⁷ וינד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם ל夸ראת דוד וילחמו עמו ¹⁸ וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואות שובך שד

שאלול ב

מוציר ¹⁹ וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אבית כהנים ושרה סופר ²⁰ ובניהם בן יהודע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו **9** ויאמר דוד--הכי יש עוד אשר יותר לבית שאל ואעשה עמו חסד בעבר יהונתן ² ולבית שאל עבד ושמו ציבא ויקרא לו אל דוד ויאמר המלך אליו אתה ציבא ויאמר עבדך ³ ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאל ואעשה עמו חסד אליהם ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגילים ⁴ ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר ⁵ ושליח המלך דוד ויקחחו מבית מכיר בן עמיאל--מלו דבר ⁶ ויבא מפיבשת בן ליהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחוו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך ⁷ ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה עמד חסד בעבר יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני--תמיד ⁸ וישתחוו ויאמר מה עבדך כי פניה אל הכלב המת אשר כמוני ⁹ ויקרא המלך אל ציבא נער שאול--ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדרניך ¹⁰ ועבדת לו את האדמה אתה ובנייך ועבדיך והבאת והדיה לבן אדרניך לחם ואכלו ומפיבשת בן אדרניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בניים--وعשרים עבדים ¹⁰ ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדרני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך ¹² ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת ¹³ ומפיבשת ישוב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שני רגליו **10** ויהי אחרין כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו ² ויאמר דוד עשה חסד עם חנון בן נחש

235

צבאו הכה וימת שם ¹⁹ ויראו כל המלכים עבדיו הדדוער כי נגפו לפני ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את בני עמו

11 יהי לתשובה השנה לעת צאת الملכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל ישחתו את בני עמן ויצרו על רבה ודוד ישב בירושלים ² ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהlek על גן בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגן והאשה טובת מראה מאד ³ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם-- אשת אוריה החתי ⁴ וישלח דוד מלכים וקחה ותבאו אליו וישכב עמה והוא מתקשת מטמאתה וחשב אל ביתה ⁵ ותתיר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אני ⁶ וישלח דוד אל יואב שלח אליו את אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד ⁷ ויבא אוריה אליו ושאל דוד לשולם יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה ⁸ ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגלייך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך ⁹ וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדני ולא ירד אל ביתו ¹⁰ וינדרו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרך אתה בא--מדוע לא ירדת אל ביתך בויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודיה ישבים בסכאות ואדרני יואב ועבדיו אדרני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתך לאכל ולשנות ולשכב עם אשתי חיך וחוי נפשך אם עשה את הדבר הזה ¹¹ ויאמר דוד אל אוריה שב בזה נם היום--ומחר אשליך וישב אוריה בירושלים ביום ההוא ומחרת ¹² ויקרא לו דוד ויאכל לפניו עבדי אדרני ואל ביתו לא ירד ¹³ ויהי בברק ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה ¹⁴ ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה לארח הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה

12 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש ² לעשיר היה צאן ובקר--הרבה מאד ³ ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויהיתה ותגדל עמו ועם בניו ייחדו מפתח תأكل ומכסו השתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת ⁴ ויבא הלק לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומקורו לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו ⁵ ויהר אפ' דוד באיש מאד ויאמר

ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשית
 בעבר הילד חי צמה ותבך וכאשר מות הילד
 קמת ותأكل לחים ²² ויאמר--בוגר הילד חי צמי
 ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני (ותנני) יהוה וחוי
 הילד ²³ ועתה מטה ומה זה צם--האוכל להשיבו
 עוד אני הילך אליו והוא לא ישוב אליו ²⁴ וונחם דוד
 את בת שבע אשתו ויבא אליה והוא שכב עמה ותلد
 בן ויקרא (ותקרא) את שמו שלמה ויהוה אהבו
 25 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידרידה--
 בעבר יהוה ²⁶ וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד
 את עיר המלוכה ²⁷ וישלח יואב מלכים אל דוד
 ויאמר נלחמתי ברבה נס לכדרתי את עיר המים ²⁸
 ועתה אסף את יתר העם ותנה על העיר ולכדרה פן
 אלכד אני את העיר ונקרא שמי עלייה ²⁹ ויאסף
 דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה
 30 ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשכלה ככר
 זהב ובן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר
 והוציא הרבה מאד ³¹ ואות העם אשר בה והוציא
 ושם במגירה ובחרציו הברזל ובמנורת הברזל
 והעיר אורותם במלון (במלבן) וכן יעשה לכל
 ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלים

13 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה--
 ושם תמר ויאהבה אמןון בן דוד ² ויצר לאמןון
 להתחלוות בעבר תמר אחתו--כי בתולה היא
 ויפלא עני אמןון לעשotta לה מאומה ³ ולאמנון
 רע ושמו יונדק בן שמעה אחיו דוד ויונדק איש
 חכם מאד ⁴ ויאמר לו מדווע אתה ככה בן
 המלך בפרק בפרק--הלו גניד לי ויאמר לו
 אמןון את תמר אחות אבשלום אחיו אני אהב ⁵ ויאמר
 לו יהונדק שכב על משכבך והתחל ובא אביך
 לראותך ואמרה אליו תבא נא תמור אחותי ותברני
 לחם ועתה לעני את הבריה למען אשר אראה
 ואכלתי מידה ⁶ ווישכב אמןון ווישכב עמו ויבא המלך

אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת ⁶
 ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את
 הדבר הזה ועל אשר לא חמל ⁷ ויאמר נתן אל
 דוד אתה איש כה אמר יהוה אלהי ישראל אני
 משחתיך למלך על ישראל ואני הצלתיך מיד
 שאל ⁸ ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם
 בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם
 מעט--ואספה לך את כהנה וכהנה ⁹ מדווע בזיה את
 דבר יהוה לעשותה הרע בעינו (בעיני) את אוריה
 החתי הכתית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה
 ואות הרגה בחרב בני עמון ¹⁰ ועתה לא חסור
 חרב מביתך--עד עולם עקב כי בזתני ותקח את
 אשת אוריה החתי להיות לך לאשה ¹¹ כי אמר
 יהוה הנני מקיים عليك רעה מביתך ולקחת את
 נשיך לענייך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעני
 המשמש הזהאת ¹² כי אתה עשית בסתר ואני עשה
 את הדבר הזה ננד כל ישראל וננד המשמש ¹³
 ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל
 דוד נם יהוה העביר חטאך--לא תמות ¹⁴ אף
 כי אין נאצת את אובי יהוה בדבר הזה נם הבן
 הילד לך--מות ימות ¹⁵ ווילך נתן אל ביתו יונדק
 יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד--
 ויאנש ¹⁶ ויבקש דוד את האלהים بعد הנער ויצם
 דוד צום ובא ולן ושכב ארצתה ¹⁷ ווקמו זקנין ביתו
 עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם
 לחם ¹⁸ ויהיו ביום השבעי יומת הילד ויראו עברי
 דוד להגידי לו כי מות הילד כי אמרו הנה בהיות
 הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר
 אליו מות הילד ועתה רעה ¹⁹ וירא דוד כי עברי
 מתחלשים ויבן דוד כי מות הילד ויאמר דוד אל
 עברי המת הילד ויאמרו מות ²⁰ ויקם דוד מהארץ
 וירחץ ויסך ויחלף שמלותו ויבא בית יהוה וישתחוו
 ויבא אל ביתו וישראל וישמו לו לחם ויאכל ²¹

לראותו ויאמר אמן אל המלך תבווא נא תמר
 אהתי ותלבב לעני שמי לבבות ואברה מידה ⁷
 אחתו ²³ ויהי לשנתים ימים ויהיו גזום לאבשלום
 בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל
 בני המלך ²⁴ ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה
 נא גזום לעבדך ילק נא המלך ועבדיו עם עבדך
²⁵ ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נלק
 כלנו ולא נכבד עלייך וירץ בו ולא אבה לילכת
 ויברכחו ²⁶ ויאמר אבשלום ולא ילק נא אתנו אמן
 אהוי ויאמר לו המלך למה ילק עמק ²⁷ וירוץ בו
 אבשלום וישלח אותו את אמן ואת כל בני המלך
²⁸ ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כתוב לב
 אמן בין ואמרתי אליכם הכו את אמן והמתם
 אותו--אל תיראו הלו כי אני צויתי אתכם--חוקו
 והוא לבני חיל ²⁹ ויעשו נעריו אבשלום לאמן
 כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו
 איש על פרדו--וינסו ³⁰ ויהי מהה ברך והשמעה
 באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני
 המלך ולא נותר מהם אחד ³¹ ויקם המלך ויקרע
 את בנדריו וישכב ארצה וככל עבדיו נצבים קרעין
 בגדים ³² ווין יונדק בן שמעה אהוי דוד ויאמר אל
 אמר אדרני את כל הנעריהם בני המלך המתו--בי³³
 אמן לבדו מטה כי על פי אבשלום היהת שומה
 מיום ענתו את תמר אחתו ³⁴ ועתה אל ישם אדרני
 המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו כי
 אם אמן לבדו מטה ³⁵ ויברא אבשלום וישא הנער
 הצפה את עינו וירא והנה עם רב הלכים מדרך
 אחריו מצד ההר ³⁶ ויאמר יונדק אל המלך הנה
 בני המלך באו כדבר עבדך כן היה ³⁶ ויהי ככלתו
 לדבר והנה בנו המלך באו וישאו קולם ויבכו גם
 המלך וכל עבדיו בכו בכى נдол מאד ³⁷ ואבשלום
 ברוח וילך אל תלמי בן עמיהור (עמי'הוד) מלך
 נשור ויתאבל על בנו כל הימים ³⁸ ואבשלום ברוח
 דבר אבשלום עם אמן למרע ועד טוב כי שנא

לראותו ויאמר אמן אל המלך תבווא נא תמר
 אהתי ותלבב לעני שמי לבבות ואברה מידה ⁷
 Yoshelach Dovid Al Tamar habaita Laamar Lechi Na Biyah
 Amman Achik--Veho Shabat Votkha At haBatzek Votloush
 (Votlsh) Votlub Le'iniyu Votbesh At halbbotot ⁹
 Votkha At haMishrata Votzak Lefeniyo Vimian La'akol Viamer
 Amman Hoziaio Kol Aish Mu'ali Vizao Kol Aish Mu'ali ¹⁰
 Viamer Amman Al Tamar habiyai haBiria haChadra Vaberah
 Miduk Votkha Tamar At halbbotot Asher Ushata Votba
 La'aminon Achik haChadra Bo Votgesh Alayo La'akol Viochok
 Bah Viamer La Boai Shabbi Umui Achotui ¹² Votamid Lo
 Al Ahoi Al Tuneni--Ci La Yusha Cen BiSh'arai Al
 Tusha At hanbelah hozat ¹³ Vani Anna Arolid At
 Churfati Vatka Toraah Ca'ad haNbelim BiSh'arai Vutka
 Dror Na Al hmalch Ci La'iminunim Merek ¹⁴ Vola' Aava
 LeShmu Bakolah Viochok Minha Viochne Votshab Atta ¹⁵
 Votshana Amman Shanaa Nadolah Mad--Ci Nadolah haShanaa
 Asher Shanaa Ma'ahava Asher Ahava Votamid La'ah Amman
 Kumi Li ¹⁶ Votamid Lo Al Aordat haRucha haNadolah
 HaZot Ma'acharta Asher Ushit Umui LeShloani Vola' Aava
 LeShmu La ¹⁷ Votkra At Nardo Mosharto Votamid Shlavo
 Na At Zata Mu'ali haChozcha Voneil haDolat Attra ¹⁸
 Uliha Chatgat Pesim Ci Cen Talbeshon Bnot haMalch
 haBtulot Mu'ileim Votza Atta Mosharto haChozin Voneil
 haDolat Attra ¹⁹ Votkha Tamar Afar Ul Rasha Votkha
 haPesim Asher Uliha Kruva Votshem Yida Ul Rasha
 Votlak haLokh Votzka ²⁰ Votamid Alihya Absholom Achik
 haAmman Achik Hya Umek Vutka Achotui haChurishi
 Achik Hya Al Tashit At Le'ek L'daber haZot Votshav
 Tamar Votshma Biyah Absholom Achik ²¹ Votmalk Dovid--
 Shmu At Ca'ad haDrabim haAlah Votzhar Lo Maad ²² Vola'
 Dror Absholom Um Amman L'mar'eh Votzob Ci Shna

אמרתו ¹⁶ כי ישמע המלך להציל את אמותו מכפ' האיש להשמדיך אתי ואתה בני ייחד מנהלת אליהם ¹⁷ ותאמר שפחתך יהיה נא דבר אדרני המלך למנהה כי מלך האלים כן אדרני המלך לשמע הטוב והרע ויוה אלהיך ייחי עמק ¹⁸ ויען המלך ויאמר אל האשא אל נא חכמוני ממי דבר אשר אני שליך ותאמר האשא ידר נא אדרני המלך ¹⁹ ויאמר אשך ייחי יואב אתך בכל זאת ותען האשא ותאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשא והשMISS מצל אשר דבר אדרני המלך -- כי עברך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך אתה כל הדברים האלה ²⁰ לבעבר סבב את פני הדבר עשה עברך יואב את הדבר הזה ואדרני חכם כחכמת מלך האלים לדעתך את כל אשר בארץ ²¹ ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשויתי את הדבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום ²² ויפל יואב אל פניו ארץך ושתחוו יברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עברך כי מצאתך חן בעיניך אדרני המלך אשר עשה המלך את דבר עברך (עבדך) ²³ ויקם יואב וילך גשורה ריבא את אבשלום ירושלם ²⁴ ויאמר המלך יסב אל ביתו ופנוי לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופנוי המלך לא ראה ²⁵ וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל -- להלל מאד מק' רגלו ועד קדרקו לא היה בו מום ²⁶ ובגלוותך את ראשך והיה מקץ ימים לימים אשר יגלה כי כבד עליו גלוותך וshall את שער הראש מאותים שקליםם באבן המלך ²⁷ וילדו לאבשלום שלושה בניים ובת אחת ושםה חמר היא היהת אשא יפת מראה ²⁸ וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה ²⁹ וישלח אבשלום אל יואב לשלח אותו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא ³⁰ ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ولو שם שערים -- לכו והוציאה (והציתה) באש אדרברה נא אל המלך אויל יעשה המלך את דבר

וילך גשור וייה שם שלש שנים ³⁹ ותכל רוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמןנו כי מת

14 וידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום 2 ווישלח יואב תקווה ויקח שם אשה חכמה ויאמר אליה החאבל נא ולכשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מה ז ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר זהה וישם יואב את הדברים בפיה 4 ותאמר האשא התקעית אל המלך ותחל על אפייה ארצתך ותשתחוו ותאמר הוועה המלך ⁵ ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשא אלמנה אני -- רימת איש ⁶ ולשפחתך שני בנים וינצטו שנייהם בשדרה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וימתו ⁷ ותנה כמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכח אחיו ונמתקהו בנפש אחיו אשר הרוג ונשמידה גם את היורש וככובו את נחלתי אשר נשארה לבתיו שום (שים) לאיישי שם ושרירית על פני הארץ ⁸ ויאמר המלך אל האשא לכוי לbijtך ואני אצוה عليك ⁹ ותאמר האשא התקעית אל המלך עלי אדרני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי ¹⁰ ואמר המלך המדבר אליו והבאתו אליו ולא יטיף עוד לנעתך בך ¹¹ ותאמר זכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרביה (מהרביה) גאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר זכי יהוה אם יפל משערת בנק ארצתך ¹² ותאמר האשא תדבר נא שפחתך אל אדרני המלך דבר ויאמר דברי ¹³ ותאמר האשא ולמה חשבתך כואת על עם אלהים ומדבר המלך תדבר זהה כאש לבתיו השיב המלך את נדהו ¹⁴ כי מות נמות -- וככמים הנגרים ארצתך אשר לא יאפסו ולא ישא אלהים נפש וחוشب מהשבות לבתיו ייחד ממננו נדהו ¹⁵ ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדרני את הדבר הזה -- כי יראני העם ותאמר שפחתך אדרברה נא אל המלך אויל יעשה המלך את דבר

ויצחו עברי אבשלום את החלוקת--באש 31 ויקם
 יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה
 הוציאו עבדיך את החלוקת אשר לי באש 32 ויאמר
 אבשלום אל יואב הנה שלחתי לך לאמר בא
 הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למאם באתי
 מנשור--טוב לי עד אני שם ועה אראה פניהם המלך
 ואם יש בי עון והמתני 33 ויבא יואב אל המלך וינגד
 לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו
 על אפיו ארצתה לפני המלך וישק המלך לאבשלום

15 ויהי מאחריו כן ויעש לו אבשלום מרכבה
 וסכים ותmeshים איש רצים לפניו 2 והשכים אבשלום
 עומד על יד דרכ השער ויהי כל האיש אשר
 יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא
 אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר
 מאחד שבטי ישראל עבדיך 3 ויאמר אליו אבשלום
 ראה דבריך טובים ונכחים ושמע אין לך מאות
 המלך 4 ויאמר אבשלום מי ישמוני שפט בארץ ועל
 יבוא כל איש יהוה לו ריב ומשפט--וחזקתו
 5 והיה בקרב איש להשתחו לו ושלח את ידו
 והחזיק לו ונשך לו 6 ויעש אבשלום בדבר זה
 לכל ישראל אשר יבוא למשפט אל המלך ויגנב
 אבשלום את לב אנשי ישראל 7 ויהי מקץ ארבעים
 שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם
 את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון 8 כי נדר
 נדר עבדיך בשבטי בנשור בארם לאמר אם ישיב
 (ישוב) ישבני יהוה ירושלים ועבדתי את יהוה 9
 ויאמר לו המלך לך בשולם ויקם וילך חברונה
 10 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל
 לאמր כשמייכם את קול השפר ואמרתם מלך
 אבשלום בחברון 11 ואות אבשלום הלכו מאותם
 איש מירושלים קראם וחליכם לחמס ולא ידעו כל
 דבר 12 וישלח אבשלום את אחיתפל הנילני ויעז
 דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר

המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימיינו ומשמאלו
 7 וככה אמר שמעי בקהלו צא צא איש הדרמים
 ואיש הבלתיל ⁸ השיב عليك יהוה כל דמי בית
 שאל אשר מלכת תחתו יתן יהוה את המלוכה
 ביד אבשלום בך והנך ברעתק כי איש דמים
 אתה ⁹ ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה
 יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אבירה נא
 ואסירה את ראשו ¹⁰ ויאמר המלך מה לי ולכם
 בני צריה כי (כח) יקלל וכי (כט) יהוה אמר לו
 קלל את דוד וממי יאמר מروع עשיתה כן ¹¹ ויאמר
 דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא
 ממי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימני הנחו
 לו ויקלל- כי אמר לו יהוה ¹² أولי יראה יהוה
 בעוני (בעני) והשיב יהוה ליטובה תחת קלתו
 היום הזה ¹³ וילך דוד ואנשיו בדרך ונסקל באבני
 בצלע ההר לעמתו הלווק ויקלל ויסקל באבני
 לעמתו ועפר בעפר ¹⁴ ויבא המלך וכל העם אשר
 אותו עיפים וינפש שם ¹⁵ ואבשלום וכל העם איש
 ישראל באו ירושלם ואחיהפל אותו ¹⁶ ויהי כאשר
 בא חושי הארכי רעה דוד- אל אבשלום ויאמר
 חושי אל אבשלום יחי המלך יחי המלך ¹⁷ ויאמר
 אבשלום אל חושי זה חסדק את רעך למה לא
 הלכת את רעך ¹⁸ ויאמר חושי אל אבשלום לא
 כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל-
 לא (לו) אהיה ואתו אשב ¹⁹ והשנית למי אני
 עבד- הלווא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך
 כן אהיה לפניו ²⁰ ויאמר אבשלום אל אחיהפל
 הבו לכם עצה מה נעשה ²¹ ויאמר אחיהפל אל
 אבשלום בוא אל פלנסי אביך אשר הנית לשומר
 הבית ושם כל ישראל כי נבאשת את אביך וחזקו
 ידי כל אשרatak ²² ויטו לאבשלום האهل על הגג
 ויבא אבשלום אל פלנסי אביך לעניין כל ישראל ²³
 עצה אחיהפל אשר יען ביוםיהם ההם כאשר ישאל
 מוקל ⁶ ויסקל באבני את דוד ואת כל עבדי

אכן מתחמה בעברות (בערובות) המדבר--עד
 בו דבר מעמכם להגид לי ²⁴ וישב צדוק ואביתר
 את ארון האלים ירושלם ווישבו שם ²⁵ ודוד עלה
 במעלה הזיותם עלה ובוכחה וראש לו חփוי והוא
 הלק ייחף וכל העם אשר אותו חփוי ראשו ועל
 עלה ובכיה ²⁶ ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים
 עם אבשלום ויאמר דוד סכל נא את עצה אחיתפל
 יהוה ²⁷ ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחווה שם
 לאלהים והנה לקראותו חושי הארכי קרווע כתנתו
 ואדמנה על ראשו ²⁸ ויאמר לו דוד אם עברת
 athi והיית עלי למשא ²⁹ ואם העיר השוב ואמרת
 לאבשלום עבדך אני המלך אהיה--עבד אביך
 ואני מאז עתה ואני עבדך והפרתת לי את עצה
 אחיתפל ³⁰ והלווא עמק שם צדוק ואביתר הכהנים
 והיה כל הדבר אשר נשמע מבית המלך- תניד
 לצדוק ולאביתר הכהנים ³¹ הנה שם עם שני
 בנייהם- אחימעץ לצדוק ויהודונן לאביתר ושלחתם
 בידם אליו כל דבר אשר נשמעו ³² ויבא חושי רעה
 דוד העיר ואבשלום יבוא ירושלם

16 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער
 מפיבשת לקראותו וצמד חמורים חבשים ועליהם
 מאותים לחם ומאה צמוקים ומאה קיז- גובל יין ²
 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא
 החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם (ותלחם)
 והקין לאכול הנערם והיין לשנות היוף במדבר
 3 ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל
 המלך הנה יושב בירושלם- כי אמר היום יшибו
 לי בית ישראל את מלכות אביכי ⁴ ויאמר המלך
 לציבא הנה לך כל אשר למפיבשת ויאמר ציבא
 השתחותי אמצעה חוץ בעניך אדני המלך ⁵ ובא
 המלך דוד עד בחוריהם והנה משם איש יוצא
 משפחתי בית שואל ושמו שמעי בן נרא יצא צוא
 ומוקל

(איש) בדבר האללים כן כל עצת אחיתפל גם לדוד נם לאבשלום

17 ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבירה נא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה 2 ואבוא עליו והוא גע ורפה ידים והחרדתי אותו 3 ונס כל העם אשר אותו והכיתי את המלך לבוד 3 ואשיבה כל העם אליו כשוב הכל--האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום 4 ויישר הדבר בעני אבשלום ובעני כל זקן ישראל 5 ויאמר אבשלום קרא נא נם לחושי הארץ ונשמע מה בפיו נם הוא 6 ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר דבר זהה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר 7 ויאמר חושי אל אבשלום לא טובעה העצה אשר יען אחיתפל בפעם הזאת 8 ויאמר חושי אתה ידרעת את אביך ואת אנשיו כי נברים המה ומורי נפש המה כדבר שכול בשדה ואביך איש מלחה ולא ילין את העם 9 הנה עתה הוא נחבא באחת הפתחים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחילת ושמע השמע אמר היהתה מגפה בעם אשר אחר אבשלום 10 והוא נם בן חיל אשר לבו כלב הארץ--המס ימס כי ידע כל ישראל כי נBOR אביך ובני חיל אשר אותו 11 כי יצחו האסף יאסף על כל ישראל מדן ועד בא ר שבכ החול אשר על הים לרוב פניך הלאים בקרב 12 ובאונו אליו באחת (באחד) המקומת אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על הארץ ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אותו נם אחד 13 ואם אל עיר יאסף--והשיבו כל ישראל אל העיר היהיא חבלים וסחבו אותו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם נם צדור 14 ויאמר אבשלום וכלי ישראלי טובה עצת חושי הארץ מעצת אחיתפל ויהוה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה 15 ויאמר חושי

בלב הארץ ¹⁵ ויסבו עשרה נערם נשאי כל יוֹאָב
שרי אלפים ושרי מאות ² ווישלח דוד את העם
ושליך ביד יוֹאָב והשלשת ביד אבישי בן צרויה
אחיו יוֹאָב והשלשת ביד אתי הנטוי ויאמר המלך אל
העם יצא אצא נם אני עמכם ³ ויאמר העם לא תצא
כי אם נס נמוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו
לא ישימו אלינו לב--כי עתה כמננו עשרה אלפיים
ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזר (לעוזר) ⁴
ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם עשה
ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו למאות
ולאלפים ⁵ ויצו המלך את יוֹאָב ואת אבישי ואת
אתו לאמור לאט לאט לנער לאבשלום וכל העם שמעו
בצotta המלך את כל השרים--על דבר אבשלום ⁶
ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה
ביעד אפרדים ⁷ ווינגעו שם עם ישראל לפני עבדי
דוד ותהי שם המגפה נדוללה ביום ההוא--עשרים
אלף ⁸ ותהי שם המלחמה נפוצות (נפוצת) על פני
כל הארץ וירב היעד לאכל בעם ماasher אכלה
החרב ביום ההוא ⁹ ויקרא אבשלום לפני עבדי
דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת
שובר האלה הנדוללה ויהזק ראשו באלה ויתן בין
השםים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר ¹⁰
וירא איש אחד ויינגד ליוֹאָב ויאמר הנה ראיית את
אבשלום תלוי באלה ¹¹ ויאמר יוֹאָב לאיש המגיד
לו והנה ראיית ומודע לא היכתו שם ארץ ועל
להת לך עשרה כסף וחגרה אחת ¹² ויאמר איש
אל יוֹאָב ולא (ולוֹא) אני שקל על כפי אלף כסף
לא אשלה ידי אל בן המלך כי באזינו צוה המלך
אתך ואת אבישי ואת אתי לאמור שמרו מי בנער
באבשלום ¹³ או עשית בנפשו (בנפשי) שקר וכל
דבר לא יכחיד מן המלך ואתה תתיצב מננד ¹⁴
ויאמר יוֹאָב לא כן אחילה להפניך ויקח שלשה
שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום--עודנו חי

ירדתי מה 30 ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב
ויעמד 31 והנה הכווי בא ויאמר הכווי יתבשר
אדני המלך--כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים
עלך 32 ויאמר המלך אל הכווי השלום לנער
לאבשלום ויאמר הכווי יהיו לנער איבי אדני
המלך וכל אשר קמו עלייך לרעה 33 וירגנו המלך
ויעל על עליית השער--ויבך וכח אמר בלבתו בני
אבשלום בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיך
אבשלום בני בני

19 ויד ליאוב הנה המלך בכה ויתאבל על
אבשלום 2 ותהי התשעה ביום ההוא לאבל--כל
העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך
על בני 3 ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר
כאשר יתגנב העם הנכלמים--בנوسם במלחמה
4 והמלך לאט את פניו וויעק המלך קול גדוול
בני אבשלום אבשלום בני בני 5 ויבא יואב אל
המלך הבוית ויאמר הבשת היום את פניו כל עבדיך
המלך טליתם את נשך היום ואת נשך בניך ובנתיך
ונפש נשיך ונפש פלנשיך 6 לאhabה את שנאיך
ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים
ועבדים--כי ידעתי היום כי לא (לו) אבשלום
חי וככלנו היום מתים כי או ישר בענייך 7 ועתה
קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי
כי איןך יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה
לך זאת מכל הרעה אשר בא עלייך מנעריך עד
עתה 8 ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגינוי
לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני
המלך וישראל נס איש לאחליו 9 וייהי כל העם
נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך חצילנו מכפָן
איבינו והוא מלטנו מכפָן פלשתים ועתה ברוח מן
הארץ מעל אבשלום 10 ואבשלום אשר משחנו
עלינו מות במלחמה ועתה למה אתם מחרשים--
להшиб את המלך 11 והמלך דוד שלח אל צדוק

וארכב עלייה ואלך את המלך--כי פסח עבדך
27 וירגנֶל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך
כמלך האלים ועשה הטוב בענייך ²⁸ כי לא היה
כל בית אב כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשא
את עבדך באכלי שלחנק ומה יש לי עוד צדקה
ולזעך עוד אל המלך ²⁹ ויאמר לו המלך למה

דבר איש יהודה מדבר איש ישראל

20 ושם נקרא איש בלויל ושמו שבע בן בכרי--
איש ימיini ויתקע בספר ויאמר איזו לנו חלק בדור
ולא נחלה לנו בגיןishi--איש לאהלו ישראלי ² וועל
כל איש ישראל מאחריו דוד אחריו שבע בן בכרי
ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלים
³ ויבא דוד אל ביתו ירושלים ויקח המלך את
עשר נשים פלנשיות אשר הניח לשמר הבית ויתנמ
בית משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה
צරחות עד יום מתן אלמנות חיota ⁴ ויאמר המלך
אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים
ואתה פה עמד ⁵ וילך עמשא להזעיק את יהודה
ויהיר (ויהיר) מן המועד אשר יעדו ⁶ ויאמר דוד
אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אכשולם
אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו--פָן מצא לו
ערם בצרות והציל עניינו ⁷ ויצאו אחורי אנשי יואב
והכרתי והפלתי וכל הגברים ויצאו מירושלים
לרדף אחורי שבע בן בכרי ⁸ הם עם האבו הנוולה
אשר בגבעון ועמשא בא לפנייהם ויואב חנור מדו
לבשו ועלעו חנור חרב מצמדת על מהניינו בתערעה
והוא יצא ותפל ⁹ ויאמר יואב לעמשא השלום
אתה אחוי ותחז יד ימין יואב בזקן עמשא--לנסק לו
¹⁰ ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכחו
בה אל החמש וישפרק מעיו ארצתה ולא שנה לו--
וימת ויואב ואבישי אהוו רדף אחורי שבע בן בכרי
¹¹ ואיש עמד עלייו מנעריו יואב ויאמר מי אשר
חפץ ביוואב ומוי אשר לדוד--אחריו יואב ¹² ועמשא
מתגמל בדם בתחום המסללה וירא האיש כי עמד

תדרב עוד דבריך אמרתיך--אתה וציבא תחולקו
את השדה ³⁰ ויאמר מפיבשת אל המלך גם את
הכל יקח אחריו אשר בא אדני המלך בשלום--
אל ביתו ³¹ וברזולי הגלעד ירד מרגלים ויעבר
את המלך הירדן לשלווח את בירדן (הירדן) ³²
וברזולי זקן מادر בן שמנים שנה והוא כלכל את
המלך בשיבתו במתחים כי איש גدول הוא מادر ³³
אתך עמודי בירושלם ³⁴ ויאמר ברזולי אל המלך
כמהימי שני חי כי עלה את המלך בירושלם ³⁵
בן שמנים שנה אנחנו היום האדע בין טוב לרע אם
יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם
ASHMEM עוד בקהל שרים ושרות ולמה יהיה עבדך
עוד למשא אל אדני המלך ³⁶ כמעט עבר עבדך
את הירדן--את המלך ולמה יגמלוי המלך גנוליה
זהאות ³⁷ ישב נא עבדך ואמת בערוי עם קבר אבי
ואמי והנה עבדך מהם י עבר עם אדני המלך
ועשה לו את אשר טוב בענייך ³⁸ ויאמר המלך אליו
יעבר מהם ואני עשה לו את הטוב בענייך וכל
אשר תבהיר עלי עשה לך ³⁹ ויעבר כל העם את
הירדן והמלך עבר וישק המלך לבזולי ויברכו
וישב למקמו ⁴⁰ ויעבר המלך הגללה וכמן עבר
עמו וככל עם יהודה ויעברו (העברית) את המלך
ונם חצי עם ישראל ⁴¹ והנה כל איש ישראל באים
אל המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבור אחינו
איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן
וכל אנשי דוד עמו ⁴² ויען כל איש יהודה על איש

כל העם ויסב את עמשא מן המסללה השדרה וישלח
 לעליו בנד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד ¹³ כאשר
 הנה מן המסללה-- עבר כל איש אחריו ויאב לרדף
 אחרי שבע בן בכרי ¹⁴ ויעבר בכל שבטי ישראל
 אבלה ובית מעה-- וכל הברים ייקלחו (ויקחלו)
 ויבאו אף אחריו ¹⁵ ויבאו ויצרו עליו באבלה בית
 המעה והשפכו סללה אל העיר והתמוד בחל וככל
 העם אשר את יואב משהיחם להפיל החומה ¹⁶
 ותקרא אשה חכונה מן העיר שמעו אמרו נא
 אל יואב קרב עד הדנה ואדרבה אליך ¹⁷ וויקרב
 אליה ותאמר האשה אתה יואב ויאמר אני ותאמר
 לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי ¹⁸ ותאמר
 לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר שאיל ישאלו
 באבל וכן התמו ¹⁹ אני שלמי אמוני ישראל אתה
 מבקש להמויות עיר ואם בישראל--למה תבעל
 נחלת יהוה ²⁰ ויין יואב ויאמר חלילה לה לוי
 אם אבעל ואם אשחת ²¹ לא כן הדבר כי איש מהר
 אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדור--
 תננו אותו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה
 אל יואב הנה ראש משלך אליך بعد החומה ²²
 ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את
 ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בספר
 אל המלך ²³ ויויאב אל כל הצבא ישראל ובניה בן
 יהודע על הכריו (הכרתי) ועל הפלתי ²⁴ ואדרם
 על המס ויהושפט בן אחילוד המזוכיר ²⁵ ושיא
 (ושוא) ספר וצדוק ואביתר כהנים ²⁶ וגם עירא
 היארי היה כהן לדוד

21 ויהי רעב ביום דוד שלש שנים שנה אחריו
 שנה ויבקש דוד את פניו יהוה ויאמר יהוה אל שאול
 ואל בית הדרמים על אשר המית את הנבענים ²
 ויקרא המלך לנבענים ויאמר אליהם והנבענים
 לא מבני ישראל מה כי אם מיתר האמרי ובני

לבני ישראל ויהודה ³ ויאמר דוד אל הנבענים מה
 עשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה
⁴ ויאמרו לו הנבענים אין לי (^{לנו}) כסף וזהב
 עם שיאל עם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל
 ויאמר מה אתם אמרים עשה לכם ⁵ ויאמרו אל
 המלך האיש אשר לנו ואשר דינה לנו נושמדנו
 מהחציב בכל גבל ישראל ⁶ נתן (יותן) לנו שבעה
 אנשים מבני יהוד וווקענו ליהוה בגבעת שיאל בחירות
 יהוה ויאמר המלך אני אתן ⁷ ויחמַל המלך על
 מפיכשת בן יהונתן בן שיאל על שבעת יהוה אשר
 בינו-ם-- בין דוד ובין יהונתן בן שיאל ⁸ ויקח המלך
 את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשיאל
 את ארמניו ואת מפיכשת ואת חמשת בני מיכל בת
 שיאל אשר ילדה לעדריאל בן ברזיל המחלתי ⁹
 ויתגמ ביד הנבענים ויקעם בהר לפני יהוה ויפלו
 שבעתים (שבעתם) יחד והם (זהמה) המתו בימי
 קציר בראשנים תחלת (בתחלת) קציר שערים ¹⁰
 ותקח רצפה בת איה את השק ותטה לה אל הצור
 מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמיים
 ולא נתנה עות השמיים לנו עליהם יומם ואת חיות
 השדרה לילה ¹¹ ווינדר לדוד את אשר עשתה רצפה
 בת איה פלנש שיאל ¹² ווילך דוד ויקח את עצמות
 שיאל ואת עצמות יהונתן בנו מאות בעלי יביש
 גלעד--אשר גנבו אותם מרחב בית שנ אשר תלום
 (תלואם) שם הפלשטים (שמה פלשטים) ביום
 הכות פלשטים את שיאל בנלבע ¹³ ויעל משם
 את עצמות שיאל ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו
 את עצמות המוקעים ¹⁴ ויקברו את עצמות שיאל
 ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקרב קוש אביו
 ויעשו כל אשר צוה המלך וויתר אלהים לארץ
 אחרי כן ¹⁵ ותהי עוד מלחמה לפלשטים את
 ישראל וירד דוד ועבריו עמו וילחמו את פלשטים-

רוח אףו ¹⁷ ישלה ממרום יקחני ימשני מימים רבים
¹⁸ יצילני מאבי עז משנאי כי אמצו ממוני ¹⁹ יקדמוני
 ביום אורי ויהי יהוה משען לי ²⁰ ויצא למרחב אתי
 יחלצני כי חפץ بي ²¹ גימלני יהוה אצדקי כבר
 ידי ישיב לי ²² כי שמרתיך דרכיך יהוה ולא רשותי
 מלאהוי ²³ כי כל משפטו לנגידיו וחקתיו לא אסור
 ממנה ²⁴ ואהי תהמים לו ואשתמרא מעוני ²⁵ וישב
 יהוה לי כצדקי כברוי לננד עינוי ²⁶ עם חסיד
 התחסד עם נבוד תמים התנים ²⁷ עם נבר תחבר
 ועם עקש תתפל ²⁸ ואתם עני חושיע ועניך על
 רמיים השפיר ²⁹ כי אתה נורוי יהוה ויהוה יגיה
 חשבי ³⁰ כי בכח ארוץ נדור באלהי ארגלן שור ³¹
 האל תהמים דרכו אמרת יהוה צרופה -- מגן הוא
 לכל החסמים בו ³² כי מי אל מבלעדי יהוה ומץ צור
 מבלעדי אלהינו ³³ האל מעוז חיל ויתר תמים
 דרכו (דרכי) ³⁴ משה רגלו (רגלי) כאילות
 ועל במתך יעמدني ³⁵ מלמד ידי למלחמה ונחת
 קשת נחשוה ורעתך ³⁶ ותתן לי מן ישעך וענתך
 תרבני ³⁷ תרחיב צעריך תחנני ולא מעדו קרסלי
 ארדהה איביכי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם
 ואכלם ואמחצטם ולא יקומו יופלו תחת רגליך
 ותזרני חיל למלחמה תכרי עמי תחנני ⁴¹
 ואיביך תחה לי ערך משנאי ואצמיהם ⁴² ישעו ואין
 משיע אל יהוה ולא עטם ⁴³ ואשחכם כעפר ארץ
 כתיט חוצות אדקם ארקעם ⁴⁴ ותפלטנו מריביכי עמי
 השמרני לראש גנים עם לא ירעתי יעבדני ⁴⁵ בני
 נכר יתחחשו לי לשמעו און ישמעו לי ⁴⁶ בני נכר
 יבלו ויחגרו מסנורותם ⁴⁷ חי יהוה וברוך צוריך
 וירם אלהי צור ישעי ⁴⁸ האל נתן נקמת לי ומריד
 עמים תחנני ⁴⁹ ומוציאי מאיביכי ומקמי תרוממני
 מאיש חמסים תצלני ⁵⁰ על כן אודך יהוה בנוי
 ולשםך אומר ⁵¹ מגדייל (מנדול) ישות מלכו
 ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם

רוחה ומשכלה קינו שלש מאות משקל נשחת והוא
 חגור חדש ויאמר להכות את דוד ¹⁷ ויעזר לו
 acciyi בן צדקה ויך את הפלשתי וימתחו או נשבעו
 אנשי דוד לו לא אמר לא יצא עוד אנחנו למלחמה
 ולא תכבת את נר ישראל ¹⁸ ויהי אחריכן ותהי
 עוד המלחמה בגובם פלשתים או הכה סבכוי
 החשתי את סך אשר בילדיה הרפה ¹⁹ ותהי עוד
 המלחמה בגובם פלשתים ויך אלחנן בן עיריה
 ארנים בית הלחמי את גלית הגות וען חניתו כמנור
 ארנים ²⁰ ותהי עוד מלחמה בנתן ויהי איש מדין
 (מדון) ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש וSSH
 עשרים וארבע מספר ונם הואILD להרפה ²¹
 ויחרף את ישראל ויכחו יהונתן בן שמעי (שמעה)
 אחיך דוד ²² את ארבעת אלה ילדו להרפה בנתן
 ויפלו ביד דוד וביד עבדיו

22 וידבר דוד ליהוה את דבריו השירה הזאת
 ביום הצליל יהוה אותו מכף כל איביו ומוף שאל
 ויאמר יהוה סלע ומצדתו ומפלתי לי ³ אלהי
 צורי אחסה בו מנני וקרן ישע משבבי וממושי משעי
 מהחמס תשענני ⁴ מהלך אקרה יהוה ומאייבי אוושע ⁵
 כי אפנוי משברי מות נחליל בלילה יב ⁶ חבלו
 שאל סבוי קדמוני מקשי מות (Sheol h7585) ⁷ בצר לי
 אקרה יהוה ואל אלהי אקרה ושםע מהיכלי קול
 ושועתי באזנו ⁸ ותגעש (ויתגעש) ותרעש הארץ
 מוסדות השמים ירנו ויתגעשו כי חרה לו ⁹ עלה
 עשן באפו ואש מפיו האכל נחללים בערו ממנו ¹⁰ רויט
 שמיים וירד וערפל תחת רגליך טו וירכב על כרוב
 ויירא על כנפי רוח ¹¹ ווישת חזך סביבתו
 סכונות חשתת מים עבי שחיקם ¹³ מנגה נדור בערו
 נחליל אש ¹⁴ ירעם מן שמים יהוה ועליו יתן קוילו ¹⁵
 ישלה חצים ויפיצם ברק ויהם (ויהם) ¹⁶ ויראו
 אפקו ים יגלו מוסדות תבל בגערת יהוה מנשmeta

צרכיה הוא ראש השלישי (השלשה) והוא עורך את חנתו על שלוש מאות חללי ולו שם בשלשה ¹⁹ מן השלשה היכי נכבד וייחיו להם לשר ועד השלשה לא בא ²⁰ ובנינו בן יהודע בן איש חי (חיל) רב פעלים מכבצאל הוא הכה את שני אדראל מוואב והוא ירד והכה את האריה (האריה) בתוך הבאר ביום השלג ²¹ והוא הכה את איש מצרי אשר (איש) מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט וינזול את החנית מיד המצרי ויהרגנו בחניתו ²² אלה עשה בנינו בן יהודע ולו שם בשלשה הגברים ²³ מן השלשים נכבד ואל השלשה לא בא וישמחו דוד אל משמעתו ²⁴ עשהאל אחיו יואב בשלשים אלחנן בן דדו בית לחם ²⁵ שמה החדרי אליקא החדרי חלץ הפלתי עריא בן עקש התקוע ²⁷ אביעזר הענתוי מבני החשתוי ²⁸ צלמון האחחי מהרי הנטהתי ²⁹ חלבן בענה הנטהתי אתו בן ריבי מגבעת בני בנימן ³⁰ בנינו פרעתני הדוי מנהלי נعش ³¹ אבי עלבן הערבתי עוזמות הברחמי ³² אליחבא השעלבני בני ישן יהונתן ³³ שמה החדרי אחיאם בן שרר הארדי ³⁴ אלפלט בן אחסבי בן המערתי אליעם בן אחותפל הגלני ³⁵ חצרו (חצרי) הכרמלי פערি הארדי ³⁶ יגאל בן נתן מצבה בני הנדי ³⁷ צלק העמוני נהורי הבארתי נשי (נשא) כליוואב בן צריה ³⁸ עירא היותרו נרב היותרו ³⁹ אוריה החתי--כל שלשים ושבעה

24 יוסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמור לך מנה את ישראל ואת יהודה ² ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אותו שוט נא בכל שבטי ישראל מדין ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתו את מספר העם ³ ויאמר יואב אל המלך ווסף יהוה אלהיך אל העם כהם וכיהם מה פעמים ועינוי אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה ⁴ ויזחוק דבר המלך אל ואלה דברי דוד האחנים נאם דוד בן ישי ונאם הנבר הקם על--משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל ² רוח יהוה דבר כי ומלאו על לשוני ³ אמר אלהי ישראל לדי דבר צור ישראל מושל באדם--צדיק מושל יראת אלהים ⁴ וכואור בקר יזרח שם בקר לא עבות מנהה ממטר דשא מארץ ⁵ כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערכוה בכל ושמרה--כי כל ישע וככל חפץ כי לא יצמיה ⁶ ובככל על כקוץ מנד כליהם כי לא ביד יקחו ⁷ ואיש יגע בהם ימלא ברזל וען חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת ⁸ אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת החכמני ראש השלישי הוא עדרינו העצנו (העצני)--על שמנה מאות חלל בפעם אחד (אחת) ⁹ ואחריו אלעזר בן דודו (דודו) בן אחוי בשלשה גברים (הגברים) עם דוד בחרופם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל ¹⁰ הוא קם ויך בפלשתים עד כי נעה ידו ותרכק ידו אל החרב וייש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשת ¹¹ ואחריו שמה בן אנא הדרי ויאספו פלשתים לחייה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים ¹² וויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים וייש יהוה תשועה גדולה ¹³ ווירדו שלשים (שלשה) מהשלשים ראש ויבאו אל קציד אל דוד--אל מערת עדלים וחווית פלשתום חנה בעמק רפאים ודור או במצודה ומצב פלשתים או בית לחם ¹⁴ ויהאה דוד ויאמר מי ישKEN מים מבאר בית לחם אשר בשער ¹⁶ ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים ויאבכו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתום ויסך אתם ליהוה ¹⁷ ויאמר חיללה לי יהוה מעשתי את הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתום אלה עשו שלשת הגברים ¹⁸ ואבישי אחיו יואב בן

נד כאשר צוה יהוה 20 וישקוף ארוןה וירא את המלך לפקד את העם את ישראל 5 ויעברו את הירדן ויהנו בערווער ימין העיר אשר בתוך הנחל למלך אפיי ארץ 21 ויאמר ארוןה מדורע בא אדני הנגד-ואלי עזר 6 ויבאו הנגיד והמלך מענתק את הגן לבנות מזבח ליהוה והתעוצר המגפה מעל העם 22 ויאמר ארוןה אל דוד יכח וייעל אדני המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעלה והמרנים וכלי הבקר לעצים 23 הכל נתן ארוןה המלך-למלך ויאמר ארוןה אל המלך יהוה אלהיך ירצה 24 ויאמר המלך אל ארוןה לא כי קנו אקנה מאותך במחירות ולא עליה ליהוה אלהוי עלות חנום ויקון דוד את הנגן ואת הבקר בכיסף שקלים חמשים 25 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ווועתר יהוה לארץ והתעוצר המגפה מעל ישראל

ויאב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך המלך נסרך לפניו כמלך הארץ ויבאו מ无私 יהודה באר שבע 8 וישטו בכל הארץ ויבאו מ无私 יהודה תשעה חדשים ועשרים יומם-ירושלים 9 וויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה המשמש מאות אלף איש 10 ויריך לב דוד אותו אחורי כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מادر אשר עשייתי ועתה יהוה העבר נא את עון עברך כי נסכלתי מادر בו ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל גנד הנביא חזיה דוד לאמר 11 הלווק ודברת אל דוד כי אמר יהוה-שלש אנכי נוטל عليك בחור לך אחת מהם ואעשה לך 12 וויבא גנד אל דוד וינדר לו ויאמר לו התבווא לך שבע שנים רעב בארץך אם שלשה חדשים נסרך לפני צריך והוא רדף ואם היוות שלשת ימים דבר בארץך-עתה דעתך וראה מה אשיב שלחויך דבר 13 ויאמר דוד אל גנד צר לי מادر נפליה נא ביד יהוה כי רביהם רחמו וביד אדם אל אפליה 15 וויתן יהוה דבר בישראל מהబקר ועד עת מועד יומת מן העם מדין ועד באר שבע שבעים אלף איש 16 ווישלח יהו המלך ירושלים לשחתה וייחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ירכך ומלאך יהוה היה עם גנון הארון (הארונה) היבסי 17 ויאמר דוד אל יהוה בראותו את המלך המכחה בעם ויאמר תגה אנכי חטאתי ואנכי העויתני ואלה הצאן מה עשו תהיו נא ידך כי וביבית אבי 18 וויבא גנד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עליה הקם ליהוה מזבח בגרון ארניה (ארונה) היבסי 19 וייעל דוד לדבר

מלכים א

אדני המלך לא ידעת ¹⁹ ויזבח שור ומריא וצאן
לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן ולאב
שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא ²⁰ ואתה אדני
המלך עני כל ישראל עליך לדגיד להם--מי ישב
על כסא אדני המלך אחריו ²¹ והיה שכוב אדני
המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה--חטאים
²² והנה עודנה מדברת עם המלך נתן הנביא בא
וינגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני
המלך וישתחוו למלך על אףו ארץ ²⁴ ויאמר נתן
אדני המלך אתה אמרת אדניינו ימלך אחריו והוא
ישב על כסאי ²⁵ כי ירד היום ויזבח שור ומריא
וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא
ולאביתר הכהן ותנום אכלים ושתום לפניו ויאמרו
יחי המלך אדניינו ²⁶ ולי אני עבדך ולצדך הכהן
ולבניינו בן יהודע ולשלמה עבדך--לא קרא ²⁷
אם מאת אדני המלך נהיה הדרב הזה ולא הודיע
את עבדיך (עבדך) מי ישב על כסא אדני המלך
אחריו ²⁸ ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת
שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך ²⁹
וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פרה את נפשי
מכל צרה ³⁰ כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי
ישראל לאמר כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא
ישב על כסאי תחתיו כי כן עשה היום זהה ³¹
ותתקד בת שבע אפים ארץ ותשתחוו למלך ותאמר--
יחי אדני המלך דוד לעלם ³² ויאמר המלך דוד
קראו לי לבדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניו בן
יהודע ויבאו לפני המלך ³³ ויאמר המלך להם
קחו עמכם את עבדי אדוניכם והרכבתם את שלמה
בני על הפרדה אשר לי והורדתם אותו אל גנון
³⁴ ומשח אותו שם צדוק הכהן וגנתן הנביא למלך--
על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יהי המלך
שלמה ³⁵ ועליהם אמרתם אחריו ובא וישב על כסאי והוא
מלך תחתו ואתו צוית להיות נגיד על ישראל ועל
ישב על כסאי ³⁶ ועתה הנה אדניתה מלך ועתה

1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בגנים ולא
ייחם לו ² ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך
נערכה בתוליה ועמדו לפני המלך ותהי לו סכנת
ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך ³ ויבקשו נערת
יפה בכל גבול ישראל ומיצאו את אבישג השוניות
ויבאו אותה למלך ⁴ והנערה יפה עד מאר ותהי
למלך סכנת ותשתחוו והמלך לא ידעת ⁵ ואדניתה
בן חנית מתנסה לאמר אני אמלך וייעש לו רכב
ופרשום וחמשים איש רצים לפניו ⁶ ולא עצבו אביו
מיימי לאמר מודיע כהה עשית ונם הוא טוב תאָר
מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום ⁷ ויהיו דבריו--
עם יוֹאָב בן צרואה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי
אדניתה ⁸ צדוק הכהן ובנינו בן יהודע וגנתן הנביא
ושמעיו ורעי והగבורים אשר לדוד--לא היו עם
אדניתה ⁹ ויזבח אדניינו צאן ובקר ומריא עם אבון
זהחולת אשר אצל עין רגאל ויקרא את כל אליו בני
המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך ¹⁰ ואת נתן
הنبيיא ובנינו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו--לא
קריא ¹¹ ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לא אמר
הלו שמעת כי מלך אדניתה בן חנית ואדניתו דוד
לא ידעת ¹² ועתה לכוי איცץ נא עצה ומלאתי את
נפש ואת נפש בנק שלמה ¹³ לכוי ובאי אל המלך
דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת
לאמתך לאמר כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא
ישב על כסאי ומודיע מלך אדניתה ¹⁴ הנה עודך
מדברת שם--עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי
את דבריך ¹⁵ ותבא בת שבע אל המלך החדרה
והמלך זקן מאד ואבישג השוניות משרה את המלך
16 ותתקד בת שבע ותשתחוו למלך ויאמר המלך
מה לך ¹⁷ ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה
אליהיך לאמתך כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא
ישב על כסאי ¹⁸ ועתה הנה אדניתה מלך ועתה

משערתו ארצתה ואמ רעה תמצא בו ומata ⁵⁵ יוישלה
 המלך שלמה ווירדחו מעל המזבח יוכא ווישתחו
 למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך
2 ויקרבו מי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר
² אגנכי הלאך בדרך כל הארץ וחזקת והיתה לאיש ³
 ושמרת את משמרת יהוה אלהך ללכת בדרךך
 לשמר חקתיו מצוחיו ומשפטיו وعدותיו ככתוב
 בתורת משה--למען תשכיל את כל אשר תעשה
 ואת כל אשר תפנה שם ⁴ למען יקיים יהוה את דברו
 אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בנייך את דרכם
 ללכת לפני באמת בכל לבכם ובכל נפשם לאמר--
 לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל ⁵ וגם אתה
 ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה
 לשני שרי צבאות ישראל לאבנור בן נר ולעמשא
 בן יתר ויחרגום וישם דמי מלחמה בשלם ויתן
 דמי מלחמה בחנרגתו אשר במנתו ובגעלו אשר
⁶ ועשית חכמתך ולא תורד שיבתו בשלם
 שאל ⁷ ולבני ברזילי הנגיד עתשה
 שאל ⁷ ולבני ברזילי הנגיד עתשה
 חסיד והוא יוו באכלי שלתקך כי כן קרבו אליו בבריחי
 מפני אבשלום אחיך ⁸ והנה עמק שמעי בן גרא בן
 הימני מבחרים והוא קלני קללה נמרצת ביום
 לכתו מהנים והוא ירד לקראי הירדן ואשבע
 לו ביהודה לאמר אם אמרית ⁹ ועתה אל
 תנחו כי איש חכם אתה ידעת את אשר עתשה
 לו ווירד את שיבתו בדם שואול ¹⁰ (Sheol h7585)
 וישכב דוד עם אבתו ויקבר בעיר דוד ¹¹ וזה ימים
 אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון
 מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים ושלש
 שנים ¹² ושלמה--ישב על כסא דוד אביו ותכן
 מלכתו ממד ¹³ ויבא אדניו יהו ויאמר שלום ¹⁴
 אם שלמה והאמր השלום באך ויאמר שלום ¹⁴
 ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר ¹⁵ ויאמר את
 ידעת כי לי היהת המלוכה ועלוי שמו כל ישראל
 יהודת ³⁶ ויען בניהו בן יהודע את המלך ויאמר
 אמן כן אמר יהוה אלהי אדני המלך ³⁷ כאשר היה
 יהוה עם אדני המלך כן יהיה (יהיה) עם שלמה
 ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד ³⁸ וירד
 צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהם בן יהודע והכרתי
 והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד
 וילכו אותו על גנון ³⁹ ויקח צדוק הכהן את קרן
 השמן מן האهل וימשח את שלמה ויתקעו בשופר
 ויאמרו כל העם יהי המלך שלמה ⁴⁰ ויעל כל העם
 אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה
 נהולה ותבקע הארץ בקולם ⁴¹ וישמע אדניו והכל
 הקרים אשר אותו והם כלו לאכל וישמע יואב
 את קול השופר ויאמר מדווע קול הקרייה הומה
 עודנו מדבר והנה יונתן בן אביהר הכהן בא
 ויאמר אדניו בא כי איש חיל אתה וטווב תבר ⁴³
 ויען יונתן ויאמר לאדניו אבל אדניינו המלך דוד
 המלך את שלמה . . .

הכהן ואת נתן הנביא ובניהם בן יהודע והכרתי
 והפלתי וירכבו אותו על פרדת המלך ⁴⁵ וימשחו
 אותו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגנון ויעלו
 ממש שמחים ותהם הקרייה הוא הקול אשר שמעתם
⁴⁶ וגם ישב שלמה על כסא המלוכה ⁴⁷ וגם באו
 עברדי המלך לבוך את אדניינו המלך דוד לאמר
 ייטב אלהיך (אליהם) את שם שלמה ממש ויגדל
 את כסאו מכסאך ווישתחו המלך על המשכב ⁴⁸ וגם
 ככא אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן
 היום ישב על כסאי--ועני ראות ⁴⁹ ויחדרו ויקמו
 כל הקרים אשר לאדניו יהו וילך ויחזק בקרנות
 ואדניו יהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות
 המזבח ⁵⁰ ווינגד לשלה לאמר הנה אדניו יהא את
 המלך שלמה והנה אחו בקרנות המזבח לאמר
 ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימיה את עבדו
 בחרב ⁵² ויאמר שלמה--אם יהיה לבן חיל לא יפל

פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחיו כי מיהוה
 יהוּתָה לו¹⁶ ועתה שאללה אחת אני שאל מatak--
 מלך דבר לאמור כה דבר יואב וככה עניי³¹
 ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופנע בו וקברתו
 והסורת דמי חنم אשר שפק יואב מעלי' ועל בית
 נא לשלהה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן לי³²
 את אבישג השונמית לאשה¹⁸ ותאמר בת שבע
 טוב אני אדרב עלייך אל המלך¹⁹ ותבא בת
 שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדנינו ויקם
 המלך לקראותה וישתחוו לה וישב על כסאו וישם
 כסאalam המלך ותשב לימינו²⁰ ותאמר שאלה
 אתה קטנה אני שאלת מatak--אל תשב את פניך
 ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך
 ותאמר ליתן את אבישג השונמית לאדנינו אחיך²¹
 לאשה²² ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את
 שאלת את אבישג השונמית לאדנינו ושאל לו את
 המלוכה כי הוא אחוי הגדול ממני ולוי ולא ביתר
 הכהן וליאב בן צרויה²³ וישב המלך שלמה
 ביהוה לאמור כי עשה לי אלהים וככה יוסיף כי
 בנפשו דבר אדנינו וושיבני (וושיבני) על כסא
 יהוה אשר חכיני וושיבני עלי²⁴ ועתה חי
 דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום
 יומת אדנינו ויפגע בו וימת²⁵ ול아버지 הכהן אמר
 בין יהודע וישראל מלך שלמה ביד בניהו
 המלך ענתת לך על שדייך--כי איש מות אתה ובאים
 זה לא אמיתי כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני
 דוד אבי וכי התעניית בכל אשר התענה אבי²⁷
 וירש שלמה את אביך מהיות כהן ליהוה למלא
 את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה²⁸
 והשמעה באה עד יואב כי יואב נתה אחורי אדנית
 ואחרי אבשלום לא נתה וינס יואב אל אהל יהוה
 וייחזק בקרנות המזבח²⁹ ויגד למלך שלמה כי
 נס יואב אל אהל יהוה וננה אצל המזבח וישראל
 שלמה את בניהו בין יהודע לאמר--ליך פגע בו³⁰
 יבוא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כי אמר

משתה לכל עבדיו ¹⁶ או תבאהנה שתים נשות-- אל המלך ותעמדנה לפניו ¹⁷ ותאמר האשה האשת כי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלך עמה בביתו ¹⁸ ויהי ביום השליishi לדתך ותلد נם האשת הזאת ואנחנו יתדו אין זר אנחנו בבית זולתי שתים אנחנו בቤת ¹⁹ וימת בן האשת הזאת לילה אשר שכבה עליו ²⁰ ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאנצלי ואמתך ישנה ותשכיבתו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקו ²¹ ואקסם בברק להניך את בני והנה מת ואתבונן אליו בברק והנה לא היה בני אשר ילדתי ²² ותאמר האשת האחרת לא כי זאת אמרת זה בני החיו ובנק המת וזאת אמרת לא כי בנק המת יבאו החרב לפני המלך ²³ ויאמר המלך-- בבני החיו ותדברנה לפני המלך ²⁴ ויאמר המלך קחו לי חרב כי בנק המת ובני החיו ²⁵ ויאמר המלך ויאמר גנו את הילוד החיו ותנו את החצי לאחת ואת החצי הילד החיו לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת ²⁶ ותאמר האשת אשר בנה החיו אל המלך כי נכמרו רחמייה על בנה ותאמר כי אדני לנו לה את הילוד החיו והמת אל המיתתו וזאת אמרת נס לוי נס לך לא יהודת--גנו ²⁷ ויען המלך ויאמר גנו לה את הילוד החיו והמת לא תמיתתו היא אמו ²⁸ וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמה אלהים בקרבו

לשות משפט

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל ² ואלה השרים אשר לו עזיריו בן צדוק הכהן ³ אליחרף ואחיה בני שיא ספרים יהושפט בן אחילוד המזוכיר ⁴ ובניהם בן יהודע על הצבא וצדוק ואביהר כהנים וועזריו בן נתן על הנצבים ובוד בנתן כהן רעה המלך ⁶ וואהישר על הבית ואדריכם בן עבדא על המס ⁷ ולשלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל וככללו את המלך ואת ביתו

יהוה--עד עולם ⁴⁶ ויצו המלך את בניהו בן יהודע ויצא ויפגע בו וימת והמלכה נcona ביד שלמה **3** ויתחנן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלים סביב ² רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם ³ ויאהב שלמה את יהוה ללבת בחקות דוד אבייו רק בבמות--הוא מזבח ומקטיר ⁴ וילך המלך נבענה ליזבח שם כי היה הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא ⁵ ונבעון נראה יהוה אל שלמה--בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתה לך ⁶ ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד נдол כאשר הلك לפניך באמות ובצדקה ובישרת לבב עמק ותשمر לו את החסד הנדול הזה ותתן לו בן ישוב על כסאו ביום הזה ⁷ ועתה יהוה אליה אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נעד קטן לא אדע צאת ובא ⁸ ועבדך--בתוך עמק אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרבי ⁹ ונחת לעבדך לב שמע לשפט את עמק להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמק הכבב הזה ¹⁰ וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה ¹¹ ויאמר אלהים אלו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט ¹² הנה עשיתו לדבריך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר ממוקם לא היה לפניך ואחריך לא יקום ממוקם ¹³ וגם אשר לא שאלת נתתי לך נס עשר גם כבוד אשר לא היה ממוקם איש במלחים כל ימיך ¹⁴ ואם תלך בדרךך לשמר חקי ומצוותי אשר הلك דוד אבייך--והארכתי את ימיך ¹⁵ ויקץ שלמה והנה חלים ויבוא ירושלים ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש

ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבוננה הרבה מאד
ורחוב לב-כחול אשר על שפת הים³⁰ ותרב חכמה
שלמה ממחמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים
ויחכם מכל האדם מאיתן האוורי והימן וככל³¹
ודרדר עני מחול ויהיו שמו בכל הגוים סביב³²
VIDER ששית אלפיים משל ויהיו שירו חמשה ואלף
VIDER על העצים מן הארץ אשר בלבנון ועד
האזור אשר יצא בקירות וידבר על הבהמה ועל
העופות ועל הרמש ועל הדגנים³⁴ ויבאו מכל העמים
לשמע את חכמה שלמה--מאת כל מלכי הארץ
אשר שמעו את חכמתו

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה
כי שמע כי אותו משחו למלך תחת אביהו כי אהב
היה חירם לדוד--כל הימים² וישלח שלמה אל
HIRAM אמר³ אתה ידעת את דוד אבי כי לא
יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה
אשר סבבבו--עד תה יהוה אתה תחת כפות רגלו
(רגלי)⁴ ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין
שטן ואין פגע רע⁵ והתני אמר--לבנות בית לשם
יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי אמר
בנך אשר את החthic על כסאך הוא יבנה הבית
לשמי⁶ ועתה צווה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון
ועבדי יהו עם עבדיך ושבר עבדיך את לך ככל
אשר אמר כצדנים⁷ ויהיו כשמע חירם את דבריו
שלמה--וישמח מאיד ויאמר ברוך יהוה היום אשר
נתן לדוד בן חכם על העם הרבה הזה⁸ וישלח
HIRAM אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת
אלי אני עשה את כל חפצך בעצבי ארזים ובעצים
ברושים⁹ עבדי ירדנו מן הלבנון ימה ואני אשיטם
דברות בים עד המקום אשר תשלה אליו ונפצעתיהם
שם--ואתה תsha ואתה תעשה את חפציך לחת לחת
ביתי¹⁰ ויהי חירום נתן לשלים עצים ארזים ועצים
חדר בשנה יהיה על אחד (האחד) לככל⁸
ואלה שמותם בן חור בחר אפרים⁹ בן דקר במקץ
ובשלבים ובית שם ואילון בית חנן¹⁰ בן חסד
בארבות לו שכח וככל ארץ חפר¹¹ בן אבינדר
כל נפה דאר טפת בת שלמה הייתה לו לאשה
12 בענא בן אחילוד תענד ומגדו וכל בית שאן
אשר אצל צרנתה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד
אבל מהולה עד מעבר ליקמעם¹³ בן גבר ברמת
גלאעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלאעד לי חבל
ארגב אשר בבשן--ששים ערים נדלות חומה ובריה
נחת¹⁴ אחינדר בן עדא מהנימה¹⁵ אחימעץ
בנפתלי גם הוא לקח את בשת בת שלמה--לאשה
16 בענא בן חושי באשר ובעלות¹⁷ יהושפט בן
פרוח ביששכר¹⁸ שמעי בן אלא בבנימין¹⁹ גבר בן
ARI בארץ גלאעד--ארץ סיון מלך האמרי ועג מלך
הبشן ונציב אחד אשר בארץ²⁰ יהודה וישראל
רבים כחול אשר על הים לרבות אקלים ושתים
ושמחים²¹ ושלמה היהמושל בכל הממלכות--
מן הנהר ארץ פלשתים ועד נבול מצרים מגשים
מנחה ועבדים את שלמה כלימי חיו²² ויהיו לחם
שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר כמה
23 עשרה בקר בראשים ועשרות בקר רعي--ומאה
צאן בלבד מאיל נצבי ויחמור וברברים אבוסים
כפי והוא רדה בכל עבר הנהר מתחסח ועד
24 עזה--בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל
עבדינו--מסביב²⁵ וישב יהודה וישראל לבטה
איש תחת גפני ותחת תנתו מדין ועד באר שבע-
כל ימי שלמה²⁶ ויהי לשלים ארבעים אלף
ארות סוסים--למרכבו ושנים עשר אלף פרשים
27 וככללו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת
כל הקרב אל שלחן המלך שלמה--איש חדש לא
יעדרו דבר²⁸ והשערים והתבן לسورים ולרכש-
יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש ממשפטו²⁹

הבית נבים וסדרת בארץים ¹⁰ ויבן את היצוע (היציע) על כל הבית חמיש אמות קומתו ויאחו את הבית בעצי ארזים ¹¹ והוא דבר יהוה אל שלמה לאמר ¹² הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטינו תעשה ושמרת את כל מצותי לילכת בהם-וחקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך ¹³ ושבנתי בתוך בני ישראל ולא עוזב את עמי ישראל ¹⁴ ויבן שלמה את הבית ויכללו ¹⁵ ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים--מרקע הבית עד קירות הספן צפה עז מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים ¹⁶ ויבן את עשרים אמה מירכוטי (מירכתו) הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדבריו לקדש הקדים ¹⁷ וארכבים באמה היה הבית-הוא ההייל לפני ¹⁸ וארו אל הבית פנימה מקלט פקעים ופטורי ציזים הכל ארו אין ابن נרא ¹⁹ ודבריו בתוך הבית מפנימה הכוין לחתן שם את ארון ברית יהוה ²⁰ ולפני הדבר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים עשרה קומתו וצפחו זהב סגור ויצף מזבח ארון ²¹ וצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות (ברתיקות) זהב לפני הדבר וצפחו זהב ²² ואת כל הבית צפה זהב עד חם כל הבית וכל המזבח אשר לדבריו צפה זהב ²³ וייש בדבר שני קרובים עצי שמן עשר אמות קומתו ²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השניות עשר אמות מקומות כנפיו ועד קומות כנפיו ²⁵ ועשר באמה הכרוב השני מרה אחת וקצת אחד לשני הכרבים ²⁶ קומות הכרוב האחד عشر באמה וכן הכרוב השני ²⁷ ויתן את הקרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים ותגע כנף אחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיים אל תוך הבית נגעה כנף אל כנף ²⁸ ויצף את ברושים-כל חפצו ²⁹ ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כד חטים מכלת לבתו ועשרים כד שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בسنة ³⁰ ויהוה נתן חכמה שלמה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שנייהם ³¹ ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש ³² ווישלחם לבונה עשרה אלפיים בחדר חליפות-חדש יהיו לבנון שנים חדשים בכיתו ואדרינרים על המס ³³ ויהי שלמה שביעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בהר ³⁴ לבך משרי הנצבים לשלהם אשר על המלוכה שלשת אלפיים ושלש מאות-הרדים בעם העשים במלוכה ³⁵ וויצו המלך ויסעו אבני נדלות אבני יקרים ליסד הבית-אבני גוונות ³⁶ ויפסלו בני שלמה ובני חירום-והגבלים יוכינו העצים והאבנים לבנות הבית

6 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה ל匝את בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדר ז' הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה ² והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה-שבעים אמה ארכו ועשרים רוחבו ושלשים אמה קומתו ³ והאולם על פני היכל הבית--עשרים אמה ארכו על פני רחוב הבית עשר באמה רוחבו על פני הבית ⁴ ויעש לבית חלוני שקפים אטומים ⁵ ויבן על קיר הבית יצוע (יציע) סביב את קירות הבית שבעם להיכל ולדברי וייש צלעות סביב ⁶ היצוע (היציע) התהנתה חמיש באמה רחבה והticaנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חזקה לבלי אחוי בקירות הבית ⁷ והבית בהבנתו-בן שלמה מסע נבנה ומוקבנת והגנוון כל כל ברזיל לא נ神州 בבית בהבנתו ⁸ פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית ובולולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה אל השלשים ⁹ ויבן את הבית ייכללו ויספן את

הכרובים זהב ²⁹ ואת כל קירות הבית מסב קלע מבית ומוחוץ וממסד עד הטפחות ומוחוץ עד החצר הגדולה ³⁰ ומייסד אבני יקרות אבני גודלה- פתווי מקלעות כרובים ותمرة ופטורי ציצים- מלפנים ולהיזון ³¹ ואת קרקע הבית צפה זהב- אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות ³² ומילמעלה לבינה מה פה עד דלתות לפניהם ולחיצון ³³ ואת פתח הדבר עשה דלתות אבני שמן האיל מזוזות חמישית ³⁴ ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותمرة ופטורי ציצים וצפה זהב וירד על הכרובים ועל התמורות את הזוחב ³⁵ וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי שמן מאות רביעית ³⁶ ושתי דלתות עצי בראשים שני צלעים הדרלה האחת נליילים ושני קלעים הדרלה השניות גליליים ³⁷ וקלע כרובים ותمرة ופטורי ציצים וצפה זהב מישר על המחקה ³⁸ ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גוית וטור כרתת ארזים ³⁹ בשנה הרביעית יסיד בית יהוה- בירח זו ⁴⁰ ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השmini כי הבית לכל דבריו וכלל משפטו ויבנהו שבע שנים

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו ² ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכתרות ארזים על העמודים ³ ווסף בארז ממיל על הצלעות אשר על העמודים ארבעים וחמשה- חמישה עשר הטור פעים ⁴ וскопים שלשה טורים ומהזה אל מחזה של שלוש פעים ⁵ וכל הפתחים והמזוזות רבעים שף ומול מהזה אל מחזה שלש פעעים ⁶ ואת אולם העמודים שעזה חמישים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניות ועמודים ועב על פניות ⁷ ואולם הכסא אשר ישפט שם אלם המשפט עשה וספון בארץ מהקרקע עד הקרקע ⁸ וביתו אשר ישב שם הצד האחורה מבית לאולם כמעזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה ⁹ כל אלה אבני יקרתCMDות גוית מנגרות במגירה

על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פניםימה ושלשה פנים נגב ושלשה פנים מזרחה והם עליהם מלמעלה וכל אחרים ביתה ²⁶ ועכיו טפה ושפטו כמעשה שפה כס פרח שושן אלפים בת יכיל ²⁷ ויעש את המכונות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש המכונה קומתה ²⁸ וזה מעשה המכונה מסנרת להם במסנרת בין השלבים ²⁹ ועל המסנרת אשר בין השלבים ארויות בקר וכרכובים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לארויות ולבקר ליות מעשה מورد ³⁰ וארבעה אופני נחשת למcona האחת וסרגני נחשת וארבעה פעמיთיו כהפת להם מתחת לכיר הכתפות יצוקות מעבר איש ליות ³¹ ופיהו מבית לכתרת המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן ⁴⁷ וינה שлемה את כל הכלים מרוב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת ⁴⁸ וייעש שלמה- את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב ⁴⁹ ואת המכונות חמש מיימין וחמש משמאול לפני הדבר- זהב סגור והפרחת והנרת והמלךים זהב ⁵⁰ והספות והሞמרות והמורקות והכפות והמחחות- זהב סגור והפתות הכל מוצק ³⁴ וארבעה כהפת- אל ארבע פנות המכונה האחת מן המכונה כתפה ³⁵ ובראש המכונה חצי האמה קומה- עגל סביר ועל ראש המכונה ידתו ומסנרטיה מננה ³⁶ ויפתח על הלחת ידתו ועל מסנרטיה (מסנרטיה) כרכובים ארויות ותمرة- כמער איש ולויות סביר ³⁷ כזו עשה את באוצרות בית יהוה

8 אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל הראש המתו נשייא האבות לבני ישראל אל המלך שלמה- ירושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד- היא ציון ² ויקחלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג- והוא החדר השביעי ³ ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון ⁴ ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כל הדרש אשר באهل ויעלו אתם הכהנים

על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פניםיהם ושלשה פנים נגב ושלשה פנים מזרחה והם עליהם מלמעלה וכל אחרים ביתה ²⁶ ועכיו טפה ושפטו כמעשה שפה כס פרח שושן אלפים בת יכיל ²⁷ ויעש את המכונות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש המכונה קומתה ²⁸ וזה מעשה המכונה מסנרת להם במסנרת בין השלבים ²⁹ ועל המסנרת אשר בין השלבים ארויות בקר וכרכובים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לארויות ולבקר ליות מעשה מورد ³⁰ וארבעה אופני נחשת למcona האחת וסרגני נחשת וארבעה פעמיות כהפת להם מתחת לכיר הכתפות יצוקות מעבר איש ליות ³¹ ופיהו מבית לכתרת המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן ⁴⁷ וינה שлемה את כל הכלים מרוב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת ⁴⁸ וייעש שלמה- את כל הכלים אשר עליו לחם הפנים זהב ⁴⁹ ואת המכונות חמש מיימין וחמש משמאול לפני הדבר- זהב סגור והפרחת והנרת והמלךים זהב ⁵⁰ והספות והሞמרות והמורקות והכפות והמחחות- זהב סגור והפתות הכל מוצק ³⁴ וארבעה כהפת- אל ארבע פנות המכונה האחת מן המכונה כתפה ³⁵ ובראש המכונה חצי האמה קומה- עגל סביר ועל ראש המכונה ידתו ומסנרטיה מננה ³⁶ ויפתח על הלחת ידתו ועל מסנרטיה (מסנרטיה) כרכובים ארויות ותمرة- כמער איש ולויות סביר ³⁷ כזו עשה את באוצרות בית יהוה עשר המכונות מוצק אחד מודה אחת כצב אחד- לכלהנה ³⁸ וייעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכול הכיר האחד ארבע באמה הכיר האחד- ככיר אחד על המכונה האחת לעשר המכונות ³⁹ ויתן את המכונות חמש על כתף הבית מיימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת חיים נתן מכתף הבית הימנית קדרמה- ממול נגב ⁴⁰ וייעש חירום- את הכירות ואת היימים ואת המורקות וכל חירם

ויהלום 5 והמלך שלמה וככל עדת ישראל הנועדים עליו אותו לפני הארון- מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרבי 6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית- אל קדר הקדשים אל תחת כנפי הכרובים 7 כי הכרובים פרושים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה 8 ויארכו הבדים ויראו ראש הבדים מן הקדר על פניו הדביר ולא יראו החוצה וייהו שם עד היום זהה 9 אין בארון רק שני לוחות האבני אשר הנח שם משה בהר- אשר כרתי יהוה עם בני ישראל בצדדים מארץ מצרים 10 וייה בצדדים הכהנים מן הקדר והען מלא את בית יהוה ונולא יכול הכהנים לעמוד לשרת מפני הען כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה 11 או אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל 12 בנה בניתו בית זבל לך- מכון לשbatch עולמים 14 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהיל ישראל וכל קהיל ישראל עמד 15 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידיו מלא לאמר 16 מן היום אשר שבתך אל השם ושם וסלחת 31 את אשר יחתא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך- בבית הזה 32 ואתה תשמע השם ועשה ושפטה את עבדיך- להרשיע רשות לחתך בראשו ולהצדיק צדיק לחת לו כצדクトו דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לחת לו כצדクトו 33 בהנגן עמוק ישראלי לפני אויב- אשר יחתאו לך ושבו אליו והודיע את שמק והתפללו והתחנו אליך בבית הזה 34 ואתה תשמע השם וסלחת לחתאת עמק ישראל והשבתם אל האדמה אשר נת לאבותם 35 בהעذر שמיים ולא יהיה מטר כי יחתאו לך והתפללו אל המקום הזה והודיע את שמק ומהחתאתם ישובון כי תעטם 36 ואתה תשמע השם ומחטאיהם כבאים 37 ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאו אתם מארץ מצרים 22 ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה ננד כל קהיל ישראל ויפרש כפיו השם

מטר על הארץ אשר נתה לעמך לניהלה ³⁷ רעב
 כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדרפון ורקון ארבה
 חסיל כי יהיה כי יציר לו אבו בארץ שעריו--כל
 גע כל מחללה ³⁸ כל חפלה כל תחנה אשר היה
 לכל האדם לכל עמק ישראל--אשר ידען איש נגע
 לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה ³⁹ ואתה תשמע
 השם מכוון שבתק וסלחת ועשית נתת לאיש
 ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת
 לבך את לבב כל בני האדם ⁴⁰ למען יראך כל
 הימים אשר הם על פני האדמה--אשר נתה
 לאבותינו ⁴¹ וגם אל הנכרי אשר לא מעמק ישראל
 הוא ובא מארץ רחוקה למען שמק ⁴² כי ישמעון
 את שמק הנדול ואת ירד החזקה וזרע הנטויה
 ובא והתפלל אל הבית הזה ⁴³ אתה השמע השם
 מכוון שבתק ועשית ככל אשר קרא אלק' הנכרי--
 למען ידען כל עמי הארץ את שמק ליראה אתך
 כעמך ישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית
 הזה אשר בניתי ⁴⁴ כי יצא עמק למלחמה על
 איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל יהוה דרך
 העיר אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמק
 ושמעת השם את תפלתם ואת תחנתם ועשית
 משפטם ⁴⁵ כי יחתאו לך כי אין אדם אשר לא
 יחתא ואגפתם בם ונתחם לפני אויב ושבום שביהם
 אל ארץ האויב רחוקה או קרובה ⁴⁶ והשיבו אל
 לכם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אלק'
 בארץ שביהם לאמר חטאנו והעוני רעשו ⁴⁸
 ושבו אלק' בכל לבכם ובכל נפשם בארץ איביהם
 אשר שבו אתם והתפללו אלק' דרך ארצם אשר
 נתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בנית
 (ניתי) לשמק ⁴⁹ ושמעת השם מכוון שבתק את
 תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם ⁵⁰ וסלחת
 לעמק אשר חטא לך ולכל פשיעיהם אשר פשעו
 בר נתם לרחמים לפני שביהם ורחמים ⁵¹ כי

עמק ונחלהך הם אשר הוצאה ממצרים מותך כור
 הברזל ⁵² להיות ענייך פתה אל תחנת עבדך
 ואל תחנת עמק ישראל לשמע אליהם בכל קראם
 אלק' ⁵³ כי אתה הבדלתם לך לנחלת מכל עמי
 הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך
 את אבותינו מצרים--אדני יהוה ⁵⁴ והוא יכולות
 שלמה להתפלל אל יהוה את כל התפללה והתחנה
 הזאת لكم מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו
 פרשות השמים ⁵⁵ ויעמיד--וירדך את כל קהל
 ישראל כל גודול לאמר ⁵⁶ בך יהוה אשר נתן
 מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר
 אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדך
 יהו יהוה אלהינו עמו נא אשר היה עם אבותינו אל
 יעצבנו ואל יטשנו ⁵⁸ להטוח לבבנו אליו--לרכת
 בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקייו ומשפטיו אשר
 צוה את אבותינו ⁵⁹ ויהיו דברי אלה אשר התחננו
 לפני יהוה קרבנים אל יהוה אלהינו יומם ולילה
 לעשות משפט עבדך וממשפט עמו ישראל--דבר יום
 ביום ⁶⁰ למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא
 האלים אין עוד ⁶¹ והיה לבבכם שלם עם יהוה
 אלחינו לרכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה ⁶²
 והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה ⁶³
 ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה
 בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף
 ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל ⁶⁴ ביום
 ההוא קדרש המלך את תוך החצר אשר לפני בית
 יהוה--כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלביו
 השלמים כי מזבח הנטחת אשר לפני יהוה קטן
 מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלביו השלמים
 ויעש שלמה בעת ההיא את החן וכל ישראל ⁶⁵
 עמו קהן גודול מלובא חמת עד נחל מצרים לפני
 יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים--ארבעה
 עשר יום ⁶⁶ ביום השני שלח את העם ויברכו את

14 ווישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב ¹⁵
זה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את
בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלים
ואת חצר ואת מגדו ואת נור ¹⁶ פרעה מלך מצרים
עליה וילכד את נור ווישרפה באש ואת הכנעני היישב
בעיר הרגן ויתנה שלוחים לבתו אשת שלמה ¹⁷ ויבן
שלמה את נור ואת בית חרן תחתון ¹⁸ ואת עלת
ואת תמר (תדרם) במדבר הארץ ¹⁹ ואת כל ערי
המסכנות אשר היו לשולמה ואת ערי הרכבת ואת
ערי הפרושים ואת חشك שלמה אשר חشك לבנות
בירושלים ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו ²⁰ כל העם
הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר
לא בני ישראל מה ²¹ בנייהם אשר נתרו אחריהם
באرض אשר לא יכולו בני ישראל להחרימים ויעלם
שלמה למס עבד עד היום הזה ²² ובני ישראל
לא נתן שלמה עבר כי הם אנשי המלחמה ובעדריו
ושדריו ושלישייו ושדרי רכבו ופרשו ²³ אלה שרי
הנצבים אשר על המלוכה לשולמה חמשים וחמש
מאות-הרדדים בעם העשים במלאכה ²⁴ אך בת
פרעה עלתה מעריך דוד אל ביתה אשר בנה לה
או בנה את המלוא ²⁵ והעליה שלמה שלש פעמים
בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה
והקтир אותו אשר לפני יהוה ושלם את הבית ²⁶
ואני עשה המלך שלמה בעציו נבר אשר את אלות
על שפת ים סוף-ארץ אדום ²⁷ ווישלח חירם בגין
את עבדיו אנשי אניות ידע הים-עם עבדיו שלמה
²⁸ ויבאו אופירה-ויקחו שם זהב ארבע מאות
עשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה

10 וממלכת שבא שמעת את שמע שלמה--לשם
יהוה ותבא לנסתו בחירות ² ותבא ירושלים בחיל
כבד מאד גמלים נשאים בשמיים וזהב רב מאד
ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל
אשר היה עם לבבה ³ ויגד לה שלמה את כל

המלך וילכו לאهلיהם שמחים וטובי לב על כל
הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו
9 וייה יכולות שלמה לבנות את בית יהוה ואת
בית המלך ואת כל חشك שלמה אשר חף לעשות
2 וירא יהוה אל שלמה שנייה כאשר נראה אליו
בגבעון ³ ויאמר יהוה אליו שמעתי את הפלתק
ואת תחנתך אשר התהנתה לפני-הקדשתי את
הבית הזה אשר בנתה לשםשמי שם עד עולם
והו עני ולבוי שם כל הימים ⁴ ואתה אם תלך
לפני כאשר הלק דוד אביך בתם לבב ובישר
לעשות ככל אשר צויתיך--חקו ומשפטתי תשمر
5 ווקמתו את כסא ממלכתך על ישראל--על כל
אשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת
לך איש מעל כסא ישראל ⁶ אם שוב תשבען אתם
ובנים מאחריו ולא תשמרו מצוחמי חקתי אשר
נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחוויתם להם ⁷ והכרתי את ישראל מעל פניהם
האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי
לשמי אשלה מעל פניהם והוא ישראל למשל ולשנינה
בכל העמים ⁸ והבית הזה יהיה עליון כל עבר
עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה כהה
לאرض הזאת ולቤת הזה ⁹ ואמרו על אשר עזבו את
יהוה אלהים אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים
ויחזקו באלהים אחרים וישתחוו (וישתחווו) להם
ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה
זו ¹⁰ ויהי מקצתה עשרים שנה אשר בנה שלמה
את שני הbatisים--את בית יהוה ואת בית המלך ¹¹
חירם מלך צר נושא את שלמה בעצי ארזים ובעצים
ברושים ובזהב--לכל חפצו או ייתן המלך שלמה
לחירם עשרים עיר בארץ הגليل ¹² ויצא חירם
מצד לדרות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא
ישרו בעיניו ¹³ ויאמר--מה הערים האלה אשר
נתחה לי אחיו ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה

דבריה לא היה דבר נעלם מון המלך אשר לא
 הניד לה 4 ותרא מלכת שבא את כל חכמתו שלמה
 והביה אשר בנה 5 ומأكل שלחנו ומושב עבדיו
 וממעמד מושרתתו ומלבושיםיהם ומשוקו ועלתו אשר
 יعلاה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח 6 ותאמר אל
 המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארכז--על
 דבריך ועל חכמتك 7 ולא האמנתי לדברים עד
 אשר באתי ותראיינה עני ותנה לא הנד לי החזי
 הוספה חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי 8
 אשרי אישך אשרי עבריך אלה העמידים לפניך
 תמיד השמעים את חכמتك 9 יהי יהוה אלהיך
 ברוך אשר חפץ לך לתחך על כסא ישראל--
 באהבת יהוה את ישראל לעלם וישימך למלך
 לעשות משפט וצדקה 10 ותתן למלך מאה ועשרים
 ככר זהב ובש銅ים הרבה מהרבה מאד--ואבן יקרה לא
 בא כבשיהם ההיא עוד לרבי אשר נתנה מלכת שבא
 למלך שלמה 11 ונם אני חירם אשר נשא זהב
 מאופיר הביא מאפיר עצי אלמנטים הרבה מהרבה מאד--
 ואבן יקרה 12 וייעש המלך את עצי האלמנטים מסעד
 לבית יהוה ולכבוד המלך וככרות ונבלים לשרים
 לא בא כן עצי אלמנטים ולא נראה עד היום זהה
 13 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה
 אשר shallah מלבד אשר נתן לה כדי המלך שלמה
 ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה 14 ויהי משקל
 הזוחב אשר בא לשלמה בשנה אחת--שש מאות
 שיטים ושש ככר זהב 15 בלבד מאנשי התרים ומסחר
 הרכלים וכל מלכי הארץ ופחות הארץ 16 וייעש
 המלך שלמה מאותים צנה זהב שחוט שש מאות
 זהב יعلاה על הצנה אחת 17 ושלש מאות מננים
 וזהב שחוט--שלשת מננים זהב יعلاה על המגן אחת
 ויתנים המלך בית יער הלבנון 18 וייעש המלך כסא
 שנ גדור ויצפחו זהב מופז 19 שיש מעלות לכסה
 וראש עגל לכסה מאחריו יודת מזה ומזה אל מקום

שקץ מואב בהר אשר על פni ירושלים ולמלך שקץ
 בני עמון ⁸ וכן עשה לכל נשי הנכריות מקטרות
 הרעה אשר הדר ויקץ בישראל ומלך על ארם
 וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמרו
 צרואה בא אלמנה עבר לשלהמה וירם יד במלך
 וזה הדבר אשר הדברים יד במלך שלמה בנה
 את המלוא--סגר את פרץ עיר דוד אביו ²⁸ והאיש
 ירבעם גיבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה
 מלאכה הוא ויפקד אותו לכל סבל בית יוסף ²⁹ וכי
 בעת ההיא ירבעם יצא מירושלים וימצא אותו אחיה
 השילני הנביא בדרך והוא מתחסה בשלמה חרשה
 ושניהם לבדם בשדה ³⁰ ויתפש אחיה בשלמה
 החרשה אשר עליו ויקרעה--שנתיים עשר קראים ³¹
 ויאמר לירבעם לך עשרה קראים כי כה אמר
 יהוה אלהי ישראל הגני קרע את הממלכה מיד
 שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים ³² והשבט
 האחד יהיה לו--למען עבדיו דוד ולמען ירושלים
 העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל ³³ יען
 אשר עזובני ווישתו לעשתרת אלהי צדניין לכמוש
 אלהי מואב ולמלך אלהי בני עמן ולא הלוכו
 בדרכיו לעשותה היישר בעני וחקי ומשפטו--כדוד
 אביו ³⁴ ולא אקח את כל הממלכה מיד כי נשיא
 אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי
 אותו אשר שמר מצותי וחקי ³⁵ ולקחתי הממלכה
 מיד בנו ונתתיה לך את עשרה השבטים ³⁶ ולבנו
 אתן שבט אחד--למען היה ניר לדוד עבדי כל
 הימים לפניו בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשם
 שמי שם ³⁷ ואתך אקח--ומלכת בכל אשר תאה
 נפשך והיות מלך על ישראל ³⁸ וזהה אם תשמע את
 כל אשר אצוך והלכת בדרכיו ועשית היישר בעני
 לשומר חוקתי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי--
 והיית עמק ובניתו לך בית נאמן אשר בניتي
 לדוד ונתתי לך את ישראל ³⁹ ואעננה את זרע דוד
 למען זאת--אך לא כל הימים ⁴⁰ ויבקש שלמה
 בחרג דוד אתם וילכו دمشق וישבו בה וימלכו

מלך את העם קשה ויעזוב את עצת הוקנים אשר יעצחו ¹⁴ וודבר אליהם עצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתם בשותים ואני איש אחכם בעקרבים ¹⁵ ולא שמע המלך אל העם כי היהה סבה מעם יהוה למען הקים את דבריו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט ¹⁶ וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמור מה לנו חלק ברוד ולא נחלה בגין יש לאחליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאחליו ¹⁷ ובני ישראל היושבים בערי יהודה- וימלך עליהם רחבעם ¹⁸ וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המשור וירגמו כל ישראל בו אבן רימת והמלך התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים ¹⁹ ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה ²⁰ והוא כשמיון כל ישראל כי שב ירבעם ישלחו ויקראו אותו אל העדה וימילכו אותו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שבת יהודה לבדו ²¹ ויבאו (ויבא) רחבעם ירושלים ויקhal את כל בית יהודה ואת שבט בנימן מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחה- להלחים עם בית ישראל להшиб את המלוכה לרחבעם בן שלמה ²² והוא דבר האלים אל שמעיה איש האלים לאמר ²³ אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה וכہ אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמון עם אחיכם וכל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר ²⁴ כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמון עם אחיכם בני ישראל שבו איש לביתו- כי מאות נהיה הדבר זה וישמעו את דבר יהוה וישבו לכלת דבר יהוה ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא שם ויבן את פנואל ²⁵ ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לביתך דוד ²⁷ אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל ארניהם אל רחבעם מלך

להמאות את ירבעם ויקם ירבעם ויברא מצרים אל שישק מלך מצרים והוא במצרים עד מות שלמה ⁴¹ ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו- הלא הם כתביים על ספר דברי שלמה ⁴² והימים אשר מלך שלמה בירושלים על כל ישראל- ארבעים שנה ⁴³ וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו ומלך רחבעם בנו תחתיו

12 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמלך אותו ² ויהי כשם ירבעם בן נבט והוא עודנו למצרים אשר ברוח מפני המלך שלמה וישב ירבעם למצרים ³ וישלחו ויקראו לו ויבאו (ויבא) ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר אביך הקשה את עלנו ואתה עתה עתה הקל מעבדת ⁴ אביך הקשה ומעלך הכבד אשר נתן עליינו- ונעדרך ⁵ ויאמר אליהם לכע עד שלשה ימים- ושובו אליו וילכו העם ⁶ ויעוזן המלך רחבעם את הוקנים אשר היו עמדים את פניו שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להшиб את העם הזה דבר ⁷ וידבר (וידברו) אליו לאמר אם היום תהיה עבדatum להם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דבריהם טובים- והוא לך עבדים כל הימים ⁸ ויעזוב את עצת הוקנים אשר יעצחו ויעוזן את הילדים אשר גדלו אותו אשר העמדים לפניו ⁹ ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונшиб דבר את העם הזה- אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עליינו ¹⁰ וידברו אליו הילדים אשר גדלו אותו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו לך לאיך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעליינו כה תדבר אליהם קטני עבה מהנתני אבי ¹¹ וועתה אבי העמים עליהם על כבד ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתם בשותים ואני איש אחכם בעקרבים ¹² ויבנו רחבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך ¹³ לאמר שבו אליו ביום השלישי ויעז

יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה 28
ויעז המלך--ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם رب
לכם מעלות ירושלים--הנה אלהיך ישראל אשר
העלוק מארץ מצרים 29 וישם את האחד בבית אל
וاثת האחד נתן בדן 30 ויהיו הדבר הזה לחטא
וילכו העם לפני האחד עד דן 31 ויעש את בית
במאות ויעש כהנים מקומות העם אשר לא היו מבני
לו 32 וירבעם חן בחדש השמיני בחמשה עשר
יום לחדר חנוך אשר ביהודה ויעל על המזבח--כון
עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד
בבית אל את כהני הבמות אשר עשה 33 ויעל על
המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום
בחדש השמיני--בחדר אשר ברא בלבד (מלבן)
ויעש חן לבני ישראל ויעל על המזבח להקטר

13 והנה איש אליהם בא מיהודה בדבר יהוה--
אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטר 2
ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח
כה אמר יהוה הנה בן נולד בבית דוד אישינו
שמו זובח עלייך את כהני הבמות המקטרים עלייך
עצמות אדם ישרפּ עלייך 3 ונתן ביום ההוא מופת
לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע
ונשפך הדשן אשר עלייך 4 ויהי כשמע המלך את
דבר איש האלים אשר קרא על המזבח בבית אל
וישלח וירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו
ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכול להшибה אליו
וזה המזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת
אשר נתן איש האלים--בדבר יהוה 6 ויען המלך
ויאמר אל איש האלים חל נא את פני יהוה אלהיך
והחפכל בעדי ותשב ידי אליו ויחל איש האלים
את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה
7 וירבע המלך אל איש האלים באה את הביתה
וסעדה ואתנה לך מחתה 8 ויאמר איש האלים אל
המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמק ולא

אכל לחם ולא אשתה מים במקום זהה 9 כי כן צוה
אתיך בדבר יהוה לא אמר לא תאכל לחם ולא תשתה
מים ולא תשוב בדרך אשר הולכת 10 וילך בדרך
אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל 11
ונביא אחד ז肯 ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו
את כל המעשה אשר עשה איש האלים היום בכית
אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרום
לאביהם 12 וירדבר אליהם אביהם או זה הדרך הילך
ויראו בניו את הדרך אשר הילך איש האלים אשר
בא מיהודה 13 ויאמר אל בניו חבשו לי החמור
ויחבשו לו החמור וירכב עליו 14 וילך אחריו איש
האלים וימצאחו ישב תחת האלה ויאמר אליו
הathan איש האלים אשר בא מיהודה--ויאמר אני
ויאמר אליו לך את הביתה ואכל לחם 16 ויאמר
לא אוכל לשוב אתך--ולבוא אתך ולא אכל לחם
ולא אשתה אתך מים במקום זהה 17 כי דבר אליו
בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים
לא תשוב ללכת בדרך אשר הולכת בה 18 ויאמר
לו נם אני נביא כמיוק ומלאך דבר אליו בדבר יהוה
לאמר השבחו אתך אל ביתך ויאכל לחם ווישת
מים כחשלו 19 ווישב אותו ויאכל לחם בכיתו--וישת
מים 20 ויהי הם ישבים אל השלון וייחי דבר יהוה
אל הנביא אשר השיבו 21 ויקרא אל איש האלים
אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית
פי יהוה ולא שמרת את המצווה אשר צור יהוה
אללהיך 22 ותשב ותאכל לחם ותשתה מים במקום
אשר דבר לך אל תאכל לחם ולא תשת מים--
לא תבוא נבלתק אל קבר אבתיך 23 ויהי אחרי
אכלו לחם--ואהרי שתותו ויחבש לו החמור לנביא
אשר השיבו 24 וילך וימצאחו אריה בדרך וימיתהו
ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה
והאריה עמד אצל הנבללה 25 והנה נשים עברים
יראו את הנבללה משלכת בדרך ואת האריה עמד

ירבעם למה זה את מותנכרה ואני שלוח אליך
 קשה ז לכי אמריו לירבעם כה אמר יהוה אלהי
 ישראל עין אשר הרמתיך מtower העם ואתנק גניד
 על עמי ישראאל⁸ ואקרע את הממלכה מבית דוד
 ואתנה לך ולא הייתה כעבדי דוד אשר שמר מצוות
 ואשר הלק אחריו בכל לבבו לעשות רק הישר
 בעני⁹ ותרע לעשות מכל אשר היו לפניו ותלך
 ותעשה לך אלהים אחרים ומסכנת להכעיסנו ואתוי
 השלכת אחורי גוך¹⁰ לכן גנני מביא רעה אל
 בית ירבעם והכרתו לירבעם משתין בקירות צור
 ועזוב בישראל ובערתי אחורי בית ירבעם כאשר
 יבادر הנגלל עד תמו ירבעם בעיר יאכלו
 הכלבים והמת בשדיה יאכלו עוף השמים כי יהוה
 דבר¹¹ ואתקומי לכיביך בכאה נגליך העירה
 ומות הילד¹² וספדו לו כל ישראל וקבעו אותו-
 כי זה לברור יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו
 דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל--בבית ירבעם¹³
 והקיט יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את
 בית ירבעם זה היום ומה נם עתה¹⁵ והכה יהוה את
 ישראל כאשר ינוד הדקה במים ונתש את ישראל
 מעלה האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם
 וורם מעבר לנهر עין אשר עשו את אשתיהם-
 מכעיסים את יהוה¹⁶ ויתן את ישראל--בנגלל
 חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל
 ז ותקם אשית ירבעם ותלך ותבא תרצחה הוא
 באה בסוף הבית והנעד מות¹⁸ ויקברו אותו ויספדו
 לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו
 אחיהו הנביא¹⁹ יותר דברי ירבעם אשר נלחם
 ואחריו מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים--
 למלאו ישראל²⁰ והימים אשר מלך ירבעם עשרים
 ושתיים שנה וישכב עם אבתו ומילך נדב בנו תחתיו
 ורחבם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים
 אחת שנה רחבעם במלךו ושבע עשרה שנה מלך

אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביה הזקן
 ישב בה²⁶ וישמע הנביה אשר השיבו מן הדרך
 ויאמר איש האלים הוא אשר מורה את פי יהוה
 ויתנה יהוה לאירה וישברחו וימתחו כדבר יהוה
 אשר דבר לו²⁷ וידבר אל בניו לאמր חבשו לי את
 החמור ויחבשו²⁸ וילך וימצא את נבלתו משלכת
 בדרכך ויחמור והאריה עמדים אצל הנבללה לא
 אכל האריה את הנבללה ולא שבר את החמור²⁹
 וישא הנביה את נבלת איש האלים וינחהו אל
 החמור--וישבבו ויבא אל עיר הנביה הוקן בספר
 ולקברו³⁰ ויינה את נבלתו בקבריו ויספדו עליו הוי
 אחיו³¹ ויהי אחרי קברו אותו ויאמר אל בניו לאמר
 במווי וקברתם את בקר אשר איש האלים
 קבור בו אצל עצמותיו הנחיה את עצמותי³² כי היה
 יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח
 אשר בביתה אל ועל כל בתיה הבמות אשר עברו
 שמרון³³ אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו
 הרעה וישב ויישש מקומות העם כהני במוות--החפץ
 יملא את ידו ויהי כהני במוות³⁴ ויהי בדבר הזה
 לחטא בית ירבעם ולהכחיד ולהשמד מעל פני
 הארץ

14 בעת היה חלה אביה בן ירבעם² ויאמר
 ירבעם לאשתו קומי נא והשנית ולא ידעו כי
 athi (את) אשית ירבעם והלכת שלה הנה שם
 אחיה הנביה--הוא דבר עלי למילך על העם הזה³
 ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובבקבך דבש--
 ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער⁴ ותעש כן
 אשית ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה
 ואחיהו לא יכול לראות כי קמו עניינו מшибו⁵ ויהוה
 אמר אל אחיהו הנה אשית ירבעם באה לדרש דבר
 עמוק אל בנה כי חלה הוא--כזה וכזה תדבר
 אליה ויהי כבאה והוא מותנכרה⁶ ויהי כשם ע
 אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר בא אשית

בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו
 שם מכל שבטי ישראל ושם אמו העמונית ²²
 וייש יהודה הרע בעני יהוה ויקנאו אותו מכל אשר
 עשו אותם בחטאיהם אשר חטא ²³ ובבניהם גם המה
 להם במות ומצבות ואשרים על כל נבעה נבהה
 ותחת כל עץ רענן ²⁴ וגם קדרש היה בארץ עשו
 ככל התועבת הגנים אשר הוריש יהוה מפני בני
 ישראל ²⁵ ויהיו בשנה החמיישית למלך רחבעם
 עלה שושן (שישק) מלך מצרים על ירושלים ²⁶
 ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך
 ואת הכל לך ויקח את כל מנני הזהב אשר עשה
 שלמה ²⁷ וייעש המלך רחבעם תחתם מנני נחשת
 והפקיד על יד שריו הרצים השמרים פתח בית
 המלך ²⁸ ויהיו מדין בא המלך בית יהוה-ישואו
 הרצים והשיבו אל תא הרצים ²⁹ וייתר דבריו
 רחבעם וכל אשר עשה הלא מה כתובים על ספר
 דברי הימים-למלך יהודה ³⁰ ומלחמה הייתה בין
 רחבעם ובין ריבעם כל הימים ³¹ ווישכב רחבעם
 עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד שם אמו
 העמונית ומלך אביהם בנו תחתיו

15 ובשנתה שמנה עשרה למלך ריבעם בן נבט
 מלך אביהם על יהודה ² שלוש שנים מלך בירושלם
 ושם אמו מעכה בת אבישולם ³ וילך בכל חטאיהם
 אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם
 יהוה אלהיו כלבב דוד אביו ⁴ כי למען דוד נתן
 יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחורי
 ולהעמיד את ירושלים ⁵ אשר עשה דוד את הישר
 בעני יהוה ולא סר מכל אשר צוחה כל ימי חייו-
 רק בדבר אוריה החתי ⁶ ומלחמה הייתה בין
 רחבעם ובין ריבעם כל ימי חייו ⁷ וייתר דבריו
 אביהם וכל אשר עשה-הלווא הם כתובים על ספר
 דברי הימים למלך יהודה ומלחמה הייתה בין
 אביהם ובין ריבעם ⁸ ווישכב אביהם עם אבתו ויקברו

שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על
 ישראל בתרצה--שנתים ⁹ ויקשר עליו עבדו זמרי
 שר מחלוקת הרכוב והוא בתרצה שתה שכור בית
 ארץ אשר על הבית בתרצה ¹⁰ ויבא זמרי יוכחו
 וימתחו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה
 כהה את כל בית בעשא--לא השair לו משתין
 בקירות גנאייו ורעהו ¹¹ וישמד זמרי את כל בית
 בעשא בדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא
 הנביא ¹² אל כל חטאות בעשא וחטאota אלה בנו--
 אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכיעיס
 את יהוה אלהי ישראל בהבליהם ¹³ ויתר דבריו
 אלה וככל אשר עשה הלוואם כתובים על ספר
 דבריו הימים--למלךי ישראל ¹⁴ בשנת עשרים
 ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת
 ימים בתרצה והעם חנים על נבותון אשר לפולשים
 וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי ונם הכהה
 את המלך וימלכו כל ישראל את עמרי שר צבא
 על ישראל ביום ההוא--במחנה ¹⁵ וועללה עמרי
 וכל ישראל עמו מנכחותו ויצרו על תרצה ¹⁶ ויהי
 קריאות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית
 המלך וירף עליו את בית מלך באש וימת ¹⁷ על
 חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעני יהוה--ללכט
 בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את
 ישראל ¹⁸ ויתר דבריו זמרי וקשרו אשר קשר הלא
 הם כתובים על ספר דבריו הימים--למלךי ישראל
 או ייחלק העם ישראל לחצי חי העם היה ¹⁹
 אחריו הבני בן נינת להמלךו והחצי אחריו עמרי ²⁰
 ויהזק העם אשר אחריו עמרי את העם אשר אחריו
 הבני בן נינת וימת הבני ומלך עמרי ²¹ בשנת
 שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי
 על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש
 שנים ²² ויקן את ההר שמרון מאת שמר--בככרים
 רבעם ועל אשר הכה אותו ²³ בשנת עשרים ושש
 בני תחתיו ²⁴ ונרב בן ירבעם מלך על ישראל
 בשנת שטים לאסא מלך יהודה ומלך על ישראל
 ווועש הרע בעני יהוה וילך בדרך אבוי
 שנתיים ²⁵ ובחתאתו אשר החטיא את ישראל ²⁶ ויקשר עליו
 בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכחו בעשא נבותון
 אשר לפולשים ונרב וכל ישראל צדים על נבותון
 וימתחו בעשא--בשנת שלש לאסא מלך יהודה
 ומלך תחתיו ²⁷ ויהי כמלך הכה את כל בית
 ירבעם--לא השair כל נשמה לרבעם עד השמדו
 בדבר יהוה--אשר דבר ביד עברו אחיה השילני
 על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא ²⁸
 את ישראל בкусו--אשר הכיעיס את יהוה אלהי
 ישראל ²⁹ ויתר דבריו נרב וכל אשר עשה הלאם
 כתובים על ספר דבריו הימים--למלךי ישראל--
 ומלחמה הייתה בין אסא ובין בעשא מלך יהודה--מלך
 כל ימייהם ³⁰ בשנת שלש לאסא מלך יהודה--מלך
 בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים
 וארבע שנים ³¹ ווועש הרע בעני יהוה וילך בדרך
 ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל

16 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא
 לאמר ² יען אשר הרימתייך מן העפר ואתנק נגיד
 על עמי ישראל ותליך בדרך ירבעם וחתאתה את עמי
 ישראל להכיעיסנו בחטאתם ³ הני מבעיר אחרי
 בעשא ואחריו ביתו וננתתי את ביתך כבית כביה ירבעם
 בן נבט ⁴ המת לבעשא בעיר יאללו הכלבים
 והמת לו בשדרה יאללו עוף השמיים ⁵ ויתר דבריו
 בעשא ואשר עשה ונבורתו הלאם כתובים על
 ספר דבריו הימים--למלךי ישראל ⁶ וישכב בעשא
 עם אבתיו ויקבר בתרצה ומלך אלה בנובו תחתיו
⁷ ונם ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה
 אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה
 בעני יהוה להכיעיסו במעשה ידיו להיות כביה
 ירבעם ועל אשר הכה אותו ⁸ בשנת עשרים ושש

צרפתה אשר לצדון ישבת שם הנה צוית ש
 אשה אלמנה לכלכלן ¹⁰ ויקם וילך צרפתה ובא
 אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת
 עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים
 בכל ואשתה בו ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר
 לך נא לי פת לחם בידך ¹² ותאמר חי יהוה
 אליה אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קmach בכם
 וממעט שמן בצפתה והנני מקששת שניים עצים ובאתה
 ועשותיהו לי ולבני ואכלנוו ומתנו ¹³ ויאמר אליה
 אליה אל תיראי בא夷 כדרךיך עד שלי משם
 ענה קטנה בראשנה והזقتה לי ולך ולבנק תעשי
 באחרנה ¹⁴ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד
 הקmach לא תכליה וצפתה השמן לא תהסר עד يوم
 חתן (חת) יהוה נשם--על פני הארץ ¹⁵ ותלך
 ותעשה כדבר אלהיו ותאכל הוא והוא (היא והוא)
 וביתה ימים ¹⁶ כדר הקmach לא כלתה וצפתה השמן
 לא חסר--כדבר יהוה אשר דבר ביד אלהיו ¹⁷
 וייהי אחר הדברים האלה חלה בן האשעה בעלת
 הבית וייה חליו חזק מאד עד אשר לא מותרה
 בו נשמה ¹⁸ ותאמר אל אלהיו מה לי ולך איש
 האלים באת אליו לדווחך את עוני ולהמיט את
 בני ¹⁹ ויאמר אלהיה תני לי את בך ויקחחו מוחיקה
 ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם ויסכבהו
 על מטהו ²⁰ ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי--
 הנם על האלמנה אשר אני מתונדר עמה הרעות
 להמית את בנה ²¹ ויתמודר על הילד שלש פעמים
 ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי השב נא נפש
 הילד הזה על קרבו ²² וישמע יהוה בקול אלהיו
 ותשב נפש הילד על קרבו ויחי ²³ ויקח אלהיו
 את הילד וירדו מן העליה הביתה ויתגנוו לאמו
 ויאמר אלהיו ראי חי בך ²⁴ ותאמיר האשעה אל
 אלהיו עתה זה ידעת כי איש אלהים אתה ודבר
 יהוה בפיך אמת

כסוף יובן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה
 על שם שמר אדני ההר שמרון ²⁵ ויעשה עמרי
 הרע בעני יהוה וירע מכל אשר לפניו ²⁶ וילך
 בכל דרך ירכעם בן נבט ובחתאתיו (ובחתאתו)
 אשר החטיא את ישראל להכweis את יהוה אלהי
 ישראל--בhablim ²⁷ ויתר דברי עמרי אשר עשה
 גבורתו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
 דברי הימים--למלך ישראאל ²⁸ וישכב עמרי עם
 אחיו ויקבר בשמרון וימליך אחאב בנו תחתיו ²⁹
 ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים
 ושמנה שנה לאסא מלך יהודה וימליך אחאב בן
 עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתיים שנה ³⁰
 ויעש אחאב בן עמרי הרע בעני יהוה--מלך אשר
 לפניו ³¹ ויהי הנקל לכתחו בחטאיהם ירכעם בן נבט
 ויקח אלה את הבעל ווישתחלו לו ³² ויקם מזבח
 וילך ויעבד את הבעל לבבילה מלך צידנים
 לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון ³³ ויעש אחאב
 את האשעה וויסוף אחאב לעשות להכweis את יהוה
 אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפני ³⁴
 בימיinya בנה חיאל בית האלי--את יריחה באבירם
 בכורי טדה ובשניב (ובשנוב) צערו הצב דלויה
 בדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון

17 ויאמר אלהי התחשב מחשבי גלעד אל אחאב
 חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפני אם יהיה
 השנים האלה טל ומטר--כי אם לפי דברי ² זיהוי
 דבר יהוה אליו לאמיר ³ לך מזזה ופנית לך קדימה
 ונסתה בנהל קרית אשר על פני הירדן ⁴ וזה
 מהנהל תשחה ואת העربים צוית לכלכלך שם
⁵ וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנהל קרית
 אשר על פני הירדן ⁶ והערבים מבאים לו לחם
 ובשר בקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה
⁷ ויהי מקץ ימים וויבש הנחל כי לא היה נשם
 בארץ ⁸ ויהי דבר יהוה אליו לאמיר ⁹ קום לך

יהוה ותלך אחריו הבעליהם ¹⁹ ועתה שלח קבץ אליו את כל ישראל--אל הר הכרמל ואת נביי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביי האשרה ארבע מאות אלף שלחן איזבל ²⁰ וישלח אהב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל ²¹ ויגש אליו אל כל העם ויאמר עד متى אתם פסחים על שני הסעפים--אם יהוה האלים לכלו אחרים ואם הבעל לכלו אחרים ולא ענו העם אותו דבר ²² ויאמר אליו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביי הבעל ארבע מאות וחמשים איש ²³ ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחו וישמו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד וננתן על העצים ואש לא אשים ²⁴ וקראתם בשם אליהם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלים אשר יענה באש הוא האלים יונן כל העם ויאמרו טוב הדבר ²⁵ ויאמר אלהו לבניי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אליהם ואש לא תשימו ²⁶ ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמור הבעל עננו ואין קויל ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה ²⁷ ויהי בצהרים ויהתל בהם אלהו ויאמר קראו בקהל נדול כי אליהם הוא--כי שיח וכי שניגלו וכי דרך לו אויל ישן הוא ויקץ ²⁸ ויקראו בקהל נדול ויתגדרו כמשפטם בחרבות וברמחים--עד שפקدم עליהם ²⁹ ויהי עבר ה策רים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קויל ואין ענה ואין קשב ³⁰ ויאמר אלהו לכל העם גשו אליו ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה החרוס ³¹ ויקח אלהו שתים עשרה אבני כמספר שבטי בני יעקב-- אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהוה ויהי כרואת אהב וינגד לו וילך אהב לקראת אלהו לקראת אהב וינגד לו וילך אהב לקראת אלהו ³² ויהי כרואת אהב את אלהו ויאמר אהב אלהו תעללה כביה סאותם זרע סביב למזבח ³³ ויערד בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אהב ואתנה מטר על פני הארץ ² וילך אלהו להראות אל אהב והרعب חזק בשרון ³ ויקרא אהב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיו היה ירא את יהוה--מאד ⁴ ויהי בהכרית איזבל את נביי יהוה ויקח עבדיו מה נביאים ויחבאים חמשים איש במערה וככלכם לחם ומים ⁵ ויאמר אהב אל עבדיו לך בארץ אל כל מעוני המים ואל כל הנהלים أولי נמצא חצר ונחיה סוס ופרד ולוא נכricht מהבהמה ⁶ ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אהב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיו הילך בדרך אחד לבדו ⁷ ויהי עבדיו בדרך והנה אלהו לקראותו ויכרתו ויפל על פניו ויאמר אתה זה אדרני אלהו ⁸ ויאמר לו אני לך אמר לאדרני הנה אלהו ⁹ ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אהב--להמוני ¹⁰ חי יהוה אלהיך אם יש נוי וממלכה אשר לא שלח אדרני שם לבקש ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאה ¹¹ ועתה אתה אמר לך אמר לאדרני הנה אלהו ¹² והיה אני אלך מatak ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאתוי להניד לאחאב ולא ימצאך והרנני ועבדך ירא את יהוה מנערין ¹³ הלא תניד לאדרני את אשר עשית בהרג איזבל את נביי יהוה ואחבא מנביי יהוה מה איש חמשים איש במערה וככלכם לחם ומים ¹⁴ ועתה אתה אמר לך אמר לאדרני הנה אלהו והרנני ¹⁵ ויאמר אלהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו ¹⁶ וילך עבדיו לך ראת אהב וינגד לו וילך אהב לקראת אלהו ¹⁷ ויהי כרואת אהב את אלהו ויאמר אהב אלהו אתה זה עכבר ישראל ¹⁸ ויאמר לא עכרת את ישראל כי אם אתה ובית אביך--בעזבכם את מצות

במדבר דרך ים ויבא וישב תחת רתם אחת (אחד) ושאל את נפשו למוות ואמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אני מאบทי ⁵ וישכב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך גָּנְעָב כו ויאמר לו קום אכilo ⁶ ויבט והנה מראשתיו ענת רצפים וצפחת מים ויאכל ווישת ווישב וישב ⁷ ווישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי رب ממך יהוה שנותיך ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדריך ⁸ ויקם ויאכל ווישת ווילך בכה האכילה היה ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלים חרב ⁹ ויבא שם אל המערה וילך שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליו ¹⁰ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל--את מזבחתיך הרסו ואת נבייך הרנו בחרב ואותר אני לברוי ויבקשו את נפשי לחתה ¹¹ ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח נדולה וחוק מפרק הריס ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רعش לא בראש יהוה ¹² ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה ¹³ ויהיו כשמע אליו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליו ¹⁴ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל--את מזבחתיך הרסו ואת נבייך הרנו בחרב ואותר אני לברוי ויבקשו את נפשי לחתה ¹⁵ ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך--על ארם ¹⁶ ואת יהוא בן נמי המשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחוללה תמשח לנביא תחתיך ¹⁷ וזה היה הנמלט מחרב חזאל--ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע ¹⁸ והשarterי בישראל שבעת אלף כל הברכים אשר לא כרעו לבعل וכל הפה אשר לא נשך לו ¹⁹ וילך משם יימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר את העצים וינתח את הפר ווישם על העצים ³⁴ ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שננו ווישנו ויאמר שלשו ווישלו ווילכו המים סביב למזבח וגם את התעללה מלאמים ³⁵ ויהי בעלות המנחה וויש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדבריך (ובדברך) עשית את כל הדברים האלה ³⁷ עני יהוה עני וידעו העם הזה כי אתה יהוה האלים ואתה הסבת את לבם אחרנית ³⁸ ותפל אש יהוה והאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעללה לחכה ³⁹ וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו--יהוה הוא האלים יהוה הוא האלים ⁴⁰ ויאמר אלהי להם תפשו את נבייך הבועל איש אל ימלט מהם--ויתפשים וירודם אליו אל נחל קישון וישחטם שם ⁴¹ ויאמר אלהי לאחאב עללה אכל ושתה כי קול המון הגשם ⁴² ויעלה אהbab לאכל ולשתות ואליו עללה אל ראש הכרמל ונזהר ארצה ושם פניו בין ברכו ⁴³ ויאמר אל נערו עללה נא הבט דרך ים ויעל וויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים ⁴⁴ ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עללה מים ויאמר עללה אמר אל אהbab אסר ורד ולא יעוצרה הגשם ⁴⁵ ויהי עד כה ועד כה והشمימים התקדרו עבים רוח ויהי נשם נדול וירכב אהbab וילך יזרעהלה ⁴⁶ ויד יהוה הייתה אל אליו ווישנס מתנייו וירץ לפניו אהbab עד באכה יזרעהלה

19 ויגד אהbab לאיזבל את כל אשר עשה אליו ואת כל אשר הרנו את כל הנביאים בחרב ² ותשלה איזבל מלאך אל אליו לאמր כה ייעשן אלהים וכה יוספין כי כתה מהר אשים את נפשך כנפש אחד מהם ³ וירא ויקם וילך אל נפשו וויבא באשר ליהודה ווינה את נערו שם ⁴ והוא הלק

בידך היום וידעת כי אני יהוה ¹⁴ ויאמר אהאב
במי ויאמר כה אמר יהוה בנוורי שרי המדינות
ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה ¹⁵ ויפקד
את נערי שרי המדינות ויהיו מאותים שנים ושלשים
ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל-שבועת
אלפים ¹⁶ ויצאו בצדדים ובן הדר שתה שכור
בסכונות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך--עזר

אתו ¹⁷ ויצאו נעריו שרי המדינות-בראשנה וישלח
בן הדר ויידדו לו לאמר אנשים יצאו משמרון ¹⁸
ויאמר אם לשולם יצאו הפושים חיים ואם למלחמה
יצאו חיים תשפום ¹⁹ ואלה יצאו מן העיר נעריו שרי
המדינות והחיל אשר אחריהם ²⁰ ויכו איש אישו
וינסו ארם וירדפן ישראל וימלט בן הדר מלך
ארם על סוס ופרשים ²¹ ויצא מלך ישראל ויך
את הסוס ואת הרכב והכה בארים מכח גדורלה ²²
וינש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק
ודעה את אשר תעשה כי לתשובה השנה מלך
ארם עליה עלייך ²³ ועבדי מלך ארם אמרו אליו
אליה הרים אלהים על כן חזקו ממנה ואולם
נלחם אתם במישור-אם לא נחזק מהם ²⁴ ואת
הדבר הזה עשה הסר המלכים איש מקומו ושים
פחות תחתיהם ²⁵ ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל
מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם
במישור--אם לא נחזק מהם וישמע لكلם ויעש כן
ויהיו לתשובה השנה ויפקד בן הדר את ארם
ויעל אפקה למלחמה עם ישראל ²⁶ ובני ישראל
חתקפו וככללו يولכו לקראותם ויחנו בני ישראל
ונדרם כשו חשי עזים וארים מלאו את הארץ ²⁸
ויגש איש האלים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר
כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלה הרים
יהוה ולא אלה עמקים הוא--ונתתי את כל ההמון
הגדורל הזה בידך וידעתם כי אני יהוה ²⁹ ויהנו אלה
נכח אלה שבעת ימים יהיה ביום השביעי ותקרב

צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליו
אליו וישליך אדרתו אליו ³⁰ ויעזב את הבקר וירץ
אחרי אליו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלה
אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשית לך ³¹
וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחו ובכלי
הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך
אחרי אליו--וישרתו

20 ובן הדר מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים
ושנים מלך אותו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון
וילחם בה ² וישלח מלאים אל אהאב מלך
ישראל העירה ³ ויאמר לו כי אמר בן הדר בספר
זה בך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם ⁴ ויען
מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני
וכל אשר לי ⁵ וישבו המלאכים ויאמרו כי אמר
בן הדר לאמր כי שלחתוי אליך לאמր בספר
זה בך ונשיך ובניך לי תתן ⁶ כי אם כת מחר
אשר עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתו
עבדיך והיה כל מה מרעינו ישימו בידם ולקחו ⁷
ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא
וראו כי רעה זה מבקש כי שלוח אליו לנשיך לבני
ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנה ⁸ ויאמרו אליו
כל הוקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה ⁹
ויאמר למלאי בן הדר אמרו לאדני המלך כל
אשר שלחת אל עבדך בראשנה עשה והדבר
זה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים ישבחו
דבר ¹⁰ וישלח אליו בן הדר ויאמר כי יעשה לי
אליהם וכיה יספק עפר שמרון לשעלים
לכל העם אשר ברגלי ¹¹ בו ויען מלך ישראל ויאמר
דברו אל יתהלך חגר כפתחה ¹² ויהיו כשמע את
הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכונות
אל עבדיו שמו וישמו על העיר ¹³ ותנה נביא
אחד גנש אל אהאב מלך ישראל ויאמר כי אמר
יהוה הראית את כל ההמון הגדורל הזה הנה נתנו

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות
 ביום אחד ³⁰ ונסו גונתרים אפקה אל העיר ותפל
 הירעהeli אשר ביזרעאל- אצל הילא חocab מלך
 שמרון ² וידבר אהב אל נבות לאמר תנה לי
 את כרם ויהי לי לנן יرك כי הוא קרוב אצל
 ביתך ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב
 בעיניך אתנה לך כסף מחריר זה ³ ויאמר נבות אל
 אהב חليلה לי מיהוה מותתי את נחלת אבי
 לך ⁴ ויבא אהב אל ביתו סר זעף על הדבר
 אשר דבר אליו נבות הירעהeli ויאמר לא אתן
 לך את נחלת אבותי ושכוב על מטהו ויסב את פניו
 ולא אכל לchrom ⁵ ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר
 אליו מה זה רוחך סרה ואני אכל להם ⁶ וידבר
 אליה כי דבר אל נבות הירעהeli ויאמר לו תנה
 לי את כרם בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך
 כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי ⁷ ותאמר
 אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על
 ישראל קום אכל להם ויטב לך- אני אתן לך
 את כרם נבות הירעהeli ⁸ ותכתב ספרים בשם
 אהב ותחתם בחתום ותשלח הספרים (ספרים)
 אל הוקנים ואל החדרים אשר בעיר היישבים את
 נבות ⁹ ותכתב בספרים לאמר קראו צום והשיבו
 את נבות בראש העם ¹⁰ והושיבו שניים בניו
 בליעל גנדו ויעדחו לאמר ברכת אלהים ומלך
 והוציאו וסקלהו וימת ¹¹ ויעשו אנשי עירו הוקנים
 והחדרים אשר היישבים בעירו כאשר שלחה אליהם
 איזבל- כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם
 צום והשיבו את נבות בראש העם ¹²
 ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו גנדו ויעדחו
 אנשי הבליעל את נבות נגד העם לאמר ברך נבות
 אלהים ומלך ויצאו מוחץ לעיר ויסקלו באנבים
 וימת ¹³ וירושלו אל איזבל לאמר סקל נבות ומata ¹⁴
 והוא כשמי איזבל כי סקל נבות ימת ותאמר איזבל
 אל אהב קום רשותך כרם נבות הירעהeli אשר
 המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף גנלי
 הירעהeli אשר ביזרעאל- אצל הילא חocab מלך
 שמרון על עשרים ושבעה אלף איש הנוגדים ובן
 הדר נס ויבא אל העיר חדר בחדר ³¹ ויאמר אליו
 עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי
 חסד הם נשימה נא שקים במתניינו וחכמים בראשנו
 ונצא אל מלך ישראל- אולוי ייחיה את נפשך ³²
 ויחנרו שקים במתנייהם וחכמים בראשיהם ויבאו
 אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדר אמר תהי
 נא נפשי ויאמר העודנו כי אхи הוא ³³ וזה האנשים
 נחשו וימחרו ויחלטו הממן ויאמרו אחיך בן
 הדר ויאמר בא קחחו ויצא אליו בין הדר ויעלחו
 על המרכבה ³⁴ ויאמר אליו הערים אשר לך
 אבי אביך אשיב וחותמות תשים לך בדמשק
 כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלהך ויכרת
 לו ברית וישלחו ³⁵ ואיש אחד מבני הנביאים
 אמר אל רעהו בדבר יהוה- הכנני נא וימאן איש
 להכחתו ³⁶ ויאמר לו יعن אשר לא שמעת בקול
 יהוה הנך הולך מatoi והכך האריה וילך מאצלו
 וימצחאו האריה ויכחו ³⁷ וימצא איש אחר ויאמר
 הכנני נא ויכחו איש הכה ופצע ³⁸ וילך הנביא
 עבדך יצא בקרבת המלחמה והנה איש סר ויבא אליו
 והוא נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקל ⁴⁰
 והוא עבדך עשה הנה והנה- וזהו אינו ויאמר אליו
 מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת ⁴¹ וימחר-
 ויסר את האפר מעל (מעלי) עינויו ויכר אתו מלך
 ישראל כי מותנביאים הוא ⁴² ויאמר אליו כי כה אמר
 יהוה יعن שלחת את איש חרמי מיד- והוא נפשך
 תחת נפשו ועמך תחת עמו ⁴³ וילך מלך ישראל
 על ביתו סר זעף ויבא שמרונה

מן לחת לך בכסף--כי אין נבות חוי כי מות ¹⁶ ויהי אל מלך ישראל כמו כמוך כעמך כעמך כסומי כסומייך ⁵ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה ⁶ ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארכע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחדלו ויאמרו עליה ויתן אדרני ביד המלך ⁷ ויאמר יהושפט האין פה נבייא ליהוה עוד ונדרשה מאותו ⁸ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתגנבא עלי טוב כי אם רעה- מיכיהו בן ימליה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן ⁹ ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימליה ¹⁰ ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלכשים בגדים בגרון פתח שער שמרון וכל הנביאים- מהתנאים לפניהם וויעש לו צדקהה בן כגענה קרני ברזול ויאמרכה אמר יהוה באלה תנחה את ארם עד כלחם ¹¹ וכל הנביאים--נבואם כן לאמר עליה רמת גלעד והצלה נתן יהוה ביד המלך ¹² והמלך אשר הילך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר התנה נא דבריו הנביאים פה אחד טוב אל המלך ידי נא דבריך (דברך) כדבר אחד מכם- ודברת טוב יפה ¹⁴ ויאמר מיכיהו חוי יהוה--כי את אשר יאמר יהוה אליו אותו דבר ¹⁵ ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנילך אל רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלה נתן יהוה ביד המלך ¹⁶ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לא תדבר אליו רק אמות--בשם יהוה ¹⁷ ויאמר ראיתי אתה כל ישראל נפצים אל ההרים צאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אדרנים לאלה ישבו איש לבתו בשלום ¹⁸ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלויא אמרתי לך לא יתגנבא עלי טוב כי אם רעה ¹⁹ ויאמר לך שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמיים

נשמע אהbab כי מות נבות וקם אהbab לרדה אל כרם נבות היורעאלי--דרשתו ²⁰ ויהי דבר יהוה אל אליהו החשי לאמר ²¹ קומ רד לך ראת אהbab מלך ישראל--אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו ²² ודברת אליו לאמר כי אמר היהוה הרצתה וגם ירשת ודברת אליו לאמר כי אמר יהוה במוקם אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילכו הכלבים את דמך נם אתה ²³ ויאמר אהbab אל אליו המצחאני איבוי ויאמר מצאתי--יען התמוך לעשות הרע בעני יהוה ²⁴ הנסי מבוי אליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתוין בקי רעוצר ועזוב בישראל ²⁵ ונתתי את ביתך כבית ריבעם בן נבט וככיתה בעשא בן אחיה אל הensus אשר הצעת ותחטא את ישראל ²⁶ וגם לאיזבל-- דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחיל ירושאל ²⁴ המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמיים ²⁵ רק לא היה כאחאב אשר התמוך לעשות הרע בעני יהוה-- אשר הסתה אותו איזבל אשתו ²⁶ ויתעב מאד ללבת אחרי גנליים--ככל אשר עשו האMRI אשר הורייש יהוה מפני בני ישראל ²⁷ ויהי נשמע אהbab את הדברים האלה ויקרע בנדיו וישם שק על בשרו ויצום וושכב בשק ויהלך את ²⁸ ויהי דבר יהוה אל אליהו החשי לאמר ²⁹ הראית כי נגע אהbab לפני יען כי נגע מפני לא אביה הרעה בימי--בימי בנו אביה הרעה על ביתו

22 וישבו שלוש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל ² ויהי בשנה השלישי וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל ³ ויאמר מלך ישראל אל עבדיו היודעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים-- מיקחת אתה מיד מלך ארם ⁴ ויאמר אל יהושפט התלך אתה למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט

עמד עליו מימינו ומשמאלו ²⁰ ויאמר יהוה מי יפתח את אחאב ויעל ויפל ברכבת גלעד ויאמר זה בכہ דמו והונות רחצו--כדבר יהוה אשר דבר ³⁹ ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוּא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראל ⁴⁰ וישכב אחאב עם אבתו ומלך אחיו יהוּה בנו תחתיו ⁴¹ ויהושפט בן אסא מלך על יהודה--בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל ⁴² יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלך עשרים וחמש שנה מלך בירושלים שם אמר עזובה בת שליחי ⁴³ ומלך בכל דרך אסא אביו--לא סר ממנה לעשות הישר בעני יהוה מך אך הכתובות לא סרו עוד העם מזבחים ומיקטרים בכמאות ⁴⁴ וישלם יהושפט עם מלך ישראל ⁴⁵ יותר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלאם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ⁴⁶ יותר הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו--בער מן הארץ ⁴⁷ ומלך אין באדום נצב מלך ⁴⁸ יהושפט עשר (עשה) אניות תרשיש ללבת אפירה לזהב-- ולא הلك כי נשברה (נשברו) אניות בעציין נבר אז אמר אחיו יהוּה בנו אחאב אל יהושפט ילכו ⁴⁹ עבדיו עם עבדיך באניות ולא אבה יהושפט ⁵⁰ וישכב יהושפט עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אביו ומלך יהודה בנו תחתיו ⁵¹ אחיו יהוּה בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה ומלך על ישראל שנותים ⁵² ויעש הרע בעני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ⁵³ ויעבד את הבعل וושתווה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו

את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את אהאב ויעל ויפל ברכבת גלעד ויאמר זה בכہ וזה אמר בכہ ²¹ ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ואמר אני אפיינו ויאמר יהוה אליו במא ²² ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאו ויאמר תפחה רוח שקר בפי כל נביאך אלה יהוה נתן יהוה ונם תוכל--צא ועשה כן ²³ ועתה הנה נתן יהוה רעה ²⁴ וגש צדקיהו בן כנעה ויכה את מיכחו על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאי לדבר אותו ויאמר מיכחו הנך ראה ביום ההוא אשר תא חדר בחדר להחבה ²⁶ ויאמר מלך ישראל קח את מיכחו והשיבו אל אמן שר העיר ואל יושב בן המלך ²⁷ ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכלתו לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום ²⁸ ויאמר מיכחו--אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר שמעו עמים כלם ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד ³⁰ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התהפש ובמלחמה ובווא במלחמה ³¹ ומלך ארם צוה את שרי ישראל ויבוא במלחמה את מלך ישראל לבדו ³² ויהיו קטן ואת גדור כי אם את מלך יהושפט והמה אמרו אך קראות שרי הרכב את יהושפט ויזעק יהושפט מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט ³³ ויהיו קראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישבו מאחריו ³⁴ ויאיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרים ויאמר לרכבו הפיך ידק והוציאנו מן המהנה--כי החליטו ותעללה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב ³⁶ ויעבר הרנה במhana כבא המשש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארציו ³⁷ וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון ³⁸ וישטף

מלכים ב

נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעניך ¹⁴ הנה
ירדה אש מן השמים ותأكل את שני שרי החמשים
הראשנים ואת חמישיהם ועתה תזכיר נפשי בעניך
¹⁵ וידבר מלאך יהוה אל אליו הור רד אותו אל תירא
מןני ויקם וירד אותו אל המלך ¹⁶ וידבר אליו כה
אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל
זוב אליה עקרון--המבלין אין אלהים בישראל
לדרש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד
מןנה--כי מות המתים גוימת דבר יהוה אשר דבר
אליהו ומלך יהודה כי מות המתים לשיטים ליהודם
בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן ¹⁸ ויתר
דברי אחיזתו אשר עשה הלואה מה כתובים על
ספר דברי הימים--למלך ישראל

2 ויהי בהעלות יהוה את אליו בסערה השמים
ולך אליו ואלישע מן הנגלן ² ויאמר אליו
אל אלישע שבナ פה כי יהוה שלחני עד בית אל
ויאמר אלישע חי יהוה וחינפשך אם אעזב וירדו
בבית אל ³ ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל
אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לך
את ארניך מעל ראשך ויאמר נם אני ידעת התחשו
4 ויאמר לו אליו אלישע שבナ פה כי יהוה
שלחני וריחו ויאמר חי יהוה וחינפשך אם אעזב
ויבאו ריחו ⁵ ויגש בפי הנביאים אשר ביריחו אל
אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לך את
ארניך מעל ראשך ויאמר נם אני ידעת התחשו ⁶
ויאמר לו אליו שבナ פה כי יהוה שלחני הירданה
ויאמר חי יהוה וחינפשך אם אעזב וילכו שניהם
7 וחמשים איש מבני הנביאים הלו ויעמדו מנדר
מרחוק ושניהם עמדו על הירדן ⁸ ויקח אליו
את אדרתו ויגלם וכיה את המים ויחצנו הנה והנה
ויעברו שניהם בחרבה ⁹ ויהי כעברים ואליהם אמר
אל אלישע שאל מה אתה לך בטרםALKUCH מעמדך
ויאמר אלישע ויהי נא פי שניים ברוחך אליו ¹⁰ ויאמר
ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלים תזכיר נא

1 ויפשע מוואב בישראל אחרי מות אחאב ² ויפל
אחזיה بعد השבכה בעליתו אשר בשרמוון--ויחל
וישלח מלאכים ויאמר אלהים לכו דרכו בבעל
זוב אליה עקרון אם אחיה מחליזה זומלאך יהוה
דבר אל אלה התחשי קום עלה לקראת מלאכי
מלך שמרון ודבר אלהים--המבלין אין אלהים
בישראל אתם הלאים לדרש בבעל זוב אליה
עקרון ⁴ ולכך כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם
לא תרד ממנה כי מות המתים וילך אליו זיושובו
המלאכים אליו ויאמר אלהים מה זה שבתוכם ⁶
ויאמרו אליו איש עלה לקראותנו ויאמר אליו לנו
שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה
אמר יהוה המבלין אין אלהים בישראל אתה שלח
לדרש בבעל זוב אליה עקרון לכן המטה אשר
עלית שם לא תרד ממנה--כי מות המתים ⁷ וידבר
אליהם--מה משפט האיש אשר עלה לקראותכם
VIDBAR אליכם את הדברים האלה ⁸ ויאמרו אליו
איש בעל שער ואור עור במתנוו ויאמר אלה
התשתי הוא ⁹ ווישלח אליו שר חמישים וחמשיו
ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו
איש האלים המלך דבר רדה ¹⁰ ווינה אליהם
וידבר אל שר חמישים ואם אש אלהים אני תרד
ash מן השמים ותأكل אותו ואת חמישיו ¹¹ ווישלח
מן השמים אחר--וחמשיו ווין וידבר אליו
אליו שר חמישים אחר ¹² ווינה אליהם
איש האלים כה אמר המלך מהרה רדה ¹² ווינה
אליה וידבר אליו אם איש האלים אני תרד
ash מן השמים ותأكل את חמישיך ותרד ash
אליהם מן השמים ותأكل את חמישיו ¹³ ווישבח
וישלח שר חמישים שלשים--וחמשיו וויל ויבא שר
חמשים השלשי ויכרע על ברכיו לנגד אליו
ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלים תזכיר נא

3 ויהרומ בן אחאב מלך על ישראל בשרמון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה ומלך שרים עשרה שנה ² ויעשה הרע בעני יהוה--רקע לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו ³ רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--דבק לא סר ממנה ⁴ ומישע מלך מוואב היה נקח והшиб למך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמד ⁵ ויהי כמות אחאב ויפשע מלך מוואב במלך ישראל ⁶ ויצא דמלך יהרומ ביום ההוא--משמרון ויפקד את כל ישראל ⁷ וילך ושלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מוואב פשע ביה--התלך אליו מוואב למלחמה ויאמר עללה כמוי כמוך כעמך כסוטי כסוטיך ⁸ ויאמר זי זה הדרך נעללה ויאמר דרך מדבר אדום ⁹ וילך מלך ישראל ומך יהודה ומך ארום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה אדום ויסבו דרך ברגניהם ¹⁰ ויאמר מלך ישראל ולבהמה אשר ברגניהם אהה--כִּי קרא יהוה לששת המלכים האלה לחת אותם ביד מוואב ¹¹ ויאמר יהושפט האין פה נבייא לייהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר מה אלה שפט אשר יצק מים על ידי אליו ¹² ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט--מלך אדום ¹³ ויאמר אליו שפט אל מלך ישראל מה לי ולך--לך אל נבייא אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לששת המלכים האלה לחת אותם ביד מוואב ¹⁴ ויאמר אלה חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפני כי לוליפני יהושפט מלך יהודה אני נשא--אם אביכך אלך ¹⁵ ועתה קחו לי מננן והיה כננן המנן ותהי ארך ¹⁶ ויאמר כה אמר יהוה עשה הנהל עלייך יד יהוה ¹⁶ ויאמר כה אמר יהוה לא תראו רוח הזה נבים נבים ¹⁷ כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו נשם והנהל ההוא י מלא מים ושתיים הקשיות לשאול אם תראה אתו ל乾坤 מatak יהיו לך וכן אין לא יהיה בו וייה המה הلكים הלויך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדוו בין שניהם ויעל אליו בסערה השמים ¹⁸ ואלייש ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופדרשו ולא ראה עוד ויחזק בכנדיו ויקרעם לשנים קרעים ¹⁹ וירם את אדרת אליו יא אשר נפלת מעלייו יושב ויעמד על שפת הירדן ²⁰ ויקח את אדרת אליו יא אשר נפלת מעליו ויכה את המים ויאמר אליה יהוה אלה אליו אליו אף הוא ויכה את המים ויחציו הנה והנה ויעבר אלישע ²¹ ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נהה רוח אליו יא על אלישע ויבאו לקראותו וישתחוו לו ארצתה ²² ויאמרו אליו הנה נא יש את עבריך חמיש אנשים בני חיל ילכו נא וובקשו את אדנייך--פָּנַשְׂא רוח יהוה וישלבחו באחד ההרים או באחת הנויות (הניות) ויאמר לא תשלחו ²³ ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמישים איש וובקשו שלשה ימים ולא מצאיהם ²⁴ וישבו אליו ויהו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלא אמרתי אליכם אל תלכו ²⁵ ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והם רעים והארץ משכלה ²⁶ ויאמר קחו לי צלחות חדשה ושינו שם מלך ויקחו אליו ²⁷ ויצא אל מוצאת המים וישליך שם מלך ויאמר כה אמר יהוה רפהatoi למים האלה--לא יהיה שם עוד מות ומשכלה ²⁸ וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר ויעל מים בית אל והוא עלה בדרך ונערם קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עליה קרח ²⁹ ויפן אחורי ויראמ ויקלם בשם יהוה ותצאנה שתים דבים מן העיר ותבקעה מהם ארבעים ושני ילדים ³⁰ וילך מים אל הר הכרמל ומה שבח שמרון

ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אליו
 עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן ⁷
 ותבא ותגדר לאיש האלים ויאמר לכى מכריה את
 השמן ושלמי את נשיכי (**נשיך**) ואת בניכי (**ובניך**)
 תחיי בנותך ⁸ ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם
 ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל להם ויהי מדי
 עברו יסר שמה לאכל لهم ⁹ ותאמר אל אישת
 הנה נא ידעת כי איש אלהים קדוש הוא-- עבר
 עליינו תמיד ¹⁰ נעשה נא עלית קוֹרֶת קטנה ונשים לו
 שם מטה ושלוחן וכסא ומונורה והיה באו אלינו
 סור שמה ¹¹ ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה
 וישכב שמה ¹² ויאמר אל ניחוי נערו קרא לשוניות
 זו זאת ויקרא לה-- ותעמד לפניו ¹³ ויאמר לו אמר
 נא אליה דנה חרדה אלינו את כל החרדה זו זאת
 מה לעשות לך הייש לדבר לך אל המלך או אל
 שר הצבא ותאמר בתוך עמי אני ישבת ¹⁴ ויאמר
 ומה לעשות לה ויאמר ניחוי אבל בן אין לה--
 ואישה זקן ¹⁵ ויאמר קרא לה ויקרא לה-- ותעמד
 בפתח ¹⁶ ויאמר למועד הזה כתה חייה (**את**)
 חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלים-- אל תכוב
 בשפחתך ¹⁷ ותחר האשה ותלך בן למועד הזה
 כתה חייה אשר דבר אליה אלישע ¹⁸ וינדל הילד
 ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים ¹⁹ ויאמר אל
 אביו ראשיתי ויאמר אל הנער שאבו אל אמו
 וישאהו-- ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד
 ה策רים וימת ²¹ ותעל ותשכבהו על מותה איש
 האלים ותשגר בעדו ותצא ²² ותקרא אל אישת
 והאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האנות
 וארכזה עד איש האלים ואשובה ²³ ויאמר מודיע
 אני (**את**) הילכת (**הלכת**) אליו היום-- לא חדש
 ולא שבת ותאמר שלום ²⁴ ותחבש האthon ותאמר
 אל נערה נהג ולך אל העוצר לי לרכב כי אם
 אמרתוי לך ²⁵ ותלך ותבא אל איש האלים-- אל
 אתם ומוקנים ובಹמתכם ¹⁸ ונקל זאת בעיני יהוה
 נתן את מואב בידכם ¹⁹ והחיכתם כל עיר מבצר
 וכל עיר מבוחר וכל עץ טוב תפילו וכל מעני
 מים הסתמו וכל החלקה הטובה תאכטו באכנים
²⁰ ויהי בברך כללות המנחה והנה מים באים
 מדרך אדום ותملא הארץ את המים ²¹ וכל מואב
 שמעו כי על המלכים להליהם בהם ויצעקו מכל
 חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול ²² וישכימו
 בברך והמשמש ורחה על המים ויראו מואב מנגד
 את הימים אדים כדם ²³ ויאמרו דם זה החרב
 נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשילל
 מואב ²⁴ ויבאו אל מהנה ישראל ויקמו ישראל ויכו
 את מואב וינסו מפניהם ויבו (ויכו) בה והבות את
 מואב ²⁵ והערבים יחרסו וכל חלקה טובה ישליך
 איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ
 טוב יפלל עד השער אבניה בקייר חרשת ויסבו
 הקלעים ויכוחה ²⁶ וירא מלך מואב כי חזק ממננו
 המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב
 להבקיע אל מלך אדום-- ולא יכלו ²⁷ ויקח את
 בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלה על
 החמה ויהי קצף נודול על ישראל ויסעו מעליו
 וישבו לארץ

4 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעה אל אלישע
 לאמיר עבדך איש מות אתה ידעת כי עבדך היה
 ירא את יהוה והנשה-- בא לקחת את שני ילדי לו
 לעבדים ² ויאמר אליה אלישע מה עשה לך הנידי
 לי מה יש לך (**לך**) בבית ותאמר אין לשפחתך
 כל ביתה כי אם אסוך שמן ³ ויאמר לכוי שאלי לך
 כלים מן החוץ מאות כל שכני (**שכני**)-- כלים
 רקם אל חמיטי ⁴ ובאות סנרת הדלה בעדרך
 ובעד בנייך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא
 תסיעי ⁵ ותלך מאותו ותשגר הදלה בעדרה ובעד
 בניתם מನושים אליה והיא מיצקת (**موظקת**) ⁶

הר הכרמל ויהי כראות איש האללים אתה מנדר
ויאמר אל ניחזו נערו הנה השוניות הללו ²⁶ עתה
רוץ נא לך ראתה ואמר לה השלום לך השלום
לאישך השלום לילד והאמר שלום ²⁷ ותבא אל
איש האללים אל ההר ותחזק ברגליך ונש ניחזו
להדרה ויאמר איש האללים הרפה לה כי נפשה

דבר יהוה

5 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש נדול לפני
אדני ונשא פנים--כי בו נתן יהוה תשועה לאرم
והאיש היה גבור חיל--מצרע ² ואדם יצאו נודדים
ירשבו מארץ ישראל נערה קנהה ותהי לפני אשת
נעמן ³ ותאמר אל גברתך אחלי אדרני לפני הנביה
אשר בשמרון או יאסק אתו מצרעתו ⁴ ויבא ויגד
אל אדרני לאמור כזאת וכזאת דברה הנערה אשר
מארץ ישראל ⁵ ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה
ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככר
ספר וששת אלףים זהב ועשר חליפות בגדים ⁶
ויבא הספר אל מלך ישראל לאמור ועתה כבוא
הספר הזה אליך הנה שלחתך אליו אתה נעמן עבדי
ואספתו מצרעתו ⁷ וזהי כקרא מלך ישראל את
הספר ויקרע בנדיו ויאמר האללים אני להמית
ולחחות כי זה שלח אליו לאסף איש מצרעתו כי
אך דעו נא וראו כי מתחאה הוא ל' ⁸ וזהי כשם ע
אלישע איש האללים כי קרע מלך ישראל את
בנדי ושלח אל המלך לאמור למה קרעת בנדי
יבא נא אליו--וידע כי יש נביה בישראל ⁹ ויבא
נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלי ¹⁰
וישלח אליו אלישע מלאך לאמור הלוך ורחצת
שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר ט
ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אליו יצא יצוא
ענד וקרא בשם יהוה אלהו והניף ידו אל המקום
ואסף המצרע ¹² הלא טוב אבנה (אמנה) ופרפר
נהרות דמשק מכל מימי ישראל--הלא ארוח בהם
וטהרתי יופן וילך בחמה ¹³ וינש עבדיו וידברו

אליו ויאמרו אבי דבר גدول הנביה דבר אליך
 הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ ותהר ¹⁴ וירד
 ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלים
 וישב בשרו כבשר נער קטן –ויתהר ¹⁵ וישב אל
 איש האלים הוא וכל מהנהו ייבא ויעמד לפניו
 ויאמר הנה נא ידעת כי אין אלהים בכל הארץ
 כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך
¹⁶ ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח
 ויפצר בו לקחת וימאן ¹⁷ ויאמר נעמן ולא יעשה
 עוד עבדך עללה זובח לאלהים אחרים –כי אם
 ליהוה ¹⁸ לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך –כברוא
 אדרני בית רמנון להשתחות שמה והוא נשען על
 ידי והשתחוותי בית רמנון בהשתחוותי בית רמנון
 יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה ¹⁹ ויאמר לו
 לך לשדים וילך מאות כברת ארץ ²⁰ ויאמר גניזה
 נער אלישע איש האלים הנה חשך אדרני את נעמן
 הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא חי יהוה כי
 אם רצתי אחריו ולקחתי מאות מאומה ²¹ וירדף
 ניחוי אחורי נעמן ויראה נעמן רץ אחורי ויפל מעל
 המרכבה לקראות ויאמר השלום ²² ויאמר שלום
 אדרני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אליו שני נערים
 מזר אפרים מבני הנבאים תננה נא להם ככר
 כסף ושתי חליפות בגדים ²³ ויאמר נעמן הוא לך
 כקרים ויפורץ בו ויוצר כקרים כסף בשני חרטומים
 ושתי חליפות בגדים ויתן אל שני נעריו וישאו לפניו
²⁴ ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בביתו וישלח
 את האנשים וילכו ²⁵ והוא בא ויעמד אל אדרני
 ויאמר אליו אלישע מאן (מאן) גחוי ויאמר לא
 הלק עבדך أنها ואני ²⁶ ויאמר אליו לא לבי הלק
 כאשר הפק איש מעל מרכבתו לקראתך העת
 לחת את הכסף ולקחת בגדים וויתרים וכרכמים

6 ויאמרו בני הנבאים אל אלישע הנה נא המקום
 אשר אנחנו ישבים שם לפניו –צער ממנו ² נלכה נא
 עד הירדן ונכח שם איש קורה אחת ונעשה לנו
 שם מקום לשבות שם ויאמר לך ³ ויאמר האחד
 הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך ⁴ וילך
 אתם ויבאו הירדנה וינורו העצים ⁵ ויהי האחד
 מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק
 ויאמר אתה אדרני והוא שאל ⁶ ויאמר איש האלים
 אנה נפל ווראהו את המקום ויקצב עז וישליך שמה
 ויצף הברזל ⁷ ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחתו
⁸ וממלך ארם היה נלחם בישראל ווועץ אל עבדיו
 לאמר אל מקום פלני אלמוני תחנתי ⁹ וישלח איש
 האלים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר
 המקום הזה כי שם ארם נחטים ¹⁰ וישלח מלך
 ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלים
 והזהירה –ונשמר שם לא אחת ולא שתים ¹¹ ויסעד
 לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו
 ויאמר אליהם הלוא תנידו לי מי משלנו אל מלך
 ישראל ¹² ויאמר אחד מעבדיו לא אדרני המלך כי
 אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למך ישראל
 את הדברים אשר תדבר בחדר משכבה ¹³ ויאמר
 لكו וראו איך הוא ואשלח ואקחחו ויגד לו לאמר
 הנה בתרן ¹⁴ וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד
 ויבאו לילה ויקפו על העיר ¹⁵ ווישכם משרה איש
 האלים למקום ויצא והנה חיל סובב את העיר
 וסוס ורכב ויאמר נערו אלויך אתה אדרני איך עשית
¹⁶ ויאמר אל תירא כי רבים אשר אנחנו מאשר
 אותך ¹⁷ ויתפלל אל אלישע ויאמר יהוה בפקך נא את
 עניינו ויראה וופקח יהוה את עניינו הנער וירא והנה
 החר מלא סוסים ורכב אש סבית אלישע ¹⁸ וירדו
 אליו ויתפלל אל אלישע אל יהוה ויאמר לך נא את

והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה
מאית יהוה- מה אוחיל ליהוה עוד

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה
כעת מחר סאה שלת ב שקל וסאות שערים ב שקל-
בשער שמרון ² ווין השלישי אשר למלך נשען
על ידו את איש האלים ויאמר הנה יהוה עשה
ארכובות בשמיים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה
ראה בעיניך ומשם לא תאכל ³ וארבעה אנשים
היו מצדעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה
אנחנו ישבים פה עד מותנו ⁴ אם אמרנו נבוא העיר
והרعب בעיר ומנתנו שם ואם ישבנו בה ומנתנו עתה
לכו ונפלת אל מהנה ארם-- אם יחינו נחיה ואם
ימיתנו ומותנו ⁵ ויקמו בנסף לבוא אל מהנה ארם
ויבאו עד קצה מהנה ארם והנה אין שם איש ⁶ ואנני
הشمיע את מהנה ארם קול רכב קול סוס-- קול חיל
גדול ויאמרו איש אלachi הנה שבר علينا מלך
ישראל את מלכי החטים ואת מלכי מצרים-- לבוא
עלינו ⁷ ויקומו וינסו בנסף ויעזבו את אלהיהם
את סosisם ואת חמורייהם מהנה כאשר הוא
וינסו אל נפשם ⁸ ויבאו המצדעים האלה עד קצה
המהנה ויבאו אל האל אחד ואיכלו וישתו ויאשו
משם כסף זהב ובנדים וילכו ויטמן וישבו ויבאו
אל האל אחר ויאשו משם וילכו ויטמן ⁹ ויאמרו
איש אל רעהו לא כן אנחנו עושים היום הזה יומם
ברשה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבוקר
ומצאו עון ועתה לכו ונבאה ומגידה בית המלך ¹⁰
ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר
באו אל מהנה ארם והנה אין שם איש וkol אדם
כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר
המה ¹¹ ויקרא השערם וינגידו בית המלך פנימה
ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אנידה
נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים
אנחנו ויצאו מן מהנה להחבה בהשרא (בשדה)

תגוי זהה בסנורים ויכם בסנורים לדבר אלישע ¹⁹
ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר--
לכו אחריו ואולכה אתכם אל האיש אשר תבקשו
וילך אותם שמרונה ²⁰ ויהי כבאים שמרון ויאמר
אלישע יהוה פקה את עני אלה ויראו ויפקח יהוה
את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון ²¹ ויאמר מלך
ישראל אל אלישע כראתו אותן האכהacha אבי
22 ויאמר לא תכה האשר שבית בחרב ובקשתך
אתה מכה שים להם וממים לפניהם ויאכלו וישטו
וילכו אל אדריהם ²³ ויכרה להם קרה נדולה
ויאכלו וישטו וישלחם וילכו אל אדריהם ולא יספו
עוד גドודי ארם לבוא בארץ ישראל ²⁴ ויהי אחרי
כן ויקוץ בן הדר מלך ארם את כל מהנהו ויעל
ויצר על שמרון ²⁵ ויהי רעב גדול בשמרון והנה
צרים עליה עד הייתה ראש חמור בשמנים כסף
ורבע הקב חרי (דב) יונים בחמשה כסף ²⁶ ויהי
מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעהacha אליו
לאמר הוושעה אדרי המלך ²⁷ ויאמר אל יושעך
יהוה מיין אושייך המן הנרן או מן הקב ²⁸ ויאמר
לה המלך מה לך ותאמיר האש האשה הזאת אמרה אליו
תני את בנך ונأكلנו היום ואת בני נאכל מחר ²⁹
ונכשל את בני ונأكلתו היום ותחבא את בנה ³⁰ ויהי כשם
המלך את דברי האש ויקרע את בנדיו והוא עבר
על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית
31 ויאמר כי יעשה לי אלהים וכיה ויסוף אם יעד
ראש אלישע בן שפט עליו--היום ³² ואליישע ישב
בביתו והזקנים ישבים אותו וישלח איש מלפניו
בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר אל הזקנים
הראיתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראש
대로 כבא המלאך سنרו הדלת ולהצטם אותו בדלת
הלויא קול רגלי אדרי אחרי ³³ עודנו מדבר עם

לאמר כי יצאו מן העיר ונתרפש חיים ואל העיר נבא ¹³ ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמישה עזבה את הארץ ועד עתה ⁷ ויבא אלישע דמשק ובן הדר מלך ארם חלה והוא לן לא אמר בא איש האלים עד הנה ⁸ ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנהה ולך לקראת איש האלים ודרשת משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדר מלך ארם שלחני אליו לאמר האליה מהלי זה ⁹ וילך חזאל לקראותו ויקח מנהה بيדו וכל טוב دمشق והנה כל הדרך מלאה בנדים וככלים אשר השlico ארם בהרים (בחפום) וישבו המלאכים יגנוו למלך ¹⁶ ויצא העם ויבזו את מנהה ארם ויהי סאה סלה בשקל וסאותם שעריהם בשקל -- כדבר יהוה ¹⁷ והמלך הפיק את השלישי אשר נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלים אשר דבר ברדת המלך אליו ¹⁸ ויהי כדבר איש האלים אל המלך לאמר סאותם שעריהם בשקל וסאה סלה בשקל היה כתה מהר בשער שמרון ¹⁹ ויען השלישי את איש האלים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשם היהת כדבר הזה ויאמר תנך ראה בעיןיך ומשם לא תאכל ²⁰ ויהי לו כן וירמסו אותו העם בשער וימת **8** ואליישע דבר אל האשא אשר היהת את בנה לאמר קומי ולכי אחי (את) וביתך ונורי באשר תגור כי קרא יהוה לדבב ונם בא אל הארץ שבע שנים ² ותקם האשא והתש כדבר איש האלים ותלך היאוביתה ותנור בארץ פלשתים שבע שנים ³ ויהי מקצתה שבע שנים ותשב האשא מארך פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה ⁴ והמלך מדבר אל גחוי נער איש האלים לאמר ספרה נא לי את כל הנדלות אשר עשה אלישע ⁵ ויהי הוא מספר מלך את אשר היהת את המת והנה האשא אשר היהת את בנה צעקה אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחוי אדני המלך -- זאת האשא וזה בנה אשר היהת אלישע ⁶ וישאל המלך

בישראל⁹ וונתני את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וככיה בעsha בן אחיה¹⁰ ואת איזבל אכלו הכלבים בחלק יזרעאל--ואין קבר וויפתח הדלת וינס טויהוא יצא אל עבר אדניו ויאמר לוז השלים מודיע בא המשגע זהה אליך ויאמר אליהם אתם ידרעתם את האיש ואת שיחו¹¹ ויאמרו שקר הנד נא לנו ויאמר צוות ואצאת אמר אליו לאמר מה ריקחו איש בנדנו ווישמו תחתיו אל גרט המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא¹⁴ ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמי--אל יורם ווירם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם¹⁵ ווישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכנים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם--אל יצא פליט מן העיר ללבת לניד (להnid) ביזרעאל¹⁶ וירכב יהוא וילך יזרעאליה כי יורם שכשמה ואחיה מלך יהודה ירד לראות את יורם¹⁷ והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יורם קח רכב ושלח לקראותם--ויאמר השלום¹⁸ וילך רכב הסוס לקראותו ויאמר כה אמר המלך השלים ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחריו וניד הצפה לאמר בא המלאך עד הם ולא שב¹⁹ ושלח רכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחריו²⁰ וניד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנגה מנגה יהוא בן נמי--כי בשגעון ינהג²¹ ויאמר יורם אסר ויאסר רכבו ויצא יורם מלך ישראל ואחיה מלך יהודה איש ברכבו ויצא לקראות יהוא וימצא הוב בחלוקת נבות היזרעאלי²² וכי ראות יהוא והמנגה מה שלום--עד זנוני איזבל אמר וכשפי הרבים

וأت שרי הרכב יונס העם לאחליו²² וויפשע אדורם מתחת יד יהודה עד היום הזה או תפשע לבנה בעה ההיא²³ ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה²⁴ ווישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימליך אחיהו בנו תחתיו²⁵ בשנת שתים עשרה שנה לירם בן אחאב מלך ישראל מלך אחיהו בן יורם מלך יהודה²⁶ בן עשרים ושתיים שנה אחיהו במלכו ושהה אחת מלך בירושלים ושם אמרו עתליהו בת עמרי מלך ישראל²⁷ וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא²⁸ וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם חזאל מלך ארם--ברמת גלעד ויכו ארמים את יורם²⁹ ווישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכנים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחיהו בן יורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל--כי חלה הוא

9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חנן מתניק וכח פר השמן זהה בידך ולך רמת גלעד² ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אותו חדר בחדר³ ולקחת פר השמן ויצקת על הראש ואמרה כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחה הדרת ונסתה ולא תחכה⁴ וילך הנער הנבניה רמת גלעד⁵ ויבא והנה שרי החיל ישבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכליינו ויאמר אליך השר⁶ ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשיו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל עם יהוה אליל ישראל⁷ וזהכיתה--את בית אחאב ארניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבר יהוה--מיד איזבל⁸ ואבד כל בית אחאב והכרתו לאחאב משתוין בקור ועוצר ועוזוב

23 ויהפֶך יhortם ידו יונס ויאמר אל אחיזתו מרמה
 אחיזה²⁴ ויהוא מלא ידו בקש ויך את יהורם בין
 אדניםם ושותם על כסא אביו והלחמו על בית
 אדניםם²⁵ ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים
 לא עמדו לפניו וארק נעמד אנחנו וישלח אשר על
 הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא
 לאמר עבריך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה
 לא מלך איש הטוב בעיניך עשה⁶ ויכתב אליהם
 ספר שנייה לאמר אם לי אתם ולכליהם שמעים
 קחו את ראש אנשי בני אדניםם ובאו אליו כעת
 מחר יזרעאללה ובני המלך שבעים איש את נדלוי
 העיר מנדרלים אותם⁷ ויהי כבא הספר אליהם
 ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את
 ראשיהם בודדים וישלחו אליו יזרעאללה⁸ ויבא
 המלך ויגד לו לאמר הביאו הראש בני המלך
 ויאמר שימנו אתכם שני צברים פתח השער--עד
 הבקר⁹ ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם
 צדקים אתם הנה אני קשתי על אדני ואחרננו
 ומני הכה את כל אלה¹⁰ דעו אפוא כי לא יפל
 מדבר יהוה ארצתה אשר דבר יהוה על בית אחאב
 ויהוה עשה--את אשר דבר ביד עבדו אליו יהו¹¹
 ויך יהוא את כל הנשאים לבית אחאב ביזרעאל
 וככל גדייו ומידעיו וככינויו--עד בלתי השair לו
 שריד¹² ויקם ויבא וילך שמרון--הוא בית עקד
 הרעים בדרך¹³ ויהוא מצא את אחיו אחיזתו מלך
 יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחיו אחיזתו אנחנו
 ונרד לשולם בני המלך ובני הגבירה¹⁴ ויאמר
 תפשים חיים ויתפסום חיים וישתוטם אל בור בית
 עקד ארבעים ושנים איש ולא השair איש מהם
 וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראות
 ויברכו ויאמר אליו היש את לבך ישך כאשר
 לבבי עם לבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ידק
 ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה¹⁶ ויאמר לך
 אני וראה בקנאי ליהוה וירכבו אותו ברכבו¹⁷

אל בך שלשה שא השליך שדה נבות
 היורעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים
 אחרי אחאב אביו ויודה נשא עליו את המשא זהה
 אם לא את דמי נבות ואת דמיبني ראייתי אם
 נאם יהוה ושלמתי לך בחלוקת זו זאת נאם יהוה
 ועהה שא השליך בחלוקת--בדבר יהוה²⁷ ואחיזה
 מלך יהודה ראה וניס דרך בית הגן וירדף אחראי
 יהוא ויאמר נם אותו הכהו אל המרכבה במעלה
 גור אשר את יבלעם וינס מגדו וימת שם²⁸ וירכבו
 אותו עבדיו ירושלים ויקברו אותו בקברתו עם
 אבתו בעיר דוד²⁹ ובשנת עחט עשרה שנה לירום
 בן אחאב מלך אחיזה על יהודה³⁰ ויבוא יהוא
 יזרעאללה ויאזבל שמעה ותשם בפרק עינה ותיטב
 את ראהה ותשkeep بعد החלון³¹ ויהוא בא בשער
 ותאמור השלום זמרי הרגן אדני³² וישא פניו אל
 החלון ויאמר מי אני מי וישקפו אליו שנים שלשה
 סריסים³³ ויאמר שמטחו (שמטוה) וישטטה ווי
 מדמה אל הקיר ואל הסוסים ירמסנה³⁴ ויבא
 ויאכל ווישת ויאמר פקדנו נא את הארץ זו
 וכברותה--כי בת מלך היא³⁵ וילכו לקברה ולא
 מצאו בה כי אם הגלגול והרגלים--וכפות הידים
 וישבו וינוידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר
 ביד עבדו אליו התשבי לאמר בחלק יזרעאל
 יأكلו הכלבים אתבשר איזבל³⁷ ויהית (והיתה)
 נבלת איזבל כדמן על פנו השדה--בחלק יזרעאל
 אשר לא יאמרו זאת איזבל

10 ולאחאב שבעים בנים שמרון ויכתב יהוא
 ספריהם וישלח שמרון אל שדי יזרעאל הזקנים ואל
 האמנים אחאב לאמר² ועהה כבא הספר זהה
 אליום ואתכם בני אדניםם ואתכם הרכב והסוסים

ישראל ³³ מן הירדן מזרחה המשמש את כל הארץ הנלעד הנדרי והראובני והמנשי--معدער אשר על נחל ארנון והנלעד והבשן ³⁴ ויתר דבריו יהוא וכל אשר עשה וככל גבורתו הלוא הם כתובים על ספר דבריו הימים--למלך ישראלי ³⁵ ווישכב יהוא עם אבתו ויקברו אותו בשמرون וימליך יהואח' בנו החתיו ³⁶ והימים אשר מלך יהוא על ישראל-- עבדי הבعل ²⁰ ויאמר יהוא קדרשו עצרה לבעל--

עשרים ושמנה שנה בשמرون

11 ועתליה אם אהיזיו ווראהה (ראתה) כי מות בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה ² ותקח יהושבע בת המלך יורם אהות אהיזיו את יואש בן אהיזיה ותגנב אותו מתוך בני המלך הממותטים (המומתים)--אתו ואת מינקתו בחדר המטבח ויסתרו אותו מפני עתליך ולא הומת ³ ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ ⁴ ובשנה השביעית שלח יהודע ויקח את שרי המאות (המאות) לכרי ולרצים ויבא אתכם אליו בית יהוה וירא אתם את בן המלך ⁵ ויזום לאמר בבית יהוה וירא אתכם את בית יהוה וicerת להם ברית וישבע אתכם זה הדבר אשר תעשון בשלישית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך ⁶ והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסה ⁷ ושתי הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך ⁸ והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצדתו ובכבודו ⁹ ויעשו שרי המאות (המאות) ככל אשר צוה יצאי השבת ויבאו אל יהודע הכהן ¹⁰ ויתן הכהן לשרי המאות (המאות) את התנית ואת השליטים אשר למלך דוד--אשר בבית יהוה ¹¹ ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכח הבית הימונית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית--על המלך

ויבא שמרון ויק את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמדתו--כבד יהוה אשר דבר אל אליו ¹⁸ ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אלהם אהאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה ¹⁹ ועתה כל נביי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אליו איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל--כל אשר יפקד לא יהיה והוא עשה בעקבה למען האвид את עבדי הבעל ²⁰ ויאמר יהוא קדרשו עצרה לבעל-- ויקראו ²¹ ווישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עברי הבעל ולאנשар איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה ²² ויאמר לאשר על המלחש הוצאה לבוש לכל עבדי הבעל ויוצא להם המלבוש ²³ ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה--כי אם עבדי הבעל לבדם ²⁴ ויבאו לעשות זבחים ועלות יהוא שם לו בחוץ שננים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו ²⁵ ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים באו הכם איש אל יצוא ויכום לפני חרב ווישלו הרצים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל ²⁶ וויצאו את מצבות בית הבעל וישראל ²⁷ ויתרצו את מצבת הבעל ויתרצו את בית הבעל וישראל למחരאות (למוצאות) עד היום ²⁸ ויישמד יהוא את הבעל מישראל ²⁹ רק חטא ירכעם בנ נבט אשר החטא את ישראל--לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בדן ³⁰ ויאמר יהוא אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות היישר בעניי--כל אשר בלבבי עשית לבית אהאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל ³¹ ויהוא לא שمر ללבכת בתורת יהוה אלהי ישראל--בכל לבבו לא סר מעל חטאות ריבעים אשר החטא את ישראל ³² ביוםיהם ההם-- החול יהוה לקצותם בישראל ויכם חזאל בכל נבול

סביב ¹² ויוצא את בן המלך ויתן עליו את התנור ואת העדרות ומלוכו אותו ומשחחו וכפ---ויאמרו יהו המלך ¹³ והשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאות מכריכם כי לבדק הבית תנתו ⁸ ויאתו הכהנים לבתי קחת כסף מאות העם ולבתי חזק את בדק הבית ⁹ ויקח יהודיע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אותו אצל המזבח ביוםין (מיימין) בבוא איש בית יהוה וננתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בבית יהוה ¹⁰ ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הנגיד ויצרו ווינו את הכסף הנמצא בבית יהוה ¹¹ וננתנו את הכסף המתacen על יד (ידי) עשי המלאכה הפקדים (המפקדים) בית יהוה וויצוiahו להרשיע העץ ולבניים העשים בית יהוה ¹² ולנדרים ולחכבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה ¹³ אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מוזקות הוצאות כל כל זהב וכלי כסף--מן הכסף המובא בית יהוה ¹⁴ כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בו את בית יהוה ¹⁵ ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לחתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עושים ¹⁶ כסף אשם וכסף חמאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו ¹⁷ אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על ירושלים ¹⁸ ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדושים אשר הקדשו יהופט ויהורם ואחיזתו אבתיו מלכי יהודה ואת קדרשו ואת כל הזהב הנמצא באוצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלים ¹⁹ ויתר דבריו יושב וככל אשר עשה הלוואם כתובים על ספר דברי הימים-- למלכי יהודה ²⁰ ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יווש בית מלא הירד סלא ²¹ ויווכר בן שמעת

ברק הבית ⁷ ויקרא המלך יהואש ליהודיע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מוחקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאות מכריכם אל העם בית יהוה ¹⁴ ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצירות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצירות ותקרע עתליה את בנדיה ותקרה קשר ¹⁵ ויציו יהודיע הכהן את שרוי המאות (המאות) פקדיו החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המטה בחרב כי אמר הכהן אל הומר בית יהוה ¹⁶ וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם ¹⁷ ויכרת יהודיע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להוות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם ¹⁸ ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצחו את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרנו לפני המזבחות וישם הכהן פקדת על בית יהוה ¹⁹ ויקח את שרוי המאות ואת הכריו ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים ²⁰ וישmach כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המייתו בחרב בית מלך (המלך) ²¹ בן שבע שנים יהואש במלכו

12 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש ורביעים שנה מלך בירושלים ושם אמו צביה מבאר שבע ² ויעש יהואש היושר בעני יהוה כל ימיו אשר הורדתו יהודיע הכהן ³ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקרים בכבודו ⁴ ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדושים אשר יו בא בית יהוה כסף עובר--איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה ⁵ יקחו להם הכהנים איש מאי מכרו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק ⁶ ויהי בשנת עשרים ושלש שנה--למלך יהואש לא חזקו הכהנים את

והזובר בן שמר עבדיו הכהו יומת ויקברו אותו עם אבתיו בעיר דור ומלך אמץיה בנו תחתיו

13 בshort עשרים ושלש שנה ליאוש בן אחיהו מלך יהודה--מלך יהואחו בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה ² ויעש הרע בעני יהוה וילך אשר החטיא את ישראל--לא סר ממנה ³ ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדר בן חזאל כל הימים ⁴ ויחל יהואחו את פניו יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם ⁵ וויתן יהוה לשארם מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באלהיהם כהמול שלשים ⁶ אך לא סרו מהחטא בית ירכעם אשר החטיא את ישראל--ביה הילך ונם האשרה עמדה בשמרון ⁷ כי לא השאיר ליהואחו עם כי אם חמשים פרשים ושירה רכב ועשרת אלפיים גנלי כי אבדם מלך ארם וישם כעד לדש ⁸ ויתר דברי יהואחו וכל אשר עשה וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראל ⁹ וישכב יהואחו עם אבתיו ויקברתו בשמרון ומלך יוash בנו תחתיו ¹⁰

ושבע שנה ליאוש מלך יהודה--מלך יהואחו בן יהוא על ישראל בשמרון שבע שרין וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשעה שנה מלך ירושלם ושם אמו יהודין (יהודן) מן ירושלים ¹¹ ויעש הירוש בעני יהוה--רק לא כדור אביו ככל אשר עשה יוash אביו עשה ⁴ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקטרים בבמות ⁵ ויהי כאשר חזקה הממלכה ביריו ויך את עבדיו המכבים את המלך אביו ⁶ ואת בני המכבים לא המות כתוב בספר תורה משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבותה על בניים ובנים לא יומתו על אבותה--כי אם איש בחטא ימות (יומת) ⁷ הוא הכה את ארם בני המלח (מלח) עשרה אלפיים ותפש את הסלע

ושב את ערי ישראל

14 בshort שתיים ליאוש בן יהואחו מלך ישראל מלך אמץיהו בן יוash מלך יהודה ² בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשעה שנה מלך ירושלם ושם אמו יהודין (יהודן) מן ירושלים ¹¹ ויתר דברי יוash וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמץיה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך ישראל ¹³ וישכב יוash עם אבתיו וירכעם ישב על כסאו ויקבר יוash בשמרון עם מלכי ישראל ¹⁴ ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יוash מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ¹⁵ ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת בני המלח (מלח) עשרה אלפיים ותפש את הסלע

במלחמה ויקרא את שמה יקחאל עד היום זה
 8 או שלח אמץיה מלכים אל יהואש בן יהואחו
 ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה 24 ויעש הרע
 בעני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט
 אשר החטיא את ישראל 25 הוא השיב את נבול
 ישראל מלובא חמת עד ים הערבה-כדבר יהוה
 אלהו ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי
 הנביא אשר מגת החפר 26 כי ראה יהוה את עני
 ישראל מרה מאר ואפס עצור ואפס עזוב ואין עוד
 לישראל 27 ולא דבר יהוה-למחות את שם ישראל
 מתחת השמים ויושעם ביד ירבעם בן יהואש 28
 יותר דברי ירבעם וכל אשר עשה ונברתו אשר
 נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמות ליהודה
 בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים-
 למלך ישראל 29 וישב ירבעם עם אבתו עם
 מלכי ישראל וימליך זכריה בנו תחתיו

15 בשת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך
 ישראל מלך עזريا בן אמץיה מלך יהודה 2 בן
 ששת עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתיים שנה
 מלך בירושלים ושם אמו יכליה מירושלים 3 ויעש
 הייש בעני יהוה ככל אשר עשה אמץיהו אביו 4
 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקררים
 בבמות 5 וינגע יהוה את המלך וייה מצרע עד
 יום מתו וישב בבית החפשית ווותם בן המלך על
 הבית שפט את עם הארץ 6 יותר דברי עזريا
 וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
 הימים--מלך יהודה 7 וישב עזريا עם אבתו
 ויקברו אותו עם אבתו בעיר דוד וימליך יותר
 בנו תחתיו 8 בשנת שלשים ושמנה שנה לעזريا
 מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל
 בשמרון-שנה חדשים 9 ויעש הרע בעני יהוה
 כאשר עשו אבתו לא סר מהטאות ירבעם בן נבט
 אשר החטיא את ישראל 10 ויקשר עליו שלם בן
 יבש ויכחו קבל עם ימיותה וימליך תחתיו 11 יותר

במלחמה ויקרא את שמה יקחאל עד היום זה
 בן יהואש מלך ישראל לאמץיה בן יהואחו
 ושלח יהואש מלך יהודה מלך יהודה
 לאמר החוח אשר לבנון שלח אל הארץ אשר
 לבנון לאמר תננה את התק לבני לאשה ותעביר
 חיות השדה אשר לבנון ותרמס את החוח 10 הכה
 הכות את אדום ונשאך לבך הכבדר ושב בביתך
 ולמה התורה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך
 ט ולא שמע אמץיהו-ויעל יהואש מלך יהודה
 ויתראו פנים הוא ואמץיהו מלך יהודה בבית שמש
 אשר ליהודה 12 ווינגע יהודה לפני ישראל וינסו איש
 לאלהו 13 ואת אמץיהו מלך יהודה בן יהואש בן
 אחיזיה חפש יהואש מלך ישראל-בבית שמש ויבאו
 (ויבא) ירושלים ויפורץ בחומת ירושלים בשער
 אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה 14 ולקח
 את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית
 יהוה ובאתרים בית המלך ואת בני התרבות וישב
 שמרונה 15 יותר דברי יהואש אשר עשה ונברתו
 ואשר נלחם עם אמץיהו מלך יהודה הלא הם
 כתובים על ספר דברי הימים--מלך ישראל 16
 וישב ירבעם עם אבתו ויקבר בשמرون עם מלכי
 ישראל ומלך יהודה אחורי מות יהואש בן יהואחו
 בן יהואש מלך יהודה אחורי מות יהואש בן יהואחו
 מלך ישראל--חמש עשרה שנה 18 יותר דברי
 אמץיהו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--
 למלך יהודה 19 ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס
 לכישה וישלוו אחורי לכישה וימתהו שם 20 וישאו
 אותו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתו בעיר
 דוד 21 ויקחו כל עם יהודה את עזريا והוא בן ש
 עשרה שנה וימליך אותו תחת אביו אמץיהו 22 הוא
 בנה את אילת וישבה ליהודה אחורי שכוב המלך
 עם אבתו 23 בשנת חמיש עשרה שנה לאמץיהו

דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים--
 מלכי ישראל ²² הוא דבר יהוה אשר דבר אל
 יהוא לאמר בני רבייעים ישבו לך על כסא ישראל
 ויהי כן ²³ שלום בן יביש מלך בשנת שלשים ותשע
 שנה לעזיה מלך יהודה ומלך ירח ימים בשומרון
¹⁴ ויעל מנחם בן נדי מתרצה ויבא שומרון ויקד את
 שלום בן יביש בשומרון וימיתהו ומלך תחתיו ¹⁵
 יותר דברי שלום וקשו אשר קשר הנם כתובים
 על ספר דברי הימים-- מלכי ישראל ¹⁶ או ייכה
 מנחם את תפשה ואת כל אשר בה ואת גבולה
 מתרצה-- כי לא פתח ויקד את כל החרותיה בקע
¹⁷ בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה
 מלך מנחם בן נדי על ישראל עשר שנים-- בשומרון
¹⁸ ויעש הרע בעני יהוה לא סדר מעל חטאota
 ריבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל-- כל ימי
¹⁹ בא פול מלך אשר על הארץ ויתן מנהם לפול
 אלף ככר כסף-- להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה
 בידו ²⁰ ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל
 גבורי החיל לחת מלך אשר חמשים שקלים
 כסף לאיש אחד וישב מלך אשר ולא עמד שם
 בארץ ²¹ יותר דברי מנחם וכל אשר עשה הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים-- מלכי ישראל
 וישכב מנחם עם אבתו ומלך פקחיה בנו תחתיו
²² בשנות חמשים שנה לעזיה מלך יהודה מלך
 פקחיה בן מנחם על ישראל בשומרון-- שנים ²³
 ויעש הרע בעני יהוה לא סדר מהטאota ירבעם
 בן נבט אשר החטיא את ישראל ²⁴ ויקד עליו
 פקח בן מליהו שלישיו ויכהו בשומרון בארכמו
 בית מלך (המלך) את ארגב ואת האריה ועמו
 חמשים איש מבני גלעדים וימתחו ומלך תחתיו ²⁵
 יותר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים
 על ספר דברי הימים-- מלכי ישראל ²⁷ בשנת
 חמשים ושתיים שנה לעזיה מלך יהודה מלך פקח

מלךים ב

וישכב אחזו עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעיר דוד
וימלך חזקיהו בנו תחתיו

17 בשתה שטים עשרה לאחז מלך יהודה מלך
הושע בן אלה בשמרון על ישראל-תשע שנים
² וייעש הרע בעני יהוה רק לא כמלך ישראל
אשר היו לפניו ³ עלייה שלמנאסר מלך אשר
ווייה לו הושע עבר וישב לו מנהה ⁴ ויימצא מלך
אשר בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא
מלך מצרים ולא העלה מנהה למלך אשר כ שנה
בשנה ויעצרכו מלך אשר ויאסרו בית כלא ⁵
ויעל מלך אשר בכל הארץ ויעל שמרון ויצר
עליה שלש שנים ⁶ בשתה התשעית להושע לכד
מלך אשר את שמרון ויגל את ישראל אשרה
וישב אותם בחלה ובחברו נהר גוזן-ווערי מדין ⁷
וייחי כי חטא בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה
אחים מארץ מצרים מתחת ייד פרעה מלך מצרים
ויראו אלהים אחרים ⁸ וילכו בחקות הגויים אשר
הוריש יהוה מפניהם ⁹ ויהפאו בני ישראל ומלאיכי ישראל אשר
עשו ⁹ ויהפאו בני ישראל בדברים אשר לא כן
על יהוה אלהיהם ויבנו להם במותם בכל ערים
מן גדר נזירים עד עיר מבצר ¹⁰ ויצבו להם
מצודות ואשרים על כל גבעה ותחת כל עץ
רענן ¹¹ ויקטרו שם בכל במותם אשר הגלה
יהוה מפניהם וייעשו דברים רעים להכיס את
יהוה ¹² ויעבדו הנגלים אשר אמר יהוה להם
לא תעשו את הדבר הזה ¹³ וייעד יהוה בישראל
וביהודה ביד כל נבייו (نبيיא) כל זה לא אמר
שבו מדריכים הרעים ושמרו מחותי קחותי ככל
התורה אשר צויתי את אבותיכם-ואשר שלחתי
אליכם ביד עבדי הנביאים ¹⁴ ולא שמעו ויקשו
את ערכם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה
אליהם ¹⁵ וימאסו את חוקיו ואת בריתו אשר כרת
את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בהם וילכו אחרי

מאלות וארכמים (וארכמים) באו אילית וישבו שם
עד היום הזה ⁷ וישלח אחז מלאכים אל תגלת
פלסר מלך אשר לאמור עבדך ובנק אני עלה
והושעני מכך מלך ארם ומפק מלך ישראל הקומיים
על ⁸ ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בית
יהוה ובאזורות בית המלך וישלח למלך אשר
שחר ⁹ וישמע אליו מלך אשר ויעל מלך אשר
אל דמשק ויחפשו ויגלה קירה ואת רצין המיטה
וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך
אשר דמשק וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח
מלך אחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח
וاثת לבנייתו-לכל מעשה בו ויבן אוריה הכהן את
המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מרדמקן ¹⁰
עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מרדמקן ¹¹
ויבא המלך מרדמקן וירא המלך את המזבח ויקרב
המלך על המזבח ויעל עליו ¹² ויקטר את עלתו
וاثת מנהתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים
אשר לו על המזבח ¹³ וاثת המזבח הנחשת אשר
לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח
ומבין בית יהוה ויתן אותו על ירך המזבח צפונה
ויצחו (ויצוח) המלך אחז את אוריה הכהן
לאמור על המזבח הנדול הקטן את עלת הבקר
וاثת מנחת הערב ואת עלת המלך וاثת מנהתו ואת
עלת כל עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עליה
וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה ליה
לבקר ¹⁴ וייעש אוריה הכהן מכל אשר צוה המלך
אחז ¹⁵ ויקצין המלך אחז את המנסרות המכונת
ויסר מעלהיהם ואת (את) הכיר ואת הים הורד מעל
הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אותו על מרצפת
אבניים ¹⁶ ואת מיסך (מוסך) השבת אשר בנו בביה
וاثת מבוא המלך החיצונה--הסב בית יהוה מפני
מלך אשר ¹⁷ יותר דברי אשר עשה הלאם
תחובים על ספר דברי הימים-למלך יהודה ²⁰

30 ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא ³¹ והעוים עשו נבחז ואת תרתק והספוריום שרפפים את בנויהם באש לאדרמלך ועמנלך אלה ספרדים (אליהו ספוריום) ³² וייהיו יראים את יהוה ויעשו להם מקומות כהני במוות ויהיו עושים להם בבית הבמות ³³ את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו עבדים כמשפט הגויים אשר הגלו אתם משם ³⁴ עד היום הזה הם עושים כמשפטים הראשונים איןם יראים את יהוה ואיןם עושים בחקתם וכמשפטם וכتورה וכמצוחה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל ³⁵ ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לא אמר לא תיראו אליהם אחרים ולא תשתחוו להם--ולא העבדות ולא טובחו להם ³⁶ כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרע נתניה-- אתו תיראו ولو תשתחוו ولو טובחו ³⁷ ואת החיקם ואת המשפטים והتورה והמצוחה אשר כתב לכם-- תשמרון לעשوت כל הימים ולא תיראו אליהם אחרים ³⁸ והברית אשר כרתتي אתכם לא תשחחו ולא תיראו אלהים אחרים ³⁹ כי אם את יהוה וללא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים ⁴⁰ ויהיו הגויים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבתם הם עושים עד היום הזה

18 יהי בשנה שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקה בן אחו מלך יהודה ² בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשעה שנה מלך בירושלם ושם אמו אביו בת זכריה ³ ויעש הייש בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו ⁴ הוא הסיר את הבמות ושבר את המזבח וכרת את האשרה וכחת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן

ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבליך עשו כהן ¹⁶ ויעצבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שניים (שני)unnelim ויעשו אישרה ושתחוו לכל צבא השמיים ויעבדו את בעל ¹⁷ ויעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לשוטר הענין יהוה--להכיעס ¹⁸ ויהאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רक שבת יהודה לברדו ¹⁹ גם יהודה--לא שמר את מצוחה יהוה אלהיהם וילכו בחוקות ישראל אשר עשו ²⁰ וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענמ ויתנמ בידם--עד אשר השליכם מפנוי ²¹ כי קרע ישראל מעל בית דוד וימליך את ירבעם בן נבט יודא (ויה) ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאנה נדולה ²² וילכו בני ישראל בכל חטאונות ריבעם אשר עשה לא סרו ממנה ²³ עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנכאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה ²⁴ ויבא מלך אשר דבר ביד כל בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעיריה ²⁵ ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות וההיו הרגנים בהם ²⁶ ויאמרו מלך אשר לאמր הנויים אשר הגלית ותשב בעיר שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בהם את האריות והנום ממיתים אותם כאשר אין ידעים את משפט אלהי הארץ ²⁷ ויצו מלך אשר לאמր הליכו שמה אחד מהכהנים אשר הגליתם שם וילכו וישבו שם וירם את משפט אלהי הארץ ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בቤת אל ויהי מורה אתם איך ייראו את יהוה ²⁹ ויהיו עושים גוי נgio אלהי ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי נgio בעיריהם אשר הם ישבים שם

ב**ביהוה אלהי ישראַל בטח ואחריו לא היה כמוהו**
 בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו ⁶ וודרך ביהוה
 בטחת כי מרדת بي ²¹ עתה הנה בטחת לך על
 משענת הקנה הרצוץ זהה על מצרים אשר יסמרק
 איש עלייו ובא בכפוף נקבה כן פרעה מלך מצרים
 לכל הבטחים עליו ²² וכי תאמרון אליו אל יהוה
 אלהינו בטחנו הלוּא הוא אשר הסיר חזיקתו את
 במתיו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה ולירושלם
 לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלים ²³ ועתה
 התערב נא את אדני את מלך אשור ואנה לך
 אלפיים סוסים אם תוכל להת לך רכבים עליהם ²⁴
 ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני--הקטנים
 ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים ²⁵ עתה
 המבלעד יהוה עליتي על המקום הזה להשחתו
 יהוה אמר אליו עלה על הארץ הזאת והשחתה
²⁶ ויאמר אליכם בן חלקייחו ושבנה ויואח אל
 רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמייה--כי שמעים
 אנחנו ואל תדבר עמו יהודית באזני העם אשר
 על החמה ²⁷ ויאמר אליהם רבשקה העל אדניך
 ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא
 על האנשים היישבים על החמה לאכל את חריהם
 (צואתם) ולשתות את שנייהם (מיימי רגיהם)
 עמכם ²⁸ ויעמד רבשקה ויקרא בקהל גدول יהודית
 וידבר ויאמר שמעו דבר המלך הנדול מלך אשור
 כה אמר המלך אל ישא לכם חזיקתו כי לא יוכל
 להציג אתכם מידו ³⁰ ואל יבטיח אתכם חזיקתו
 אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את
 העיר הזאת בידי מלך אשור ³¹ אל תשמעו אל
 חזיקתו כי כה אמר מלך אשור עשו אני ברכה
 וצאו אליו ואכלו איש גפנו ואיש תאנטו ושתו איש מי
 ברו ³² עד בא ולקחתי אתכם אל ארץ הארץ
 ארץ דן ותירוש ארץ לחם וכרכומים ארץ זית יצחר
 ודרש וחו ולא תמתו ולא תשמעו אל חזיקתו כי
 יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו ³³ הצליל הצליל
 אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת ²⁰ אמרתך
 אמרו נא אל חזיקתו כה אמר המלך הנדול מלך
 אליךם בן חלקייחו אשר על הבית ושבנה הספר
 במיסתך בנסיך המזcur ¹⁹ ויאמר אליהם רבשקה
 אמרך מה הבטחון הזה אשר בטחת ²⁰ אמרתך
 יהוה ואחריו לא היה כמוהו
 לא סר מאחריו ושמר מצותיו אשר צוה יהוה
 את משה ⁷ והוא עמו בכל אשר יצא ישכיל
 וימרד במלך אשור ולא עברו ⁸ הוא הכה את
 פלשתים עד עזה ואת גבולה ממנדל נוצרים עד
 עיר מצרא ⁹ ויהו בשנה הרביעית למלך חזיקו--
 היא השנה השביעית להושע בן אלה מלך ישראל
 עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון--ויצר עליה
¹⁰ וילכדה מקצהה שלש שנים בשנת שש לחזקיה
 היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון
 בויגל מלך אשור את ישראל אשורה ויונחם בחלה
 ובחבור נهر גנון--וערי מדי ¹¹ על אשר לא שמעו
 בקהל יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל
 אשר צוה משה עבר יהוה ולא שמעו ולא עשו ¹²
 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה עליה שנחריב
 מלך אשור על כל ערי יהודה אל מלך אשור לכישיה
¹⁴ ווישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשור לכישיה
 לאמר חטאתי שוב מעלי--את אשר תנתן עלי אשא
 וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה שלש
 מאות כבר כסף ושלשים ככר זהב ¹⁵ וייתן חזקיה
 את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובאוצרות בית
 המלך ¹⁶ בעת היה קצץ חזקיה את דלתות היכל
 יהוה ואת האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה
 ויתنم למלך אשור ¹⁷ ווישלח מלך אשור את תרתן
 ואת רב סריס ואת רבשקה מן לכיש אל המלך
 חזקיה בחיל כבד--ירושלים ויעלו ויבאו ירושלים
 ויעלו ויבאו ויעמדו בחעלת הברכה העליונה אשר
 במסלה שדה כבש ¹⁸ וויקראו אל המלך ויצא אליהם
 אליכם בן חלקייחו אשר על הבית ושבנה הספר
 ויואח בן אסף המזcur ¹⁹ ויאמר אליהם רבשקה
 אמרך מה הבטחון הזה אשר בטחת ²⁰ אמרתך

ורצף ובני עדן אשר בתה לאשר ¹³ או ימלך חמת
ומלך ארדס ומלך לעיר ספרדים הנע וועה ¹⁴ וויה
חזקתו את הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל
בבית יהוה ויפרשחו חזקתו לפני יהוה ¹⁵ ויתפלל
חזקתו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב
הכרבים אתה הוא האלהים לברך לכל מלכות
הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ ¹⁶ הטה
יהוה אונך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את
דברי סנהדריב אשר שלחו להרף אלהים חוי ¹⁷

אמנם יהוה החביבו מלכי אישור את הגוים-ואת
ארצם ¹⁸ ונתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים
המה כי אם מעשה ידי אדם עז ואבן--ויאבדום
¹⁹ ועתה יהוה אלהינו הושענו נא מידו וידעו כל
מלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לברך ²⁰
וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקתו לאמר כי
אמר יהוה אלהי ישראלי אשר התפללה אליו אל
סנהדריב מלך אשורי שמעתי ²¹ זה הדבר אשר דבר
יהוה עליו בוה לך לענה לך בתולת בת ציון--
אחריך ראש הנעה בת ירושלם ²² את מי חרפת
ונגדת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עניך על
קדוש ישראלי ²³ ביד מלאכיך חרפת אידי ותאמיר
ברכב (ברב) רכבי אוינו עליות מרים הרום ירכתי
לבנון ואכרת קומת ארוזיו מבוחר ברשו ואכואה
מלון קצח יעדר כרמלו ²⁴ אני קרתי ושתיתי מים
זרים ואחריך בכם פעמי כל יארוי מצור ²⁵ הלא
שמעת למורתך אתה עשית למיימי קדם ויצתרתיה
עתה הביאתייה--ותהי להשות גלים נצימערם
בצורות ²⁶ וישביהם קצרי ייד--חטו ויבשו היועש
שדה וירק דשא חציר גנות ושדפה לפני כמה ²⁷
ושבתך וצאתך ובאך ידעתו ואת התרגוץ אליו ²⁸
יען התרגוץ אליו ושאנך עליה באזני--ושמתה חיי
באפק ומתיyi בשפתייך והשבתייך בדרך אשר באת
בה ²⁹ וזה לך האות--אכול השנה ספיק ובענה

אלחי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור ³⁴
אייה אלהי חמת וארפְּד איה אלהי ספרדים--הגע
ועזה כי הצללו את שמרון מידי ³⁵ מי בכל אלהי
הארצות אשר הצללו את ארצם מידי כי יציל יהוה
את ירושלים מידי ³⁶ והחרישו העם ולא ענו אותו
דבר כי מצות המלך היא לא אמר לא תענהו ³⁷ ויבא
אליקים בן חלקיה אשר על הבית ושבנא הספר
וויואח בן אסף המזcur אל חזקתו--קרועי בנדים
וינדו לו דברי רבשה

19 **ויהי** **כשמע** **המלך** **חזקתו** **ויקרע** **את** **בנדיו**
ויתכס בשק ויבא בית יהוה ² וישלח את אליקים
אשר על הבית ושבנא הספר ואת זקנין הכהנים
מוחכים בשקים--אל ישעיהו הנביא בן אמוץ ³
ויאמרו אליו כי אמר חזקתו يوم צרה ותוכחה
ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח
אין לדדה ⁴ أولי ישמע יהוה אלהיך את כל
דברי רבשה אשר שלחו מלך אשורי אדני לחרפ
אליהם Dio ותוכחה בדברים אשר שמע יהוה אלהיך
ונשאת הפללה بعد השארית הנמצאה ⁵ ויבאו עבדיו
המלך חזקתו--אל ישעיהו ⁶ ויאמר להם ישעיהו
כה תאמرون אל אדניכם כי אמר יהוה אלהיך
מן הדברים אשר שמעת אשר נדפו נעריו מלך
אשר אני ⁷ הנסי נתן בו רוח ושמע שמועה ושב
לארצו והפלתי בחרב בארץ ⁸ וישוב רבשה
וימצא את מלך אשורי נלחם על לבנה כי שמע כי
נסע מלכיש ⁹ ווישמע אל תרתקה מלך כוש לאמר
הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל
חזקתו לאמר ¹⁰ כה תאמرون אל חזקתו מלך
יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בטח
בו לא אמר לא נתן ירושלים ביד מלך אשור ¹¹
הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל
הארצות--להחרימים אתה תנצל ¹² הצללו אתם
אלחי הגוים אשר שהתו אבותי את גזון ואת חREN

השניות סחיש ובסנה השלישיות זרעו וקצרו ונטו
כרמים- ואכלו פרים ³⁰ ויספה פליטה בית יהודה
הנשארה-- שרש למטה ועשה פרי למלחה ³¹ כי
miroroshel תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת
יהוה (צבאות) תעשה זאת ³² לכן כי אמר יהוה
אל מלך אשר לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה
שם חץ ולא יקדמנה מנגן ולא ישפך עליה סללה
בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא
³³ יבא נאם יהוה ³⁴ וננוווי אל העיר הזאת להושעה-
למעני ולמען דוד עברי ³⁵ ויהי בלילה ההוא יצא
מלך יהוה וירק במחנה אשר מראה שמנונים וחמשה
אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגירים מתים ³⁶
וישע וילך וישב סנהריב מלך אשר וישב בנינווה
³⁷ ויהי הוא משתחווה בית נסיך אלהו ואדרמלך
ושראצר (בניו) הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ
אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו

מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר
הlek הצל עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות ¹⁰
ויאמר יחזקיהו נקל לצל לננות עשר מעלות לא כי
ישוב הצל אחרנית עשר מעלות בו ויקרא ישעיהו
הنبي אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדת
בעלת אהז אהרנית- עשר מעלות ¹² בעלת היהא
במעלות אהז אהרנית שלח ברادر בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים
ומנה- אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו ¹³
וישמע עליהם חזקיהו ויראמ את כל בית נכתה
את הכסף ואת הזהב ואת הבשمرין ואת שמן הטוב
 ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתו לא
היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו- ובכל
משמעותו ¹⁴ ויבא ישעיהו النبي אל המלך חזקיהו
ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבא
אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל
¹⁵ ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל
אשר בביתי ראו- לא היה דבר אשר לא הראיתם
באוצרתי ¹⁶ ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר
יהוה ¹⁷ הנה ימים באים ונsha כל אשר בביתך
ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבליה לא יותר
דבר אמר יהוה ¹⁸ ומبنיך אשר יצאו ממד אשר
תולד- יקח (קחו) והוא סריסים בהיכל מלך
בכל ¹⁹ ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה
אשר דברת ויאמר הלי אם שלום ואמת יהוה
בימי ²⁰ יותר דבריו חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה
את הברכה ואת התעללה ויבא את הימים העירה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים- למלך
יהודה ²¹ וישכב חזקיהו עם אביו וימלך מנשה
בנו תחתיו

21 בן שטים עשרה שנה מנשה במלךו וחמשים
וחמש שנה מלך בירושלים ושם אמו חפצי בה ²
ויעש הרע בעני יהוה- כתועבת הגויים אשר הוריש
יהוה מפני בני ישראל ³ וישב ויבן את הרים
השלישי בית יהוה ⁹ ויאמר ישעיהו זה לך האות

בנְגָלִים אֲשֶׁר עָבַד אָבִיו וַיַּעֲזֹב אֶת־יְהוָה בְּנֵי תְּחִתּוֹ²³ בֶּן
עֲשָׂרִים וָשָׁתִים שָׁנָה אָמַן בְּמֶלֶךְ וְשָׁתִים שָׁנָה מֶלֶךְ
בֵּירֶשֶׁלֶם וְשֵׁם אָמוֹן מֶשְׁלָמָת בַּת חֶרוּץ מִן יְתָבָה
וַיַּעֲשֶׂה הָרָע בְּעַנִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מִנְשָׁה אָבִיו
וַיַּלְךְ בְּכָל הַדָּرֶךְ אֲשֶׁר הָלַךְ אָבִיו וַיַּעֲבֹד אֶת
יְהוָה אֱלֹהֵי אָבִיו וַיַּשְׁתַּחַוו לְהָם²⁴ וַיַּעֲזֹב אֶת
עַדְיוֹ אָמַן עַלְיוֹ וַיַּמְתַהֵּט אֶת הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ²⁵ וַיַּדַּע
הָרָץ אֶת כָּל הַקְשָׁרִים עַל הַמֶּלֶךְ אָמַן וַיַּמְלִיכֵו
עַם הָרָץ אֲתָא יְאַשְׁיָהוּ בְּנֵי תְּחִתּוֹ²⁶ וַיַּתְהַרְבֵּר
אָמַן אֲשֶׁר עָשָׂה הָלָא הָם כְּתוּבִים עַל סְפַר דְּבָרֵי
הַיּוֹםִים--לְמֶלֶכי יְהוּדָה²⁷ וַיַּקְרַב אָטוֹ בְּקִרְבָּתוֹ בְּנֵי
עַזָּוָה וַיַּמְלֵךְ יְאַשְׁיָהוּ בְּנֵי תְּחִתּוֹ

22 בְּנֵי שְׁמַנָּה שָׁנָה יְאַשְׁיָהוּ בְּמֶלֶךְ וְשָׁלְשִׁים וְאַחַת
שָׁנָה מֶלֶךְ בֵּירֶשֶׁלֶם וְשֵׁם אָמוֹן יְדִידָה בַּת עֲדִיה
מִבְצָקָת² וַיַּעֲשֶׂה הַיְשָׁר בְּעַנִּי יְהוָה וַיַּלְךְ בְּכָל דָּרֶךְ
דוֹד אָבִיו וַיַּאֲסֵר יְמִין וְשָׁמָאל³ וַיַּהַי בְּשֶׁמֶן
עַשְׁרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ יְאַשְׁיָהוּ שֶׁלָחַ המֶלֶךְ אֶת שְׁפָן בֶּן
אַצְלָיו בֶן מְשָׁלָם הַסְּפָר בֵּית יְהוָה לְאמֹר⁴ עַלְהָה
אַצְלָיו בֶן מְשָׁלָם הַסְּפָר בֵּית יְהוָה לְאמֹר⁴ עַלְהָה
אַל חַלְקֵיָהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיַּתְמַמֵּת הַכָּסֶף הַמּוּבָא
בֵּית יְהוָה--אֲשֶׁר אָסְפוּ שְׁמָרִי הַסְּפָר מִאַת הָעָם⁵
וַיַּתְהַנֵּה (וַיַּתְהַנֵּה) עַל יְד עַשְׁיַהַמְּלָאָכָה הַמִּפְקָדִים
בְּבֵית (בֵּית) יְהוָה וַיַּתְנוּ אָתוֹ לְעַשְׁיַהַמְּלָאָכָה אֲשֶׁר
בֵּית יְהוָה לְחֹזֶק בְּדַק הַבֵּית⁶ לְחַרְשִׁים וּלְבָנִים
וּלְגָדִירִים וּלְקָנוֹתִים עַצְים וְאַבְנִי מִחְצֵב לְחֹזֶק אֶת
הַבֵּית⁷ אֶךְ לֹא יַחֲשֵׁב אֶתְכָּסֶף הַנְּתָן עַל יְדֵם כִּי
בְּאַמְוֹנָה הָם עַשְׁיִם⁸ וַיֹּאמֶר חַלְקֵיָהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
עַל שְׁפָן הַסְּפָר סְפָר הַתּוֹרָה מִצְאָתִי בֵּית יְהוָה
וַיִּתְן חַלְקִיהָ אֶת הַסְּפָר אֶל שְׁפָן וַיַּקְרָא אָבוֹ⁹ וַיַּבָּא
שְׁפָן הַסְּפָר אֶל המֶלֶךְ וַיִּשְׁבַּע אֶת המֶלֶךְ דָבָר וַיֹּאמֶר
הַתִּכוֹן עַבְדִיךְ אֶת הַכָּסֶף הַמִּצְאָה בְּבֵית וַיַּתְהַנֵּה עַל
יְד עַשְׁיַהַמְּלָאָכָה הַמִּפְקָדִים בֵּית יְהוָה¹⁰ וַיַּגְדֵּל שְׁפָן
הַסְּפָר לְמֶלֶךְ לְאמֹר סְפָר נְתַן לִי חַלְקִיהָ הַכֹּהֵן

אֲשֶׁר אָבֵד חֹזְקִיהָוּ אָבִיו וַיַּקְמֵם מִזְבְּחָת לְבָעֵל וַיַּעֲשֵׂה
אֲשֶׁר כָּאֶשֶׁר עָשָׂה אָחָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחַוו
לְכָל צְבָא הַשָּׁמִים וַיַּעֲבֹד אֶתְכָּסֶף 4 וַיַּבְנֵה מִזְבְּחָת בְּבֵית
יְהוָה אֲשֶׁר יֹהוָה בֵּירֶשֶׁלֶם אֲשֶׁר שָׁמֵי
5 וַיַּבְנֵן מִזְבְּחָות לְכָל צְבָא הַשָּׁמִים בְּשָׁתִי חֶצְרוֹת
בֵּית יְהוָה 6 וַיַּעֲבֹר אֶת בְּנֵי בָשָׂר וְעַונְןָ וְנַחַשׁ וְעַשְ׈ה
אָבוֹ וַיַּדְעַנְים הָרְבָה לְעַשְׂוֹת הָרָע בְּעַנִּי יְהוָה--
לְהַכְּנִיס 7 וַיִּשְׁמַם אֶת פִּסְלַת הָאֲשֶׁר עָשָׂה--בְּבֵית
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל דָוִד וְאֶל שְׁלֹמֹה בָנָו בְּבֵית הָהָר
וּבֵירֶשֶׁלֶם אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי מִכֹּל שָׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
אָשֶׁר שָׁמֵי לְעוֹלָם 8 וְלֹא אָסִיף לְהַגִּיד גָּנְלִי יִשְׂרָאֵל מִן
הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֶבֶוּתָם רַק אִם יִשְׁמְרוּ לְעַשְׂוֹת
כָּל אֲשֶׁר צִוָּתִים וְלְכָל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה אֲתֶם
עַבְדֵי מֹשֶׁה 9 וְלֹא שְׁמַעְיוּ וְיִתְעַמֵּד מִנְשָׁה לְעַשְׂוֹת אֲתֶם
הָרָע מִן הַגּוֹנִים אֲשֶׁר הַשְׁמִיד יְהוָה מִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
10 וַיַּדְבֵּר יְהוָה בַּיּוֹם עַבְדֵי הַגְּבִיאִים לְאמֹר 11 יְעַן
אֲשֶׁר עָשָׂה מִנְשָׁה מֶלֶךְ יְהוָה הַתְּעֻבּוֹת הָאָלָה--
הָרָע מִכֹּל אֲשֶׁר עָשָׂו הַאמְרִי אֲשֶׁר לְפָנָיו וַיַּחֲטָא נָם
אֶת יְהוָה בְּגַלְוָיו 12 לְכָן כִּי אָמַר יְהוָה אֱלֹהִי
יִשְׂרָאֵל הַנָּנוּ מִבְּיאָרָה עַל יִרְשָׁלָם וַיַּהַדְּרֵה אֲשֶׁר
כָּל שְׁמַעְיוֹ (שְׁמַעְהָ) --תִּצְלֹנָה שְׁתִי אָזְנוֹ 13 וּנְשִׁירָיו
עַל יִרְשָׁלָם אֶת קוֹשְׁמָרָן וְאֶת מִשְׁקָלָת בֵּית אֲחָבָה
וּמִיחְיָה אֶת וּרְשָׁלָם אֶת קַוְשָׁמָרָן וְאֶת מִשְׁקָלָת
וְהַפְּךְ עַל פְּנֵיהֶן 14 וּנְגַטְתֵּר אֶת שְׁאָרִית נְחַלְתִּי וְנַתְּנִים
בְּיַד אַיִבָּהִים וְהִיּוּ לְבָזָז וְלִמְשָׁה לְכָל אַיִבָּהִים 15--
יְעַן אֲשֶׁר עָשָׂו אֶת הָרָע בְּעַנִּי וַיְהִי מִכְעָסִים אֲתִי--
מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵצָא אֶת כָּסֶף הַמִּצְאָה עַמְּדָה וְעַד הַיּוֹם
הָוּה 16 וְגַם דָמָ נְקִי שְׁפָק מִנְשָׁה הָרְבָה מֵאָדָע
אֲשֶׁר מַלְאָאת יִרְשָׁלָם פָה לְפָה--לְבַד מִחְטָאתוֹ
אֲשֶׁר הַחֲטִיא אֶת יְהוָה לְעַשְׂוֹת הָרָע בְּעַנִּי יְהוָה
17 וַיַּוְתַּר דְּבָרֵי מִנְשָׁה וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וַחֲטָא תָוֹ אֲשֶׁר
חַטָּא הָלָא הָם כְּתוּבִים עַל סְפַר דְּבָרֵי הַיּוֹם--
לְמֶלֶכי יְהוּדָה 18 וַיַּשְׁכַּב מִנְשָׁה עִם אָבִיו וַיַּקְרָב

ללבת אחר יהוה ולשמर מצותיו ואת עדותיו ואת
 חקתו בכל לב וככל נפש להקים את דברי הברית
 הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם
 בברית ⁴ ויצו המלך את חלקייו הכהן הנדול ואת
 כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה
 את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה וכל צבא
 השמיים וישראל מוחז לירושלים בשדרות קדרון
 ונשא את עפרם בית אל ⁵ והשבית את הכהנים
 אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות ערי יהודה
 ומסבי ירושלים ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח
 ולמזלות ולכל צבא השמיים ⁶ ויצא את האשריה
 מבית יהוה מוחז לירושלים אל נחל קדרון וישרפּ
 אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישליך את עפרה על
 קבר בני העם ⁷ ויתץ את בת הקדשים אשר בכור
 יהוה אשר הנשים ארונות שם בתים--לאשרה ⁸ ויבא
 את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות
 אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד באר שבע
 ונתץ את במות השעריים אשר פתח שער יהושע
 שר העיר אשר על שמואל איש בשער העיר ⁹ אך
 לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם
 כי אם אכלו מוצות בתוך איזיהם ¹⁰ וטמא את
 החפת אשר בני בני (בן) הנם לבalto להעביר
 איש את בנו ואת בתו באש--מלך ¹¹ בו ישבת את
 הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית
 יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס אשר בפירות
 ואת מרכבות המשמש שرف באש ¹² ואת המזבחות
 אשר על הגג עליית אחז אשר עשו מלכי יהודה
 ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית
 יהוה--נתץ המלך וירץ שם והשליך את עפרם אל
 נחל קדרון ¹³ ואת הבמות אשר על פני ירושלם
 אשר מימין להר המשחיות אשר בנה שלמה מלך
 ישראל לעשתרת שקן צידנים ולכמוש שקן מואב
 ולמלכים תועבה בני עמון--טמא המלך ¹⁴ ושבר
 ויקראו שפן לפני המלך ¹⁵ בו יודי כשם המלך את
 דברי ספר התורה ויקרע את בנדיו ¹⁶ ויצו המלך
 את חלקייה הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבר
 בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עשה עבר המלך--
 לא אמר ¹⁷ לכדו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם
 ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא זהה כי
 גדולה חמתה יהוה אשר היא נצחה בנו על אשר
 לא שמעו אבתינו על דברי הספר זהה לעשות
 ככל הכתוב עליינו ¹⁸ וילך חלקייה הכהן ואחיקם
 ועכבר ושפן ועשה אל חלדה תנבייה אשת שלם
 בן תקווה בן חרחים שמר הבנדים והוא ישבת
 בירושלם במשנה וידברו אליה ¹⁹ והתאמר אליו
 כי אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר רעה אל
 אתכם אליו ²⁰ כי אמר יהוה הנני מביא רעה אל
 המקום הזה ועל ישביו--את כל דברי הספר אשר
 קרא מלך יהודה ²¹ תחת אשר עזובני ויקטרו
 לאלהים אחרים למען הצעיסני בכל מעשה ידיהם
 ונצחה חמתה במקום הזה ולא חכבה ²² ואל מלך
 יהודה השלח אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו
 אליו כי אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר
 שמעת ²³ יען לך לבבך ותគע מפי יהוה בשמי
 אשר דברתי על המקום הזה ועל ישביו להוו
 לשמה ולקללה ותקרע את בנדיך ותבכה לפני
 גنم אני שמעתי נאם יהוה ²⁴ לכן הנני אספך על
 אבתיך ונאספה אל קברתיך בשלום ולא תרانيا
 ענייך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה
 וישבו את המלך דבר

23
 וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה
 וירושלם ² ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה
 וכל ישבי ירושלם אותו והכהנים והנביאים וכל
 העם למקטן ועד גدول ויקרא באוניהם את כל
 דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה ³ ויעמד
 המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה

ויאמר יהוה נם את יהודת אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלים ואת הבית אשר אמרתי יהודיה שמי שם ²⁸ ויתר דברי אישתו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים--למלך יהודה ²⁹ בימייו עללה פרעה נכח מלך מצרים על מלך אשורי--על נהר פרת וילך המלך אישתו לקראוו וימתאשו--בדבר יהוה אשר קרא איש האלים ממנדו ויבאהו ירושלים ויקברדו בקברתו ויקח עמו הארץ את יהואחו בן אישתו וימשחו אותה וימליכו תחת אביו ³¹ בן עשרים ושלש שנה יהואחו במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמרו יודהה בת ירמיהו מלבנה ³² ויעש הרע בעני יהודה ככל אשר עשו אביו ³³ ויאסרו פרעה נכח ברבליה בארץ חמת במלך (מלך) בירושלם ויתן ענש על הארץ מה בכור כסף וככבר זהב ³⁴ וימלך פרעה נכח את אליקים בן אישתו תחת אישתו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחו לכהן ויבא מצרים וימת שם ³⁵ והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה--אך העיריך את הארץ לחת את פערעה עליים וככל אשר עשו פסח ליהוה אלהיכם--ככתוב על הספר הברית הז ²² כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל מי מלכי ישראל--ומלכי יהודה ²³ כי אם בשמנה עשרה שנה למלך אישתו נעשה הפסח הזה ליהוה--בירושלם ²⁴ וכן את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת הנגלים ואם כל השלוצים אשר נראו בארץ יהודה עשו אבינו את המצוות ויכרתת את האשרים וימלא את מקומו עצמות אדם ¹⁵ וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה ירכבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל--גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתן ושרכ את הבמה הדק לעperf וشرف אשרה ¹⁶ ויפן אישתו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרכ על המזבח ויטמאו--בדבר יהוה אשר קרא איש האלים אשר קרא את הדברים האלה ¹⁷ ויאמר--מה הצין הלו אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשת על המזבח בית אל ¹⁸ ויאמר הניחו לו איש אל נגע עצמותיו וימלטו עצמותיו--את עצמות הנביא אשר בא משמדון ¹⁹ וגם את כל בת הרים אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכיסיס--הסיר אישתו ויעש להם--ככל המשעים אשר עשה בבית אל ²⁰ ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרכ את עצמות אדם עליהם וישב ירושלם ²¹ ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם--ככתוב על ספר הברית הז ²² כי לא נעשה כפסח הזה מימי ישראל

24 בימיו עלה נכדרנائز מלך כלל ויהיו לו יהוקים עבר שלש שנים וישב וימרד בו 2 ווישלח יהוה בו את גדוריו כshedim ואת גדוריו ארם ואת גדוריו מואב ואת גדוריו בני עמון וישראלם ביהודה להאבידיו לדבר יהוה--אשר דבר ביד עבדיו הנכאים 3 אך על פי יהוה הייתה ביהודה להסיר מעל פניו--בחחת מגשא כל אשר עשה 4 ונגט

את המצוות ויכרת את האשרים וימלא את מקומו
עצמות אדם ¹⁵ וכן את המזבח אשר בבית אל
הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל--نم את המזבח ההוא ואת הכינה נתץ
וישרפ את הבמה הדק לעפר ושרפ אשרה ¹⁶ ויפן
יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח
ויקח את העצמות מן הקברים וישרפ על המזבח
ויטמאו--כרבר יהוה אשר קרא איש האלים
אשר קרא את הדברים האלה ¹⁷ ויאמר--מה חציוין
הלו אשר אני ראה ויאמרו אלו אנשי השיר הקבר
איש האלים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים
ההלה אשר עשית על המזבח בית אל ¹⁸ ויאמר
הניחו לו איש אל נגע עצמותיו וימלטו עצמותו--
את עצמות הנביא אשר בא משמרון ¹⁹ וכן את כל
בתיה הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי
ישראל להכעיס--הסיר ياשיהו ויעש להם--ככל
המעשים אשר עשה בבית אל ²⁰ ויזבח את כל כהני
הבמות אשר שם על המזבחות וישרפ את עצמות
אדם עליהם וישב ירושלים ²¹ ויזכו המלך את כל
העם לאמור עשו פסח ליהוה אלהיכם--ככתוב על
ספר הברית הזזה ²² כי לא נעשה כפסח הזה מימי
השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי
ישראל--ומלכי יהודה ²³ כי אם בשמנה עשרה שנה
למלך ياשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה--בירושלים
וגם את האבות ואת הידענים ואת התדרפים ואת
הגולמים יאמ כלהשלמים אשר נראו בארץ יהודה

ובירושלם--בעד יאשיהו למן הימים את דבריו
התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקייו
הכהן בית יהוה ²⁵ וכמהו לא היה לפניו מלך
אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל
מאדו--ככל תורה משה ואחריו לא קם כמוهو ²⁶
אך לא שב יהוה מחרון אףו הנדול אשר חרה ابو
bihoudah--על כל הכהנים אשר הכויסו מנשה ²⁷

25 ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדר השער
בעשור לחדר בא נבכדנאצ'ר מלך בכל הוא וכל
חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב
2 ותבא העיר במוצר עדר עשתי עשרה שנה למלך
צדקייהו 3 בחשעה לחדר ויחזק הרעב בעיר
ולא היה לחם לעם הארץ 4 ותבקע העיר וכל
אנשי המלחמה היללה דרך שער בין החומות
אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך
דרך הערבה 5 וירדפו חיל כshedim אחר המלך
וישנו אותו בערבות ירחו וכל חילו-נפלו מעלייו 6
ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בכל רבלטה
וירדררו אותו משפט 7 ואות בני צדקייהו שחטו לעניינו
ואת עני צדקייהו עור ויאסרוו בחחותים ויבאוו
בכל 8 ובחדש החמשי בשבעה לחדר-היא שנת
תשעה שנה למלך נבכדנאצ'ר מלך בכל בא
נבווארן רב טבחים עבד מלך בכל-ירושלים
וישרפ את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל
בת ירושלים ואת כל בית גודל שرف באש 10
את חומת ירושלים סביב-נתצוו כל חיל כshedim
אשר רב טבחים בו ואת יתר העם הנשאים בעיר
את הנפלים אשר נפלו על המלך בכל ואת יתר
ההמון-הגלה נבווארן רב טבחים 12 ומדלה
הארץ השair רכ טבחים לכרמים ולינבים 13 ואת
עמודי הנחשת אשר בבית יהוה-שברו כshedim וישאו
ים הנחשת אשר בבית יהוה-שברו כshedim ואת
את נחשתם בבליה 14 ואת הסירה ואת היעם ואת
הmozemrot ואת הcupot ואת כל כל הנחשת אשר
ישרתו בהם-לקחו 15 ואת המחתות ואת המזוקות
אשר זהב והב ואשר כסף-לקח רב טבחים
16 העמודים שניים הים האחד והמכנות אשר עשה
שלמה לבית יהוה-לא היה משקל לנחשת כל
הכלים האלה 17 שננה עשרה אמה קומות העמוד
האחד וכתרת עלייו נחשת וקומות הכתרת שלש
פנוי וימדר צדקייהו במלך בבל

דם הנקי אשר שפק וימלא את ירושלם דם נקי
ולא אבה יהוה לסלחה 5 יותר דברי יהוקים וכל
אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים-
למלך כי יהודה 6 וישכב יהוקים עם אכתיו ומלך
יהוכין בנו תחתיו 7 ולא הסיף עוד מלך מצרים
לצאת מארציו כי לך מלך בכל מנהל מצרים עד
נהר פרת כל אשר היה למלך מצרים 8 בן שמנה
עשרה שנה יהוכין במלךו ושלשה חדשים מלך
בירושלם ושם אמר נחשתה בת אלתנן מירושלם 9
ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה ابوו 10 בעת
ההיא--עליה (עליו) עבד נבכדנאצ'ר מלך בכל
ירושלם ותבא העיר במוצר בו ויבא נבכדנאצ'ר
מלך בכל על העיר ועבדיו צדרים עליה 11 ויצא
יהוכין מלך יהודה על מלך בכל הוא ואמו ועבדיו
ושרו וסדריו ויקח אותו מלך בכל בשנת שמנה
למלךו 13 ויוציא שם את כל אוצרות בית יהוה
ואוצרות בית המלך ויקוץ את כל כל הזהב אשר
עשה שלמה מלך ישראל בהיכיל יהוה כאשר דבר
יהוה 14 והגלה את כל ירושלים ואת כל השרים
ואת כל גבורי החיל עשרה (עשרה) אלפיים גוליה
וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ
15 ויגל את יהוכין בבליה ואת אם המלך ואת נשי
המלך ואת סריסיו ואת אולי (אליל) הארץ הוליך
גוליה מירושלם בבליה 16 ואת כל אנשי החיל שבעת
אלפים והחרש והמסגר אלף-הכל גבורים עשי
מלחמה ויביאם מלך בכל גוליה בבליה 17 וימלך
מלך בכל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו
צדקייהו 18 בן עשרים ואחת שנה צדקייהו במלךו
ואחת עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמר חמיטל
(חמוטל) בת ירמיהו מלבנה 19 ויעש הרע בעני
יהוה ככל אשר עשה יהוקים 20 כי על אף יהוה
הייתה בכל אשר עשה יהוקים 21 כי על אף יהוה

אמנה (אמות) ושבכה ורמנים על הכתרת סביב
הכל נחתת וכאללה לעמוד השני על השבכה¹⁸
ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפנינו
כהן מונה ואת שלשת שמרי הסף¹⁹ ומן העיר
לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה
וחמשה אנשים מראי פניו המלך אשר נמצאו בעיר
ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ ושדים
איש עם הארץ הנמצאים בעיר²⁰ ויקח אתם
נבוזראדן רב טבחים וילך אותם על מלך בבל
רבלה²¹ ויקח אתם מלך בבל וימתם ברבליה
באرض חמת ויגל יהודה מעל אדמתו²² והעם
הנסאר בארץ יהודה אשר השאיר נבובדנאצ'ר
מלך בבל--ויפקד עליהם את גדרליהו בן אחיקם
בן שפן²³ וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים
כי הפקיד מלך בבל את גדרליהו ויבאו אל גדרליהו
המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה
בן תנחמת הנטפתוי ויאזנינו בן המעתתי--המה
ואנשיהם²⁴ וישבעם להם גדרליהו ולאנשיהם ויאמר
לهم אל תיראו מusbandי הכהדים שבו בארץ ועבדו
את מלך בבל--ויטב לכם²⁵ ויהיו בחידש השבע
בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מודע המלוכה
ועשרה אנשים אותו ויכו את גדרליהו וימת ואות
היהודים ואת הכהדים אשר היו אותו במצפה²⁶
ויקמו כל העם מקטן ועד גדור ושרי החילים ויבאו
מצרים כי יראו מפני כהדים²⁷ ויהיו בשלשים ושבע
שנה לגולות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש
בעשרים ושבעה לחידש נשא אויל מרדך מלך
בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה--
מביתו כלא²⁸ וידבר אותו טבות ויתן את כסאו
על כסא המלכים אשר אותו בבל²⁹ ושנא את
בנדי כלאו ואכל להם תמיד לפניו כל ימי חייו³⁰
וארחו ארחת תמיד נתנה לו מאות המלך--דבר
יום ביום כל ימי חייו

איכה היה להזנה קרייה נאמנה מלאתי משפט צדק
 יлон בה-ועתה מרצחים ²² כספר היה לסייעים
 סבוך מהול במים ²³ שיריך سورרים וחברינו גנבים--
 כלו אהב שחדר ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב
 אלמנה לא יבוא אליהם ²⁴ לכון נאם האדון יהוה
 צבאות--אביר ישראל הוא אנחנו מצרי ואגנמה
 מאויבי ²⁵ ואשיבה ידי עלייך ואצרף כבר סיניך
 ואסירה כל בדיליך ²⁶ ואשיבה שפטיך כבר אשנה
 ויעציך כבחלה אחריו כן יקרה לך עיר הצדקה--
 קרייה נאמנה ²⁷ ציון במשפט הדרה ושביה בצדקה
 28 ושבר פשעים וחטאיהם יהדו ועוזבי יהוה יכלו
 כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו--מהוננות
 אשר בחורתם ³⁰ כי תהיו כאלה נבלת עליה וככנה
 אשר מים אין לה ³¹ והיה החן לנערת ופעלו
 לניצוץ ובערו שנייהם יהדו ואין מכבה

2 הדבר אשר חוזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה
 וירושלם ² והיה באחרית הימים נكون יהודה הר
 בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהר או ליו
 כל הגנים ³ ותלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלת
 אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדריכיו
 ונלכה באחרתיו כי מצינו תצא תורה ודבר יהוה
 מירושלים ⁴ וופט בין הגנים והוכיח לעמים רבים
 וכתתו חרבותם לאותם וחניתותיהם למזרות--
 לא ישא נוי אל נוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה ⁵
 בית יעקב--לכו ונלכה באור יהוה ⁶ כי נשתה
 עמק בית יעקב--כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים
 ובילדינו נקרים ישפיקו ⁷ ותملא ארצנו כסף זהב
 ואין קצה לאוצרתו ותמלא ארצנו סוסים ואין קצה
 למרכבותיו ⁸ ותמלא ארצנו אליוים למעשה ידיו
 שהחוו לאשר עשו אצבעתו ⁹ וישראל אDEM וישפלו
 איש ואל תשא להם ¹⁰ בוא בציור והטמן בעפר
 מפני פחד יהוה ומהדר גאננו ¹¹ עני נבחות אDEM
 שפל ושה רום אנשים ונשגב יהוה לברו ביום ההוא

1 חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חוזה על יהודה
 וירושלם--בימי עזיהו יותם אחיו יחזקיהו מלכי
 יהודה ² שמעו שמיים והאזני ארץ כי יהוה דבר
 בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי ³ ידע שור
 קנהו והמור אבוס בעליו ישראל לא יידע עמי לא
 התבונן ⁴ היו גני חטא עם כבד עון--זרע מרעים
 בנים משחיתים עזבו את יהוה נאצנו את קדוש
 ישראל--נזרו אחריו ⁵ על מה תכו עוד תוסיפו
 סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי ⁶ מכף רגלי
 ועד ראש אין בו מחת פצע וחברה ומכח טריה
 לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן ⁷ ארצכם
 שמה ערים שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים
 אקלים אתה ושםמה כמחפה זרים ⁸ ונוגרתה בת
 ציון בסכה בכרם מלונה במקשה כעיר נצורה
 9 ולולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט--
 כסdem היינו לעמלה דמינו ¹⁰ שמעו דבר יהוה
 קציני סדרם האזינו תורה אל הדינו עם עמלה ¹¹
 למה לי رب זבחיכם יאמר יהוה שבטי עלות
 אילים וחלב מרידאים ודם פרים וככבים ועתודים
 לא חפצתי ¹² כי תבאו לדאות פנוי--מי בקש זאת
 מידכם רמס חצרי ¹³ לא תוסיפו הביא מנהת שוא--
 קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא
 לא אוכל און ועצרה ¹⁴ חדשיכם ומועדיכם שנאה
 נשפי היו עלי לטרכ נלאיתי נשא ¹⁵ ובפרশכם
 כפיים אעלים עני מכם--نم כי תרבו תפלה אני
 שמע ידים דמים מלאו ¹⁶ רחצטו הזווכו--הסירו רע
 מעליכם מנגד עני חדרלו הרע ¹⁷ למדדו היטב
 דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבוי אלמנה
 18 לכו נא ונכחיה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם
 כשנים כשלג ילכינו אם יאדימו כתולע צמර יהיו
 אם חאבו ושמעתם--טוב הארץ תאכלו ²⁰ ואם
 תמאנו ומריתם--חרב האכלו כי פי יהוה דבר ²¹

יבוא עם זקני עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גולת העני בבחיכם ¹⁵ מלכים (מה לכם) תדכו עמי ופני עניים תהנו נאם אדני יהוה צבאות ¹⁶ ויאמר יהוה יען כי גבוחו בנות ציון ותלכנה נתנות (נטויות) גרוון ומשקרות עינים הליק וטף תלכנה וברגליהם העכסנה ¹⁷ ושפה אדרני קדרך בנות ציון ויהוה פתחן יערה ¹⁸ ביום ההוא יסיר אדרני את הפארה העכסים והשביסים--והשגרנים ¹⁹ הנטפות והשירות והרעלות ²⁰ הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש והלהחים ²¹ הטעבות ונזמי הארץ ²² המחלצות והמעטפות והמטפות והחריטים ²³ והגנינים והסדרנים והצניפות והרדידים ²⁴ והיה תחת שם מיק יהוה ותחת חנורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגיל מהנרת שק כי תחת יפי ²⁵ מתיק בחרב יפלו וגבורתך במלחמה ²⁶ ואנוوابלו פתחיה ונקתה לארץ תשב

3 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים ² גיבור ואיש מלחה שופט ונביא וקסם וזקן ³ שר חמשים ונושא פנים ווועץ וחכם בראשים ונבון ⁴ ונחת נערם שרים ותעלולים ימשלו ⁵ ונש העם איש באיש וברעשו ירחהו הנער בזקן ותנקלה בנכבד ⁶ כי יתרפש איש באחיו בית אביו שמלה לכיה קצין היה לנו והמכשלה הזאת תחת ירך ⁷ ישא ביום ההוא לא אמר לא אהיה חשב וככיתוי אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם ⁸ כי כשלה ירושלם ויהודיה נפל כי לשונם ומעליהם אל יהוה למרות ענו כבודו ⁹ הכרת פניהם ענתה בהם וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו אויל לנפשם כי גמלו להם רעה ¹⁰ אמרו צדיק כי טוב כי פרוי מעלהיהם יאכלו ¹¹ אויל לרשות רע כי גמול ידיו יעשה לו ¹² עמי גנשו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתחעים ודרך ארחותיך בלעו ¹³ נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים ¹⁴ יהוה במשפט

5 אשרה נא לידיidi שירות דודי לכרכמו כרם היה לידיidi בקרן בן שמן ² ויעזקהו ויסקלחו ויטעהו שرك ויובן מגREL בתוכו ונום יקב החבבו ויקו לעשות עניים ויעש באשים ³ ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה--שפטו נא ביני ובין קרמי ⁴

מה לעשות עוד לכרכמי ולא עשייתי בו מודיע קויתי
 לעשות עבטים ויעש באשים 5 ועתה אודיענה נא
 אתכם את אשר אני עשה לכרכמי הסר משוכתו
 והיה לבער פרץ גדרו והיה למרם 6 ואשתהו
 בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל
 העבים אצוה מהמיטר עליו מטר 7 כי כרם יהוה
 צבאות בית ישראל ואיש יהודה נתע שעשוינו ויקו
 למשפט והנה משבח לצדקה והנה צעקה 8 הוי
 מגני בית בבית- שדה בשדה יקריבו עד אף
 מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ 9 באוני יהוה
 צבאות אם לא בתים רבים לשם יהיו--נדלים
 וטובים מאין יושב 10 כי עשרה צמדי כרם יעשה בת
 אתה וזרע חمر יעשה איפה 11 הוי משכימי בבר
 שכר ירדפו מהחרי בנשף יין ידליקם 12 והיה כנור
 ונבל תפ וחליל יין--משתיהם ואת פעל יהוה לא
 יבטחו וככבודו מתי רעב והמוני צחה 13 וכי
 הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי حق וירד
 הדרה והמונה ושאונה ועלז בה 14 Sheol h7585 וישח
 אדם וישפל איש וענין נבהום תשפלנה 15 ויגנבה
 יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה
 ורעו כבשים כדרמים וחרכות מהימים נרים יאכלו
 18 הוי משכי העון בחבליו השוא וככבות הענלה
 חטאה 19 האמרם ימהר יחישה מעשהו--למען
 נראת ותקרב ותבואת עצת קדוש ישראל--ונדרעה
 20 הוי האמרם לרע טוב ולטוב רע שמים חזק
 לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתק לмер
 21 הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים 22 הוי
 נבורים לשאות יין ואנשי חיל למסך שכר 23
 מצדיקי רשות עקב שחדר וצדקת צדיקים יסירו
 ממנו 24 וכי אכל קש לשון אש וחשש להבה ורפא
 שרשם כמק יהיה ופרחים כאבק יעלת כי מסכו
 את תורה יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל

ישעה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר
שלכה מצבח בם-זרע קדש מצבחה

ובנקיקי הסלעים ובכל הנעוצחים ובכל הנהללים
בימים ההוא נגלה אדני בתרער השכירה בעברי
נהר במלך אשר את הראש ושער הרגלים וגם את
הזקן חספה ²¹ וזה היה ביום ההוא ייחיה איש עגלת
בקר ושתי צאן ²² וזה היה מרבית עשות הלב-יאכל
חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב
הארץ ²³ וזה היה ביום ההוא-יהיה כל מקום אשר
יהיה שם אלף נפנ' באלו' כסף לשמיר ולשיט יהוה
במחטים ובקשת יבוא שמה כי שמיר ושית תהיה
²⁴ כל הארץ ²⁵ וכל ההרים אשר במדעד יעדرون-
לא תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה למשלח
שור ולמרמס שה

8 ויאמר יהוה אליו קח לך גלון גדוול וכתב עליו
בחרט אנווש למהר שלל חש בז ² ואעידה לי עדים
נאמנים-את אוריה הכהן ואת זכרייה בן יברכיהו
ואקרב אל הנביאה ותהר ותלך בן ויאמר יהוה
אליו קרא שמו מהר שלל חש בז ⁴ כי בטטרם ידע
הנער קרא אבי ואמי-ישא את חיל دمشق ואת שלל
שמרון לפני מלך אשר ⁵ ויסוף יהוה דבר אליו
עוד לאמר ⁶ יען כי מאס העם הזה את מי השלחה
החלכים לאת ומושש את רצין ובן רמליהו ⁷ ולכך
הנה אדני מעלה עליהם את מי הנהר העצומים
וחרביהם-את מלך אשר ואת כל כבוזו ועליה על
כל אפיקיו וחלך על כל גדרותיו ⁸ וחלף ביהודה
שطف ו עבר עד צואר יגוע והוא מטאות כנפיו מלא
רחב ארץ עמו ⁹ רדו עמים וחתו והאוינו כל
מרחקי הארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו ¹⁰ עצו
עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמו אל גז
כי כה אמר יהוה אליו בחזקת היד ויסרני מלכת
בדרכ העם הזה לאמר ¹¹ לא תאמרון קשר לכל
אשר יאמר העם הזה קשר ואת מורה לא תיראו
ולא תעריצו ¹² את יהוה צבאות אותו תקדישו והוא
אשר בארץ אשר ¹³ וbauו ונחו כלם בנחלי הבתו
מוראכם והוא מערצכם ¹⁴ וזה היה למקדש ולאבן

7 וייה בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה
על רצין מלך ארם ופקח בן רמלהו מלך ישראל
ירושלם למלחמה עלייה ולא יכול להלחם עלייה ²
וינגד לבית דוד לאמור נחא ארם על אפרים וינע
לבבו ולבב עמו כנوع עצי יער מפני רוח ³ ויאמר
יהוה אל ישעיהו צא נא לך ראת אחז אתה ושאר
ישובך נך אל קצה חעלת הברכה العليונה-אל
מסלת שדה כובס ⁴ ואמרת אליו השמר והשקט
אל תירא ולבבך אל ירך משני גנות האודים
העשנים האלה-כחורי אף רצין וארים ובן רמליהו
יען כי עז عليك ארם-רעה אפרים ובן רמלהו
לאמר ⁶ נעלת ביהודה ונקיינה ונבקענה אלינו
ונמלך מלך בתוכה את בן טבאל ⁷ כי אמר אדני
יהוה לא תקום ולא תהיה ⁸ כי ראש ארם دمشق
ורראש دمشق רצין ובعود שנים וחמש שנה יהיה
אפרים מעם ⁹ וראש אפרים שמרון וראש שמרון
בן רמליהו אם לא תאמין כי לא תאמין ¹⁰ וויסוף
יהוה דבר אל אחז לאמר ¹¹ שאל לך אותן מעם
יהוה אלהיך העמק שאלה או הנבה למעלה ¹²
ויאמר אחז לא אשאל ולא אנסה את יהוה ¹³ ויאמר
שמעו נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי
תלاؤ נם את אלהי ¹⁴ لكن יתן אדני הווא לכם-
אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו
עמו אל ¹⁵ חמאה ודבש יאכל-לדעתו מואס ברע
ובחר בטיב ¹⁶ כי בטטרם ידע הנער מאס ברע-
שנוי מלכיה ¹⁷ יביא יהוה عليك ועל עמק ועל בית
אביך ימיים אשר לא באו לימים سور אפרים מעל
יהודה את מלך אשר ¹⁸ וזה היה ביום ההוא ישרק
יהוה לשוב אשר בקצת יاري מצרים ולדברה-
אשר בארץ אשר ¹⁹ וbauו ונחו כלם בנחלי הבתו

זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה ¹³ והעם לא שב עד המכחו ואת יהוה צבאות לא דרשו ¹⁴ וכברת יהוה מישראל ראש זונב כפה ואגמון--יום אחד ¹⁵ זקן ונושא פנים הוא הראש ונכיב מאורה שקר הוא הזנב ¹⁶ ויהיו מאשריו העם הזה מהטעים ומארשיו מבליים ¹⁷ על כן על בחורייו לא ישמה אדרני ואת יתרמי ואת אלמנתו לא יرحم--כי כלו חנק ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נתניה ¹⁸ כי בערה אש רעה שמייר ושיטת האכל וצצת בסבבי העיר ויתאככו גנות עשן ¹⁹ בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ וייחי העם כמאכלת אש איש אל אחיו לא יחמלו ²⁰ ויגוז על ימין ורعب ויאכל על שמואל ולא שבעו איש בשער זרע יאכלו ²¹ מנשה את אפרים ואפרים את מנשה--יחדו המה על יהודה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נתניה

10 הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו ² להחות מדין דלים ולזול משפט עני עמי--להיות אלמנות שלם ואת יתומות יבזו ³ ומה תעשו ליום פקודה ולשואה ממורתך תבוא על מי תנoso לעוזרה ואני תעוזבו כבודכם ⁴ בלחוי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נתניה ⁵ הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי ⁶ בני חנק אשלהנו ועל עם עברתי אצנו--לשלל שלל ולבו בו ולשומו (ולשומו) מרדנס כחמר חוותות ⁷ והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשב כי להשמוד בלבבו ולהכריתות נוים לא מעט ⁸ כי אמר הלא שרי יחדו מלכים ⁹ הלא ככרכמיש כלנו אם לא כאפרדי חמת אם לא כדמשק שמרון ¹⁰ כאשר מצאה יידי למלך חאליל ופסיליהם מירושלים ומשמרון ט בישראל ⁹ וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בגין ובגנדל לבב לאמור ¹⁰ לבנים נפלו ונזית נבנה שקים נדעו וארזים נחלף טוישגב יהוה את צרי רצין עליי ואת איביו יסכסך ¹¹ ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה בכל נדל לבב מלך אשור ועל תפארת רום ענייו ¹² כי

גנפ ולצורך מכשול לשני בתו ישראל לפח ולmockש-lionesh b'Yerushalayim ¹⁵ וכשלו גם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונכלכו ¹⁶ צור תעודה חותם תורה בלmediות ¹⁷ וחכיתו ליהוה המষtier פניו מבית יעקב וקומי לו ¹⁸ הנה אני והילדים אשר נתנו לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל--מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון ¹⁹ וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידוענים הממצפים ומהנונים הללו עם אל אלהי ידרשبعد החיים אל המתים ²⁰ לתורה ולהתעודה אם לא יאמרו בדבר זהה אשר אין לו שחר ²¹ מעבר בה נקsha ורعب והיה כי ירעב והתקצף וتكلל במלכו ובאלהייו--ופנה למעלה ²² ואל ארץ יבית והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפלה מנדח

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כתעת הראשון-הקל הארץ זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד-דרך הים עבר הירדן גליל הגנים ² העם ההלכים בחשך ראו אור גודול ישבי בארץ צלמות אור נהנה עליהם ³ הרבית הנוי לא (לו) הנדרת השמחה שמהו לפניך כשמחת בקצר כאשר יגילו בחלקם שלל ⁴ כי את על סבלו ואת מטה שכמו שבת הנשוו בו--החתת כיום מדין ⁵ כי כל סאון סאן בראש ושמלה מגוללה בדים והיתה לשרפה מאכלת אש ⁶ כי ילד ילד לנו בן נתן לו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא וועז אל גבור אבי עד שר שלום ⁷ למ רבבה (למרבה) המשרה ולשלום און קץ על כסא דוד ועל מלכתו להכין אתה ולסעדת צבאות העשה זאת ⁸ דבר שלח אדרני ביקבונפל בירושאל ⁹ וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בגין ובגנדל לבב לאמור ¹⁰ לבנים נפלו ונזית נבנה שקים נדעו וארזים נחלף טוישגב יהוה את צרי רצין עליי ואת איביו יסכסך ¹¹ ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה בכל נדל לבב מלך אשור ועל תפארת רום ענייו ¹² כי

11 ויצא חptr מגוזע ישי ונצר משרשו יפהה ² אמר בכה ידי עשית ובחכמתך כי נבנותי ואסיך גבולה עמים ועתידתיהם (ועתודתיהם) שושתי ואוריד כאביר יושבים ¹⁴ והמצא כן ידי לחיל העמים ובאסף ביצים עזובות כל הארץ אני אספה ולא היה נדר כנף ופיצה פה ומיצפץ ¹⁵ הותפאל הנדרון על החצב בו אם יתגadel המשור על מניפו כהניף שבטאתה מרימי כהרים מטה לא עז ¹⁶ לכן ישלח האדון יהוה צבאות במשמנו-רzon וחתת כבדו יקד יקד כיקוד אש ¹⁷ והיה אויר ישראל לאש קדשו ללהבה ובערה ואכללה שיתו ושמרו--בימים אחד ¹⁸ וכבוד יערו וכרכמלו מנפש ועד בשער יכלה והיה כנס נס ¹⁹ ושאר עז יערו מספר יהיו ונער יכתbam ²⁰ והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ולפליטה בית יעקב להשען על מכחו ונשען על יהוה קדוש ישראל--באמת ²¹ שאר ישוב שאר יעקב-אל גבור ²² כי אם יהיה עמק ישראל כחול הים--שאר ישוב בו כלין חרוץ שוטף צדקה כי כליה ונחרצת-אדני יהוה צבאות עשה בקרב ונשנער ומחמת ומאיי הים ²³ ונשא נס לנוים ואסף נדחי ישראל ונפצחות יהודה יקbez מארבע כנפות הארץ ²³ וסורה קנאת אפרים וצරוי יהודה יכרתו אפרים לא يكنא את יהודה וייהודה לא יצר את אפרים ²⁴ ועפו בכתף פלשתיםימה יהדו יבוזו את בני קדם אדום ומואב משלחה ידים ובני עמו שוט כמכת מדין בצוור ערוב ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים ²⁵ כי עוד מעט מזעם וכלה שום ואפי על תבליהם ²⁶ ווערד עליו יהוה צבאות בריך מצרים ²⁷ והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמד ועל צוארך וחבל על מפני שמן ²⁸ בא על עית עבר במנרון למכויש יפקיד כליו ²⁹ עברו מעברה נבע מלון לנו חרדת הרמה--גבעת שאל נסה ³⁰ צהלי קולך בת גלים הקשייב לישה עניה ענתות ³¹ נדרה מדינה ישבי הנגנים העיזו ³² עוד היום בנב לעדן ינפף ידו הר בית (בת) ציון נבעת ירושלם ³³ הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצת ורמי הקומה גדרועים והגביהם ישללו ³⁴ ונקף סבבי העיר בברזל והלבנון באדריך יפול

12 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת כי ישב אפק ותנחמני ² הנה אל ישועתי אבטיח ולא אפחד כי עזיו זומרת יה יהוה ויהו לי לישועה ³ ושבתם מים בשwon ממעני היושעה ⁴ ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעם

עלילתיו הוכיחו כי נשגב שמו ⁵ זמריו יהוה כי גאות
 עשה מדעת (מודעת) זאת בכל הארץ ⁶ צהלי⁷
 ורני יושבת ציון כי נדול בקרבך קדוש ישראל

14 כי יرحم יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל
 והניחם על אדמתם ונלה הגדר עליהם ונסחו על
 בית יעקב ² ולקחوه עמים והביאו אל מקומם
 והתנהלום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים
 ולשפחות והיו שביהם לשבייהם ורדו בנטיהם ³
 והיה ביום הניה יהוה לך מעצבר ומרגנץ--ומן
 העברדה הקשה אשר עבר לך ⁴ ונשאת המשל
 הזה על מלך בבל--ואמרתיך שבת נש שבתה
 מרדבה ⁵ שבר יהוה מטה השעים--שבט משלים ⁶
 מכמה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף
 נוים מרדף בלי חשך ⁷ נחה שקטה כל הארץ
 פצחו רנה ⁸ גם בראשים שנחו לך ארדי לבנון מאז
 שכבת לא ⁹ שואול מתחת רגזה
 לך--לקראת בואך עורך לך רפאים כל עתודי
 ארץ--הקים מכסאותם כל מלכי נויים ¹⁰ (Sheol h7585)
 כלם יענו ואמרו אלקיך גם אתה חלית כמננו אלנו
 וזה שואול נאנך המית נבליך תחתיך
 יצע רמה ומכסיך תולעה ^(Sheol h7585) ¹² איך נפלת
 ממשמים היילל בן שחר ננדעת לארץ חולש על
 נוים ¹³ ואתה אמרת לבבך השמים עלה--ממועל
 לכוכבי אל ארדים כסא ואשב בהר מועד בירכתי
 צפון ¹⁴ עלה על מתי עב אדמתה לעל ¹⁵ איך
 אל שואול תורד אל ירכתי בור ^(Sheol h7585) ¹⁶ ראייך
 אלקיך ישניהם אלך יתבוננו זהה האיש מרני הארץ
 מרעייש ממלכות ¹⁷ שם תבל כמדבר ועריו הרס
 אסיריו לא פתח ביתה ¹⁸ כל מלכי נויים כלם--
 שכבו בכבוד איש בבתו ¹⁹ ואתה השלבת מקברך
 לנצר נתעב--לבש הרנים מטעני חרב יורדי אל
 אبني בור כפנור מובס ²⁰ לא תחד אתם בקבורה
 כי ארץך שחת עמק הרנת לא יקרה לעולם זרע
 שם ערבי ודעiem לא ירכזו שם ²¹ ורכזו שם ציים
 מרעים ²¹ הכננו לבני מטבח בעון אבותם כל
 עונם והשבתי נאון זו

אוקיר אנוש מפו ואדם מכתם אופיר ¹³ על כן
 שמים ארני ותרעש הארץ ממקומה--בעברת יהוה
 צבאות וכויום חרון אף ¹⁴ והיה צבוי מלח ונצח
 ואין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל ארצו ינוסו
 כל הנמצא יזכר וכל הנספה יפול בחרב ¹⁶
 ועליהם ירתחו לעיניהם יססו בתיהם ונשיהם
 תשנלה (תשכבה) ¹⁷ הני מעיר עליהם את מדי
 אשר כסף לא יחשבו זהב לא יחפכו בו ¹⁸ וקשות
 נערים תרטשנה ופרוי בתן לא ירחמו על בניים לא
 תחוס עינם ¹⁹ והיתה בכל צבי ממלכות תפארת
 נאון כשרדים כמחפה אליהם את סדם ואת ערמה
 לא השב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל
 אבני בור כפנור מובס ²⁰ לא תחד אתם בקבורה
 שם ערבי ודעiem לא ירכזו שם ²¹ ורכזו שם ציים
 מרעים ²¹ הכננו לבני מטבח בעון אבותם כל

על דימון נספות--לפליטות מו庵 ארייה ולשארית
אדמה עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר
נין ונכד--נאם יהוה ²³ ושמתיה למורש קפד ואנמי
מים וטאתייה במשטאתה השמד נאם יהוה צבאות
²⁴ נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיות
כן היהת וכאשר יעצתי היא תקום ²⁵ לשבר אשר
בארציו ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו
מעל שכמו יסור ²⁶ זאת העצה היועצת על כל
הארץ זו את היד הנטויה על כל הגוים ²⁷ כי יהוה
צבאות יען ומפני יפר וירדו הנטויה ומפני ישיבנה ²⁸
בשנת מות המלך אחז היה המשא זהה ²⁹ אל
תשמהו פלשת כלך כי נשבר שבט מקיך כי משרש
נחש יצא צפע ופדרו שרפ מועפף ³⁰ ורעד בכווריו
دلים ואבונים לבטה ירכזו והמתה ברעב שרש
ושאריתך יחרג ³¹ הילילי שער זקי עיר נמנוג
פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודר במועדיו
³² ומה יענה מלאכי גני כי יהוה יסד ציון ובה יחסו
ענוי עמו

16 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הרים
בַּת ציון ² והיה כעוף נודד קוֹן משלחה--תהיינה
בנות מו庵 מעברת לארנון ³ הביאו (הביאו) עצה
עשו פללה שיתו כליל צלך בתוך צהרים סתרי
נדחים--נדד אל גגלי ⁴ יגورو בך נדחיו מו庵 הוי
סתר למו מפני שודד כי אף המז' כלה שד תמו
רמס מן הארץ ⁵ והוכן בחסד כסא ויישב עלייו
באמת באهل דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק
שמענו גאון מו庵 נאmad נאותו וגאוננו ועברתו
לא כן בדיו ⁷ וכן ייליל מו庵 למו庵--כליה ייליל
לאışı קיר חרותת תהנו אך נכאים ⁸ כי שדמאות
חשבון אמלל נפן שבמה בעלי גוים הלו משורקיה.
עד יעור נגעו תען מדבר שלחותיה נטעו עברוים
ועל כן אבכה בבכי יעור נפן שבמה ארייך דמעתי
חשבון ואלעה כי על קיזץ ועל קצירך הידר
ונפל ¹⁰ ונאסף שמחה וניל מון הכרמל ובכרמים לא
ירנן לא ירעין יון ביקבים לא ידרך הדרך--הידר
השבתי ¹¹ על כן מעי למו庵 ככנור יהמו וקרבי
לקיר חרש ¹² והיה כי נראת כי נלאה מו庵 על
הבמה ובא אל מקדשו להחפלו ולא יוכל ¹³ זה
הדבר אשר דבר יהוה אל מו庵--מאו ¹⁴ ועתה
דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשי שביר ונקלה
כבד מו庵 בכל ההמון הרב ושאר מעט מזער
לא כביר

17 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והויה מי
מפללה ² עזבות ערי ערעד לעדרים תהינה ורכזו
אין מהריד ³ ונשבת מבצר מאפרים וממלכה
ძמנסק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהו נאם
יהוה צבאות ⁴ והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב
ונשמן בשרו ורזה ⁵ והיה כאספ קציר כמה וזרעו
שבלים יקצור והוא כמלך שבלים בעמק רפאים

יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים ²² וקמתי
עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר
נין ונכד--נאם יהוה ²³ ושמתיה למורש קפד ואנמי
מים וטאתייה במשטאתה השמד נאם יהוה צבאות
²⁴ נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיות
כן היהת וכאשר יעצתי היא תקום ²⁵ לשבר אשר
בארציו ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו
מעל שכמו יסור ²⁶ זאת העצה היועצת על כל
הארץ זו את היד הנטויה על כל הגוים ²⁷ כי יהוה
צבאות יען ומפני יפר וירדו הנטויה ומפני ישיבנה ²⁸
בשנת מות המלך אחז היה המשא זהה ²⁹ אל
תשמהו פלשת כלך כי נשבר שבט מקיך כי משרש
נחש יצא צפע ופדרו שרפ מועפף ³⁰ ורעד בכווריו
دلים ואבונים לבטה ירכזו והמתה ברעב שרש
ושאריתך יחרג ³¹ הילילי שער זקי עיר נמנוג
פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודר במועדיו
³² ומה יענה מלאכי גני כי יהוה יסד ציון ובה יחסו
ענוי עמו

15 משא מו庵 כי בלילה שדר ערד מו庵 נדמה--כי
בליל שדר קיר מו庵 נדמה ² עליה הביתה ודיבן
הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מו庵 ייליל--
בכל ראשיו קרחא כל זkon נרועה ³ בחוצתו חגרו
שק על גנותיה וברחתהיה כליה ייליל ורד בבכי ⁴
ותזק חשבון ואלעה עד יהוץ נשמע קולם על כן
חלצי מו庵 יריעו--נפשו ירעה לו ⁵ לבי למו庵
יזוק בריחה עד צער עגלת שלשה כי מעלה
הלוויות בבכי יעללה בו--כי דרך חורניים זתקת
שרב יערו ⁶ כי מי נMRIIM ממשות יהו כי ייבש
חציר כליה דשא יرك לא היה ⁷ על כן יתרה עשה
ופקדתם--על נחל הערבים ישאים ⁸ כי הקופה
הזעקה את גבול מו庵 עד אגלים יללהה ובאר
אלים יללהה ⁹ כי מי דימון מלאו דם כי אישית

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים וננו אליו מצרים מפנוי ולבב מצרים ימס בקרבו ² וסכסhti מצרים במצרים ונהלומו איש באחיו ואיש ברעהו עיר ממלכה במלוכה ³ ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבעל ודרשו אל האלילים ואל האשים ואל האבות ואל הידענים ⁴ וסכרתי את מצרים ביד ארנים קשה ומיל עז ימשל בם נאם האדון יהוה צבאות ⁵ ונשטו מים מהדים ונחר יחרב ויבש ⁶ והאוניות נהרות דללו וחרבו יארו מצור קנה וסוף קמלו ⁷ עדות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נdry ואינו ⁸ ואנו הדינים ואבלו כל משליכי ביור חכה ופרש שרים מצרמת על פני מים אמללו ⁹ ובשו עבדי פשתים שרים וארנים חורי ¹⁰ והיו שחתיה מדכים כל עשי שכר אנמי נפש ¹¹ אך אולימ שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איך אמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם ¹² אים אפוא חכמיך ויגידו נא לך וידעו מה יעצ יהוה צבאות על מצרים ¹³ נואלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבתיה ¹⁴ יהוה מסך בקרבה רוח עוזים והתעו את מצרים בכל מעשיהם כהתועת שכור בקיאו ¹⁵ ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש זונב כפה ואגמון ¹⁶ ביום ההוא יהוה מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו ¹⁷ והויה אדרמת יהודה למצרים להנא כל אשר יזכיר אתה אלו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו ¹⁸ ביום ההוא יהו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת ההוא יהו יהו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת שנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר הרים יאמר לאחת ¹⁹ ביום ההוא יהו מובהק ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבוליה ליהוה ²⁰ והויה אותן ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקן אל יהוה מפני לחצים וישלח להםמושיע ורב

ונשאר בו עללהenk בזק נזהר זית שני שלשה נגרירים בראש אמר ארכבה המשחה בסעפה פריה---נאם יהוה אלהי ישראל ⁷ ביום ההוא ישעה האדם על יהוה ועיניו אל קדוש ישראל תרינה ⁸ ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתו לא יראה והאשרים והחמנים ⁹ ביום ההוא יהו ערי מעוזו כזובת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שמה ¹⁰ כי שכחת אלהי ישעך ווצר מעיך לא זכרת על כן חטי נטעי נעמנים זומרת זו תזרענו ¹¹ ביום נתעך תשנשני ובבקר זרעך תפיחו נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש ¹² הי המון עמים רבים כהמות ימים יהמיוון ושאון לאמים כשאון מים כבירים ישאון ¹³ לאמים כשאון מים רביים ישאון ונער בו נס ממרחך ורדף כמצ הרים לפניו רוח וכנגלן לפניו סופה ¹⁴ לעת ערבות והנה בללה בטרם בקר איננו זה חלק שסינו וגnewline לבזינו

18 הי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנهرיו כוש ² השלח בים צירים ובכלי נמא על פני מים לכט מלאים קלים אל גוי ממשך ומורת אל עם נורא מן הוא והלאה---גוי קו ומboseה אשר בזאו נהרים ארציו ³ כל יшиб תבל ושבני ארץ כנסא נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו ⁴ כי כה אמר יהוה אליו אשקטה (אשקלטה) ובאיטה במכוני כח צח עלי אוּר כעב טל בחם קציר ⁵ כי לפניו קציר כתם פרח ובסר גמל יהוה נזהר וכרת הזוללים במזמורות ואת הניטשות הסיר התז ⁶ יעבו יחדו לעיט הרים ולבמת הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף ⁷ בעת היהיא יובל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורת ומרט נורא מן הוא והלאה גוי קו ומboseה אשר בזאו נהרים ארציו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון

והצילם ²¹ ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנהה ונדרו נדר ליהוה ושלמו ²² וננפ' יהוה את מצרים נגף ורפאם ²³ ביום ההוא ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם ²⁴ ביום מצרים באשור ועבדו מצרים את אשור ²⁴ ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאشور תהיה ממשלה מצרים אשורה ובא אשור למצרים ברכחה בקרב הארץ ²⁵ אשר ברכו יהוה צבאות לאמר בהריך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל

20 בשנת בא תרתון אשדורה בשלח אותו סרנוו מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה ² בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתנייך ונעלך תחלץ מעל רנלק וייעש כון הלק ערום ויחף ³ ויאמר יהוה כאשר הלק עבדך ישעיהו ערום ויחף-שלש שנים אוט ומופת על מצרים ועל כוש ⁴ כון ינגן מלך אשור את שבוי מצרים ואת גלות כוש נערדים ווקנים--ערום ויחף וחשובי שת ערות מצרים ⁵ וחתחו ובשו--מכוש מבטם ומן מצרים חפארתם ⁶ ואמר ישב האי זה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נשנו שם לעוזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט אנחנו

22 משא ניא חזיון מה לך אפוא כי עליית כלך לגנות ² תשאות מלאה עיר הומיה--קריה עליה חללייך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה ³ כל קציניך נדרו יחד מקשת אסרו כל נמצאיך אסרו יתחו מרחוק ברחו ⁴ על כן אמרתיו שעו מנוי אמרך בבכי אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי ⁵ כי יום מהומה ומבוסה ומכובכה לאדני יהוה צבאות--בני חזיון מקריך קר ושות אל ההר ⁶ וועלם נשא אשפה ברכב adam פרשים וקירות עריה מגן ⁷ ויהי מבחר עמוקך מלאו רכב והפרשים שת השערת ⁸ ויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית היער ⁹ ואות בקייע עיר דוד ראיותם כי רבבו ותקבצו את מי הברכה התהוננה ¹⁰ ואת בתיהם ירושלים ספרותם ותתלו הבתים לבצר החומה ¹¹ ומקווה עשיתם בין החמותים למי הברכה הרשנה ולא הבתם אל עשה ויצרה מרחוק לא ראיתם ¹² ויקרא אדני יהוה צבאות--ביום ההוא לבכי ולמספר ולקרחתה ולהנגר שך ¹³ והנה שwon ושמחה הרג בקר ושחת צאןأكل בשר ושחות יין אכול

21 משא מדברים כסופות בנגב לחוף מדבר בא מארץ נוראה ² חוות קשה הנגד לי היבונד בוגנד והשודד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השבטי ³ על כן מלא מותני חלהלה--צירים אהזוני צירוי يولדה נועויתי משמע נבהלהתי מראות ⁴ תעה לבבי פלצות בעתינו את נשף השקו שם לחרדה ⁵ ערך השלחן צפה הצפיה אכול שתה קומו השרים משתו מן ⁶ כי אמר אליו אדני לך העמד המצפה אשר יראה יניד ⁷ וראה רכב צמד פרשים--רכב חמוץ רכב גמל ותקшиб קשב רב קשב ⁸ ויקרא אריה--על מצפה אדני אני עמד

ושתו כי מחר נמוות ¹⁴ וונגלייה באזני יהוה צבאות אם ממלכות יהוה צוה אל כנען לshed מעזניה ¹² יכפר העון הזה לכם עד תמהון אמר אדני יהוה צבאות ¹⁵ כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסוכן הזה על שבנא אשר על הבית ¹⁶ מה לך פה אשור יסדה לציים הקימו בחינוי (בחינויו) עודרו ארמננותיה-שמה למפללה ¹⁴ הילילו אניות תרשיש כי שדר מעזנן ¹⁵ והיה ביום ההוא ונשחת צר שביעים שנה כי מי מלך אחד מקץ שבעים שנה יהוה נשכח היטיבי נגן הרבי Shir למן תוכרי ¹⁷ והיה מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה לאתנהה וונתה את כל ממלכות הארץ על פני האדמה ¹⁸ והיה סחרה ואנהנה קדר ליהוה-לא יצטר ולא יחסן כי לשבים לפניו יהוה יהוה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק

24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה וועה פניה והפיז ישבה ² והיה עם כהן כעבד לאדניו בשפהה נברחתה כקונה ממוכר כמלחה כליה CNSה כאשר נשא בו ³ הבוק תבוק הארץ והבזו התבז כי יהוה דבר את הדבר הזה ⁴ אבל נבלעה הארץ אמללה נבלעה תבל אמללו מרום עם הארץ ⁵ והארץ חנפה תחת ישבה כי עברו תורה חלפו חוק הפרו ברית עולם ⁶ על כן אלה אכלת הארץ וראשמו ישבי בה על כן חרנו ישבי ארץ ונשאר אנוש מזער ⁷ אבל תירוש אמללה נפןナンחו כל שמיין לב ⁸ שבת משוש תפים חדל שאון עלייזום שבת משוש כנור ⁹ בשיר לא ישטו יין ימר שכר לשתיו ¹⁰ נשברה קרייתתו סגר כל בית מבוא ¹¹ צוחה על היין בחוזיות ערבה כל שמחה נלה משוש הארץ ¹² נשאר בעיר שמה ושואה וכת שער ¹³ כי כה יהוה בקרב הארץ בתוך העמיםenkף זית בעוללת אם כליה בצר ¹⁴ הנה ישאו קולם ירנו בנאון יהוה צהלו מים ¹⁵ על כן בארים כבדו

ושתו כי מחר נמוות ¹⁴ וונגלייה באזני יהוה צבאות אם ממלכות יהוה צוה אל כנען לshed מעזניה ¹² יכפר העון הזה לכם עד תמהון אמר אדני יהוה צבאות ¹⁵ כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסוכן הזה על שבנא אשר על הבית ¹⁶ מה לך פה אשור יסדה לציים הקימו בחינוי (בחינויו) עודרו ארמננותיה-שמה למפללה ¹⁴ הילילו אניות תרשיש כבוד-קלון בית אדני ¹⁹ והדבתק ממצבק טلطלה גבר ועתך עטה ¹⁸ צנוף יצנוף צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה תמות ושם מרכבות כבוד-קלון בית אדני ¹⁹ והדבתק ממצבק וממעמדך יהרסק ²⁰ והיה ביום ההוא וקראיו לעבדי לאליקים בן חלקיו ²¹ והלבשתיו כתנתך ואבנטיך אחזקנו וממשליך אתן בידך והיה לאב לישוב ירושלם ולביטת יהודה ²² ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח ²³ ותקעתי יתד במקום נאמן והיה לכטא כבוד בבית אביו ²⁴ ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצעדים והצפעות כל כלי הקטן-מכל האגנות ועד כל כלי הנבלים ²⁵ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמושת היהוד התקועה במקום נאמן ונדרעה ונפלת ונכרת המשא אשר עליה-כי יהוה דבר

23 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדר מבית מבוא מארץ כהים נגלה למו ² דמו ישבי אי סחר צידון עבר ים מלאוק ³ ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואה והיה סחר נוים ⁴ בוש צידון- כי אמר ים מעוז הים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גדלתי בחורים-רוממתי בתולות ⁵ כאשר שמע למצרים יהילו כשמע צר ⁶ עברו תרשישה הילילו ישבי אי ⁷ הזאת לכם עליזה מימי קדם קדרמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור ⁸ מי יען זאת על צר המערירה אשר סחריה שריטס כנעניה נכברי ארץ ⁹ יהוה צבאות יעצה-לחלל נאון כל צבי להקל כל נכברי ארץ ¹⁰ עברי ארץ כיאר בת תרשיש אין מזע עוד ¹¹ ידו נתה על הים הרני

יהוה באין הימים שם יהוה אלהי ישראל ¹⁶ מכונף הארץ זמורת שמענו צבי לצדיק ואמר רוזי לי רוזי לי אויל בגדדים בגדו ובגד בוגדים בוגדו ¹⁷ פחד ופחד עלייך יושב הארץ ¹⁸ והיה הנס מוקול הפחד יפל אל הפחת והעללה מתוך הפחת ילכד בפחד כי ארבות ממורים נפתחו וירעשו מוסדי הארץ ¹⁹ רעה התרעעה הארץ פור התטרורה הארץ מוט התמוטטה הארץ ²⁰ נוע תנוע הארץ כשבור והתנודדה כמלונה וככבד עליה בשעה ונפלה ולא תסיף קום וזה יהיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרים במרים ועל מלכי הארץ על האדמה ²² ואספה אספה אסיר על בור וסגרו על מסגרן ורבר ימים יפקדו ²³ וחפירה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושם וננד זקניו כבוד

25 יהוה אלהי אתה--ארומיך אורה שמק כי עשות פלא עצות מרחק אמונה אמן ² כי שמתה עיר לנגל קרייה בצדקה למפללה ארמנון זרים מער לעולם לא יבנה ³ על כן יכבדיך עם עז קרית גוים עריצים ייראך ⁴ כי הייתה מעוז לדל מעוז לאבינו בצר לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כולם קיר ⁵ כחרב בציון שאון זרים תכנייע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה ⁶ ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרם שמנים ממהם שמרם מזוקקים ⁷ ובבעל בהר הזה פניו הלוות הלוות על כל העמים והמסכה התנסוכה על כל הגוים ⁸ בלע המות לנצח ומהה אדרני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיד מעל כל הארץ--כי יהוה דבר ⁹ ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קונו לו ויושענו זה יהוה קונו לו נגילה ונשמה בישעתו ¹⁰ כי תנוח יד יהוה בהר זה--ונדרש מוואב תחתיו כהדורש מתבן במוי (במו)

26 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והנroleה ונחזקה על לוייתן נש ברח ועל לוייתן נש עקלתון ולאת תהא עוד על הרוגניה

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והנroleה

מלאו קיא צאה בלי מקום ⁹ את מי יורה דעתה ואת
מי יבין שמוועה- גמולוי מחלב עתיקי משדים ¹⁰ כי
צוא צוא לזו קו לקו קו לקן- זעיר שם זעיר שם בו
כבי בלענו שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה
אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף זואת ¹²
המרגעה ולא אבוא שמווע ¹³ והיה להם דבר יהוה
צוא צוא לזו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם--
למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו ¹⁴
לכן שמעו דבר יהוה אנשי לzion-- משליו העם הזה
כבי אמרתם כרתו ברית את מות ¹⁵

יעם שאל עשינו חוזה שיט (שוט) שוטף כי עבר
(יעבר) לא יבואנו כי שמו כזב מהשנו ובשער
נסתירנו (Sheol h7585) 16 לכן כי אמר אדני יהוה הנני
ישיד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד
המאמין לא ייחיש 17 ושמתי משפט לכו וצדקה
למשקלת וועה ברד מהסה כזב וסתור מים ישטפו
לא 18 וככפר בריתכם את מות וחוזתכם את שאל לא
תקום שוט שוטף כי עבר והייתם לו למראם (Sheol
h7585) 19 מדי עברו יכח אתכם כי בבר בבר
עבר ביום ובלילה והיה רק וועה הבין שמועה 20
כי קוצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כחחנןס
כי כהר פרצויים יקום יהוה עמוק נגבנון ירנו-
על 21 ועתה אל תחולצטו פן יחזקו מוסרים
עבדתו 22 ועתה זר מעשו ולעבד עבדתו נכריה
על כל הארץ 23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו
אמרתי 24 הכל היום יתרש החרש לזרע יפתח
וישדר אדמתו 25 הלווא אם שוה פניה והפיז קצח
וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמתה
גבלהו 26 ויסרו למשפט אלהו יורנו 27 כי לא
בחזרוץ יודש קצח ואופן ענלה על כמן יוסב כי
בכמטה יחבט קצח וכמן בשבט 28 לחם יודק כי לא
לנצח אדרוש ידושנו והם נגלי ענלו ופרשו לא

זהרגן את התנין אשר ביום 2 ביום החוא כרם חמץ
ענו לה 3 אני יהוה נצחה לרוגעים אשכה פן יפקד
עליה לילה ויום אצדרנה 4 חמה אין לי מי יתנני
שמיר שית במלחמה--אפשה בה אציתנה יחד 5
או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי
הבאם ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו
פני תבל תנובה 7 ה指挥部 מכחו הכהו אם כהרגן
הרינו הרגן 8 בסאסאה בשלחה תריבנה הנגה ברוחו
הקשה ביום קדרים 9 לכן בזאת יכפר עון יעקב

זזה כל פרי הספר חטאתו בשומו ב-

כabanii גר מnfatzot לא יקמו אשרים וחמנים 10
כי עיר בצורה בדר נוה משלח ונעוז כמדבר
שם ירעה עNEL ושם ירבען וכלה סעפה 11 ביבש
קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי
לא עם בניות הוא-על כן לא ירחמננו עשהו יוצרו
לא ייחננו 12 ונוהיה בזופ ההוא יחתט יהוה משבלה

בנין ישראל ¹³ ויהי ביום ההוא יתקע בשופר גדוֹל
באו האבדים בארץ אשור והנידחים בארץ מצרים
ויהשחטו ליהוה בבר קדשו בירושלם

28 הוי עטרת נאות שכרי אפרים וציז' נבל צבי
תפארתו--אשר על ראש ניא שמנים הלומיין 2
הנה חוק ואמץ לאドני כורם ברד שער קטב כורם
מים כבירים שטפים הניה לארץ--ביד 3 ברגלים
תרמסנה עטרת נאות שכורי אפרים 4 והיתה
ציצית נבל צבי תפארתו אשר על ראש ניא שמנים-
כבכורה בתרם קיז אשר יראה הראה אותה
בעודה בכפו יבלענה 5 ביום ההוא יהיה יהוה
צבאות לעטרת צבי ולכפרת תפארה--לשדר
עמנו ולדרוח משפט--ליושב על המשפט ולגבורה
משיבי מלחמה שעירה 7 ונום אלה בין שנו ובשער
תעו כהן ונביא שנגו בשכר נבלעו מן דווין תעוז מון
השבר שנוי בראש פקן פליליה 8 כי כל שלחתנות

ירקנו 29 גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפלא
עצה הנדריל תושיה

לייער ייחשב 18 ושםעו ביום ההוא החזרים דברי ספר ומאמפל ומהשך עניינו עורדים תראינה 19 ויספו ענויים ביהוה שמהה ואבינו אדם בקדוש ישראל יגילו 20 כי אפס ערין וכלה לין ונכרתו כל שקיי און 21 מהתיאי אדם בדבר ולמוכיה בשער יקשו ריטו בתחום צדיק 22 لكن כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פרה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יהورو 23 כי בראתו ילדיו מעשה יידי בקרבו--יקדישו שני ותקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעדיצו 24 וידעו תען רוח בינה ורוננים ילמדו לך

30 הוי בנים סורדים נאם יהוה לעשות עצה ולא מנין ולנסך מסכה ולא רוחי--למען ספות חטא על חטא 2 ההלכים לרדה מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולהחות בצל מצרים 3 וזה להם מעוז פרעה לבשת והחותה בצל מצרים לכלהה 4 כי היו בצען שריו ומלאכיו חנס ניעו 5 כל הבאיש על עם לא יועילו לאי לא לעזר ולא להועיל כי לבשת ומם להרפה 6 משא בהמות נגב בארץ צראה וזוקה לביא וליש מהם אפעה ושרפ מועוף ישאו על כתף עיריהם חילתם ועל דבשת גמלים אוצתרם על עם לא יועילו 7 ומצרים הבל וריך יעוזו لكن קראתו ליאת רהב הם שבת 8 עתה בוא כתבה על לוח אתם--ועל ספר חקה ותהי ליום אחרון עד עד עולם 9 כי עם מריה הוא בנים חחשים בניים לא ابو שמוע תורה יהוה 10 אשר אמרו לדראים לא תראו ולהזים לא תחו לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו מהתלוות 11 סרו מני דרך הטו מני ארח השביתו מפנינו את קדוש ישראל 12 لكن כה אמר קדוש ישראל יען מסכם בדבר זהה ותבטחו בעשך ונלוז ותשענו עליו 13 لكن יהוה لكم העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשכח--אשר פרתם הלוא עוד מעט מזער ושב לבנון הכרמל והכרמל לפחע יבוא שברה 14 ושבירה כשרב נבל יוצרים

29 הוי אריאל אריאל קרית חנה דור ספו שנה על שנה חנים ינקפו 2 והציקוטי לארייל והיתה תانياה ואניה והיתה לי כאריאל 3 וחניתי כדור עליך וצורת עלייך מצב והקמתי עלייך מצרת 4 ושפלת מארץ תדברי ומUPER תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולד ומUPER אמרתך הצפצוף 5 והיה כאבק דק המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפצח פתאם 6 מעם יהוה צבאות תפרק ברעם וברעש וברעש וקול גדור סופה וסערה ולהב אש אוכלה 7 והיה כחלום חזון ליליה המון כל הגנים הצבאים על אריאל וכל צביה ומצדתה והמציקים לה 8 והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקוץ וריקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקוץ והנה עף ונפשו שוקקה--כן יהיה המון כל הגנים הצבאים על הר ציון 9 התמה מהמו ותמהו השתעשעו ושעו שכחו ולא יין נעו ולא שכר 10 כי נסך עליהם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים ואת ראשיכם החזים כסה 11 ותהי לכם חוזות הכל דברי הספר החתום אשר יתנו אותו אל יודע הספר (ספר) לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חותום הוא 12 וננתן הספר על אשר לא יידע ספר לאמר--קרא נא זה ואמר לא ידעתו ספר 13 ויאמר אדני יען כי נש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני וליבו רחק ממני--ותהי יראתם את מצות אנשים מלמירה 14 لكن הני יוסף להפליא את העם הזה--הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמי ובית נבוני הסתהר 15 הוי המעניינים מיהוה לסתור עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי ידענו 16 הפקכם--אם כחמר היצר יחשב כי יאמר מעשה לעשחו לא עשי ויצר אמר ליצרו לא הבין 17

בשבט יכה ³² והיה כל מעבר מטה מוסדרה אשר נינה יהוה עליו בתפים ובכנורות ובמלחמות תנווה נלחם בה (במ') ³³ כי עורך מאטמול תפהה גם הוא (הייא) למלך הוכן העמיק הרחוב מדרכה אש ועצים הרבה- נשמת יהוה כנהל גפרית בערה בה **31** היו היורדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו ריבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד- ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו ² וגם הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וכם על בית מדרשים ועל עזרת פעלי און ³ ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשער ולא רוח יודוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עוזר--ויחדרו כלם יכלין ⁴ כי כה אמר יהוה אלהי כאשר יהנה הארץ והכפיר על טרפו אשר יקרה עליו מלא רעים מוקלים לא יחת ומהמנם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעה ⁵ צפירים עופות--כן יין יהוה צבאות על ירושלים גנון והציל פסה וחמליט ⁶ שבו לאשר העמיקו סרה--בני ישראל ⁷ כי ביום ההוא ימאסו איש אללי כספו ואללי זהבו--אשר עשו לכם יריכם חטא ⁸ ונפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם חאכלנו ונס לו מפני חרב ובחריו למס יהיו ⁹ וסלעו מגור יubar וחתו מנס שריו אם יהוה אשר אויר לו בציון והגור לו בירושלים **32** הן לזכר מלך מלך ולשרים למשפט ישרו ² והיה איש כנחבא רוח וסתור זרם כפלי נים בציון צל סלע כבד בארץ עיפה ³ ולא תשעינה עינוי ראים ואוני שמעים תקשנה ⁴ ולכוב נמהרים בין לדעת ולשון עלנים תמהר לדבר צחות ⁵ לא יקרה עוד לנבל נדיב ולכלי לא יאמר שוע ⁶ כי נבל נבלה ידבר ולכו יעשה און--לעשות חנף ולדבר אל יהוה תועה להריך נפש רעב ומשקה צמא יחסיד ⁷ וכלי כלוי רעים הוא זמות יעץ לחבל ענויים (ענויים) באמרי שקר ובדבר אביוں כתות--לא יחמל ולא ימצא במכחתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים מגבא ¹⁵ כי כה אמר אדני יהוה קדרש ישראל בשובה ונחת תושען--בhashket ובבצחחה תהיה נבורחכם ולא אביתם ¹⁶ ותאמרו לא כי על סוס נמוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקל רדפים ¹⁷ אלף אחד מפני גערת אחד-- מפני גערת חמשה תנסו עד אם נותרתם כתרן על ראש ההר וכנס על הגבעה ¹⁸ ולכון יחכח יהוה לחנכם ולכון יורם לדחנכם כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו ¹⁹ כי עם ציון ישב בירושלם בכו לא חבכה חנון יחנד לקול זעך--כשמעתו ענק ²⁰ ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכוף עוד מורייך והיו עיניך ראות את מורייך ²¹ ואזיניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמין וכי השמאליו ²² וטמאתם את צפי פסיל' כספק ואת אפרת מסכת זהבך תזרם כמו דווה צא תאמדר לו ²³ ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבאות האדמה והיה דשן ושםן ירעה מקניך ביום ההוא כר נרחב ²⁴ והאלפים והערים עבדי האדמה בליל חמץ יאללו--אשר זורה ברחת ובمزורה ²⁵ והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלונים יבלוי מים--ביום הרג רב בנפל מגדלים ²⁶ והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים-- ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחייך מכתו ירפא ²⁷ הנה שם יהוה בא ממתק בער אפו וכבר משאה שפטיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת ²⁸ ורוחו כנהל שוטף עד צואר יחכח להנפה גוים בונפה שאו ורסן מותעה על לחיי עמים ²⁹ השיר היה לכמם כליל התקדרש חן ושמחה לבב כהחולך בחיליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל ³⁰ והשמייע יהוה את הוד קולו ונחת ורעו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ זורם ואבן ברך ³¹ כי מוקל יהוה יחת אשור

משפט 8 ונדריב נדריבות ייעץ והוא על נדריבות יקום 9 נשים שאנו-ה-קמנה שמענה קולי בנות בטחות--
האונה אמרתי 10 ימים על שנה תרנונה בטחות כי
כליה בצייר אסף בלי יבו 11 חרדו שאנו-ה-גזה
בטחות פשטה וערה וחנורה על חלצים 12 על
שדים ספרדים על שדי חמד על גפן פריה 13 על
אדמת עמי קוֹז שמיר תעללה כי על כל בתיהם משוש
קריה עליזה 14 כי ארדמן נטש המון עיר עזב עפל
ובחן היה بعد מערות עד עולם--מושוש פראים
מרעה עדרים 15 עד יערה עליינו רוח ממרים והיה
מדבר לכרכמל וככרמל (והכרכמל) ליער יחשב
16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב 17
והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה--השקט
ובטהע עד עולם 18 וישב עמי בנווה שלום ובמשכנות
mbethim ובמנוחות שאנו-ה-9 וברד ברדת העיר
ובשפלה השפל העיר 20 אשריכם זרעי על כל מים
משלחי רגל השור והחמור

העם היישב בה נשא עזון

34 קרבו נויים לשמע ולאמים הקשייבו תשמע
הארץ ומלאה תבל וכל צאתיאה 2 כי קצף ליהוה
על כל הגוים וחמה על כל צבאות החרים נתנם
לטבח 3 וחיליהם ישלו ופניריהם יעללה באשם
ונמסו הרים מדמים 4 ונמקו כל צבא השמים ונגלו
בספר השמים וכל צבאים יובל--כנבל עליה מגוף
וכנבלת מתחאה 5 כי רותה בשמים חרביה תהה על
אדום תרד ועל עם חרמי למשפט 6 חרב ליהוה
מלאה דם הדשנה מהלך מדם כרים ועתודים
מחלב כלויות אילים כי זבח ליהוה בבצרא וטבח
נדול בארץ אדום 7 וירדו ראמים עםם ופרים עם
אבירים ורותה ארצם מדם ועפרים מחלב ידשן
8 כי يوم נקם ליהוה--שנתה שלמים לריב ציון 9
ונהפכו נחלה לזפת ועפירה לנפרית והיתה ארצתה
לזפת בעריה 10 ליליה ויוםם לא תכה לעולם

33 היו שודד אתה לא שודד ובונד ולא בנד בו
כהתנק שודד תושד כנلتך לבנד יבנדו בך 2
יהוה חננו לך קיינו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו
בעת צראה 3 מקהל המון נדרדו עמים מרוממתך נפצו
נוים 4 ואסף שליכם אסף החסיל--כמושק נבים
שקל בו 5 נשגב יהוה כי שכן מרים מלא ציון משפט
צדקה 6 והיה אמונה עתיך חסן ישועת חכמה
ודעת יראת יהוה היא אוצרו 7 חן אראלם צעקן
חצה מלאכי שלום מר יבכין 8 נשמו משלות שבת
 עבר ארוח הפך ברית מס ערים לאشب אנטש 9
אבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון
ערבה ונער בשן וככרמל 10 עתה אקים יאמר יהוה
עתה א Romans--עתה אנsha 11 תהרוו חשש תלדו קש
רווחכם אש האכלכם 12 והיו עמים משרות שיד
קווצים כסוחים באש יצחו 13 שמעו רחוקים אשר
עשיתי ודרעו קרובים נברתו 14 פחרדו בציון חטאיהם

עללה עונה מדור לדור תחרב--לנצח נצחים אין עבר בה ²² וירשו קאת וקפוד ונישוף וערב ישכנו בה ונטה עליה קו ההו ואבני בהו ²³ חריה ואין ושבנה הספר ויואח בן אסף המזcur ⁴ ויאמר אליהם רבקשה אמרו נא אל חזיקיו כה אמר המלך הנדרול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת ⁵ אמרתי אך דבר שפטים עצה וגבורת למלחה עתה על מי בטחת כי מרדת כי ⁶ הגנה בטחת על משענת הקנה הרצוי הזה על מצרים אשר יסמרק איש עליו ובא בכפו ונכח בון פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו ⁷ וכי אמר אליו אל יהוה אלהינו בטהנו הלוא הוא אשר הסיר חזיקיו את במתיו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו ⁸ ועתה החערב נא את אדני המלך אשור ואנתה לך אלף סוסים--אם תוכל לחתך רכבים עליהם ⁹ ואיך תшиб את פני פחת אחד עבדי אדני--הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים ¹⁰ ועתה המבעלדי יהוה עליות על הארץ הזאת להשחיתה ¹¹ יהוה אמר אליו עלה אל הארץ הזאת והשוויה ¹² ויאמר אליהם ושבנה ויואח אל רבקשה דבר נא אל עבדיך ארמיות--כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באוזנו העם אשר על החומה ¹² ויאמר רבקשה האל אדריך ואליך שלחני אדריכי לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים היושבים על החומה לאכל את חראיהם (צואתם) ולשתות את שנייהם (מיימי רגליהם) עמכם ¹³ ויעמד רבקשה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר--שמעו את דברי המלך הנדרול מלך אשור ¹⁴ כה אמר המלך אל ישא לכם חזיקיו כי לא יוכל להציג אתכם ¹⁵ ועל יטח אתכם חזיקיו אל יהוה לאמר הצל צילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור ¹⁶ אל תשמעו אל חזיקיו כי כה אמר המלך אשור עשו אותו ברכה וצאו אליו ואכלו איש נפנו ואיש

בתקעת הברכה העליונה במסלת שדה כובס ³ שם מלוכה יקראו וכל שריה יהו אפס ¹³ ועלתה ארמנתיה סיורים קמוש והוחה במבצריה והיתה נוה תנימ חמץ לבנות יענה ¹⁴ ופנשו ציים את אים ושער על רעהו יקרא אך שם הרגיעהليلת ומצאה לה מנוח ¹⁵ שמה קנחה קפזו ותמלט ובקעה ודרגה בצללה אך שם נקבעו דיות אשה רועהה ¹⁶ דרשו מעל ספר יהוה וקראו--אחד מהנה לא נעדרה אשה רועהה לא פקדו כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן ¹⁷ והוא הפיל להן גורל וידיו חלקתה להם בקע עד עולם יירושה--לדור ודור ישכנו בה

35 ישום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחצצת ² פרח תפירה ותגל אף נילת ורנן--כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון הנה ירא כבוד יהוה הדר אלחינו ³ חזקן ידים רפות וברכים כשלות אמצעו ⁴ אמרו לנמהרי לב חזקן אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבווא--גמול אלהים הוא יבווא וישעכם ⁵ או תפקנה עני עוריים ואוני חרשם תפחנה ⁶ או ידלג כאיל פסה ותרן לשון אלם כי נקבעו במדבר מים ונחלים בערבה ⁷ והיה השרב לאם זצמאן למbowי מים בונה תנימ רבעה חזיר לקנה ונמא ⁸ והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדר יקרא לה--לא יעברנו טמא והוא למו הלק דרך ואילים לא יהעו ⁹ לא יהיה שם אריה ופרץ היהות כל יעלנה--לא תמצא שם והלכו גואלים ¹⁰ ופדרוי יהוה ישבון ובאו ציוון ברכנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישינו ונסו גyon ואנחתה

36 ויהי באربع עשרה שנה למלך חזיקיו עלה שנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות-- ויתהפשם ² ושלח מלך אשור את רבקשה מלכיש רושלמה אל המלך חזיקיו בחיל כבד ויעמד

אתה שמעת אשר עשו מלכי אשר לכל הארץ-
 להחריהם ואתה תנצל ¹² הצלילו אתם אלהי
 הנויים אשר השוויתם אבותי את נזון ואת חורן ורצף
 ובני עדן אשר בתליש ¹³ איה מלך חמת וממלך
 ארפנד וממלך לעיר ספרדים הנע וועה ¹⁴ ויקח
 חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראתו ויעל
 בית יהוה ויפרשו חזקיהו לפני יהוה ¹⁵ ויתפלל
 חזקיהו אל יהוה לאמר ¹⁶ יהוה צבאות אלהי
 ישראל ישיב הכרבים אתה הוא האלים לברך
 לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת
 הארץ ¹⁷ הטה יהוה אונך ושמע פקח יהוה עיניך
 וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח
 לחurf אליהם חי ¹⁸ אמנים יהוה החביב מלכי
 אשר את כל הארץ-ואת הארץ ¹⁹ ונתן את
 אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה
 ידי אדם עז ואבן-ויאבדום ²⁰ ועתה יהוה אלהינו
 הוושענו מידיו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה
 יהוה לבך ²¹ וישלח ישעיהו בן אמוץ אלהי חזקיהו
 לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללה
 אליו אל סנחריב מלך אשר ²² זה הדבר אשר
 דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתרולת בת
 ציון-אחריך ראש הנעה בת ירושלם ²³ את מי
 חרפת ונדרת ועל מי הרימותה קול ותשא מרים
 עיניך אל קדוש ישראל ²⁴ ביד עבדיך חרפת
 אדני ותאמר ברב רכבי אני עלייתך מרים הרום
 ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר בראשיו
 ואבוא מרים קצו יער כרמלו ²⁵ אני קרתי ושתיתי
 מים ואחרב בכף פעמי כל יארוי מצור ²⁶ הללו
 שמעת למרחוק אותה עשיתמי מימי קדם וייצרתיה
 עתה הבאתיה-ותה לחשאות גלים נצחים ערים
 בצרות ²⁷ וישראלן קצרי יד חתו ובשו היו עשב
 שדה וירק דשא חציר גנות ושדמה לפני כמה ²⁸
 ושבתק וצאתך ובואך ידעתי ואת התרגוץ אליו

תנגו ושתו איש מי בورو ¹⁷ עד בא ולקחתי אתכם
 אל ארץ כארצכם ארץ דנן ותירוש ארץ לחם
 וכרכומים ¹⁸ פן יסית אתכם חזקיהו לאמר הארץ מיד
 יצילנו הצלילו אלהי חמת וארפנד-איה אלהי
 מלך אשר ¹⁹ איה אלהי חמת וארפנד-איה אלהי
 ספרדים וכי הצלילו את שמרון מידי ²⁰ מי בכל
 אלהי הארץ אשר הצלילו את הארץ מידי
 כי יציל יהוה את ירושלים מידי ²¹ ויחרשו ולא ענו
 אותו דבר כי מצות המלך היא לא אמר לא תענחו ²²
 ויבא אליכם בן חלקייהו אשר על הבית ושבנא
 הספר ויוах בן אסף המזוכיר אל חזקיהו-קרועי
 בגדים ויגידו לו את דברי רbeschka

37 ויהי כשמי המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו
 ויתכס בשק ויבא בית יהוה ² וישלח את אליכם
 אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים
 מתכסים בשקים-אל ישעיהו בן אמוץ הנביה ³
 ויאמרו אליו כי אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה
 ונאצה היום הזה כי בא בנים עד משבר וכח אין
 לדלה ⁴ אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רbeschka
 אשר שלחו מלך אשר אדניו לחurf אלהים חי
 והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת
 תפלה بعد השארית הנמצאה ⁵ ויבאו עבדי המלך
 חזקיהו-אל ישעיהו ⁶ ויאמר אליהם ישעיהו כי
 תאמرون אל אדניכם כי אמר יהוה אל חירא מפני
 הדברים אשר שמעת אשר נדפו נער מלך אשר
 אותו ⁷ הנסי נתן בו רוח ושמע שמוועה ושב אל
 ארצו וophysicalו בחרב הארץ ⁸ וישוב רbeschka
 כי נסע מלכיש ⁹ וישמע על תרתקה מלך כוש
 לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים
 אל חזקיהו לאמר ¹⁰ כה תאמرون אל חזקיהו מלך
 יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו
 לאמר לא נתן ירושלם ביד מלך אסור ¹¹ הנה

29 השם עשר מעלות במעלות אשר ירדה 9 מכתב
לחזקתו מלך יהודה בחלתו ויהי מהי 10 אני
אמרתי בדמי ימי אלכה--בשעריו שאל פקרתי
יתר שנותיו (Sheol h7585) 11 אמרתי לא אראה יהי
בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חיל 12
דורני נסע ונגלה מני--כאهل רעי קפרתי כרגן חי
מדלה יצענני מום עד לילה שלימני 13 שוויתי
עד בקר כاري כו ישבר כל עצמותי מום עד לילה
שלימני 14 כסוס ענור כו אצפצח אהנה כינה דלו
ענוי למרום אדרני עשקה לי ערבני 15 מה אדרבר
ואמר לי והוא עשה אדרה כל שנותי על מרד נפשי
16 אדרני עליהם יחו ולכל בהן חי רוחי ותחלימי
והחני 17 הנה לשולם מר לי מר ואתה חשכת נפשי
משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חט 18 כי
לא שאל תודך מות יהלך לא ישברו יורדי בור
אל אמריך (Sheol h7585) 19 חי חי הו יודך כמוני
היום אב לבנים יודיע אל אמריך 20 יהוה להושענו
ונגנותינו נגן כל ימי חיינו על בית יהוה 21 ויאמר
ישעינו ישאו דבלת תנאים וימרתו על השחין וייחי
22 ויאמר חזקיהו מה אוט כי עלה בית יהוה

39 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן
מלך בבבָל ספרים ומנהה--אל חזקיהו וישמע כי
הלה ויהוק 2 וישמה עליהם חזקיהו ויראמ את
בית נכתה את הכסף ואת זהוב ואת הבשימים ואת
השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא
באוצרתו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו
בביתה--ובכל ממשלו 3 ויבא ישעהו הנביא אל
המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמדו האנשים האלה
ומאיין יבוא אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו
אלמי מבבל 4 ויאמר מה ראו בביטחון ויאמר חזקיהו
את כל אשר בביתי ראו--לא היה דבר אשר לא
הראים באוצרתי 5 ויאמר ישעהו אל חזקיהו
במעלות אחו בשמש אחרנית--עشر מעלות ותשב

29 יען התרגוץ אליו ושאנך עלה באזני--ושמתי
חחי באפק ומתיו בשפטיך והשכיתיך בדרך אשר
באת בה 30 וזה לך אותן--אכול השנה ספיה
ובשנה השניה שחיס ובעונה השלישית זרעו וקדרו
ונטעו כרמים--ואכול (ואכלו) פרים 31 ויספה
פליטת בית יהודה הנשארה--שרש למטה ועשה
פריו למעלה 32 כי מירושלים יצא שאירתו ופליטה
מהר ציון קנאת יהוה צבאות העשה זאת 33 لكن
כה אמר יהוה אל מלך אשר לא יבוא אל העיר
הזאת ולא יורה שם חז ולא יקדרמנה ממן ולא ישפּ
עליה סללה 34 בדרך אשר בא בה ישב ואל העיר
להושעה--למעני ולמען דוד עברי 35 ויצא מלך
יהוה ויכה במחנה אשר מאה ושמיניהם וחמשה אלף
וישכימו בבקר והנה כלם פגירים מתים 37 ויסע
וילך וישב סנחריב מלך אשר וישב בנינו 38 ויהי
הוא משתחווה בית נסרך אלהו ואדרמלך ושרatz
בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך
אסר חדן בנו תחתיו

38 ביום הham חלה חזקיהו למוות ויבוא אליו
ישעהו בן אמוץ הנביה ואמר אליו כי אמר יהוה
צו לביתך--כי מות אתה ולא תחיה 2 ויסב חזקיהו
פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה 3 ויאמר أنها יהוה
זכר נא את אשר התחלכתי לפניו באמת ובלב
שלם והטוב בעיניך עשיתו ויבך חזקיהו בכינור
4 ויהי דבר יהוה אל ישעהו לאמר הולך ואמרת
אל חזקיהו כי אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי
את הפלתק ראייתי את דעתך הנסי יוסף על ימיך
חמש עשרה שנה 6 ומכך מלך אשר אצייל ואת
העיר הזאת ונתני על העיר הזאת 7 וזה לך אותן
מתה יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר
דבר 8 הני מшиб את צל המעלות אשר ירדה
במעלות אחו בשמש אחרנית--עشر מעלות ותשב

כל אשר בביתך ואשר אצרו אתה עד היום הזה
 בכלל לא יותר דבר אמר יהוה 7 ומblink אשר יצא
 מנק אשר תולדת--יקחו והיו סדרים בהיכל מלך
 בכל 8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה
 אשר דברת ויאמר כי יהוה שלום ואמת בימי

40 נחמו נחמו עמי--יאמר אלהיכם 2 דברו על
 לב ירושלם וקראו אליה--כי מלאה צבאה כינרצת
 עונה כי לכה מיד יהוה כפלים בכל חטאיה 3
 קול קורא--במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה
 מסלה לאלヒינו 4 כל ניא נשא וכל הדר ונכעה
 ישפלו וזה העקב למשור והרכסים לבקעה 5
 ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשרגתו כי פי יהוה
 דבר 6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר
 חציר וכל חסדו ציון השדה 7 יבש חציר נבל
 ציון כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם 8 יבש
 חציר נבל ציון ודבר אלהינו יקום לעולם 9 על
 הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך
 מבשרת ירושלים הרימי אל תיראי אמריו לערו
 יהודה הנה אליהם 10 הנה אדרני יהוה בחזוק יבוא
 וזרעו מסלה לו הנה שכרו אותו ופעלו לפניו 11
 קרעה עדרו ירעה בזרען יקbez טלאים ובחיקו
 ישא עלות נגה 12 מי מדר בשעלן מים ושמים
 בורת חתן וכל בשלש עפר הארץ וshall בפלס
 הרים ונבעות במאזנים 13 מי תכנן את רוח יהוה
 ואיש עצתו יודיענו 14 את מי נועץ ויבינהו וילמדתו
 בארכ משפט וילמדתו דעת ודרך תבונות יודיענו

41 הנה גנים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הנה
 איים כדק יטול 16 ולבניון אין די בער וחיתו--אין
 די עולה 17 כל הגנים Cain גנדו מאפס ותהו נחשבו
 לו 18 ואל מי תדרמונן אל ומה דמותה תערכו לו
 19 הפסל נסך חרש וצרכ בוחב יركענו ורטקות
 כסף צורף 20 המסכן תרומה עץ לא ירכב יבחר
 בראש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוש 21 הלו
 Cain ויאבדו אנשי ריבך 22 הלו

יכהה ולא ירוץ עד ישים הארץ משפט ולחורתו
 אים ייחלו ⁵ כה אמר האל יהוה בורה החמים
 ונוטיהם רקע הארץ וצצאה נתן נשמה לעם עליה
 ורוח להלכים בה ⁶ אני יהוה קראתיך בצדך
 ואחוך בידך ואחרך ואתנק לבריתם עם--לאור נויים
 ולפקח עניינים עורוות להוציא ממסגר אסיר מבית
 כלא ישבי השך ⁸ אני יהוה הוא שמי וכבודך לאחר
 לא אתך ותחלתו לפסלים ⁹ הראשות הנה באו
 וחדרות אני מניד בטרם הצמנה אשמעו אתם ¹⁰
 שררו ליהוה שיר חדש תחלתו מקצה הארץ יורדי
 הים ומלאו אים וישביהם בו ישאו מדבר ועריו
 חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע בראש הרים
 יצחו ¹¹ ישמו ליהוה כבוד ותחלתו באים גינדו
 יהוה כנbor יצא איש מלוחמות יער קנהה ירידע
 אף יצירה-על איביו יתגבר ¹⁴ החשיתי מעולם--
 אחוריש אתפרק כוילדה אפעה שם ואשף יחד
 אחורייב הרים ונבעות וכל עשבם אובייש ושמתי
 נהרות לאים וגמים אובייש ¹⁶ והולכתי ערים
 בדרך לא ידעו-בנותות לא ידעו אדריכים אשים
 מהשך לפניהם לאור ומוקשים למשור--אללה
 הדברים עשרים ולא עזחים ¹⁷נסנו אחריו יבשו
 בשת הבטחים בפסל האמרם למסכה אתם אלהנו
 החזרים שמעו והעוררים הביטו לראות ¹⁹ מי
 עור כי אם עברדי וחרש כמלacci אשלח מי עור
 כמשלם ועור כעבד יהוה ²⁰ ראיות (ראות) רבות
 ולא תשמר פקוח אונים ולא ישמע ²¹ יהוה חפש
 למען צדקו יגידיל תורה ויאדריך ²² והוא עם בוז
 וששי הפה בחורים כלם ובכתי כלאים החבאו
 היו לבזינו אין מציל משה ואין אמר השב ²³ מי
 בכם יאזרין זאת יקשב וישמע לאחור ²⁴ מי נתן
 למשסה (למשסה) יעקב וישראל לבזים הללו
 יהוה זו חטאנו לו ולא אבו ברכיו הלו ולא שמעו
 בתורתו ²⁵ יושפיך עליו חמה אףו ועוזו מלחה
 אנשי מצחיך יהו Cain וכאפס אנשי מלחתך ¹³
 כי אני יהוה אליהיך--מחזיק ימינך האמר לך אל
 תירא אני עוזרתיך ¹⁴ אל תירא תולעת יעקב
 מתי ישראל אני עוזרתיך נאם יהוה ונאלך קדוש
 ישראל ¹⁵ הנה שמתייך למורג חרוץ חדש-בעל
 פיפיות תדרוש הרים ותדק וגבעות כמן תשים
¹⁶ תזרם ורוח תשאמ וסערה תפייך אותן אתה
 תניל ביהוה בקדוש ישראל תחלל ¹⁷ הענים
 והאבונים מבקשים מים ואין--לשונם בצמא נשתה
 אני יהוה עטם אלהי ישראל לא עצובם ¹⁸ אפתח
 על שפירים נהרות ובתוכך בקעות מעינות אשים
 מדבר לאם מים וארץ ציה למושאי מים ¹⁹ אתך
 במדבר ארזו שטה וודס וען מן אשים בערבה
 ברוש תדרהר ותאשור--יהדו ²⁰ למען יראו וידעו
 וישמו וישכilio ויהדו--כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש
 ישראל בראה ²¹ קרבו ריבכם יאמר יהוה הנישו
 עצמותיכם יאמר מלך יעקב ²² יניסו גינדו לנו
 את אשר תקרינה הראשות מה הנה גינדו ונשימה
 לבנו ונדרעה אחריתן או הבאות השמיינו ²³ גינדו
 האתיות לאחור ונדרעה כי אלהים אתם אף תיטיבו
 ותדרעו ונשתעה ונרא (ונראה) יהדו ²⁴ חן אתם מאין
 ופעלכם מאפע תועבה ממש יקרה בשמי ויבא סגנים
 מצפון ויאת מזרחה שם יברא בשמי ויבא סגנים
 כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט ²⁶ מי הגיד מראש
 ונדרעה ומלפניהם ונאמר צדיק אף אין מניד אף אין
 משמייע-אף אין שמע אמריכם ²⁷ ראשון לציון
 הנה הנם ולירושלים מבשר אתן ²⁸ וארא ואין איש
 ומאללה ואין יועץ ואשאלם וישבו דבר ²⁹ חן כלם
 און אפס מעשיהם רוח ותחו נסכייהם

42

42 ^{הן} עברדי אתה בוחרי רצחה נפשי נתתי
 רוחיו עליו משפט לנויים וציא ² לא יצעק ולא ישא
 ולא ישמע בחוץ קולו ³ קנה רצוץ לא ישבור
 ופשטה כהה לא יכונה לאמת יוציאה משפט ⁴ לא

לי תחלתי יספרו ²² ולא אתי קראת יעקב כי געת
בישראל ²³ לא הביאת לי שה עלהיך וזבחיך
לא כבדתני לא העברתיך במנחה ולא הונעתיך
בלבינה ²⁴ לא קנית לי בכספּ קנה וחלב זבחיך
לא הרויתני אך העברתני בחטאותיך הונעתני
בעונתיך ²⁵ אנכי אנקה הוא מודה פשעיך למען
וחטאותיך לא אוצר ²⁶ הזכירני נשפטה יחד ספר
אתה למען תצדך ²⁷ אביך הראשון חטא ומלייציך
פשעו בי ²⁸ ואחלל שרוי קדש ואתנה להרם יעקב
וישראל לנדרופים

44 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו ²
כה אמר יהוה עשה ויצרך מבטן יעוזך אל תירא
עבדי יעקב וישראל בחרתי בו ³ כי אצק מים על
צמא ונזלים על יבשה אצק רוחיו על זרעך וברכתיו
על צazziיך ⁴ וצמחו בין חציר כערבים על
יבלי מים ⁵ זה יאמר ליהוה אני זהה יקרא בשם
יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה ⁶
כה אמר יהוה מלך ישראל וגלו יהוה צבאות
אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים ⁷ ומי
כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עם עולם
ואתיות ואשר תבאה נגידו למו ⁸ אל תפחדו ואל
תרחו--חלא מאו השמעתי והנדתי ואתם עדי היוש
אלוה מבלעדי ואני צור בל ידעתו ⁹ יצרי פסל
כלם תהו וחמדיהם כל יוציאו ועדיהם המה באל
יראו וככל ידעו--למן יבשו ¹⁰ מי י策 אל ופסל
נסך--לבلتוי הועל ¹¹ הנה כל חביריו יבשו וחרשים
המה מארם יתקבצו כלם יעדמו יפחדו יבשו יחד
דרך ובמים עזים נתבה ¹² המוציא רכב וסוס
חרש ברזל מעזר ופעל בפהם ובמקבות יחרשו
ויפעלתו בזורע כהו--נים רעב ואני כח לא שתה מים
ויעוף ¹³ חרש עצים נתה קו יתארחו בשרד יעשה
במקצתות ובמחונה יתארחו ויעשה כתבתות איש
חתפאות אדם לשbeta בית ¹⁴ לכרת לו אריזם--
נהרות בישמן להשכות עמי בחורי ²¹ עם זו יצרתוי
ויקח תרצה ואלון ויאמן לו בעצי יער נטע ארן

ותלהתנו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על
43 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך
ישראל אל תירא כי נאלתיך קראתי בשםך לי אתה
כى עבר בימים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי
תליך במו אש לא תכו ולחבה לא תבער בך ³
כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי
כפרק מצרים כוש וסבא תחתיך ⁴ מאשר יקרה
בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואtan אדם תחתיך
ולאמים תחת נפשך ⁵ אל תירא כי אתך אני ממורה
אביא זרעך וממערב אקbezך ⁶ אמר לבנון תני
ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצתה
הארץ ⁷ כל הנקרא בשמי ולכבודי בראשיו יצרתוי
אף שעשיתו ⁸ הוציא עם עור ועינים יש וחרשים
וואזנים למו ⁹ כל הגוים נקבעו ייחדו ויאספו לאמים--
מי בהם יגיד זאת וראשונות ישמעינו יתנו עדיהם
ויצדקו וישמעו ויאמרו אמות ¹⁰ אתם עדי נאם יהוה
ועבדי אשר בחרתי למן תදעו ותאמינו לי ותבינו
כי אני הוא--לפני לא נוצר אל ואחריו לא יהיה ¹¹
אנכי אנקה יהוה ואני מבלעדי מושיע ¹² אנקה הגדרתי
והושעתני והשמעתני--ואין בכם זר ואתם עדי נאם
יהוה ואני אל ¹³ גם מיום אני הוא ואני מידי מציל
אபעל ומי ישינה ¹⁴ כה אמר יהוה נאלכם קדושים
ישראל למענכם שלחתוי בבליה והורדתי ברים
כלם וכשדים באניות רנתם ¹⁵ אני יהוה קדושים
בורא ישראל מליכם ¹⁶ כה אמר יהוה הנתון בים
דרך ובמים עזים נתבה ¹⁷ המוציא רכב וסוס
חיל ועזוז יהדו ישבבו בל יקומו דעכו כפשתה
כבו ¹⁸ אל תזכרו ראשונות וקדמניות אל תתבננו
ונני עשה חדרשה עתה תצמיח הלוא תדרעה אף
אשרים במדבר דרך בישמן נהרות ²⁰ חכברני
חית השדה תנאים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים
נהרות בישמן להשכות עמי בחורי ²¹ עם זו יצרתוי
ישעה

ונשם יגדר ל⁵ והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחמ
 אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל ווישתחו עשהו
 פסל ויסנד לו ⁶ חציו שרכ במו אש על חציוبشر
 יاقل צלה צלי וישבע אפ' ייחם ויאמר האח חמוטי
 ראיות או ⁷ וושאריתו לאל עשה לפסליו יסנוד
 (יסנד) לו ווישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצלני
 כי אלי אתה ⁸ לא ידעו ולא יבינו כי טה מראות
 עיניהם מהשכיל לבתם ⁹ ולא ישב אל לבו ולא
 דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי במו אש ואפ'
 אפיותי על נחליו לחם אצלהبشر ואכל ויתרו
 להטועבה עשה לבול עז אסנו ¹⁰ רעה אפר לב
 הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלוא
 שקר בימני ¹¹ זכר אלה יעקב וישראל כי עבדו
 אתה יצרתיך עבר לי אתה ישראל לא תנשנו ¹²
 מחותיכי כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה אליו כי
 נאלתיך ¹³ רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות
 ארץ פצחיו הרים רנה יעד וכל עז בו כי גאל יהוה
 יעקב ובישראל יתפאר ¹⁴ כה אמר יהוה נאלך
 ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה כל-נטה שמים לבדי
 רקע הארץ מיatoi (מאתי) ¹⁵ מפרק אותה בדים
 וקסמים יהולל משיב חכמים אחרור ודעתם יסכל
 26 מקרים דבר עברו ועצת מלאכיו ישלים האמר
 לירושלים תושב ולערי יהודה תבינה וחרכותיה
 אקומות ¹⁶ האמר לצלחה חרבי ונחרתיך אובייש
 לא תהו בראשה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד ¹⁷
 לא באster דברתוי במקום ארץ חזך- לא אמרתי
 לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד
 מישרים ¹⁸ הקבצו ובא התנסו יהדו פלטי הגוים
 לא ידעו הנשאים את עז פסלים ומתחפללים אל
 אל לא יושיע ¹⁹ הנגידו והגינו אפ' יועציו יהדו מי
 השמייע את מקרים Mao הגידה הלו אני יהוה ואין
 עוד אלהים מבלעד- אל צדיק ומושיע אין זולתי
 פנו אליו והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין
 בשםך- אלהי ישראל ²⁰ למען עבר יעקב וישראל

45

כה אמר יהוה למשיחו לבודש אשר החוקתי
 בימינו לרד לפני נois ומתני מלכים אפתח- לפתח
 לפני דלתיהם ושעריהם לא-סגורו ²¹ אני לפני אלק'
 והדורים אושר (אישר) דלתות נחושה אשר
 ובריחיו ברזל אנדר ²² ונתתי לך אוצרות חזך
 ומטמוני מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא
 בשםך- אלהי ישראל ²³ למען עבר יעקב וישראל

מָאָד 7 וַתֹּאמֶר לְעוֹלָם אֲהִיה נְבָרָת--עַד לֹא שָׁמַת
אֱלֹהָה עַל לְבֵךְ לֹא זְכָרָת אֲחִרִיתָה 8 וְעַתָּה שָׁמַעْ זֹאת
עֲדִינָה הַיוּשְׁבָת בְּבֵטָה אַמְرָה בְּלִבְבָּה אַנְיָ וְאַפְסִי
עוֹד לֹא אָשֵׁב אַלְמָנָה וְלֹא אָדָע שְׁכָול 9 וְתוּבָנָה
לֹךְ שְׁתִי אֱלֹהָה רָגַע בַּיּוֹם אֶחָד שְׁכָול וְאַלְמָן כַּחֲמָם
בָּאוּ עַלְיךָ בְּרַב כְּשָׁפֵיךְ בְּעַצְמַת חַבְרִיךְ מָאָד 10
וְתַבְתִּיחַי בְּרַעַתְךָ אַמְרָת אַנְיָ חַכְמָתְךָ וְרַעַתְךָ
הַיָּא שׁוּבְבָתְךָ וְתֹאמְרָי בְּלְבֵךְ אַנְיָ וְאַפְסִי עוֹד 11 וּבְאָ
עַלְיךָ רָעה לֹא תַּדְעַי שָׁהָרָה וְהַפְלֵל עַלְיךָ הוּא לֹא
חוּכְלִי כְּפָרָה וְתוּבָא עַלְיךָ פְּתָחָם שָׁהָא לֹא תַּדְעַי
עַמְדוּנִי נָא בְּחַבְרִיךְ וּבְרַב כְּשָׁפֵיךְ בְּאַשְׁר יִגְעַת
מְנֻעוֹרִיךְ אַוְלִי תּוֹכְלִי הַוּעִיל אַוְלִי הַעֲרוֹצִי 13 נְלָאִות
בְּרַב עַצְתִּיךְ יַעֲמְדוּ נָא וַיּוֹשִׁיעַ הַבָּרוֹ (הַבָּרִי)
שְׁמִים הַחוֹזִים בְּכּוֹכְבִים מְוּדָעִים לְחַדְשִׁים מְאַשֵּׁר
יִבָּאוּ עַלְיךָ 14 הַנָּהָה הַיּוֹכֶשׁ אַשְׁרַפְתָּם לֹא יִצְלְלוּ
אַתְּ נְפָשָׁם מִיד לְהַבָּה אַיִן גַּחֲלָת לְחַמָּם אָור לְשִׁבְתָּ
נְגָדוֹ 15 כֹּן הַיּוֹ לֹךְ אֲשֶׁר יִגְעַת סְחָרִיךְ מְנֻעוֹרִיךְ אִישׁ
לְעִבְרוֹ תְּעוֹ-אַיִן מַוְשִׁיעַ

48 שְׁמַעַו זֹאת בֵּית יַעֲקֹב הַנְּקָרָאים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל
וּמִמֵּי יְהוָה יֵצָא הַנְּשָׁבּוּעִים בְּשֵׁם יְהוָה וּבְאַלְהִי
יִשְׂרָאֵל יוֹצְרוּ-לֹא בָּאָמֹת וּלֹא בְּצָדָקָה 2 כִּי מִעֵיד
הַקְּרָדְשָׁנְקָרָא וּלֹא אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל נְסִמְכָיו יְהוָה צְבָאות
שְׁמוֹ 3 הַרְאָשָׁנוֹת מֵאוֹ הַגְּדוֹת וּמִפְּיֵיכְאָוּ וְאַשְׁמִינָם
פְּתָחָם עֲשִׂיתִי וְתוּבָנָה 4 מְדֻעָתִי כִּי קָשָׁה אַתָּה וְגַיְד
בְּרוֹזְלָ עַרְפָּךְ וּמִצְחָךְ נְחֹשָׁה 5 וְאַנְיָד לֹךְ מֵאוֹ בְּטָרָם
תָּבוֹא הַשְּׁמַעְתִּיךְ--פָּנָ תֹּאמֶר עַצְבִּי עַשְׁמָ וּפְסָלִי
וּנוֹסְכִּי צּוֹם 6 שְׁמַעַת חֹזֶה כֶּלֶה וְאַתָּם הַלּוֹא תָגִידוּ
הַשְּׁמַעְתִּיךְ חֹדֶשׁות מַעַתָּה וְנִצְרוֹת וְלֹא יִדְעַתָּם 7
עַתָּה נְבָרָא וְלֹא מֵאוֹ וּלְפָנֵי יוֹם וְלֹא שְׁמַעַתָּם--פָּנָ
הַאמְרָה הַנָּהָה יִדְעַתָּין 8 נִמְלָא שְׁמַעַתָּם לֹא יִדְעַתָּ-גַּם
מֵאוֹ לֹא פָתָחָה אַזְנָךְ כִּי יִדְעַתָּי בְּנוֹדֵבָנָד וּפְשָׁעָ
מְבָטָן קָרָא לֹךְ 9 לְמַעַן שְׁמֵי אַרְבִּיךְ אַפִּי וְתוּלָתִי
אַחֲתָם לֹךְ--לְבָלָתִי הַכְּרִיךְ 10 הַנָּהָה צְרָפְתִּיךְ וְלֹא

עוֹד 22 בַּי נְשַׁבְּעָתִי--יצָא מִפְּיֵצְדָּקָה דָּבָר וְלֹא יִשְׁובּ
כַּי לֹי תְכַרְעַכְל בְּרַךְ חַשְׁבָע כָּל לְשׁוֹן 24 אַךְ בִּיהְוָה
לֹי אָמַר צְדָקָות וְעַזְוִי יְבָא וַיְבָשַׁו כָּל הַנְּחָרִים
בּוֹ 25 בִּיהְוָה יִצְדָּקוּ וַיְתַהַלְלוּ כָּל זְרַע יִשְׂרָאֵל

46 כְּרַע בְּלִ קְרָס נְבוּ--הַיּוֹ עַצְבָּיוּם לְחַיה
וּלְבָהָמָה נְשַׁאֲתִיכְם עַמּוֹסָות מְשָׁא לְעַיְפָה 2 קְרָסָו
כְּרַעַו יְחִדוֹ לֹא יְכָלוּ מְלָט מְשָׁא וּנוֹפְשָׁם בְּשֵׁבִי הַלְּכָה
3 שְׁמַעַו אַלְיָ בֵּית יַעֲקֹב וְכָל שָׁאָרִית בֵּית יִשְׂרָאֵל--
הַעֲמָסִים מִנֵּי בְּטַן הַגְּשָׁאִים מִנֵּי רָחָם 4 וְעַזְוִי זְקָנָה
אַנְיָ הַוָּא וְעַד שִׁיבָה אַנְיָ אַסְבָּל אַנְיָ עֲשִׂיתִי וְאַנְיָ
אַשָּׁא וְאַנְיָ אַסְבָּל וְאַמְלָט 5 לְמַנוּ תְּדִמְוֹנִי וְתְשַׁוּ
וּמְשְׁלָוֹנִי נְדָמָה 6 הַזְּלִימָם זְהָבָמִיכְסִיס וּכְסִף בְּקָנָה
יְשַׁקְלָו יְשַׁכְרָו צָוָרָפְ וַיְעַשְׁהָו אַל יְסַנְדוֹ אַפְ שַׁתְחָוו 7
יְשַׁאֲהָו עַל כַּתְפִי יְסַבְלָהו וַיְנִיחָהו תְּחַתְיוֹ וַיְעַמְדָ--
מְמֻקְומָו לֹא יִמְשִׁישׁ אַפְ יְצַעַק אַלְיוֹ וְלֹא יִעֲנָה מְצָרָתוֹ
לֹא יַוְשִׁעְנוּ 8 זְכָרוּ זְאת וְהַתְאַשָּׁשׁ הַשִּׁבְעָוּ פּוֹשָׁעִים
עַל לְבָ 9 זְכָרוּ רָאשָׁנוֹת מְעוֹלָם כִּי אַנְכִי אַל וְאַנְיָ
עַד אַלְהִים וְאַפְסָ כְּמוֹנִי 10 מְגִיד מַרְאִשְׁתָּא חַרְתִּי
וּמְקָדָם אֲשֶׁר לֹא נָעַשׂ אָמַר עַצְתִּי תְּקוּם וְכָל חַפְצִי
עָשָׂה 11 קָרָא מְמוֹרָח עַיטְמָאָרֶץ מְרַחְקָ אִישׁ עַצְתָּו
(עַצְתִּי) אַפְ דְּבָרָתִי אַפְ אַבְיאָנָה--יִצְרָחִי אַפְ עַשְׁנָה
12 שְׁמַעַו אַלְיָ אַבְירִי לְבָ--הַרְחָוקִים מְצָדָקָה 13
קְרָבְתִּי צְדָקָתִי לֹא תְּרַחְקֵ וְתְשַׁעַטְתִּי לֹא תָהָרֵג נְתָחֵי
בְּצִיּוֹן תְּשֻׁועָה לִיְשָׁרָאֵל תְּפָאָרָתִי

47 רְדִי וְשַׁבְּיָ עַל עַפְרָ בְּחֹלֶת בַּת בְּבָל--שֵׁבִי
לְאָרֶץ אַיִן כָּסָא בַּת כְּשָׁדִים כִּי לֹא תְּסִיףִי יִקְרָאָו
לֹךְ רַכְחָ וְעַנְנָה 2 קָחִי רְחִים וְתְחִנְנִי קְמָה גַּלְיִ צְמָתָךְ
חַשְּׁפִי שְׁבָל נַלְיִ שָׁוֹק עֲבָרִי נְהָרוֹת 3 תְּגַל עַרְוֹתָךְ--גַּם
תְּרָאָה חַרְפָּתָךְ נִקְם אַקְחָ וְלֹא אַפְנָעָ אָדָם 4 נַאֲלָנוּ
יְהָוָה צְבָאות שְׁמוֹ--קְדוּשָׁיְשָׁרָאֵל 5 שֵׁבִי דּוֹמָס וּבְאַיִן
בְּחַשְׁךְ בַּת כְּשָׁדִים כִּי לֹא תְּסִיףִי יִקְרָאָו לֹךְ נְבָרָתִי
מְמָלְכָות 6 קְצָפְתִי עַל עַמִּי חַלְלָתִי נְחַלְתִּי וְאַתָּנָם
בִּידָךְ לֹא שָׁמַת לְהַמְּרַחְמִים--עַל זְקָן הַכְּבָדָת עַלְךָ

קדש ישראל ויבחרך 8 כה אמר יהוה בעת רצון
עניתיך ובכום ישועה עורתיך ואצריך ואתנק לברית
עם להקים ארץ להנחלת נחלות שממות 9 לאמר
לאסורים צאו לאשר בחשך הנגל על דרכיהם ירעשו
ובכל שפיהם מרעהיהם 10 לא ירעדבו ולא יצמאו ולא
יכם שרב ומשמש כי מרחםם ינהגם ועל מבועי מים
ינhalbם 11 ושמתי כל הארץ לדרכם ומஸלתי ירמונם
12 הנה אלה מרחוק יבואו והנה אלה מצפון וממערב
ואלה מארץ סינים 13 רנו שמיים ונילו ארץ יפצחו
(יפצחו) הרים רנה כי נחם יהוה עמו וענינו יرحم
14 וחת אמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני 15 החשכה
אשר עליה מרחםם בן בשנה נם אלה תשכחנה ואנכי
לא אשכחך 16 הэн על כפים חקתיק חומתיך נגיד
המיד 17 מהרו בניך מהרסיך ומהריביך מנק' יצאו
18 שאי סביב ענייך וראי כלם נקבצו באו לך חי אני
נאם יהוה כי כלם כעד תלבשי ותקשרים ככללה 19
כי חרבתיך ושמתייך וארץ הרסתך כי עתה תצרי
מושב ורחקו מבליעך 20 עוד יאמרו באזנייך בני
שכליך צר לי המקומ גשה לי ואשבה 21 ואמרת
בלבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה גולמודה
נלה וסורה ואלה מי נדל--הן אני נשארתי לברדי
אללה איפה הם 22 כה אמר אדני יהוה הנה אישא אל
נוים ידי ואל עמים ארדים נסי והביאו בניך בחוץ
ובניתיך על כתף תנשאגנה 23 וזהו מלכים אמנים
ושרותיהם מינוייך--אפים ארץ ישתחוו לך ועפר
rangleיך ילחכו ויודעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קו
היקח מגבור מלוכה ואם שבוי צדיק ימלט 25
כי בה אמר יהוה נם שבוי גבור יקח ומלך עיריך
ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אוישיע
26 והאכלתך את מוניך את בשרם וכעטיס דםם
שכרון וידעו כלبشر כי אני יהוה מושיעך ונאלך
אביר יעקב

בכسف בחורתיך בכור עני 11 למני עשה כי
איך יחל וככבודיו לאחר לא אתן 12 שמע אליו יעקב
וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון
13 אף ידי ישדה ארץ זימני טפחה שמים קרא
אני אליהם יעדמו ייחדו 14 הקבצו כלכם ושמעו
מי בהם הניד את אלה יהוה האבו--יעשה חפציו
בכבל וזרעו כshedim 15 אני אני דברתו אף קראתו
הבאתיו והצליח דרכו 16 קרבו אליו שמעו זאת לא
מראש בסתר דברתי--מעת הייתה שם אני ועתה
אדני יהוה שלחני--ורוחו 17 כה אמר יהוה נאלך
קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להוציא
מדריך בדרך תלך 18 לא הקשבת למצותי ויהי
כנחר שלומך וצדקהך כגלי הים 19 ויהי כחול
וזרעך וצצאי מעיך כמעתו לא יכרת ולא ישמד
שמו מלפני 20 צאו מבבל ברחו מכתדים בקהל
רנה הנידו השמיעו זאת הוציאה עד קצה הארץ
אמרו נאל יהוה עברו יעקב 21 ולא צמאו בחרבנות
הויליכם--מים מצור הויל למו ויבקע צור--ויזבו
מים 22 אין שלום אמר יהוה לרשעים

49 שמעו אים אליו ותקשיבו לאמים מרחוק יהוה
מבطن קראני ממעיامي הזכיר שני 2 וישם פי
חරב חרדה בצל ידו החביאני וישימנו לחץ ברור
באשפותו הסתורי 3 ויאמר לי עברי אתה--ישראל
אשר בר אתחפער 4 ואני אמרתי לרייך גנטה לתהו
והבל כחי כליתי אכן משפטך את יהוה ופעלו
את אלהי 5 ועתה אמר יהוה יוצריו מבטן לעבד
לו לשובב יעקב אליו וישראל לא (לי) אסף
ואכבד בעני יהוה ואלהי היה עז 6 ויאמר נקל
מהויתך לי עבד להקים את שבטי יעקב ונצרי
(ונצרי) ישראל להשב ונתתקך לאור נום להיות
ישועתי עד קצה הארץ 7 כה אמר יהוה נאל ישראל
קדשו לבזה נש למתעב גוי לעבד משלים מלכים
יראו וקמו שרים וושתחו--למן יהוה אשר נאמן

50

תהיה וצדקתי לא תחת ⁷ שמעו אליו ידעי צדק עם
תורתך בלבם אל תיראו חרפה אונש ומונדפתם אל
תחתו ⁸ כי כבנדיiacלם עש וכצמראiacלם סס
צדקתי לעולם תהיה ויושעתי לדור דורים ⁹ עורי
עורי לבשי עז זרוע יהוה--עורי כימי קדם דורות
עולםיים הלווא את היא המחצבת רהב מהוללה
תניין ¹⁰ הלווא את היא המחרבתת ים מי תהום רבבה
השמה עמוקקי ים--דרך ל עבר גואלים ¹¹ ופדווי
יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמהת עולם על
ראשם ששון ושמהה ישגנון נס יגון ואנכח ¹² אני
אני הוא מנהכם מי את ותיראי מאנוש ימות ומן
אדם חציר ינתן ¹³ ותשכח יהוה עשה נטה שמיים
ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק
כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק ¹⁴ מהר
צעה להפתחה ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו
¹⁵ ואני יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גלויה יהוה
צבחות שמו ¹⁶ ואשם דבריו בפיק נבצל ידי כסיתיך
לנטע שמים וליסיד ארץ ולאמר לציון עמי אתה
¹⁷ התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתות
מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה
שותות-מציות ¹⁸ אין מנהל לה מכל בנימ ילדה
אין מחזיק בידה מכל בנימ נדלה ¹⁹ שתים הנה
קדאתיך מי ימוד לך השד והשבר והרעב והחרב
מי אנחמק ²⁰ בניך עלפו שכבו בראש כל החוצות-
כתוא מכם המלאים חמת יהוה גערת אלהיך
²¹ לכון שמעי נא זאת עניה ושכורת ולא מין ²² כה
אמר ארניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי
מידך את כוס התרעלה--את קבעת כוס חמתי
לא Tosifi לשחותה עוד ²³ ושותה ביד מוניך
אשר אמרו לנפשך שחי ונעbara ותשמי כארץ גוד
וכחוץ לעברים

52 עורי עורי לבשי עז ציון לבשי בנדוי תפארתך
ירושלם עיר הקדש-כי לא יוסיף יבא אך עוד

שלחתה או מי מנושי אשר מכרתוי אתכם לו הן
בעונתיכם נמכרתם ובפשעיםכם שלחה אתכם ²
מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה--הקצור
קראה יידי מפדות ואם אין ביכח להציל הון בגערטה
אחריבים אשימים נהדרות מדבר תבאס דגנותם מאין
מים ותמתה בצמא ³ אלבייש שםים קדרות ושק אשימים
כסותם ⁴ אדרני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת
לעוזת את יעף דבר יעד בברק בברק יעדר לי אין
לשמע כלמודים ⁵ אדרני יהוה פתח לי אין ואנכי לא
מריתאי אחר לא נסונתי ⁶ גוני נתתי למיכים ולהחי
למרטפים פנוי לא הסתרתי מכלמות ורק ⁷ ואדרני
יהוה יעדר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתاي פנוי
כהלמייש ואדרע כי לא אבוש ⁸ קרוב מצידקו--מי
יריב אתי נעמדה יהוד מי בעל משפטינו יגש אליו ⁹
הן אדרני יהוה יעדר לי מי הוא ירשענוי הון כלם
כבנד יבלו עשiacלם ¹⁰ מי בכם ירא יהוה שמע
בקול עבדו--אשר הלק חשבים ואין ננה לו יבטה
בשם יהוה ווישען באלהיו ¹¹ הון כלכם קדרוי אש
מאזרוי זיקות לכלו באור אשכם ובזיקות בערטם--
מידי יהוה זאת لكم למצובה תשכובו

51

שמעו אליו רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו
אל צור הצבחים ועל מקבת בור נקרתם ² חביטו
אל אברהם אביכם ועל שרה תחוללכם כי אחד
קדאתינו וابرכהו וארבאהו ³ כי נחם יהוה ציון
נחם כל חרבתייה וישם מדברה עדן וערבתה
כנן יהוה שwon ושמה ימצא בה תודה וקול זמרה
⁴ הקשיבו אליו עמי ולאומי אליו האזינו כי תורה
מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ישפטו אליו أيام יקו
צדקי יצא ישייע וזרע עמים ישפטו אליו أيام יקו
ואל ורדי ייחلون ⁶ שאו לשמים עיניכם והביטו אל
הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבנד
תבללה--וישביה כמו כן ימותון ויושעתי לעולם

על כל וטמא 2 התנערו מעפר קומי שבוי ירושלים
 התפתחו (התפתחי) מוסדי צוארך שכיה בת ציון
 3 כי כה אמר יהוה חنم נמכרתם ולא בכסף תנאלו
 4 כי כה אמר אדרני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה
 לגור שם ואשור באפס עשקו 5 ועתה מה לי פה
 נאם יהוה כי לך עמי חنم משלו יהיללו נאם
 יהוה ותמיד כל היוםשמי מנאץ 6 لكن ידע עמי
 שמי לבן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנסי 7 מה
 נאו על ההרים רגלי מבשר משמע שלום מבשר
 טוב--משמע ישועה אמר לציון מלך אלהיך 8
יבניע
54 רני עקרה לא ילדה בצחיו רנה וצלה לא
 חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה
 2 הרחיבי מקום אהליך ויריעות משכנותיך יטו--אל
 החשי הארכי מיתריך ויתדתק חזקי 3 כי ימין
 ושמאל תפרצى וזרעך גנים יירש וערים נשמות
 יושבו 4 אל תוראי כי לא תבושי ואל חכלמי
 כי לא תחפורי כי בשת עולמיך השכחי וחרפת
 אלמנותיך לא תזכיר עוד 5 כי בעליך עשית יהוה
 צבאות שמו ונאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ
 יקרא 6 כי כאה עזובה ועצובה רוח קראך יהוה
 ואשת נערות כי תמאס אמר אלהיך 7 ברגע קטן
 עצוביך וברחמים גדים אקצתך 8 בשוף קצף
 הסתרתי פנוי רגע מפרק ובחסד עולם רחמתיך--
 אמר נאלך יהוה 9 כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי
 מעבר מי נח עוד על הארץ--כן נשבעתי מקצתך
 עלייך ומגער בך 10 כי ההרים ימושו והגבעות
 תמוטינה--וחסדי מatak לא ימוש וברית שלומי לא
 תמוט אמר מרחמק יהוה 11 עניה סערה לא נחמה
 הנה אנחנו מרביין בפוק אבני ויסדריך בספרים
 12 ושמתי בדרכ שמשתיך ושעריך לאבני אקרח
 וככל גובלך לאבני חפץ 13 וככל בניך למודי יהוה
 ורב שלום בניך 14 בצדקה תוכני רחקי מעשך
 כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך 15 חן

מי האמין לשמעתנו זרוע יהוה על מי גלתה
 2 וועל כיוונך לפניו וכשרש מארץ ציה--לא תאר לו
 ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדתו 3 נבזה וחדל
 אישים איש מכabies וידוע חלי וכמסטר פנים ממנו
 נבזה ולא חשבנהו 4 אכן חלינו הוא נשא ומכabies
 סבלם ואחנהו חשבנהו נגוע מכח אלהים ומענה 5
 והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו
 עליו ובחברתו נרפא לנו 6 כלנו בצדע עינו איש
 לדרכו פניו ויהוה הפניע בו את עון כלנו 7 נש
 והוא נעה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל
 לפני נזואה נאלמה ולא יפתח פיו 8 מעוצר וממשפט

ושמר ידו מעשות כל רע ³ ואל יאמר בן הנכר הנלהה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס חן אני עז יבש ⁴ כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתו ובחרו באשר חפצתי ומהווים בברית ⁵ ונתתי להם בכתי ובחומתי יד ושם--טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכתר ⁶ ובני הנכר הנלוים על יהוה לשratio ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים--כל שמר שבת מחללו ומהווים בברית ⁷ וובהיותם אל הר קדרושים ומחთים בבית הפלתי--עלותיהם וובחיהם לרצון על מזבחיו כי ביתו בית תפלה יקרא לכל העמים ⁸ נאם אדני יהוה מקבץ נרכי ישראל עוד אקבץ עליו לנבקציו ⁹ כל חיתו שדי אותו לאכל כל חיתו בעיר ¹⁰ צפו עורדים כלם לא ידעו--כלם כלבים אלימים לא יוכלו לנכח החיים שכבים אהבי לנום ¹¹ והכלבים עז נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרך פנו איש לבצעו מקצתו ¹² אותו אקחה יין ונסבהה שבר והוא כהו יום מחר גדורו יתר מאר

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק ² יבוא שלום ינוח על משכבותם הלא נכחו ³ ואתם קרבו הנה בני עננה ורע מנאי והונאי ⁴ על מי התענגנו--על מי תרחויבו פה האריכו לשון הלווא אחם ילדי פשע זרע שקר ⁵ הנחמים באלים תחת כל עז רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים ⁶ בחלקין נחל חלקך הם הם נורליך נם להם שפכת נסך העליות מנהה--העל אלה אנחנו ⁷ על הר גבה ונשא שממת משכבר נם שם עליית לובח זבח ⁸ ואחר הדלת והמזווה שמתי זכרונך כי מאתי גלית ותעלוי הרחבה משכבר ותכרת לך מהם ⁹ ותשורי למלך בשמן אהב-

גור יגור אף מאותי--מי גורatak עלייך יפול ¹⁶ חן (הנה) אנכי בראתי חרש-נפה באש פחים ומוציאי כלו למשחו ואנכי בראתי משחית לחבל ¹⁷ כל כלי יוצר עלייך לא יצלח וכל לשון תקוםatak למשפט תרשיע זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מatoi--נאם יהוה

55 הוי כל צמא לכט למים ואשר אין לו כספ לכט שברו ואכלו ולכט שברו בלוא כספ ובלווא מהיר יין וחלב ² למה תשקלו כספ בלוא לחם וינויכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אליו ואכלו טוב ותענג בדשן נפשכם ³ הטו אוניכם ולכט אליו שמעו ותהי נפשכם ואכרתתם לכט ברית עולם חסדי דוד הנאמנים ⁴ חן עד לאומנים נתתיו גניד ומוצה לאמים ⁵ חן גוי לא תרע תקרא וגוי לא ידעך אליך ירויצו--למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך ⁶ דרשיו יהוה בהמצאו קראתו בהיותו קרוב ⁷ יעצוב רשות דרכו ואיש און מחשבתו וישב אל יהוה וירחמוו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח ⁸ כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי--נאם יהוה ⁹ כי נבחו שמיים מארץ--כן נבחו דרכיכי מדרכיכם וממחباتי ממחباتיכם ¹⁰ כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמיים ושם לא ישוב--כי אם הרוח את הארץ והולידה והצמיה נתן זרע לזרע וללחם לאכל ¹¹ כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אליו ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו ¹² כי בשמה תצאו ובשלום תובלין ההרים והגביעות יפיצו לפניכם רנה וככל עצי השדה ימואה כף ¹³ תחת הנעוץ يولה בראש תחת (ותחת) הספר יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכתר

56 כי אמר יהוה שמרטו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקי תהגנות ² אשרי אונוש יעשה זאת ובן אדם יחויק בה--שמר שבת מחללו

עד שאול (Sheol h7585)¹⁰ בرب דרכך געת לא אמרת נושא החיה יידך מצאת על כן לא חלילה ¹¹ ובאות מי דאנת והיראי כי תכובי ואותי לא זכרת לא שמה על לבך הלא אני ממחה ומעלם ואותי לא תיראי ¹² אני אגיד צדקהך ואת מעשיך ולא יועילוך ¹³ בזעך יצילך קבוציך ואת כלם ישא רוח יקח הכל והחוסה כי ינחל ארץ וירש הר קדרי ¹⁴ ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי ¹⁵ כי כה אמר רם ונsha שכן עד וקדוש שמו--נורום וקדוש אשכון ואת דכא ושפכל רוח להחיות רוח שלבים נפשך עצמתיך יהלץ' והיות כנן רוח וכמושא מים נתיבות לשבת ¹⁶ אם תשיב משבת רגליך עשות חפצך ביום קדרשי וקראת לשבת ענג לדורש יהוה מכביד וכברתו מעשותך ממצוך חפצך ודבר דבר ¹⁷ בעון בצעו קצפתו ואכחיו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו ¹⁸ דרכיו ראיתי ואראפהו ואנחתו ואשלם נחמים לו ולאבליו ¹⁹ בורא נוב (ניב) שפטים שלום שלום לרוחך ולקרוב אמר יהוה-ורפאתיו ²⁰ והרשעים כים נגרש כי השקט לא יכול וינגרשו מימי רפש וטיט ²¹ אין שלום אמר אלהי לרשעים

59 הן לא קצחה יד יהוה מהושיע ולא כברה אוננו משמו ² כי אם עונתיכם היה מבדלים בינוין בין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם-- משמו ³ כי כפייכם נגאלו ברם ואצבעותיכם בעון שפותותיכם דברו שקר--לשונכם עולה התנה ⁴ אין קרא בצדך ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרו عمل והוליד און ⁵ ביציז צפוני בקעו וקוריו עכבייש יארגו האכל מביציהם ימות והוורה תבקע אפעה ⁶ קוריהם לא היו לנבד ולא יתכסו במשיחם מעשיהם מעשי און ופעל חמס בכפיהם רגליהם לרע ירצהו מהרו לשפך רם נקי מחשבותיהם מחשבות און--شد ושרם במלותם דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגליותם נתיבותיהם עקשו להם--כל דרך בה לא ידע שלום ⁹ על כן רחך משפט ממן ולא תשינו צדקה נקווה לאור והנה חסר לנגהות באפלות נהלה ¹⁰ ננסה כעורים קיר וכאין עיניים ננסה כשלנו

58 קרא בגרון אל תהשך כשובך הרם קוֹלֵך והנד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם ² ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכיו יחפזוון כינוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלני משפט צדק קרבת אלהים יחפזוון ³ למה צמנו ולא ראית עניינו נשנו ולא תדע ההן ביום צמכם תמצאו חוץ וכל עצביכם תנשו ⁴ ההן לריב ומזה תצומו ולהכotta בגיןך רשות לא תצומו כיום להשמי במרום כולכם ⁵ הכהה יהיה צום אבחרתו--יום ענותה אדם נפשו הלכוף כאגמן ראשו וشك ואפר יציע- הלויה תקרה צום ויום רצון ליהוה ⁶ הלויה זה צום אבחרתו--פתח חרצבות רשות התר אגדות מותה ושלח רצוצים חפים וכל מותה תנתקו ⁷ הלווא פרס לרעב לחמד וענויים מרודדים תביא

וזהם אתם--לשם יהוה אל-הוּך ולקודש ישראל כי פארך ¹⁰ ובנו בני נכר חמתיך וממליכיהם ישרתונך כי בקצפי הכהיטיך וברצוני רחמתיך ¹¹ ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גויים וממלכיהם נהוגים ¹² כי הגוי והמלך ליה אשר לא יעבדך יאבדו והגויים חרב יחרבו ¹³ כבוד הלבנון אליך יבוא בראש תדרה ותאשר ייחדו--לפראר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבר ¹⁴ והלכו אליך שהוח בני מעניך והשתחו על כפות רגליך כל מנאייך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל ¹⁵ תחת היוטך עזובה ושנואה ואין עבר ושמתייך לנאון עולם משוש דור ודור ¹⁶ וניקת חלב גויים ושד מלכים תינקי ויודעת כי אני יהוהמושיעך ונאלך אביך יעקב ¹⁷ תחת הנחתה אביה זהב ותחת הברזל אביה כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזול וشمתי פקדתך שלום ונשיך צדקה ¹⁸ לא ישמע עוד חמס בארץך שד ושבך בגבולייך וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה ¹⁹ לא יהיה לך עוד השם לאור יומם ולנה הירח לא יair לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך להפרארך ²⁰ לא יבוא עוד שמשך וירחך לא אספיק כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך ²¹ ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו (מטע) מעשה ידי להתפאר ²² הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה

61 רוח אדני יהוה עלי--יען משיח יהוה אתי לבשר ענויים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבים דרום ולאסורים פקח קו ² לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים ³ לשום לאבלי ציון לחתם להם פאר תחת אפר שמן שzon תחת אבל--מעטה תhalbת תחת רוח כהה וקרא להם אילוי הצדק מטע יהוה להתפאר ⁴ ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקומו וחדשו

בזהרים כנשף באשימים כמותם ⁵ נהמה כרכבים כלנו וכינויים הנה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנה ⁶ כי רבו פשעינו גנדך וחטאותינו עתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתוינו ⁷ וענום ⁸ פשע וכח ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר עשק וסרה הרו והנו מלב דברי שקר ⁹ והسن אחר משפט וצדקה מרחוק תעמד כי כילה ברוחם אמרת נכח לא תוכל לבוא ¹⁰ ותהי האמת נעדרת וסדר מרע משחולל וירא יהוה וירע בעניינו כי אין משפט ¹¹ וירא כי אין איש ושותם כי אין מפניע ותשועה לו זרענו וצדקה היה סמכתהו ¹² וילבש צדקה כשדין וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת יעט כמעיל קנאה ¹³ בעל גמלות כעל ישלם--חמה לצדרו נמול לאייבו לאים נמול ישלם ¹⁴ ויראו ממערב את שם יהוה וממזרחה שמש את כבודו כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נשאה בו ¹⁵ ובאלציו נואל ולשבבי פשע ביעקב--נאם יהוה ¹⁶ ואני זאת ברייתו אותם אמר יהוה--רוחי אשר עלייך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפרק ומפי זרע ומפי זרע זרע אמר יהוה מעתה ועד עולם

60 קומי אורי כי בא אורך וככבוד יהוה עלייך זרחה כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וככבודו עלייך יראה זההלך גויים לאורך ומלאכים לננה זרחה ⁴ שא סביב ענייך וראי--כלם נקבעו באו לך בניך מרחוק יבוא ובנותיך על צד תאמנה ⁵ או תראי ונחרת ופחד ורחב לבבך כי יהפק עלייך המון ים חיל גויים יבא לך ⁶ שפעת נמלים תכסך בכרי מדין ועיפה--כלם משבא יבא זהב ולבונה ישאו ותחלת יהוה יברשו ⁷ כל צאן קדר יקצטו לך אילוי נביות ישרתונך יعلו על רצון מזבחיו ובית תפארתי אפאר ⁸ מי אלה כעב תעופינה וכינויים אל ארבתיהם ⁹ כי לי أيام יקו ואניות תרשיש בראשה להביא בניך מרחוק כספם

עיר חרב שמוות דור ודור 5 ועמדו זרים ורעו
צאכם ובני נכר אכרים וכרכימים 6 ואתם כהני
יהוה תקראו--משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גנים
תأكلו ובכבודם תתימרו 7 תחת שתכם משנה
וכלמה ירנו חלכם לכן בארץ משנה ירשו שמחה
עולם תהיה להם 8 כי אני יהוה אהב משפט שנא
גוז בעולה ונתי פעלתם באמת וברית עולם
אכורות להם 9 ונודע בנים זרים וצאניהם בתוך
העמים כל ראיים יכירום כי הם ורע ברך יהוה 10
ושאש ביהוה תנל נפשי באלהי--כי הליבוני
בגדי ישע מעיל צדקה יעטני בחתן יכהן פאר
וככליה תעודה כליה 11 כי הארץ תוכזא צמחה
וכננה זרועה תצמיח--כן אדרני יהוה יצמיח צדקה
ותהלה גנד כל הגנים

62 למען ציון לאacha ולמען ירושלים לא
אש��ות עד יצא כננה צדקה ויושעתה כלפיד עבר
2 וראגונים צדך וכל מלכים כבודך וקראלך שם
חדרש אשר פי יהוה יקברו 3 והדית עתרת הפהרת
ביד יהוה וצנוף (צניף) מלוכה בכף אלהיך 4
לא אמר לך עוד עזובה ולארכץ לא אמר עוד
שםמה--כי לך יקרא חפצוי בה ולארכץ בעולה
כי חפץ יהוה בך וארכץ תבעל 5 כי יבעל בחור
בתוליה יבעלך בניך ומשוש חתן על כליה ישיש
עליך אלהיך 6 על חומתויך ירושלים הפקדו
שרירים--כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו
המזכרים את יהוה--אל דמי לכם 7 ואל תתנו דמי
לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה--בארץ 8
שביע יהוה בימינו ובזרוע עוז אם את דגnek
עד מאכל לאיביך ואם ישטו בני נכר תירושך
אשר יגעת בו 9 כי מספיו יאכלו והללו את יהוה
ומקבציו ישתחו בחצרות קדרשי 10 עברו עברו
בשערם פנו דרך העם סלו סלו המסללה סקלו
מאבן הרימו נס על העמים 11 הנה יהוה השמייע אל

לא משלת בהם--לא נקרא שマー עליהם לא קרעת
שמים ירדת מפניך הרים נלו

64 2 כקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע
שマー לצידך מפניך נוים ירנוו 3 בעשותך נראות
לא נקוה ירדת מפניך הרים נלוו 4 ומעולם לא
שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתק
יעשה למחכה לו 5 פגעה אתSSH ועשה צדק
ברדכיך זיכרוך הן אנה קצפת ונחטא בהם עולם
ונושע 6 ונהי כטמא כלנו וכבנד עדים כל צדקינו
ונבל כעה כלנו ועונגנו קרוח ישאנו 7 ואין קורא
בשםך מתעורר להחיזק בך כי הסתרת פניך ממנה
וחמוננו ביד עונגנו 8 ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו
החמר אתה יצרנו ומעשה ירך כלנו 9 אל תקצוף
יהוה עד מאד ולא לעד תוכר עון הן הבט נא עמק
כלנו 10 ערי קדרך היו מדבר ציון מדבר היהת
ירושלם שםמה 11 בית קדשו ותפארתנו אשר
הלווק אבותינו--הייה לשרפאת אש וכל מלחמדינו
היה לחרבה 12 העל אלה תהאפק יהוה תהשה
ותעונגנו עד מאד

אהשה למען עבדי לבתי השחתת הכל 9 והוזאת
מייעקב זרע ומיוודה יורש הרוי וירשו בחירות
ועבדי ישכנו שמה 10 והיה השرون לנוה צאן ועמך
עכור לרבי בקר לעמי אשר דרשוני 11 ואתם עובי
יהוה השבחים את הר קדשי--הערכים לנדר שלחן
והמלאים למנוי מסך 12 ומונתי אתכם להרב
וככלם לטבח הכרעו--יען קראתי ולא עניתם
דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעני ובאשר
לא חפצתי בחורתם 13 לכון מה אמר אדני יהוה
הנה עבדי יאללו ואתם תרבעו--הנה עבדי ישטו
ואתם תצמאו הנה עבדי ישמו ואתם תבשו 14
הנה עבדי ירנו מטבח לב ואתם תצעקו מכאב לב
ומשבר רוח תיללו 15 ודנחתם שמכם לשבעה
לבחריו והמיותך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם
אחר 16 אשר המתברך בארץ יתרבק באלהי אמן
וותשבה בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכח הוצאות
הראשונות וכי נסתרו מעני 17 כי הנני בורא שמי
חדשים ואARTH חדש ולא תוכנה הראשונות ולא
תעלינה על לב 18 כי אם שיישו ונילו עדי עד אשר
אני בורא כי הנני בורא את ירושלים גילה ועמה
מושש 19 גולתי בירושלים ושותיו בעמי ולא ישמע
בה עוד קול בכוי וקול עצקה 20 לא יהיה שם עוד
על ימים וזקן אשר לא ימלא את ימי כי הנער
בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל 21
ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרום 22 לא
יבנו אחר ישב לא יטטו ואחר יאכל כי כימי העץ
ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחורי 23 לא יגעו
לרייך ולא ילדו לבלה כי זרע ברוכי יהוה המה
וצצאייהם אתם 24 והיה טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני אשמע 25 זאב וטלחה ירעו
כאחד ואירה בכבר יאכל תבן ונחש עפר לחמו
לא ירעו ולא ישיחתו בכל הר קדשי אמר יהוה

65 נדרשתי ללו שאלו נמצאי ללא בקשי
אמרתי הנני אל גוי לא קרא בשמי 2 פרשתי
ידי כל היום אל עם סודר--ההלים הדרך לא
טוב אחר מחשבתיהם 3 העם המכושים ATI על
פנוי--תמיד זבחים בכנות ומקטרים על הלבנים 4
הישבים בקרים ובנוצרים ילינו האכלים בשער
החויר ופרק (ומרך) פגלים כליהם 5 האמורים
קרב אלך אל תנש כי כי קדרתך אלה עשן באפי
אשר יקרת כל היום 6 הנה כתובה לפני לאacha
כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם 7 עונתיכם ועונת
אבותיכם ייחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים
ועל הגבעות חרפו ומדתי פעלתם ראשונה על
(אל) חיקם 8 כי אמר יהוה כאשר ימצא התירוש
באשכול ואמר אל תשחיתו כי ברכה בו--כן

כה אמר יהוה השם כסאי והארץ הדר גגלי איז זה בית אשר תבנו לי ואיז זה מקום מנוחתי 2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה בהם אותן ושלחותיהם מהם פלייטים אל הנויים תרשיש פול ולוד משכוי קשת-תבל ויון האים הרחקים ואל זה אבית-אל עני ונכח רוח וחרד על דברי אשר לא שמעו את שמי ולא ראו את כבודי- והנידו את כבודי בנויים 20 והביאו את כל אחיכם מכל הנויים מנוחה ליהוה בסוסים וברכבות ובצבים וכפראדים ובכרכרות על הרים קדשי ירושלים--אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל אל את המנוחה בכל טהור בית יהוה 21 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה 22 כי כאשר השמים החדשניים והארץ החדששה אשר אני עשה עמדים לפני--נאם יהוה כן יעמוד זרעכם ושמכם 23 וזהה מידי חדש בחדרו ומידי שבת בשבעתו יבוא כלبشر להשתתוח לפני יהוה משלם גמול לאיובי 7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר 8 מי שמע כואת מי ראה כאלה--היוחל ארץ ביום אחד אם יולד נזוי פעם אחת כי חלה נם ילדה ציון את בניה 9 ואני אשביר ולא אולד יאמר יהוה אם אני המולד עצרתי אמר אלהיך 10 שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהבה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה 11 למען תינקו ושבעתם משד תנחמייה למען תמצו ותחעננתם מזוי כבודה כי אמר יהוה הנה נתה אליה כנהר שלום וכנהל שופך כבוד נזויים--וינקתם על צד הנשוא ועל ברכים תשעשעו 13 כי איש אשר אמו תנחמננו--כן אני אנחמכם ובירושלם תנחונו 14 ווראותם וש לבכם ועצמותיכם כדשא תפורתה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את איובי 15 כי הנה יהוה באש יבו ואcosaפה מרוכבתו--להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי אש 16 כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כלبشر וריבו חללי יהוה 17 המתקדשים והמתהרים אל הגנות אחר אחד (אתה) בתוך אכליبشر החזיר והשקי והעכבר--יהדרו יספו נאם יהוה 18

דראון לכלبشر

הארץ ¹⁹ ונלחמו אליו ולא יוכל לך כי אתה אני
אם יהוה להצלך

2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² חלך וקראת באוני
ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד
נעוריך אהבת כלולתיך--לכתח אחריו במדבר
באארץ לא זרועה ³ קדרש ישראל ליהוה ראשית
taboataha kel acilio yashmo reua taba alihem nam
יהוה ⁴ שמו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות
בית ישראל ⁵ כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם כי
על--כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו ⁶
ולא אמרו--אה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים
המוליך אתנו במדבר הארץ ערבה ושוחה הארץ
ציה וצלים--בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם
שם ⁷ ואבאי אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה
ושובה ותבואו ותתמאו את הארץ ונחלתו שמתם
להטובה ⁸ הכהנים לא אמרו אה יהוה ותפשי
התורה לא ידעוני והרעים פשעו بي והנבים נבוא
ובבעל ואחרי לא יעלו הלכו ⁹ וכן עד אריב
אתכם--נאם יהוה ואת בני בנייכם אריב ¹⁰ כי עברו
אי כתים וראו וקדר שלחו והתבוננו מادر וראו
הן היהת כזאת ¹¹ החימיר נוי אליהם ומה לא
אליהם ועמי המיר כבודו בלוא יועיל ¹² שמו שמיים
על זאת וישערו חרבו מادر נאם יהוה ¹³ כי שיטם
רעות עשה עמי אני עזבו מקור מים חיים לחצב
לهم בארות--בארת נשברים אשר לא יכולו המים
¹⁴ העבר ישראל--אם ליד בית הוא מדוע היה
לבזו ¹⁵ עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארציו
לשמה ערו נצחח (נצח) מבלי ישב ¹⁶ גם בני נף
ותחפנס (ותחפנס) ירעוק קדרק ¹⁷ הלווא זאת
העשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מולךך
בדרך ¹⁸ ועתה מה לך לדרכם מצרים לשנות מי
שchor ומה לך לריך אשור לשנות מי נהר ¹⁹
תיסרך רעתק ומשבזתיך תוכחק ודעי וראי כי

1 דברי ירמיהו בן חלקייו מן הכהנים אשר
בענותה בארץ בנימן ² אשר היה דבר יהוה אליו
בימי אישיהו בן אמון מלך יהודה בשלוש עשרה
שנה למלך ³ וזהו בימי יהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקהו בן
יאשיהו מלך יהודה--עד גלות ירושלים בחודש
החשמיש ⁴ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ⁵ בטרם
אצורך (אצرك) בבطن ידעתיך ובטרם יצא מרחם
הקדשתיך נביא לנוים נתיך ⁶ ואמר אהה אדרני
יהוה הנה לא ידעתיך דבר כי נער אנכי ⁷ ויאמר
יהוה אליו אל תאמיר נער אנכי כי על כל אשר
אשר לך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר ⁸ אל
תירא מפניהם כי אתה אני להצלך נאם יהוה ⁹
וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אליו
הגה נתתי דבריך בפי ¹⁰ ראה הפקרתיך היום הזה
על הגויים ועל הממלכות לנחש ולנתוץ ולהאביד
ולהרוס--לבנות ולנטוט ¹¹ ויהי דבר יהוה אליו
לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני
ראה ¹² ויאמר יהוה אליו היטבתה לראות כי שקד
אני על דבריך לעשותו ¹³ ויהי דבר יהוה אליו
לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפה אני ראה
ופניו צפונה ¹⁴ ויאמר יהוה אליו מצפון תפחה
הרעה על כל ישבי הארץ ¹⁵ כי הני קרא לכל
משפחות מלוכה צפונה--נאם יהוה ובאו ונטו איש
כסאו פחה שעדרי ירושלים ועל כל חומתיה סביב
ועל כל ערי יהודה ¹⁶ ודברתוי משפטוי אותם על
כל רעטם--אשר עובוני ויקטרו לאלהים אחרים
וישתחו למשיעי דידיהם ¹⁷ ואותו תאזר מתניתך וקמת
ורברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת
פניהם--פָּנַח תחתק לפניהם ¹⁸ ואני הנה נתיך
היום לעיר מבצר ולעמד ברזול ולחמות נחשת--
על כל הארץ למלך יהודה לשရיה לכהניה ולעם

בשת מאשור 37 גם מأت זה תצאי יודיך על ראש
כי מס יהוה ב מבטחיך ולא תצליחי להם

לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאותו
והיתה לאיש אחר היושב אליה עוד--הלווא חנוף
תחנוף הארץ היה ואות זנית רעים רבים--ושוב אליו
נאמ יהוה ² שאי ענייך על שפים וראי איפה לא
שגלת (שכבה)--על דרכיהם ישבת להם כערבי
במדבר ותחנפי ארץ בזנותיך ובברעתך ³ וימנעו
רבעים ומלקווש לוא היה ומצח אשה זונה היה לך
מאנת הכלם ⁴ הלווא מעתה קראתי (קראה) לי
אבי אלוף נעריך אתה ⁵ הינטרא לעולם אם ישרמר
לנצח הנה דברת ותעש הרעות ותוכל ⁶ ויאמר
יהוה אליו בימי אישיחו המלך הראית אשר עשתה
משבה ישראל הלכה היא על כל הדר נבה ואל
תחתה כל עץ רענן--ותזוניו שם ⁷ ויאמר אהרי שעשותה
את כל אלה אליו תשוב--ולא שבת ותראה (ותרא)
בגודה אחوتה יהודה ⁸ וארא כי על כל אדות
אשר נפה משבה ישראל שלחתיה ואתן את ספר
כrichtיזיה אליה ולא יראה בגודה יהודה אחותה--
וותלך ותzon גם היא ⁹ והיה מקל זנותה ותחנוף את
הארץ ותנאנף את האבן ואת העץ ¹⁰ וכן בכל זאת
לא שבת אליו בגודה אחותה יהודה--בכל לבה כי
אם בשקר נאם יהוה ¹¹ ויאמר יהוה אליו צדקה
נפשה משבה ישראל מבוגדה יהודה ¹² הילך וקראת
את הדברים האלה צפונה ואמרת שבת משבה
ישראל נאם יהודת--לוא אפילו פנו בכם כי חסיד
אני נאם יהוה לא אטור לעולם ¹³ אך דעי ענד כי
bihoo אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים
תחתה כל עץ רענן ובkowski לא שמעתם נאם יהודת
14 שבו בנים שובבים נאם יהוה כי אני בעלי
בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה
והבאתי אתכם ציון ¹⁵ ונתתי לכם רעים כלבוי ורעו
אתכם דעה והשכיל ¹⁶ והיה כי תרבו ופריתם

רעד ומר עזבך את יהוה אליהיך ולא פחרת אליך
נאם אדני יהוה צבאות ²⁰ כי מעולם שברתי עליך
נטקתי מוסרותיך והאמר לך לא עבד (אעבור) כי
על כל נבעה גנבה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה
²¹ ואנכי נטעיתך שורק כליה זרע אמת ואיך נהפכת
לי סורי הגפן נכרידה ²² כי אם תכbsי בונתך ותרבי
לך ברית-נכחתם עונך לפני נאם אדני יהוה ²³ איך
התאמרי לא נטמאתי אחורי הבעליהם לא הלבתי--
ראוי דרך בניא דעת מה עשית בכירה קלה משרכת
דרךיה ²⁴ פרה למד מדבר באות נפשו (נפשה)
שאהפה רוח--תאנתה מי ישיבנה כל מבקשה לא
יעיפנו בחדשה ימצואנה ²⁵ מנע רגליך מיחף ונורן
(ונורן) מצמאה והאמרנו נואש--לוֹא כי אהבת
זדים ואחריהם אלך ²⁶ כבשת נגב כי ימץ כן
הכישו בית ישראל מהם מליכיהם שרים וכתיניהם
ונכיאיהם ²⁷ אמרים לעז אבי אתה ולא בן את
ילדתני (ילדתנו) כי פנו אליו ערך ולא פנים ובעת
רעתם יאמרו קומה והושענו ²⁸ ואיה אלהיך אשר
עשית לך--יקומו אם יושעך בעת רעך כי מספר
עריך היו אלהיך יהודה ²⁹ למה תריבו אליו כלכם
פשעתם כי נאם יהוה ³⁰ לשוא הכיתי את בניכם
מוסר לא لكمו אבלה חרబכם נבאיםם כאריה
משחית ³¹ הדור אתם ראו דבר יהוה המדבר
היהתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי
רדנו--לוֹא נבוא עוד אליך ³² התשכח בתוליה עדיה
חיטבי דרך לבקש אהבה לנו נם את הרעות
למדתי (למדה) את דרךך ³⁴ נם בכנעיך נמצאו
דרם נפשות אבונים נקיים לא במחתרת מצאתם כי
על כל אלה ³⁵ והאמר כי נקיותך אף שבמנין
הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי ³⁶ מה תזול

לשוב ארץך לשמה עיריך תצינה מאיין יושב ⁸ על הארץ ברית יהוה ולא יעלה על לב ולא יזכיר בו זאת חנרו שקים ספחו והיללו כי לא שב חרונ אָף יהוה ממנה ⁹ והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבר לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנכאים יתמהו ¹⁰ ואמר אלה אדרני יהוה אכן השא השאת עם זהה ולירושלים לאמר שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד הנפש ¹¹ בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלים רוח צח שפים במדבר דרכ בת עמי--לוֹא לזרות ולא להבר טרוח מלא מלאה יבוא לְעַתָּה נִמְאָן אֶת־מִשְׁפְּטֵיכֶם ¹² הנה כענים יעללה וכסופה אדרב משפטים אותם ¹³ הנה כענים יעללה וכסופה מרכבותיו--קלו מנסרים סוסיו אוֹי לוֹנוֹ כי שדרנו כבסי מרעה לך ירושלם למען תושעי עד מתי תלין בקרבך מחשבות אונך ¹⁵ כי קול מנד מדן ומשיעו און מהר אפרים ¹⁶ הזיכרו לנוֹם הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ המракח ויתנו על ערי יהודה קולם ¹⁷ כشمורי שדי הי' עלייה מסביב כי אתי מרתה נאם יהוה ¹⁸ דרך ומעליך עשו אלה לך זאת רעתק כי מרד כי גגע עד לך ¹⁹ מעי אחולה (אחליה) קירות לביה מהה לילבי-- לא אחרש כי קול שופר שמעתו (שמעת) נפשי תרועת מלחה ²⁰ שבר על שבר נקרה כי שדדה כל הארץ פתאמ שדרו אהלי רגע ירידתי ²¹ עד מתי אראה נס--אשמה קול שופר ²² כי אויל עמי אותו לא ידעו--בני סכלים המה ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהיזיב לא ידעו ²³ ראיתי את הארץ והנה תהו ובחו ואל השמים ואין אורם ²⁴ ראיתי הרים והנה רעשיהם וכל הנבעות התקלקלו ראיתי והנה אין האדם וכל עופ השמים נדרדו ²⁵ ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל עיריו נתחזו מפני יהוה-- מפני חרונ אף ²⁷ כי כה אמר יהוה שמנה תהיה כל הארץ וכלה לא עשה ²⁸ על זאת האבל הארץ וקדרו השמים מעעל--על כי דברת זמתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה ²⁹ מקול פרש

בארץ בימים ההמה נאם יהוה--לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב ולא יזכיר בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד ¹⁷ בעת ההיא יקרו לירושלם כסא יהוה ונכוו אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלים ולא ילכו עוד--אחרי שררות לכם הרע ¹⁸ בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הenthalti את אבותיכם ¹⁹ ואנכי אמרתי איך אשיתך בבניהם ואתן לך ארץ המהנה נחלת צבי צבאות נויים ואמר אב תקראו (תקראי) לי ומאהרי לא תשיבו (תשובי) ²⁰ אכן בגדהasha מרעה כן בגדתם כי בית ישראל נאם יהוה ²¹ קול על שפים נשמע בכி הchanoni בני ישראל כי העוו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם ²² שובו בניהם שוכבים ארפיה משובתיכם הנהו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו ²³ אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל ²⁴ והבשת אכלת את יניע אבותינו-- מנערינו את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם ²⁵ נשכבה בשתנו וחכנו כל מתנו--כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנערינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו

4 אם תשוב ישראל נאם יהוה אליו תשוב ואם תסיד שקויציך מפני ולא תגונד ² ונשבעת דיו יהוה באמת המשפט ובצדקה והתברכו בו גוים וכו וбо ותהללו ³ כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלים נירו לכם ניר ואל תורעו אל קציהם ⁴ המלו ליהוה והסרו ערלות לכבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן תצא אש חמוטי ובערחה ואין מכבה--מן רע מעליכם ⁵ הנידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו (תקעו) שופר בארץ קראו מלוא ואמרו האספו ונבואה אל ערי המבצר ⁶ שאו נס ציונה העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון--ושבר נдол ⁷ עליה אריה מסבכו ומשחית נויים נס ע' יצא ממקומו--

ורמה קשת ברחת כל העיר--באו בעבים ובכפים
על כל העיר עזובה ואין יווש בהן איש ³⁰ ואתי
(ואת) שדור מה תעשי כי תלבשי שני כי העדי עדי
קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך--יאכל צאנך
ובקרך יאכל גפן ותאנך ירש ערי מבצריך
אשר אתה בטח בהנה--בחרב ¹⁸ וنم בימים ההמה
נאם יהוה לא עשה אתכם כלה ¹⁹ והיה כי תאמרו
תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת
אליהם כאשר עזבתם אותו ותעבדו אלהי נכר
בארככם--בן תעבדו ורים בארץ לא לכם ²⁰ הגידו
זאת בביה יעקב והשמעה ביהודה לא אמר ²¹ שמעו
נא זאת עם סכל ואני לב עיניהם להם ולא יראו
אוונים להם ולא ישמעו ²² האותי לא תיראו נאם
יהוה אם מפני לא תחילה אשר שמתי חול גובל לים
חק עולם ולא יעברנהו ויתגנשו ולא יוכל והמו
NELIO ולא יעברנהו ²³ ולעם זהה היה לב סorder
ומורה סרו וילכו ²⁴ ולוא אמרו בלבכם נרא נא
את יהוה אלהינו הנתן נשם וירה (ירדה) ומלךו
בעתו שבעת חקوت קציר ישמר לנו ²⁵ עונותיכם
הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם ²⁶ כי נמצאו
בעמי רשעים ישר כshed יקושים הצביעו משה
אנשים ילכדו ²⁷ ככלוב מלא עוף כן בחיהם מלאים
מרמה על בן גדרו ויעשרו ²⁸ שננו עשותם נם עברו
דבריו רע-דין לא דנו דין יתום ויצליחו ומשפט
אביונים לא שפטו ²⁹ העל אלה לא אפקד נאם
יהוה אם בניי אשר כוה לא תנתנקם נפשי ³⁰ שמה
ושערורה נהייתה בארץ ³¹ הנבאים נבאו בשקר
והכהנים ידרו על יידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו
לאחריתה

6 העזוبني בנימן מקרוב ירושלים ובתקוע תקעו
שופר ועל בית הכרם שא משאת כי רעה נשקפה
מצפון ושער גדור ² הנווה והמענה דמיותי בת ציון
³ אליה יבוא רעים وعدריים תקעו עליה אהלים
סביב רעו איש את ידו ⁴ קדרשו עליה מלחה קומו

נלי כי עיפה נשפי להרגים
על כל העיר עזובה ואין יווש בהן איש ³⁰ ואתי
(ואת) שדור מה תעשי כי תלבשי שני כי העדי עדי
עבטים נפשך יבקש ³¹ כי קול כחולה שמעתי צרה
cmbcirah--קול בת ציון תטיפח הפרש כפיה אווי
נא לי כי עיפה נשפי להרגים

5 שוטטו בחוץ ירושלים וראו נא ודעו ובקשו
ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט
מבקש אמונה--וaslach לה ² ואם כי יהוה יאמנה
לכן לשקר ישבעו ³ יהוה ענייך הלווא לאמונה--
הכיתה אתם ולא חלו כליהם מאנו קחת מוסר
חזק פניהם מסלע מאנו לשוב ⁴ ואני אמרתי אך
دلלים הם נואלו--כי לא ידעו דרך יהוה משפט
אליהויהם ⁵ אלכה לי אל הנדלים ואדרבה אותם--
כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך המה
יחדו שברו על נתקו מוסרות ⁶ על כן הכם אריה
מייר זאב ערבות ישדרם--נמר שקר על עיריהם
כל היזא מהנה יטרף כי רבו פשעייהם עצמוני
משמעותיהם ⁷ אי זו את אסלו (אסלה) לך--בניך
זובוני ושבעו ולא אלהים ואשבע אותם וינאפו
ובית זונה יתגדרו ⁸ סוסים מזינים משלים היו איש
אל אשת רעדתו יצחלו ⁹ חעל אלה לוא אפקד נאם
יהוה ואם בניי אשר כזה לא תנתנקם נפשי ¹⁰ עללו
ברשותיה ושחתו וכלה אל תשוע הסירו נישוותיה
כי לוא ליהוה המה ¹¹ כי בוגר בוגר כי בית ישראל
ובית יהודה--נאם יהוה ¹² כחשו ביהוה ויאמרו
לווא הוא ולא תבוא עליינו רעה וחרב ורעב לווא
נראה ¹³ והנביים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה
יעשה להם ¹⁴ לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות עין
דברכם את הדבר הזה הני נתן דברי בפיך לאש
העם הזה עצים--וأكلתם ¹⁵ הני מביא עלייכם
נוי ממתק בית ישראל נאם יהוה נוי איתן הווא

ונעלת בצדדים אויל לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב 5 קומו ונעלת בלילה ונשחתה ארמנותיה מירכתי ארץ 23 קשת וכידון יחויקו אכזרי הוה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו עורך איש למלחה עליך בת ציון 24 שמענו את שמו רפו ידינו צרה החזקנו-חיל כיוודה 25 אל תצאי (תצא) השדה ובדרך אל תלכי (תלכו) כי חרב לאיב מגור מסביב 26 בת עמי חנרי שך והחפלי באפר-אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי התחם יבא השדר עליינו 27 בחון נתחיך בעמי מבצר ותדע ובchner את דרכם 28 כלם סרי סוררים הלכי רכילד נחשת וברזל כלם משחיתים מהה 29 נחר מפח מאשם (מאש הם) עפרת-לשוא צרפץ רוף ורעים לא נתקו 30 כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם

7 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לדבר 2 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודת הבאים בשעריהם האלה להשתחות ליהוה 3 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הייטבו דרכיכם ומעליכם ואשכנה אתכם במקום הזה 4 אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה הנה 5 כי אם הייטבו יטיבו את דרכיכם ואת מעליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו 6 גור יהום ואלמנה לא תעשוקו ודם נקי אל השפכו במקומות הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם 7 ושכנתו אתכם במקום הזה-בארץ אשר נתתי לאבותיכם למנ עולם ועד עולם 8 הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר-לבתי הוועיל 9 הנגב רצח ונאף והשבע לשקר וקתר לבעל והלך אחרי אליהם אחרים-אשר לא יידעתם 10 ובאתם ועמדותם לפני בcourt הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו-למען עשות את כל התועבות האלה 22 המערה פרציהם היה הבית הזה אשר

6 כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלים סללה היא העיר הפקד כליה עשק בקרבה 7 כחוקר בור (ביר) מימה כן הקראה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד-חלי ומכה 8 הוסרי ירושלים-פן תקע נשפי מפק פן אשימך שטעה ארץ לוא נושבה 9 כה אמר יהוה צבאות עלילו כנפנ שאירת ישראל השב ירך כבוצר על סלסלות 10 על מי אדרבה ואעדיה וישמעו-הנה ערלה אוזם ולא יוכל לחפש הנה דבר יהוה היה להם לחרפָה-לא יחפיצו בו 11 ואת חממת יהוה מלאתי נלאתי היכיל-שפך על עליל בחוץ ועל סוד בחורים ייחדו כי גם איש עםasha ילכדו ז肯 עם מלא ימים 12 ונסבו בתיהם לאחרים שרות ונשים ייחדו כי אתה את ידי על ישבו הארץ נאם יהוה 13 כי מקטנים ועד גדולים כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן--כלו עשה שקר 14 וירפאו את שבר עמי על נקלה--לאמר שלום שלום ואין שלום 15 הubishi כי תועבה עשו נם בוש לא יבשו נם הכלים לא ידעו-לכן יפלו בנפלים בעת פקחתים יכשלו אמר יהוה 16 כה אמר יהוה עמדו על דרכיכם וראו ושאלו למתבות עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגווע לנפשכם ויאמרו לא נלק 17 והקמתי עלייכם צפים הקשיבו לכול שופר ויאמרו לא נקייב 18 שכן שמעו הגויים ודעי עדת את אשר בם 19 שטעה הארץ--הנה אני מביא רעה אל העם הזה פרדי מהשבותם כי על דברי לא הקשיבו ותורתי וימאסו בה 20 למה זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא לרצון וובחיכם לא ערבו לי 21 שכן כי אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו במ אבות ובנים ייחדו שכן ורעו-יאבדו (ואבדו) 22 כה

ונברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו
אליך וקראת אליהם ולא יענכה ²⁸ ואמרת אליהם
זה הניי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא
לקחו מוסר אברה האמונה ונכרצה מהפיהם ²⁹
ני נזרך והשליכי ושאי על שפם קינה כי מס
יהוה ויטש את דור עברתו ³⁰ כי עשו בני יהודה
הרע בעניי נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עלייו-لطמאו ³¹ ובנו במוות החפת אשר
בニア בן הנם לשרפ את בנים ואת בנותיהם באש-
אשר לא צויתי ולא עלה עלה עלי לבבי ³² לננה
ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד החפת וניא בן
הנם כי אם ניא ההרגנה וקבעו בחפת מאין מקום
וזויתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים
ולבחמת הארץ ואין מהריד ³³ והשבתי מערבי
יהוד ומחציות ירושלים קול שzon וקול שמה קול
חתן וקול כלה כי להרבה תהיה הארץ

8 בעת ההיא נאם יהוה ויציאו (יוציאו) את עצמות
מלך יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים
ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים-
מקבריםם ² ושטחים לשמש ולירח ולכל צבא
השנים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הילכו
אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא
יאספו ולא יקברו לדמן על פני הארץ ידיו ³
ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן
המשפחה הרעה הזאת--בכל המקומות הנשארים
אשר הדחיתם שם נאם יהוה צבאות ⁴ ואמרת
אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב
ולאישוב ⁵ מדוע שובבה העם הזה ירושלים--משבה
נצח החזיקו בתורתם-מןנו לשוב ⁶ הקשבי
ואשמע לוא בן ידבבו-און איש נחם על רעטו
לאמר מה עשיי כלה שב במרצותם (במרוצתם)
כסוס שוטף במלחמה ⁷ גם חסירה בשם ידעה
מועדיה ותר וסוס (ויסס) ועגור שמרו את עת באניה

נראה שמי עליו--בעיניכם גם אני הינה ראיית נאם
יהוה ¹² כי לכט נא אל מקומי אשר בשילו אשר
שכני שמי שם בראשונה וראו את אשר עשו
לו מפני רעת עמי ישראל ¹³ ועתה עזע עשותכם
את כל המעשים האלה--נאם יהוה ואדבר אליכם
השם ודבר ולא שמעתם ואקרו אתכם ולא עניתם
14 ועשיתו לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם
בטחיהם בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם--
כאשר עשיתו לשילו ¹⁵ והשלכתי אתכם מעל פני
כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים
16 ואתה אל תחפלו بعد העם הזה ואל תשא
בעדרם רנה ותפללה--ואל תפגע بي כי אני שמע
אתך ¹⁷ האיןך ראה מה מה עשים בעיר יהודה
ובಚות ירושלים ¹⁸ הבנים מלקטם עצים והאבות
מבעדרים את האש והגשים לשות בזק לעשות כונים
למלך השמים והסך נסכים לאלהים אחרים--
למען הensusי ¹⁹ האתי הם מכעסים נאם יהוה הללו
אתם למען בשת פניהם ²⁰ לכן כי אמר אדני יהוה
הנה אפי וחותמי נתקת אל המקום הזה על האדם
ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי הארץ
ובערה ולא תכבה ²¹ כי אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר ²² כי
לא דברתי את אבותיכם ולא צויתם ביום הוציא
(הוציאי) אותם מארץ מצרים--על דברי עולה
זבח ²³ כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמור
שמעו בקולו--והיינו לכם לאלחים ואתם תהיו ל-
עם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען
יטב لكم ²⁴ ולא שמעו ולא הטו את אונם וילכו
במצחות בשירותם לכם הרע וייחיו לאחר ולא
לפניהם ²⁵ למן אשר יצאו אבותיכם מארץ
מצרים עד היום הזה--ואשלח אליכם את כל עבדיו
הנקיים يوم השם ושלוח ²⁶ ולא שמעו אליו ולא
הטו את אונם ויקשו את ערפן--הרעו מאבותם ²⁷

עמי--לא ידעו את משפט יהוה 8 איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אנחנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים 9 הבשו חכמים חתו וילכו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם 10 لكن את נשייהם לאחרים שドתייהם ליוורשים--כי מקטן ועד גדוול כליה בצע בצע מנכיה ועד כהן-- כליה עשה שקר 11 ויירפו את שבר בת עמי על נקלה--לamar שלום שלום ואין שלום 12 הבשו כי תועבה עשו גם בוש לאיבשו והכלם לא יידעו--לכן יפלו בנפלים בעת פקדרתם יכשלו אמר יהוה 13 אספ אסיפם נאם יהוה אין ענבים בנפן ואין תנאים בתאהנה והעללה נבל--וatan להם יעברים 14 על מה אנחנו ישבים--האספו ונבו אל ערי המבצר ונדרמה שם כי יהוה אלהינו הדמננו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה 15 קוה לשלים ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה 16 מדין נשמע נחרת סוסיו-- מוקול מצהלוות אביריו רעשה כל הארץ ויבאו ויאכלו ארץ ומלאה--עיר וישבי בה 17 כי הני משלח בהם נחשים צפענים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה 18 מבילגיותו עלי ינון עלי לבי דוי 19 הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם מלכה אין בה מדיע העסוני בפסלייהם--בחבלי נכר 20 עבר קציר כליה קוין ואנחנו לווא נושאנו 21 על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתיי 22 הצרי אין בnalud אם רפא אין שם כי מודיע לא עלתה ארcta בת עמי 9 מי יתן ראש מים ועיני מוקוד דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי 2 מי יתני במדבר מלון ארחים ואזובה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאים עצרת בנדים 3 וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה נברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה 4 איש מרעה השמרו ועל כל אח תבטחו כי כל אח עקוב

יהוה צבאות שמו ¹⁷ אספי מארץ כנעהך--ישבי (שבת) במצור ¹⁸ כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרתי להם למען ימצאו ¹⁹ אווי לי על שbery נחלה מכתני ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו ²⁰ אהלי שדר וככל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם--אין נטה עוד אהלי ומוקים יריעותי ²¹ כי נבערו הרעים ואת יהוה לאדרשו על כן לא השכilio וככל מרעייהם נפוצה ²² קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שמהה--מעון תנימ ²³ ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאי השך והכין את צעדו ²⁴ יסרני יהוה אך במשפט אל באפק פן חמצעתני ²⁵ שפק חמתק על הגוים אשר לא ידעך ועל משפחות אשר בשמד לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלו ויכלהו ואת נוחו השמו

11 הדבר אשר היה אל ירמייהו מאת יהוה לאמר ² שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישביו ירושלים ³ ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אדור האיש--אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת ⁴ אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזל ⁵ לאמר שמעו בקולו ועשהם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואני אהיה לכם לאלהים ⁶ למען הקים את השבואה אשר נשבעתי לאבותיכם ⁷ להתחם לארץ זבת חלב ודבש--⁸ כיום הזה וاعן ואמר Amen יהוה ⁹ ויאמר יהוה אליו קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובಚזות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשהם אותם ¹⁰ כי העדרתי באבותיכם ביום העלוותיהם מארץ מצרים ועד היום הזה השכם והעדר לאמר שמעו בקולו ¹¹ ולא שמעו ולא הטו את אוזם וילכו איש בשירותים لكم הרע ואביא עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשותו--ולא עשו

ועל יתהלך הנבוד בגבורתו אל יתהלך עשר בעשרו ¹² כי אם בזאת יתהלך המתהלךascal וידע אותו--כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה ¹³ הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה ¹⁴ על מזרים ועל יהודה ועל אדורם ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קוצץ פאה היישבים במדבר--כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליהם--¹ בית ישראל ² כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאותה השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה ³ כי חוקות העמים הבלתי הוא כי עז מיער כרתו מעשה ידי חרש במאצד ⁴ בכסף ובזהב ייפחו במסמרות ובמקבות יחזקום ולא יפיק ⁵ כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אתם ⁶ מאיין ממקום יהוה גדול אתה וגדול שמד בגבורה ⁷ מי לא יראך מלך הגוים כי לך אתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאיין ⁸ כספר ואחת יברעו ויכסלו מוסר הבלים עז הוא ⁹ כספר מruk מתריש וובא זהב מאופז--מעשה חרש וכי צורף תכלת וארמנן לבושים מעשה חכמים כלם ¹⁰ ויהוה אלהים אמרת הוא אלהים חיים ומלך עולם מ锴פו תרעש הארץ ולא יכלו גוים ועמו נרדנה תאמرون לתוכם אלהיא די שמיא ואראקא לא עבדו יאבדו מארעא ומון תחות שמיא אלה ¹¹ עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמו ו בתבונתו נתה שמים ¹² לקלת המן מים בשמיים ווילח נשים מקצה הארץ (הארץ) ברקים למטר עשה ויוצא רוח מצרתיי ¹³ נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפשל כי שקר נסכו ולא רוח בם ¹⁴ הבלתי מה מעשה תעטעים בעת פקדתם יאבדו ¹⁵ לא כאלח חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו

ויאמר יהוה אליו נמצא קשר באיש יהודה ובישבי ירושלים ¹⁰ שבו על עונת אבותם הראשונים אשר קרוב אתה בפייהם ורחוק מכלויותיהם ³ ואתה מאננו לשמע את דבריו והמה הלוּכוּ אחריו אלהים אחרים לעבדם הפכו בית ישראל ובית יהודה את בריתך אשר כרתי את אבותם ¹¹ וכן אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכל לצאת ממנה וועקו אליו ולא אשמע אליהם ¹² והלכו ערי יהודה ושבוי ירושלים וועקו אל האלילים אשר הם מקטרים להם והושע לא ישועו להם בעת רעתם ¹³ כי מספר עיריך היו אלהיך יהודה ומספר חצאות ירושלים שמתם מזבחות לבשת-مزבחות לקטר לבעל ¹⁴ ואתה אל תתפלל بعد העם הזה ואל תשא בעדרם רנה ותפללה כי אני שמע בעת קראם אליו-بعد רעתם ¹⁵ מה לירידי בביות עשוות המזומה הרבים ובשר קדש יעברו מעלייך כי רעתך או תעלי ¹⁶ זית רענן יפה תאך קרא יהוה שמק-לקול המולה גדלה הצעית אש עליה ורעו דלויותיו ¹⁷ ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגין רעת בית ישראל ובבית יהודה אשר עשו להם להכעסני-לקטך לבעל ¹⁸ ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני מעליהם ¹⁹ ואני ככש אלף יוכל לטובו ולא ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתה עז בלחמו ונכרתנו מארץ חיים-ושמו לא יזכיר עוד ²⁰ ויהוה צבאות שפט צדק בחן כלiotות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתו את ריביך ²¹ ולכן אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידינו ²² וכן אמר יהוה צבאות הנני פקר עליהם הבחרים ימתו בחרב בנייהם ובנותיהם ימתו ברעב ²³ ושארית לא תהיה להם כי אביה רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם יהוה

12 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים
אדבר אתך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל
פשתוים ושמתו על מתnik ובנים לא תבאהו ²

הגלה יהודת כלת הגלות שלומיים ²⁰ שאי (שאו) ענייכם וראי (וראו) הבאים מצפון איה העדר נתן לך--צאן הפלארטך ²¹ מה תאמר כי יפקד عليك ואת למדת אתם عليك אלףים לראש הלוא חבליהם אהזוק כמו אשת לדה ²² וכי תאמר בלבבך מודיע קראני אלה ברב עונך גנוו שוליך נחמסו עקיביך ²³ היהפק כושי ערוו ונמר חביבתינו גם אתם חוכלו להיטיב למדי הרע ²⁴ ואפיצם קש עובר לרוח מדבר ²⁵ זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר שכחת אותנו ותבטחינו בשקר ²⁶ וגם אני חשבתי שוליך על פניך ונראה קלונך ²⁷ נאפיק ומצחלהתיק זמת זנותך על נבעות בשדה ראייתך שקויך אויך לך ירושלים--לא תטהרוי אחריו מתי עד

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצורות ² אבל יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלים עלתה ³ ואדריהם שלחו צעריהם (צעריהם) למים באו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם--בשו והכלמו וחפו הארץ בשו אקרים חפו ראשם ⁵ כי נם אילת בשדה י לדעה ועוזב כי לא היה דשא ⁶ ופראים עמדו על שפם שאפו רוח כתנים כלו עיניהם כי אין שעב ⁷ אם עוניינו לנו בנו--יהוה עשה למען שמק כי רבינו משובתינו לך חטינו ⁸ מקוה ישראל מושיעו בעת צרה--למה תהיה כנבר בארץ וכארח נתה לlion ⁹ למה תהיה איש נדרם כנbor לא יכול להושיע אתה בקרבנו יהוה ושםך עליינו נקרא--אל תחנןנו ¹⁰ כי אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע--רגלייהם לא חשבו יהוה לא רצם--עתה יזכר עונם ויפקד חטאיהם ¹¹ ויאמר יהוה אליו אל תחפלל بعد העם הזה לטובה ¹² כי יצמו איני שמע אל רנתם וכי עלו עלה ומנהה איני רצם כי בחרב וברעב

ואקנה את האזרע כדבר יהוה ואשם על מותני ¹³ ויהי דבר יהוה אליו שנית לאמר ⁴ קח את האזרע אשר קנית אשד על מותני וקום לך פרטה וטמנהו שם בנקיק הסלע ⁵ ואליך ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותו ⁶ ויהי מזמן מימים רבים ויאמר יהוה אליו קום לך פרטה וקח משם את האזרע אשר צויתיך לטמנו שם ⁷ ואליך פרטה--ואהפר ואכח את האזרע מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזרע לא יצא לכל ⁸ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ⁹ כי אמר יהוה ככה אשחות את נאון יהודה ואת נאון ירושלים--הרבי ¹⁰ העם הזה הרע המאנים לשמע את דברי ההלכים בשירותם לבם וילכו אחרי אליהם אחרים לעברם ולהשתחות להם ויהי כאזרע הזה אשר לא יצא לכל ¹¹ כי כאשר ידבק האזרע אל מותני איש בן הדבקתי אליו את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולחילה ולתפארת ולא שמעו ¹² ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל יملא יין ¹³ ואמרת הידע לא נדע כי כל נבל ימלא יין ¹⁴ ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישבי הארץ הזאת ואת המלכים היישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנבאים ואת כל ישבי ירושלים-- שכرون ¹⁴ ונפצתיהם איש אל אחיו והאבות והבניים יהדו--נאם יהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארחים מהשחיתם ¹⁵ שמעו והזינו אל תנבהו כי יהוה דבר ¹⁶ תננו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם ייחס ובטרם יתנבו רגליים על הריו נשף וקוחם לאור ושםה לצלמות ישית (וישית) לערפל ¹⁷ ואמ לא תשמעה בMASTERIM תבכה נפשי מפני גונה ודמעה תרעם ותרד עני דמעה כי נשבה עדר יהוה ¹⁸ אמר למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראותיהם עררת הפלארטכם ¹⁹ ערי הנגב שנרו ואין פתח

וברבר אני מقلלה אותם ¹³ ואמר אלה אדרני יהוה לאכל ולהשחית ⁴ ונחתים לזועה (לזועה) לכל ממלכות הארץ--בגלו מנשה בן יחזקיה מלך יהודה על אשר עשה בירושלים ⁵ כי מי יחמל عليك ירושלים ומני יונד לך ואני יסור לשאל לשלם לך ⁶ את נשתת את נאם יהוה אחר תלבוי ואת את ידי עלייך ואשחיתך נלאיתי הנחם ⁷ ואזרם במוורה בשער הארץ שכלי כי אבדתי את עמי מדריכיהם לוא שבו ⁸ עצמו לי אלמנותו מהול ימים הבאתם להם על אם בחור שדר בצדדים הפלתי עליה פחאמ עיר ובהלות ⁹ אמללה ילדה השבעה נפחה נפשה באה (בא) שימושה בעיד יומם-כושה וחפירה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם- נאם יהוה ¹⁰ אויל אמי--כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשתי ולא נשׂו ביכלה מקלוני ¹¹ אמר יהוה אם לא שרוותך (שריתיך) לטוב אם לא הפנعني בר בעת רעה ובעת צרה- את האיב ¹² הירע ברזל ברזל מצפון ונחתת ¹³ חילך ואוצרותיך לבו אתן לא במחיר ובכל חטאיך ובכל גובליך ¹⁴ והעברתי את איביך בארץ לא ידעת יהוה זכרנו ופקני ותנקם לי מרדפי- ¹⁵ אתה ירעדת יהוה זכרנו ופקני ותנקם לי מרדפי- אל לאך אף תקחני דע שאתי עלייך חרפה ¹⁶ נמצאו דבריך ואכלם ויהיו דבריך (דברך) לי לשwon ולשמחה לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות ¹⁷ לא ישובי בסוד משתקים ואעלז מפני ידך בדר ישבי כי זעם מלאתני ¹⁸ למה היה כאבי נצח ומכתיא אנושה מאנה הרפאה--היו היה לי כמו אכוב מים לא נאמנו ¹⁹ לכן כי אמר יהוה אם תשוב ואшибך לפני העמד ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב אליהם ²⁰ ונתיך לעם זהה לחומות נחתת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכל לך כי אתה אני הנה הנבאים אמרים להם לאחראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמרת אתן לכם במקום הזה ²¹ ויאמר יהוה אליו שקר הנבאים נבאים בשם- לא שלוחתים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואלול (ואליל) ותרומות (ותרמיה) לבם מה מהתנאים לכם ²² לכן כי אמר יהוה על הנבאים בשם- ואני לא שלוחתים ומה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ זו זאת בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה ²³ והעם אשר המה נבאים להם יהיו משלכים בחוץ ירושלים מפני הרעב והחרב ואין מקבר להמה--המה נשיהם ובניהם ובנתיהם ושפכתי עליהם את רעתם ²⁴ ואמרת אליהם את הדבר הזה תרדרנה עני דמעה בתולת בת עמי--מכה נחללה מאד ²⁵ אם יצאת השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה תחולואי רעב כי גם נביא נם כהן סחרו אל ארץ ולא ידעו ²⁶ המאס מסת את יהודה אם בציון געללה נפשך--מדוע היכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשולם ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה ²⁷ ידענו יהוה רשענו עון אבוחינו כי חטנו לך ²⁸ אל תנאץ למען שנך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר ברייך אתנו ²⁹ הייש בהבל הגוים מגשימים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונוקה לך--כי אתה עשית את כל אלה

15 ויאמר יהוה אליו אם יעמוד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו ² וזה יי אמרו אליך ana נצא ואמרת אליהם כי אמר יהוה אשר למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב ולרעב ואשר לשבי לשבי ³ ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרגן ואת הכלבים לסתוב ואת עופ השמים ואת בהמת הארץ

להושיעך ולהצילך נאם יהוה ²¹ והצלתיך מיד
רעים ופחתיך מkap עdzים

מצרים ¹⁵ כי אם חי יהוה אשר העלה אתبني
ישראל מארץ צפון ומכל הארץ אשר הדיחם
שם והשבתו על אדמתם אשר נתתי לאבותם
הנני שלח לדוגים (לדיינם) רביהם נאם יהוה--
וDigom ואחריו כן אשלח לרביבים צידים וצדום מעל
כל הר ומעל כל נבעה ומנקיק הסלעים ¹⁷ כי עני
על כל דרכיהם לא נסתרו מ לפני ולא נצפן עונם
מנגד עני ¹⁸ ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאיהם
על חללם את ארצי בנבלת שקוציהם והועבותיהם
מלאו את נחלתי ¹⁹ יהוה עז ומיוץ ומונס--ביום
צראה אליך גויים יבוא מאפסי ארץ ויאמרו לך שקר
נחלו אבותינו הבלתי ואין בהם מועיל ²⁰ היעשה לו
אדם אלהים ומה לא אלהים ²¹ לכן הני מודיעם
בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת נברותי וירדו כי
שמי יהוה

17 חטאית יהודה כתובה בעט ברזל--בצפן
שמיר חרושה על לוח לכם ולקרנות מזבחותיכם
2 כזכור בניהם מזבחותם ואשריהם על עז רענן
על נבות הנבות ³ הררי בשרה--חילך כל
אוצרותיך לבו אתן במויך בחטאיכם בכל גבולייך ⁴
ושמטתה ובך מנהליך אשר נתתי לך והעבדתיך
את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדרתכם
באפי עד עולם תוקד ⁵ כה אמר יהוה אדור הגבר
אשר יכתח באדם ושם בשער זרעך ומן יהוה יסור
לבו ⁶ והיה כערבה ולא יראה כי יבוא
טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב ⁷
ברוך הגבר אשר יבטה ביהוה והיה יהוה מבטו
8 והיה כען שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו
ולא ירא (יראה) כי יבא חם והיה עלתו רענן
ובשנה בצרת לא יdagן ולא ימוש מעשות פריו ⁹
עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו ¹⁰ אני יהוה חקר
לב בחן כליות ולחת לאיש כדרכו כפרי מעלייו
� קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחזי

16 ויהי דבר יהוה אל לאמר ² לא תחק לך אשה
ולא יהיה לך בנים ובנות במקום זהה ³ כי כה אמר
יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום זהה
ועל אמרתם הילודות אותן ועל אבותם המולדים
אותם--בארץ הזאת ⁴ ממותי תחולאים ימתו לא
יספדו ולא יקברו--לידמן על פניהם האדמה יהיו
ובחרב וברעב ייכלו והויה נבלתם למאכל לעוף
השמים ולבחמת הארץ ⁵ כי כה אמר יהוה אל
תבוא בית מרוז ואל תלך לספרוד ואל תנדר להם
כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה--את
החסד ואת הרחמים ⁶ ומתחו גדרים וקטנים בארץ
זהאת לא יקברו ולא יספדו להם--ולא יתנדך ולא
ירח להם ⁷ ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על
מת ולא ישקו אוותם כס תנוזים על אביו ועל
אמו ⁸ ובבית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל
ולשתות ⁹ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני משכית מן המקום הזה לעיניכם ובימיםם-קול
ששון וקול שמחה קול חתן וקול כללה ¹⁰ והיה כי
תגידי לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך
על מה דבר יהוה עליינו את כל הרעה הנדולה
זהאת ומה עננו ומה חטאינו אשר חטאנו ליהוה
אליהינו ¹¹ ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם
אותן נאם יהוה וילכו אחריהם אלהים ויעבדו
וישתחוו להם ואת עזבו ואת תורתו לא שמרו ¹²
ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכימ
איש אחריו שררות לבו הרע לבליך שמע אליך
13 והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ
אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם את
אליהם אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם
חניתה ¹⁴ לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר
עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ

ביום השבת והצטי אש בשעריה ואכלה ארמננות
ירושלים--ולא תכבה

18 הדבר אשר היה אל ירמיהו מأت יהוה לאמר
2 קום וירדת בית היוצר ושם אשמייך את דברי
3 וארד בית היוצר והנהו (והנה הוא) עשה מלאכה
- על האבני 4 ונשחת הכליל אשר הוא עשה בחומר-
ביד היוצר ושב ויעשה כליל אחר כאשר יש בעני
היוצר לעשותות 5 וזה דבר יהוה אליו לאמרו 6
הכיווץ הוה לאוכל לעשות לכם בית ישראל-
נאמ יהוה הנה כחומר ביד היוצר כן אתם בידי
בוח ישראל 7 רגע אדרבר על גו ועל מלוכה
לנטוש ולנטוץ ולהאביד 8 ושב הגוי הוה מרעטו
אשר דברתי עליו--ונחמותי על הרעה אשר חשבתי
לעשות לו 9 ורגע אדרבר על גו ועל מלוכה לבנות
ולנטוע 10 ועשה הרעה (הרע) בעני לבלתי שמע
בקולי--ונחמותי על הטובה אשר אמרתי להיטיב
אותו 11 ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי
ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוציא
עליכם רעה וחשב עליכם מהשבה שובו נא איש
מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעליכם 12
ואמרו נושא כי אחרי מחשבותינו נליך ואיש שררות
לבו הרע נעשה 13 לכן כה אמר יהוה שאלו נא
בנוי מי שמע כאלה שעדרת עשתה מادر בתולת
ישראל 14 הייעז מצור שדי שלג לבנון אם ינתשו
ימים זרים קרים--נוזלים 15 כי שכחני עמי לשוא
יקטרו ויכשלום בדרכיהם שבילי עולם לлечת
נתיבות דרך לא סלולה 16 לעולם ארצם לשמה
שרוקת (סדרית) עולם כל עובר עליה ישם וינוי
בראשו 17 כרוח קדים אפיקם לפני אויב ערפ' ולא
פנים ארם ביום אידם 18 ויאמרו לכון ונחשבת
על ירמיהו מחשבות--כי לא תאבד תורה מכחן
ועצה מהכם ודבר מנכיהו לכלו ונכחו בלשון ואל
נקשiba אל כל דבריו 19 הקשiba יהוה אליו ושמע

ימנו יעוזנו ובאחריתו יהוה נבל 12 כסא כבוד מרום
מראשון-מקום מקדשנו 13 מקוה ישראל יהוה כל
עזביך יבשו יסורי (וסורי) בארץ יכתבו כי עזב
מקור מים חיים את יהוה 14 רפאנ יהוה וארפא
הושעננו ואושעה כי תהלתי אתה 15 הנה המה
אמרים אליו אינה דבר יהוה יבוא נא 16 ואני לא
אתני מרעה אחריך ויום אנוש לא החאוית-אתה
ידעת מוצא שפטך נכח פניו היה 17 אל תהיה לי
למחתה מהשי אתה ביום רעה 18 יבשו רדי' ואל
אבשה אני--יחתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם
יום רעה וממנה שברון שבטים 19 כה אמר יהוה
אל הלק' ועמדת בשער בני עם (העם) אשר יבוא
בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו בכל שעריו ירושלים
20 ואמרה אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה
וכלי יהודה וכלי ישבו ירושלים--הבאים בשערים
האליה 21 כה אמר יהוה השמור בנפשותיכם ואל
תשאו משא ביום השבת והבאתם בשעריו ירושלים
22 ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל
מלאכה לא תשוע וקדשתם את יום השבת כאשר
צוויתם אבותיכם 23 ולא שמעו ולא הטו את אונם
ויקשו את ערפן לבלתי שמע (שמעו) ולבלתי
קחת מוסר 24 והוא אם שמע תשמעון אליו נאם
יהוה לבלתי הביא משא בשעריו העיר הזאת ביום
השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה
כל מלאכה 25 ובאו בשעריו העיר הזאת מלכים
ושרים ישבים על כסא דוד רכבים ברכוב ובסוסים
המה ושריהם--איש יהודה וישראל יושבם וישבה
העיר הזאת לעולם 26 ובאו מעריו יהודה ומסביבות
ירושלים ומארץ בנימין ומן השפלת ומן ההר ומן
הנגב מבאים עליה זובח ומנחה ולבונה--ומבאי
תודה בית יהוה 27 ואם לא תשמעו אליו לkadsh את
יום השבת ובלתי שאתה משא ובאו בשעריו ירושלים

לכל יריבי ²⁰ היישלים תחת טובה רעה כי כרו
שהחלה לנפשי זכר עמדיו לפניו לדבר עליהם טובה
להשיב את חמתק מם ²¹ לכון תן את בניהם
לרעב והגנום על ידי חרב ותהיינה נשיהם שללות
ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגנו מות בחוריהם מכיו
חרב במלחמה ²² תשמע עקה מבתייהם כי תביא
עליהם נרדף פהאמ כי כרו שיחה (שוחה) לכלدني
ופחים טמנו לרגלי ²³ אתה יהוה ידעת את כל
עצתם עלי למות--אל תכפר על עונם והטהתם
מלפניך אל תמחיו והוא (ויהי) מכשלים לפניך
בעת אפק עשה בהם

19 כי אמר יהוה הילך וקנית בקבק יוצר חרש
ומזקני העם ומזקני הכהנים ² ויצאת אל ניא בן הנם
אשר פתח שער החרסות (החרסית) וקראת שם
את הדרבים אשר אדרבר אליו ³ וואמרת שמעו
דבר יהוה מלכי יהודה וושבי ירושלם כי אמר
יהוה צבאות אלה ישראל הנני מביא רעה על
המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אונז ⁴ עין אשר
עוזני וונכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים
אחרים אשר לא ידועם מהם ואבותיהם ומלי
יהוד ומלאו את המקום הזה דם נקים ⁵ ובנו את
במota הבעל לשרכ את בניהם באש--עלות לבعل
אשר לא צויתו ולא דברתו ולא עלה על לבי ⁶
לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא למקום
זה עוד חתפת וניא בן הנם--כי אם ניא ההרנה
ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה
והפלתיהם בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם
ונתתי את נבלחם למאכל לעוף השמיים ולבהמת
הארץ ⁸ ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשrankה כל
 עבר עליה יש וישrank על כל מכתה ⁹ והאכלתיהם
אתبشر בניהם ואתبشر בניהם ואיש בשך
רעשו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם
איביהם ומבקשי נפשם ¹⁰ ושבירת הבקבק--לענין
ולקלס כל היום ¹¹ ואמרתי לא אוצרנו ולא אדרבר

20 וישמע פשchor בן אמר הכהן והוא בקיד נגיד
בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדרבים האלה
² ויכה פשchor את ירמיהו הנביא ויתן אותו על
המחפה אשר בשער בניין העליון אשר בבית
יהוה ³ ויהי ממחרת ויצא פשchor את ירמיהו מן
המחפה ויאמר אליו ירמיהו לא פשchor קרא
יהוה שמק--כי אם מגור מסביב ⁴ כי כה אמר יהוה
הנני נתנק למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב
איביהם--ועניך ראות ואת כל יהודה את ביד
מלך בבל והגולם בבלחה והכם בחרב ⁵ ונתתי את
כל חסן העיר הזאת ואת כל גינעה ואת כל יקרה
 ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם
ובזום ולקחותם והבאים בבלה ⁶ ואתה פשchor
וכלי ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות
ושם תקבר--אתה וכל אהביך אשר נבאת להם
בשער ⁷ פתיתני יהוה ואפת חזקוני ותוכל היתי
לשחוך כל היום כללה לעגלי ⁸ כי מדי אדרבר אזעך
חמס ושר אקרא כי היה דבר יהוה לי לחרפה
איביהם ומבקשי נפשם ¹⁰ ושבירת הבקבק--לענין
ולקלס כל היום ¹¹ ואמרתי לא אוצרנו ולא אדרבר

מלך בכל ובירד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם גנלותו כלכל ולא אוכל ¹⁰ כי שמעתי דברם מגור מסביב הינו וונידנו כל אנו שלמי שמרי ⁸ ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החמים ואת דרך המות ⁹ הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והויצא ונפל על הכשדים הצרים עלייכם יהיה (וחיה) והיתה לו נשפו לשלל ¹⁰ כי שמעתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה-נאם יהוה ביד מלך בבל נתן ושרפחה באש ט ולביית מלך יהודה שמו דבר יהוה ¹² בית דוד כה אמר יהוה רינו לבקר משפט והצילו נזול מיד עשוק פן יצא כאח חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלייכם (¹³ מעלייכם) ¹³ והני אליך ישבת העמק צור המישר--נאם יהוה האמרם מי יהיה עליינו ומיו בוא במעונתינו ¹⁴ ופקרתי עלייכם כפרי מעלייכם נאם יהוה והצתי אש בעירה ואכללה כל סביבה

22 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה וברכת שם את הדבר הזה ² ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשעריהם האלה ³ כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו נזול מיד עשוק ונגר יתום ואלמנה אל תנן אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ⁴ כי אם עשו תעשו את הדבר הזה--ובאו בשעריו הביטה הזה מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו ⁵ ואם לא תשמעו את הדברים האלה--בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהוה הבית הזה ⁶ כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה (⁷ נושבו) וקידשו עליך משחתים איש וכלי וכרתו מבחר ארזיך והפלו על האש ⁸ ועברו נוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגודלה הזאת ⁹ ואמרו--על אשר

עוד בשם זה היה בלבבי כאשר עצר בעצמוני גנלותו כלכל ולא אוכל ¹⁰ כי שמעתי דברם מגור מסביב הינו וונידנו כל אנו שלמי שמרי צלע אולי יפתח ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנה ¹¹ ויודהו אותו כניבור עריץ על כן רדיyi יכשלו ולא יוכל בשו מאר כי לא השכילה כלמת עולם לא תשכח ¹² כי יהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתו את ריבוי ¹³ שירו ליהוה--הלו את יהוה כי הצל את נפש אביו מיד מרעים ¹⁴ אරור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתי אמי אל יהו ברוך ¹⁵ ארור איש שמחהו ¹⁶ והיה האיש ההוא כערם אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה בבל ותרועה בעת צהרים ¹⁷ אשר לא מותתני מرحم ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת עולם ¹⁸ למה זה מرحم יצאת

לראות עמל ויגון יוכל בבשתימי

21 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה-- בשלח אליו המלך צדקויה את פשchor בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן ² לאמר ² דרש נא בעדנו את יהוה כי נבודרא策 מלך בבל נלחם עליינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאתו ויעלה מעליינו ³ ויאמר ירמיהו אליהם כה אמרנו אל צדקויה ⁴ כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כל המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים במ את מלך בבל ואת הכשדים הצרים עלייכם מחוין לחומה ואספהו אותם אל תוך העיר הזאת ⁵ ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה וב哀 ובחמה ובקצף גדויל ⁶ והכיתתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבמה בדרבר גדויל ימתו ⁷ ואחריו כן נאם יהוה אתן את צדקויה מלך יהודה ואת עבדיך ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבודרא策

עוזבו את ברית יהוה אלהיהם ווישתחוו לאלהיהם
אחרים ויעבדום ²⁸ אל תבכו למת ואל תנדו לו
בכו בכו להלך--כי לא ישוב עוד וראה את ארץ
מולדתו ²⁹ כי כה אמר יהוה אל שלם בן אישיהו
מלך יהודה המלך תחת אישיהו אביו אשר יצא
מן המקום הזה לא ישוב שם עוד ³⁰ כי במקום
אשר הגלו אותו--שם ימות ואת הארץ הזאת לא
יראה עוד ³¹ הו בנה ביתו بلا צדק ועליזותיו
בלא משפט בرعשו יעבד חنم ופעל לו רון לו ³²
ה אמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע
לו חלוני וספונ בארו ומשוח בשער ³³ התמלך כי
אתה מתרה בארו אביך הלוא אכל ושתה ועשה
משפט וצדקה--או טוב לו ³⁴ דן עני ואבינו
או טוב הלא היא הדעת אתי נאם יהוה ³⁵ כי אין
עניך ולבק כי אם על בצעך ועל דם הנקי לשפוך
ועל העשך ועל המרוצחה לעשות ³⁶ לבן כה אמר
יהוה אל יהוקים בן אישיהו מלך יהודה לא יספדו
לו הו אחוי והו אחות לא יספדו לו הו אדון והו
הרה ³⁷ קברות חמור יקבר סחוב והשלך מהלהה
לשערי וירושלם ³⁸ עלי הלבנון וצעקו ובבשן תני
קולד וצעקי מעברים כי נשברו כל מהביביך ³⁹
דברתיך אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך
מנועrisk כי לא שמעת בקולי ⁴⁰ כל רעד תרעעה
רוח ומאהביך בשבי ילכו כי או תבשי ונכלמתה
מכל רעתק ⁴¹ ישבתי (ישבת) לבנון מקננתו
(מקננת) בארזים מה נחנת בכוא לך חבלים חיל
כילדתך ⁴² חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כינוי בן
יהוקים מלך יהודה חותם על יד ימינו כי שם
אתקנק ⁴³ ונתתיק ביד מבקשי נפשך וביד אשר
אתה יגור מפניהם--וביד נבוכדראצר מלך בבל
וביד הכהדים ⁴⁴ והטלתי אתך ואת אמד אשר
ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם
תמותו ⁴⁵ וועל הארץ אשר הם מנשאים אתה נפשם-

23 ² הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי--
נאם יהוה ² לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על
הרים הרעים את עמי אתם הפצחים את צאני
ותחרום ולא פקדתם את הנני פקד עליכם את רע
מעליכם נאם יהוה ³ ואני אקבי את שארית צאני
 מכל הארץות אשר הרחתי אתכם שם והשבתי אתך
על נהון ופרו ורבו ⁴ והקמו עלייהם רעים ורעות
ולא ייראו עוד ולא ייחתו ולא יפקדו נאם יהוה
⁵ הנה ימים באים נאם יהוה והקמו לדור צמה
צדייק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה
באرض ⁶ בימייו תושע יהודה וישראל ישכן לבטה
זה שמו אשר יקרא יהוה צדקנו ⁷ לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר
העליה את בני ישראל מארץ מצרים ⁸ כי אם חי
יהוה אשר העלה והשר הביא את זרע בית ישראל
מארץ צפונה ומכל הארץות אשר הרחתיים שם
וישבו על אדמתם ⁹ לנכאים נשבר לבני בקרבי
רחפו כל עצמותי--הייתי כאיש שכור וכגבר עברו
יין מפני יהוה ומפני דברי קדרשו ¹⁰ כי מנאפים
מלאה הארץ--כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו
נאות מדבר ותהי מרופצם רעה וגבורתם לא כן ¹¹
כי נס נביא גם כהן חנפו גם בכתי מצאת רעתם
נאם יהוה ¹² לכן יהיה דרכם להם כחלקלות
באפליה יידחו ונפלו בה כי אביא עליהם רעה שנת
פקדריהם נאם יהוה ¹³ ובנכאי שמרון ראיית חפלה
הנבוא בבעל ויתעו את עמי את ישראל ¹⁴ ובנכאי

ירושלם ראייתי שעורורה נאוף והלך בשקר וחזקון
 ידי מרעים לבליyi שבו איש מרעתו היו לי כלם
 כסדרם וושביה כעمرמה ¹⁵ לכן כה אמר יהוה צבאות
 על הנבאים הנסי מacciיל אותן לענה והשחתים
 מי ראש כי מאה נבייאי ירושלם יצאה חנפה לכל
 הארץ ¹⁶ כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על
 דברי הנבאים הנבאים לכם--מהבלים מה אתה
 חזון לכם ידברו לא מפני יהוה ¹⁷ אמרדים אמר
 למנאיyi דבר יהוה שלם יהיה לכם וכל הלק
 בשירותם לבו אמרו לא תבוא עלייכם רעה ¹⁸ כי מי
 עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דבריו מי הקשיב
 דברי (דברו) וישמע ¹⁹ הנה סערת יהוה חמלה
 יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול ²⁰ לא
 ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקומו מזומות לבו
 באחרית הימים תחבוננו בה בינה ²¹ לא שלחתי
 את הנבאים והם רצוי לא דברתי אליהם והם נכאו
²² ואם עמדו בסודי--וישמעו דברי את עמי וישבום
 מדרכם הרע ומרע מעלהיהם ²³ האלהyi מקרב
 אני נאם יהוה ולא אלהyi מרחק ²⁴ אם יסתה איש
 במסתרים ואני לא אראו נאם יהוה הלוא את
 השמים ואת הארץ אני מלא נאם יהוה ²⁵ שמעתו
 את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשם שקר לאמר
 חלמתי חלמתי ²⁶ עד מתי הייש בלב הנבאים--נבי
 השקר ונביyi תרמת لكم ²⁷ החשבים להשכיה
 את עמישמי בחלומתם אשר יספר איש לרעהו--
 כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל ²⁸ הנביא
 אשר אותו חלום יספר חלום ואשר דבריו אותו ידבר
 דברי אמרת מה לחנן את הבר נאם יהוה ²⁹ הלוא
 כה דברyi כאש נאם יהוה וכפטיש יפץ סלע ³⁰ לכן
 התני על הנבאים נאם יהוה מנביyi דברyi איש מאה
 רעהו ³¹ התני על הנבאים נאם יהוה הלקחים לשונם
 וייאמו נאם ³² התני על נביyi חלומות שקר נאם יהוה
 וספרום ויהתו את עמי בשקריהם ובפחדוזם ואני

24 רראי yiוה והנה שני דודאי תאים מועדים
 לפני היכל יהוה אחרי הגלות נוכדראצר מלך
 בבל את ינחייו בן יהוקים מלך יהודה ואת
 שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלים
 יוכאים בכל ² הדוד אחד תאים טבות מאר כהאני
 הבכורות והדוד אחד תאים רעות מאר אשר לא
 תאכלנה מרע ³ ויאמר יהוה אליו מה אתה ראה
 ירמיהו ואמר תאים התאים הטבות טבות מאר
 והרעות רעות מאר אשר לא תאכלנה מרע ⁴ יהי
 דבר יהוה אליו לאמר ⁵ כה אמר יהוה אלהyi ישראל
 כתאים הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה
 אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ כבדים--لطובה
⁶ ושמתי עני עליהם לטובה והשבותם על הארץ
 זאת ובניתים ולא אהרס ונטעיתים ולא אהוש ⁷
 ונתקתי להם לב לדעת אני yiוה והיו לי לעם
 ואני אהיה להם לאלהים כי ישבו אליו בכל ⁸
 כתאים הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר

בבל ועל הגוֹן הַהוּא נָאֵם יְהוָה אֶת עָוֹנוֹ--וְעַל אֶרְץ
 כָּשָׂדִים וְשָׁמְתִי אֲתָוֹ לְשָׁמְמוֹת עָלָם ¹³ וְהַבָּאוֹתִי
 (וְהַבָּאֵת) עַל הָאָרֶץ הַהִיא אֶת כָּל דְּבָרֵי אֲשֶׁר
 דָּבַרְתִּי עַלְיהָ--אֲתָכָל הַכְּתוּב בְּסְפַר הַזֶּה אֲשֶׁר
 נִבְאָרְמִיוּהוּ עַל כָּל הַגּוֹנִים ¹⁴ כִּי עָבְדוּ בָם נִמְהָ
 נִוִּים רַבִּים וּמְלָכִים גְּדוּלִים וּשְׁלָמִותִי לָהֶם כְּפֻעָלִים
 וּכְמַעַשָּׂה יְדֵיכֶם ¹⁵ כִּי כָה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹי קָח אֶת כּוֹס הַיּוֹן הַחֲמָה הַזֹּאת מִידִי וְהַשְׁקִיתָה
 אֲתָוֹ אֲתָכָל הַגּוֹנִים אֲשֶׁר אַנְכִי שְׁלַח אֶתְךָ אֶלְيָהֶם ¹⁶
 וְשָׁטוּ וְהַתְּגַעַשׂ וְהַתְּהַלֵּלוּ מִפְנֵי הַחֲרֵב אֲשֶׁר אַנְכִי
 שְׁלַח בְּינֵיכֶם ¹⁷ וְאַקְח אֶת הַכּוֹס מִידִי יְהוָה וְאַשְׁקֵה אֶת
 כָּל הַגּוֹנִים אֲשֶׁר שְׁלַחָנִי יְהוָה אֶלְיָהֶם ¹⁸ אֶת יְרוּשָׁלָם
 וְאֶת עָרֵי יִהּוָה וְאֶת מִלְכִיהָ אֶת שְׁרִיהָ לְתַתָּאֶתְמָ
 לְחַרְבָּה לְשָׁמָה לְשְׁرָקָה וְלְקָלְלָה--כִּיּוֹם הַזֶּה ¹⁹ אֲתָה
 פְּרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְאֶת עֲבָדָיו וְאֶת שְׁרִיו וְאֶת כָּל
 עַמּוֹ ²⁰ וְאֶת כָּל הָעָרָב וְאֶת כָּל מַלְכֵי אֶרְץ הַעַזְעֵץ וְאֶת
 כָּל מַלְכֵי אֶרְץ פְּלִשְׁתִּים וְאֶת אַשְׁקָלוֹן וְאֶת עָזָה וְאֶת
 עָקוֹרְן וְאֶת שְׁאָרִית אַשְׁדּוֹד ²¹ אֶת אֶדְוֹם וְאֶת מוֹאָב
 וְאֶת בְּנֵי עַמּוֹן ²² וְאֶת כָּל מַלְכֵי צָרָר וְאֶת כָּל מַלְכֵי
 צִידּוֹן וְאֶת מַלְכֵי הָאֵי אֲשֶׁר בַּעֲבָר הַיּוֹם ²³ וְאֶת דְּדוֹן
 וְאֶת תְּיִמְאָה וְאֶת בּוֹז וְאֶת כָּל קָצֹצִי בְּפָאָה ²⁴ וְאֶת כָּל
 מַלְכֵי עָרָב וְאֶת כָּל מַלְכֵי הָעָרָב הַשְׁכּוּנִים בַּמִּדְבָּר
 וְאֶת כָּל מַלְכֵי זָמְרִי וְאֶת כָּל מַלְכֵי עַילְם וְאֶת
 כָּל מַלְכֵי מִדי ²⁵ וְאֶת כָּל מַלְכֵי הַצְּפֹן הַקְּרִבִּים
 וְהַרְחִקִּים אִישׁ אֶל אֲחִיו וְאֶת כָּל הַמְּמָלְכוֹת הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַאֲדָמָה וּמֶלֶךְ שְׁדָקִי יִשְׂתַּחַת אֶחָרִים ²⁷
 וְאָמְרָת אֶלְיָהֶם כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 שְׁחוּ וְשָׁכְרוּ וְקַיּוּ וְנַפְלְוּ וְלֹא תָקְמוּ--מִפְנֵי הַחֲרֵב
 אֲשֶׁר אַנְכִי שְׁלַח בְּינֵיכֶם ²⁸ וְהִיא כִּי יִמְאָנוּ לְקַחַת
 הַכּוֹס מִידִי--לְשָׁתֹה וְאָמְרָת אֶלְיָהֶם כִּי אָמַר יְהוָה
 צְבָאֹת--שְׁחוּ תְּשַׁטוּ ²⁹ כִּי הִנֵּה בָּעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא
 שְׁמֵי עַלְיהָ אַנְכִי מַחְלֵל לְהַרְעָע וְאַתָּם הַנְּקָה תַּنְקָוּ
 לֹא תַּنְקָו--כִּי חָרָב אֲנִי קָרָא עַל כָּל יִשְׁבֵי הָאָרֶץ
 יְהוָה כִּן אָתָן אֶת צְדִקְיוֹ מֶלֶךְ יִהּוָה וְאֶת שְׁרִיו וְאֶת
 שְׁאָרִית יְרוּשָׁלָם הַנְּשָׁאָרִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְהַיּוֹשְׁבִים
 בָּאָרֶץ מִצְרָיִם ⁹ וְנוֹתְתִים לְזֹועָה (לְזֹועָה) לְרַעָה
 לְכָל מִמְּלָכּוֹת הָאָרֶץ לְחַרְפָּה וְלִמְשָׁל לְשִׁנְיָה
 וְלְקָלְלָה בְּכָל הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר אֲדִיכָם שֵׁם ¹⁰ וְשְׁלָחָתוֹ
 בָּם אֲתָה הַחֲרֵב אֶת הַרְעָע וְאֶת הַדְּבָר עַד תִּמְמָס מִעַל
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִתְּנַטֵּל לָהֶם וְלְאָבוֹתֵיהם

25 הַדְּבָר אֲשֶׁר הִיה עַל יְרִמְיָהוּ עַל כָּל עַם יִהּוָה
 בָּשָׁנָה הַרְבָּעִית לִיהְוִיקִים בֶּן יִאֲשִׁיחּוּ מֶלֶךְ יִהּוָה
 הִיא הַשָּׁנָה הַרְאַשְׁנִית לְנִבְכְּרָא צָרָר מֶלֶךְ בָּבֶל ²
 אֲשֶׁר דָּבַר יְרִמְיָהוּ הַנְּבָיא עַל כָּל עַם יִהּוָה וְאֶל
 כָּל יִשְׁבֵי יְרוּשָׁלָם לְאמֹר ³ מִן שְׁלַש עֲשָׂרָה שָׁנָה
 לְאֲשִׁיחּוּ בֶּן אָמְנוֹ מֶלֶךְ יִהּוָה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְהָ
 שְׁלַש וְעֶשֶׂרִים שָׁנָה הִיה דָּבָר יְהָוָה אֱלֹי וְאַדְבָּר
 אֲלֵיכֶם אַשְׁכּוּנִים וְדָבָר וְלֹא שְׁמַעַתֶּם ⁴ וְשְׁלַח יִהּוָה
 אֲלֵיכֶם אֶת כָּל עַבְדֵי הַנְּבָאים הַשְּׁם וְשְׁלַח--וְלֹא
 שְׁמַעַתֶּם וְלֹא הַטִּיתֶם אֶת אַזְנֵיכֶם לְשָׁמֵעַ ⁵ לְאמֹר
 שָׁבוּ נָאֵש מַדְרָכוֹ הַרְעָה וְמַדְרָע מַעְלָלִיכֶם וְשָׁבוּ
 עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִתְּן יְהָוָה לְכֶם וְלְאָבוֹתֵיכֶם--
 לִמְנָן עַולְם וְעַד עַולְם ⁶ וְאֶל חַלְכֵוֹ אַחֲרֵי אֱלֹהִים
 אַחֲרִים לְעַבְדָם וְלְהַשְׁתַחַות לְהָמָם וְלֹא תַכְעִיסוּ
 אֲוֹתֶיךָ בְּמַעַשָּׂה יִדְיכֶם וְלֹא אָרֶע לְכֶם ⁷ וְלֹא שְׁמַעַתֶּם
 אֱלֹי נָאֵם יְהָוָה לְמַעַן הַכְּעָסָנוֹי (הַכְּעָסָנוֹי) בְּמַעַשָּׂה
 יִדְיכֶם לְדַרְעָ לְכֶם ⁸ לְכָן כִּי אָמַר יְהָוָה צְבָאֹת יְעַן
 אֲשֶׁר לֹא שְׁמַעַתֶּם אֶת דָּבָר ⁹ הַנְּנִי שְׁלַח וְלַקְחֵתִי אֶת
 כָּל מִשְׁפָּחָה צְפּוֹן נָאֵם יְהָוָה וְאֶל נִבְכְּרָא צָרָר מֶלֶךְ
 בָּבֶל עַבְדִּי וְהַבָּאָתִים עַל הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעַל יִשְׁבֵה
 וְעַל כָּל הַגּוֹנִים הַאֲלָה סְבִיב וְהַחֲרָמָתִים--וְשְׁמַתִּים
 לְשָׁמָה וְלְשָׁרָקָה וְלְחַרְבָּה עַולְם ¹⁰ וְהַאֲבָדָתִי מֵהֶם
 קוֹל שְׁשָׁוֹן וְקוֹל שְׁמַה קָול חַתָּן וְקוֹל כָּלה--קוֹל
 רְחִים וְאוֹרְנָר בְּזַהֲוִתָּה כָּל הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחַרְבָּה
 לְשָׁמָה וְעַבְדָוּ הַגּוֹנִים הַאֲלָה אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל--שְׁבָעִים
 שָׁנָה ¹² וְהִיא כְּמַלְאֹת שְׁבָעִים שָׁנָה אָפְקָד עַל מֶלֶךְ

הכהנים והנביאים וכל העם לאמר--מוות המות⁹ מודיע נביה בשם יהוה לאמר כשלו יהוה הביתה הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקח כל העם אל ירמיהו בבית יהוה¹⁰ ויישמו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש¹¹ ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מוות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזינכם¹² ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם ועתה היטיבו דרכיכם ומעליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה--אל הרעה אשר דבר עלייכם¹⁴ ואני בנוי בידכם עשו לי כתוב וכישר בעיניכם¹⁵ אך ידוע תדרעו כי אם ממתים אתם ATI-- כי דם נקי אתם נתנים עלייכם ואל העיר הזאת ואיל ישבה כי באמת שלחני יהוה עלייכם לדבר באזינכם את כל הדברים האלה¹⁶ ויאמרו השרים משפט מוות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו¹⁷ ויקמו אנשים מוקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר¹⁸ מיכיה (מיכיה) המורשתוי היה נבא ביום חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כי אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש ירושלים עימים תהיה והר הבית לבמות יער¹⁹ הימות המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה--ויהל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואגחנו עושים רעם נדלה--על נששותינו²⁰ וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיו מקרית הערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אותו

נאם יהוה צבאות³⁰ ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג וממעון קדרשו יתן קולו--שאג ישאג על נoho הידך כדרכים יענה אל כל ישבי הארץ³¹ בא שאון עד קצה הארץ--כי ריב ליהוה בנים נשפט הוא לכלبشر הרשעים נתנים לחרב נאם יהוה³² כי אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל גוי וסער נдол יעור מירכתי ארץ³³ והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יאשפנו ולא יקברו--לדמן על פני האדמה יהו³⁴ הייללו הרים וזעקו והתפלשו אדרורי הצאן--כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלחים כליכם חמדה³⁵ ואבד מנוס מן הרים ופליטה מאדרוי הצאן³⁶ קול צעקת הרים וילת אדרורי הצאן--כי שרד יהוה את מרעתם³⁷ ונדרנו נאות השלום מפני חרון אף יהוה³⁸ עזוב ככפר סכו--כי היה ארצם לשמה מפני חרון הиона ומפני חרון אף

26 בראשית ממלכות יהויקים בן אישיהו--מלך יהודה היה הדבר זה מאות יהוה לאמר² כי אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתנות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם אל תנרע דבר³ אולי ישמעו--וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אני חשב לעשות להם מפני רע מעליהם⁴ ואמרת אליהם כי אמר יהוה אם לא תשמעו אליו ללבת בתורתاي אשר נתתי לפניכם⁵ לשם על דברי עברדי הנביאים אשר אני שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם⁶ ונתתי את הבית הזה כשלחה ואת העיר הזאת (זהות) אתן לך לה כל גוי הארץ⁷ וישמעו הכהנים והנביאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה⁸ ויהי כללות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אותו

וירא ויברחה ויבא מצרים ²² ווישלח המלך יהויקים
אנשים-מצדים את אלנתן בן עכבר ואנשיים אותו
אל מצרים ²³ ויווציאו את אורייה ממצרים ויבאהו
אל המלך יהויקים ויכחו בחרב ובדבר אל נבלתו
אל קבריו בני העם ²⁴ אך יד אחיקם בן שפן הייתה
את ירמיהו--לבלוו תחת אתו ביד העם להמיתו

27 בראשית מלכת יהויקם בן יאושיהו--מלך
יהודה היה הדרבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר
כה אמר יהוה אליו עשה לך מוסרות ומטעות ונחתם
על צוארך ²⁵ ושלחthem אל מלך אדום ואל מלך
מוֹאָב ואל מלך בני עמנון ואל מלך צר ואל מלך
צידון--ביד מלכים הבאים ירושלים אל צדקיהו
מלך יהודה ²⁶ וצוויתם אל אדרניהם לאמר כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל
אדניכם ⁵ אני עשית פני הארץ בכח הנדול ובזרוע
הבהמה אשר על פני הארץ לאשר ישר בעניי ²⁶ ועתה אני נתתי
הגנוטיה ונחתה לאשר ישר בעניי ²⁶ ועתה אני נתתי
את כל הארץ אלה ביד נבוכדנאצר מלך בבל
עבדיו גומת את חייו השדה נתתי לו לעבדו ²⁷ ועבדו
אתו כל הגויים ואת בנו ואת בן בנו--עד בא עת
ארצו גם הוא ועבדו בו גויים רבים ומלאים גדים
והיה הגוי והמלוכה אשר לא יעבדו אותו את ²⁸
 nebocdanezar מלך בבל ואת אשר לא יתן את ציארו
בעל מלך בבל--בחרב וברעב ובדבר אפקוד על
הגוי ההוא נאם יהוה עד חמי אתם בידו ²⁹ ואתם אל
תשמעו אל נבייכם ואל כסמייכם ואל חלמתייכם
ואל ענונייכם ואל כשפיכם--אשר הם אמרים אליכם
לאמר לא תעבדו את מלך בבל ²⁰ כי שקר הם
נביאים לכם למען הרחיק אתכם מעל ארמותכם
והדרתני אתכם ואבדתם ²¹ והגוי אשר יביא את
צוארכו בעל מלך בבל--עבדו והנחתו על אדרמו
נאם יהוה ועבדה וישב בה ²² ואל צדקיה מלך
יהודה דברתني כל הדברים האלה לאמר הביאו

28 ויהי בשנה ההיא בראשית מלכת צדקיה
מלך יהודה בשנה (בשנה) הרביעית בחודש
החמיישי אמר אליו חנניה בן עוזר הנביא אשר
מנבעון בבית יהוה לעיני הכהנים וככל העם לאמר
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל--לאמר
שבורתיא את על מלך בבל ³ בעוד שניםים ימים
אני משיב אל המקום הזה את כל כל בית יהוה--
אשר لكم נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה
והעליתים והשיבתים אל המקום הזה

ויבאים בבל 4 ואת יכינה בן יהויקום מלך יהודה
 ואת כל גלות יהודה הכאים בבל אמי מושב אל
 המקום הזה--נאם יהוה כי אשר את על מלך בבל
 5 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעני
 הכהנים ולעוני כל העם העמידים בבית יהוה 6
 ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה
 את דבריך אשר נבאת להשיב כל בית יהודה וככל
 הנולח מבבל אל המקום הזה 7 אך שמע נא הדבר
 זה אשר אני דבר באזני ובאזני כל העם 8
 הכאים אשר היו לפני ולפניך--מן העולם וניבאו
 אל ארצות רבות ועל ממלכות גדולות למלחמה
 ולרעה ולדבר 9 הנביא אשר ינבא לשלו--בבא
 דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמות 10
 ויקח חנניה הנביא את המותה מעל צואר ירמיה
 הנביא ויישברחו 11 ויאמר חנניה לעוני כל העם
 לאמר מה כה אמר יהוה כהה אשר את על נבדנאצ'ר
 מלך בבל עוד שנים ימים מעל צואר כל הגויים
 וילך ירמיה הנביא לדרכו 12 ויהי דבר יהוה אל
 ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא את המותה מעל
 צואר ירמיה הנביא לאמור 13 הלו ואמרת אל
 חנניה לאמר מה כה אמר יהוה מותת עז שברת ועשית
 תחתיהן מותה ברזל 14 כי כה אמר יהוה צבאות
 אלה ל עבר את נבדנאצ'ר מלך בבל--ועברדו
 גם את חית השדה נתתי לו 15 ויאמר ירמיה הנביא
 אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה--
 אתה הבטחת את העם הזה על שקר 16 וכן כה
 אמר יהוה הנהו משליך מעל פני האדמה השנה
 אתה מות כי סרה דברת אל יהוה 17 ווימת חנניה
 הנביא בשנה ההיא בחודש השבעי

29 ואלה דבריו הספר אשר שלח ירמיה הנביא
 מירושלם--אל יתר זקני הנולח ואל הכהנים ואל
 הנביאים ואל כל העם אשר הגולח נבדנאצ'ר

צאו אחכם בנולח 17 כי אמר יהוה צבאות הני
 משלח בם את החרב את הרעב ואת הדבר נתתי
 אותם כהאים השערים אשר לא האכלנה מרע 18

30 הדבר אשר היה אל ירמיהו מأت יהוה לאמר כה אמר יהוה אל לוזה (לוזה) לכל מלכות הארץ לאלה ולושמה כל הדברים אשר דברתי אליו--אל ספר כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשתיים אל הארץ אשר נתתי לאביהם--וירשו 4 ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל--ואל יהורה 5 כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו--פחד ואין שלום 6 שאלנו ונרא אם ילד וכבר מודיע ראיינו כל גבר ידיו על חלציו כiolדה ונהפכו כל פנים לירקון 7 היו כי גודל היום ההוא--מאיו כמהו ועת צרה היא לייעקב וממנה יוישע 8 וזה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשר עלו מעל צוארך ומוסרו תיך אתך ואל יעבדו בו עוד זרים 9 ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם 10 ואתה אל תראה עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל--כי אני מושיעך מרוחוק ואת זרעך מארץ שביהם ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מהריד 11 כי אתה אני נאם יהוה להושיעך כי עשה כליה בכל הימים אשר הפוץך שם אתה לא עשה כליה ויסרתו לך לשברך--נהלה לא אנך 12 כי אמר יהוה אנוש לשברך--נהלה מכתך 13 אין דין דינך למזור רפאות תעלת אין לך 14 כל מהאביך שכחוך ואותך לא ידרשו כי מכת אויב היכיתך מוסר אכזרי--על רב עונך עצמו חטאתייך 15 מה תזעך על שברך אנטש מכאבק על רב עונך עצמו חטאתייך--עשיתו אלה לך 16 לכן כל אכלייך יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיך למשסה וכל בזיך אתן לבז 17 כי על כל הגולה אמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביה 30 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר 31 שלחה פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרועו--לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סירה דבר על יהוה ורדפתACHRIIM בחרב ברעב ובברב ונתהים לוזה (לוזה) לכל מלכות הארץ לאלה ולושמה ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר הדחתים שם 19 תהה אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה--אשר שלחתי אליהם את עבדי הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה 20 ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה--אשר שלחתם מירושלים בבל 21 כי אמר יהוה צבאות אלהו ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקהו בן מעשה הנבאים לכם בשמי שקר והני נתן אתכם ביד נובודראצר מלך בבל והם לעינייכם 22 ולכך מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבל לאמיר ישמך יהוה צדקיהו וכabhängig אשר קלם מלך בבל באש 23 יען אשר עשו נבלה בישראל ונאפו את נש רעהם וירבררו דבר בשמי שקר אשר לא צויתם ואני היידע (היידע) وعد נאם יהוה 24 ואל שמעיו הנחלמי תאמר לאמר 25 כי אמר יהוה צבאות אלהו ישראל--לאמיר יען אשר אתה שלחת בשמך ספרים אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשה הכהן ואל הכהנים לאמיר 26 יהוה נתנק כהן תחת יהודע הכהן לדירות פקידים בית יהוה לכל איש משנע ומהתבאה ונתתה אותו אל המהפקת ואל הציניק 27 ועתה למה לא נערת בירמיהו הענתי--המתנבה לכם 28 כי על כן שלח אלינו בבל לאמיר--ארכה היא בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריחן 29 ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביה 30 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר 31 שלחה על כל הגולה אמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי ויבטה אתכם על שקר 32 לכן כי אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרועו--לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סירה דבר על יהוה

הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה 15 כה
 אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכى תמרוריהם-
 רחלה מבהה על בניה מאננה להנחים על בניה כי
 איננו 16 כה אמר יהוה מנעי קוֹלֶךְ מִבְכֵי וּמַעֲנֵיךְ
 מדמעה כי יש שכר לפועלך נאם יהוה ושבו מארץ
 אויב 17 וויש תקווה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים
 לנבלים 18 שמו שמעתי אפרים מתנדד יסրתני
 ואוסר כעגל לא למד השבוי ואשובה כי אתה יהוה
 אלהי 19 כי אחרי שובי נחמות ואחריו הודיע ספקתי
 על ירך בשתי וنم נכלמתי כי נשאתי חרטף נערוי
 הבן יקדר לי אפרים אם ילד שעשיהם-כי מדי 20
 דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו-
 רחם ארחמננו נאם יהוה 21 החיבי לך ציניםשמי
 לך תמרורים-שתי לך למסלה דרך הלכתינו
 (הלכת) שובי בתולת ישראל שבי אל עירך אלה
 עד מתי תתחמקין הבית השובבה כי בראש יהוה
 חדשה בארץ נקבה תסובב נבר 23 כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה
 בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך
 יהוה נוה צדק הר הקדש 24 ווישבו בה יהודה וככל
 עירו יחו אקרים ונסעו בעדר 25 כי הרוית נפש
 עיפה וכל נפש דאה מאהו 26 על זאת הקיצתי
 ואראה ושנתי ערבה לי 27 הנה ימים בהם נאם
 יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה ורע
 אדם וזרע בהמה 28 והיה כאשר שקדתי עליהם
 לנחש ולנתוץ ולהרס-ולהאביד ולהרע כן אשקר
 עליהם לבנות לנטווע נאם יהוה 29 ביוםיהם ההם-
 לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקינה
 30 כי אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הבסר
 תקינה שניי 31 הנה ימים בהם נאם יהוה וכרתי
 את בית ישראל ואת בית יהודה-ברית חדשה 32
 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזקי
 בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו
 מעטו והכבדים ולא יצערו 20 והיו בניו כקדם
 ועדתו לפני תוכן ופקדתי על כל לחציו 21 והיה
 אדרירו ממנה ומשלו מקרבו יצא והקרבתו ונשאלו
 כי מי הוא זה ערבית לבו לנשת אל- נאם יהוה 22
 והיוitem לוי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים 23 הנה
 סערת יהוה חממה יצאה-סער מתגorder על ראש
 רשעים יחול 24 לא ישוב חרון אף יהוה עד עשתו
 وعد הקומו מזומות לבו באחרית הימים התבוננו
 בה

31 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל
 משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם 2 כי אמר
 יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוק
 להרנינו ישראל 3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת
 עולם אהבתיך על כן משכתייך 4 עוד אביך
 ובנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת
 במחול משחקים 5 עוד חטפי כרמים בהרי שמרון
 נתעו נטעים וחללו 6 כי יש וום קראו נצרים בהר
 אפרים קומו ונעלת ציון אל יהוה אלהינו 7 כי
 כי אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצלהו בראש
 הגוים השמיעו הלו ואמרו הווע יהוה את עמדך
 את שאירת ישראל 8 הנה מביא אותם מארץ צפון
 וקצתים מירכתי ארץ-בם עור ופסח הרה וילדה
 יחדו קהן נдол ישבו הנה 9 בבכיiba ובתתנו
 אובילים-אוליכם אל נחלי מים בדרך ישראלי
 יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכריו
 הוא 10 שמעו דבר יהוה נוים והגידו באים ממרחיק
 ואמרו מורה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו
 11 כי פדה יהוה את יעקב ונאלטו מיד חזק ממןנו 12
 וכאו ורננו במרום ציון ונחרו אל טוב יהוה על דנן
 ועל תירש ועל יצחר ועל בני צאן ובקר והיתה
 נפשם כנן רוחה ולא יוסיפו לדאה עוד 13 אז תשמה
 בתולה במחול ובחרים ווקנים יחו והפכו אבלם
 לשון ונחמותים ושמחותם מיגונם 14 ורדיית נפש

את בריתך ואני בעליך בם--נאם יהוה 33 כי זאת
 הברית אשר אכרת את בית ישראל אחר הימים
 הנה נאם יהוה נתני את תורתך בקרבם ועל לכם
 אכתבה והיתה לך לאלהים והמה יהיו לי לעם
 אליהם נמאלי בן דידי דבר יהוה אל חצר המטרה
 ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענותות אשר
 באדץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך גנאללה
 קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא 9 ואקנה את
 השדה מאת חנמאלי בן דידי אשר בענותות ואשקללה
 לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף 10
 ואכתב בספר ואחרם ואעד עדים ואשקל הכסף
 במזינים 11 ואקח את ספר המקנה את החתום
 המצווה והחקים ואת הנלווי 12 וatan את הספר
 המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעני חנמאלי
 דידי ולענינו העדים הכתבים בספר המקנה--לענינו
 כל היהודים היישבים בחצר המטרה 13 ואצווה את
 ברוך לעיניהם לאמר 14 כה אמר יהוה צבאות
 אלה יישראל לקוח את הספרים האלה את ספר
 המקנה זהה ואת החתום ואת ספר הנלווי הזה ונתחם
 בכל חרש--למען יעדמו ימים רבים 15 כי כה אמר
 יהוה צבאות אלה יישראל עוד יקנו בהם ושדות
 וכרמים בארץ הזאת 16 ואתפלל אל יהוה אחריו
 תחיז את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר 17
 אהה ארני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת
 הארץ בכחך הנדול ובזרעך הנטויה לא יפלה
 ממקך כל דבר 18 עשה חסד לאלפים ומשלם עון
 אבות אל חיק בנים אחיהם האל הנדול הגבור
 יהוה צבאות שמו 19 גדר העצה ורב העיליה--
 אשר עיניך פקחות על כל דרכיכי בני אדם לחתת
 לאיש כדריכיו וכפרי מעലיו 20 אשר שמת אותן
 ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל
 ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה 21 ותצא את עמדך
 את ישראל מארץ מצרים--באותות ובמופתים וביד
 חזקה ובאורוע נטויה ובמורא גדול 22 ותתן להם
 את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לחתת להם--
 רמייה היה דבר יהוה אליו לאמר 7 הנה חנמאלי

בן שלם דרך בא אליו לאמר קנה לך את שדי
 אשר בענותות--כי לך משפט גנאללה לknoot 8 ויבא
 אליהם חנמאלי בן דידי דבר יהוה אל חצר המטרה
 ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענותות אשר
 באדץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך גנאללה
 קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא 9 ואקנה את
 השדה מאת חנמאלי בן דידי אשר בענותות ואשקללה
 לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף 10
 ואכתב בספר ואחרם ואעד עדים ואשקל הכסף
 במזינים 11 ואקח את ספר המקנה את החתום
 המצווה והחקים ואת הנלווי 12 וatan את הספר
 המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעני חנמאלי
 דידי ולענינו העדים הכתבים בספר המקנה--לענינו
 כל היהודים היישבים בחצר המטרה 13 ואצווה את
 ברוך לעיניהם לאמר 14 כה אמר יהוה צבאות
 אלה יישראל לקוח את הספרים האלה את ספר
 המקנה זהה ואת החתום ואת ספר הנלווי הזה ונתחם
 בכל חרש--למען יעדמו ימים רבים (הסדרות) עד נחל
 הפנרים והדרשן וכל השרמות (הסדרות) עד נחל
 קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה--קדש ליהוה
 לא ינתש ולא יחרס עוד לעולם

32 הדבר אשר היה אל רמייה מאי יהוה בשנת
 (בשנה) העשרית לצדקויה מלך יהודה--הייא
 השנה שמנתה עשרה שנה לנובכדרاذר 2 ואוז חיל
 מלך בכל צרים על ירושלים וירמייה הנביא היה
 כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה 3
 אשר כלאו צדקויה מלך יהודה לאמר מודיע אתה
 נבא לאמר כה אמר יהוה אני נתן את העיר הזאת
 ביד מלך בכל ולכדה 4 וצדקויה מלך יהודה לא
 ימלט מיד הcessדים כי הנתן ינתן ביד מלך בכל
 ודבר פיו וענינו את עינוי תראינה 5 ובכל
 يولך את צדקויה ושם יהוה עד פקדי אותו נאם
 יהוה כי תלחמו את הcessדים לא תצלחו 6 ויאמר
 רמייה היה דבר יהוה אליו לאמר 7 הנה חנמאלי

ארץ זכתה חלב ודבש ²³ ויבאו וירשו אתה ולא
שמו בקולד ובתרותך (ובתרותך) לא הלאו--את
כל אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם
את כל הארץ הזאת ²⁴ הנה הסללות באו העיר
לכלדה והעיר נתנה ביד הכהדים הנלחמים עליה
מן החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנק
ראה ²⁵ ואתה אמרת אליו אדרני יהוה קנה לך השדה
בכסף והעדר עדדים והעיר נתנה ביד הכהדים ²⁶
ויהיו דבר יהוה אל ירמיהו לאמר ²⁷ הנה אני יהוה
אליה כל בשער--המנני יפלא כל דבר ²⁸ לכון מה
אמר יהוה הנה נתן את העיר הזאת ביד הכהדים
וביד נוכדראצ'ר מלך בבל--ולכדה ²⁹ ובאו
הכהדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את
העיר הזאת באש ושרפה ואת הבתים אשר קטרו
על גנותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים--
למען הCESNI ³⁰ כי היו בני ישראל ובני יהודה
אך עשים הרע בעניי--מנערתיהם כי בני ישראל
אך מכעסים אתו במעשה ידיהם--נאם יהוה ³¹ כי
על אף ועל חמתו היהת לי העיר הזאת למן היום
אשר בנו אותה ועד היום הזה--להסירה מעלה פניו
³² על כל דעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו
להCESNI מהה מלכיהם שרים כהניהם ונכינאים
ואיש יהודה וישבי ירושלים ³³ ויפנו אליו ערך
ולא פנים ולמד אתם השם ולמד ואינם שמעים
לקחת מוסר ³⁴ וישמו שקויזיהם בביה אשר נקרא
שמי עליו--לטמאו ³⁵ ויבנו את במות הבעל אשר
בניין בן הנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם
למלך אשר לא צויחים ולא עלתה עלibi לשעות
התועבה הזאת--למען החטי את יהודה ³⁶ ועתה
לכן מה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת--
אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב
וברעב ובדבר ³⁷ הנה מקבצם מכל הארץ אשר
הרחותים שם באפי ובחמותי ובקצף נדול והשבטים

אשר את שבוטם נאם יהוה

33 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עdone
עצור בחצר המטהה לאמר ² מה אמר יהוה עשה
יהוה יוצר אותה להכינה--יהוה שמנו ³ קרא אליו
ואענך ואנידה לך נדלות ובכירות לא ידעתם ⁴
כי מה אמר יהוה אלהי ישראל על בתיה העיר
זהות ועל בתיו מלכי יהודה--הנתצים אל הסללות
ואל החרב ⁵ באים להלחם את הכהדים ולמלאמם
את פנרי האדם אשר הכויתי באפי ובחמותי ואשר
הסתתרתי פנוי מהעיר הזאת על כל רעהם ⁶ הנה
מעלה לה ארוכה ומרפא ורפואה ונגיתו להם
עתרת שלום ואמת ⁷ והשבתי את שבוט יהודה
ואת שבוט ישראל ובנותים כבראשנה ⁸ וטהרתיהם
מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכל (לכל)
עונותיהם אשר חטאו ל' ואשר פשעו בי ⁹ וධיתה
לי לשם שwon להתחלה ולהפאהרת לכל נוי הארץ--
אשר ישמעו את כל הטובה אשר אני עשה אותם
ופחדו ורנו על כל הטובה ועל כל השלום אשר

אנכי עשה לה ¹⁰ כה אמר ייְהוָה עוד ישמע במקומ
ויעקב כי אשוב (אשֵׁב) את שבותם ורחמותיהם
34 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת ייְהוָה
ובוכדראצ'ר מלך בבל וכל חילו וכל מלכות
ארץ ממשלה ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים
ועל כל עריה--לאמר ² כה אמר ייְהוָה אלהי ישראל
הlek' ואמרת אל צדיקיו מלך יהודה ואמרת אליו
כה אמר ייְהוָה הנני נתן את העיר הזאת ליד מלך
מלך ושרפָה באש ³ ואתה לא תמלט מידו--כ'
תפש החפש ובידיו נתן ועניך את עני מלך בבל
הריאנה ופיהו את פיך ידבר--ובבל הבוא ⁴ אך
שמע דבר ייְהוָה צדיקיו מלך יהודה כה אמר ייְהוָה
עליך לא תמות בחרב ⁵ בשלום תמות וכמושפּות
אבותיך המלכים הראשונים אשר היו לפניך כן
ישרפו לך והי אדורן יספרו לך כי דבר אני דברתי
נאם ייְהוָה ⁶ וידבר ירמיהו הנביא אל צדיקיו
מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלים
וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלים ועל כל
עיר יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה
נסארו בערי יהודה ערי מבצר ⁸ הדבר אשר היה
אל ירמיהו מאת ייְהוָה--אחרי כרת המלך צדיקיו
ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם
דרך ⁹ לשלה איש את עבדו ואיש את שפחתו
העברי והערבי--חפשים לבתי עבדם בסיהודי
אהיו איש ¹⁰ ווישמעו כל השרים וכל העם אשר
בא ברית לשלה איש את עבדו ואיש את שפחתו
חפשים לבתי עבדם בסוד ווישמעו ווישלחו בו
וישבו אחריו כן וישבו את העברים ואת השפחות
אשר שלחו חפשים ויכבושים (ויכבשו) לעבדים
ולשפחות ¹² ויהי דבר ייְהוָה אל ירמיהו מאת
יריהו לאמר ¹³ כה אמר ייְהוָה אלהי ישראל אנכי
ברית ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ
מצרים מבית עבדים לאמר ¹⁴ מקץ שבע שנים
זהה אשר אתם אמרים הרב הוא מאין אדם ומאי
בHEMA--בעריה יהודה ובಚות ירושלים הנשומות
מאין אדם ומאי יושב ומאי בהמה ¹⁵ קול שנון
וקול שמחה קול חתן וקול כלת קול אמרים הודי
את ייְהוָה צבאות כי טוב ייְהוָה כי לעולם חסדו
מבאים תודה בית ייְהוָה כי אישיב את שבות הארץ
כבראשנה אמר ייְהוָה ¹⁶ כה אמר ייְהוָה צבאות עוד
ייְהוָה במקום זהה החרב מאין אדם ועד בהמה
ובכל ערי--גינה רעים מרבעים צאן ¹⁷ בעריה ההר
בעריה השפלה ובעריה הנגב ובארץ בנימן ובסביבי
ירושלים ובעריה יהודה--עד תעברנה הצאן על
ידי מונה אמר ייְהוָה ¹⁸ הנה ימים בהם אם יהוה
ויהקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית
ישראל ועל בית יהודה ¹⁹ בימים ההם ובעת ההיא
אצמיה לדוד צמה דרך ועשה משפט וצדקה
בארץ ²⁰ בימים ההם תושע יהודה וירושלים תשכו
לבתח זהה אשר יקרה לה ייְהוָה צדקנו ²¹ כי כה
אמר ייְהוָה לא יכרת לדוד--איש ישב על כסא בית
ישראל ²² ולכהנים הלוים לא יכרת איש מלפני
מעלה עולה ומkickור מנהה ועשה זבח--כל הימים
ויהי דבר ייְהוָה אל ירמיהו לאמור ²³ כה אמר
יהוה אם תפרו את בריתו היום ואת בריתו הלילה
ולבלתי היהו יום ולילה בעטם ²⁴ גם בריתו תפר
את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת
הלוים הכהנים משרתי ²⁵ אשר לא יספר צבא
השםים ולא ימד חול הים--כן ארבה את זרע דוד
עבדי ואת הלוים משרתי אליו ²⁶ ויהי דבר ייְהוָה
אל ירמיהו לאמר ²⁴ הלו אראית מה העם הזה
דברו לאמר שני המשפחות אשר בחר יהוה בהם
וימאסם ואת עמי ינאצון מהיותם עוד נוי לפניהם ²⁵
כה אמר ייְהוָה אם לא בריתו יום ולילה--חקות
שמות וארץ לא שמת ²⁶ גם זרע יעקב ודוד עבدي

נבעים מל'אים יין--וכסות ואמר אליהם שתו יין 6 ויאמרו לא נשחתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עליינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם 7 ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרכם לא חטטו ולא יהיה לכם כי באלהים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על פניו האדרמה אשר אתם נרים שם 8 ונשמע בקול יהונדב בן רכב אבינו לככל אשר צונו לבalto שנות יין כל ימיןו--אנחנו נשינו בנינו ובנתינו 9 ולבalto בנותם לשבתנו וכרכם ושדה וזרע לא יהיה לנו 10 ונשב באלהים ונשמע ונעשה ככל אשר צונו יונדב אבינו 11 ויהי בעלות נבוכדרא策 מלך בכל הארץ ונאמר באנו ונבוא ירושלם מפני חיל הכהדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר 13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הlek ואמרת לאיש יהודה ולישבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה 14 הוקם את דברי יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבalto שנות יין ולא שתו עד היום הזה--כי שמעו את מצות אביהם ואגנו דברתוי אליכם השם ודבר--ולא שמעתם אליו 15 ואשלח אליכם את כל עבדיו הנכאים החכם ושלח לאמר שבנו נא איש מדרכו הרעה והחטיבו מעליכם ואל תלכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האדרמה אשר נתתי לכם ולא בתיכם ולא הטיתם את אונכם ולא שמעתם אליו 16 כי הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אליו 17 ולכן אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל תנוי מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלים את כל הרעה אשר דברתוי עליהם יען דברתוי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו 18 ולבית הרכבים אמר ירמיהו כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל

שלשים ושלהתנו חפשי עמוק ולא שמעו אבותיכם אליו ולא הטו את אוזם 15 ותשיבו אתם היום ותעשו את הייש בעני לקרא דדור איש לרעהו ותכרתו ברית לפניו בבית אשר נקרא שמי עליו 16 ותשיבו ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפסים לנפשם ותכשו אתם--להיות לכם לעבדים ולשפחות 17 ולכן אמר יהוה אתם לא שמעתם אליו לקרא דדור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דדור נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה (לזועה) לכל מלכות הארץ 18 ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני--העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתורי 19 שרי יהודה ושידי ירושלם הסרים והכהנים וכל עם הארץ--העברים בין בתורי העגל 20 ונתתי אותם ביד איביהם וביד מקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמיים ולבחמת הארץ 21 ואת צדקהו מלך יהודה ואת שרי אתן ביד איביהם וביד מקשי נפשם וביד חיל מלך בכל העלים מעליים 22 חנני מצהה נאם יהוה והשכתיים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה את שמה מאין ישב

35 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ביוםיו הוייקם בן אישיהו מלך יהודה לאמר 2 הלוך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשניות אותם יין 3 ואכח את יازניה בן ירמיהו בן חצנניה ואת אחיו ואת כל בניו--וاثת כל בית הרכבים 4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן ינדייהו איש האלהים--אשר אצל לשכת השרים אשר ממול לשכת מעשיהם בן שלם שמר הסף 5 וatan לפני בני בית הרכבים

הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באוני העם ¹⁴ וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמייחו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באוני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא אליום ¹⁵ ויאמרו אליו--שב נא וקראננה באוניינו ויקרא ברוך באוניהם ¹⁶ ויהי כשמעם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד נגיד למלך את כל הדברים האלה ¹⁷ ואת ברוך--שאל לאמר הנה נא לנו--איך כתבת את כל הדברים האלה מפני ¹⁸ ויאמר להם ברוך מפני יקרא אליו את כל הדברים האלה ואני כתוב על הספר בדיו ¹⁹ ויאמרו השרים אתם ²⁰ ויבאו אל המלך חצירה ואת המגלה הפקדו בלשכת אלשמע הספר ויגידו באוני המלך את כל הדברים ²¹ וישלח המלך את יהודי לחתת את המגלה ויקחה מלשכת אלשמע הספר ויקראה יהודי באוני המלך ובאוניו כל השרים העמדים מעל המלך ²² והמלך יושב בית החurf בחדר התשיעי ואת האח לפניו מבערת ²³ ויהי כקרוא יהודי שלש דלקות ואربעה יקרעה בחרע הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח ²⁴ ולא פחדו ולא קרעו את גנדיים--המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה ²⁵ ונם אלנתן ודליחו ונמריהו הפנוו במלך לבתיו שرف את המגלה ולא שמעו אליהם ²⁶ ויצוה המלך את ירחה מאל בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמייחו בן עבדאל לחתת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה ויהי דבר יהוה אל ירמיהו--אחריו שرف המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפני ירמיהו לאמר ²⁸ שוב קח לך מגלה אחרת וכותב עליה את כל הדברים הראשונים אשר היו על אשר צוה אתכם ¹⁹ לכן כה אמר יהוה צבאות--אליה ישראל לא יכרת איש ליוונדכ בן רכב עמד לפני--כל הימים

36 ויהי בשנה הרביעית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה היה הדבר זהה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר ² קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגנים--מיום דברתי אליך מיימי אישיהו ועד היום הזה ³ אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם--למען ושובו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולהחטאיהם ⁴ ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכتب ברוך מפני ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר אליו--על מגלת ספר ⁵ ויצויה ירמיהו את ברוך אני עצור--לא אוכל לבוא בבית יהוה ובאתה אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפני את דברי יהוה באוני העם בית יהוה--ביום צום ונג באוני כל יהודה הבאים מעריהם תקראם ⁷ אולי כתפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גدول האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה ⁸ ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוחו ירמיהו הנביא--לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה ⁹ ויהי בשנה החמשית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה בחדר התשיעי קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מערוי יהודה--בירושלם ¹⁰ ויקרא ברוך בספר דברי ירמיהו בית יהוה--בלשכת גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באוני כל העם ¹¹ ויישמע מכוחו בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה--מעל הספר ויריד בית המלך על לשכת הספר ודליחו בן שמעיהו הדברים ישבים אליו שמע הספר ודליחו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבר גמריהו בן שפן וצדקהו בן חנניהו--וכל השרים ¹³ ויינד להם מכוחו את כל

ושרפו את העיר הזאת באש ²⁹ והיה בהעלות חיל
הכשדים מעל ירושלם--מפני חיל פרעה ³⁰ ויצא
ירמייהו מירושלים ללבת הארץ בנימן לחלק שם
בתוך העם ³¹ ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל
פקדתו ושמו יראייה בן שלמיה בן חנניה ויחפש
את ירמייהו הנביא לאמר אל הכהדים אתה נפל
³² ויאמר ירמייהו שקר אני נפל על הכהדים--
ולא שמע אליו ויתפש יראייה בירמייהו ובאהו
אל השרים ³³ ויקצפו השרים על ירמייהו והכו
אתו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר--
כי אותו עשו לבית הכלא ³⁴ כי בא ירמייהו אל
בית הבור ואל החניות וישב שם ירמייהו ימים
רבים ³⁵ ווישלח המלך צדקיהו ויקחוה וישאלחו
המלך בכיתו בסתר ויאמר הייש דבר מأت יהוה
ויאמר ירמייהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנtan ³⁶
ויאמר ירמייהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך
ולעבديיך ולעם הזה כי נתמן אותו אל בית הכלא
³⁷ וואי (ואיה) נבאים אשר נבוא לכם לאמר לא
יבא מלך בבל עליהם ועל הארץ הזאת ³⁸ ועתה
שמע נא אドני המלך תפל נא תחנתי לפניו ואל
השבוי בית יהונתן הספר ולא אמות שם ³⁹ ויצו
המלך צדקיהו ויפקדו את ירמייהו בחצר המטרה
ונתן לו ככר לחם ליום מותץ האפים עד תם כל
הלחם מן העיר וישב ירמייהו בחצר המטרה

38 וישמע שפטיה בן מתן וגדריהו בן פשchor
ויכול בן שלמיהו ופשchor בן מלכיה את הדברים.
אשר ירמייהו מדבר אל כל העם לאמר ² כי אמר
יהוה הייש בעיר הזאת ימות בחרב ברעב וברבר
וחיצא אל הכהדים יחיה (וחיה) והוא היה לנפשו
לשכל וחוי ³ כי אמר יהוה נתן נתן העיר הזאת
בידי חיל מלך בבל--ולכדה ⁴ ויאמרו השרים אל
המלך יומת נא את האיש הזה--כי על כן הוא מרפא
ונשארו בם אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת

המנלה הראשנה אשר שرف יהוקים מלך יהודה
ועל יהוקים מלך יהודה תאמר כי אמר יהוה
אתה שרפת את המנלה הזאת לאמר מדווע כתבת
עליה לאמר בא יבוא מלך בבבלי והשחת את הארץ
זהות והשבית ממנה אדם ובמה ³⁰ לכן כי אמר
יהוה על יהוקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב
על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום
ולקראה בלילה ³¹ ופקדתי עלייו ועל זרצו ועל
עבדיו את עונם והבאותו עליהם ועל ישבי ירושלים
ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם--
ולא שמע ³² וירמייהו לקח מנלה אחרת ויתנה אל
ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפני ירמייהו את
כל דברי הספר אשר שرف יהוקים מלך יהודה
באש ועוד נסף עליהם דברים רבים כהמה

37 ומלך מלך--צדקיהו בן אישיהו תחת כנינו
בן יהוקים אשר המלך נבוכדראצ'r מלך בבל
בארץ יהודה ² ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ
אל דברי יהוה--אשר דבר ביד ירמייהו הנביא ³
וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת
צפניה בן מעשה הכהן אל ירמייהו הנביא לאמר
התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו ⁴ וירמייהו
בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אותו בית הכליא
(הכלוא) ⁵ וחייב פרעה יצא ממצרים וישמעו
הכהדים הצדים על ירושלים את שםם ויעלו
על ירושלים ⁶ ויהי דבר יהוה אל ירמייהו הנביא
לאמר ⁷ כי אמר יהוה אלהי ישראל כל תה אמרו
אל מלך יהודה השלח אתכם אליו לדרשני הנה
חיל פרעה היוצא לכם לעזרה שב לארצ' מצרים
⁸ ושבו הכהדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה
ושרפה באש ⁹ כי אמר יהוה אל תשאו נפשתיכם
לאמר הילך ילכו מעליינו הכהדים כי לא ילכו ¹⁰
כי אם היכיתם כל חיל כהדים תנלחמים אתם
ונשארו בם אנשי מתקדים--איש באהלו יקומו

ירי כל העם לדבר אליום בדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשולם לעם זהה- כי אם לא תשרף באש וחורתה אתה וביתך ¹⁸ ואם לא תצא אל שרי מלך בבל--ונתנה העיר הזאת בידי הכהדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם ¹⁹ ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכהדים--פָּנִיתנו אתי בידם והתעללו بي ²⁰ ויאמר ירמיהו לא יתנו שמענא בקהל יהוה לאשר אני דבר אלקיך--ויריב לך נא בקהל יהוה לאשר אני דבר לצתאת--זה הדבר והחי נפשך ²¹ ואם מאן אתה לצתאת--זה הדבר אשר הראנין יהוה ²² והנה כל הנשים אשר נשארו בבירה מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרת הסיטוך ויכלו לך אנשי שלמך הטענו בכך רגליך נסנו אחריך ²³ ואთ כל נשיך ואת בניך מוצאים אל הכהדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תחפש ואת העיר הזאת תשרף באש ²⁴ ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים אלה-- ולא תמות ²⁵ וכי ישמעו השרים כי דברתיךatak וכאו אלקיך ואמרו אלקיך הגידה לנו מה דברת אל המלך אל תכחדר ממנה ולא נמייך ומה דברך אליך המלך ²⁶ ואמרת אליהם מפיל אני תחנתי לפני המלך לבתו השבני בית יהונתן למות שם ²⁷ ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אותו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך וירשו ממנה כי לא נשמע הדבר ²⁸ ווישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם והיה כאשר נלכדה ירושלם

39 בשנה התשיעית לצדκיהו מלך יהודה בחודש העשרי בא נבוכדראצ'r מלך בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה ² בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחදש הרכבעי בתשעה לחדרש הקעהה העיר ³ ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער החקוק--נרגל שראצ'r סמג'ר נבו שר סכימ' רב סריס נרגל שראצ'r רב מג'ן וכל שאורית שרי מלך בבל ⁴

ירי כל העם לדבר אליהם בדברים האלה כי לרעיה ⁵ ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יכול אתכם דבר ⁶ ויקחו את ירמיהו ושילכו אותו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחכלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט ⁷ וישמע עבד מלך הכספי איש סריס והוא בቤת המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן ⁸ ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר ⁹ אדרני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השיליכו אל הבור וימתה תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר ¹⁰ ויצו המלך את עבד מלך הכספי לאמר קח בידך מזוה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו תנבייא מן הבור בתרם ימות ¹¹ ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסחבות (סחבות) ובלווי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחכלים ¹² ויאמר עבד מלך הכספי אל ירמיהו שים נא בלאי הסחבות והמחלחים תחת אצלות יידך מתחת לחכלים ויעלו אותו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה ¹⁴ וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השליש' אשר בቤת יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אניatak--אל תכחדר מני דבר ¹⁵ ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי אגיד לך הלא המת תמיינו וכי אויעץ לא תשמע אליו ¹⁶ וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו--בסתור לאמר כי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמייך ואם אתנק ביד האנשים האלה אשר מבקשם את נפשך ¹⁷ ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא

40 הַדָּבָר אֲשֶׁר הִיְהָ אֵלֵי רִמְיהוּ מֵאַת יְהוָה אֶחָר
 שְׁלַח אֹתוֹ נְבוֹזְרָאָדָן רַב טְבָחִים מִן הַרְמָה - בְּקַחְתָּו
 אֹתוֹ וְהָוָא אָסֹור בָּאָזְקִים בְּתוֹךְ כָּל גָּלוֹת יְרוּשָׁלָם
 וַיְהִי הַמְּנֻלִּים בְּבָלָה ² וַיָּקַח רַב טְבָחִים לִיְרִמְיהוּ
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים - יְהוָה אֱלֹהִיךְ דָּבָר אֶת הַרְעָה הַזֹּאת
 אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה ³ וַיָּבָא וַיַּעֲשֶׂה יְהוָה כַּאֲשֶׁר דָּבָר
 כִּי חַטָּאתְם לְהִזְבָּחָה וְלֹא שְׁמָעָתְם בְּקָולְוָה וְהִיא לְכֶם
 דָּבָר (הַדָּבָר) הַזֶּה ⁴ וְעַתָּה הַנְّהָ פַתְחָתִיךְ הַיּוֹם
 מִן הָאָזְקִים אֲשֶׁר עַל יְדָךְ - אָם טוֹב בְּעַנִּינָךְ לְבָא
 אֲתִי בְּבָא וְאָשִׁים אֲתָּה עַנִּין עַלְיךָ וְאָם רַע בְּעַנִּינָךְ
 לְבָא אֲתִי בְּבָל חַדְלָה רָאָה כָּל הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ אֶל
 טוֹב וְאֶל הַיְשָׁרָה בְּעַנִּינָךְ לְלַכְתָּה שְׁמָה לְךָ ⁵ וְעוֹדָנוּ
 לֹא יִשְׁׁוֹב וְשָׁבָה אֶל נְדָلִיהָ בֶן אַחִיכָם בֶן שְׁפָן אֲשֶׁר
 הַפְּקִיד מֶלֶךְ בְּבָל בְּעַרְיוֹן הַיְהוָה וְשָׁב אֶת בְּתוֹךְ
 הָעָם אֶל כָּל הַיְשָׁרָה בְּעַנִּינָךְ לְלַכְתָּה לְךָ וַיַּתֵּן לוּ רַב
 נְדָלִיהָ בֶן אַחִיכָם הַמְצָפָתָה וְיִשְׁלַחְתָּה ⁶ וַיָּבָא יְרִמְיהוּ אֶל
 הַנְּשָׁאָרִים בָּאָרֶץ ⁷ וַיִּשְׁמַעַו כָּל שְׂרֵי הַחִילִים אֲשֶׁר
 בְּשְׂדָה הַמָּהָה וְאָנְשִׁים כִּי הַפְּקִיד מֶלֶךְ בְּבָל אֶת
 נְדָלִיהָ בֶן אַחִיכָם בָּאָרֶץ וְכִי הַפְּקִיד אֶת אָנְשִׁים
 נְשִׁים וְטַף וְמַדְלָת הָאָרֶץ מְאַשֵּׁר לֹא תָגַלְוּ בְּבָלָה
⁸ וַיָּבָא אֶל נְדָלִיהָ הַמְצָפָתָה וַיַּשְׁמַעַל בֶן נְתָנִיהָ
 וַיַּחַנֵּן וַיַּוְתַּן בְּנֵי קָרְחָה וְשְׁרֵיהָ בֶן תְּנַחְמָתָה וּבְנֵי עֲופִי
 (עַיִּפי) הַגְּטָפָתִי וַיַּגְּנִיבָה בֶן הַמְּעֵכָתִי - הַמָּהָה וְאָנְשִׁים
 וַיַּשְׁבַּע לְהָם נְדָלִיהָ בֶן אַחִיכָם בֶן שְׁפָן וְאָנְשִׁים
 לְאָמֵר אֶל תִּירָא מַעֲבֹד הַכְּשָׁדִים שָׁבוּ בָאָרֶץ
 וַעֲבְדוּ אֶת מֶלֶךְ בְּבָל - וַיַּטְבֵּל לְכֶם ¹⁰ וְאַנְּיָה נְשִׁיבָה
 בְּמִצְפָּה לְעִמָּךְ לְפָנֵי הַכְּשָׁדִים אֲשֶׁר יָבֹא אַלְנוּ
 וְאַתָּם אָסְפוּ יִזְנָן וְקִיזָן וְשְׁמָן וְשְׁמוֹ בְּכָלְיכֶם וְשָׁבוּ
 בָּעֲרִיכֶם אֲשֶׁר תִּפְשְׁתָם ¹¹ וְגַם כָּל הַיְהוּדִים אֲשֶׁר
 בָּמוֹאָב וּבָכְנִי עָמֹן וּבָאָרוֹם וְאֲשֶׁר בְּכָל הָאָרֶצֶת
 שָׁמָעוּ כִּי נָתַן מֶלֶךְ בְּכָל שָׁארִית לְיְהוָה וְכִי הַפְּקִיד
 עָלֵיכֶם אֶת נְדָלִיהָ בֶן אַחִיכָם בֶן שְׁפָן ¹² וַיִּשְׁבּוּ

כִּי בַתְחַת בַּיְנָמָן יְהוָה

כל היהודים מכל המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדריהם המצפתה ויאספו יון וקיען הרבה מאד ¹³ ויווהן בן קרח וכל שרי החילים בעשא מלך ישראל אותו מלא ישמעאל בן נתניהו-- אשר בשדה--באו אל גדריהם המצפתה ¹⁴ ויאמרו אליו הודיע תרע כי בעלי מלך בני עמו שלח את ישמעאל בן נתניה להכתר נפש ולא האמין להם גדריהם בן אחיקם ¹⁵ ויווהן בן קרח אמר אל גדריהם בסתר למצפה לאמר אלכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה יככה נפש ונפכו כל יהודה הנבקצים אליך ואברה שאירית יהודה ¹⁶ ויאמר גדריהם בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תשע (תשעה) את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל

41 ויהי בחודש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן ישמעאל מזור המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אלו ישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יהונתן וילך אל בני עמו ¹⁶ ויהנמן בן קרח וכל שרי החילים אשר אותו את כל שאירית העם אשר חשב מאות ישמעאל בן נתניה מן המצפה אחר הכה את גדרליה בן אחיקם--גברים אנשי המלחמה נשים וטף וסדרים אשר חשב מגבעון ¹⁷ וילכו ישבו בגורות כמוהם (כמהם) אשר אצל בית לחם-- לילכת לבוא מצרים ¹⁸ מפני ה Kushnerim כי יראו מפנייהם כי הכה ישמעאל בן נתניה את גדריהם בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ

42 וינשו כל שרי החילים ויהנמן בן קרח ויזניה בן הוועידה--וכל העם מקטן ועד גדול ² ויאמרו אל ירמייהו הנביא תפלו נא תחתנו לפניך והחפלו בעדנו אל יהוה אלהיך بعد כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר ענייך ראות אתנו ³ וינדר לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה ⁴ ויאמר אליהם ירמייהו הנביא שמעתי--הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם בדבריכם ויחיד ולא המיתם בתוך אחיםם ⁹ והבור אשר

ולקללה ולהרפה ולא תראו עוד את המקום הזה
19 דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל תבוא
 מצרים ידע תדרשו כי העידתי בכם היום **20** כי
 החעתים (התעתים) בנטשوتיכם--כי אתם שלחתם
 אתי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל
 יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד
 לנו--ועשינו **21** ואנד לכם היום ולא שמעתם בקול
 יהוה אלהיכם וכלל אשר שלחני אליכם **22** ועתה
 יידע תדרשו כי בחרב ברעב ובברת תנתו--במקום
 אשר חפצתם לבוא לנור שם

43 יהי ככלה ירמיהו לדבר אל כל העם את
 כל דברי יהוה אלהיכם אשר שלחו יהוה אלהיהם
 אליהם--את כל הדברים האלה **2** ויאמר עזירה
 בן הושעה וויחנן בן קרח וכל האנשים הזרדים
 אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר--לא שלחך
 יהוה אלהינו לאמר לא תבא מצרים לנור שם **3**
 כי ברוך בן נריה מסית אתך בנוי--למען תה אתנו
 ביד הכהדים להמית אתנו ולהגלוות אתנו בבל
4 ולא שמע וויחנן בן קרח וכל שרי ה啻לים וכל
 העם--בקול יהוה לשבת בארץ יהודה וויקח וויחנן
 בן קרח וכל שרי ה啻לים את כל שרירות יהודה--
 אשר שבו מכל הנויים אשר נדחו שם לנור בארץ
 יהודה **6** את הגברים ואת הנשים ואת הטרף ואת
 בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוּרָאדן
 רב טבחים את גדרליך בן אחיקם בן שפן ואת
 ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו **7** וויבאו ארץ
 מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס
8 וויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמור
 קח בידך אבני גדלות וטמנתם במלט במלבן
 אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס--לענין אנשים
 יהודים **10** ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוּרָאדן
 מלך בבל עבדי ושמי כסאו ממעל לאבני האלה
 והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם אניד לכם--
 לא אמנע מכם דבר **5** והמה אמרו אל ירמיהו יהו
 יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר
 ישלחך יהוה אלהיך אלנו--כן נעשה **6** אם טוב ואם
 רע--בקול יהוה אלהינו אשר אנו (אנחנו) שלחים
 אתך אליו נשמעו למען אשר ייטב לנו כי נשמע
 בקול יהוה אלהינו **7** ויהי מזמן עשרה ימים ויהי
 דבר יהוה אל ירמיהו **8** ויקרא אל יוחנן בן קרח
 ואל כל שרי ה啻לים אשר אותו ולכל העם--לנקטן
 ועד נдол **9** ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי
 ישראל אשר שלחתם אתך אליו להפיל תחנתכם
 לפניו **10** אם שוב השבו בארץ הזאת--ובניתו אתכם
 ולא אהרס ונטעתו אתכם ולא תאטוש כי נחמתי אל
 הרעה אשר עשיתם לכם **11** אל תיראו מפני מלך
 בכל אשר אתם יראים מפני אל תיראו ממנה נאם
 יהוה--כי אתם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם
 מידו **12** ועתה לכם רחמים וرحمם אתכם והшиб
 אתכם אל אדמתכם **13** ואם אמרים אתם לא נשב
 בארץ הזאת לבلتוי שמע בקול יהוה אלהיכם **14**
 לאמר לא כי ארץ מצרים נבואה אשר לא נרא
 מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב
 ושם נשב **15** ועתה--לכן שמעו דבר יהוה שארית
 יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם
 שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לנור שם **16**
 והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג
 אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים ממנה
 שם ידבק אחריכם מצרים--שם תנטו **17** ויהי כל
 האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לנור
 שם--ימתו בחרב ברעב ובברת ולא יהיה להם
 שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם
18 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר
 נתך אפי וחותמי על ישי ירושלים כן תתקח חמתי
 עליהם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשם

צבאות אלהו ישראל הנסי שם פני בכם לדרעה--
 ולהכרית את כל יהודה ¹² ולקחת את שארית
 יהודה אשר שמו פניום לבוא ארץ מצרים לנור
 שם ותמו כל הארץ מצרים יפלו בחרב ברעב ותמו
 מקטן ועד גדול בחרב וברעב ימתו והוא לאלה
 לשמה ולקללה ולהרפה ¹³ ופקדתי על היושבים
 בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים--בחרב
 ברעב ובדבר ¹⁴ ולא יהיה פלייט ושריד לשארית
 יהודה הבאים לנור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ
 יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת
 שם--כי לא ישבו כי אם פלטיהם ¹⁵ ויענו את ירמיהו
 כל האנשים הידועים כי מקטרות נשיהם לאלהים
 אחרים וכל הנשים העמדות קהן גדוול וכל העם
 היישבים בארץ מצרים בפתחorus לאמר ¹⁶ הדבר
 אשר דברת אלינו בשם יהוה--אינו שמעים אליך
¹⁷ כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפיינו
 לקטר למלכת השמיים והסיך לה נסכים כאשר
 עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי יהודה
 ובಚזות ירושלים ונשבע להם ונחיה טובים ורעה
 לא ראיינו ¹⁸ ומון או חדלו נקטר למלכת השמיים
 והסך לה נסכים--חסרונו כל ובחרב וברעב תמננו
¹⁹ וכי אנחנו מקטרים למלכת השמיים ולהסך לה
 נסכים המבלדי אنسינוعشינו לה כונים להעיצה
 והסך לה נסכים ²⁰ ויאמר ירמיהו אל כל העם
 על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו
 דבר לאמר ²¹ הלואת הקטר אשר קתרם בערי
 יהודה ובבחזות ירושלים אתם ואבותיכם מלכיכם
 ושיריכם ועם הארץ אמר זכר יהוה והעליה על לבו
²² ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעליכם
 מפני התועבה אשר עשיתם ותהי ארצכם להרבה
 לשמה ולקללה מאין יושב--כהוים זה ²³ מפני
 אשר קתרם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם
 בקול יהוה ובתרתו ובחקתו ובעדותיו לא הילכתם
 אשר טמנתי ונטה את שפרورو (שפוריו) עליהם
 ובאה (ובא) והכח את ארץ מצרים--אשר למות
 למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב ²⁴
 והצתי אש בכתו אלהי מצרים ושרפם ושבם ועתה
 את ארץ מצרים כאשר יעתה הרעה את בנדו ויצא
 שם בשלום ²⁵ ושבך את מצבות בית שמש אשר
 בארץ מצרים ואת בת אלהי מצרים ישרפ באש

44

הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל
 היהודים היישבים בארץ מצרים-היישבים במגдал
 ובחחנהס ובנף ובארץ פתרוס לאמר ² כי אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראייתם את כל
 הרעה אשר הבאת על ירושלים ועל כל ערי
 יהודה והנם חרבה היום הזה ואין בהם יווש
³ מפני רעתם אשר עשו להכעסי ללבת לקטר
 לעבד לאלהים אחרים--אשר לא ידועם מהם אתם
 ובתיכם ⁴ ואשלח אליכם את כל עברי הנכאים
 השכימים ושליח לאמר אל נא תשעו את דבר התעבה
 הזאת--אשר שנאתי ⁵ ולא שמעו ולא הטו את אונם
 לשוב מרעתם--לבלי קטר לאלהים אחרים ⁶
 ותתקח חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובבחזות
 ירושלים ותהיינה להרבה לשמה כיום זה ⁷
 ועתה כי אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל
 למה אתם עושים רעה גדוולה אל נפוחכם להכרית
 לכם איש ואשה עולל ויונק מתוק יהודה--לבלי
 הותיר לכם שארית ⁸ להכעסי בمعنى ידיכם
 לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם
 באים לנור שם--לمعنى הכרית לכם ולمعنى היוכם
 לקללה ולהרפה בכל גוי הארץ ⁹ השבחתם את
 רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות
 נשיו ואת רעהיכם ואת רעת נשייכם--אשר עשו בארץ
 יהודה ובבחזות ירושלים ¹⁰ לא דכו עד היום הזה
 ולא יראו ולא הילכו בתורתו ובחקתו אשר נתתי
 לפניכם ולפני אבותיכם ¹¹ לכן כי אמר יהוה

46 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הימים ² למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש--אשר הכה נוכדראצ'ר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן אישיהו מלך יהודה ³ ערכו מן וצנה וגשו למלחמה ⁴ אסרו הסוסים ועל הפרשיהם והתייצבו בכובעים מרקום הרמיחים לבשו הסרינת ⁵ מודע ראייתי הנה חתים נסנים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו--מנור מסביב נאם יהוה ⁶ אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו ⁷ מי זה כיар יעללה כנחרות יתגעושו מימייו ⁸ מצרים כיар יעללה וכנחרות יתגעושו מים ויאמר עלה אכסה ארץ אבידת עיר וושבי בה ⁹ על הסוסים והתחללו הרכב ויצאו הנגורים-- כוש וופוט תפשי מן ולודים תפשי דרכי קשת ¹⁰ והיום ההוא לאదני יהוה צבאות ים נקמה להגשם מצרייך ואכללה חרב ושבעה ורottaה מודם כי זבח לאדני יהוה צבאות הארץ צפון--אל נהר פרת ¹¹ עלי גלעד וקхи צרי בתולת בת מצרים לשוא הריבית (הרבית) רפאות עלה אין לך ¹² שמעו נוים קלינך וצוחתך מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יהדי נפלו שנייהם ¹³ הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא--לבוא נוכדראצ'ר מלך בבל להוכיח את הארץ ¹⁴ הנגידו למצרים והשמו ימודול והשמיינו בנה ובתחפנחס אמרו החיצב והכן לך--כי אכללה חרב סכיביך ¹⁵ מודע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו ¹⁶ הרבה כושל נס נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמו ואל הארץ מולדתנו מפני חרב הиона ¹⁷ קרא שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד ¹⁸ כי אני נאם המלך--יהוה צבאות שמו כי כתBOR בהרים וככרמל בים יבוא ¹⁹ כל גולח עשי לך יושבת בת מצרים כי נפ לשם תהיה ונצחתה מאין על כן קראת אתם הרעה הזאת--כיום הזה ²⁴ ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים ²⁵ כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמר אתם ונשים ותדברנה בפייכם ובידייכם מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסך לה נסכים הקים תקימנה את נדריכם ועשה תשינה את נדריכם ²⁶ لكن שמעו דבר יהוה כל יהודה היישבים בארץ מצרים הני נשבעתי בשמי הנadol אמר יהוה אם יהיה עודשמי נקרא בפי כל איש יהודה אמר כי אדרני יהוה בכל ארץ מצרים ²⁷ הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב-- עד כלותם ²⁸ ופליטי חרב ישובןמן ארץ מצרים ארץ יהודה--מתי מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים לארץ מצרים לנור שם דבר מי יקום ממי וממה ²⁹ זו זאת לכם האות נאם יהוה כי פקד אני عليיכם במקום הזה--למען תدعו כי קום יקומו דברי عليיכם לרעה ³⁰ כה אמר יהוה הני נתן את פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקהו מלך יהודה ביד נוכדראצ'ר מלך בכל איביך--ומבקש נפשו

45 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה--בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקים בן אישיהו מלך יהודה לאמר ² כה אמר יהוה אלהי ישראל عليك ברוך ³ אמרת אווי נא לי כי יסף יהוה ינון על מכאבי עגתי באנחתיו ומנוחה לא מצאתי ⁴ כה תאמר אליו כי אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר נתעתי אני נחש ואת כל הארץ היא ⁵ ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש כי הני מביא רעה על כלبشر נאם יהוה נתתי לך את נפשך לשכל על כל המוקמות אשר תלך שם

המשגב וחתה 2 אין עוד תhalbת מוֹאָב--בחשbon
 השבו עליה רעה לכט ונכrichtנה מנוי גם מדמן
 תדרמי אחריך תלך הרב 3 קול צעקה מחרוניים-
 שד ושרבר גדוֹל 4 נשברה מוֹאָב השמיעו זעקה
 צעורייה (צעריה) 5 כי מעלה הלהחות (הלהיות)
 בבכי יעליה בכיכי כי במורדר חורנים צרי צעקה
 שרבר שמעו 6 נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער
 במדבר 7 כי יען בטחך במעשיך וב敖צורתיך נס
 את תלכדי ויצא כמשיש (כמוש) בוגלה כהנוו ושריו
 יחד (יחדו) 8 ויבא שדר אל כל עיר ועיר לא
 תמלט ואבר העמק ונשמד המישר--אשר אמר יהוה
 לנו צין למוֹאָב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה
 מאין יושב בהן 10 אරור עשה מלאכת יהוה--רמיה
 ואரור מנע חרבו מדם בו שאגנו מנגורי ושקט
 הוא אל שמריו ולא הורק מכליא אל כל ובוגלה לא
 הלך על כן עמד טעמנו בו וריהו לא נמר 12 لكن
 הנה ימים בהם נאם יהוה ושלוחתי לו צעים וצדעו
 וכליו יריקו ונבליהם ינפיצו 13 ובש מוֹאָב מכמוש
 כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבתחם 14 אין
 האמרו נבורים אנחנו ואנשי חיל למלחה 15 שדר
 מוֹאָב ועריה עליה ומבחר בחורייו ירדנו לטבח
 נאם המלך--יהוה צבאות שמו 16 קרוב איד מוֹאָב
 לבוא ורעתו מהרה מאד 17 נדו לו כל סביבתו
 וכל ידעי שמו אמרו איך נשבר מטה עז--מקל
 תפארה 18 רדי מכבוד ישבי (ושבי) בצמא ישבת
 בת דיבון כי שדר מוֹאָב עליה בך שחת מבצריך
 19 אל דרך עמדיך וצפי יושבת ערעור שאליך נס
 ונמלטה אמריה מה נהיתה 20 הביש מוֹאָב כי חתה
 היילי (היילו) וזוקן (זוקן) הנידו בארכון כי
 שדר מוֹאָב 21 ומשפט בא אל ארץ המישר--אל
 חלון ואל יהצתה ועל מופעתה (מיופעת) 22 ועל דיבון
 ועל נבו ועל בית דבלתיהם 23 ועל קריותם ועל בית
 נמול ועל בית מעון 24 ועל קריות וועל בצרה ועל

יושב 20 ענלה יפה מצרים קריין מצפון בא בא
 21 גם שכירה בקרבה ענלי מרכיב כי נס המה
 הפנו נסו יחוּדו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם
 עת פקדתם 22 קול לה נשחן לך כי בחיל ילכוּ
 ובקרדימות באו לה כחטבי עצים 23 כרתו יערה
 נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם
 מספר 24 הבישה בת מצרים נתגה ביד עם צפון
 25 אמר יהוה צבאות אלהו ישראל הנני פוקר אל
 אמון לנו ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל
 מלכיה ועל פרעה--ועל הבתחים בו 26 ונתמים
 ביד מבקשי נפשם וביד נוכדראצ'ר מלך בכל
 וביד עבדיו ואחריו כן תשכן כי מי קדם נאם יהוה
 27 אתה אל תירא עברי יעקב ואל תחת ישראל--
 כי הנני מושעך מרוחק ואת זרעך מארץ שבטים ושב
 יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד 28 אתה אל תירא
 עברי יעקב נאם יהוה--כי אתה אני כי עשה כלה
 בכל הגוֹים אשר הדחתיך שמה ואתך לא עשה
 כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנך

47 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל
 פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה 2 כה אמר יהוה
 הנה מים מליטים מצפון והוא לנחל שופט וייטפו
 ארץ ומלאה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל
 כל יושב הארץ 3 מקהל שעטת פרשות אביריו
 מרعش לרכבו המונ גלגוליו--לא הפנו אבות אל
 בנים מרפין ידים 4 על היום הבא לשודר את כל
 פלשתים להכרית לצר ולצדון כל שריד עוז כי
 שדר יהוה את פלשתים שארית אי כפתור 5 באה
 קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמק עד
 מות תתנודדי 6 הוּי חרב ליהוה עד أنها לא תקשטי
 האספ אל ערד--הרנגי ודמי 7 אין תשקטי יהוה
 צוה לה אל אשקלון ואל חוף היום שם יעדת

48 למוֹאָב כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראל הוי
 אל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קריותם הבישה

כל ערי אַרְצֵי מֹאָב - הרחבות והקרבות 25 גנדעה
קרן מואב וזרעו נשברה--נאם יהוה 26 השכירדו
כי על יהוה הנגיד וספק מואב בקיאו והיה לשחק
לקחו בניך בשבי ובנותיך בשבייה 47 ושבתי שבות
מוֹאָב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה משפט
מוֹאָב בוגדים נמצאה (נמצא) כי מדי דבריך בו תתנויד
בגנבים נמצאה (נמצא) כי מדי דבריך בו תתנויד

לכון עמוֹן כה אמר יהוה הבנים אין לישראל 49
אם יורש אין לו--מדוע ירש מלכם את גדר ועמו
בעירו ישב 2 לכון הנה ימים באים נאם יהוה
והשמעתי אל רבת בני עמוֹן תרועת מלחמה
והויתה לתל שמנה ובנותיה באש תצתנה וירש
ישראל את ירושו אמר יהוה 3 חילילי חשבון כי
שדרה עז עקנה בנות רבה--חרונה שקים ספרינה
והתשוטטנה בנדורות כי מלכם בגוללה ילך כהנוו
ושרו ייחדיו 4 מה תתחללי בעמקים--זוב עמקך
הבת השוכבה הבטחה באוצרתיה מי יבוא אליו
5 הנה מביא עלייך פחד נאם אדרני יהוה צבאות--
מכל סביביך ונדרתם איש לפניו ואין מקץ לנדר
6 ואחריו כן אשיב את שבות בוי עמוֹן--נאם יהוה
ללאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה
בתימן אבדה עצה מבנים נסרכה חכמתם 8 נסו
הפנו העמיקו לשבת ישבי דדן כי אוד עשו הבאת
עליו עת פקדתו 9 אם בצרים באו לך לא ישארו
ועללות אם נגבים בלילה השחיזו דים 10 כי אני
חשפטו את עשו גליתו את מסתורי ונחבה לא יוכל
שדר זרעו ואחיו ושכינוי ואיננו טע זובה יתמיד אני
אהיה ואלמנותיך עלי תבטחו 11 כי כה אמר יהוה
הנה אשר אין משפטם לשנות הocus שתו ישתו
ואתה הוּא נקה תנקה לא תנקה כי שתה תשטה 13
כי בי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה להרב
ולקללה תהיה בצרה וככל עריה תהינה להרבות
עולם 14 שמוועה שמעתי מأت יהוה וציר בנויים
שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה 15 כי
הנה קטן נתתקד בנווים--בזוי באדם 16 תפלצתך

מחשבון ולהבה מבין סייחון והאכל פאת מוֹאָב
וקדק בני שאון 46 אוּי לך מואב אבד עם כמושci
שם היה הנגיד ולשנק מואב בקיאו והיה לשחק
נאם הוא 27 ואם לא השחק היה לך ישראל
28 עזבו ערים ושכנו בסלע ישבי מואב והוא כיוна
תקנן בעברי פי פתח 29 שמענו נאות מואב הנה מאר
נבהו ונאותו ונרטו ורם לבו 30 אני ידעתו נאם יהוה
ערתתו ולא כן בdryו לא כן עשו 31 על כן על מואב
אליל ולמואב כליה אזעך אל אנשי קיר הרש יהנה
32 מבכי יעזר אבכה לך הנפן שבמה נטישתיך
עברויים עד ים יעד נגעו--על קיצך ועל בצריך
שדר נפל 33 ונאספה שמהה וניל מכרמל ומארך
מוֹאָב ויין מיקבים השבתי--לא ידרך הידך הידך
לא הידך 34 מזעקת חשבון עד אלעללה עד יהץ
נתנו קולם--מצער עד חרנים עגלת שלשה כי נם
מי נמרם למשמות יהיו 35 והשכתי למואב נאם
יהוה מעלה במה ומקтир לאלהיו 36 על כן לבי
למואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר הרש
כחילים יימה על כן יתרה עשה אבדו 37 כי כל
ראש קראה וכל זקן גרעעה על כל ידים נדחת וועל
מתנים ש 38 על כל גנות מואב ככלאי אין חפץ בו--נאם
מספד כי שברתי את מואב ככלאי אין חפץ בו
יהוה 39 איך חתת היללו איך הפנה ערכ מואב
בוש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל סביביו 40 כי
כה אמר יהוה הנה כנסר ידאה ופרש כנפיו אל
מוֹאָב 41 נלכדה הקרוות והצדדות נתפשה והיה
לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה 42
ונshed מואב מעם כי על יהוה הנגיד 43 פחד ופתח
ופח--עליך יושב מואב נאם יהוה 44 הnis (הנס)
מן פני הפחד יפל אל הפתח והעללה מן הפתה ילכד
בפח כי אביה אליה אל מואב שני פקדתם נאם
יהוה 45 בצל חשבון עמדו מכך נסים כי אש יצא

והייתה הצורך למעון תנאים שמהה--עד עולם לא
 ישב שם איש ולא יגור בה בן אָדָם ³⁴ אשר היה
 דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עילם בראשית
 מלכות צדקה מלך יהודה--לאמר ³⁵ כה אמר
 יהוה צבאות הני שבר את קשת עילם ראשית
 נבורתם ³⁶ והבאתי אל עילם ארבע רוחות מארכבע
 קצות השמים וזרתים לכל הרחות הארץ ולא
 היה הגוי אשר לא יבוא שם נדחי עולם (עלם)
³⁷ והחתמי את עילם לפני איביהם ולפני מבקשי
 נפשם והבאתי עליהם רעה את חרונן אף--נאם
 יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותיהם
³⁸ ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים
 נאם יהוה ³⁹ והיה באחריות הימים אשוב (אשר)
 אה שביתה (שבות) עילם--נאם יהוה

50 הדבר אשר דבר יהוה אל בבל--אל ארץ
 כשדים ביד ירמיהו הנביא ² הגידו בנויו והשמיינו
 ושאו נס השמיינו אל חתחדו אמרו נלכדה בבל
 הביש בל חת מרדך הבישו עצבה חתו גלויה
³ כי עליה גנו מצפון הוא ישית את ארצתה
 לשמה ולא יהיה יושב בה מادرם ועד בהמה נdro
 הלכו ⁴ ביום הhma ובעת ההיא נאם יהוה יבואו
 בני ישראל המה ובני יהודה ייחדו הלו ויבכו ילכו
 ואת יהוה אליהם יבקשו ⁵ ציון ישאלן דרך הנה
 פניהם באו ונלו אל יהוה ברית עולם לא תשכח ⁶
 כאן אבדות היה (הי) עמי--רעיהם התעומם הריהם
 שובבים (שובבים) מהר אל גבעה הלכו שכחו
 רבצם ⁷ כל מוצאיםם אכלום וצריהם אמרו לא
 נאשם תחת אשר חטאנו ליהוה נוה צדק ומוקה
 אבותיהם יהוה ⁸ נdro מתווך בבל ומארץ כשדים
 צאו (צאו) והוא כעתודים לבני צאן ⁹ כי הנה אני
 מעיר ומעלה על בבל קהל גנים גדרלים מארץ
 צפון וערכו לה משם תלכר חציו כנbor משכיאל
 לא ישוב ריקם ¹⁰ והייתה כshedim לשכל כל שליה

השיא אתך זדון לך שכני בחני הסלע תפשי
 מרום נבעה כי תגביה נשר קנק ממש אורידך נאם
 יהוה ¹¹ והייתה אדם לשמה כל עבר עליה ישם
 ושכניתה--אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה
 בן אָדָם ¹² הנה כאריה יעללה מנanon הירדן אל
 נהו איתך--כי ארנעה אריצנו מעלה ומיבחור
 אליה אפקד כי מי מבוני ומיבני יעדני ומיבני זה רעה
 אשר יעמוד לפני ¹³ לכן שמו עצת יהוה אשר יעצץ
 אל אדרם ומהשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן
 אם לאו יصحاب צעריו הצאן אם לא ישם עליהם
¹⁴ נהם ²¹ מיקול נפלם רעשה הארץ צעקה ביום סוף
 נשמע קולה ²² הנה נשר יעללה וידאה וירפה
 כנפיו על בציה והייתה לב נבורי אדרם ביום ההוא
 כלב אשא מצרה ²³ לדמשק בושה חמת ואראפדר--
 כי שמעה רעה שעמדו נמנעו ביום דאניה השקט לא
 יוכל רפתה دمشق הפנטה לנוס ורטט החזקה
 צרה וחבלים אחזתה כיולדת ²⁵ אין לא עזבה
 עיר תחללה (תחללה)--קרית משושי ²⁶ לכן יפלו
 בחוריה ברכבתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום
 ההוא נאם יהוה צבאות ²⁷ והציצו אש בחומת دمشق
 ואכללה ארמנות בן הדר ²⁸ לקדר ולמלוכות
 החזור אשר הכה נובודראצ'ור (נובודראצ'ר)
 מלך בבל--כה אמר יהוה קומו על אל קדר ושדרו
 את בני קדם ²⁹ אהיליהם וצאנם יקחו ירידותיהם
 וכל קליהם ומגילדיהם ישאו להם וקראו עליהם
 מגור מסביב ³⁰ נסו נdro מאר העמיקו לשבת ישבי
 חצור--נאם יהוה כי יעצץ עליהם נובודראצ'ר מלך
 בכל עזה וחשב עליהם (עליכם) מחשבה ³¹
 קומו על אל גנו שליו יושב לבטה--נאם יהוה לא
 דלתיהם ולא בריח לו בדר ישבנו ³² והוא נמליהם
 לבו והמוון מקניהם לשכל וורתם לכל רוח קצוץ
 פאה ומכל עבריו אביה את אידם נאם יהוה ³³

ישבעו נאם יהוה ²¹ כי השמחי (תשmach) כי תעלזיו נקמת יהוה אלהינו--נקמת היכלו ²⁹ השמיעו אל (תעלוזו) שסינחלתי כי חפשוי (חפוש) כענלה בכל רכבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהי דשה ותזהלי (ותזהלו) כאברים ¹² בושה אמכם מארח חפירה יולדתכם הנה אחרית נוים מדבר ציה וערבה ¹³ מקצף יהוה לא תשב והיתה שמהם כללה כל עבר על בבל ישם וישראל על כל מכותיה ¹⁴ ערכו על בבל סביב כל דרכיו קשת ידו אלה אל תחמלו אל חז כי ליהוה חטא ¹⁵ הריעו עליה סביב נתנה ידה נפל אשויה (אשוויה) נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה ¹⁶ כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר--מן חרב היונה איש אל עמו יפנו ואיש לארצו ינסו ¹⁷ שה פזרה ישראל ארויות הריחו הראשון אכלו מלך אשר והאחרון עצמו נבוכדרاذר מלך בבל ¹⁸ لكن כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקר אל מלך בבל ואל ארציו--אשר פקדתי אל מלך אשר ¹⁹ ושבתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובחר אפרים והגלו עד תשב נפשו ²⁰ ביוםיהם ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואינו ואת חטא יהודת ולא תמצאינה כי אسلح לאשר אשיר ²¹ אל הארץ מרתוں עליה עלייה ואל יושבי פקד חרב והחרם אחידם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתיך ²² קול מלחמה בארץ-ושבר גדור ²³ איך ננד וושבר פטיש כל הארץ איך היה לשמה בכל בנים ²⁴ יקשתי לך וגם נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם נתפסת--כי ביהוה התגרית הינה כאריה יعلלה מנואן הירדן אל נוה איתן--כי ארעה ארוצם (אריצם) מעלה ומוי בחור אלהי אפרק כי מי כמוני ומי יועדני ומוי זה רעה אשר יעמוד לפני ⁴⁵ لكن שמעו עצה יהוה אשר יען אל כל ומחשובתו אשר חשב אל ארץ כshedים אם ירדו לטבח הי עלייהם כי בא יומם עת פקדתם ²⁸ קול נסים ופליטים מארץ בבל להגיד בציון את

ויצר הכל הוא-ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו
20 מפץ אתה לי כל מלחה ונפצתי בך גוים
והשחתי בך ממלכות ²¹ ונפצתי בך סוס ורכבו
ונפצתי בך רכב ורכבו ²² ונפצתי בך איש ואשה
ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור ובתולה ²³
ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדיו
ונפצתי בך פחות וסגנים ²⁴ ושלמתי לבבל ולכל
ישבי כבדים את כל רעתם אשר עשו בציון--
לעיניכם נאם יהוה ²⁵ הנהנ אליך הדר המשיחות
נאם יהוה המשיחות את כל הארץ וגיטתי את ידי
עליך ונגלתיך מן הסלעים ונתחיך להר שרפיה
²⁶ ולא יקחו ממך אבן לפנה ובן למוסדות כי
שממות עולם תהיה נאם יהוה ²⁷ שאנו נס בארץ
תקעו שופר בינוים קדשו עליה גוים-הشمיעו עליה
ממלכות ארדת מני ואשכנו פקדו עליה טפסר
הعلו סוס כיילק סמדר ²⁸ קדשו עליה גוים את
מלך מדי את פחותה ואת כל סגניה ואת כל ארץ
משלו ²⁹ ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל
מחשבות יהוה לשום את הארץ בבל לשמה מאין
ישב ³⁰ חדרלו גבורי בבל להלחם ישבו במצודות--
נשחה גבורתם היו לנשים חציוו משכניתה נשברו
בריחיה ³¹ רץ לקראת רץ ירוזן ומnid לקראת
מניד-להnid למלך בבל כי נלכדה עירו מוקצת ³²
ומעברות נתפשו ואת האגמים שרפו באש ואנשי
ישראל נבחלו ³³ כי אמר יהוה צבאות אלהי
המלחמה נבחלו עת הדריפה עוד מעט ובאה
ישראל בת בבל גורן עת הדריפה עת הדריפה
עת הקציר לה ³⁴ אכלנו (אכלני) הממן (המןני)
ובוכראצר מלך בבל הצינוו (הצינוו) כל ריק
בלענו (בלענו) כתינו מלא כרשׁו מדני הדרינו
(הדרינו) חמשו ושאריו על בבל האמר ישבת
ציון ודמי אל ישבי כבדים תאמר ירושלם ³⁵ לכן
כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי את נקמתך
והחרבתי את ימה והבשתי את מקורה ³⁷ והיותה
בעת פקריהם יאבדו ³⁹ לא כאלה חלק יעקב כי

51 כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישבי
לב קמי--רוח משחית ² ושלחתו לבבל זרים ורוח
ויבקקו את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעה ³
אל ידרך הדרך קשתו ואל יתעל בסרני
ואל תחמלו אל בחריה--החרימו כל צבאה ⁴ ונפלו
חללים בארץ כבדים ומדקרים בחוץותיה ⁵ כי
לא אלמן ישראל ויהוד מאליהו--מייה צבאות
כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל ⁶ נסו מתח
בבל ומלטו איש נפשו--אל הדמו בעונה כי עת
נקמה היא ליהוה--גמול הוא משלם לה ⁷ כס זהב
בבל ביד יהוה--משכורת כל הארץ מיניה שתו גוים
על כן יתחלו גוים ⁸ פתאם נפלת בבל ותשבר
הילילו עליה קחו צרי למכוותה--אול תרפא
⁹ רפאו את בבל ולא נפתח--זובחה ונלק איש
לארצו כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים
10 הוציא יהוה את צדקתו בא ונספרה בציון
את מעשה יהוה אלהינו ¹¹ הבררו החצים מלאו
השלטים--העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על
בבל מזמות להשחתה כי נקמת יהוה היא נקמת
היכלו ¹² אל חומת בבל שאנו החזיקו המשמר--
הקיימו שמריהם הכנינו הארבים כי גם ומס יהוה--
נשנה את אשר דבר אל ישבי בבל ¹³ שכנות
(שכנות) על מים רבים רבת אוצרת בא קץ אמת
בצעק ¹⁴ נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתיך
אדם כיילק וענו عليك הידך ¹⁵ עשה הארץ בכחו
מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נתה שמיים ¹⁶ לקלול
תתו המון מים בשמיים ויעל נשאים מוקצת הארץ
ברקים למטר עשה ויוצא רוח מצחתיו ¹⁷ נבער
כל אדם מדעת הביש כל צרכ' מפסל כי שקר
נסכו ולא רוח בם ¹⁸ הבל מה מעשה תעטעים
בעת פקריהם יאבדו ¹⁹ לא כאלה חלק יעקב כי

בכל הרחבה ערער תתערער ושעריה הגבאים
באש יצחו ויגעו עמים בדי ריק ולא מים בדי אש
ויעפו ⁵⁹ הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה
בן נריה בן מחסיה בלבתו את צדקהו מלך יהודה
בכל בשנות הרכבעית למלךו ושריה שר מנוחה ⁶⁰
ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תוכוא אל בכל-
אל ספר אחד את כל הדברים האלה הכתבם
אל בבל ⁶¹ ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך בכל-
וראות וקראת את כל הדברים האלה ⁶² ואמרה
יהוה אתה דברת אל המקום הזה להכrichtו לבתי
היות בו יושב למאדם ועד בהמה כי שמות עולם
תהייה ⁶³ והיה ככלהך לקרוא את הספר הזה תקשר
עליו ابن והשלכתו אל תוך פרת ⁶⁴ ואמרת ככה
חשק בבל ולא תקום מפני הרעה אשר אני מביא
עליה--ויעפו עד הנה דברי ירמיהו

52 בן עשרים ואחת שנה צדקהו במלךו ואחת
ששרה שנה מלך בירושלים ושם אמו חמייטל
(חמויטל) בת ירמיהו מלבנה ² ויעש הרע בעני
יהוה ככל אשר עשה יהוקם ³ כי על אף יהוה
היתה בירושלים ויהודיה עד השילכו אותם מעלה
פניהם וימרד צדקהו במלך בבל ⁴ וזהו בשנה
התשעת למלךו בחדר העשורי בעשור לחדר בא
ובצדראcer מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלים
ויהנו עליה וייבנו עליה דיק סביב ⁵ ותבא העיר
במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקהו ⁶
בחדר הרכبي בתשעה לחדר ויזוק הרעב בעיר
ולא היה להם לעם הארץ ⁷ ותבקע העיר וכל אנשי
המלחמה יברחו ויצאו מהעיר ליליה דרך שער
בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר
סביב וילכו דרך הערבה ⁸ וירדפו חיל כshedim
אחרי המלך וישינו את צדקהו בערבת ירחו וככל
חילו--נפצו מעליו ⁹ וויתפשו את המלך ויעלו אותו
אל מלך בבל רבלטה בארץ חמת וידבר אותו

בכל לגלים מעון הגנים שמה וsparkה מאין יושב ³⁸
יחדו ככפרים ישאגו ונדרו כנורי ארויות ³⁹ בחםם
אשר את משתייהם והשכרתיהם למען יעלו ויישנו
שנת עולם ולא יקיצו--נאם יהוה ⁴⁰ אורדים כקרים
לטבוח--כאילים עם עתודים ⁴¹ איך נלכדה שך
וთפש תהלת כל הארץ איך היתה לשמה בכל
בנויים ⁴² עללה על בבל הים בחמון גלו נכסתה ⁴³
היו ערים לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב
בهن כל איש ולא יعبر בהן בן אדם ⁴⁴ ופרקתי
על בל בבל והצאי את בלעו מפיו ולא ינhero
אליו עוד גוים נם חומת בבל נפללה ⁴⁵ צאו מתחכה
עמי ומילטו איש את נפשו--מהדרון אף יהוה ⁴⁶ ופנ
ירך לביבכם ותיראו בשמוועה הנשמעת בארץ ובא
בשנה השמוועה ואחריו בשנה השמוועה וחמס בארץ
ומשל על משל ⁴⁷ לכן הנה ימים באים ופרקתי על
פסלי בבל וכל ארצתה התבוש וכל חלליה יפלו
בתוכה ⁴⁸ ורננו על בבל שמיים הארץ וכל אשר בהם
כי מצפון יבוא לה השודדים נאם יהוה ⁴⁹ נם בבל
 לנפל חללי ישראל גם לבל נפלו חללי כל הארץ
⁵⁰ פלטינם מחרב החלכו אל תעמדו זכרו מרחוק
את יהוה וירושלם תעללה על לביבכם ⁵¹ בשנו כי
משמעותה כסתה כלמה פניו כי באו זרים על
מקדשי בית יהוה ⁵² לכן הנה ימים באים נאם יהוה
ופקדתי על פסילהה ובכל ארצתה איןך חלל ⁵³ כי
תעללה בבל השמיים וכי תבצר מדורם עזה מatoi
יבאו שדים לה--נאם יהוה ⁵⁴ קול זעה מבבל
ושבר נדול מארץ כshedim ⁵⁵ כי שדר יהוה את בבל
ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם כמים רבים נתן
שאון קולם ⁵⁶ כי בא עליה על בבל שודר ונלכדו
גבוריה חתתה קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם
ישלם ⁵⁷ והשכרתוי שריה וחכמיה פחותה וסגניה
ונבורה ויישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם המלך--
יהוה צבאות שמו ⁵⁸ כה אמר יהוה צבאות חמות

משפטים ¹⁰ ווישחט מלך בבל את בני צדוקיו ה
לענינו וגם את כל שרי יהודה שחת ברבלטה ¹¹
ואת עני צדוקיו עור ויאסרו בנהשטים ויבאו
מלך בבל בבליה ויתנהו בבית (בית) הפקרת עד
יום מותו ¹² ובחדש החמישי בעשור לחידש היא
שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצ'ר מלך
בבל-בנבורארן רב טבחים עמד לפני מלך
בבל בירושלים ¹³ ווישרפ את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל בתיהם ירושלים סביב נחצ'ו
שרף באש ¹⁴ ואת כל חמות ירושלים סביב נחצ'ו
כל חיל כבדים אשר את רב טבחים ¹⁵ ומדלות
העם ואת יתר העם הנשאים בעיר ואת הנפלים
אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון-הגלה
נבורארן רב טבחים ¹⁶ ומדלות הארץ-השair
עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכוות ואתם
הנחשת אשר בכון יהוה-שברו כבדים וישאו את
כל נחשתם בבליה ¹⁸ ואת הסרות ואת הייעים ואת
המזמרות ואת המזוקת ואת ההפוטות ואת כל כלוי
הנחשת אשר ישרתו בהם-לקחו ¹⁹ ואת הספרים ואת
המחחות ואת המזוקות ואת הסרות ואת המנוונות
וاث ההפוטות ואת המנקות אשר זהב והבב ואשר כספ
כסף-לקח רב טבחים ²⁰ העמודים שניים מהם אחד
וובקר שניים עשר נחשת אשר תחת המכוות אשר
עשה המלך שלמה לבית יהוה--לא היה משקל
לנחשתם כל הכלים האלה ²¹ והעמודים שננה
עשרה אמה קומה (קומת) העמד האחד וחוט
שבעים עשרה אמה יסבנו ובעבו ארבע אכבעות
נbow ²² וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת
חמש אמות ושבכה ורמנונים על הכותרת סביב
הכל נחשת וכאללה לעמוד השני ורמנונים ²³ ויהיו
הרמן-תשעים וששה רוחה כל הרמנונים מאה על
השבכה סביב ²⁴ ויקח רב טבחים את שריה כהן

מותו כל ימי חייו

יהזקאל

האופנים ²⁰ על אשר יהיה שם הרוח לכלת ילכו
שמה הרוח לכלת והאופנים ינסאו לעמם כי רוח
החייה באופנים ²¹ בלבכם ילכו ובעמדם יעמודו
ובנהשם מעל הארץ ינסאו האופנים לעמם--כי
רוח החייה באופנים ²² ודמות על ראשי החייה רקיע
כעין הקרח הנורא--נטוי על ראשיהם מלמעלה
²³ ותחת הרקיע ננפיהם ישרות אשה אל אותה
לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתים מכסות
להנה את גויתיהם ²⁴ ואשמעו את קול ננפיהם כקול
מים רבים כקול שדי בלבכם--קול המלה כקול
מחנה בעמדם תרפינה ננפיהם ²⁵ ויהי קול--מעל
לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה ננפיהם ²⁶
וממעל לרקיע אשר על ראשם כمرאה ابن ספיר
דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כمرאה אדם
עליו מלמעלה ²⁷ וארא כעין חשמל כمرאה אש
ביה ליה סביב ממראה מתנו ולמעלה וממראה
מתנו ולמטה ראייתי כمرאה אש וננה לו סביב
²⁸ כمرאה הנגה סביב--הוא מראה דמות כבוד יהוה
ואראה ואפל על פניו ואשמעו קול מדבר

2 **ויאמר אליו** בן אדם עמד על רגליך ואדבר
אתך ² ותבא כי רוח כאשר דבר אליו ותעמדני על
רגליך ואשמע את מדבר אליו ³ ויאמר אליו בן אדם
שולח אני אותך אל בני ישראל--אל נוים המורדים
אשר מרדו בי המה ואבותיהם פשעו כי עד עצם היום
זה ⁴ והבנויים קשי פנים וחוקי לב--אני שולח אותך
אליהם ואמרת אליהם כי אמר אדני יהוה ⁵ ומה
אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרדי המה--ירדו כי
نبي היה בתוכם ⁶ ואתה בן אדם אל תירא מהם
ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אוטך ואל
עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפנייהם
אל תחת כי בית מרדי המה ⁷ ודברת את דבריו
אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרדי המה ⁸ ואתה

1 **ויהי** בשלשים שנה ברבי עי בחמשה לחדר
ואני בתוך הנולה על נהר כבר נפתחו השמיים
ואראה מראות אלהים ² בחמשה לחדר--היא
השנה החמישית לגלות המלך יויכין ³ היה היה
דבר יהוה אל יהזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשרים--
על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה ⁴ וארא והנה
روح סערה באה מן הצפון ענן נדול ואש מתלקחת
וננה לו סביב ומתוכה--כעין החשמל מתוך האש
⁵ ומתוכה--דמota ארבע חיות וזה מראיתן--דמota
אדם להנה ⁶ וארכבה פנים לאחת וארכבע כנפים
לאחת להם ⁷ ורגליהם רגלי ישרה וכף רגליהם
ככף רגלי עגל וניצים כעין נחת קכל ⁸ וידיו
(וידי) אדם מתחת ננפיהם על ארבעת רבעיהם
ופניהם וכנפיהם לארבעתם ⁹ חברת אשה אל
הימין לארבעתם ופניהם שור מהשmaiול לארבעתן
ופני נשר לארבעתן ¹⁰ ובפניהם וכנפיהם פרדות
מלמעלה לאיש שתים חברות איש ושתיים מכסות
את גויתהנה ¹¹ ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר
יהיה שמה הרוח לכלת ילכו לא יסבו בלבתן ¹²
דמות החיות מראיתם כנהלי אש בערות כמראה
הלפרדים--היא מתחלכת בין החיות וננה לאש ומן
ה אש יוצא ברק ¹⁴ והחיות רצוא ושוב כמראה
הבזק ¹⁵ וארא החיות והנה אופן אחד בארץ עצמו
התווות לארבעת פניו ¹⁶ כמראה האופנים ומעשיהם
כעין תריש ודמות אחד לארבעתן ומראיתם
ומעשיהם כאשר יהוה האופן בתוך האופן ¹⁷ על
ארבעת רבעיהם בלבכם ילכו לא יסבו בלבתן
¹⁸ וגביהן--ונבה להם ויראה להם ונבתם מלאת
عينים סביב--לאربعתן ¹⁹ ובלבת החיות ילכו
האופנים עצמם ובחנשא החיים מעל הארץ ינסאו

אדם צפה נחתוך לבית ישראל ושם מפי דבר והזהרת אותם ממוני ¹⁸ באמרי לרשע מות תמות ולא הזורתו ולא דברת להזoir רשות מדרכו הרשעה לחיתו--הוא רשות בענו ימות ודמו מידך אבקש ¹⁹ ואתה כי הזורת רשות ולא שב מרשו

ומדרכו הרשעה--הוא בענו ימות ואתה את نفسך הצלת ²⁰ ובשוב צדיק מצדק ועשה עול ונתקי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזורתו בחטאתו ימות ולא חוכרן צדקה אשר עשה ודמו מידך אבקש ²¹ ואתה כי הזורתו צדיק לבתי חטא צדיק--והוא לא חטא חיו יהיה כי נזהר ואתה את نفسך הצלת ²² ותהו עלי שם יד יהוה ויאמר אליו קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך ²³ ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראייתי על נהר כבר ואפל על פני ²⁴ ותבא בירוח ותעמדני על רגلي וידבר אתי ויאמר אליו בא הסגר בתוך ביתך ²⁵ ואתה בן אדם הנה נתנו عليك עבויות ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם ²⁶ ולשונך ארביך אל חך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה ²⁷ ובדברי אותך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדרל יהدل כי בית מרי המה

4 ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלים ² ונתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתה עליה מחנות ושים עליה קרим סביב ³ ואתה קח לך מהבת ברזל ונתה אותה קויר ברזל ביןך ובין העיר והכינתה את פניך אליה והיתה במצור וצורת עלייה--אות היא לבית ישראל ⁴ ואתה שכב על צדך השמאלי ושם את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם ⁵ ואני נתתי לך שני עון למספר ימים שלש מאות ותשעים ימים ונסחת עון בבית ישראל ⁶ וככלית את אלה ושכבה מכאן שבעת ימים ויהיו דבר יהוה אליו לאמר ⁷ בן

בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליו--אל תהי מרוי בכית המרי פיצה פיך--ואכל את אשר אני נתן אליו ⁹ ואראה והנה יד שלוחה אליו ותנה בו מנלה ספר ¹⁰ וופרשב אותה לפני והיא כתובה פנים ואחר וכתוב אליה קנים והנה והי

3 ויאמר אליו--בן אדם את אשר תמצא אcolon אcolon את המנלה הזאת ולק דבר אל בית ישראל ² ואפתח את פי ויאכילני את המנלה הזאת ³ ויאמר אליו בן אדם בטנק תאכל ומיעך תמלא את המנלה הזאת אשר אני נתן לך ואכלת והיה בפי כרבש למתוק ⁴ ויאמר אליו בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם ⁵ כי לא אל עם עמקי שפה וככדי לשון--אתה שלוח אל בית ישראל ⁶ לא אל עמים רבים עמקי שפה וככדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליו ⁷ ובבית ישראל לא יאבו לשמע אליו--כי איןם אבים לשמע אליו כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה ⁸ הנה נתתי את פניך חזקים לעממת פניהם ואת מצחך חזק לעממת מצחם ⁹ כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי המה ¹⁰ ויאמר אליו בן אדם--את כל דברי אשר אדבר אליו קח בלבבך ובאניך שמע ¹¹ ולק בא אל הנולא אל בני עמק ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו והשאני רוח--ואהמע אחריו קול רעש נדול ברוך כבוד יהוה ממקוםו ¹² וקול כנפי החיות משיקות אשא אל אהותה וקול האופנים לעמם וקול רעש גדול ¹⁴ ורוח נשאתי ותקחני ואלק מר בחמת רוחו ויד יהוה עלי חזקה ¹⁵ ואבוא אל הנולא תל אביב היישבים אל נהר כבר ואשר (ושבב)--המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים ממשמים בתוכם ¹⁶ ויהיו

על צדך הימני (הימני) שניות ונשאת את עון בית יהודה- ארבעים יום ליום לשנה ויום לשנה נתתי בהם 7 וכן כה אמר אדני יהוה יען המנכט מן הנזירים אשר סביבותיכם בחקותי לא הילכתם ואת משפטיכם לא עשיתם 8 וכן כה אמר אדני יהוה הני עלייך נס אני עשיתם 9 ועשיתו בתוכך משפטים לעני הנזירים 10 ועשיתך בך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא עשה כמהו עוד- יען כל תועבתיך 10 וכן אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתו בך שפטים ווריתו את כל שאיריתך לכל רוחך 11 וכן חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדרשי טמאת בכל שקווץיך ובכל תועבתיך גם נס אני אנדרע ולא תהוס עני וגם אני לא אהמול 12 בשלשיך ברבך ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשיטה בהרב יפלו סביבותיך והשלישות לכל רוח אורה וחרב ארייך אחריהם וכלה אפי והנחותי חמתי בהם- והנחותי יידעו כי אני יהוה דברתוי בקנאותי בכלותי חמתי בהם 14 ואתנק לחדרבה ולחרפה בנים אשר סביבותיך לעני כל עובר 15 והיתה חרפה ונודפה מוסר ומשמה לגנים אשר סביבותיך בעשיותך בך שפטים באף ובחמה ובתחחות חמה- אני יהוה דברתוי 16 בשליך את חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשיחות אשר אשלח אותם לשחתכם- ורעב אסף עליהם ושברתי לכם מטה لكم 17 ושלחתי עליהם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר ודם יעבר לך וחרב אביא עלייך אני יהוה דברתוי

6 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 2 בן אדם שם פניך אל הרים ישראל והנביא אליו 3 ואמרת- הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגניות (ולנויות) הנני אני מביא עלייכם חרב ואבדתי במותיכם 4 ונשמו מזבחותיכם ונשבררו חמניכם והפלתי חללייכם לפניו גלולייכם 5 וננתתי את פנורי בני ישראל אשר סביבותיה כי במשפטי מסכו וחקותי לא הילכו

שניות ונשאת את עון בית יהודה- ארבעים יום ליום לשנה ויום לשנה נתתי לך 7 ואל מצור ירושלים תכין פניך וורעך השופת ונbatch עלייה 8 והנה נתתי עלייך עבותים ולא תחפץ מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך 9 ואתה קח לך חטין ושערדים ופול ועדשים ודchan וכסמים ונתחה אותם בכליהם אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלוש מאות ותשעים יום- תאכלנו 10 ומأكلך אשר תאכלנו- במשכול עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו ועודים במסורתה תשחה ששית ההין מעת עד עת תשחה 12 וענת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם- העננה לעיניהם 13 ויאמר יהוה כה יאכלו בני ישראל את לחם טמא בנים אשר אדיהם שם 14 ואמר אהה אדני יהוה הנה נשפי לא מטמא ונבלח וטרפה לא אכלתי מנערי ועד עתך ולא בא בפי בשר פגול 15 ויאמר אליו- ראה נתתי לך את צפועי (צפיעי) הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם 16 ויאמר אליו בן אדם הנה שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשכול ובגדאגה ומים במסורתה ובשמון ישתו 17 למן יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיינו ונמקו בעונם

5 ואתה בן אדם קח לך חרב חרדה תעד הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זונך ולקחת לך מאוני משקל וחלקתם 2 שלשיות באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשיות תכה בחרב סביבותיה והשלשיות תורה לרוח וחרב ארייך אחריהם 3 ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפיך 4 ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אותם באש ממנה יצא אש אל כל בית ישראל 5 כה אמר אדני יהוה זאת ירושלים בתחום הנזירים שמתייה וסביבותיה ארצות 6 ותמוך את משפטיו לדשעה מן הנזירים ואת חקותי מן הארץות

עתה מקרוב אשפוך חמתו עליך וכליותי אפי בך
 מזבחותיכם ⁶ בכל מושבותיכם הערים תחרבנה
 והבמות תישמנה--למען יחרבו ויאשנו מזבחותיכם
 ונשברו ונשבתו גלוליכם וננדעו חמניכם ונמחו
 מעשיכם ⁷ ונפל חלל בתוככם וידעתם כי אני יהוה
 יהוה ⁸ והותרתי להיות לכם פליטי חרב--בגנים
 בהזרותיכם בארץות ⁹ וזכרו פליטיכם אותי בגין
 אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה אשר
 סר מעלי ואת עיניהם הגנות אחורי גליליהם ונקטו
 בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבותיהם ¹⁰
 וידעו כי אני יהוה לא אל חنم דברתי לעשות להם
 הרעה זואת ¹¹ כה אמר אדני יהוה הכה בכפק
 וركע ברגליך ואמר Ach אל כל תועבות רעות בית
 ישראל אשר בחרב ברעב ובבדבך--יפלו ¹² הרחוק
 ברעב ימות והקרוב בחרב יפול והנסאר והנצח
 ברעה ימות וכליית הרים בם ¹³ וידעתם כי אני
 יהוה בהיות חלליים בתוך גלוליהם סביבות
 מזבחותיהם אל כל נבעה רמה בכל ראשיהם
 ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עבה מקום
 אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גלוליהם ¹⁴ ונוטיו
 את ידי עליהם ונתתי את הארץ שמה ושם
 מדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני
 יהוה

7 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² אתה בן אדם
 כי אמר אדני יהוה לאדרמת ישראל--קץ בא הארץ
 על ארבעת (ארבע) כנפות הארץ ³ עתה הארץ
 עלייך ושלחתי אפי בך ושפתייך כדרךך ונתתי
 עלייך את כל תועבותיך ⁴ ולא תהוס עני עלייך ולא
 אחמול כי דרךך עלייך אתן ותועבותיך בתוךך
 תהין וידעתם כי אני יהוה ⁵ כה אמר אדני יהוה
 רעה אחת רעה הנה בא ⁶ קץ בא בא הארץ קץ
 אליך הנה בא ⁷ בא הארץ אליך יושב הארץ
 בא העת קרוב היום מהומה--ולא חד הרים ⁸

תוועבות גדרלות מלאה ¹⁶ ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האלים ובין המזבח עשרים וחמש איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קרמה והמה משתחוitem קרמה לשמש ¹⁷ ויאמר אליו הראות בן אדם--הנקל לבית יהודת מעשיות את התוועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והם שלחים את הזמודה אל אף ¹⁸ ונם אני עשה בחמה לא תחוס עני ולא אחמל וקראו באוני קול גדול ולא אשמעו אותם

9 ויקרא באוני קול גדול לאמור קרכו בקדות העיר ואיש כל' משחתו בידו ² והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כל' מפגזו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וкосת הספר במתנוו ויבאו ויימדו אצל מזבח הנחתת וכבוד אלהי ישראל נעלת מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתחן הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתנוו ⁴ ויאמר יהוה אלהו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתויהתו אלו על מצחות האנשים הנאנחים והナンקיים על כל התוועבות הנעות בתוכה ⁵ וללאה אמר באוני עברו בעיר אחריו והכו על (אל) תהס עיניכם (עינכם) ועל המحمل ⁶ זקן בחור ובתולת וטף ונשים תחרנו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו על תנשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים חזקניהם אשר לפניו הבית ⁷ ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות החללים--צאו ויצאו והכו בעיר ⁸ ויהי כהחותם ונשאר אני ואפלת על פניו ואזעך ואמר אלהי אדני יהוה המשחית אתה את כל שרירות ישראל בשפק את חמתק על ירושלים ⁹ ויאמר אליו עון בית ישראל ויהודת גדול במאיד מאיד ותملא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו ¹⁰ ויאמר אליו הראות בן אדם עוד תשוב תראה עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה ¹⁰ ונם אני--לא

שםמה וידי עם הארץ תבהלה מדרךם עשה אתם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה **8** ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדר אני יושב בביתי זקני יהודה יושבים לפני ותפל על שם יד אדני יהוה ² וארא והנה דמותו כמראה אש--מראה מתנוו ולמטה אש ומתחנוו ולמעלה כמראה זהר כעין החשלה ³ וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשית ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמיים ותבא אתי ירושלים מהמראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה הדמגה ⁴ והנה שם--כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיית בבקעה ⁵ ויאמר אליו--בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואש עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בכא ⁶ ויאמר אליו--בן אדם הראה אתה מהם (מה הם) עשים תועבות נדלות אשר בית ישראל עושים פה לרחהקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות נדלות ⁷ ויבא אתי אל פתח החצר וארא והנה חר אחד בקיר ⁸ ויאמר אליו בן אדם חתר נא בקיר ואחרת בקיר והנה פתח אחד ⁹ ויאמר אליו בארא את התוועבות הרעות אשר הם עושים פה ¹⁰ ואבוא וארא והנה כל תבנית רמש ובמה שקן וכלoli בית ישראל--מחקה על הקיר סביב סביב ¹¹ ושבעים איש מזקни בית ישראל ויאנוו בון שפן عمד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקרתו בידו ועתד ענן הקטרת עליה ¹² ויאמר אליו הראות בן אדם אשר זקni בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו--עזב יהוה את הארץ ¹³ ויאמר אליו עוד תשוב תראה תועבות נדלות אשר המה עשים ¹⁴ ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מבכוות את התמו ¹⁵ ויאמר אליו הראות בן אדם עוד תשוב תראה

הארץ לא יסבו האופנים נם הם מאנצלם ¹⁷ בעמדם
יעמידו וברומם ירומו אותו כי רוח החיה בהם
¹⁸ ויצא כבוד יהוה מעל מפתחן הבית ויעמד על
הכרובים ¹⁹ וישאו הכרובים את כנפיהם וירומו
מן הארץ לעני בצתם והאופנים לעמם ויעמד
פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אל-הו ישראל
עליהם מלמעלה ²⁰ היא החיה אשר ראותי תחת
אל-הו ישראל -- בנחר כבר ואדרע כי כרובים המה ²¹
ארבעה ארבעה פנים לאחד וארכע כנפים לאחד
וזמות ידי אדם תחת כנפיהם ²² ודמות פניהם --
הימה הפנים אשר ראותי על נהר כבר מראיהם
ואתם איש אל עבר פניו ילכו

וְתָשָׁא אֶתְךָ רֹוח וַתָּבָא אֶתְךָ אֶל שַׁעַר בֵּית יְהוָה
הַקָּדוֹמָנוֹ הַפּוֹנֶה קָדִימָה וְתָהַג בַּפְּתַח הַשַּׁעַר עֲשָׂרִים
וּחִמְשָׁה אֲיַשׁ וְאֶרֶא בְּתוֹכָם אֶת יְאֹזְנָה בֶן עֹזֶר
וְאֶת פְּלַטְיָהוּ בֶן בְּנֵיהוּ—שְׂרֵי הָעֵם ² וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בֶּן
אָדָם—אֶלְהָה הָאֲנָשִׁים הַחַשְׁבִּים אָנוּ וְהַיעִצִּים עַצְתָּם
רַע בָּעֵיר הַזֹּאת ³ הַאֲמָרִים לְאַבְקָרָוב בְּנוֹת בְּתִים
הַיָּא הַסִּיר וְאֶנְחָנוּ הַכְּבָשָׁר ⁴ לְכָن הַנְּבָא עַלְיָהָם הַנְּבָא
בֶן אָדָם ⁵ וּתְהַפֵּל עַלְיִ רֹוח יְהוָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
כָּה אָמַר יְהוָה כִּن אָמַרְתָּם בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמְעוּלָת
רוֹחֲכָם אַנְּיָה יְדֻעָתָה ⁶ הַרְבִּיתָם חַלְלִיכָם בָּעֵיר
הַזֹּאת וּמְלָאתָם חֹצְתִּיהָ חֶלֶל ⁷ לְכָن כָּה אָמַר אֱלֹהִי
יְהוָה חַלְלִיכָם אֲשֶׁר שָׂמַתָּם בְּתוֹכָה הַמָּה הַבָּשָׁר
וְיָהָא הַסִּיר וְאַתֶּם הַוֹּצִיא מִתּוֹכָה ⁸ חַרְבָּ יְרָאָתָם
וְחַרְבָּ אָבִיא עַלְיָיכָם נָאָם אֱלֹהִי יְהוָה ⁹ וְהַוֹּצִיאָתִי
אַתֶּם מִתּוֹכָה וְנָתַתִּי אַתֶּם בַּיד זָרִים וּשְׁוִיתִי בְּכֶם
שְׁפָטִים ¹⁰ בְּחַרְבָּ תִּפְלֹו עַל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
אַתֶּם וַיַּדְעַתֶּם כִּי אַנְּיָה ¹¹ הָיָה לְאַתְּ הַחַיה לְכֶם
לְסִיר וְאַתֶּם תָּהִיו בְּתוֹכָה לְבָשָׁר אֶל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר אַתֶּם ¹² וַיַּדְעַתֶּם כִּי אַנְּיָה אֲשֶׁר בְּחַקֵּי לֹא
הַלְּכָתָם וּמְשָׁפְטִי לֹא עֲשִׂיתָם וּמְנַשְּׁפְטִי הַגּוּם אֲשֶׁר
סְבִיבָּתֶיכָם עֲשִׂיתָם ¹³ וַיֹּהֵי כְּהַנְּבָא וּפְלַטְיָהוּ בֶן

תחhos עני ולא אחמל דרך בראש נתתי יי והנה
האיש לבש הבדים אשר הקשת במתניו מшиб דבר
לאמר עשייתך כאשר (ככל אשר) צויתנו

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות כסא--נראה עליהם 2 ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינוות לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך נחלי אש מבינות לכרבים וזרק על העיר ויבא לעניין 3 והכרבים עמדים מימיון לבית--ובבאו האיש והען מלא את החצר הפנימית 4 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפטון הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את גגנו כבוד יהוה 5 וכולל כנפי הכרובים--נשמע עד החצר החיצונה קיל אל שדי בדרכו 6 ויהי בצוותו את האיש לבש הבדים ויבא קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרבים ויבא ויועמד אצל האופן 7 וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר בינוות הכרבים וישא ויתן אל חפנוי לבש הבדים ויקח ויצא 8 וירא לכרבים- ארבעה אופנים אצל הכרובים--אופן אחד אצל התבניות יד אדם תחת כנפיים 9 ואראה והנה הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופניים כעין אבן תרשיש 10 ומראיםם--דמות האופנים לארכעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן אחד לארכעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן 11 בכלכם אל ארבעת רבעיהם ילכו--לא יסבו בלבכם כי המקום אשר יפנה בראש אחד אחריו ילכו--לא יסבו בלבכם 12 וכל בשרם ונכחים וידיהם וכנפיהם--והאופנים מלאים עינים סביב לארכעתם אופניהם 13 לאופנים--להם קורא הגלגל באוני 14 וארכעה פנים לאחד פניו האחד פניו הכרוב ופני השני פניו אדם והשלישי פניו אריה והרביעי פניו נשר 15 וירמו הכרובים--הייא החיים אשר ראיתי בנهر כבר 16 ובכלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשתת הכרובים את כנפיהם לרווח מעל

תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיק לבית
 ישראל 7 ואעשך כאשר צויתי כל הוצאה כי כל
 נולח יומם ובערב חתרתי לי בקירותיך בעיטה
 הוצאה עלי כתף נשאתי לעיניהם 8 כי ימי דבר יהוה
 אליך בבקר לאמר 9 בן אדם הלא אמרו אליך ביה
 ישראל בית המרי מה אתהעשה 10 אמר אליהם
 כי אמר אדני יהוה הנשיא המשיא הזה בירושלים
 וכל בית ישראל אשר הנה בתוכם 11 אמר אני
 מופתכם כאשר עשיתן כן יעשה להם -בנולח שבבי
 ילכו 12 והגשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעיטה
 ויצא -בקיר יחתרו להוציאו בו פניו יכשה -יعن אשר
 לא יראה לעין הוא את הארץ 13 ו הפרשתי את רשת
 עליו ונתקפם במצוותי והבאתי אותו בבליה הארץ
 כשדים ואותה לא יראה ושם ימות 14 וכל אשר
 סביבתו עוזרה וכל אנפי אורה לכל רוח וחרב
 אריך אחריהם 15 ו יודיעו כי אני יהוה בהפץיהם אותם
 בגנים וזרתי אותם בארכות 16 והחותרתי מהם
 אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר -למען יספרו
 את כל תועבותיהם בגנים אשר באו שם וידעו
 כי אני יהוה 17 כי ימי דבר יהוה אליו לאמר 18 בן
 אדם לחמד ברעשות האכל ומימיך ברגזה ובדאנת
 תשחה 19 ואמרת אל עם הארץ כי אמר אדני
 יהוה לירושבי ירושלים אל אדמת ישראל לחם
 בראנה יאכלו ומימיהם בשטחן ישתו -למען שם
 ארצתה ממלאה מלחמה כל היישבים בה 20 והערים
 הנושבות תחרבנה והארץ שמה תהיה וידעתם
 כי אני יהוה 21 כי ימי דבר יהוה אליו לאמר 22 בן
 אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר
 יארכו הימים ואבד כל חזון 23 שכן אמר אליהם
 כי אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא
 ממשלו אותו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו
 הימים ודבר כל חזון 24 כי לא יהיה עוד כל חזון
 שהוא ומקסם חלק בתוכה בית ישראל 25 כי אני יהוה
 בניה מות ואפל על פני ואזעק קול גדוול ואמר אלה
 אדני יהוה -כלה אתה עשה את שארית ישראל
 14 וכי ימי דבר יהוה אליו לאמר 26 בן אדם אחד
 אחד אנשי נאלך וכל בית ישראל כליה אשר
 אמרו להם ישבו ירושלים רח��ן מעל יהוה -לנו היא
 נתנה הארץ למורשתה 26 שכן אמר כי אמר אדני
 יהוה כי הרקתוים בגנים וכי הפיצוים בארץות
 ואהי להם למקדש מעט בארץות אשר באו שם 27
 שכן אמר כי אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן
 העמים ואספתי אתכם מן הארץ אשר נפוצות
 בהם ונתחתי לכם את אדמת ישראל 28 ובאו שם
 והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבותיה -מןנה
 19 ונתחתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבתם
 והסרתי לב האבן מבשרם ונתחתי להם לבبشر
 20 למען בחקתי ילכו ואת משפטי ישמרו ועשו
 אתם והיו לי לעם -ואני אהיה להם לאלהים 21
 בראשם נתחתי נאם אדני יהוה 22 ויישאו הכרובים
 את כנפיהם והאופנים לעמם וכבוד אלהי ישראל
 עליהם מלמלה 23 ויעל כבוד יהוה מעל תוך
 העיר ויעמד על החר אריך מקדם לעיר 24 ורוח
 נשאתיו ותבאוו כסדרימה אל הנולח במראה ברוח
 אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראוי 25 ואדבר
 אל הנולח את כל דברי יהוה אשר הראי

12 כי ימי דבר יהוה אליו לאמר 2 בן אדם בתוכה
 בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא
 ראו אונינים להם לשמע ולא שמעו -כי בית מרוי הם
 3 ואתה בן אדם עשה לך כל גולח וגלה יומם
 לעיניהם ונלית ממוקם אל מקום אחר לעיניהם -
 אולי יראו כי בית מרוי דמה 4 והווצאת כליך ככל
 גולח יומם -לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם
 ממווצאי גולח 5 לעיניהם חתר לך בקירות והווצאת
 בו 6 לעיניהם על כתף תשא בעיטה תוכזיא -פניך

נביי ישראל הנבאים אל ירושלים והחיזם לה חזון שלם ואן שלם נאם אדני יהוה ¹⁷ ואותה בן אדם שים פניו אל בנות עמק המתנגבות מלבהן והנבא עליהן ¹⁸ ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות בסותה על כל אצילי ידי ועשה המספחות על ראש כל קומה--לצדד נפשות הנפשות תצדדרנה לעמי ונפשות לכנה תחינה ¹⁹ ותחללה נטה אתumi בשעל שעריהם ובפתחותיהם לחם להימות נפשות אשר לא תמותנה ולהיות נפשות אשר לא תחיינה בcobכם--לעמי שמי כוב ²⁰ לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל בסותה ייכנה אשר אתה מצדדות שם את הנפשות לפרחות וקרעתם אתם מעל זרועותיכם ושלחתם את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשיהם לפורת ²¹ וקרעתם את מספחתייכם והצלתם את עמי מידך ולא יהיו עוד בידך למוצאה ויודעתן כי אני יהוה ²² יען הכות לב צדיק שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשות לבתו שוב מדרכו הרע להחיתו ²³ לכן שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלת את עמי מידך וירעtan כי אני יהוה

14 ויבוא אליו אנשים מוקני ישראל וישבו לפני יהוי דבר יהוה אליו לאמור ³ בן אדם האנשים האלה העלו גולוייהם על לבם וממושל עונם נתנו נכה פניהם האדרש אדרש להם ⁴ לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש מבית ישראל אשר יעלתה את גולויו אל לבו וממושל עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נגעתי לו בה (בא)--ברב גולויו ⁵ למן תשא את בית ישראל בלבם אשר נרו מעלם בגולוייהם כלם ⁶ לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שבו והשבו מעל גולוייכם ומעל כל תועבתיכם השיבו פניכם ⁷ כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר יגור בישראל וינזר מאחריו ויעל גולויו אל לבו וממושל עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש

אדבר את אשר אדרבר דבר ויעשה--לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדרבר דבר ועשיתו נאם אדני יהוה ²⁶ ויהי דבר יהוה אליו לאמור ²⁷ בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון לאמר והוא חזזה לימים רבים ולעתים רוחקות הוא נבא ²⁸ لكن אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי--אשר אדרבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה

13 יהי דבר יהוה אליו לאמור ² בן אדם הנבאו אל נביי ישראל הנבאים ואמרת לנביי מלכם שמעו דבר יהוה ³ כה אמר אדני יהוה הוי על הנביאים הנבלים אשר הילכים אחר רוחם ולבתיהם ראו ⁴ כשלילים בחרבות--נבייך ישראל היו ⁵ לא עליהם בפרצות ותנדטו נדר על בית ישראל לעמוד במלחמה ביום יהוה ⁶ חזו שוא וקסם כוב--האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחים ויחלו לקיים דבר ⁷ והלו מהזה שוא חיותם וקסם כוב אמרתם ואמריהם נאם יהוה ואני לא דברתי ⁸ לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחיותם כוב--לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה ⁹ והיתה ידי אל הנביאים החזום שוא והקסם כוב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ולא אדרמתה ישראל לא יבוא וירעטם כי אני אדני יהוה ¹⁰ יען וביען חטעו את עמי לאמר שלום--ואין שלום ודווא בנה חיץ והنم טחים אותו תפלו ¹¹ ובאמր אל חייז תפלה ויפל היה נשם שוטף ¹² ותנה נפל הקיר הלויא יאמר אליכם אינה הטיה אשר טחתם ¹³ לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתו רוח סערות בחמתיו ונשם שטף רוח סערות תבקע ¹⁴ ותנה נפל הקיר הלויא יאמר אליכם אינה הטיה אשר טחתם ¹⁵ לכן כה אמר אדני יהוה ואبني אלגביש בחמה לכלה ¹⁶ והרסתי את הקיר אשר טחתם תפלו והגעתיו אל הארץ--ונגלה יסדו ונפלה וכליותם בתוכה וירעטם כי אני יהוה ¹⁷ וככלתי את חמתי בקירות בטחים את תפלו ואמר לכם אין הקיר ואני הטחים אתו ¹⁸

לו ב---אני יהוה נעה לו ב' 8 ונתתי פנִי באיש
ההוא והשפתיו לאות ולמשלים והכרתו מחוק
עמו וידעתם כי אני יהוה 9 והנביא כי יפתח ודבר
דבר---אני יהוה פתחי את הנביא ההוא ונתתי את
ידי עליו והשפתיו מחוק עמי ישראל 10 ונשאו
עונם כעון הדרש---כעון הנביא יהוה ב' למן לא
יתעו עוד בית ישראל מאחריו ולא יטמאו עוד בכל
פשיעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים--
נאם אדני יהוה 12 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 13 בן
אדם ארץ כי תחתא ליל מעל מעל ושליחתך בה רעב והכרתוי
ושברתי לה מטה לחם והשלחתך האלה
מمنה אדם ובמה 14 והוא שלשת האנשים האלה
בחוכה---noch דנאאל (דנאאל) ואיוב המה בצדקתם
ינצלו נפשם נאם אדני יהוה 15 לו חיה רעה אבעיר
בארץ ושבליה והיתה שמה מבלי עבר מפני
יהוה

16 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 2 בן אדם הווע
את ירושלם את תועבתיה 3 ואמרת כה אמר אדני
יהוה לירושלים מכרחיך ומולדתיך מארץ הכנעני
אביך האמור ואمرك חתיות 4 ומולדותיך ביום
הולדת אותך לא כרת שרך ובמים לא רחצת
למשעי והמלח לא המלחחת והחטל לא חתלה 5 לא
חסה عليك עין לעשות לך אחת מלאה--לחמללה
עליך ותשכליכי אל פנֵי השדה בעגנון נפשך ביום
הולדת אותך 6 ואעבר عليك ואראך מתחבוסת
בדמייך ואמר לך בדמייך היו ואמר לך בדמייך
חיי 7 רביבה צמח השדה נתתיק ותרבי ותנדלי
ותבאיבי עדוי שדים נכונו ושערך צמח ואת
ערם ועריה 8 ואעבר عليك ואראך והנה עתק עת
דרדים ואפרש כנפי عليك ואכסה ערottaך וASHBET
לק ואבוא בברית אותך נאם אדני יהוה---ותהי לי 9
וארחץ במים ואשפף דמייך מעליך ואסקך בשמן
10 ואלבישך רקמה ואנגלך תחש ואחבקש בשש
ואכסך משי 11 ואעדך עדי ואתנה צמידים על ידיך

לו ב---אני יהוה נעה לו ב' 8 ונתתי פנִי באיש
ההוא והשפתיו לאות ולמשלים והכרתו מחוק
עמו וידעתם כי אני יהוה 9 והנביא כי יפתח ודבר
דבר---אני יהוה פתחי את הנביא ההוא ונתתי את
ידי עליו והשפתיו מחוק עמי ישראל 10 ונשאו
עונם כעון הדרש---כעון הנביא יהוה ב' למן לא
יתעו עוד בית ישראל מאחריו ולא יטמאו עוד בכל
פשיעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים--
נאם אדני יהוה 12 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 13 בן
אדם ארץ כי תחתא ליל מעל מעל ושליחתך בה רעב והכרתוי
ושברתי לה מטה לחם והשלחתך האלה
מمنה אדם ובמה 14 והוא שלשת האנשים האלה
בחוכה---noch דנאאל (דנאאל) ואיוב המה בצדקתם
ינצלו נפשם נאם אדני יהוה 15 לו חיה רעה אבעיר
בארץ ושבליה והיתה שמה מבלי עבר מפני
היהה 16 שלשת האנשים האלה בתוכה---חיי אן נאם
אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו מהה לבדם
ינצלו והארץ תהיה שטחה 17 או חרב אביה על
הארץ ההיא ואמרת חרב תעבר בארץ והכרתוי
מمنה אדם ובמה 18 ושלשת האנשים האלה
בחוכה---חיי אן נאם אדני יהוה לא יצילו בנים
ובנות כי הם לבדם ינצלו 19 או דבר אשלה אל
הארץ ההיא ושפכתי חמותי עליה בדם להכרית
מمنה אדם ובמה 20 noch דנאאל (דנאאל) ואיוב
בחוכה---חיי אן נאם אדני יהוה אם בן בת יצילו
המה בצדקתם יצילו נפשם 21 כי כה אמר אדני
יהוה אף כי ארבעת שפטיו הרעים חרב ורעב וחיה
רעה ודבר שלחתי אל ירושלם---להכרית ממנה
אדם ובמה 22 והנה נורתה בה פלטה המוצאים
בנים ובנות---הן יוצאים אליכם וראיותם את דרכם
ואת עליותם ונהמתם על הרעה אשר הבאתו על
ירושלם---את כל אשר הבאתו עליה 23 ונחמו אתם

ורביד על גרוןך ¹² ואtan נום על אפק ועגילים על אזינך ועתרת תפארת בראשך ¹³ ותעדיו זהב וכסף ומלבושךSSI (שש) ומשי ורקמה שלת ודבש ושםן אלחי (אכלת) והיפי במאדר מאדר ותצלחי למלוכה ¹⁴ ויצא לך שם בנוים ביפיך כי כליל הוא בהדריו אשר שמתי עלייך--נאם אדני יהוה ¹⁵ ותבטחו ביפיך ותוני על שמק ותשפכי את תzonותיך על כל עובך לו יהוי ¹⁶ ותקחיו מבנדיך ותעשיך לך במות טלאות ותוני עליהם לא באות ולא יהיה ¹⁷ ובנדי רקמתך ותכסים ושמני וקטרתי נתתי (נתה) לבנייהם ¹⁸ ולהמי אשר נתתי לך שלת ושםן ורכש האכלתיך ונתתיו לפניהם לדריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה ¹⁹ ותקחיו את בניך ואת בנותיך אשר בפניהם ילדת לי ותובחים להם לאכול--המעט מתzonותך (מתzonותיך) ²⁰ ותשחתי את בני ותתנים בהעיר אותן להם ²¹ ואת כל תועבתיך ותzonותיך לא וכרתוי (זכרת) את ימי נעוריך--בהתוותך ערים ועריה מתבוססת ברძק היה ²² ויהי אחרי כל רעתך אווי אוילך נאם אדני יהוה ²³ ותبني לך נב ותעשיך לך רמה בכל רחוב ²⁴ אל כל ראש דרכ בנית רמתך ותתבעבי את יפיק ותפשקו את רגליך לכל עובר ותרבי את תzonותך (תzonותיך) ²⁵ ותוני אל בני מצרים שכנייך נדלוי בשר ותרבי את תzonתך להכעיסני ²⁶ והנה נתתי ידי עלייך ואנגרע חקר ואtan בנפש שנאותיך בנות פלשתים--הנכמלות מדריך זמה ²⁷ ותוני אל בני אשור מבלה שבעתך ותזינים וגם לא שבעת ²⁸ ותרבי את תzonותך אל ארץ כנען כshedימה וגם בזאת לא שבעת ²⁹ מה אמללה לבהיר נאם אדני יהוה--בעשהך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטה ³⁰ בבנותיך נבר בראש כל דרך ורמתך עשית (עשה) בכל רחוב

ובונותיך ⁴⁹ הינה זה היה עון סדרם אחותך גאון שבעת
 לחם ושלות השקט היה לה ולבונותיה ויד עני
 ואביון לא החזיקה ⁵⁰ ותונבהינה ותעשנה תועבה
 לפניו ואסיר אתה נא אשר ראיי ⁵¹ ושמരון חחצ
 חטאיך לא חטא ותרבי את תועבותיך מהנה
 והצדקי את אחותך (אחותיך) בכל תועבתיך אשר
 עשיתו (עשית) ⁵² נם את שאי כלמתק אשר פללה
 לאחותך בחטאיך אשר התעבת מהן תצדקה
 מנק ונם את בושי ושאי כלמתק בצדקהך אחותיך
⁵³ ושבתי את שביתהן-את שבית (שבות) סדרם
 ובונותיה ואת שבית (שבות) שמרון ובונותיה ושבית
 (שבות) שביתיך בתוכנה ⁵⁴ למען תשאי כלמתק
 ונכלמת מכל אשר עשית-בנחנק אתן ⁵⁵ ואחותיך
 סדרם ובונותיה תשבען לקדמתן ושמרון ובונותיה
 תשבען לקדמתן ואת ובונותיך תשכינה לקדמתך
⁵⁶ ולוא היהת סדרם אחותך לשמעה בפיך ביום
 נאונייך ⁵⁷ בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות
 ארם וכל סביבותיה בנות פלשדים השאות אותך
 מסביב ⁵⁸ את זמתך ואת תועבותיך את נשאותים-
 נאם יהוה ⁵⁹ כי כה אמר אדני יהוה ועשה (ועשית)
 אותך כאשר עשית-אשר בזאת אלה להחר בריית ⁶⁰
 זכרתי אני את בריתך אותך בימי נעוריך והקימוט
 לך בירת עולם ⁶¹ זכרת את דרכיך ונכלמתה
 בקחתר את אחותיך הנגדות ממך אל הקטנות
 ממך ונתהי אתה לך לבנות ולא מבירתך ⁶²
 והקימתי אני את בריתך אתך יודיעך והקימוט
 למען תוכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה
 מפני כלמתק-בכפריו לך לכל אשר עשית נאם
 אדני יהוה

17 יהדי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם חוד
 חודה ומישל משל אל בית ישראל ³ ואמרת כה אמר
 אדני יהוה הנשר הנדור נדור הכנפים ארך האבר
 מלא הנוצה אשר לו הרקמה-בא אל הלבנון ויקח

מעל ב' 21 ואת כל מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארים לכל רוח יפרשו וודעתם כי אני יהוה דברתי 22 כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארץ הרמה ונתתי מראש נקוטיו רך אקטף ושתליך אני על הדר גבה ותולו 23 בהר מרים ישראל אשתלו ונשא ענף ועשה פרי והוא לארו אדריך ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף--בצל דליותיו תשכנה 24 וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלה עץ גבה הנגהתו עץ של הובשתי עץ לח והפרחת עץ יבש אני יהוה דברתי ועשתי **18** 21 ויהי דבר יהוה אליו לאמור מה לכם אתם משלים את המשל הזה על ארמות ישראל לאמור אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקחינה 3 חוי אני נאם אדני יהוה אם יהוה لكم עוד משל המשל הזה--בישראל 4 הן כל הנפשות לי הנה נפש האב וכנש הבן לי הנה הנפש החטא היא תמותה 5 ואיש כי יהוה צדיק ועשה משפט וצדקה 6 אל ההרים לא אכל ועיניו לנשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעה לא טמא ואל אשנה נדה לא יקרב 7 ואיש לא יונה--חבלתו חוב ישיב גולה לא יגוז לחמו לרעב יתן וירעם יכסה בנד 8 בנשך לא יתן ותרבית לא יקח--מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש 9 בחקוטי הילך ומשפט שמר לעשות אמת צדיק הוא היה נאם אדני יהוה 10 והוליד בן פרץ שפרק דם ועשה אח מאחד מלאה וזה הוא את כל אלה לא עשה--כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעה טמא 11 עני ואביוון הונה-- גולות גול חבל לא ישיב ואל הגולדים נשא עינוי תועבה עשה 12 בנשך נתן ותרבית לך וחוי לא יהוה את כל התועבות האלה עשה--מות יומת דמי בו יהיה 14 והנה הוליד בן וירא את כל החטא אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן 15 על ההרים לא אכל ועיניו לנשא אל גלולי בית ישראל את

19 ובגלוּלִי מִצְרִים אֶל הַטָּמֵא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם 8 וַיֹּמְרוּ בָּי וְלֹא אָבֶן לְשָׁמֵעַ אֶלְيָה--אִישׁ אֲשֶׁר שָׁקוֹצִי עִינֵיכֶם לֹא הַשְׁלִיכוּ וְאֶת גָּלוּלִי מִצְרִים לֹא עֲזֹבוּ וְאָמַר לְשִׁפְךָ חֲמֹתִי עַלְיהֶם לְכָלֹת אֲפִי בָּהֶם בְּתוֹךְ אֶרְץ מִצְרִים 9 וְאָעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבָלְתִי הַחַל לְעַנִּי אֲגּוּם אֲשֶׁר הַמָּה בָּתוּכֶם--אֲשֶׁר נָודַעַתִּי אֲלֵיכֶם לְעַנִּיהם לְהֹצִיאָם מִאֶרְץ מִצְרִים 10 וְאֲוֹצִיאָם מִאֶרְץ מִצְרִים וְאֲבָבָם אֶל הַמִּדְבָּר 11 וְאַתָּן לְהֶם אֶת חֻקֹּתִי וְאֶת מִשְׁפְּטֵי הַדָּעַת אֲוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲוֹתָם הָאָדָם וְחוּבָה בָּהֶם 12 וְגַם אֶת שְׁבָתוֹתִי נָתַתִּי לְהֶם לְהִווֹת לְאוֹת בְּנֵי וּבְנֵיָהֶם--לְדָעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדְּשָׁם 13 וַיֹּמְרוּ בָּי בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר בְּחֻקֹּתִי לֹא הַלְּכוּ וְאֶת מִשְׁפְּטֵי מַאֲסֹה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶחָם הָאָדָם וְחוּבָה בָּהֶם וְאֶת שְׁבָתוֹתִי חֲלֹלוּ מְאֵד וְאָמַר לְשִׁפְךָ חֲמֹתִי עַלְיהֶם בְּמִדְבָּר--לְכָלֹותם 14 וְאָעַשֵּׂה לְעַנִּיהם 15 וְגַם אֲנִי נְשָׁאָתִי יְדֵי לָהֶם--בְּמִדְבָּר לְבָלְתִי הַבִּיא אֲוֹתָם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי זֶבֶת חַלֵב וּדְבַשׂ--צְבִי הִיא לְכָל הָאָרֶץ 16 יַעֲן בְּמִשְׁפְּטֵי מַאֲסֹה וְאֶת חֻקֹּתִי לֹא הַלְּכוּ בָהֶם וְאֶת שְׁבָתוֹתִי חֲלֹלוּ כִּי אַחֲרֵי גָּלוּלֵיכֶם לְבָם הַלְּךָ 17 וְתָחַס עַיִן עַלְיהֶם מְשָׁחָתָם וְלֹא עָשָׂו יְתִי אֲוֹתָם כֶּלֶת בְּמִדְבָּר 18 וְאָמַר אֶל בְּנֵיכֶם בְּמִדְבָּר בְּחֻקֹּי אֲבוֹתֵיכֶם אֶל תְּלִיכֶם וְאֶת בְּנֵיכֶם אֶל תְּשִׁמְרֹרֶךָ 19 מִשְׁפְּתֵיכֶם אֶל תְּשִׁמְרֹר וּבְגָלוּלֵיכֶם אֶל הַטָּמֵא 20 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּחֻקֹּתִי קָרְשׁוּ וְהִווּ לְאוֹת בְּנֵיכֶם וּבְנֵיכֶם--לְדָעַת כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם 21 וַיֹּמְרוּ בָּי הַבְּנִים בְּחֻקֹּתִי לֹא הַלְּכוּ וְאֶת מִשְׁפְּטֵי שְׁמָרוּ לְעוֹשָׂת אֲוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲוֹתָם הָאָדָם וְחוּבָה בָּהֶם--אֶת שְׁבָתוֹתִי חֲלֹלוּ וְאָמַר לְשִׁפְךָ חֲמֹתִי עַלְיהֶם לְכָלֹת אֲפִי בָּם--בְּמִדְבָּר 22 וְהַשְּׁבָתִי אֶת יְדֵי וְאָעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי--לְבָלְתִי הַחַל לְעַנִּי הַגּוּם אֲשֶׁר הוֹצָאתִי אֲוֹתָם לְעַנִּיהם 23 גַּם אֲנִי נְשָׁאָתִי אֶת יְדֵי לָהֶם--בְּמִדְבָּר

וְאַתָּה שָׁאָקֵנָה אֶל נְשָׁאָתִי יִשְׂרָאֵל² וְאָמְרָתָה מָה אָמַד לְבִיאָה בֵין אֲרִיוֹת רְבָצָה בְּתוֹךְ כְּפָרִים רְבָתָה נָוְרִיה³ וּתְעַלֵּ אֶחָד מְגֻרִיה כְּפָרִיה וַיְלַמֵּד לְטַרְפָּה טְרָף אֲדָם אֶכָּל⁴ וַיִּשְׁמַע אֶליוֹ גַּוִּים בְּשַׁחַתְמָנָתָשׁ וַיַּכְהַבֵּה בְּחָחִים אֶל אֶרְץ מִצְרִים⁵ וַתַּרְא כִּי נָוְנָה אֲבָדָה תָּקוֹתָה וַתַּחַק אֶחָד מְגֻרִיה כְּפָרִיר שְׁמָתָה⁶ וַיַּתְהַלֵּק בְּתוֹךְ אֲרִיוֹת כְּפָרִיר הַיָּה וַיְלַמֵּד לְטַרְפָּה אֲדָם אֶכָּל⁷ וַיַּדְעַ אֶלְמָנוֹתָיו וַעֲרִיָּהָם הַחֲרִיבָה וַתִּשְׁמַע אֶרְץ וּמְלָאָה מִקְולָ שָׁאָנוֹ⁸ וַיַּתְנוּ עַלְיוֹ גַּוִּים סְבִיבָה מִמְּדִינָה וַיַּפְרַשׁ עַלְיוֹ רְשָׁתָם בְּשַׁחַתְמָנָתָשׁ⁹ וַיַּתְהַנֵּה בְּסָגָר בְּחָחִים וַיַּכְהַבֵּה אֶל מֶלֶךְ בְּבָלִי בְּאָהָוָה בְּמִצְדָּה לְמַעַן לֹא יִשְׁמַע קָלוֹן עוֹד אֶל הָרִי יִשְׂרָאֵל¹⁰ אָמַד כִּנְפָן בְּרִמְךָ עַל מִים שְׁתָולָה פְּרִיה וְעַנְפָּה הַוְתָהָה מִמְּרִים רְבִים¹¹ וַיַּהַיּוּ לה מִטוֹּת עוֹז אֶל שְׁבָטִים מְשָׁלִים וְתַגְבֵּה קָומָתוֹ עַל בֵּין עֲבָתִים וַיַּרְא בְּנֵבָהוּ בָּרְבָּ דְּלִיטָה¹² וְתַחַשׁ בְּחִמָּה לְאָרֶץ הַשְּׁלָכָה וְרוֹחָה הַקָּדִים הַוּבִישׁ פְּרִיה הַתְּפִרְקּוּ וַיַּבְשׂוּ מִטָּה עֹזָה אֲשֶׁר אָכַלְתָה¹³ וְעַתָּה שְׁתָולָה בְּמִדְבָּר בָּאָרֶץ צִיה וְצָמָא¹⁴ וַחֲצָא אֲשֶׁר מִמְּטָה בְּרִיהָ פְּרִיה אֲכָלה וְלֹא הִיָּה בָהָ מִטָּה עַז שְׁבָט לְמַשּׁוֹל קִנְהָ הִיא וְתַחַי לִקְנָה

20 וַיַּהַי בָּשָׁנָה הַשְׁבִּיעִית בְּחַמְשִׁי בְּעַשְׂרֵה לְחֶדְשָׁ בָּאוּ אֲנָשִׁים מָזְקִי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֶשׁ אֶת יְהוָה וַיַּשְׁבּוּ לִפְנֵי² וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֶלְיָה אֱלֹהִים³ בְּנֵי אָדָם דָבָר אֶת זְקִנֵּי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָתָם אֶלְהָם כִּי אֲנִי אָמַר לְכָל הַלְּדֹרֶשׁ אֲתִי אֶתְכֶם בָּאַיִם חַי אֲנִי אָמַר לְכָל נָאָמָר אֶתְכֶם יְהוָה⁴ הַתְּשִׁפְטוּ אֶתְכֶם הַתְּשִׁפְטוּ בְּנֵיכֶם אֶת תְּוֻבָּת אֲבוֹתֵיכֶם⁵ וְאָמְרָתָם אֶלְהָם כִּי אֶתְכֶם יְהוָה⁶ בְּיָמֵינוּ הַבָּרוּךְ יְהוָה⁷ לְזֹרַע בֵּית יַעֲקֹב⁸ וְאָוֶדֶעֶל לְהָם בָּאָרֶץ מִצְרִים וְאָשָׁא יְהוָה⁹ יְדֵי¹⁰ לְהָמָר אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ¹¹ נְשָׁאָתִי יְדֵי¹² לְהָם לְהֹזִיאָם מִאֶרְץ מִצְרִים¹³ אֲלֹהִים¹⁴ נְשָׁאָתִי יְדֵי¹⁵ לְהָם לְהֹזִיאָם מִאֶרְץ¹⁶ אֲלֹהִים¹⁷ אֲשֶׁר תַּרְתִּיחַ לְהָם זֶבֶת חַלֵב¹⁸ וּדְבַשׂ¹⁹ צְבִי הִיא לְכָל הָאָרֶץ²⁰ וְאָמַר אֶלְהָם אֶלְהָם אֵישׁ שָׁקוֹצִי עַיִנּוּ הַשְּׁלִיכוּ

להופיע אתם בינוי ולזרות אותם בארץות 24 יען משפטו לא עשו וחקורי מאסו ואת שבתו חיללו ואחריו נלול אבותם היו ענייהם 25 וכן אני נתתי להם חוקים לא טובים ומשפטים-לא יהיה בהם 26 ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשם--למען אשר ידעו אשר אני יהוה 27 לכון דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אבותיהם כי אמר אדני יהוה עוד זאת נדרפו אותי אבותיהם כה אמר אדני יהוה וזה זאת נדרפו אותי אבותיהם במעלם כי מעל 28وابאים אל הארץ אשר נשאתי את ידי לחתה להם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבות וזיבחו שם את זבחיהם ויתנו שם כעס קרבנים וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסיכיהם 29 ואמר אלהם--מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה 30 לכון אמר אל בית ישראל כי אמר אדני יהוה הבדרך אבותיהם אתם נטמאים ואחריו שקוציהם אתם זנים 31 ובשעת מתנותם בהעביר בנייכם באש אתם נטמאים לכל גלולים עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל כי אני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם פנוי יהודה על רוחכם--היו לא תהיה אשר אתם אמרים נזהה כנויים כמשפחות הארץות- לשרת עץ ואבן 33 כי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובבמה שפוכה-املוך עליהם 34 והווצאתו אתכם מן העמים וקובצינו אתכם מן הארץות אשר נפוצתם בס-ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה 35 והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטו אתכם שם פנויים אל פנים 36 כאשר נשפטו את אבותיהם במדבר ארץ מצרים- כן אשפַט אתכם נאם אדני יהוה 37 והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם בירושה הארץ- 38 ובברותי מכמם המרדדים והפושעים כי-מארץ מגורייהם אוציא אורתם ואל אדמת ישראל לא יבוא יודעתם כי אני יהוה 39 ואתם בית ישראל כי

המה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא

21 ויהי דבר יהוה אליו לאמר 2 בן אדם שם פניך אל ירושלים והטף אל מקדשים והנба אל אדמת ישראל 3 ואמרת לאדמת ישראל כי אמר יהוה הני אליך והווצאתך חרבי מתחורה והכרתך ממקץ וrush 4 יען אשר הכרתך ממקץ צדיק ורשע לכן יצא חרבי מתחורה אל כלبشر-מןגב צפון 5 וידעו כלبشر כי אני יהוה הווצאתך חרבי מתחורה לא חשוב עוד 6 ואתה בן אדם האגה בשברון מתנים ובמדרירות תאנה לענייהם 7 והיה כי יאמרו

תתפסו ²⁵ ואתה חלל רשות נשיא ישראל אשר בא יומו בעון קץ ²⁶ כה אמר אדני יהוה הסיר המנצח והרים העטרה זאת לא זאת-השפלת הנבגה והגבגה השפיל ²⁷ עזה עזה אשינה גם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט וננתנו ²⁸ אתה בן אנם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמו ולא חרפתם ואמרת הרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק ²⁹ בחוזות לך שוא בקסם לך כוב-لتת אותך אל צוארי הלי רשיים אשר בא יום בעון קץ ³⁰ השב אל הערבה במקום אשר נבראה בארץ מכרותיך אשפט אותך ³¹ ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיק עלייך ונתתיק ביד אנשים בעירם הראשי משהות ³² לאש תהיה לאכלה דמך יהוה בתוך הארץ לא תוכר כי אני יהוה דברת

22 ויהי דבר יהוה אליו לאמיר ² ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמים והודיעת את כל תועבותיה ³ ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועתה גנילים עליה לטמאה ⁴ בדמך אשר שפcta אשמת ובגלויד אשר עשית טמאת ותקריבי ימיך ותבוא עד שנתויך על כן נתתיק חרפה לנויים וקלסה לכל הארץות ⁵ הקרכות והרכחות מך יתקלטו בך--טמאת השם רבת המהומה ⁶ הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך דם ⁷ אב ואם הקלו בך לגד עשו בעשך בתוכך יתום ואלמנה הונו בך ⁸ קדשי בזיות ואת שבתתי חללת ⁹ אנשי רכילה היו בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך ¹⁰ ערות אב גליה בך טמאת הנדרה ענו בך ¹¹ וואיש את אש רעה עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזומה ואיש את אחתו בת אביו ענה בך ¹² שחר ללחמו בך למען שפך דם נשך ותרביה לסתת ותבצעי רעיך בעשך ואתי שכחת נאם אדני יהוה ¹³ והנה

אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמו עה כי בא ונמס כל לב ורפו כל ידיים וכחתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים-הנה באה ונהייתה נאם אדני יהוה ⁸ ויהי דבר יהוה אליו לאמיר ⁹ בן הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר הרב הרב הוחדה וגממרותה ¹⁰ למען טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל עץ ¹¹ וייתן אתה למרטה להפש בcpf היא הוחדה הרב והיא מרטה להטאותה ביד הווג ¹² זעק והילבן אדם-כי היא היתה בעמי היא בכל נשאי ישראלי מגורי אל הרב היו את עמי לכון ספק אל ירך ¹³ כי בחן-ומה אם נם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה ¹⁴ ואתה בן אדם-הנבא והך כף אל כף ותכפל הרב שלישתה הרב חללים-היא הרב חלל הנדול החדרת להם ¹⁵ למען למוג לב והרבה המכשלים-על כל שעניהם נתתי אחת הרב אה עשויה לברק מעטה לטבח ¹⁶ התאזרחי היומי השמיiliiana ana פניך מעדות ¹⁷ וגמ אניacha כפי אל כפי והניתי חמתי אני יהוה דברתיו ¹⁸ ויהי דבר יהוה אליו לאמיר ¹⁹ ואתה בן אדם שם לך שנים דרכים לבוא הרב מלך בבל-ארץ אחד יצאו שניים ויר ברא בראש דרך עיר בראש דרך תשים-לבוא הרב את רבת בני עמו ואת יהודת בירושלם בצורה ²¹ כי עמד מלך בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים-לקסם קסם קלקל בחצים שאל בתפקידים ראה בכבד ²² בימינו היה הקסם ירושלם לשום קרדים לפתח פה ברצח להרים קול בתרוועה-לשום קרדים על שערם לשפך סללה לבנות דיק ²³ והיה להם קסום (קסם) שוא בעיניהם שבעי שביעות להם והוא מזכיר עון להתפש ²⁴ לכון כה אמר אדני יהוה עין הזורכם עונכם בהגליות פשעיםם להראות הטעאותיכם בכל עליותיכם-יען הזורכם בcpf

הכוויי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך אשר
 היו בתוך ¹⁴ הדיעך לבך אם תחזקנה ידיך לימים
 אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתיך ועשיתיך ¹⁵
 והפיצו אותך בנים וזרותך בארץות והמתמי-
 טמאתק ממק ¹⁶ ונחלתך לך לעיני נום וידעת כי
 אני יהוה ¹⁷ ויהי דבר יהוה אליו לאמור ¹⁸ בן אדם
 היו לי בית ישראל לסוג (לסין) כלם נחשת ובדיל
 אשר כלם ובכל אשר ענבה בכל גלויהם נטמאה
 לבש תכלת פחות וסננים בחורי חמד כלם פרשים
 רכבי סוסים ¹⁹ ותתן תזונתיה עליהם מבחר בני
 עלייה ²⁰ לבן נתניה ביד מאהבה--ביד בני אשור
 אשר ענבה עליהם ²¹ הנה גלו ערותה--בנייה
 ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרנו ותהי שם לנשים
 ושפוטים עשו בה זו ותרא אהותה אהילבה ותשחת
 ענבה מהנה ואת תזונתיה--מזוני אהותה ²²
 אל בני אשור ענבה פחות וסננים קרבים לבשי
 מכלול פרשים רכבי סוסים--בחורי חמד כלם ²³
 וארא כי נטמאה דרך אחד לשתיין ²⁴ ותוסף אל
 תזונתיה ותרא אנשי מתחה על הקיר צלמי כשרדים
 (כבדים) חזקים בששר ²⁵ הנורי אзор במתניות
 סרווחי טבולים בראשיהם--מראה שלשים כלם
 דמות בני בבל כשרדים ארץ מולדתם ²⁶ ותעניב
 (ווענבה) עליהם לмерאה עיניה ותשלח מלאים
 אליהם כסדרימה ²⁷ ויבאו אליה בני בבל למסכוב
 דדים ויטמאו אותה בתזונתיהם וחתמא בם--ותקע
 נפשה מהם ²⁸ ותגלו תזונתיה ותגלו את ערותה ותקע
 נפשי מעלה כאשר נקעה נפשי מעלה אהותה ¹⁹
 ותרבה את תזונתיה לזכור את ימי נעוריה אשר גנטה
 בארץ מצרים ²⁰ ותענבה על פלנשיהם אשר בשער
 חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמותם ²¹ ותפרקדי
 את זמת נעוריך בעשות ממצרים דרייך למען שדי
 נעוריך ²² לבן אהילבה כה אמר אדרני יהוה הנני
 מעיר את מאהביך עלייך את אשר נקעה נפשך מהם
 שתים נשים בנות אם אחת היה ²³ ותזוננה במצרים

הכוויי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך אשר
 היו בתוך ¹⁴ הדיעך לבך אם תחזקנה ידיך לימים
 אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתיך ועשיתיך ¹⁵
 והפיצו אותך בנים וזרותך בארץות והמתמי-
 טמאתק ממק ¹⁶ ונחלתך לך לעיני נום וידעת כי
 אני אדרני יהוה יען היהו כלכם לסוגים לבן
 התני קבץ אתכם אל תוך ירושלים ²⁰ קבצת כספ-
 ונהשת וברזול ועופרת ובديل אל תוך כור לפחת
 עליו אש להנתקיך כו אקבץ באפי ובחמתי והנתמי
 והתכתוי אתכם ²¹ וכנסתי אתכם ונפחתי עליהם
 באש עברתית ונחכתם בתוכה ²² כהחוך כספ בתוך
 כור כן תחכו בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי
 חמתי עליהם ²³ ויהי דבר יהוה אליו לאמור ²⁴
 בן אדם--אמר לה את ארץ לא מטהירה היא לא
 נשמה ביום זעם ²⁵ קשר נבייה בתוכה כארי שואג
 טרפ טרפ נפש אכלו חסן ויקר יקחו--אלמנותיה
 הרבו בתוכה ²⁶ כהנינה חמסו תורה ויחללו קדר-
 בין קדר שלחל לא הבדילו ובין חטמא לטהור לא
 הודיעו ומשבותות העלימו עיניהם ואחל בתוכם
 שריה בקרבה כזאים טרפי טרפ--לשפק דם
 לאבד נפשות למען בצע בצע ²⁸ ונבייה טחו
 להם חפל--חוים שוא וקסמים להם כוב אמרים כה
 אמר אדרני יהוה והוא לא דבר ²⁹ עם הארץ עשו
 עשך גזל וענוי ואכינו הוננו ואת הנר עשקו בלבד
 משפט ³⁰ ואבקש מהם איש נדר ונדר ועמד בפרץ
 לפניו بعد הארץ--לבליyi שחתה ולא מצאתי ³¹
 ואשפיך عليهم זעמי באש עברתוי כליתם דרכם
 בראשם נתתי נאם אדרני יהוה

23 ויהי דבר יהוה אליו לאמור ² בן אדם--
 שתים נשים בנות אם אחת היה ²³ ותזוננה במצרים

והבאותם עליך מסביב ²³ בני בבל וכל כשרדים פקוד וושאע וקווע כל בני אשר אותם בחורי חמד פחות וסננים כלם--שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם ²⁴ ובאו עליך הצען רכב גונגל ובקהל עמים-- צנה ומונן וקובע ישמו عليك סביב ונתיי לפניהם משפט ושפטוך במשפטיהם ²⁵ ונתיי קנאתי בך ועשו אותך בחמה--אפק ואזני יסרו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש ²⁶ והפשיטוך את בגדיך ולקחו כל תפארתך ²⁷ והשבתיז זמתך ממרק ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי ענייך אליהם ומצרים לא תזכיר עוד ²⁸ כי אמר אדני יהוה הנני נתנק ביד אשר שנאת--ביד אשר נקעה נפשך מכם ²⁹ ועשו אותך בשנאה ולקחו כל גיעיך ועזבוק עירם ועריה ונגלה ערות זוניניך זמתך ותונוטיך ³⁰ עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר נטמאת בנלוליהם

וידעתם כי אני אדני יהוה

24 ויהי דבר יהוה אליו בسنة החשיעית בהראש העשרי בעשור לחדש לאמר ² בן אדם כתוב (כתב) לך את שם היום--את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה ³ ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפט הסיר שפט ונם יצק בו מים ⁴ אסף נתחיה אליה כל נוח טוב ירך וכתח' מבחר עצמים מלאי ⁵ מבחר הצאן לקוח ונם דור העצים תחתיה רתח רתחיה נם בשלו עצמיה בתוכה ⁶ לכן כי אמר אדני יהוה אווי עיר הדמים--סיר אשר חלאתה בה ולא נפל עליה נורל ⁷ כי דמה בתוכה היה על צחיה שלע שמחתו לא שפכתה על הארץ לכוסות עליו עפר ⁸ להעלות חמה לנעם נאם נתהי את דמה על צחיח סלע--בלבלתי הכסות ⁹ לכן כי אמר אדני יהוה אווי עיר הדמים גם אני אנדייל המדורה ¹⁰ הרבה העצים הדלק האש התם הבשר והركח

³¹ בדרך אהותך הילכת ונתיי כוסה בידך ³² כי אמר אדני יהוה כוס אהותך תשטי העמeka והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיף ³³ שכرون וינוון תמלאי כוס שמה ושממה כוס אהותך שמרון ³⁴ ישנות אתה ומצית ואת חרישת תנורמי-- ושדייך נתקי כי אני דברתוי נאם אדני יהוה ³⁵ לכן כי אמר אדני יהוה יען שכחת אווי ותשלייכי אווי אחרי גוך וגם את שא זמתך ואת תונוטיך ³⁶ ויאמר יהוה אליו בן אדם התשפטות את אהלה ואת אהליiba והנד להן את תועבותותיהם ³⁷ כי נאפו ודם ביריהן ואת גולליהן נאפו וגם את בניהן אשר ילדו לי העבריו להם לאכללה ³⁸ עוד זאת עשו לי טמאו את מקדרשי ביום ההוא ואת שבתווי חללו ³⁹ ובשחתם את בניהם לנלוליהם ויבאו אל מקדרשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתיו ⁴⁰ ואיך כי תשלהנה לאנשים באים ממරחק--אשר מלך שלוח אליהם והנה בא לאשר רחצת כחלת ענייך

המרתקחה והעכומות ייחרו ¹¹ והעמידה על גחליה רקה למען תחם וחירה נחשתה ונתקה בתוכה טמאת-תחת חלאתה ¹² התאנים הלאת ולא תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה ¹³ בטעמאת זמה יען טהרתויך ולא טהרתו-מטמאתך לא תטהרי עוד עד הניחי את חמוטי בך ¹⁴ אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא אפרע ולא אchos ולא אנחנו כדריכיך שאטך בנפש אל אדמת ישראל ¹⁵ לכן הנני נתיתך את ידי עליך ונתהייך לבג (לבב) לנויים והכרתיך מן העמים והאברתיך מן הארכות אשמידך וידעת כי אני יהוה ¹⁶ כה אמר אדני יהוה יען אמר מוואב ושער הנה לכל הגויים בית יהודה ¹⁷ לכן הנני פתח את כתף מוואב מהערים-מעריו מקצחו צבי ארץ בית היישמלה-בעל מעון וקריתמה (וקריתימה) ¹⁸ לא לבני קדם על בני עמו ונתהייה למורהה למען לא הזכר בני עמו ¹⁹ ובמוואב עשה שפטים והואר צויתי ²⁰ ויאמרו אליו העם הלא תניד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה ²¹ אמר לבייה ישראל כה אמר היה אליל אמר לאמיר ²² אמר עוזם מהמד אדני יהוה הנני מחליל את מקדשי נאו עוזם עוזם ומחליל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עיניכם ומחליל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזbatchם בחרב יפלו ²³ ועשיהם כאשר עשיתך על שפם ולחים אנשים לא תאכל ²⁴ ואדריכם על ראשם ונעליכם ברוגליך-לא תסփדו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ונמהמתם איש אל אחיו והיה יחזקאל לכם לモפת כל אשר עשה תעשה בכואה-וידעתם כי אני אדני יהוה ²⁵ ואתה בן אדם- הלווא ביום קחתי מכם את מעוזם משוש תפארתם את מהמד עיניהם ואת משא נפשם בניםם ובנותיהם נדלות בחוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתהו את נקמתי בם

26 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדר היה

25 ויהי דבר יהוה אליו לאמיר ² בן אדם שם דבר יהוה אליו לאמיר ² בן אדם יען אשר אמרה צר פניך אל בני עמו והנבא עליהם ³ ואמרת לבני על ירושלם האח-נסברה דלותות העמים نسبة עמו שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אליו אמלאה ההרבה ³ לכן כה אמר אדני יהוה יען

הנני עליך צר והעלתי עלייך גוים רבים כהעלות
היהם לנגליו ⁴ ושהתנו חמותה צר והרסו מגדליה
וסחיתו עפרה ממנה וננתתי אותה לצחיח סלע ⁵
משתח חרמים תהיה בתוך הימים--כי אני דברת
נאם אדרני יהוה והויה לבו לנויים ⁶ ובנותיה אשר

אדני יהוה

27 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² אתה בן אנם שא

- על צר קינה ³ ואמרת לוצר הישבתי (הישבת) על
מכואת ים רכלת העמים אל איים רבים כה אמר
אדני יהוה צור את אמרת אני קלילת יפי ⁴ בלב
ימים נבוליך בניך כללו יפיק ⁵ ברושים משניר
בנו לך את כל להחותם אריז מלבנון לקחו לעשות
תרן עלייך ⁶ אלונים מבשן עשו מושטיך קרשך עשו
שן בת אשורים מאוי כהית ⁷ שש ברקמה מצרים
היה מפרשך להוות לך לנש תכלת וארגמן מאוי
אלישה היה מכסך ⁸ ישבי צידון וארוד היה שיטים
לק חכמיך צור היה בך המה חבליך ⁹ זקני נבל
וחכמיה היה בך מהזקי בדרכך כל אניות היה
ומלחיהם היה בך לערב מערבק ¹⁰ פרס ולוד וופט
היו בחילך אנשי מלחתם מן וכובע תלו בך המה
נתנו הדרך ¹¹ ובני ארוד וחילך על חומותיך סביב
ונגדים במנדלותיך היו שלטיהם תלו על חומותיך
סביב-הימה כללו יפיק ¹² חרשisch סחרתך מרוב
כל הון בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו עזובונייך ¹³
יון תבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נשחט
נתנו מערבק ¹⁴ מבית תוגרמה סוסים ופרסים
ופרדים נתנו עזובונייך ¹⁵ בני דדן רכליך איים
רבים סחרתך ידק קרגנות שנ ווהובנים (והובנים)
השיבו אשכרכך ¹⁶ ארם סחרתך מרוב מעשיך בנפק
ארגמן ורכמה ובזין וראמת וכרכך נתנו בעזובונייך
¹⁷ יהודה וארץ ישראל המה רכליך בחתי מניה
ופגנו ודבש ושםן וצרי נתנו מערבק ¹⁸ דמשק
סחרתך ברב מעשיך מרוב כל הון בין חלבון
וצמר צחר ¹⁹ ודן יון מאוזל בעזובונייך נתנו ברזל
עשות קדה וקגה במערבך היה ²⁰ דדן רכלתך

בבנדי חפש לרכבה 21 ערבות וכל נשייאי קדר המה
 סחריו ידק בכרים ואילם ועתודים גם סחריך 22
 רכלי שבא ורעמה המה רכלייך בראש כל בשם
 ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזובנייך 23 חרן וכנה
 רכלייך במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגוני
 ברמים בחבלים חבשים וארזים במרקלהך 25
 אניות תרשיש שרוטיך מערכך ותמלאי ותכבדי
 מואד בלביים 26 בימים הבאים הבאוך הדשטים אתך
 רוח הקדים שברך בלביים 27 הונך ועזובנייך
 מערכך מליחיך וחבליך מהזקיי בדך וערבי
 מערכך וכל אנשי מלחתך אשר לך ובכל קהליך
 אשר בתוך יפלו בלביים ביום מפלתך 28 ל��ול
 עתק חבליך ירעשו מנגורות 29 וירדו מאגניותיהם
 כל חפשי משוט-מלחחים כל חבלוי הים אל הארץ
 יעדמו 30 והשמעו עלייך בקהלם ויעקעו מריה ויעלו
 עפר על ראשיהם באפר יתפלשו 31 והקריחו אליך
 קרחה וחגרו שקים ובכו אליך במר נשפד מר
 32 ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עלייך מי צור
 כדרמה בთוך הים 33 ב策את עזובנייך מימים השבעה
 עימים רבים ברב הוניך ומערכיך העשרה מלבי
 ארץ 34 עת נשברת מימים במעמקי מים מערכך
 וכל קהליך בתוכך נפלו 35 כל ישבוי האיים שממו
 עלייך ומכליהם שערו שער רעמו פנים 36 סחרים
 בעימים שركו عليك בלהות היהת ואיןך עד עולם

28 יהי דבר יהוה אליו לאמר 2 בן אדם אמר
 לנגיד צר כי אמר אדני יהוה יען נגה לך ותאמיר
 אל אני-מושב אלהים ישבתי בלב ימיים ואותה
 אדם ולא אל וחתן לך כלב אלהים 3 הנה חכם
 אתה מדנאלא (מדנאלא) כל סתום לא עמנואך 4
 בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותשוע זהב
 וכסף באוצרותיך 5 ברב חכמתך ברכלתך הרביה
 חילך ויגבה לך בלבך בחילך 6 لكن כי אמר אדני

15 מן הממלכות תהיה שפלה ולא תנתנשא עוד על הגנים והמעתפים-לבalto רדות בנים¹⁶ ולא יהיה עוד לבית ישראל למבחן מוציר עון בפנותם אחיהם וידעו כי אני אדרני יהוה ¹⁷ וויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר ¹⁸ בן אדם נבוכדראצ'ר מלך בכל העבד את חילו עבדה גדולה אל צר--כל ראש מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו ולהילו מצר על העבדה אשר עבד עלייה ¹⁹ לכן כה אמר אדרני יהוה הנני נתן לנבוכדראצ'ר מלך בבל את ארץ מצרים ונsha המנה ושלל שללה ובזו בזה והיתה שכר לחילו ²⁰ فعلתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדרני יהוה ²¹ ביום ההוא אצמיה קרון לבית ישראל ולך את פתחו פה בתוכם וידעו כי אני יהוה

30 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם-הנба ואמרת כה אמר אדרני יהוה הילילו זה ליום ³ כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה ⁴ וכאה חרב למצרים והיתה חלה בכווש בנפל חלל למצרים ולקחו המונה ונחרסו יסודותיה ⁵ כושופוט ולוד וכל הארץ וכוב ובני ארץ הברית-אתם בחרב יפללו ⁶ כה אמר יהוה ונפלו סמכיו מצרים ירד נאון עזה מנגד סונה בחרב יפללו בה-נאם אדרני יהוה ⁷ ונশמו בתחום ארצות נשות יהוה בתה אש למצרים ונשברו כל עורייה ⁸ ביום ההוא יצא מלאכים מ לפני בזים להחריד את כוש בתה והיתה חלה בהם ביום מצרים כי הנה באה ¹⁰ כה אמר אדרני יהוה והשבתי את המון מצרים ביד נבוכדראצ'ר מלך בבל ¹¹ וזה ועמו אותו ערי צ'נוים-mobaim לשחת הארץ והריקו חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל ¹² ונשתבי את שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכוורתם והוא שם מלוכה שפלה

הגויים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעברי ליעקב ²⁶ וישבו עליה לבטה ובנו בתיים ונטעו כרמיים וישבו לבטה בעשו שפטים בכל השאותם אתם מסביבותם-וידעו כי אני יהוה אלהיהם

29 בשנה העששית בעשרי שנים עשר לחדר- היה דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם-שים פניך על פרעה מלך מצרים והנба עלייו ועל מצרים כלה ³ דבר ואמרת כה אמר אדרני יהוה הנני עלייך פרעה מלך מצרים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארו ואני עשיתני ⁴ ונתתי חיים (חיים) בלחיך וההבקתי דנת יאריך בקששתיך והעליתיך מותך יאריך ואת כל דנתה יאריך בקששתיך תדבק ⁵ וננטשתיך המדבירה אותה ואת כל דנתה יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ-לחות הארץ ולעוף השמים נתתיק לאלה ⁶ וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל ⁷ בחתפש בר בכפר (בכף) תרוץ ובקעת להם כל כתף ובהשען עלייך תשבר והעמדת להם כל מתנים ⁸ לכן כה אמר אדרני יהוה הנני מביא עלייך חרב והכרתי מך אדם ובכמה ⁹ והויה ארץ מצרים לשמה וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לוי ואני עשיתני ¹⁰ לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שסמה מנגד וריגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה ¹¹ ונתתי את ארץ מצרים שסמה בתחום ארץות נשמות ועריה בתחום ערים מהרבבות תהין שסמה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בנוים וזריתם בארצות ¹³ כי אמר אדרני יהוה מקץ ארבעים שנה אקbez את מצרים מן העמים אשר נפכו שסמה פתרוס על ארץ מכוורתם והוא שם מלוכה שפלה

והשמותי ארץ ומלאה ביד זרים--אני יהוה דברת¹³ כה אמר אדני יהוה והאברתי גלולים והשבתי אלילים מנפנ' נשיא מארץ מצרים לא יהוה עוד נתתי יראה בארץ מצרים¹⁴ והשمتית את פרטוס נתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנה¹⁵ ושפכתי חמתו על סין מעוז מצרים והכרתית את המון נא¹⁶ נתתי אש במצרים--חול תחילה (תחול) סין ונא תהיה להבקע ונפ צרי יומם¹⁷ בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה¹⁸ ובתחפנס השך היום בשברי שם את מותת מצרים ונשבת בה נאון עזה היא ענן יסנה ובנותיה בשבי תלכנה¹⁹ ועשיתי שפטים במצרים יודעו כי אני יהוה²⁰ ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר²¹ בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לחתת רפאות לשים חתול לחבשה לחזקה--להחפש בחרב²² לנ' כי אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את החרב מיד²³ והפיצו את מצרים והפלתי את החרב בדור²⁴ והזקתי את זרעות מלך בבל ונחתתי את חרבבי בידו ושברתי את זרעו פרעה ונתק נאקות חלל לפניו²⁵ והחזקתי את זרעות מלך בכל זורעות פרעה תפינה יודעו כי אני יהוה בתתי חרבבי ביד מלך בכל נטה אותה אל ארץ מצרים²⁶ והפיצו את מצרים בנויים וזריהם בארצות²⁴ והזקתי את זרעות מלך בבבל ונחתתי את חרבבי בידו ושברתי את זרעו כה אמר אדני יהוה ביום

רדחו שאלת האבלתי כסתי עליו את תחום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקרד עליו לבנון וככל עצי השדה עליו עלפה¹⁷ (Sheol h7585) 16 מוקול מפלתו הרעתינו נוים בהורדי אותו שאלת האה שאלת יורד בור יונחמו בארץ תחתית כל עצי עדן--מבחור וטוב לבנון כל שני מים (Sheol h7585)¹⁷ גם הם אותו ירד שאלת--אל חללי חרב זרעו ישבו בצלו בתוך נוים¹⁸ (Sheol h7585) אל מי דמיות כהה בכבוד ובנדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את חללי חרב--הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה

31 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר² בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמיות בנדרך³ והנה אשור ארו לבנון יפה ענף וחרש מצל--ונגבה קומה ובין עבותים הייתה צמרת⁴ מים נדלותו תהום רמנתהו את נהרתיה הלק סביבות מטהה ואת תעלתיה שלחה אל כל עצי השדה⁵ על כן

ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש ערלים 20 בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משבו 21 ידברו לו אל נברים מותק שאול--את עורי ירדו שכבו הערלים חללי חרב קברתו כולם חללים הנפלים בחרב 22 שם אשור וכל קהלה סביבות (Sheol h7585) קברתו כולם חללים הנפלים בחרב אשר נתנו קברתה בירכתו בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חיות בארץ חיים 24 שם עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתית אשר נגנו תחתם בארץ חיים ושאו כלמתם את יורדי בור 25 בתוך חללים נתנו משכבה בכל המונה--סביבות קברתה כלם ערלים חללי חרב כי נתן תחתם בארץ חיים ושאו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתנו שם משך תבל וכל המונה סביבות קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו תחתם בארץ 27 ולא ישכבו את נברים נפלים מעrelsים אשר ירדו שאול בכל מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם--כי תחת נברים בארץ חיים (Sheol h7585) 28 ואתה בתוך נבריהם אורה או רם מפלתק 29 ובבבון כה אמר אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך 12 בחרבות נברים אפיל המונך ערי צי נוים כלם ושדרו את גאון מצרים ונשמד כל המונה 13 והאבדתו את כל בהמה מעלים רבים ולא תמלחם רגל אדם עוד ופרשנות בהמה לא תדרלים 14 או אשקייע מימייהם ונחרבות כשםן אוליך--נאם אדני יהוה 15 בתתי את ארץ מצרים שמה ונסמה הארץ מלאה--בחכויות את כל יוושבי בה וידעו כי אני יהוה 16 קינה היא פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה 32 כי נתתי את קבוננו בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה 17 וכי היה בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדרש היה דבר יהוה אליו לאמר 18 בן אדם--נהה על המון מצרים והורדתו אותה ובנות נוים אדרם אל ארץ תחתית--את יורדי בור 19 מי נעמת רודה והשכבה את

באחד לחדר היה דבר יהוה אליו לאם אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרה אליו כפיר נוים נדמית אתה תנאים בימים ותנה בנחרותיך ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם 3 כה אמר אדני יהוה ופרשתי عليك את רשתיך בקהל עמים רבים והעלוק בחרמי 4 ונשתיך בארץ על פני השדה אטילך והשכני עלייך כל עוז השמיים והשביעתי מנק חות כל הארץ 5 ונתחז את בשיך על ההרים ומלאתי הגאות רמותך 6 והשיקותי ארץ צפתך מדמך אל ההרים ואפקום יملאון מנק 7 וכיסותי בכבודך שמיים והקדratio את ככוביהם שמש בענן אכsono וירח לא אייר אורו 8 כל מאורי או רם שמיים אקדירים عليك ונתחז השם אדרכ נאם אדני יהוה 9 והכעשתי--לב עמים רבים בהבאי שברך בנויים על ארצאות אשר לא ידעתם 10 והשם

ישערו عليك שער בעופפי חרבך על פניהם וחרדו לרוגעים איש לנפשו ביום מפלתק 10 כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך 12 בחרבות נברים אפיל המונך ערי צי נוים כלם ושדרו את גאון מצרים ונשמד כל המונה 13 והאבדתו את כל בהמה מעלים רבים ולא תמלחם רגל אדם עוד ופרשנות בהמה לא תדרלים 14 או אשקייע מימייהם ונחרבות כשםן אוליך--נאם אדני יהוה 15 בתתי את ארץ מצרים שמה ונסמה הארץ מלאה--בחכויות את כל יוושבי בה וידעו כי אני יהוה 16 קינה היא פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה 32 כי נתתי את קבוננו בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה 17 וכי היה בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדרש היה דבר יהוה אליו לאמר 18 בן אדם--נהה על המון מצרים והורדתו אותה ובנות נוים אדרם אל ארץ תחתית--את יורדי בור 19 מי נעמת רודה והשכבה את

לصفה 3 ו/orאה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם 4 וושמע השם עת קול בא אליו הפליט מירושלים לאמר הכתה העיר 22 ויד יהוה הייתה אליו עבר לפנוי בו הפליט ופתח את פי עד בו אל בCKER ופתח פיו ולא נאלמי עוד 23 ויהיו דבר יהוה אליו לאמר 24 בן אדם ישבי החרבות האלה על אדמת ישראל אמרם לאמר אחד היה אברם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ לモرشה 25 לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשאו אל גלוייכם-ודם תשפכו והארץ תירשו 26 עמדתם על הרכבים עשיתן מועבה ואיש את אשת רעהו טמאם והארץ תירשו 27 כה תאמר אלהם כה אמר אדני יהוה כי אני אם לא אשר בחורבות בחרב יפלו ואשר על פני השדה לחייה נתתיו לאכלו ואשר במצדות ובמערות בדבר ימותו 28 ונתתי את הארץ שמה ומשמה ונשבת נאון עזה ושםנו הרי ישראל מאין עובר 29 וידעו כי אני יהוה בתה את הארץ שמה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו 30 ואתה בן ארם-בני עמק הנדרבים בר אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר חד את אחד איש את אחיו לאמר באנו ושמעו מה הדבר היוצא מאת יהוה 31 ויבואו אליו כמכואם וישבו לפניו עמי ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו כי עניים בפייהם המה עשים אחרי בצעם לבם הלק 32 וזה נך להם קשר ענבים יפה קול ומטב נון ושמעו את דבריך ועשים אינם אותם 33 ובבאה הנה בא-- וידעו כי נביא היה בתוכם 34 וכי דבר יהוה אליו לאמר 2 בן הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה רעי ישראל אשר היו רעים אותם-- הלוא הצאן ירעו הרעים 3 את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו 4 את הנחלות לא חזקתם ואת החוללה לא רפאתם

בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדרש--לנלותנו השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחחו--דמו בראשו יהוה 5 את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו היה והוא נזהר נפשו מלט 6 ו/orאה כי יראת החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נשפ-הוא בעונו נלקח ודמו מיד הصفה אדרש 7 ואתה בן אדם צפה נתזיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם מנני 8 באמרי לשע רשות מוות ימות ולא דברת להזהיר רשות מדרכו--הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש וגאותה כי הזורת רשות מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו--הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת 10 ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאינו עליינו ובם אנחנו נמיים ואיך נזהה 11 אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אהפץ במות הרשות כי אם בשוב רשות מדרכו וחייה שובו מדריכיכם הרעים ולמה תמותו--בית ישראל 12 ואתה בן אדם אמר אל בני עמק צדקה הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הדרשע לא יצליח ביום שבו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה--בום חטאינו 13 באמרי לצדיק היה יהוה והוא בטח על צדקותו ועשה על-כל צדקהו לא תוכרנה ובועלו אשר עשה בו ימות 14 ובאמרי לרשע מוות תמות ושב מחטאינו ועשה משפט וצדקה 15 חבל יшиб רשע נולה ישלם בחוקות החיים הlek לבליה עשות על-חו י היה לא ימות 16 כל חטאינו אשר חטא לא תוכרנה לו משפט וצדקה עשה היה היה 17 ובאמרי בני עמק לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן 18 בשוב צדיק מצדקהו ועשה על-ומת- בהם 19 ובשוב רשות מרשע ועשה משפט וצדקה- עליהם הוא יהיה 20 ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכו אשפט אתכם בית ישראל 21 וייה

ולנשברת לא חשבתם ואת הנדרחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשتم ובחזקת רדייהם אתם ובפרק 5 ותפוצינה מבלתי רעה ותהיינה לאכלה לכל חיה רעה אחד ורעה אתה-את עבדי דוד הוא ירצה עוד לבו ושפטתי בין שה לשאה ²³ והקמתי עליהם השדה ותפוצינה ⁶ ישנו צאני בכל הארץ ועל כל גבעה רמה ועל כל פניו הארץ נפכו צאני ואין דורש ואין מבקש ⁷ וכן רעים שמעו את דבר יהוה חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היהות צאני לבו ותהיינה צאני לאכלה לכל חיה השדה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני וירעעו הרעים אותם ואת צאני לא רעו ⁸ וכן הרעים---שמעו דבר יהוה נטה אוותם וסביבות נבעתי ברכה והורחת נטה הנשא בעתו נשמי ברכה יהיו ²⁷ ונתן עין השדה את פריו והארץ תתן יבולחה והוא על אדמותם לבטה וידעו כי אני יהוה בשברי את מטעותם עלם והצלתיהם מיד העברים בהם ²⁸ ולא יהיו עוד בו לנוים וחית האرض לא תאכלם וישבו לבטה ואני מהריד ²⁹ ודרשתי את צאני ובקרתיהם ¹² כבקרת רעה עדרו בארץ ולא ישאו עוד כלמת הנזום ³⁰ וידעו כי אני יהוה אלהיהם---אתם והנה עמי בית ישראל---נאם אדני יהוה ³¹ ואתэн צאני צאן מרעיטוי אדם אתם אני לאליהם---נאם אדני יהוה

35 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שם פניך על הר שער והנבה עליי ³ ואמירתך לו כה אמר אדני יהוה התני אליך הר שער ונטתי ידי عليك ונחתק שמנה ומשמה ⁴ עיריך הרבה אשימים אתה שמנה תהיה וידעת כי אני יהוה ⁵ יען היהות לך איבת עולם ותגנ את בני ישראל על ידי חרב-בעת אידם בעת עון קץ ⁶ וכן אני נאם אדני יהוה כי לדם עשהך ודם ירדף אם לא רם שנאתך ודם ירדף ⁷ ונתתי את הר שער לשמנה ומשמה והכרתי ממוני עבר ושב ⁸ ומלאתי את הריו חללו נבעזיך וגיאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפללו בהם ⁹ שמנות עולם אתנק ועריך לא תשכנה (תשכונה) וידעתם כי אני יהוה ¹⁰ יען אמרך את שני הגוים ואת שתי הארץות לי תהינה---וירשנו

ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ ¹⁴ במרעה טוב ארעה אתם ובחרוי מרים ישראל יהיה נוהם שם תרכזנה בנהוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל ¹⁵ אני ארעה צאני ואני ארביבים נאם אדני יהוה ¹⁶ את האבדת אבקש ואת הנדרחת אשיב ולנשברת אחכש ואת החוללה אחזוק ואת השמנה ואת ה choke אשמוד ארענה במפט ¹⁷ ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה התני שפט בין שה לשאה לאלים ולעתודים ¹⁸ המעת מכמם המרעה הטוב תרעו-ויתר מריעיכם תרמסו ברגוליכם ומשקע מים תשטו-ואת הנוטרים ברגליקם תרפשו ¹⁹ וצאני---מרמס רגוליכם תרעינה ומרפס רגוליכם תשתינה ²⁰ וכן כה אמר אדני יהוה---אליהם התני אני---ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה ²¹ יען בצד ובכחף תחדפו

הבניה וויהרביות עלייכם אדם ובכמה ורבו ופרו
 והושבתי אתכם כקדמותיכם והישבתי מראשתיכם
 וידעתם כי אני יהוה ¹² והולכתי עלייכם אדם את
 עמי ישראל לירשך והיתה להם למחלה ולא תוספ
 עוד לשכלם ¹³ כה אמר אדני יהוה יען אמרים
 לכם אכלת אדם ATI (את) ומשבצת גויך (גוייך)
 היהת ¹⁴ לכן אדם לא תאכלי עוד גויך (גוייך)
 לא תכשילי (תשכלי) עוד--נאם אדני יהוה ¹⁵ ולא
 אשמייך עוד כלמת הגוים וחרפת עמיים לא
 תשאי עוד גויך (גוייך) לא תכשילי עוד נאם אדני
 יהוה ¹⁶ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ¹⁷ בן אדם ביה
 ישראל ישבים על ארמותם ויטמאו אותה בדרכם
 ובעליהם כטמאת הנדה הייתה דרכם לפני ¹⁸
 ואשפיך חמותי עליהם על הדם אשר שפכו על
 הארץ ובגלויליהם טמאה ¹⁹ ואפיין אתם בנויים
 ויזרו בארצות כדרכם וכבעליהם שפטים ²⁰
 ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי.
 באמור להם עם יהוה אלה ומארציו יצאו ²¹ ואחמל
 על שם קדשי אשר חללו בית ישראל בנוים אשר
 באו שמה ²² לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני
 יהוה לא למענכם אי עשה בית ישראל כי אם
 לשם קדשי אשר חלلتם בנויים אשר בהם שם
²³ וקידשתי את שמי הנadol המחולל בנויים אשר
 חלلتם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני
 יהוה בהקדשיכם בכם לעיניהם ²⁴ ולקחתי אתכם
 מן הגוים וקבעתי אתכם מכל הארץ והבאות
 אתכם אל ארמותכם ²⁵ וזרקתי עלייכם מים טהורין
 וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלויליכם אטהר
 אתכם ²⁶ וננתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתון
 בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם וננתתי
 לכם לבبشر ²⁷ ואת רוחיי אתון בקרבכם ועשיתי
 את אשר בחקי תלכו ומשפטוי תשמרו ועשיתם
²⁸ ויישבתם בארץ אשר נתתי לאביכם והייתם

יהוה שם היה ²⁹ לכן חי אני נאם אדני יהוה
 ועשיתי כאמור וכקנאתי אשר עשיתה משנאותיך
 במנוודתך בם כאשר אשפטך ³⁰ וידעת כי אני
 יהוה שמעתי את כל נאצחותך אשר אמרת על הר
 ישראל לא אמר שמה (שםמו) לנו נתנו לאכלת ³¹
 תגדילו עלי בפייכם והעתרתם עלי דבריכם אני
 שמעתי ³² כה אמר אדני יהוה כשם כל הארץ
 שמה מה עשה לך ³³ כשמחתך לנחלת בית ישראל
 על אשר שמה--כן עשה לך שמה תהיה ה
 שער וכל אדורם כליה וידעו כי אני יהוה

36 וְאַתָּה בֶן אָדָם הַנּוֹבָא אֶל הָרִי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָת-
הָרִי יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ דְבַר יְהוָה ² כִּי אָמַר אָדָנִי
יְהוָה יֻנָּצֵל אֶמְרָת הָאוּבָע עַל יְכִינָת הָאָח וּבְמִזְרָח עַל-
לְמִזְרָח הַיְהָוָה הַיְהָוָה לְנָנוּ ³ לְכָן הַנּוֹבָא וְאֶמְרָת כִּי אָמַר
אָדָנִי יְהוָה יֻנָּצֵל בַּיּוֹנָה שְׁמֹת וְשָׁאָף אֶתְכֶם מִסְבֵּב
לְהַיְהָוָה מִזְרָח לְשָׁאָרִית הַגּוּם וְתַעֲלוּ עַל שְׁפָת
לְשׁוֹן וְדָבַת עַמּוֹ ⁴ לְכָן הָרִי יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ דְבַר
אָדָנִי יְהוָה כִּי אָמַר אָדָנִי יְהוָה לְהַרְיָם וּלְגַבְעֹות
לְאַפִּיקִים וּלְגַנְאֹיות וּלְחַרְבוֹת הַשְּׁמָמוֹת וּלְעָרִים
הַנּוֹזְבָּות אֲשֶׁר הָיוּ לְבָז וּלְלַעֲגָן לְשָׁאָרִית הַגּוּם
אֲשֶׁר מִסְבֵּב ⁵ לְכָן כִּי אָמַר אָדָנִי יְהוָה אָם לְאָ
בָּאֵש קְנָאֹתִי דְבָרְתִּי עַל שָׁאָרִית הַגּוּם וּלְאָדוֹם
כֹּל אֲשֶׁר נָנוּ אֶת אֶרְצִי לָהּ לְמִזְרָח בְּשִׁמְמָתָה
כֹּל לְבָב בְּשַׁאֲטָנָפֶשׁ -לְמַעַן מִגְרָשָׁה לְבָז ⁶ לְכָן
הַנּוֹבָא עַל אֶדְמָת יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָת לְהַרְיָם וּלְגַבְעֹות
לְאַפִּיקִים וּלְגַנְאֹיות כִּי אָמַר אָדָנִי יְהוָה הַנִּי בְּקְנָאֹתִי
וּבְחִמְתִּי דְבָרְתִּי יֻנָּצֵל כָּל מִזְרָח גּוּם נְשָׁאתָם ⁷ לְכָן
כִּי אָמַר אָדָנִי יְהוָה אַנְיָנִי נְשָׁאתִי אֶת יְדִי אָם לְאָ
גּוּם אֲשֶׁר לְכָם מִסְבֵּב הַמָּה כָּל מִזְרָח יְשָׁאוּ ⁸
וְאַתָּם הָרִי יִשְׂרָאֵל עַנְפָּכֶם תַּעֲנִפְכֶם וּפְרִיכֶם תַּשְׁאֹו לְעַמִּי
יִשְׂרָאֵל כִּי קָרְבָּו לְבָז ⁹ כִּי הַנִּי אֶלְכִים וּפְנִינוּ
אֶלְכִים וּנְעַבְרָתָם וּנְזַרְעָתָם ¹⁰ וּהַרְבִּיתִי עַל יְכִינָת
אָדוֹם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּלְהָ וּנְשָׁבוּ הַעֲרִים וּלְחַרְבוֹת

ל' לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים ²⁹ והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקרأتي אל הדן והרבינו אתו ולא אתן עליכם רעב ³⁰ והרבותי את פריו בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מאրבע רוחות באי הרוח ופחית בהרגונים האלה ויהיו ³¹ והגבאותי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויהיו יועמדו על רגליהם--חיל גדוול מادر מادر ³² ויאמר אליו בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל מהה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואברדא תקותנו--גוזנו לנו ³³ לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתו אתכם מCKERותיכם עמי והבאתי אתכם על עמי ³⁴ ונחת רוחיכם בחום וחיותם והנחתו אתכם על אדרמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתוי ועשיתי--נאם יהוה ³⁵ ויהי דבר יהוה אליו ³⁶ אתה בן אדם קח לך עץ אחד וכותב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ אחד וכותב עליו ליעסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו ³⁷ וקורב אתם אחד אל אחד לך--לעץ אחד והוא לאתרים בידך ³⁸ וכאשר אמרו אליו בני עמד לאמר הלא תניד לנו מה אלה לך ³⁹ דבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לך את עץ יוסוף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו ונחתו אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והוא אחד בידי ⁴⁰ והוא העצים אשר חכתב עליהם בידך--לעיניהם ⁴¹ ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אנילקח את בני ישראל מבין הגנים אשר הלקו שם וקבעתי אותם מסביב והבאתי אותם אל אדרמתם ⁴² ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ בחריין ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה (יהו) עוד לשני גנים ולא יצחו עוד לשתי מלכות עוד ⁴³ ולא יטמאו עוד בגוליהם ובשכונותיהם ובכל פשעיהם והושעתי אותם מכל העצמות עצם אל עצמו ⁴⁴ וראיתי והנה עליהם

37 היה עלייך יהוה וויצו אני ברוח יהוה וניחני בתוך הקבעה והיא מלאה עצמות ² והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הקבעה והנה יבשות מאד ³ ויאמר אליו--בן אדם התהיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת ⁴ ויאמר אליו הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם--העצמות היבשות שמעו דבר יהוה ⁵ כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח--וחיותם ⁶ ונחת עלייכם נידים והעלתי עלייכם בשר וקרמתי עלייכם עור ונתי בכם רוח וחיותם וידעתם כי אני יהוה ⁷ ונבאתי כאשר צויתי והוא קול כהנבא והנה רعش ותקרכו עצמות עצם אל עצמו ⁸ וראיתי והנה עליהם

מננים עשה מקנה וקניין ישבי על תבור הארץ ¹³
שבא ודדן וסחריו תרשיש וכל כפירה יהאמרו לך
ההלשלל שלל אתה בא הלבו בו הקהלה קלהך--
לשאות כסף וזהב לקחת מקנה וקניין לשולל שלל
נדול ¹⁴ לכון הנבא בן אדם ואמרת לנו מה אמר
אדני יהוה הלווא ביום ההוא בשבעת עמי ישראל
לבטה-תדע ¹⁵ ובאת ממקומך מירכתי צפון--אתה
ועמים רבים אתה רכבי סוסים כלם קהל נדול
וחיל רב ¹⁶ וועלית עלי עמי ישראל כען לבסות
הארץ באחריות הימים תהיה והבאותיך על ארצי
למען דעת הגויים אני בהקדשי ברק לעינייהם גונ
כה אמר אדני יהוה אתה הוא אשר דברת**י**

בימים קדמנים ביד עבדי נבאי ישראלי הנבאים
בימים ההם שנים--להביא אותך עלייהם ¹⁸ ויהיה
ביום ההוא ביום בוא גונ על אדמת ישראל--נאם
אדני יהוה תעלת חמתי באפי ¹⁹ ובקנאי באש
ערתוי דברתיך אם לא ביום ההוא יהוה רعش נדול
על אדמת ישראל ²⁰ ורעשו מפני דני הים ועופ
השמיים וחיה השדה וכל הרמש הרמש על האדמה
וכל האדם אשר על פניו האדמה ונחרסו החרטים
ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול ²¹ וקרatoi
עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש
באהיו תהיה ²² ונשפטתיך אתו בדבר ובגדים ונשימים
שוטףوابני אלגビיש אש וגפרית אמטיר עליו ועל
אנפיו ועל עמים רבים אשר אותו ²³ והתגנדי
והתקדשתי ונודעתי לעיני גויים רבים יידעו כי אני
יהוה

39 ואתה בן אדם הנבא על גונ ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנני אלקיך גונ--נשיא ראש משך ותבל
ושובבתיך ושותאתק והעליתיך מירכתי צפון
והבאותיך על הרי ישראל ³ והכיתוי קשתך מיד
شمואלק וחציך מיד ימינך אפילו ⁴ על הרי ישראל
תפול אתה וכל אנפהיך ועמים אשר אתה לעיט

מושבותיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והוא
לי עם ואני אהיה להם לאלהים ²⁴ ועבדי דוד
מלך עליהם ורואה אחד יהיה לכלם ובמשפט
ילכו וחותמי ישרמו ועשו אותם ²⁵ וישבו על הארץ
אשר נתתי לך יעקב אשר ישבו בה אבותיכם
וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם
ורוד עבדי נשיא להם לעולם ²⁶ וכרתתי להם ברית
שלום ברית עולם יהיה אתם ונתתים והרבויות
אתם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם ²⁷ ויהיה
משכני עליהם והייתי להם לאלהים ומה יהו לי
לעם ²⁸ וידעו הגויים כי אני יהוה מקדש את ישראל--
ב להיות מקדשי בתוכם לעולם

38 ויהי דבר יהוה אליו לאמר ² בן אדם שים
פניך אל גונ ארץ המנוגן--נשיא ראש משך ותבל
והנבא עלייך ³ ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני
אליך גונ--נשיא ראש משך ותבל ⁴ ושובבתיך ונתתי
חחיהם בלחיך והוציאתי אותך ואת כל חילך סוסים
ופרשיהם לבשי מכלול כלם--קהל رب צנה ומגן
תפשי הרבות כלם ⁵ פרס כוש ופוט אתם כלם
מגן וכובע ⁶ גמר וככל אנפהיך--בית תוגרעה ירכתי
צפון ואת כל אנפיו עמים רבים אותך ⁷ והכן והכן
לך--אתה וכל קהילך הנkehלים עלייך והייתה להם
למשמר ⁸ מימים רבים תפקד--באחריות דשנים
תבוא אל ארץ משובבת מהרב מקבצת מעמים
רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד
והיא מעמים הוצאה ויישבו לבטה כלם ⁹ וועלית
כשהה תבוא כען לבסות הארץ תהיה--אתה וכל
אנגפיק ועמים רבים אותך ¹⁰ כה אמר אדני יהוה
והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבך וחושבת
מחשבת רעה ¹¹ וואמרת אלה על ארץ פרזות--
אכוא השקטים ישבי לבטה כלם ישבים באין חומה
ובריח ודלתיהם אין להם ¹² לשולל שלל ולבו בו--
להשיב ידך על הרבנות נשבות ואל עם מסף

צפור כל כנף וחית השדה נתתיק לאכללה 5 על פניו השדה תפול כי אני דברתני נאם אדרני יהוה 6 ושלחתיו אש במגנו ובישבי האים לבטה וידעו כי אני יהוה 7 ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אהיל את שם קדשי עוד וידעו הגויים כי אני יהוה קדוש בישראל 8 הנה באה ונהייה נאם אדרני יהוה הוא היום אשר דברתני 9 ויצאו ישבו ערי ישראל ובעירו והשיקו בנשך וממן וצנה בקשת ובחצאים ובמקל ייד וברמיה ובעירו בהם אש שבע שנים 10 ולא ישאו עצים מן השדה ולא ייחטבו מן היערדים--כי בנשך יבערו אש ושללו את שליהם ובזזו את בזוזיהם--נאם אדרני יהוה 11 והיה ביום ההוא את לנוגן מקום שם קבר בישראל ני העברים קדמת הימים וחסמת היא את העברים וקבעו שם את נוג ואות כל המונה וקרו ניא המון נוג 12 וקברות בית ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדשים 13 וקבעו כל עם הארץ והוא להם לשם--יום הכבדי נאם אדרני יהוה 14 ואנשי תמייד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה--מקצתה שבעה חדשים יחקרו 15 ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצל ציון--עד קברו אותו המקברים אל ניא המון נוג 16 וכן שם עיר המונה וטהרו הארץ 17 ואתה בן אדם כה אמר אדרני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחו אשר אני זבח לכם זבח גודול על הריו ישראל ואכלתם בשר ושתיותם דם 18 בשר גבורים האכלו ודם נשאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי بشן כלם 19 ואכלתם הלב לשבעה ושתיתם דם לשכرون מזבחיך אשר זבחתי לכם 20 ושבעתם על שלחני סוס ורכב גיבור וכל איש מלחה-נאם אדרני יהוה 21 וננתתי את כבודי בגויים וראו כל הגויים את משפטך אשר עשית ואת ידי אשר שמת

נאם אדרני יהוה
40 בעשרים וחמש שנה לגולתו בראש השנה בעשור לחדר באربع עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר--בעצם היום הזה הייתה עלי יד יהוה ויבא אליו שם 2 במראות אלהם הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר נבה מאד ועליו כמנה עיר מנגב 3 ויביא אותו שם והנה איש מראתו כمرאה נחשת ופתיל פשטים בידיו וקנה המדה והוא עמד בשער 4 ודבר אליל האיש בן אדם ראה בעיןיך ובאזוריך שמע ושים לך לכל אשר אני מראה אותך--כי למען הראותה הבאתה הנה הנדר את כל אשר אתה ראה לבית ישראל 5 ותנה חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימדר את רחוב הבניין קנה אחד וקומה קנה אחד 6 ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדרימה ויעל במעלותו וימדר את סף השער קנה אחד רחוב ואת סף אחד קנה אחד רחוב רחוב 7 וחתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחוב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאמצע אלם השער

מהביהת--קנה אחד 8 וימד את אלם השער מהביהת-
 קנה אחד 9 וימד את אלם השער שמנת אמות
 ואילו שתים אמות ואלם השער מהביהת 10 ותאי
 השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה-
 מדיה אחת לשלשות ומדיה אחת לאלים מפה
 ומפה 11 וימד את רחוב פתח השער עשר אמות
 ארך השער שלוש עשרה אמות 12 ונובל לפני
 התאות אמה אחת ואמה אחת גובל מפה והטא-
 שש אמות מפה ושש אמות מפה 13 וימד את השער
 מגן התא לנגו--רחב עשרים וחמש אמות פתח
 הנג פתח 14 ויעש את אילים ששים אמה ואל איל
 החצץ השער סביב סביב 15 ועל פני השער היaton
 (היaton) על לפני אלם השער הפנימי--חמשים
 וחלונות אטמות אל התאים ואל אליהמה
 אמה 16 וחלונות אטמות אל התאים ואל אליהמה
 לפניהו לשער סביב סביב וכן לאלים וחלונות
 סביב סביב לפניהו ואל איל תמים 17 ויביאני
 אל הרצפה אל כתף השערים לעמota ארך השערים-
 והרצפה אל כתף השערים לשוכות אל הרצפה 18
 הרצפה אל התהונגה 19 וימד רחוב מלפני השער
 התהונגה לפני החצץ הפנימי מהוויז--מאה אמה
 הקדים והצפון 20 והשער אשרפניו דרך הצפון
 לחצץ החיזונה--מדד ארכו ורחבו 21 ותאו שלושה
 מפה ושלשה מפה ואילו ואלmo היה כמדת השער
 הראשון חמישים אמה ארכו ורחב כמדת השער אשר
 באמה 22 וחלונו ואלmo ותירמו כמדת השער אשר
 פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יعلו בו ואילו
 לפניום 23 ושער לחצץ הפנימי גנד השער לצפון
 ולקדים וימד משער אל שער מאה אמה 24 ויוולכני
 דרך הדروم והנה שער דרך הדروم ומדד אילו
 ואילו כמדות האלה 25 וחלונים לו ואילו סביב
 סביב כחלונות האלה חמישים אמה ארך ורחב
 חמש ועשרים אמה 26 ומעלות שבעה עלות ואלmo

ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנה חמיש אמות סכיב סכיב 12 והבנייה אשר אל פניהם הנורה פאות דרך הים רחוב שבעים אמה וקירות הבניין חמיש אמות רחוב סכיב סכיב וארכו תשעים אמה 13 וממד רוחב הבית ארך מאה אמה 14 ורחב פניהם הבית והגורה לקרים ארך מאה אמה 15 וממד ארך הבניין אל פניהם הנורה אשר מאה אמה ורוחב מאה אמה--מרבעת והמושב לפני הבית על אחריה ואתו קיה (ואת קיה) מפו ומפו-- מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר 16 הפסים והחלונים האטומות והאתיקים סכיב לששתם ננד הסף שוחיף עץ סכיב סכיב והארץ עד החלונות והחלונות מכוסות 17 על מעלה הפתחה ועד הבית הפנימי ולהזען ואל כל הקיר סכיב סכיב בפנים ובבחוץ--מדות 18 ועשוי כרובים ותמירים ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב 19 ופניהם אדם אל התמרה מפו ופניהם כפיר אל התמרה מפו עשיי אל כל הבית סכיב סכיב 20 מהארץ עד מעלה הפתחה הכרובים והתמירים שעשים וקירות ההיכל 21 ההיכל מזוות רבעה ופניהם הקדש המראה כמראה התלון אשר לפניהם נגה וארכו שתים אמות 22 המושב עץ שלוש אמות נגה וארכו שתים אמות ומיצעוו לו וארכו וקירותיו עץ וידבר אליו--זה השלחן אשר לפניהם יהוה 23 ושתיים דלתות להיכל ולקדש 24 ושתיים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות--שתיים לדלת אחת ושתי דלתות לאחתה 25 ושווה אליהן אל דלתות ההיכל הכרובים ותמירים כאשר שעשים לקירות ועב עץ אל פניהם האולם מהחוץ 26 וחולונים אטומות ותמירים מפו ומפו אל חפות האולם וצלעות הבית והעבים

42 וויצו אני אל החצר החיצונה--הדרך דרך הצלפון ויוציאני אל ההלשכה אשר ננד הנורה ואשר ננד הבניין--אל הצלפון 2 אל פניהם ארך אמות המאהفتح הצלפון ורחב חמישים אמות 3 ננד העשרים אשר לחצר הפנימי וננד רצפה אשר לחצר החיצונה-

ופניהם דרך הדרום אחר אל כתף שער הקדים פניו דרך הצלפון 45 וידבר אליו זה ההלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שנרו משמרת הבית 46 וההלשכה אשר פניה דרך הצלפון לכהנים שנרו משמרת המזבח מהה בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה--לשרתטו 47 וימד את החצר ארך מאה אמה ורוחב מאה אמה--מרבעת והמושב לפני הבית על אלם הבית וימד אל אלם חמיש אמות 48 ויבאנו אל אלם הבית ורחב השער--שלש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער--שלש עשרים אמה מפו ושלש אמות מפו 49 ארך האלים עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה

41 ויבאנו אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחוב מפו וושש אמות רחוב מפו--רחוב האהיל 2 ורחב הפתחה עשר אמות וכתפות הפתחה חמיש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה 3 ובא לפניהם וימד אל הפתחה שתים אמות והפתחה שש אמות ורחב הפתחה שבע אמות 4 וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה--אל פניהם היכל ויאמר אליו זה קדרה קדרים 5 וימד קיר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סכיב סכיב לבית--סכיב 6 והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקירות אשר לבית לצלעות סכיב סכיב--להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקירות הבית 7 ורחבנה ונסבה למעלתה למעלתה לצלעות כי מוסף הבית למעלתה למעלתה סכיב סכיב לבית--על כן רחוב לבית למעלתה וכן התחthonה עלה על העלונה לתיכוןה 8 וראיתי לבית נגה סכיב סכיב מיסודות (מוסדות) הצלעות מלאו הקנה שש אמות אצילה 9 רחוב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמיש אמות ואשר מנה בית צלעות אשר לבית 10 ובין ההלשכות רחוב עשרים אמה סכיב לבית--סכיב סכיב 11 ופתח הצלע למנה--פתח אחד דרך הצלפון

רוחות מדרדו חומה לו סביב סביב-ארך חמוץ
 מאות ורחב חמוץ מאות להבדיל בין הקדש לחל
43 וילכני אל השער-שער אשר פנה דרך
 הקדמים ² ותנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך
 הקדמים וקלו כקהל מים רבים והארץ האירה
 מכבדו ³ וכمرאה המראה אשר ראייתו כمرאה
 אשר ראייתו בבא לשחת את העיר ומראות כמראה
 אשר ראייתו אל נהר כבר ואפל אל פנוי ⁴ וכבוד
 יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פנו דרך
 הקדמים ⁵ ותשאני רוח-ותבאני אל החצר הפנימי
 ותנה מלא כבוד יהוה הבית ⁶ ואשמע מדבר אליו
 מהביה ואיש היה עמד אצלי ⁷ ויאמר אליו בן אדם
 את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכנ
 שם בתוכם בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית
 ישראל שם קדשי המה ומלאיהם בזונות ובפנורי
 מלאיהם במותם ⁸ בתחם ספם את ספי ומזוותם
 אצל מזוותיו והquier ביןינו ובניהם וטמאו את שם
 קדשי בתועבותם אשר עשו ואכלם אתם באפי ⁹
 עתה ורחקו את זנותם ובפנרי מלאיהם-מנני ושכני
 בתוכם לעולם ¹⁰ אתה בן אדם הנד את בית ישראל
 את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדרדו את תכניתם ¹¹
 ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותוכנותו
 ומוציאו ומובאו וכל צורתו ואת כל הקיוט וכל
 צורתו וכל תורתו הודיעו אותם וכותב לעיניהם
 וישמרו את כל צורתו ואת כל הקיוט-ועשו אותם
¹² זאת תורה הבית על ראש ההר כל גבלו סביב
 סביב קדשים-הנה זאת תורה הבית ¹³ ואלה
 מדות המזבח באמות אמה וטפח וחיק האמה
 ואמה רחוב גובלה אל שפתה סביב ורת האחד ווה
 נב המזבח ¹⁴ ומיחיק הארץ עד העוזרה התתונה
 שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעוזרה הקטנה
 עד העוזרה הנדרולה ארבע אמות ורחב האמה ¹⁵
 וההראל ארבע אמות ומהאראל ולמעלה הקרןוט
 אתיק אל פנוי אתיק בשלשים ⁴ ולפני הלשכות
 מהלך עשר אמות רחוב אל הפנימית-דרך אמה
 אחת ופתחיהם לצפון ⁵ והלשכות העליונות קצרות
 כי יכולו אתיקים מהנה מהתהנות ומהתקנות-
 בגין ⁶ כי משלשות הנה ואין להן עמודים כعمודי
 החצרות על כן נאצל מהתהנות ומהתקנות-
 מהארץ ⁷ ונדר אשר לחוץ לעומת הלשכות דרך
 החצר החצונה אל פנוי הלשכות-ארכו חמשים
 אמה ⁸ כי ארך הלשכות אשר לחצר החצונה-
 חמשים אמה ותנה על פנוי היכל מאה אמה
 ומתחטה לשכות (ומתחטה הלשכות) האלה-
 המבוֹא (המבייא) מהקדמים בבא לῃנה מהחצר
 החצונה ¹⁰ ברחוב נדר החצר דרך הקדמים אל פנוי
 הנזרה ואל פנוי הבניון-לשכות בז' ודרך לפניהם
 כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן
 רחבן וכל מוצאיין וכמשפטהן וכפתחיהם ¹²
 וכפתחי הלשכות אשר דרך הדורותفتح בראש
 דרך דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדמים בבואן
¹³ ויאמר אליו לשכות הצפון לשכות הדורות אשר יאכלו שם
 אל פנוי הנזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם
 הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשים הקדשים שם
 יניחו קדשי הקדשים והמנחה והתחטא והאשם-
 כי המקום קדש ¹⁴ בכאם הכהנים ולא יצאו
 מהקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו בגדיהם
 אשר ישרתו בהן כי קדש הנה ילבשו (ולבשו)
 בנדים אחרים וקרבו אל אשר לעם ¹⁵ וכלה את
 מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר
 פנו דרך הקדמים ומדרדו סביב סביב ¹⁶ מדד רוח
 הקדמים בקנה המדינה-חמש אמות (מאות) קנים
 בקנה המדינה סביב ¹⁷ מדד רוח הצפון-חמש מאות
 קנים בקנה המדינה סביב ¹⁸ את רוח הדורות מדד-
 חמיש מאות קנים בקנה המדינה ¹⁹ סביב אל רוח
 הים מדד חמיש מאות קנים בקנה המדינה ²⁰ לאربع

ארבע ¹⁶ והאריאל שרים עשרה ארך בשתיים عشرה רחוב רבוע אל ארבעת רבעיו ¹⁷ והוזרה ארבע עשרה ארך באربع עשרה רחוב אל ארבעת רבעיה והגובל סביב אותה חצי הארץ והחיק לה אמרה סביב ומולתה פנות קדמים ¹⁸ ויאמר אליו בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקוקות המזבח ביום העשותו -להעלות עליו עללה ולזרק עליו דם ¹⁹ נתחה אל הכהנים הללו אשר הם מזוע צדוק הקרבים אליו נאם אדני יהוה -לשרתני פר בן בקר לחטא ²⁰ ולקחת מדרמו נתחה על ארבע קרנתו ואל ארבע פנות העוזרה ואל הגובל סביב וחטא אתו וכפרתתו ²¹ ולקחת את הפר החטא ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש ²² ובימים השני תקריב שער עזום תמים לחטא וחטא את המזבח כאשר חטא בפר ²³ בכלותך מחותא -תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים ²⁴ והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מליח והעלו אותם עליה ליהוה ²⁵ שבעת ימים תעשה שער חטא ליום פר בן בקר ואיל מן הצאן תמים יעשו ²⁶ שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו ידו ²⁷ ויכלו את דמיים והדיה ביום השמיני ולהלא יעש הכהנים על המזבח את עלותיכם ואת שלמיכם ורצאתו אתכם נאם אדני יהוה

44 וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדמים והוא סנור ² ויאמר אליו יהוה השער הזה סנור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו -- כי יהוה אלה ישראל בא בו והוא סנור ³ את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול (לאכל) לחם - לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יצא ⁴ ויביאני דרך השער הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני ⁵ ויאמר אליו יהוה בן אדם שם לך וראה בעיניך ובאזוריך שמע את כל אשר אני מדבר אתה לכל חקוקות בית יהוה

ל'זוקא

יקדרו את העם בלבנדייהם ²⁰ ורואים לא יגלו
 ופָרַע לא ישלחו כסום יכסמו את ראותיהם ²¹
 ייְהִי אֶל כָּהֵן בְּבוֹאֵם אֶל הַחֲצֵר הַפְנִימִית
 וַיַּיְשַׁטוּ כָל כָּהֵן בְּבָוָאֵם לְאֶלְעָזָר
 וְאֶל מִנְחָה וְגַדְעָה לְאֶלְעָזָר לְהַמְלֵךְ כִּי אֵם
 בְּתֻולָת מִזְרָע בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהַאֲלָמָנָה אֲשֶׁר תָּהִי
 אֲלָמָנָה מִכָּהֵן יִקְהּוּ ²³ וְאֵת עַמִּי יוּרֹו בֵּין קָדְשָׁל חַל
 וּבֵין טָמֵא לְטָהוֹר יוּדָעֵם ²⁴ וּוּלְלָרְבֵּבָה המה יַעֲמֹדוּ
 לְשָׁפֵט (לְמִשְׁפֵט) – בְּמִשְׁפֵט וְשִׁפְטָהוּ (יִשְׁפְטָהוּ)
 וְאֵת תּוֹרָתוּ וְאֵת חֲקָתָיו בְּכָל מוֹעֵד יִשְׁמְרוּ וְאֵת
 שְׁבָתוֹתָיו יִקְדְּשׁוּ ²⁵ וְאֵל מָתָּה אָדָם לְאִיבּוֹ לְטָמָא
 כִּי אֵם לְאֵבָב וְלְאֵמָם וְלְבָנָן וְלְבָתָה לְאֵחָה וְלְאֵחָות אֲשֶׁר
 לֹא הִיְתָה לְאִישׁ – יַטְמָאֵו ²⁶ וְאַחֲרֵי טָהָרָתוּ – שְׁבָעָת
 יָמִים יִסְפְּרוּ לוּ ²⁷ וּבָיוּם בָּאוּ אֶל קָדְשָׁל הַחֲצֵר
 הַפְנִימִית לְשָׁרֶת בְּקָדְשָׁל יִקְרֵב חַטָּאתוּ – נָאֵם אֲדָנִי
 יְהוָה ²⁸ וְהִיְתָה לָהּ לְנַחֲלָה אֲנִי נַחֲלָתָם וְאֵחָזָה לֹא
 תָּתַנוּ לָהּ בְּיִשְׂרָאֵל – אַנְיָא חַזָּותָם ²⁹ הַמְנָחָה וְהַחְטָאת
 וְהַאֲשָׁם המה יַאֲכִלּוּ וְכָל חָרֵם בְּיִשְׂרָאֵל לְהַיְהָ
 תָּתַנוּ לְכָהֵן לְהַנִּיחָה בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ ³¹ כָּל נְבָלה
 וְשְׁרָפָה מִן הַעֲפָה וּמִן הַבָּחָמָה – לֹא יַאֲכִלּוּ הַכָּהָנים
45 וּבְהַפִּילָכֶם אֶת הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה תְּרִימָה
 לְיהָוָה קָדְשָׁל מִן דָּאָרֶץ – אַרְךָ חַמְשָׁה וְעֶשֶׂרֶם אֱלֹף
 אַרְךָ וּרְוחֵב עַשְׂרָה אֱלֹף קָדְשָׁה הוּא בְּכָל גַּבְלָה סְבִיב
 2 יְהָוָה מֹזָה אֶל קָדְשָׁה חַמְשָׁ מְאוֹת בְּחַמְשָׁ מְאוֹת
 מְרְבָע סְבִיב וְחַמְשִׁים אַמָּה מְגַרְשָׁה לוּ סְבִיב ³ וּמִן
 הַמְדָה הַזֹּאת תְּמֹודֵר אַרְךָ חַמְשָׁ (חַמְשָׁה) וְעֶשֶׂרֶם
 אֱלֹף וּרְוחֵב עַשְׂרָה אֱלֹפים וּבּוּ יְהָוָה הַמְקָדֵש קָדְשָׁ
 קָדְשִׁים ⁴ קָדְשָׁ מִן הָאָרֶץ הוּא לְכָהָנים מִשְׁרָתוּ
 הַמְקָדֵש יְהָוָה הַקְרָבָה לְשָׁרֶת אֶת יְהָוָה וְהִיא לָהּ
 מִקְדָּשׁ לְבָתִים וּמִקְדָּשׁ לְמִקְדָּשׁ ⁵ וְחַמְשָׁה וְעֶשֶׂרֶם
 אֱלֹף אַרְךָ וְעֶשֶׂרֶת אֱלֹפים רַחֲבֵי יְהָה (וְהָיָה) לְלֹויִם
 מִשְׁרָתוּ הַבָּיִת לָהּ לְאֵחָזָה – עֶשֶׂרֶם לְשָׁכֶת ⁶ וְאֵחָזָה

יהיה לכמ הפסח חג-שבועות ימים מצוח יאלל 22 ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובعد כל עם הארץ--פר חטאת 23 ושבעת ימי הган ישעה עללה יהוה שבעת פרים ושבעת אללים תמים ליום שבעת הימים וחטא את שער עזום ליום 24 ומנהה איפה לפר ואיפה לאיל--יעשה ושם הין לאיפה 25 שבביני בחמשה עשר יום לחדר בଘן ישעה כללה שבעת הדימים כחטא את כללה וכמנה ושםן

46 כי אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קרים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח 2 ובא הנשיא דרך אללים השער מהווים ועמד על מוזות השער ועשה הכהנים את עלתו ואת שלמיו והשתחו על מפטן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב 3 והשתחו עם הארץ פתח השער ההוא בשבתו ובחדרים- לפני יהוה 4 והעללה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששכח כבשים תמים--ויאל תמים 5 ומנהה איפה לאיל ולכבשים מנהה מתה ידו ושםן הין לאיפה 6 וביום החדש פר בן בקר תמים וששת כבשים ואיל תמים יהיו 7 ואיפה לפר אל החצר החיצונה ויעברני אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצת החצר חצר במקצת החצר 22 באربעת מקצעות החצר חצרות קטרות- ארבעים ארך ושלשים רחוב מודה אחת לאربعות מהקצעות 23 וטור סביב בהם סביב לאربعות אללה בית המבשילים אשר ישלו שם משרתי הבית את זבח העם

47 וישبني אל פתח הבית ותנה מים יצאים מתחת מפתח הבית קדרימה כי פניה הבית קדים ותמים ירדמים מתחת מכלוף הבית הימנית מנגב למזבח 2 ויויצו אני דרך שער צפונה ויסבני דרך חזון אל שער החוץ דרך הפענה קרים ותנה מים מפלכים מן הכתף הימנית 3 בצאת האיש קדים וקו בידו יעשה ביום השבת יצא וסגור את השער אחריו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים 4 וימד

אלפ' וייערני בימים מים ברכבים יימדר אלף' וייערני מי מתנים 5 וימדר אלף'--נהל אשר לא אוכל לעבר כי גנו המים מי שהוא נהיל אשר לא יעבר 6 ויאמר אליו הראית בן אדם ווילכני וישבנו שפת הנהל 7 בשובני--והנה אל שפת הנהל עץ רב מאד מזוה ומזה 8 ויאמר אליו המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדרמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפא הימים 9 והיה כל נפש חיה אשר ישرز אל כל אשר יבוא שם נהלים יהיה והיה הרגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה וירפאו וחוי--כל אשר יבוא שמה הנהל 10 והיה יעדמו (עמדו) עליו דוגמים מעין גדי ועד עין עגילים-- משטווח לחרים יהיו למין תהיה דנותם כרנתם חיים הנדרול רבה מאד 11 בצתאו ונבאו ולא ירפא למלח נתנו 12 ועל הנהל יעלת על שפטו מזוה ומזה כל עץ מאכל לא יוביל עלהו ולא יתם פריו להדרשו יבכר--כי מימייו מן המקדש המה יוצאים והיו (והיה) פריו למאכל ועלהו לתרופה 13 כה אמר ארני יהוה נה נבול אשר תחנחו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל--יוסף חבלים 14 ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאצתי את ידי לחתה לאבתיכם ונפללה הארץ זאת לכם--בנחלת אלפים 15 וזה נבול הארץ לפאת צפונה מן הים הנדרול הדרך חתLEN--לבוא צדרה 16 חמות ברותה סברים אשר בין נבול دمشق ובין נבול חמת חצר התיכון אשר אל נבול חורן 17 וזה נבול מן הים חצר עינון נבול دمشق וצפון צפונה ונבול חמת ואת פאת צפון 18 ופאת קדמים מבין חורן ומבין دمشق ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל הירדן--מנבול על הים הקדרמוני תמדרו ואת פאת קדימה 19 ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הנדרול ואת פאת תימנה נגב 20 ופאת ים הים הנדרול מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים 21

שם תנתנו נהלו נאם אדרני יהוה
48 אלה שמות השבטים מקצתה צפונה אל יד דרך חתLEN לבוא חמת חצר עין נבול دمشق צפונה אל יד חמת והוא לו פאת קדמים הים דן אחד 2, ועל נבול דן מפתח קדמים עד פאת ימה--אשר אחד 3, ועל נבול אשר מפתח קדימה ועד פאת ימה--נפתלי אחד 4, ועל נבול נפתלי מפתח קדימה עד פאת ימה--מנשה אחד 5, ועל נבול מנשה מפתח קדימה עד פאת ימה--אפרים אחד 6, ועל נבול אפרים מפתח קדמים ועד פאת ימה--ראובן אחד 7, ועל נבול ראובן מפתח קדמים עד פאת ימה--יהודה אחד 8, ועל נבול יהודה מפתח קדמים עד פאת ימה--תהייה התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף' רחוב וארכך כאחד החלקים מפתח קדימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו 9 התרומה אשר תרימו ליוהה--ארך חמשה ועשרים אלף' ורחוב עשרה אלפיים 10 ולאללה תהיה תרומה המקדש לכוהנים--צפונה חמשה ועשרים אלף' וימה רחוב עשרה אלפיים וקדימה רחוב עשרה אלפיים ונגבא ארך חמשה ועשרים אלף' והיה מקדש בתוכו 11 לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתי-- אשר לא תעוז בתהוות בני ישראל כאשר תעוז הלוים 12 והיתה להם תרומיה מתרומה הארץ קדש קרושים--אל נבול הלוים 13 והלוים לעמota נבול הכהנים חמשה ועשרים אלף' ארך ורחוב עשרה אלפיים 14 ולא ימכרו ממנה ולא ימר ולא יעבור (יעבר)--ראשית הארץ כי קדש ליוהה 15 וחמשת

אלפים הנוטר ברחוב על פני חמשה ועשרים אלף--
 שלושה צפונה--שער ראובן אחד שער יהודה אחד
 שער לוי אחד ³² ואל פאת קדרימה חמיש מאות
 וארבעה אלפים ושעריהם שלשה--ושער יוסף אחד
 שער בנימין אחד שער דן אחד ³³ ופתח ננבה חמיש
 מאות וארבעה אלפים מדה ושעריהם שלשה--שער
 שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולון אחד
 פאת ימה חמיש מאות וארבעה אלףים שעיריהם
 שלשה--שער נד אחד שער אשר אחד שער נפתלי
 אחד ³⁴ סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום
 יהוה שמה

של הוא לעיר למושב ולמנреш והיותה העיר בתוכה
 16 ואלה מדותיה--פאת צפון חמיש מאות וארבעה
 אלףים ופתח נגב חמיש מאות וארבעה אלףים
 ומפתח קדים חמיש מאות וארבעה אלףים ופתח ימה
 חמיש מאות וארבעה אלףים ¹⁷ וזהה מנреш לעיר--
 צפונה חמישים ומאות וגבנה חמישים ומאות
 וקדימה חמישים ומאות ימה חמישים ומאות
 והנותר באך לעממת תרומת הקדש עשרה אלףים
 קדרימה ועשרה אלףים ימה והיה לעממת תרומת
 הקדש והיותה תבואה ללחם לעבדי העיר ¹⁹
 והעבד העיר--יעבדוו מכל שבטי ישראל ²⁰ כל
 התרומה חמישה ועשרים אלף בחמשה ועשרים
 אלף רבעיתת תרים את תרומת הקדש אל אחזות
 העיר ²¹ והנותר לנשيا מזה ומזה לתרומת הקדש
 ולאחזות העיר אל פני חמישה ועשרים אלף תרומה
 עד גבול קדרימה וימה על פני חמישה ועשרים
 אלף על גבול ימה לעממת חלקיים לנשיא והיותה
 תרומות הקדש ומקדש הבית בתוכה ²² ומאחזות
 הלויים ומאחזות העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין
 גבול יהודה ובין גבול בנימין--לנשיא יהוה ²³ ויתר
 השבטים מפתח קדרימה עד פאת ימה בנימין אחד
²⁴ ועל גבול בנימין מפתח קדרימה עד פאת ימה--
 שמעון אחד ²⁵ ועל גבול שמעון מפתח קדרימה
 עד פאת ימה--יששכר אחד ²⁶ ועל גבול יששכר
 מפתח קדרימה עד פאת ימה--זבולון אחד ²⁷ ועל
 גבול זבולון מפתח קדרימה עד פאת ימה--נד אחד
²⁸ ועל גבול נד אל פאת נגב תימנה והיה גבול
 מותמר מי מריבת קדרש נחלה על הים הגדול ²⁹
 זאת הארץ אשר תפללו מנהלה לשבטי ישראל
 ואלה מחקלותם--נאם אדני יהוה ³⁰ ואלה תוצאה
 העיר מפתח צפון חמיש מאות וארבעה אלףים מדה
 ושער העיר על שמות שבטי ישראל שעריהם

ואשובה אל אישי הראשון--כי טוב לי איז מעתה 8
והיא לא רעה כי אני נתתי לה הדגן והתרוש
והיצחר וכסף הרביתי לה וזחוב עשו לבעל 9
לכן אשוב--ולקחתי דגני בעתו ותירושי במוועדו
והצלה צמרי ופשתוי לכסות את ערותה 10 ועתה
אנלה את נבלתה לעני מאהביה ואיש לא יצילנה
מידי 11 והשבתי כל משואה חנה חדשה ושבתה--
וככל מועודה 12 והשמתי גבנה והאגתה אשר אמרה
אתנה המה לי אשר נהנו לי מאהבי ושותיהם לעיר
ואכלתם חית השדה 13 ופקדתי עליה את ימי
הבעלים אשר תקטר לhem ותעד נזמה וחלייתה
ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה 14
לכן הנהagi מפתחה והלכתיה המדבר ודברתי
על לבה 15 ונחתתי לה את כרמיה שם ואת עמק
עכור לפתח תקווה וענתה שמה כימי נוריריה וכיוום
עלותה מארץ מצרים 16 והיה ביום ההוא נאם
יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי 17
והסרתי את שמות הבעלים מפה ולא יזכרו עוד
בשםם 18 וכרכתי להם ברית ביום ההוא עם חית
השדה ועם עופ השמים ורמש האדמה וקשת והרב
ומלחמה אשבר מן הארץ ושבחים לבטה 19
וארשתיך ליל עולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט
ובחסד וברחמים 20 וארשתיך לי באמונה וידעת
את יהוה 21 והיה ביום ההוא עננה נאם יהודת--
עננה את השמים והם יענו את הארץ 22 וזה הארץ
תעננה את הדגן ואת התירוש ואת היצחר והם יענו
את ירושאל 23 וזרעתי לך בארץ ורחתמי את לא
רhma ואמרתי לך עמי עמי אתה והוא יאמר
אלדי

3 ויאמר יהוה אליו עז לך אהב אשה אהבת רע
ומנאפת אהבת יהוה את בני ישראל והם פנים
אל אלהים אחרים ואהבי אישיש עניים 24 ואברה
לי בחמשה עשר כסף וחמר שעירים ולתקר שעירים

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי ביום
יעיה יותם אחו יחזקיה מלכי יהודה--ובימי ירבעם
בן יוаш מלך ישראל 2 תחלת דבר יהוה בהושע
ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדיו
זנונים--כי זונה תיננה הארץ מאחרי יהוה 3 וילך
ויקח את נמר בת דבלים ותהר ותלך לו בן 4
ויאמר יהוה אליו קרא שמו ירושאל כי עוד מעט
ופקדתי את דמי ירושאל על בית יהוא והשבתי
מלכות בית ישראל 5 והיה ביום ההוא ושברתי
את קשת ישראל בעמק ירושאל 6 ותהר עוד ותלך
בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסף
עוד ארham את בית ישראל--כי נשא אשא להם 7
את בית יהודה ארham והושעתים ביהוה אלהיהם
ולא אושעים בקש ובחרב ובמלחמה בסוסים
ובפרשים 8 ותגמל לא רחמה ותהר ותלך בן 9
ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואני לא
אהיה לכם 10 והיה מספר בני ישראל כחיל הים
אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר
לهم לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי 11 ונקבצו
בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד
ועלן מן הארץ כי נדול יום ירושאל

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה 2 ריבוי
באמכם ריבוי--כי היה לא אשתי ואני לא איש
והסר זונניה מפניה ונאopiaה מבין שדייה 3 פן
אפשרתנה ערמה--והצנחתה ביום הולדת השמיטה
במדבר ושתה כארץ ציה והמתה בצמא 4 ואת
בניה לא ארham כי בני זנונים המה 5 כי זנחה אם
הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי
נתני לחמי ומימי צמרי ופשתוי שמנוי ושקוי 6 וכן
הנני שך את דרכך בסירום ונדרתني את גדרה
ונתיבוזה לא תמצא 7 ורדפה את מאהביה ולא
תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה

וזואמר אליה ימים רבים תשבי לי---לא תזני ולא תהיי לאיש וنم אני אליך 4 כי ימים רבים ישבו בני ישראל--אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותរפים 5 אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים

5 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו--כי לכם המשפט כי פה היהם למצפה ורשות פרושה על תבור 2 ושהטה שיטים העמיקו ואני מוסר לכלם 3 אני ידעת اي אפרים וישראל לא נכח מדמוני כי עתה הוניה אפרים נתמא ישראל 4 לא יתנו מעלהיהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זוגנים בקרבם ואת יהוה לא ידעו 5 ונעה און ישראל בפנוי וישראל ואפרים יכשלו בעונם-- בשל גם יהודה עמם 6 בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את יהוה--ולא ימצא חלץ מהם 7 ביהוה בנדנו כי בנם זרים ילדו עתה יאלם חדש את חלקיהם 8 תקעו שופר בגבעה חצירה ברמה הריעו בית און אחריך בניימן 9 אפרים לשם תהיה ביום מוכחה בשפטו ישראל הורדתי נאמנה 10 היו שרי יהודה כמסגנו גבול עליהם אשפוך כמים עברתי 11 עשוק אפרים רצוץ משפט כי הויאל הילך אחריו צו 12 ואני כעש לאפרים וכרכב לבית יהודה 13 וירא אפרים את חליו יהודה את מזרו וילך אפרים אל אשר ישלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא ינאה מכם מזר 14 כי אגci כshall לאפרים וככפירות בית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואני מציל אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ויבקשו פני בצדיהם ישחרני

6 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טرف וירפאננו יך ויחבשו 2 ייחינו מימים ביום השליishi יקמננו ונחיה לפניו 3 ונדרעה נרדפה לדעת את יהוה כשר נכון מצאו ויובא נשם לנו כמלך יורה ארץ 4 מה עשה לך אפרים מה עשה לך יהודה וחסרכם כענן בקר וכטול משכים הילך 5 על כן חצבי בנכאים--הרגנים באמרי פי ומפטיך אויר יצא כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות 6 והמה כארם עברו ברית שם בנדנו כי 8 גלעד קריית פועל און--עקבה מדם 9 וכחבי איש גדוריהם

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ--כי אין אמרת ואין חסיד ואין דעת אליהם בארץ 2 אלה וכח ורצח וגנב ונוף פרצוי ודיםם בדרמים נגעו 3 על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוות השמיים וגם דני הים יאספו 4 אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמך כמריבי כהן 5 וכשלת היום וכשל גם נביא עמק לילה ורמתי אמך 6 נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מסת ואמאסך (ומאסך) מכחן לי ותשכח תורה אלהיך אשכח בניך גם אני 7 קרbam כן חטאנו לי כבודם בקהלון אמריך 8 חטאתי עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו 9 והיה כעם ככהן ופקדרתי עליו דרכיו ומעללו אшиб לו 10 ואכלו ולא ישבעו הוננו ולא יפרצוי כי את יהוה עזבו לשמר בזנות ויין ותירוש יקח לך 12 עמי בעזיו ישאל ומכלו ניד לו כי רוח זוניות התעה ויינו מתחת אלהיהם 13 עלראשי הרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תונינה בנותיכם וכלוותיכם תנפננה 14 לא אפקוד על בנותיכם כי תונינה ועל כלותיכם כי תנפננה-- כי הם עם הוניות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא בין ילבט 15 אם זהה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הנגל ואל תעלו בית און ואל תשבעו חי יהוה 16 כי כפרה סדרה סדר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב 17 חברו עצבים אפרים הנטה לו 18 סדר סכאמ הוניה הונז אhabo הכו קלהון מנניה צדר רוח אותה בCONFIA ויבשו מזבחותם 19

אפי בם עד מות לא יוכל נקיון 6 כי מישראל והוא-חריש עשו ולא אלהים הוא כי שכבים יהיה ענלם שמרון 7 כי רוח יזרעוו וסופה יקצרו כמה אין לו צמה בלי עשה קמה-אולי עשה זרים יבלעהו 8 נבעל ישראל עתה הוו בנויים ככלאי אין חפץ בו 9 כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים 10 גם כי יתנו בנויים עתה אקבצם ויחלו מעת ממשא מלך שרים 11 כי הרבה אפרים מזבחות לחטא היו לו מזבחות לחטא 12 אכתוב (אכתוב) ל-רבו (רבי) תורתיכם זו נחשבו 13 זבחו הבבכי יזבחו בשר ויאכלו-יהוה לא רצם עתה זכר עונם ויפקד חטאיהם-המה מצרים ישובו 14 וישכח ישראל את שעשו ויובן היכלות יהודה הרבה ערים בצרות ושלהתי אש בעריו ואכללה ארמנתיה

9 אל השם יישראל אל ניל כעמים כי זנית מעלה אליהיך אהבת אתנן על כל גרכנות דגן 2 גורן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה 3 לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשר טמא יאכלו 4 לא יסכו לעיהוה יין ולא יערבו לו-זבחיהם כלחם אונים להם כל אכליו יטמא כי לחם לנפשם לא יבוא בית יהוה 5 מה תעשו ליום موعد וליום חג יהוה 6 כי הנה הלכו משדי מצרים תקבצם מף תקברם מהמד לכפסם קמוש יירשם חוח באלהיהם 7 באו ימי הפקדה באו ימי השלם-ידעו יישראל אויל הנביא מנגע איש הרוח-על رب עונך ורבה משטמה 8 צפה אפרים עם אלהוי נביא פח יקוש על כל דרכיו-משטמה בבית אלהיו 9 העמיקו שחתו כי מי הנבעה יזכיר עונם יפקוד חטאיהם 10 העניים בדבר ממצאי יישראל-ככבודה בתאננה בראשיתה ראיות אבותיכם המה בא בעל פעור וינורו לבשת יהו שקוצחים כאחים 11 אפרים כעוף יתרעוף כבודם מלדה ומבטן ומהרין 12 כי אם יגדלו את בניהם ושכלתיהם מادرם כי גם אוי

חבר כהנים דרך ירצהו שכמה כי זמה עשו 10 בכית יהראל ראיות שערדריה (שערדריה) שם גנות לאפרים נתמא יהראל וגם יהודה שתקצר לך בשובי שבות עמי

7 כרופא לישראל ונלה עון אפרים ורעות שמרון-כי פועל שקר ונגב יבוא פשט נדור בחוץ 2 ובכל יאמרו ללבכם כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלהיהם ננד פני היי 3 ברעתם ישמחו מלך ובכחיהם שרים 4 כלם מנאים-כמו תנו בורה מאפה ישבות מעיר מלווש בזק עד חמוץ 5 יום מלכנו החלו שרים חמת מיין משך ידו את לנצח 6 כי קרבו כתנו لكم בארם כל הלילה ישן אفهم-בקר הוא עבר כאשר להבה 7 כלם יחמו כתנו ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קרא בהם אליו 8 אפרים בעמים הוא יתבול אפרים היה ענה בל הפויה 9 ואכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע 10 ענה גאון יישראל בפניו ולא שב אל יהוה אלהיהם ולא בקשחו בכל זאת 11 וייה אפרים כיוונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו 12 כאשר ילכו אפרושים עליהם רשות-כעוף השמיים אורידם איסרים כשמי לעדרתם 13 אויהם כי נדרו מני שר להם כי פשעיו בי ואני אפרם- והמה דברו עלי צובים 14 ולא זעקו אליו בכלם כי ייללו על משכבותם על דגן ותירוש יתנוררו יסورو כי 15 ואני יסרתי חזקי זרועתם ואלי ייחסו רע 16 ישובו לא על היי כקשת רמיה-יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו לעם הארץ מצרים

8 אל חכך שפר כנסר על בית יהוה-יען עברו בריתו ועל תורה פשעו 2 לוי זעקו אלהי ידענוך ישראל 3 זנוח ישראל טוב אויב ירדפו 4 הם המליכו ולא מני השירו ולא ידעתו כספם וזהם עשו להם עצבים למען יכרת 5 זנוח עגל שמרון חרה

להם בשורי מהם 13 אפרים כאשר ראותו לצורך שתוליה בונה ואפרים להוציא אל הרג בניו 14 חן להם יהוה מה תנתן להם רחם משכילים ושדים צמוקים 15 כל רעתם בגליל כי שם שנאותם על רע מעלהיהם מביתוי אגרשם לא אוסף אהבתם כל שריהם סדרים 16 הכה אפרים-שרשם יבש פרי בלי (בל) יעשות נם כי ילדון והמתה מהmedi בטנם 17 ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהו נדרדים בנוים 10 נפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפניו הרבה לorzחות-כטוב לארציו הייטבו מצבות 2 חלק ללבם עתה יאשמו הו יערכ מזוחותם ישדר מצבותם 3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו 4 דברו דברים אלו שכאורת ברית ופרחה בראש משפט על תלמי שדי 5 לעגולות בית און יגورو שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמרי עליו יגילו-על כבודו כי גלה ממנו 6 גם אותו לאשור יובל מנהה למלך ירב בשנה אפרים ייח ויבוש ישראל מעצתו 7 נדמה שמרון מלכה קקצף על פני מים 8 ונשמדנו במות און חטא ישראל-קוין ודרדר יעלה על מזוחותם ואמרו להרים כסונו ולגבועות נפלו עליו 9 מיימי הנבעה חטא ישראל שם עמדו לא תשנים בנבעה מלחמה על בני עלה 10 באותיו ואسرם ואספו עליהם עמיים באסרים לשתי עיניהם (עונותם) 11 ואפרים ענלה מלמדה אהבתו לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארביב אפרים יחרוש יהודה ישדר לו יעקב 12 זרעו לכט צדקה קצרו לפי חסד נירו לכט ניר ועת לדרש את יהוה עד בוא וירח צדק לכט 13 חרשתם רשות עולתה קצרתם אכלתם פרי כחש-כי בחתה ברכיך ברב נבוריך 14 וקאם שאון בעמק וכל מבצריך יושד כshed שלמן בית ארבעל ביום מלחמה אם על בנים רטהה 15 ככח הנביים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביים אדרמה

11 אם נלעך און אך שוא היו בngleל שורים זבחו גם מזבחותם כಗלים על תלמי שדי 12 ויבחר יעקב שדה ארם ועובד ישראל באשה ובאשה שמר 13 ובנבי האלה יתוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר 14 הרים אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש והרפטו ישיב לו אדני

4 ארפה משוכתם--אהבם נדבה כי שב אף ממנה
5 אהיה כתל לישראל יפרח כשותנה ויק שratio
כלבנון 6 ילכו נקתו יויי צית הודו וריח לו
כלבנון 7 ישבו ישבו בצלו יחו דן ויפרחו כנפן
זכרו כיין לבנון 8 אפרים מה לי עוד לעצבים אני
עניתי ואשרנו אני כברוש רענן--מן פריך נמצא
9 מי חכם ויבן אלה לבנון וידעם כי ישרים דרכי
יהוה וצדקים ילכו בהם ופשעים יכשלו בהם

13 דבר אפרים רחת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת 2 ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתובם עצבים מעשה חרשם כלה להם הם אמרים זבחו אדם עגלים ישkon 3 لكن יהו כען בקר וכטול משלכים הלק מץ יסער מגן וכען מארכה 4 ואגבי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי 5 אני ידעתיך במדבר--באرض תלאות 6 כמרעותם וישבעו--שבעו וורם לבם על כן שכחוני 7 ואהו להם כמו שחלה--כגmr על דרך אשור 8 אפניהם כרב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם קלביה היה השדה התקעם 9 שהתק ישראל כי בזורך 10 אהיו מלך אפוא ווישעיר בכל עיריך ושפיטיך-- אשר אמרת תננה לי מלך ושרים 11 אתן לך מלך באפי ואקה בעברתי 12 צריך עון אפרים צפונה חטאטו 13 חבלי וולדתiba לו הוא בן לא חכם כי עת לא יען 14 מיד שאל אפרם ממות אנאלם אהי דבריך מות אהי קטבר שאל-- נחים יסתה מעניין (Sheol h7585) 15 כי הוא בין אחיהם יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה ויושם מקורו ויהרב מעינו--הוא ישסה אוצר כל כל-- חמדה 16 תאשם שמرون כי מרתה באלהיה בחרב יפלו--עליהם ירתו והריותיו יבקעו

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך 2 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל התשא עון וכח טוב ונשלה מה פרים שפתינו 3 אשור לא יושענו על סוס לא נרכב ולא נאמר

ואפלה יום ענן וערפל כשרח פרש על ההרים עם רב ועצום-כמוה לא נהייה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור ³ לפניו אכלה אש ואחריו תלחת להבה כנן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שמהה ונם פליטה לא היה לה ⁴ כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצון ⁵ כקהל מרכבות על ראשי הרים יركודן-קהל להב אש אכלת קש כעם עצום ערוך מלחה ⁶ מפניו יהילו עמים כל פנים קבצנו פארוד ⁷ כגבורים ירצוןrans אנשי מלחה יעלו חומה ואיש בדרכיו ילכו ולא יעבטן ארחותם ⁸ ואיש אחיו לא ידחקון גבר במسلطו ילכו ובעדר השלח יפלו לא יבצעו ⁹ בעיר ישקו בחומה ירצון-בbatis יعلו بعد החלונים יבואוungan ¹⁰ לפניו רגזה ארץ רעש שמיים שם וירח קדרו וכוכבים אספו נגיהם בו יהוה נתן קולו לפני חילו--כי רב מאד מהנהו כי עצום עשה דבריו כי נдол יום יהוה ונורא מאד ומוי יכילנו ¹¹ וגם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל לבכם ובצום ובכפי ובמספר ¹² וקרעו לבכם ואל בנדים ושבו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא-ארך אפים ורב הסד ונחם על הרעה ¹³ מי יודע ישוב נהם והשאור אחריו ברכה--מנחה ונסך ליהוה אלהיכם ¹⁴ תקעו שופר בציוון קדרו צום קראו עצרה ¹⁵ אספו עם קדרו קהיל קבצנו זקנים--אספו עלולים וינקי שרדים יצא חתן מחרדו וכלה מהפתה ¹⁶ בין האלים ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמק ואל חתן נחלתק לחרפה למשל בם נוים--למה יאמרו בעמיהם אלהיהם ¹⁷ ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו ¹⁸ ויען יהוה ויאמר לעמו הני שלח לכם את הדגן והתרוש והיצחר ושבעתם אותו ולא אתם עוד חרפה בנים ¹⁹ ואת הצפוני ארליך מעלייכם והדחתו אל ארץ ציה ושםמה--את פניו אל הים הקדמוני וספו אל

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתאל ² שמעו זאת הוקנים והאזורנו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימים ואם ביוםיכם ³ עליה לבנייכם ספרו ובנייכם לבנייהם ובניהם לדoor אחר ⁴ יתר הנזום אצל הארץ והודר הארץ אכל הילק והיללו כל אכל החסיל ⁵ הקיצו שכורים ובכו והיללו כלathy יין על עיסיס כי נכרת מפיקם ⁶ כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מספר שניינו שני ארייה ומתלוות לביא לו ⁷ שם נפני לשמה ותאנתי לקצפה חשה השפה והשליך הלבינו שריגיה ⁸ אליו כבתוכלה הנרת שך על בעל נעוריה ⁹ הכרת מנהה ונסך מבית יהוה אבל הכהנים משרתי יהוה ¹⁰ שדר שדה אבלה אדמה כי שדר דגן הוביש תירוש אמלל יצהר ¹¹ הבישו אכרדים הייללו כרמים על חטה ועל שערכה כי אבד קציר שדה ¹² הגפן הובישה והחאגה אמללה רמנון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו--כי הבישו שניין מן בני אדם ¹³ חגרו וספדו הכהנים הייללו משרתי מזבח-באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנהה ונסך ¹⁴ קדרו צום קראו עצרה-אספו זקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם ווזעקו אל יהוה ¹⁵ אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכshed משדי יבו ¹⁶ הלייא ננד עיניינו אכל נכרת מבית אלהינו שמה וגיל ¹⁷ עברו פרדות תחת מגפתיהם--נשמו אצרות נהרסו מנגורות כי הביש דגן ¹⁸ מה נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר--כי אין מרעה להם גם עדרי הצאן נASHMO ¹⁹ אליך יהוה קרא כי אש אכלת נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה ²⁰ גם בימות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלת נאות המדבר

2 תקעו שופר בציוון והריעו בהר קדרי--ירגו כל ישביו הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב ² יום חזק

נובלים ⁷ והנני מעירם--מן המקומות אשר מכרתם
 לכם שמה והשבתי גמלכם בראשכם ⁸ ומכרתוי
 את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרות
 לשכבים אל גוי רחוק כי יהוה דבר ⁹ קראו
 זאת בנויים קדשו מלחתה העירו הגבורים--יגשו
 יعلו כל אנשי המלחמה ¹⁰ כתו אתיכם להרבות
 ומזמורתיכם לرمחים החלש אמר גבור אני ¹¹
 עשו ובאו כל הגויים מסביב ונكبזו שמה הנחת
 יהוה גבורייך ¹² ייעורו יעלו הגויים אל עמק יהושפט
 כי שם אשב לשפט את כל הגויים--מסביב ¹³ שלו
 מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת--השיקו
 היקבים כי רבה רעתם ¹⁴ המונים המונים בעמק
 החרויך כי קרוב יום יהוה בעמק החרויך ¹⁵ שמש
 וירח קדרו וכוכבים אספו נגנם ¹⁶ ויהוה מציוון
 ישאג ומירשלם יתן קוילו ורעו שמים וארץ ויודה
 מהסה לעמו ומעוז לבני ישראל ¹⁷ וידעתם כי אני
 יהוה אליהיכם שכן בציון הר קדשי והיתה ירושלם
 קדש וורדים לא יעברו בה עוד ¹⁸ והיה ביום ההוא
 יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וככל
 אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא
 והשקה את נחל הדשטים ¹⁹ מצרים לשם תהיה
 ואדרום לדבר שמה תהיה מחמס בני יהודה
 אשר שפכו דם נקיא בארץם ²⁰ ויודה לעולם
 תשב וירושלם לדור ודור ²¹ וגקי תרדם לא נקיتي
 יהוה שכן בציון

הימים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו--כי הגדייל
 לעשות ²¹ אל תיראי אדמה נלי ושמי כי הגדייל
 יהוה לעשות ²² אל תיראו בהמות שדי כי דشاו
 נאות מדבר כי עז נשא פריו תהנה וגפן נתנו חילם
 ובני ציון נילו ושםחו ביהוה אלהיכם כי נתן لكم
 את המורה לצדקה ווורד לכם נשם מורה ומילוש-
 בראשון ²⁴ ומלאו הנגרות בר והשיקו היקבים
 תירוש ויצחר ²⁵ ושולמתי לכם את השנים אשר אכל
 הארץ הילך והחסיל והגום חילי הגודול אשר
 שלחתי בכם ²⁶ ואכלתם אוכל ושבוע ולהלחתם את
 שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא
 יבשו עמי לעולם ²⁷ וידעתם כי בקרב ישראל אני
 ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם
 והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כלبشر
 ונבאו בניכם ובנותיכם ז肯יכם חלומות יחלמון-
 בחוריכם חוינוט יראו ²⁹ ונומ על העבדים ועל
 השפחות בימים הhma אשפוך את רוחי ³⁰ ונתתי
 מופתים בשםים ובארץ דם ואש ותימרות עשן ³¹
 המשיש היפך לחשך והירח לדם--לפני בוא יום
 יהוה הנדול והנורא ³² והיה כל אשר יקרא בשם
 יהוה--ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה
 כאשר אמר יהוה ובשרודים אשר יהוה קרא

3 כי תהנה בימים הhma--ובעתה היא אשrob
 (אשר) את שבות יהודה וירושלם ² וקובצתי את
 כל הגויים והורדרתים אל עמק יהושפט ונשפטתי
 עם ש על עמי ונחלה ליישראל אשר פזרו בגויים
 ואת ארציכי חלקו ³ ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד
 בזונה והילדה מכרו ⁴ בין יושותו ⁴ וגם מה אתם לוי
 צר וצדון וכל גלויות פלשת הנמול אתם משלמים
 עלי אם נמלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם
 בראשכם ⁵ אשר כספי זהבי לךחטם ומחרדי
 הטבים הבאים להיכליך ⁶ ובני יהודה ובני
 ירושלם מכרתם לבני הינוים למען הרחיקם מעל

3 והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרגו עמו אמר יהוה כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבו על מאסם את תורה יהוה וחייב לא שמרו ויתעומם כזביהם אשר הילכו אוכותם אחריהם ושלחתיו אש ביהודה ואכלת ארמנות ירושלים כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבו על מקרים בכסף צדיק ואכינו בעבר נעלים ה השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענויים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי וועל בגדים חבליים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כנבה אරזים נבחו וחסן הוא כאלונים וasmid פריו ממעל ושרשו מתחחת ואנכי העלייתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת הארץ אמרנו ינו וקיים מבנייכם לנביאים ובחרוריכם לנוראים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה ותשקו את הנוראים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבוא כהנה אמר מוקטנת התייחסם עיק הענלה המלאה לה עמור וואבד מנוס מקל חזק לא יאמץ כזו ונבוד לא ימלט نفسه ותפש הקשת לא יעמוד وكل ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט نفسه ואמץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליום בני ישראל על כל המשפחה אשר העלייתי מארץ מצרים לאמר רק אתכם ידעתו מכל משפחות הארץ על כן אפקד עליהם את כל עונתיכם 3 הילכו שנים יחדו בלתי אם נועדו 4 היושג אריה בעיר וטרף אין לו היזון כפיר קולו מנענתו בלתי אם לכדר הפתל צפ/or על פה הארץ ומוקש אין לה היילה פה מן הארץ ולכוד לא ילכוד 6 אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה

1 דברי עמוס אשר היה בתקופה מתוקע אשר חוזה על ישראל ביום עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל – שנותם לפני הרעש 2 ויאמר יהוה מצין ישאג ומירוחלים יתון קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל 3 כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבו על דושם בחרכות הברזל את הגלעד 4 ושלחתיו אש בבית חזאל ואכלת ארמנות בן הדר 5 ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבת מבית עדן וגולו עם ארם קירה אמר יהוה 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבו על הנלותם גלות שלמה להסינר לאדום ושלחתיו אש בחומת עזה ואכלת ארמנותה 7 והכרתי יושב מאשור ותומך שבת מאשקלון והшибוט ידי על עקרון ואכבר שארית פלשתים אמר אדני יהוה 9 כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבו על הסינר גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחיהם 10 ושלחתיו אש בחומת צר ואכלת ארמנותה 11 כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמייו ויטרפ לעד אפו ועברתו שמרה נצח 12 ושלחתיו אש בתימן ואכלת ארמנות בצרה 13 כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את נבולם 14 והצתי אש בחומת רבה ואכלת ארמנותה בתרוועה ביום מלחה בסער ביום סופה 15 והלך מלכם גנולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מו庵 ועל ארבעה לא אשיבו על שרפו עצמות מלך אדום לשיד 2 ושלחתיו אש במואב ואכלת ארמנות הקריות וממת בשאון מו庵 בתרוועה בקהל שופר

בעיר ויהוה לא עשה כי לא יעשה אדרני יהוה דבר
כי אם גלה סודו אל עבדיו הנבאים 8 אדריה שאג
מי לא יירא אדרני יהוה דבר מי לא ינבא 9 המשמעו
על ארמנויות באשדוד ועל ארמנויות בארץ מצרים
ואמרנו האספו על הדרי שמרון וראו מהומות רבות
בתוכה ועשוקים בקרבה 10 ולא ידעו עשות נכהה
נאם יהוה האוצרם חמס וشد בארמנויותם 11
לכן כה אמר אדרני יהוה צר וסביב הארץ והוריד
מןיך עזק ונבעו ארמנויות 12 כה אמר יהוה כאשר
יציל הרעה מפי הארי שתו כרעים או בدل און-כן
ינצלו בני ישראל היישבים בשרמון בפתח מטה
ובדמשק ערש 13 שמעו והיעדו בבית יעקב--נאם
שמו
5 שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליהם
קינה--בית ישראל 2 נפלה לא חוטיפ קום בתולת
ישראל נטהה על אדמתה אין מקומה 3 כי כה
אמר אדרני יהוה העיר היוצאת אלף תשאיר מאה
והיוצאת מאה תשאיר עשרה לבית יעקב 4 כי
כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו 5 ואל
תדרשו בית אל והגנגל לא תבוא ובאר שבע לא
העברו כי הגנגל גלה גילה ובית אל יהיה לאון
6 דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית יוסף
ואכליה ואין מכבה לבית אל 7 ההחפכים ללענה
משפט וצדקה לאין הניחו 8 עשה כימה וכיסיל
והפק לבקר צלמות ויום ליליה החשיך הקורא למי
היום וישפכם על פני הארץ--יהוה שמנו 9 המבליג
shed על עז ושד על מבצר יכוא 10 שנאו בשער
מושיכ ורבך תמים יתעבו ו לבן יען בושכם על
dal ומשתת בר תקחו ממנו--בתיה ניות בניטם ולא
חשבו בס כרמי חמד נטעתם ולא חשתו את יינט
12 כי ידעת רבים פשעיםם ועצמים חטאיהם
צרכי צדק לחייב כפר ואביונים בשער הטו 13
לכן המשכילים בעת ההיא--ידם כי עת רעה הוא 14

4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר
שרמון העשקות דלים הרצחות אבויונים האמרה
לאדרנים הביאה ונשחה 2 נשבע אדרני יהוה בקדשו
כי הנה ימים באים עליהם ונשא אתכם במצוות
ואהחריתם בסירות דונה 3 וופרצים תצאנא אשה
נדזה והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה 4 באו בית אל
ופשעו הגנגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחים
לששנת ימים מעשרותיכם 5 וקטר מחמצז תורה
וקראו נדברות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל
נאם אדרני יהוה 6 וגם אני נתתי לכם נקיון שנים
בכל ערכיכם וחסר لكم בכל מקוםתיכם ולא
שבתוכם עדי נאם יהוה 7 וגם אנכי מנעהי מכם את
הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתו על
עיר אחת ועל עיר אחת לא אמיטיר חלקה אחת
תמטר וחלקה אשר לא תמטר עליה תיבש 8
ונגע שתים שלש ערים אל עיר אחת לשותה מים-

וארמנתו שנאתי והסגרתי עיר ומלאה ⁹ והיה אם
צברות אתכם--כאשר אמרתם ¹⁵ שנאו רע ואחבו
ויתרו עשרה אנשים בביה אחד--ונמו ¹⁰ ונשאו
דודו ומספרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר
צבאות--שארית יוסף ¹⁶ לכון כה אמר יהוה אלהי
לאשר בירכתי הבית העוד ענק ואמר אף ואמר
חס כי לא להזכיר בשם יהוה ¹¹ כי הנה יהוה
צבאות אדני בכל רחבות מספדי ובכל חומות
יאמרו هو הו וקראו אכר אל אבל ומספר אל יודע
נחי ¹⁷ ובכל כרמים מספדי כי עבר בקרוב אמר
יהוה ¹⁸ הוי המתואים את יום יהוה למה זה לכם
יום יהוה הוא חישך ולא אור ¹⁹ כאשר ינוס איש
מן הארץ ופגעו הדב ובא הבית--וסמך ידו על
לנו קרנים ²⁰ כי הנני מקיים עליכם בית ישראל
אם יהוה אלהי הצבאות--גוי ולחציו אתכם מלבاؤ
חמת עד נחל הערבה

7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר נבי בתחלה
עלות הלקש והנה לקש--אחר נוי המלך ² והיה אם
כליה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח
נא מי יקום יעקב כי קטן הוא ³ נחם יהוה על זאת
לא תהיה אמר יהוה ⁴ כה הראני אדני יהוה והנה
קראל רב באש אדני יהוה ותأكل את תהום רבה
ואכלת את החלק ⁵ ואמר אדני יהוה חדל נא--מי
יקום יעקב כי קטן הוא ⁶ נחם יהוה על זאת גם היא
לא תהיה אמר אדני יהוה ⁷ כה הראני והנה אדני

נצח על חומת אנך ובידו אנך ⁸ ויאמר יהוה אליו
מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני
שם אנך בקרב עמי ישראל--לא אוסיף עוד עבור
לו ⁹ ונשנו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו
וקמתי על בית ירבעם בחרב ¹⁰ וישלח אמץיה
כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר
עליך עמוס בקרב בית ישראל--לא תוכל הארץ
להכיל את כל דבריו ¹¹ כי כי אמר עמוס בחרב
ימות ירבעם וישראל--גלה גילה מעל אדמתו ¹²
ויאמר אמץיה אל עמוס חזה לך ברח לך אל
ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא ¹³ ובבית אל
לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית

דרשו טוב ואל רע למען תחייו יהיו כן יהוה אלהי
צברות אתכם צבאות ¹⁴ כה אמר יהוה אלהי
טוב והצינו בשער משפט אولي יתנן יהוה אלהי
לאשר בירכתי הבית העוד ענק ואמר אף ואמר
צבאות אדני בכל רחבות מספדי ובכל חומות
יאמרו הו הו וקראו אכר אל אבל ומספר אל יודע
נחי ¹⁷ ובכל כרמים מספדי כי עבר בקרוב אמר
יהוה ¹⁸ הוי המתואים את יום יהוה למה זה לכם
יום יהוה הוא חישך ולא אור ¹⁹ כאשר ינוס איש
מן הארץ ופגעו הדב ובא הבית--וסמך ידו על
הquier ונשכו הנחש ²⁰ הלא חישך יום יהוה ולא
אור ואפל ולא נגה לו ²¹ שנأتي מסתי הנים
ולא אריה בעצתיים ²² כי אם תעלו לי עלות
ומנוחיכם לא ארזה ושלם מרוחיכם לא אביך
הסר מעלי המון שרייך זומרת נבליך לא אשמע ²⁴
ויגל כמים משפט וצדקה כנהל איתן ²⁵ הזובחים
ומנחה הנשתם לי במדבר ארבעים שנה--בית
ישראל ²⁶ ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון
צליםיכם--כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם ²⁷
והגוליתיהם אתכם מhalbאה לדמשק אמר יהוה אלהי
צבאות שמנו

6 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון
נקבי דראשית הגנים ובאו להם בית ישראל ²
עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדיו
נת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה--אם
רב גבולם מגבלכם ³ חמנדים ליום רע ותנשון
שבת חמיס ⁴ החכבים על מטבחן וסרחיהם על
ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתחיך מרכבק
חפרטים על פי הנבל כדורי חשבו להם כלוי
שיר ⁶ השתים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו
ולא נחלו על שבר יוסף ⁷ לכון עתה יגלו בראש
גלים וסר מרזח סrhoחים ⁸ נשבע אדני יהוה בנפשו
אם יהוה אלהי צבאות מהaab אני את ואון יעקב

מלך ה הוא ¹⁴ ויען עמוס ויאמר אל אמץיה לא שמרון ואמרו כי אלהיך דן וחוי דרך באך שבע נפלו ולא יקומו עוד **9** ראייתי את אדרני נצב על המזבח ויאמר הך הכהטור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרגן לא ינוס להם נס ולא ימלט בית ישחק ¹⁷ لكن כה אמר יז

ואם יעלו השמיים--משם אורידם (Sheol h7585) ³ ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים--משם אצוה את

הנחש ונשכם ⁴ ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרנותם ושותיו עני עליהם לרעה ולא לטובה ⁵ ואדרני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמונה ואבלו כל יושבי בה ועלתה CIAAR כללה ושקעה CIAAR מצרים ⁶ הבונה בשם מעלותו וגדרתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פni הארץ--יהוה שמו ⁷ חלוא לבני כשים אתם לי בנין ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל העלייתו

מארכ מצרים ופלשתים מכפתור וארם מקיר ⁸ הנה עני אדרני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי CIAAR מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד אתה מעל פni הארץ נאם יהוה ⁹ כי הנה אנכי מצואה את בית יעקב--נאם יהוה ¹⁰ בחרב ימותו כל בכברה ולא יפול צדור הארץ ¹¹ בחרב ימותו כל

חטא עמי האמורים לא תניש ותקדים בעדינו-- הרעה ¹² ביום ההוא אקים את סכת דוד הנפלת ונדרתי את פרציהן והרסתו אקים ובניתה כימי עולם ¹³ למען יירשו את שארית אדום וכל הגנים אשר נקרא שמוי עליהם נאם יהוה עשה זאת ¹⁴

הנה ימים כאים נאם יהוה ונשח חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו החרים עסיס וכל הנבעות מתמונגה ¹⁵ ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם ¹⁶ ונטעים על

נבי אגסי ולא בן נביא אגסי כי בוקר אגסי ובולס שקמים ¹⁷ ויקחני יהוה מהחרי הצאן ויאמר אליו יהוה לך הנבא אל עמי ישראל ¹⁸ ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטיף על בית ישחק ¹⁷ וכן כה אמר יז ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחلك אתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה גילה מעל אדמותו

8 כה הראני אדרני יהוה והנה כלוב קיז ² ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיז ³ ואמר יהוה אליו בא הקץ אל עמי ישראל--לא אוסיף עוד עברו לו ³ ויהיללו שירות היכל ביום ההוא--נאם אדרני יהוה רב הפנר בכל מקום השליך הס ⁴ שמעו את השפאים אביוון ולשבית עניי (ענוי) ארץ ⁵ לאמר מתי יعبر החדש ונשברה שבר והשבת נפתחה בר--להקטיין איפה ולהגדיל שקל ולעתה

מאוני מרמה ⁶ לknות בכסף דלים ואביוון בעבר נעלים ומפל בבר נשביר ⁷ נשבע יהוה בנאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם ⁸ העל זאת לא תרנו הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כלה ונגרשה ונשקה (ונשקה) CIAOR מצרים ⁹ והיה ביום ההוא

נאם אדרני יהוה והבatoi המשמש בצדדים והחכתי לארץ ביום אוור ¹⁰ והפכתי חוגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתו על כל מתנים شك ועל כל ראש קרחה ושותיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר ¹¹ הנה ימים בהם נאם אדרני יהוה והשלחה רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים--כי אם לשמע את דברי יהוה ¹² ונעו מים עד ים ומיצפון ועד מזרחה ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו ¹³ ביום ההוא תחולפה הבתולה היפות והבחורים--בצמא ¹⁴ הנשבעים באשמה

אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי
לهم--אמר יהוה אלהיך

החל זהה לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת גנלה וירושלם אשר בספרד--ירשו את ערי הנגב²¹ ועליו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה

1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדרום שמוועה שמענו מאת יהוה וציר בנוים שלח-קומו ונוקמה עליה למחלמה² הנה קטן נתיך בנויים בזוי אתה מאד³ זודון לבך השיאך שכני בחנוו סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ⁴ אם תגבייה כנסר ואם בין כוכבים שם קנק--משם אורידך נאם יהוה אם גנבים באו לך אם שורדי לילך--איך נדמיהה הלא ינגבו דים אם בצרים באו לך הלא ישארו עללות⁶ איך נחפשו עשו נבכו מצפנוי⁷ עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך--השיאך יכלו לך איש שלמך לחמק ישימו מזור תחתיך--אין התבונה בו הלא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדרום ותבונה מהר עשו⁹ וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל¹⁰ מהמס אחיך יעקב הכסך בושה ונכרצה לעולם¹¹ ביום עמדך מגנד ביום שבות זרים חילו ונכזרים באו שערו ועל ירושלים ידו נורל--نم אתה כאחד מהם¹² ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תנדל פיך ביום צראה¹³ אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא נם אתה ברעתו ביום אידם ואל תשלחנה בחילו ביום אידם¹⁴ ואל תעמוד על הפרק להכרית את פלייטיו ואל תסגור שרידייו ביום צראה¹⁵ כי קרוב יום יהוה על כל הגנים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך¹⁶ כי כאשר שתיתם על הדר קדשי ישטו כל הגנים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו¹⁷ ובחר ציון תהיה פלייטה והיה קדרש וירשו בית יעקב את מורשיהם¹⁸ והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר¹⁹ וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הנגולעד²⁰ וגלת

את יונה ויהי יונה במעי הרגן שלשה ימים ושלשה לילות

2 ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הרגנה ²

ויאמר קראתי מצחה לי אל יהוה--ויעני מבטן שאל שועתי שמעת קולי (*Sheol h7585*) ³ ותשליךני מצולחה בלבב ימים ונחר יסבנוי כל משבריך וגילך עלי עברו ⁴ ואני אמרתי נגרשתי מנור ענייך אך אוסף להבitem אל היכל קדשך ⁵ אפפוני מים עד נשח תחום יסבנוי סוף חbosך לדאשי ⁶ לקצבי הרים ירדתי הארץ ברוחה בעדי לעולם ותעל משחת חי יהוה אלהו ⁷ בהחטף עלי נשוי את יהוה זכרתי ובכוא אליך תפלו אל היכל קדשך ⁸ משמרים הבלי שוא-חסדים יעבו ⁹ ואני בקול תודה אובחה לך אשר נדרתי אשלה מה ישועתה ליהוה ¹⁰ ויאמר יהוה לדגנויק את יונה אל היבשה

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנייה לאמר ² קום לך

אל נינהה העיר הנדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אני דבר אליך ³ ויקם יונה וילך אל יונה-- כדבר יהוה ונינהה הייתה עיר גדולה לאלהים-- מהלך שלשת ימים ⁴ ויחיל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינהה נהפכת ⁵ ויאמינו אנשי נינהה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולים ועד קטנים ⁶ ויגע הדבר אל מלך נינהה ויקם מכסאו ווועבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר ⁷ ויזעק ויאמר בנינהה מטעם המלך ונדלוי לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה--אל ידרעו ומום אל ישטו ⁸ ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומון החמס אשר בכפיהם ⁹ מי יודע ישב ונחם האלהים ושב מהרונן אף ולא נאבד ¹⁰ וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה ויחם האלהים על הרעה אשר

דבר לעשות להם--ולא עשה

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר ² קום לך אל נינהה העיר הנדולה--וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני ³ ויקם יונה לברכה תרשישה מפני יהוה וירד בה לבוא עםם תרשישה מפני יהוה ⁴ ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול ביום והאגיה חשבה להשבר ⁵ וויראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הים להקל מעלייהם ויהנה ירד אל ירכתי הספינה ושכב וירדם ⁶ ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך--אולי יתעשה האלהים לנו ולא נאבד ⁷ ויאמרו איש אל רעהו לכço ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו וויפלו גורלות ויפל הנורל על יונה ⁸ ויאמרו אלוי--הנידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתי ומאיון התבוא--מה ארץך ואי מזה עם אתה ⁹ ויאמר אליהם עברו אני ואית יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה וויראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה אתה עשית כי ידעו האנשים כי מפני יהוה הוא ברח--כי הניד להם זו ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער ¹⁰ ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים מעלייכם כי יודע אני כי בשלוי הסער הנורל הזה עלייכם ¹¹ ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה--ולא יכולו כי הים הולך וסער עליהם ¹² ויקראו אל יהוה ויאמרוagna יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן לנו דם נקי כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית ¹³ וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים מזעפו ¹⁴ וויראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים ¹⁵ ווימן יהוה דג נורל לבלו

4 וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו ² ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלא זה דבריך עד היום עלי אדמתיך--על כן קדמתי לברך תרשישה כי ידעת כי אתה אל חנון ורchrom ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה ³ ועתה יהוה קח נא את נפשי מנני כי טוב מותי מחיי ⁴ ויאמר יהוה ההיטב חרה לך ⁵ ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה והוא ישב תחתיה בצל עדר אשר יראה מה יהיה בעיר ⁶ וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל מעלה ליוונה להוות צל על ראשו להצליל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמהה גדולה ⁷ וימן אלהים חולעת בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון וייבש ⁸ והוא כורח המשמש וממן אלהים רוח קדים בראשית ותך המשמש על ראש יונה והוא על פיו ויאאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי ⁹ ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות ¹⁰ ויאמר יהוה--אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד והוא לא אחוס על נינוחה העיר הגדולה--אשר יש בה הרבה משתלים שעשרה רבבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובכמה רבבה

אשר לא תמישו מכם צווארתיכם ולא תלכו רומה--
כי עת רעה היא ⁴ ביום ההוא יsha עליכם משל
ונחה נהי נהיה אמר שדור נשדרנו--חלק עמי ימיר
איך ימש לישובך שדני ייחלק ⁵ וכן לא יהוה
לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה ⁶ אל התפו
שיפון לא יטפו לאלה לא ישגכלמות ⁷ האמור בית
יעקב הקצץ רוח יהוה--אם אלה מעליות הלויא
דברי ייטיבו עם היישר הילך ⁸ ואחתמול עמי לאויב
יקומם ממול שלמה אדר תשפטן מערבים בטח
שובי מלחה ⁹ נשי עמי תגרשות מבית תענינה מעל
שלבייה תקחו הדרי לעולם ¹⁰ קומו ולכו כי לא
עליליה זאת המנוחה בעבר טמאה תחבל וחבל נמרץ ¹¹
וזאת המנוחה בקשר רוח ושרק כוב אטף לך לין ולשבר
לו איש הילך רוח ושרק כוב אטף יעקב כלך
והיה מטיף העם הזה ¹² אסף אסף יעקב כלך
קבץ אקבץ שארית ישראל--יחד אשימנו צאן
בצראה כעדך בתוכך הדברו תהימנה מادرם ¹³ עליה
הפרץ לפניהם--פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר
מלכם לפניהם וייהו בראשם

3 ¹⁴ ואמר שמעו נאראשי יעקב וקצינו בית ישראל
הלויא לכם לדעת את המשפט ² שני טוב ואהבי
רעיה (רע) גولي עורם מעלייהם ושארם מעל
עצמאותם ³ ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעלייהם
הפשטו ואת עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר
וכבש רבעתך קלחת ⁴ או יזעקו אל יהוה ולא יענה
אתם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו
מעלייהם ⁵ כה אמר יהוה על הנבאים המתועים
את עמי--הנסכים בשינויים וקרו שлом ואשר לא
יתן על פיהם וקדשו עלייו מלחתה ⁶ וכן לילה
לכם מהזון וחשכה لكم מקסם ובאה המשמש על
הנבאים וקדר עליהם ⁷ ובשו החזום וփרו
הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין מענה אליהם
ואולם אני מלאתי כה את רוח יהוה ומשפט
ונבורה--להניד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו ⁹

1 דבר יהוה אשר היה אל מייכה המרטתי ביום
ויתם אחו יחזקיה מלכי יהודה--אשר זהה על
שומרון וירושלם ² שמעו עמים כלם הקשיבו ארץ
ומלאה והוא אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל
קרשו ³ כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך
על במותי (במתי) ארץ ⁴ ונמסו ההרים כמים מנרים
והעמקים יתבקעו כדרוג מפוני האש כמים מנרים
במורד ⁵ בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית
ישראל מי פשע יעקב הלויא שומרון ומוי במות
יהודה הלויא ירושלם ⁶ ושמתי שומרון לעי השדה
למטעי כרם והנרתוי לנו אבניה ויסדיה אנלה ⁷ וככל
פסיליה יכטו וככל אתניתה ישראeo באש וככל עצביה
אשים שמנה כי מתנן זונה קבוצה ועד אתנן זונה
ישבו ⁸ על זאת אספהה ואילילה איליכה שליל
(שולל) וערום אעשה מסped כתנים ואבל כבנות
יענה ⁹ כי אנושה מכוחיה כי באה עד יהודה--גע
עד שער עמי עד ירושלם ¹⁰ בנת אל תנידו--בכו אל
תבכו בביה לערפה עפר הפתלשתי (התפלשי)
ונ עבריי לכם יושבה שפיר עיריה בשת לא יצאה
יושבת צאן--מסped בית האצל יקח מכם עמדתו ¹¹
כי חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע מאי יהוה
לשער ירושלם ¹² רחם המרכבה לרכש יושבת
לכיש ראשית חטאיה היא לבת ציון כי בך נמצאו
פשעי ישראל ¹³ וכן חתני שלוחים על מורשת נת
בתי אכזב לאכזב למלכי ישראל ¹⁴ עד היושב אבוי
לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד ישראל ¹⁵
קרחי נזוי על בני תענוגך הרחבי קרחתק כנשך
כי גלו ממד

2 הוי חשבו און ופעלי רע על משכבותם באור
הבקר יעשה כי יש לאל ידים ² וחמדיו שרות וגולו
ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואוש ונחלתו ³ וכן
כה אמר יהוה הני חשב על המשפחה הזאת רעה

שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל--
המחубים משפט ואת כל הדירה יעקסו ¹⁰ בנה
ציוון בדים וירושלם בעולה ¹¹ ראשיה בשחר
ישפטו וכוהניה במחירות ירוו ונכאייה בכסף יקסמו
ועל יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא
תבו אעילינו רעה ¹² לכן בנליכם ציוון שדה תחרש
וירושלם עין תהיה והר הבית לבמות עיר

5 עתה תתנדדי בת גדור מצור שם עליינו בשבט
יכו על הלהיו את שפט ישראל ² ואתה בית לחם
אפרחה צער להיות באלפי יהודה--מתקד לי יצא
להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם
ולכן יתנס עד עתiolדה ילדה ויתר אחיו ישובן
על בני ישראל ⁴ ועמד ורעה בעו יהוד--בנאון שם
יהוה אלהיו וישבו כי עתה יגדל עד אפסי ארץ ⁵
והיה זה שלום אشور כי יבוא בארץנו וכי ידרך
בארכנותינו והקמננו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי
אדם ⁶ ורעו את ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרד
בפתחיה והציל מאשור--כי יבוא בארץנו וכי ידרך
בגבולנו ⁷ והיה שאրית יעקב בקרב עמים רבים
טל מאי יהוה כרביבים עלי עשב--אשר לא יקוה
לאיש ולא ייחל לבני אדם ⁸ והיה שאրית יעקב
בגויים בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער
כך פיר בעדרי צאן--אשר אם עבר ורמס וטרף ואין
מציל ⁹ תרם ייך על צרייך וכל אייביך יכרתו ¹⁰
והיה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסיך מקרבך
והאבדתי מרכבתיך ¹¹ והכרתי ערי הארץ והרסתי
כל מבצריך ¹² והכרתי כسفים מיך ומעוננים לא
יהיו לך ¹³ והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך
ולא תשתחווה עוד למשעה ייך ¹⁴ ונחתשי אישיריך
מרקבך והשמדתי עריך ¹⁵ ועשיתי באך ובחמה
נקם--את הגויים אשר לא שמעו

6 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את
ההרים ותשמענה הגבעות קולך ² שמעו הרים
את ריב יהוה והגנים מוסדי ארץ כי ריב ליהוה
עם עמו ועם ישראל יתוכח ³ עמי מה עשית לך
ומה הלאתיך ענה בי ⁴ כי העתיך מארץ מצרים
ומבית עבדים פרתייך ואשלח לפניו את משה
אהרן ונمرים ⁵ עמי זכר נא מה יעת בלק מלך

4 והיה באחרית הימים יהיה הר בית יהוה נכוון
בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונחרו עליו עמים
² והלכו גויים רבים ואמרו לנו ונעלת אל הר
יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדריכיו ונלכה
בארחותינו מציוון תצתורה ודבר יהוה מירושלם
³ ושפט בין עמים רבים והוכיח לנוי עצמים
עד רחוק וכתתו חרבתייהם לאותם וחניתיהם
ל모זרות--לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון
עוד מלחמה ⁴ וישבו איש תחת נפנו ותחת התאנו--
ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר ⁵ כי כל
העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם
יהוה אלהינו--לעלם ועד ⁶ ביום ההוא נאם יהוה
אספה הצלעה והנרכה אקבצתה ואשר הרעתי ⁷
ושמתי את הצלעה לשארית והנהלה לנו עצום
ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעטה ועד עולם
⁸ ואתה מנדל עד רעל בעפל בת ציון--עדיך אתה
ובאה הממלכה הראשנה ממלכת לבת ירושלם
⁹ עתה למה תריעי רע המלך אין לך אם יועצץ
אבך--כי החזיקך חיל כiolדה ¹⁰ חוליו ונחי בת
ציוון כiolדה כי עתה תצא מקריה ושבנה בשדה
ובאת עד בבל שם תנצל--שם גאלך יהוה מכב
אייביך ¹¹ וועתה נאפסו עליך גויים רבים--האמרים
תחנפ ותחז בציון עינינו ¹² והנה לא יידעו מהשבות
יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר גRNA ¹³
קומי ודושי בת ציוון כי קרנק אשים ברזל ופרסתיך

ותרא איבתי ותכסה בושה--האמירה אלְיָהוּ יהוה אלְהִיךְ עַנֵּי תְּרִיאָנָה בָּה עַתָּה תְּהִיא לְמֶרְמֶס כְּטִיט חֻזּוֹת וְיָם לְבִנּוֹת נְדִירִיךְ יָם הַהְוָא יְרַחַק חַק 12 יָם הַהְוָא וְעַדְירִיךְ יְבֹוא לִמְנֵי אֲשֹׁור וְעַדְרִיכְ מְצֹור וְלִמְנֵי מְצֹור וְעַד נְהָר וְיָם מִים וְהָר הָהָר 13 וְהִוְתָּה הָרָץ לְשִׁמְמָה עַל יִשְׂבִּיה מִפְּרִי מַעַלְלִיהָם 14 רְעָה עַמְּךָ בְּשִׁבְטְּ צָאן נְחַלְתָּךְ--שְׁכַנֵּי לְבָדְךָ יָעַר בְּתוֹךְ כְּרָמֵל יְרָעוֹ בְּשַׁן וְגַלְעָד כִּימֵי עַולְמָם 15 כִּימֵי צָאתָךְ מִתְהָ וְמַיִּיעָדָה 16 עוֹד הָאָש בֵּית רְשָׁעָ-אַצְרוֹת רְשָׁעָ וְאַפְתָּה רְזֹון זְעוּמָה 17 הָאָזְכָה בַּמְאָזִינִי רְשָׁע וּבְכִיסָּאָבְנֵי מְרָמָה 18 אֲשֶׁר עַשְׁרִירָה מַלְאָוֹ חַמֵּס יִשְׂבִּיה דְּבָרוֹ שְׁקָר וְלִשְׁוֹנָם רְמִיה בְּפִיהָם 19 וְגַם אֲלֵיהָ אֱלֹהֵינוּ יְפָחְדוּ וַיַּרְאוּ מְךָ 20 מַיְּאָל כְּמוֹךְ נְשָׂא עָוֹן וְעַבְרָעַל פְּשָׁע לְשָׁאָרִית נְחַלְתָּךְ לְאַחֲזָיקָה לְעַד אָפָו כִּי חָפֵץ חָסֵד הוּא 21 יְשֻׁוב יְרַחְמָנוּ יְכַבֵּשְׁ עֲונָתֵינוּ וְתְשִׁילֵךְ בְּמִצְלֹות יִם כָּל חַטָּאותָם 22 תְּהִנֵּת אַמְתָּה לְיעָקָב חָסֵד לְאָבָרָהּ אֲשֶׁר נְשַׁבְּעָת לְאָבָתֵינוּ מִימֵי קָדָם

לְשָׁרָקה וְחַרְפָּת עַמִּי חָשָׂאוּ
וְתַלְכּוּ בְּמַעֲצֹותָם--לְמַעַן תְּהִנֵּת לְשָׁמָה וַיִּשְׂבִּיה
לְשָׁרָקה וְחַרְפָּת עַמִּי חָשָׂאוּ

7 אַלְלִי לִי כִּי הִיִּהְיָה כָּאָסְפִי קִיזְעַלְלָת בְּצִיר אֵין אַשְׁכּוֹל לְאַכְול בְּכָורָה אָוֹתָה נְפָשִׁי 2 אָבֵד חַסִיד מִן הָאָרֶץ וַיְשַׁר בָּאָדָם אֵין כָּלָם לְדָמִים יָאַרְבּוּ אִישׁ אֲתָה אַחֲיוֹדָיו יָצַרְדוּ חָרָם 3 עַל הָרָע כְּפִים לְהֹוֹטֵב הָשָׁר שָׁאָל וְהַשְּׁפָט בְּשָׁלוֹם וְתְגַדּוֹל דָבָר הָוֹת נְפָשָׁו הָוֹא-- וַיַּעֲבֹתָה 4 טֻובָם כְּחַדְךָ יִשְׁרָם מִסּוֹכָה יָם מַצְפִּיךְ פְּקָדָתָךְ בָּאָה עַתָּה תְּהִיא מַבּוֹכָתָם 5 אֶל תָּמִינוּ בְּרָע אֶל תְּבַטְחוּ בְּאֶלְוף מִשְׁכְּבָת חִיקָךְ שְׁמֹר פְּתָחוֹ 6 כִּי בְּן מַנְבֵּל אָב בְּתָקָמָה בָּאָמָה כָּלָה בְּחַמְתָּה אַיִבְיָ אִישׁ אָנָשָׁי בֵּיתוֹ 7 וְאַנְיִ בְּיַהְוָה אַצְפָּה אָוַחַילָה לְאַלְהִי יְשֻׁעָי יְשֻׁמְעָנִי אַלְהִי 8 אֶל תְּשָׁמְדוּ אִיבָּתִי לִי כִּי נְפָלָתִי קְמָתִי כִּי אֲשָׁב בְּחַשְׁךְ יְהוָה אָוֹר לִי 9 וְעַפְיָה אֲשָׁא כִּי חַטָּאתִי לוֹ עַד אֲשֶׁר יְרִיב רִיבִי וַעֲשָׁה מִשְׁפְּטִי--יוֹצִיאַנִי לְאֹור אָרָא בְּצְדָקָתוֹ 10

ו והצב גללה העלהה ואמהתיה מנהגות קול
וינום מתפפת על לבבָהן⁸ וניינה כברכת מים
מיימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה⁹
בזו כסף בזוז והבן ואין קצה לתכמה--כבד מכל
כל' חמדה¹⁰ בוקה ומבוקה ומבלקה ולב נמס
ופק ברכים וחלילה בכל מתנים ופני כלם קבצו
פארור¹¹ איך מעון ארויות ומרעה הוא לכפרים--
אשר הלק' אריה לביא שם נור אריה ואין מהריד
אריה טרף ברי גרותיו ומהנק לבאותו יימלא
טרף חריו ומענתיו טרפה¹² התני אליך נאם יהוה
צבאות והבערת כי בעשן רכבה וכפיריך האכל
חרב והכתרתי מארץ טרף ולא ישמע עוד קויל
מלאכיה

3 היו עיר דמים כליה כחש פרק מלאה--לא ימש
טרף² קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומכבה
מרקודה³ פרש מעלה ולhab חרב וברק חנית ורב
חלל וכבד פנור ואין קצה לנויו יכשלו (וכשלו)
בנויים⁴ מרובணוי זונה טובת חז בעלת כ舍פים
המכרת גוים בזוניה ומשפחות בכשפייה⁵ התני
אליך נאם יהוה צבאות גגליות שליך על פניך
והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך⁶ והשלכתי
עליך שקצים ונבלתיך ושמותיך כראוי⁷ וזה היה כל
ראייך ידור מוך ואמר שדרה נינה מי ינוד לה מאין
אבקש מנהימים לך⁸ התיתבי מנא אמון הדישה
בישראל מים סביב לה--אשר חיל ים מים חומתה
9, כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים היו
בעורתך¹⁰ גםם היא לגללה הלכה בשבי--נעם עליה
ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבודיה ידו נורל
וכל גודליה רתקו בזקים¹¹ גם את תשורי תהי
יעלמה גם את תבקשי מעוז מאוב¹² כל מבצריך--
תתאים עם בכורים אם ינוועו ונפלו על פי אוכל
13 הנה עמק נשים בקרבך לאיביך פתחו נפתחו
שעריך אכליה אש בריחיך¹⁴ מי מצור שאבי

1 משא נינה--ספר חזון נהום האלקשי² אל קנו
ונקם יהוה נקם יהוה ובבעל חמה נקם יהוה לצרכי
ונוטר הווא לאיביו³ יהוה ארך אפים גודול (גדרל)
כח ונקה לא נקה יהוה בסופה ובשערה דרכו
וענן אבק רגלו⁴ גוער בים ויבשחו וכל הנהרות
החריב אל מלל בשן וכרמל ופרח לבנון אל מלל⁵
הרים רעשו ממן והגבעות התמננו ותשא הארץ
מןפו ותבל וכל יושבי בה⁶ לפניו זעמו מי יעמוד
ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכח כאש והצרים
נחצטו ממו⁷ טוב יהוה למעו ביום צרה וידע חס
בו⁸ ובשטף עבר כליה עשה מקומה ואיביו ירדף
חשך⁹ מה החשבון אל יהוה--כליה הוא עשה לא
תקום פעמים צרה¹⁰ כי עד סירדים סבכים וככסbam
סבאים אללו--כך ישם מלא¹¹ וממך יצא חשב
על יהוה רעה--יעץ בליעל¹² כי אמר יהוה אם
שלמים וכן רבים וכן גנוועו ועבר וענתק--לא ענתק
עוד¹³ ועתה אשר מטה מעלייך ומוסתריך אתה
14 וצוה عليك יהוה לא יורע משמדך עוד מבית
אליהיך אכricht פסל ומסכה אשים קברך--כי קלות
15 הנה על ההרים רגלי מבשר משמע שלום--חני
יהודיה חניך שלמיי נדריך כי לא יוסיף עוד לעבור
(לעבר) בך בליעל כליה נכרת

2 עליה מפייך על פניך נצור מצורה צפה דרך
חוק מנהימים אמץ מה מאך² כי שב יהוה את נאן
יעקב כגאון ישראל כי בזמנים בזמנים זומריהם
שחתו³ מגן גבריה מדם אנשי חיל מטלעים
בаш פלדת הרכב ביום הכנינו והברושים הרעלן
4 בחוזיות יתહוללו הרכב ישתקשoon ברחבות
מראהן כלפידים--כבקרים ירוצצו⁵ זוכר אדריאן
יכשלו בהלכוותם (בHALICHTAM) ימארו חומתה
והכן הסכך⁶ שערי הנהרות נפתחו וההיכל נמו

לך חזקי מבצרים באי בטיש ורמשי בחמר החזויין
מלבן ¹⁵ שם האכלך אש--חכrichtך הרב האכלך
כילך התכבד כילך התכבד כארבה ¹⁶ הרביה
רכליך מוככבי השמים ילק פשט ויעף ¹⁷ מנזריך
כארבה וטפעריך נגב נבי החונים בנדרות ביום
קרה--שמש זרחה ונודר ולא נודע מקומו אים ¹⁸
נמו רעיך מלך אשור ישכנו אדריריך נפשו עמק
על ההרים ואין מקבץ ¹⁹ אין כהה לשברך נחלה
מכתק כל שמי שמעך תקעו כי עלייך--כי על מי
לא עברה רעתך תמיד

ואף כי הין בנד נבר יהיר ולא גינה אשר הרחיב
כשאול נשׁו והוא כמות ולא ישׁבַע ויאסֵף אליו כל
הנויים ויקבץ אליו כל העמיים (Sheol h7585) 6 הלוּא
אלְהָכָלָם עַלְיוֹ מִשְׁלָל יִשְׁאָו וְמַלְאָצָה חִידָה לֹו וַיֹּאמֶר
הוּא המרבה לא לו--עד מתי ומכובד עליו עבטייט
7 הלוּא פָתָע יִקְוָנוּ נְשָׁכִיךְ וַיֹּקְצֹו מְזֻועָדָךְ וַיֹּהֵי
לְמִשְׁסּוֹת לְמוֹ 8 כִּי אַתָּה שְׁלוֹת נָוִים רַבִּים יִשְׁלֹךְ
כָּל יִתְרּ עַמִּים מְדֻמִּים אָדָם וְחַמֵּס אָרֶץ קָרִיה וְכָל
שְׁבִי בָּהּ 9 הַוִּי בַּצְעַ בַּצְעַ רַע--לְבִיתָתוֹ לְשָׁוֹם בְּמָרוּם
קָנוּ לְהַנְצֵל מִכְפָּרָע 10 יָצַאת בְּשֵׁת לְבִיתְךָ קָצָות
עַמִּים רַבִּים וְחוֹטָא נִפְשָׁךְ 11 כִּי אָבִן מַקִּיר תַּזְעַק
וְכִפֵּיס מַעַז יָעַנְנָה 12 הַוִּי בְּנָה עִיר בְּדָמִים וְכָנוּן
קָרִיה בְּעַולָּה 13 הַלֹּוּא הַנָּה מָאִת יְהוָה צָבָא וַיָּעַנְנָו
עַמִּים בְּדִי אָשׁ וְלָאָמִים בְּדִי רַיק יָעַפְוָ 14 כִּי חַמְלָא
הָאָרֶץ לְדֹעַת אֶת כְּבוֹד יְהוָה כְּמִים יְכַסְוּ עַל יְמָם 15
הַוִּי מִשְׁקָה דָּרָעָה מִסְפָּחָה חַמְתָּךְ וְאֶפְשָׁר--לְמַעַן
הַבַּיִת עַל מְעוֹדרָהָם 16 שְׁבָעָתָ קָלָונָן מְכֻבּוֹד שְׁתָה נָם
אַתָּה וְהַעֲרֵל תְּסֻבָּה עַלְיךָ כָּסֶם יְמִין יְהוָה וְקִילּוֹן
עַל כְּבוֹדךְ 17 כִּי חַמָּס לְבִנְוֹן יִסְךְ וְשַׁד בְּהַמּוֹת
יְחִוּתָן מְדֻמִּים אָדָם וְחַמֵּס אָרֶץ קָרִיה וְכָל יִשְׁבִּי בָּהּ 18
מֵה הַשִּׁילָל פְּסָלָן כִּי פְּסָלָן יְצָרוֹ--מִסְכָּה וּמוֹרָה שְׁקָר
כִּי בְּطָח יִצְרָאוּ עַלְיוֹ לְעָשָׂוֹת אֲלִילִים אַלְמִים 19
הַוִּי אָמַר לְעֵץ הַקִּיצָה עֹרוֹי לְאָבֵן דּוֹמָם הַוִּי וְרָה--
הַנָּה הַוִּי תְּפָשׁוּ זָהָב וְכִסְף וְכָל רֹוח אַין בְּקָרְבוֹ 20
וַיֹּהֵי בְּהִיכָּל קָדוֹשׁ כָּסֶם מִפְנֵי כָּל הָאָרֶץ

3 חִפְלָה לְחַבּוֹק הַנְּבִיא--עַל שְׁגִינּוֹת 2 יְהוָה
שְׁמָעַתִּי שְׁמַעַךְ יַרְאַתִּי--יְהוָה פָעַלְךָ בְּקָרְבָּנִים
חִיּוּהוּ בְּקָרְבָּנִים תְּדִיעֵךְ בְּרַגְוּ רְחֵם תּוֹכוֹר 3 אַלְוָה
מַתִּימָן יְבָאָו וְקָדוֹשׁ מַהְרָא אַרְן סְלָה כָּסָה שְׁמִים
הָדוּ וְתַהֲלֹתוּ מֶלֶאָה הָאָרֶץ 4 וְנָנָה כָּאֹור תְּהִוָּה
קְרָנִים מִידָוּ לוּ וְשָׁם חַבְיוֹן עַזָּה 5 לְפָנָיו יַלְךְ דְּבָר
וַיָּצָא רְשֵׁף לְרִגְלָיו 6 עַמְדָה וְיִמְדָד אָרֶץ רָאָה וְיִתְרָה
נוּים וַיַּתְפְּצִצּוּ הַרְרִי עַד שָׁחוּ גְּבֻעוֹת עוֹלָם הַלִּילּוֹת

1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא 2 עד أنها יהוה
שועתי ולא תשמע אזעך אליך חמס ולא תושיע
3 למה תראני און ועמל תבטש וشد וחרנס לנגיד
ויהי ריב ומדון ישא 4 על כן חפוג תורה ולא יצא
לנצח משפט כי רשות מכתיר את הצדיק על כן
5 ראו בנויים והbijתו והתמהו
תמהו כי פעל פעיל בימיים לא תאמין כי יספר
6 כי הנני מקיים את ה�建ים הגוני המר והננהר
ההולך למרחבי ארץ לרשות משכנות לא לו 7 אם
ונורא הוא ממננו משפטו ושאותו יצא 8 וקהל מנדרים
סוסיו וחרדו מזאבי ערבות ופשו פרשו ופרשו מרחוק
יבאו--יעפו כנסר חש לאכול 9 כללה להרמש יבאו
מנומות פניהם קדימה ויאסֵף כחול שני 10 והוא
במלכים יתקלָס ורוזנים משחק לו הוא לכל מבצר
ישחק ויצבר עפר וילכדה 11 או חלף רוח ויעבר
ואשם זו כחו לאלהו 12 הלוּא אתה מקדם יהוה
אלדי קדשי--לא נמות יהוה למשפט שמות וצורה
להוכיה יסדתו 13 טההור עינים מראות רעה והביט
כרmesh לא משל בו 15 כללה בחכמה העלה--ינגרהו
בחרמו ויאסֵפו במכרתחו על כן ישמה ויגיל 16
על כן יזבח לחרמו ויקטר למכרתחו כי בהמה
שמן חלקו ומאכלו בראה 17 העל כן וירק חרמו
ותמיד להרג נוים לא יחמול

2 על משמרתי אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה
לראות מה ידבר بي ומה אשיב על תוכחותי 2 ויענני
יהוה ויאמר כתוב חזוּן ובאר על הלחחות--למען
ירוץ קורא בו 3 כי עוד חזון למועד וופח לקץ ולא
יכוב אם יתמהמה חכמה לו--כי בא לא יבא אחר 4
הנה עפללה לא ישירה נפשו בו וצדיק באמנותו יהיה

עלם לו ⁷ תחת און ראיותי אהלי כושן ירגזון
יריעות ארץ מדין ⁸ הבנחרים חורה יהוה--אם
בנהרים אפק אם בים עברתך כי تركב על סוסיך
מרכבותיך ישועה ⁹ עריה תעור קשתק שבעות
מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ ¹⁰ ראנק ייחילו
הרמים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידרידנו נשא
¹¹ שימוש ירח עמד זבליה לאור חיציך יהלכו לנגה
ברק חניתך ¹² בזעם תצעד ארץ באפ תדוש נוים
ז' יצאת לישע ענק לשע את משיחך מחצת ראש
מביית רשות יסוד עד צואר סלה ¹⁴ נקבה
במטיו ראש פרזו יסעורו להփיצני עליזתם כמו
לאכל עני במסתר ¹⁵ דרכת בים סוסיך חמר מים
רבים ¹⁶ שמעתי ותרגנו בטני לקול צללו שפתוי-
יבוא רكب בעצמי ותחתי ארנו אשר אנוה ליום
צראה לעלות עם יגוננו ¹⁷ כי תאה לא תפרה
עשה אכל נזר ממכליה צאן ואני בקר ברפתים ¹⁸
אני ביהוה אעלזה אנילה באלהי ישעי ¹⁹ יהוה
אדני חילוי יושם רגלי כאילות ועל במותי ידרכני
למנצח בנגינותי

קנאותו האכל כל הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה
את כל ישבי הארץ

2 התקושו וקושו--הנו לֹא נכְסַף ² בטרם לדת
חק כמץ עבר يوم בטרם לא יבוא עלייכם חרון
אף יהוה--בטרם לא יבוא עלייכם يوم אף יהוה
³ בקשׁו את יהוה כל ענייה הארץ אשר משפטו
פעלו בקשׁו צדק בקשׁו ענוּה--אולי הסתרו ביום
אף יהוה ⁴ כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה
אשרוד בצדדים יגרשוה ועקרון תערק ⁵ והוא ישב
חבל הים--גוי כרתיהם דבר יהוה עלייכם נגען ארץ
פלשתים והאבדתוּן מאיין יושב ⁶ והויה חבל לשארית
נות כרת רעים--ונדרות צאן ⁷ וזה היה חבל לשארית
בית יהודה--עליהם ירעון בכתי אשקלון בערב
ירבעzion--כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם
(шибיהם) ⁸ שמעתי חרפת מואב ונדרבי בני עמוּן--
אשר חרפי את עמי ונגידלו על גבולם ⁹ ולכן חי
אני אם יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסדרם
תהיה ובני עמוּן כעمرה ממשך חרול ומכראה
מלח ושממה עד עולם שאדרית עמי יבוזם ויתר גוי
ינחלום ¹⁰ זאת להם תחת נאותם כי חרפו ונידלו
על עם יהוה צבאות ¹¹ ונורא יהוה עליהם כי רזה
את כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש מקומו כל
אי הנוּים ¹² גם אתם כושים חללי חרבו המה ¹³
ויטרו על צפון ויאבד את אשרו וישם את נינוּה
לשמה ציה כמדבר ¹⁴ ורכזו בתוכה עדרים כל
חויתו גויי--גם קאת נם קפד בcptria יליינו קוּל
ישorder בחילון חרב בסוף כי ארזה ערה ¹⁵ זאת
העיר העליזה היושבת לבטה האמרה בלכבה
אני ואפסי עוד איך היה להשמה מרbez לחיה--כל
עובד עליה ישתק ניעידו

3 هو מראה וננאלת--העיר היוֹנה ² לא שמעה
בקול לא ללחאה מוסר בהוה לא בטה אל אלהיה
לא קרבא ³ שריה בקרבה אריות שאנים שפטיה

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן

נדליה בן אמריה בן חזקיה--בימי יאשיהו בן אמון
מלך יהודה ² אסֵף אסֵף כל מעל פניו האדרמה--
נאם יהוה ³ אסֵף אדם וכחמה אסֵף עופף השמים
ודני הים והמכשלות את הרשעים והכרתו את
האדם מעל פניו האדרמה--נאם יהוה ⁴ גונתיהו ידי על
יהודה ועל כל יושבי ירושלים והכרתו מן המקום
זהה את שאר הבعل--את שם המכרים עם הכהנים
⁵ ואת המשתחים על הגנות לצבא השמים ואת
המשתחים הנשבעים ליהוה והונשבים במלכם ⁶
את הנסוגים מאחריו יהוה ואשר לא בקשׁו את יהוה
ולא דרשו ⁷ זה מפני אדני יהוה כי קרוב יום
יהוה כי הchein יהוה זבח הקדש קראיו ⁸ והיה ביום
ובח יהוה ופקרתי על השרים ועל בני המלך--ועל
כל הלבשים מלבושים נכרי ⁹ ופקרתי על כל הדרלן
על המפתחן--ביום ההוא הממלאים בית אדניהם
חמס ומרמה ¹⁰ והיה ביום ההוא נאם יהוה קוּל
צעקה משער הדרנים ויללה מן המשנה ושבר גדור
מהגבעות ¹¹ הילילו ישבי המכתח כי נדמה כל
עם נכרתו כל נטيلي ¹² וכי היה בעת ההיא
אחפש את ירושלים בונרות ופקרתי על האנשים
הקפאים על שמריהם האמורים בלבדם לא ייטיב
יהוה ולא ירע ¹³ והיה חילם למשה ובתיהם
לשמה ובנו בחים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא
ישטו את ינים ¹⁴ קרוב يوم יהוה הגדלן קרוב ומהר
מאך קוּל يوم יהוה מר צרח שם נבור ¹⁵ يوم עברה
היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה
יום חשך ואפללה יום ענן וערפל ¹⁶ יום שופר
ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבות
¹⁷ והצראתי לאדם והלכו כעורים--כי ליהוה חטאו
ושפך דםם כעפר ולהם כללים ¹⁸ גם כספרם גם
זהם לא יוכל להצלם ביום עברת יהוה ובאש

זabi ערָב לְאַגְרָמוֹ לִבְקָר⁴ נְבִיאָה פְּחִזְוִים אֲנָשִׁי
בְּנֵדוֹת כְּהָנִיה חַלְלוּ קְדֻשָּׁה חַמְסָוּ תּוֹרָה⁵ יְהוָה צְדִיק
בְּקָרְבָּה לֹא יַעֲשֶׂה עֹלָה בִּבְקָר בִּבְקָר מִשְׁפָטָו
יַתֵּן לְאוֹר לֹא נַעֲדר וְלֹא יַוְדָע עֹלָל בְּשַׁת⁶ הַכְּרָתִי
נוֹים נִשְׁמָוּ פְּנוּתָם--הַחֲרָבָתִי חֹזְקָתָם מִבְּלִי עֹבֵר
נִצְדּוּ עֲרֵיהֶם מִבְּלִי אִישׁ מַאיִן יוֹשֵׁב⁷ אָמָרָתִי אָךְ
תִּירְאִי אָתָּה תְּקַחְיוּ מִוסְרָר וְלֹא יִכְרֹת מִעֲונָה כָּל אֲשֶׁר
פְּקָרְבָּתִי עַלְיהָ אַכְּנָן הַשְׁכִּימָוּ הַשְׁחִיחָתוּ כָּל עַלְילָותָם⁸
לְכָן חַכּוּ לְיָמָם יְהוָה לְיָמָם קָוָמוּ לְעַד כִּי מִשְׁפָטִי
לְאַסְף גְּנוּים לְקַבְצִי מִמְלְכוֹת לְשִׁפְךָ עַלְיָהָם זְעַמִּי
כָּל חַרְוֹן אֲפִי--כִּי בְּאַשׁ קְנָאתִי חָאָכֵל כָּל הָאָרֶץ⁹
כִּי אָזְהַפְּךָ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוֹרָה לְקַרְאָכֶלָם
בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדּוּ שְׁכֵם אֶחָד¹⁰ מַעֲבָר לְנַהֲרִי כּוֹשׁ--
עַתְּרִי בַּת פּוֹצִי וּבְלָוִן מְנַחְתִּי¹¹ בְּיָמָם הַהְוָא לֹא
תִּבּוֹשִׁי מִכָּל עַלְילִתִּיךְ אֲשֶׁר פְּשָׁעָת בַּי כִּי אָזְסִיר
מִקְרָבָךְ עַלְיוֹן נָוֹתֵךְ וְלֹא תּוֹסֵף לְבָהָה עִיר בְּהָר
קְדָשִׁי¹² וְהַשְּׁאָרָתִי בְּקָרְבָּךְ עַם עֲנֵי דָל וְחָסּוּ בְּשֵׁם
יְהוָה¹³ שָׁארִית יִשְׂרָאֵל לֹא יַעֲשֶׂה עֹלָה וְלֹא יִדְבְּרוּ
כֹּזֶב וְלֹא יִמְצָא בְּפִיהֶם לְשֵׁון תְּרִמְתִּים כִּי הַמָּה יַרְעֵוּ
וּרְבָצּוּ וְאַיִן מְחַרְיד¹⁴ רְנִי בַּת צִיּוֹן--הַרְיעָוּ יִשְׂרָאֵל
שְׁמָחוֹ וּעְלָיוֹ בְּכָל לְבַבְתִּי יְהוָה¹⁵ הַסִּיר יְהוָה
מִשְׁפָטִיךְ פָּנָה אִיבָּךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְהוָה בְּקָרְבָּךְ
לֹא תִּירְאִי רָע עוֹד¹⁶ בַּיּוֹם הַהְוָא יִאמְרֵן לְיְרוּשָׁלָם
אֶל תִּירְאִי צִיּוֹן אֶל יִרְפּוּ יִדְיךְ¹⁷ יְהוָה אֱלֹהִיךְ
בְּקָרְבָּךְ גְּבוּר יוֹשֵׁעַ יִשְׁיָּשׁ עַלְיךְ בְּשֵׁמַתְהָ יִתְהִרְשֵׁךְ
בְּאַהֲבָתוֹ--יִגְּלֵל עַלְיךְ בְּרָנָה¹⁸ נָנוּי מְמוּעָד אַסְפָּתִי
מִמֶּךָ הַיּוֹן--מִשְׁאָת עַלְיהָ חֲרָפָה¹⁹ הַנְּנִי עַשֵּׂה אֶת כָּל
מְעוֹיךְ בְּעַת הַהְיָה וְהַוּשְׁעָה אֶת הַצְלָעָה וְהַנְּדָחָה
אַקְבַּץ וְשְׁמָתִים לְתַהְלָה וְלִשְׁמָם בְּכָל הָאָרֶץ בְּשַׁתְּמָם
בְּעַת הַהְיָה אָבִיא אֲתֶיכָם וּבְעַת קַבְצִי אֲתֶיכָם כִּי²⁰
אַתֶּן אֲתֶיכָם לְשֵׁם וְלְתַהְלָה בְּכָל עַמִּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי
אֶת שְׁבָותֵיכֶם לְעַיִנֵּיכֶם אָמַר יְהוָה

2 בשביעי בעשרים ואחד לחדש--היה דבר יהוה

ביד חני הנביא לאמר ² אמר נא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהודך הכהן הנדול--ואל שאירית העם לאמר ³ מי בכם תנשאך אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומזה אתם ראים אותו עתה--הלוּוּ כמוהו כאין בעיניכם ⁴ ועתה חזק זרבבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהודך הכהן הנדול וחזק כל עם הארץ נאם יהוה-- ועשו כי אני אתכם נאם יהוה צבאות ⁵ את זה הדבר אשר כרתי אתכם בצתכם ממצרים ורוחיו עדמתה בתוככם--אל תיראו ⁶ כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא ואני מריעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החರבה ⁷ והרעשתי את כל הגנים ובעו חמדת כל הגנים ומלאתי את הבית הזה כבוד--אמר יהוה צבאות ⁸ לי הכסף וליה הזהב-- נאם יהוה צבאות ⁹ ונдолיל יהיה כבוד הבית הזה לאחרון מן הראשון--אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות ¹⁰ בעשרים ארבעה לחשיעי בשנת שטים לדוריוש--היה דבר יהוה אל חני הנביא לאמר ¹¹ כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר ¹² הן ישא איש בשרג קדר בכנף בנדו ונגע בכנפו אל הלחים ואל הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל--היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא ¹³ ויאמר חני אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא ¹⁴ ויען חני ויאמר כן העם הזה וכן חני היה לפני נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא ¹⁵ ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעליה מתרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה ¹⁶ מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשוף חמשים פורה והיתה עשרים ¹⁷ הכתבי אתכם בשדרון ובירקון ובברד--את כל מעשה דרכם ואין אתכם אליו נאם יהוה ¹⁸ שימנו נא לבבכם

1 בשנת שטים לדוריוש המלך בחדר הששי ביום אחד לחדרש--היה דבר יהוה ביד חני הנביא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהודך הכהן הנדול לאמר ² כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות ³ ויהי דבר יהוה ביד חני הנביא לאמר ⁴ העת לכם אמרם לשבח בבחיכם ספונים-- והבית הזה הרב ⁵ ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם ⁶ וודעתם הרבה והבא מעט אכilo ואין לשבעה שתו ואין לשכלה לבוש ואין להם לו והמשחך--משחך אל צדור נקוב ⁷ כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם ⁸ עללו ההר והבאתם עץ ובני הבית וארציה בו ואכבד (ואכבדה) אמר יהוה ⁹ פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית וונפחתי בו יعن מה נאם יהוה צבאות--יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לבתו ¹⁰ על כן עליכם כלל או שמים מTEL והארץ כלליה יבוליה ¹¹ ואקרו חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היוצר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבמה ועל כל יניע כפים ¹² ויישמע זרבבל בן שלתיאל יהושע בן יהודך הכהן הנדול וכל שאירית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חני הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני יהוה ¹³ ויאמר חני מלך יהוה במלאות יהוה--לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה ¹⁴ ויערד יהוה את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהודך הכהן הנדול ואת רוח כל שאירית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם ¹⁵ ביום עשרים וארבעה לחדר ששי בשנת שטים לדוריוש המלך

מן היום הזה ומעלתה מיום עשרים וארבעה לתשיעי
למן היום אשר יסד היכל יהוה--シמו לubbclm¹⁹
העוד הזרע במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועז
הוית לא נsha--מן היום הזה אברך²⁰ ויהי דבר
יהוה שנית אל חנו בעשרים וארבעה לחדש לאמר
אמר אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מרעייש
את השםיהם ואת הארץ²² והפכתי כסא מלכות
והשמדתי חזק מלכות הגויים והפכתי מרכבה
ורכבייה וירדו סוסים ורכבייהם איש בחרב אחיו²³
ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקחך זרבבל בן
שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמהתיק כחותם כי בר

בחרתי נאם יהוה צבאות

בָּה נָאֵם יְהוָה צְבָאוֹת וּקוֹה (וּכוֹ) יִנְתַּח עַל יְרוּשָׁלָם
 17 עַד קָרָא לְאמֹר כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד
 הַפְּזִינָה עַרְיוֹ מְטוּב וְנַחַם יְהוָה עַד אֶת צִיּוֹן וּבְחֶרֶב
 עַד בֵּירֻשָׁלָם 18 וְאַשְׁא אֶת עַנִּין וְאֶרְא וְהַנֵּה אֶרְכָּבָע
 קְרָנוֹת 19 וְאָמַר אֶל הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בַּי--מֵה אֶלְהָ
 וַיֹּאמֶר אֶלְהָי--אֶלְהָ הַקְרָנוֹת אֲשֶׁר זָרָו אֶת יְהוּדָה אֶת
 יִשְׂרָאֵל וּבֵירֻשָׁלָם 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶרְבָּעָה חֲרִשִׁים
 21 וְאָמַר מֵה אֶלְהָי בְּאַיִלְעָשׂוּ וְאָמַר לְאָמַר אֶלְהָי
 הַקְרָנוֹת אֲשֶׁר זָרָו אֶת יְהוּדָה כַּפֵּר אֶשׁ לְאַנְשָׁא רַאשָׁו
 וַיָּבֹא אֶלְהָי לְהַחֲרִיד אֶתְכָּם לְיִדְוֹת אֶת קְרָנוֹת הַגְּנוּם
 הַנְּשָׁאִים קָרְנָן אֶל אֶרְץ יְהוּדָה לְזֹרְתָה

2 וְאַשְׁא עַנִּין וְאֶרְא וְהַנֵּה אִישׁ וּבִידּוֹ חַבל מְדָה 2
 וְאָמַר אֲנָה אֲתָה הַלְּקָה וַיֹּאמֶר אֶלְהָי לְמַד אֶת יְרוּשָׁלָם
 לְרָאֹות כִּמְהָ רְחַבָּה וּכִמְהָ אַרְכָּה 3 וְהַנֵּה הַמֶּלֶךְ
 הַדָּבָר בַּי--יִצְּא וּמֶלֶךְ אֶחָר יִצְּא לְקַרְאָתוֹ 4 וַיֹּאמֶר
 אֶלְהָי--רָצַּחַר אֶל הַנֶּעֶר הַלְּזָה לְאָמַר פְּרָזָה תְּשִׁבָּתָה
 יְרוּשָׁלָם מְרַב אָדָם וּבְהַמָּה בְּתוֹכָה 5 וַיֹּאמֶר אֶהָי לָהּ
 נָאֵם יְהוָה חֻמָּת אָשׁ סְבִיב וּלְכֹבֵד אֲתָה בְּתוֹכָה
 6 הַיּוֹן וְנוֹסֹן מְאַרְצָן צְפֹן--נָאֵם יְהוָה כִּי כָּאֶרְבָּעָה
 רֹוחֹת הַשָּׁמִים פְּרָשָׁתִי אֶתְכֶם--נָאֵם יְהוָה 7 הַיּוֹן
 צִיּוֹן הַמְלְטִיחַ--יֹשֵׁבְתָה בַּת בָּבֶל 8 כִּי כִּה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אֶחָר כְּבוֹד שְׁלֹחָנִי אֶל הַגְּנוּם הַשְּׁלָלִים
 אֶתְכֶם כִּי הַגְּנָעָבָם נָעַב בְּבַבְּחַת עַנְיוֹן 9 כִּי הַנְּגָנִי מְנִיָּה
 אֶת יְדֵי עַלְיָהָם וְהַיּוֹ שְׁלָל לְעַבְדֵיהֶם וַיַּדְעָתָם כִּי
 יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלֹחָנִי 10 רַנֵּי וְשַׁמְחֵי בַּת צִיּוֹן--כִּי
 הַנְּגָנִי בָּא וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ נָאֵם יְהוָה 11 וְגַלְלוּ גְּנוּם
 רַבִּים אֶל יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהַיּוֹ לִילָּם וּשְׁכַנְתִּי
 בְּתוֹךְ--וַיַּדְעָתָם כִּי יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלֹחָנִי אֶלְיךָ 12
 וְנַחַל יְהוָה אֶת יְהוּדָה חַלְקוֹ עַל אֶדְמָת הַקְּדָשָׁה וּבְחֶרֶב
 עַד בֵּירֻשָׁלָם 13 הַס כָּל בְּשָׂר מִפְנֵי יְהוָה--כִּי נָעוֹר
 מִמְעֻון קְדָשָׁו

3 וַיֹּאמֶר יְהוָה שְׁעַר הַכְּהֵן הַגְּדוֹל עַמְד לִפְנֵי מֶלֶךְ
 יְהוָה וְהַשְּׁטָן עַמְד עַל יְמִינוֹ לְשָׁטָנוֹ 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אָמַר יְהוָה שְׁבַתִּי לִי יְרוּשָׁלָם בְּרַחֲמִים--בִּתְיִהְבָּה

1 בְּחֶרֶשׁ הַשְׁמִינִי בְּשָׁתִים לְדָרְיוֹשׁ--הִיא דָבָר
 יְהוָה אֶל זְכָרִיה בֶן בְּרִכִּיה בֶן עַדְוֹ הַנְּבִיא לְאָמַר
 2 קָצֶף יְהוָה עַל אֶבֶוּתֵיכֶם קָצֶף 3 וְאָמְרָתָא אֶלְהָי
 כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שָׁבוּ אֵלַי נָאֵם יְהוָה צְבָאוֹת--
 וְאָשָׁוב אֲלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 4 אֶל תְּהִוָּה
 כָּאַבְתִּיכֶם אֲשֶׁר קָרָא אֲלֵיכֶם הַנְּבִיאִים הַרְאָשָׁנִים
 לְאָמַר כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שָׁבוּ נָאַמְרָכִיכֶם
 הַרְעִים וּמַעֲלִילִיכֶם (וּמַעֲלִילִיכֶם) הַרְעִים וְלֹא
 שָׁמְעוּ וְלֹא תִּקְשְׁבוּ אֵלַי נָאֵם יְהוָה 5 אַבְתִּיכֶם אִיהָ
 הַם וְהַנְּבִאים--הַלְּלָעֳלָם יִחְיוּ 6 אֶךְ דָבָר וְחַקִּי אֲשֶׁר
 צִוִּיתִי אֶת עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים הַלְּוֹא הַשְׁינוּ אַבְתִּיכֶם
 וַיִּשְׁבּוּ וַיִּאמְרוּ כִּי אֲשֶׁר זָמַם יְהוָה צְבָאוֹת לְעַשְׂתָה
 לְנוּ כַּדְרִיכָנוּ וּכְמַעֲלִלָנוּ כִּן עָשָׂה אָתָנוּ 7 בַּיּוֹם
 עַשְׂרִים וְאֶרְבָּעָה לְעַשְׂתִי עַשְׂרָה חֲדָשׁ הַוָּא חֲדָשׁ שְׁבָט
 בְּשָׁתִים שְׁתִים לְדָרְיוֹשׁ--הִיא דָבָר יְהוָה אֶל זְכָרִיה
 בֶן בְּרִכִּיה בֶן עַדְוֹ הַנְּבִיא לְאָמַר 8 רָאִיתִי הַלִּילָה
 וְהַנֵּה אֲשֶׁר רַכְבָּעַל סָסָס אֲדָמָה וְהַוָּא עַמְד בֵּין הַהְדִּסִּים
 אֲשֶׁר בְּמַצְלָה וְאֲחָרְיוּ סָסָס אֲדָמִים שְׁرָקִים וּלְבָנִים
 9 וַיֹּאמֶר מֵה אֶלְהָי אָדָני וַיֹּאמֶר אֶל הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר
 בַּי אֲנִי אַרְאֵךְ מֵהָאָלָה 10 וַיַּעֲנֵן הָאִישׁ הַעֲמֵד בֵּין
 הַהְדִּסִּים--וַיֹּאמֶר אֶלְהָי מֶלֶךְ יְהוָה הַעֲמֵד בֵּין הַהְדִּסִּים
 בְּאָרֶץ 11 וַיַּעֲנֵנוּ אֶת מֶלֶךְ יְהוָה הַעֲמֵד בֵּין הַהְדִּסִּים
 וַיֹּאמֶר תַּהֲלִיכָנוּ בְּאָרֶץ וְהַנֵּה כָל הָאָרֶץ יִשְׁבָּתָה
 וְשִׁקְתָּה 12 וַיַּעֲנֵן מֶלֶךְ יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה צְבָאוֹת עַד
 מַתִּיא אֲתָה לֹא תַּרְחַם אֶת יְרוּשָׁלָם וְהַנֵּה כָל הָעָדָה--
 אֲשֶׁר זַעֲמָתָה זוּ שְׁבָעִים שָׁנָה 13 וַיַּעֲנֵן יְהוָה אֲתָה
 הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בַּי--דְבָרִים טּוֹבִים דְבָרִים נְחָמִים
 14 וַיֹּאמֶר אֶלְהָי הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בַּי קָרָא לְאָמַר כִּי
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת קְנָאֹתִי לִי יְרוּשָׁלָם וּלְצִיוֹן קְנָאָה
 נְדוּלה 15 וּקָצֶף גְּדוֹלָל אֲנִי קָצֶף עַל הַגְּנוּם הַשְׁאָנוּנִים
 אֲשֶׁר אָנִי קְצַפְתִּי מַעַט וְהַמָּעָזָר לְדָרְעָה 16 לְכָן כִּי

כי יהוה צבאות שלחני אליכם ¹⁰ כי מי בז ליום
קטנות ושםחו וראו את האבן הבדיל ביד זרכבל
שבעה אלה עיני יהוה המה מושטוטים בכל הארץ
וְוְאַעֲנָן וְאָמֵר אֶלְיוֹ מָה שְׁנִי הַזְּהִתִּים הָאֱלָה עַל יְמִין
הַמִּנוֹרָה וְעַל שְׁמָאוֹלָה ¹¹ וְוְאַעֲנָן שְׁנִית וְאָמֵר אֶלְיוֹ מָה
שְׁתִּי שְׁבָלִי הַזְּהִתִּים אֲשֶׁר בַּיד שְׁנִי צְנַחֲרוֹת הַזְּהָב
הַמְּרִיקִים מַעַלְיָהֶם הַזְּהָב ¹² וְוְאָמֵר אֶלְיוֹ לְאָמֵר
הַלּוֹא יִדְעַת מָה אֱלָה וְאָמֵר לְאָדָנִי ¹³ וְוְאָמֵר אֶלְיוֹ
שְׁנִי בְּנֵי הַצִּהְרָא הַעֲמָדִים עַל אַדְּוֹן כָּל הָאָרֶץ

5 וְאַשּׁוֹב וְאַשְׁאָעַנִי וְאַרְאָה וְהַנֶּה מְגֻלָה עַפְה ²
וְאָמֵר אֶלְיוֹ מָה אַתָּה רָאָה וְאָמֵר אַנְיִ רָאָה מְגֻלָה
עַפְה--אַרְכָה עַשְׂרִים בָּאָמִה וְרַחֲבָה עַשְׂרִים בָּאָמִה ³
וְאָמֵר אֶלְיוֹ--זֹאת הָאֱלָה הַוּצָאת עַל פְנֵי כָל הָאָרֶץ
כִּי כָל הַגָּבָה מָזָה כְּמוֹהָ נִקְהָ וְכָל הַנְשָׁבָע מָזָה כְּמוֹהָ
נִקְהָ ⁴ הַוּצָאתִיה נָאָם יְהוָה צְבָאוֹת וּבָאהָ אַל בֵּית
הַגָּבָה וְאַל בֵּית הַנְשָׁבָע בְּשָׁמֵי לְשָׁקֵר וְלִנְהָה בְּתוֹךְ
בֵּיתוּ וְכָלְתוּ וְאַתְּ עַצְיוֹ וְאַתְּ אַבְנָיו ⁵ וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ
הַדָּבָר בַּיּוֹ וְוְאָמֵר אֶלְיוֹ--שָׁאָנָה עַנֵּיךְ וְרָאָה מָה
הַוּצָאתִיה ⁶ וְאָמֵר מָה הִיא וְוְאָמֵר זֹאת הַאִיפָה

הַוּצָאת וְוְאָמֵר זֹאת עַינִם בְּכָל הָאָרֶץ ⁷ וְהַנֶּה כְּכָר
עֲפָרֶת נְשָׁתָה זֹאת אֲשָׁה אַחֲת יוֹשֵׁבת בְּתוֹךְ הַאִיפָה
וְוְאָמֵר זֹאת הַרְשָׁעָה וְוְיִשְׁלָךְ אַתָּה אֶל תָּוקְ הַאִיפָה
וְוְשָׁלַךְ אַתָּן הַעֲופָרָה אֶל פִיה ⁹ וְאַשְׁאָעַנִי וְאַרְאָה
וְהַנֶּה שְׁתִים נְשִׁים יוֹצָאות וְרוֹחָ בְּכָנְפִיהם וְלִתְהָנָה
כָּנְפִים כָּנְפִי הַחֲסִידָה וְתָשָׁאָה אַתָּה אִיפָה בֵּין
הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמִים ¹⁰ וְאָמֵר אֶל הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בַּיּוֹ
אֲנָה מְהֻמָּה מְוֹלְכוֹת אַתָּה אִיפָה ¹¹ וְוְאָמֵר אֶלְיוֹ לְבִנּוֹת
לָה בֵּית בָּאָרֶץ שְׁנָעָר וְהַוכָּן וְתִנְיהָ שָׁם עַל מְכֹנָתָה

6 וְאַשְׁבָּה וְאַשְׁאָעַנִי וְאַרְאָה וְהַנֶּה אַרְכָבָע מְרַכְבּוֹת
יִצְאֹת מִבֵּין שְׁנֵי הַהָרִים וְהַהָרִים הַרִי נְחַשְׁת ²
בְּמְרַכְבָּה הַرְאָשָׁנָה סּוֹסִים אֲדָמִים וּבְמְרַכְבָּה הַשְׁנָוִית
סּוֹסִים שָׁחָרִים ³ וּבְמְרַכְבָּה הַשְׁלִישָׁה סּוֹסִים לְבִנּוֹם
וּבְמְרַכְבָּה הַרְבָּיעָה סּוֹסִים בְּרַדִּים אֲמַצִּים ⁴ וְוְאַעֲנָן

אֶל הַשְׁטִין וְגַעַר יְהוָה בְּךָ הַשְׁטִין וְגַעַר יְהוָה בְּךָ
הַבְּחָר בְּיְרוּשָׁלָם הַלּוֹא זֶה אָוד מַצֵּל מִאָש ³ וְיַהְוֹשָׁע
הַיְהָ לְבַשׁ בְּגָדִים צְוָאים וְעַמְדָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ ⁴ וַיַּעֲזַן
וְיֹאמֶר אֶל הַעֲמָדִים לְפָנֵיו לְאָמַר הַסִּירָוּ הַבְּגָדִים
הַצְּאִים מַעַלְיוֹ וְיֹאמֶר אֶלְיוֹ רָאָה הַעֲבָרִתִי מַעַלְיךָ
עַונְךָ וְהַלְבָשׁ אֶתְךָ מַחְלָצֹות ⁵ וְיֹאמֶר יִשְׁמֹוּ צְנִיף
טָהָור עַל רָאָשׁוֹ וְיִשְׁמֹמוּ הַצְּנִיף הַטָּהוֹר עַל רָאָשׁוֹ
וְיַלְבְּשָׁהוּ בְּגָדִים וּמֶלֶךְ יְהוָה עַמְד ⁶ וַיַּעֲדַד מֶלֶךְ
יְהוָה בְּיַהְוֹשָׁע לְאָמֵר ⁷ כִּי אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת אֶם
בְּרַכְיִ תַּלְךָ וְאֶם מִשְׁמְרָתִי תַּשְׁמַר וְגַם אַתָּה
תַּדְרִין אֶת בֵּיתִי וְגַם תַּשְׁמַר אֶת חֶצְרִי--וְנַתְּתִי לְךָ
מַהְלָכִים בֵּין הַעֲמָדִים הָאֱלָה ⁸ שֶׁמְעַן נָא יַהְוֹשָׁע
הַכְּהֵן הַגְּדוֹלָה אַתָּה וְרַעַיךְ הַיְשִׁבְתִים לְפָנֵיךְ--כִּי אַנְשִׁי
מוֹפֵת הַמָּה כִּי הַנִּי מַבְיאָת עַבְדִי צְמָח ⁹ כִּי הַנָּה
הַאֲבָן אֲשֶׁר נַתֵּת לְפָנֵי יַהְוֹשָׁע--עַל אַבְןָן אֲחֵת שְׁבָעָה
עַיְנִים הַנִּי מַפְתָּח פָּתָחָה נָאָם יְהוָה צְבָאוֹת וּמְשִׁתִּי
אֶת עַונְהָרָא הַהְיָה בַּיּוֹם אֶחָד ¹⁰ בַּיּוֹם הַהְוָא נָאָם
יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרָאוּ אִישׁ לַרְעוּהוּ-אֶל תַּחַת נְפָן וְאֶל
תַּחַת תָּאָנָה

4 וַיַּשְׁבַּד הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בַּיּוֹ וְיַעֲרִנִי כָּאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲזַר
מְשַׁנְתָו ² וְוְאָמֵר אֶלְיוֹ מָה אַתָּה רָאָה וְוְאָמֵר (וְאָמֵר)
רָאוּתִי וְהַנֶּה מְנוֹרָת זֶה כָּלָה וְגַלְגָּלה עַל רָאָשָׁה
וְשְׁבָעָה נַתְּתִיהָ עַלְיהָ--שְׁבָעָה וְשְׁבָעָה מוֹצִקּוֹת לְנָרוֹת
אֲשֶׁר עַל רָאָשָׁה ³ וְשָׁנִים זְוִיתִים עַלְיהָ אֶחָד מִיְמִין
גַּלְגָּלה וְאֶחָד עַל שְׁמָאָלה ⁴ וְוְאַעֲנָן וְיֹאמֶר אֶל הַמֶּלֶךְ
הַדָּבָר בַּיּוֹ לְאָמֵר מָה אֱלָה אֶדְנִי ⁵ וַיַּעֲזַן הַמֶּלֶךְ
הַדָּבָר בַּיּוֹ וְיֹאמֶר אֶלְיוֹ הַלּוֹא יִדְעַת מָה הַמָּה אֱלָה
וְאָמֵר לְאֶדְנִי ⁶ וַיַּעֲזַן וְיֹאמֶר אֶלְיוֹ לְאָמַר זֶה דָבָר
יְהוָה אֶל זְרַבְּכָל לְאָמַר לֹא בְּחִיל וְלֹא בְּכָח--כִּי
אָם בְּרוֹחֵי אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת ⁷ מַיְ אַתָּה הָרְגָדָל
לְפָנֵי זְרַבְּכָל לְמִישָׁר וְהַזְּכִיא אֶת הַאֲבָן הַרְאָשָׁה--
תְּשָׁאָוֹת חַנְן חַנְן לָה ⁸ וַיַּהַי דָבָר יְהוָה אֶלְיוֹ לְאָמֵר ⁹
יְהִי זְרַבְּכָל יִסְדּוּ הַבַּיִת הַזָּהָר--וַיַּדְעַו תְּבִצָּעָה וַיַּדְעַת

השתים ⁷ הלווא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשונים בהיות ירושלים ישבת ושלוה ועריה סביבתיה והנגב והשפלת ישב ⁸ ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר ⁹ כה אמר יהוה צבאות לאמր משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו ¹⁰ ואלמנה ויתום נר וענין אל תעשוק ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבכם ¹¹ ווימאננו להקשיב ויתנו כתף סדרת ואוניהם הכבדו משמעו ¹² ולכם שמו שמור משמעו את התורה ואת הדברים אשר שליח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשונים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות ¹³ ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות ¹⁴ ואסערם על כל הגויים אשר לא ידועם והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישמו ארץ חמלה לשמה

8 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר ² כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה ³ כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכניتي בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש ⁴ כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנים ברחבות ירושלים ואיש משענתו בידו מרבי מימים ⁵ ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבה ⁶ כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעני שארית העם הזה ביוםיהם ההם-גם בעני ופלא נאם יהוה צבאות ⁷ כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מורה ומארץ מבוא המשמש ⁸ והבאתי אתכם ושכנו בתוך ירושלים והוא לי לעם ואני אהיה להם לאלהים- באמת ובצדקה ⁹ כה אמר יהוה צבאות תחזקנה וידיכם השמעים ביום האלה את הדברים האלה- מפני הנביאים אשר ביום יסוד בית יהוה צבאות היכיל להבנות ¹⁰ כי לפניו הימים בהם שכר האדם לא יהיה ושכר הבהמה איןנה וליזוא ולבא אין

ואמר אל המלאך הדבר כי מה אלה אדרני ⁵ וויען המלאך ויאמר אליו אלה ארבע רוחות השמיים יוצאות מהתייצב על ארון כל הארץ ⁶ אשר בה הסוסים השחרים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצא אל אחריהם והברדים--יצאו אל ארץ התימן ⁷ והאמצים יצאו וויקשו לכלכת להתהלך בארץ ויאמר לכו התהלך בארץ ותתהלך בארץ ⁸ ויאק עתי וידבר אליו לאמר ראה הוויצאים אל ארץ צפון--הניחו את רוחיו בארץ צפון ⁹ ויהי דבר יהוה אליו לאמר ¹⁰ לך מאת הנולדה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידועה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה אשר באו מכבול ¹¹ ולקחת כסף וזהב ועשית טטרות ושמת בראש יהושע בן יהוץ-הכהן הנדול ¹² ואמרת אליו לאמר כי אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמהשמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה ¹³ והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הור וישב ושלל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שנייהם ¹⁴ והעתרת תהיה לחלים ולטוביה ולידעה ולחן בן צפניה--לזכרון בהיכל יהוה ¹⁵ ורוחוקים יבואו ובניו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אם שמעו תשמעון בקול יהוה אליהם

7 ויהי בשנה ארבע לדריווש המלך היה דבר יהוה אל זכירה בארכעה לחדר התשייע--בכסלו ² וישלח בית אל שרוצר ורגם מלך ואנשיו--לחלות את פני יהוה ³ לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדר החמישי--הנור כאשר עשית זה כמו שנה ⁴ ויהי דבר יהוה צבאות אליו לאמר ⁵ אמר אל כל עם הארץ ועל הכהנים לאמר כי צמותם וספוד בחמייש ובשביעי וזה שבעים שנה--הצום צמונני אני ⁶ וכי תאכלו וכי תשתו--הלווא אתם האכלים ואתם

שלום מן הצל וואשלה את כל האדם איש ברעהו
 וכןתה לא כימים הראשונים אני לשארית העם
 הזוז-נאם יהוה צבאות ¹² כי זרע השלום הנפנ תתן
 פריה והארץ תנתן את יבולת וההשימים יתנו טלט
 והנהלתי את שארית העם הזה-את כל אלה ¹³
 והיה כאשר הייתם קללה בניים בית יהודת ובית
 ישראל-כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תוראו
 תחזקנה ידיכם ¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות כאשר
 זמנתו להרע לכם בהקציף אבותיכם אותו אמר
 יהוה צבאות ולא נחמתי ¹⁵ כן שבתי זמנתי ביום
 האלה להיטיב את ירושלם ואת בית יהודת אל
 תיראו ¹⁶ אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש
 את רעהו-אמת ומפט שלום שפטו בשעריכם ¹⁷
 ואיש את רעת רעהו אל תחשבו לבבכם ושבעת
 שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם
 יהוה ¹⁸ וכי דבר יהוה צבאות אליו לאמר ¹⁹
 כה אמר יהוה צבאות צום הרבייע וצום החמישי
 וצום השביעי וצום העשיריו יהיה לבית יהודת
 לשון ולשםחה ולמעדים טובים והאמת והשלום
 אהבו ²⁰ כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבוא
 עמים וישבי ערים רבות ²¹ וזהlico יושבי אחת
 אל אחת לאמר נלכה חלק לחלות את פני יהוה
 ולבקש את יהוה צבאות אלכה גם אני ²² ובאו
 עמים רבים ונוגים עצומים לבקש את יהוה צבאות
 בירושלים ולחלות את פני יהוה ²³ כה אמר יהוה
 צבאות ביום ההמה אשר יחויקו שעשרה אנשים
 מכל לשנות הגנים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר
 נלכה עמכם-כי שמענו אלהים עמכם

9 משא דבר יהוה בארץ חרדך ודמשק מנהתו כי
 יהוה עין אדם וכל שבטי ישראל ² ונוגם חמת תנבל
 בה צר וצדון כי חכמה מאד ³ ותבן צר מצור
 לה ותצבר כסף כעפר וחוץ כתיטת חוצות ⁴ הנה
 אדרני יורשנה והכח בים חילתה והיא באש האכל ⁵

10 שאליו מיהוה מטר בעת מלkos יהוה עשה
 חייזרים ומטר נשים יתן להם לאיש עשב בשדה ² כי
 התרפים דברו און והקוסמים חזו שקר וחlampות
 השוא ידברו הבל ינהמן על כן נסעו כמו צאן יענו
 כי אין רעה ³ על הרעים חרחה אף ועל העתודים
 אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית
 יהודת ושם אותם כסום הודה במלחמה ⁴ ממננו פנה
 ממננו יתר מדמוני קשת מלחמה ממנה יצא כל נוגש
 יחרדו ⁵ והיו כנברים בסיסים בטיט חוצות במלחמה
 ונלחמו כי יהוה עםם והבישו רכבי סוסים ⁶ ונגרתי

אל היוצר אדר היקר אשר יקratio מעלהם ואקחה שלשים חכسف ואשליך אתו בית יהוה אל היוצר ¹⁴ ואגدع את מקל'י השני את החבלים--להפר את האחויה בין יהודה ובין ישראל ¹⁵ ויאמר יהוה אליו עוד קח לך כל רעה אولي ¹⁶ כי הנה אני מקים רעה בארץ הנכבדות לא יפקד הנער לא יבקש והשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרשחן יפרק ¹⁷ הו רעי האليل עובי הצאן חרב על יהועו ועל עין ימינו זרעיו ימוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה

12 משה דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נתה

שמים ויסד ארץ ויציר רוח אדם בקרבו ² הנה אני שם את ירושלם ספ רעל לכל העמים--סביב וnom על יהודת יהוה במצור על ירושלם ³ והיה ביום ההוא אשים את ירושלם ابن מעסמה לכל העמים--כל עמסה שרווט ישטרו ונאספו עליה כל גויי הארץ ⁴ ביום ההוא נאם יהוהacha כל סוס בתהמון ורכבו בשגעון ועל בית יהודת אפקח את עני וככל סוס העמיםacha בעורון ⁵ ואמרו אלף יהודת חמול עליהן ⁶ כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ--נאם יהוה והנה אני מציא את האדם איש ביד רעה וביד מלכו וכחתתו את הארץ ולא אציל מידם אש בעצים וככלפיד אש בעmir ואכלו על ימין ועל שמאול את כל העמים סביב וושבה ירושלים עוד תחתיה בירושלם ⁷ והושע יהוה את אהלי יהודת בראשנה למען לא תנדל תפארת בית דוד ותפארת ישב ירושלים--על יהודת ⁸ ביום ההוא יין יהוה بعد יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד ובית דוד כאלהים כמלך יהודת לפניהם ⁹ והיה ביום ההוא אבקש להשמדת השפר ביום ההוא יידעו כן עני הצען השמריהם את כל הגוים הבאים על ירושלם ¹⁰ ושפכתי על בית דוד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והבieten אליו את אשר דקרו וספדו עליו כמספר על בעיניכם הבו שכרי--ואם לא חרלו וישקלו את היחיד והמר עליו כהמר על הבכור ¹¹ ביום ההוא שכרי שלשים כסף ¹² ויאמר יהוה אליו השליכתו

את בית יהודת ואת בית יוסף אוישע והושבותיהם כי רחמתים והיו כאשר לא גונתים כי אני יהוה אלהיהם--וاعנם ¹³ והיו כבוד אפרים ושםם לבם כמו יין ובניהם יראו ושםם ניגל לבם ביהוה ¹⁴ אשרקה להם ואקבצתם כי פדיותם ורבו כמו רבו ¹⁵ ואזרעם בעמים ובמלחמות יזכרוני והיו את בניהם ושבו ¹⁶ והשבותים מארץ מצרים ומאשר אקבצתם ואל ארץ גלעד ولבנון אביהם ולא ימצא להם נועבר ביום צורה והכה ביום גלים והבישו כל מצלותiar והורד גאון אשר ושבט מצרים יסור ¹⁷ וגברתים ביהוה ובשמו יתהלך נאם יהוה

11 פתח לבנון דלתיך ותאכל אש באזיך ² הילל ברוש כי נפל ארצו אשר אדרים שדרו הילילו-alone בשן כי ירד יער הבצד (הבצד) ³ קול אילת הרים כי שדרה אדרתם קול שאגה כפירים כי שדר נאן הירדן ⁴ כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן הרגנה ⁵ אשר קניתן יהרנן ולא יאשמו ומגידין יאמר ברוך יהוה וausehr ורעהיהם לא יחמול עליהן ⁶ כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ--נאם יהוה והנה אני מציא את האדם איש ביד רעה וביד מלכו וכחתתו את הארץ ולא אציל מידם ⁷ וארעה את צאן הרגנה לכן עני הצען ואכח לישני מקלות לאחד קראתו נעם ולאחד קראתו חבלים וארעה את הצען ⁸ ואחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נשפי בהם ונפשם בחלה בי ⁹ ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחרת תחרד והנשארות תאכלנהasha אתبشر רעوتה ¹⁰ ואכח את מקל'י את נעם ואגדע אותו--להפירות את בריתוי אשר כרתי את כל העמים ¹¹ ותפער ביום ההוא יידעו כן עני הצען השמריהם ATI כי דבר יהוה הוא ¹² ואמר אלהים אם טוב בעיניכם הבו שכרי--ואם לא חרלו וישקלו את היחיד והמר עליו כהמר על הבכור ¹³ ביום ההוא

יגדל המספר בירושלים כמספר הדרדרמן בבקעת מגdon ¹² וספדה הארץ משפחות משפחות בלבד משפחתי בית דוד לבד ונשיהם לבד--משפחתי בית נתן לבד ונשיהם לבד ¹³ משפחתי בית לי לבד ונשיהם לבד משפחתי השמי לבד ונשיהם לבד ¹⁴ כל המשפחות הנשארות--משפחתי משפחתי לבד ונשיהם לבד

13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושם--לחטאת ולנהה ² והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכזרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכיר עוד גם את הנכאים ואת רוח הטמאה עבירות מן הארץ ³ והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תהיה כי שקר דברת בשם יהוה ודרקrho אביהו ואמו ילדיו בהנכאו ⁴ והיה ביום ההוא יבשו הנכאים איש מוחזינו--בהנכאותו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש ⁵ ואמר לא נביא אני איש עבר ארמה אני כי אדם הנקני מנעוריו ⁶ ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכתוב בית מהאבי ⁷ חרב עורי על רעוי ועל גבר עמיטי--נאם יהוה צבאות אך הרעה ותפוצין הצאן והשבתי ידי על הצלרים ⁸ והיה בכל הארץ נאם יהוה פי שנים בה יכרתו ינווע והשלשית יותר בה ⁹ והבאתי את השלשיות באש וצרפתיים כצרכ' את הכסף ובchanתים כבחן את הזובב הוא יקרה בשמי ואני ענה אותו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי

14 הנה יום בא ליהוה וחלק שליך בקריבך ² ואספה את כל הגויים אל ירושם למלחמה נלכדה העיר ונשטו הבתים והנשים תשגלהנה (תשכבה) ויצא חצי העיר בגולחה ויתר העם לא יכרת מן העיר ³ ויצא יהוה ונלחם בנויים ההם כיום הלחמו ביום קריב ⁴ ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזורעים אשר על פני ירושם מקדם ונבקע

ההוא יהיה על מצלות הסוס קדרש ליהוה והיה
הסירות בבית יהוה כמורקים לפני המזבח ²⁴ והיה
כל סיר בירושלים וביהודה קדרש ליהוה צבאות
ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא
יהוה נגענו עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא

מלאכי

לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה
וארותי את ברכותיכם ונם אדרותיה כי איןכם שמים
על לב ³ הנסי גער לכם את הזרע זורתי פרש על
פניכם פרש הניגכם ונשא אתכם אליו ⁴ וידעתם - כי
שלוחתי אליכם את המצויה הזאת להיות בריתך את
לו יאמר יהוה צבאות ⁵ בריתך הייתה אתו החיים
והשלום ואתכם לו מורה וייראי ומפני שמי נחת
הוא ⁶ תורה אמת היהת בפיו וועלה לא נמצא
בשפטינו בשלום ובמושור הילך אתי ורבים השיב
מעון ⁷ כי שפטוי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו
מפהיו כי מלאך יהוה צבאות הוא ⁸ ואתם סרתם
מן הדרך הכשלהם רבים בתורה שחחתם ברית
הלו יאמר יהוה צבאות ⁹ ונם אני נתתי אתכם נביים
ושפליים - לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את
דרכי ונשאים פנים בתורה ¹⁰ הלא אב אחד לכלנו
הלו אל אחד בראנו מרודע נבנד איש באחיו -
לחיל בברית אהבתינו ¹¹ ובנדה יהודה ותועבה
נעשתה בישראל ובירושלם כי חיל יהודה קדש
יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר ¹² יכרצה יהוה
לאיש אשר יעשה ערך וענה מהלכי יעקב ומנייש
מנחה ליהוה צבאות ¹³ זויאת שנית תשעו - כסות
دمעה את מזבח יהוה בכוי ואנקה מאין עוד פנות
אל המנחה ולקחת רצון מידכם ¹⁴ ואמרתם על
מה על כי יהוה העיר בינה ובין אשת נעריך אשר
אתה בנדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך ¹⁵
ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש
זרע אליהם ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעריך
אל יבנד ¹⁶ כי שנו שלח אמר יהוה אלהי ישראל
וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם
ברוחכם ולא תבנדו ¹⁷ הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם بما הונגעו באמרכם כל עשה רע טוב
בעיני יהוה וביהם הוא חפץ או أنها אלהי המשפט

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי ²
אהבתוי אתכם אמר יהוה ואמרתם بماה אהבתנו
הלווא Ach עשו לייעקב נאם יהוה ואהבת את יעקב ³
ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שמנה ואת נחלתו
لتנות מדבר ⁴ כי חאמר אדורם רשותנו ונשוב
ונבנה חרבota - כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני
אהרוס וקראו להם נבול רשעה והעם אשר זעם
יהוה עד עולם ⁵ ועיניכם תראינה ואתם תאמרו
יגדל יהוה מעל לנבול ישראל ⁶ בין יכבד אב ועובד
אדוני ואם אב איה כבודי ואם אדונים אני איה
מוראי אמר יהוה צבאות لكم הכהנים בווי שמי
ואמרתם بماה בינוי את שמק ⁷ מנישים על מזבחו
לחם מגאל ואמרתם بماה נאלוך באמרכם שלחן
יהוה נבזה הוא ⁸ וכי תנישון עור לזכח אין רע וכי
תגישי פסח וחלה אין רע הקריבתו נא לפתח
הירצך או הייש פניך - אמר יהוה צבאות ⁹ ועתה
חולו נא בני אל ויהננו מזדכם הדיה ואת - הייש
מכם פנים אמר יהוה צבאות ¹⁰ מני גם בכם ויסגר
דלתים ולא תארו מזבחו חנים אין לי חפץ בכם
אמר יהוה צבאות ומנהה לא ארצת מודכם ¹¹ כי
מזורחה שמש ועד מבואו נдол שמי בינוי ובכל
מקום מקטר מנגש לשמי ומנהה טהורה כי נдол
שמי בונים אמר יהוה צבאות ¹² ואתם מחללים
אותו - באמרכם שלחן אדרי מגאל הוא וניבו נבזה
אכלו ¹³ ואמרתם הנה מתלהה והפחתם אותו אמר
יהוה צבאות והבאתם נזול ואת הפסח ואת החולה
והבאתם את המנחה הארץ אותה מידכם אמר
יהוה ¹⁴ ואדורו נובל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח
משחת לדרני כי מלך נдол אני אמר יהוה צבאות
ושמי נורא בונים

2 ועתה אליכם המצויה הזאת - הכהנים ² אם
לא תשמעו ואם לא תשים על לב תחת כבוד

3 הָנַנִּי שְׁלֹחْ מֶלֶאכִי וּפְנֵה דָּרָךְ לְפָנִי וְפָתָם
יָבוֹא אֶל הַיּוֹכֵל הַאֲדֻון אֲשֶׁר אַתֶּם מַבְקִשִּׁים וּמֶלֶאכִי
הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חַפְצִים הָנָה בָּא--אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת ² וּמַיְכַלֵּל אֶת יוֹם בּוֹא וּמַיְעַמֵּד
בְּהַרְאֹתוֹ כִּי הוּא כָּאֵשׁ מַצְרָף וּכְבָרִית מַכְבִּסִּים ³
וַיֵּשֶׁב מַצְרָף וּמַטָּהֶר כָּסֶף וַתָּהֶר אֶת בְּנֵי לֹוי וּזֹקֶן
אֶתְمָ כְּזֹהֶב וּכְכָסֶף וְהַיּוֹ לְיְהוָה מְנִישִׁי מְנִיחָה בְּצָדָקָה
⁴ וּעְרָבָה לְיְהוָה מְנִיחָת יְהוּדָה וּירוּשָׁלָם--כִּיּוֹם עֲלָם
וְכָשָׁנִים קְדָמִינִית ⁵ וּקְרָבָתוֹ אֲלֵיכֶם לְמִשְׁפָט וְהַיּוֹ
עַד מִמְּהֹר בְּמַכְשִׁיפִים וּבְמַנְאָפִים וּבְנַשְׁבָּעִים לְשָׁκָר
וּבְעַשְׂקִי שְׁכָר שְׁכָר אַלְמָנָה וַיְהִי גָּר וְלֹא
יַרְאֹוֹנִי--אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת ⁶ כִּי אַנְּיִהוָה לֹא שְׁנִיתִי
וְאַתֶּם בְּנֵי יְהוָה לֹא כָּלִיתֶם ⁷ לִמְמִימִי אַתֶּם סְרָתֶם
מְחַקֵּי וְלֹא שְׁמַרְתֶּם--שָׁבוּ אֶלְיָהוָה אֲלֵיכֶם אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת וְאַמְرָתֶם בְּמָה נִשּׁוּ ⁸ הַיְקָבָע אָדָם
אֲלֵיכֶם כִּי אַתֶּם קְבֻעִים אֶתְתִּי וְאַמְרָתֶם בְּמָה קְבֻעָנוּ
הַמְעָשָׂר וְהַתְּרוּמָה ⁹ בְּמָאָרָה אַתֶּם נָאָרִים וְאֶתְתִּי אַתֶּם
קְבֻעִים--הַנּוּ כָּל ¹⁰ הַבְּיאָו אֶת כָּל הַמְעָשָׂר אֶל בֵּית
הַאֲוֹצֵר וְיַהְיֵי טְרַף בְּבִיטֵּחַ וּבְחִנּוּנִי נָא בָּזָאת אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֶמְלָא אֶפְתָּח לְכֶם אֶת אֲרָבוֹת הַשָּׁמִים
וְהַרְיקְתִּי לְכֶם בְּרָכָה עַד בְּלֵי דַי ¹¹ וְגַנְעַרְתִּי לְכֶם
בְּאֶכְלָל וְלֹא יִשְׁחַת לְכֶם אֶת פְּרִי הָאָדָמָה וְלֹא תִשְׁכַּל
לְכֶם הַגָּפָן בְּשֶׁדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת ¹² וְאַשְׁרָו
אַתֶּם כָּל הַגּוֹיִם כִּי תָהִיו אַתֶּם אֶרְץ חֲפֹץ אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת ¹³ חֹזְקוּ עַלְיִךְ דְּבָרֵיכֶם אָמַר יְהוָה וְאַמְרָתֶם
מַה נְדַבְּרָנוּ עַלְיךָ ¹⁴ אַמְרָתֶם שָׁוֹא עַבְדָּלָהִים וּמָה
בָּצָע כִּי שְׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתְּךָ וְכִי הַלְּכָנוּ קְדָרְנִיתְךָ מִפְנֵי
יְהוָה צְבָאוֹת ¹⁵ וְעַתָּה אַנְהַנוּ מַאֲשִׁירִים זֹדים נִמְנְבָנוּ
עַשְׁר שְׁעָה גַּם בְּחִנוּ אֶלְהִים וַיִּמְלָטוּ ¹⁶ אוֹ נְדַבְּרוּ
ירָאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל רְעָהוֹ וַיַּקְשֵׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיַּכְתֵּב
סְפִיר זְכָרְנוּ לִפְנֵינוּ לִירָאֵי יְהוָה וְלַחֲשֵׁב שְׁמוֹ ¹⁷ וְהַיּוֹ
לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אַנְּיִהוָה עֲשָׂה סְגָלָה
וְחַמְלָתִי עַלְיהֶם--כַּאֲשֶׁר יִחְמַל אִישׁ עַל בְּנוֹ הַעֲבָד

הָרָץ חָרָם

אֲתָה ¹⁸ וְשַׁבְתָּם וְרָאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרַשְׁעַ--בֵּין עֲבָד
אֱלֹהִים לְאַשְׁר לֹא עֲבָדוּ

4 כִּי הָנָה הַיּוֹם בָּא בָּעֵד כְּתָנוֹר וְהָיָה כָּל זָדִים
וְכָל עַשְׂהָ רְשָׁעָה קָשׁ וְלֹהֶט אַתֶּם הַיּוֹם הַבָּא אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב לָהֶם שֶׁרֶשׁ וּעַנְפָּה ²
וּרְחָחָה לְכֶם יְרָא שְׁמוֹ שִׁמְשׁ צְדָקָה וּמְרָפָא בְּכָנְפֵיהָ
וַיֵּצְאֶתְמָ וַיַּשְׁתַּחַטְמָ כְּעִגְלִי מְרַבֵּק ³ וַיַּעֲסֹתֶם רְשָׁעִים--כִּי
יְהִיוּ אֲפָר תְּחַת כְּפֹות דְּגָלִים בַּיּוֹם אֲשֶׁר אַנְּיִהוָה עֲשָׂה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת ⁴ זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדֵי אָשֶׁר
צִוָּהוּ אֲוֹתוֹ בְּחֶרֶב עַל כָּל יִשְׂרָאֵל חֲקִים וּמִשְׁפָטִים
הָנָה אֲנָכִי שְׁלֹחַ לְכֶם אֶת אֱלֹהָה הַנְּבִיא--לִפְנֵי בָּוּ
יּוֹם יְהוָה הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָא ⁶ וַיַּשְׁבֵּט לְבָבָוֹת עַל
בָּנִים וּלְבָבָנִים עַל אֲבוֹתָם--פָּנָ אֲבֹא וְחַכְתִּי אֲתָה

תהלים

למנצח בניגנות מזמור לדוד בקראי ענני 4
אלחי צרכי--בצרא הרחבה לי חנני ושמע תפלתי
בנוי איש עד-מה כבודיו לבלמה--חאהבון ריך 2
תבקשו כוב סלה 3 ודעוו--כי-הפליה יהוה חסיד לו
יהוה ישמע בקראי אליזי 4 רגוז זאל-תחטא אמרו
בלבכם על-משכיכם ודרמו סלה 5 זבחו זבחו
צדך ובטהו אל-יהוה 6 רבבים אמרים מי-יראנו-טוב
נסח עליינו אור פניך יהוה 7 נתחה שמחה בלבי
מעט דגנים ותירושים רבבו 8 בשלום יחרו אשכבה

ואישן כי-אתה יהוה לבך לבטח תושבי
למנצח אל-הנחיות מזמור לדוד ב אמרי
האזוריה יהוה בינה הגניי ² הקשיה לכול שועי-
מלךיו ואלמי כי-אליך אטפלל ³ יהוה--בקר השמע
קולי בקר אערך-لد ואצפה ⁴ כי לא אל חפץ
רשע אתה לא גרך רע ⁵ לא-יתיצבו הוללים לננד
עיניך שנאת כל-פעלי און ⁶ תאבר דברי כוב איש-
דמים ומרמה יתעכ יהוה ⁷ ואני--ברב חסך אבואה
ביתך אשתחווה אל-היכל-קדש ביראתך ⁸ יהוה
נחני בצדקהך--למען שורדי הווער (היישר) לפני
דרךך ⁹ כי אין בפייה נcona--קרבם הות קבר-
פתחו גדרם לשונם יחליקון ¹⁰ האשימים אלהים--
יפלו ממעצחותיהם ברב פשעתם הדיחמו-- כי-מרדו
בק' בו יושמחו כל-חוטי בך לעולם ירננו-- ותס-
עלימיו ויעלצוו בך אהבי שמק ¹² כי-אתה תברך
צדיק יהוה--כצנה רצון תעטרנו

6 למנצח בנגינות על-השミニת מזמור לדוד ב
יהוה אל-באפק תוכיחני ואל-בחמתך תיסרנו ²
חנני יהוה כי אמלל-אני רפאני יהוה- כי נבהלו
עצמי ³ ונפשי נבהלה מאד ואת (וְאַתָּה) יהוה
עד-מתי ⁴ שובה יהוה חליצה נפשי הושעני למען
5 כי אין במוות זכרך בשאול מי יודה- לך
6 גנעי באנחותי- אשחה בכל-ליה
ממתתי בדמעתי ערשי אסמה ⁷ עשרה מכעס עני

תהלים

1 אשרי איש -- אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב
2 כי אם בתורת יהוה חפץ ובתוורתו יהגה יומם
ולילה **3** והיה -- כעץ שתול על-פלני-מים אשר
פריו יתן בעתו--ועללו לא-יבול וכל אשר-יעשה
יצליח **4** לא-כן הרים עמי אם-כמץ אשר-תדרנו
רוח **5** על-כן לא-יקמו רשעים--במשפט וחטאיהם
בעדת צדיקים **6** כי-יודע יהוה דרך צדיקים ודרך
רשעים תאבד

2 *למה רנשו גנים ולא מים יתנו-רייך* ² *ויתיצבו מלכי-ארץ-- ורוזנים נסדו-יחד על-יהוה ועל-משיחו* ³ *נתקה את-מוסרותיהם ונשיכת מanno עתחיםיו* ⁴ *יושב בשמיים ישחק אדני ילען-למו* ⁵ *או ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו* ⁶ *ואני נסחתי מלכי עלי-ציוון הר-קדשי* ⁷ *אספהה אל-חק יהוה אמר אליו בני אתה-- אני היום לסתיך* ⁸ *שאל מני-- ואתנה גנים נחלתק ואחותך אפסי-ארץ* ⁹ *תרעם בשבט ברזיל ככלי יוצר הנפצים* ¹⁰ *ועתה מלכים השכilio הוסרו שפטיך ארץ* ¹¹ *יעברו את-יהוה ביראה ונילו ברעהה* ¹² *נסקו-בר פן-יאנג והאboro דרך-- כי-יבעיר כמעט אפו אשבי כל-חווי*

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו ב יהוה מה-רבו צרי רבים קמים עלי **2** רבים אמרים לנפשי אין ישועה לו באליהם סלה **3** ואתה יהוה מן בעדי כבודיו ומרים ראשיו **4** קולי אל-יהוה אקרוא וענני מהר קדשו סלה **5** אני שכבהו ואישנה הקיצות--כי יהוה יסמנני **6** לא-אירא מרבותה עם- אשר סביבתו עלי-- ריויד וידיך דוויינדי טלי-

ליהוה היושה על-עמד ברכתך סלה

עתקה בכל-צוררי 8 סורו ממני כל-פעלי און כי-
שמע יהוה קול בכוי 9 שמע יהוה תחנתי יהוה
תפלתי יכה 10 יבשו ויבהלו מאד--כל-איבי ישבו
יבשו רגע

7 שנין לדוד אשר-שר ליהוה--על-דברי-כוש בן-
ימני ביהוה אלהי בך חסity הושענyc מכל-רדפי
וחצילני 2 פן-יטרפ כאריה נפש פרק ואין מציל 3
יהוה אלהי אם-עשית זאת אם-יש-על בכפי 4 אם-

גמלתי שלמי רע ואחלץ צוררי ריקם 5 ירדף
אויב נפש וישג-וירמס לארץ חי וכבודיו לעפר
ישכו סלה 6 קומה יהוה באפק--הנשא בעברות
צוררי ווערה אליו משפט צוית 7 ווערת לאמים
תשוכבך ועליה למורים שובה 8 יהוה ידין עמים
שפטעני יהוה צדרקי וכתמי עלי 9 גנמר נא רע
רשעים--ותכוון צדייך ובחן לבות וכליות--אליהם
צדיק 10 מני על-אליהם מושיע ישרי-לב 11 אליהם
שופט צדיק ואל זעם בכל-יום 12 אם-לא יייר
חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה 13 ולו :--

מות חציו לדלקים יפעל 14 הנה יחביל-און והרה
עמל וילד שקר 15 בור כרה ויחפרחו ויפל בשחת
יפעל 16 ישב עמלו בראשו ועל קדרתו חמסו ירד

17 אורדה יהוה צדרקו ואומרה שם-יהוה עליון

8 למנצח על-הגנית מזמור לדוד ביהוה אדניינו--
מה-אדיר שמןyc בכל-הארץ אשר תננה הויך על-
השמיym 2 מפני עולמים וונקים--יסדה-ען למן
צוררייך להשיבות אויב ומתקנים 3 כי-אראה שמייך
מעשה אצבעתיך--ירח וכוכבים אשר כוננתה
4 מה-אנוש כי-תוכרנו ובן-אדם כי תפקרנו 5
ותחסרו מעת מלhaltים וכבוד והדר תעטרדו 6
תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת-רגליך 7 צנה
ואלפיים כלם ונם בהמות שדי 8 צפורה שמים וدني
הום עבר ארחות ימים 9 יהוה אדניינו מה-אדיר
שמך בכל-הארץ

9 למנצח על-מוות לבן מזמור לדוד ב אורה
יהוה בכל-לב אספרה כל-נفالותיך 2 אשמה
ואעלצה בר אומרה שמןyc עליון 3 בשוב-איובי
אחר יכשלו ויאבדו מפניך 4 כי-עשה משפט ורני
שבת לכsea שופט צדק 5 גערת גוים אבדת רשות
שם מחיות לעולם ועד 6 האיוב תמו חרבות-לנצח
וערים נתחת-אבד זכרם המה 7 יהוה לעולם ישב
כונן למשפט כסאו 8 והוא ישבט-תבל בצדיק ידין
לאמים במושדים 9 ווידי יהוה משגב לדך משגב
לעתות בצרה 10 ויבטהו בר יודע שמןyc כי לא-
עצבת דרישיך יהוה 11 זמרו--ליהוה ישב ציון הנידוי
בעמיהם עליותיו 12 כי-דרש דמיים אותם זכר לא-
שכח צעת עניים (ענויים) 13 חנני יהוה--ראיה
ענוי משנא מרוממי משעריו מות 14 למןyc אספרה
כל-תחלתו בשעריו בת-ציוון--אנילה ביושעתח
15 טבעו גוים בשחת עשו בראשת-זו טמננו לנכירה
rangleם 16 נודע יהוה--משפט עשה בפועל כפוי נוקש
17 ישבו רשעים לשאולה כל-

נוים שכח אליהם (Sheol h7585) 18 כי לא לנצח ישכח
אビון תקות עניים (ענויים) תאבד לעד 19 קומה
יהוה אל-יעז אנוש ישבטו גוים על-פניך 20 שיתה
יהוה מורה--להם ידעו גוים--אנוש מהה סלה

10 למה יהוה תעמוד ברחוק העלים לעתות
בצרה 2 בגנות רשות ידליך עני יתפשו במזומות
זו חשבו 3 כי-הلال רשות על-תאות נפשו ובצע
ברך נאץ יהוה 4 רשות--כגבה אףו בל-ידריש אין
אליהם כל-מוזותיו 5 ייחלו דרכו בכל-עת-מרום
משפטיך מנדרו כל-צוררייך יפיח בהם 6 אמר בלבו
בל-אמות לדר ודר אשר לא-ברע 7 אלה פיהו
מלא-ומרמות ותק תחת לשונוعمال ואון 8 ישב
במארב הצרים--במושטים יהרג נקי עניינו להלכה
יצפנו 9 יארב בMASTER כאריה בסכה--יארב לחטוף
עני יחתף עני במשכו בראשו 10 ודכה (ידכה)

ישח ונפל בעצמוני חלכאים (חל' כאים) 11 אמר כלבו שכח אל הסתו רפיו בל-ראה לנצח 12 קומה יהוה--אל נשא ירדך אל-תשכח עניים (ענויים) 13 על-מה נאץ רשותם אמר לבבו לא תדרש 14 ראתה כי-אתה عمل וכעס תביט--להת בידך עלייך יעוז חלכה יתום אתה הייתה עוזר 15 שבר זרוע רושע ורע תדרוש-רשעו בל-חמציא 16 יהוה מלך עולם ועד אבדו גויים מארציו 17 תאות עניים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אונך 18 לשפט יתום ורך בל-יוסף עוד--לערץ אמושמן-הארץ

14 למנצח לדוד אמר נבל לבבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלייה--אין עשה-טוב 2 יהות-- משמיים השקיף על-בני-אדם לראות הייש משכילד-- דרש את-אלוהים 3 הכל סדר יהדו נאלחו אין עשה-טוב--אין נם-אחד 4 הלא ידעו כל-פועל-און אכלוי עמי אכלו ללחם יהוה לא קראו 5 שם פחדו פחד כי-אלוהים בדור צדיק 6 עצת-עמי תבשו כי יהוה מהחסחו 7 מי יתן מצוין ישועת ישראל בשוב יהוה שבוח עמו ניל יעקב ישמה ישראל

15 מזמור לדוד יהוה מי-יגור באהלך מי-ישכנ בהר קדשך 2 הולך תמים ופעל צדק ודברAMAת לבבבו 3 לא-רגל על-לשנו--לא-עשה לרעה רעה וחרפה לא-נסנא על-קרבו 4 נבזה בעיניו נמאס-- וא-יראי יהוה יכבד נשבע להרעד ולא יאמר 5 כספו לא-נתן בנשך--ושחר על-נקו לא לך עשה-אללה-- לא ימוט לעולם

16 מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיטי בך 2 אמרת לי-יהודים אדני אתה טובי ביל-עליך 3 לקדושים אשר-בא-רץ המה ואדריו כל-חפצי-בם 4 ירכבו עצבותם אחר מהרו בל-אסיך נסכיהם מדם ובבל- אשא את-شمאותם על-שפתינו 5 יהוה מנת-חלקוי וכוסוי- אתה תומיך נורלי 6 חבלים נפלו-לי בענימים אף- נחלת שפרה עלי 7 אברך--את-יהוה אשר יעצמי א-לילות יסרוני כל-יותי 8 שוייט יהוה לנגיד תמיד כי מימני בל-אמות 9 ולכן שמח לבי--ווגל כבודי כי לא-תעזוב נפשי לשאול 10

לא-תתן חסידך לראות שחית (Sheol h7585) 11 תודעני

11 למנצח לדוד ביהוה חסיתי--איך תאמרו לנפשי נודו (נודי) הרכם צפור 2 כי הנה הרשעים ידרכו נחת כוננו חצם עלי-יתר--ליירות במוא-אבל לישרי-לב 3 כי השותות יהרסון--צדיק מה-פועל 4 יהוה בהיכל קדשו--יהוה בשם כסאו עינוי יהוזו- עפuento יבחן בני אדם 5 יהוה צדיק יבחן ורשע ואהבת חמס--שנהה נפשו 6 ימתר עלי-הרשעים פחים אש וגפרית ורוח ולעופות--מנת כוסם 7 כי-צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחו פניו

12 למנצח על-השミニית מזמור לדוד ב Hosieha יהוה כי-גמר חסיד כי-פסו אמונים מבני אדם 2 שוא ידברו-איש את-רעשו שפט חלוקות--בלב ולב ידברו 3 יכרת יהוה כל-שפט חלוקות-- לשון מדברת גמלות 4 אשר אמרו ללשונו נגביר--שפטינו אתנו מי אדרון לנו 5 משדי עניים מאנקת אבינוים עתה אקים יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו 6 אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צarov בעליל לא-רץ מזק שבעתים 7 אתה-יהוה תשמרים תצרכנו מן-הדור זו לעולם 8 סכיב רשעים יתהלך כרם זלות לבני אדם

13 למנצח מזמור לדוד 2 עד-אניה יהוה תשכחני נצח עד-אניה תשטי את-פניך מנני 3 עד-אניה אשית עזות בנפשי--יגונן לבבי יומם עד-אניה ירום איבי

ארח חיים שבע שמחות את-פניך נעמוות בימינך
נכח

תחת רגלו¹⁰ וירכב על-כרוב ויעף וידא על-כני-
רוח נו' ישת חשך סתרו-- סביבתו סכתו חשבת-
מים עבי שחקים¹² מנגה גndo עביו עברו-- ברד
ונחלי-אש¹³ וירעם בשמות יהוה-- ועלין יתן קלו'
ברד ונחלי-אש¹⁴ וישלח חציו ויפיצם וברקיהם
רב ויהם¹⁵ ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל
מנערתך יהוה-- מנשחת רוח אף¹⁶ ישלח ממרום
יקחני ימשני ממים רבים¹⁷ יצילני מאיבי עז וממשנאי
כי אמכו ממוני¹⁸ יקרמוני ביום-איידי ויה-יה
למשען לי¹⁹ וווציאני למרחב יחלצני כי חפץ כי
20 יגמלני יהוהצדקי כבר ידי ישיב לי²¹ כי-
שמרתי דרכי יהוה ולא-רשעתו מלאה²² כי כל-
משפטיו לנדי ותקתו לא-אסיר מני²³ ואהי תמים
עמו ואשתמר מעוני²⁴ וישב-יהוה ל'צדקי כבר
ידי לננד עניינו²⁵ עם-חסיד תהסח עם-גבר תמים
התהם²⁶ עם-נבר תחבר ועם-עקש תחתפל²⁷ כי-
כי אתה עם-ענו תושיע ועינים רמות תשפיל²⁸ כי-
אתה תאיר נרי יהוה אלהי יינה חשבי²⁹ כי-בד
ארץ גדור ובאלהי ארלן-שור³⁰ האל תמים דרכו
אמרית-יהוה צרופה מן הוא לכל החסים בו³¹
כי מיו אלה מבלעד יהוהומי צור זולתי אלהינו
האל המאורני חיל ויתן תמים דרכי³³ משווה
רגלי כאילות ועל במתה יעמידני³⁴ מלמד ידי
למלחמה ונחתה קשת-נחושה זרועתי³⁵ ותתן-לי
מן ישעך ומיינך הסעדי וענותך תרבי³⁶ תרחיב
צעדתי תחתוי ולא מעדו קרסלי³⁷ ארדוף אויבי
ואשיגם ולא-אשוב עד-כלותם³⁸ אמחצם ולא-יכלו
קום יפלו תחת רגלי³⁹ והאזורני חיל למלחמה
תחריע קמי תחתי⁴⁰ ואיבי נתחה לי ערף וממשנאי
אצmittם⁴¹ ישועו ואין-מושיע על-יהוה ולא עט⁴²
ואשכם כעפר על-פנ-רוח כתיטת חוץות אריםكم
תפלתני מריב-יב-עם תשנני בראש גוים עם לא-⁴³
ידעה יעבדוני⁴⁴ לשמע און ישמעו לי' בני-נכרכ

17 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק-- הקשiba
רנתי האינה תפלתי ולא שפתוי מרמה² מלפניך
משפטוי יצא עיניך חזונה מישרים³ בחנת לבci
פקתת לילה-- צרפתני בל-תמצא זמתי בל-יעבר-
פי⁴ לפועלות אדם בדבר שפטיך-- אני שמרתci
ארחות פרץ⁵ תמרק אשרי במעלותיך בל-נמוטו
פעמי⁶ אני-קראיתיך כי-תענני אל הטע-אוןך ל'י
שמע אמרתci⁷ הפלת הסדריך מושיע חוסים--
ממקומם בימינך⁸ שמרתci כאישון בת-עין
בצל כנפיך תסתירני⁹ מפנוי רשות זוז שדרוני
איibi בנפש יקיפו עלי¹⁰ חלבמו סגרו פימו דברו
בנאות¹¹ באשרינו עתה סבבוני (סבבונו) עיניהם
ישיתו לננות בארץ¹² דמיינו--כאריה יסתוף לטרף
וככפר ישב במשתרדים¹³ קומה יהוה-- קדמה פנו¹⁴
הכריעהו פלטה נפשי מרשות הרבק¹⁴ ממתים
ידך יהוה מנותם מחלד-- חלקם בחיים ואfine
(צפונ) תמלא בטנם ישבעו בנים-- והניחו יתרם
עלוליהם¹⁵ אני--צדך אחזה פניך אשבעה
בఈין תמנתך

18 למגץ לעבד יהוה-- לדוד אשר דבר ליהוה
את-דברי השירה הזאת-- ביום הצל-יהוה אותו
מקפ כל-איibiomid שאל ב' ויאמר-- ארחמך יהוה
חזק² יהוה סלעי ומצודתי-- ומפלטי אליו צורי
אחסה-בו מגני וקרן-ישע משבבי³ מהלאל אקרה
יהוה ומ-איibi אוושע⁴ אפפני חבל-מות ונחל
5 חבל-שאל סבבוני קדמוני
מוקשי מות (Sheol h7585)⁶ בצר-לי אקרה יהוה-- ולא-
אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי' ושועתי לפניו תבוא
באנו⁷ ותגעש ותרעש הארץ-- ומוסדי הרים ירנו⁸
ויתגעשו כי-חרה לו⁸ עליה עשן באפו-- ואש-מיפוי
תאכל נחלים בערו ממנה⁹ רויט שמיים וירד וערפל

יכחשו-לי 45 בני-נכרכו יבלו ויחרגו מסוגיותיהם
חו-יהוה ובברוך צורנו וירום אלהוי ישע 47 האל-
הנותן נקמות לי וידבר עמים תחתיו 48 מפלטי-
מאיבי אף מן-קמי תרוממני מאיש חמס תצילני 49
על-כן אודך בנויים יהוה ולשםך אומרה 50 מגדל-
ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו--לדור ולדורו
עד-עולם

19 למנצח מזמור לדוד ב השם מספרים
כבוד-אל ומעשה ידיו מניד הרקיע 2 يوم ליום
יביע אמר ולילה ללילה יהוה-דעת 3 אין-אמר
ואין דברים בל-שמע קולם 4 בכל-הארץ יצא
קום ובקצתה תבל מלאיהם לשמש שם-אהל בהם 5
והוא-כחתן יצא מהפתוחו ישיש כנbor לרוץ אדר 6
מקצתה השמיים מוצאו--ותקופתו על-קצוותם ואין
נסתר מהמתו 7 תורה יהוה תמיינה משיבת נפש
עדות יהוה נאמנה מהכימות פthy 8 פקדיו יהוה
ישראלים ממשחי-לב מצות יהוה ברה מאירת עיניהם
9 יראת יהוה טהורה-עומדת לעד משפט-יהוה
אמת צדקינו ייחדו 10 הנחמדים-مزוהב ומפוז רב
ומתוקים מרבש ונפת צופים 11 נם-עבדך נזהר
בهم לשמור עקב רב 12 שניאות מי-יבין מנטורת
נקני 13 נם מזדים חשק עבדך--אל-ימשלו-בי או
אייהם ונקיותי מפשע רב 14 יהיו לרצון אמר-פי
והגון לבני לפניך יהוה צורי וגאל'

20 למנצח מזמור לדוד ב יענד יהוה ביום
צראה ישגבך שם אל-הו יעקב 2 ישלח-עוזך מקדש
ומציוון יסעדך 3 יוכר כל-מנחתק וועלחק ידשנה
סללה 4 יתון-לך כל-בברך וכל-עצחך ימלא 5 נרננה
בישועתך--ובשם-אל-הינו נדגל ימלא יהוה כל-
משמעותיך 6 עתה ידעתה--כי הושיע יהוה משיחו
משמעותיכי קדשו--בנברות ישע ימינו 7 אלה
ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם-יהוה אלהינו
מעי 15 יבש כחרש כחוי ולשוני מדבק מלקותי
ולעperf-מות תשפטני 16 כי סבבוני כלבים ערת
מרעים הקופוני כاريידי ורגלי 17 אספר כל-

רָאשֵׁיכֶם וְשָׂאו פַתְחֵי עֹלָם וַיְבָא מֶלֶךְ הַכְבוֹד¹⁰
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְבוֹד יְהוָה צָבָאות-- הוּא מֶלֶךְ
הַכְבוֹד סָלה

25 **לְדוֹד אֲלֵיךְ יְהוָה נֶפֶשׁ אָשָׁא² אֲלֹהִי--בְּ**
בְּתְחִתִּי אֱלֹהִים אֲבוֹשָׁה אֱלֹהִים אֲוֹבִי לֵי³ גָּם כֵּל-
קוֹיךְ לֹא יִבְשֹׁו הַבּוֹגְדִים רִיקָּם⁴ דְּרִיכִיךְ
וְהַהְוָה הַדְּרִיכִינִי אֲרֻחוֹתִיךְ לְמִדְנִי⁵ הַדְּרִיכִינִי בְּאַמְתָּךְ
וְלִמְדָנִי-- כִּי-אַתָּה אֲלֹהִי יִשְׁעַי אָותֵךְ קַוְיִתְךְ כְּלַ-הַיּוֹם
וְלִמְדָנִי 6 זֶרֶךְ-רָחָמִיךְ יְהוָה וְחִסְדִּיךְ כִּי מַעֲולָם הַמְּהֻמָּה⁷
וְזֶרֶךְ-רָחָמִיךְ יְהוָה וְחִסְדִּיךְ כִּי מַעֲולָם הַמְּהֻמָּה⁷
חַמְתָּאֹת נָעוֹרִי וְפְשָׁעִי-- אֱלֹהִים תָּזִכֵּר כְּחִסְדְךָ זֶרֶךְ-לֵי-
אַתָּה-- לְמַעַן טּוֹבְךָ יְהוָה⁸ טּוֹב-וַיִּשְׁרֵךְ יְהוָה עַל-כֵּן
יוֹרֶה חַטָּאִים בְּדַרְךָ⁹ יִדְרֶךְ עֲנוּמִים בְּמִשְׁפָט וְלִימָד
עֲנוּמִים דֶּרֶכוֹ¹⁰ כְּלֹ-אֲרֻחוֹת יְהוָה חִסְד וְאַמְתָּה-- לְנִצְרִי
בְּרִיתְךָ וְעַדְתְּךָ וְלְמַעַן-שְׁמֵךְ יְהוָה וְסִלְחַת לְעַנוּמִי כִּי
רָב-הֵוא¹¹ מֵי-זֶה הָאִישׁ יְרָא יְהוָה-- יוֹרֵנוּ בְּדַרְךָ
יִבְחרֵנוּ¹² נֶפֶשׁוּ בְּטוּב תְּלִין וְזֹרְעֵנוּ יִרְשֵׁשׁ אֶרֶץ¹³ סָוד
יְהוָה לִירָאֵינוּ וּבְרִיתְךָ לְהַדְרִיעִים¹⁴ עַנִּי תָמִיד אֱלֹהִים
יְהוָה כִּי הָא-יְצִיאָה מִרְשַׁת רָגְלֵי¹⁵ בְּנֵה-אֲלִי וְתַנְנִי
כִּי-יחִיד וְעַנִּי אָנִי¹⁶ צְרוֹת לְבַבִּי הַרְחִיבָוּ מִמְצֻקּוֹתִי
הַוְצִיאָנִי¹⁷ רָאָה עַנִּי יַעֲמִיל וְשָׂא לְכָל-חַטָּאוֹת¹⁸
רָאָה-אִיבִּיכְיִ-רְבּוֹ וְשָׂנְאָתָה חַמֵּס שָׁנָאָנוּ¹⁹ שְׁמָרָה
נֶפֶשׁ וְהַצְלֵנִי אֱלֹהִים תְּבָשֵׁשׁ כִּי-חִסְתִּיחֵךְ בְּךָ²⁰ תְּמַ-וַיִּשְׁרֵךְ
יִצְחַנֵּנִי כִּי-קִוִּיתָךְ²¹ פְּהָה אֲלֹהִים אֶת-יִשְׂרָאֵל-- מִכְלָ
צְרוֹתָיו

26 **לְדוֹד שְׁפַטְנִי יְהוָה-- כִּי-אָנִי בְּתָמִי הַלְּכָתִי**
וּבְיְהוָה בְּתְחִתִּי לֹא אָמֵד² בְּחַנְנִי יְהוָה וְנַסְנִי
צְרוֹפה (צְרָפָה) כְּלִיּוֹתִי וְלַבִּי³ כִּי-חִסְדְךָ לְנַנְדָּה
עַנִּי וְהַתְּהִלָּכָתִי בְּאַמְתָּךְ⁴ לֹא-יִשְׁבְּתִי עַם-מַתִּי-
שָׂוָא וְעַם נְעַלְמִים לֹא אָבֹא⁵ שְׁנָאָתִי קְהַל מִרְעִים
וְעַם-רְשָׁעִים לֹא אָשָׁב⁶ אֲרָחֵץ בְּנַקְוֹן כְּפִי וְאַסְכָּבָה
אַתָּ-מוֹזְבָּחָךְ יְהוָה⁷ לְשָׁמָע בְּקוֹל תֹּורַה וְלִסְפָּר
כָּל-גְּפַלְאֹתִיךְ⁸ יְהוָה-- אֲהַבְתִּי מַעַן בֵּיתְךָ וּמִקּוֹם
מַשְׁכַּן כְּבוֹדךְ⁹ אֱלֹהִים תְּאַסֵּף עַם-חַטָּאים נֶפֶשׁ וְעַם-

עַצְמוֹתֵי הַמָּה יִבְיטוּ יְרָא-בְּיִ 18 יִחְלַקְוּ בְּגַדֵּי לָהּ
וְעַל-לְבּוֹשִׁי יִפְלֹלוּ נֹרֶל¹⁹ וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים
אַילְוָתִי לְעֹזְרָתִי חֹשֶׁה²⁰ הַצִּילָה מִחְרָב נֶפֶשׁ מִזְדָּ
כָּלְבִּי יְהִידָתִי²¹ בְּזַהֲשַׁעַן מִפְּנֵי אֲרִיה וּמִקְרָנִי רַמִּים
עֲנִיתִי²² אַסְפָּרָה שָׁמֶךְ לְאַחֲרֵי בְּתוֹךְ קְהַל אַהֲלָךְ
23 יְרָא יְהוָה הַלְלוּהוּ-- כָּל-זֹרֶע יַעֲקֹב כְּבָדוֹתָו
וְגָרוֹר מִמְנוֹ כָּל-זֹרֶע יִשְׂרָאֵל²⁴ כִּי לְאַ-בּוֹה וְלֹא שְׁקָע
עֲנוּתָה עֲנִי-- וְלֹא-הַסְתִּיר פְּנֵיו מִמְנוֹ וּבְשָׁ�וָא אַלְיוֹ שְׁמַע
25 מַאֲתָךְ תַּהְלֹתִי בְּקָהָל רַב-גָּדוֹר אֲשָׁלָם נַנְדִּירָאֵי
26 יְאַכְלָוּ עֲנוּמִים וְיִשְׁבְּעָוָו-- הַלְלוּ יְהוָה דְּרָשְׁיו יְהִי
לְבָבְכֶם לְעֵד²⁷ יִזְכְּרוּ וַיִּשְׁבּוּ אַל-יְהָה-- כָּל-אֲפֵסִי-
אָרֶץ וְיִשְׁתַּחַוו לְפָנֵיךְ כָּל-מִשְׁפָחּוֹת גְּנוּים²⁸ כִּי לְיְהָה
הַמְלֹוכָה וּמִשְׁלַבְנָה²⁹ אֲכָלָוּ וַיִּשְׁתַּחַוו כָּל-דְּשָׁנִי-
אָרֶץ-- לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל-יְוֹרְדִי עַפְרָה וּפְנֵשׁוּ לֹא חַיָּה
30 זֹרֶע יַעֲבְדָנוּ יִסְפֶּר לְאַדְנִי לְדוֹר³¹ יְבָאוּ וַיִּגְדְּנוּ
צְדָקָתָו לְעַם נָולֵד כִּי עָשָׂה

23 **מִזְמֹר לְדוֹד יְהוָה רַעַי לֹא-אָחָסֵר² בְּנָ奧ֹת דְּשָׁא**
יַרְבִּצְנִי עַל-מַיִּינָהוֹת נִהְלָנִי³ נֶפֶשׁ יִשְׁוּבֵב יְנַחֲנִי
בְּמַעַנְלִי-צְדָקָה לְמַעַן שְׁמוֹ⁴ גָּם כִּי-אֲלִךְ בְּנִיאָ צְלָמוֹת
לֹא-אִירָא רַע-- כִּי-אַתָּה עַמְדֵי שְׁבַטְךָ וּמְשֻׁנְתָּךָ
הַמָּה יְנַחֲמָנִי⁵ תַּחֲרֵךְ לִפְנֵי שְׁלָחָן-- נַנְדִּצְרִדִּי דִּשְׁנָתָה
בְּשָׁמָן רָאשֵׁי כּוֹסִי רְוִיחָה⁶ אָךְ טּוֹב וְחִסְדְךָ יַרְדְּפָנִי--
כָּל-יְמִי חַיָּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית-יְהָה לְאַרְךָ יִמִּים

24 **לְדוֹד מִזְמֹר לְיְהָה הָאָרֶץ וּמַלְאָה תְּבָל**
וַיְשִׁבְיָה בָּהּ² כִּי-הֵא עַל-יָמִים יִסְדָּה וְעַל-נְהָרוֹת
יְכּוֹנָה³ מַיִּיעָלָה בְּהָר-יְהָה וּמַיִּקְוּם בְּמִקּוֹם
קְדָשָׁו⁴ נַקְיִ כְּפִים וּבְרַ-לְבָב אֲשֶׁר לֹא-נִשְׁאָל לְשֹׁא
נֶפֶשׁ וְלֹא-נִשְׁבַּע לְמִרְמָה⁵ יִשְׁאָ בְּרַכָּה מִאתָה יְהָה
צְדָקָה מִאֲלֹהִי יִשְׁעָו⁶ זֶה דָּוָר דְּרָשָׁו מִבְקָשִׁ פָּנִיךְ
יַעֲקֹב סָלה⁷ שָׂאו שָׁעֲרִים רָאשִׁיכֶם וּהַנְשָׁאוּ פַתְחָיו
עוֹלָם וַיְבָא מֶלֶךְ הַכְבוֹד⁸ מַיְזֶה מֶלֶךְ הַכְבוֹד
יְהָה עֹזֶז גָּבוֹר יְהָה גָּבוֹר מִלְחָמָה⁹ שָׂאו שָׁעֲרִים

אנשי דמים חי 10 אשר-בידיהם זמה וימנים מלאה
שחד 11 ואני בתמי אלך פדני וחנני 12 רגלי עמדה

במושור במקהלים אברך יהוה

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה

כבוד ועוז 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
בחדרת-קדש 3 קול יהוה על-הימים אל-הכבוד
הרעים יהוה על-מים רבים 4 קול-יהוה בכח כולם
יהוה בהדר 5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה
את-ארזי הלבנון 6 וירקודם כמו-עגל לבנון ושרין
כמו-בר-арамים 7 קול-יהוה חצב להבות אש 8 קול
יהוה ייחיל מדבר יהיל יהוה מדבר קדרש 9 קול
יהוה יחולל אילות--וחשף יערות ובהיכלו-- כלו
אמר כבוד 10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך
לעולם 11 יהוה--עו לעמו יתן יהוה יברך את-עמו
בשלום

30 מזמור Shir-תנכת הבית לדוד ב ארוממך

יהוה כי דליהני ולא-שמחת איבי לי 2 יהוה אלהי--
3 יהות--העלית מן-שאל

נפשי חייגני מירדי. (מירדי.) בור (Sheol) h7585
זמרו ליהוה חסידייו והודו לזכר קדשו 5 כי רגע
באפו--חימ ברצונו בערב יlinן בכוי ולבקר רנה 6
וاني אמרתי בשלוי-- בל-אמות ליעולם 7 יהוה--
ברצונך העמדתה להררי--עו הסתרת פניך הייתה
נכחל 8 אליך יהוה אקרא ואל-אדני אתנן 9 מה--
בצע בדמי ברදתי אל-שחת היורד עפר היניד
אמתק 10 שמע-יהוה וחנני יהוה דוה-עזר לי 11
הפקת מספדי למחול ליפתחת שקי ותאורני שמחה
12 למען יזמך כבוד-- ולא ידם יהוה אלהי לעולם
אודך

31 למנצח מזמור לדוד ב בר-יהוה חסיתי אל-
אבושה לעולם בצדקהך פלטני 2 הטה אליו אונך--
מהירה הצילני היה לי לצורך-מעוז--לבית מצורות
להושענני 3 כי-סלעי ומצודתי אתה ולמען שמק

למו ומעוז ישותה משיחו הוא 9 הושיעה את-עמדך--
וברך את-נהלתך ורעם ונשאם עד-העולם

27 לדוד יהוה אורי וישע--ממי אירא יהוה מעוז--
חיי ממי אפחד 2 בקרב עלי מרים-- לאכל את-
ברשי צרי ואיבוי לי המה כשלו ונפלו 3 אם-תחנה
על-מי מהנה-- לא-יירא לבני אם-תקום עלי מלחמה--
בזאת אני בוטח 4 אחת שאלאתי מאת-יהוה-- אותה
אבקש שבתי בבית-יהוה כל-ימי חי ליהוה בنعم-
יהוה ולבקר בהיכלו 5 כי יצפנני בסכה-- ביום
רעיה יסתהני בסתר אהלו בצויר ירומני 6 ועתה
ירוםראש עלי איבי סביבות ואובחה באהלו זבחו
תרועה אשירה ואומרה ליהוה 7 שמע-יהוה קולי
אקרא וחנני ונענני 8 לך אמר לבני--בקשו פנוי את-
פניך יהוה אבקש 9 אל-תשתר פניך ממני-- אל חט-
באך עבדך עורת היota אל-תתני ואל-תעזובי
אל-הו ישע 10 כי-איבי ואמי עזבוני ויהוה יאפשני
ונ-הורני יהוה דרכך ונחני בארכ מישור--למען
שורדי 12 אל-תתני בנפש צרי כי קמו-בי עדי-שכר
ויפח חמס 13 לולא--האמנתי לראות בטוב-יהוה
בארץ חיים 14 קווה אל-יהוה חזק ויאמץ לך וקוה
אל-יהוה

28 לדוד אליך יהוה אקרא-- צורי אל-תחרש
מנני פן-תחשה ממי נמנשלה עם-ירורי בור 2
שמע קול תחננו בשועי אליך בנשאי ידי אל-דבר
קדשך 3 אל-תמשכו עם-רשעים ועם-פעל-און
דבורי שלום עם-רעיהם ורעיה בלבכם 4 תן-להם
כפעלים וכרכע מעלייהם כמעשה ידיםם תן להם
השב גמולם להם 5 כי לא-יבינו אל-פעלת יהוה--
ואל-מעשה ידיו יהרסם ולא יבנום 6 בರיך יהוה
כי-שמע קול תחננו 7 יהוה עז ומנוני-- בו בטה
לבוי נועזרתי ויעלז לבוי ומשרי אהודנו 8 יהוה עז-

גנוני ותנהלני 4 תוציאני--מרשת זו טמןנו לי כי-
אתה מעוזי 5 בידך אפקוד רוחי פDISTOT אותי יהוה--
אל אמרת 6 שנאתי השמרם הבלתי-ושא ואני אל-יהוה
בטחתי 7 אגילה ואשמהה בחסוךך אשר ראות את-
ענוי ידעת בצרות נפשי 8 ולא הסגרתני ביד-אויב
העמדת במרחב רגלי 9 חנני יהוה כי צר-לי עשה
בכעס עני נפשי ובטני 10 כי כלו ביגון חי--...
באגחה כשל בעוני כי עצמי עשו 11 מכל-צדריו
היהתי הרפה ולשכנו מאיד -- ופחד למידיע ראי
בחוץ -- נדרו מני 12 נשכחתי כמו מלך היהתי
כללי אבד 13 כי שמעתי דברת רבים -- מגור מסביב
בהוסדים יחד עלי לחתת נפשי זמנו 14 ואני עליך
בטחתי יהוה אמרתי אלה אתה 15 בידך עתמי
הצילני מיד-אויבי ומרדי 16 האירה פניך על-
עבו 17 יהוה--אל-אבושה כי

33 רנו צדיקים ביהוה לישרים נאה תהלה 2
הודו ליהוה בכבוד נבבל עשור זמרו-לו 3 שירו-לו
שיר חדש היטיבו לנו בתרועה 4 כי-ישראל-יהוה
וככל-מעשיהם באמונה 5 אהב צדקה ומשפט חסד
יהוה מלאה הארץ 6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח
פי כל-צבאים 7 כנס ננד מי חיים נתן באוצרות
החותמות 8 ייראו מיהוה כל-הארץ ממנה יגורו כל-
ישבי תבל 9 כי הוא אמר ויהי הוא-צוה ויעדן 10
יהוה הפיר עצת-נוים הניא מחשבות עמים 11 עצת
יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדרכך ודרך 12
אשרי הגוי אשר-יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו
13 משימים הביט יתוה ראה את-כל-בני האדם
ממכון-שבתו השניה-- אל כל-ישבי הארץ 15 היוצר
יחד לכם המבין אל-כל-מעשיהם 16 אין-מלך
מושע ברב-חיל גבור לא-ינצל ברב-כח 17 שקר
הסוס לתשועה וברב חילו לא-ימלט 18 הנה עין
יהוה אל-דראי למחלים להסדו 19 להציג ממות
נפשם ולחיזותם ברגע 20 נשנו חכתה ליהוה עזנו
ומגנוו הוא 21 כי-בו ישמה לבנו כי בשם קדשו
בטחנו 22 יהי-חסוך יתוה עליינו כאשר יהלנו לך
34 לדוד -- בשנותו את-טעמו לפני אבימלך
וינרשחו וילך בابرכה את-יהוה בכל-עת תמיד
תחלתו בפי 2 ביהוה תתחלל נפשי ישמעו ענום
וישמכו 3 גדלו ליהוה אתי ונורמה שמו יהדו 4
דרשתי את-יהוה וענני ומכל-מנורתה הצלני 5
הביטו אליו ונחרו ובניהם אל-יחפרו 6 זה ענו קרא
יהוה שמע ומכל-צרכותיו הושיעו 7 חנה מלך-

קראתיק יבשו רשיים ידמו לשאול 18 (Sheol h7585)
תאלמנה שפטו-שכר הדברות על-צדיק עתק--
בגואה ובזו 19 מה רב-טובך אשר-צפנת ליראיך
פעלת להסדים לך ננד בני אדם 20 תסתירם בסתר
פניך -- מרכסי-איש הצפנמ בסכה מריב לשנותה 21
ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור 22 ואני
אמרתי בחיפוי -- נרוצחי מנדר ענייך אכן-שמעת קול
תחנוני בשועי אליך 23 אהבו את-יהוה כל-חסידי
אמוניהם נצץ יהוה ומשלם על-יתר עשה גואה 24
חזקו ויאמין לבבכם -- כל-המלחים ליהוה

32 לדוד משכיל אשרי נשוי-פשע כסוי חטאה
2 אשרי אדם -- לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו
רמיה 3 כי-החרשתי בלו עצמי -- בשאנטי כל-הימים
4 כי יומם ולילה -- חכבר עלי יידך נהפק לשדי-
- בחרבני קוין סלה 5 חטאתי אודיעך ועוני לא-
כסותי -- אמרתי אורה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת
עון חטאתי סלה 6 על-זאת יתפלל כל-חסיד אליך-
- לעת מצא רק לשוף מים רבים -- אליו לא יניעו 7

יהוה סביב ליראו ויחלצם 8 טעמו וראו כי-טוב יהוה אשר הembr יחס-בו 9 יראו את-יהוה קדשו כי-אין מהסור ליראו 10 כפירים רשו ורבעו-ודרשי יהוה לא-יחסרו כל-טוב 11 לכ-בנום שמעו-לי ראת יהוה אל-מדכם 12 מי-האיש החפש חיים אהב ימים לראות טוב 13 נוצר לשונך מרע ושפתייך מדבר מרמה 14 סור מרע ועשה-טוב בקש שלום ורדפהו 15 עני יהוה אל-צדיקים ואזנו אל-שועתם פניו יהוה בעשי רע להכritis מארץ זכרם 17 צעקנו ויהוה שמע ומכל-צורותם הצללים 18 קרוב יהוה לנשבר-לב ואת-דכא-روح יוושיע 19 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה 20 שמר כל-עצמאותו אחת מהנה לא נשברה 21 תמותת רשע רעה ושנא צדיק יאשמו 22 פדה יהוה נשע עבדיו ולא יאשנו כל-החסים בו

36 למנצח לעבד-יהוה לדוד בנאם-פשע לרשות
 בקרב לבן אין-פחד אלהים לננד עניו 2 כי-
 החליק אליו בעניו למצא עונו לשנא 3 דברי-פיו
 און ומרמה חדר להשכיל להיטיב 4 און יחשב-
 על-משכבו יחיצב על-דרך לא-טוב רעל ימאס
 5 יהוה בהשימים חסדר אמונהך עד-שהקדים 6
 צדקהך כהררי-אל-משפטיך תהום רבה אדם
 ובכמה תושיע יהוה 7 מה-יקר חסדר אלהים ובני
 אדם-בצל כנפיך יחסין 8 ירויין מדשן בירתך ונחל
 עדנייך תשקב 9 כי-עמך מקור חיים באורך נראת-
 אור 10 משך חסדר לידעיך וצדקהך לישרי-לב 11
 אל-תבונאי רגלא נואה ויד-הרשעים אל-תנדני 12 שם
 נפלו פעלי און דחו ולא-יבלו קום

37 לדוד אל-תתחר במרעים אל-תקנא בעשי
 עולה 2 כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון
 3 בטח ביהוה ועשה-טוב שכן-ארץ ורעה אמונה 4
 והתענג על-יהוה ויתן-לך מshallת לך 5 נול על-
 יהוה דרךך ובטה עלייו והוא יעשה 6 והוציא כאור
 צדקה ומשפטך כצהרים 7-dom ליהוה- והתחולל-
 לו אל-תתחר במצליה דרכו באיש עשה מזומות

מכפרים יהירתי 18 אודך בקהל רב בעם עצום
 אהליך 19 אל-ישמחו-לי איבי שקר שניי חنم
 יקרצו-עין 20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי-ארץ-
 דברי מרמות יחשבון 21 ויריחובי עלי פיהם אמרו
 האח האח ראתה עינו 22 ראיתך יהוה אל-תחרש
 אדרני אל-תחרק ממוני 23 העירה והקיצה למשפט
 אלהי ואדרני לרבי 24 שפטני כצדקה יהוה אלהי
 ואל-ישמחו-לי 25 אל-אמרו לבכם האח נפשנו
 אל-אמרו בלענו-הו 26 יבשו ויחפרו יהדו- שמי
 רעתינו ילבשו-בשת וכלהה- המגדילים עלי 27
 ירנו וישמחו חפציך צדקינו ויאמרו תמיד גידל יהוה
 החפש שלום עבדו 28 ולשוני תהגה צדקה כל-היום
 תחולך

35 לדוד ריבת יהוה את-יריביו לחם את-לחמי
 החזוק מן וצנה וקומה בעזרתי 3 והرك חנית
 וסגר לקראת רדי אמר לנפשי ישעך אני 4
 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסנו אחריו ויחפרו-
 חשבי רעתינו 5 יהיו כמי לפני-روح ומלאך יהוה
 דוחה 6 יהו-درכם חשך וחלקלקת ומלאך יהוה
 רדפים 7 כי-חנן טמן-לי שחת רשות חنم חפרו
 לנפשי 8 התבואהו שאה לא-ידע ורשותו אשר-טמן
 תלכדו בשואה יפל-בה 9 ונפשי תניל ביהוה חשיש
 בישועתו 10 כל-עצמאותי אמרנה- יהוה מי כמוך
 מציל עני מחזק ממוני וענוי ואבינו מנזלו 11 יקומו
 עדי חמס אשר לא-ידעתי ישאלוני 12 ישלמוני רעה
 תחת טובה שכול לנפשי 13 ואני בחלותם לבושי
 שך- עניתי בצום נפשי ותפלתי על-חיקי תשוב 14
 כרע-כח ליהתהלך כאבל- אם קדר שהותי 15
 ובצלע שמחו ונאספו נאSpo עלי נכים ולא ידעתי
 קרעו ולא-דמו 16 בחנפי לענו מעוגן- חרק עלי
 שניימו 17 אדרני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם

38 מזמור לדוד להזכיר ביהוה--אל-בקצף
 הוכחני ובחמתך תיסרני ² כי-חץ נחת ב
 ונתחת עלי ידך ³ אין-מתם בبشرיו מפני זעםך אין-
 שלום בעצמי מפני חטאתי ⁴ כי עונתי עברו ראי
 כמשא כבד יכבדו ממוני ⁵ הבאינו נמקו חברותי
 מפני אולתי ⁶ נועיתו שחתה עד-מאד כל-היום קדר
 הלאתי ⁷ כי-כסלי מלאו נקלה ואין מותם בبشرיו
 נפוגותנו וננדכויות עד-מאד שאגתי מנהמת לבי ⁸
 אドני ננדך כל-תאותיו ואଘתו ממך לא-אנטרה
 לבי סחרחר עזבני חוי ואור-ענינו גם-הם אין ¹⁰
 atti ¹¹ אהבי ורעני-מננד נגעינו יעדנו וקורובי מרחק
 עמדנו ¹² וינקשו מבקשי נפשי ודרכי רעהו דברו
 הווות ומרמות כל-היום יהנו ¹³ ואני כחרש לא
 אשמע וכאלם לא-פתח-פיו ¹⁴ כאיש אשר
 לא-שמע ואין בפיו תוכחות ¹⁵ כי-לך יהוה הוחלתاي
 אתה תענה אדני אלהי ¹⁶ כי-אמרתי פן-ישמחו-
 לי במות רגלי עלי הנדילו ¹⁷ כי-אני לצלע נכוון
 ומכאובי נendi תמיד ¹⁸ כי-עוני אניד ארגן מהטהתי
 ואיבוי חיים עצמו ורבו שני שקר ²⁰ ומשלמי
 רעה תחת טובה--ישטונו תחת רדופי- (רדפי-)
 טוב ²¹ אל-תעזבני יהוה אלהי אל-תרחק ממוני ²²
 חושה לעזרתי אדני תשועתי

39 למנצח ליריתון (לידותון) מזמור לדוד ב
 אמרתך-- אשמרה דרכיך מהטהוא בלשוני אשמרה
 לפי מחסום-- بعد רשות לנדי ² נאלמתי רונייה
 החשיתי מטופ וכאבי נערך ³ חם-לבבי בקרבי--
 בהণוי תבער-ash דברתי בלשוני ⁴ הודיעני יהוה
 כי--ומדת ימי מה-היא אדרעה מה-חרל אני ⁵ הנה
 טפחות נתתה ימי-- וחלדי Cain ננדך אך כל-הבל
 כל-אדם נצב סלה ⁶ אך-בצלם יההלה-איש-- אך-
 הבל יהמינו יצבר ולא-ידע מי-אספם ⁷ ועתה מה-
 קויתך אדני-- תחולתי לך ⁸ מכל-פשעי הצלני
 חרפת נבל אל-תשימנו ⁹ נאלמתי לא-פתח-פי כי

8 הרף מאף ועוז חמה אל-תתחר אך-להרע
 כי-מדרעים יכרתון וקיי יהוה המה יירשו-ארץ ¹⁰
 ועוד מעט ואין רשות והתבונת על- مكانו ואינו ¹¹
 ענווים יירשו-ארץ והעתנו על-רב שלם ¹² זם
 רשות לצדיק וחך עליו שניו ¹³ אדני ישחק-לו כי-
 ראה כי-יבא יומו ¹⁴ חרב פתחו רשעים-- ודרךו
 קשתם להפיל עני ואבון לטבוח ישרי-דרך ¹⁵
 הרבהם תבוא בכלם וקשתותם השברנה ¹⁶ טוב-
 מעט לצדיק-- מהמן רשותם רבים ¹⁷ כי זרועות
 רשותם השברנה וסומך צדיקים יהוה ¹⁸ יורע יהוה
 ימי תמים ונחלתם לעולם תהיה ¹⁹ לא-יבשו בעת
 רעה ובימי רענון ישבעו ²⁰ כי רשותם יאבדו ואיובי
 יהוה כי-קר כרים כלו בעשן כלו ²¹ לוה רשות ולא
 ישלם וצדיק חונן ונוחן ²² כי מברכיהם יירשו ארץ
 ומכללו יכרתו ²³ מיהוה מצער-גבר כוננו ודרךו
 יחפץ ²⁴ כי-יפל לא-יוטל כי-יהוה סומך ידו ²⁵
 נער היהיטי-- גם-זקנתי ולא-ראיתי צדיק נזוב וזרע
 מבקש-לחם ²⁶ כל-היום חונן ומלה וזרע לברכה
 סור מרע ועשה-טוב ושכן לעולם ²⁸ כי יהוה
 אהב משפט ולא-יעזב את-חסידיו לעולם נשמרו
 וזרע רשותם נכרת ²⁹ צדיקים יירשו-ארץ וישכנו
 לעדר עלייה ³⁰ פי-צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר
 משפט ³¹ תורה אלהי בלבו לא תمعد אשריו ³²
 צופה רשות לצדיק ומבקש להמיתו ³³ יהוה לא-
 יעזבנו בידו ולא ירשענו בהשפטו ³⁴ קוה אל-יהוה
 ושרם דרכו יירומך לרשות הארץ בהכרת רשותם
 תראה ³⁵ ראיתו רשות עריך ומתחערת כאורה רענן
 ויעבר והנה איננו ואבקשה ולא נמצא ³⁷ שמר-
 תם וראיה ישר כי-אחרית לאיש שלום ³⁸ ופשעים
 נשמדו יחרדו אחרית רשותם נכרתת ³⁹ ותשועת
 צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה ⁴⁰ ויעוזם יהוה
 ויפלטם יפלטם מרשימים ויושעים-- כי-חסו בו

-יאשר (ואהר) בארץ ואל-תתנהו בנפש איביו
3 יהוה-יסעדנו על-על רשות דיו כל-משכבי הפקת
בחליו 4 אני-אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי-
חטאתי לך 5 אובי-יאמרו רע לי מתי ימות ואבד
שמו 6 ואם-בא לראות שוא ידבר-לבו יקbez-אוון
לו יצא לחוץ ידבר ייחד עלי תלחשו כל-שנאי
על-ICHשבו רעה לי 8 דבר-בליעל יצוק בו ואשר
שכbla-יוסיף לךום 9 גם-איש שלומי אשר-בתהתי
בו- אוכל להמי הנגיד עלי עקב 10 ואתה יהוה
חנני והקומי ואשלמה להם 11 בזאת ידעת כי-
חפצתי כי לא-יריע אובי עלי 12 ואני-בתמי
תמכת כי ותציבני לפניו לעולם 13 ברוך יהוה
אליה ישראאל-מהעולם ועד העולם אמן ואמן

40 למנצח לדוד מזמור ב כוה קויתו יהוה ויט
אל-וישמע שועתי 2 ויעלני מבור שאון- מטיש הון
ויקם על-סלע רגלי כונן אשרי 3 ויתן בפי שיר
חדש- תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטהו
ביהוה 4 אשורי הגבר- אש-שם יהוה מבטחו ולא-
פונה אל-רhcבים ושטי כוב 5 רכבות עשית אתה יהוה
אל-הו- נפלאתיך ומחבתיך אלינו אין ערך אליך-
אנידה ואדרבה עצמו מספר 6 זבח ומנחה לא-
חפצת- אזנים כרית לי עליה וחטא לא שאלה
7 או אמרתי הנה-באתי במגלה-ספר כתוב עלי 8
לעשות-רצונך אלהי חפצתי ותורתך בחוך מי-
בברחות צדק בקהל רב- הנה שפטוי לא אכלא
יהוה אתה ידעת 10 צדקהך לא-כסייתי בתוך לבי-
-אמונתך ותשועתך אמרתי לא-כחדתי חסדר
ומאמתך לקהיל רב זו אתה יהוה- לא-חכלא רחמייך
מנני חסדר ואמתך תמיד יצרכני 12 כי אפסו-על-
רעות עד- אין מסטר- השיגני עונתי ולא-יכלתי
לראות עצמו משערות ראשיו ולבי עזבני 13 רצחה
יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה 14 ישב וייחפרו
יחד- מבקשי נפשי לסתופה יסנו אחריו ויכלמו-
חפצתי רעתך 15 ישמו על-על עקב בשתים- האמריהם
לי האח האח 16 יישישו וישמחו בך- כל-מבקשיך
יאמרו תמיד יגדל יהוה- אהבי השועתך 17 ואני
ענו ואבונן- אדני יחשב-לי עוזרתיו ומפלטו אתה

אליה אל-תאחר

43 שפטנו אלהים וריבבה ריבבי- מנוי לא-חסיד

נאיש מרמה וועלה הפלתני 2 כי-אתה אלהי מעוזי-
בימים זנתני ומה-קדר אתה לך-בלחץ אויב 3
- ומה-תשוחחי נפשי- ומה-תהמי עלי הווחיל
לאלהים כי-עוד אודנו- ישועת פנו ואלהי

אתה עשית 10 הסר מעלי נגעך מתגרת ידק אני
כלתו זו בתוכחות על-עון יסרת אש- ותמס כעש
חמודו אך הבל כל-אדם סלה 12 שמעה הפלתי
יהוה ושועתי הארץ- אל-דמעתי אל-חרש כי
נр אנכי עמק תושב ככל-אבותי 13 השע ממנה
ואבלינה- בטרם אלך ואני

45 למנצח על-שניהם לבני-קרח משביל שיר
 ירידת ב-רחש לבוי דבר טוב - אמר אני מעשי
 למולך לשוני עט סופר מהיר ² יפיפית מבני אדם -
 והזק חן במשפטותך על-כן ברך אליהם לעולם
³ חנור-חרברך על-ירך גבור - הורך והדרך ⁴
 והדרך צלח רכב - על-דבר-אמת וענו-צדקה
 ותורך נוראות ימינך ⁵ חציך שנונים עמים תחתיך
 יפלו בלב אובי המלך ⁶ כסאך אליהם עולם ועד
 שבט מישר שבט מלוכך ⁷ אהבת צדק ותשנא -
 רשע על-כן משחך אליהם אליהיך מן שנון -
 מחברך ⁸ מר-ואהלות קציעות כל-בנדתיך מן -
 היכלי שנ מני שמחוך ⁹ בנות מלכים ביקרותיך
 נזכה שנל לימייך בכתם אופיר ¹⁰ שמעי-בת וראי
 והטי אונך ושכחי עמק ובית אביך ¹¹ בויתא המלך
 יפיק כי-הוא אדניך והשתחוילו ¹² נובת-צדρ במנחה
 פניך יחלו-עשרו עם ¹³ כל-כבודה בת-מלך
 פנימה ממשבצות זהב לבושה ¹⁴ לרקמות תובל
 למולך בתולות אחריה רעתיה - מובאות לך ¹⁵
 תובלנה בשמחת גnil תבאניה בחילך מלך ¹⁶ תחת
 אבותיך יהיו בניך תשיטמו לשרים בכל-הארץ ¹⁷
 אוצרה שמק בכל-דר ודר על-כן עמים יהודיך
 לעולם ועד

46 למנצח לבני-קרח - על-עלמות שיר באליהם
 לנו מהסה ועו' עזרה בצדות נמצאה מאד ² על-כן
 לא-נירא בהמייר ארץ ובמאות הרים בלב ימים ³
 יהמו יחמרו מימייו ירעשו הרים בנאותו סלה ⁴
 נהר - פלגיו ישמהו עיר-אליהם קדש משבני עליון
⁵ אליהם בקרבה בל-תמות יערה אליהם לפנוט
 בקר ⁶ המנו גוים מטו מלכות נתן בקולו תמון
 ארץ ⁷ יהוה צבאות עמנו משוב-לנו אליו יעקב
 סלה ⁸ לכ-חו מפעלות יהוה - אשר-שם שמות
 הארץ ⁹ משבית מלחמות עד-קצת הארץ קשת
 isher וקצת חנית עגולות ישרף באש ¹⁰ הרפו ודעו

שלח-אורך ואמתך המה נחוני יביאוני אל-הר -
 קדשך ואל-משכנותotic ⁴ ואבואה אל-מזבח אלהים -
 אל-אל שמחת גnil ואודך בכורו - אלהים אל-הו
⁶ מה-תשתחוחי נשפי - ומה-תחמי עלי הוויחי
 לאלהים כי-עוד אודנו - ישועת פני ואלהי

44 למנצח לבני-קרח משביל באליהם באזניינו
 שמענו - אבותינו ספרו - לנו فعلת בימיהם
 בימי קדם ² אתה ירך גוים הורשת - ותטעם תרע
 לאמים ותשלחים ³ כי לא בחרבם ירש אرض
 וזרועם לא-הושעה - למו כי-ימייך וזרועך ואור
 פניך - כי רציהם ⁴ אתה - הוא מלכי אלהים צוה
 ישועת יעקב ⁵ בר צרינו נגה בשמי נבוס קמינו
⁶ כי לא בקשתי אבטחה וחרביו לא תושעני ⁷ כי
 הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות ⁸ באליהם
 הילנו כל-היום ושמך לעולם נודה סלה ⁹ אף -
 זחת ותכלימנו ולא-חטא בצדאותינו ¹⁰ תשיבנו
 אחורה מני-צד ומשנאינו שסו למו ¹¹ התתנו כצאן
 מאכל ובונום ודריתנו ¹² תמכר-עמך בלא-הון ולא-
 רבייה במחירותם ¹³ תשימנו חרפה לשכניינו לעג
 וקלס לשביבותינו ¹⁴ תשימנו משל בנים מנו -
 ראש בלאמים ¹⁵ כל-היום כלתמי נdry וכשת פנו
 כסתני ¹⁶ מוקל מהרף ומגדף מפני אויב ומתנקם ¹⁷
 כל-זאת באתנו ולא שכחנו ולא-שקרנו בבריתך
¹⁸ לא-נסוג אחורה לבנו וחת אשרינו מני ארכך ¹⁹
 כי דכיתנו במקומות תנים ותכס עליינו בצלמות ²⁰
 אם-שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר ²¹
 הלא אליהם יחקר-זאת כי-הוא ידע תעלמות לב
²² כי-עליך הרגנו כל-היום נחכנו כצאן טבחה
 עורה למא תישן אדרני הקיצה אל-תזנה לנצח ²⁴
 למה-פניך תשtier תשכח עניינו ולהצנו ²⁵ כי שהה
 לעפר נפשנו דבקה לארץ בטנו ²⁶ קומה עוזרתה
 לנו ופדרנו למען חסדך

הבטחים על-חילים וברב עשרם יתחללו 7 את--
לא פרדה יפדה איש לא-יתן לאלהים כפרו 8 ויקר
פדיון נפשם וחדל ליעולם 9 ויהי-עוד לנצח לא
יראה השחת 10 כי יראה חכמים ימותו-- ייחד כסיל
ובעיר יאבדו ועוזבו לאחרים חילם 11 קרכם בתמיו
ליעולם-- משכנתם לדור ודור קראו בשמותם עלי
אדמות 12 ואדם ביקר בל-ילין נמשל כבבמות עלי
נדמו 13 זה דרכם כסיל למו ואחריהם בפיים ירצו
14 צצאן לשואל שתו-- מות רעים וירדו בהם
ישרים לבקר-ו-צירים (וצרים) לבלוט שאל מובל
לו 15 אך-אליהם-יפדה נפשי מיד-שואל
כי יקחני סלה (Sheol h7585) 16 אל-תירא כי-יעשר איש
כיירבה כבוד ביתו 17 כי לא במותו יקח הכל לא-
ירד אחריו כבודו 18 כי-גפשו בחיו יברך וירודך
כי-תיטיב לך 19 תבואה עד-דור אבותיו עד-נצח לא
יראו-אור 20 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבבמות
נדמו

50 מזמור לאסף אל אלהים יהוה-- דבר ויקרא-
ארץ ממזוח-شمש עד- מבאו 2 מציון מכלל-ifi-
אליהם הופיע 3 יבא אלהינו ואל-יחרש אש-לפניהם
האכל וסביבוי נשערה מaad 4 יקרה אל-השמים
מעל ואל-הארץ לדין עמו 5 אספו-לי חסידי-
ברחו ברייחי עלי-זבח 6 ויגידו שמים צדקנו כי-
אליהם שפט הוא סלה 7 שמעה עמי ואדרבה-
ישראל ואעדיה ברך אלהים אלהיך אנכי 8 לא על-
זבחיך או-כ Dich וועלתיך לנגיד תמיד 9 לא-א-קח
מכיתך פר ממכלאותך עתודים 10 כי-לי כל-חיתו-
יער בהתומות בהרדי-אלך 11 ירעתי כל-עוף הרים
וזו שדי עמדי 12 אם-ארעב לא-אמר לך כי-לי
תבל ומלאה 13 האוכל בשאר אבירים ודם עתודים
אשתה 14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך
וקראני ביום צרה אח-לץ ותכבדני 16 ולרשע
אמר אלהים מה-לך לספר חוק ותsha בריחי עלי-

כי-אנכי אלהים ארום בגנים ארום בארץ כי יהוה
צבאות עמו משגב-לנו אלהי יעקב סלה
47 למנצח לבני-קרח מזמור בכל-הימים תקעו-
כפ-הריעו לאלהים בקהל דנה 2 כי-יהוה עליון נורא
מלך גדוֹל עַל-כָּל-הָאָרֶץ 3 ידבר עמים תחתינו
ולאמים תחת רגילנו 4 יבחר-לנו את-נהלתנו את
נון יעקב אשר-אהב סלה 5 אלה אלהים בתרועה
יהוה בקהל שופר 6 זמרו אלהיך זמרו זמרו לאלרו
ומרו 7 כי מלך נ- - - - -
מלך אלהים על-גויים אלהים ישב על-כסא קדשו 9
נדיבי עמים נאספו-- עם אלהו אברהם כי לאלהים
מנגנו-ארץ-- מאד נעללה

48 שיר מזמור לבני-קרח בגדול יהוה ומהלל
מאד-- בעיר אלהינו הר-קדשו 2 יפה נוף משוש
כל-הארץ הר-ציוון ירכתי צפון קריית מלך רב
3 אלהים בארכמנותיה נודע למשגב 4 כי-הנה
המלכים נודעו עברו ייחדו 5 המה ראו כן תמהו
נבהלו נחפו 6 רעהה אחותם שם חיל כיוולדת
ברוח קדדים-- תשבר אניות תרשיש 8 כאשר שמענו
כן ראיינו-- בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים
יכוננה עד-עולם סלה 9 דמיינו אלהים חסך--
בקרב היילך 10 כשםך אלהים-- כן תחולך על-
קצוי-ארץ צדק מלאה ימינך 11 ישמה הר ציוון--
הגלהה בנות יהודה למען משפטיך 12 סבו ציוון
והקיפה ספרו מוגדריה 13 שיתו לבכם לחילה--
פסנו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון 14 כי
זה אלהים אלהינו-- עולם ועד הוא ינהנו על-מות

49 למנצח לבני-קרח מזמור בשמעו-זאת כל-
הימים האזינו כל-ישבי חلد 2 גם-בני אדם גם-
בני-איש-- יחד עשיר ואביוון 3 פי ידבר חכמאות
והנות לבני תבונות 4 אתה למשל אוני אפתח בכור
חידות 5 למה אירא בימי רע-- עון עקיי יסובי 6

פיך ¹⁷ ואותה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך
18 אם-ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאים חלקך
19 פיך שלחת ברעה ולשונך הצמיד מרמה ²⁰
תשב באחיך תדבר בבן-אםך תנתן-רפוי ²¹ אלה
עשית והחרשתו-- דמית היות-אהיה כמוך אוכיהך
ואערכה לענייך ²² בינו-נא זאת שכחיו אלה פן-
אטרף ואני מציל ²³ זבח תורה יכברני שם דרך--

ואקווה שמק כי-טוב ננד חסידיך

53 למנצח על-מחלת משכיל לדוד ב אמר
נבל בלבו אין אלhim השחיתו והתעיבו על-- אין
עשה-טוב ² אלhim-- משימים השקיף על-בוי-אדם
לראות הייש משכיל-- דרש את-אלhim ³ כלו סג
יחדו נאלחו אין עשה-טוב אין נם-אחד ⁴ הלא ידע
פעלי-און אכלו עמי אכלו לחם אלhim לא קראו
שם פחדו פחד-- לא-היה-פחד כי-אלhim-- פוז
עצמות חנק הבשחה כי-אלhim מסם ⁶ מי יתן
מצוין ישועה ישראל בשוב אלhim שבות עמו יגַל

יעקב ישמה ישראל

54 למנצח בננית משכיל לדוד בanca הזופים
ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמו נ אלhim
בשםך הוושעוני ובגבורתוך תדריני ² אלhim שמע
הפלתי האזינה לאMRI-פי ³ כי זרים קמו עלי--
ויריצים בקשׁו נפשׁו לא שמו אלhim לנגדם סלה
4 הנה אלhim עוז לי אדרני בסמי נפשׁו ⁵ ישוב
(ישיב) הרע לשורי באמתך הצימות ⁶ בנדבה
זובחה-לך אודה שמק יהוה כי-טוב ⁷ כי מכל-
צראה הצלני ובאיבי ראתה עני

55 למנצח בננית משכיל לדוד ב האזינה אלhim
הפלתי ואל-תתעלם מתחנתי ² הקשיבה לי וענני
אריד בשיחיו ואהימה ³ מוקול אויב--מן עקת
רשע-כימיטו עלי און ובאף ישטמוני ⁴ לבי יהיל
בקרבי ואומות מות נפלו עלי ⁵ יראה ורדע יבא
בי ותכסני פלצות ⁶ ואמר--מי-יתן-לי אבר כיוна

תהיילם

פיך ¹⁷ ואותה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך
כל-דברי-בלע לשון מרמה ⁵ גם-אל יתatzך לנצח
יתחיך ויסחך מהאל ושרשך מארץ חיים סלה ⁶
ויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו ⁷ הנה הגבר-
- לא ישם אלהים מעוזו ויבטה ברב עשרו יעוז
בהתו ⁸ ואני כוית רענן-- בבית אלהים בטחתי
בחסד-אלhim עולם ועד ⁹ אודך לעולם כי עשית
ואקווה שמק כי-טוב ננד חסידיך

ארנו בישע אלהים

51 למנצח מזמור לדוד ב בבואה-אליו נתן הנביה-
- כאשר-בא אל-בת-שבע ג חנני אלהים כחסידך
כרב רחמייך מהה פשעי ² הרבה (הרבה) כבשו
מעוני ומחטאתי טהרתי ³ כי-פשעי אני אדע וחטאתי
גנדי תמיד ⁴ לך לבדך חטאתי והרע בענייך עשייתו
למען תצדיק בדרכך-- הזכיה בשפטך ⁵ הן-בעון
חולaltı ובחטא יחטנתי אמי ⁶ הן-אמת חפצת
בטחות ובסתם חכמה תודיעני ⁷ החטאתי באוב
ואתהר תכbsני ומשלגן אלבין ⁸ תשמייני ששון
ושמחה תגלנה עצמות דיכית ⁹ הסתר פניך מהחטא
וכל-עונה מהה ¹⁰ לב טהור בראש-לי אלהים ורוח
נכון חדש בקרבי ¹¹ אל-תשילכני מלפניך ורוח
קדשך אל-תקח ממני ¹² השיבה לי שwon ישעך
וروح נדיבת הסמכני ¹³ אל-מדרה פשעים דרכיך
וחטאים אליך ישבו ¹⁴ הצלינו מדמים אלהים-
אליהו תשועתי תרנן לשוני צדקתך ¹⁵ אדרני שפתוי
תפתח וכי יגיד תהלתך ¹⁶ כי לא-תחפוץ זבח ואתנה
עליה לא תרצה ¹⁷ זבחו אלהים רוח נשברה
לב-נסבר ונדרכה-- אלהים לא תבזה ¹⁸ הדיטה
ברצינך את-ציוון תבנה חומות ירושלם ¹⁹ או תחפוץ
זבח-צדך עולה וככליל או יعلו על-מוזחך פרים

52 למנצח משכיל לדוד ב בבואה דואג האדמי-
וינד לשאול ויאמר לו-- בא דוד אל-בית אחימלך
ג מה-תתהלל ברעה הגבור חסך אל כל-היום ²
הוות תהשך לשונך כתער מלטש עשה רמיה ³

לֵי 12 עלי אלהים נדריך אשלם תורתך ^{13 כי}
 הצלת נפשי ממותה -- הלא רגליך מדריך להתחלה
 לפניו אלהים -- באור החיים

57 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם -- בברחו
 מפני-שאלול במערה ב חנני אלהים חנני -- כי בך
 חסיה נפשי ובצל-כנפיך אחסה -- עד יعبر הוות
² אקרא לאלהים עליוון לאל גמר עלי ³ ישלה
 משמיים ווישענו -- חרף שאפי סלה ישלה אלהים
 חסדו ואמתו ⁴ נפשי בתוכך לבאמן -- אשכבה להטמים
⁵ בני-אדם -- שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה
⁶ רומה על-השמיים אלהים על כל-הארץ כבודך
 רשות הכנינו לפעמי -- כפף נפשי כרו לפנוי שיחה
 נפלו בחוכחה סלה ⁷ נכוון לבני אלהים נכוון לבני
 אישירה ואומרה ⁸ עורה כבודך -- עורה הנבל וכונור
 עיריה شهر ⁹ אודך בעמיהם אדני אומרכ' בלאים
¹⁰ כי-גadel עד-שמות חסוךך ועד-שחקים אמתך ¹¹
 רומה על-שמיים אלהים על כל-הארץ כבודך

58 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם ב האמנם --
 אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם ² אפ-
 قلب עולת הפעלון בארכז -- חמס ידיםם חפלסן ³
 זרו רשעים מרחם תעוז מבטן דברי כזוב ⁴ חמתה --
 למם כדמות חממת-נחש כמו-פתחן חריש יאטם אוננו ⁵
 אשר לא-ישמע לקהל מלחשים חובר חבריהם מוחכם
⁶ אלהים -- הרס שניימו בפיימו מלתעות כפירות נתץ
 יהוה ⁷ ימאסו כמו-מים יתהלך-למו ידריך החזו
 כמו יתמללו ⁸ כמו שבולו תמס יהלך נפל אשת
 כל-חו שמש ⁹ בטרם יבינו סורתכם אטד כמו-
 חי כמו-חרון ישערנו ¹⁰ ישמח צדיק כי-זהה נקם
 בעמיו ירחז בדם הרשע ¹¹ ויאמר אדם אך-פרי
 לצדיק אך יש-אליהם שפטים בארכז

59 למנצח אל-תשחת לדוד מכתם בשלה שואל
 וישמרו את-הביתה להמיתו ב הצלני מאיבי אלהי

אעופה ואשכנה ⁷ הנה ארליך נרד אלין במדבר
 סלה ⁸ אחדשה מפלט לי -- מרוחה סעה מסעך ⁹ בלו
 אדני פלג לשונם כי-ראיתו חמס וריב בעיר ¹⁰ יומם
 ולילה -- יסובבה על-חומרתיה ואון וועל בקרבה
¹¹ הוות בקרבה ולא-ימיש מרחבה תך ומරמה ¹²
 כי לא-אייב יחרפני ואשא לא-משנא עלי הגדיל
 ואסתר מננו ¹³ ואתה אונש כערבי אלופיomidעי
¹⁴ אשר יחו נמתיק סוד בכית אלהים נהלק ברגש
¹⁵ ישימות (יש מות) על-מו -- ירדנו שאול חיים כי-
 רעות במוגדים בקרbam (Sheol h7585) ¹⁶ אני אל-אליהם
 אקרא ויודה ווישענו ¹⁷ ערוב ובקר וצהרים אשיכחה
 ואהמה ווישמע קולי ¹⁸ פרדה בשלום נפשי מקרב-
 לי כי-ברבים היו עמדרי ¹⁹ יישמע אל וויענס -- ווישב
 קדם סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו או אלהים
²⁰ שלח ידיו בשלמיו חלל ברייתו ²¹ חלקו מוחמתה
 פיו -- וקרב-לבבו רכו דבוריו משמן והמהفتحות
²² השליך על-יהוה יהברך -- והוא יכלכלך לא-
 לבאר שחת -- אנשי דמים ומרמה לא-יחציו ימיהם
 ואני אבטח-בך

56 למנצח על-יונת אלם רחיקם -- לדוד מכתם
 באחו אותו פלשתים בנתה ב חנני אלהים כי-שפני
 אונש כל-היום להם ילחצני ² שאפו שורדי כל-
 היום כי-רבים לחמים לי מרום ³ يوم אריא -- אני
 אליך אבטח ⁴ באלהים אהיל דברו באלהים
 בטחתי לא אירא מה-יעשהبشر לי ⁵ כל-היום
 דברי יעכבו עלי כל-מחשבתם לרע ⁶ יגורו יצפינו
 (יצפונו) -- מהה עקביו ישרמו כאשר קוו נפשי ⁷
 על-און פלט-למו באפ עמיים הורד אלהים ⁸ גדי
 ספרטה-אתה שימה דמעתי בנארך הלא בספרתק
⁹ או ישובו אויבי אחר ביום אקרא זה-ידעת כי-
 אלהים לי ¹⁰ באלהים אהיל דבר ביהוה אהיל
 דבר ¹¹ באלהים בטחתי לא אירא מה-יעשה אדם

ממטרקומי תשגבני 2 הצלני מפעלי און ומאנשי דמים הושענו 3 כי הנה ארבו לנפשי -- יגורו על-

61 למנצח על-גנית לדוד ב שמעה אליהם רנתי
הקשבה חפלתי 2 מקצת הארץ אליך אקרא-
- בעטף לבי בצור-ירום ממני תהנני 3 כי-היית
מחסה לי מגדל-עז מפני אויב 4 אגורה באחלהך
עולםים אחסה בסתר כנפי סלה 5 כי-אתה אליהם
שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמק 6 ימים על-ימי-
מלך תוסיפ שנותיו כמו-דר ודר 7 ישב עולם לפני
אליהם חסד ואמתה מן ניצratio 8 כן אומרה שמק
עד- לשלמי נדרי ים ים

62 למנצח על-ידותון-- מזמור לדוד באך אל-
אליהם דומיה נשפי ממנה ישועתי 2 אך-הוא צורי
ירושעתו משגבי לא-אמות רבבה 3 עד-anna תהותתו
על-איש-- תרצהו כלכם כקירות נטו גדר הדתיה 4
אך משאותו יעכו להדריח-- ירצו כוב בפיו יברכו
ובקרbum יקללו-סלה 5 אך לאלהים דומי נפשי כי-
מןנו תקוות 6 אך-הוא צורי ישבוי כבודיו צור-עוז מחשבי
אמות 7 על-אליהם ישעי וכבודיו צור-עוז מחשבי לא
באליהם 8 בטחו בו בכל-עת עם-- שפכו-לפניהם
לבבכם אלהים מחסה-לנו סלה 9 אך הבעל בני-
אדם-- כוב בני-איש במאזנים לעלות המה מהבל
יחד 10 אל-תבתחו בעשך ובגובל אל-ת הבל חול
כי-ינוב-- אל-תשיתו לב 11 אחת דבר אלהים--
שהיים-זו שמעתי כי עז לאלהים 12 ולך-אדני חסד
כי-אתה תשלם לאיש כמעשהתו

63 מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה באלהים
אל-אתה-- אשחרך צמאה לך נפשי-- כמה לך
בשרי בארץ-ציה ועיף בל-ימים 2 כן בקדש חזיתך-
- לראות עזך וכבודך 3 כי-טוב חסך מחיים שפט
ישבחונך 4 כן אברך בחיי בשמק אשא כפי 5 כמו
חלב ודרשן תשבע נפשי ושפט רגנות יהלל-פי 6

ממטרקומי תשגבני 2 הצלני מפעלי און ומאנשי
דמים הושענו 3 כי הנה ארבו לנפשי -- יגורו על-
עזום לא-פשמי ולא-חטאתי יהוה 4 בליך-עון ירצה
ויכוננו עודה לקרהתי וראה 5 ואתה יהוה אלהים
צבאות אלהי ישראל-- הקיימה לפקד כל-הנויים
אל-תחן כל-בגדי און סלה 6 ישבו לערב ידומו
כלבל ויסובבו עיר 7 הנה יביעון בפהם-חרבות
בשפחותיהם כי-מי שמע 8 ואתה יהוה תשחק-למו
تلעג לכל-גויים 9 עז אליך אשמרה כי-אליהם
משגבי 10 אלהי חסדו (חסדי) יקדמוני אלהים
יראנו בשדריו 11 אל-תתרגם פן ישכחו עמי--הניעמו
בחילך והורידמו מנגנו אדני 12 חטאתי-פימו דבר-
שפטיהם וילבדו בנואם ומאלה ומכחש יספרו 13
כללה בחמה כללה ואינו וידעו-- כי-אליהם משל
ביעקב לאפסי הארץ סלה 14 וישבו לערב ידומו
כלבל ויסובבו עיר 15 הנה יביעון (נייעון) לאכל-
אם-לא ישבו וילינו 16 ואני אישיך עז-- וארכן-
לבקר חסך כי-היית משגב לי ומגנו ביום צר-לי-
17 עז אליך אומרה כי-אליהם משגבי אלהי חסדי
60 למנצח על-שושן עדות מכתם לדוד ללמד ב
בהתוצאות את ארם נהרים-- ואת-ארם צובה וישראל
יואב ויד את-אדום בינוי-מלחה-- שנים עשר אלף
ג אלהים זנתנו בראשתנו אנטת השובב לנו 2
הרעשהה ארץ פצמתה רפה שבריה כי-מטה 3
הראות עמד קשה השקיתנו יין תרעלה 4 נתתה
ליראיך נס להתנסס-- מפני קשת סלה 5 למן
יחלצין יידייך הושעה ימיך וענו (ענני) 6
אליהם דבר בקדשו-- עולזה אחלקה שכם ועמוק
סכנות אמדך 7 לי גלעד ולוי מנשה ואפרים מעוז
ראשי יהודה מחקקי 8 מוואב סייר רחציז-- על-אדום
אשריך נעל עלי פלשת התרוע夷 9 מי יבלני עיר
מצור מי נחני עד-אדום 10 הלא-אתה אלהים זנתנו
ולא-תצא אלהים בצבאותינו 11 הבה-לנו עורת

אם-זכרתיך על-יצועי -- באשمرות אנה-בך 7 כי-
הוית עזרתיה לי ובצל נפיך ארנן 8 דבקה נפש
אחריך כי תמכה ימינך 9 והנה -- לשואה יבקש
נפשי יבוא בחתויות הארץ 10 זיגרעה על-ידי-חרב
מנת שעלים יהיו 11 והמלך ישמה באלהים יתהלך
כל-הnesday בו כי יסכר פי דוברי-שקר

66 למנצח שיר מזמור הרינו לאלהים כל-הארץ
2 זמרנו כבוד-שמו שמו כבוד תהלו 3 אמרנו
לאלהים מה-נורא מעשיך ברב עז יכחשו לך
איביך 4 כל-הארץ ישתחוו לך -- זימרו- לך זימרו
שםך סלה 5 לכט וראו מפעלות אלהים נורא עלילה
על-بني אדם 6 הפך ים ליבשה -- בנהר עברו ברנל
שם נשמה-בו 7 משל בגבורתו עולם -- עניינו בנוי
חכינה הסורדים אל-ירימו (ירומו) למו סלה 8
ברכו עמי אל-הנו והשミニו קול תהלו 9 חשם
נפשנו בחיקם ולא-נתן למוט רגלו 10 כי-בחנתנו
אל-הים צרפתנו צרף-כסף 11 הבאתנו במצוודה
שםת מועקה במתניינו 12 הרכבת אнос לראשנו
באו-באש ובמים ותוציאנו לרווח 13 אבא ביתך
בעולות אשלה לך נדרי 14 אשר-פצז שפטו ודבר-
פי בצר-לי 15 עלות מיחים עלה- לך עם-קטרת
אלים אעשה בקר עם-עתודים סלה 16 לכל-শמעו
ואספרא כל-יראי אלהים אשר עשה לנפשי 17 אליו
פי-קרأتي ורומם תחת לשוני 18 און אם-ראיתי
בלבי -- לא ישמע אדני 19 אכן שמע אלהים הקשיב
בקול תפלי 20 ברוך אלהים -- אשר לא-הסיד
תפלתי וחסדו מatoi

67 למנצח בנגנית מזמור שיר באלהים יתנו
ויברכנו יאד פניו אתנו סלה 2 לדעת בארץ דרך
בכל-גויים יושעך 3 יודוך עמיים אלהים יודוך
עמיים כלם 4 ישמו וירנו לאמים כי-תשפט עמיים
מיישר ולאמים בארץ תנחם סלה 5 יודוך עמיים
אל-הים יודוך עמיים כלם 6 ארץ נתנה יבוליה
יברכנו אלהים אלהינו 7 יברכו אלהים ייראו
אותו כל-אספי-ארץ

68 למנצח לדוד מזמור שיר ביקום אלהים יפיצו
אובייו וינסו משנאיו מפנו 2 כהנדף עשן תנדר
כהמס دونג נפני-ash -- יאבדו רשיים נפני אלהים
3 וצדיקים -- ישמו יעלציו לפניו אלהים ויששו

64 למנצח מזמור לדוד בשמע-אלדים קול-
בשיחי מפקח אויב תצער חי 2 תסתירני מסוד
מרעים מרנשת פעלי און 3 אשר שננו כחרב לשונם
דרכו חצם דבר מר 4 לירית במסתרים תם פתאם
ירחו ולא ייראו 5 יחזק-למו דבר רע -- יספרו
לטמון מוקשים אמרו מי יראה-למו 6 יחששו עלות-
אל-הים חז פתאים -- הוי מכותם 8 ויכשלהו על-יהם
לשונם יתנדדו כל-ראה בם 9 וייראו כל-אדם
וינידו פעל אלהים ומעשיהם השכilio 10 ישמח צדיק
bihava וחסנה בו ויתהלו כל-ישראל-לב

65 למנצח מזמור לדוד שיר לך דמיה תהלה
אל-הים בציון לך ישלם-נדר 2 שמע תפלה-
עדיך כל-בשר יבא 3 דברי עונת נברנו מני
פשעינו אתה חכפרם 4 אשרי תבחר ותקרב -- ישבו
חדריך נשבעה בטוב ביתך קדר היכליך 5 נוראות
בצדך תענו -- אלהי ישענו מבטח כל-קצוי-ארץ
וים רחקים 6 מכין הרים בכחו נזוז בגבורה 7
משביח שאון ימים- שאון נליהם וזמון לאמים 8
ויראו ישבו קצוות- מאותתיך מוצאי בקר וערב
תרנין 9 פקדת הארץ ותשකה רבת העשרה -- פלן
אל-הים מלא מים חכין דגנס כי-כן תכינה 10 תלמיה
רזה נחת גדורה ברכבים תמנגה צמהה תברך 11

עתרת שת טובתך ומעnalיך ירעפון דשן 12 ירעפו
נאות מדבר וגיל גבעות תחרנה 13 לבשו כרים
הצאן -- עומקים יעמפו-בר יתרכזעו א-ישראל

יאתיו חמנים מני מצרים כוש תרייך ידיו לאלהים
32 מלכות הארץ שרו לאלהם זמרו אדני סלה
33 לרכב בשםשמי קדם -- הן יtan בקהל קויל עז
34 תנע על אלהים על-ישראל גאות ועו בשחים
35 נורא אלהים מקדשך אל ישראל -- הוא נתן עז
ותעצמות לעם ברוך אלהים

69 לנצח על-שוניים לדוד בחושיענו אלהים --
כי באו מים עד-נפש 2 טבעתי בין מצולה -- ואין
מעמד באתי בעמקי-מים ושבלת שטפנוי 3 יגעמי
בקראי נהר גורני כלו עניי -- מיחל לאלהי 4 רבו
משערות הראש -- שנייה חنم עצמו מצמורי איבי
شكך -- אשר לא-גוזתי או אשיב 5 אלהים -- אתה
ירעת לאלהי ואשומתי ממק לא-נכחו 6 אל-יבשו
בי קויך -- אדני יהוה צבאות אל-יכלמו כי מבקשך --
אללהי ישראל 7 כי-עליך נשאתי חרפה כסחה
כלמה פנוי 8 מוזר היזמי לאחי וככרי לבניامي 9
כי-קנאת ביתך אכלחני וחריפות חורפיק נפלו עלי
ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפה לי 11 ואתנה
לבושי شك ואתי להם למשל 12 ישחו כי ישבי¹
שער ונגינות שותי שכר 13 ואני הפלתי-לך יהוה עת
רצון -- אלהים ברב-חסך ענני באמת ישעך 14
הצילני מטיט ואל-אטבעה אנצל מה שנאי וממעמקי
מים 15 אל-heetpni שבלה מים -- ואל-תבלעני
מצולה ואל-חاطר-על באר פיה 16 ענני יהוה כי-
טוב חסך כרב רחמייך פנה אליו 17 ואל-תשתר
פניך מעברך כי-צץ-לי מהר ענני 18 קרביה אל-
נפש נאללה למען איבי פדרני 19 אתה ידעת-חרפת
ובשתי וכלהתי ננדך כל-צורי 20 חרפה שברה
לבבי -- ואנושה ואקויה לנוד אין ולמנחים ולא
מצאתו 21 ויתנו בברותך ראש ולצמאי ישקנו חנוך
22 יהו-שלחן לפניהם לפח ולשלומיהם למקש 23
תחשכנה עיניהם מראות ומהניהם תמיד המעד
24 שפק-עליהם זעםך וחרון אף ישגט 25 תהיו --

בשמה 4 שירו לאלהים -- זמרו שמו סלו לרכב
בערכות-כיה שמו ועלוז לפניו 5 אבי יתומים
ודין אלמנות -- אלהים במעון קדשו 6 אלהים
מושיב יהודים ביתה -- מוציא אסירים בכוורת
אך סורדים שכנו צחיחה 7 אלהים -- בצתך לפני
ענק בצדך בישימון סלה 8 ארץ רעשה א-שמות
נטפו -- מפני אלהים זה שניי -- מפני אלהים אלהי
ישראל 9 גשם נדבותה תנוף אלהים נחלך ונלאה
אתה כוננתה 10 חיתך ישבו-בה חכין בטובה
לענין אלהים 11 אדני יtan אמר המبشرות צבא
רב 12 מלכי צבאות ידרון ידרון ונotta-בית תחלה
שלל 13 אם-תשכון בין שפטים כנפי יונה נחפה
בכסף ואכזרותה בירקך חרוץ 14 בפרש שדי
מלכים בה -- תשלג בצלמון 15 הר-אללהים הר --
בשן הר גבננים הר-בשן 16 למה תרצדון -- הרם
גבננים הרה -- חמד אלהים לשבות א-יהוה ישכן
לנצח 17 רכב אלהים רבתים אלף שנאן אדני במ
סינוי בקדש 18 עלית למרום שבית שבי -- לקחת
מתנות באדם ואך סורדים לשכנין יה אלהים 19
ברוך אדני יום יום יעמיס-לנו -- האל ישועתנו סלה
20 האל לנו אל למושעות וליהוה אדני -- למות
תצאות 21 אך-אללהים -- ימחץ ראש איביו קדרך
שער-מתהלהך באשמי 22 אמר אדני מבשן אשיב
אשר ממצלות ים 23 למען תמחץ רגליך -- ברם
לשון כלביך -- מאיבים מנהו 24 ראו הליכותיך
אללהים הליכות אליו מלכי בקדש 25 קדרמו שרדים
אחר נננים בתוך עלמות תופפות 26 במקהילות
ברכו אלהים אדני מקור ישראאל 27 שם בנימן
צעיר רדם -- שרוי יהודה רגמתם שרוי זבולון שרוי
נפתלי 28 צוה אלהיך עז עזה אלהים -- זו פעלת
לנו 29 מהיכלך על-ירושלים -- לך יוכלו מלכים
שי 30 געד חיות קנה עדת אבירים בעגלי עמים --
מתרפס ברצוי-כסף בזר עמים קרבות יחפזו 31

תהלתך ¹⁵ פְּיִסְפֵּר צְדָקָתֶךָ --כָּל-הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ
כִּי לֹא יָדַעֲתִי סְפָרוֹת ¹⁶ אֶבְיוֹא--בְּנָבוֹת אֱדֹני יְהוָה
אָזְכֵיר צְדָקָתֶךָ לְבַדָּךָ ¹⁷ אֱלֹהִים לְמַדְתָּנִי מִנְעוּרִי
וְעַד-הַהָּנָה אֲגִיד נְפָלוֹתִיךָ ¹⁸ וְגַם עַד-זְקָנָה וְשִׁבְבָּה--
אֱלֹהִים אֶל-תְּعֻזְבָּנִי עַד-אֲגִיד זְרוּעָךָ לְדוֹר לְכָל-
יְבוֹא גִּבְוָרֶתךָ ¹⁹ וְצְדָקָתֶךָ אֱלֹהִים עַד-מְרוּם אֲשֶׁר-
עַשְׂתָּה נְדָלוֹת אֱלֹהִים מִן כְּמוֹךָ ²⁰ אֲשֶׁר הָרְאִתָּנוּ
(הָרְאִתָּנוּ) צְרוֹתָה--וְרֹעֲוָתָה תְּחִנָּנוּ ²¹ וְהַרְבָּה
(הָחִינָּנוּ) וְמִתְהַמּוֹת הָאָרֶץ תְּשׁוֹבָתָה תְּעַלְּנִי
נְדָלְתִי וְתְּסִבָּתָה תְּנַחְמָנִי ²² נִמְ—אַנְּיִ אָוֹדֵךְ בְּכָלִי-נְכָלָל-
- אַמְתָּךְ אֱלֹהִים אָזְמָרָה לְךָ בְּכָנּוּ-- קְדוּשָׁ יִשְׂרָאֵל
תְּרִנָּהָ שְׁפָטֵי כִּי אָזְמָרָה-לְךָ וְנֶפֶשָׁי אֲשֶׁר פְּדִיטָה
²³ נִמְ—לְשָׁנִי-- כָּל-הַיּוֹם תְּהִנָּה צְדָקָתֶךָ כִּי-בְּשׁוּ כִּי-
חַפְרוּ מַבְקָשֵׁי רַעַי

72 לְשִׁלְמָה אֱלֹהִים--מִשְׁפְּטוּךְ לְמַלְךְ תְּנוּ וְצְדָקָתֶךָ
לְבָנָן-מֶלֶךְ ² יִדְיָן עַמְּךָ בְּצָדָקָה וְעַנְיִיךָ בְּמִשְׁפְּט ³
יִשְׁאוּ הַרְיִם שְׁלוּם לְעַם וְגַבְעֹות בְּצָדָקָה ⁴ יִשְׁפְּט
עַנוּ-עַם--וּשְׁיַעַל בְּנֵי אֲבִיוֹן וְיִדְכָּא עַוְשָׁק ⁵ יִרְאָאֵךְ
עַם-שְׁמָשׁ וְלִפְנֵי יְרֵחָ דּוֹרוֹם ⁶ יִרְדֵּ כְּמֶתֶר עַל-
נוּ כְּרַבִּים זְרוֹזֵף אָרֶץ ⁷ יִפְרָחֵךְ-בִּימֵיכְךָ וְרַבָּבָ
שְׁלוּם עַד-בְּלִי יְרֵחָ ⁸ וַיַּרְדֵּ מִים עַד-יָּם וְמַנְהָרָעַ-
אָפָּסִי-אָרֶץ ⁹ לִפְנֵינוּ יִכְרְעֹז צִים וְאַבְיוֹן עַפְרָה יְלָחָכוּ
¹⁰ מַלְכֵי תְּרִשְׁשָׁה וְאַיִם מִנְחָה יִשְׁבּוּ מַלְכֵי שְׁבָא-
וְסְבָא אַשְׁכָּר יִקְרְבּוּ ¹¹ וְיִשְׁתַּחַווּ לֹו כָּל-מַלְכִים כָּל-
נוּיִם יִעְבְּדוּ ¹² כִּי-צִיל אַבְיוֹן מִשְׁועָ וְעַנְיִ ואַיִן-
עֹזֶר לוּ ¹³ יְחִסָּע עַל-דָּל וְאַבְיוֹן וְנֶפֶשות אַבְיוֹנִים
יְוִשְׁיַע ¹⁴ מִתּוֹךְ וּמִחְמָס יִגְאַל נֶפֶשׁ וְיִקְרֵר דָּמָם
בְּעִינֵיכְךָ ¹⁵ וְיִחְיָה--וַיְתַּן לְךָ מִזְבֵּחַ שְׁבָא וְיִתְפָּלֵל בְּעֵדוֹ
תְּמִיד כָּל-הַיּוֹם יִבְרְכֶנְהוּ ¹⁶ יְהִי פָּסָת-בָּר בָּאָרֶץ-
- בְּרַאֲשָׁה הַרְיִם יִרְעַשׁ כְּלִבְנָנוּ פְּרִיו וְיִצְיָצְוּ מִעֵיד
כְּעַשְׁבָה אָרֶץ ¹⁷ יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם-- לִפְנֵי שְׁמַשׁ יִנְיָן
(יִנְיָן) שְׁמוֹ וְיִתְבְּרָכְוּ בָוּ כָּל-גַּוְיִם יִאֲשְׁרוּ ¹⁸ בְּרוּךְ
יְהִי אֱלֹהִים--אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל עַשְׁה נְפָלוֹתָה לְבָדוֹ ¹⁹

טִירָתָם נִשְׁמָה בְּאֲהָלֵיהם אֶל-יְהִי יִשְׁבּ ²⁰ כִּי-אַתָּה
אֲשֶׁר-הַכִּיתָּ רְדָפָו וְאֶל-מִכְאֹב חַלְלִיךָ יִסְפְּרוּ ²¹
תְּנַהָּעָן עַל-עֲוֹנָם וְאֶל-יִבְאֹו בְּצְדָקָתֶךָ ²² יִמְחֹו
מִסְפָּר חַיִם וְעַם צְדִיקִים אֶל-יִכְתְּבוּ ²³ וְאַנְּיִ עֲנֵי
וּכְאָבָבָ יִשְׁוּעָתָךָ אֶל-הָאָהָם תְּשַׁגְּבָנִי ²⁴ אֲהָלָה שָׁם-
אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאַנְדָּלְנוּ בְּתֹהְוָה ²⁵ וְתִיטְבָּ לְיְהָוָה
מִשּׂוֹר פָּר מִקְרָן מִפְרִיס ²⁶ רְאוּ עֲנוּמָים יִשְׁמֹחוּ דְרָשִׁי
אֱלֹהִים וְיִחוֹ לְבַבָּם ²⁷ כִּי-שְׁמַע אֶל-אֲבִוֹנִים יְהָוָה
וְאַת-אָסִירְיוֹ לְאֶבֶה ²⁸ יְהַלְלָה שְׁמִים וְאֶרְץ יְמִים
וְכָל-רְמַשׁ בְּמִם ²⁹ כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְיִבְנֵה עַרְיוֹ
יְהָוָה וְיִשְׁבּוּ שָׁם וְיִרְשּׁוּ ³⁰ וּזְרוּעַ עַבְדָּיו יְנַחֲלוּ
וְאַהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ-בָהּ

70 לְמַנְצָחָ לְדוֹד לְהַזְכִּיר אֱלֹהִים לְהַצִּילִי
יְהָוָה לְעֹזְרִתִּי חֹשֶׁה ² יִבְשּׁוּ וְיִחְפְּרוּ מַבְקָשֵׁי נֶפֶשִׁי
יִסְגּוּ אַחֲרֵי וְיַכְלְמוּ חַפְצֵי רַעַתִּי ³ יִשְׁבוּ עַל-עֲקָבָ
בְּשַׁתְּמָ—הָאָמְרִים הָאָחָדָה ⁴ יִשְׁשַׁוְוּ וְשִׁמְחוּ בְּךָ--
כָּל-מַבְקִשֵּׁיךָ וְיִאָמְרְוּ תִּמְדִיד יִגְדֵּל אֱלֹהִים-- אַהֲבֵי
יִשְׁוּעָתָךָ ⁵ וְאַנְּיִ עֲנֵי וְאַבְיוֹן-- אֱלֹהִים חֹשֶׁה-לִי עַזְוִי
וּמְפַלְּטֵי אַתָּה יְהָוָה אֶל-תָּאָחָר

71 בְּךָ יְהָוָה חַסִּיתִי אֶל-אֶבְוָהָלָלָל ² בְּצְדָקָתֶךָ
תְּצִילִינִי וְתְּפַלְּטָנִי הַטָּהָא-אֶלְיָזְרָן וְהַשְׁעִינִי ³ הִיאָה לְ
לְצֹור מַעֲזָן לְבָוָא-- תִּמְדִיד צִוְתָה לְהַשְׁעִינִי כִּי-סְלָעִי
וּמַצְוָדָתִי אַתָּה ⁴ אֱלֹהִי-פְּלָטָנִי מִיד רְשָׁעָה מִכְפָּעָלָ
וְחוֹמֵן ⁵ כִּי-אַתָּה תְּקוֹתִי אֶדְנִי יְהָוָה מִבְּתוּא מִנְעוּרִי
וְעַלְיָדֵךְ נִסְמְתָה מִבְּטָן-- מַמְעִי אָמֵי אַתָּה גַּזְוִי בְּךָ
תְּהִלָּתִי תִּמְדִיד ⁷ כְּמוֹפָת הַיּוֹתָה לְרַבִּים וְאַתָּה מַחְסִי-
עַז ⁸ יִמְלָא פִּי תְּהִלָּתֶךָ כָּל-הַיּוֹם תְּפָרָתֶךָ ⁹ אֶל-
תְּשִׁלְמֵנִי לְעַת זְקָנָה כְּכָלָות כְּחֵאָל-תְּعֻזְבָּנִי ¹⁰ כִּי-
אמְרוּ אַוְבִּיכְךָ לִי וְשִׁמְרֵיכְךָ נֶפֶשִׁי נַעֲצֵז יְהָדוֹ טַבָּל
אֱלֹהִים עַזְבָּרְכוּ וְתַּפְשָׁוּהוּ כִּי-אַיִן מִצְלָל ¹² אֱלֹהִים
אֶל-תְּרַחֵק מִמְנִי אֱלֹהִי לְעֹזְרִתִּי חִישָּׁה (חֹשֶׁה)
יְהָוָה יִבְשּׁוּ כָּלּוּ שְׁתִּינִי נֶפֶשִׁי יַעֲטוּ חֶרְפָּה וְכָלָמָה-
מַבְקָשֵׁי רַעַתִּי ¹⁴ וְאַנְּיִ תִּמְדִיד אַיְחָל וְהַוְסְפָתִי עַל-כָּל-

כמbia למעלה בסבך-עץ קדרמות 6 וועת (וועת)
 פתוחיה ייחד -- בכשיל וכילפות יהלמון 7 שלחו
 באש מקדש לארץ חללו משכן-شمך 8 אמרו
 בלבם נינים יחד שרפוי כל-מושדי-אל בארץ 9
 אותתינו לא ראיינו אין-עוד נביא ולא-האגנו ידע
 עד-מה 10 עד-מתי אלהים יחרף צר נאץ אויב
 שמקל נצח 11 למה תשיב ייך וימינך מקרב חזק
 (חיקך) כליה 12 ואלהים מלכי מקדם פועל ישועות
 בקרב הארץ 13 אתה פוררת בעזק ים שבירת הראש
 תנינאים על-הימים 14 אתה רצצת ראש לוויתן התננו
 מאכלל לעם לציים 15 אתה בקעת מעין ונחל אתה
 הובשת נהרות איתן 16 לך יום א-פ- לך לילה אתה
 הכננות מאור ומשמש 17 אתה הצבת כל-גובלות
 ארץ קייז וחרף אתה יצרתם 18 זכר-זאת-אויב
 חרף יהוה ועם נבל נאצ'ו שמק 19 אל-תתן לחיות
 נפש תורך חיות ענייך אל-תשכח לנצח 20 הבט
 לביריה כי מלאו מחשביכי-ארץ נאות חמס 21 אל-ישב
 דרך נכלם עני ובאיון יהללו שמק 22 קומה אלהים
 ריבעה ריבך זכר חרבך מנ-نبול כל-היום 23 אל-
 תשכח קול צריך שאון קמיך עלה תמיד

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים-
 לברוי לבב 2 ואני-כמעט נתיו (נתיו) רגלי-כאי
 שפכה (שפכו) אשרי 3 כי-קנאותי בהוללים שלום
 רשיים אראה 4 כי אין רצבות למותם ובריא
 אולים 5 בعمل אנוש אינמו ועם-אדם לא יגענו 6 لكن
 ענקתמו נאה יעטף-שית חמס למו 7 יצא מhalb
 עינמו עברו משכויות לבב 8 ימיון וידברו ברע
 עشك ממורים ידברו 9 שתו בשמים פיהם ולשונם
 תהלך בארץ 10 لكن ישיב (шиб) עמו הלם ומוי
 מלא ימצוא למו 11 ואמרו איכה ידע-אל ויש דעה
 בעליון 12 הנה-אללה רשיים ושלוי עולם השנו-חיל
 13 אך-ריך וכי-לבבי וארכץ בנקוין כפי 14 ואהי
 גנווע כל-היום ותוכחותי לבקרים 15 אם-אמרתי
 אספרה כמו הנה דור בניק בנדתי 16 ואחשהבה
 לדעת זאת عمل היא (הוא) בעניי 17 עד-אבוא אל-
 מקדשי-אל אבינה לאחריתם 18 אך בחלקות השיטה
 למו הפלתם למשואות 19 איך היו לשמה כרגע
 ספו תמו מן-בלחות 20 כחלום מהקייז -- אדני בעיר
 צלמים תבזה 21 כי יתחמץ לבבי וכליותי אשתונן
 לך אל-הדים-הודינו וקרובי שמק ספרו נפלאותיך
 22 ואני-בער ולא אדע בהמות היחתי עמק 23 ואני
 תמיד עמק אהות ביד-ימוני 24 בעצתך תנני ואחר
 כבוד תקחני 25 מי-לי בשם ועמך לא-חכצתי
 בארץ 26 כליה שاري ולבבי צור-לבבי וחלקי--
 אלהים לעולם 27 כי-הנה רחיקיך יאבדו הצמתה
 כל-זונה ממק 28 ואני קרבת אלהים -- לי-טוב שטו
 באدني יהוה מהחס לספר כל-מלאותיך

74 משכיל לאסף למאלהים זנחה לנצח יעשן
 אפק בצאן מרעיתך 2 זכר עדתך קנית קדם--
 נאלת שבט נחלתק הר-ציוון זה שכנת בו 3 הרימה
 בעמיך למשאות נצח כל-הרע אויב בקדש 4 שאנו
 צריך בקרב מוערך שמו אותתם אותן 5 יודע

ועקבותיך לא נדענו ²⁰ נחית כצאן עמק -- ביד-משה
וְאַהֲרֹן

78 משכיל לאסף האזינה עמי תורתי הטו אונכם
לאמר-פי ² אפהחה במשל פ' אביהה הידות מני-
קדם ³ אשר שמענו ונדענו ואבותינו ספרו-לנו ⁴
לא נחד מבניהם -- לדור אחרון מספרים תהלות
יהוה ועוזו ונהלאתו אשר עשה ⁵ ויקם עדות
בייעקב והורה שם בישראל אשר צוה את-אבותינו-
להודיים לבניהם ⁶ למען ידעו דור אחרון --
בנים يولדו יקמו ויספרו לבניהם ⁷ וישימו באלהים
כסלים ולא ישכחו מעלי-אל וממצוחיו ינצרו ⁸
ולא יהיו כאבותם -- דור סורר ומירה דור לא-הכין
לבו ולא-נאמנה את-אל רוחו ⁹ בני-אפרים נושקי
רומי-קשת הפכו ביום קרב ¹⁰ לא שמרו בריות
אליהם ובתורתו מאנו לכלת ¹¹ וישכחו עלילותתו
ונפלאותיו אשר הראם ¹² גנד אבותם עשה פלא
באرض מצרים שדה-צען ¹³ בקע ים ויעברים ויצב-
מים כמו-גנד ¹⁴ ויוחם בענן יומם וככל-הלילה באור
ash ¹⁵ יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבבה
ויצו נזירים מסלע וירוד כנהרות מים ¹⁶
ויסיפו עוד לחטא-לו -- למדות עליון בציה ¹⁸
וינסו-אל בלבבם -- לשאל-אכל לנפשם ¹⁹ וידברו
באליהם אמרו הוכל אל -- לערך שלחן במדבר
הן הכה-צור ויזובו מים -- ונחלים ישתפו הנם-
לחם יכולת אם-יכין שאר לעמו ²¹ لكن שמע
יהוה -- ויתعبر ואש נשקה בייעקב ונם-אף עליה
בישראל ²² כי לא האמינו באלהים ולא בטחו
בישועתו ²³ ויצו שחוקים ממעל ודلتם שמי פתח
וימטר עלייהם מן לאכל ודגן-שמות נתן לו ²⁵
לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע ²⁶
ישע קדמים בשמי ווינהג בעוז תינן ²⁷ וימטר עליהם
כעפר שאר וכחול ימים עופף כנף ²⁸ ויפל בקרב
מחנהו סביב למשכנתיו ²⁹ ויאכלו וישבעו מאד

למנצח בנינה מזמור לאסף שיר ב-node
bihoda alahim bisharrel node shmo ² ויהו בשלם
סוכו ומעונתו בציון ³ שמה שבר רשב-קשת מנן
וחרב ומלחמה סלה ⁴ נאור אתה אדר -- מהרדי-
טרף ⁵ אשтолלו אבירי לב -- נמו שנחם ולא-מצאו
כל-אנשי-חיל ידים ⁶ מגערתך אלהי יעקב נרדם
ורכב וסוס ⁷ אתה נורא אתה -- ומוי-עמדו לפניך
מא אפק ⁸ משימים השמעת דין ארץ יראה ושקטה
בקום-למשפט אלהים -- להושיע כל-עוני-ארץ
סלה ¹⁰ כי-חמת אדם תודך שאירת חמת תחנן ¹¹
נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל-סביבו -- יובילו שי
למורא ¹² יבצ'ר רוח נגידים נורא למלי-ארץ

77 למנצח על-ידייתון (ידייתון) לאסף מזמור ב-
קול אל-אלים ואצעה קולי אל-אלים והאזין
אלי ² ביום צרתי אדרני דרשתו ידי לילה נגרה -- ולא
תפוג מנהה הנחם נפשי ³ אזכרה אלהים ואהמיה
אשריה ותתעטף רוחי סלה ⁴ אחוזת שמורות עני
נעמתי ולא אדרב ⁵ חשבתי ימים מוקדם -- שנות
עלומים ⁶ אזכרה נגנית בלילה עם-לבבי אשירה
ויחפש רוחי ⁷ הלוועלים יונח אדרני ולא-יסיף
לרצות עוד ⁸ האפס לנצח חסדו נמר אמר לדרכ
ודר ⁹ השכח חנות אל אם-קפצ' באף רחמי סלה
ואמר חלויות היא -- שנות ימין עליון ¹⁰ ואוכיר
(אזכור) מעלי-יה כי-אזכרה מקדם פלאך ¹²
והגוני בכל-פעליך ובבעל-ויתך אשירה ¹³ אלהים
בקדרך מי-אל גדול כאלהים ¹⁴ אתה האל
עשה פלא הודעת בעמים עז ¹⁵ גנלה בורוע עמק
בני-יעקב וויסוף סלה ¹⁶ רАОיך מים אלהים-ראוך
ימים יהלו אף ירגזו תהמות ¹⁷ זרמו מים עבות-
קול נתנו שחוקים אף-חציך יהלכו ¹⁸ קול רעםך
בגלל-הairo ברקיהם חבצל רגזה ותרעש הארץ
¹⁹ ביום דרךך-ושביליך (ושביליך) במים רבים

והאותם יבא להם ³⁰ לא-זרו מתחותם עוד אכלם בפייהם ³¹ ואף אלהים עללה בהם ויהרגו במשמוניהם ובחורי ישראל הכריע ³² בכל-זאת חטא-עד ולא-האמינו בנהפלוותיו ³³ בקהל-הбел' מיהם ושנותם בבהלה ³⁴ אם-הרגם ודרשו-וושבו ושהרו-אל-ויזכרו כי-אלוהים צורם ואל עליון נאלם ³⁵ ופתחו בפייהם ובלשונם יזכור-לו ³⁷ ולובם לא-נכון עמו ולא נאמנו בבריתו ³⁸ והוא רחום יכפר עון-- ולא-ישיות והרבה להשיב אף ולא-עיר כל-חמתו ³⁹ ויזכר כי-בשר מהה רוח הולך ולא-ישוב ⁴⁰ כמה ימרודו במדבר יעצייבו בוישימוון וישובו וינסו אל-קדושים ישראל התו ⁴² לא-זכרו את-ידיו יום אשר-פרד מני-צץ ⁴³ אשר-שם מצרים אתותיו ומופתיו בשדה-צען ⁴⁴ ויהפוך לדם יאריהם ונוליהם בל-ישתוין ⁴⁵ ישלח בהם ערב ויאכלם צפרדע ותשיחתם ⁴⁶ ויתן לחסיל יבולם וינויעם לארבה ⁴⁷ יהרג בברד גנום ושקמותם בחנמל ⁴⁸ ויסנור לברד בערים ומקניהם לרשפים ⁴⁹ ישלח-בם חרון אף-- עברה ועם וצרה משלחת מלאכי רעים ⁵⁰ יפלס ונתייב לאפו לא-חשך ממות נפשם וחיתם לדבר הסניר ⁵¹ וויך כל-בכור מצרים הראשית אונום באלה-חם ⁵² ויסע צaan עמו וינהג כעדר במדבר ⁵³ וינחם לבטה ולא פחדו ואת-אויביהם כסה הים ⁵⁴ ויביאם אל-גבול קרשו הר-זה קנחה ימינו ⁵⁵ ויגרש מפניהם גוים-- ויפילם בחבל נחלה וישכנן באלהלים שבטי ישראל ⁵⁶ וינסו וימרו את-אלוהים עליון ועדותיו לא שמרו לך לעולם לדר ודר-- נספר תhalbתך

79 מזמור לאסף אל-הוּם באנו גוּם בנחלהך-- טמאו את דיכל קדרך שמו את-ירושלים לעיים נתנו את-גבלת עבדיך-- מאכלל לעוף השמיים בשר חסידיך לחיתו-ארץ ³ שפכו דםם כמים-- סביבות ירושלם ואין קוּבר ⁴ הינו חרפה לשכניינו לעג וקלס לשבוכותינו ⁵ עד-מה יהוה האנט לנצח הבהיר כמו-אש קנאך ⁶ שפק חמתך-- אל הנויים אשר לא-ידעך ועל מלכותך-- אשר בשמק לא-קראו ⁷ כי אכל את-יעקב ואית-נוּחוּ השמו ⁸ אל-הזכר-לנו עונת ראשנים מהר יקדמוני רחמייך-- כי דלונו מאד ⁹ עזרנו אלהי ישענו-- על-דבר בכוד-شمך והצילנו וכפער על-חמתינו למען שמק ¹⁰ למה יאמרו הנויים-- איה אלהיהם יודע בניים (בניים) לעיניינו נקמתם דם-עבדיך השפוך ¹¹ בתובה לפניך אנקת אסיר כנדל זרועך-- הותר בני תמותה ¹² והשב לשכניינו שבעתים אל-חיקם חרפתם אשר חרוףך אדני ¹³ ואנחנו עמק וצאן מרעיתך-- נודה לך לעולם לדר ודר-- נספר תhalbתך

80 למנצח אל-שניהם עדות לאסף מזמור ברעה ישראל האזינה-- נהג צאן יוסף ישב הכרובים הועיטה ² לפניו אפרים ובנימן ומנשה-- עוררה את-גבורתך ולכה לישעה לנו ³ אלהים השיבנו והאר פניך נושאיה ⁴ יהוה אלהים צבאותך-- עד-מה תעשנה בתפלת עמק ⁵ האכלתם לחם דמעה ותשקמו

פלטו-DEL ואביוון מיד רשותם הצללו ⁵ לא ידרשו ולא
 יבנו-- בחשכה יתהלך ימוטו כל-מוסדי ארץ ⁶
 אני-אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם ⁷ אכן
 כארם תמוון וכאחד השרים תפלו ⁸ קומה אלהים
 שפטה הארץ כי-אתה תנחל בכל-הণויות
83 שיר מזמור לאסף באלהים אל-DMI-LER אל-
 חחרש ואל-תשקט אל ² כי-הנה אויביך יהמינו
 ומשנאיך נשוא ראש ³ על-עמך יעדימו סוד ויתיעטו
 על-צפונייך ⁴ אמרדו-- לכלו ונכחידם מנוי ולא-זכור
 שם-ישראל עוד ⁵ כי נועצו לב יהדו عليك בריות
 יכרתו ⁶ איהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים ⁷
 גבל ועמון ועמלק פלשעתם-ישבי צור ⁸ נם-אשר
 נלווה עמם הוו זרוע לבני-לוט סלה ⁹ עשה-להם
 כמדין כסיסרא כיבין בנחל קוישו ¹⁰ נשמדו בעין-
 דאר הוו דמן לאדרמה ¹¹ שייתמו נדיביהם כערב
 וכזאב וכזובח וככטמנע כל-נסיכיהם ¹² אשר אמרדו
 נירשה לנו-- את נאות אלהים ¹³ אלה שיתמו כלג'ן
 קש ליפוי-רווח ¹⁴ כאשר עבר-עיר וכלהבה חלהט
 הרים ¹⁵ כן תרדוף בסערך ובסופתך תבהלים
 ויבählו עד-עד ויחפרו ויאבדו ¹⁶ יודעו-- כי-אתה
 שמק יהוה לברך עליון על-כל-הארץ

84 למנצח על-הנתה לבני-קרח מזמור ב מה-
 יידיות משכניתיך -- יהוה צבאות ² נכספה ונם-
 כלחה נפשי-- לחצרות יהוה לב וכשרדי-- ירנו
 אל אל-חי ³ גם-צפור מצאה בית ודדורן קן לה--
 אשר-שתה אפרוחה את-מזבחותיך יהוה צבאות--
 מלכי ואלהי ⁴ אשריו יושבי ביתך -- עוד יהלוך
 סלה ⁵ אשרי אדם עוז-לו בך מסלות בלבכם
⁶ עברי בעמק הבקא-- מעין ישיותו נם-ברכות
 עטה מורה ⁷ ילכו מהיל אל-חיל יראה אל-אל-היהם
 בציון ⁸ יהוה אלהים צבאות שמעה תפלו האונית
 אלהי יעקב סלה ⁹ מגננו ראה אלהים והבט פני

בדמאות שליש ⁶ תשימנו מדורן לשכניינו ואיבינו
 לענו-למו ⁷ אלהים צבאות השיבנו והאר פניק
 ונושעה ⁸ גפן ממצרים תסיע תגרש נוים ותטעה
 9 פנית לפניה ותשדרש שרשיה ותמלא-ארץ ¹⁰
 כסו הרים צלה וענפה ארזי-אל ¹¹ תשלח קצירה
 עד-ים ואל-נהר יונקותיה ¹² למא פרצת גדריה
 ואrhoה כל-עברי דרך ¹³ יקרים מהוחר מיער וויז
 שדי ירענה ¹⁴ אלהים צבאות שוב-נא הבט ממשמים
 וראה ופקד גפן זאת ¹⁵ וכנה אשר-נטעה ימינך
 ועל-בן אמצתה לך ¹⁶ שרפָה באש כסוכה מגערת
 פניק יאברדו ¹⁷ תה-הי-ידך על-איש ימינך על-בן-אדם
 אמצת לך ¹⁸ ולא-נסוג ממך תחינו ובשםך נקרא ¹⁹
 יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניק ונושעה

81 למנצח על-הנתה לאסף ב הרניינו לאלהים
 עזונו הריעו לאלהי יעקב ² שאו-זמרה ותנו-תף
 כנור נעים עם-נכבל ³ תקעו בחודש שופר בכסה
 ליום חננו ⁴ כי חק לישראל הוא משפט לאלהי
 יעקב ⁵ עדות ביהוסף שמנו-- בצתאו על-ארץ
 מצרים שפט לא-ידעתו אשמע ⁶ הシリותי מסבל
 שכמו כפיו מדור העברנה ⁷ בצדקה קראת ואחלהץ
 אענך בסתר רעם אבחנק על-מי מריבה סלה ⁸
 שמע עמי ואעידה בך ישראל אם-תשמע-לי ⁹ ולא-
 יהיה בך אל-זד ולא תשתחוה לאל נכר ¹⁰ אני
 יהוה אלהיך -- המעלך מארץ מצרים הרחכ-פיק
 ואמלאהו ¹¹ ולא-שמע עמי לקובי ויישראל לא-אבא
 לי ¹² ואשלחו בשירותם לכם ילכו במעוצותיהם
 לו-- עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו ¹³ כמעט
 אויביהם אכנייע ועל צരיהם אשיב ידי ¹⁴ משנאי
 יהוה יכחשו-לו ויהי עתם לעולם ¹⁵ ויאכילהו
 מחלב חטה ומצור דבש אשבייך

82 מזמור לאסף אלהים נצב בעדרת-אל בקרוב
 אלהים ישפט ² עד-מותו תשפטו-על ופני רשותם
 תשאו-סלה ³ שפטו-DEL ויתום עני ורש הצדיקו ⁴

אדם בטח בר

ונחמותני

משיחך ¹⁰ כי טוב-יומם בחצרים מאלף בחורת-
הסתופף בביתה אליה מדור באלהל-רשע ¹¹ כי
ארך אפים ורב-חסד ואמתה ¹² פנה אליו וחני תהנה-
שם ומנן-- יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא
עוז לעברך והושיעה לבן-אמתק ¹³ עשה-עמי אותן
ימנע-טוב להלכים בתמים ¹⁴ יהוה צבאות-- אשרי
لتובה ויראו שנאי ויבשו-- כי-אתה יהוה עוזרני

87 לבני-קרח מזמור Shir יסודתו בהררי-קדש
2 אהב יהוה שעריו ציון-- מכל משכנות יעקב ³
נכבדות מדברך -- עיר האלים סלה ⁴ אזכיר
רחב ובבל-- לידעו הנה פלשת וצר עם-מוש זה
ילד-שם ⁵ ולציוון יאמר-- איש ואיש ילד-בה והוא
יכוננה עליזון ⁶ יהוה-- יספר בכתוב עמים זה ילד-
שם סלה ⁷ ושרים כחללים-- כל-מעניך

88 Shir מזמור לבני-קרח למנצח על-מחלת
לענות משכיל להימן האזרחי ביהוה אלהי ישועתי-
יום-צעקט תבלילה נדרך ² תבוא לפניך חפתוי
³ כי-שבעה ברעות נפשי וחוי

לשאול הנינו (Sheol h7585) ⁴ נחשבתי עם-ירידי בור
הייתי כנבר אין-ายיל ⁵ במתים חפשי כמו חללים
שכבי קבר-- אשר לא זכרתם עוד והמה מידך
גנורו ⁶ שני בבור התחווות במחשכים במצלות
⁷ עלי סמכתה חמתק וכל-משבריך ענית סלה ⁸
הרחתת מידי עמי ממוני שני תועבות למו כלא ולא
atzא ⁹ עני דאה מאני-עני קראתיך יהוה בכל-יום
שתחתי אליך ¹⁰ המלטומים תעשה-פללא אם-
רפאים יקומו יודוק סלה ¹¹ הייספר בקרח חסך
אמונתך באבדון ¹² היודע בחשך פלאך וצדקהך
באארץ נשיה ¹³ ואני אליך יהוה שועתי ובבקך
חפתוי תקדמך ¹⁴ למה יהוה תונח נפשי הסתר
פניך ממוני ¹⁵ עני אני וגוע מנער נשatoi אמייך אפונה
¹⁶ עלי עברו חרונית בעותיך צמותותני ¹⁷ סבוני
כימים כל-היום הקיפו עלי יחיד ¹⁸ הרחקת ממוני

אהב ורעד מודיעי מוחשך

85 למנצח לבני-קרח מזמור ברצית יהוה ארץ
שבה שבות (שבית) יעקב ² נשאת עון עמוק כסית
כל-חטאיהם סלה ³ אספת כל- עברתך השיבות
מחرون אפק ⁴ שובנו אלהי ישענו והפר בעסך עמנו
⁵ הלעולם תאנך-בני תמשך אפק לדך ודרכך ⁶ הלא-
אתה תשוב תחינו ונעם ישמחו-ברך ⁷ חראננו יהוה
חסך ויעשך תנתן-לנו ⁸ אשמעה-- מה-ידבר האל
יהוה כי ידבר שלום-- אל-עמו ואל-חסידיו ואל-
ישבו לכסלה ⁹ אך קרוב ליראו וישעו לשכן כבוד
בארצנו ¹⁰ חסך-ואמת נפשנו צדק ושלם נשקו ¹¹
אמת מארץ חכמיה וצדק ממשמים נשקי ¹² גוד-ידין
יתן הטוב וארכינו תנתן יבולה ¹³ צדק לפנוי יהך
וישם לדרכך פעמיו

86 תפלה לדוד הטה-יהוה אונך ענני-- כי-عني
ואבון אני ² שמרה נפשי כי-חסיד אני הווע עבדך
אתה אלהי-- הבוטח אליך ³ חנני אדני כי אליך
אקרו כל-היום ⁴ שמח נפש עבדך כי אליך אדני
נפשי אישא ⁵ כי-אתה אדני טוב וسلح ורב-חסד
כל-קרheid ⁶ האוינה יהוה תפלי והקשיבה
בקול תחונוני ⁷ ביום צרכי אקרו כי תענני ⁸
אין-כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך ⁹ כל-גויים
אשר עשית-- יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו
לשמק ¹⁰ כי-גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים
לבך ¹¹ והורני יהוה דרכך-- אהליך באמתק יהך
לבבי ליראה שמק ¹² אודך אדני אלהי-- בכל-
לבבי ואכברן ¹³ כי-חסך גדוול
על-וחצלת נפשי משאול תחיה (Sheol h7585) ¹⁴
אליהם זדים קמו-עלוי ועדת ערי צים בקשנו נפשי

בריתי ומוצא שפטו לא אשנה ³⁵ אחת נשבעתי באקדמי-לדור אכוב ³⁶ ורעו לעולם יהיה וכסאו כשםש גנדי ³⁷ כירח יכו עולם ועד בשחק נאמנו סלה ³⁸ ואתת זנתה ותמאס התעברת עם-משיחך נארתה ברית עבדך חללה לארץ נרו ⁴⁰ פרצת כל-גדרתו שמת מבצורי מחתה ⁴¹ ששחו כל-עברי דרך היה חרפה לשכני ⁴² הרימות ימין צרייו השמחה כל-איובי ⁴³ אף-תשיב צור חרבו ולא הקימתו במלחמה ⁴⁴ השבת מטהרו וכסאו לאرض מגرتה ⁴⁵ הקצרה ימי עלומיו העטיטה עליו בושה סלה ⁴⁶ עד-מה היהת תסתיר לנצח תבער כמו-ash חמתק ⁴⁷ זכר-אני מה-חלה על-מה-שווא בראת כל-מי נבר היה ולא יראה-מוות ימלט ⁴⁸

נפשו מיד-שאלול סלה ⁴⁹ (Sheol h7585) ⁵⁰ איה חסידך הראנסים אדני נשבעת לדוד באמונתך ⁵⁰ זכר אני חרפם עבדיך שאתי בחיקי כל-רבים עמים אשר חרפם איובייך היה אשר חרפם עקבות משיחך ⁵² ברוך היה לעולם אםן ואמן

90 תפלת משה איש-האללים אדני--מעון אתה הייתה לנו בדר ודר ² בטרם הרים ילדו--ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל ³ תשאב אנטש עד-דכא ותאמר שבו בני-אדם ⁴ כי אלף שנים בעיניך--כioms אתה כל-יעבר ואשמורה בלילה זרمتם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף ⁶ בבקר יציז וחלף לערב ימולל ויבש ⁷ כי-כלינו באפק ובחמתך נבהלנו ⁸ שת (שתה) עונתינו לננדך עלמננו למאור פניך ⁹ כי כל-ימינו פנו בעברתך כלינו שניין כמו-הגה ¹⁰ ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמותים שנה--. ורhubם عمل ואון כי-זח חיש ונעפה ¹¹ מי-יודע עז אפק וכיראתק עברתך ¹² למנות ימינו כן הודיע ונבא לבב חכמה שובה יהוה עד-מתי והנחם על-עבדיך ¹⁴ שבענו בבקר חסדק ונרגנה ונשמחה בכל-ימינו ¹⁵ שמחנו

בריתו יודהה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמוןך בפי ² כי-אמרתי- עולם חסד יבנה שמים המכ אמוןך בהם ³ כרתי בריית לבחירות נשבעתי לדוד עברי ⁴ עד-עולם אכין זרעך ובניתו לדר-ndoור כסאך סלה ⁵ ווינו שמים פלאך יהוה אף-אמונתך בקהל קדשים ⁶ כי מי בשחק יערכ ליהוה דומה ליהוה בני אלים ⁷ אל נערין בסוד-קדשים רבה ונורא על-כל-סביבוי ⁸ יהוה אלדי צבאות--מי-כמוך חסין יה ואמוןך סביבותיך ⁹ אתה מושל בנאות הים בשוא גלו ¹⁰ אתה תשבחם אתה דכתא כחלה רהה בזועז עוז פורת איובייך ¹¹ לך שמים אף-לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדים ¹²:

תבור וחרםון בשמק ירנו ¹³ לך זרועם-גנורה תעז ידר תרום ימינך ¹⁴ צדק ומשפט מוכן כסאך חסד ואמת יקדרמו פניך ¹⁵ אשרי העם ידר עיטה יהוה באור-פניך יהלכו ¹⁶ בשמק נילון כל-היום ובצדקה ירמו ¹⁷ כי-חפארת עצמו אתה וברצינך תרים (חרום) קרניינו ¹⁸ כי ליהוה מננו ולקדוש ישראל מלכנו ¹⁹ או דברת בחזון לחסידיך-- ותאמר שייתי עז על-גבור הרומיות בחור מעם ²⁰ מצאתו דוד עברי בשמן קדשי משחתיו ²¹ אשר ידו תכון עמו אף-זרועי תאמצנו ²² לא-ישראל אויב בו ובן-עללה לא-יעננו ²³ וכחותי מפני צרייו ומשנאיו אגוף ²⁴ ואמוןתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו ²⁵ ושמותי בים ידו ובנהרות ימינו ²⁶ הוא יקראני אבי אתה אליו וצורך ישועתי ²⁷ אף-אני בכור אתנו עלינו למלאכי-ארץ ²⁸ לעולם אשמור- (אשمر-) לו חסדי ובריתני נאמנת לו ²⁹ ושמתי לעז זרועו וכסאו כיימי שמים ³⁰ אם-יעצבו בני תורה ובמשפט לא ילכו ³¹ אם-חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו פקדתי בשפט פשעם ובגנעים עונם ³³ ³² לא-אפר מעמו ולא-אשר באמוני ³⁴ לא-אחלל

כימות עניותנו שנות ראיינו רעה **16** יראה אל-עבדיך
 פעלך והדרך על-בניהם **17** ויהוنعم אדני אלהינו-
 - עליינו ומעשה ידינו כוננה עליינו ומעשה ידינו
 כוננהו

93 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התואר
 אף-חכון תבל בל-חמות **2** נכוון ססאך מאז מעולם
 אתה **3** נשאו נהרות יהוה--נשאו נהרות קולם ישאו
 נהרות דכים **4** מקלות מים רבים--אדירים משברין-
 ים אדריר במרום יהוה **5** עדתיך נאמנו מאר--לביתך
 נאות-קדש יהוה לארכ' ימים

94 אל-נקמות יהוה אל-נקמות הופיע **2** הנשא
 שפט הארץ השב גמול על-גאים **3** עד-מתי רשעים
 יהוה עד-מתי רשעים יעלו **4** יביעו ידברו עתק
 יתאמרו כל-פעלי און **5** עמד יהוה ידכאו ונחלתו
 יענו **6** אלמנה ונור יהרגו וויתרומים ירצחו **7** ויאמרו
 לא יראה-יה ולא-יבין אלהי יעקב **8** בינו בערים
 בעם וכיסילים מתי תשכilio **9** הגטוע און הלא ישמע
 אם-יצר עין הלא יביט **10** היסר גוים הלא יוכיח
 המלמד אדם דעת **11** יהוה--ידע מחשבות אדם
 כי-המה הבעל **12** אשורי הנבר אשר-תיסרנו יה
 ומורתך תלמדנו **13** להשקיוט לו מימי רע--עד
 יקרה לרשע שחת **14** כי לא-יטש יהוה עמו ונחלתו
 לא יעצוב **15** כי-עד-צדיק יושוב משפט ואחריו כל-
 ישראל-לב **16** מי-יקום לי עם-מרעים מי-יתיצב לי
 עם-פעלי און **17** לולי יהוה עורתה לי--כמעט
 שכנה דומה נפשי **18** אם-אמרתי מטה רגלי חסדר
 יהוה יסעדני **19** ברב שרעפי בקרבי--תנחמייך
 שעשו נפשי **20** הייחברך כסא הות יצר עמל עלי-
 חק **21** יגנוו על-נפש צדיק ודם נקי ירישו **22** ויהי
 יהוה לוי למשגב ואלהי לצור מחסוי **23** וישב עליהם
 את אונם--וברעתם יצמitem יצמitem יהוה אלהינו
95 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו **2** נקרמה
 פניו בתודה בזמרות נריע לו **3** כי אל גدول יהוה
 ומילך גдол על-כל-אלhim **4** אשר בידו מהקרי-

91 ישב בסתר עליון בצל שדי יתлонן **2** אמר--
 יהוה מהחס ומצודתי אלהי אbatch-בו **3** כי הוא
 יצילך מפה יקוש מדבר הוות **4** באברתו יסך
 לך--ותחת-כנפיו תחסה צנה וסחרה אמותו **5** לא-
 תירא מפחד לילה מחז' יעוף יומם **6** מדבר באפל
 יהלך מקטב ישוד צהרים **7** יפל מצרך אלף--
 ורבבה מימינך אלך לא גנס **8** רק בעיניך תביט
 שלמת רשעים תראה **9** כי-אתה יהוה מהחס עליון
 שמה מענד **10** לא-תאנגה אליך רעה ונגע לא-יקרב
 באهلך **11** כי מלאכיו יצוה-ליך לשمرך בכל-
 דרכיך **12** על-כפים ישאונך פן-תגנוף באבון רגליך
13 על-shall ופתחן הדרך תרמס כפיר ותנין **14** כי
 בי חشك ואفلטהו אשבגתו כי-ידעשמי **15** יקראני
 ואענחו-עמו-אנכי בצרה אחלהו ואכברדו **16**
 ארך ימים אשביעהו ואראחו בישועתי

92 מזמור Shir ליום השבת ב טוב להדרת יהוה
 ולזומר לשמק עליון **2** להניד בברך חסדך ואמונהך
 בليلות **3** עלי-עשר ועל-נבל עלי הגינו בכנור
 כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן **5**
 מה-גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתיך **6**
 איש-בער לא ידע וכטיל לא-יבין את-זאת **7** בפרה
 רשיים כמו עשב ויציצו כל-פעלי און להשמדם
 עד-עד **8** ואתה מרום--לעלם יהוה **9** כי הנה
 איביך יהוה--כי-הנה איביך יאבדו יתפרקו כל-
 פעלי און **10** ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענן
 וו-ותבט עני בשורי בקמים עלי מרים--תשמענה
 אוני **12** צדיק כתמר יפרח כארז לבנון ישנה **13**
 שהולים בבית יהוה בחזרות אלהינו יפריחו **14**

ארץ ותוופת הרים לו 5 אשר-לו הים והוא עשה
שבר נפשות חסידייו מיר רשיים יצילם בו אור זרע
לצדיק ולישר-לב שמהה 12 שמהו צדיקים ביהוה
והודו לזכר קדשו 8 אל-

98 מזמור שררו ליהוה Shir חדש-- כי-נפלאות
עשה הושעה-לו ימינו וזרוע קדשו 2 הודיע יהוה
שועתו לעני הנום גלה צדקהו 3 זכר חסדו
ואמונהו-- לבית ישראל ראו כל-אפסי-ארץ-- את
ישועת אלהינו 4 הריעו לדוחה כל-הארץ פצחו
ורנו זמרו 5 זמרו ליהוה בכדור וכוקל זמרה
בಚצרות וקול שופר-- הריעו לפני המלך יהוה
7 ירעם הום ומלאו תבל וישבי בה 8 נהרות ימאות-
כף יחד הרים ירנו 9 לפניו יהוה-- כי בא לשפט
הארץ ישפט-תבל בצדק ועמים במישרים

99 יהוה מלך ירנו עמים ישב כרכובים תנוט
הארץ 2 יהוה בציון נדול ורם הוא על-כל-הימים
וזיודה שמק נדול ונורא קדוש הוא 4 ועו מלך משפט
אהב אתה כונת מישרים משפט וצדקה ביעקב
אתה עשית 5 רוממו יהוה אלהינו והשתחו להדרם
רגליו קדוש הוא 6 משה ואהרן בכהנו ושמו אל
בקראי שמו קראים אל-יהוה והוא יען 7 בעמוד
ען ידבר אליהם שמרו עדתו וחק נתן-למו 8 יהוה
אל-הינו אתה עניתם אל-נשא הייתה להם ונעם על-
עלילותם 9 רוממו יהוה אלהינו והשתחו להר

קדשו כי-קדוש יהוה אלהינו

100 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל-הארץ 2
עבדו את-יהוה בשמהה בא לו פניו ברנה 3 דעו--
כי יהוה הוא אלהים הוא-עשו ולא (ולו) אנחנו--
עמו וצאן מרעיתו 4 באו שעריו בתודה--חצרתו
בתהלה הודה-לו ברכו שמו 5 כי-טוב יהוה לעולם
חסדו وعد-דר ודר אמונהו

ארץ ותוופת הרים לו 5 אשר-לו הים והוא עשה
ויבשת ידיו יצרו 6 באו נשתחווה ונכרעה נברכה
לפני יהוה עשו 7 כי הוא אלהינו-- ואנחנו עם
מרעתו וצאן ידו היום אם-בקלו תשמעו 8 אל-
תקשו לבכם כמריבה כיום מסה במדבר 9 אשר
נסוני אבותיכם בחנוני גם-ראו פועלי 10 ארבעים
שנה אקוט בדור-- ואמר עם תען לבבם והם לא-
ידעו דרכיו 11 אשר-נשבתי באפי אם-יבאון אל-
מנוחתו

96 שריו ליהוה Shir חדש שריו ליהוה כל-הארץ
2 שריו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו
3 ספרו לבנים כבודו בכל-הימים נפלאתו 4 כי
נדול יהוה ומזהל מאד נורא הוא על-כל-אלוהים
5 כי כל-אלוהים העמים אלילים ויוה שמיים עשה
6 הוד-וחדר לפניו עז ותפארת במקדשו 7 הבו
לייהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז 8
הבו ליהוה כבוד שמו שאו-מנחה ובאו לחצרתו
9 השתחוו ליהוה בהדרת-קדש חילו מפניו כל-
הארץ 10 אמרו לבנים יהוה מלך-- אפ-תיכון תבל
בל-תמות ידין עמים במישרים בו ישמחו השמיים
ותגלו הארץ ירעם הום ומלאו 12 יעלז שדי וכל-
אשר-בו או ירנו כל-עצ-יער 13 לפניו יהוה כי בא-
- כי בא לשפט הארץ ישפט-תבל בצדק ועמים
באמנותו

97 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו אים רבים 2
ען וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו 3 אש
לפניו תליך ותלהט סביב צריyo 4 האירו ברקיו תבל
ראתה ותחל הארץ 5 הרים-- כדונג נמסו לפני
יהוה מלפני אדרון כל-הארץ 6 הנידו השמיים צדקו
וראו כל-הימים כבודו 7 יבשו כל-עבדי פסל--
המתהלים באלים השתחו-לו כל-אלוהים 8
שםעה ותשמח ציון ותגלה בנות יהודה-- למען
משפטיך יהוה 9 כי-אתה יהוה עליון על-כל-הארץ

ענה בדרךך כהו (כח) קוצר ימי ²⁴ אמר אל-
עלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך ²⁵ לפנים
הארץ יסדה ומעשה יدى שמיים ²⁶ מה יאבדו--
ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם
ויחלפו ²⁷ ואתה-הוא ושנותיך לא יתמו ²⁸ בניו--
עבדיך ישכונו וורעם לפנייך יוכן

103 לדוד ברכי נפשי את-יהוה וכל-קרבי את-
שם קדשו ² ברכי נפשי את-יהוה ואל-תשחחי כל-
גמוליו ³ הסלח לכל-עוני הרא לכל-תחלואיכי
הנוגאל משחת חוייכי המעתרכי חסד ורוחמים ⁵
המשביע בטוב עדיך תהדרש כנסר נעריכי ⁶
עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל-עשוקים ⁷ יודיע
דרכו למשה לבני ישראל עליותיו ⁸ רחום ותנוון
יהוה ארך אפים ורב-חסד ⁹ לא-לנצח יRib ולא
לעולם יותר ¹⁰ לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו
गמל עליינו ¹¹ כי כנבה שמים על-הארץ--נבר חсадו
על-יראוינו ¹² כרחק מזרחה ממערב--הרחק ממנו
את-פצעינו ¹³ כرحم אב על-בניים--رحم יהוה על-
יראו ¹⁴ כי-הוא ידע יצרנו זכרו כי-עפר אנחנו ¹⁵
אנוש כחציר ימיו צייז השדה כן יציז ¹⁶ כי רוח
עברה-בו ואינו ולא-יכירנו עוד מקומו ¹⁷ וחסד
יהוה מעולם ועד-עלם--על-יראו וצדקה לבני
בニם ¹⁸ לשמרי בריתו ולזרכי פקדיו לעשותם ¹⁹
יהוה--בשמות הכנין כסאו וממלכותו בכל משללה ²⁰
ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע
בקול דברו ²¹ ברכו יהוה כל-צבאיו--marshtai
עש רצונו ²² ברכו יהוה כל-מעשו--בכל-מקומות
ממשלתו ברכי נפשי את-יהוה

104 ברכי נפשי את-יהוה יהוה אלהי גדלה
מאד הוד והדר לבשת ² עטה-אור כשלמה נוטה
שמות כירעה ³ המקירה במים עליותיו השם-עבים
רכובו המהלך על-כני-روح ⁴ עשה מלאכיו רוחות
marshtai אש להט ⁵ יסד-ארץ על-מכוניה בכל-תמות

תהלים

לדור מזמור חסד-ומשפט אשרה לך יהוה
ازמרה ² אשכילה בדרך תמים--מתי טובא אליו
אתה לך בתם-לבבי בקרב בית ³ לא-אשית לננד
עニー--דבר-בליעל עשה-סתם שנאתי לא ידק
בי ⁴ לבב עקש יסור ממני רע לא אדע ⁵ מלושני
(מלשני) בסתר רעהו--אותו אצמיות נגה-עינים
ורחב לבב--אתו לא אוכל ⁶ עני בנאמני-ארץ--
לשבת עמידי הלק בדרך תמים--הוא ישרתני ⁷
לא-ישב בקרב ביתו--עשה רמיה דבר שקרים--
לא-יכון לננד עני ⁸ לבקרים אצמיות כל-רשעי-
ארץ להכricht מעיר-יהוה כל-פעלי און

102 הפללה לעני כי-יעטף--ולפני יהוה ישפך
שיחו ב יהוה שמעה תפלתי ושותוי אליך תבוא
אל-הסתור פניך ממנני--ביום צר-לי הטה-אל-
ازנק ביום אקרה מהר עני ³ כי-כלו בעשן ימי
ועצמוותי כМОקד נחרטו ⁴ הוכחה-כעשב ויבש לבי
כי-תשחחי מאכל לחמי ⁵ מקהל אנחת-דבקה
עצמי לברדי ⁶ דמיות לאות מדבר הייתי כקס
חרבות ⁷ שקדתי ואהיה--כצפור בודד על-גג ⁸
כל-היום רפואי אויבי מהוללי בי נשבעו ⁹ כי-
APER כלחם אכלתי וشكוי בבכי מסכתו ¹⁰ מפני-
עמך וקצפק--כי נשאתי ותשליכני ¹¹ ימי כצל
נטוי ואני כעשב איבש ¹² ואתה יהוה לעלים תשב
זוכרך לדר ודדר ¹³ אתה תקים תרחם ציון כי-עת
לחננה כי-בא מועד ¹⁴ כי-רצו עבדיך את-אכניה
את-עפרה יחנן ¹⁵ ויראו גויים את-שם יהוה וכל-
מלך הארץ את-כבודך ¹⁶ כי-בנה יהוה ציון--
נראה בכבודו ¹⁷ פנה אל-תפלת העරעד ולא-בזה
את-תפלתם ¹⁸ תכתב זאת לדוד אהרון ועם נברא
יהלל-יה ¹⁹ כי-השקייף ממירום קדשו יהוה ממשימים
אל-ארץ הבית ²⁰ לשמע אנקת אסир לפתחبني
תמותה ²¹ בספר ציון שם יהוה ותתלו בירושלם
בתקבץ עםם יחו ומלכות עבר את-יהוה ²³

עולם ועד ⁶ תהום כלבוֹשׁ כסיתו על-הרים יעדמו
 מים ⁷ מִן-גערתך נסונן מַן-קיל רעמד יחפזון ⁸
 יעלו הרים ירדו בקעות- אל-מקום זה יסדה להם
 נוגול-שמת בל-ישראל לכסות הארץ ⁹
 10 המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכו
 11 ישקו כל-חיתו שדי ישברו פראים צמאם ¹²
 עליהם עופ-השמי מישכן מבין עפאים יתנו-kol
 13 משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע
 הארץ ¹⁴ מצמיה חציר להבנה ושב לעבדת
 האדם להוציא להם מן-הארץ ¹⁵ ויין ישmach לבב-
 אнос- להצחיל פנים ממשמן ולחם לבב-אנוש יسعد
 16 ישבעו עצי יהוה- ארזי לבנון אשר נטע ¹⁷
 אשר-שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה ¹⁸
 הרים הגבאים ליעלים סלעים מהסה לשפניהם ¹⁹
 עשה ירח למועדים שם ידע מובאו ²⁰ תשת-חשך
 ויהי לילה- בו-תרמש כל-חוito-יער ²¹ הכפרים
 שאנים לטרף ולבקש מאל אכלם ²² תורה המשמש
 יאספון ואל-מעונתם ירכzion ²³ יצא אדם לפعلו
 ולעבדתו עד- ערב ²⁴ מה-רבו מעשיך יהוה- כלם
 בחכמה עשו מלאה הארץ קניינך ²⁵ זה הים נдол-
 ורחב ידיים שם-רמש ואין מספר חיות קטנות
 עם-גדלות ²⁶ שם אניות יהלכו לויתן זה-יצרת
 לשחק-בו ²⁷ כלם אליך ישברון- לחת אכלם בעתו
 28 תנת להם ילקטוּן תפחה ירך ישבעון טוב ²⁹
 הסטור פניו יכהלוּן כסף רוחם ינווען ואל-עפרם
 ישובון ³⁰ תשלה רוחך יבראון ותחדש פני אדמה
 31 יהי כבוד יהוה לעולם ישmach יהוה במעשהיו ³²
 המביט לארץ ותרעד גע בהרים ויעשנו ³³ אשירה
 יהוה בחמי אומרה לאלהי בעודי ³⁴ יערב עלייו
 35 שיחי אנסי אשמה ביהוה ³⁵ יתמו חטאיהם מן-הארץ
 ורשעים עוד אינים- ברכי נשאי את-יהוה הלו-יה
 105 הודה ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו ² שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-נفالאותיו

ישבעם 41 פתח צור ויובו מים הלו כבציות נהר
 כי-זכר את-דבר קדשו את-אברהם עבדו 42
 ויצא עמו בשושן ברכנה את-בחיריו 44 ויתן להם
 ארץות נויים ועמל לאמים ירשו 45 בעבור ישרמו
 חוקו... ותורתו ינצרו הלו-יה

106 הלו-יה הודו ליהוה כי-טוב... כי לעולם
 חסדו 2 מי-ימלל נברות יהוה ישמע כל-תהלך
 3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל-עת 4
 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך 5 לראות
 בטובת בחיריך... לשמה בשמחת נויך להתהלך
 עם-נהליך 6 חטאנו עם-אבותינו העוני הרשענו 7
 אבותינו במצרים לא-השכילנו נפלאותיך... לא זכרו
 את-רב חסידיך וימרו על-ים ביום-סוף 8 ווישיעם
 למען שמו... להודיע את-גבורתו 9 ויגער ביום-סוף
 ויחרב וויליכם בתהומות כמדבר 10 ווישיעם מיד
 שנואנו ונガלים מיד אויב בו ויכסו-מים צרים אחד
 מהם לא נותר 11 ויאמיןו בדבריו ישרו תהלך 12
 מהרו שכחו מעשי לא-חכו לעצתו 14 ויהאו תואה
 במדבר וינסו-אל בישימון 15 ויתן להם שאלתם
 וישלח רוזן בנפשם 16 ויקנאו למשה במחנה לאהרן
 קדוש יהוה 17 תפחה-ארץ ותבלע דתן ותכס על-
 עדת אבירים 18 ותבער-אש בעדרתם להבה תלהת
 רשיים 19 יעשו-עגל בחרב ווישחו למסכה 20
 וימרו את-כבודם בתבונת שור אכל עשב 21 שחו
 אל מושיעם... עשה גדלות במצרים 22 נפלאות
 בארץ חם נוראות על-ים-סוף 23 ויאמר להשמדם
 לולי משה בחירו... עמד בפרץ לפניו להшиб
 חמתו מהשחת 24 ויאמסו בארץ חמדה לא-האמינו
 לדברו 25 וירגנו באלהיהם לא-שמעו בקול יהוה 26
 וישא ידו להם... להפיל אותם במדבר 27 ולהפיל
 ורעם בנויים ולזרותם בארצות 28 ויצמדו לבעל
 פער ויאכלו זבחו מתים 29 ויכעיסו במלחיהם
 ותפרץ-בם מגפה 30 ויעמד פינחס ויפל ותעذر

107 הדו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו 2
 יאמרו נאולי יהוה... אשר נאלם מיד-צץ 3 ומארצו
 קבצם מזורה וממערב מצפון ומים 4 תעו במדבר
 בישימונו דרך עיר מושב לא מצאו 5 רעבים נם-
 צמאים... נפשם בהם תחתטף 6 ויזעקו אל-יהוה
 בצר להם ממצוקותיהם יצילם 7 וידריכם בדרך
 ישראל... ללבת אל-עיר מושב 8 יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם 9 כי-השביע נפש שקקה ונפש
 רעבה מל-א-טוב 10 ישבי חשק וצלמות אסירי
 עני וברזל 11 כי-המרו אמר-אל ועצת עליון
 נאצוו 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עוז 13
 ויזעקו אל-יהוה בצר להם ממצוקותיהם יוישיעם
 14 יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק 15
 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם 16 כי-שבר

דלותות נחשת ובריחי ברזול גרע

אלולים מדרך

פשעם ומעונתייהם יתענו

כל-אכל תחתב נפשם

וינוינו עד-שעריו מות

ויזעקו אל-יהוה בצר להם

ממץקויותיהם יוישעום

ישלח דברו וירפאם וימלט

משחיתותם יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני

אדם ויזבחו זבחיו תודה ויספרו מעשיו בربנה

[23] יורדיו הום באניות עשי מלאכה במים רבים

[24] הנה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה

[25] ויאמר-ויעמד רוח סערה ותרומות גלו

[26] יعلו שמיים ירדו תהומות נפשם ברעה תמןונג

[27] יחנוו ונינוו כשבור וככל-חכמתם תتابלע

[28] ויצעקו אל-יהוה בצר להם וממצוקתיהם יציאם

[29] כי סערה לדממה ויחשו גליהם וישמחו

[30] יקם סערת אל-מחוז הפטם יודו ליהוה

[31] כי-ישתקו ונינחים אל-ירומומו בקהל-

[32] חסדו ונפלאותיו לבני אדם וירומומו בקהל-

[33] עם ובמושב זקנים יהללווה ישם נחרות למדבר

[34] וממצאי מים לצמאן ארץ פרדי למלה מರעתה

[35] יושבי בה ישם מדבר לאגנ-מים וארץ ציה

[36] לממצאים ווישב שם רעים ויכוננו עיר מושב

[37] ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי הבואה

[38] ויברכם וירבו מאדר ובחמתם לא ימיעט ווימעטו

[39] וישחו- מעצר דעה ויגון שפק בו על-נדיבים

[40] ויתעם בהם לארך יישגב אביוון מעוני וישם

[41] צאן משפחות יראו ישראלים וישmachו וככל-עליה

[42] קפיצה פיה מי-חכם וישמר-אליה ויתבוננו חסדי

[43] יהוה

[44] יהוה

[45] יהוה

[46] יהוה

[47] יהוה

[48] יהוה

[49] יהוה

[50] יהוה

[51] יהוה

[52] יהוה

[53] יהוה

[54] יהוה

[55] יהוה

[56] יהוה

[57] יהוה

[58] יהוה

[59] יהוה

[60] יהוה

[61] יהוה

[62] יהוה

[63] יהוה

[64] יהוה

[65] יהוה

[66] יהוה

[67] יהוה

[68] יהוה

[69] יהוה

[70] יהוה

[71] יהוה

[72] יהוה

[73] יהוה

[74] יהוה

[75] יהוה

[76] יהוה

[77] יהוה

[78] יהוה

[79] יהוה

[80] יהוה

[81] יהוה

[82] יהוה

[83] יהוה

[84] יהוה

[85] יהוה

[86] יהוה

[87] יהוה

[88] יהוה

[89] יהוה

[90] יהוה

[91] יהוה

[92] יהוה

[93] יהוה

[94] יהוה

[95] יהוה

[96] יהוה

[97] יהוה

[98] יהוה

[99] יהוה

[100] יהוה

[101] יהוה

[102] יהוה

[103] יהוה

[104] יהוה

[105] יהוה

[106] יהוה

[107] יהוה

[108] יהוה

[109] יהוה

[110] יהוה

[111] יהוה

[112] יהוה

[113] יהוה

[114] יהוה

[115] יהוה

[116] יהוה

[117] יהוה

[118] יהוה

[119] יהוה

[120] יהוה

[121] יהוה

[122] יהוה

[123] יהוה

[124] יהוה

[125] יהוה

[126] יהוה

[127] יהוה

[128] יהוה

[129] יהוה

[130] יהוה

[131] יהוה

[132] יהוה

[133] יהוה

[134] יהוה

[135] יהוה

[136] יהוה

[137] יהוה

[138] יהוה

[139] יהוה

[140] יהוה

[141] יהוה

[142] יהוה

[143] יהוה

[144] יהוה

[145] יהוה

[146] יהוה

[147] יהוה

[148] יהוה

[149] יהוה

[150] יהוה

[151] יהוה

[152] יהוה

[153] יהוה

[154] יהוה

[155] יהוה

[156] יהוה

[157] יהוה

[158] יהוה

[159] יהוה

[160] יהוה

[161] יהוה

[162] יהוה

[163] יהוה

[164] יהוה

[165] יהוה

[166] יהוה

[167] יהוה

[168] יהוה

[169] יהוה

[170] יהוה

[171] יהוה

[172] יהוה

[173] יהוה

[174] יהוה

[175] יהוה

[176] יהוה

[177] יהוה

[178] יהוה

[179] יהוה

[180] יהוה

[181] יהוה

[182] יהוה

[183] יהוה

[184] יהוה

[185] יהוה

[186] יהוה

[187] יהוה

[188] יהוה

[189] יהוה

[190] יהוה

[191] יהוה

[192] יהוה

[193] יהוה

[194] יהוה

[195] יהוה

[196] יהוה

[197] יהוה

[198] יהוה

[199] יהוה

[200] יהוה

[201] יהוה

[202] יהוה

[203] יהוה

[204] יהוה

[205] יהוה

[206] יהוה

[207] יהוה

[208] יהוה

[209] יהוה

[210] יהוה

[211] יהוה

[212] יהוה

[213] יהוה

[214] יהוה

[215] יהוה

[216] יהוה

[217] יהוה

[218] יהוה

[219] יהוה

[220] יהוה

[221] יהוה

[222] יהוה

[223] יהוה

[224] יהוה

[225] יהוה

[226] יהוה

[227] יהוה

[228] יהוה

[229] יהוה

[230] יהוה

[231] יהוה

[232] יהוה

[233] יהוה

[234] יהוה

[235] יהוה

[236] יהוה

[237] יהוה

[238] יהוה

[239] יהוה

[240] יהוה

[241] יהוה

[242] יהוה

[243] יהוה

[244] יהוה

[245] יהוה

[246] יהוה

[247] יהוה

[248] יהוה

[249] יהוה

[250] יהוה

[251] יהוה

[252] יהוה

[253] יהוה

[254] יהוה

[255] יהוה

[256] יהוה

[257] יהוה

[258] יהוה

[259] יהוה

[260] יהוה

[261] יהוה

[262] יהוה

[263] יהוה

[264] יהוה

[265] יהוה

[266] יהוה

[267] יהוה

[268] יהוה

[269] יהוה

[270] יהוה

[271] יהוה

[272] יהוה

[273] יהוה

[274] יהוה

[275] יהוה

[276] יהוה

[277] יהוה

[278] יהוה

[279] יהוה

[280] יהוה

[281] יהוה

[282] יהוה

[283] יהוה

[284] יהוה

[285] יהוה

[286] יהוה

[287] יהוה

[288] יהוה

[289] יהוה

[290] יהוה

[291] יהוה

[292] יהוה

[293] יהוה

[294] יהוה

[295] יהוה

[296] יהוה

[297] יהוה

[298] יהוה

[299] יהוה

[300] יהוה

[301] יהוה

[302] יהוה

- 113** הָלְלוּ-יְהִי הָלְלוּ עֲבָדֵי יְהוָה הָלְלוּ אֶת-שְׁמֵי
יְהוָה 2 יְהִי שֵׁם יְהוָה מַבָּרֶךְ -- מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם 3
מִמְזֹרָח-שְׁמֵשׁ עַד-מִבָּאוֹו -- מִהְלָלָ שֵׁם יְהוָה 4 רַם
עַל-כָּל-גּוֹים יְהִי שֵׁם עַל-הַשָּׁמִים כִּבְדָוֹו 5 מֵי כִּיהוָה
אֱלֹהֵינוּ -- הַמְגֻבֵּיחַ לְשָׁבַת 6 הַמְשֻׁפֵּילִי לְרָאֹות --
בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ 7 מִקְוֵי מַעֲפָר דָּל מַאֲשָׁפֵת יְרִים
אַבְיוֹן 8 לְהֹשִׁיבֵי עַם-נְדִיבִים עַם נְדִיבִי עַמוֹּו 9
מוֹשִׁיבֵי עֲקָרַת הַבַּיִת -- אֶם-הַבָּנִים שְׁמָחָה הָלְלוּ-יְהִי
114 בָּצָאת יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים בֵּית יַעֲקֹב מִעֵם
לֹעֵז 2 הַיְתָה יְהוָה לְקַדְשׁוּ יִשְׂרָאֵל מִשְׁלָחוֹתָיו
3 הִים רָאָה וַיַּסֵּן הַיְرָדֵן יַסֵּב לְאַחֲרֵי 4 הַהֲרִים
רַקְדוֹן כָּאַלְיָם גְּבוּעָתָכְבָנִי-צָאן 5 מֵה-לְקַדְשָׁה הַיּוֹם
כִּי תְנוּס הַיְרָדֵן תַּסֵּב לְאַחֲרֵי 6 הַהֲרִים תַּרְקְדוֹן
כָּאַלְיָם גְּבוּעָתָכְבָנִי-צָאן 7 מִלְּפָנֵי אֲדוֹן חֹולֵי אָרֶץ
מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב 8 הַהֲפֵci הַצּוֹר אָנָם-מִים חַלְמִישׁ
לְמַעְינוֹ-מִים
115 לֹא לְנוּ יְהִי הָלְהָלָא-לְנוּ כִּי-לְשָׁמֵךְ תַּן כְּבָוד --
עַל-חַסְדְךָ עַל-אַמְתָךְ 2 לְמַה יַאֲמְרוּ הַגּוֹים אֵיה-נָא
אֱלֹהֵיכֶם 3 וְאֱלֹהֵינוּ בְשָׁמִים -- כָּל-אֲשֶׁר-חַפֵּץ עָשָׂה
4 עַצְבֵיכֶם כְּסָפָר וּזְהָבָר מַעֲשָׂה יְדֵיכֶם 5 פְּתַח-לְחָם
וְלֹא יִדְבְּרוּ עִנִּים לְהַם וְלֹא יִרְאָו 6 אָזְנִים לְהַם וְלֹא
ישְׁמַעוּ אָפָר לְהַם וְלֹא יִרְחַזְוּ 7 יִדְיָהָם וְלֹא יִמְשֹׁן-
רְגַלְיָהָם וְלֹא יַהֲלִכוּ לְאִיהָנוּ בְגַרְנוֹן 8 כְּמוֹהָם
יִהְיוּ עֲשֵׂיהם -- כָּל-אֲשֶׁר-בְּטָחָבָהָם 9 יִשְׂרָאֵל בְּטָחָבָה
בִּיהְוָה עֹזָרָם וּמְנָמָם הוּא 10 בֵּית אַהֲרֹן בְּטָחָבָה בִּיהְוָה
עֹזָרָם וּמְנָמָם הוּא 11 יִרְאָי יְהֹוָה בְּטָחָבָה בִּיהְוָה עֹזָרָם
וּמְנָמָם הוּא 12 יְהֹוָה זָכְרָנוּ יִבְרָךְ יִבְרָךְ אֶת-בֵּית
יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ אֶת-בֵּית אַהֲרֹן 13 יִבְרָךְ יִרְאָי יְהֹוָה --
הַקְּטָנִים עַם-הַגְּדָלִים 14 יִסְפֵּף יְהֹוָה עַלְיכֶם עַלְיכֶם
וְעַל-בְּנֵיכֶם 15 בְּרוּכִים אַתֶּם לְיְהֹוָה -- עֲשָׂה שָׁמִים
וְאָרֶץ 16 הַשָּׁמִים שָׁמִים לְיְהֹוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנֵי-
- ישׁמָח 29 יִלְבְּשׁוּ שׁוֹטְנִי כָּלָמָה וַיַּעֲטוּ כְּמַעְיל בְּשַׁתִּים
30 אָוֹדָה יְהֹוָה מָאֵד בְּפִי וּבְחַדְךָ רַבִּים אֲהַלְלָנוּ 31
כִּי-יַעֲמֵד לִימִין אֲבִינוּ -- לְהֹשִׁיעַ מִשְׁפְּטוֹ נְפָשָׁו
- 110** לְדוֹר מִזְמָרָה נָאֵם יְהֹוָה לְאַדְנִי -- שֵׁב לִימִינִי
עַד-אֲשֶׁת אִיבְּיךָ הַדָּם לְרִגְלִיךָ 2 מַטָּה-עַזְךָ -- יִשְׁלַח
יְהֹוָה מַצְיוֹן רַדָּה בְּקֶרֶב אִיבְּיךָ 3 עַמְךָ נְדַבֵּת בַּיּוֹם
חִילָּךְ בְּהַדְרִי-קְדָשׁ מְרַחֵם מַשְׁחָר לְךָ טָל יַלְדָחִיךָ
4 נְשָׁבָע יְהֹוָה וְלֹא יִנְהַם -- אַתָּה-כָּהֵן לְעוֹלָם עַל-
דְּבָרָתִי מַלְכִי-צָדָק 5 אַדְנִי עַל-יְמִינִךְ מַחְזִין בַּיּוֹם
אַפּוֹ מַלְכִים 6 יִדְיָן בְּגּוֹיִם מְלָא גּוֹיִתִים מַחְזִין רַאשֵׁל-
אָרֶץ רַבָּה 7 מִנְחָל בְּדַרְךָ יִשְׁתַּחַת עַל-כָּן יְרִים רַאשִׁים
111 הָלְלוּ-יְהֹוָה אָוֹדָה יְהֹוָה בְּכָל-לְבָב בְּסָוד יִשְׂרָאֵל
וְעַדָּה 2 גָּדְלִים מַעֲשֵׁי יְהֹוָה דָּרוּשִׁים לְכָל-חַפְצֵיכֶם
3 הַוּדָה פְּעָלוֹ וְצַדְקָתוֹ עַמְדָת לְעַד 4 זָכָר עֲשָׂה
לְנַפְלָאוֹתָיו חַנּוּן וּרְחָםָה יְהֹוָה 5 טָרֵף נָתַן לִירָאֵי
יִזְכֵּר לְעוֹלָם בְּרִיתָו 6 כָּחָמָעָשָׂיו הַגִּיד לְעַמוֹּ -- לְתַת
לְהַמְּחַלְתָּנוּ 7 מַעֲשֵׁי יְדֵיכָוּ אָמָת וּמִשְׁפָט נְאָמָנִים
כָּל-פְּקוּדָיו 8 סְמֻכִּים לְעַד לְעוֹלָם עֲשָׂוִים בְּאַמְתָה
וַיִּשְׁרֵר 9 פְּדוּתָה שָׁלָח לְעַמוֹּ -- צָוָה-לְעוֹלָם בְּרִיתָו
קְדוּשָׁנוּ וּנוֹרָא שְׁמוֹ 10 רַאשִׁית חַכְמָה יִרְאָתָה יְהֹוָה --
שָׁכֵל טָוב לְכָל-עֲשִׂים תַּהְלַתָּה עַמְדָת לְעַד
- 112** הָלְלוּ-יְהֹוָה אֲשֶׁר-אִישׁ יִרְאָא אֶת-יְהֹוָה בְּמִצְוֹתָיו
חַפֵּץ מָאֵד 2 גָּבוֹר בְּאָרֶץ יְהֹוָה זָרָעָ דָּוָר יִשְׂרָאֵל
יִבְרָךְ 3 הָוּן-וּעָשֵר בְּבַיִתָוּ וְצַדְקָתוֹ עַמְדָת לְעַד 4 טָבָּה-
וָרָחָב חַשְׁךָ אָוֹר לִישְׂרָאֵל חַנּוּן וּרְחָםָה וְצַדְקָךְ 5 טָבָּה-
אִישׁ חַנּוּן וּמְלָהָה יִכְלַלְלָ דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָט 6 כִּי-לְעוֹלָם
לְאִימָׁוֹת לִזְכָּר עוֹלָם יְהֹוָה צַדִּיק 7 מִשְׁמֹועָה רָעָה
לֹא יִרְאָא נְכוֹן לְבָוֹא בְּטָחָבָה 8 סְמוֹךְ לְבָוֹא לֹא
יִרְאָא עַד אֲשֶׁר-יִרְאָה בְּצָרְיוֹ 9 פָּזָר נָתַן לְאֲבִינוּנִים-
צַדְקָתוֹ עַמְדָת לְעַד קְרָנוֹ תְּרוּם בְּכָבְדָו 10 רְשָׁעָה
יִרְאָה וְכָעֵס -- שְׁנוּי יִחְרָק וּנְמָס תְּאוֹת רְשָׁעִים תָּאָבֵד

13 רחחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני 14 עזיז וומרת
 ייה ויהי-לי לישועה 15 קול רנה וישועה--באהלי
 צדיקים ימיין יהוה עשה חיל 16 ימיין יהוה רוממה
 ימיין יהוה עשה חיל 17 לא-אמות כי-אחיה ואספר
 מעשי יהה 18 יסרני יהה ולמאות לא נתני 19 פתחו-
 לוי שער-צדך אבא-בם אודיה יהה 20 זה-השער
 ליהוה צדיקים יבואו בו 21 אודיך כי ענירתי ותהי-
 לוי לישועה 22 אבן מסוס הבונים-- היהת לראש
 פנה 23 מות יהוה הייתה ואת דיא נפלאת בעינינו
 24 זה-היום עשה יהוה נגילה ונשמהה בו 25 אני
 יהוה הושעה נא אני יהוה הצליחה נא 26 ברוך
 הבא בשם יהוה ברכונכם מבית יהוה 27 אל יהוה--
 ויאר-לנו אסרו-חן בעבותים--עד קרנות המזבח 28
 אליך אתה ואודיך אליה ארומך 29 הוודו ליהוה כי-
 טוב כי לעולם חסדו

119 אשרי תמיימי-דרך-- ההלכים בתורת יהוה
 2 אשרי נצרי עדתו בכל-לב ידרשו-ו 3 אף לא-
 פעלו עליה בדרכו הלו 4 אתה ציוויה פרקייך--
 לשמר מادر 5 אחלי יכנו דרכיך-- לשמר חקיך 6
 או לא-אבוש-- בהביתי אל-כל-מצויך 7 אודיך
 בישר לבב-- בلمדי משפטיך צדקה 8 את-חקיך
 אשרם אל-חובבי עד-מادر 9 במא יזכה-גערא את-
 ארחו-- לשמר כדבריך 10 בכל-לבבי דרשתייך אל-
 החנני ממצויך 11 בלבבי צפנתי אמרתך-- למען
 לא אחתטא-לך 12 ברוך אתה יהוה-- למדני חקיך
 13 בשפטיך ספרתי-- כל משפטיך-פיק 14 בדרכך
 עדותיך ששתיך-- כעל כל-הון 15 בפקודיך אשיהה
 ואביתה ארתחותיך 16 בחקתויך אשתחשע לא אשכח
 דבריך 17 גמל על-עבדך אחיה ואשמרה דברך
 18 גל-עוני ואביתה-- נפלאות מתורתך 19 נר אני
 בארץ אל-חסתר ממיין מצויך 20 גרסה נפשי
 לחאה-- אל-משפטיך בכל-עת 21 גערת זדים
 אරוריהם-- השנים ממצויך 22 נל מעלי חרפה ובזו

אדם 17 לא המתים יהללו-יה ולא כל-ירדי רומה
 18 ואנחנו נברך יהה-- מעתה ועד-עולם ההללו-יה

116 אהבתוי כי-ישמע יהוה-- את-קול תחנוני
 2 כי-הטה אונו לי 3 אפפני חבלוי-

מות--ומצרי שאל מצאנו צרה וינוון מצא (Sheol)
 4 ובשם-יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נשפי 5
 חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחים 6 שמר פתחים
 יהוה דליך ולי יהושיע 7 שובי נפשי למנוחיכי כי-
 יהוה נמל עלי כי 8 כי חלצת נפשי ממות את-עינוי
 מן-דמעה את-רגלי מדרחי 9 אתה לך לפני יהוה--
 בארצות החיים 10 האמנתו כי אדרב אנו עינוי
 מادر 11 אני אמרתי בחפותי כל-האדם כוב 12 מה-
 אשיך ליהוה-- כל-תגמולו-ה עלי 13 כס-ישועות
 אשא ובשם יהוה אקרא 14 נדרי ליהוה אשלם ננדת-
 נא לכל-עמו 15 יקר בעינוי יהוה-- המותה לחסידיו
 16 אני יהוה כי-אני עבדך אני-עבדך בן-אמתק
 מתחת למוסרי 17 לך-אובח זבח תורה ובשם יהוה
 אקרא 18 נדרי ליהוה אשלם ננדת-נא לכל-עמו 19
 בחצרות בית יהוה-- בחוכמי ירושלים ההללו-יה

117 הלו את-יהוה כל-נוים שבחו-ו כל-האמים
 2 כי גבר עליינו חסדו-- ואמת-יהוה לעולם הלו-יה
 יה

118 הוודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו 2
 יאמר-נא ישראל כי לעולם חסדו 3 יאמרו-נא בית-
 אהרן כי לעולם חסדו 4 יאמרו-נא יראי יהוה כי
 לעולם חסדו 5 מן-המצר קראתי יהה עני במרחוב
 יהה 6 יהוה לי לא אירא מה-יעשה לי אדם 7 יהוה
 לי בעורי ואני אראה בשנאי 8 טוב ליחסות ביהוה--
 מבטה באדם 9 טוב ליחסות ביהוה-- מבטה
 בנדיבים 10 כל-נוים סבבוני בשם יהוה כי אמילים
 11 סבבוני גם-סבבוני בשם יהוה כי אמילים 12 סבבוני
 כדבורים-- דעתו כאש-קוצים בשם יהוה כי אמילים

לילך--אקסם להודות לך על משפטיך צדקה⁶³ חבר
 אני לכל--אשר יראוך ולשמרי פקודיך⁶⁴ חסוך
 יהוה מלאה הארץ חוקך למדני⁶⁵ טוב עשית עם-
 עבדך--יהוה דברך⁶⁶ טוב טעם ודרעת למدني
 כי במצוותך האמנתי⁶⁷ טרם אענה אני שנג ועתה
 אמרתך שמרתי⁶⁸ טוב-אתה ומטיב למدني חוקך
 טפלו עלי שקר זדים אני בכל-לב אצר פקודיך⁶⁹
 טפש כחלב לכם אני תורה שעשתי⁷⁰ טוב-
 לי כי-עניתי--למען אלמד חוקך⁷¹ טוב-לי תורה-
 פיך--מאלפי זהב וכוסף⁷² יידך עשוני וכוננו
 הבינוי ואלמדה מצותיך⁷³ יראיך יראני וישמו
 כי לדברך יחלתי⁷⁴ ידעתי יהוה כי-צדקה משפטיך
 ואמונה עניתני⁷⁵ יהי-נא חסרך לנחמני--אמרתך
 לעבדך⁷⁶ יבאני רחמייך ואחיה כי-תורתך שעשוי
 יבשו זדים כי-שקר עותוני אני אשיח בפקודיך⁷⁷
 ישבו לי יראיך וידעו (וידע) עדתיך⁷⁸ יהי-לב
 תמים בחוקיך--למען לא אבוש⁷⁹ כלתה לחשועתך
 נפשי לדברך יחלתי⁸⁰ כלו עני לאמרתך--לא אמר
 מתי תנחמני⁸¹ כי-הייתי לנא בקיוטר--חוקיך
 לא שכחתי⁸² כמה ימי-עבדך מתי העשה ברדרפי
 משפט⁸³ כרו-לי זדים שיחות--אשר לא כהורותך
 כל-מצותיך אמונה שקר רדפני עורני⁸⁴ כמעט
 כלוני בארץ ואני לא-זובתי פקידך⁸⁵ כחסך חיני
 ואשمرة עדות פיך⁸⁶ לעולם יהוה--דברך נצב
 בשמיים⁸⁷ לדרכך אמוןך כוננת ארץ ותעמד
 למשפטיך עמדו הימים כי הכל עבדיך⁸⁸ לולי
 תורהך שעשוי--או אבדתי עני⁸⁹ לעולם לא-
 אשכח פקידך כי בם חיתי⁹⁰ לך-אני הושעינו כי
 פקודיך דרשת⁹¹ לי קו רשותם לאבדני עדתיך
 אתבון⁹² לכל-חכלה ראיות קץ רחבה מצותיך
 מאד⁹³ מה-אהבתו תורהך כל-היום היא שיחתי
 מאיבי תחכמוני מצותיך כי לעולם היא-לי⁹⁴
 מכל-מלמדיו השכלתו כי עדותיך שיחה לי⁹⁵
 כי עדתיך נזרתי⁹⁶ גם ישבו שריהם כי נדברו--
 עבדך ישיה בחקיך⁹⁷ גם-עדתיך שעשי--אנש
 עצתי⁹⁸ דברך לעפר נשוי חיני דברך⁹⁹ דרכיך
 ספרתי ותעננו למدني חוקך¹⁰⁰ דרכך-פקודיך הבינוי
 ואשיהה בנפלאותיך¹⁰¹ דלהה נשוי מתונה קימני
 בדברך¹⁰² דרך-שקר הסר ממוני ותורתך חני
 דרך-אמונה בהחרתי משפטיך שיוטי¹⁰³ דברך
 בעדותיך יהוה אל-תבישני¹⁰⁴ דרך-מצותיך אדוין
 כי תרחב לב¹⁰⁵ הורני יהוה דרך חוקיך ואצRNA
 עקב¹⁰⁶ הבינוי ואצRNA תורהך ואשمرة בכל-לב
 הדרכני בנותיך מצותיך כי-בו חפצתי¹⁰⁷ הט-
 לבו אל-עדותיך ואל-בצע¹⁰⁸ העבר עני מראות
 שוא בדרכך חיני¹⁰⁹ הקם לעבדך אמרתך--אשר
 לראותך¹¹⁰ העבר חרפתיך אשר גירתי כי משפטיך
 טובים¹¹¹ הנה תאบทי לפקידך בצדקהך חיני¹¹²
 ויבאני חסרך יהוה תשועתך כאמרתך¹¹³ ואעננה
 חרפי דבר כי-בטחתי בדרכך¹¹⁴ ואל-הצל מפי
 דבר-אות עד-מאד כי למשפטיך יחלתי¹¹⁵ ואשمرة
 תורהך תמיד--לעולם ועד¹¹⁶ ואתחלכה ברחה
 כי פקידך דרשת¹¹⁷ ואדרבה בעדרתיך נגד מלכים
 ולא אבוש¹¹⁸ ואשתעשע במצוותיך אשר אהבתו
 ואשא-כפי--אל-מצותיך אשר אהבתו ואשיהה
 בחוקיך¹¹⁹ זכר-דבר לעבדך--על אשר יחלתי¹²⁰
 זאת נחמותי בעני כי אмарתך חיתי¹²¹ זדים הליצני
 עד-מאד מתורתך לא נתיתו¹²² זכרתי משפטיך
 מעולם יהוה ואתהם¹²³ ולעפה אחותני מדרשעים--
 זובי תורהך¹²⁴ זמירות היוי-לי חוקיך--בבית מגורי
 זכרתי בלילה שמק יהוה ואשمرة תורהך¹²⁵
 זאת היהת-לי כי פקידך נזרתי¹²⁶ חלקי יהוה
 אמרתיך--לשمر דבריך¹²⁷ חלתי פניק בכל-לב-
 חני¹²⁸ כאמרתך¹²⁹ חשבתי דרכיך ואשיבה רגלי אל-
 עדותיך¹³⁰ חשתי ולא התמהמהתי--לשمر מצותיך
 חבלי דשעים עורני תורהך לא שכחתי¹³¹ החזות-

עדתיך ואמונה מادر ¹³⁹ צמותני קנאתי כי-שבחו
 דבריך צרי ¹⁴⁰ צדקה אמרתך מادر ועבדך אהבה
 צער אני ונבזה פקידך לא שכחתי ¹⁴² צדקהך
 צדק לעולם ותורתך אמות ¹⁴³ צר-ומצוק מצאנו
 מצותיך שעשי ¹⁴⁴ צדק עדותיך לעולם הבינוי
 ואחיה ¹⁴⁵ קראתי בכל-לב עני יהוה חקיך אצראה
 קראתיך הושענני ואשمرة עדתיך ¹⁴⁷ קדמתי
 בנשף ואשועה לדבריך (לדברך) יחלתי ¹⁴⁸
 קרכמו עני אשמרות- לשיח באמרתך ¹⁴⁹ קולי
 שמעה כחסוך יהוה כמשפטך חני ¹⁵⁰ קרוב אתה יהוה וככל-
 זמה מתורתך רחקו ¹⁵¹ קרוב אתה יהוה וככל-
 מצותיך אמות ¹⁵² קדם ידעתך מעדתיך כי לעולם
 יסתהם ¹⁵³ ראה-عنيו וחלצני כי-תורתך לא שכחתי
 ריבבה ריבבי ונאלני לאמרתך חני ¹⁵⁵ רחוק
 מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו ¹⁵⁶ רחמייך
 רבים יהוה כמשפטך חני ¹⁵⁷ רבים רדפי וצרי
 מדותיך לא נטויי ¹⁵⁸ ראייתו בגדים ואתקוטטה-
 אשר אמרתך לא שמרו ¹⁵⁹ ראה כי-פקודיך
 אהבתוי יהוה כחסוך חני ¹⁶⁰ ראש-דברך אמות
 ולעולם כל-משפט צדך ¹⁶¹ שרדים רדפוני חنم
 ומדבריך (ומדברך) פחד לבני ¹⁶² שש אני על-
 אמרתך- כמוצא שלל רב ¹⁶³ שקר שנאתי ואעהבה
 תורהך אהבתוי ¹⁶⁴ שבע ביום הלוותיך- על-משפט
 צדך ¹⁶⁵ שלום רב לאהבי תורהך ואין-למו
 מכשול ¹⁶⁶ שברתי לישועתך יהוה וממצותיך עשית
 שמרה נפשי עדתיך ואהbm מادر ¹⁶⁸ שמרתוי
 פקודיך ועדתיך כי כל-דרכי נגדך ¹⁶⁹ תקרב
 רנתי לפניה אמרתך הצלני ¹⁷¹ תבונה שפתוי תהנתוי
 לפניה אמרתך הצלני ¹⁷¹ תבונה שפתוי תהלה
 כמשפט לאהבי שמק ¹³³ פעמץ הcken באמרתך ולא-
 תששלט-בי כל-און ¹³⁴ פדני מעשך אדם ואשمرة
 פקודיך ¹³⁵ פניך האר בעבדך ולמדני את-חקיך
 פלני-מים ירדו עניי- על לא-শמרו תורהך
 צדיק אתה יהוה ישר משפטיך ¹³⁸ צויתך

מזוקנים אחboneן כי פקודיך נוצרתי ¹⁰¹ מכל-ארח רע
 כלאיי גגלי- למען אשרם דברך ¹⁰² ממשפטיך
 לא-סרתי כי-אתה הורתני ¹⁰³ מה-גמלציו להכי
 אמרתך- מדבש לבי ¹⁰⁴ מפקודיך אחboneן על כן
 שנאתי כל-ארח שקר ¹⁰⁵ נר-לרגלי דברך ואור
 לנתייה ¹⁰⁶ נשבעתי ואקימה- לשמר משפטי
 צדך ¹⁰⁷געניתי עד-מאיד יהוה חני כדברך ¹⁰⁸
 נדבות פי רצה-נא יהוה וממשפטיך למדני ¹⁰⁹נפש
 בכפי חמיד ותורתך לא שכחתי ¹¹⁰ נתנו רשות
 פח לי ומפקודיך לא תעתיי ¹¹¹ נחלתי עדותיך
 לעולם כי-שwon לבני המה ¹¹² נתיתוי לבי לעשות
 חקיך- לעולם עקב ¹¹³ סעפים שנאתי ותורתך
 אהבתוי ¹¹⁴ סתרי ומגנני אתה לדברך יחלתי ¹¹⁵
 סורו-מנני מרעים ואצרא מוצאות אלהי ¹¹⁶ סמכני
 אמרתך ואחיה ואל-תבישני משבורי ¹¹⁷ סעדי
 ואשועה בחיקך תמיד ¹¹⁸ סלית כל-שונים
 מהקיך כי-שקר תרמיותם ¹¹⁹ שנים-השבת כל-
 רשי-ארץ لكن אהבתוי עדתיך ¹²⁰ סמר מפחדך
 בשרי וממשפטיך יראתי ¹²¹ עשותי משפט וצדך
 בל-תניחנו לעשקי ¹²² עברך לעברך לטוב אל-יעשקי
 זדים ¹²³ עני כלו לישועתך ולאמרתך צדך ¹²⁴
 עשה עם-עבדך כחסוך וחקיך למדני ¹²⁵ עברך-
 אני הבינוי ואדעה עדתיך ¹²⁶ עת לעשות ליהוה-
 הפרו תורהך ¹²⁷ על-כן אהבתוי מצותיך- מזוהב
 ומפו ¹²⁸ על-כן כל-פקודי כל-ישראל כל-ארח שקר
 שנאתי ¹²⁹ פלאות עדותיך על-כן נזרתם נפשי
 פתח דבריך יאיר מבין פתאים ¹³¹ פי-פערתי
 ואשאפה כי למצותיך יאบทוי ¹³² בנה-אל והנני-
 תששלט-בי כל-און ¹³⁴ פדני מעשך אדם ואשمرة
 פקודיך ¹³⁵ פניך האר בעבדך ולמדני את-חקיך
 פלני-מים ירדו עניי- על לא-শמרו תורהך
 צדיק אתה יהוה ישר משפטיך ¹³⁸ צויתך

¹⁷⁶ תחיה-נפשי ותהלך ומפטך יערני ¹⁷⁶ תעיתו-
אם-נא ישראל ² לולי יהוה שהיה לנו-- בקום
עלינו אדם ³ איז חיים בלענו-- בחרות אם בנו
איז הימים שטפנו-- נחללה עבר על-נפשנו ⁵ איז
 עבר על-נפשנו-- הימים הזידונים ⁶ ברוך יהוה--
שלא נתנו טرف לשניהם ⁷ נשנו-- צפור נמלטה
מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטו ⁸ עזנו
בשם יהוה-- עשה שמים הארץ

124 שיר המעלות הבטחים ביהוה-- כהר-ציוון
לא-ימוט ליעולם ישב ² ירושלם-- הרים סביב לה
יהוה סביב לעמו-- מעתה ועד-יעולם ³ כי לא ינוה
שבט הרשע-- על נורל הצדיקים למען לא-ישלו
צדיקים בעולתה ירידם ⁴ הייטה יהוה לוטבים
ולישראלים בלבותם ⁵ והמתים עקלקלותם-- يولיכם
יהוה את-פעלי האון שלום על-ישראל

125 שיר המעלות בשוב יהוה את-שכית ציון--
הינו כחלמים ² או ימלא שחוק פינו-- ולשוננו רנה
או יאמרו בניום-- הגדריל יהוה לעשות עם-אללה ³
הגדריל יהוה לעשות עמננו-- הינו שמחים ⁴ שובה
יהוה את-שבותנו (שבותנו)-- כאפיקים בנגב ⁵
הזרעים בדמעה-- ברנה יקצרו ⁶ חלוך ילך ובכה--
נשא משך-הזרע בא-יבא ברנה-- נשא אלמתיו

126 שיר המעלות בשוב יהוה את-שכית ציון--
הינו כחלמים ² או ימלא שחוק פינו-- ולשוננו רנה
או יאמרו בניום-- הגדריל יהוה לעשות עם-אללה ³
הגדריל יהוה לעשות עמננו-- הינו שמחים ⁴ שובה
יהוה את-שבותנו (שבותנו)-- כאפיקים בנגב ⁵
הזרעים בדמעה-- ברנה יקצרו ⁶ חלוך ילך ובכה--
נשא משך-הזרע בא-יבא ברנה-- נשא אלמתיו
אויבים בשער

127 שיר המעלות לשלהמה אם-יהוה לא-יבנה
בית-- שוא עמלו בונו בו אם-יהוה לא-ישראל-עיר
שוא שקר שומר ² שוא لكم משכימי קום מאחרי-
שבת-- אכלי לחם העצבים כן יtan לידido ³ שנה ³
הנה נחלה יהוה בניים שכפר הבטן ⁴ כחצים
ביד-גבור-- כן בני הנערומים ⁵ אשורי הגבר-- אשר
מלא את-אשרפו מהם לא-יבשו-- כי-ידברו את-
תהיילים

- כשהי אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי
120 שיר המעלות אל-יהוה בצרתה לי-- קראתי
ויעני ² יהוה-- הצללה נפשי משפט-שכר מלשון
רמיה ³ מה-יתן לך ומה-יסוף לך-- לשון רמיה ⁴
חצינן גבור שנונים עם נחל רתמים ⁵ אויה-לי- כי-
נרתוי משך שכני עם-אהלי קדר ⁶ רבת שכנה-לה
נפשי-- עם שונא שלום ⁷ אני-שלום וכי אדרבר המה
למלחמה

121 שיר למעלות אשא עני אל-ההרים-- מאין
יבא עזורי ² עזרו מעם יהוה-- עשה שמים וארכ ³
אל-יתן למוט רגליך אל-ינום שמרך ⁴ הנה לא-ינום
ולא ישן-- שומר ישראל ⁵ יהוה שומרך יהוה צלך
על-יד ימינך ⁶ יומם המשש לא-יככה וירח בלילה
יהוה ישמרך מכל-רע ישמאר את-נפשך ⁸ יהוה
ישמר-צatak ובוֹאך-- מעתה ועד-עולם

122 שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי--
- בית יהוה נלך ² עמדות היי רגליו-- בשעריך
ירושלם ³ ירושלם הבניה-- כעיר שחברה-לה
יהודים ⁴ שם עלו שבטים שבטי-יה-- עדות לישראל
להרות לשם יהוה ⁵ כי שמה ישבו כסאות למשפט
כסאות לבית דוד ⁶ שאלו שלום ירושלם ישליו
אהביך ⁷ יה-שלום בחילך שלוחה בארמנויות ⁸
למען אחוי ורעי-- אדרבה-נא שלום בך ⁹ למען
יהוה אלהינו-- אבקשה טוב לך

123 שיר המעלות אליך נשأتي את-עוני-- היшибו
בשמי ² הנה עני עבדים אל-יד אדוניהם--
עני שפהה אל-יד גברתיה כן עניינו אל-יהוה
אל-הינו-- עד שיחנו ³ חנו יהוה חנו כי-רב שבענו
בוי ⁴ רבת שבעה-לה נשנו הלען השאננים הבוי
לגיאונים (לגאי יונם)

נשתחווה לחרם רגלו⁸ קומה יהוה למנוחתך אתה
וארון עזך⁹ כהניך ילבשו-צדק וחסידיך ירנו¹⁰
בעבור דוד עבדך-- אל-תשב פניו משיחך¹¹ נשבע--
יהוה לדוד אמת-- לא-ישוב ממנה מפרי בטנק--
אשית לכסא-לך¹² אם-ישמרו בניך בריתך-- ועדתי

זו אלמדם נם-בניהם עד-עד-- ישבו לכסא-לך
כى-בחר יהוה בציון אוחה למושב לו¹⁴ זאת--

מנוחתי עד-עד פה-אשב כי אותיה¹⁵ צידה ברך
אברך אבוניה אשביע לחם¹⁶ וכהנניה אלביש ישע
וחסידיה רנן ירנו¹⁷ שם אצמיה קרון לדוד ערכתי
נור למשיחי¹⁸ אויביו אלביש בשת וועליו יציע נורו

133 שיר המעלות לדוד הנה מה-טוב ומה-נעימים-

- שבת אחיהם נם-יחד² כשמן הטוב על-הראש--
ירד על-הזקן זקן-אהרן שירד על-פי מדתו³
כטל-חרמון-- שירד על-הררי ציון כי שם צוה
יהוה את-הברכה-- חיים עד-העולם

134 שיר המעלות הנה ברכו את-יהוה כל-עברי
יהוה-- העמדים בבית-יהוה בלילות² שאו-ידכם
קדש וברכו את-יהוה³ יברך יהוה מצוין עשה
שמות וארץ

135 הלו-יה הלו-את-שם יהוה הלו-עברי
יהוה² שעמדים בבית יהוה-- בחזרות בית אל-הינו
הלו-יה כי-טוב יהוה זמרו לשם כי נעים⁴ כי-
יעקב בחר לו יה ישראל ל Sangalto⁵ כי אני ידעת
כי-גדול יהוה ואדניינו מכל-אללים⁶ כל אשר-חפץ
יהוה עשה בשמי ובארץ-- בימים וככל-תהומות⁷
מעלה נשאים מקצת הארץ ברקים למטר עשה
מושא-רוח מאוצרותיו⁸ שהכח בכווי מצרים--
מאדם עד-בכמה⁹ שלח אותה ומפתחים-- בתוככי
מצרים בפרעה ובכל-עברי¹⁰ שהכח גוים רבים
והרג מלכים עצומים¹¹ ולסיחון מלך האמרי ולעוג
מלך הבשן ולכל מלכות כנען¹² ונתן ארצם

אשרך כגן פריה-- בירכתך ביתך בניך כשתלי
זיתים-- סכיב לשלחןך⁴ הנה כי-כן יברך נבר--
ירא יהוה⁵ יברך יהוה מצוין וראה בטוב
ירושלם-- כל-ימי חייך⁶ וראה-בניים לבניך שלום
על-ישראל

129 שיר המעלות רבת צרドוני מנעוורי-- יאמר-
נא ישראל² רבת צרドוני מנעוורי נם לא-יכלו
לי³ על-גביו חרשו חרשם הארכו למענותם
(למענותם)⁴ יהוה צדיק קצץ עבות רשותם⁵
יבשו ויסנו אחרו-- כל-שנאי ציון⁶ יהיו כחציר
גנות-- שקדמתה שלף יבש⁷ שלא מלא כפו קוידר
וחצנו מעמר⁸ ולא אמרו העברים-- ברכת-יהוה
אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה

130 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה²
אדני שמעה בקול תהיינה אוניך קשבות-- לקהל
תחנוני³ אם-ענות תשמר-יה-- אדני מי יעמוד⁴ כי-
עמך הסליחה-- למען תורה⁵ קיוity יהוה קותה
נפשי ולדברו הוחלתי⁶ נפשי לא-אדני-- משמרים
לבקר שמרים לבקר⁷ יהל ישראל אל-יהוה כי-
עם-יהוה החסד והרבבה עמו פדות⁸ והוא יפה
את-ישראל-- מכל עונתי

131 שיר המעלות לדוד יהוה לא-גבה לבבי--
ולא-רמו עני ולא-הлечתי בנדות ובנפלוות ממי-
אם-לא שוותי ודורמתה-- נפשי כנמל עלי אמו
כנמל עלי נפשי³ יהל ישראל אל-יהוה-- מעתה
ועד-עולם

132 שיר המעלות זכור-יהוה לדוד-- את כל-
ענותו² אשר נשבע ליהוה נדר לאביך יעקב³
אם-אבא באهل ביתך אם-اعלה על-ערש יצועי⁴
אם אתן שנה לעני לעפפני תנומה⁵ עד-אמצא
מקום ליהוה משכנותה לאביך יעקב⁶ הנה-שמעונה
באפרטה מצאנו בשדי-יעדר⁷ נבואה למשכנותתו

137 על מהרות בבל--שם ישבנו גם-בכינו בוכרנו
 את-צyon² על-ערבים בתוכה--תלינו כנרותינו³ כי
 שם שאלנו שוביינו דברי-שיר--ותוללינו שמה
 שירו לנו משיר צyon⁴ איך--נסיר את-שיר-יהוה על
 ארמות נכר⁵ אם-אשכחך ירושלם--תשכח ימיינו⁶
 תדבק-לשוני לחci--אם-לא אוכרci אם-לא上升ה
 את-ירושלים--על ראש שמחתי⁷ זכר יהוה לבני
 אדום--את יום ירושלים האמורים ערו ערו--עד
 היסוד בה⁸ בת-בבל השודודה אשרי שישלם-לה--
 את-גמולך שנמלת לנו⁹ אשרי שיאהו ונפץ את-
 עלייך--אל-הסלע

138 לדוד אודך בכל-לב ננד אליהם אומרך²
 אשתחווה אל-היכל קדשך ואודה את-شمך--על-
 חסך ועל-אמתך כי-הנделת על-כל-شمך אמרתך
 3 ביום קראתי ותענני תרhabני בנפשי עז⁴ יודוך
 יהוה כל-מלך-ארץ כי שמעו אמר-פייך⁵ וישירו
 בדרכיו יהוה כי-גadol כבוד יהוה⁶ כי-רם יהוה
 ושפל יראה ונגה ממרחיק יידע⁷ אם-אלך בקרב
 צרה--תחני על אף איבי תשלה ידק ותוועני
 ימינך⁸ יהוה יגמר בעדי יהוה חסך לעולם מעשי
 ידיך אל-תרכ

139 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע
 2 אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק³
 ארחי ורבעי זרית וככל-דרך הסכנתה⁴ כי אין
 מלאה בלשוני הן יהוה ידעת כלה⁵ אחר וקדם
 צרתני ותשת עלי כפכה⁶ פלאיה (פלאה) דעת
 ממני נשגה לא-אוכל לה⁷ أنها אלך מרוחך ואני
 8 אם אסק שמים שם אתה ואצעה

שאלול הנך⁹ (Sheol h7585) אשה כנפי-shore אשכנה
 באחרית ים¹⁰ נ-שם יך הנחני ותאחוני ימינך¹¹
 ואמר אך-חשך יושפני וליליה אור בעדרני¹² נם-
 חשך לא-יחסיך מך וליליה כוים יאיר--כחשכה
 כאורה¹³ כי-אתה קנית כליתי תשכני בבטןامي

נחלת--נחלת לישראל עמו¹³ יהוה שマーク לעולם
 יהוה זכרך לדר-ודר¹⁴ כי-ידין יהוה עמו ועל-
 עבדיו יתנחים¹⁵ עצבי הגנים כסף זהב מעשה ידי
 אדם¹⁶ פה-להם ולא ידברו עיניהם להם ולא יראו
 17 אזנים להם ולא יאוזנו אף אין-יש-روح בפהם¹⁸
 כמושם יהיו עשייהם--כל אשר-בטח בהם¹⁹ בית
 ישראל ברכו את-יהוה בית אהרן ברכו את-יהוה
 בית הלו' ברכו את-יהוה יראי יהוה ברכו את-
 יהוה²¹ ברוך יהוה מצוין--שכן ירושלים הלהלה-יה
136 הודו ליהוה כי-טוב כי לעולם חסדו² הודו
 לאלהי האלים כי לעולם חסדו³ הודו לאדרני
 האדנים כי לעולם חסדו⁴ לעשה נפלאות גדלות
 לבדו כי לעולם חסדו⁵ לעשה השמים בתבונה כי
 לעולם חסדו⁶ לרקע הארץ על-המים כי לעולם
 חסדו⁷ לעשה אורים גדים כי לעולם חסדו⁸
 את-השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו⁹ את-
 הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו¹⁰
 למכה מצרים בבכורייהם כי לעולם חסדו¹¹
 ויוצא ישראל מותוכם כי לעולם חסדו¹² ביד חזקה
 ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו¹³ לנזר ים-סוף
 לנזרים כי לעולם חסדו¹⁴ והעביר ישראל בתוכו
 כי לעולם חסדו¹⁵ ונער פרעה וחילו בים-סוף כי
 לעולם חסדו¹⁶ למלך עמו במדבר כי לעולם
 חסדו¹⁷ למכה מלכים נדים כי לעולם חסדו¹⁸
 ויירג מלכים אדירים כי לעולם חסדו¹⁹ לסיחון
 מלך האמרי כי לעולם חסדו²⁰ ולעוג מלך הבשן
 כי לעולם חסדו²¹ וגונן ארצם לנחלת כי לעולם
 חסדו²² נחלת לישראל עבדו י

שבשפלו זכר לנו כי לעולם חסדו²⁴ ויפרנקנו
 מצידינו כי לעולם חסדו²⁵ נתן לחם לכל-בשר
 כי לעולם חסדו²⁶ הודו לאל השמים כי לעולם
 חסדו

14 אודך -- על כי נוראות נפליתיו נפלאים מעשייך
 ונפשי ידעת מaad 15 לא-נכחד עצמי ממרק אשר-
 וווכחני -- שמן ראש אל-ינו ראש כי-עוד ותפלתי
 עשויתי בסתר רקמתי תחתית הארץ 16 גלמי ראו
 עיןיך ועל-ספרך כלם יכתבו ימים י'
 אחד בהם 17 ולי--מה-יקרו רעיך אל מה עצמו
 ראשיהם 18 אספרם מחול' רבון הקיצתי ועודי
 עמרק 19 אם-תקטל אלה רשות ואנשי דמים סورو
 מניך 20 אשר יمرוך למזומה נשוא לשוא עיריך 21
 הלא-משנאיך יהוה אשנא ובתקומנייך אתקוטט 22
 תכליתו שנאה שנאותם לאויבים היו לי 23 חקרני
 אל ודע לבבי בחנני ודעת רפואי 24 וראה אם-דרך-
 עצב כי ונחני בדרך עולם

140 למנצח מזמור לדוד בחלצני יהוה מ אדם
 רע מאיש חמסים תנצראני 2 אשר חשבו רעות בלב
 כל-יום יגورو מלחמות 3 שננו לשונם כמו-נהש חמת
 [U]עצוב-תחת שפתיהם סלה 4 שמרני יהוה מידי
 רשע -- מאיש חמסים תנצראני אשר חשבו לדחות
 פעמי 5 טמנו נאים פח לי -- וחבלים פרשו רשת
 ליד-מעNEL מקשימים שתו-לי סלה 6 אמרתי ליהוה
 אליו אתה האזינה יהוה קול תחנוני 7 יהוה אדני עז
 ישועתי סכתה לראשי ביום נשך 8 אל-תתן יהוה
 מאויי רシュ זמנו אל-תקפ ירומו סלה 9 ראש מסבי-
 עמל שפזמו יכסומו (יכסומו) 10 ימיתו (ימתו)
 עליהם נחלים באש יפלם ב מה מרות בל-יקומו
 11 איש לשון בל-יכון בארץ איש-חמס רע -- יצודנו
 עני משפט אכינויים 12 אך צדיקים יודו לשחק ישבו
 ישראלים את-פניך

141 מזמור לדוד יהוה קראתיק חושה ל-
 האזינה קולי בקראי-ליך 2 תוכן חפלתי קטרת
 לפניך משאת כפי מנהת-ערב 3 שיתה יהוה שמרה
 לפי נצחה על-دل שפתוי 4 אל-חת-לב-ידי לדבר-
 רע להתעלל עלילות ברשע -- את-אישים פעלוי

סומך יהוה לכל-הנפלים וזוקף לכל-הכופפים ¹⁵
עuni-כל אליך ישברו אתה נותר-לهم את-אכלם
בעתו ¹⁶ פותח את-ידך ומשביע לכל-חו רצון ¹⁷
צדיק יהוה בכל-דריכיו וחסיד בכל-מעשיו ¹⁸
קרוב יהוה לכל-קראיו-- לכל אשר יקרהו באמת
רצון-יראיו יעשה ואת-שועתם ישמע ויושיעם
שומר יהוה את-כל-אהבו ואת כל-הרשעים
שמיד ²¹ תהלה יהוה ידבר-פי ויברך כל-בשר
שם קדשו-לעולם ועד

146 הָלְלוּ-יְהָה הָלְלֵי נֶפֶשׁ אֶת-יְהָה ² אֲהַלֵּלה
יְהָה בְּחִי אֹמְרָה לְאֱלֹהִי בְּעוֹדִי ³ אֶל-תְּבַטְּחוּ
בְּנִדְבִּים-- בְּכָן-אָדָם שָׁאֵן לוּ תְשֻׁוָּה ⁴ תְּצָא רָוחָו
יִשְׁבַּלְאָדָמוֹת בְּיוֹם הַחֹוא אָבְדוּ עַשְׂגָּתוֹ ⁵ אָשָׁרִי--
שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעָזְרוֹ שָׁבְרוּ עַל-יְהָה אֱלֹהֵינוּ ⁶ עָשָׂה
שְׁמִים וְאָרֶץ-- אֶת-הַיּוֹם וְאֶת-כָּל-אָשָׁר-בָּם הַשְׁמָר
אָמָת לְעוֹלָם ⁷ עָשָׂה מִשְׁפָּט לְעַשְׂקִים-- נָנַן לְחַם
לְרָעָבִים יְהָה מַתִּיר אֲסּוּרִים ⁸ יְהָה פְּקַח עֲוֹרִים--
יְהָה וּקְפַּח כְּפָפִים יְהָה אֶחָב צְדִיקִים ⁹ יְהָה שָׁמָר
אֶת-גְּרוּם-- יְתּוֹם וְאֶלְמָנָה יְעֹוד וְדַרְךָ רְשָׁעִים יְעֹות
יְמָלֵךְ יְהָה לְעוֹלָם-- אֱלֹהֵיךְ צִוְּן לְדָרְךָ
הָלְלוּ-יְהָה

147 הָלְלוּ-יְהָה כִּ-טוֹב וּמָרָה אֱלֹהֵינוּ-- כִּ-נְעִים
נוֹהָה תְּהַלָּה ² בְּוֹנָה יְרוֹשָׁלָם יְהָה נְדָחִי יִשְׂרָאֵל
יַכְּנֵס ³ חֶרְפָּא לְשָׁבוּרִי לְבָבָ וּמַחְבֵּשׁ לְעַצְבָּתָם ⁴ מוֹנָה
מִסְפָּר לְכֹכְבִּים לְכָלָם שְׁמוֹת יִקְרָא ⁵ גָּדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וּגְבוּרָתִיךְ יִנְדַּיו ⁶ הַדָּרְכָּה כְּבוֹד הַדָּרְךָ-- וְדָבָרִי
נוֹפְלָאָתִיךְ אֲשִׁיחָה ⁶ וּזְעֻזָּוּנוּנוּ רָאָתִיךְ יִאמְרוּנוּ גְּנוּלָותִיךְ
(וְגְדַלְתָּךְ) אֲסְפָּרָנה ⁷ זָכֵר רָב-טוֹבָךְ יִבְּיעַוּ זָכִיקָתְךָ
יַרְנָנוּ ⁸ תְּנוּן וּרְחָם יְהָה אָרְךָ אֲפִים וְגְדַל-חַסְדָּךְ
יְהָה כָּל-מַעֲשִׂיךְ וְחַסִּידִיךְ יִבְּרָכוּה ⁹ כְּבוֹד
יְהָה כָּל-מַעֲשִׂיךְ וְחַסִּידִיךְ יִבְּרָכוּה ¹⁰ כָּל-מַעֲשִׂיו ¹⁰ יְדוֹךְ
יְהָה כָּל-מַעֲשִׂיךְ וְחַסִּידִיךְ יִבְּרָכוּה ¹¹ כְּבוֹד
מַלְכָותִיךְ יִאָמְרוּנוּ גְּבוּרָתִיךְ יִדְבְּרוּ ¹² לְהַזְדִּיעַ לְבָנִי
הָאָדָם-- גְּבוּרָתִיךְ וְכְבוֹד הַדָּרְךָ מַלְכָותִיךְ ¹³ מַלְכָותִיךְ
מַלְכָותִיךְ כָּל-עַלְמִים וּמַמְשָׁלָתִיךְ כָּל-דָּרְךָ ¹⁴ דָּרְךָ

תְּהִילִים

מַצְרָה נֶפֶשׁ ¹² וּבְחַסְדָּךְ תְּצִמְחָת אַיִּבָּי וְהַאֲבָדָת כָּל-
צָרְרִי נֶפֶשׁ-- כִּי אַנְיַ עֲבָדָךְ

144 לְדוֹד בְּרוֹךְ יְהָה צָוָרִי-- הַמְלָמֵד יְדִי
לְקָרְבָּא אַצְבָּעָתוֹ לְמִלְחָמָה ² חָסְדִי וּמִצְוָה מִשְׁבָּנוּ
וּמִפְלָטִי-לִי מִגְּנָנוּ וּבָוּ חִסִּיתִי הַרוֹדֵד עַמִּי תְּחִתִּי ³
יְהָה-- מָה-אָדָם וְתַדְעָהוּ בֶּן-אָנוֹשׁ וְתַחֲשְׁבָהוּ ⁴ אָדָם
לְהַבְלָדָה יִמְיוֹ כַּל עֲוֹבֵר ⁵ יְהָה הַט-שְׁמִיךְ וְתַרְדֵּד
עַבְרִים וּוֹעֲשָׂנוּ ⁶ בְּרוֹךְ בָּרָק וְתַפְצִצָּם שְׁלָח חַצִּיךְ
וְתַהְמָם ⁷ שְׁלָח יְדִיךְ מִמְרָום פָּצְנִי וְחַצְלִינִי מִמְיָם
רְבִים מִיד בְּנֵי נֶכֶר ⁸ אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבָר-שְׁוֹא וַיְמִינָם
יְמִין שָׁקָר ⁹ אֲלֹהִים-- שִׁיר חְדָש אֲשִׁירָה לְךָ בְּנֶבֶל
עַשְׂרָא אֹזְמָרָה-לְךָ ¹⁰ הַנְּתוּן תְּשֻׁוָּה לְמִלְכִים הַפּוֹצָחָה
אֶת-דוֹד עַבְדוֹ-- מַחְרֵב דָּרָעָה ¹¹ פָּצְנִי וְחַצְלִינִי מִיד
בְּנֵי-נֶכֶר אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבָר-שְׁוֹא וַיְמִינָם יְמִין שָׁקָר ¹²
אֲשֶׁר בְּנֵינוֹ כְּנַטְעִים-- מְגַדְּלִים בְּנֻגְוִרִיהם בְּנַחֲתָנוּ
כְּזִוְתָּה-- מַחְטְבָּות תְּבִנָּה הַיְכָל ¹³ מְזֻוּנוֹ מְלָאִים--
מְפִיקִים מִזְוֹן אֶל-זָן צָאוּנוּ מְאַלְפּוֹת מְרַבּוֹת--
בְּחַזְוֹתִינוֹ ¹⁴ אַל-וּפִינוּ מְסֻבְּלִים אַיִן-פְּרַץ וְאַיִן
וַיָּצַאֵת וְאַיִן צָוָה בְּרַחְבָּתִינוֹ ¹⁵ אֲשֶׁרִי הָעָם שְׁכָכָה
לְאֲשֶׁרִי הָעָם שִׁיהָה אֱלֹהֵינוּ

145 תְּהַלָּה לְדוֹד אֲרוֹמָמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ
וְאַבְרָהָם שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד ² בְּכָל-יּוֹם אַבְרָהָם
וְאֲהַלָּה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד ³ גָּדוֹל יְהָה וְמַהְלָל
מָאֵד וְלַגְדָּלָתוֹ אֵין חִקָּר ⁴ דָּרָור לְדָרְךָ יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךְ
וּגְבוּרָתִיךְ יִנְדַּיו ⁵ הַדָּרְכָּה כְּבוֹד הַדָּרְךָ-- וְדָבָרִי
נוֹפְלָאָתִיךְ אֲשִׁיחָה ⁶ וּזְעֻזָּוּנוּנוּ רָאָתִיךְ יִאמְרוּנוּ גְּנוּלָותִיךְ
(וְגְדַלְתָּךְ) אֲסְפָּרָנה ⁷ זָכֵר רָב-טוֹבָךְ יִבְּיעַוּ זָכִיקָתְךָ
יַרְנָנוּ ⁸ תְּנוּן וּרְחָמָה אָרְךָ אֲפִים וְגְדַל-חַסְדָּךְ
יְהָה כָּל-מַעֲשִׂיךְ וְחַסִּידִיךְ יִבְּרָכוּה ⁹ כְּבוֹד
יְהָה כָּל-מַעֲשִׂיךְ וְחַסִּידִיךְ יִבְּרָכוּה ¹⁰ כָּל-מַעֲשִׂיו ¹⁰ יְדוֹךְ
יְהָה כָּל-מַעֲשִׂיךְ וְחַסִּידִיךְ יִבְּרָכוּה ¹¹ כְּבוֹד
מַלְכָותִיךְ יִאָמְרוּנוּ גְּבוּרָתִיךְ יִדְבְּרוּ ¹² לְהַזְדִּיעַ לְבָנִי
הָאָדָם-- גְּבוּרָתִיךְ וְכְבוֹד הַדָּרְךָ מַלְכָותִיךְ ¹³ מַלְכָותִיךְ
מַלְכָותִיךְ כָּל-עַלְמִים וּמַמְשָׁלָתִיךְ כָּל-דָּרְךָ ¹⁴ דָּרְךָ

ברך בניך בקרברך ¹⁴ השם-גובלך שלום חלב
חטאים ישבייעך ¹⁵ השלחה אמרתו ארץ עד- מהרה
ירוץ דברו ¹⁶ הדנתן שלג צמרא כפור כאפר יפזר
¹⁷ משיליך קרחו כפתים לפני קרתחו מי עמד ¹⁸
ישלח דברו וימסם ישב רוחו זילו-מים ¹⁹ מגיד
דברו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל ²⁰ לא עשה
כן לכל-גויי... ומשפטים בל-ידעום הלו-יה

148 הלו-יה הלו-את-יהוה מנ-השמות הלו-הו
במרומים ² הלו-הו כל-מלאכיו הלו-הו כל-צבאו
³ הלו-הו שם וירח הלו-הו כל-כוכבי אור ⁴
הלו-הו שמי השמות והמים אשר מעל השמות ⁵
יהללו את-שם יהוה כי הוא צוה ונבראו ⁶ ויעמידם
עד לעולם חק-נתן ולא עברו ⁷ הלו-את-יהוה
מן-הארץ -- גנים וככל-תהמות ⁸ אש וברד שלג
וקיטור רוח סערה עשה דברו ⁹ ההרים וככל-
גבאות עץ פרי וככל-ארזים ¹⁰ החיה וככל-בכמה
רמש וצפור כנף ¹¹ מלכי-ארץ וככל-לאמים שרים
וככל-שפט ארי ¹² בחורים ונם-בתולות זקנים עם-
נעירים ¹³ יהללו את-שם יהוה -- כי-נסגב שמנו לבדו
הודו על-ארץ ושמים ¹⁴ וירם קרן לעמו תהלה
כל-חסידייו... לבני ישראל עם קרבו הלו-יה

149 הלו-יה שירו ליהוה שיר חדש תחלתו
בקהל חסידים ² ישמה ישראל בעשו בני-ציון גnilo
במלכים ³ יהללו שמנו במחול בתף וכנור יזמור-לו
⁴ כי-רוצה יהוה בעמו יפאר ענויים בשעה ⁵ יעללו
חסידים בכבוד ירנו על-משכבותם ⁶ רוממות
אל בוגדים וחרב פיפויות בידם ⁷ לעשות נקמה
בנויים תוכחות בלאמים ⁸ לאסר מלכיהם בזקים
ונכבדיהם בככלי ברזל ⁹ לעשות בהם משפט
כתוב -- הדר הוא לכל-חסידייו הלו-יה

150 הלו-יה הלו-אל בקדשו הלו-הו ברקיע
עו ² הלו-הו בגבורתו הלו-הו כרב גדלו ³

חרב ואמלטה רק אני לברدي להניד לך ¹⁸ עד זה
מדובר וזה בא ויאמר פnick ובנותיך אכלים ושתים
יין בבית אחיהם הבכור ¹⁹ והנה רוח נדוללה באה
מעבר המדבר ויגע בארכע פנות הבית ויפל על
הנערים ימתו ואמלטה רק אני לברדי להניד לך
²⁰ ויקם איוב ויקרע את מעלו וינו את ראשו ויפל
ארצח ווישתחו ²¹ ויאמר ערם יצץ מבטן אמי וערם
אשוב שם--יהוה נתן ויודה לך יהי שם יהוה
מברך ²² בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפללה
לאלהים

2 ויהי היום-ויבאו בני האלים להתייצב על יהוה
ויבאו נם השטן בתכם להתייצב על יהוה ² ויאמר
יהוה אל השטן اي מזה תא ויען השטן את יהוה
ויאמר משפט בארץ ומהתהלך בה ³ ויאמר יהוה
אל השטן השמות לך אל עבדך איוב--כי אין כמדו
באرض איש תם וישראל אליהם וסר מרע ועדנו
מחזוק בתמתו ותסיתני בו לבלו חنم ⁴ ויען השטן
את יהוה ויאמר עור בעד עור וכאל אשר לא-יתן
بعد נפשו ⁵ אולם שלח נא ידק ונע אל עצמו ואל
בשרו--אם לא אל פnick יברך ⁶ ויאמר יהוה אל
השטן הנה בידך אך את נפשו שמר ⁷ ויצא השטן
מאח פני יהוה וירק את איוב בשחין רע מכף רגלו
עד (ועד) קדרקו ⁸ ויקח לו חרש להתרדר בו והוא
ישב בתוך האפר ⁹ וותאמר לו אשתו עדר מהזיק
בתמתק ברך אליהם וממת ¹⁰ ויאמר אליה דבר
אחד הנבלות תדברי--גם את הטוב נקבל מата
האלים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא
איוב בשפטיו ¹¹ ווישמעו שלשת רעי איוב את כל
הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפוי
התימני ובלבד השוחוי וצופר העממי ווועדי יהדו
לבוא לנוד לו ולנחמו ¹² ווישאו את ענייהם מרחוק
ולא היכירוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו
ויזרקו עפר על ראשם השמיימה ¹³ וישבו אותו

1 איש היה בארץ עז איוב שמו והוא האיש ההוא
תם ווישר וירא אלהים-וסדר מרע ² ווילדו לו שבעה
בני ושלוש בנות ³ ויהי מקנהו שבעת אלף צאן
ושלשת אלף גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש
מאות אהוניות ועבדה הרבה מادر ויהו האיש ההוא
נדול מכל בני קדם ⁴ ויהלכו בניו ועשו משתה בית
איש יומו ושלחו וקראו לששת אחיתיהם לאכל
ולשותות עמם ⁵ ויהיו כי הקיפוימי המשתה וישלח
איוב ויקרשם והשככים בבקר והעלה עלות מספר
כלם--כי אמר איוב أولי חטא בני וברכו אלהים
בלבכם ככה יעשה איוב כל הימים ⁶ ויהי היום-
ויבאו בני האלים להתייצב על יהוה ויבאו נם
השטן בתוכם ⁷ ויאמר יהוה אל השטן מאיין תא
ויען השטן את יהוה ויאמר משפט בארץ ומהתהלך
בה ⁸ ויאמר יהוה אל השטן השמות לך על עבדך
איוב כי אין כמדו בארץ איש תם וישראל אליהם
וסדר מרע ⁹ ויען השטן את יהוה ויאמר החנים ירא
איוב אליהם ¹⁰ הלא את (אתה) שכת בעדו ובعد
ביחו ובعد כל אשר לו--מסביב מעשה ידיו ברכת
ומקנהו פרץ בארץ ¹¹ וואולם שלח נא ידק ונע
בכל אשר לו--אם לא על פnick יברך ¹² ויאמר
יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך--ך אליו
אל תשליך ידק ויצא השטן מעם פני יהוה ¹³ ויהי
הבכור ¹⁴ ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר הי
חרשות והאתנות רעות על ידיהם ¹⁵ ותפל שבא
ותקחם ואת הנערים הכו לפি חרב ואמלטה רק אני
לברדי להניד לך ¹⁶ עוד זה מדבר וזה בא ויאמר
ash אליהם נפלת מני השמים ותבער בצאן ובנערדים
ותאכלם ואמלטה רק אני לברדי להניד לך ¹⁷ עוד
זה מדבר וזה בא ויאמר כshedim שמו שלשה הראשים
ויפשטו על הנמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפि

אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁷ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁸ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ¹⁹ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²⁰ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²¹ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²² וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²³ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²⁴ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²⁵ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד ²⁶ וישבו
אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר
אליו דבר--כי ראו כי גדל הכאב מאד

4 ויען אליפיו התימני ויאמר ² הנסה דבר אליך
תחלאה ועוצר במלין מי יוכל ³ הנה יסרת רבבים
בירודים רפואת תחזק ⁴ כושל יקימון מלך וברכים
ברעות האמץ ⁵ כי עתה תבוא אלקיך ותלא תגע
עדיך ותבהל ⁶ הלא יראתך כסלהך תקוטך ותם
דררכיך ⁷ זכר-נא-מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים
נכחדו ⁸ כאשר ראייתי חרשיו און וזרע עמל יקצרדו
מנשחת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו ¹⁰ שאגה
ארהיה ו��ול שחול ושמי כפרירים נתעו ¹¹ ליש אבד
UMBIL-טרף ובני לביא יתפרדו ¹² ואלי דבר ינגב
ותתקח אוני שמי מנהו ¹³ בשעפים מהזינות לילה
בנגפל תרדמה על-אנשים ¹⁴ פחד קרاني ורעדה

הארץ ²⁶ טובא בכלח אליו-קבר כעלוות נדיש בעתו
 הנה-זאת חקרנוה כן-היא שמענה אתה דע-לך
6 ויען איוב ויאמר ² לו--שקל יشكل כעשיו והתיו
 (זהות) במאנים ישוא-יחד ³ כי-עתה--מחול ימים
 יכבד על-בן דבריו לעו ⁴ כי חצי שדי עמדין--
 אשר חמתם שתה רוחוי בעות אלוה יערכוני ⁵
 הינח-פרא עלי-דשא אם יגעה-שור על-בלילו ⁶
 הייכל תפל מבלי-מלח אם-יש-טעם בריר חלומות
 7 מגנה לנגע נפשי המה כדי לחתמי ⁸ מי-יתן טובא
 שאלתי ותקוטתי יתן אלה ⁹ ויאל אלה יידכני
 ותיר ידו ויבצעני ¹⁰ ותהי-עוד נהמתה-- ואסלדה
 בחילה לא-יחמול כי-לא כחרתאי אמר קדוש ¹¹
 מה-כחוי כי-אייחל ומה-קצוי כי-אריך נפשי ¹² אם-
 כח אבניים כחי אם-בשרוי נחוש ¹³ האם אין עזרתי
 בי ותשיה נדחה ממוני ¹⁴ למס מרעהו חסר ויראת
 שדי יעוזוב ¹⁵ אחיכי בנדו כמו-נהל כאפיק נחלים
 יעברו ¹⁶ הקדרים מני-קרח עליימו ותעלם-שלג ¹⁷
 בעת יורבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם ¹⁸ ילפטו
 ארחות דרכם יعلו בתהו ויאבדו ¹⁹ הביטו ארחות
 תמא הליכת שבא קו-למו ²⁰ בשו כי-בטה באו
 עדיה ויחפרו ²¹ כי-עתה היהת לא תראו חתת
 ותיראו ²² הכה- אמרתוי הבו לי ומיכחכם שחדו בעדי
 23 ומילטוני מיד- צר ומיד ערייצים תפדוני ²⁴ הורוני
 ואני אחרייש ומה-שניתי הבינו לי ²⁵ מה-نمראציו
 אמר-ישראל ומה-יוכיה הוכחה מכם ²⁶ הלהוכח מלים
 תחשבו ולודוח אמרנו נשא ²⁷ אף-על-יתום תפילו
 ותכרו על-רייעכם ²⁸ ועתה הויאל פנו-בי ועל-
 פניכם אם-אכזב ²⁹ שובו-נא אל-תהי עליה ושבבי
 (ושבו) עוד צדק-יבה ³⁰ הייש-בלשוני עליה אם-
 וכי לא-יבין הווות

7 הלא-צבא לאנוש על- (על-). ארץ וכימי שכיר
 ימיו ² כעבד ישאף-צאל וכ捨יר יקוה פועלו ³ כן
 הנקלחתי לי ירחוי-ושא וליילות עמל מנוי-לי ⁴ אם-

ורב עצמותי הפחד ¹⁵ ורוח על-פני יהלף תסمر
 שערתת בשדי ¹⁶ יעמוד ולא אכיר מראהו-- תמונה
 לנגד עיני דממה וקול אשמע ¹⁷ האנוש מלאוה
 יצדק אם מעשהו יטהר-גבר ¹⁸ הן בעבדיו לא
 יאמין ובמלאכיו ישים תהלה ¹⁹ אף שכנו בת-חמר-
 אשר-בעפר יסודם ידכאות לפניו-עש ²⁰ מבקר
 לערב יכחו מבלי מושם לנצח יאבדו ²¹ הלא-נסע
 יתרם בס ימותו ולא בחכמה

5 קרא-נא הייש עונך ואל-מי מקדשים חופה ² כי-
 לאיל יהרג-כעש ופתחת תמיות קגאה ³ אני-ראייתי
 אויל משריש ואקוב נוהו פתאם ⁴ ירחקו בניו מישע
 וידכאו בשער ואין מציל ⁵ אשר קצירו רעב יאלל-
 ואל-מצנים יקחחו ושאף צמים חילם ⁶ כי לא-
 יצא מעפר און ומאדמה לא-יצמח עמל ⁷ כי-אדם
 לעמל يولד ובני-רשף יגביהו עוף ⁸ אללם--אני
 אדרש אל-אל ואל-אל-אלדים אשם דברתי ⁹ עשה
 גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר ¹⁰ הנתן
 מטר על-פני-ארץ ושלח מים על-פני חוצות ¹¹
 לשום שפליים למרים וקדרים שנבו ישע ¹² מפר
 מחשבות ערומים ולא-תעשה ידיהם תשיה ¹³
 לכדר חכמים בערמים ועצצת נפתלים נמהרה ¹⁴
 יומם יפנסו-חישך וכלייה ימשו בצדדים ¹⁵ ויישע
 מהרב מפיהם ומיד חזק אביוון ¹⁶ ותהי לדל תקווה
 ועלתה קפיצה פיה ¹⁷ הנה אשר אנו וcohנו אלה
 ומוסר שדי אל-תמאס ¹⁸ כי הוא יכאי ויתחש
 ימחץ וידיו תרפינה ¹⁹ בשש צורות יצילך ובשבע
 לא-יגנע בך רע ²⁰ ברעב פרך ממות ובמלחמה
 מידי חרב ²¹ בשוט לשון תחבא ולא-תירא משר
 כי יבוא ²² לשד ולכפן תשחק ומהיות הארץ אל-
 תירא ²³ כי עם-אبني השדה בריתך וחיתת השדה
 השלמה-לך ²⁴ וידעת כי-שלום אהליך ופקחת נוך
 ולא תחתא ²⁵ וידעת כי-רב זרעך וצאניך כעשב

שכבותי... ואמרתי מתי אקים ומדרך-ערב ושבעתי נדרדים עדי-נשף ⁵ לבש בשורי רמה וניש (גנוש) יחוּה ¹⁸ אם-יבלענו ממקמו וכחש בו לא ראייה ¹⁹ הָן-הוּא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו ²⁰ הָן-אל לא ימאס-חטם ולא-יחזוק ביד-מרעים ²¹ עד-ימלה שחוק פיך ושפטיך תרואה ²² שנאיך ילבשו-בשת ואهل רשיים איננו

9 ויען איוב ויאמר ² אמן ידעת כי-כן ומה-rechtak anoush um-al ³ אם-יחפץ לריב עמו- לא-יענו אחת מנין-אלף ⁴ חכם לבב ואמיין כה- מי-הקשה אליו וישלם ⁵ המעתיק הרים ולא ידעו- אשר הפכם באפו ⁶ המורני ארץ מקומה ועמודיה יתפלצון ⁷ האמר לחרס ולא יזרח ובعد כוכבים יחתם ⁸ נתה שמים לבדו ודורך על-במתי ים ⁹ עשה-עש כסיל וכימה וחדרי תמן ¹⁰ עשה גדלות עד-אין חקר ונפלאות עד- אין מספר ¹¹ הָן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא-אבין לו ¹² הָן יחתף מי ישיבנו מי-יאמר אליו מה-תעשה ¹³ אלוה לא-ישיב אףו תחתו שתחזו עוזרי רהב ¹⁴ אף כי-אנכי אענו אבחורה דברי עמו ¹⁵ אשר אם-צדקתי לא אענה למפשטי אתהן ¹⁶ אם-קרأتي ויענני -- לא-אמין כי-יאזין קולי ¹⁷ אשר-בשערה ישופני והרבה פצעי חنم ¹⁸ לא-יתנני השב רוחיו כי ישבעני ממרומים ¹⁹ אם-לכך אמיין הנה ואם-למושפט מי יועידני ²⁰ אם- אצדק פי ירשענני הם-אני ויעקשני ²¹ חם-אני לא-אדע נפשי אמאס חי ²² אחת היא על-כן אמרתי- הם ורשע הוא מכלה ²³ אם-שות ימיה פתחם- למסת נקדים יلغע ²⁴ ארץ נתנה ביד-רשע-- פנו- שפטיה יcosa אם-לא אפוא מי-הוא ²⁵ ומי קלו מני-רץ ברחו לא-ראו טוביה ²⁶ חלפו עם-אגיות אבה כנסר יטוש עלי-אכל ²⁷ אם-אמריו אשכח שיחי אעזבה פנו ואבליגה ²⁸ יגרתי כל-עצבי ידעתוי כי-לא תנקי ²⁹ אני ארשע למה-זה הבעל איגע ³⁰ אם-התרכצתי במו- (במי-) שלג והזוכותי

ננתו ינקטו תצא ¹⁷ על-גֶל שרשיו יסכו בית אכנים עפר עורי רגע וימאס ⁶ ימי קלו מני-ארג ויכלו באפס תקווה ⁷ זכר כי-روح חי לא-חשוף עני לראות טוב ⁸ לא-תשורני עין ראי ענייך כי ואנני ⁹ כליה ענן וילך כן יורד שאול לא יעה (Sheol) ¹⁰ לא-ישוב עוד לבתו ולא-יבירנו עוד ממקומו ¹¹ נ-אני לא אחשך-פי אדרבה בצר רוחיו אשיהה במר נפשי ¹² חיים-אני אם-תנוון כי-תשים עלי משמר ¹³ כי-אמרתי התהמנני ערשי ישא בשיחו משכבי ¹⁴ וחתני בחלומות ומחזונות תבעתני ¹⁵ ותבחר מתנק נפשי מות מעצמותי ¹⁶ מסתי לא-עלםacha ¹⁷ מה-אנוש כי-תנדלנו וכי- herald menyi ci-habbel mi ¹⁸ תשית אלו לברך ¹⁹ ותפקדו לברקים לרוגעים תבחןנו ²⁰ כמה לא-תשעה ממני לא-תרפני עד- בלע רקי ²¹ חטאתי מה אפعل לך -- נזר האדם למה שמחני למפנה לך ואהייה עלי למשא ²² ומה לא-תשא פשעי -- ותעביר את-עוני כי-עתה לעפר אשכוב ושהחרתני ואני

8 ויען בלביד השוחה ויאמר ² עד-אן תמלל- אלה רוח כביר אמר-פי ³ הָל יOUTH משפט ואם-שרדי יOUTH-צדק ⁴ אם-בניך חטא-לו וישראל ביד-פשעם אם-אתה תשחר אל-אל ואל-שרדי התהנן ⁶ אם-זך וישראל אתה עיר עליך ושלום נות צדקך ⁷ והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישנה מאד ⁸ כי- שאל-נא לדוד רישון וכונן לחקר אבותם ⁹ כי-תمول אנחנו ולנאנד כי צל ימינו עלי-ארץ ¹⁰ הלא-הם יורוך יאמרו לך ומלבם יוצאו מלים ¹¹ הונאה- נמא בלא ביצה ישנה-אחו בלי-מים ¹² עדנו באבו לא יקטר ולפניכם כל-חציר ייבש ¹³ כן-ארחות כל- שכח אל ותקות חנפ תאבד ¹⁴ אשר-יקוט כסלו ובית עכביש מבתו ¹⁵ יישען על-ביתו ולא יעד יחזק בו ולא יקום ¹⁶ רטב הוא לפני-שמש ועל

כ-כפלים לחשיה ורעד -- כי יש לה אלה מעונך
 7 חחקך אלה תמצא אם עד-תכלית שדי תמצא
 8 גבוי שמי מלה-תפעל עמקה משאול מה-תדע
 9 ארכה הארץ מדה ורחהה מניהם (Sheol h7585)
 10 אם-יחלף ויסגור ויקחיל ומוי ישיבנו כי-הוא
 ירע מות-שוא וירא-און ולא יתבונן ואיש נבוכ
 ילכבר ועיר פרא אדם يولד 13 אם-אתה היכנות
 לך ופרש אליו כי- 14 אם-און בידך הרוחיקו
 ואל-תשכו באלהליך עולה 15 כי-או חזא פניך ממו
 והיות מצק ולא תירא 16 כי-אתה عمل תשכח כמים
 עברו תוצר 17 ומזהרים יקום חלד העפה כבקר
 תהיה 18 ובתחת כי-יש תקופה וחפרת לבטה תשכב
 ורבעצת ואין מהריד וחלו פניך רבים 20 וענין
 רשיים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפה-
 נפש

12 ויען איוב ואמר 2 אמן כי אתם-עם ועםכם
 המות היכמה 3 נם-לי לבב כמוכם--לא-נפל אני
 מכם ואת-מי אין כמו אלה 4 שהק לרעהו אהיה--
 קרא אלה ויענהו שחוק צדיק תמים 5 לפיד בו
 לעשנות שאנן-- נכוון למועד רגל 6 ישליו אהלים
 לשדרים ובתחות למרגני אל-- לאשר הביא אלה
 בידו 7 ואולם--שאל-נא בהמות ותרך ועופ השמיים
 יונד-לך 8 או שיח לארץ ותרך ויספרו לך דמי הים
 9 מי לא-ידע בכל-אללה כי יד-יהוה עשתה זאת 10
 אשר בידו נפש כל-חי ורוח כל-בשר איש בלה-
 און מלין תבחן וחך אכל יטעם-לו 12 ביששים
 חכמה וארכ' ימים תבונה 13 עמו חכמה ונברה לו
 עצה ותבונה 14 הן יהודוס ולא יבנה יסגר על-איש
 ולא יפתח 15 הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו
 ארץ 16 עמו עז וחשיה לו שנג ונשנה 17 מוליך
 יוועצים שלול ושפטים יהולל 18 מוסר מלכים
 פתח ויאסר אור במתניתם 19 מוליך כהנים שלול
 ואתנים יסלב 20 מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים

ביבר כפי 31 או בשחת תטבלני ותעבוני שלמותי 32
 כי-לא-איש כמוני עננו נבוא יהדו במשפט 33 לא
 יש-
 שבטו ואמתו אל-תבעתי 35 אדרבה ולא איראנ
 כי לא-כן אני עמד

10 נקתה נשוי בחיה אعزזה עלי שיחי אדרבה
 במר נשוי 2 אמר אל-אלוה אל-תרשענוי הודי עני
 על מה-תיריבני 3 חטוב לך כי תעסק--כי-תמאס
 גיע כפיק וועל-עצת רשותם הופעת 4 העניبشر
 לך אם-כראות אגוש תראה 5 היכימי אגוש ימיך
 אם-שוויך כי-מי גבר 6 כי-תבקש לעוני ולהטהוט
 תדרוש 7 על-דעך כי-לא ארשע ואין מידך מציל
 8 ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלענוי 9 זכר-נא
 כי-כחמר עשיוני ואל-עperf תשיבני 10 הלא כhalb
 תתיינו וכנבנה תקפיiani 11 עור ובשר תלבייני
 ובצמאות נגידים תשכני 12 חיים וחסד עשית
 עמודי ופקדרך שמרה רוחי 13 ואלה צפנת לבבך
 ידעת כי-זאת עמק 14 אם-חטאתי ושמרתו ומעוני
 לא תנקי 15 אם רשותי אלוי לוי-- וצדktiy לא-
 אשא ראש שבע קלון וראה עניי 16 ויגאה כshall
 תצדוני ותשב התפלא-בי 17 תחדר שעיך גנדי
 ותרב בעשך עמודי חליפות וצבא עמי 18 ולמה
 מריחם הצאהני אונע עין לא-תדראני 19 כאשר לא-
 הייתה איה מבטן לקבר אובל 20 הלא-מעט ימי
 יהדל (וחדר) ישית (ושית) ממוני ואבלינה מעט 21
 בטרם אלק ולא אשוב-- אל-ארץ חשק וצלמות 22
 ארץ עפחה כמו אפל--צלמות ולא סדרים ותפער
 כמו-אפל

11 ויען צperf הנעמתו ויאמר 2 הרב דבריהם
 לא יענה ואם-איש שפטים יצדק 3 בדין מותים
 יחרישו ותלעג ואין מقلם 4 ותאמר לך לך
 ובר היהי בעניך 5 ואולם--מי יתן אלה דבר
 ויפתח שפטיו עמק 6 יונד-לך תעלמות חכמה--

יקח 21 שופך בו על-גדרים ומזוזה אפיקים רפה
22 מוגלה עמקות מנוי-חישך ויצא לאור צלמות
23 משניא לנוס ויאבדם שטח לנוים וינחם 24 מסיר-
לב-ראשי עם-הארץ ויתעם בחתה לא-דרך 25
ימשו-חישך ולא-אור ויתעם שכור

זה פקחת עינך ואתוי תביה במשפט עמוק 4 מי-יתן
טהור מטמא-- לא אחד 5 אם חרוצים ימו-מספר-
חדשיו אתך חקו עשית ולא עבר 6 שעה מעליו
ויחדל-- עד-ירצחה כשכיר יומו 7 כי יש לעז תקוה
אם-יכרתת ועוד יהליף ווינקתו לא תחדל 8 אם-זיקון
באرض שרשיו ובעפר ימות גזו 9 מריח מים יפרח
ועשה קצר כמו-נטען 10 ונבר ימות ויחלש וגנווע
אדם ואינו 11 אזלו-מים מנויים נהר יחרב ויבש 12
ואיש שכוב ולא-יקום עד-בלתי שמיים לא-יקיצו ולא-
13 מי-יתן בשאלת הצפוני-- הסתרני

עד-שוב אפק תשיות לי חק ותוצרני 14 (Sheol h7585)
אם-ימות נבר היחיה כל-ימי צבאי איחל-- עד-בואי
חליפתי 15 תקרא ואנכי עאנך למשעה יידיך תכסף
16 כי-עתה צעדוי תספור לא-תשמר על-חטאתי 17
חתם בצוור פשי וחותפל על-עוני 18 ואולם הר-
נופל יבול וצור יעתק ממוקמו 19 אבני שחוק מים-
תשטר-ספריה עפר-ארץ ותקות אונוש האבדת
20 תתקפחו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלהחו 21
יכבדו בניו ולא ירעו יצערו ולא-יבין למם 22 אך-
בשרו עליו יcab ונפשו עליו תאבל

15 ויען אליפו התימני ויאמר 2 החכם יענה דעת-
רוח וימלא קדים בטנו 3 הוכחה בדבר לא-יסכון
ונולים לא-יועיל בם 4 אך-אתה תפריר דראה ותגרע
שיחה לפניה-אל 5 כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון
ערומים 6 ירישיך פיך ולא-אני ושפטיך עונו-בר 7
הראשון אדם תולד ולפניהם גבעות חוללות 8 הבסוד
אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה 9 מה-ידעת ולא
נדע תבין ולא-עמננו הוא 10 נם-שב נם-ישיש בנו-
-כביר מאבחן ימים 11 המעת ממך תנחותם אל
ודבר לאט עמך 12 מה-יקחך לבך ומה-ירזומן
עניך 13 כי-תשיב אל-אל רוחך והצאת מפיך מלין
14 מה-אונש כי-זוכה וכי-צדך ילוד אשה 15 הן
בקדרשו לא יאמין ושמים לא-זכו בעינוי 16 אף כי-

13 ה-כל ראתה עיני שמעה אוני ותבן לה 2
כדעתכם ידעתו נם-אני לא-נפל אני מכמ 3 אלום-
אני אל-שדי אדרב והוכח אל-אל אחפי 4 ואולם
אתם טפלי-שער רפא אלל כלכה 5 ימי ורתי ההריי
תחרישון ותהי لكم לחכמה 6 טבון-גא-טבון
ורבות שפטוי הקשיבו 7 הלאל לדברו עולחה ולול
תדרבו רמייה 8 הפניו תשאון אם-לאל תרידון 9
הטוב כי-יחקר אתכם אם-כחחל באוש תחתלו
בו 10 הוכח יוכיה אתכם-- אם-בסתור פנים תשאון
11 הלא שאטו חבעת אתכם ופחרדו יפל לעליכם 12
זכרנויכם משלוי-אפר לנבי-חמר נביבים 13 החרישו
מנני ואדרבה-אני וי אברה עלי מה 14 על-מה אשא
בשרי בשני ונפשי אשים בכפי 15 הן יקטלו ני לא
(לו) איחל אך-דרך אל-פניו אוכיה 16 נם-הוא-
לי לישועה כי-לא לפניו חנף יבוא 17 שמעו שמווע
מלתי ואחותי באזניכם 18 הנה-נא ערכתי משפט
ידעתי כי-אני אצדך 19 מי-הוא יריב עמדוי כי-
עתה אהדריש ואנווע 20 אך-שתים אל-חשע עמדוי או
מןפיק לא אסתה 21 כפק מעלי הרחק ואמתך אל-
תבעני 22 וקרא ואנכי עננה או-אדבר והשיבני
כמה לי עונות וחטאות-- פשי וחתאות הדיעני 24
למה-פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך 25 העלה
נדף תערוץ ואת-קש יבש תרדף 26 כי-חכתב עלי
מרירות ותורייני עונות נערוי 27 ותשם בסד רגלי-
ותשמור כל-ארחתי על-שרשי רגלי תחתקה 28
והוא כרבך יבלה כבנד אכלו עש

14 אדם ילוד אשה-- קזר מים ושבע-רגנו 2
כzieץ יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד 3 אף-על-

נהעב ונאלח איש-שתחה כמיים עולה ¹⁷ אוחז שמע-
לי זה-חווי ואספה ¹⁸ אשר-חכמים יגידו ולא-
כחדו מאבותם ¹⁹ להם לברם נתנה הארץ ולא-
עבר זר בתוכם ²⁰ כל-ימי רשות הוא מתחולל
ומספר שנים נצפו לעיר ²¹ קול-פחדים באזני
בשלום שודד יבונו ²² לא-יאמין שוב מני-חשך
וצפו (וצפי) הוא אליו-חרב ²³ גנדד הוא ללחם איה
ידע כי-נכון בידו יומ-חשך ²⁴ יבעתחו צר ומצוקה
תקפחו מלך עתיד לכידור ²⁵ כינטה אל-אל
ידו ואל-שיוי יתגבור ²⁶ יורץ אליו בצוואר עברי
גבוי מגנו ²⁷ כי-כסה פניו בחולבו ויעש פימה עלי-
כסל ²⁸ וישכון ערומים נחדות--בתים לא-ישבו למו
אשר התעתדו לגלים ²⁹ לא-יעשר ולא-יקום חילו
ולא-יטה לארץ מנלים ³⁰ לא-יסור מני-חשך--ינ��ו
תיבש שלחתת ויסור ברוח פיו ³¹ אל-יאמן בשו
נתעה כי-ושא תהיה תמורתו ³² בל-יום תמלא
וכפתו לא רעננה ³³ יחמס כgneן בסרו וישליך כזיות
נצחו ³⁴ כי-עדת חנף גלמוד ואש אכלת אהלי-שחר
³⁵ הרה عمل וילד און ובטו

17 רוח חבלה ימי נזעכו קברים לי ² אם-לא
התלים עmedi ובחמרותם תלן עני ³ שימה-נא
ערבוני עמק מי הוא לידי וחקע ⁴ כי-לבם צפנות
משכל על-כן לא תרמים ⁵ להליך גיד רעים ועני
בינוי תכלנה ⁶ והצינגני למשל עמים ותפת לפנים
אהיה ⁷ ותכה מכעש עני ויצרי צצל כלם ⁸ ישמו
ישראלים על-זאת ונקי על-תנף יתuder ⁹ וייאחו צדיק
דרכו וטהר-ידים יסוף אמץ ¹⁰ ואולם--כלם השבו
ובאו נא ולא-אמצא בהם חכם ¹¹ ימי עברו זמתי
נתקו--מורשי לבבי ¹² לילה ליום ישימו אור קרוב
¹³ אם-אקוּה שאול ביתי בחשך רפרתי

יעזעוי ¹⁴ לשחת קראתי אבִי אתה אמי
ואחות לרמה ¹⁵ ואיה אפו תקוטי ותקותי מי ישורנה
¹⁶ בdry שאל תרדנה אם-יחד על-עפר נחת (Sheol)

h7585

18 ויען בילד החורי ויאמר ² עד-אניה תשימונ
קנזי למלין תבינו ואחר נדבר ³ מדורע נחשבנו
כבכמה נשמיינו בעיניכם ⁴ טרכ' נפשו באפו הלה מענד
חעזב ארץ וועתק-צור ממקמו ⁵ נם אוור רשעים
ירעך ולא-ינה שביב אשו ⁶ אוור חשך באהלו ונרו
עליו ידעך ⁷ יצרו צעדי אונו ותשליקו עצתו
⁸ כי-שלוח בראשת ברגלו וועל-שבכה יתהלך ⁹
אייחו בעקב פח יחזק עלי צמים ¹⁰ טמון בארץ
חבלו ומלבדתו עלי נתיב ¹¹ סביב בעתחו בלהות
והפיצו לרגלו ¹² יהו-רעב אנו ואיד נכון לצלעו

נפשי- אחבירה עלייכם במלים ואנעה עליכם במו-
ראשי ⁵ אםatzכם במו-פי וניד שפטיך ⁶ אם-
אדברה לא-יחשך כאבי ואחרדלה מה-מני יהלך ⁷
אך-עתה הלאני השמות כל-עדתי ⁸ ותקמנני לעד
היה ויקם כי-חייב בפני יענה ⁹ אפו טרכ' וישטמנני-
חרק עלי בשמי צרוי לילש עינו לי ¹⁰ פערו על-
בפיים--בחרפה הכו לחוי יהוד עלי ותמלאון ע-
יסנירני אל עלי וועל-ידי רשעים ירטני ¹¹ שלו
היותי וופרפרני-- ואיחו בערפי ויפצפנוי ויקימני לו-
למטרה ¹² יסבו עלי רביו-- יפלח כלויות ולא-יחמל
ישפך לארץ מורתני ¹⁴ יפרצני פרץ על-פני-פרץ

16 ויען איוב ויאמר ² שמעתי כאלה רבות מנהמי
עמל כלכם ³ הקץ לדברי-רוח או מה-ימריצך כי
תענד

נפשי- אחבירה עלייכם במלים ואנעה עליכם במו-
ראשי ⁵ אםatzכם במו-פי וניד שפטיך ⁶ אם-
אדברה לא-יחשך כאבי ואחרדלה מה-מני יהלך ⁷
אך-עתה הלאני השמות כל-עדתי ⁸ ותקמנני לעד
היה ויקם כי-חייב בפני יענה ⁹ אפו טרכ' וישטמנני-
חרק עלי בשמי צרוי לילש עינו לי ¹⁰ פערו על-
בפיים--בחרפה הכו לחוי יהוד עלי ותמלאון ע-
יסנירני אל עלי וועל-ידי רשעים ירטני ¹¹ שלו
היותי וופרפרני-- ואיחו בערפי ויפצפנוי ויקימני לו-
למטרה ¹² יסבו עלי רביו-- יפלח כלויות ולא-יחמל
ישפך לארץ מורתני ¹⁴ יפרצני פרץ על-פני-פרץ

13. יכול בדי עורו יכול בדי בכור מות 14. ינתק מהלו מבטו ותצעדתו למלך בלחות 15. תשכון באלהלו מבלי-לו זורה על-נותו גפריות 16. מתחת שרשיו יבשו וממעל מלך צירו זו זכרו-אבר מנוי-ארץ ולא-שם לו על-פני-חויז 18. יהדפהו מאור אל-חשך ומתבל נידחו 19. לא נין לו ולא-נכד בעמו ואין שריד במגוריו 20. על-יומו נשמו אחרים וקדמנים אחוזו שער 21. אך-אללה משכנות עיל זהה מקום לא-ידע-אל

28 כי האמרו מה-גרדף-לו ושרש דבר נמצא-בי 29. גورو לכם מפני-חרב-כי-חמה עונות חרב למען תדוען שדין (שدون)

20. ויען צפר הנעמתי ויאמר 2. לכן שעפי ישיבני ובכבוד חושי כי 3. מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי ענני 4. זאת ידעת מני-עד מני שם אדם עלי-ארץ 5. כי רנטת רשותם מקורם ושמחת חנפ עדי-regn 6. אם-עללה לשומים شيئا וראשו לעב גניע 7.כנללו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו 8. כחלום יעופ ולא ימצחאו יידך בחזoon לילה 9. עין שופתו ולא תוסיף ולא-עוד תשורנו מקומו 10. בניו וירצוי דלים וידיו תשנה אונו 11. עצמותיו מלאו עלומו ועמו על-עperf תשכב 12. אם-תמתיק בפיו רעה-יכחידנה תחת לשנו 13. ייחמל עליה ולא יעזנה וימנענה בהזק חכו 14. לחמו במעיו נהפק מרורת הרים בקרבו 15. חיל בלע ויקאננו מבטנו ורשנו אל-16. ראש-פתחנים יינק תחרנהו לשון אפעה 17. אל-ירא בפלנות--נהרי נחלי-דבש וחמאה 18. מшиб רצץ עזוב דלים בית גול ולא יבנהו 20. כי לא-ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט 21. אין-שריד לאכלו על-כן לא-יחיל טבו 22. במלאות שפקו יצר לו כל-יד עמל Tabano 23. ידי למלא בטנו--ישלח-בו חרון אף וימטר עליו בלחומו 24. יברח מנשך ברזל תחלפהו קשת נחשה 25. שלף ויוצא מגונה וברק ממרטהו יהלך עליון אמים 26. כל-חשך טמון לצפוני תאכלחו אש לא-נפח ירע שריד באלהלו 27. גילו שמים עונו וארץ מתקומה מה לו 28. גיל יבול ביתו נגרות ביום אףו 29. זה חלק-אדם רשע--מאלהים ונחלת אמרו מאל

21. ויען איוב ויאמר 2. שמו שמו מלתי ותהי-זאת תנחותיכם 3. שאוני ואני אדבר ואחר דברי תלעיג 4. האני לאדם שייחי ואם-מדוע לא-תקצר

19. ויען איוב ויאמר 2. עד-אנה תוגיון נפשי ותרכאוני במלים 3. זה עשר פעמים תכלימוני לא-תבשו תחכרו-לי 4. ואף-אם נסתי את תליין משונתי 5. אם-אמנם עלי תנדרלו ותוכחו עלי הרפת 6. דעו-אפו כי-אלוה עותני ומצדדו עלי הקוף זה אצעק חמס ולא עננה אשוע ואין משפט 8. ארחי גדר ולא עברו ועל נתיבותיו חסך ישים 9. כבודי מעלי הפשיט ויסר עתרת ראשי 10. יתצני סביב ואליך ויסע עץ תקוטי 11. ויחר עלי אפו ויחשבני לו כצרי 12. יחד יבאנו גודו-ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי 13. אחוי מעלי הרחיק וידעי אך-זרו ממוני 14. חדרלו קרוביו ומידע שבחוני 15. גרי ביהתי ואמתתי לזר תחשבני נכרי היהתי בעיניהם 16. לעבדי קראתו ולא עננה במו-פי אהנן-לו 17. רוחיו לראה לאותו ונתני לבני בטני 18. גם-עוילים מסוא כי אקומה וידכרו-בי 19. תעבוני כל-מתוי סודי וזה-אהבתני הפהכו-בי 20. בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואהמלה בעור שני 21. חנני חנני אתם רעוי כי-יד-אליה נגהה כי 22. למזה תרדפني כמו-אל וymbshri לא תשבעו 23. מי-יתן אפו ויכתבן ملي מי-יתן בספר ויחקו 24. בעט-ברזול ועפרת-עד בוצר יחצבן 25. ואני ידעתו נאלiji חי ואחרון על-עperf יקום 26. ואחר עורי נקפו-זאת וymbshriacha אלה אלה 27. אשר אני אהזה-לי--ועני ראו ולא-זוד כלו כליתי בחקי

רוחח 5 פנו-אלוי והשמו ושימו יד על-פה 6 ואם-זכרתי ונכחלו ואהז בשרי פלצות 7 מודיע רשעים יהיו עתקו נם-גברו חיל 8 זורעם נכוון לפניהם עם עצנאייהם לענייהם 9 בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם 10 שורו עבר ולא געל תפלט פרתו ולא להשכל טישלו כצאן עויליהם וילדיהם ריקدون 12 ישאו כתף וכנור וישמחו לכול עונב 13 יבלו (יכלו) בטוב מיהם וברגע שאל יהתו Sheol (7585) 14 ויאמרו לאל סור ממנה ודעת דרכיך לא חפצנו 15 מה-שדי כי-נעדרנו ומה-נוועל כי נגענו-בו 16 הן לא בידם טובם עצה רשעים רחקה מני 17 כמה נר-רשעים ידיעך -- ויבא עליימו אידם חכמים חלקך באפו 18 יהיו כתבן לפני-روح וכמץ גבתו סופה 19 אלוה צפן-לבינו אנו ישלם אליו יודע 20 יראו עיניו כירוי ומחרמת שדי ישתה 21 כי מה-חפצו בכיתו אחריו ומספר חדשו חצטו 22 הלא ילמד-תעתה והוא רמים ישפוט 23 זה--ימות בעצם תמו כלו שלאנן ושליו 24 עטינוו מלאו הלב ומה עצמותיו ישקה 25 זהה--ימות בנפש מרה ולא-אכל בטובה יחד על-עפר ישכבו ורמה הכסה עליהם 26 הוא ידעת ממחשוביכם ומומות עלי תחמסו 28 כי תאמרו איה בית-נדיב ואיה אהל משכנות רשעים הלא שאלם עובי דרך ואחתם לא תנכרו 29 כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יובלו 31 מי-יגוד על-פניו דרכו והוא-עשה מי ישלם-לו 32 והוא לקברות יובל ועל-גדריש ישקוד 33 מתקו-לו רגבי-נהל ואחריו כל-אדם ימושך ולפניו אין מספר 34 ואיך תנחמוני הבעל ותשוכתיכם נשאר-מעל

23 ויען איוב ויאמר 2 נם-היום מרוי שחיידי כבדה על-אנחתי 3 מי-יתן ידעתי ואמצאהו אבא עד-חכונתו 4 הערכה לפניו משפט ופי מלאח תוכחות 5 אדעה מללים יענני ואבינה מה-יאמר לי 6 הבהיר-כח יריב עמרי לא אך-הוא ישם כי 7 שם-ישראל נכח עמו ואפלטה לנצח משפטיו 8 הן קדם אהליך ואינו ואחרו ולא-אבין לו 9 שמואל בעשתו ולא-אהז עטף ימין ולא-אראה 10 כי-ידעך דרך עמרי בחני כזהב יצא טишלא כבאשרו אהזה רגלי דרכו שמרתוי ולא-אט 12 מצות שפטיו ולא-אמיש מחקי צפנתי אמריו-פיו 13 והוא באחד וממי ישיבנו ונפשו אותה

22 ויען אליפוי התמננו ויאמר 2 הלא יסכן-גבר-כי-יסכן עליימו משכיל 3 החפץ לשדי כי תצדק ואם-בצע כי-תחם דרכיך 4 המיראתך יכיחך יבוא ענק במשפט 5 הלא רעתך רבה ואין-קץ לעונתיך 6 כי-תחבל אחיך חם ובendi ערומים תפשיט 7 לא-

כסה-אפל

ויעש 14 כי ישלים חקי וכחנה רבות עמו 15 על-כן
מןינו אbeh אל אתבון ואחד ממנה 16 ואל הרך לבי
ושדי הבהירני 17 כי-לא נצמתי מפני-חשך ומפני
26 ויען איוב ויאמר 2 מה-עורת לא-כח החושעת
זרוע לא-עו 3 מה-יעצת לא חכמה והשיה לרבות
הודעת 4 את-מי הגדת מלין ונשמת-מי יצאה ממך
5 הרפאים יחוללו -- מתחת מים ושכ' 6 ערום
שאלן גדרו ואין כסות לאבדון (Sheol h7585) 7 נתה
צפון על-תחו תלה ארץ על-בלימה 8 צדר-מים
בעבו ולא-נקע ענן תחתם 9 מאחו פני-כסה פרשו
עליו עננו 10 חזק-חג על-פni-מים -- עד-תכלית אור
עם-חשך 11 עמודי שמיים ירופפו ויתמכו מגערתו 12
בכחו רגע הים ובתובנותו (ובתובנותו) מהץ רחוב
ברוחו שמיים שפהה חלה ידו נחש ברה 14 חן-
אללה קצחות דרכו -- ומה-شمץ דבר נשמע-בו ורעם
נבודתו מי יתבונן

27 ויסף איוב שאת משלו ויאמר 2 חי-אל הסיר
משפטו ושדי המר נפשי 3 כי-כל-עוד נשמותי بي
רוח אלוה באפי 4 אם-תדברנה שפטו עליה ולשוני
אם-יהנה רמיה 5 חילילה לי אם-اذדיק אתם עד-
אגוע -- לא-אסיר תמותי ממוני 6 בצדוקתי החזקתי
ולא ארפה לא-יחרף לבבי מימי 7 יהיו כרשו איבוי
ומתקוממי כועל 8 כי מה-תקות חנוף כי יכצע כי ישל
אלוה נפשו 9 הצעקהו ישמע אל -- כי-תבוא עלי
צראה 10 אם-על-שי-יתענג יקרא אלוה בכל-עת 11
אורה אתכם ביד-אל אשר עם-שדי לא אחד 12
זה-אתם כלכם חייתם ולמה-זה הבעל תהבלו 13 זה
חלק-אדם רשותם עם-אל ונחלת ערים משייך יקו
אם-ירבו בניו למו-חרב וצאניו לא ישבעו-
לחם 15 שרידיו במות יקברו ואלמנתו לא תכינה
אם-יצבר כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש 16
יכין וצדיק ילبس וכסף נקי יחלק 18 בונה כעש ביתו
וכסכה עשה נצר 19 עשיר ישכב ולא יאסת עינוי
פקח ואנינו 20 תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו
מי לא-יקום אורדו 4 ומה-צדק אנטש עם-אל ומה-
חולקתם הארץ לא-יפנה דן 13 מהה היי-בمرדי-
אור לא-הכירו דרכיו ולא ישבו בנתיבתו 14 לא/or
יקום רוצח-יקטול-ענוי ואביוון ובלילה יהי כנגב 15
ועין נאף שמירה נשף לאמר -- לא-תשורני עין וסתור
פניהם ישים 16 חתר בחשך בתים יומם חתמו-למו
לא-ידעו אור 17 כי יחו בקר למם צלמות כי-יכיר
בלחות צלמות 18 קל-הוא על-פni-מים -- תקלל
חלקתם הארץ לא-יפנה דן 19 ציה גם-חם
ינולו מימי-שלג שאל החטא (Sheol h7585) 20 ישכחו
רחים מתקו רמה -- עוד לא-זיכר ותשבר כען עליה
21 רעה עקרה לא תلد ואלמנה לא ייטיב 22 ומשך
אבידים בכחו יקום ולא-יאמין בחיזין 23 יתן-לו
לבטה ויישען ועיניו על-דריכיהם 24 רומו מעט
ואיננו והמכו ככל יקפוץון וכראש שבלה ימלו 25
ואם-לא אף מי יכזבוני ושם לאל מלאו

ברחץ הלי Ci בחרמה וצורך יצוק עמדרי פלגי-שמן 7
בצחתי שער עלי-קרת ברחוב אכין מושבי 8 ראנני
נערים ונחאנו וויששים קמו עמדו 9 שרים עצרו
במלים וכיף ישימו לפיהם 10 קול-גנידים נחאנו
ולשונם ליחסם דבקה 11 כי און שמעה ותאשני
ועין ראתה ותיעידני 12 כי-אם לט עני משוע ויתום
ולא-עזר לו 13 ברכת אבר עלי תבא ולב אלמנה
ארנן 14 צדק לבשתי ולבשני כמעיל ובנוף משפטוי
15 ענים היהתי לעור ורגלים לפסה אני 16 אב אנכי
לאבונים ורב לא-ידעת אחקrho 17 ואשברה
מתלוות עול ומנסנו אשליך טרף 18 ואמר עט-
קני אנווע וכחול ארבה ימים 19 שרשי פתוח אליו-
מים וטל ילין בקצרי 20 כבודי חדרש עמדרי וקשי
בידי חליף 21 ל-شمעו ויחלו וידמו למו עצה 22
אחרי דברי לא ישנו ועלמו תהף מלתי 23 ויחלו
כמטר לי ופיהם פערו למלךוש 24 אשחק אליהם
לא יאמינו ואור פנו לא יפילו 25 אbehך דרכם
ואשב ראש ואשכון כמלך בנדוד כאשר אבלים
ינחים

ועתה שחקו עלי- צעירים ממוני לימים אשר-
מאסתוי אבותם -- לשית עט-כלבי צאני 2 גט-כח
ידיהם למה לי עליינו אבד כלח 3 בחסר ובכפен
כלמוד הערכום ציה- Ames שואה ומשאה 4 הקטפים
מלוח עלי-שיח ורשש רתמיים לחםם 5 מן-נו יגרשו
יריעו עליינו כננכ 6 בערוין נחלים לשכנן חרי עפר
וכפאים 7 בין-שייחים ינהקו תחת חרול יספהו 8
בני-נכבל גט-בני בלוי-שם-- נכאו מן-הארץ 9 ועתה
גניתם היהתי ואהי להם למלה 10 תעבוני רחקו מני
ומפני לא-חesco רך 11 כי-יתרו (יתרי) פתח ויונני
ורסן מפני שלחו 12 על-ימין פרחה יקומו רגלי
שלחו ויסלו עלי ארחות אידם 13 נתסו נתיבתי
להותי יעלו לא עוז למם 14 כפרץ רחוב יאתיו
תחת שאה התגלגולו 15 ההפק עלי בלחות תרדף

איוב

סופה 21 ישאהו קדים וילך ויישערחו ממקמו 22
וישליך עלי ולא יהמל מידו ברוח יברח 23 ישפק
עלימו כפימו וירושק עליו ממקמו

28 כי יש לכטוף מוצאו ומקום לזהב יזקו 2 ברזל-
מעפר יקח ואבן יצוק נחווה 3 קץ שם לחשך ולכל-
תכליות הוא חוקר אבן אפל וצלמות 4 פרץ נחל
מעם-גר- הנשכים מנוי-רגל דלו מאוש נעו 5 ארץ-
מןנה יצא-לחם ותחתייה נהפק כמו-אש 6 מקום-
ספר אבניה ועפרת זהב לו 7 נתיב לא-ידע עיט
ולא שופתו עין איה 8 לא-הדריכו בנו-שחין לא-
עדת עליו שלל 9 בהלמייש שלח ידו הפק משרש
הרים 10 בצרותם יארים בקע וככל-יקר ראתה עינו
11 מבכני נחרות חבש ותעלמה יצא אוד 12 והחכמה
מאיין תמצא ואיזה מקום בינה 13 לא-ידע אנווש
ערכה ולא תמצא בארץ החיים 14 תחום אמר לא
בי-היא וים אמר אין עמדרי 15 לא-יתן סנור תחתיה
ולא ישקל כסף מהירה 16 לא-תסללה בכתם אופיר
בשםם יקר וספיר 17 לא-יערכנה זהב וזכוכית
ותמורתה כלוי-פו 18 ראמות ונגביש לא זיכר ומשך
חכמה מפנינים 19 לא-יערכנה פטדרת-כוש בכתם
טההור לא תסללה 20 והחכמה Maiin תבוא ואיזה
מקום בינה 21 ונעלמה מעניין כל-חי ומעוף השמים
נסתרה 22 אבדון ומות אמרו באניינו שמענו שמעה
אליהם הבין דרכה והוא ידע את-מקוםה 24 כי-
23 אלהים הקצות-הארץ בית תחת כל-השמיים יראה
הוא לסתורת-הארץ וווערטה תחתיה
לעשות לרוח משקל ומם תכן במדה 26 בעשתו
למטרחק ודרך לחיזו קלות 27 או ראה ויספירה
הכינה וגט-חקרה 28 ויאמר לאדם-הן יראת אדני
היא חכמה וסור מרע בינה

29 ויסף איוב שאת משלו ויאמר 2 מי-יתנתנו כירחין-
קדם כימי אלהו ישمرני 3 בהלו נרו עלי ראשי
לאורו אלך חשך 4 כאשר היהו ביום חרפי בסוד
אלוה עלי אהלי 5 בעוד שדי עמדרי סביבות נעריו

אם-לא ברכוני חלצו ומנו כבשי יתחמסם 21 אם-
הניפותי על-יתומם ידי כי-אראה בשער עזרתי 22
כתפי משכמתה תبول ואזרען מקנה השבר 23 כי
פחד אליו איד אל ומשאותו לא אוכל 24 אם-שמתי
זהב כסלי ולכתחם אמרתי מבטחו 25 אם-אשמה כי-
רב חיליו וכי-כביר מצאה ידי 26 אם-אראה אור כי-
יהל וירח יקר הלה 27 וויפת בסתר לבוי ותשק ידי-
לפי 28 נם-הוא עון פלילי כי-כחתי לאל ממעל 29
אם-אשמה בפיך מושנאי וההעררתי כי-מצאו רע
ולא-נתתי לחטא חבי 30 לשאל באלה נפשו 31
אם-לא אמרו מתי אהלי מי-יתן מבשרו לא נשבע
בחוץ לא-ילין גר דלתי לאראח אפתח 33 אם-
סיטוי כדם פשעי- לטמון בחבי עוני 34 כי אערוז
המון רבה- ובזו-משפחות יחתני ואדם לא-אצא
פתח מי יtan-לי שמע לי- הן-תו שדי עניי וספר
כתב איש ריבי 36 אם-לא על- שכמי אשנו ענדנו
עתרות לי 37 מספר צעדי אנידנו כמו-גנויד אקרבנו
אם-על- אדרמתי תועק וייחד תלמידה יבכין 39
אם-כחה אכלתי בל- כסף ונפש בעלייה הפחת
תחת חטה יצא חות- ותחת- שערה באשה תמו
דבריו אוב

32 וישבתו שלשת האנשים האלה-- מענות את-
אוב כי הוא צדיק בעינו 2 ויהר אף אליהו בן-
ברcalar הבזוי-- משפחחת- רם באוב חרה אףו-
על-צדקו נפשו מאלהים 3 ובשלשת רעו חרה
אפו על אשר לא-מצאו מענה-- וירושעו את-אוב
ואליהו-- חכה את-אוב בדברים כי זקנים-המה
מננו לימים 5 וירא אליהו-- כי אין מענה בפי
שלשת האנשים וחיר אףו 6 וויען אליהו בן ברcalar
הבזוי-- ויאמר צער אני לימים ואתם יישים
על-כן זהלתי ואירא מחות דעתיכם 7 אמרתי
ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה 8 אכן רוח-
היאanganosh ונשמה שדי תבינם 9 לא-רבים יתחכו

ברוח נדבתי וכעב עברה ישעתי 16 ועתה--על-
תשפיך נפשיiahzoni ימי-ענו 17 לילה-- עצמי נקר
מעלי וערקי לא ישכון 18 ברב-כח יתחפש לבוש
כפי כתנתך יאורה 19 הרני להמר ואתmeshל כעפר
ואפר 20 אשוע عليك ולא תענני עמדתי ותתבן כי-
תתפרק לאכזר לי בעצם ירך השטמוני 22 תשאני
אל-רוח תרכיבני ותמנני תהווה (תשיה) 23 כי-
ידעתי מות חשיבני ובית מועד לכל-חי 24 אך לא-
בע ישלה יד אם-בפידו להן שוע 25 אם-לא בכחיו
לקשה-יום ענמה נפשי לאביו 26 כי טוב קוייתו
ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל 27 מעי רתחו
ולא-דמו קדמוני ימי-ענו 28 קדר הלכתו بلا חמה
קמתי בקהל אשוע 29 אח הימי לתנים ורעד לבנות
יענה 30 עורי שחר מעלי ועצמי-חרה מנ-חרב 31
ויהו לאבל כנרי ועגבי לכול בכims

31 ברית כרתוי לעני ומה אתהן על-בתולה
2 ומה חלק אלה ממעל ונחלת שדי ממרמים
3 הלא-eid לעול ונכר לפועל אוון 4 הלא-הוא
יראה דרכיו וכל-צדדי יספר 5 אם-הלכתו עט-
שווא ותחש על-מרמה רגלי 6 ישקלני במאזני-צדק
VIDU אלה תמתו 7 אם תטה אשרי מני הדרך
ואחר עני הלה לבוי ובכפי דבר מקום 8 אורעה
ואחר יכול וצאי ישרשו 9 אם-נפתה לבוי על-
ашה ועל-פתח רע אי ארבתה 10 תטחן לאחר אשתי
עליה ייכרען אחרין טכ-הוא (הייא) זמה והיא
(והוא) עון פליליים 12 כי אש היא עד-אבדון תאכל
ובכל-תבאותי תשרש 13 אם-אמאס- משפט עברי
ואמתה בربם עמדוי 14 ומה עשה כי-יקום אל- וכי-
יפקד מה אשיבנו 15 הלא-בבطن עשו עשה ויכננו
ברחם אחד 16 אם-אמנע מהפץ דלים ועוני אלמנה
אכליה 17 ואכל פתי לברדי ולא-אכל יותם ממנה 18
כי מנעוריו גדלני כאב ומבטןامي אנחתה 19 אם-
אראה אובד מבלי לבוש ואין כסות לאביו 20

מלאך--מליעץ אחד מני-אלף להגיד לאדם ישרו
24 ויהננו--ויאמר פדרעה מרדת שחת מצאתי כפר
25 רטפש בשרו מגע רישוב לימי עולםיו ²⁶ יעתה
tabonimim עד-תחקرون מלין ²⁷ ועדיכם אtabonim
והנה אין לאיוב מוכית--עונה אמריו מכם ²⁸ פן-
תאמרו מצאנו חכמה אל-ידפנו לא-איש ²⁹ ולא-
ערך אליו מלין ובאמריכם לא אשיבנו ³⁰ חתו לא-
ענו עוד העתיקו מהם מלים ³¹ והוחלתי כי-לא
ירבו כי עמדו לא-ענו עוד ³² ענה אף-אני חלק
יפעל-אל--בעמים שלוש עם-גבר ³³ להשיב נפשו
מנ-שחת- לאור באור החיים ³⁴ הקשב איוב שמע-
בטעי ³⁵ הנה-בטני--כין לאיפתח כאבות חדשם
יבקע ³⁶ אדרבה וירוח-לי אפתח שפהו ואני ³⁷
אל-נא אשא פני-איש ואל-אדם לא אפנה ³⁸ כי לא
ואאלף חכמה

ויען אליהו ויאמר 2 שמעו חכמים ملي 34

וירדים האזינו ל' 3 כי-ازן מלין תבחן וחך יטעם
לאכל 4 משפט נבחרה-לנו נדעה בינוינו מה-טוב
5 כי-אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטיו 6 על-
משפטיו אכזב אנוש חצי בלי-פשע 7 מי-גבר כאויב
ישחה-לענו כמים 8 ואראח לחברה עם-בעל און
ולילכת עם-אנשי-רשע 9 כי-אמר לא יסכן-גבר-
ברצחו עם-אלחים 10 לכן אנשי לבב--שמעו-
לי חלה לאל מרושע ושדי מעול 11 כי פעל אדם
ישלם-לו וכארח איש ימצענו 12 אף-אמנם אל לא-
ירשיע ושדי לא-יעות משפט 13 מי-פרק עליו ארצתה
ומי שם תבל כליה 14 אם-ישים אליו לבו רוחו
ונשחתו אליו יאסק 15 יגוע כל-בשר יהוד ואדם
על-עדן ישוב 16 ואם-בינה שמעה-זאת הארץ
לקול ملي 17 האף שנוא משפט ייחושא ואם-צדיק
כבד תרישע 18 זה אמר למלך בליעל--רשע אל-
נדיבים 19 אשר לא-נשא פני שרים ולא נכר-שווע
לפנוי-دل כי-מעשה ידיו כלם 20 רגע ימתו--וחחות
לייה יגעשו עם ויעברו ויסירו אביר לא ביד 21
כי-עינו על-דרך-איש וכל-צדעינו יראה 22 אין-
חשׁ ואין צלמות--להסתור שם פעלי און 23 כי

וזקונים יבינו משפט ¹⁰ לכן אמרתי שמעה-לי אחותה
דعي אף אני ¹¹ הנה הוחלתاي לדבריכם-ازין עד-
תובנותיכם עד-תחקרו מליין ¹² ועדיכם אהבונן
והנה אין לאיוב מוכיח--עונה אמריו מכם ¹³ פן-
תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא-איש ¹⁴ ולא-
ערך אליו מלין ובאמריכם לא אשיבנו ¹⁵ חתו לא-
ענו עוד העתיקו מהם מלים ¹⁶ והוחלתי כי-לא
ידברו כי עמדו לא-ענו עוד ¹⁷ עננה אף-אני חלקו
אחותה דعي אף-אני ¹⁸ כי מלתוי מלים הציקני רוח
בטני ¹⁹ הנה-בשוני--כיוון לא-פתח כאבות חדשם
יבקע ²⁰ אדרברה וירוח-לי אפתח שפתו ואננה ²¹
אל-נא אשה פני-איש ולא-אדם לא אקנה ²² כי לא

ידעתך אכנה כמעט ישבני עשתי

33 ואולם--שמע-נא איווב ملي וככל-דברי האזינה
2 הנה-נא פתחתי פ' דברה לשוני בחכוי 3 ישר-לב
אמריו ודעט שפתינו בדור מללו 4 רוח-אל עשtiny
ונשמת שדי תחני 5 אם-תוכל השיבני ערכה לפני
התיצבה 6 הן-אני כפיך לאל מהחר קרצתי נם-
אני 7 הנה אמרתי לא תבעתך ואכפי עלייך לא-
יכבר 8 אך אמרת באזני וקול מלין אשמע 9 זך
אנו ביל-פשע חף אני ולא עון לי 10 הן תנאות
עליך ימצא ייחשבני לאויב לו 11 ישם בסד רגלי-
ישמר כל-ארחותי 12 הן-זאת לא-צדקה עניך כי-
ירבה אלה מאנוש 13 מודוע אליו ריבות כי כל-
דבריו לא עינה 14 כי-באחת ידבר אל ובשותים לא-
ישורנה 15 בחלום חזון לילה--בנפל תרדמה על-
אנשים בתנומות עלי משככ 16 או יגלה און אנשים
ובמסרים יחתם 17 להסיר אדם מעשה ונוגה מגבר
יכסה 18 ייחשך נפשו מנוי-שחת וחיתו מעבר בשלח
והוכח במכאוב על-משכבו וריב (ורוב) עצמיyo
אתן 20 זהמתו היו ללחם ונפשו מאכל תאוה 21
יכל בשרו מראוי ושפי (ושפה) עצמתיו לא ראו 22
ותקרב לשחת נפשו וחיתו למונחים 23 אם-יש עלייך

לא על-איש ישים עוד -- להלך אל-אל במשפט **24**
ירע כבירים לא-חקר וועמד אחרים תחתם **25**
לכן-יכיר מעבריהם והפך לילה וידכאו **26** תחת-
רשימים ספקם -- במקום ראים **27** אשר על-כן סרו
מאחריו וככל-דרך לא השכilio **28** להביא עליו
צעקת-דול-צעקת עניים ישמע **29** והוא ישקט ומוי
ירשע -- ויסתר פנים מי ישרנו ועל-גויי ועל-אדם
יחוד **30** מלך אדם חנף -- ממוקשי עם **31** כי-אל-אל
האמיר נשאתי -- לא אחבל **32** בלעדיו אחזוה אתה
הרני אם-עלול פועלתי לא אסיף **33** המעמך ישלםנה
כי-מאסת-כי-אתה תבחר ולא-אני ומה-ידעת דבר
אנשי לבב יאמרו לי גבר חכם שמע לי **34** איוב
לא-בדעתך ידבר ודבריו לא בהשכיל **35** אבי-יבחן
איוב עד-נצח על-תשבח באני-און כי סיף על-
חטאתו פשע בינו יספיק וירב אמריו לאל

35 ויען אליו ויאמר **2** זו זאת חשבת למשפט
אמרת צרכי מאל **3** כי-תאמר מה-יסכן לך מה-
ועל מהטהתי **4** אני אשיבך מלין- -- ואת-רעיך עורך
הבט שמים וראה ושור שחקים נבהו מפרק **6** אם-
חטאת מה-תפעל-בו ורכבו פשעיך מה-תעשה-לו **7**
אם-צדקה מה-תתן-לו או מה-מידך יקח **8** לאיש-
כמוך רשעך ולבן-אדם צדקך **9** מרבית שעוקים
יעזיקו יושאעו מזרוע רבים **10** ולא-אמר -- איה אלה
עשוי נתן זמרות בלילה **11** מלפננו מבהמות הארץ
ומעוף השמיים יחכמנו **12** שם יצעקו ולא יענה-
מן גאון רעים **13** אך-שווא לא-ישמע אל ושדי
לא ישרוננה **14** אף כי-תאמר לא תשורנו דין לפני
וחולל לו **15** ועתה-כי-אין פקד אפו ולא-ידע
בפש מד **16** ואיוב הבעל יפיצה-פיחו בבל-דעת
מלין יכבר

36 ויסף אליהו ויאמר **2** כתה-לי זעיר ואחוך כי
עוד לאלה מלדים **3** אשא דעת לмерחוק ולפעל
אתן-צדך **4** כי-אמנם לא-שקר ملي תמים דעתות

37 אף-לויאת יחרד לבי יותר ממוקומו **2** שמעו
שמעו ברונו קלו ותגה מפיו יצא **3** תחת-כל-השמי
ישרדו ואורו על-כיפות הארץ **4** אחריו ישאג-kol
ירעם בקהל גאוננו ולא יעקבם כי-ישמע קולו **5** ירעם
אל בקהל נפלאות עשה גדלות ולא נדע **6** כי לשגן
אמר -- הוא-ארץ גשם מטר ונשם מטרות עוז **7**
ביד-כל-אדם יחתום- לדעת כל-אנשים מעשהו **8**

ותבוא חיה במו-ארך ובמעונתיה תשכון ⁹ מן-התרך
taboa sofeh v'mororim kerra ¹⁰ menshet-al' y'tan-kra
ורחב מים בmozek xo af-bray i'triah ub' y'fiz un
אורו ¹¹ והוא מסבות מתחפה בתחבולתו לפעלים
כל אשר יצום על-פni tabl eretzah ¹² am-l'shet
אם-לארכזו... אם-לחסד ימצאהו ¹³ האזינה זאת
איוב עמד והתבונן נפלאות אל ¹⁴ התדע בשום-
אלוה עליהם והופיע אויר עננו ¹⁵ התדע על-מפלשי-
עב מפלאות תמים דעים ¹⁶ אשר-בגדי חמיים-
בבשquet הארץ מדרום ¹⁸ תרקע עמו לשחקים
חזקם כראוי מוצק ¹⁹ הודיעינו מה-נאמר לו לא-
ערך מפני-חיש ²⁰ היספר-לו כי אדבר אם-אמר
איש כי יבלע ²¹ ועתה לא ראו אור -- בהור הוא
בשחקים ורוח עברה ותתарам ²² מצפון זהב אתה
על-אלוה נורא הוד ²³ שדי לא-מצאנהו שני-כח
ומשפט ורב-צדקה לא עננה ²⁴ לבן יראו אנשים
לא-יראה כל-חכמי-לב

38 ויין-יהוה את-איוב מנהסעה (מן הסערה)
ויאמר ² מי זה מהشيخ עצה במלין -- בל-דעת ³
אור-נא כנבר חלציך ואשאך והודיעני ⁴ איפה
היית ביסדי-ארץ הנד אם-ידעת בינה ⁵ מי-שם
מדידה כי תדע או מי-נתה עליה קו ⁶ על-מה ארניה
הטבעו או מי-ירה אבן פנחה ⁷ ברון-יחד כוכבי
בקר ויריעו כל-בני אלהים ⁸ ויסך בדלתים ים
בניהם מרחים יצא ⁹ בשומי ענן לבשו וערפל חתלו
ואשבר עלייו חקי ואשים בריח ודלתים xo ואמר-
עד-פה תבוא ולא תסיף ופא-ישית בנאון גליך ¹²
המייניך צוית בקר ידעתה שחר (ידעת השחר)
מקומו ¹³ לאחו בכנפות הארץ ונגערו רשעים ממנה
תתחפה כחמר חותם ויתיצבו כמו לבודש ¹⁵
וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר ¹⁶ הבאת
עד-נבקאים ובחקר תחום התחלה ¹⁷ הנגלי לך-
שער-מות ושער צלמות תראה ¹⁸ התבנית עד-

39 הידעת--עת לדת יعل-סלע חלל אילות
תשמר ² בספר ירחים תמלאה וידעת עת לדתנה
3 תכרענה ילדיין התפלתנה חבלייהם תשלהנה
4 יהלמו בניםיהם ירבו בכבר יצאו ולא-שבו למו
5 מי-שלח פרא חופשי וஸרות ערוד מי פתח
אשר-שמי ערכה ביתה ומשכנותיו מלחה ⁷ ישחק
להמון קרייה תשאות נש לא-ישמע ⁸ יתרו הרים
מרעהו ואחר כל-ירוק ידרוש ⁹ היאבה רים עבדך
אם-ילין על-אבוסך ¹⁰ התקשר-רים בתלם עבתו
אם-ישדר עמקים אחריך ¹¹ התבטה-בו כי-רב

כחו ותעוז אליו ייעץ 12 התאמין בו כי-ישוב (ישיב) זרעך ונורנק יאסף 13 כנף-רננים נעלסה אם-אברה חסידה ונצהה 14 כי-תעוז לארץ בציה ועל-עפר תחםם 15 ותשכח כי-רגל תזרחה וחיה השדה תדושה 16 הקשיה בניה ללא-לה לריק גינהה בלי-פחד 17 כי-השה אלוה חכמה ולא-חלק לה בבינה 18 כעת במרום תמריא תשחק לסתוס ולרכבו 19 החתן לסתוס נבראה התלביש צווארו רעמה 20 התרעישנו ארבבה הוד נהרו אימה 21 יחפרו בעמק וישיש בכך יצא לקראת-נסח 22 ישתח לפחד ולא-יחת ולא-ישוב מפני-חרב 23 עליו תרנה אשפה להב חנית וכיידון 24 ברעה ורנו יגמא-ארץ ולא-יאמיין כי-קהל שופר 25 ברי שפר יאמר האה- ומרחוק ירידח מלחמה רעם שרים ותרואה 26 המבניתך יابر-נץ יפרש כנפו לתיימן 27 אם-על- פיך יגניה נשר וכי-ירם קנו 28 סלע ישכן ויתלנן- על-שן-סלע ומצדודה 29 משם חפר-אכל למרחוק עניינו יביתו 30 ואפרחו יעלעו-דם ובאשר חללים שם הוא

40 ויין יהוה את-איוב ויאמר 2 הרב עם-שרדיisor מוכית אלוה יעננה 3 ויין איוב את-יהוה ויאמר 4 הן קלתו מה אשיבך יידי שמתו למו-פי 5 אחת דברתו ולא ענה ושתום ולא אוסף 6 ויין יהוה את-איוב מנערה (מן סערה) ויאמר 7 איזר- נא כנבר חלציך אשאלך והודיעני 8 האף תפר משפטיך תרשיני למען תצדך 9 ואם-זורען כאל לך ובקהל כמהו תרעם 10 עדיה נא נאנן ונגהה והוד והדר תלבש 11 הפץ עברות אפק וראה כל-נאנה והשפילהו 12 ראה כל-נאנה הכניעתו והדרך רשותיהם תחתם 13 טמנם בעפר יחד בנייהם חשב בטמון 14 ונם-אני אודך כי-תוועך לך ימינך 15 הנה-נא בהמות אשר-עשיתי ענק חציר כבקר יאכל 16 הנה-נא כחו במנגנו ואונו בשורי בטענו 17 ייחפש

זגבו כמו-ארזו גידי פחרדו ישרגו 18 עצמוני אפיקי נחש גרמי כמשיל ברזל 19 הוא ראשית דרכו-אל העשו יגש חרבו 20 כי-בול הרומים ישאלו וככל-חוית השדה ישחקו-שם 21 תחת-צאלים ישכב--בסתר קנה וביצה 22 יסכהו צאלים צללו יסבוחו ערבי- נחל 23 הן יعشק נהר לא יחפזו יבטה כי-גיה ירדן אל-פייהו 24 בעינוי יקחנו במקומות ינקב-אף

41 המשך לוייתן בחכמה ובכח תשקיע לשנו 2 התשים אמן באפו ובחוות תקב לחיו 3 הירבה אליך תחנוןים אם-ידבר אליך רכות 4 היכרת ברית עמד תקחנו לעבד עולם 5 התשחך-בו ציפור ותקשרנו לנערותיך 6 יכרו עליו חבריהם ייחצחו בין-כוננים 7 המתמלא בשכחות ערו ובלצלצל דנים ראשו 8 שם-עליו כפק זכר מלחמה אל- חוסף 9 הן-תחלתו נכובה הנם אל-מראיו יטול 10 לא-אזכור כי יעורנו וממי הוא לפני יתיצב 11 מי הקדmini ואשלם תחת כל-השמי לוי-הוא 12 לא- (לו) אחריש בדיו ודבר-גבורות וחין ערכו 13 מי-גילה פנוי לבושו בכפל רסנו מי יבוא 14 דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה 15 נואה אפיקי מגנים סגור חותם צר 16 אחד באחד יגשו ורוח לא-יבא בינויהם 17 איש-באחיו ידבקו ותלכדו ולא-יתפרדו 18 עטישתו תחל אור ועינוי כעפער- שחר 19 מיפוי לפידים יהלכו כירודי אש יתמלטו 20 מנהיריו יצא עשן- כדור נפוח וגמן 21 נפשו נחלים תלהת ולhabב מיפוי יצא 22 בצוארו ילין עז ולפניו תדווץ דאה 23 מפללי בשרו דבקו יצוק עליו בל-ימות 24 לבו יצוק כמו-אבן ויצוק כפלח תחתית משתו יגورو אלים משברים יתחטא 26 משינהו הרבה kali תקים חנית מסע ושריה 27 ייחשב לתבן ברזל לעז רקבון נחושה 28 לא-יביריחנו בז-קשת לקש נהפכו-לו אבני-קלע 29 כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון 30 תחתיו חדורי חרש ירפס

חרוץ עלי-טייט ³¹ ירתיח כסיר מצולחה ים ישים
כמרקחה ³² אחריו יair נתיב יחשב תחום לשיבה
אין-על-עפר משלו העשו לבלי-חת ³³ את-כל-
נבה יראה הוא מלך על-כל-בני-שחן

42 ויען איוב את-יהוה ויאמר ² ידעת (ידעת)
כי-כל תוכל ולא-יבctr ממק' מזמה ³ מי זה מעלים
עצה-- בלי-דעת לכн הנדרתי ולא אבין נפלאות
ממני ולא אדע ⁴ שמע-נא ואנכי אדבר אשאלך
והודיעני ⁵ לשמע-און שמעתיך ועתה עיני ראתך

2 בני אם-תקח אמריו וממצוות הצעפן אתך ² לדקشب
לחכמה אזנק תהה לבך לחבונה ³ כי אם לבינה
תקרא לchtבונה תתן קולך ⁴ אם-תבקשה ככסף
וכמטמוניים תחפשנה ⁵ או-تبין יראה יהוה ודעת
אל-הוים תמצא ⁶ כי-יהוה יתן חכמה מפי דעת
ותבונה ⁷ וצפן (צפן) לישרים תשואה מנגן להלכי
הם ⁸ לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר
⁹ או-تبין צדק ומשפט ומיישרים כל-מעגל-טוב
¹⁰ כי-תבוא חכמה בלבך ו דעת לנפשך יنعم עז
מוזמה תשמר עליך התבונה תנצרכה ¹¹ להצילך
מדרך רע מאיש מדבר ההפכות ¹² העוזבים ארחות
ישראל -- ללכת בדרכיכי-חשך ¹³ השמחים לעשות רע
ינילו בתהיפות רע ¹⁵ אשר ארחותיהם עקשים
ונלוויים במעגולותם ¹⁶ להצילך מואה ורזה מנכירה
אמריה החליקה ¹⁷ העזבת אלוף נעריה ואת-
ברית אל-היה שכחה ¹⁸ כי שחה אל-מוחה ביתה ואל-
רפאים מעגלהיה ¹⁹ כל-באיה לא ישובון ולא-ישינו
ארחות חיים ²⁰ למן-תליך בדרך טובים וארות
צדיקים נשמר ²¹ כי-ישראל ישבנו-ארץ ותמיימים
ויתרו בה ²² ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו
מןנה

3 בני תורתاي אל-חשכה וממצוות יציר לבך ² כי
ארך ימים וشنנות חיים-- ושלום יוסיפו לך ³ חסד
ואמת אל-יעזבך קשרם על-גנוגותיך כתbam על-
לוח לך ⁴ ומוצא-חן ושכל-טוב-- בעני אל-הוים
ואדם ⁵ בטח אל-יהוה בכל-לבך ואל-בינתך אל-
תשען ⁶ בכל-דרךך דעה והוא ישר ארחותיך
⁷ אל-תהי חכם בענייך ירא את-יהוה וسور מרע
⁸ רפואיות תהיה לשך ושמי לעצמותיך ⁹ כבד
את-יהוה מהונך ומרתשת כל-תבואהך ¹⁰ וימלאו
אסמייך שבע ותירוש יקביך יפרצו ¹¹ מוסר יהוה
בני אל-תמאס ואל-תקין בתוכחתו ¹² כי את אשר
יאhab יהוה יוכיה וכocab את-בן ירצה ¹³ אשרי

1 משלishi שלמה בן-דוד -- מלך ישראל ² לדעת
חכמה ומוסר להבין אמריו בינה ³ לקחת מוסר
השלך צדק ומשפט ומשרים ⁴ לתלת להפתאים ערמה
לנער דעת ומוזמה ⁵ ישמע חכם ו يوسف לך ונבון
תחבלות יקנה ⁶ להבין משל ומלייצה דברי חכמים
וחידתם ⁷ יראה יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר
אוילים בזו ⁸ שמע בני מוסר אביך ואל-חטש תורה
אמך ⁹ כי לויות חן הם לראשיך וענקים לנורנתרך
¹⁰ בני-- אם-יפתוח חטאיהם אל-תבא ¹¹ אם-יאמרו
לכה אהנו נארבה לדם נצפנה לנו ¹² נכלעם

13 שאלה חיים ותמיימים כירדי בור (Sheol h7585)
כל-הון יקר נמצאה נמלא בתינו של ¹⁴ נורלך הפליל
בתוכנו כיס אחד היה לכלהנו ¹⁵ בני-- אל-תליך
בדרך אתם מנע רגליך מנתיבותם ¹⁶ כי רגילים
לרע ירויצו וימחרו לשפך-דם ¹⁷ כי-חנן מורה
הרשת-- בעניי כל-בעל כנף ¹⁸ והם לדם יארבו
יצפנו לנפשותם ¹⁹ כן-- ארחות כל-בצע בצע את-
נפש בעלייך יכח ²⁰ חכמוות בחוץ תרנה ברחבות
תתן קולה ²¹ בראש המיות תקרה בפתחי שעריהם
בעיר-- אמריה תאמר ²² עד-מתי פתיהם-- תאהבו-
פתוי ולצים-- לצין חמדו להם וכיסילים ישנאו- דעת
²³ תשכו לתוכחת הנה אביהה לכם רוחו או דעה
דברי אתכם ²⁴ יען קראתי ותמאנו נתתי ידי ואין
מקשיב ²⁵ וחפרעו כל-עצתי ותוכחת לי אביהם
²⁶ נם-אני באידכם אשחק אל-ען בבא פחדכם ²⁷
בא כשוואה (כשוואה) פחדכם-- ואידכם כסופה
יאתה בבא עלייכם צרה וצוקה ²⁸ או יקראננו ולא
עננה ישחרני ולא ימצאני ²⁹ תחת כי-שנאנו דעת
יראת יהוה לא בחרו ³⁰ לא-אבו לעצתי נאנו
כל-תוכחת ³¹ ויאכלו מפרי דרכם ומעצתייהם
ישבעו ³² כי מושובה פתיהם תחרונם ושלות כסילים
תאבדם ³³ ושמע לעי ישכן-בטח ושאנן מפחד רעה

אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה 14 כי טוב סחרה מסחר-כסף ומחרוץ תבואה 15 יקרה היא מפנויים (מפנויים) וכל-חפציך לא ישו-בה 16 ארך ימים ביוםיה בשמואלה עשר וכבודך דרכיה דרכיו-نعم וכל-נטיבותיה שלום 18 עז-חיים היא למחוקים בה ותמכיה מאשר 19 יהוה- בחכמה יסד-ארץ כוון שמיים בתבונה 20 בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו-טל 21 בני אל-ילוז מעניק נזר תשיה ומזומה 22 ויהיו חיים לנפשך והן לנגורותיך 23 או תלך לבטה דרכך ורנגלך לא תנו 24 אם-תשכב לא-תפחד ושכבת וערבה שנתק 25 אל-תירא מפחד פתאם ומשאת רשותם כי תא 26 כי-יהוה יהיה בכסלך ושםך רגליך מלךך 27 אל-תמנע-טוב מבעליו-- בהיותם לאך-ידיך (ידך) לעשות 28 אל-האמר לדיעך (לרעך) לך ושוב--ומחר אתון וייש אתך 29 אל-תחרש על-

5 בני לחכמתי הקשيبة לתבונתי הט-אונך 2 לשמר מזומות ודעת שפתיך ניצרו 3 כי נפה תפנה שפטוי זורה וחלק משמן חכה 4 ואחריתה מרחה כלענה 5 רגליה ירדות מות שאול צדקה יתמככו (Sheol h7585) 6 ארוח חיים פן-

חפלס נעו מענליה לא תדע 7 וועתה בנימ שמעו-לי- ואל-חסרו אמר-פי 8 הרחק מעלה דרכך ואל-תקרב אל-פתח ביתה 9 פן-תתן לאחרים הודך ושנתיך לא-אצורי 10 פן-ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נקרי 11 וננהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך 12 ואמרת-איך שנאותי מוסר ותוכחת נאץ- לבי 13 ולא-شماعت בקול מורי ולמלמדך לא- הטיטוי אוני 14 כמעט הייחוי בכל-רע--בתוך קהלה ועדתך 15 שתה-ימים מבורך ונזולים מתוק בארכך יפוץו מעניתיך חוצה ברחבות פלני-ימים 17 יהיו-לך לבדך ואין לזרים אתך 18 יהי-מקורך ברוך ושםח מأشת נערך 19 אילת אהבים ויעלת-

בלכתך לא-يוצר צעדך ואם-תרוץ לא תכשל 12 החזק במוסר אל-תרף נצחה כי-הייא חיזיך 13 בארח רשיים אל-הבא ואל-האשר בדרך רעים 15 פרעהו אל-תעבר-בו שטה מעליו ו עבר 16 כי לא ישנו אם-לא ידרשו וננולה שנותם אם-לא יכשלו (יכשלו) 17 כי לחמו לחם רשות ווין חנסים ישטו 18 וארח צדיקים כאור גנה הולך ואור עד-נכון היום 19 דרך רשיים כאפלה לא ידעו במה יכשלו 20 בני לדברי הקשيبة לאמרי הט-אונך 21 אל- יליזו מענייך שמרם בתוך לבך 22 כי-חיים הם למצאים ולכל-בשרו מרפא 23 מכל-משמר נזר לבך כי-ממנו תוכחות חיים 24 הסר מנק עקשות פה ולזות שפטים הרחק מנק 25 ענייך לנכח יביטו ועפיפיך יישרו ננדך 26 פלס מעגל רגליך וככל- דרכיך יכנו 27 אל-טט-ימין ושמואל הסר רגליך מרע-

רעך רעה והוא-יושב לבטה אתך 30 אל-תروب (תريب) עם-אדם חنم-- אם-לא גמלך רעה 31 אל-תקנא באיש חמס ואל-תבחר בכל-דרךו 32 כי תועבת יהוה נלווה ואת-ישראלים סודו 33 מארת יהוה בבית רשות ונזה צדיקים יברך 34 אם-ללאים הוא-יליז ולענויים (ולענויים) יתן-חן 35 כבוד חכמים ייחלו וכיסילים מרים קלון

4 שמעו בניהם מוסר אב והקשיבו לדעת בינה 2 כי לך טוב נתתי לכם תורתاي אל-תעזו 3 כי-בן היתי לאביך ויחיד לפני אמי 4 וירני-ויאמר לי יהמד- דברך לך שמר מצותי וחייה 5 קנה חכמה קנה בינה אל-תשכח ואל-תת מאמרי-פי 6 אל-תעזובה והשמר אהבה ותצרך 7 ראשית חכמה קנה חכמה ובכל-קניך קנה בינה 8 סלולה ותרומנד תכבד כי תחבקנה 9 תתן לראשך לוית-חן עטרת תפארת תמנך 10 שמע בני וכח אמריו וירבו לך שנות חיים 11 בדרך חכמה הריתיך הדרכתיך במעגלי-ישראל

אל-אשת רעהו לא-גינה כל-הגע ביה ³⁰ לא-יביוו
לגב כו יגונב- למלא נפשו כו ירע ³¹ ונמצא
ישלם שבעתים את-כל-הון ביתו יתן ³² נאף אשה
חסר-לב משיחית נפשו הוא יעשה ³³ גע-וקلون
ימצא וחרפתו לא תמהה ³⁴ כי-קנאה חמת-גבר
ולא-יחמול ביום נקם ³⁵ לא-ישא פני כל-כפר ולא-
יאבה כי תרבה-שחר

7 בני שמר אמריו ומוצווי הצפן אתך ² שמר מצוותי
וחיה ותורתו כאישון ענייך ³ קשרם על-אצבעתיך
כתבים על-לוח לבך ⁴ אמר להחכמה אהתי את
ומדוע לבניה תקרה ⁵ לשמרך מאשה זורה מנכrichtה
אמרהיה החקליה ⁶ כי בחalon ביהי- بعد אשנבי
נספקתי ⁷ וארא בתפאים אבינה בבנים-- נער חסר-
לב ⁸ עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד ⁹
בנפש-בערב يوم באישון ליליה ואפללה ¹⁰ והנה
אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב ¹¹ המיה היא
וסררת בביתה לא-ישכנו רגליה ¹² פעם בחוץ-
פעם ברחבות ואצל כל-פנה הארץ ¹³ והחויקה בו
ונשקה לו העזה פניה ותאמיר לו ¹⁴ זובי שלמים
על-היום שלמתי נדרי ¹⁵ על-כן יצאתי לקראתך
לשחר פניך ואמצאך ¹⁶ מרבדים רבדתי עရשי
חתבות אתון מצרים ¹⁷ נphantי משכביי- מර האלים
וكنמוון ¹⁸ לכיה נרוה דדים עד-הבקר נתעלטה
באhabים ¹⁹ כי אין האיש בביותו הלך בדרך מרחוק
צورو-הכסף לך בידיו ליום הכסא יבא ביתו ²⁰
התו ברב לכהה בתקלה שפהיה תדיינו ²² הולך
אחריה פתאם כשור אל-טבח יבא וכעכס אל-מוסר
אויל ²³ עד יפלחה חז כבדו-- כמהר צפור אל-פח
ולא-ידע כי-בנפשו הוא ²⁴ ועתה בנים שמעו-לי
והקשיבו לאמרי-פי ²⁵ אל-ישט אל-דרךה לבך
אל-תתע בנתיבותיה ²⁶ כי-רבים חללים הפללה
איש אש בחיקו ובנדיו לא תשרפנה ²⁷ אמר-יה

אל-חרדי-מות (Sheol h7585)

than דרייה יורך בכל-עת באהבתה תשגה תמיד ²⁰
ולמה השנה בני בורה ותחבק חק נכריה ²¹ כי
נכח עני יהוה--דרכי-איש וכל-מעלתיו מפלס ²²
עוונתיו--ילכדנו את-הרשות ובכחלי חטאתו יתמרק
²³ הוא-ימות באין מוסר וברב אולתו ישנה

6 בני אם-ערבת לרעך תקעת לזר כפיק ² נוקשת
בامرוי-פיק נלכדרת בامرוי-פיק ³ עשה זאת אפוא
בני והנצל-- כי באת בכף-רעך לך התרפס ורhub
רעיך ⁴ אל-תתן שנה לענייך ותנומה לעפעריך
הנצל צבוי מיד וכצפור מיד יקוש ⁶ לך-אל-
נמלה עצל דאה דרכיה וחכם ⁷ אשר אין לה קצין-
שטר ומשל ⁸ תכין בקיין לחמה אנרגה בקצר
מאכללה ⁹ עד-מתו עצל תשכב מתי תקום משנתך
מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב
ובא-כמhalbך ראש ומחרך איש מגן ¹² אדם
בליעל איש און הולך עקשות פה ¹³ קרץ בעינו
מלל ברגלו מרה באצבעתיו ¹⁴ תהफכות לבבו-
חרש רע בכל-עת מדומים (מדינום) ישלה ¹⁵ על-
כן-פתחם יבווא אידיו פתע ישבר ואין מרפא ¹⁶
שש-הנה שנא יהוה ושבע תועבות (תועבה) נשפו
עינים רמות לשון שקר וידים שפכות דם-נקו
לב-חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרווח
לדרעה ¹⁹ יפיה כובים עד שקר ומשלח מודנים בין
אחים ²⁰ נצץ בני מצות אביך ואל-תטש תורה
אמך ²¹ קשרם על-לבך תמיד ענדט על-גנרטך
בהתהלך תנחה אתך-- בשכבך תשמר עליך
והקיצות היא תשיחך ²³ כי נר מצוה ותורה אויר
ודרך חיים תוכחות מוסר ²⁴ לשמרך מਆשת רע
מחלקת לשון נכריה ²⁵ אל-תחמד יפיה בלבך
ואל-תקח בעפעריה ²⁶ כי بعد-אשה זונה עד-
כבר-לחם ואשת איש-- נשף יקרה הצד ²⁷ היהת
איש על-הנחלים ורגליו לא תכוינה ²⁸ אם-יה

8 הלא-חכמה תקרה ותבונה תתן קולה 2 בראש-
מרמים עלי-דרך בית נתיבות נבבה 3 ליד-שערם
לפי-קרת מבוֹא פתחים תרנה 4 אליכם אישים
אקרים וקולי אל-בני אדם 5 הבינו פתאים ערמה
וכסילים הבינו לב 6 שמעו כי-גנדים לדבר ומפתח
שפטוי מישרים 7 כי-אמת יהגה חci ותועבת שפטוי
רשע 8 בצדך כל-אמר-פי אין בהם נפתל ועקש 9
כלם נכחים למכין וישראלים למצאי דעת 10 קחו-
מוסרי ואל-כسف ודעת מהרוֹץ נבחר 11 כי-טובה
חכמה מפנינים וכל-חפצים לא-ישוּ-בה 12 אני-
חכמה שacente ערמה ודעת מזומות מצא 13 יראת
יהוה שנאת-רע גאה וגאון ודרך רע ופי תהיפות
שנאתי 14 לי-עצה וחותשה אני בינה לי נבורה 15 כי
מלכים יملכו ורונים יחקקו צדק 16 כי שרים ישרו
נדיבים כל-שפטי צדק 17 אני אהבה (אהבי)
אהב ומשחררי ימצאנני 18 טוב פררי מהרוֹץ ומפוֹת התבואתי
מכסף נבחר 20 בארכ-צדקה אהלה בתוכו נתיבות
משפט 21 להנחייל אהבי יש ואצרתויהם אמלא 22
יהוה-קנני דריש דרכו קדם מפעלו מזא 23
מעולם נסhti מראש- מקדמי-ארץ 24 באין-תהומות
חוללו באין מעינות וכבדי-ימים 25 בטרם הרים
התבעו לפני גבעות חוללו 26 עד-לא עשה ארץ
וחוץות וראש עפרות תבל 27 בהচינו שם שם אני
בחקו חוג על-פני ההום 28 באמציו שחקים ממעל
בעוזו עניות ההום 29 בשומו לים חקו ומים לא
יעברו-פיו בחוקו מוסדי ארץ 30 ואהייה אצל אמון
ואהיה שעשוים יום יום חקו ונשחתת לפני בכל-עת
מושחתת בתבל ארצו ושבעי את-בני אדם 32
ועתה בניים שמעו-לי ואשרי דרכי ישמרו 33 שמעו
מוסר וחכמו ואל-תפרעו 34 אשרי אדם שמע-לי
לשקר על-דלותתי יום יום--לשמר מזונות פתחים 35

שי מצא מצא (מצא) חיים ויפק רצון מידה זה 36
וחטאיהם נפשו כל-משנאי אהבו מות
9 חכמוֹת בנתה ביתה חכבה עמודיה שבעה 2
טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלתנה 3
שלחה הנערתיה תקרה- על-גפי מרמי קרת 4 מי-פתח
יסר הנה חסר-לב אמרה לו 5 לכו לחמו בלחמי
ושתו בין מסכתי 6 עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך
בינה 7 יסר לעז-לקח לו קלון ומוכיה לרשע מומו
8 אל-חוכח לעז פן-ישנאך הוכח לחכם ויאhabך 9
tan לחכם ויחכם-עוד הורע לצדיק וויסוף לך 10
חלהת חכמה יראת יהוה ודרעת קדשים בינה 11 כי-
בי ירכבו ימיך וויסופו לך שנות חיים 12 אם-חכמת
חכמת לך ולצת לבך השא 13 אשת כסילות המיה
פתיות ובלי-ידעה מה 14 וישבה לפתח ביתה-- על-
casא מרמי קרת 15 לקרא לעברי-דרך המישרים
ארחותם 16 מי-פתח יסר הנה וחסר-לב ואמרה לו
17 מים-גנובים ימתקו ולחת סתרים 18 וולא-
ידע כי-רפאים שם בעמקי שאל קראיota (Sheol h7585)

10 משלו שלמה בן חכם ישmach-אב ובן כסיל
תונה אמו 2 לא-יוועלו אוצרות רשע וצדקה תצייל
מזומות 3 לא-ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשותם
ישראל 4 ראש--עשה כה-רמיה ויד חרוצים תשער
5 אגר בקיז בן משכיל נרדם בקציר בן מביש 6
ברכחות לראש צדיק ופי רשותם יכסה חמס 7 זכר
צדיק לברכה ושם רשותם ירבב 8 חכם-לב יכח
מצות ואoil שפתים ילבט 9 הולך בתם ילך בטח
ומעקש דרכיו יודע 10 קריין יtan עצבת ואoil
שפתיים ילבט 11 מקור חיים פי צדיק ופי רשותם
יכסה חמס 12 שנאה העדר מדנים ועל כל-פשעים
חכשה אהבה 13 בשפטוי נבון תמצא חכמה ושבט
לנו חסר-לב 14 חכמים יצפנו-דעתי ופי-אויל מחתה
קרבה 15 הון עשיר קריית עוז מחתת דלים רישם
16 פעלה צדיק לחיים תבואה רשות להחתה 17

ארח לחיים שומר מוסר ועוז תוכחת מותעה ¹⁸
מכסה שנאה שפטו-שקר ומוצא דברה הוא כסיל ¹⁹
ברב דרכם לא-יחදל-פשע וחושך שפטיו משכיל
כسف נבחר לשון צדיק לב רשיים כמעט ²⁰
שפתי צדיק ידרשו רבים ואולמים בחסר-לב ימותו
²¹ ברכת יהוה היא תשער ולא-יוסף עצב עמה
כשחוק לכסייל עשות זמה והכמה לאיש התבונה
מנורמת רשות היא התבונו והתאות צדיקים יתן ²²
כעבוד סופה ואין רשות וצדיק יסוד עילם ²³
כחץ לשנים-וכען לעינם כן העצל לשלהיו ²⁴
יראת יהוה תוסיפ ימים וشنנות רשיים תקצרנה ²⁵
תוחולת צדיקים שמחה ותקות רשיים תאבד ²⁶
מעוז לתם דרך יהוה ומתחה לפועל און ²⁷ צדיק
לעולם בל-ימוט ורשעים לא ישכנו-ארץ ²⁸ פי-
צדיק ינוב חכמה ולשון ההפכות תכרת ²⁹ שפטוי
צדיק ידוען רצון ופי רשיים מהפכות

12 אהב מוסר אהב דעת ושןוא תוכחת בער ²
טוב-יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירישע ³ לא-
יכון אדם ברשות ורשש צדיקים בל-ימוט ⁴ אשת-
חיל עטרת בעלה וכרכ Kub ב עצמותיו מבישה ⁵
מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשיים מרמה
דבורי רשיים ארבע-דם ופי ישרים יצילם ⁶
הפרק רשיים ואינם ובית צדיקים יעד ⁷ לפ-
שלו יהלל-איש ונעה-לב יהיה לבו ⁸ טוב נקלה
ועבר לו--מתכבד וחסר-לחם ⁹ יודע צדיק נפש
בהתהו ורחמי רשיים אכזרי ¹⁰ עבד אדמתו ישבע-
לחם ומרדף ריקום חסר-לב ¹¹ חמץ רשות מצד
רעים ורשש צדיקים יתן ¹² בפשע שפטים מוקש
רע ויצא מצחה צדיק ¹³ מפרי פי-איש ישבע-טוב
ונמול ידי-אדם ישוב (ישיב) לו ¹⁴ דרך אויל יש-
בעינו ושמע לעצה חכם ¹⁵ אויל--ביום יודע כעסנו
וכסה קלון ערום ¹⁶ יפיק אמונהigner צדק ועד
שקרים מרמה ¹⁷ יש בוטה כמדקרות חרב ולשון
חכמים מרפא ¹⁸ שפה-אמת חכון לעד ועד-ארגיעה
לשון שקר ¹⁹ מרמה לב-חרשי רע ולעצי שלום
שמחה ²⁰ לא-יאנה לצדיק כל-אוון ורשעים מלאו
רע ²¹ תוכחת יהוה שפטו-שקר וזרע צדקה שכר
אכזרי ²² רשות--עשה פעולת-שקר וזרע צדקה שכר

ארח לחיים שומר מוסר ועוז תוכחת מותעה ¹⁸
מכסה שנאה שפטו-שקר ומוצא דברה הוא כסיל ¹⁹
ברב דרכם לא-יחදל-פשע וחושך שפטיו משכיל
כسف נבחר לשון צדיק לב רשיים כמעט ²⁰
שפתי צדיק ידרשו רבים ואולמים בחסר-לב ימותו
²¹ ברכת יהוה היא תשער ולא-יוסף עצב עמה
כשחוק לכסייל עשות זמה והכמה לאיש התבונה
מנורמת רשות היא התבונו והתאות צדיקים יתן ²²
כעבוד סופה ואין רשות וצדיק יסוד עילם ²³
כחץ לשנים-וכען לעינם כן העצל לשלהיו ²⁴
יראת יהוה תוסיפ ימים וشنנות רשיים תקצרנה ²⁵
תוחולת צדיקים שמחה ותקות רשיים תאבד ²⁶
מעוז לתם דרך יהוה ומתחה לפועל און ²⁷ צדיק
לעולם בל-ימוט ורשעים לא ישכנו-ארץ ²⁸ פי-
צדיק ינוב חכמה ולשון ההפכות תכרת ²⁹ שפטוי
צדיק ידוען רצון ופי רשיים מהפכות

11 מאוני מרמה תוכחת יהוה ואבן שלמה רצונו
בא-זדון ויבא קלון ואת-צנוועם חכמה ² תמתה
ישרים תנחם וסלף בנדים ושדים (ישדים) ³ לא-
יועיל hon בום עברה וצדקה תציל ממות ⁴ צדקתה
תמים תישר דרכו וברשותו יפל רשות ⁵ צדקתה
ישרים תצילם ובהות נגדים ילכדו ⁶ במותה אדם
רשע תאביד תקופה ותוחולת אוונים אבדה ⁷ צדיק
מצרה נחלץ ויבא רשות תחתיו ⁸ בפה-חנף ישחת
תעלין קרייה ובאבד רשות רנה ⁹ בברכת ישרים
תרום קרת ובכפי רשיים תחרס ¹⁰ בז-ldrעהו חסר-
לב ואיש התבוננות יחריש ¹¹ הולך רכילה מגלה-סוד
ונאמן-רוח מכסה דבר ¹² באין תחבלות יפל-עם
והשועה ברב יועץ ¹³ רע-ירוע כי-ערב זר ושנא
תקעים בוטח ¹⁴ אשת-חן תתמק כבוד ועריצים
יהםכו-עשר ¹⁵ גמל נפשו איש חסד ועכבר שארו
אכזרי ¹⁶ רשות--עשה פעולת-שקר וזרע צדקה שכר

23 אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולה
-יד-חרוצים תמשיל ורמיה תהיה למס 25 דאגה
בלב-איש ישנה ודבר טוב ישמנה 26 יתר מרעהו
צדייק ודרך רשיים תחעם 27 לא-יחרך רמיה צידי
והון-אדם יקר חרוץ 28 באלה-צדקה חיים ודרך
ניטה אל-מוות

עד אמוניים לא יכוב ויפيق כובים עד שקר 6 בקש-
לע' חכמה ואין ורעת לבנון נקל 7 לך מנד לאיש
כסיל ובבל-ידעת שפט-דעת 8 חכמות ערום הבין
דרכו ואולת כסילים מרמה 9 אוילים ילץ אשם
ובין ישרים רצון 10 לב-יודע מרת נפשו ובשמחהתו
לא-יתערב זר 11 בית רשיים ישמד ואهل ישרים
יפריה 12 יש דרך ישר לפני-איש ואחריתה דרכיו-
מות 13 גם-בשחק יכב-לב ואחריתה שמחה תונה
14 מהרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב 15 פתי
יאמין לכל-דבר וערום בין לאשרו 16 חכם ירא
וסר מרע וכסיל מתعبر ובוטח 17 קוצר-אפיקים
יעשה אולת ואיש מזומות ישנא 18 נחלו פתחים אולת
וערומים יכתרו דעת 19 שעו רעים לפני טוביים
ורשעים על-שערן צדיק 20 גם-לרעשו ישנא רשות
ואהבי עשיר רבים 21 בו-לרעשו חותם ומוחון עניים
(עניהם) אשרו 22 הלו-יתעו חרשי רעה וחסר ואמת
חרשי טוב 23 בכל-עצב יהוה מותר ודבר-שפתיים
אך-למחסור 24 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים
אולת 25 מציל נפשות עד אמת ויפח כובים מרמה
בירות יהוה מבטה-עוז ולבני יהוה מהסה 27
יראת יהוה מקור חיים -- לסור ממקשי מוות 28
ברב-עם הדרת-מלך ובאפס לאם מהטה רazon 29
ארך אפיקים רב-תבונה וקצר-רוח מרים אולת 30
חי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה 31 עشك
دل חרפ עשה ומכבדו חנן אבינו 32 ברעתו ידחה
רשע וחסה במותו צדיק 33 בלבד בנון תנוח חכמה
ובקרב כסילים תודע 34 צדקה תרומות-גנו וחסד
לאמים חמאת רצון-מלך לעבד משכילד עברתו
תהייה מביש

15 מענה-רך ישב חמה ודבר-עצב יעללה-אף 2
לשון חכמים טוביב דעת ופי כסילים יביע אולת 3
בכל-מקום עני יהוה צפות רעים וטוביים 4 מרפא
לשון עז חיים וסלפ' בה שבר ברוח 5 אויל-ינאי

עד אמוןים לא יכוב ויפيق כובים עד שקר 6 בקש-
לע' חכמה ואין ורעת לבנון נקל 7 לך מנד לאיש
כסיל ובבל-ידעת שפט-דעת 8 חכמות ערום הבין
דרכו ואולת כסילים מרמה 9 אוילים ילץ אשם
ובין ישרים רצון 10 לב-יודע מרת נפשו ובשמחהתו
לא-יתערב זר 11 בית רשיים ישמד ואهل ישרים
יפריה 12 יש דרך ישר לפני-איש ואחריתה דרכיו-
מות 13 גם-בשחק יכב-לב ואחריתה שמחה תונה
14 מהרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב 15 פתי
יאמין לכל-דבר וערום בין לאשרו 16 חכם ירא
וסר מרע וכסיל מתعبر ובוטח 17 קוצר-אפיקים
יעשה אולת ואיש מזומות ישנא 18 נחלו פתחים אולת
וערומים יכתרו דעת 19 שעו רעים לפני טוביים
ורשעים על-שערן צדיק 20 גם-לרעשו ישנא רשות
ואהבי עשיר רבים 21 בו-לרעשו חותם ומוחון עניים
(עניהם) אשרו 22 הלו-יתעו חרשי רעה וחסר ואמת
חרשי טוב 23 בכל-עצב יהוה מותר ודבר-שפתיים
אך-למחסור 24 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים
אולת 25 מציל נפשות עד אמת ויפח כובים מרמה
בירות יהוה מבטה-עוז ולבני יהוה מהסה 27
יראת יהוה מקור חיים -- לסור ממקשי מוות 28
ברב-עם הדרת-מלך ובאפס לאם מהטה רazon 29
ארך אפיקים רב-תבונה וקצר-רחוב מרים אולת 30
חי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה 31 עشك
دل חרפ עשה ומכבדו חנן אבינו 32 ברעתו ידחה
רשע וחסה במותו צדיק 33 בלבד בנון תנוח חכמה
ובקרב כסילים תודע 34 צדקה תרומות-גנו וחסד
לאמים חמאת רצון-מלך לעבד משכילד עברתו
תהייה מביש

23 בן חכם מוסר אב ולע' לא-שמע גערה 2
מפרי פי-איש יאלל טוב ונפש בנדים חמס 3 נ cedar
פיו שמר נפשו פשך שפטיו מהטה-לו 4 מתאה
ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן 5 דבר-שכר
ישנא צדיק ורשע יבאיש וייחפר 6 צדקה חצר הם-
דרך ורשעה תסלף חטא 7 יש מהתשער ואין כל
מתודוש והון רב 8 כפר נפש-איש עשרו ורש לא-
שמע גערה 9 אור-צדיקים ישמה ונור רשיים ידעך
10 רק-בזדון יתן מצה ואת-נועיצים חכמה 11 הון
מהבל ימעט וקבץ על-יד ירבה 12 תוכחת ממשכה
מחלה-לב ועיז חיים תאה באה 13 בו לדבר ייחבל
לו וירא מצוה הוא ישלם 14 תורה חכם מקור חיים-
ל-סור ממקשי מוות 15 שכל-טוב ית-חן ודרכ
בנדים איתן 16 כל-ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש
אולת 17 מלאך רשות יפל ברע וציר אמוניים מרפא
18 ריש וקלון פורע מוסר ושמר תוכחת ייכבד 19
תאה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע
20 הולך (הולך) את-חכמים וחכם (יחכם) ורעה
כסילים ירוע 21 חתאים תרדף רעה ואת-צדיקים
ישלם-טוב 22 טוב--ינחיל בני-בניים וצפון לצדיק
חיל חותם 23 רב-אכל ניר ראשים ויש נספה בלא
משפט 24 חזק שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר
25 צדיק-אכל לשבע נפשו ובطن רשיים תחסר

14 חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה
תהרsono 2 הולך בישרו ירא יהוה ונלו דרכיו בזוזו
3 בפי-אויל חתר גואה ושפטוי חכמים המשמורים 4
באין אלףים אכוס בר ורב-תבאות בכח שור 5

מוסר אביו ושמיר תוכחת יערם **6** ביחסו ואמת יכפר עון נבה-לב ייד ליד לא-ינקה **6** ביחסו ואמת יכפר עון רב ובתבואה רשות נעקרה **7** שפטים חכמים יזרו וביראת יהוה סור מרע **7** בראחות יהוה דרכיו-איש דעת ולב כסילים לא-כן **8** זבח רשותם תועבת נס-אויביו ישלם אותו **8** טוב-מעט בצדקה-. מרוב היהוה ותפלת ישרים רצונו **9** תועבת יהוה דרכו יהוה רשות ומרדף צדקהiahב **10** מוסר רע לעזב ארחה יcin צעהדו **10** כסם על-שפתי-מלך במשפט לא ימעל-פיו **11** פלס ומאונני משפט--ליהוה מעשהו כל-� שאל ואבדון ננד יהוה אפ-כי-

לבות בני-אדם (Sheol h7585) **12** לאiahב-ליך הוכה אבני-כיס **12** תועבת מלכים עשות רשות כי בצדקה לו אל-חכמים לאילך **13** לב שמה ייטב פנים ובעצת-לב רוח נכהה **14** לב נבון יבקש-דעת ופני אהב **14** חמת-מלך מלאכי-מות ואיש חכם יכפרנה באור-פני-מלך חיים ורצונו כגב מלוקש **16** קינה-**15** חכמה--מה-טוב מהרויז וקנות בינה נבחר מכסף טוב-לב משתה תמיד **16** טוב-מעט ביראת יהוה-- מאוצר רב ומהומה בו **17** טוב ארחת יrik ואהבה-שם-- משור אבוס ושנאה-בו **18** איש חמה יגירה מדון וארך אפים ישיקיט ריב **19** דרך עצל כמשכת חך וארח ישרים סלה **20** בן חכם ישmach-אב וכסיל אדם בויה amo **21** אוולת שמחה להסר-לב ואיש תבונה ישר-לכת **22** הפהր מהשבות באין סוד וברב יועצים תקום **23** שמחה לאייש במענה-**24** ארח חיים למעללה פיו ור

למשיכל-- למען סור משאול מטה (Sheol h7585) **25** ארח חיים למעללה בית נאים יסח יהוה וייצב גבולי אלמנה **26** תועבת עמל عملלה לו כי-אכח עלייו פיהו **27** איש בליעל כרה רעה ועל-שפתו (שפתו) כאשר צרכה **28** איש התחפות ישלח מדון ונرنן מפריד אלף **29** איש חמס יפתח רעהו והוליכו בדרך לא-טוב **30** עצה עינוי לחשב התחפות קרע שפטו כליה רעה **31** ערתרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא **32** טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלך עיר **33** בחיק ווטל את-הגורל ומיהוה כל-משפטו

17 טוב פת חרבה ושלוה-בה-- מבית מלא זבח-

ריב **2** עבד-משכיל--ימשל בגין מביש וบทוק אחיהם ייחלק נחלה **3** מצרכ לכסף וכור לזהב ובחון לבות יהוה **4** מרע מקשיב על-שפתי-און שקר מזון על-למענהו ונם-רשע ליום רעה **5** תועבת יהוה כל-לשון הות **5** לעג לרש חרף עשו שמה לאיד לא

מוסר חכמה ולפנוי כבוד עונה

16 לadm מערבי-לב ומיהוה מענה לשון **2** כל-דרכי-איש זך בעינוי ותבן רוחות יהוה **3** נל אל-יחלה מצרכ לכסף וכור לזהב ובחון לבות יהוה **4** כל פעל יהוה למענהו ונם-רשע ליום רעה **5** תועבת יהוה כל-

במושכתו ¹² לפני-שער יגבה לב-איש ולפניהם כבוד
ענוה ¹³ משביך דבר בטרם ישמע -- אולת היא-לו
וכלמה ¹⁴ רוח-איש יכול מהלחו ורוח נכהה מי
ישאה ¹⁵ לב נבען יקנה-דעת ואין חכמים תבקש-
דעת ¹⁶ מתן אדם ירחיב לו ולפניהם גדליהם ינהנו ¹⁷
צדייק הראשון בריבוי יבא- (ובא) רעהו וחקרו ¹⁸
מדינים ישבית הנורל ובין עצומים יפריד ¹⁹ אה-
נפש מקרית-עו ומדונים (ומדינים) כבריה ארמן
מפרי פי-איש השבע בטנו תבאות שפטיו ישבע
מות וחויים ביד-לשון ואהבה יאכל פריה ²²
מצאה אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה ²³ תחוננים
ירבר-רש ועריר יענה עוזות ²⁴ איש רעים להתרעע
ויש אהב דבק מאח

19 טוב-רש הולך בתמו -- מעקש שפטיו והוא
כסיל ² גם بلا-דעת נפש לא-טוב ואין ברגלים
חותא ³ אולת אדם חסלף דרכו ועל-יהוה ייעף
לבו ⁴ הון-יסיף רעים רבים ודל מרעהו יفرد ⁵
עד שקרים לא-ינקה ויפיח צובים לא-ימלט ⁶ רבים
יחלו פני-נדיב וככל-הרע לאייש מתן ⁷ כל אחוי-רש
שנאהו -- אף כי מרעהו רחקו ממנה מרדף אמרים
לא- (לו-) חמה ⁸ קנה-לב אהב נפשו שמר תבונה
למצא-טוב ⁹ עד שקרים לא-ינקה ויפיח צובים
אבד ¹⁰ לא-נאה לכסיל תגעוג אף כי-עלבר משל
בשרים ¹¹ שכיל אדם האריך אפו ותפארתו עבר
על-פשע ¹² מהם ככפир זעף מלך וכטול על-עשב
רצונו ¹³ הואות לאביו בן כסיל ודילף טרד מדיני
אשה ¹⁴ בית והון נחלה אבות ומיהוה אשה משכלה
עצלה תפיל תדרמה ונפש רמייה תרעב ¹⁶ שמר
מצואה שמר נפשו בזזה דרכיו יומת (ימות) ¹⁷
מלואה יהוה חונן דל ונמלו ישלם-לו ¹⁸ יסר בנד-
כייש תקווה ואל-המיתו אל-תשא נפשך ¹⁹ נרל-
(נדל-) חמה נשא ענש כי אם-תצליל ועוד חספ ²⁰
שמע עצה וקבל מוסר -- למען תחכם באחריתך ²¹

ינקה ⁶ עשרה זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם
לא-נאה לנבל שפת-יתר אף כי-לנديב שפת-סקר
8 אבן-חן השחר בעני בעליו אל-כל-אשר יפנה
ישכיל ⁹ מכסה-פשע מבקש אהבה ושנה בדבר
מפריד אלף ¹⁰ תחת גערה מבין -- מהכות כסיל
מאה ¹¹ אך-MRI יבקש-רע ומילאך אכזרי ישלח-בו
12 פגוש דבר שכול באיש ואל-כסיל באלו ¹³ מшиб
רעה תחת טובה -- לא-תמייש (תמוש) רעה מביתו
14 פוטר מים ראשית מdon ולפניהם התגלו הריב
טוש ¹⁵ מצדיק רשע ומרשע צדוק -- תועבת יהוה
נ-שניות ¹⁶ למה-זה מהיר ביד-כסיל -- لكنות
חכמה ולב-אין ¹⁷ בכל-עת אהב הרע ואח לצרה
יולד ¹⁸ אדם חסר-לב תוקע כף ערב ערבה לפני
רעשו ¹⁹ אהב פשע אהב מצה מגביהفتحו מבקש-
שער ²⁰ עקש-לב לא ימצא-טוב ונחפק בלשונו
יובל ברעא ²¹ ילד כסיל להוניה לו ולא-ישמח אבי
נכבל ²² לב שמח ייטיב נהה ורוח נכהה תיבש-גרם
שחדר מחק רשע יקח -- להחות ארכחות משפט ²⁴
את-פני מבין חכמה ועוני כסיל בקצה-ארץ ²⁵ כעס
לאביו בן כסיל וממר ליוילדתו ²⁶ נם עונש לצדיק
לא-טוב -- להחות נדיבים על-ישראל ²⁷ חזוך אמריו
יודע דעת וקר -- (יקר-) רוח איש תבונה ²⁸ נם אויל
מהריש חכם ייחס אطم שפטיו נבן

18 להאה יבקש נפרד בכל-תוisha ותגלו ² לא-
יחספין כסיל בתבונה כי אם-בהתגולות לבו ³ בבוא-
רשע בא נם-בזו ועם-קלון חרפה ⁴ מים עמקים
דברוי פי-איש נחל נבע מקור חכמה ⁵ שאתה פני-
רשע לא-טוב -- להחות צדיק במשפט ⁶ שפטיו כסיל
יבאו בריב ופיו למחלמות יקרא ⁷ פי-כסיל מחתה-
לו ושפטיו מוקש נפשו ⁸ דברyi נרנן כמתלהםים
והם ירדו חדרי-בטן ⁹ נם מתרפה במלאכתו -- אה
הוא לבעל משחיתות ¹⁰ מגדל-עו שם יהוה בו-ירוץ
צדיק ונשגב ¹¹ הו עשיר קריית עוז וכחומה נשגבה

רבות מחשבות בלב-איש ועצת יהוה היא תקום 22
תאות אדם חסדו וטוּב-רש מאש כוב 23 יראת יהוה
מלך חכם וישב עליהם אופן 27 נר יהוה נשמה
אדם חפש כל-חדרי-בטן 28 חסר ואמת יצרו-מלך
וסעד בחסד כסאו 29 תפארת בחורים כחם והדר
זקנים שיבה 30 חברות פצע תמריק (תמרוק) ברע
ומוכות חדרי-בטן

21 פלני-מים לב-מלך ביד-יהוה על-כל-אשר
יחפש יטנו 2 כל-דרך-איש ישר בעינוי ותכן לבות
יהוה 3 עשה צדקה ומשפט -- נבחר ליהוה מזבח 4
רום-עינים ורחב-לב -- נר רשיים חטא 5 מחשבות
חרוץ אך-לモתר וככל-אץ אך-למחסור 6 פועל
אצרות בלשון שקר -- הכל נדף מבקשי-מות 7 שד-
רשעים יונרם כי מאנו לעשות משפט 8 הפקפך
דרך איש זור וזר ישר פועלו 9 טוב לשבת על-פנת-
גן -- מאשת מדינים ובית חבר 10 נפש רשות אותה-
רע לא-יחן בעינוי רעהו 11 בענש-לץ ייחכם-ਪתי¹
ובהשכיל לחכם יקח-דעת 12 משכיל צדיק לבית
רשע מסלף רשעים לרע 13 אם אונו מעקה-דל-
נס-הוא יקרא ולא יענה 14 מותן בסתר יכפה-אף
ושחר בחק חמה עזה 15 שמהה לצדיק עשות משפט
ומחתה לפعلي און 16 אדם-תוועה מדרך ההscal
בקהיל רפואי ינוח 17 איש מחסור אהב שמחה אהב
יין-ישמן לא ישר 18 כפר לצדיק רשע ותחת
ישרים בוגד 19 טוב שבת בארץ-מדבר -- מאשת
מדונים (מדינים) וכעס 20 אוצר נחמד ושםן-בונה
חכם וכיסיל אדם יבלענו 21 רדף צדקה וחסד-
ימצא חיים צדקה וכבוד 22 עיר גבריהם עליה חכם
וירד עז מבטחה 23 שמר פיו ולשונו -- שמר מצרות
נפשו 24 זוד יהיר לן שמו -- עושה בעברית ודון 25
האות עצל תמיינו כי-מאנו ידיו לעשות 26 כל-
היום התאהה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך 27 זבח
רשעים תועבה אף כי-בזמה יביאנו 28 עד-כובים
מייהוה מצער-גבר ואדם מה-יבין דרכו 29 העז איש רשע
אבד ואיש שומע לנצח ידבר 29 מוקש

רבות מחשבות בלב-איש ועצת יהוה היא תקום 22
תאות אדם חסדו וטוּב-רש מאש כוב 23 יראת יהוה
לחים ושבע ילין בל-יפקד רע 24 טמן עציל ידו
בצלחת נם-אל-פיהו לא-ישיבנה 25 לץ תכה ופתח
יערם והוכיה לבנון יבין דעת 26 משדר-אב יבריח
אם -- בן מביש ומchapir 27 חදל-בני לשמע מוסר
לשנות מאמרי-דעת 28 עד בליל עליין משפט ופי
רשעים יבלע-און 29 נכונו ללבטים שפטים ומהלמות
לו כסילים

20 לץ היין המה שכר וככל-שנה בו לא יחכם
2 נהם ככפיר אימת מלך מהעברו חוטא נפשו 3
כבוד לאיש שבת מריב וככל-אייל יתגלו 4 מהרף
עצל לא-יחרש ישאל (ישראל) בקציר ואין 5 מים
עמקיים עצה בלב-איש ואיש הבונה ידלנה 6 רב-
אדם-יקרא איש חסדו ואיש אמוניים מי ימצא 7
מוחלך בתמו צדיק אשר בניו אחריו 8 מלך יושב
על-כסא-דין -- מזבח בעינוי כל-רע 9 מי-יאמר
וכיתו לבי טהרתי מהטהתי 10 אבן ואבן איפה
ואיפה -- תועבת יהוה נם-שניהם 11 גם במעלינו
יתנכר-נעדר -- אם-זיך ואם-ישר פועלו 12 און שמעת
ועין ראה -- יהוה עשה נם-שניהם 13 אל-האהב שנה
פן-תורש פקח עיניך שבע-לחם 14 רע רע יאמר
הקונה ואול לו או יתהלך 15 יש זהב ורב-בניים
וכלי יקר שפתוי-דעת 16 לך-בגנו כי-ערב זר
ובעד נקרים (נכרים) חבלחו 17 ערב לאיש לחם
שער ואחר ימלא-פיהו החץ 18 מחשבות בעצה
תוכון ותחבלות עשה מלחהמה 19 גולה-סוד הולך
רכיל ולפתח שפתיו לא תתערב 20 מקלל אבי
אמנו -- ידעך נרו באישון (באשון) חזך 21 נחלה
מכחלת (מכחלת) בראשונה ואחריתה לא תברך
אל-ה אמר אשלה-רע קוה ליהוה וישע לך 23
תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא-טוב 24
מייהוה מצער-גבר ואדם מה-יבין דרכו 25 מוקש

23 כי-תשב ללחום את-מושל -- בין תבין את-אשר
לפניך ² ושםת שכין בלבך -- אם-בעל נפש אתה
³ אל-תתאו למטעמותיו והוא לחים כזבים ⁴ אל-
היגע להעшир מビנתך חדרל ⁵ הטעוף (הטעוף)
עיניך בו ואינו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר
ועיף (יעוף) השמים ⁶ אל-תלחם-את-לחם רע עין
ואל-תתאו למטעמותיו ⁷ כי כמו שער בנפשו -- כן-
הוא אכול ושתה יאמר לך ולבו בל-עמך ⁸ פתח-
אכלות תקיאנה ושחת דבריך הנעים ⁹ באוני
בסיל אל-תדבר כי-יבו לשכל מליך ¹⁰ אל-תשג
נכול עולם ובשדי יתומים אל-תבא ¹¹ כי-גאלם
חזק הוּא-יריב את-ריבם אתך ¹² הביאה למוסר
לבך ואונך לאמרי-דעת ¹³ אל-תמנע מנער מוסר
אתה בשבט תנוו ונפשו ¹⁴

ב משאול חציל (Sheol h7585) ¹⁵ בני אם-חכם לך-
ישמה לבני גם-אני ¹⁶ ותעלונה כלויתו -- בדבר
שפטיך מושרים ¹⁷ אל-יקנא לך בחטאיהם כי אם-
ביראת-יהוה כל-היום ¹⁸ כי אם-יש אחרית ותקותך
לא תכרת ¹⁹ שמע-אתה בני וחכם ואשר בדרך
לכך ²⁰ אל-תהי בסבאי-יין -- בזלי בשר למו ²¹
כי-סבא זולל יורש וקרעים תלביש נומה ²² שמע
לאביך זה ילךך ואל-תבוז כי-זקנה אמרך ²³ אמתה
קנה ואל-תמכר חכמה ומוסר ובינה ²⁴ גול (גיל)
גיל אבי צדיק יולד (וילוד) חכם וישראל -- (ישמה-
כו ²⁵ ישמח-אביך ואמך ותגל יולדתך ²⁶ תננה-
בני לך לי ענייך דרכך תרצהנה (צרנה) ²⁷ כי-
שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה ²⁸ אף-הייא
חתף תארב ובוגדים באמם תוסף ²⁹ למי אווי למי
אביוי למי מודונים (מדינים) למי שייח- -- למי פצעים
חנם למי חכללות ענים ³⁰ למאחרים על-היין-
לבאים לחקיר ממך ³¹ אל-תראין כי יתאדים
כי-יתן בכיס (בכו) עינו יתהלך במישרים ³²
אחריתו כנחש ישך וכצפעני יפרש ³³ ענייך יראו

בפניו וישר הוא יכין דרכיו (יבין דרכו) ³⁰ אין
חכמה ואין תבונה -- ואין עצה לנגד יהוה ³¹ סוס --
מוון ליום מלחמה וליוויה התשועה

22 נבחר שם מעשר ריב מסוף ומזהב חן טוב
עשיר ורש נפנשו עשה כלם יהוה ³ ערום ראה
רעיה ויסטר (וונستر) ופתיהם עברו ונענשו ⁴ עקב
ענווה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים ⁵ צנים פחים
בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם ⁶ חנק לנער
על-פי דרכו -- גם כי-זוקין לא-יסור ממנה ⁷ עשיר
ברושים ימושל ועבר לה לאיש מלאה ⁸ זורע עליה
יקוצר -- (יקצר) און ושבט עברתו יכללה ⁹ טוב-
עין הוא יברך כי-נתן מלחמו לדל ¹⁰ נרש לעז
ויצא מדון וישבת דין וקלון ¹¹ אהב טהור -- (טהר-
לב -- חן שפטיו רעהו מלך ¹² עני יהוה נצרו
דעת ויסלפ' דברי בנד ¹³ אמר עצל ארי בחוץ
בתוך רחבות ארץ ¹⁴ שוחה עמקה פי זורת זעם
יהוה יפול -- (יפל-) שם ¹⁵ אולת קשורה בלב-נער
שבט מוסר ירחויקנה ממנה ¹⁶ עשק דל להרבות
לו -- נתן לעשיר אך-למחסור ¹⁷ הט אונך- -- ושמע
דברי חכמים ולבך תשית לדעתו ¹⁸ כי-נעימים כי-
תשمرם בבטן יכנו יחדו על-שפטיך ¹⁹ להיות
bihoo מבתחך -- הודעתיך הימים אפ-אתה ²⁰ הלא
כתבי לך שלשים (שלשים) -- במעזות ודעota ²¹
להורייך -- קשת אמריו אמת להשיב אמרים אמתה
לשלהיך ²² אל-תגוז-דל כי דל-הוא ואל-תדכא עני
בשער ²³ כי-יהוה יריב ריבם וקבע את-קביעיהם
נפש ²⁴ אל-תתרע את-בעל אף ואת-איש חמוטה לא
תבוא ²⁵ פן-תאלף ארחתו ולקחת מוקש לנפשך ²⁶
אל-תהי בתקעי-כף בערבים משות ²⁷ אם-אין לך
לשלים -- ומה יקח משכבך מתחתיך ²⁸ אל-חסג
גובל עולם -- אשר עשו אבותיך ²⁹ חייזת איש מהיר
במלאתו -- לפני-מלחמים יתיצב בל-יתיצב לפני
חסכים

ארם חסר-לב ³¹ והנה עלה כלו קמשנים--כטו פניו חרלים ונדר אבניו נהרסה ³² ואזזה א נכי אישית לבי ראיותי לקחתי מוסר ³³ מעט שנות מעת הנומות מעט חבק ידים לשכבר ³⁴ ובא-מתהלך רישך ומהסרייך כאיש מן

25 נם-אללה משלוי שלמה-- אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך-יהודה ² כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר ³ שמיים לרים הארץ לעמק ולב מלכים אין חקר ⁴ הגנו סינים מכסף ויצא לצרף כל ⁵ הגנו רשע לפני-מלך ויכון בצדוק כסאו ⁶ אל-תתחרד לפני-מלך ובמקום גדים אל-תעמד ⁷ כי טוב אמר-מלך עלה-הנה מהשפילך לפני נדיב-- אשר ראו עיניך ⁸ אל-תצא לרבות מהר פן מה-העשה באחריותה--בחכלים אתך רעך ⁹ ריבך ריב את-רעך וסוד אחר אל-תגלו ¹⁰ פן-יחסוך שמע ורכבתך לא תשוב ¹¹ תפוחוי זהב במשכיות כסף-- דבר על-Ձנינו ¹² נום זהב וחלי-כתם-- מוכיח חכם דבר על-Ձנינו ¹³ כצונה שלג ביום קציר--ציר נאמן על-Ձון שמעת ¹⁴ נפש אדרנו ישיב ¹⁵ נושאים ורוח וגשם אין-לשחו ונפש אדרנו ישיב ¹⁶ בארך אפים יפתח איש מתהלך במתה-שקר ¹⁷ בארך אפים יפתח קצין ולשון רכה תשבר-גרם ¹⁸ דבש מצאת אכלך פן-ישבעך ושנאך ¹⁹ מפייך וחרב וחץ שניין-- איש ענה ברעהו עד שקר ²⁰ שנ רעה ורגל מועדת-- מבטח בוגד ביום צראה ²¹ מעדרה-בנד ביום קרה-- חמץ על-נתר ושר בשירים על לב-רע ²² אם-רעב שנאך האכלתו לחם ²³ אם-צמא השקהו מים כי נחלים--אתה חתה על-ראשו ויוהו ישלם-לך רוח צפון תחולל נשם ופניהם נזעים לשון סתר ²⁴ טוב שבת על-פנת-גגו-- מאשת מרדונים (מרדינים) ובית חבר ²⁵ מים קרים על-נפש עיפה ושמועה טובча הארץ מרחק ²⁶ מעין נרפש ומוקור משחתה- אמר--כאשר עשה-לי כי נעשה-לו אשיב לאיש כפعلו ²⁷ על-שדה איש-עצל עברתי ועל-כרם צדיק מט לפני-רע ²⁸ אכל דבש הרבות לא-טוב

ורות ולבך ידבר תהפכות ³⁴ והיית כשב בלב-ים וכשב בראש חבל ³⁵ הכווי בל-חלתי-- הלמוני בל-ידעת מי אקייז אוסף אבקשנו עוד

24 אל-חנקא באנשי רעה ואל-תתאו להיות אתם כי-شد יהגה לבם ועמל שפתיהם תדברנה ³ בחכמה יבנה בית וబתונה יתכוון ⁴ ובבדעת חדרים ימלאו-- כל-הון יקר ונעים גבר-חכם בעוז ואיש-דעota מאמצ-כח ⁶ כי בתחכחות העשה-מלך מלכחה והשועה ברב יועץ ⁷ ראמות לאייל חכמו בשער לא-יפתח-פיהו ⁸ מחשב להרעד-- לו בעל-מוזמות יקרו ⁹ זמת אולות חטא ותועבת לאדם ¹⁰ התרפית ביום צראה-- צר כחכח בוצח ללחמים למות ומטים להרגן אם-תחשוך ¹¹ כי-תאמר-- אין לא-ידענו-זה הלא-תכן לבות הוא-יבין ונצר נשך כו-תוב וו-נפת מתוק על-חכך ¹⁴ כן דעתה חכמה- לנשך אם-מצאת וויש אחרית ותקותך לא תכרת ¹⁵ אל-הארב רשע לנו צדיק אל-תשדר רבצו ¹⁶ כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעיה ¹⁷ בנפל אויביך (אויבך) אל-תשמה ובכשלו אל-יגל לבך ¹⁸ פן-יראה יהוה ורעד בעינוי והшиб מעליו ¹⁹ אל-תתחר במרעים אל-חנקא ברשעים ²⁰ כי לא-תהייה אחרית לרעד נר רשעים ידעך ²¹ יידא-את-יהוה בני ומילך עם-שונאים אל-תתעורר ²² כי-פתאום יקום אידם ופיד שניהם מי יודע ²³ גם-אללה להחמים הכר-פניהם במשפט בל-טוב ²⁴ אמר לרשע--צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוهو לאמים ²⁵ ולמוכחים יنعم ועליהם הובא ברכת-טוב ²⁶ שפטיהם ישק מшиб דבריהם נכחים ²⁷ הכנן בחוץ מלאכתח-ועתה בשדה לך אחר ובנית ביתה ²⁸ אל-תהי עד-חנם ברעך והפתות בשפטיך ²⁹ אל-תאמר--כאשר עשה-לי כי נעשה-לו אשיב לאיש כפעלו ³⁰ על-שדה איש-עצל עברתי ועל-כרם

וחקר כבדם כבוד 28 עיר פרוצחה אין חומה-- איש אשר אין מעצר לרוחו

26 כשלג בקייז- וכמתר בקציר כן לא-נאוה לכסיל כבוד 2 כצפור לנוד כדדור לעוף-- כן קללה חنم לא (לו) תא 3 שוט לסוס מתן לחמור ושבט לנו כסילים 4 אל-תען כסיל כאולתו פן-תשווה-לו נס-אתה 5 ענה כסיל כאולתו פן-יהיה חכם בעינו 6 מקצה רגלים חמס שתה-- שלח דברים ביד-כסיל 7 דילו שקים מפש ומשל בפי כסילים 8 כצדור אבן במרגמה-- כן-נותן לכסיל כבוד 9 וחוז עלה ביד-שכר ומישל בפי כסילים 10 רב מחולל-כל ושבר כסיל ושבר עברים 11 ככלב שב על-קאו-- כסיל שונה באולתו 12 ראית-איש חכם בעינו תקופה לכסיל ממנו 13 אמר עצל שלח בדרכ Ari בין הרחבות 14 הדלת תסוב על-צירה ועצל על-מטתו 15 טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל-פיו 16 חכם עצל בעינו-- משבעה מшиб טעם 17 מהזיק באוני-כלב-- עבר מתעבר על-ריב לא-לו 18 כمثال הלה הירח זקים- חצים מוות 19 כן-איש רמה את-רעשו ואמר הלא-משחק אני 20 באפס עצים תכבה- אש ובאין נרגן ישתק מדרון 21 פחים לנחלים ועצים לאש ואיש מדונים (מדינים) לחרחר-ריב 22 דברי נרגן כمثال הימים והם ירדו חדרי-בטן 23 כסף סיגום מצפה על-חרש-- שפתים דלקים ולב-רע 24 בשפטו ינכר

שונא ובקרבו ישית מרמה 25 כי-יחנן קולו אל-תאמין-בו כי שבע תועבות בלבו 26 תכסה שנאה במושון הגלה רעה בקהל 27 כרה-שחת בה יפול ונולל אבן אליו תשוב 28 לשון-שקר ישנא דכו ופה חלק יעשה מדרחה

חמה ושטוף אףומי יעד לפני קנאה 6 טובה תוכחת מגלה-- מאהבה מסתרת 6 נאמנים פצעי אהוב ונערות נשיקות שונות 7 נפש שבעה תבוס נפה ונפש רעה כל-מר מותק 8 כצפור נודדת מן-קנה-- כן- איש נודד ממקוםו 9 שמן וקטרת ישמח-לב ומתק רעה מעתה-נפש 10 רעך ורעה (ורע) אביך אל-הعزב-- ובית אחיך אל-תבוא ביום אידך טוב שכן קרוב מאה רחוק 11 חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפִי דבר 12 ערום ראה רעה נסחר פהאים עברו גענשו 13 קח-בנדיו כי-ערב זר ובعد נכירה חבלחו 14 מביך רעהו בקהל גدول-- בבקר השכימים קללה תהשׁב לו 15 דלף טורד ביום סניריר ואשת מדונין (מדינים) נשתווה 16 צפניה צפן-روح ושםן ימיינו יקרה 17 בזרול בברזיל יחד ואיש יחד פני-רעשו נצץ תאנה יאל פרייה ושמר אדני ייכבד 19 כמים הפנים לפנים-- כן לב-האדם 20 שאל ואבדה לא תשבועה ועינוי האדם לא תשבועה (Sheol)

57585 21 מצרכ לכסף וכור לזהב ואיש לפוי מהללו 22 אם תכתוש-את-האיל במכחשת בתוך הריפות- בעלי לא-תסור מעלייו אולתו 23 ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרדים 24 כי לא לעולם חסן ואם-נון לדור דור (ודור) 25 גלה חציר ונראתה- דשא ונאספו עשבות הרים 26 כבשים ללבושך ומחרior שדה עתודים 27 וורי חלב עזים-- ללחמד ללחם ביהך וחיים לנערותיך

28 נסו ואין-רדף ררע וצדיקים ככפיר יבטה 2 בפשע ארץ רכבים שרים ובאדם מבין ידע כן יאריך 3 נבר-רש ושק דלים-- מטר סחף ואין לחם 4 עובי תורה יהללו ררע ושמרי תורה יתנוו בם 5 אנשי-רע לא-יבינו משפט ומקשי יהוה יבינו כל 6 טוב-רש הולך בתמו-- מעקש דרכיהם והוא שעיר 7 נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכלם אביו 8 מרבה הונו בנשך ובתרביה (وترביה)--

27 אל-תחהלה ביום מהר כי לא-תדע מה-ילד יום 2 יהלך זר ולא-פיק נכרי ואל-שפטיך 3 כבד- אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניות 4 אכזריות

להונן דלים יקבצנו 9 מסיר אוננו משמע תורה -- נם תפלותו תועבה 10 משגה יהירים בדרך רע--בשהותו הוא-יפול ותמונהים ינהלו-טוב 11 חכם בעינו איש שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו ברבות רשותם ירבה-פשע וצדיקים במפלתם יראו 17 יסר בך וויניך ויתן מעדרנים לנפשך 18 באין חזון יפרע עם ושמור תורה אשרהו 19 בדברים לא-יוסר עבד כי-יבין ואין מענה 20 חזית--איש איז בדבורי תקוה לכיסיל ממנו 21 מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון 22 איש-איך יגירה מדון ובעל חמה רב-פשע 23 גנות אדם תשפינו ושפלו-روح יתמק כבוד 24 חולק עם-גב נבשונו נפשו אלה ישמע ולא ג nied 25 חרדה אדם יtan מוקש ובוטח ביהוה ישוב 26 רבים מבקשים פנוי-מושל ומיהוה משפט איש 27 תועבת צדיקים איש עול ותועבת הרשע ישר-

דרך

30 דברי אנור בן-יקה--המשא נאם הגבר לאייתאל לאייתיאל ואכל 2 כי בער אני מאיש ולא-בינה אדם לי 3 ולא-למודתי חכמה ודעת קדשים עדע 4 מי עלה-שמות וירד מי אסף-روح בחפניו מי צדר-מים בשמלה--מי הקים כל-אפסי-ארץ מה-שמו ומה-שם-בנו כי תדע 5 כל-אמרת אלוה צרופה מן הוא לחסים בו 6 אל-תוספ על-דבורי פן-זוכה בך ונכובה 7 שתיים שאלי מאתך אל-המנע ממני בטרם אמותו 8 שוא ודבר-כזוב הרחק ממני--ראש ועשר אל-התן-לי הטריפני לחם חקי פן אשבע וכחשתיך--ואהרטוי מי יהוה ופן-אורש ונגבתוי והפשתי שם אלהי 10 אל-תלשן עבר אל-אדנו פן-יקילך ואשמתו 11 דור אביו יקלל ואת-אמו לא יברך 12 דור טהור בעינוי ומצאתו לא רחץ 13 דור מה-רמו עינוי ועפפני נשאו 14 דור הרבות שנוי--ומאכלות מתעלתו לאכל עניים מארץ ואבינוים מארם 15 לעלוכה שתי בנות--הכ מקשיב על-דבר-שכר -- כל-marshati רשותם 13

להונן דלים יקבצנו 9 מסיר אוננו משמע תורה -- נם תפלותו תועבה 10 משגה יהירים בדרך רע--בשהותו הוא-יפול ותמונהים ינהלו-טוב 11 חכם בעינו איש שיר ודיל מבין יחקרנו 12 בעליך צדיקים הרבה תפארת וביקום רשותם יחשוף אדם 13 מכסה פשעיו לא-יצליה ומודה ועוזב ירחם 14 אשרי אדם מופחד תמיד ומקשה לבו ייפול ברעה 15 אר-נהם ורב שוקק--מושל רשע על-עם-دل 16 ג nied--חסר תבונות ורב מעשיות שניי (שנא) בצע יאריך ימים 17 אדם עשך ברם-נפש -- עד-בור ינוס אל-יתמכו-בו 18 הולך הימים יווש ונעקש דרכיהם ישבע-ריש עבר אדמתו ישבע-לחם ומרדף ריקום ישבע-ריש 20 איש אמוןوت רב-ברכות ואץ להעшир לא-ינקה 21 הכר-פנים לא-טוב וועל-פת-לחם יפשע-גבר 22 נבהל להונן--איש רע עין ולא-ידע כי-חסר יבאו 23 מוכיח אדם אחריו חן ימצא--מחליק לשון 24 ג נול אביו ואמו--ואמר אין-פשע חבר הוא לאיש משחית רחוב-נפש יגירה מדון ובטה על-יהוה יידשן 25 בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט גנותן לרשות אין מהסור ומעלים עינוי רב-מארות 28 בקום רשותם יסתדר אדם ובאים ירכבו צדיקים **29** איש תוכחות מקש-ערף -- פתח ישבר ואין מרפא 2 ברבות צדיקים ישמה העם ובמשל רשע יאנח עם 3 איש-אהב חכמה ישמה אביו ורעה זונות יאבד-הון 4 מלך--במשפט יעמוד ארץ ואיש תרומות יהרסנה 5 גבר מוחליק על-רעשו רשות פורש על-פעמיו 6 בפשע איש רע מוקש וצדיק ירדון ושםה 7 ידע צדיק דין דלים רשע לא-יבין דעתה 8 אנשי לzion יפיקו קרייה וחכמים ישיבו אף 9 איש-חכם--נשפט את-איש אויל ורנו ושחק ואין נתה 10 אנשי דמים ישנאו- הם וישראלים יבקשו נפשו 11 כל-روحו יוציא כסיל וחכם באחריו ישבחנה 12 משל מקשיב על-דבר-שכר -- כל-marshati רשותם 13

16 שאל ועוצר-רחם ארץ לא-שבעה מים ואש לא-
 אמרה חון (Sheol h7585) 17 עין חלען לאב--ותבו
 מפרי כפיה נטע (נטעה) כרם 17 חנרה בעוז
 מתניה ותאמץ זרועתיה 18 טעמה כי-טוב סחרה
 לא-יכבה בליל (בלילה) נרה 19 ידיה שלחה
 בכישור וכפיה המכוי פלך 20 כפיה פרשה לעני
 וידיה שלחה לאביוון 21 לא-תירא לביתה משלג כי
 צור דרך-אניה בלב-ים--ודרכ גבר בעלמה 20
 כן דרך אשה--מנאפתהأكلה ומתחה פיה ואמרה
 לא-פעלת כי און 21 תחת שלוש רגזה ארץ ותחת
 ארבע לא-תוכל שתת עבד כי מלך ונבל
 כי ישבע-לחם 23 תחת שנואה כי תבעל ושפחה
 כי תירוש נברתה 24 ארבעה הם קטני-ארץ והמה
 חכמים מהכמים 25 הנמלים עם לא-עו ויכינו בקיין
 לחםם 26 שפניהם עם לא-עצום וישמו בסלע ביתם
 מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו 28 שממיה
 בידיים התפש והיא בהיכלי מלך 29 שלשה המה
 מיטבי צעד וארבעה מיטבי לכת 30 ליש נבור
 בבחמה ולא-ישוב מפני כל 31 זריזר מתרנים או-
 תיש ומילך אלקום עמו 32 אם-גבלת בהתנסא ואם-
 זמות יד לפה 33 כי מין הלב ווציא חמאה--ומיז-
 אף ווציא דם ומין אפים ווציא ריב

31 דברי למואל מלך--משא אשר-יסרתו אמו
 מה-ברוי ומה-בר-בטני ומה בר-נדרי 3 אל-תתן
 לשם חילך ודריך למחות מלכין 4 אל למלכים
 למואל--אל למלכים שתו-ין ולרזונים או (אי)
 שכר 5 פן-ישתה וישבח מהקק וישנה דין כל-בני-
 עני 6 תנו-שכר לאובד ויין למורי נפש 7 ישתה
 וישבח רישו ועמלו לא זוכר-עדור 8 פתח-פרק לאלים
 אל-דין כל-بني חלוף 9 פתח-פרק שפט-צדך ודין
 עני ואביוון 10 אשת-חיל מי מצא ורחק מפנינים
 מכירה 11 בטח בה לב בעלה ושלא לא יחסר 12
 נמלתחו טוב ולא-רע--כל מי היה 13 דרשה צמר
 ופשטים ותעש בחפי כפיה 14 הייתה אניות סוחר
 ממරחיק תביא לחמה 15 ותקים בעוד לילה--ותנתן

ויחדלו לדבר אליה ¹⁹ ותלכנה שתיהם עד בואנה
בית לחם ויהי כבואה בית לחם ותהמ כל העיר
עליהם ותאמרנה הזאת נעמי ²⁰ והאמר אליהן אל
תקראנה לוי נעמי קראן לוי מרא כי המר שדי לוי
מאך ²¹ אני מלאה הלכתו וריקם השיבני יהוה
למה תקראנה לוי נעמי יהוה ענה כי ושדי הרע לוי
²² ותשב נעמי ורות מוואביה כתלה עמה כו וshediy הרע לוי
משדי מוואב והמה באו בית לחם בתחילת קציר
שעריהם

2 ולנעמי מידע (מודע) לאישה איש גבר חיל-
משפחה אלימלך ושמו בעז ² ותאמר רות
המוואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקתה
בשבלים--אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה
לכי בתוי ³ ותלך ותבווא ותלקט בשדה אחורי
הקדרים ויקיר מקרה--חלהקת השדה לבועז אשר
משפחה אלימלך ⁴ ותנה בעז בא מבית לחם
ויאמר לקודרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברך
יהוה ⁵ ויאמר בעז לנערו הנצוב על הקודרים למי
הנערה הזאת ⁶ ויען הנער הנצוב על הקודרים--
ויאמר נערה מוואביה היא השבה עם נעמי משדי
מוואב ⁷ ותאמר אלקתה נא ואספתי בעמרים אחורי
הקודרים ותבווא ותעמור מאו הבקר ועד עתה--
זה שבתת הבית מעט ⁸ ויאמר בעז או רות הלא
שמעת בתוי אל תלכי ללקט בשדה אחר ונם לא
תעבורו מוה וככה תרבקין עם נערתי ⁹ ענייך בשדה
אשר יקצرون והלכת אחידין--הלו צויתי את
הנערים לבלתי נגע וצמת והלכת אל הכלים
ושתית אשר ישא奔 הנערים ¹⁰ ותופל על פניה
ותשתחוו ארצתה ותאמר אליו מדרוע מצאתי חן
בעיניך להכירני--ואנכי נכירה בו ויען בעז ויאמר
לה--הנד לי כל אשר עשית את חמוטך אחורי
מות איש ותעובי אביך ואמך וארץ מולדתך
ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשות ¹¹ ישלם

1 וייה בימי שפט השפטים יהיו רעב בארץ וילך
איש מבית לחם יהודה לנור בשדי מוואב--הוא
ואשתו ושני בניו ² ושם האיש אלימלך ושם אשתו
נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים--מבית
לחם יהודה ויבאו שדי מוואב ויהודו שם ³ וימת
אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בנייה ⁴ ויויאו
לهم נשים מאכיות--שם האחת ערפה ושם השנית
רות וישבו שם כעשר שנים ⁵ וימתו גם שניהם
מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה
וותקם הוא וכלהה ותשב משדי מוואב כי שמעה
בשדה מוואב--כי פקד יהוה את עמו לחתם להם
לחם ⁷ ותצא מן המקום אשר היהתה שם ושתוי
כלותיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה
ויאמר נעמי לשתי כתלה לכתיה לבנה שבנה אשה
לבית אמה יעשה (עש) יהוה עמכם חסד כאשר
עשיהם עם המתים ועמדיו ⁹ יתן יהוה לכם ומיצאן
מנוחה אשה בית אשה ותשיק להן ותשנה קולן
ותבכינה ¹⁰ ותאמרנה לה כי אתה נשוב לעמק ¹¹
ויאמר נעמי שבנה בנתוי למה תלכנה עמי העוד
לי בנים במעי והיו לכם לאנשים ¹² שבנה בנתוי
לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה--
نم הינו היללה לאיש ונם ילדתי בנים ¹³ הלהן
תשברנה עד אשר יגדרו להן תעננה לבלי היota
לאיש אל בנתוי כי מר לי מאר מכם--כי יצאה ביד
יהוה ¹⁴ ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשיק ערפה
לחמותה ורות דבקה בה ¹⁵ ותאמר הנה שבה
יבמתק אל עמה ואל אלהיה שובי אחורי יבמתק ¹⁶
ויאמר רות אל תפנعني כי לעזובך לשוב מאחריך כי
אל אשר תלכי אלך ובאשר תלני אילין--עמך עמי
ואלהיך אלהי ¹⁷ באשר תמותי אמות ושם أكبر
כה יעשה יהוה לי וככה יוסיף--כי המות יפריד
ביני ובין ¹⁸ ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה

יהוה פעלך ותהי משבצתך שלמה מעם יהוה אלהי
 יسرائيل אשר באת לחסות תחת כנפיו ¹³ ותאמר
 אמצעה חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב
 שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתי ¹⁴ ויאמר
 לה בעו לעת האכל נשי הלם ואכלת מן הלחם
 וטבלת פתק בחמצז ותשבב מצד הקצרים ויצבת
 לה קלי ותאכל ותשבע ותתר ¹⁵ ותתקם ללקט ויטזו
 בעו את נעדריו לאמר נם בין העמירים תלקט-ולא
 תכלנו ¹⁶ וכן של תשלוי לה מון הצבאים ועוזבת
 ולקתה ולא תנعرو בה ¹⁷ ותלקט בשדה עד הערב
 ותחבט את אשר לקטה ויהו כאיפה שעיריהם ¹⁸ ותשא
 ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצאת
 ותתן לה את אשר הותרה משבעה ¹⁹ ותאמר לה
 חמותה איפה לקטת היום ואני עשית-יהו מכירך
 ברוך ותגנד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר
 שם האיש אשר עשתי עמו היום בעו ²⁰ ותאמר
 נעמי לכלהה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו
 את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו
 האיש-מנאלונו הוא ²¹ ותאמר רות המואביה נם כי
 אמר אליו עם הנעריהם אשר ל' תדקון עד אם כלו
 את כל הקצרים אשר ל' ²² ותאמר נעמי אל רות
 כלתת טוב בתוי כי תצא עם נערותיו ולא יפגענו
 בך בשדה אחר ²³ ותדקן בנערות בעו ללקט-
 עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את
 חמותה

4 ובזע עליה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר

דבר בזע ויאמר סורה שבה פה פלני אלמוני ויסר
 מגונה אשר ייטב לך ² ועתה הלא בזע מדעתנו אשר
 הייתה את נערותיו הגנה הווא זורה את גןן השערים-
 להיללה ³ ורוחצת וסכת ושםת שמלהך (שמלהיך)
 عليك-וירדתי (וירדת) הגנן אל תודיע לאיש
 עד כלתו לאכל ולשתות ⁴ ויהו בשכבו וידעת
 את המקום אשר ישכב שם ובאת גולית מרגנליה
 ושכבותי (ושכבות) והוא יגיד לך את אשר תעשה ⁵

מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתו
(קנית)--להקימים שם המת על נחלתו ⁶ ויאמר הגאל
לא אוכל לנאל (לנאל) לי--פָן אשחת את נחלתי
נאל לך אתה את גנaltı כי לא אוכל לנאל ⁷ זו זאת
לפניהם בישראל על הנאהה ועל התמורה לקים כל
דבר שלף איש נעלנו וננתן לרעהו וזאת התעודה
בישראל ⁸ ויאמר הגאל לבעו קנה לך וישלח נעלנו
ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי
קניתו אתה כל אשר לא למלך ואתה כל אשר לכליון
ומחלון קניתוי לי לאשה להקימים שם המת על נחלתו
ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים
אתם היום ⁹ ויאמרו כל העם אשר בשער זה זקנים-
עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל
וכלהה אשר בנו שתייהם את בית ישראל ועשה
חיל באפרטה וקרא שם בביתם ¹⁰ ויהי ביתך
ככית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה--מן הזרע
אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת ¹¹ ויקח בעז
את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה
הרין ותולד בן ¹² ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך
יהוה אשר לא השבית לך נאל היום ויקרא שמו
בישראל ¹³ והיה לך למשיב נפש ולכלכל את
שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא
טובה לך משבעה בניים ¹⁴ ותקח נעמי את הילד
ותשתחוו בחיקה ותהי לו לאמנת ¹⁵ ותקראנה לו
השכנות שם לאמור ילד בן לנעמי ותקראנה שמו
עובד הוא אבי ישע אבי דוד ¹⁶ ואלה תולדות פרץ
פרץ הוליד את חצרון ¹⁷ וחצרון הוליד את רם
ורם הוליד את עמינדרב ¹⁸ ועמינדרב הוליד את
נחשון ונחשון הוליד את שלמה ¹⁹ ושלמון הוליד
את בעז וביעו הוליד את עובד ²⁰ ועובד הוליד את
ישע וישי הוליד את דוד

שיר השירים

ואמר לי קומי לך רעמי יפתח ולכי לך כי הנה הסתו עבר הנשם חלף הילך לך ¹² הנצנים נראו באرض עת החומר הגיע וקול התור נשמע בארצנו ¹³ ההאגנה חנשה פניה והגפנימ סמדר נתנו ריח קומי לכוי (לך) רעמי יפתח ולכי לך ¹⁴ יונתי בחינוי הסלע בסתר המדרגה הראינו את מראיך השמיינען את קולך כי קולך ערב ומראיך נואה ¹⁵ אחזו לנו שעליים-שעלים קטנים מחבלים כרמים וכרכמינו סמדר ¹⁶ דודיו לי ואני לו הרעה בשושנים ¹⁷ עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודיו לצבי או לעפר האילים--על הריו בתה

3 על משכבי בלילהות בקשיי את אהבה נפשי בקשיי ולא מצאיי ² אקומה נא ואסוכבה בעיר בשוקים וברחבות-אבקשה את אהבה נפשי בקשיי ולא מצאיי ³ מצאוני השמורים הסביבים בעיר את אהבה נפשי ראייהם ⁴ כמעט שעברתי מהם עד שמצאיי את אהבה נפשי אחזוטיו ולא ארפנו-עד שהביאתי אל ביתامي ואל חדר הורתי ⁵ השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את אהבה עד שתחփז ⁶ מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מר ולבונה מכל אבקת רוכל ⁷ הנה מטהו שלשלמה--ששים גברים סביב לה מגברי ישראל ⁸ כלם אחוי הרב מלמדיו מלחמה איש חרבו על ירכו מפחר בלילהות ⁹ אפריוון עשה לו המלך שלמה--מעצי הלבנון ¹⁰ עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארמנן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם ¹¹ צאנה וראינה בנות ציון במלך שלמה--בעטרה שעתרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו

4 הנך יפה רעמי הנך יפה--עניך יונם מבעד לצמתך שעדרך עדר העוים שנלו מהר גלעד שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם

1 שיר השירים אשר לשלמה ² ישקי מנטיקות פיהו כי טובים דידיך מיין ³ לריה שמניך טובים מן תורך שמרק על כןعلمות אהבוך ⁴ משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נnilה ונשמה בך--זכורה דידיך מיין מישרים אהבוך ⁵ שחורה אני ונואה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה ⁶ אל תראוני שאנו שחחררת שזופתני המשמש בניامي נהרו כי שמנינו טרה את הכרמים--CRMİYİ شלי לא נטרתי ⁷ הינדה לי אהבה נפשי איךח תרעה איכה תרביץ בצחרים שלמה היה כעתיה על עדרי חבריך ⁸ אם לא תדע לך היפה בנים צאי לך בעקביו הצאן ורעדית נדייתיך על משכנות הרים ⁹ לסתוי ברכבי פרעה דמייתיך רעמי ¹⁰ נאו לחיך בתרים צוארך בחרוזים ¹¹ תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף ¹² עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו ¹³ צדור המר דודיו לי בין שדי ילין ¹⁴ אשכל הכהר דודיו לי בכרמי עין נדי ¹⁵ הנך יפה רעמי הנך יפה עניך יונם ¹⁶ הנך יפה דודיו אף נעים אף ערשו רעננה ¹⁷ קרויות בתינו ארומים רחיתנו (רחיתנו) בROOTS

2 אני חכלה השרוין שושנת העמקים ² כשותנה בין החוחים כן רעמי בין הבנות ³ כחתופה בעצי העיר כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישראל פריו מותק לחיי ⁴ הביאני אל בית היון ודgalו עלי אהבה ⁵ סמכוני באשיותו--רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני ⁶ שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני ⁷ השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את אהבה עד שתחփז ⁸ קול דודיו הנה זה בא מдалג על החרדים-מקפץ על הנבעות ⁹ דומה דודיו לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו-- משניהם מן החלנות מוציא מן החרכים ¹⁰ ענה דודיו

שמרי החומות 8 השבעתי אתכם בנות ירושלים אם
תמצאו את דודי--מה תגידו לו שחולת אהבה אני
9 מה>Dודן מדור הדיפה בנשים מה>Dודן מדור
שככה השבעתנו 10>Dודן צח ואדם גיגול מרובה
11 ראשו כהם פז קוצחותיו תלתלים שחירות כעורה
12 עניינו כיוונים על אפיקי מים רחשות בחלב--
ישבות על מלאת 13 לחייו עדינות הבשם מגילות
מרקחים שפותחו שושנים--נטיפות מור עבר 14 ידיו
כללי והב מלאים בהריש מעוז עשת שנ מעלה
ספריהם 15 שוקיו עמודי שיש מיסדים על אדני פז
מראהו לבנון--בחור הארץ 16 חכו ממתקים
וכלו מhammadim זה>Dודן וזה רעי בנות ירושלים

6 *אניה הלא>Dודן הדיפה בנשים אניה פנה>Dודן
ונבקשו עמק 2>Dודן ירד לגנו לערגות הבשם--
לروعות בגנים ולקט שושנים 3>Ani לדודן>Dודן
לי הרעה בשושנים 4>פה את רעמי כחרצה נאה
בירושלים אימה כנדגולות 5>הסבי ענייך מגידי
שם הרהיבני שערך כעדר העזים שנלשו מן
הגולם 6>שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה
שלכם מתחאות ושבלה אין בהם 7>Cפלח הרמן
רקטך מبعد לצמתך 8>שים מה מלכות ושמנים
פיגניים וועלמות אין מספר 9>Ani היה יונתי
תמותו--אחד דיא לאמה ברה היא לילדהה ראה
בנות ויאשרוה מלכות ופיגניים ויהללה 10>מי
זאת הנש��ה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה--
אימה כנדגולות 11>אל גנת אנו ירדתי לראות באבי
הנהל לראות הפרחה הנפן הנצוו הרמנים 12>לא
ירדתי--נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב 13>שובי
שובי השולימות שובי שובי ונזהה אך מה תהזו
בשולימות כמחלחת המהננים*

7 *מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך--
כמו חלאים מעשה ידי אמן 2>שרך אגן הסהר אל
יחסר המזג בטנק ערמת חטים סוגה בשושנים 3> уни
ומתאות ושבלה אין בהם 3>Cחוט השני שפתותיך
ומדברך נואה כפלח הרמן רקטך מבعد לצמתך
4>Cמנדל>Dודן צוארך בניו לתלפיות אלף המנן
תליין כל שלטי הגברים 5>שני שדייך כ שני
עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים 6>עד שיפוח
היום ונסו הצללים--אלך לי אל הר המור ואל
גבעת הלבונה 7>Cכלך יפה רעמי ומום אין בך
8>אתו מלבנון כליה אליו מלבנון תבואי תשורי
מראש אמנה מראש שניר וחדרון ממונעות ארויות
מהדרי נמרים 9>לבבתי אחתי כליה לבבתי באחד
(באחת) מעניק באחד ענק מצורניך 10>מה יפו
דריך אחתי כליה מה טבו דרייך מיין וריח שמנייך
מכל בשימים ובנפת תפנה שפתותיך כליה דבש
וחלב חחת לשונך וריח שלמתיך כריה לבנון 12>גען
נעול אחתי כליה גל נעול מעין חתום 13>שלחיך
פרדס רמנים עם פרי מנדים כפרים עם נרדים
14>נרד וכרכם קנה וקנמו עם כל עצי לבונה מר
והחלות עם כל ראשי בשמות 15>מעין ננים באדר
מים חיים ונולים מן לבנון 16>עורץ צפון ובואי תימן
הפייחי נני זילו בשמיו יבא>Dודן לגנו ויאכל פרי
מגדיו*

5 *באתי לנני אחתי כליה--אריתוי מורי עם בשמי
אכלתי יערו עם דבש שתו ייני עם חלבוי אכלו
רעם שתו ושכרו>Dודים 2>Ani ישנה ולבי ער קויל
דודן דופק פתחו לי אחתי רעמי יונתי תמתוי--
שראשי נמלא טל קוצותי רסיסיليلת 3>Fשטיית את
כתנותי--איככה אלבונה רחצתו את רגלי איככה
אטנפם 4>Dודן שלח ידו מן החור ומיי המעו עליו 5
קמתי אני לפתח לדודן יידי נטפו מור ואצבעתי
מור עבר על כפות המנעל 6>Fתחתاي אני לדודן
ודודן חמק עבר נפשי יצאה בדברו--בקשתיו
ולא מצאתהו קראתו ולא ענני 7>מצאני השמרין
הסבבים בעיר הconi פצעוני נשאו את רדיידי מעלי*

שדריך כשי עפרים תאמי צביה 4 צווארך כמנדל
השן ענייך ברכות בחשבון על שער בה רכבים-
מקשיכים ל科尔ך--השמייני 14 ברחה דודי ודמה
לך לצביו או לעפר האילים--על הריו בשמות
אפק כמנדל הלבנון צופה פנו דמשק 5 ראשך
עליך ככרמל ודלה ראשך כארגמן מלך אسور
ברחטים 6 מה יפיה ומה נעמת--אהבה בתענוגים
ז זאת קומתך דמתה לתמר ושדייך לאשכלות 8
אמורתי אעללה בתמר אחזוה בסנסני ויהיו נא שדייך
אשכלות הנפן וריח אפק כתפוחים 9 וחכך כיין
הטוב הולך לדודי למשירים דובב שפטו ישנים 10
אני לדורי ועלי תשוקתו ט לכה דורוי נצא השדה
NELINA בכפרים 12 נשכימה לכרים--נראה אם
פרחה הגפן פתח הסמדר הנצוו הרמוניים שם אתן
את דורי לך 13 הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל
מנדים--חדרים נם ישנים דורי צפנתי לך

8 מי יתנק כאח לי יונק שדי אמי אמץך בחוץ
אשקר נם לא יבו לי 2 אנגניך אביאך אל בית
امي--تلמדני אשקר מיין הרקח מעסיס רמניא 3
שמאלו חחת הראשי ומינו תחבקני 4 השבעתי אתכם
בנות ירושלם מה תעירו ומה תעררו את אהבה
עד שתחפש 5 מי זאת עליה מן המדבר מתרפה
על דורה תחת התפוח עורתהיך--שמה חבלתך
אמך שמוני 6 שמוני כחותם על
לבך בחותם על זרועך--כי עזה כמוות אהבה קשה
7 7 מים רכבים לא יוכל לכבות את אהבה
7585 ונחרות לא ישטפו אם יתן איש את כל ההון ביתו
באהבה--בזו יבוזו לו 8 אחות לנו קטנה ושדים אין
לה מה נעשה לאחינו ביום שידבר בה 9 אם חומה
הייא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור
עליה לוח ארו 10 אני חומה ושדי כמנדלות או
היתה עניינו כמושצת שלום ט כרם היה לשלהמה
בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא בפראי
אלף כסף 12 כרמי שלי לפני האלף לך שלמה

קָהָלָת

השימים מוספר ימי חיותם 4 הגדרתי מעשי בנותיו לי
בזמנים נטעתי לי כרמים 5 עשיתו לי גנות ופרדסים
ונטעתי בהם עץ כל פרו 6 עשיתו לי ברכות מים.
להשקות מהם יער צומח עצים 7 קניתי עבדים
ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן
הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם 8 כניסה
לי גם כסף זהב וסגולת מלכים והמדינות עשתי
לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם-שדה וshedot 9
ונגדתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף
חכמתי עמדה לי 10 וכל אשר שאל עני לא אצלתי
מהם לא מנעתי את לבם מכל שמחה כי לבי שמחה
מכל עמליו וזה היה חלקו מכל עמליו והוא פניתי אני
בכל מעשי שעשו ידי ובعمل שעמלתי לעשות והנה
הכל הbel ורעות רוח ואין יתרון תחת המשמש 12
ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסקלות כי מה
האדם שבוא אחריו המלך את אשר כבר עשו
13 וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסקלות.-
citeiron האור מן החשך 14 החכם עניינו בראשו
והכסיל בחשך הולך וידעתו גם אני שמקורה אחד
קיירה את כלם 15 ואמרתי אני בלבבי מכורה הכסיל
نم אני יקרני ולמה חכמתי אני או יותר ודברתי
בלבוי שם זה הbel 16 כי אין זכרון לחכם עם
הכסיל לעילום בשכבר הימים הבאים הכל נשכח
ואיך ימות החכם עם הכסיל 17 ושנאתי את החיים.
הbel ורעות רוח 18 ושנאתי אני את כל עמל שעני
עמל תחת המשמש שאנחנו לארם שיהיה אחרי 19
ומי יודע החכם יהיה או סכל וישلط בכל עמל
שעמלתי ושהחכמתי תחת המשמש גם זה הbel 20
וסובתו אני לייאש את לבבי--על כל העמל שעמלתי
תחת המשמש 21 כי יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת-
ובכשרונו ולאדם שלא עמל בו יתנו חלקו-גם זה
הbel ורעה הרבה 22 כי מה הוא לאדם בכל עמלו

1 דברי קהילת בן דוד מלך בירושלים 2 הbel
הבלים אמר קהילת הbel הבל הבלים הכל הבל 3 מה
יתרונו לאדם בכל עמלו-שים על כל הבל המשמש 4 דор
הلك ודור בא והארץ לעולם עמדת 5 זורת המשמש
ובאה המשמש ואל מקום-ושאך זורת הוא שם 6 הולך
אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך הרוח
ועל סביבתו שב הרוח 7 כל הנחלים הלבטים אל
הימים והימים איןנו מלא אל מקום שהנהלים הלבטים-
שם הם שבבים ללכת 8 כל הדברים גנים לא
יכול איש לדבר לא תשבע עין לדאות ולא תמלא
אזור משמע 9 מהו שהוא הוא שיהיה ומה שנעשה
הוא שיעשה ואין כל חדש תחת המשמש 10 יש דבר
שיאמר ראה זה החדש הוא כבר היה לעלמים אשר
היה מלפנייך וזה זכרון לראשונים וגם לאחרנים
שיהיו לא יהיה להם זכרון-עם שיהיו לאחרינה
11 אני קהילת הייתי מלך על ישראל-בירושלם
וזונתתו את לביו לדרוש ולתור בחכמה על כל
אשר נעשה תחת המשמש הוא עניין רע נתן אלהים
לבני האדם--לענותכו 14 ראייתי את כל המעשים
שנעשו תחת המשמש והנה הכל הbel ורעות רוח
15 מעות לא יכול לתקן וחסרו לא יכול להמנות
16 דברתי אני עם לבבי לאמר--אני הנה הגדרתי
והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם
ולבי ראה הרבה חכמה ודעת גז ואתנה לבבי לדעת
חכמה ודעת הוללה וסקלות ידעתו שם זה הוא
רעيون רוח 18 כי ברב חכמה רב כעס ו يوسف דעת
יוסף מכואב

2 אמרתי אני בלבבי לכہ נא אנסכה בשמחה וראה
בטוב והנה גם הוא הbel 2 לשחוק אמרתי מהollow
ולשמחה מה זה עשה 3 תרתוי בלבבי למשוך בין
את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחו בסקלות-עד
אשרERAה איז זה טוב לבני האדם אשר יעשוו תחת

ובריעוון לבו--שהוא עמל תחת השם ²³ כי כל ימו מכבים וכעס עניינו--גס בלילה לא שכב לבו נס זה הבעל הוא ²⁴ אין טוב באדם שיאכל ושתה לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבעל ²⁰ הכל חולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר ²¹ מי יודע רוח בני האדם--העליה היא למעלה ורוח הבהמה--הירדת היא ממי ²⁶ כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמהה ולחוטא נתן עניין לאסף ולכнос תחת לטוב לפניו האלים--גס וזה הבעל ורעות רוח

במה שייה אחריו

4 ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים תחת השם והנה דמעת העשקים ואין להם מנוח ומיד עשיקיהם כח ואין להם מנוח ² ושבתי אני את המתים שכבר מותה--מן החיים אשר המה חיים עדנה ³ וטוב משניהם--את אשר עדן לא הוה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השם ⁴ וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה-- כי היא קנאת איש מרעהו גס זה הבעל ורעות רוח ⁵ הכסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו ⁶ טוב מלא כף נחת--ממלא חפנים עמל ורעות רוח ⁷ ושבתי אני ואראה הבעל תחת השם ⁸ יש אחד ואין שני נם בן וזה אין לו ואין קץ לכל עמלו--גס עניינו (עינו) לא תשב עשר ולמי אני עמל ומהסר את נשוי מטופה--גס זה הבעל עניין רע הוא ⁹ טובים התנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם ¹⁰ כי אם יפלו האחד יקם את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני ליהקימו ¹¹ גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם ¹² ואם יתקפו האחד--הතנים יעדנו גנדו והחותם המשלשל לא במהרה ינתק ¹³ טוב ילד מסכן וחכם--מלך זקן וכיסיל אשר לא ידע להזוהר עוד ¹⁴ כי מבית הסורדים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רשות ¹⁵ ראייתי את כל החיים המהלים תחת השם--עם הילד השני אשר יעמוד תחתיו ¹⁶ אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם-

3 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמיים ² עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטווע ³ עת להרוו ועת לרפואה עת לפרקז ועת לבנות ⁴ עת לבכות ועת לשחוק עת ספור ועת רקווד ⁵ עת להשליך אבני ועת כנוס אבני עת לחבק ועת לרחק מהבק ⁶ עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך ⁷ עת לקרווע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר ⁸ עת לאחוב ועת לשנא עת מלחה ועת שלום ⁹ מה יתרון העושה באשר הוא עמל ¹⁰ ראייתי את העניין אשר נתן אלהים לבני האדם--לענות בו ¹¹ את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם אשר שעלה אליהם מראש ועד סוף יידעתי כי אין טוב בהם--כי אם לשמהו ולעשות טוב בחיוו ¹³ גס כל האדם שיאכל ושתה וראה את המעשה אשר עשה האלים מראש ועד סוף יידעתי כי כל טוב בכל עמלו--מתת אלהים הוא ואשר להיות כבר אשר יעשה האלים הוא יהיה לעולם--עליו אין להוסיף וממנו אין לנרע והאלוהים עשה שיראו מלפניו ¹⁵ מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלוהים יבקש את נרדף ¹⁶ ועוד ראייתי תחת השם מקום המשפט שמה הרשות ומקום הצדקה שמה הרשות ¹⁷ אמרתי אני בלבבי--את הצדיק ואת הרשות ישפט האלים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם ¹⁸ אמרתי אני בלבבי--על דברת בני האדם לברים האלים ולראותיהם בהמה

גַּם הַאֲחָרְנוֹנִים לֹא יִשְׁמַחוּ בּוֹ כִּי נִמְזַעַת הַבֵּל וְרֶעִון
וְלֹשַׁת אֶת חָלָקָו וְלֹשַׁת בְּעַמְלָו--זֹה מִתְתַּת אֱלֹהִים
הִיא ²⁰ כִּי לֹא הַרְבָּה יוֹכֵר אֶת יְמֵי חַיּוֹ כִּי אֱלֹהִים
מֻעָנָה בְּשִׁמְחַת לְבָבוֹ

6 יְשִׁרְעָה אֲשֶׁר רָאִיתִי תְּחִתַּת הַשְׁמֶשׁ וְרַבָּה הִיא עַל
הָאָדָם ² אִישׁ אֲשֶׁר יִתְןּוּ לֹא אֱלֹהִים עַשְׂרֵה וְנֶכֶסִים
וְכְבוֹד וְאַינְנוּ חֲסֵר לְנֶפֶשׁ מִכֶּל אֲשֶׁר יִתְהַואַה וְלֹא
יִשְׁלַׁטְנוּ הָאֱלֹהִים לְאַכְלָמָנוּ--כִּי אִישׁ נְכָרִי יִאַכְלָנוּ
זֹה הַבֵּל וְחַלְיִ רְעֵהוֹ ³ אִם יוֹלֵד אִישׁ מֵאָה וְשָׁנִים
רְבּוֹת יְחִיה וּרְבָה שִׁיחָיו יְמֵי שְׁנִיו וְנֶפֶשׁ לֹא תְשִׁבְעַ
מִן הַטוּבָה וּנֶם קְבُורָה לֹא דִוְתָה לוֹ--אָמְרָתִי טָוב
מִמְּנָנוּ הַנּוּפָל ⁴ כִּי בְּהַבֵּל בָּא וּבְחַשֵּׁךְ יַלְךְ וּבְחַשֵּׁךְ
שְׁמוֹ יִסְכַּה ⁵ גַּם שָׁמַשׁ לֹא דָרָה וְלֹא יַדַּע נִחְתָּה לֹזָה
מוֹזָה ⁶ וְאַלְוָה חַיה אַלְפָ שָׁנִים פָּעָמִים וְטוּבָה לֹא דָרָה--
הַלְּאָלָמָלְקָום אֶחָד הַכָּל הַוּלָד ⁷ כָּל עַמְלָה אָדָם
לְפִיהָוּ וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא תִּמְלָא ⁸ כִּי מָה יוֹתֵר לְחַכְמָה
מִן הַכְּסִילָה מָה לְעַנִּי יוֹדֵעַ לְהַלְךְ נִגְדָּה חַיִים ⁹ טָוב
מִרְאָה עִינִים מַהְלָקָ נֶפֶשׁ נִמְזַעַת זֹה הַבֵּל וְרֶעִון רְוֹתָה ¹⁰
מִהַּהְיָה כִּבְרֵי נְקָרָא שְׁמוֹ וְנוֹדָע אֲשֶׁר הָוָא אָדָם
וְלֹא יוֹכֵל לְדִין עַם שְׁהַתְּקוּפָה (שְׁתְּקוּפָה) מִמְּנָנוּ ¹¹ כִּי
יְשִׁדְרָרִים הַרְבָּה מִרְבִּים הַבֵּל מָה יִתְרֵא לְאָדָם ¹²
כִּי מַיְוֹדָע מָה טָוב לְאָדָם בְּחִים מִסְפַּר יְמֵי חַיִ
הַבֵּל--וַיַּעֲשֵׂם כַּצֵּל אֲשֶׁר מַיְנִיד לְאָדָם מִתְהַיָּה
אַחֲרֵיו תְּחִתַּת הַשְׁמֶשׁ

7 טָוב שְׁמַמְנָן טָוב וְיּוֹם הַמוֹתָה מִיּוֹם הַוּלָדוֹ ²
טָוב לְלַכְתָּא לְבֵית אֶבֶל מִלְכָתָא לְבֵית מִשְׁתָּה--
בָּאֲשֶׁר הוּא סּוֹפֵךְ כָּל הָאָדָם וְהַחַי יִתְןּוּ אֶל לְבָבוֹ ³ טָוב
כָּעֵס מִשְׁחָק כִּי בְּרַע פְּנִים יִתְחַבֵּב ⁴ לְבֵב חַכְמִים
בְּבֵית אֶבֶל וְלְבֵב כְּסִילִים בְּבֵית שְׁמָחָה ⁵ טָוב לְשִׁמְעַ
נְעָרַת חַכְמָה--מַאֲשִׁישׁ שְׁמַעַ שִׁיר כְּסִילִים ⁶ כִּי כְּקוֹל
הַסִּירִים תְּחִת הַסִּיר כֵּן שָׁחַק הַכְּסִיל וְגַם זֹה הַבֵּל ⁷
כִּי הַעֲשָׂק יְהוּלָל חַכְמָה וַיַּאֲבֹד אֶת לְבֵב מִתְנָה ⁸ טָוב
אַחֲרִית דָּבָר מְרָאִישָׁוּ טָוב אַרְךְ רֹוח מִגְבָּה רֹוח ⁹

5 שָׁמֵר רְגָלִיךְ (רְגָלִיךְ) כַּאֲשֶׁר תַּלְךְ אֶל בֵּית
הָאֱלֹהִים וְקָרוּב לְשִׁמְעַ מִתְתַּת הַכְּסִילִים זֹבֵחַ כִּי אַינְם
יְודָעִים לְעַשׂוֹת רְעֵה ² אֶל תַּבְהַל עַל פִּיק וְלַבְךְ אֶל
יְמָהָר לְהַחְזִיא דָבָר--לְפָנֵי הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים
בְּשָׁמִים וְאַתָּה עַל הָאָרֶץ עַל כֵּן יִהְיוּ דְבָרִיךְ מַעֲטִים
³ כִּי בְּאַחֲלָמָם בְּרַב עֲנֵנִים וְקָול כְּסִיל בְּרַב דְבָרִים
⁴ כַּאֲשֶׁר תַּדְרֵן נֶדֶר לְאֱלֹהִים אֶל הַאֲחֶר לְשִׁלְמָמוֹ
כִּי אֵין חַפֵּץ בְּכְסִילִים אֲתָא שָׁרֵר שְׁלָמָם ⁵ טָוב
אֲשֶׁר לֹא תַּדְרֵן--מִשְׁתְּדוּר וְלֹא תַשְּׁלָמֶם ⁶ אֶל תַּתְנֵן אֶת
פִּיק לְחַתְּיאָת בְּשָׁרֶךָ וְאֶל תִּאמְרֵ לְפָנֵי המְלָאָךְ כִּי
שְׁנָהָה הִיא לִמְהָ יִקְצַּפְתָּ הָאֱלֹהִים עַל קוֹלָךְ וְחַבְלָאת
מִעָשָׂה יִרְדֵּךְ ⁷ כִּי בְּרַב חַלְמֹתָה וְהַבְּלִים וְדְבָרִים
הָרְבָה כִּי אַתָּה אֱלֹהִים יִרְאָ ⁸ אִם עַשְׂק רְשָׁוֹת
מִשְׁפָּט וְצִדְקָת תְּרָא בְּמִדְיָנָה--אֶל תִּתְהַמֵּה עַל הַחַפֵּץ
כִּי גַּבְהָ מַעַל גַּבָּה שְׁמָר וְגַבְהִים עַל יְהִים ⁹ וּוּתְרוֹן
אָרֶץ בְּכָל הִיא (הָאָ) --מֶלֶךְ לְשָׁדָה נֶעֶבֶד ¹⁰ אֲהָב
כָּסֶף לֹא יִשְׁבַּע כָּסֶף וּמַיְאָה בְּהַמּוֹן לֹא תְבֹאָה נִמְזָעָה
זֹה הַבֵּל ¹¹ בְּרַבּוֹת הַטּוּבָה רְבּוֹ אַוְכְּלִיה וְמַה כְּשָׁרוֹן
לְבָעֵלְיהָ כִּי אָמַר רָאִיתִ (רָאֹות) עַנְיוֹנוֹ ¹² מִתְהַקְּה שָׁנָת
הַעֲבָד אִם מַעַט וְאָמַר רַבָּה יִאַכְלָ וְהַשְּׁבָעַ לְעִשְׂרָה--
אַינְנוּ מַנְיָה לֹא לִיְשֹׁו ¹³ כִּי שְׁרָה חַוְלָה אֲרָאוּי תְּחִתָּה
הַשְׁמֶשׁ עַשְׂרֵה שְׁמָר לְבָעֵלְיוֹ לְרַעְתָּו ¹⁴ וְאַבְדֵּה הַעַשְׂרֵה
הַהְוָא בְּעַנְיָן רְעֵה וְהַוּלְדֵי בֵּן וְאֵין בִּידָוֹ מַאֲוָמָה ¹⁵
כַּאֲשֶׁר יֵצֵא מַבְטָן אָמוֹעָרוֹם יִשְׁוֹב לְלַכְתָּה כַּשְּׁבָא
וּמַאוֹמָה לֹא יִשְׁאָ בְּעַמְלָו שִׁילָךְ בִּידָוֹ ¹⁶ וְגַם זֹה רַעֲה
חַוְלָה כָּל עַמְתָה שָׁבָא כֵּן יַלְךְ וּמַה יִתְרֹן לוֹ שִׁיעַמְלָ
לְרֹוח ¹⁷ גַּם כָּל יְמֵי בְּחַשֵּׁךְ יִאַכְלָ וְכָעֵס הַרְבָּה
וְחַלְיוֹ וְקַצְפָּה ¹⁸ הַנְּהָה אֲשֶׁר רָאִיתִ אַנְיָ טָוב אֲשֶׁר
יִפְהָא לְאַכְלָ וְלֹשְׁתָה וְלֹרְאֹתָה טָובָה בְּכָל עַמְלָו
שִׁיעַמְלָ תְּחִתַּת הַשְׁמֶשׁ מִסְפַּר יְמֵי חַיּוֹ אֲשֶׁר נִתְנַן לֹו
הָאֱלֹהִים--כִּי הָוָא חָלָקָו ¹⁹ גַּם כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר נִתְנַן

אל תבהל ברוחך לכעס כי כעס בחיק כסילים יונה ¹⁰ אל תאמר מה היה--שהוימים הראשונים היו טובים מלאה כי לא מהכנה שאלת על זה כי טובה חכמה עם נחלה יותר ויתר לראי המשך ¹¹ כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרונו דעת החכמה תחיה בעלייה ¹² ראה את מעשה האלים כי מי יכול להזכיר את אשר עתו ¹³ ביום טוב היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעממת וזה עשה האלים על דברת של לא ימצא האדם אחריו מאומה ¹⁴ את הכל ראיתי ביום הבלתי יש צדיק אבד בצדקו וייש רשות מאריך ברעתו ¹⁵ אל תהי צדיק הרבה ואל תהחכם יותר למה תשומם ¹⁶ אל תרשע הרבה ואל תהסס כל למה תמות בלא עתק ¹⁷ טוב אשר תאזו בזה ונוגן מזה אל תנח את ידך כי ירא אלהים יצאת כלם ¹⁸ החכמה תען לחכם--מעשרה שליטים אשר היה והוא בעיר ¹⁹ כי אדם אין צדיק בארץ--אשר יעשה טוב ולא יחתה ²⁰ נם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לך אשר לא תשמע את עבדך מקהלך ²¹ כי נם פעמים רבות ידע לך אשר נם את (אתה) קללת אחרים ²² כל זה נסיתו בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני ²³ רחוק מה שהיא ועמק עמוק מי ימצאנו ²⁴ סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה והשבען ולדעת רשות כסל והסכלות הוללות ²⁵ ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחדרמים לבה--אסורים ידיה טוב לפניו האלים ימלט ממנה וחוטא ילבד בה ²⁶ ראה זה מצאתי אמרה קהלה אחת לאחת על הארץ כי נם ביום ובלילה--שנה בעניינו איןנו ראה ²⁷ אשר עוד בקשה נשוי ולא מצאתי למציא חשבון ²⁸ אשר אחד מאלף מצאתי--ואהה בכל אלה לא אדם אחד מאלף מצאתי--ואהה תחת החמש מצאתי ²⁹ בלבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלים אמר החכם לדעת לא יוכל למצא

8 מי כהחכם ומיי יודע פשר דבר חכמה אדם תאיר פניו ועוז פניו ישנא ² אני פי מלך שמר ועל אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלים

את האדם ישר והמה בקשרו חשבונות רבים

נשמעים ¹⁷ דברי חכמים בנהת נשמעים--مزעקה
מושל בכיסילים ¹⁸ טובה חכמה מכל קרב וחוטא
אחד יאנך טובה הרבה

זובבי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מהכמה
מכבוד סכלות מעט ² לב חכם לימיינו ולב כסיל
לשםאלו ³ וגם בדרך כההscal (כשscal) הלה
לבבו חסר ואמר לכל סכל הוא ⁴ אם רוח המושל
תעללה עלייך מקום אל תנח כי מרפא יניהם חטאיהם
נדולים ⁵ יש רעה ראוי תחת המשם--כשנה
שיצא מלפני השליט ⁶ נתן הסכל במרומים רבים
יעשרים בשפל ישבו ⁷ ראוי עבדים על סוסים
ישרים הלכים עverbדים על הארץ ⁸ חפר גומץ בו
טיפול ופְּרִזְׁ נדר ישכנו נחש ⁹ מסיע אבני יעצב
בביהם בוקע עצים יסכן במ ¹⁰ אם קהה הברזל
והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכלש
חכמה ¹¹ אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון
לבבעל הלשון ¹² דבריו פי חכם חן ושפותות כסיל
תבלענו ¹³ תחלת דבריו פיה סכלות ואחריות פיה
החולות רעה ¹⁴ והscal ירבה דברים לא ידע
האדם מה שייהה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו
עמל הכספיים תיגענו--אשר לא ידע ללכת אל
עיר ¹⁵ אי לך ארץ שליך נער ושריך בברק
אכלו ¹⁶ אשריך ארץ שליך בן chorim ושריך
בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי ¹⁸ בעצלתים ימך
המקרה ובשפלה ידים ידלף הבית ¹⁹ לשחוק
עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל
num במדuck מלך אל תקלל ובחדרי משכבר אל
תקלל עשיר כי עוף השמים يولיך את הקול ובבעל
הכנפים (כנפים) יגיד דבר

11 שלח לחםך על פניו המים כי ברב הימים
תמצאנו 2 תן חלק לשבעה ונום לשמונה כי לא תדע
מה יהיה רעה על הארץ 3 אם יملאו העבים גשם
על הארץ ירiko ואם יפול עז בדורות ואם בצוונו --

ונם אהבהה נם שנאה אין יודע האדם--הכל לפניינויהם ²
הכל כאשר לכל מקורה אחד לצדיק ולרשע לטוב
ולטהדור ולטמא ולזבח ולאשר איןנו זבח כטו³
כחטא--הנשבע כאשר שבועה ירא זה רע בכל
אשר נשעה תחת השם ⁴--כי מקרה אחד לכל גם
לב בני האדם מלא רע והוללות בלבבם בחיהם
ואחריו אל המתים ⁴ כי מי אשר יבחר (יחבר)
אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הווא טוב מן
האריה המת ⁵ כי החיים יודעים שימתו והמתים
איןם יודעים מאונה ואין עוד להם שכר--כי נשכח
יזכרם ⁶ נם אהבתם נם שנאתם נם קנאתם כבר
אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נשעה
תחת השם ⁷ לך אכל בשמה לחמד ותה לב
טוב יינך כי כבר רצתה האלוהים את מעשיך ⁸ בכל
עת יהיו בוגדים לבנים ומשן על ראשך אל יהסר ⁹
ראה חיים עם אשא אשר אהבת כל ימי הבלתי
אשר נתן לך תחת השם כל ימי הבלתי כי הוא
אשר לחיים ובועלך אשר אתה עמל תחת השם
חליק בחיהם ובועלך אשר אתה עמל תחת השם
כל אשר תמצא יידך לעשות בכחך--עשה כי אין ¹⁰
מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה
המלך שמה (Sheol h7585) ¹¹ שבתי וראה תחת השם
כי לא לקלים המרוין ולא לגבורים המלחמה וגמ
לא לחכמים לחם ונם לא לבנים עשר ונם לא
ליידיעם חן כי עת ופגע יקרה את כלם ¹² כי נם
לא ידע האדם את עתו כדרנים שנאחזים במצודה
רעה וכצפרים האחזות בפח כהם יוקשים בני
האדם לעת רעה כשתפוף עליהם פתאם ¹³ נם זה
ראיתי חכמה תחת השם ונגדולה היא אליו ¹⁴ עיר
קטנה ואנשים בה מעט ובא אלה מלך נדול וסבב
אתה ובנה עליה מצדדים גדללים ¹⁵ ומצא בה איש
מסכן חכם ומילט הוא את העיר בחכמו וארם לא
זכיר את האיש המ██ן ההוא ¹⁶ ואמרתי אני טובה
חכמה מגבורה וחכמת המ██ן בזיה ודבריו אינם

מקום שיפול העץ שם יהוא ⁴ שמר רוח לא יזרע הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר ¹³ סוף דבר וראה בעבים לא יקצור ⁵ כאשר איןך יודע מה הכל נשמע את האללים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם ¹⁴ כי את כל מעשה האללים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע

את מעשה האללים אשר יעשה את הכל ⁶ בברך זרע את זרעך ולערב אל תנה ירך כי איןך יודע אי זה ייכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים ⁷ ומתק האור וטוב לעיניים לראות את המשם ⁸ כי אם שנים הרבה יהיה האדם בכלם ישמה ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל ⁹ שמה בחור בילדותיך ויטיבך לבך ביום בחורתיך והלך בדרךך לבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האללים במשפט ¹⁰ והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל

12 זכר את בוראיך ביום בחורתיך עד אשר לא יבוא ימי הרעה והגינו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ ² עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם ³ ביום שיזעו שמרי הבית והתעotto אנשי החיל ובטלו הטהנות כי מעטו וחשכו הראות בארכות ⁴ ונסנו דלתיים בשוק בשפל קול הטנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר ⁵ גם מגבה יראו וחתחותם בדרך וינאי השקד ויסתבל החגב ותפר האבינה כי הלך האדם אל בית עולם וסבבו בשוק הסופדים ⁶ עד אשר לא ירחק (ירתק) חבל הכסף ותרוץ גלת הזהב ותשבר כדר על המבווע ונrix הגלגל אל הבור ⁷ ויישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשובי אל האללים אשר נתנה ⁸ הבל הבלים אמר הקוהלת הכל הבל ⁹ ויתר שהיה קהילת חכם עוד למד דעת את העם ואוזן וחקר תקון משלים הרבה ¹⁰ בקש קהילת למציא דברי חפץ וכותב ישר דבריו אמת ודברי חכמים כדרבונתו וcmsמורות נטוועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד ¹¹ יותר מהמה בני הזהר עושות ספרים

רחוק ממוני מנהם משיב נפשי היו בני שוממים כי
נבר אויב ¹⁷ פרשה ציון ביריה אין מנהם לה-צוה
יהוה ליעקב סביביו צרו הוה ירושלם לנדה
בניהם ¹⁸ צדיק הוא יהוה כי פיהו מרתי שמעו נא
כל עמים (העמים) וראו מכאבי--בתולתי ובחרוי
הלכו בשבי ¹⁹ קראתי למאהבי דמה רמוני כהני
זוקני בעיר געו כי בקש אכל לו וישבו את נפשם
²⁰ ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמו--נהפק לבי
בקרבי כי מרו מרירטו מהוו שבללה חרב בבירות
כמאות ²¹ שמעו כי נאנחה אני אין מנהם לי--כל איבי
שמעו רעמי ששוו כי אתה עשית הבאת יום קראת
ויהיו כמוי ²² תבא כל רעתם לפניך וועל למו
כאשר עלולות לי על כל פשעי כי רבות אנחת
ולבי דוי

2 איכה יעיב באפו אדרני את בת ציון--השליך
משמעותים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו
ביום אפו ² בלע אדרני לא (וללא) חמל את כל
נאות יעקב--הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הניע
לארץ חלל מלוכה ושרה ³ גנדע בחריי אף כל
קרן ישראל--הшиб אחריו ימינו מפני אויב ויבער
בעקב כאש להבה אכללה סביב ⁴ דרך קשו
כאיב נצב ימינו צר ויחרן כל מחמדין עין באهل
ביה ציון שפק כאש חמתו ⁵ היה אדרני כאוב בלע
ישראל--בלע כל ארמנותיה שחת מבצריו וירב
בבת יהודה תנינה ואניה ⁶ ויחמס כנן שכח שחת
معدו שכח יהוה בציון מועד ושבת וינאי בזעם
אפו מלך וכחן ⁷ זנה אדרני מזבחו נאר מקדשו--
הסיגר ביד אויב חומות ארמנותיה קול נתנו בבית
יהוה ביום מועד ⁸ חשב יהוה להשחית חומות בת
ציון--נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה
יחדו אמללו ⁹ טבעו בארץ שעיריה אבד ושבר
בריחיה מלכה ושרה בנויים אין תורה--نم נביאיה
לא מצאו חזון מיהוה ¹⁰ ישבו לארץ ידמו זקניהם--כי

1 איכה ישכה בדור העיר רבתי עם--היתה
כאלמנה רבתיה בינוי שרתי במדינות--היתה למס
בכו תבכה בלילה ורמעתה על לחיה--אין לה
מנחם מכל אהבה כל רעה בנדו בה היו לה
לאיבים ³ גלתה יהודה מעני ומרב עברה--הוא
ישכה בונים לא מצאה מנוח כל רדיפה השגונה
בין המצרים ⁴ דרכיו ציון אבלות מבלי בא מועדים
כל שעירה שוממיין כהנינה נאנחים בתולתה נוגות
והיא מר לה ⁵ היה צריה לראש איביה שלו כי יהוה
הונה על רב פשעה עולליה הלכו שבי לפני צר
⁶ ויצא מן בת (מבה) ציון כל הדרה היו שריה
כאילים לא מצאו מראה וילכו בלא כח לפניו רודף
זכרה ירושלים ימי עניה ומרודיה--כל מחמדיה
אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר
לה--ראוה צרים שהקו על משbetaה ⁸ חטא חטא
ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הויולה
כי רוא ערותה נם היא נאנחה והשbab אחורה ⁹ טמאת
בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנהם
לה ראה יהוה את עני כי הגדייל אויב ¹⁰ יידו פרש
צץ על כל מחמדיה כי ראתה גנים באו מקדשה--
אשר צויה לא יבוא בקהל לך ¹¹ כל עמה נאנחים
מקשים ללחם נתנו מחמדיהם (מחמדיהם) באכל
להшиб נפש ראה יהוה והביטה כי הייתה זוללה ¹²
לו אליהם כל עברי דרך--הבטחו וראו אם יש
מכאוב כמכabi אשר עלול לי אשר הונה יהוה
ביום חرون אפו ¹³ ממורים שלח אש בעצמותיו וירדנה
פרש רשת לרנגלי השיבני אחרו--נתני שטמה כל
היום דוה ¹⁴ נשקד על פשעי ביריו ישטרנו על עלי
צוארי--הכשיל חי נתני אדרני בידי לא אוכל קום
¹⁵ סלה כל אבירי אדרני בקרבי קרא עלי מועד
לשבר בחרוי נת דרך אדרני לבתולת בת יהודה
¹⁶ על אלה אני בוכיה עני עני ירדה מים--כי

ציון--העלו עפר על ראהם חגרו שקים הורידו כי אזעק ואשוע שתם תפלתי ⁹ גדר דרכי בנזית לארץ ראשון בחולות ירושלים ¹⁰ וכלו בדממות עני חממרמו מעי--נשף לארץ כבדי על שבר בת עמי במשתרים ¹¹ דרכי סורר ויפשחני שמניו שמם ¹² דרך קשתו ויציבוי מטרא להן ¹³ הביא בכליתי בני אשפהו ¹⁴ היהתי שחק לכל עמי נונתם כל היום ¹⁵ השבעני במורדים הרוני לענה ¹⁶ ויגרש בחצץ שני הכהני שמי באפר ¹⁷ ותזונת מושלם נפשי נשיות טובה ¹⁸ ואמר אבר נצחיו ותוחלתו מיהוה זכר עניי ומורודי לענה וראש ²⁰ זכור תזכור ותשיח (ותשוח) עלי נפשי ²¹ זאת איש אל לבי על כן אוחיל ²² חסדי יהוה כי לא תמן כי לא כלו רחמי ²³ חדשם לבקרים רבבה אמונהך ²⁴ חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו ²⁵ טוב יהוה לךו לנפש תדרשו ²⁶ טוב ויחיל ודומם להשועת יהוה ²⁷ טוב לגבר כי ישא על בנעוריו ²⁸ ישב בדר ידם כי נטה לעליו ²⁹ יtan בעפר פיהו אולי יש תקוה ³⁰ יtan למכהו לחוי ישבע בחרפה כרב חסדי ³³ כי לא ענה מלבו וינה בני איש ³⁴ כי לא יונה לעולם אדני ³² כי אם הונגה וرحم נבר גנד פני עליון ³⁶ לשות אדם בריבונו אדני לא ראה ³⁷ מי זה אתה ותהי אדני לא צוה ³⁸ מפי עליון לא תצא הרעות והטוב מה יתאונן אדם חי נבר על חטא ⁴⁰ נחפהה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה ⁴¹ נשא לבכנו אל כפים אל אל בשמיים נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלהת ⁴³ סוכותה מעבור הפליה ⁴⁵ סחי ומואס תשימנו בקרב העמים פצצו עליינו פיהם כל איבינו ⁴⁷ פחד ופחד היה לנו השאת והשבר ⁴⁸ פלני מים תרד עני על שבר בת עמי ⁴⁹ עני נגירה ולא תדמה מאין הפנות ⁵⁰ עד ישkip וירא יהוה משימים ⁵¹ עני עוללה לנפשי מכל בנות ערי ⁵² צוד צדוני כצפור איבי חنم עולם ⁷ גדר בעדי ולא יצא הכביד נחשתי ⁸ נם כי איכה

כי אזעק ואשוע שתם תפלתי ⁹ גדר דרכי בנזית לארץ ראשון בחולות ירושלים ¹⁰ וכלו בדממות עני חממרמו מעי--נשף לארץ כבדי על שבר בת עמי בעתף עולל ויונק ברחבות קרייה ¹² לאמתם יאמרו איה דן וין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר-- בהשתperf נפשם אל חיק אמתם ¹³ מה אעדיך מה אדרמה לך הבת ירושלים--מה אושא לך ואנחמק בתולת בת ציון כי נдол כים שברך מי ירפא לך ¹⁴ נבייך חז זוך שוא ותפל ולא גלו על עונך להшиб שבתקד (שבותך) ויזחו לך משאות שוא ומדוחים ספקו עלייך כפים כל עברי דרך--שרקו וינעו ראהם על בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי--מושש לכל הארץ ¹⁶ פצצו עלייך פיהם כל איביך--שרקו ויחר��ו שנ אמרו בלענו אך זה היום שקיינחו מצאנו ראיינו ¹⁷ עשה יהוה אשר זם בצע אמרתו אשר צוה מיימי קرم--הרס ולא חמל וישמה עלייך אויב הרים קרן צריך ¹⁸ צעק לבם אל אדני אל חתני פונת לך אל תדם בת עינך ¹⁹ קומי רני בليل (בלילה) לראש אשمرות--שפכי כמים לך נכח פנ依 אדני שא אליו כפיך על נפש עולליך-- העוטפים ברעב בראש כל חוצות ²⁰ ראה יהוה והביטה למי עוללה כה אם תאכלנה נשים פרים עלי טפחים אם יהרג במקדש אדני כהן ונביה ²¹ שכבו לארץ חוץ נער וזקן בתולתי ובחרוי נפלו בחרב הרנת בום אפק טבחת לא חמלת ²² תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה פלט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם

3 אני הנבר ראה עני בשבט עברתו ² אותן נהג וילך חזק ולא אור ³ אך כי ישיב יהפק ידו כל היום ⁴ בלה בשרי ועורי שבר עצמותי ⁵ בנה עלי ויקף ראש ותלאה ⁶ במחשיים הוшибני כמו עולם ⁷ גדר בעדי ולא יצא הכביד נחשתי ⁸ נם

בנויים לא יוספו לנו ¹⁶ פני יהוה חלכם לא יוסוף להכitem פni כהנים לא נשאו זknim (זוקנים) לא חנו ¹⁷ עודינה (עודינו) הכלינה עינינו אל עורתנו הבל בצפינו צפינו גוי לא יושע ¹⁸ צדו עצדינו קצנו ¹⁹ קלים היו רדפינו מנשרי שמיים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו ²⁰ רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשתיותם אשר אמרנו בצלו נחיה בנויים ²¹ שיש ושםבי בת אדורם ישבתי (יושבת) בארץ עוז נם עלייך ת עבר כוס--השכרי ותעררי ²² תם עונך בת ציון--לא יוסיף להגלוותך פקד עונך בת אדורם נלה על חטאיך

5 זכר יהוה מה היה לנו הבית (הביתה) וראה את חרפתנו ² נחלתו נהפה לזרים בתינו לנקרים יתומים היינו אין (ואין) אב אמותינו כאלמנות מימינו בכסף שתינו עזינו במחיר יבאו ⁵ על צוארנו נרדפנו יגנו לא (ולא) הונח לנו ⁶ מצרים נתנו יד אשור לשבע להם ⁷ אבותינו חטא איןם (וains) אנחנו (ואננו) עונתיהם סבלנו ⁸ עבדים משלו בנו פרק אין מידם ⁹ בנפשנו נביא לחמנו מפני הרבה המדבר ¹⁰ עורנו כתגור נכמרנו מפני זליפות רעב ונשים בציון ענו בثالث ערי יהודה ¹¹ שרדים בידי נטלו בני זknim לא נחדרו ¹² בחורים טהון נשאו ונערים בעץ כשלו ¹⁴ זknim משער שבתו בחורים מנוגנותם ¹⁵ שבתמוש לבנו נהפק לאבל מחלנו ¹⁶ נפללה עטרת ראשנו אוּן לנו כי חטאנו ¹⁷ על זה היה רוח לבנו--על אלה חשו עינינו ¹⁸ על הדר ציון שם שועלם הילכו בו ¹⁹ אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור ²⁰ למה לנזה השחנו תעזובנו לארך ימים ²¹ השיבנו יהוה אליך ונשוב (ונשובה) חדש ימינו קודם ²² כי אם מאסתנו קצתה עליינו עד מאד

53 צמותו בבור חי וידיו אבן כי 54 צפו מים על הראש אמרתי נגורתי ⁵⁵ קראחי שמד יהוה מבור תחתיות ⁵⁶ קולי שמעת אל תלם אונך לרוחתי לשעתוי ⁵⁷ קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא רבת אדני ריבי נפשי נאלת חי ⁵⁹ ראייה יהוה עותתי שפטה משפט ⁶⁰ ראייה כל נקמתם--כל מוחשתם לי ⁶¹ שמעת חרפתם יהוה כל מוחשתם עלי ⁶² שפטי קמי והגינויים עלי כל היום ⁶³ שבתם וקיהם הביבה אני מנוגנותם ⁶⁴ תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידים ⁶⁵ תתן להם מנת לב התאלתך להם ⁶⁶ תרדף באף ותשמידם מתחתשמי יהוה

4 איך יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתקנה אבוני קדר בראש כל חוץות ² בני ציון היקרים המסלאים בפו--איך נחשבו לנבלים חרש מעשה ידי יוצר ³ גם תנין (תנים) חלצו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי ענים (כענים) במדבר ⁴ דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו להם פרש אין להם ⁵ האכלים לمعدנים נשמו בחוץות האמנים עלי תולע חבקו אשפות ⁶ וינדל עון בת עמי מחתאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים ⁷ זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדרמו עצם מפנינים ספר גורתם ⁸ חזק משוחר תארם לא נקרו בחוץות צפדי אורם על עצם יבש דיהצע ⁹ טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם זבו מדקרים מתנוכת שדי ¹⁰ ידי נשים רחמנויות--בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי ¹¹ כליה יהוה את חמותו שף חרון אףו יצח אש בציון והאכל יסדהיה ¹² לא האמינו מלכי ארץ וכל (כל) ישבו תבל כי יבא צר ואויב בשעריו ירושלם ¹³ מחותאות נביאיה עונת כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים ¹⁴ נעו עורם בחוץות נגאלו ברם בלא יכולו יגעו בלבושים ¹⁵ סורו טמא קראו למו סورو סورو אל תגעו--כי נצו גם נעו אמרו

לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדיניות המלך אחשורוש ¹⁷ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעלייהן בענייהן ¹⁸ באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו- ולא באה ¹⁹ והיו הזה תאמנה שרירות פרס ומדרי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי ביון וקצף ²⁰ אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מ לפניו ייכח בדרתי פרס ומדרי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעotta הטובה ממנה ²¹ ונשמע פתגמ המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן- למונדול ועד קטן ²² וייטב הדבר בעני המלך והשרים וייש המלך בדבר ממוון ²³ וישלח ספרים אל כל מדיניות המלך-- אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרד בכיתו ומדבר כלשון עמו

2 אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש-- זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נזר עליה ²⁴ ויאמרו נעריו המלך משרותיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה ²⁵ ויפקד המלך פקידים בכל מדיניות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתוללה טובת מראה אל שוון הבירה אל בית הנשים אל ייד הגאנ סריס המלך שמר הנשים ונตอน תמרקיהן ²⁶ והנערה אשר תיטב בעני המלך-- תלמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעני המלך ויעש בן יאיר בן שמעי בן קיש- איש ימיינ ²⁷ אשר הגלת מירושלים עם הגלת אשר הגלתה עם יכינה מלך יהודה-- אשר הגלת נובוכנצר מלך בבל ²⁸ והוא אמן את הדרשה היא אסתר בת דרכו-- כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמאות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת ²⁹ ויהי בה השם מומכן (mmochn) לפני המלך ווהשרים לא על המלך

1 ויהי ביום אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש- שבע ועשרים ומאה מדינה ² ביוםיהם ההם-- כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה ³ בשת שלוש למלכו עשה משתה לכל שרו ועבדיו חיל פרס ומדרי הפרתמים ושרי המדינות-- לפניו ⁴ בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת נדולתו ימים רבים שמנונים ומאת יום ⁵ ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למנדול ועד קטן משתה-- שבעת ימים בהצרא גנת ביתן המלך ⁶ חור קרפס ותכלת אחו בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שיש מחות זהב וכסף על רצפת בהט וSSH- ודר וסחרת ⁷ והשקות כלי זהב וככלים מכלים שונים ויין מלכות רב כדי המלך ⁸ והשתיה כרת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו-- לעשוות כרצאון איש ואיש ⁹ גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים-- בית המלכות אשר למלך אחשורוש ¹⁰ ביום השבי עטיב לב המלך ביזן-- אמר למהומן בזאת חרבותנה בנחנא ובננתה זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש ¹¹ להbias את ושתי המלכה לפני המלך-- בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפהיה כי טובת מראה היא ¹² ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמותו בערה בו ¹³ ויאמר המלך לחכמים ידע העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין ¹⁴ והקרב אליו כראשא שתיר ארמתא תריש מסרנו ממוון ¹⁵ שבעת שרי פרס ומדרי ראיפני המלך היישבים ראשונה במלכות ¹⁶ כרתת מה לעשות במלכה ושתי-- על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים ¹⁷ ויאמר מומכן (mmochn) לפני המלך ווהשרים לא על המלך

דבר המלך ודרתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אשתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים ⁹ ותיטב הנערה בעינויו ותשא חסד לפניו ויבחלה את תמרוקיה ואת מנותה לחתה לה ואת שבע הנערות הראות לחתה לה מבית המלך ויישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים ¹⁰ לא עז ויכתב בספר דבריו הימים- לפני המלך

3 אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדרטא האנגי- ווינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אותו ² וככל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן- כי כן צוה לו המלך ומרדי- לא יכרע ולא ישתחווה ³ ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך-- למרדכי מדווע אתה עובר את מצות המלך ⁴ ויהי באמרים (אמרים) אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות הייעמדו דבריו מרדכי-- כי הגיד להם אשר הוא היהודי ⁵ וירא המן- כי אין מרדכי כרע ומשתחווה לו וימלא המן חמה ⁶ ויבז בעינויו לשלח יד במרדי לבדו- כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמוד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש-- עם מרדכי ⁷ בחדש הראשון הוא חדש שנים עשר-- והוא חדש אדר ⁸ ויאמר המן לחידש טבת-- בשתה שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הנורל לפניו המן מיום ליום ומחדש לחידש שנים עשר-- הוא חדש אדר ⁸ ויאמר המן למלך אחשורוש- ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכוות ודרתיהם שנוט מכל אלפים ככר כסף אשכול על ידי עשי המלאכה להכיביא אל גני המלך ¹⁰ ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המהדא האנגי-- צדר היהודים ⁹ אמר המלך טוב יכתב לאבדם וعشרת להניהם ⁹ אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת ייתן משאת CID המלך ¹⁰ ובהקבץ בתולות שנית מרדכי ישב בשער המלך ²⁰ אין אשתר מגדת מולדתתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אשתר עשה כאשר הייתה באמנה אותו

הנידה אשתר את עמה ואת מולדתתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד ¹¹ ובכל يوم ויום-- מרדכי מטהיל לפניו חצר בית הנשים לדעת את שלום אשתר ומה יעשה בה ¹² ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היהות לה כדת הנשים שנים עשר חדש-- כי כן יימלאו ימי מרוקיון שהה חדשים בשמנון המר וששה החדשים בכבשים ובתרנוקי הנשים ¹³ ובזה הנערה באה אל המלך- את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך ¹⁴ בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשו סריס המלך שמר הפליגשים לא חבוא עוד אל המלך כי אם חףז בה המלך ונקראה בשם ¹⁵ ובהגיע תר אשתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לך לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר-- כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אשתר נשאת חן בעני כל ראייה ¹⁶ ותלקח אשתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחידש העשרי הוא חדש טבת-- בשתה שבע למלכותו ¹⁷ ויאhab המלך את אשתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימיליכה תה ושתוי ¹⁸ ויעש המלך משתה גדורל לכל שריו ועבדיו-- את משתה אשתר והנחה למדינות עשה ייתן משאת CID המלך ¹⁹ ובהקבץ בתולות שנית מרדכי ישב בשער המלך ²⁰ אין אשתר מגדת מולדתתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אשתר עשה כאשר הייתה באמנה אותו

כל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם עם כלשונו בשם המלך אחשדר נכתב ונחתם בטבעת המלך ¹³ ונסЛОח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך- להשמיד להרגן ולאבד את כל היהודים מנעד ועד זkon טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדר שנים עשר הוא חדש אדר ושללים לבו ¹⁴ פתשן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גליי לכל העמים--להיות עתדים ליום זה ¹⁵ הרצים יצאו רוחפים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשותות והעיר שושן נבוכה

4 ומרדיyi ידע את כל אשר נעשה וירע מרדכי את בגדייו וילבש شك ואפר וישא בתוך העיר ויוועק זעה נדרולה וمراה ² ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש شك ³ ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודרתו מניע- אבל גדוול ליודדים וצום ובכי ומספר شك ואפר יעץ לרבים ⁴ ותבואהינה (ותבואהינה) נערות אסתר וסריסיה ויגינו להו תחלחל המלכה מאד ותשלה בנדיים להלביש את מרדכי ולחסיר שקו מעליו- ולא קבל ⁵ ותקרה אסתר להתק מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוחו על מרדכי--לדעת מה זה ועל מה זה ⁶ ויצא התק אל מרדכי--אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך ⁷ ויגד לו מרדכי את כל אשר קrhoו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשכול על גניי המלך ביהודים (ביהודים)-- לאבדם ⁸ ואת פתשן כתוב הדת אשר נתן בשושן להשמדם נתן לו--להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוחות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפנינו--על עמה ⁹ ויבוא התק וינגד לאסתר את דברי מרדכי ¹⁰ ותאמר אסתר להתק ותצוחו אל מרדכי ¹¹ כל עברי המלך ועם מדינות המלך

אסתר

בדבר המלך ⁹ ויצא המן ביום ההוא שמה וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא צע ממנה--וימלא המן על מרדכי חמה ¹⁰ ויתפקיד המן זיבוא אל בתו וישלח זיבא את אהביו ואת זרש אשתו בו יוספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדיו המלך ¹¹ ויאמר המן--אף לא הביאה אסתור המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותו וنم למחאר אני קרוא לה עם המלך ¹² וכל זה איננו שווה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי--יושב בשער המלך ¹³ ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עז נגה חמשים אמה ובבקר אמר מלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמה וייטב הדבר לפני המן ויעש העז

6 בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להבאי את ספר הזכרונות דבריו הימים ויהיו נקרים לפניו המלך ² וימצא כחוב אשר הניד מרדכי על בנתנא ותרש שני סריסי המלך--משمرיו הספ' אשר בקשו לשלח יד במלך אחشورו ³ ויאמר המלך--מה עשה יקר ונדרולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא עשה עמו דבר ⁴ ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצץ בית המלך החיצינה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכנין לו ⁵ ויאמר ערי המלך יבו ⁶ זיבוא המן ויאמר לו בחצר ויאמר המלך יבו ⁶ זיבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפי ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפי המלך לעשות יקר יותר ממנו ⁷ ויאמר המן אל המלך איש איש אשר המלך חפי ביקרו ⁸ יבאו לובש מלכות אשר לבש בו מלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתף מלכות בראשו ⁹ ונתן הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר

המלך חפי ביקרו והרכיבו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככח יעשה לאיש אשר המלך חפי ביקרו ¹⁰ ויאמר המלך להמן מחר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למדרכי היהודי היושב בשער המלך אל חפל דבר מכל אשר דברת ¹¹ ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבו ברחוב העיר וקרוא לפניו ככח יעשה לאיש אשר המלך חפי ביקרו ¹² וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחיפוי ראש ¹³ ומספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קדרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזורע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו--כי נפל הפלול לפניו ¹⁴ עודם מדברים עמו וסדריסי המלך הגינו ויבählו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתור

7 זיבא המלך והמן לשותות עם אסתור המלכה ² ויאמר המלך לאסתור נם ביום השני במשתה היין-- מה שאלתך אסתור המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש ³ ותען אסתור המלכה ותאמר--אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי ⁴ כי נמכרנו אני ועמי להשميد להרגון ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי--כי אין הצרא שואה בנוק המלך ⁵ ויאמר המלך אך אחשורוש ויאמר לאסתור המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו הכנין לו ⁶ ויאמר המלך יבו ⁶ זיבוא המן ויאמר לו לבו לעשות כן ⁶ ותאמר אסתור--איש צר ואובי המן הרע זהה והמן נבעת מפני המלך והמלכה ⁷ והמלך קם בחמותו ממשתה היין אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתור המלכה--כי ראה כי כלתא אלו הרעה מأت המלך ⁸ והמלך שב מנגת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על המשטה אשר אסתור עליה ויאמר המלך הגם לככוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני

אהשורש וייחתם בטבעת המלך וישלח ספרדים ביד הרצים בסוסים רכבי הרकש האחזרנים- בני הרכמים נו אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם--להשמיד ולהרגן ולאבד את כל חילם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללים לבו¹² ביום אחד בכל מדינות המלך אהשורי-בשלשה עשר לחדר שנים עשר הוא חדש אדר¹³ פתשנין הכתוב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גליי לכל העמים ולהיות היהודים (היהודים) עתודים (עתדים) ליום זהה להנקם מאיביהם¹⁴ הרצים רכבי הרकש האחזרנים יצאו מבהלים ודוחפים בדבר המלך והדרת נתנה בשושן הבירה¹⁵ ומרדכי יצא לפני המלך בלובש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב נדולה ותכרייך בוין וארגמן והעיר שושן צהלה ושמהה¹⁶ ליהודים הייתה אורה ושמחה ושנין וקר ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודרתו מניע שמחה ושנון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתייחדים--כי נפל פחד היהודים עליהם

9 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודרתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלווט בהם ונחפוך הוא אשר ישלוו היהודים מהה בשנאייהם נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך² אשורי שליח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים³ וככל שריו המדיניות והאחשדרפנימ והפחות ועשוי המלאכה אשר למלך--מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם⁴ כי נдол מרדכי בבית המלך ושמו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך ונ дол⁵ ויקו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרגן ואבדן ויישעו בשנאייהם כרצונם⁶ ובשושן היהודים--ככתבם וככלשונם¹⁰ ויקتب בשם המלך

המן חפו⁹ ויאמר הרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העז אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן--גבה חמשים אמה ויאמר המלך تعالו עליו¹⁰ ויתלו את המן על העז אשר הכנין למרדכי וחתמת המלך שכחה

8 ביום ההוא נתן המלך אשוריוש לאסתר המלכה את בית המן צדר היהודים (היהודים) ומרדכי בא לפני המלך--כי הנידה אסתר מה הוא לה² ויסר המלך את טבעתו אשר מרדכי מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן³ ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך והפל לפני רגליו ותבך ותתאנן לו להעיר את רעת המן האנגני ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים⁴ ויוושט המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך⁵ ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפני וקשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעינויו--יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדרת האנגני אשר כתוב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך⁶ כי איךקה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולחתו⁷ ויאמר המלך אשוריוש לאסתר המלכה ולמרדי היהורי הנה בית המן נתתי לאסתר ואטו תלו על העז--על אשר שלח ידו היהודים (ביהודים)⁸ ואתם כתבו על היהודים כתוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתוב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך--אין להשיב⁹ ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדר השלישי הוא חדש סיוון בשלושה ועשרים בו ויקتب ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנימ והפחות ושריו המדינות אשר מחדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה כתבה ועם עם כלשנו ואל היהודים--ככתבם וככלשונם¹⁰ ויקتب בשם המלך

הבירה הרנו היהודים ואבד-חמש מאות איש 7
 ואת פרשנדה ואת דלפון ואת אספהא 8 ואת פורתא ואת אדליא ואת ארידטה 9 ואת פרמנטה
 ואת אריסו ואת ארידי ואת זיזא 10 עשרה בני המן
 בן המדרטא צדר היהודים-הרבנו ובבזה-לא שלחו
 את ידם נז ביום ההוא בא מספר ההרונים בשושן
 הבירה-לפניהם מלך 11 ויאמר המלך לאסתר
 המלכה בשושן הבירה הרנו היהודים ואבד חמש
 מאות איש ואת עשרה בני המן--בשאר מדיניות
 המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשך
 עוד ותעש 12 וחת אמר אסתר אם על המלך טוב--
 ניתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כרת
 היום ואת עשרה בני המן יתלו על העץ 14 ויאמר
 המלך להעשות כן ונתנן דת בשושן ואת עשרה
 בני המן תלו 15 ויקהלו היהודים (יהודים) אשר
 בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדר אדר ויהרנו
 בשושן שלש מאות איש ובבזה-לא שלחו את ידם
 16 ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו
 ונמד על נפשם ונוח מאיביהם והרגו בשניהם
 ושביעים אלף ובבזה-לא שלחו את ידם
 17 ביום שלושה עשר לחדר אדר ונוח באربعה
 ועשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה 18 וזה יהודים
 (יהודים) אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר
 בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה
 אותו יום משתה ושמחה 19 על כן היהודים הפרוזים
 (פרוזים) היישבים בעיר הפרוזות-עשיהם את יום
 ארבעה עשר לחדר אדר שמחה ומשתה ויום טוב
 ומשלח מנות איש לרעהו 20 ויכתב מרדכי את
 הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים
 אשר בכל מדינות המלך אחשורוש-הקרובי
 והרחוקים 21 לקים עליהם--להיות עשים את יום
 ארבעה עשר לחדר אדר ואת يوم חמשה עשר בו
 בכל שנה ושנה 22 כימים אשר נחוו בהם היהודים

אסתר

ורצוי לר' אחיו--דרש טוב לעמו ודבר שלום
לכל זרעו

לهم זורעים ¹⁷ והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלומות ¹⁸ ולמקצת הימים אשר אמר המלך ¹⁹ להבאים ויביאם שר הסריסים לפני נבדנצר ²⁰ וידבר אחים המלך ולא נמצא מכם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך ²¹ וככל דבר חכמתו בינה אשר בקש מהם המלך ²² וימצאים עשר ידות על כל החרטמים האשפיים אשר בכל מלכותו ²³ ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך

2 ובשנה שתים למלכות נבדנצר חלים נבדנצר חלומות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו ²⁴ ויאמר המלך לקרוא לחרטמים ולאשפאים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתי וובאו ויעמדו לפני המלך ²⁵ ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום ²⁶ ויר辩证 הכהדים למלך ארמיה מלכא לעלמיין חי- אמר חלמא לעבדיך (לעבדך) ופרשא נחוא ²⁷ ענה מלכא ואמר לכשדייא (לכשדייא) מלטה מניא אודא הן לא תהודעוני חלמא ופרשא הדמיון תעבעדון ובתיכו נולי יתשמן ²⁸ והן חלמא ופרשא תהחוון מתנן ונזוכה ויקר שנייא תקבלון מן קדמי להן חלמא ופרשא החונו ²⁹ ענו תנינוות ואמרין מלכא חלמא יאמור לעבורוי ופרשא נהחווה ³⁰ ענה מלכא ואמר--מן יציב ידע أنها די עדנא אנתון זבנן ושחיתה הזמנתון (זודמנתון) למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחווני ³¹ ענו כשדייא (כשדייא) קדם מלכא ואמרין--לא איתוי אנש על יבשתא די מלטה מלכא יכול להחויה כל קבל די כל מלך רב ושליט מלחה כרנה לא שאל לכל חרטם ואשף וכשדי ³² ומלה יהי המלצר נשא את פת בנם ויין משתיהם ונתן

1 בשנת שלוש למלכות יהוקים מלך יהודה-- בא נבוכדנצר מלך בבל ירושלם ויצר עליה ² ויתן אדרני בידיו את יהוקים מלך יהודה ומקצת כל בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית אלהי ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו ³ ויאמר המלך לאשפנו رب סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה--ומן הפרתמים ⁴ ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכלים בכל חכמה וידעו דעתם ובניו מדע ואשר כה בהם לעמוד בהיכל המלך וללמוד ספר ולשון כשדים ⁵ ווימן להם המלך דבר יום ביום מפתח בג המלך ומפניו משתו ולגדלים שנים שלוש ומקצתם--יעמדו לפני המלך ⁶ ויהי בהם מבני יהודה--דניאל חנניה מישאל ועזריה ⁷ וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצ'ר ולהנניה שדריך ולמישאל מישך ולעזורה שעבד ננו ⁸ וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפת בוג המלך ובין משווי ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל ⁹ ויתן האלהים את דניאל לחסド ולרחמים לפני שר הסрисים ¹⁰ ויאמר שר הסריסים לדניאל--ירא אני את אדרני המלך אשרמנה את מאכלכם ואת משתיהם אשר למה יראה את פניכם ועפים מן הילדים אשר כנילכם וחיבתם את ראשיו למלך ¹¹ ויאמר דניאל אל המלצר--אשרמנה שר הסיסים על דניאל ושחיתה מישאל ועזריה ¹² נס את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונأكلה--וימים ונשתה ¹³ ויראו לפניו מראינו ומראה הילדים האכלים את פת בוג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך ¹⁴ וישמע להם לדבר זהה וינסם ימים עשרה ¹⁵ ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשדרמן כל הילדים--האכלים את פת בוג המלך ¹⁶ ויהי המלצר נשא את פת בנם ויין משתיהם ונתן

די מלכה שאיל יקירה ואחרן לא איתוי די יהונה
 קדם מלכא להן אלהין--די מדרחון עםبشرא
 לא איתותו ¹² כל קבל דנה--מלך אבנש וקצף
 שניא ואמר להובדה לכל חכמי בבל ¹³ ודתא
 נפקת וחכמיה מתקטלין ובעו דניאל וחברוהו
 להתקטלה ¹⁴ באידין דניאל התיב עטה וטעם
 לאירוע רב טבחיא די מלכא--די נפק לקטלה
 לחכמי בבל ¹⁵ ענה ואמר לאירוע שליטה די
 מלכא על מה דתא מהחכפה מן קדם מלכא
 אידין מלחתה הודע אריויך לדניאל ¹⁶ ודניאל על
 ובעה מן מלכא די זמן נתן לה ופשה להחוויה
 למלך ¹⁷ אידין דניאל לביתה אוול ולהנינה מישאל
 ועזריה חברוהי מלחתה הודע ¹⁸ ורchromין למבעא
 מן קדם אלה שמייא על רוזא דנה--די לא יהובדן
 דניאל וחברוהו עם שאר חכמי בבל ¹⁹ אידין
 לדניאל בחזוא די ליליא--רוזא נלי אידין דניאל
 ברך לאלה שמייא ²⁰ ענה דניאל ואמר--להוא
 שמה די אלה מברך מן עלמא ועד עלמא די
 חכמתא גבורתא די לה היא ²¹ והוא מהשנא עדניא
 זומニア מהעדה מלכין ומתקים מלכין יהב החכמתא
 לחכמיין ומנדיעו לידי בינה ²² הוא נלא עמוקה
 ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהורא (ונהורא)
 ענה שרא ²³ לך אלה אבותוי מהודא ומשבח ana
 די חכמתא גבורתא יהבת לי וכען הודעתני די
 בעניא מנך די מלחתה מלכא הודעתנה ²⁴ כל קבל
 דנה דניאל על על אריויך די מני מלכא להובדה
 לחכמי בבל אויל וכן אמר לה לחכמי בבל
 אל תהובד--העלינו קדם מלכא ופשה למלך
 אחוא ²⁵ אידין אריויך בהתבהלה הנעל לדניאל
 קדם מלכא וכן אמר לה די השכחת גבר מן בני
 גלוותא די יהוד פשרא למלך יהוד ²⁶ ענה
 מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשא צר האיתיך
 (האיתיך) כהיל להודעתני חלמא די חווית-ופשרה

תשמעון כל קרנא משורקיותא קיתרס (קתרס) 42
 שבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זمرا-תפלון
 ותסנדון לצלם דהבא די היקום נבוכדנצר מלכא
 וממן די לא יפל ויסנד--בה שעחא יתרמא לאנו
 אהונ נורא יקדחא ⁷ כל קבל דנה בה זמנא כדי
 שמעין כל עממייא קל קרנא משורקיותא קיתרס
 (קתרס) שבכא פסנתרין וכל זני זمرا-נפלין
 כל עממייא אמייא ולשניה סנדין לצלם דהבא די
 היקום נבוכדנצר מלכא ⁸ כל קבל דנה בה זמנא
 קרבו גברין כשדראין ואכלו קרציהון די יהודיא
 ענו אמרין לבוכדנצר מלכא מלכא לעלמיין
 חוי ¹⁰ אתה (אנט) מלכא שמות טעם די כל אש
 די ישמע כל קרנא משורקיותא קיתרס (קתרס)
 שבכא פסנתרין וסיפניה (סופניה) וכל זני זمرا-
 יפל ויסנד לצלם דהבא ¹¹ וממן די לא יפל ויסנד-
 יתרמא לנו אהונ אהונ נורא יקדחא ¹² אהוי גברין
 יהודאי די מנינה יתהוו על עבידת מדינת בבל
 שדרך מישך ועבדנו-גבריא אלך לאשמו עלייך
 (עלך) מלכא טעם לאלהיך (לאלהיך) לא פלחין
 ולצלם דהבא די היקימת לא סנדין ¹³ באדין
 נבוכדנצר ברנו זומא אמר להזיה לשדרך מישך
 ועבדנו באדין גבריא אלך היהיו קדם מלכא ¹⁴
 ענה נבוכדנצר ואמר להו הצדא שדרך מישך
 ועבדנו לאלהי לא איטיכון פלחין ולצלם דהבא
 די היקימת לא סנדין ¹⁵ כען חן איטיכון עתידין די
 בעדנא די תשמעון קל קרנא משורקיותא קיתרס
 (קתרס) שבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני זمرا
 חפלון ותסנדון לצלמא די עבדת והן לא הסנדון
 בה שעחא תתרמוני לגוא אהונ נורא יקדחא וממן
 הוא אלה די ישיזבנכו מון ידי ¹⁶ ענו שדרך מישך
 ועבדנו זומא למילכא נבוכדנצר--לא החזחין
 אנחנו על דנה פתגמ להבתותך ¹⁷ חן אהוי אלהא
 די אנחנו פלחין--יכל לשיזבותנא מון אהונ נורא

בה כל כל די חזיתה פרזלא מערב בחסף טינה
 ואצבעת הנליה מנהון (מנהן) פרזול ומנהון
 (מנהן) חסף--מן קצת מלכותא תהוה תקיפה
 ומנה תהוא תבירה ¹⁸ די (די) חזית פרזלא מערב
 בחסף טינה--מהערבן להו בזוע אנשא ולא להו
 דבקין דנה עם דנה הא כדי פרזלא לא מערב
 עם חספה ⁴⁴ ובו מיהון די מלכיא אנון יקים אלה
 שמייא מלכו די לעלמיין לא תתחבל ומלכותה לעם
 אחרן לא השתקה תדק ותשיפ כל אלין מלכותא
 והיא תקום לעלמיין ⁴⁵ כל קבל די חזית די מטורא
 אתנזהת אבן די לא בידין והדרקת פרזלא נחשא
 חספה כספה ורדהבא--אללה הרוב למלכא מה
 די להוא אהרי דנה ויציב חלמא ומיהמן פשרה ⁴⁶
 באדין מלכא נבוכדנצר נפל על אנטופהי ולדניאל
 סנד ומנחה וניחחין אמר לנסהה לה ⁴⁷ ענה מלכא
 לדניאל ואמר מן קשת די אלהון הוא אלה להין
 ומרא מלכין--גלה רzion די יכלת למגלא רזא דנה
⁴⁸ אדין מלכא לדניאל רבוי ומתן רברבן שניין
 יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סנין--
 על כל חכמי בבל ⁴⁹ ודניאל בעא מן מלכא ומני
 על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד
 נו ודניאל בתרע מלכא

3 נבוכדנצר מלכא עבר צלם די דהוב רומה
 אמין שתין פתיה אמין שת אקיימה בבקעת דורא
 במדינת בבל ² ובנבוכדנצר מלכא שלח למכנס
 לאחדרפניא סנניה ופחוותא אדרגוזריא נדרבria
 דתבריא חפתיא וכל שלטני מדינתה--למה לאחנכת
 צלמא די היקום נבוכדנצר מלכא ³ באדין מתכנשין
 אחדרפניא סנניה ופחוותא אדרגוזריא נדרבria
 דתבריא חפתיא וכל שלטני מדינתה להנכת צלמא
 די היקום נבוכדנצר מלכא ואמין (קומיין) לקביל
 צלמא די היקום נבוכדנצר ⁴ וכרווא קרא בחיל
 לכון אמרין עממייא אמייא ולשניה ⁵ בעדנא די

יקדרתא ומון ייך מלכא ישיב ¹⁸ והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך (לאלהיך) לא איתניא (איתנה) פלחין ולצלם דהבא די קימת לאנסנד ¹⁹ באדין נובוכדנצר החמל' חמא ואצלם אנטפווי אשתנו (אשתי) על שדרך מישך ועבד ננו ענה ואמר למזה לאתונא חד שבעה על די חוזה למזה ²⁰ ולגברין גברי חיל די בחילה אמר לכפtha לשדרך מישך ועבד ננו--למרמא לאתונן נורא יקדרתא ²¹ באדין גבריא אלך כפחו בסרבליון פטישיון (פטשיון) וכרבלהHon ולבשיהון ורמיון לנו אתון נורא יקדרתא ²² כל קבל דנה מן די מלת מלכא מוחצפה ואתונא אזהה יתירה גבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד ננו קטל המון שביבא די נורא ²³ וגבריא אלך תלתהון שדרך מישך ועבד ננו--נפלו לנו אתון נורא יקדרתא מכפתין ²⁴ אדין נובוכדנצר מלכא תורה וקס בחתבלה ענה ואמר להדרבויה הלא גברין תלתה רמיינה לנו נורא מכפתין ענן ואמרין למלכא יציבא מלכא ²⁵ ענה ואמר הא אנה חוזה גברין ארבעה שרין מהלclin בנו נורא וחבל לא איתוי בהון ורוה די רביעיא (רביעיא) דמה לבר אלדין ²⁶ באדין קרבע נובוכדנצר להרע אתון נורא יקדרתא ענה ואמר שדרך מישך ועבד ננו עבדויה די אלה עלייה (^{עליה}) פקו ואתו באדין נפקון שדרך מישך ועבד ננו--מן גוा נורא ²⁷ ומתקנשין אחשדרפניא סניא פוחותה והדרבי מלכא--חוין לנבריא אלך די לא שלט נורא בגשמהון ושער ראש hon לא התחרך וסרבליהון לא שני וריה נור לא עדת בהון ²⁸ ענה נובוכדנצר ואמר בריך אלהון די שדרך מישך ועבד ננו די שלח מלאה ושיזב לעבודויה די התרחצטו עלוהי ומלה מלכא שני וייחבו נשמייהון (^{נשמייהון}) די לא יפלחוון ולא יסנדון לכל אלה להן לאלההון ²⁹ ומני שם טעם די כל עם אמה

ולשן די יאמיר שלה (שלו) על אללהון די שדרך מישך ועבד ננו האהמון יתعبد וביתה נולי ישטה כל קבל די לא איתוי אלה אחרון די יכל להצלחה כדרנה ³⁰ באדין מלכא הצלח לשדרך מישך ועבד ננו--במדינת בבבָּל ⁴ נובוכדנצר מלכא לכל עממי אמייא ולשניא די באדין (דיירין) בכל ארעה--שלמכוון ישנא ² אתייא ותמהיא די עבד עמי אלה עלייא (^{עלאה})--ספר קרמי להחותה ³ אתייה כמה רברבין ותמהוהי כמה תקופין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודדר ⁴ אה נובוכדנצר שלה חזות בבבזיו ורענן בהיכלי ⁵ חלום חזות וויחלני ותרהין על משכבי וחווי ראיyi יבחלני ⁶ ומני שם טעם להגעלה קרמי לכל חכמי בבל די פשר חלמא יהודענני ⁷ באדין עליין (^{עלין}) חרטמייא אשפייא כshediyא (RESHDAI) ונוריא וחלמא אמר אה קדרמיהון ופשרה לא מהודעין לי ⁸ ועד אחרין על קדרמי דניאל די שמה בלטשאצ'r בשם אלהי ודי רוח אלהין קדרישין בה וחלמא קדרמויה אמרת ⁹ בלטשאצ'r רב חרטמייא--די אה ידעת די רוח אלהין קדרישין בר וככל רוז לא אנס לך חזוי תלמי די חזות ופשרה אמר ¹⁰ וחווי ראיyi על משכבי חזות העולם--ואלו אילן בנו ארעה ורומה שנייא ¹¹ ברהה אילנא ותקפה ורומה ימתא לשמייא וחוותה לסוף כל ארעה ¹² עפיה שפיר ואנבה שנייא ומזון לכל בא תהותה התפל חזות ברא ובענפוהו ידרון (ידרון) צפרי רשמייא ומנה יתווין כל בשרא ¹³ חזות חזות נחת קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי אמרו עפיה ובדרו אנבה תנדר חזותהמן תהותה צפרייא מן ענפוהי ¹⁵ ברם עקר שרשוחו באדרעה שבקו ובאסור די פרזול ונחש בדרתא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חזותא חלקה בעשב ארעה

16 לבבה מן אנושא (אנשא) ישנון ולביב חיוה במחן עניין הן תהוה ארכה לשלוותך ²⁸ כלל א מטא תיהב לה ושבעה עדניין יחלפּון עלוהי ¹⁷ בגורת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלהא עד דברת על היכל מלכותא די בבל מהליך הוה ³⁰ ענה מלכא ואמר הלא דא הייא בבל רבחא די אנפה די נידען חיא די שליט עלייא (עלאה) במלכות ענשוא (אנשא) ולמן די יצבא יתננה ושפּאל אנסים יקים עלייה (עליה) ¹⁸ דנה חלמא חזית אנה מלכא נבווכדנץרא ואנחתה (וアナט) בלטשאצער פשרא אמר כל קבל די כל חכמי מלכותו לא יכלין פשרא להודעתני ואנחתה (וアナט) כהה די רוח אלהין קדישין בע ¹⁹ אדיין דנייאל די שמה בלטשאצער אשთומם כשעה חדה ורענייה יבهلנה ענה מלכא ואמר בלטשאצער חלמא ופשרא אל ייהליך ענה בלטשאצער ואמר מראוי חלמא לשנאיך (לשנאך) ושראה לעריך (עליך) ²⁰ אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימתא לשמייא וחזותה לכל ארעה ²¹ ועפיה שפיר ואנבה שניא ומוון לכלא בה תחתהו תדור חזית ברא ובענפוהו ישכנן צפרי שמיא ²² אנתה (アナタ) הווא מלכא די רבית (רבת) ותקפת רבת ומטה לשמייא ושלטנק לסוף ארעה ורבותך רבת ומטה לשמייא ושלטנק לסוף ארעה גדו אילנא וחבלוחוי ברם עקר שרשוחי בארעא שבקו ובאסור די פרזול ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע עם חזית ברא חלקה עד די שבעה עדניין יחלפּון עלוהי ²⁴ דנה פשרא מלכא וגורה עלייא (עלאה) היא די מטה על מראוי מלכא ²⁵ ולך טרדין מן אנושא ועם חזית ברא להוה מדריך ושבא כתורין לך יטעמוני ומTEL שמיא לך מצבעין ושבעה עדניין יחלפּון עלייך (עליך) עד די תנדען די שליט עלייא (עלאה) במלכות אנטה ולמן די יצבא יתננה ²⁶ ודי אמרו למשבק עקר שרשוחוי די אילנא מלכותך לך קימא-מן די תנדען די שליט שמיא ²⁷ להן מלכא מלכי ישפר עלייך (עליך) וחטיך (וחטאיך) בצדקה פרק ועוויך

5 בלטשאצער מלכא עבר בחיל שמיא ודראי (דראי) ארעא וכמצביה עבר בחיל שמיא ודראי (דראי) ארעא ולא איהה די ימיה באידה ויאמר לה מה עבדת ³⁶ בה זמנה מנדייע יהוב עלי וליקר מלכותי חדרי וויא יהוב עלי ולוי הדברו ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורכבו יתרה הוספה לי ³⁷ כען אנה נבווכדנץרא משבח ומרומים ומהדר למלך שמיא די כל מעבוזה הי קשת ואחרתת דין ודי מהלclin בונה יכל להשלפה

ורבבנוני שגלהה ולחננה ⁴ אשתיו חמורא ושבחו (חכו) פשרין למפער וקטרין למשרא כען דן
 הוכל (חכו) כתבא למקרה ופשרה להודעתני- לאלהוי דהבא וכספא נחשא פרזלא-आע ואבנא
 ארוננו תלבש והמנoca (והמניכא) די דהבא ⁵ בה שעטה נפקו (נפקה) אצבען די יד אנש
 על צוארך ותלהא במלכותא תשלט ²⁷ באידין וכתבן לקבל נברשתא על גירא דיقتل היכלא
 ענה דניאול ואמר קדם מלכא מותנתך לך להוין די מלכא ומילכא חזה פס ידא די כתבה ⁶ אידין
 ונכוביתך לאחרן הב ברם כתבא אקרא למלכא מלכא זיהו שנויו ורענייה יבهلנה וקטרין חרצתה
 ופרשא אהודענה ¹⁸ אתה (אתה) מלכא אלהא משתרין וארכבתה דא לדא נקשן ⁷ קרא מלכא
 עלייא (עלאה) מלכותא ורבותא ויקרא והדרא בחיל להעללה לאשפיא כshedia (RESHDA) (ונזריא
 יהב לבכנדץ אבוק ¹⁹ ומון רבותא די יהב לה- ענה מלכא ואמר לחכמי בבל די כל איש די
 כל עמייא אמייא ולשניא הו זאיין (זיעין) ורחלין יקרה כתבה דנה ופשרה יהונני ארונגנא ילבש
 מן קדמוהי די הוא צבא הווה קטלא ודי הווה צבא והמנoca (והמניכא) די דהבא על צוארה ותלהו
 הווה מוחא ודי הווה צבא הווה מרומים ודי הוא צבא במלכותא ישלא ⁸ אידין עליין (עלין) כל חכמי
 הוא משפל ²⁰ וכידי רם לבבה ורוחה תקפת להודה מלכא ולא כהlein כתבא למקרה ופשרה (ופשרה)
 הנחתמן מסרסא מלכותה ויקרא העדיו מנה ²¹ להודעה למלכא ⁹ אידין מלכא בלשאצער שנייא
 ומני בני אשה טריד לבבה עם חייתה שי (שווי) מתההלו זיהויו שנין עליוי ורבבנוני משתבשין
 ועם ערדייא מדראה עשבא כתורין יטעמנה ומטל ¹⁰ מלכתא-לקבל ملي מלכא ורבבנוני לבית
 שמיא נשמה יצטבע עד די ידע די שליט אלהא משתייא עללה (עלת) ענה מלכתה ואמרת מלכא
 עלייא (עלאה) במלכותא אשה ולמן די יצבא יהקם לעלמיין חי-אל יבهلיך רעיניך וויזיך (ויזיך) אל
 עלייה (עליה) ²² ואנתה (ואנת) ברה בלשאצער ישתנו ¹¹ איתי גבר במלכותך די רוח אלהון קדרישין
 לא השפה לא בברך כל קבל די כל דנה ידעתה בה ובכומו אבוק נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמתה
 וועל מרא שמייא התרוממת ולמאニア די ביתה אלהין השבחת בה ומילכא נבכנדץ אבוק-רב
 היתוי קדריך (קדמך) ואנתה (ואנת) ורבבניך חרטמיין אשפין כshedai נורין הקימה אבוק מלכא
 (ורברבניך) שגלהה ולחנתק הרמא שתין בהון כל קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלתנו מפער
 ולאהוי כספא ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא די חלמין ואחותיות אחידין ומשרא קטרין השבחת בה
 פשר מלחתא מנא--מנה אלהא מלכותך והשלמה ²³ באידין די מלכא שם שמה בלטשאצער כען דניאול
 לא חזין ולא שמעין ולא ידען שבחת ולאלהא די ברניאל די מלכא עלה (עלך) די רוח אלהין בך
 נשמתך ביריה וככל ארחתך לה-לא הדרת ²⁴ באידין יתקרי ופשרה יהחוה ¹³ באידין דניאול העל קדרם
 מן קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא דנה רשים ²⁵ מלכא ענה מלכא ואמר לדניאול אתה (אתה) הוא
 דנה כהבא די רישט מנא הקל ופרסין ²⁶ וניאל די מון בני גלויה דיו יהוד די היהי מלכא אבוי
 פשר מלחתא מנא--מנה אלהא מלכותך והשלמה ²⁷ מן יהוד ¹⁴ ושםעתה עלייך (עלך) די רוח אלהין בך
 תקל-תקילות במאזניה והשתכחת חסיר ²⁸ פרס- וניארו ושכלתנו וחכמה יתירה השבחת בך ¹⁵
 פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרש ²⁹ באידין וכען העלו קדרמי חכמייא אשפיא די כתבה דנה
 אמר בלשאצער והלבשו לדניאול ארוננו והמנoca יקרון ופשרה להודעתני ולא כהlein פשר מלחתא
 (והמניכא) די דהבא על צוארה והכרזו עליוי די להחוויה ¹⁶ ואנה שמעת עלייך (עלך) די הוכל

זהו שליט תלתא במלכותה ³⁰ בה בליליא קטיל
בלאשזר מלכא כשריא (כשדאה) ³¹ ודריש
מדיא (מדאה) קבל מלכותה--כבר שני שמיון
ותרתיון

להן מנך מלכא יתרמא לגובה אריוותא ענה מלכא
ואמר יציבא מלחתא כהה מדי ופרש--די לא תעדרא
³² באדין ענו ואמרין קדם מלכא--די דנייאל די מן
בני גלוותה די יהוד לא שם עלייך (עלך) מלכא
טעם ועל אסרא די רשותה ומניין תלתה ביוםא בעא
בעותה ¹⁴ אדין מלכא כדי מלחתא שמע שנייה באש
עלוהי ועל דנייאל שם בלב לשיזבותה ועד מעלי
שמעשה הוא משתדר להצלחותה ¹⁵ באדין גבריא
אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא עד מלכא
די דת למדי ופרש די כל אסר וקיים די מלכא
יהקיים לא להשניה ¹⁶ באדין מלכא אמר והיתיו
לדנייאל ולך ורמו לגבא די אריוותא ענה מלכא ואמר
לדנייאל אלךך די אתה (אנת) פלח לה בתדריא
הוא ישובך ¹⁷ והיותה ابن חודה ושמה על פם נבא
וחתמה מלכא בעזקה ובעקות רברבנוי די לא
השנא צבו בדנייאל ¹⁸ אדין אוול מלכא להיכלה ובת
שות ודווחן לא הנעל קדמוני וشنחה נרת עליוהי ¹⁹
באדין מלכא בשפרפרא יקום בנגה ובתחבילה--
לנבא די אריוותא אוול ²⁰ וכמקרבה לנבא--לדנייאל
בקל עציב עזק ענה מלכא ואמר לדנייאל דנייאל
עבד אלחא חייא--אלחך די אתה (אנת) פלח לה
בתדריא היכל לשיזבותך מן אריוותא ²¹ אדין
דןיאל עם מלכא מלל מלכא לעלמין חי ²² אלהי
שלח מלכא וסגר פם אריוותא--ולא חבלוני כל
קבל די קדמוני זכו השתקחת לי אף קדמיך
(קדמך) מלכא חבולה לא עברת ²³ באדין מלכא
שניא טאב עליוהי ולדנייאל אמר להנטקה מן נבא
והסק דנייאל מן נבא וכל חבל לא השתקכח בה--די
הימן באלהה ²⁴ ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך
די אכלו קרצותהי די דנייאל ולגוב אריוותא רמו
אנון בניהון ונשיהון ולא מטו לא רעתה נבא עד די
שלטו בהון אריוותא וכל גרמייהון הדקו ²⁵ באדין
דריש מלכא כתוב לכל עממיא אמייא ולשניא די

לאחדרפניא מאה ועשרין--די להן בכל מלכותה
2 וועלא מנהון סרכין תלתה די דנייאל חד מנהון די
להן אחדרפניא אלון יבין להן טמא ומלא
סרכיא ואחדרפניא כל קבל די רוח יתרא בה
ומלא עשית להקמותה על כל מלכותא ⁴ אדין
סרכיא ואחדרפניא הווען עלה להשכח
לדנייאל--מצד מלוכהו וכל עלה ושהיתה לא יכולין
להשכח כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושהיתה
לא השכחת עליוהי ⁵ אדין גבריא אלך אמרין די
לא נשכח לדנייאל דנה כל עלה להן השכחנה
עלוהי בדת אלה ⁶ אדין סרכיא ואחדרפניא
אלון הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריש מלכא
עלמין חי ⁷ אתייעטו כל סרכיא מלכותא סגניא
ואהדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא
ולתקפה אסר די כל די יבעא בעו מן כל אלה
ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא--יתרמא לנב
אריוותא ⁸ כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא
די לא להשניה כהה מדי ופרש די לא תעדרא ⁹
כל קבל דנה--מלכא דריש רשם כתבא על לבויה
¹⁰ ודנייאל כדי ירע די רשים כתבא על לבויה
וכוון פתיחן לה בעליה ננד ירושלים ומניין תלתה
ביומה הוא ברך על ברוכויו ומצלא ומודא קדם
אללה כל קבל די הוא עבר מן קדמת דנה ¹¹
אדין גבריא אלך הרגשו והשכח לדנייאל--בעה
ומתחנן קرم אלה ¹² באדין קרבו ואמרין קדם
מלך על אסר מלכא--הלא אסר רשותה די כל
אנש די יבעא מן כל אלה ואנש עד יומין תلتין

ובמלכות כורש פרסיה (פרסאה)

דרין (דרין) בכל ארעה--שלמכון ישנא 26 מן קדמיים טעם--די בכל שלטן מלכתיו להונן ואען ישמשונה ורבו רבון (רבבן) קדמוני יקומו דין (זיעון) ורחליין מן קדם אלה די דנייאל די הווא אלה חיא וקים לעלמיין וממלכתה די לא תחבל ושלטנה עד סופה 27 משיזב ומצל--ועבר אתון ותמהין בשמייא ובארעה די שיזב לדנייאל מן יד ארויותא 28 ודנייאל דנה הצלח בממלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיה (פרסאה)

7 בחנה חדה לבלאשר מלך בכל דנייאל חלים חזות וחוזי ראהה על משכבה באדרין חלמא כתובראש מלין אמר 2 ענה דנייאל ואמר חזות החיה בחוזי עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימה רבא 3 וארבע חיוון רברבן סלקין מן ימא שנין דא מן דא 4 קדמיתא כאריה וגפני די נשר לה חזות החיה עד די מריטו נפיה (נפה) ונטילתמן ארעה ועל הנגליין כאנש הקימת ולביב אנש יהיב לה 5 וארו היה אחרי תנינה דמיה לדב ולשתר חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שנייה (שנה) וכן אמרין לה קומי אכלוי בשר שנייה 6 באתר דנה חזות הווית וארו אחורי כנמר ולה גפין ארבע די עופ על גביה (גביה) וארבעה ראשן לחיותא ושלטן יהיב לה 7 באתר דנה חזות החיה בחוזי ליליא וארו היה רביעיה (רביעיה) דהילה ואימנתן ותקיפא יתירה ושנין די פרזול לה רברבן אכליה ומדקה ושארא ברגלה (ברגלה) רפסה והיא משניתה מן כל חיותא די קדמיה (קדמיה) וקרניין עשר לה 8 משתכל החיה בקרニア ואלו קרן אחורי זעירה סלקת בינויון (בנייה) ותלתמן קרニア קדמיה אהתקרו (אתתקרה) מן קדמיה (קדמיה) ואלו עניין אנשא בקרニア די ומם ממלל רברבן 9 חזות החיה עד די כרסון רמיו ועתיק יומין רברבן יתב לבושה כתלן חור ושער ראהה כעمر נקא כרסיה שבין די נור גלגולהי נור דלק 10 נהר

26 מן קדמוני יקומו דין (זיעון)
27 משיזב ומצל
28 ודנייאל דנה הצלח בממלכות דריוש

29 ענה דנייאל ואמר חזות החיה בחוזי עם ליליא
30 מגיחן לימה רבא 3 וארבע חיוון רברבן סלקין מן ימא שנין דא
31 ליינן די מריטו נפיה (נפה)
32 בפמה בין שנייה (שנה)
33 דהילה ואימנתן ותקיפא יתירה ושנין די פרזול לה רברבן אכליה
34 דהילה ואירעיה (רביעיה) דהילה ואימנתן ותקיפא יתירה ושנין די פרזול לה רברבן אכליה
35 בוניון (בנייה)
36 כעמר נקא כרסיה שבין די נור גלגולהי נור דלק 10 נהר

ולקידיshi עליווןין יבלא ויסבר להשניה זמניון ודת
ויתהbon בידה עד עדן ועדנו ופלג עדן 26 ודינה
יתב ושלטנה יהודון להשמדה ולהובדה עד סופה
27 וממלכה ואשלטנא ורכותא די מלכותות תחות כל
שמייא יהיבת לעם קידיshi עליווןין מלכותה מלכות
עלם וכל שלטניא לה יפלחון וישתמעון 28 עד כה
סופה די מלטה ana דנייאל שניא רעוני יbehני
זויו ישתנון עלי ומלה באלבני נטרת

8 בשנת שלוש למלכות בלאצער המלך--חוון
נראה אליו אני דנייאל אחרי הנראאה אליו בתחלה
2 ואראאה בחוון ויהי בראותי ואני בשושן הבירה
אשר בעילם המדינה ואראאה בחוון ואני היהתי על
אובל אולי 3 ואשא ענייא ואראה והגה אל אחד עמד
לפני האבל ולו קרנים והגבבה עלה באחרנה 4 ראיותי
נבהה מן השניות והגבבה נגהה וככל היהת לא
את האיל מנכחימה צפונה ונגהה וככל היהת לא
יעמדו לפני ואני מציל מידי ועשה כרצינו והגדיל
5 ואני היהתי מבין והגה צפיר העזים בא מן המערב
עלפני כל הארץ ואני נגע הארץ והצפיר--קרן
חוות בין עניינו 6 ויבא עד האיל בעל הקרן אשר
ראיותי עמד לפני וירץ אליו בחמת כחו 7
ORAITEI MINU AZEL HAIEL VITMARMER ALIOY VIK AT
האייל וישבר את שתו קרנוו ולא היה כה באיל
לעמד לפני וישליך או רמזה וירמסהו ולא היה
מציל לאיל מידי 8 וצפיר העזים הגדייל עד מאד
וכעכמו נשברה הקרן הנדרלה ותעלנה חוות ארבע
תחתייה לאربع רוחות השמים 9 ומן האחת מהם
יצא קרן אחת מצעריה ותנדל יתר אל הנגב ואל
המזרחה ואל הצבי 10 ותנדל עד צבא השמים ותפל
ארצתא מן הצבא ומן הכוחבים ותרמסס 11 וועיד
שר הצבא הגדייל וממנו הרים (הורם) התמיד
והשלך מכון מקדשו 12 וצבא תנתן על התמיד
בפשע ותשליך אמת הארץ ועתה והצליחה 13

9 בשנת אחת לדריש בן אחשורוש--مزורע מדי
אשר המלך על מלכות כבדים 2 בשנת אחת
למלךו אני דנייאל בינווי בספרים מספר החנינים
אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות
להרבות ירושלים שבעים שנה 3 ואתנה את פני אל
אדני האלהים לבקש תפלה ותחונונים--בצום וشك
ואפר 4 ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה
אנא אדרני האל הנדרול והנורא שמר הברית והחסד

אדרני הקשيبة ועשה אל התאזר למענד אלהי-כי
 שמק נקרא על עירך ועל עמד²⁰ ועוד אני מדבר
 ומ��פלל ומתודה חטאתי וחטאה עמי ישראאל ומפיל
 החנוי לפני יהוה אלהי-על הר קדש אלהי²¹ ועוד
 אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראייתי
 בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אליו כעת מנהת
 ערב²² ויבון וידבר עמי ויאמר-דניאל עתה יצאתי
 להשכילד²³ בינה²⁴ בתחלה תחנוןיך יצא דבר
 ואני באתי להניד--כי חמודות אתה ובין בדבר
 והבן במראה²⁴ שבעים שבעים נחתק על עמד
 ועל עיר קדשך לכל הפשע ולהחתם (ולחתם)
 חטאות (חטא) ולכפר עון ולהביא צדקعلوم
 ולהחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים²⁵ ותדע
 ותשכל מן מצא דבר להשיב ולبنות ירושלם עד
 משיח נגיד--שבעים שבעה ושבעים שנים ושנים
 השוב ונבנתה רחוב וחווץ ובזוק העטים²⁶ ואחרי
 השבעים שנים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר
 והקדש ישחית עם נגיד הבא וקציו בשפט ועד קץ
 מלחמה נחרצת שמות²⁷ והגביר בריות לרבים
 שבוע אחד וחצי השבوع ישביטה זבח ומנהה ועל
 כני שקווצים ממשם ועד כליה ונחרצתה תתקע על
 שם

10 בשנת שלוש לכורך מלך פרס דבר נלהת
 לדניאל אשר נקרא שמו בלטאטצ'ר ואמת הדבר
 וצבא גדול ובין את הדבר ובינה לו במראה²
 ביוםיהם ההם--אני דניאל הייתי מהאבל שלשה
 שבעים ימים³ ללחם חמדות לא אכלתו ובשר ויין
 לא בא אל פי--וסוך לא סכתי עד מלאת שלשת
 שבעים ימים⁴ וביום עשרים וארבעה לחרש
 הראשון ואני הייתה על יד הגנה הנдол--הוא חרך
 וואה את עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדים
 ומונתו חנרים בכתם אופז⁶ וגוינוו כתרשי' ופנוי
 כמראה ברק ועינוי כלפידי אש וזרעתו ומרגלתיו

לאהבו ולשמרי מצותיו⁵ חטאנו ועינו והרשענו
 (הרשענו) ומרדנו וסור מצותך וממשפטיך⁶
 ולא שמענו אל עבדיך הנכאים אשר דברו בשמק
 אל מלכינו שרינו ואבתינו--ואל כל עם הארץ⁷
 לך אדרני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום זהה לאיש
 יהודה וליшибו ירושלם ולכל ישראל הקרים
 והרחיקם בכל הארץ אשר הרחחים שם במלחמות
 אשר מעלו בך⁸ יהוה לנו בשת הפנים למלכינו
 לשרינו לאבותינו אשר חטאנו לך⁹ לאדרני אלהינו
 הרחיקם והסלחות כי מרדו בו¹⁰ ולא שמענו
 בקהל יהוה אלהינו--ללכת בתורתך אשר נתן
 לפניו ביד עבדיו הנכאים ובכל ישראל עברו
 את תורהך וסור לבתיו שמו בקהל ותתק עליינו
 האלהה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד
 האלים--כי חטאנו לך¹¹ ויקם את דבריו (דברו)
 אשר דבר עליינו ועל שפטינו אשר שפטונו--להביא
 עליינו רעה גדלה אשר לא נעשתה תחת כל השמים
 כאשר נעשתה בירושלים¹² כאשר כתוב בתורת
 משה את כל הרעה הזאת באה עליינו ולא חלינו את
 פני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך¹³
 וישקד יהוה על הרעה ויביאה עליינו כי צדיק יהוה
 אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקהלו
 ועתה אדרני אלהינו אשר הוצאה את עמד הארץ
 מצרדים ביד חזקה ותעש לך שם כיום זהה חטאנו
 רשענו¹⁴ אדרני ככל צדקהך ישב נא אף וחמתך
 מעירך ירושלם הר קדש כי בחטאינו ובעונתו
 אבותינו ירושלם ועמד להרפה לכל סביבתינו¹⁵
 ועתה שמע אלהינו אל תפלה עבדך ואל תחנוןינו
 והאר פניך על מקדשך השם--למן אדרני¹⁶
 הטה אלהי אונך ושמי--פקחה (פקח) ענייך וראה
 שמחתינו והעיר אשר נקרא שמק עליה כי לא
 על צדקהינו אנחנו מפילים תחנוןינו לפניך--כי
 על רחמיך הרבה¹⁹ אדרני שמעה אדרני סלה

11 ואני בשנת אחת לדריוש המדי--עמדיו למחזק
 ולבשו לו ² ועתה אמרת אניד לך הנה עוד שלשה
 מלכים עמדים לפרס והרביעי ישביר עשר נדול
 מכל וכחזקתו בעשרו עיר הכל את מלכות יון ³
 ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו
 וכעמדו תשרב מלכותו ותחז לארבע רוחות
 השמיים ולא לאחריתו ולא כמשל אשר משל--
 כי התחש מלכותו ולאחרים מלבד אלה ⁵ ויהזק
 מלך הנגב ומן שריו ויהזק עליו ומשל רב
 ממשלתו ⁶ ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב
 הבוא אל מלך הצפון לעשוה מישרים ולא העזר
 כוח הזרוע ולא יעמוד וורעו ותנתן היא ומ比亚ה
 והילדה ומחזקה בעתים ⁷ ועמד מנצר שרשיה
 לנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה
 בהם ויהזק ⁸ וגם אלהיהם עם נסיכיהם עם כל
 חמידתם כסף וזהב בשבי--יבא מצרים והוא שניים
 עמד מלך הצפון ⁹ ובא במלכות מלך הנגב ושב
 אל ארמותו ¹⁰ ובניו יתגרו ואספו המון חילים רבים
 ובא בוא ושטף ו עבר וישב ויתגרו (ויתגירה) עד
 מעוזנו וויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם
 מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידו
¹² ונשא ההמון ירום (ורם) לבבו והפיל רכאות
 ולא יעוז ¹³ ושב מלך הצפון והעמיד המון רב
 מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בוא בחיל
 נדול וברכוש רב ¹⁴ ובעתים ההם רבים יעמדו
 על מלך הנגב ובני פרחיז עמק נישאו להעמיד
 חזון--ונכשלו ¹⁵ וייבא מלך הצפון וישפך סוללה
 ולכד עיר מבצורת וזרעות הנגב לא יעמדו ועם
 מבחריו ואין כח לעמד ¹⁶ ויעש הבא אליו כרצונו
 ואין עומד לפניו ועמד בארץ הצבי וכלה בידו ¹⁷
 וישם פניו לבוא בתקופה כל מלכותו ושרים עמו--
 ועשה ובת הנשים יון לו להשתיתה ולא העמד
 ולא לו תהיה ¹⁸ וישב (וישם) פניו לאים ולכד

דניאל

רבים והשביתו קצין חרטטו לו בלתי חרטטו ישיב

- לו ³⁹ וישב פניו למעוזו ארצנו ונכשל ונפל ולא בזחוב וככسف ובאבן יקרת-ובחרמות ³⁹ ועשה למbezורי מעוזים עם אלה נכר אשר הכיר (יכיר) ירבה כבוד והמשלים ברבים ואדרמה יהלך במחריו ובעת קץ יתננה עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארץות ושטף ועבר ⁴¹ ובא הארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו-אדם ומואב וראשית בני עמו ⁴² ישלח ידו בארץות וארץ מצרים לא תהיה לפטיטה ⁴³ ומשל במכמי הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים-ולבמים וכושים במצרים ⁴⁴ ושמאות יבהללו ממורה ומצפון ויצא בחמא נדלה להשמד ולהחרים רבים ⁴⁵ ויטע אהלי אפדיין בין ימים להר צבי קדש ובא עד קזיו אין עוזר לו

12 ובעת ההיא יעמוד מיכאל השן הנדול העמד

- על בני עמק וויתה עת צרה אשר לא נורית מהווית נוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמק כל הנמצא כחוב בספר ² ורבים מישני אדרמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם ³ וחותמניים--יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הربים ככוכבים לעולם ועד ⁴ ואתה דניאל סתם הדברים וחותם הספר--עד עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת ⁵ וראיתי אני דניאל ותנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפט היאר ואחד הנה לשפט היאר ⁶ ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממועל לימי היאר עד מתי קץ הפלאות ⁷ ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממועל לימי היאר וירם ימינו ושםאלו אל השמים ישבע בחו העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפק יד עם קדש-חכלינה כל אלה ⁸ ואני שמעתי ולא אבין ואמרה--אדני מה אחירות אלה ⁹ ויאמר לך דניאל כי סתמים וחותמים הדברים עד עת קץ ¹⁰ יתבררו ויתלבנו ויתרפכו רבים והרשוימו רשעים

על לנו יכבר ולאלה אשר לא ידרשו אבתו יכבד ימצא ²⁰ ועמד על לנו מעבר נונש הדר מלכות ובימים אחדרים ישבר ולא באפים ולא במלחמה ²¹ ועמד על לנו נבואה ולא נתנו עלייו הדר מלכות ובא בשלה והחזיק מלכות בחלקאות ²² וזרעות השטף ישטפו מ לפני ישברו וניד ברית ²³ ומן התחברות אליו יעשה מרמה ועליה ועדים במעט נוי ²⁴ בשלה ובמשמני מדינה יבווע ועשה אשר לא עשו אבתו ואבות אבתו בזה ושיל ורכוש להם יבזור ועל מבקרים יחשב מחשבתו ועד עת ²⁵ ויעיר כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול וממלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועדים עד מאר ולא יעמוד כי ייחסו עלייו מחשבות ²⁶ ואכלי פת בנו ישברווח וחליו ישטוף ונפלו חללים רכים ²⁷ ושניהם המלכים לבם למרע ועל שלוחן אחד כוב ידברו ולא תצליח כי עוד קץ למועד ²⁸ ישב ארצו ברכוש גדור ולבבו על ברית קדש ועשה ושב לארצו ²⁹ למועד ישב ובא בנבג ולא תהיה בראשנה וכאחרונה ³⁰ ובאו בו ציים כתים ונכחא ושב וזעם על ברית קדש ³¹ וזרעים ממנה יעמדו וחללו על עזבי ברית קדש ³² וננתנו השקוון משםם המקדש המעו והסירו התמיד וננתנו השקוון משםם ומרשיין ברית יתניף בחלקות ועם ידע אלהו יחזקו ועשו ³³ ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובכלבה בשבי ובבזה--ימים ³⁴ ובכחכים יעוזו עוז מעת ונלו עליהם רבים בחלקאות ³⁵ וממשיכלים יכשלו לצרוף בהם ולבסר וללבן-עד עת קץ כי עוד למועד ³⁶ ועשה כרצנו המלך ויתרומים ויתנדל על כל אל ועל אלים ידבר נפלאות והצלחה עד כליה זעם כי נחרצתה נעשתה ³⁷ ועל אלהי אבתו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלה לא יבין כי על כל יתנדל ³⁸ ולאלה מעזים

ולא יבינו כל רשיים והמשכליים יבינו ¹¹ ומעטה
חוסר התרמיד ולחת שקוין שם--ימים אלף מאותם
ותשעים ¹² אשריו המכח וינווע לימיים--אלף שלוש
מאות שלשים וחמשה ¹³ אתה לך לקוין ותגונה
ותעמד לנרגלך לקוין הימין

ישראל 3 בני פרעוש--אלפים מאה שבעים ושנים 4 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים 5 בני ארחה שבע מאות חמשה ושבעים 6 בני פחה מואב לבני ישוע יואב--אלפים שמנה מאות ושנים עשר 7 בני עילם--אלף מאות חמשים וארבעה 8 בני זהוא השע מאות וארבעים וחמשה 9 בני זכי שבע מאות וששים 10 בני בני שיש מאות ארבעים ושנים עשר בני בבי שיש מאות עשרים ושלשה 12 בני עזנד--אלף מאות עשרים ושמנים 13 בני אדנוקם--שש מאות ששים וששה 14 בני בני אלפים חמישים וששה 15 בני עדין ארבע מאות חמישים וארבעה בני אחר ליחזקיה תשעים ושמנה 17 בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה 18 בני יורה מאה ושנים עשר 19 בני חם מאות עשרים ושלשה 20 בני נבר תשעים וחמשה 21 בני בית לחם מאה עשרים ושלשה 22 אנשי נטפה חמישים וששה 23 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה 24 בני עזמות ארבעים ושנים 25 בני קריית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה 26 בני הרמה ונבע שׁ שׁ מאות עשרים ואחד 27 אנשי מכמס מאה עשרים ושנים 28 אנשי בית אל והדי מازים עשרים ושלשה 29 בני נבו חמישים ושנים 30 בני מנכיש מאה חמישים וששה בני עילם אחר--אלף מאות חמישים וארבעה 31 בני חרם שלש מאות ועשרים 33 בני ליד חריד ואנו שבע מאות עשרים וחמשה 34 בני יורו שלש מאות ארבעים וחמשה 35 בני סנהה--שלשת אלפיים ושש מאות ושלשים 36 הכהנים בני ירעה לבית ישוע השע מאות שבעים ושלשה 37 בני אמר אלף חמישים ושנים 38 בני פרחוור--אלף מאות ארבעים ושבעה 39 בני חרם אלף ושבעה עשר 40 הלוים בני ישוע וקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה 41 המשרדים--בני אסף מאה עשרים ושמנה 42 בני העשורים בני שלום בני אטר בני תלמן בני יעקב

1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפני ירמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במקتاب לאמר כה אמר כרש מלך פרס--כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהו השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה 3 מי בכם מכל עמו יהיו אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ובין את בית יהוה אלהי ישראל--הוא האלים אשר בירושלם 4 וכל הנשאר מכל המינות אשר הוא גדר שם--ינשאוו אגמי מקמו בכסף ובזהב ברוכש ובכבה מה עם הנדבה--לבית האלים אשר בירושלם 5 ויקומו ראש האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים לכל העיר האלים את רוחו עלולות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם 6 וכל סביთיהם חזקו בידיהם בכל כסף בזהב ברוכש ובכבה מה ובמנגדנות--לבד על כל התנדב 7 והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו 8 ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר ויספרם לשਬצ'ר הגשיא ליהודה 9 ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים 10 כפורי זהב שלשים--כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף עשר כל כלים זהב וכסף חמשת אלפיים וארבע מאות הכל העלה ששבאצ'ר עם העלות הגולה--מכבל לירושלם

2 ואלה בני המדינה העלים משבוי הגולה אשר הגולה נבוכדנצ'ור (נבוּכְדָּנֵצֶר) מלך בכלל לבבל יושבו לירושלם ויהודה איש לעירו 2 אשר באו עם זרבבל ישוע נחמה שריה רעליה מרדי כי בלשון מספר בניו--רחום בענה מספר אנשי עם

הכהנים והלוים ומן העם והמשדררים והשוערים
 והנתינום-בעיריהם וכל ישראל בעריהם
3 ויגע החידש השבעי ובני ישראל בערים ייאספו
 העם כאיש אחד אל ירושלים ² ויקם ישוע בן
 יצדיק ואחיו הכהנים זורכבל בן שאלהתיאל ואחיו
 ויבנו את מזבח אלהי ישראל-להעלות עליון עלות
 כתוב בתורת משה איש האלים ³ ויכינו המזבח
 על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארץ ויעל
 (ויעלו) עליון עלות ליהוה עלות לבקר ולערב
⁴ ויעשו את חג הסוכות כתוב ועלת ים ביום
 במספר כמשפט דבר ים ביום ⁵ ואחריו כן עלת
 תמיד ולחדשים ولכל מועד יהוה המקדשים
 ולכל מתנדב נדבה ליהוה ⁶ מיום אחד לחידש
 השבעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכיל יהוה
 לא יסד ⁷ ויתנו כסף-לחצבים ולהחרשים ומאל
 ומשתה ושם לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים
 מן הלבנון אל ים יפו ארכשין כורש מלך פרס
 עליהם ⁸ ובשנה השנייה לבואם אל בית האלים
 לירושלים בחידש השני-החלו זורכבל בן שאלהתיאל
 ויושע בן יצדיק ושאר אחיהם הכהנים והלוים וכל
 הבאים מהשבוי ירושלים ויעמידו את הלוים מבן
 שערים שנה ומעלה לנצח על מלאתה בית יהוה ⁹
 ויעמד ישוע בניו ואחיו קדרמיאל ובני יהודה
 אחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלים בני
 חנדד בניםיהם ואחיהם הלויים ¹⁰ ויסדו הבנים את
 הייכל יהוה ויעמידו הכהנים מלבשים בחצרות
 והלוים בני אסף במצלחות-להלל את יהוה על ידי
 דוד מלך ישראל ¹¹ ויענו בהלול ובבודת ליהוה
 כי טוב--כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם
 הריעו תרואה נדולה בהלול ובהודת ליהוה על הוסר בית
 יהוה ¹² ורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות
 חזקנום אשר ראו את הבית הראשון ביסדו-זה
 הבית בעיניהם בכפים בקום גדול ורבים בתרואה
 בני חטיפא בני ציהא בני חופה בני טבעות ¹³ בני
 קרס בני סעה בני פדורן ¹⁴ בני לבנה בני חגה
 בני עקוב ¹⁵ בני חגב בני שמלי (שלמי) בני חנן ¹⁶
 בני גDEL בני נחר בני ראייה ¹⁷ בני רצין בני נקודה
 בני גוז ¹⁸ בני עזא בני פסח בני בסי ¹⁹ בני אסנה
 בני מעוניים בני נפיסים (נפטים) ²⁰ בני בקבוק בני
 חוקפה בני חרחוור ²¹ בני בצלות בני מחדיא בני
 חרשה ²² בני ברוקס בני סיסרא בני תמה ²³ בני
 נציח בני חטיפא ²⁴ בני עברדי שלמה בני סטי בני
 הספרת בני פרודא ²⁵ בני יעלה בני דרכון בני
 גDEL ²⁶ בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבים--
 בני אמי ²⁷ כל הנתינום-ובני עברדי שלמה שלש
 מאות תשעים ושנים ²⁸ ואלה העלים מثال מלך
 תל חרשא כרוב ארון אמר ולא יכול להגיד בית
 אבותם וזרעם--אם מישראל הם ²⁹ בני דליה בני
 טוביה בני נקודה--ש מאות חמשים ושנים ³⁰ ובני
 הכהנים--בני חבה בני הקוץ בני ברזלי אשר לך
 מבנות ברזלי הנגיד אש ויקרא על שם ³¹
 אלה בקשו כתbam המתוחשים--ולא נמצאו ויגאלו
 מן הכהנה ³² ויאמר התדרשתא להם אשר לא יכולו
 מקדש המקדשים--עד עמד כהן לאורים ולתמים
 כל הקhal כאחד--ארבע רבוע אלףים שלש
 מאות ששים ³³ מלבד עבדיהם ואמהותיהם אלה--
 שבעת אלפיים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם
 משרדים ומשדרות מאותם ³⁴ סוסיהם שבע מאות
 שלשים ושמונה פרדיים מאותם ארבעים וחמשה ³⁵
 גמליהם--ארבע מאות שלשים וחמשה חמריהם--
 ששת אלפיים שבע מאות ועשרים ³⁶ ומראשי האבות
 בכואם לבייה יהוה אשר בירושלם--התנדבו לבית
 האלים להעמידו על מכוון ³⁷ ככחם נתנו לאוצר
 המלאכה זהב דרכמנונים שש רבאות אלף וכף
 מנים חמשת אלפיים וכנתנת כהנים מאה ³⁸ וישבו

בלו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהנוק ¹⁴ כען
כל קבל די מלך היכלא מלחנא וערות מלכא
לא אריך לנא למוחזא על דנה--שלתנא והודענא
למלך ¹⁵ די יברק בספר דכרכניא די אבחתר
וთהשכח בספר דכרכניא ותנדע די קרייתא דך קרייא
מרדא ומהונזקת מלכין ומדנן ואשתדור עבדין
בגעה מן יומת עלמא על דנה--קרייתא דך ההרבת
¹⁶ מהודעין אנחנו למלך די הן קרייתא דך
ההבנה ושוריה ישתכללון לקבל דנה--חלק בעבר
נהרא לא איתו לך ¹⁷ פטגמא שלח מלכא על רחום
בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון די יתבין
בשומרין--ושאר עבר נהרה שלם וכעת ¹⁸ נשתונא
די שלחתון עליינה--מפרש קרי קדרמי ¹⁹ ומני שים
טעם ובקרו והשכו די קרייתא דך מן יומת עלמא
על מלכין מונשאה ומרד ואשתדור מתחעד בה ²⁰
ומלכין תקיפין הוא על ירושלים ושליטין בכל עבר
נהרה ומדה בלו והלך מתיהב להונ ²¹ כען שמו
טעם לבטלא נבריא אלך וקרייתא דך לא ת התבנה
עד מני טמא יתשם ²² וזהירין هو שלו לمعد
על דנה למה ישנא חבלא להונזקת מלכין ²³ אדין
מן די פרשנונ נשתונא די אורתחשטה מלכא קרי
קדם רחום ושמי ספרא וכנותהון אזלו בכהילו
ליירושלים על יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל ²⁴
באדין בטלת עבידת בית אלהא די בירושלם והות
בטלא עד שנת תרתין למלכות דריש מלך פרס
5 והתגבי חנו נביאה וכדריה בר ערוא נביאה על
יהודיא די בייהוד ובבירושלם--בשם אלה ישראל
עליהון ² באדין קמו ורבבל בר שאלהייאל וישוע
בר יצדיק ושורי למבנה בית אלהא די בירושלם
עמנהון נביאה די אלהא מסעדין להונ ³ בה זמנה
אתה עליהון תני פחת עבר נהרה ושתר בזוני--
וכנותהון וכן אמרין להם--מן שם לכם טעם ביהא
דנה לבנא ושורי ישתכללון--מנדה ⁴ אדין כנמא
בשמה להרים קיל ¹³ ואין העם מכירים קוֹל
תרועת השמהה לקול בכיו העם כי העם מריעים
תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק

4 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הנולא בונים
היכל ליהוה אלהי ישראל ² ויגשו אל זרבבל
ואל ראש האבות ויאמרו להם נבנה עמכם--כי
ככם נדרוש לאלהיכם ולא (ולו) אנחנו זבחים
מיימי אסר חדן מלך אשר המעלת אתנו פה ³

ישראל--לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי
אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו
המלך כורש מלך פרס ⁴ ויהי עם הארץ--מרפים
ידי עם יהודה ובבלחים (ומבהלים) אוטם לבנות
ויסכרים עליהם ווועצים להפר עצתם--כל ימי
корש מלך פרס ועד מלכות דריש מלך פרס ⁶
ובמלכות אחשורוש בתקילת מלכוות--כתבו שטנה
על ישביה יהודה וירושלם ⁷ ובכימי אורתחשטה כתוב
בשלם מחרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחשטה
מלך פרס וכותב נשתון כתוב ארמיית ומרתגם
ארמיית ⁸ רחום בעל טעם ושמי ספרא כתבו
אגראה חדה על ירושלים--לארתחשטה מלכא
כנמא ⁹ אדין רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר
כנותהון--דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא
ארכוי (ארכוייא) בבלייא שושנכיא דהוא (דיהיא)
עלמייא ¹⁰ ושאר אמייא די הגלי אסנפר רבא ויקרא
והותב המו בקריה די שומרין--ושאר עבר נהרה
וכענטה נ דנה פרשנונ אגרתא דרי שלחו עליוי על
ארתחשטה מלכא--עבדיך (עבדך) אנש עבר
נהרה וכענטה ¹¹ ידיע להוא למלך די יהודיא
די סלקו מן לותך עליינה אותו לירושלם קרייתא
מרדתא ובאישתה בנין ושורי אשכללו (ושורייא
שכללו) ואשייא יחויטו ¹² כען ידיע להוא למלך
די הן קרייתא דך התבנה ושורייא ישתכללון--מנדה

אמרנו לאם מן אנון שמה נבריא דיננה בניין
 בניין 5 ווען אללה הוות על שבוי יהודיא ולא בטלו
 המו עד טמא לדריוש יהיך ואדין יתיבון נשונא
 על דינה 6 פרשנאגראתא די שלח תני פחת עבר
 נהרה ושטר בווני וכנותה אפרסcia די בעבר
 נהרה--על דריוש מלכא 7 פתגנא שלחו עלייה
 וכדנה כתיב בוגה לדריוש מלכא שלמא כלא
 8 ידייע להוא למלאך די אולנא ליהודים מדיניא
 לבית אלהא רבא והוא מותבנא אבן גל וause מותש
 בכטיליא ועיבידתא דך אספראן מותבערא ומצלחה
 בידיהם 9 אדין שאולנא לשבי אלך כנמא אמרנו
 להם מן שם לכם טעם ביתא דינה למבניה ואשרנו
 דינה לשכללה 10 ואף שמהתאם שאולנא להם
 להודיעך--די נכתב שם נבריא די בראשיהם 11
 וכנמא פתגנא התיבונא לממר אנחנו המו עבדות
 די אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די הוא בנה
 מקדמת דינה שניין שניין ומילך לשראל רב בנה
 ושכללה 12 להן מן די הרגנו אבחתנא לאלה
 שמיא--יהב המו ביד נוכדנץ מלך בבל כסדיא
 (כסדאה) וביתה דינה סתרה ועמה הגלי לבל 13
 ברם בשות חדה לבורש מלכא די בבל--כורש
 מלכא שם טעם בית אלהא די דיבב וכספא די נוכדנץ הנפק
 די בית אלהא די דיבב וכספא די נוכדנץ המו להיכלא די
 מן היכלא די בירושלם והיבל המו להיכלא די
 בבל--הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבל
 ויהיבו לשਬצ'ר שמה די פחה שמה 15 ואמר לה--
 אלה (אל) מאニア שאול אחד המו בהיכלא די
 בירושלם ובית אלהא יתבנאה על אחרה 16 אדין
 שבצ'ר דך אטא יהב אשיא די בית אלהא די
 בירושלם ומן אדין ועד כען מותבנא ולא שלם
 17 וכען הן על מלכא טב יתפרק בבית נזיא די
 מלכא תמה די בבל הן איתי די מן כורש מלכא
 מקבל די שלח דריוש מלכא כנמא--אספראן עבדו

14 ושבוי יהודה בניין ומחלין בנכואת חמי נבייה זכריה בר עדוֹא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודרוש וארתחששתא מלך פרס ¹⁵ ושיציא ביתה דנה עד יומ תלתה לירח אדר--די הוא שנתה למלכות דריוש מלכא ¹⁶ ועבדו בני ישראל כהניא ולוייא ושאר בני גלותא חנכת בית אלה דנה--בחרוחה ¹⁷ והקרבו להנכת בית אלה דנה תורין מאה דכرين מאהין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין להטיא (להטאה) על כל ישראל תרי עשר--למנין שבטי ישראל ¹⁸ והקימו כהניא בפלתת הון ולוייא במחלקלת הון על עבדת אלה די בירושלם ככתב ספר משה ¹⁹ ויעשו בני גולדה את הפסח--בארכעה עשר לחדר הראשון ²⁰ כי הטהרו הכהנים והלויים אחד-- כלם טהורין וישחטו הפסח לכל בני גולדה ולאחיהם הכהנים ולהם ²¹ ויאכלו בני ישראל השבים מהגולדה וכל הנבדל מטמאת גוי הארץ אליהם--לדרש ליהוה אלהי ישראל ²² ויעשו חן מצות שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשר עליהם--لحוק ידיהם במלאת בית האלדים אלהי ישראל

7 ואחר הדברים האלה במלכות ארחששתא מלך פרס--עורא בן שריה בן עורייה בן חלקיה ² בן שלום בן צדוק בן אחיטוב ³ בן אמריה בן עורייה בן מרויות ⁴ בן זריחה בן עזיבן בקי ⁵ בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש ⁶ והוא עוזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך CID יהוה אלהי עלייו--כל בקשתו ⁷ וייעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים והמשרדים והשערדים והנתינימ--אל ירושלם בשנת שבע לאARTHASHSETA המלך ⁸ ויבא ירושלם בחדר החמיישי היא שנתה השבעית למלך ⁹ כי באחד לחדר הראשון--הוא

למרמא עליהם ²⁵ ואנת עזרא כחכמת אללהך דיו
בידך מני שפטין ודינין די להון דאנין (דינין) לכל
מבנים ²⁶ ואוצאה (ואצוה) אותם על אדו הראש
בכسطיא המיקום ואשימה בפיהם דברים לדבר אל
אדו אחיו הנתנים (הנתנים) בכسطיא המיקום--
לא ידע תהודען ²⁶ וכל דיו לא להוא עבד דטא
די אללהך ודרתא די מלכא-אספרנא דינה להוא
מתעבד מנהה הן למות הן לשדרשו (לשński) הן
לענש נכסין ולאסוריין ²⁷ ברוך יהוה אלהי אבותינו-
אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יהוה
אשר בירושלם ²⁸ ועליה הטה חסר לפניו המלך
וויועציו ולכל שרדי המלך הגברים ואני התחזקתי
קיד יהוה אלהי עלי ואקצתה מישראל ראש
עלות עמי

8 אלה ראי אבותיהם והתיחסם העלים עמי
במלכות ארתחשתא המלך--מכבל ² מבני פינחס
גרשם מבני איתמר דניאל מבני דוד חטוש ³ מבני
שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחס לזכרים
מאה וחמשים ⁴ מבני פחת מואב אליהוני בן
ורחיה ועמו מאות הזכרים ⁵ מבני שכניה בן
יחזאל ועמו שלש מאות הזכרים ⁶ ובנוי עילם ישעה
בן יונתן ועמו חמשים הזכרים ⁷ ובנוי עילם ישעה
בן עתליה ועמו שבעים הזכרים ⁸ ובנוי שפטיה
זבדיה בן מיכאל ועמו שמונים הזכרים ⁹ מבני יואב
עבריה בן יהיאל ועמו מאחים ומנה עשר הזכרים
¹⁰ ובנוי שלומית בן יוספיה ועמו מאה וששים
הזכרים ¹¹ ובנוי בכבי זכריה בן בכבי ועמו עשרים
ומאה ועשרה הזכרים ¹² ובנוי יוחנן בן הקטן ועמו
מנה הזכרים ¹³ ובנוי אדרנים אחרנים-
ואלה שמותם אלפלט יעיאל ושמיעה ועמהם
שים הזכרים ¹⁴ ובנוי בני עותי וזבוד (זוכר)
ועמו שבעים הזכרים ¹⁵ ואקצתם אל הנהר הבא אל
אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם וככنان
ומבני לוי לא מצאתי שם ¹⁶ ואשלחה לאלייעזר
לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן

ירושלים ונשב שם ימים שלשה ³³ וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מרומות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועםם יוֹצֵב בן ישוע ונועדיה בן בניו--הליים ³⁴ במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת היהיא ³⁵ הباءים מהשבין בני הגולה הקריבו עלות אלהי ישראל פרים שניים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה ככשים שבעים ושבעה צפירי חטא שנים עשר הכל עולה ליהוה ³⁶ ויתנו את דתך המלך לאחדרפני המלך ופחוות עבר הנהר ונשאו את העם ואת בית האלדים

9 וככלות אלה גנשו אליו השרים לאמר--לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלוים מעמי הארץ כתעתהיהם לכנעני החתי הפרווי היבוסי העמני המאבי המצרי והאמרי ² כי נשאו מבנותיהם להם לבוניהם והחדרבו זרע הקדרש בעמי הארץ ויד השרים והסננים הייתה במעלה זהה--ראשונה ³ וכשמייאת הדבר הזה קרעתו את בנדי ומיעלי ואמרתה משער ראשי זוקני ואשבה משומם ⁴ ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל--על מעלה הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב ⁵ ובמנחת הערב קמתי מעתניתו ובקרعي בנדי ומיעלי ואכרעה על ברכיו ואפרשה כפי אל יהוה אלהי ⁶ ואמרה אלהי בשתי ונכלהתי--להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדרה עד לשמיים ⁷ מימי אבותינו אנחנו באשמה גדרה--עד היום הזה ובעונתינו נהנו אנחנו מלכינו כהינו ביד מלכי הארץ בחרב בשבי ובבזה ובכשת פנים--כהיום הזה ⁸ ועתה כמעט רגע היהת תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פלייה ולחת לנו יתד במקום קדשו--להאריך עינינו אלהינו ולחתנו מחייה מעט בעבדתנו ⁹ כי עבדים אנחנו-- ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עליינו חסד לפני

ו מבני עילם--מתניתה זכריה ויחיאל ועבדי וירימות
ואליה ²⁷ ובנוי תוא--אליוуни אלישיב מתניתה
וירמות וזבד ועוזיא ²⁸ ובנוי בבי--יהוחנן חנניה
זבי עתלי ²⁹ ובנוי בני--משלם מלוך ועדיה ישוב
ושאל ירמות (ורמות) ³⁰ ובנוי פחת מואב עדנא
וככל בניה מעשיה מתניתה בצלאל ובנוי מנשה ³¹
ובני חרם--אליעזר ישיה מלכיה שמעון ³²
בנימן מלוך שמריה ³³ ובנוי חשם--מתני מתחה
זבר אליפלט ירמי מנשה שמעי ³⁴ ובנוי בני מעדי
עמרם ואואל ³⁵ בניה בריה כלוה (כלוה) ³⁶ ונניה
מרמות אלישיב ³⁷ מתניתה מתני ויישו (ויעשי) ³⁸
ובני ובנוי שמעי ³⁹ ושלמיה נתן ועדיה ⁴⁰ מכנדבי
שתי שרי ⁴¹ עוזאל ושלמיהו שמריה ⁴² שלום
אמരיה יוסף ⁴³ מבני נבו--יעיאל מתחיה זבר ובניא
ידו (ידי) ויואל בניה ⁴⁴ כל אלה נשאי (נשאו)
נשים נכריות ויש מהם נשים וישמו בנים

הימים כעצת השרים והזקנים--יחרם כל רכושו
והוא יبدل מקהלה הנולדה ⁹ ויקבצו כל אנשי
יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש
התשיעי--בשערים בחדר וישבו כל העם ברחוב
בית האלים מרעדדים על הדבר ומהגשים
ויקם עזרא הכהן ויאמר אליהם אתם מעלהם
ותשבו נשים נכריות--להוסיף על אשמה ישראל ¹⁰
ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבותיכם--ועשו רצונו
ובבדלו מעמו הארץ וממן הנשים הנכריות ¹¹ ויענו
כל הקהל ויאמרו קול גدول כן דבריך (דברך)
עלנו לעשות ¹³ אבל העם רב והעת גשמי ואין
כח לעמוד בחוץ והמלאה לא ליום אחד ולא
לשנים--כי הרבינו לפשע בדבר זהה ¹⁴ יעדמו
נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב
נשים נכריות יבא לעתים מזומנים ועםם זקנין עיר
עיר ושפטיה עד להשיב חרונן אף אלהינו ממננו--
עד לדבר הזה ¹⁵ אך יונתן בן עשהאל ויהויה בן
תקוה עמדוע על זאת ומשלם ושבתי הלויערם ¹⁶
ויעשו כן בני הנולדה ויבדלו עזרא הכהן אנשים
ראשי האבות לבית אבתם וככלם בשמות וישבו
בימים אחד לחדר העשורי לדריש הדבר ¹⁷ ויכללו
בכל--גברים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד
לחדר הראשון ¹⁸ וימצא מבני הכהנים אשר השיבו
נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו--מעשיה
ואלייעזר ויריב ונדרליה ¹⁹ ויתנו ידם להוציא נשים
ואשנים איל צאן על אשמתם ²⁰ ומבני חנני
זבריה ²¹ ובנוי חרם--מעשיה ואליה ושמעה
ויחיאל ועזיה ²² ובנוי פשchor--אליוуни מעשיה
ישמעאל נתנאל יזבר ואלעsha ²³ ומן הלויים--
יזבר ושמעי وكلיה הוא קליטה פתחיה יהודה
ואלייעזר ²⁴ ומן המשרדים אלישיב ומן השערדים
שלם וטלם ואורי ²⁵ ומישראל--מבני פרעוש רימה
ויזיה ומלכיה ומיימן ואלעזר ומלכיה ובניה ²⁶

מדוע לא ירעו פניו אשר העיר בית קברות אבתי
חרבה ושעריה אכלו באש ⁴ ויאמר לי המלך על
מה זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי השמיים ⁵
ואמר למלך --אם על המלך טוב ואם ייטב עבדך
לפניך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות
אבתי--ואכנה ⁶ ויאמר לי המלך והשיגנו יושבת
אצלו עד מותי יהיה מהלךך--ומתי תשוב וייטב
לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן ⁷ ויאמר למלך--
אם על המלך טוב אגרות יתנו לי על פחות עבר
הנהר אשר יעבורי נעד אשר אבא אל יהודה ⁸
ואגרת אל אסף שומר הפרדס אשר למלך אשר
יתן לי עצים לקורות את שעריו הבירה אשר לבית
ולחומה העיר ולבית אשר אבא אליו ויתן לי
מלך כיד אלהי הטובה עלי ⁹ ואבא אל פחוות
 עבר הנהר ואתנה להם את אנדרות המלך וישלח
עמי המלך שרי חיל ופרשים ¹⁰ וישמע סובלט
החרני וטוביה העבר העמוני וירע להם רעה נדליה
אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל ¹¹ ובאו
אל ירושלים ואתי שם ימים שלשה ¹² ואקום לילה
אני ואנשים מעט עמי ולא הגרתי לאדם מה אלהי
נתן אל לבי לעשות לירושלים ובכמה אין עמי כי
אם הבהמה אשר אני רכב בה ¹³ ואצאה בשער
הניא לילה ולא פנו עין התנין ולא שער האשפלה
ואהי שבר בחומת ירושלים אשר המפריצים (הם
פרוצים) ושעריה אכלו באש ¹⁴ וא עבר אל שער
העין ולא ברכת המלך ואין מקום לבהמה לעבר
תחתי ¹⁵ ואתי עלה בנחל לילה ואתי שבר בחומה
ואשוב ואבוא בשער הגיא--ואשוב ¹⁶ והסוגים לא
ירדו אנה הלבתי ומה אני עשה ולהיהודים ולכהנים
ולחרים ולסננים וליתר עשה המלאכה--עד כן לא
הגמתי ¹⁷ ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר
אנחנו בה אשר ירושלים חרבה ושעריה נצחטו באש
לכו ונבנה את החומת ירושלים ולא נהייה עוד חרפה
הרבה מאד ¹⁸ ויאמר למלך המלך לעולם יהיה

1 דברי נחמיה בן חיליה ויהי בחדר סלו שנה
עשרים ואני הייתה בשושן הבירה ² ויבא חנני אחד
מאתה הוא ואנשיי--מיהודה ואשלאם על היהודים
הפליטה אשר נשארו מן השבי--ועל ירושלים ³
ויאמרו לי--הנשארים אשר נשארו מן השבי שם
במדינה נדליה ובחרפה וחומה ירושלים
מפרצת ושעריה נצחטו באש ⁴ ויהי כשמי את
הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים
ואהיו צם ומתפלל לפני אלהי השמיים ⁵ ויאמר
אנא יהוה אלהי השמיים--האל הגדול והנורא שמר
הברית והסד לאחבייו ולשרמי מצותו ⁶ תהי נא
אוןך קשחת ועיניך פתוחות לשמע אל הפלת עבדך
אשר אנכי מחהפלל לפניך היום יום ולילה--על בני
ישראל עבדיך ומתחודה על חטאות בני ישראל אשר
חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו ⁷ חבל חבלנו לך
ולא שמרנו את המצוות ואת החקים ואת המשפטים
אשר צוית את משה עבדך ⁸ זכר נא את הדבר
אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו--אני
אפיין אתכם בעמיהם ⁹ ושבתם אליו--ושמרתם מצוות
עשיהם אתם אם יהיה נדחכם בקצת השמיים משם
אקבצם והבאותים (והבאים) אל המקום אשר
בחרתי לשכן את שמי שם ¹⁰ והם עבדיך ועמדך--
אשר פרדי בכחך הגדול ובידך החזקה ¹¹ אני
אדני תהי נא אונך קשחת אל הפלת עבדך ואל
הפלת עבדיך החפצים ליראה את שמי והצלחה
נא לעבדך היום ותנהו לרוחמים לפני האיש הזה
ואני היהי משקה למלך

2 ויהי בחදש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא
המלך--יין לפניו ואשא את היין ואתנה למלך ולא
היהתי רע לפניו ² ויאמר לי המלך מדוע פניך
רעם ואתה אין חולה--אין זה כי אם רע לב ואירה
הרבה מאד ³ ויאמר למלך המלך לעולם יהיה

ואלף אמונה בחומה עד שער השפות ¹⁴ ואת שער האשפות החזוק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא יבנו--ויעמיד דלתתו מנעליו ובריחיו ¹⁵ ואת שער העין החזק שלון בן כל חזה שר פלך המצחפה--הוא יבנו ויטללו ויעמידו (ויעמיד) דלתתו מנעליו ובריחיו ואת חומת ברכת השלחה ¹⁶ לנן המלך ועד המעלות היורדות מעיר דויד ¹⁷ אחוריו החזוק נחמייה בן עזובוק שר חצי פלך בית צור--עד גנד קברי דויד ועד הברכה העשיה ועד בית הגברים ¹⁸ אחוריו החזוקו הליום רחום בן בני על ידו החזוק חשיבה שר חצי פלך קעילה-- לפלו ¹⁹ אחוריו החזוקו אחיהם בוין חנדר שר חצי פלך קעילה ²⁰ ויחוק על ידו עוזר בן ישוע שר המצחפה--מדה שניית מנגד עלת הנשך המקצע ²¹ אחוריו החרה החזיק ברוך בן זבי (זבי) מדה שנית ממן המקצע--עד פתח בית אלישיב הכהן הנadol ²² אחוריו החזוק מרמות בן אוריה בן הקוץ-- מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד תכילת בית אלישיב ²³ ואחוריו החזוק הכהנים אנשי הכהן חזוק עורייה בן מעשה בן ענניה--אצל ביתו ²⁴ אחוריו החזוק בניו בן חנדר--מדה שנית מבית עורייה עד המקצע ועד הפנה ²⁵ פלל בן אווי מנגד המקצע והמנדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחוריו פריה בן פרעה ²⁶ והנתינים--הייו ישבים בעפל עד גנד שער המים למזרחה והמנדל היוצא ²⁷ אחוריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המndl הגדול היוצא ועד חומת העפל ²⁸ מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים--איש לננד ביתו ²⁹ אחוריו החזיק צדוק בן אמר גנד ביתו ואחריו החזק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרחה ³⁰ אחורי (אחורי) החזיק הנניה בן שלמיה והנון בן צלוף הששי--מדה שני אחורי החזיק משלם

ואגnid להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי ¹⁸ ואפ' דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקם ובינוי ויחזקו ידיהם לטובה ¹⁹ וישמע סנבלת החרני וטבהה העבר העמוני ונשם הערבי וילענו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עושים-- העל המלך אתם מרדדים ²⁰ ואшиб אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליה לנו ואנחנו עברדי נקם ובינוי ולכם אין חלק וצדקה זכרון-- בירושלם

3 ויקם אלישיב הכהן הנadol ואחיו הכהנים ובינו את שער הצאן--המה קדשו והעמידו דלתתו ועד מגדל המאה קדשו והגדל חננא ² ועל ידו בנו אנשי יrho ועל ידו בנה זוכר בן אמרי ³ ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרווה--ויעמידו דלתתו מנעליו ובריחיו ⁴ ועל ידם החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק צדוק בן בענא ⁵ ועל ידם החזיקו התקיעים ואדריהם לא הביאו צורם בעברת אדניהם ⁶ ואת שער הושנה החזיקו ויודע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרווה--ויעמידו דלתתו ומנעליו ובריחיו ⁷ ועל ידם החזיק מלטיה הנבעני וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה--לבסה פחת עבר הנהר ⁸ על ידו החזיק עזיאל בן חריה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד החונמה הרחבה ⁹ ועל ידם החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלם ¹⁰ ועל ידם החזיק ידיה בן חרומף וננד ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן חשבניה ¹¹ מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן פחת מואב ונתן מגדל התגוררים ¹² ועל ידו החזיק שלום בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם והוא ובנותיו ¹³ את שער הגיא החזיק חנון וישבי גנוח--המה בנוהו ויעמידו דלתתו מנעליו ובריחיו

נודע לנו וופר האלוהים את עצם נושא (ונשב) כלנו אל החומה איש אל מלאכתו ¹⁶ יהודי מן היום ההוא חצי נעריו עשים במלאה וחציהם מחזקים והרמחים המגנים והקשות והשרינים והשרים-- אחריו כל בית יהודה ¹⁷ הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאה ואחת מהזקת השלה ¹⁸ והבונים--איש חרבו אסורים על מתניינו ובוניים והתווך בשופר אצליו ¹⁹ ואמר אל החרים ואל הסננים ואל יתר העם--המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים איש מהיו ²⁰ במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלוינו אלהינו ילחם לנו ²¹ ואנחנו עשים במלאה וחציהם מחזקים ברמחים מעלוות השחר עד צאת הכוכבים ²² נם בעת ההיא אמרתי לעם--איש ונערו יליינו בתוך ירושלם והוא לנו הלילה משמר והיום מלאכה ²³ ואין אני ואחי ונערו ואנשי המשמר אשר אחריו--אין אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים

5 ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים ² וויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים ונכח דן ונאלה ונחיה ³ וויש אשר אמרים שדרתינו וככרמיינו ובתינו אנחנו ערבים ונכח דן ברעב ⁴ וויש אשר אמרים לנו כספר למדת המלך שדרתינו וככרמיינו ⁵ ועתה כבשך אחינו בשרנו לבנייהם בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת בנינו לעבדים וויש מבנתינו נכבשות ואין לאיל ידנו ושדרתינו וככרמיינו לאחרים ⁶ ויחיר לי מאד כאשר שמעתו את זעקתם ואת הדברים האלה ⁷ וימליך לבי עלי וארכיב את החרים ואת הסננים ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים (נשים) ^(נשים) ואtan עליהם קהלה גדולה ⁸ ואמרה להם אנחנו קניינו את אחינו היהודים הניכרים לנו כדי בנו וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו ולא מצאו

בן ברכיה--גנד נשכטו ³¹ אחרי (אחריו) החזיק מלכיה בן הזרפי--עד בית הנתנים והרכלים גנד שער המפקד ועד עליית הפנה ³² ובין עליית הפנה לשער הצאן החזיקו הצלפים והרכלים

4 ויהי כאשר שמע סובלט כי אנחנו בונים את החומה ויחיר לו ויכעס הרבה ולען על היהודים ² ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים הייעזו להם היובחו היכלו ביום היחיו את האבנים מערמות העפר והמה שרופות ³ וטוביה העמוני אצלו ויאמר גם אשר הם בונים--אם עליה שועל ופרץ חומות אבניים ⁴ שמע אלהינו כי היינו בוזה והשב חרפתם אל ראש ותنم לבזה הארץ שביה ⁵ ואל תכס על עונם וחטאיהם מלפניך אל תמחה כי הצעיסו לננד הבונים ⁶ ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב עם לעשות ⁷ ויהי כאשר שמע סובלט וטוביה והערבים והעמנים והasadודים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלם--כי החלו הפלצים להסתם ויחיר להם מאד ⁸ ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלים ולעשות לו תועה ⁹ ונחפכל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם ¹⁰ ויאמר יהודה כשל כה הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה בו ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנים והשבתו את המלאכה ¹² ויהי כאשר באו היהודים היישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקומות אשר תשבו علينا ¹³ ואעמיד מתחתיות למקומות מאחריו לחומה--בצחחים (בצחחים) ואעמיד את העם למשפחותם עם חרבתייהם רמייהם וקשתיהם ¹⁴ וארא ואקום ואמיר אל החרים ואל הסננים ואל יתר העם--אל תיראו מפניהם את אדרני הגדול והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנתיכם נשיכם ובתיכם ¹⁵ ויהי כאשר שמעו אויבינו כי

דבר 9 וויאמר (ואמר) לא טוב הדבר אשר אתם
 עושים הלו באיראת אלהינו תלכו מהרפה הגוים
 אויבינו 10 ונום אני אחוי ונערוי נשים בהם כסף ודין
 נזבנה נא את המשא זהה 11 השיבו נא להם כהום
 שדרתיהם כרמייהם זיתיהם-ובתייהם ומאת הכסף
 והדגן התירוש והיזחר אשר אתם נשים בהם 12
 ויאמרו ניש ובמה לא נבקש--כן נשאה אשר אתה
 אומר וקרוא את הכהנים ואשביעם לעשות דבר
 הזה 13 גם חצני נערתי ואמרה ככה נער האלים
 את כל האיש אשר לא יקיים את הדבר הזה מביתו
 ומניינו וככה היה נער ורך ויאמרו כל הקהל Amen
 יהללו את יהוה ויעש העם דבר הזה 14 גם מיום
 אשר צוה אותו להיות פחים בארץ יהודה משנת
 שנים שטים שלשים ושתיים לארחהשתה
 על העם ויקחו מהם בלחם ווין אחר כסף שקלים
 ארבעים-גם נעריהם שלטו על העם ואני לא עשתי
 כן מפני ראת האלים 15 וגם במלאת החומה הזאת
 החזקתי ושרה לא קניינו וכל נעריי-קבוצים שם על
 המלאכה 16 וזה יהודים והסננים מאה וחמשים איש
 והבאים אלינו מן הגוים אשר סביבתינו--על שלחני
 ברירות וצפירים נעשו לי ובין עשרת ימים בכל יין
 להרבה ועם זה לחם הפחה לא בקשתי-כי כבדה
 העברה על העם הזה 17 זכרה לי אלהי לטובה--
 כל אשר עשית על העם הזה

6 ויהי אשר נשמע לנסבלט וטוביה ולגשם
 הערבי וליתר אויבינו כי בניתי את החומה ולא נותר
 בה פרץ--גם עד העת הזאת דלתות לא העמדתי
 בשעריהם 2 וישלח סובלט ונש אלי לאמר לך
 ונועדה ייחדו בכפרים בבקעת אונו והמה חשבים
 לעשות לרעה 3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר-

19 גם טובתו היו אמרים לפניו ודבריו היו מוצאים
לו אגדות שלח טוביה ליראנו

מאה שמנים ושמנה 27 אנשי ענתות מאה עשרים
ושמנה 28 אנשי בית עזמות ארבעים ושנים 29 אנשי
קרית יערם כפירה ובארות שבע מאות ארבעים
ושלשה 30 אנשי הרמה ונגב שש מאות עשרים
ואחד 31 אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים 32 אנשי
בית אל והען מאה עשרים ושלשה 33 אנשי נבו
אחר חמישים ושנים 34 בני עילם אלף--אלף מאותם
חמשים וארבעה 35 בני חرم שלש מאות ועשרים
בנין ירחו שלש מאות ארבעים והחמשה 37 בני לוד
חריד ואנו שבע מאות ועשרים ואחד 38 בני סנהה--
שלשת אלפיים תשע מאות ושלשים 39 הכהנים
בני ידועה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה
40 בני אמר אלף חמישים ושנים 41 בני פשchor--
אלף מאותם ארבעים ושבעה 42 בני חرم אלף
שבעה עשר 43 הלויים בני ישוע לקדרmiaל לבני
להודוה שבעים וארבעה 44 המשרדים--בני אסף
מאה ארבעים ושמנה 45 השעריים בני שלם בני
אתר בני טלמן בני יעקב בני חטיאת בני שבי--
מאה שלשים ושמנה 46 הנתינאים בני צחא בני חשפא
בני טבעות 47 בני קירס בני סייעא בני פרdon 48
בני לבנה בני חנבא בני שלמי 49 בני חנן בני גדל
בני נחר 50 בני ראייה בני רצין בני נקודה 51 בני
זום בני עזא בני פסח 52 בני בסי בני מעוניים בני
נפושים (נפישים) 53 בני בקבוק בני חוקפה בני
חרחוור 54 בני בצלית בני מוחידא בני חרשה 55
בני ברkos בני סירא בני תמה 56 בני נציה בני
חטיפה 57 בני עבדי שלמה בני סוטי בני ספרת
בני פרידא 58 בני יעלא בני דרכון בני נדל 59
בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבים-- בני
אמון 60 כל הנתינאים--ובני עבדי שלמה שלש מאות
תשעים ושנים 61 ואלה העולים מטל מלך תל
חרשא כרוב ארון ואמר ולא יכולו להגird בית
אבותם וזרעם--אם מישראל הם 62 בני דליה בני
נחמייה

7 ויהי כאשר נבנתה החומה ועמיד הדלתות
ויפקדו השוערים והמשדרים והלוים 2 ואצוה
את חנני אחוי ואת חנניה שר הבירה--על ירושלים
כי הוא כאיש אמת וירא את האלהים מרבים 3
ויאמר (וامر) להם לא יפתחו שער ירושלים עד
חם השמש ועד הם עמדו יגיפו הדלתות ואחזו
והעמיד משמרות ישבו ירושלים--איש במושרו
ואיש ננד ביתו 4 והעיר רחבה ידים וגדרה והעם
מעט בתוכה ואין בהים בנויים 5 ויתן אלהו אל
לבו וاكتבזה את החרים ואת הסגנים ואת העם
להתיחש ואמצא ספר הייחש העולים בראשונה
ואמצא כתוב בו 6 אלה בני המדינה העליים משבו
הגולה אשר הגללה נבוכדנצר מלך בכל וישבו
ירושלם ולהודיה איש לעירו 7 הבאים עם זרבבל
ישוע נחמייה עוזיה רעמה נחמני מרדכי בלשון
מספרת בגין--נחום בענה מספר אנשי עם ישראל
8 בני פרעש--אלפיים מאה ושבעים ושנים 9 בני
שפטיה שלש מאות שבעים ושנים 10 בני ארח שיש
מאות חמישים ושנים 11 בני פחת מואב לבני ישוע
ויאב--אלפיים ושמנה מאות שמנה עשר 12 בני
עלם--אלף מאות חמישים וחמשה 13 בני זכי שבע מאות
שמנה מאה שבעים וארבעה 14 בני נמי שבע מאות
וששים 15 בני בניו שיש מאות ארבעים ושמנה 16
בני בבי שיש מאות עשרים ושמנה 17 בני עזנד--
אלפים שלש מאות עשרים ושנים 18 בני אדרניקם--
שש מאות ששים ושבעה 19 בני בניו אלפיים ששים
ושבעה 20 בני עדין שיש מאות חמישים וחמשה
21 בני עדין שיש מאות חמישים ושמנה 22 בני חשם
שלש מאות עשרים ושמנה 23 בני בצי שלש מאות
עשרים וארבעה 24 בני חריף מאה שנים עשר 25
בני נבעון תשעים וחמשה 26 אנשי בית לחם ונטפה

ווחשבדנה-זכירה משלם ⁵ וויפתח עוזרא הספר לעני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם ⁶ ויברך עוזרא את יהוה האללים הנדילו ויוננו כל העם אמן במעיל ידים ויקרויו ישתחוו ליהוה אפים ארצתה ⁷ וישוע ובני ושרביה ימין עקוב שבתי הודיה מעשיה קליטה עוזריה יובדר חנן פלאיה והלויים-מבנים את העם לتورה והעם על עמדם ⁸ ויקראו בספר בתורת האללים מפרש ושום שכל יובינו במקרא ⁹ ויאמר נחמה הוא התרשṭṭא ועוזרא הכהן הספר והלויים המבנים את העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה אלהיכם- אל תתאבלו ולא תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה ¹⁰ ויאמר להם לנו אלו מושנים ושות מתקיים ושלחו מנות לאין נון לו- כי קדוש היום לאדרינו ואל תעצבו כי חרות יהוה היא מעזם ¹¹ והלויים מחשים לכל העם לאמר הסו- כי היום קדש ואל תעצבו ¹² וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גודלה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם ¹³ ובאים השני נאפו ראשיה האבות לכל העם הכהנים והלויים אל עוזרא חספן-ולחשייל אל דבריו התורה ¹⁴ וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכנות בחוג בחודש השבעי ¹⁵ ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל ערים ובירושלם לאמר-צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תمرנים ועלי עץ עבת לעשת סכת כתוב ¹⁶ ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על גנו ובחרתיהם ובחרחות בית האללים- וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים ¹⁷ ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכנות כי לא עשו מימי ישוע בן נון בן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גודלה מאד ¹⁸ ויקרא בספר תורה האללים يوم ביום-מן היום הראשון עד טוביה בני נקודא--שש מאות וארבעים ושנים ¹⁹ ומן הכהנים בני חביבה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגנעדני אשה ויקרא על שמו ²⁰ אלה בקשׁו כתוב המתיחסים--ולא נמצא ויגאלו מן הכהנה ²¹ ויאמר התרשṭṭא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדושים--עד עמד הכהן לאורים ותמים ²² כל הקהל כאחד--ארבע רבועים אלף שלש מאות ושמים ²³ מלבד עבדיהם ואמתיהם אלה-- שבעת אלפיים שלש מאות שלשים ושבעה ולחם משרדים ומשדרות--מאთים וארבעים וחמשה גמלים ²⁴ ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים-- שתת אלפיים שבע מאות ועשרים ²⁵ ומקצת ראשית האבות נתנו למלאכה--התרשṭṭא נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזרקות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות ²⁶ ומרתשי האבות נתנו לאוצר המלאכה--זהב דרכמנים שתי רבות וכסף מנים אלפיים ומאתים ²⁷ ואשר נתנו שאירית העם--זהב דרכמנים שתי רבועים וכסף מנים אלפיים וכנתנה כהנים שניים ושבעה ²⁸ וישבו הכהנים והלויים והשוערים והמשדרים וכן העם והנתינים וכל ישראל--ברודיהם ויגע החידש השבעי ובני ישראל בערים

8 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפניו שער המים ויאמרו לעוזרא הספר--להביא את ספר תורה משה אשר צוה יהוה את ישראל ²⁹ ויביא עוזרא הכהן את התורה לפניו הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע--ביום אחד לחידש השבעי ויקרא בו לפניו הרחוב אשר לפניו שער המים מן האור עד מחצית היום--נגד האנשים והנשים והמבנים ואוני כל העם אל ספר התורה ³⁰ ויעמד עוזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מחתה ושם עניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פריה ומישאל ומלכיה וחשם

וילחם מושמים נתהה להם לרדעם ומiams מסלע הוצאה להם לצמאם ותאמר להם לבוא לדרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לחתת להם ¹⁶ והם ואבתינו היהדו ויקשו את ערפן ולא שמעו אל מצותיך ¹⁷ וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאותך אשר עשית עמם ויקשו את ערפן ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלה סלחונות חנון ורוחם ארך אפים ורב וחסד (חסד)-ולא עזבתם ¹⁸ אף כי עשו להם ענה מלמסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלה ממצרים ויעשנו נצחות גדלות ¹⁹ ואתה ברחמייך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעלייהם ביום להנחתם בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאריך להם ואת הדרכך אשר ילכו בה ²⁰ ורוחך הטובה נתה להם לצמאם ²¹ וארבעים מנעת מפיהם ומימים נתה להם לצמאם ²² וארבעים שנה לכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלו ורגליהם לא בצקו ²³ ותתן להם ממלכותיהם ועמים ותחלקם לפאה וירישו את ארץ סייחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן ²⁴ ובוניהם הרביה כככבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לדרשת ²⁵ ויבאו הבנים וירישו את הארץ ותכנס לפניהם את ישבי הארץ המכוננים ותתנים בידם ואת מלכיהם ואת עמי הארץ לעשות בהם כרצונם ²⁶ וילכדו ערים בוצרת ואדמה שמנה וירישו בתים מלאים כל טוב ברות צובים כרמים וויתים וען מאכל לרבות יאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך הנadol ²⁷ יימרו וימרדו בך וישלכו את תורך אחרי נום ואת נבייך הרנו אשר העידו בם להשיכם אליך וייעשו נצחות גדלות ²⁸ ותתנים ביד צരיהם ויצרו להם ובעת צרותם יצעקו אליך ואתה משמים תשמעו וכרחמייך הרבים תתן להם מושיעים וירושעום מיד צരיהם ²⁹ וכנווח להם-ישבו לעשות רע לפניך

9 וביום עשרים וארבעה לחדרש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקיים ואדמה עליהם ² ויבידלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על החטאיהם וענות אבותיהם ³ ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורה יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחים ליהוה אלהיהם ⁴ ויקם על מעלה הלוים ישוע ובני קדרmiael שבניה בני שרביבה--בני כנני ויזעקו בקהל גדול אל יהוה אלהיהם ⁵ ויאמרו הלוים ישוע וקדmiael בני חשבניה שרביבה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כברך ומרומם על כל ברכה ותהלה ⁶ אתה הוא יהוה לבך--אתה (אתה) עשית את השמיםשמי הימים וכל צבאים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחייה את כלם וצבא השמים לך משתחים ⁷ אתה הוא יהוה האלוהים אשר בחורת באברם והוציאו מאור כshedim ושםתו שמו אברהם ⁸ ומיצאת את לבבו נאמין לפניך וכרכות עמו הברית לחתת את הארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרנשוי לחת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה ⁹ ותרא את עני אברתו במצדדים ואת זיקתם שmeta על ים סוף ¹⁰ ותתן אתה ומפתחים בפרעה ובכל עברי ובכל עם הארץ-כי ידעת כי היהו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה ¹¹ וזהם בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצרים כמו אבן--בימים עזים ¹² ובעמוד ענן הנהיחסים יומם ובעמוד אש לילה להאריך להם את הדרכך אשר ילכו בה ¹³ ועל הר סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ישראלים ותורות אמת--חיקם ומצוות טובים ¹⁴ ואת שבת קדרש הודיעת להם ומצוות וחקים ותורה ציוות להם ביד משה עבדך

שרבייה שבניה ¹³ הודיה בני בנוינו ¹⁴ ראשי העם פרעוש פחת מואב עילם ותוא בני ¹⁵ בני עוזד בכבי אדרנניה בניו עדין ¹⁶ אטר חזקיה עוזר ¹⁸ הודיה השםanzi ¹⁹ חריף ענתות נובי (نبي) ²⁰ מנפיעש משולם חור ²¹ משיזבאל צדוק ידוע ²² פלטיה חנן עניה ²³ הוושע חנניה החשוב ²⁴ הלוחש פלה שובך רחום חשבנה מעשיה ²⁵ ואחותה חנן ענן ²⁷ מלוך חרם בענה ²⁸ ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשעריים הנთינים וכל הנבדל מעמי הארץ צי אל תורה האלים נשיהם בניהם ובנותיהם כל יודע מבין ²⁹ מחזיקם על אחיהם אדריריהם וכאים באלה ובשבועה ללבת בתורת האלים אשר נתנה ביד משה עבר האלים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדרינו ומפטיו וחקיו ³⁰ ואשר לא נתן בנותינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא נקח לבניינו ועמי הארץ המבאים את המקומות וכל שבר ביום השבת למכור--לא נקח מהם בשבת ובימים קדש ונטש את השנה השבעית ומשא כל יד ³² והעמדנו עליו מצות تحت עליינו שלישית השקלה בשנה לעברת בית אל הינו ³³ ללחם המערכת ומונחת חמיד ולוותה חמיד השבות החדשין למועדים ולקדשים ולהחטאות--לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אל הינו ³⁴ והגנולות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלוים והעם--להביא לבית אל הינו לבית אבותינו לעתים מומנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתב בתורה ³⁵ ולהביא את בכורי ארמותנו ובכורי כל פרי כל עז-- שנה בשנה לבית יהוה ³⁶ ואת בכורות בניינו ובמהנתנו כתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו ³⁷ ואת ראשית עיריסטינו ותרומתינו ופרי כל עז תירוש ויוצר נבייא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר ארמותנו ללוים והם הלוים המעשרים בכל והעוזם ביד איביהם וירדו בהם וישבו ווועקו ²⁹ אתה משמי תשמע ותצלם כרחמיך רבות עתים ותעד בהם להשיכם אל תורתך והמה היודו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בם אשר יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו ³⁰ ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד נביאך ולא האזינו ותתנו ביד עמי הארץ ³¹ וברחמיך הרבים לא עשיתם כלה ולא עובתם כי אל חנן ורוחם אתה ³² ועתה אל דין האל הנדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד-- אל ימעט לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו וכהנינו ולנביינו לאבותינו ולכל עמק מימי מלכי אשר עד היום הזה ³³ ואתה צדיק על כל הבא עליינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו ³⁴ ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבותינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם ³⁵ והם במלכותם ובטובתם הרבה נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפניהם--לא עבדوك ולא שבו ממעליהם אנחנו עבדים עליה ³⁷ ותבאותה מרבה למלאים נהנה לאבותינו לאכל את פרייה ואת טובה--חנה נתתת לאבותינו לאכל את פרייה ואת טובה קרעים ³⁶ הנה אנחנו הויים עבדים והארץ אשר נתתת לאבותינו כבגדים וככדורים גדרלה אנחנו ³⁸ ובכל זאת אנחנו כרתוים אמנה וכתבים ועל החותם שרינו לויינו כהנינו

10 ועל החותמים נחמייה התרשתא בן חכליה שדריה עזריה ירמיה ³ פשchor אמריה מלכיה ⁴ חטוש שבניה מלוך ⁵ חרם מרמות עבדיה דניאל נתון ברוך ⁷ משלם אביה מימן ⁸ מעזיה בלוי שמעיה אלה הכהנים ⁹ והלוים וישוע בן אזניה בני מבני חנדר קדרmiaal ¹⁰ ואוחיהם--שבנייה הודיה קליטה פלאיה חנן ¹¹ מיכא רחוב חשביה ¹² זכור

עיר עבדתנו ³⁸ והיה הכהן בן אהרן עם הלויים בעשר הלויים והלויים יעלו את מעשר המעשר לבית אללהינו אל הלשכות לבית האוצר ³⁹ כי אל הלשכות יבאו בני ישראל ובני הלוּ את תרומת הדרן התירוש והויזהר שם כל' המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשרדים ולא נזוב את בית אלהינו

ואחיהם השמרדים בשעריהם--מאה שבעים ושנים

²⁰ ושאר ישראל הכהנים הלויים בכל ערי יהודה

איש בנחלתו ²¹ והנתינים ישבים בעפף וציהא

ונשפא על הנתינים ²² ופקיד הלויים בירושלים--

עזי בן בני בן חשכיה בן מתניה בן מיכא מבני

אסף המשרדים לנגד מלאכת בית האלים ²³ כי

מצות המלך עליהם ואמנה על המשרדים דבר

יום בימיו ²⁴ ופתחיה בן משיזבאל מבני זרח בן

יהודה ליד המלך לכל דבר לעם ²⁵ ואל החצרים

בשדרתם--בני יהודה ישבו בקרית הארבע ונתניה

ובידיבן ובנתניה וביקבצאל וחצריה ²⁶ ובישוע

ובמלדה ובכית פלט ²⁷ ובಚצר שועל ובבادر שבע

ובנתניה ²⁸ ובצקלג' ובמננה ובנתניה ²⁹ ובענין רמון

ובצערעה ובירמות ³⁰ זנוח עדלים וחצריהם לכיש

ושדרתיה עזקה ונתניה ויתנו מבאר שבע עד ניא

הנם ³¹ ובני בנימן מוגבע מכמש ועה וכית אל

ובנתניה ³² ענתות נב ענניה ³³ חצור רמה נתים ³⁴

חריד צבעים נבלט ³⁵ לד ואנו גי החזרים ³⁶ ומן

הלויים--מחלקות יהודה לבניין

12 ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם זרכבל בן

shallתיאל ויושע שריה רימה עוזרא ² אמריה מלך

חטווש ³ שכניה רחם מרמת ⁴ עדוא נתוי אביה

עדיה בן ירחים בן פלליה בן אמץ' בן זכריה בן

פשחור בן מלכיה ¹³ ואחיו ראשים לאבות מאהים

ארבעים ושנים ועמשי בן עזראל בן אהוי בן

משלמות בן אמר ¹⁴ ואחיהם נבר' חיל מאה עשרים

ושמונה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגנולים ¹⁵ ומן

הלויים שמעיה בן חשוב בן עזיריקם בן חשכיה

11 וישבו שרי העם בירושלים ושאר העם הפילו נורלות להביה אחד מן העשרה לשבת בירושלים עיר הקדר ותשע הידות בעירום ² ויברכו העם-- לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלים ³ ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלים ובערי יהודה ישבו איש באחוותם בערים ישראל הכהנים והלויים והנתינים ובני עברי שלמה ⁴ ובירושלים ישבו מבני יהודה ובני בנימן מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן שפטיה בן מהללאל-- מבני פרץ ⁵ ומשעה בן ברוך בן כל' חזיה בן חזיה בן עדיה בן יורייב בן זכריה--בן השלני ⁶ כל בני פרץ היישבים בירושלים--ארבע מאות ששים ושמנה אנשי חיל ⁷ ואלה בני בנימן שלא בן משלם בן יעד בן פדייה בן קוליה בן מעשיה בן איתיאל-- יעד בן פדייה בן קוליה בן מעשיה בן איתיאל-- בן ישעה ⁸ ואחריו נבי סלי--תשע מאות עשרים ושמונה ⁹ וויאל בן זכריו פקיד עליהם יהודה בן הסנואה על העיר משנה ¹⁰ מן הכהנים ידעיה בן יורייב יcin ¹¹ שריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריה בן אחיטוב--נגד בית האלים ¹² ואחיהם עשה המלאכה לביתה--שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחים בן פלליה בן אמץ' בן זכריה בן ארבעים ושנים ועמשי בן עזראל בן אהוי בן משלמות בן אמר ¹⁴ ואחיהם נבר' חיל מאה עשרים ושמונה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגנולים ¹⁵ ומן הלויים שמעיה בן חשוב בן עזיריקם בן חשכיה

יישוע הוליד את יויקים ויויקום הוליד את אלישיב בן מיכיה בן זכור בן אסף ³⁶ ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מי נתנאל ויהודה חני בכל שיר דוד איש האלים ועזרא הסופר לפניהם ³⁷ ועל שער העין ונגדם עלו על מעלות עיר דוד במעלה לחומה מעל לבית דוד ועד שער המים מורה ³⁸ והתורה השנית ההלכת לМОאל ואני אחראית וחצי העם מעל לחומה מעל למגדל התגוררים ועד החומה הרחבה ³⁹ ומעל לשער אפרים ועל שער היושנה ועל שער הדנים ומגדל הנאנל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה ⁴⁰ והעמדנה שתי התורות בבית האלים ואני וחצי הסוגים עמי ⁴¹ והכהנים אליקים מעשה מנימין מיכיה אליעני וכדריה חנניה--בבחצרות ⁴² ומעשה ושמעה ואלעזר ועוזי יהונתן ומלכיה--
 ועילם ועזר וישמעו המשדרים ויורחה הפקיד ⁴³ ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישראלים כי האלים שמחם שמחה נדולה ונמ הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק ⁴⁴ ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות לתמורות לראשות ולמעשרות--לכנס בהם לשדי הערים מנאות התורה לכתנים ולloyים כי שמחת יהודה על הכהנים ועל הלויים העמידים ⁴⁵ וישמרו לשמור אליהם ומשמרת הטהרה והמשדרים והשערים--
 --כמצות דוד שלמה בנו ⁴⁶ כי בימי דוד ואסף מקדם--ראש (ראשי) המשדרים ושיר תהלה והתורת לאלים ⁴⁷ וכל ישראל בימי ורבכ' ובימי נחמיה תנאים מנויות המשדרים והשערים--דבר יום ביומו ומקדשים ללויים ולהלויים מקדשים לבני אהרן

13 ביום ההוא נקרא בספר משה--באוני העם ונמצא כחוב בו אשר לא יבוא עמי ומוabi בקהל האלים עד עולם ² כי לא קדרמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את בלעם לקללו

ואלישיב את יודע ^ט ווירודע הוליד את יונתן ווונתן הוליד את ידוע ^ז ובימי יויקום היו כהנים ראש האבות לשירה מריה לירמיה חנניה ^ט לעזרא משלם לאמריה יהונתן ^ט למילוכי (למלוכו) יונתן לשבניה יוסף ^ט לחרם עדנא למוריות חלקו ^ט לעדייא (לעדיא) זכריה לננתן משלם ^ט לאביה זכריו למניין--למועדיה פלטי ^ט לבלה שמווע לשמעיה יהונתן ^ט ולוייריב מהני לדעה עז ^ט לסליל קליל עמק עבר ^ט לחלקה חשביה לידעיה נתנאל ^ט הלוים בימי אלישיב ווירודע יהונתן וידוע--
 כתובים ראשיא אבות והכהנים על מלכות דריוש הפרסי ^ט בני לוי ראשיא האבות כתובים על ספר דברי הימים--ועד ימי יהונתן בן אלישיב ^ט וראש הלויים חשביה שרבייה וישוע בן קדרמיאל ואחים ננדם להלל להודות במצוות דוד איש האלים--
 משמר לעתה משמר ^ט מתניה ובקבוקה עבדיה משלם טלמן עקוב--שמרים שוערים משמר באספי השערים ^ט אלה בימי יויקום בן ישוע בן יצדך ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר ^ט ובבחנכת חומת ירושלם בקשו את הלויים מכל מקומות להבאים לירושלים--לעתה חנכה ושמחה ובתודות ובשר מצחיהם נבלים ובכנרות ^ט ויאספו בני המשדרים ומן הכהר סביבות ירושלם ומן חצר נטפתי ^ט ו מבית הגלגל ומשדרות נבע ועוזמות כי חזרים בנו להם המשדרים סביבות ירושלם ^ט ויתהרו הכהנים והלויים ויתהרו את העם ואת השערים ואת החומה ^ט ואעללה את שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תורה גדולה ותhalbת לימין מעל לחומה לשער האשפת ^ט וילך אחרים הושעה וחצי שרי יהודה ^ט ועזרא עזרא ומשלם יהודיה ובנימן ושמעה וירמיה ^ט ומבני הכהנים בחצרות--זכריה בן יהונתן בן שמעיה בן מהניה

ויהפֶךְ אלֵינוּ הַקָּלָלה לְבָרְכָה 3 וַיְהִי כַּשְׁמֹעַם
את הַתּוֹרָה וַיְבָדֵל כָּל עָרֵב מִיְשָׂרָאֵל 4 וּלְפָנֵי
מוֹזָה--אַלְיִשְׁבֵּב הַכֹּהן נָטוּן בְּלְשָׁכָת בֵּית אֱלֹהִינוּ
קרוב לְטוֹבִיה 5 וַיַּעֲשֵׂה לוֹ לְשָׁכָת גְּדוֹלָה וּשְׁם הוּא
לְפָנִים נְתָנִים אֶת הַמְנָחָה הַלְּבוֹנָה וְהַכְּלִים וּמְעָשָׂר
הַדָּגָן הַתִּירּוֹשׁ וְהַיְצָהָר--מְצֻוֹת הַלְּוִיִּם וְהַמְּשִׁרְדִּים
וְהַשּׁוּעָרִים וְתוֹרָמֹת הַכֹּהֲנִים 6 וּבָכְלֵזָה לֹא הִי
בִּירוּשָׁלָם כִּי בְשָׁנָת שְׁלָשִׁים וּשְׁתִים לְאַרְתָּחַשָּׁתָה
מֶלֶךְ בְּבָל בָּאוּיָה אֶל הַמֶּלֶךְ וּלְקַצְּזִים נְשָׁלָחוּ
מִן הַמֶּלֶךְ 7 וְאָבוֹא לִירוּשָׁלָם וְאָבִינה בְּרָעָה אֲשֶׁר
עָשָׂה אַלְיִשְׁבֵּב לְטוֹבִיה--לְעָשָׂות לוֹ נְשָׁכָה בְּחַצְרֵי
בֵּית אֱלֹהִים 8 וַיַּרְעַלְיִי מַאֲדָר וְאַשְׁלִיכָה אֶת כָּל
כָּלִי בֵּית טֹבִיה הַחֹזֵץ--מִן הַלְּשָׁכָה 9 וַיֹּאמֶר
וַיַּהֲרֹר הַלְּשָׁכוֹת וְאַשְׁיבָה שֶׁם כָּל בֵּית אֱלֹהִים
אֶת הַמְנָחָה וְהַלְּבָונָה 10 וַיַּדְעֵה כִּי מְנִוּת הַלְּוִיִּים
לֹא נָתַנָּה וַיַּרְחַח אִישׁ לְשָׁדָה הַלְּוִיִּים וְהַמְּשִׁרְדִּים
עָשָׂוּ הַמֶּלֶךְ 11 וַיַּרְיַבְהָ אֶת הַסְגָנִים וַיֹּאמֶר מַדּוֹעַ
נָעוֹב בֵּית אֱלֹהִים וְאַקְבָּצָם וְעַמְדָם עַל עַמְדָם 12
וְכָל יְהוּדָה הַבִּיאוּ מַעַשֵּׂר הַדָּגָן וְהַתִּירּוֹשׁ וְהַיְצָהָר--
לְאַוְצָרוֹת 13 וְאַוְצָרוֹת עַל אַוְצָרוֹת שְׁלָמִיה הַכֹּהן
וְצָדוֹק הַסּוֹפֵר וְפְרִיהַמָּן הַלְּוִיִּים וְעַל יְדֵם חָנָן בֶּן

דברי הימים א

וקרא ³⁶ בני אליפז--תימן ואומר צפי וגעתם קנו
ותמנע ועמלק ³⁷ בני רעואל--נהת זרחה שמה ומזה
³⁸ ובני שער לוטן ושובל וצבעון וענה ודיישן
ואצר ודרישן ³⁹ ובני לוטן חרי והומם ואחות לוטן
חמנע ⁴⁰ בני שובל עליין ומנתה ויעבל שפי ואונם
ובני צבעון איה וענה ⁴¹ בני ענה דישון ובני דישון
חמןן ואשבן ויתרן וכרכן ⁴² בני אצר בללהן זענון
יעקן בני דישון עוז וארן ⁴³ ואלה המלכים אשר
מלךו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל
בלע בן בעור שם עירו דנבהה ⁴⁴ וימת בלע
וימלך תחתיו יוכב בן זרח מצרחה ⁴⁵ וימת יוכב
וימלך תחתיו חושם מארץ התימני ⁴⁶ וימת חושם
וימלך שם עריו עיזות (עיזות) ⁴⁷ וימת הדר וימלך
תחתיו שלמה מmarsקה ⁴⁸ וימת שלמה וימלך
תחתיו שלם מרחבות הנהר ⁴⁹ וימת שלם ואול וימלך
תחתיו בעל חנן בן עכבוד ⁵⁰ וימת בעל חנן וימלך
תחתיו הדר שם עריו פעי שם אשתו מהיבאל
בת מטרד בת מי זהב ⁵¹ וימת הדר ויהיו אלופי
אדום אלף חמנע אלף עליה (עליה) אלף יתה
אלוף אהיל'בימה אלף אלה אלף פינן ⁵³ אלף
קנו אלף תימן אלף מבצר ⁵⁴ אלף מגדיאל אלף
עירם אלה אלף אדרום

2 אלה בני ישראל ראות שמעון לוי ויהודה
יששכר וובלון ² דין יוסף ובנימן נפתלי נד ואשר
³ בני יהודה ער ואנן ושלחה--שלושה נולד לו
מבה שוע הכנענית ויחו ער בכור יהודה רע בעני
יהוה--וימיתהו ⁴ ותמר כלתו ילדה לו את פרץ
ויאת זרחה כל בני יהודה חמשה ⁵ בני פרץ חצרון
וחטול ⁶ ובני זרח זמרי ואיתן והימן וככלל ודרע-
כלם חמשה ⁷ ובני כרמי--עקר עוכר ישראל
אשר מעל בחרים ⁸ ובני איתן עזריה ⁹ ובני חצרון
אשר נולד לו--את ירחה מאל ואת רם ואת כלובי
ישראל ³⁵ בני עשו--אליפז רעואל ויוש ויעלם

1 אדם שת אнос ² קינן מהללאל ירד ³ חנוך
מתושלח למך ⁴ נה שם חם וויפת ⁵ בני יפת--גנמר
ומגון ומדרי ויון ותבל ומשך ותירס ⁶ ובני גמר--
אשכנו ודריפת ותונרמא ⁷ ובני יון אלישה ותרשisha
כתים ורודנים ⁸ בני חם--כוש ומצרים פוט וכנען
ובני כוש--סבא וחווילה וסבתא ורעמא וסבתכא
ובני רעמא שבא ודרן ¹⁰ וכוש ילד את נמרוד הוא
החל להיות גיבור הארץ ¹¹ ומצרים ילד את לודים
(לודים) ואת ענמים ואת להבים--וاث נפתחים
¹² ואת פתרסים ואת סלחים אשר יצאו משם
פלשתים--וاث כפתרים ¹³ וכנען ילד את צידון
בקרו--וاث חת ¹⁴ ואת היבוסי ואת האMRI ואת הסיני ¹⁵
הגרגשי ¹⁵ ואת החויז ואת הערקי ואת הסיני ¹⁶
וاث הארוידי ואת הצמרי ואת החמתי ¹⁷ בני שם--
עלם ואשור וארפכשד ולוד וארים ועוז וחול וגתר
ומשך ¹⁸ וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את
עבר ¹⁹ ולעבר ילד שני בניהם שם האחד פלג כי
בימי נפלגה הארץ שם אחיו יקタン ²⁰ ויקטן ילד
את אלמודד ואת שלף ואת חצרים ואת ירחה ²¹
את הדורות ואת אוול ואת דקלה ²² ואת עיבל
וاث אבימאל ואת שבא ²³ ואת אופיר ואת חווילה
וاث יוכב כל אלה בני יקタン ²⁴ שם ארפכשד שלח
עבר פלג רעו ²⁵ שרוג נחדור תרח ²⁷ אברם
הוא אברם ²⁸ בני אברם--יצחק וישראל אל
אללה תלודותם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל
ומבשם ³⁰ ממשע ודومة משא חדר ותימא ³¹ יתרור
נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל ³² ובני קטרה
פילגש אברם ילדה את זמרן ויקשן ומדין ומדין--
וישוב ושות ובני יקשן שבא ודרן ³³ ובני מדין
עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני
קטורה ³⁴ ווילד אברם את יצחק בני יצחק עשו
וישראל ³⁵ בני עשו--אליפז רעואל ויוש ויעלם

10 ורם הוליד את עמינדרב ועמנדרב הוליד את נחשות נשיא בני יהודה 11 ונחשות הוליד את שלמא עובד 12 ועובד הוליד את יהוא ויוהא הוליד את עריריה 13 ועריריה הוליד את חלץ וחלץ הוליד את אלעsha 14 ואלעsha הוליד את ססמי וססמי הוליד את שלום 15 ושולם הוליד את יקמיה ויקמיה הוליד את אלישמע 16 ובני כלב אחיו ירchromaal מושע בכרו הוא אבי זוף ובני מרשה אבי חברון 17 ובני חברון- קרחה ותפה ורעם ושמע 18 ושמע הוליד את רחם אבי ירקען ורעם הוליד את שני 19 ובן שני מיען ומען אבי בית צור 20 ועיפה פילגש כלב ילדה את חרן ואת מוצא ואת נזו וחרן הוליד את נזו 21 ובני יהדי- רגנס ויותם וגינויו ופלט ועיפה וষעף 22 פילגש כלב מעכה ילד שבר ואת תרחה 23 ותולד שער אבי מדמנה את שוא אבי מבנה ואבי גבעא ובת כלב עכסה 24 אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרהה- שובל אבי קריית ערים 25 שלמא אבי בית לחם חרף אבי בית נדר 26 וויהיו בנים לשובל אבי קריית ערים- התיاري והפטוי והשמתי והmarsעי קריית ערים- התיاري והפטוי והשמתי והmarsעי מלאה יצאו הצרעת- והאשתאל 27 בני שלמא מלאה יצאו הצרעת- והאשתאל 28 בני שלמא בית לחם ונשופטי עדרות בית יוואב וחצי המנחות הצרעים 29 ומשפחות ספרדים ישבו (ישבי) יעצם תרעותיהם שמעתיהם שכותים המה הקווים הבאים מהמת אבוי בית רכב

3 אלה היו בני דוד ירד אשר נולד לו בחברון הבכוראמין לאחינום היורעאלית שני דניאל לאבניל הכרמלית 2 השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור הרכיבי אדרניה בן חנית 3 החמישי שפטיה לאבטיל הששי יתרעם לעגלת אשתו 4 שהגנולד לו בחברון ומלך שם שבע שנים וששה חדשים ושלשים ושלושים שנה מלך בירושלים 5 ואלה נולדו לו בירושלים שמעא ושובב נתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל 6 ויבחר

ירchromaal- מעץ יומיין ועקר 28 וויהיו בני אונם שני יידע ובני שני נדב ואבישור 29 ושם אשת אבישור אביהיל ותולד לו את אחבן ואת מולד 30 ובני נדב סלד ואביס וימת סלד לא בנים 31 ובני אביס ישע ובני ישע שען ובני שען אחלי 32 ובנו ידע אחיו שני יתר ווינטן וימת יתר לא בנים 33 ובני יונתן פלה וזוא אלה היו בני ירchromaal 34 ולא היה לששן בנים כי אם בנות ולשון עבר מצרי ושמו ירchromaal 35 ויתן שחן את בתו לירchromaal עברו לאשה ותולד לו את עתי 36 ועתי הוליד את נתן ונתן הוליד את הרבייעי רדי החמישי 15 אצם הששי דוד השביעי 16 ואחיתיהם צרויה ואביגיל ובני צרויה אבשי וויאב ועשהאל- שלשה 17 ואביגיל ילדה אותה עמשא ואבי עמשא יתרה היממעאלי 18 וככלב בן חזרון הוליד את עזובהasha- ואטה יריעות ואלה בניה ישר ושוכב וארדון 19 ותמתה עזובה ויקח לו כלב את אפרהה ותולד לו את חור 20 וחוור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל 21 ואחר בא חזרון אל בת מכיר אבוי נלעד והוא לקחה והוא בן שנים שנה ותולד לו את שנוב 22 ושנוב הוליד את יאיר והוא ל� שעירים ושלוש ערים בארץ הנלעד 23 ואת בניה- ששים עיר כל אלה בני מכיר אבוי ואת בניה- ששים עיר כל אפרהה ואשת נלעד 24 ואחר מות חזרון בכלב אפרהה ואשת חזרון אביה ותולד לו את אשוחר אבוי תקווע 25 ויהיו בני ירchromaal בכור חזרון הכבור רם ובינה וארן ואצם אחיה 26 ותהי אשה אחרת לירchromaal ושמה עטרה היא אם אונם 27 ויהיו בני רם בכור ירchromaal- מעץ יומיין ועקר 28 וויהיו בני אונם שני יידע ובני שני נדב ואבישור 29 ושם אשת אבישור אביהיל ותולד לו את אחבן ואת מולד 30 ובני נדב סלד ואביס וימת סלד לא בנים 31 ובני אביס ישע ובני ישע שען ובני שען אחלי 32 ובנו ידע אחיו שני יתר ווינטן וימת יתר לא בנים 33 ובני יונתן פלה וזוא אלה היו בני ירchromaal 34 ולא היה לששן בנים כי אם בנות ולשון עבר מצרי ושמו ירchromaal 35 ויתן שחן את בתו לירchromaal עברו לאשה ותולד לו את עתי 36 ועתי הוליד את נתן ונתן הוליד את

לבתוי עצבי-ויבא אליהם את אשר שאל ¹¹ וככלוב אחיו שוהה הוליד את מהיר הוא אבי אשthan ¹² ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסח ואת תחנה אבוי עיר נחש אלה אנשי רכה ¹³ ובני קנו עתניאל ושריה ובני עתניאל חחת ¹⁴ ומעונתו הוליד את עפרה ושריה הוליד את יואב אבי ניא חדשים--כי CHRSHIM הוי ¹⁵ ובני כלב בן יפה עירוא אלה ונעם ובני אלה וקנו ¹⁶ ובני יהלאל-זוף זופה תיריא ואשראל ¹⁷ ובן עזרה-יתר ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אשthan ¹⁸ ואשתו היהודיה ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקוטיאל אבי גנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר ללח מרד ¹⁹ ובני אשthan הודייה-אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע המעתוי ²⁰ ובני שימון-אמנון ורנה בן חנן ותולון (ותילון) ובני ישע זוחת ובן זוחת ²¹ בני שללה בן יהודיה-עד אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת הבץ בבית אשבע ²² וויקום ואנשי כובא ויואש ושרף אשר בעלו למואכ--וישבי לחם והדרבים עתיקים ²³ המה הוציארים וישבי נתעים וגדרה עם המלך במלאתחו ישבו שם ²⁴ בני שמעון נושא ימין יריב ורח שאול ²⁵ שלם בן מבשם בני משמע בני ²⁶ ובני משמע--חמואל בן זקור בני שמעי בני ²⁷ ולשמי עוני שש עשר ובנות ששה ואחיו אין בנימ רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה ²⁸ וירושבו בברא שבע ומולדת וחצר שועל ובבלחה ובצם ובתולד ²⁹ ובבתוכאל ובחרמה ובציקלן ³⁰ ובכיתה מרכבות וכחצר סוסים ובכיתה בראי ובשערים אלה ערייהם עד מלך דוד ³¹ וחצריהם עיטם ועין רמן ותיכון ועשן ערים חמיש ³² וככל חצריהם אשר סביבות הערים אלה-- עד בעל ואת מושביהם והתיחסם להם ³³ ומושבב יומלך יוישה בן אמץיה ³⁴ ויוואל ויהוא בן יישוביה ואלישם ואליפלט ⁷ ונגה ונגנו ויפוי ⁸ ואלישם ואליידע ואליפלט תשעה ⁹ כל בני דוד--מלבד בני פילגשים ותמר אחותם ¹⁰ ובן שלמה רחבעם אביה בןosoasa בנו איזיה בנו יודהם בנו ¹¹ בנו יואש בנו ¹² אמץיהו בנו עזריה בנו יותם בנו ¹³ אחו בנו חזקיהו בנו מנשה בנו ¹⁴ אמון בנו יאשיהו בנו ¹⁵ ובני יאשיהו-הבכור יותנן השני יהוקים השלשי צדקיהו הרכبي שולם ¹⁶ ובני יהוקים-- יכניה בנו צדקיה בנו ¹⁷ ובני יכניה אסר שלחטאל בנו ¹⁸ ומלכרים ופדייה ושנאצ'ר יקימה הושמע ונדרביה ¹⁹ ובני פדייה זרבבל ושמיעי ובן זרבבל משלם וחנניה ושלמים אחותם ²⁰ וחשבה ואهل וברכיה וחסדיה יושב חסד--חמש ²¹ ובן חנניה פלטיה ושיעה בני דפיה בני ארךן בעדריה בני שכניה ²² ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ייגאל ובריה ונעריה ושפט--ששה ²³ ובן נעריה אליעני וחזקיה ועוזרים-שלשה ²⁴ ובני אליעני הודייהו (הודייהו) ואליшиб ופליה ועקב וויחנן ודליה וענני-שבעה

4 בני יהודה פרץ חצرون וכרמי וחור ושובל ² וראיה בן שובל הליד את יחת ויחת הליד את אחותמי ואת להד אלה משפחות הצלבאי ³ ואלה אבי עיטם יזרעאל וישראל וידבש ושם אחותם הצללפוני ⁴ ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני חור בכור אפרחה אבי בית לחם ⁵ ולאשchor אבי תקווע היו שתי נשים חלאה ונערה ⁶ ותולד לו נערה את אחים ואת חפר ואת תימני ואת האחשתרי אלה בני נערה ⁷ ובני חלאה-צרת יצחר (וצחח) ואתנן ⁸ וקוץ הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפתה אחחל בון הרום ⁹ ויהי יעבץ נכביד מהחו ואמו קראה שמו יעבץ ¹⁰ אמר כי ילדתי בעצב ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבכית את נבולי והיתה ידק עמי ועשית מרעה

ירוח בן גלעד בן מיכאל בן ישיש בן יחדרו--בן בו
15 אחיו בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם **16**
 וישבו בגלעד בבשן ובכניתה ובכל מגרשי שרון
 על תצואותם **17** כלם התיחסו בימי יותם מלך
 יהודה--ובימי ירבעם מלך ישראל **18** בני ראובן
 ונדי וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשי נשאי
 מגן וחרב ודרך קשת ולמודי מלחה-ארבעים
 וארבעה אלף וسبע מאות וששים יצאי צבא **19**
 ויעשו מלחה עם הגנרים יותר ונפש נודב
20 ויעזרו עליהם--וינתנו בידם הגנרים וכל
 שעמיהם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתר להם
 כי בטחו בו **21** ויישבו מקניהם גמליהם חמשים
 אלף וצאן מאות וחמשים אלף וחמורים אלף
 ונפש אדם מאה אלף **22** כי חללים רבים נפל כי
 מהאלים המלחמה ויישבו תחתיהם עד הגללה **23**
 ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל
 חרמון ושניר והר חרמון--המה רבו **24** ואלה, הראש
 בית אבותם ועפר וישי ואלייל ועזריאל ורמיה
 והיהודים ויהודיאל אנשים נבורי חיל--אנשי שםות
 הראשונים לבית אבותם **25** וימעלו באלהי אבותיהם
 ויזנו אחריו אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים
 מפניהם **26** ויעדר אלהי ישראל את רוח פול מלך
 אשרור ואת רוח תלגת פלנסר מלך אשרור וגולם
 לרואבני ולנדי ולחצי שבט מנשה וייבאים לחלה
 ותבור והרא ונחר נון עד היום הזה

6 בני לוי נרשון קהת ומזרי **2** ובני קהת--עמרם
 יצהר וחברון ועוזיאל **3** ובני עמרם אהרן ומשה
 ומרים ובני אהרן--נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר **4**
 אלעזר הוליד את פינחס פינחס הילד את אבישוע
5 ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עזיו
 ועזי הוליד את זרחיה וזרחה הוליד את מריות
7 מריות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את
 אחיטוב **8** ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד
 זיע ועבר--שבעה **14** אלה בני אביחיל בן חורי בן

בן שריה בן עשייאל **36** ואליועני ויעקה וירושיה
 ועשרה ועדריאל וושמאל--ובניה **37** וויזא בן שפע
 בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעיה **38** אלה
 הבאים בשמות נשיים במשפחותם ובית אבותיהם
 פרצטו לרוב **39** וילכו למבוא נדר עד למזרחה
 הニア לבקש מרעה לצאנם **40** וימצאו מרעה שמן
 וטוב והארץ רחבה ידים וסקת ושלוחה כי מן חם
 היישבים שם לפנים **41** ויבאו אלה הכתובים בשמות
 ביוםיו חזקיהו מלך יהודה ויקו את אהיליהם ואת
 המעניינים (המענים) אשר נמצאו שם ויחרirm
 עד היום הזה ויישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם
42 ומהם מן בני שמעון הילכו להר שער אנשים
 חמיש מאות ופלטיה ונעריה ורפהה ועוזיאל בני
 ישע--בראשם **43** ויקו את שארית הפלטה לעמלק
 ויישבו שם עד היום הזה

5 ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור--
 ובחלו יוציאו אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן
 ישראל ולא להתייחס לבכורה **2** כי יהודה נבר
 באחיו ולגידי ממנה והבכורה ליוסף **3** בני ראובן
 בכור ישראל חנוך ופלוא חצרוין וכרמי **4** בני יואל--
 שמעיה בנו נוג בנו שמעי בנו **5** מיכה בנו ראה בנו
 בעל בנו **6** באברה בנו--אשר הגללה תלגת פלנאסר
 מלך אשר הוא נשיא לרואבני **7** ואחיו למשפחתו
 בהתייחס לתולדותם--הראש עישאל זכריהו **8** ובבלע
 בן עז בן שמע בן יואל והוא ישב בעדרע ועד
 נבו ובעל מעון **9** ולמזרח ישב עד לבוא מדבריה
 למנ הנהר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד **10**
 ובימי שאול עשו מלחמה עם הגנרים ויפלו בידם
 ויישבו באלהיהם על כל פנוי מורה לגלעד **11** ובני
 נד לנגדם ישבו בארץ הבשן--עד סלכה **12** יואל
 הראש ושפט המשנה ויעני ושפט בבן **13** ואחיהם
 לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ווורי ויען

את אחימעץ ⁹ ואחימעץ הוליד את עזיריה ועזריה הוליד את יהנן ¹⁰ ויוחנן הוליד את עזריה הוא אשר כהן בכבוד אשר בנה שלמה בירושלים בוילוד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב ¹¹ ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום ¹² ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה ¹³ ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוזדק ¹⁴ ויהוזדק הוליד --בhanglotot יהוה את יהודה וירושלים ביד נבדנאנצ'ר ¹⁵ בני לוי נרשם קחת ומורי ¹⁶ ואלה שמות בני נרשם לבני ושמי ¹⁷ ובני קחת --עמרם ויצחר וחברון ועיזאל ¹⁸ בני מררי מחלי ומשו ואלה משפחות הלווי לאבותיהם מררי מחלי ומשו ואלה משפחות הלווי לאבותיהם לבני יתاري בניו ¹⁹ בני גנש ²⁰ לנרשום --לבני בני יהת בני זמה בני ²¹ יהא לבנו עדו בני זרח לבני יתاري בניו ²² בני קחת --עמינדרב בני קרח בני אסир בני ²³ אלקנה בני ואביסף בניו ואסיר בניו ²⁴ תחת בני אוריאל בני עזיה בני ושאלול ²⁵ ובני אלקנה --עמשי ואחימוט אלקנה --בני (בני) אלקנה צופי בניו ונחת בני ²⁶ אליאב בני ירחים בניו אלקנה בניו ²⁷ ובני שמואל הבכר ושני ואביה ²⁸ בני מררי מחלי לבני בני שמיי בני עזה בניו ²⁹ שמעא בני חניה בני עשהה בניו ³⁰ ואלה אשר העמיד דוד על ידי שיר --בית יהוה מנונח הארון ³¹ ויהיו משרותם לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה העמדים ובניהם מבני הקהתי --הימן המשורר בן يولן בן שמואל ³² בן אלקנה בן ירחים בן אליאב בן חוח ³³ בן צוף (צוף) בן אלקנה בן מהת בן עמשי ³⁴ בן אלקנה בן يولן בן עזריה בן צפניה בן תחת בן אסир בן אביסף בן קרח ³⁵ בן יצחר בן קחת בן לוי בן ישראל ³⁶ ואחיו אסף העמד על ימינו --אסף בן ברכיהו בן שמעא ³⁷ בן תחת בן אסир בן אביסף בן קרח ³⁸ יתרכזם בשמות ³⁹ ואחיו אסף העמד על ימינו --אסף בן ברכיהו בן שמעא ⁴⁰ בן מיכאל בן בעשהה בן מלכיה ⁴¹ בן אתני בן זרח בן

נבולם ממטה אפרים ⁶⁷ וויתנו להם את ערי המקלט את שם ואת מנישיה--בחר אפרים ואת גור ואת מגרשיה ⁶⁸ ואת יקמעם ואת מנישיה ואת בית חורון ואת מנישיה ⁶⁹ ואת אילון ואת מנישיה ואת גת רמן ואת מנישיה ⁷⁰ וממחצית מטה מנשה את ענף ואת מנישיה ואת בלעם ואת מנישיה--למשפחה לבני קחת הנוטרים ⁷¹ לבני גרשום--משפחח חי מטה מנשה את גולן בבשן ואת מנישיה ואת שעתרות ואת מנישיה ⁷² וממחצית מטה מנשה את קדרש ואת מנישיה את דברת ואת מנישיה ⁷³ ואטראמות ואת מנישיה ואת ענס ואת מנישיה ⁷⁴ וממחצית אשר את משל ואת מנישיה ואת עבדון ואת מנישיה ⁷⁵ ואת חזק ואת מנישיה ואת רחב ואת מנישיה ⁷⁶ וממחצית נפתלי את קדר בגוליל ואת מנישיה ואת חמון ואת מנישיה ואת קריתים ואת מנישיה ⁷⁷ לבני מררי הנוטרים--ממחצית זבולון את רמן ואת מנישיה את תבור ואת מנישיה ⁷⁸ ומעבר לירדן ירחו למורח הירדן--ממחצית ראובן את בצר במדבר ואת מנישיה ואת יהצה ואת מנישיה ⁷⁹ ואת קדרמות ואת מנישיה ואת מיפעת ואת מנישיה ⁸⁰ וממחצית נד--את ראמות בנלעד ואת מנישיה ואת מחנים ואת מנישיה ⁸¹ ואת השבון ואת מנישיה ואת יעוז ואת מנישיה

7 ולבני יששכר תולע ופואה ישיב (יושב) ושמرون-
 ארבעה ² ובני תולע עז ורפיה ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית אבותם לחולע נבורי חיל לתולדותם--מספרם ביום דוד עשרים ושנים אלף ושבאות ³ ובני עז יזרחה ובני יזרחה מיכאל ועבדיה ויואל ישיה המשה--ראשים כלם ועליהם לתולדותם לבית אבותם גדרוי צבא מלכמת שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים ⁴ ואחיםם לכל משפחות יששכר נבורי חילם שמונין ושבעה אלף התיחסם לכל ⁵ 6 בניין בלע ובכר

וידיעאל-שלשה ⁷ ובני בלע אצבן ועזי ועזיאל וירימות ועידי חמשה הראשי בית אבות נבורי חילים והתייחסם עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה ⁸ ובני בכיר זמורה ווועש ואלייעזר ואלייעני ועמרי וירמות ואביה ענטה וועלמת כל אלה בני בכיר ⁹ והתייחסם לתולדותם הראשי בית אבות נבורי חיל-עשרים אלף ומאתים ¹⁰ ובני ידיעאל בלען ובני בלען יعيش (יעוש) ובנימן ואהוד וכנענה וויתן ותרישׁ ואחישחר ¹¹ כל אלה בני ידיעאל לראש האבות נבורי חילים--שבעה עשר אלף ומאתים יצאי צבא למלחמה ¹² ושפטם וחפטם בני עיר חשם בני אחר ¹³ בני נפתלי ייחזיאל וגוני ויצר ושלום--בני בלעה ¹⁴ בני מנשה אשראיל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את מכיר אבי נלעד ¹⁵ ומכיר לך אשא להחפים ולשפיטים ושם אחטו מעכה ושם השן צלפחד ותהיינה לצלפחד בנות ¹⁶ ותולד מעכה אשא מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורעם ¹⁷ ובני אולם בדן אלה בני נלעד בן מכיר בן מנשה ¹⁸ ואחטו המלכת--ילדה את אישhood ואת אביעור ואת מהלה ¹⁹ וויהיו בני שמידע-אחין ושכם ולקחי ואניעם ²⁰ ובני אפרים שוחלה וברד בנו ותהיינה בנו ואלעדת בנו ותהיינה בנו ²¹ וזבד בנו ושותלה בנו ועזר ואלעד והרגnom אנשי נת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם ²² ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים וייבאו אליו לנחמו ²³ ויבא אל אשתו ותהר ותلد בן ויקרא את שמו ברעה כי ברעה הייתה בביתו ²⁴ ובתו שארה ותבן את בית חורון התחthon ותאטלין ואת און שארה ²⁵ ורפה בנו ורשף ותלה בנו-ותחנן בנו ²⁶ לערן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו ²⁷ נון בנו יהושע בנו ²⁸ ואחותם ומשבותם--בית אל ובנתיה ולמורח נערן--ולמערב ניר ובנתיה ושכם ובנתיה עד עיה ובנתיה ²⁹ ועל

מספרם אנסים עשרים וששה אלף

ירדי בני מנשה בית שאן ובנתיה תענק ובנתיה מגדו
ובנותיה דור ובנותיה באלה ישבו בני יוסף בן
ישראל ³⁰ בני אשר ימנה יישוה וירושו ובריעה-
ושרכח אחותם ³¹ ובני ברעה החבר ומילכיאל הוא
אבי ברזות (ברזות) ³² וחבר חוליד את יפלט ואת
שומר ואת חותם ואת שועא אחותם ³³ ובני יפלט
פסך ובמהל ושות אלה בני יפלט ³⁴ ובני שמר-
ACHI ורונה (רונה) יחה (וחבה) וארים ³⁵ ובן
הולם אחיו צופח ומנגע ושלש יעמל ³⁶ בני צופח-
סוח וחונפר וושאול וברוי יומרה ³⁷ בצר והוד
ושמא ושלשה ויתרן--ובארא ³⁸ ובני יתר-יפנה
ופספה וארא ³⁹ ובני על'-ארח וחניאל ורכזיא ⁴⁰
כל אלה בני אשר ראש בית האבות ברורים נבו
חילים ראש הנשיים והתייחסם בצבא במלחמה
ולויליד את יהודת ויהודת הוליד את עלמת ואת
עלמת ואת זמרי זמרי הוליד את מוצא ³⁷ ומוצא
הוליד את בענין רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו ³⁸
ולאצל שש בנים--ואלה שמותם עזיריקם בכרו
וישמעאל ושעריה ועדריה וחתן כל אלה בני אצל
ובני עשיך אחיו אלום בכרו-יעש השני ואליפלט
השלישי ⁴⁰ ויהיו בני אלום אנשים גבורי חיל דרכי
קשת ומכבים בנים ובני בנים-מאה וחמשים כל
אללה מבני בנימן

9 וכלי ישראל התיחסו והנמ כתובים על ספר מלכי
ישראל ויהודה היגלו לבבל במעלם ² והיושובים
הראשונים אשר באחותם בעירם ישראל הכהנים
הלוים והנתינאים ³ ובירושלם ישבו מן בני יהודה
ומן בני בנימן--ומן בני אפרים ומגשא ⁴ עותי בן
עמייהוד בן עמרי בן אמרי בן בנימן (בנימן) בני
פרץ בן יהודה ⁵ וממן השילונו עשה הבכור ובניו
וומן בני זרח יעואל ואחיםם שש מאות וחמשים
ומן בני בנימן--סלוא בן משלם בן הודייה בן
הסנאה ⁸ וובניה בן ירחם ואלה בן עזיז בן מカリ

8 ובנימן--הוליד את בלע בכרו אשבל השני
ואהחרח השלישי ² נוחה הרביעי ורופא החמישי ³
ויהיו בנים לבלע-אדר ונרא ואביהוד ⁴ ואבישוע
ונעמן ואחוות ⁵ ונרא ושפוף וחורם ⁶ ואלה בני
אחד אלה הם ראש בית לאושבי נבע וייגלים אל
מנחת ⁷ ונעמן ואחיה ונרא הוא הגולם והוליד את
עזא ואת אחיך ⁸ ושורדים הוליד בשדה מואב מן
שלחו אותם-חושים ואת עבראנשו ⁹ ווולד מן חדש
אשרו--את יובב ואת צביה ואת מישא ואת מלכם ¹⁰
 ואת ייעז ואת שכיה ואת מרמה אלה בניו ראש
אבות ¹¹ ומחייבים הוליד את אביטוב ואת אלפעל
¹² ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את
אונו ואת לד ובניתה ¹³ וברעה ושמי-המה ראש
האבות ליאושבי אילון המה הבריחו את יושבי גת
וירמות ¹⁴ ואחיה שחק וירמות ¹⁵ וזרדיה וערד ונדר ¹⁶
ומייכאל וישפה וווחא בני ברעה ¹⁷ וזרדיה ומשלם
וחזקי ותבר ¹⁸ ווישMRI ויזליה ווובב בני אלפעל
ויקים וזכריו זבדי ²⁰ ואלייעני וצלאי ואליאל ²¹

ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן יבניה⁹ ואחיהם תלדותם תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשי ראשי אבות לבית אבותיהם¹⁰ וממן בני הכהנים רקחי המרכחת לבשימים³¹ ומתחתיו מן הלוים הוא הבכור לשלם הקרחי--באמונה על מעשה החכתיים³² וממן בני הכהתי ממן אחיהם על לחם המערכת להכין שבת שבת³³ ואלה המשרדים ראשיא אבות לילוים בלשכת-פטרים (פטררים) כי יומם ולילה עליהם במלאה³⁴ אלה ראשי האבות לילוים לתלدوthem ראשיהם אלה ישבו בירושלים ובגבעון ישבו אבי נבעון יעואל (יעיאל) ושם אשתו מעכה³⁵ ובנו הבכור עבדון צור וקיש ובעל ונדר נדרב³⁷ ונדר ואחיו זכריה ומקלות ומקלות הוליד את שמאם ואפיקם ננד אחיהם ישבו בירושלים-עם אחיהם³⁹ ונדר הוליד את קיש יהונתן וקיש הוליד את שאול ושאל הוליד את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינדר ואת אשבעל⁴⁰ ובן יהונתן מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה⁴¹ ובני מיכה-פיטן ומלך ותחרע⁴² ואחו הוליד את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי זמרי הוליד את מוצא⁴³ ומוצא הוליד את בנעא וריפה בנו אלעשה בנו אziel בנו⁴⁴ ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עוריים בכרכו וישמעאל ושעריה ועבדיה והנן אלה בני אziel

10 ופלשתים נלחמו בישראל ונס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע² וירבקו פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינדר ואת מלכישוע--בני שאול ותכבד המלחמה על שאול וימצאו המורים בקש ויחל מן היורדים⁴ ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבר ודקני בה פן יבא הערלים אלה והתעללו بي ולא אבה נשא כליו כי ירא מאר ויקח שאול את חרבר וופל עליה⁵ וירא נשא כליו כי מות שאול וופל נם הוא על החרב וימת

ומתים בן שפטיה בן רעואל בן יבניה⁹ ואחיהם ירעיה ויהויריב ויכין⁶ ועריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריוות בן אחיטוב נגיד בית האלהים¹² ועדיה בן ירחים בן פשchor בן מלוכה וממשי בן עדייאל בן יחוורה בן משלם בן משלמת בן אמר¹³ ואחיהם ראשיהם לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים--גבורי חיל מלאכת עבודה בבית האלהים¹⁴ וממן הלויים שמעיה בן חשוב בן עוריים בן חסביה ממן בני מררי¹⁵ ובקבקר חרש גולו ונתניה בן מיכא בן זכריה בן אסף¹⁶ ועבדיה בן שמעיה בן גולו בן יdoton וברכיה בן אסא בן אלקנה הושב בחצרו נטופתי¹⁷ והשערים שלום ועקב וטולמן ואחימן ואחיהם שלום הראש והנה בשער המלך מזרחה מה השערים למחנות בני לוי¹⁹ ושולום בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרים על מלאכת העבודה שמרי הספרים לאهل ואבותיהם על מठנה יהוה שמרי המבו²⁰ ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים--יהודה עמו²¹ זכריה בן משלמיה שער פתח לאهل מועד²² כלם הבורורים לשערים בספרים מאתים ושנים עשר מהה בחצריהם התיחסם מהה יסוד דוד ושמואל הראה באמונותם²³ והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האהלה-- למשמרות²⁴ לאربع רוחות היו השערים מוזריה ימה צפונה ונגב²⁵ ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת--עם אלה²⁶ כי באמונה מהה ארבעת נברוי השערים--הם הלויים והיו על הלשכות ועל האוצרות בית האלהים²⁷ ובסיבות בית האלהים ילינו כי עליהם משמרת והם על המפתח ולבקר לבקר²⁸ ומהם על כל העבודה כי במספר יבאים ובמספר יצאים²⁹ ומהם

וימת שאל ושלשת בניו וכל ביתו ייחדו מות ⁷
ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מתו
שאל ובניו ויעזבו ערים וינסו ויבוא פלשתים
וישבו בהם ⁸ ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשط
את החללים וימצאו את שאל ואת בניו נפלים
בהר גלבע ⁹ ויפשטו-וישאו את ראשו ואת כליו
וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר את עציהם-
ויאת העם ¹⁰ וישמו את כלי בית אל היהם ואת
גלגולתו תקעו בית הנון ¹¹ בו ישמעו כל יבש גלעד
את כל אשר עשו פלשתים לשאל ¹² ויקומו כל איש
חיל וישאו את גופת שאל ואת גופת בניו ויביאו
יבשה ויקברו את עצמותיהם תחת האלה ביבש
ויצומו שבעת ימים ¹³ וימת שאל במעלו אשר מעל
ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגמ לשאל
באוב לדרכו ¹⁴ ולא דרש ביהוה וימיתו ויסב את
המלוכה לדוד בן יש

הנברים אשר לדוד המתחזקים עמו במלחמותו
עם כל ישראל להמלכו-כדבר יהוה על ישראל
¹¹ ואלה מספר הנברים אשר לדוד ישבם בן
הכמוני ראש השלושים (השלשים)--הוא עורך את
חניתו על שלוש מאות חל' בפעם אחת ¹² ואחריו
אלעזר בן דודו האחוח והוא בשלושה הנברים ¹³
הוא היה עם דוד בפס רמים והפלשתים נאספו
שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים
והעם נס מפני פלשתים ¹⁴ ויתיצבו בהוד החקקה
ויצילוה ויכו את פלשתים ויושע יהוה התועה
נדולה ¹⁵ וירדו שלושה מן השלושים ראש על
הצר אל דוד--אל מערת עדלם ומהנה פלשתים
חנה בעמק רפואיים ¹⁶ ודוד א' במצודה ונცיב
פלשתים א' בכיה לחם ¹⁷ וויתאו דוד ויאמר מי
ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער ¹⁸ ויבקעו
השלשה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית
לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה
דוד לשחותם וינסך אותם ליהוה ¹⁹ ויאמר חלילה
לי אלהי מעשות זאת הדר האנשים האלה אשחה
בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשחותם
אללה עשו שלושת הנברדים ²⁰ ואבשי א' וואב הוא
היה ראש השלושה והוא עורך את חניתו על שלוש
מאות חל' ולא (ולו) שם בשלושה ²¹ מן השלשה
בשנים נכבך ויהי להם לשר ועד השלשה לא
בא ²² בניה בן יהודע בן איש חיל רב פעלים מן
קוציאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד
והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג ²³ והוא
הכה את האיש המצרי איש מדיה חמץ באמה וביד
המצרים חנית כמנור ארנים וירד אליו בשבט ויגול
את החנית מיד המצרי ויהרגנו בחניתו ²⁴ אלה
עשה בניהו בן יהודע ولو שם בשלושה הנברים
²⁵ מן השלושים הנה נכבך הוא ואל השלשה לא
בא וישימהו דוד על משמעתו ²⁶ ונברוי החילים

11 ויקבזו כל ישראל אל דוד חברונה לאמר
הנה עצמן וברך אנחנו ² נם המול נם שלשות
נם בהיות שאל מלך--אתה המוציא וה מביא את
ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעעה את
עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל ³
ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת
לهم דוד ברית בחברון לפניו יהוה וימשחו את
דוד מלך על ישראל לדבר יהוה ביד שמואל
⁴ וילך דוד וכל ישראל ירושלים היא יבוס ושם
היבוסי ישב הארץ ⁵ ויאמרו ישבו יבוס לדוד
לא תבוא הנה וילך דוד את מצחת ציון היא
עיר דוד ⁶ ויאמר דוד--כל מכח יבוסי בראשונה
יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן צריה
ויהי למלך ⁷ ווישב דוד במצד על כן קראו לו
עיר דוד ⁸ ובין העיר מסביב מן המלא ועד
הסביב ויאב יהוה את שאר העיר ⁹ וילך דוד
הלווק ונגדל יהוה צבאות עמו ¹⁰ ואלה ראשי

עשהאל אחיו יואב אלחנן בן דודו מבית לחם
 27 שמות ההרורי חלץ הפלוני ²⁸עירא בן עקש
 התקועי אביעזר הענתותוי ²⁹סבci החשתוי עלי³⁰
 השמיינן אלזובד התשיעי ³¹ירמיהו העשרינו מכבני
 עשתי עשר ³²אללה מבני נד ראיי הצבא אחד
 למאה הקטן והגדול לאלף ³³אללה הם אשר עברו
 את הירדן בחודש הראשון והוא מלא על כל
 נdryתו (נדותיו) ויבריחו את כל העמקים לזרחה
 ולמערב ³⁴ויבאו מן בני בנימן ויהודה עד לנצח
 לדוד ³⁵ויצא דוד לפניהם ויען ויאמר להם אם
 לשлом באתם אליו לעזרני יהיה לי עלייכם לבב
 ליחיד ואם לרמותני לצרכי בלבד חמס בכפי ירא
 אלהי אבותינו ויוכח ³⁶ורוח לבשה את עמשי
 ראש השלושים (השלשים) לך דוד ועמד בן ישע
 שלום שלום לך ושלום לעוזך כי עוזך אלהיך
 ויקבלם דוד ויתנם בראש הגדור ³⁷וממנשה נפלו
 על דוד בבאו עם פלשתים על שאול למלחמה--
 ולא עוזם כי בעצה שלחחו סרני פלשתים לאמר
 בראשינו יפול אל אדני שאל ³⁸בלכתו אל ציקלון
 נפלו עליו ממנשה ערנה ויובד וידיעל ומיכאל
 ויובד ואליהו וצלאי ראש האלפים אשר למנשה
 21 והמה עזרו עם דוד על הנדור כי גבורי חיל
 כלם ויהיו שרים בצבא ³⁹כי לעת יום ביום יבואו
 על דוד לעזרו--עד למhana נדול כמחנה אלהים
 23 ואלה מספרי ראשי החלוץ לצבא באו על דוד
 חברונה להסב מלכות שאל אליו--כפי יהוה ⁴⁰בני
 יהודה נשא צנה ורמה--ששת אלפים ושמונה מאות
 חלוצי צבא ⁴¹מן בני שמעון גבורי חיל לצבא--
 שבעת אלפים ומאה ⁴²מן בני הלוי--ארבעת
 אלפיים ושש מאות ⁴³ויהודיע הנגיד לאברהם ועמו
 שלשת אלפים ושבע מאות ⁴⁴וצדוק נער גבור
 חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים ⁴⁵ומן בני
 בנימן אחיו שאל שלשת אלפים ועד הנה מרביתם
 שמרים משמרת בית שאל ⁴⁶ומן בני אפרים

השני אליאב השלישי ⁴⁷משמנה הרביעי ירמיה
 החמשי ⁴⁸עתה השישי אליאל השבעי ⁴⁹יוחנן
 השמיינן אלזובד התשיעי ⁵⁰סבci החשתוי עלי⁵¹
 האחוחי ⁵²מהרי הנטפה חلد בן בענה הנטפה
 איתו בן ריבוי מנבעת בני בנימן בניה הפרעתני
 32 חורי מנהלי נعش אbial הערבי ⁵³עומות
 הבחרומיי אליחבא השעלבני ⁵⁴בני השם הגזוני
 יונתן בן שנה ההררי ⁵⁵אחיאם בן שכר ההררי
 אליפל בן אור ⁵⁶חפר המכרתו אחיה הפלוני ⁵⁷
 חצרו הרכמלי נערו בן אובי ⁵⁸יואל אחוי נתן
 מבהיר בן הנרי ⁵⁹צלק העמוני נהרי הברתי נשא
 כל יואב בן צרויה ⁴⁰עירא היתרי גרב היתרי
 אורה החתי זבד בן אחלי ⁴²עדינה בן שיוא
 הרואני רاش לדרובני--ועלוי שלשים ⁴³חנן בן
 מעכה ויושפט המותני ⁴⁴עוזיא העשתרתי שמע
 ויעאל (ויעאל) בני חותם העדרעי ⁴⁵ידיעאל בן
 שמרי ויהוא אחיו התייצי ⁴⁶אליאל המהווים וירובי
 ויושואה בני אלנעם ויתמה המואבי ⁴⁷אליאל ועובד
 ויעשיאל המצביה

12 ואלה הבאים אל דוד לציילון עוד עצור
 מפני שאול בן קיש והמה בנוברים עזורי המלחמה
 2 נשקו קשת מימיינים ומשמאלים באבני ובחצים
 בקשת--מאחו שאל מבנימן ³הראש אחיעזר וויאש
 בני השמעה הנבעתי ויזואל (ויזיאל) ופלט בני
 עומות וברכה והוא הענתותי ⁴וישמעיה הנבעוני
 גבור בשלשים ועל השלשים ה וירמיה ויחזיאל
 ויוחנן ויובד הנדרתי ⁵אלעוזו וירימות ובבעליה
 ושמריהו ושפתיו החרפי (החרפי) ⁶אלקנה
 וישראל ווועראלי ווועזר ווישבעם--הקרחים ⁷ויעעלה
 ובירדה בני ירham מן הנדור ⁸ומן הנדי נברלו
 אל דוד למצד מדבירה גבורי החיל אנשי צבא
 למלחמה--ערכי צנה ורמה ופני אריה פניהם
 וכצבאים על ההרים למהר ⁹עור הראש עבריה

וירכיבו את ארון האלים על עגלה חדשה מבית אבונד בעזא ואחו נהנים בעגלת 8 ודוד וכל ישראל משחקים לפני האלים--בכל עז ובשריהם וככירות ובנכבים ובתפים ובמצחיהם ובছצירות וויבאו עד גן כידן וישלח עזא את ידו לאחו את הארון--כי שמו הבקר 10 ויחר אף יהוה בעזא ויכחו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפני אליהם 11 ויחר לדוד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה 12 וירא דוד את האלים ביום ההוא לאמר היה אביה אליו את ארון האלים 13 ולא הסיר דוד את הארון אליו אל עיר דוד והוא אל בית עבד אדם הגנוי 14 וישב ארון האלים עם בית עבד אדם בכיתו--שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו

14 וישלח חiram (הורם) מלך צר מלאכים אל דוד ועצים ארזים וחרכי קיר וחרכי עצים-- לבנות לו בית 2 וידע דוד כי הכנינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבר עמו ירושלים 3 ויחד דוד עוד נשים בירושלים וילוד דוד עוד בניים ובנות 4 ואלה שמות הילודים אשר היו לירושלים שמו ושובב נתן ושלמה 5 ויבחר ואלישוע ואלפלט 6 ונגה ונונג ויפוי 7 ואלישמע וכעלידע ואליפלט 8 וישמעו פלשתים כי נשחה דוד למלך על כל ישראל וייעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד ויצא לפניhem 9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים 10 וישאל דוד באלהם לאמר--העליה על פלשתים (פלשתים) ונחתם בידיו ויאמר לו יהוה עליה נתתיהם בידך 11 ויעלו בבעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר דוד פרץ האלים את אויבי בידי כפרץ מים על כן קרואו שם המקומ ההוא--בעל פרצים 12 ויעזבו שם אלהים יהוה יושב הכרובים--אשר נקרא שם 13 ויסיפו את אלהים יהוה יושב הכרובים--אשר נקרא שם

עשרים אלף ושמונה מאות--גבורי חיל אנשי שמota לבית אבותיהם 31 ומחצי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבעו בשם לbow להמלך את דוד ובני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה עשה ישראל--ראשיהם מאותם וכל אחיהם על פיהם 33 מזבלון יוצאי צבא ערבי מלחמה בכל כלי מלחמה--חמשים אלף ולעדן בלבד 34 ומנתלי שרים אלף ועמם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף 35 וכן הדני ערבי מלחמה עשרים ושמונה אלף וSSH מאות 36 ומארש יוצאי צבא לערד מלחמה--ארבעים אלף 37 וממעבר לירדן מן הרואבני והגנדי וחצי שבט מנשה בכל כל צבא מלחמה--מאה ועשרים אלף 38 כל אלה אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמלך את דוד על כל ישראל וגם כל שרית ישראל לאב אחד--להמלך את דוד 39 ויהיו שם עם דוד ימים שלושה אקלים ושותים כי הכנינו להם אחיהם 40 ונום הקרובים אליהם עד יששכר וובלון ונפתלי מביבאים לחם בחמורים ובנמלים ובפרדס ובכקר מואכל כמה דבלים וצמוקים ווין ושם ובקר וצאן--לרב כי שמה בישראל

13 ויעז דוד עם שרוי האלפים והמאות--כל נגיד 2 ויאמר דוד לכל קהל ישראל אם עלייכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אנחנו הנשדים בכל ארצות ישראל ועםם הכהנים והלוים בעיר מגרשים ויקבצו אלינו 3 ונבסה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנו בימי שאול 4 ואמרו כל הקהל לעשות כן כי יש הדבר עני כל העם 5 ויקהיל דוד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמתה להביא את ארון האלים מקריות ערים 6 ויעל דוד וכל ישראל בעלתה אל קריית יערים 7 ויעזב דוד וישראל בעלתה ממש את ארון האלים יהוה יושב הכרובים--אשר נקרא שם 7

להרים בקהל לשמה ¹⁷ וייעמידו הלוים את הימן בן יואל ומן אחיו אסף בן ברכיהו וכן בני מרדי אחיהם איתן בן קושייו ¹⁸ ועםם אחיהם המשנים זכריהו בן יועזיאל ושמרמות ויהיאל ועניאלאב ובניהם ומשיחו ומתהייו ואליפלחו ומקניהם ועובד אדם ויעיאל--השערים ¹⁹ והמשדרים הימן אסף ואיתן--במצלטים נחשת להשמי ²⁰ וכקריה ויעיאל ושמרמות ויהיאל ועניאלאב ומעשיהם ובניהם-- ונבלים על עלמות ²¹ ומתהייו ואליפלחו ומקניהם ועובד אדם ויעיאל ועוזיהו-- בכנותם על השמינית לנצח ²² וככנייהו שר הלוים במשא--יסר במשא כי מבין הוא ²³ וברכיה ואלקנה שערם לארון ושבנייהו ויושפט נתנאל ועמשוי זכריהו ובניהם ²⁴ ואליעזר הכהנים ממחצרים (מחצרים) בחצרות לפניו ארון האלים ועובד אדם ויהיה שערם לארון ²⁵ ויהי דוד וזקנינו ישראל ושרי האלפים הгалכים להעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד אדם--בשמה ²⁶ ויהי בעור האלים את הלוים נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים ²⁷ ודודיד מכרבל במעיל בוץ וכל הלוים נשאים את הארון והמשדרים וככניתה השר חמשה המשדרים ועל דוד אפוד בד ²⁸ וכל ישראל מעלים את ארון ברית יהוה בתרוועה ובקהל שופר בחצרות ובמצלטים משמעים בנבלים וככנותם ²⁹ ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דוד ומיכל בת שאל נשקפה بعد החלון ותרא את המלך דוד מركד ומשחק ותבו לו בלבה

16 ³⁰ ויביאו את ארון האלים ויצינו אותו בתוך האهل אשר נתה לו דוד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלים ² ויכל דוד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה ³ ויחלך לכל איש ישראל מאיש ועד אשה--לאיש ככר ללחם ואשפר ואשישה ⁴ ויתן לפני ארון יהוה מן

עוד פלשתים יופשטו בעמק ¹⁴ וישראל עוד דוד באללים ויאמר לו האלים לא חולה אחריהם הסב מעלייהם ובאת להם ממול הבכאים ¹⁵ ויהי כשמעך את קול הצעה בראשי הבכאים--או תצא במלחמה כי יצא האלים לפניו להוכיח את מהנה פלשתים ¹⁶ ויעש דוד כאשר צוה האלים ויכו את מהנה פלשתים מגבעון ועד גורה ¹⁷ ויצא שם דוד בכל הארץ ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים

15 ³¹ ויעש לו בתים בעיר דוד ויכן מקום לארון האלים ויט לו אהל ² או אמר דוד לא לשאת את ארון האלים כי אם הלוים כי בם בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרותו--עד עולם ³ ויקח דוד את כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכנין לו ⁴ ויאסף דוד את בני אהרן ואת הלויים ⁵ לבני קהת-- אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים ⁶ לבני מרדי-- עשייה השר ואחיו מאה ועשרים ⁷ לבני גרשום-- יואל השר ואחיו מאה ותשעים ⁸ לבני אליפנּן-- שמעיה השר ואחיו מאותים ⁹ לבני חברון--אליאל השר ואחיו שמונים ¹⁰ לבני עזיאל עמנידב השר-- ואחיו מאה ושנים עשר ¹¹ ויקרא דוד לצדוק ולאביה הכהנים וללוים לאוריאל עשייה ויאאל שמעיה ואליאל ועמנידב ¹² ויאמר להם אתם ראש האבות ללוים התקדשו אתם ואחים והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכנינו לו ¹³ כי למכראשונה לא אתם-- פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנו כמשפט ¹⁴ ותקדשו הכהנים והלוים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל ¹⁵ וישאו בני הלוים את ארון האלים כאשר צוה משה דבר יהוה-- בכחפים במטות עליהם ¹⁶ ויאמר דוד לשרי הלוים להעמיד את אחיהם המשדרים בכלי שיר נבלים וככנותם ומצלתיהם--משמעיהם

הָדוֹר לִיה֥וּ כֵּי טֹב֙ – כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד֙ 35 וְאָמָרוּ –
 הַשׁוּעָנוּ אֱלֹהִי יְשֻׁעָנוּ וְקַבְצָנוּ וְחַצִּילָנוּ מִן הַגּוֹנִים
 לְהַדּוֹת לְשֵׁם קָדְשֵׁךְ לְהַשְׁתַּבְּחָה בְּתַהֲלַתְךָ 36 בְּרוּךְ
 יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל – מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְיֹאמְרוּ
 כָּל הַעַם אָמֵן – וְהַלְלָל לִיה֥וּ 37 וַיַּעֲזֹב שְׁם לִפְנֵי
 אָרוֹן בְּרִית יְהֹוָה לְאָסֶף וְלְאַחֲיוֹ לְשָׁרֶת לִפְנֵי הָאָרוֹן
 תְּמִיד – לְדִבֶּר יוֹם בַּיּוֹם 38 וְעַבְדָּד אָדָם וְאַחֲיוּם
 שָׁבִים וְשָׁמוֹנָה וְעַבְדָּד אָדָם בֶּן יְדִיתּוֹן וְחַסָּה לְשָׁעָרִים
 וְאֶת צְדֻוק הַכֹּהן וְאֶת יוֹחָנָן הַכֹּהנים לְפִנֵּי מִשְׁכָּן יְהֹוָה –
 בְּכָמָה אֲשֶׁר נִגְבְּעָן 40 לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לִיה֥וּ עַל
 מִזְבֵּחַ הַעֲלָה תְּמִיד – לְבָקָר וּלְעַרְבָּה וּלְכָל הַכְּתוּב
 בְּתוֹרַת יְהֹוָה אֲשֶׁר צָוָה עַל יִשְׂרָאֵל 41 וְעַמָּה֙ הַיּוֹמָן
 וַיְדֹוּתּוֹן וְשָׁאָר הַבְּרוּרִים אֲשֶׁר נִקְבוּ בְשָׁמוֹת – לְהַדּוֹת
 לִיה֥וּ כֵּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ 42 וְעַמָּה֙ הַיּוֹמָן וַיְדֹוּתּוֹן
 חַצְרוֹת וּמִצְלָתִים לְמִשְׁמִיעִים וּכְלֵי שִׁיר הָאֱלֹהִים
 וּבְנֵי יְדֹוּתּוֹן לְשָׁעָר 43 וַיָּלִכוּ כָל הַעַם אִישׁ לְבֵיתוֹ
 וַיָּסֶב דָוִיד לְבָרֵךְ אֶת בֵּיתוֹ

17 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָשַׁב דָוִיד בְּבֵיתוֹ וַיֹּאמֶר דָוִיד אֶל
 נָתָן הַנְּבִיא תְּנַהֵ אֶنְכִּי יֹשֵׁב בְּבֵית הָאָרוֹזִים וְאֶרְון
 בְּרִית יְהֹוָה תְּחַת יְרִיעָות 2 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל דָוִיד
 כֵּל אֲשֶׁר בְּלִבְבָּךְ עָשָׂה כִּי הָאֱלֹהִים עָמֵךְ 3 וַיֹּהֵי
 בְּלִילָה הַחֹוא וַיֹּהֵי דָבָר אֱלֹהִים אֶל נָתָן לְאמֹר 4
 לְךָ וְאָמְרָתָא אֶל דָוִיד עַבְדֵיכָה אָמַר יְהֹוָה לְאַתָּה
 תָּבִנָה לִי הַבִּתִּית לְשָׁבַת 5 כִּי לֹא יִשְׁבְּתִי בְּבֵית מִן
 הַיּוֹם אֲשֶׁר הַעֲלִיתִי אֶת יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאַהֲרֹה
 מַاهְלָל אֶל אַهֲל וּמִמְשָׁכוֹ 6 בְּכָל אֲשֶׁר הַתַּהֲלַכְתִּי
 בְּכָל יִשְׂרָאֵל הַדָּבָר דָבָרִתִי אֶת אֶחָד שְׁפֵטִי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר צִוָּיו לְרֹעֲוֹת אֶת עַמִּי לְאמֹר לְמֹה לֹא בְנִיתָ
 לִי בֵית אָרוֹזִים 7 וְעַתָּה כִּי חָמֵד לְעַבְדֵי לְדָוִיד
 כִּי אָמַר יְהֹוָה צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךְ מִן הַגּוֹנָה מִן
 אַחֲרֵי הַצָּאן – לְהִזְהִיר נִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל 8 וְאַהֲרֹה
 עַמְקָה בְּכָל אֲשֶׁר הַלְכָת וְאֶכְרִית אֶת כָּל אֹוְבִּיךְ
 מִפְנִיךְ וּעֲשִׂיתִי לְךָ שֶׁם כָּשֶׁם הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ 9

הָלִים – מִשְׁרָתִים וּלְחַזִּיר וּלְהַדּוֹת וּלְהַלְלָל לִיה֥וּ
 אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל 5 אָסֶף הַרְאָשׁ וּמִשְׁנָהוּ זְכָרִיה יְעַיָּל
 וּשְׁמִירָמָה וּחַיָּאל וּמִתְהִיהָ וְאַלְיָאָב וּבְנִיהָוּ וְעַבְדָּ
 אָדָם וְעַיָּאל בְּכָלִינְבָּלִים וּבְכָנְרוֹת וְאָסֶף בְּמַצְלָתִים
 מִשְׁמִיעָ 6 וּבְנִיהָוּ וְיַחְוִיאָל הַכָּהָנוּם – בְּחַצְצָרוֹת תְּמִיד
 לְפִנֵּי אָרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים 7 בַּיּוֹם הַהוּא אָזְנָתָן
 דָוִיד בְּרָאֵשׁ לְהַדּוֹת לִיה֥וּ – בַּרְאָסֶף וְאָחָיו 8 הָדוֹד
 לִיה֥וּ קָרָאָו בְּשָׁמוֹ – הַוְדִיעָו בְּעַמִּים עַלְילָתָיו 9
 שִׁירָו לְזָמָרוּ לְזָ – שִׁיחָו בְּכָל נְפָלָאתָיו 10 וְהַתְּהִלָּל
 בְּשֵׁם קָדְשֵׁו – יִשְׁמָח לְבִבְמַקְשֵׁי יְהֹוָה 11 וְדָרְשָׁו יְהֹוָה
 וְעוֹז – בְּקָשָׁו פְּנֵיו תְּמִיד 12 זָכָרוּ נְפָלָאתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
 – מִפְתִּיו וּמִשְׁפְּטִיו פִּיהָו 13 זְרֻעָה יִשְׂרָאֵל עַבְדוֹ – בְּנִי
 יַעֲקֹב בְּחַזְרִיו 14 הוּא יְהֹוָה אֱלֹהָינוּ – בְּכָל הָאָרֶץ
 מִשְׁפְּטִיו 15 זָכָרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתָו – דָבָר צָהָא לְאַלְפָ
 דָוִיד 16 אֲשֶׁר כָּרָת אֶת אֶבְרָהָם – וְשִׁבְועָתוֹ לִיצָחָק
 17 וְיעִמְידָה לְיַעֲקֹב לְחַק – לִישְׂרָאֵל בְּרִית עָלָם
 18 לְאָמֶר לְךָ אֶת נָרְצָנָן – חַבֵּל נְחַלְתָּכֶם 19
 בְּהַיוֹתְכֶם מִתִּי מִסְפֵּר – כִּמְעַט וְגָדִירִים בָּה 20 וַיַּתְהַלְלִוּ
 מִנוּי אֶל גַּנוּי – וּמִמְמְלָכָה אֶל עַם אֶחָר 21 לֹא הַנִּיחָ
 לְאִישׁ לְעַשְׁקָם – וַיַּוְכֵחַ עַלְיָהָם מַלְכִים 22 אֶל תְּנָעָ
 בְּמִשְׁיחִי – וּבְנְבִיאִי אֶל תְּרָדוּ 23 שִׁירָו לִיהֹוָה כָּל
 הָאָרֶץ – בְּשָׁרוּ מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשֻׁעָתוֹ 24 סְפָרוּ בְּגּוֹיִם
 אֶת כְּבוֹדו – בְּכָל הָעָמִים נְפָלָאתָיו 25 כִּי גְדוֹלָה יְהֹוָה
 וּמַהְלָל מָאָד – וּנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים 26 כִּי כָל
 אֱלֹהִי הָעָמִים אֶלְילִים – וַיַּהְיָה שְׁמֵי עָשָׂה 27 הָוד
 וְהַדר לְפָנָיו – עַז וְחִדּוֹה בְּמִקְמוֹ 28 הַבּוֹ לִיהֹוָה
 מִשְׁפָּחוֹת עָמִים – הַבּוֹ לִיהֹוָה כְּבוֹד וְעַז 29 הַבּוֹ
 לִיהֹוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שָׂאוּמָה וּבָאוּ לְפָנָיו – הַשְׁתַּחוּ
 לִיהֹוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שָׂאוּמָה וּבָאוּ לְפָנָיו –
 לִיהֹוָה בְּהַדְרַת קָדְשֵׁו 30 חִילּוּ מִלְפָנָיו כָּל הָאָרֶץ –
 אָפְתָּכוּ תָּבִל בְּלִתְמָוֹת 31 יִשְׁמַחוּ הַשְׁמִים וְתָגֵל
 הָאָרֶץ – וַיֹּאמְרוּ בְּגּוֹיִם יְהֹוָה מֶלֶךְ 32 יַרְעֵם הַיּוֹם
 וּמַלְאָאוֹ – יַעַלְעֵן הַשְׁדָה וְכָל אֲשֶׁר בָּו 33 אָז יִרְנְנוּ עַצִּי
 הַיּוֹדָר מִלְפָנֵי יְהֹוָה – כִּי בָא לְשִׁפְטוֹת אֶת הָאָרֶץ 34

את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה
ברכת וברך לעולם

18 ויהי אחורי כן וירד דוד את פלשתים וכנים יקח את נת ובניתה מיד פלשתים ² וירד את מואב ויהיו מואב עבדים לדוד נשאי מנהה ³ וירד דוד את הדרעור מלך צובה חמתה בלבתו להציב ידו בנهر פרת ⁴ וילכד דוד ממן אלף רכב ושבעת אלפיים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממן מאה רכב ⁵ ויבא ארם דרמשק לסייע להדרעור מלך צובה דוד באրם דרמשק ויהי ארם לדוד עבדים נשאי וירד בארכם ירשלם ⁸ ומטבחות ומכוון ערי הדרעור ללח דוד נחתת רבבה מאור בה עשה שלמה את ים הנחתת ואת העמודים ואת כל הנקחת ⁹ וישמע תעוז מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרעור דוד לשאול (לשאול) לו לשלים ולברכו על אשר נלهم בהדרעור ויכחו--כי איש מלכותה תעוז היה הדרעור וכל כל זהוב וכסף--נחתת ¹¹ גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הגוים--מאדום וממואב ובני עמון ומפלשתים ומעמלק ¹² ואבשי בן צרויה הכה את אדום בניא המלח שמונה עשר אלף ¹³ וישם באדום נצחים ויהיו כל אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הlk ¹⁴ וימלך דוד על כל ישראל ויהו עשה משפט וצדקה--כלכל עמו ¹⁵ ווואב בן צרויה על הצבא ויושפט בן אחילוד מזוכיר ¹⁶ וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים וושא סופר ¹⁷ ובניהם בן יהודע על הכרתי והפלתי ובני דוד הראשנים ליד המלך

ושמות מקומם לעמי ישראל ונטעתיו ושכנ תחתיו ולא ירנו עוד ולא יוסיפו בני עולה לבתו כאשר בראשונה ¹⁸ ולמימים אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואנד לך ובית יבנה לך יהוה ¹⁹ והיה כי מלאו ימיך ללבת עם אבותיך והקימוטי את מלכחותו ²⁰ הוא יבנה לי בית מבנייך והכינוטי את מלכחותו ²¹ והוא יבנה לי מבנייך וככני את כסאו עד עולם ²² אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן ויחסי דילא אסיך מעמו כאשר הסירוטי מאשר היה לפניך ²³ והעמדתיהו בביות ובמלכוות עד העולם וככני היה נכון עד עולם ²⁴ ככל הדברים האלה וככל החזון הזה--כן דבר נתן אל דוד ²⁵ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהיםומי בית כי הביאתי עד הלם ²⁷ ותקtan זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיתני כתור האדם המעללה--יהוה אלהים ²⁸ מה יוסיף עוד דוד אליך לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת ²⁹ יהוה-- בעבור עבדך וככל עשית את כל הנדרלה הזאת להדריע את כל הנדרלות ³⁰ יהוה אין כמוך ואני אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזינו ³¹ וממי עמוק ישראלי נוי אחד בארץ אשר הlk האלים לפדות לו עם לשום לך שם נדרלות ונראות--לנרש מפני עמק אשר פרית ממצרים נוים ³² ותתן את עמק ישראל לך לעם--עד עולם ואתה יהוה היה להם לאלהים ³³ ועתה יהוה--הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמין עד עולם ועשה כאשר דברת ³⁴ ויאמן ונדרל שマー עד עולם לאמך--יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית דוד עבדך נכון לפניך ³⁵ כי אתה אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך ³⁶ ועתה יהוה אתה הוא האלים ותדבר על עבדך הטובה הזאת ³⁷ ועתה הוואלת לברך

ישראל ויעבר הירדן ויבא אליהם ויערך אליהם
ויערך דוד לקראתם ארם מלחמה וילחמו עמו ¹⁸
וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דוד מארם שבעת
אלפים רכב וארכבים אלף איש נגלי ואת שופך
שר הצבא המית ¹⁹ ויראו עבדי הדרוזר כי נגפו
לפני ישראל וישלימו עם דוד ויעבדחו ולא אבה
ארם להושיע את בני עמו עוד

20 ויהי עלת תשובה השנה לעת צאת המלכים
וינהן יואב את חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמו
ויבא ויצר את רבה ודוד ויד ישב בירושלם ויך יואב
את רבה ויהרסה ² ויקח דוד את עתרת מלכם
מעל ראשו וימצאה משקל ככבר זהב וכבה אבן יקרה
ותהו על ראש דוד ושלל העיר הוציאה הרבה מאד
³ ואות העם אשר בה הוצאה וישר במנרה ובחריצי
הברזל ובמנורות וכן יעשה דוד לכל ערי בני
עמו ויבא דוד וכל העם ירושלם ⁴ ויהי אחריו
בן ותעמד מלחמה בנוור עם פלשתים או הכה
סבכוי החשטי את ספי מילדי הרפאים--ויכנענו
⁵ ותהו עוד מלחמה את פלשתים ויך אלהן בן
יעור (עיר) את לחמי אחיו גלית הגתי--ועז חניתו
במנור אריגים ⁶ ותהו עוד מלחמה בתה ויהודו איש
מירה ואצבעתו שש ושעשים וארבעה וגום הוא
נולד להרפא ⁷ ויחרף את ישראל ויכחו יהונתן בן
שמעא אחיו דוד ⁸ אל נולדו להרפא בתה ויפלו
ביד דוד וביד עבדיו

21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דוד למן
את ישראל ² ויאמר דוד אל יואב ואל שריו העם
לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו
אלי ואדעה את מספרם ³ ויאמר יואב יוסף יהוה
על עמו כהם מה פעמים--הלא אדני המלך כלם
לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה
לאשמה לישראל ⁴ ודבר המלך חזק על יואב
ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם ⁵

בנּו תחתינו ² ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן
נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דוד מלכים
לchnmo על אביו ויבא עבדי דוד אל ארץ בני
עמו אל חנון--לchnmo ³ ויאמרו שריו בני עמו להחנן
המכבר דוד את אביך בענייך כי שלח לך מנהמים
הלא בעבר לחקור ולהפוך ולרגל הארץ באו
עבדיו אליך ⁴ ויקח חנון את עבדי דוד ויגלחם
ויבחר את מודיעם בחצי עד המפשעה וישלחם ⁵
וילכו וינוידו לדוד על האנשים וישלח לקראותם
כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו
בירחו עד אשר יצמח זקנכם ושבתם ⁶ ויראו בני
עמו כי החבאו עם דוד וישלח חנון ובני עמו
אלף ככר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן
ארם מעכה ומצתה רכב ופרשים ⁷ ווישכרו להם
שנים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו
ויבאו ויהנו לפני מידבא ובני עמו נאספו מעריהם
ויבאו למלחמה ⁸ וישמע דוד וישלח את יואב
וاث כל צבא הגברים ⁹ וויצאו בני עמו ויערכו
מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם
בשדה ¹⁰ וירא יואב כי היה פניו המלחמה אליו--
פניהם ואחוריו ויבחר מכל בחור בישראל ויערכ
לקראת ארם בו ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו
ויערכו לקראות בני עמו ¹¹ ויאמר אם תחזק מני
ארם--והיות לי לחשעה ואם בני עמו יחזקו מני
והושתתק ¹² חזק ונתחזקה بعد עמו ובعد ערי
אליהנו ויהוה הטוב בעניינו יעשה ¹⁴ וינש יואב
והעם אשר עמו לפני ארם--מלחמה וינסו מפניו
¹⁵ ובני עמו ראו כי נס ארם וינסו גם הם מפניו
אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם ¹⁶
וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלכים
ויזחיאו את ארם אשר מעבר הנהר ושובך שר צבא
הדרוזר לפניהם ¹⁷ וינגד לדוד ויאסף את כל

יותן יואב את מספר מפקד העם אל דוד ויהי כל
 ישראל אלף אלף ומאה אלף איש שלף חרב
 ויהודיה ארבע מאות ושביעים אלף איש שלף חרב
 6 ולוי ובנימן לא פקד בתוכם כי נתעב דבר המלך
 את יואב ⁷ וירע בעני האלים על הדבר הזה ויק
 את ישראל ⁸ ויאמר דוד אל האלים חטאתי מאד
 אשר עשית את הדבר הזה ועתה עבר נא את
 עון עבדך כי נסכלתו מאד ⁹ וידבר יהוה אל נד
 זהה דוד לאמר ¹⁰ לך ודברת אל דוד לאמר
 כה אמר יהוה שלוש אני נתה עלייך בחר לך אחת
 מהנה ואעשה לך בו יבוא נד אל דוד ויאמר לו
 כה אמר יהוה קבל לך ¹¹ אם שלוש שנים רעב
 ואם שלשה חזרים נספה מפני צריך וחרב אויביך
 למשנה ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר באرض
 ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה ראה
 מה אשיב את שלי ¹² דבר ¹³ ויאמר דוד נד צר
 לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמייו מאד
 וביד אדם אל אפל ¹⁴ ויתן יהוה דבר בישראל
 ויפל מישראל שבעים אלף איש ¹⁵ וישלח האלים
 מלאך לירושלים להשחיתה וככהשיות ראה יהוה
 וייחם על הרעה ויאמר למלאך המשחות רב עתה
 הרך ירך ומלאך יהוה עמד שם נרנן ארנן היבוסי
 16 וישא דוד את עינויו וירא את מלאך יהוה עמד
 בין הארץ ובין השמיים וחרבו שלופה בידו נשיה
 על ירושלם ויפל דוד והזקנים מכסים בשקים על
 פניהם ¹⁷ ויאמר דוד אל האלים הלא אני אמרתי
 למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעות
 ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ירך כי
 ובבית אבי ובעמך לא למגפה ¹⁸ ומלאך יהוה
 אמר נד לאמר לדוד כי עלה דוד להקים
 מזבח ליהוה בנרן ארנן היבוסי ¹⁹ ויעל דוד בדבר
 נד אשר דבר בשם יהוה ²⁰ וישב ארנן וירא את
 המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש

22 ויאמר דוד--זה הוא בית יהוה האלים וזה
 מזבח לעלה לישראל ² ויאמר דוד--לכнос את
 הנרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב
 אבני גזית לבנות בית האלים ³ וברזל לרבות
 למסמרים לדלתות השערים ולמחילות--הכין
 דוד ונחשת לרבות אין משקל ⁴ ועצץ ארזים לאין
 מספר כי הביאו הצדינום והצדרים עצים ארזים לרבות--
 לדוד ⁵ ויאמר דוד שלמה בני נער ורדך והבאות
 לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת
 לכל הארץ אכינה נא לו ויכן דוד לרבות לפני
 מותו ⁶ ויקרא לשלהמה בןנו ויצוחו לבנות בית ליהוה
 אליו ישראל ⁷ ויאמר דוד לשלהמה בןנו (בני)--אני
 היה עם לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ⁸ ויהי
 עלי דבר יהוה לאמר דם לרבות שפכת ומלחמות
 נדלות עשית לא תבנה בית לשמי--כי דמים רבים

שפכת ארצה לפני ⁹ הנה בן נולד לך והוא יהיה איש מנשה והניחותיו לו מכל אובייביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על ישראל שלמה היה בית לשמי והוא היה ללבן בימי ¹⁰ הוא יבנה בית לשמי והוא היה ללבן ואני לו לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל עד עולם ¹¹ עתה בני יהי יהוה ענק והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עלייך ¹² אך יתן לך יהוה שכל ובינה ויזוך על ישראל ולשמור את תורת יהוה אלהיך ¹³ אז תצליח – אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה על ישראל חזק ואמי אל תירא ואל תחת והנה בעני הכנוטי לבית יהוה זהב כקרים מה ¹⁴ אלף וכסף אלף כקרים ולנהשת ולברזול אין משקל כי לרבותה ועצים ואבני הכנוטי ועליהם תוסיף ¹⁵ ועמק לרבותה מלאכה – חצבים וחושך אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה ¹⁶ לזהב לכסף ולנהשת ולברזול אין מספר קום ועשה והוא יהוה עמק ¹⁷ ויצרו דוד כל שרוי ישראל לעוזר לשלהמה בנו ¹⁸ הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את ישבי הארץ ונכבהה הארץ לפניה יהוה ולפניה עמו ¹⁹ עתה תננו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יהוה האלים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדר האלים לבית הנבונה לשם יהוה

23 ודoid זkon ושבע ימים וימליך את שלמה בנו על ישראל ² ויאסף את כל שרוי ישראל והכהנים והלוים ³ ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לנגליהם לנברים שלשים ושמונה אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו ²⁷ כי בדברי דוד האחרונים מהה מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה ²⁸ כי מעמדם ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדר – ומעשה עבדת בית האלים ²⁹ וללחם המערה וולסלת למנחה ולרכיקוי המצאות ולמחבת ולמרbatch ולכל משורה ומדה ³⁰ ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב

31 ולכל העלות עלות ליהוה לשבותות לחדרים ולמעדים--במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה 32 ושמרו את משמרת האל מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם--לעבדת בית יהוה

24 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן--נדב ואביהו אלעזר ואיתמר 2 וימת נדב ואביהו לפניו אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר 3 ויחלקם דוד--וצדוק מן בני אלעזר ואחימלך מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם 4 וימצאו בני אלעזר רבים לדאשי הנברים מן בני איתמר--ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית אבותה שהה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמנוה 5 ויחלקום בגורלות אלה עם אלה כי היו שר קדש ושריו האלים מבני אלעזר ובבני איתמר 6 ויכתבם שמעיה בן נתנאלו הסופר מן הלו לפניו המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בן אביהם וראשי האבות לכהנים וללויים--בית אב אחד אהז לאלעזר ואחז אהז לאיתמר 7 ויצא הנורל הראשון ליהויריב לידעיה השני 8 להרם השלישי לשעריהם הרבעי 9 ולמלכיה החמישי למיון הששי 10 להקוץ השביעי לאביה השמיני 11 לשיעו התשעי לשכנייה העשרי 12 לאלישב עשתי עשר ליקום שנים עשר 13 לחפה שלשה עשר לישבב ארבעה עשר 14 לבגנה חמשה עשר לאמר ששה עשר 15 לחזיר שבעה עשר להפצע שמנה עשר 16 לפתיחה תשעה עשר ליזוקאל העשרים 17 לכין אחד ושערים לגמול שנים ושערים 18 לדליהו שלשה ושערים למאדים שמנה ושערים 19 אלה פקדתם לעבדיהם לכוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה אלה ישראל 20 ולבני לוי הנothersים לבני עמרם שבאל לבני שובל יחדיחו 21 לרחבייהו--לבני רחבייהו הראש ישיה 22

25 ויבדל דוד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון הנכאים (הנכאים) בכנותם נבלים ובמצחטים יהיו מספרם אנשי מלאכה לעבדתם 2 לבני אסף זכר ו يوسف ונתניה ואשראללה--בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך 3 לידותון--בני יdoton גדליהו וצרי וישעיהו השביהו ומתחתיו שהה על ידי אביהם יdoton בכנו הנבא על הדות והלל ליהוה 4 להימן--בני הימן בקיוחו מתנייה עזיאל שבועאל וירימות חנניה חנני אליאתא נדلت רומתאי עד ישבקשה מלוטה הותיר מהזיאת 5 כל אלה בנימ להימן 6 כלאלה על ידי אביהם בשיר עשר--ובנות שלוש 6 כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלחים נבלים וככורות לעבדת בית האלים--על ידי המלך אסף וידותון והימן 7 ויהי מספרם עם אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבין--מאותים שמנונים ושמונה 8 ויפילו גורלות משמרת לעמת קטן כנדול--מבין עם תלמיד 9 ויצא הנורל הראשון לאסף--ליוסף נדלייהו השני-- הוא ואחיו ובנוו שנים עשר 10 השלשי זכור בנוו ואחיו שנים עשר 11 הרבעי ליצרי--בניו ואחיו שנים עשר 12 החמישי נתנייהו בניו ואחיו שנים

עشر 13 השרי בקיומו בבניו ואחיו שנים עשר 14
השביעי ישראללה בבניו ואחיו שנים עשר 15 המשני
ישעהו בבניו ואחיו שנים עשר 16 התשיעי מתניאו
בניו ואחיו שנים עשר 17 העשירי שמעי בבניו ואחיו
שנתיים עשר 18 עשתי עשר עוזראל בבניו ואחיו שנים
עشر 19 השרים עשר לחשבה בבניו ואחיו שנים
עشر 20 לשלשה עשר שיבאל בבניו ואחיו שנים
עشر 21 לאربעה עשר מתחיהו בבניו ואחיו שנים
עשר 22 לחמשה עשר לירמותה בבניו ואחיו שנים
עשר 23 לששה עשר לחנניאו בבניו ואחיו שנים
עשר 24 לשבעה עשר לישבקה בבניו ואחיו שנים
עשר 25 לשמונה עשר לחנני בבניו ואחיו שנים עשר
עשרה עשר למלותי בבניו ואחיו שנים עשר
26 להשעה עשר לאלותה--בניו ואחיו שנים עשר
לעשרים לאלותה--בניו ואחיו שנים עשר 28
לאחד ועשרים להותיר בבניו ואחיו שנים עשר 29
לשנים ועשרים לנדיתי בבניו ואחיו שנים עשר 30
לשלה ועשרים למזהיותם בבניו ואחיו שנים עשר
31 לארכעה ועשרים לדוממתי עוז בבניו ואחיו
שנתיים עשר

בניהם--שמרי הראש כי לא היה בכור וישמוו
אביהו לראש 11 חלקייתו השני טבלתו השלישי
זכריהו הרביעי כל בניהם ואחים להסה שלשה
עشر 12 לאלה מחלקות השערם לראשי הגברים
משמרות--לעמתה אחיהם לשרת בית יהוה 13
ויפלו גורלות כקטן כנדול לבת אבותם--לשער
ושער 14 ויפל הנורל מזרחה לשלהמיהו זכריהו
בנו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה
15 לעבד אדם נגהה ולבניו בית האספים 16
לשפים ולחסה למרכז עם שער שלכת בمسلה
העליה משמר לעמת משמר 17 למזרח הרים
ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה
ולאספים שנים שנים 18 לפברבר למערב--ארבעה
ל المسلה שנים לפברבר 19 אלה מחלקות השערם
לבני הקרחי ולבני מרדי 20 והלויים--אחיה על
אוצרות בית האלים ולאוצרות הקדרשים 21 בני
לעדן בני הנגרשנו לעדן ראשי האבות לעדן
הגרשנוי--יהיאלי 22 בני יהיאלי--זאתם וויאל אחיו
על אוצרות בית יהוה 23 לערמי ליצהרי לחברוני
לעיזיאלי 24 ושבאל בן גרשום בן משה גניד על
האוצרות 25 ואחיו לאלעוזר--רחביביו בנו ויעשהו
בנו וירם בנו וזכריו בנו ושלמות (ושלמות) בנו
26 הוא שלמות ואחיו על כל אוצרות הקדרשים
אשר הקדיש דוד המלך וראשי האבות לשרי
האלפים והמאות--ושורי הצבא 27 מן המלחמות
ומן החלל הקדישו--لحזק לבת יהוה 28 וכל
הקדיש שМОאל הראה ושאלון בן קיש ואבנור בן נר
יוואב בן צרויה--כל המקדיש על יד שלמות ואחיו
29 ליצהרי כנניהו ובניו למלאתה החיצונה על
ישראל--לטרים ולשפטים 30 לחברוני חשביהו
ואהיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל
מעבר לירדן מערבה--לכל מלאתה יהוה ולעברת
המלך 31 לחברוני ירידת הראש לחברוני לתולדתו

26 למחלקות לשערם--לקדרים משלמיהו בן
קרא מן בני אסף 2 ולמשלמיהו בניהם--זכריהו
הבכור ידיעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל
הרביי 3 עילם החמוש יהונן השש אליהענין
השביעי 4 ולעבד אדם בניהם--שמעיה הבכור
יהובד השני יואח השלשי ושכר הרביי וננתאל
ה חמישי 5 עמיאל השש יששכר השביעי פעלתי
השביעי כי ברכו אליהם 6 ולשםעה בנו נולד
בניהם המשללים לבת אחיהם כי גבורי חיל המה
7 בני שמעיה עתני ורפהאל ועובד אלזובד אחיו--
בני חיל אליהם וסמכיהם 8 כל אלה מבני עבד
אדם מהה ובניהם ואחים איש חיל בכח לעבדה--
ששים ושנים לעבד אדם 9 ולמשלמיהו בניהם ואחים
בני חיל--שמונה עשר 10 ולחשבה מן בני מרדי

השנים עשר לשנים עשר החדרש חלדי הנטוותי לעתניאל ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף¹⁶ ועל שבטי ישראל--לרואני נגיד אליעזר בן זכריו לשמעוני--שפתיו בן מעכה¹⁷ ללי' חשביה בן קמואל לאהרן צדוק¹⁸ ליהודה אליו מהדי דוד לישכר--עמרי בן מיכאל¹⁹ לזבולון ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי--ירימות בן עזריאל²⁰ לבני אפרים הושע בן עוזיהו לחצי שבט מנשה יואל בן פרידחו²¹ לחצי המנשה גלעדיה ידו בן זכריהו לבניין--יעשיאל בן אבנור²² לדן עזראל בן ירham אלה שרי שבטי ישראל²³ ולא נשא דוד מספרם למכן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים²⁴ יואב בן צרואה החל למנות ולא כליה והוא בזאת קצף על ישראל ולא עללה במספר בדברי הימים למלך דוד²⁵ ועל אצרות המלך עצמות בן עדיאל ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמנדרות יהונתן בן עיזחו²⁶ ועל עשי מלאכת השדה לעבדת הארץ--עורי בן קלוב²⁷ ועל הכרמים--שמי הרטמי ועל שכרכמים לאצרות היין זבריה השפמי²⁸ ועל הזיות והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הנדרי ועל אצרות השמן יועש²⁹ ועל הבקר הרעים בשרון שטרוי (שטרוי) השרוני ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי³⁰ ועל הגמלים--אובייל היושמעלי ועל האתנות ייחדיהו המרנתוי³¹ ועל הצאן ייזי הגרני כל אלה שרי הרכוש אשר למלך דוד ויהונתן דוד דוד יועץ איש מבין וסופר הוא³² ויחיאל בן חכמוני עם בני המלך³³ ואחותפל יועץ למלך וחושי הארכי רע המלך³⁴ ואחריו אחיתפל יהודע בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב

28 ויקהל דוד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה

לאבות--בשנת הארבעים למלכות דוד נדרשו ويمצא בהם גבורי חיל ביעיר גלעד³² ואחיו בני חיל אלפיים ושבע מאות--ראשי האבות ופקידם דוד המלך על הרואני והנדי והציו שבט המנשי לכל דבר האלים ודבר המלך

27 ובני ישראל למספרם ראשיה האבות ושריהם האלפים והמאות ושתרייהם המשרתים את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדר לכל חדרי השנה המחלקה האחת-עשרים וארבעה אלף² על המחלקה הראשונה לחדר ראשון-ישבעם בן זבדיאל ועל מחלקות עשרים וארבעה אלף³ מן בני פרץ הראש לכל שריו השני דודו האחוח ומחלקו וממלות הנגיד ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף⁵ שר הצבא השלישי לחדר החדש הראשון⁴ ועל מחלקה החדר השני דודו האחוח ומחלקו עשרים וארבעה אלף⁶ הוא בניהו גיבור השלישי שלשים ועל השלשים ומחלקו עמייזב בנו⁷ בנו אחריו ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף⁸ החמישי לחדר החמישי השר שמהות הזורה ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף⁹ הששי לחדר הששי עירא בן עקש התקועי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף¹⁰ השביעי לחדר השביעי חלץ הפלוניין בני אפרים ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף¹¹ השמיני לחדר השמיני סבכי החחשוי לזרחו ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף¹² התשיעי לחדר החשי עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתותי לבניימי (לבן מימי) ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף¹³ העשירי לחדר העשירי מהרי הנטוותי לזרחי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף¹⁴ עשתי עשר לעשתי עשר החדרש בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף¹⁵

מלך ולכניו עם הסריסים והגבורים ולכל גבר
חול-אל ירושלים ² ויקם דוד המלך על רגליו
ויאמר שמעוני אחיו ועמי אני עם לבבי לבנות בית
מנוחה לארון ברית יהוה וללהדום רגלי אלהינו
והכינותי לבנות ³ וזה אלוהים אמר לי לא תבנה
בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת
ויבחר יהוה אלהי ישראל כי מכל בית אבי
להיות למלך על ישראל לעולם-כי ביהודה בחר
לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי-בי רצח
להמלך על כל ישראל ⁵ ומכל בני-כי רבים
בנים נתן לי יהוה ויבחר בשולמה בני-לשכת על
כסא מלכות יהוה על ישראל ⁶ ויאמר ל-... שלמה
בניך הוא יבנה ביתך וחצרותי כי בחרתוי בו ל-
לבן ואני אהיה לו לאב ⁷ והכינותי את מלכותו
עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי-כיון
זהו ⁸ ועתה לעני כל קהילת יהוה ובאוינו
אלהיינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם-
למען תירשו את הארץ הטובה והנהלתם לבנים
אחריכם עד עולם ⁹ ואתה שלמה בני דע את אלהי
אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצך-כי כל
לבבות דרוש יהוה וכל יציר מחשבות מבין אם
תדרשו ימצא לך ואם תעוזנו יוניחך לעד ¹⁰
ראה עתה כי יהוה בחר לך לבנות בית מקדש-
חזק ועשה כן ויתן דוד לשלמה בני את תבנית
האולם ואת בתיו ונוכיו ועליתיו וחדוריו הפנויים-
ובית הכפרת ¹² ותבנית כל אשר היה ברוח
עמו לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות סביב-
לאצרות בית האלים ולאצרות הקדרים ¹³
ולמלחמות הכהנים והלוים ולכל מלאכת עבודה
בית יהוה ולכל כל עבודת בית יהוה ¹⁴ לזהב
במשקל לזהב לכל כל עבודה ועובדת לכל
כל הכסף במשקל לכל כל עבודה ועובדת
ומ משקל למגנות הזהב ונרתיהם זהב במשקל

29 ויאמר דוד המלך לכל הקהל שלמה בני
אחד בחר בו אלהים נער ורך ומלאכה גדורלה-
כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים ² וככל כי
הכינותו לבית אלהי הזהב לזהב והכסף לכיסף
ונחשת לנחתת הברזל לברזול והעצים לעצים
אבליהם ומלואים אבני פוך ורקמה וכל אבן
קריה ואבני שיש-לרבות ³ ועוד ברצויו בבית אלהי
יש לי סגלה זהב וכיסף נתתי לבית אלהי למעלה
מכל הכינותו לבית המקדש ⁴ שלוש אלפיים ככר
זהב מוזהב אופיר ושבעת אלפיים ככר כסף מזוקק
לטוח קירות הבתים ⁵ לזהב לזהב ולכסף לכיסף
ולכל מלאכה ביד חרשים ומוי מתנדב למלאות
ירדו היום ליהוה ⁶ וויתרכבו שרי האבות ושרי שבטי
ישראל ושרי אלפיים והמאות ולשרי מלאכת
המלך ⁷ וויתנו לעבודת בית האלים זהב ככרים
חמשת אלפיים ואדריכים רבו וכיסף ככרים עשרה
אלפים ונחתת רבו ושמונת אלפיים ככרים וברזל

אלה אלף כקרים 8 והנמצא אוון אבני נתנו לאוצר
 בית יהוה--על יד יהיאל הנרשמי 9 ווישמו העם
 על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה ונמ
 דוד מלך נושא שמה גודלה 10 ויברך דוד
 את יהוה לעני כל הקהל ויאמר דוד ברוך אתה
 יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם ובלך
 יהוה הנדרלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי
 כל בשמות ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא
 לכל בראש 12 והעשר והכבד מלפנייך ואתה
 מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לנDEL ולהזק
 לכל 13 ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים
 לשם תפארתך 14 וכי מי אני וממי עמי כי נעצר
 כח להתנדב כזאת כי מפק הכל ומידך נתנו לך
 15 כי גרים אנחנו לפניו ותושבים ככל אבותינו
 צצ'ל ימינו על הארץ ואין מקוה 16 יהוה אלהינו--
 כל החמון הזה אשר הכננו לבנות לך בית שם
 קדרך מידך היא (הוא) ולא הכל 17 יודעתך אלהי--
 כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי
 התנדבתי כל אלה ועתה עמק הנמצא פה ראיות
 בשמה להתנדב לך 18 יהוה אלהי אברהם יצחק
 וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות
 לבב עמק והכן לבבם אליו 19 ולשלמה בניתן
 לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחיקך ולעשות
 הכל ולבנות הבירה אשר הכנוטי 20 ויאמר דוד
 לכל הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו
 כל הקהל ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו ווישתו
 ליהוה ולמלך 21 וויבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות
 ליהוה למחרת היום ההוא--פרים אלף אלף
 כבשים אלף ונסכיהם זבחים לרב לכל ישראל
 22 ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא--בשמחה
 גודלה ומיליכו שנית לשלהם בן דוד ווישמו
 ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן 23 וישב שלמה על
 כסא יהוה למלך תחת דוד אביו--ויצלח וישמעו

דברי הימים ב

ומקווא--סחריו המלך מקווא יקחו במחיר ¹⁷ ויעלו
ויצויאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס
בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלך ארטם-
בידם יוציאו

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית
למלךתו ² ומספר שלמה שבעים אלף איש סבל
ושמונים אלף איש חצב בהר ומגנחים עליהם
שלשת אלפיים ושש מאות ³ וישלח שלמה אל חורם
מלך צר לאמר כאשר עשית עם דוד אביך ותשלח
לו ארזים לבנות לו בית לשכת בו ⁴ הנה אני בונה
בית לשם יהוה אלהי להקריש לו להקтир לפניו
קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב
לשבותות ולהדרים ולמועדיו יהוה אלהינו לעולם
זאת על ישראל ⁵ והביה אשר אני בונה גדול כי
נדול אלהינו מכל האלים ⁶ומי יעצר כח לבנות
לו בית כי השמיים ושמי השמיים לא יכללו ומי
אני אשר אבנה לו בית כי אם להקтир לפניו ⁷
ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף
ובנחתת ובכרכול ובארנון וכרכמל ותכלת וידע
לפתח פתחים עם החכמים אשר עמי ביהודה
ובירושלם אשר הcoin דוד אביכי ⁸ ושלח לי עצי
ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון--כי אני ידעת
אשר עבריך יודיעים לרבות עצי לבנון והנה עבריך
עם עבריך ⁹ ולהכנין לי עצים לרבי כי הבית אשר
אני בונה גדול והפלא ¹⁰ והנה לחטבים לרבותי
העצים נתתי חטים מכות לעבריך כרים עשרים
אלף ושערם כרים עשרים אלף ¹¹ ויאמר חורם מלך
צץ בכתב יישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו
נתך עליהם מלך ¹² ויאמר חורם--ברוך יהוה
אליהו ישראלי אשר עשה את השמיים ואת הארץ
אשר נתן לדוד המלך בן חכם יודע שכל ובינה
אשר יבנה בית ליהוה ובית למלךתו ¹³ ועתה
לרב ¹⁴ ומוצא הסוסים אשר לשלה ממצרים

1 ויהזק שלמה בן דוד על מלכותו ויהוה אלהיו
עמו וינדרחו למעלה ² ויאמר שלמה לכל ישראל
לשרי האלפים והמאות ולשפטים וכל נשייא לכל
ישראל--ראשי האבות ³ וילכו שלמה וכל הכהן
עמו לבנה אשר נקבען כי שם היה אהל מועד
האלחים אשר עשה משה עבור יהוה במדבר ⁴
אבל ארון האלחים העלה דוד מקרים יערם
בהכין לו דוד כי נתה לו אהל בירושלים ומזבח
הנחתת אשר עשה בצלאל בן אוריה בן חור--שם
לפני משכן יהוה וידרשו שלמה והכהן ⁶ ויעל
שלמה שם על מזבח הנחתת לפני יהוה אשר לאهل
מועד ויעל עליו עלוות אלף ⁷ בלילה ההוא נרא
אליהם לשלה ויאמר לו שאל מה אתן לך ⁸
ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דוד אביכי
חסד גדול והמלכתני תחתיו ⁹ עתה יהוה אלהים--
יאמן דברך עם דוד אביכי כי אתה המלכתני על
עם רב כעפר הארץ ¹⁰ עתה חכמה ומדעתן ל-
ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישבט את
עמד הזה הנדול ¹¹ ויאמר אלהים לשלה יען
אשר היה זה עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים
וכבוד ואת נפש שנאיך ונם ימים רבים לא שאלת
וחשאל לך חכמה ומדעת אשר תשפט את עמי אשר
המלךתי עליו ¹² חכמה ומדעת נתון לך ועשר
ונכסים וכבוד אתן לך--אשר לא היה כן למלכים
אשר לפניו ואחריך לא יהיה כן ¹³ ויבא שלמה
לבנה אשר נקבען ירושלם מלפני אהל מועד
וימליך על ישראל ¹⁴ ויאסף שלמה רכב ופרשיות
והיה לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף
פרשים וייחסם בערי הרכב ועם המלך בירושלים
¹⁵ ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלים--
אבניים ואת האבנים נתן כ skimים אשר בשפלה--
לרב ¹⁶ ומוצא הסוסים אשר לשלה ממצרים

שלוחתי איש חכם יודע בינה-לחוורם אבי 14 בן אשר מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזחן כנף האחד לאמות חמוץ מגעת לקיר הבית והכנה ובכסף בנהשת בברזל באבני ובעצים בארגמן האהרת אמות חמוץ מוגע לכנף הכרוב الآخر 12 וכנף הכרוב האחד אהרת אמות חמוץ מגיע לקיר הבית והכנה האחרת אמות חמוץ--דבקה לכנף הכרוב כל מהשחת-אשר ניתן לו עם חכמייך וחכמי אדרני רoid אביך 15 ועתה החתים והשערים השמן והיין אשר אמר אדרני-ישלח לעבדיו 16 ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך ונכאים לך רפסות על ים יפו אתה תעללה אתם ירושלים 17 וספר שלמה כל האנשים הנගרים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם רoid אביך וממצאו מאה העמדים ויישר מוניהם מאה והוא יונתן בשרשאות 18 ווישר את העמדים על פני ההיכל אחד מימין ואחד עלייו כרובים 19 ויישר לפני הבית עמודים שניים מהם שביעים אלף סבל ושמניהם אלף חצב בהר מהشمאל ויקרא שם הימני (הימני) יכין ושם השמאלי בעז

העם

3 4 וייחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלים בהר המוריה אשר נראה לדoid אביהו--אשר הכנין במקום דoid בגרון ארנן היבוסי 2 וייחל לבנות מחדש באמה משפטו אל שפטו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אותו סביב 3 ורמות בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אותו עשר באמה מקיפים את הים סביב שנים טורים הבקר יצוקים במצקתו 4 עומדים על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגב והשלה פנים מזרחה והם עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה 5 ועובי טפח-ושפטו כמעשה שפת כס פרח שוניה מחזק בתים שלוש אלפים יכיל 6 וייש כירורים עשרה והוא חמשה מימין וחמשה משמאלו לרחצה בהם את מעשה העולה יריחו גם והם לרחצה לכהנים בו 7 וייש את מנרות הזהב עשר--כמושפטם והוא בהורל חמשים מימין וחמש משמאלו 8 וייש שלוחות עשרה וינה בחילול חמוצה מימין וחמשה משמאלו וייש מזורי קדר הקדרים כרובים שניים--מעשה עצעים ויצפו זהב מאות 9 וייש חצר הכהנים והעוזה הגודלה

ורלחותות לעזרה ורלחותותיהם צפה נחשת ¹⁰ ואת הלוים את הארון ⁵ וויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש אשר באهل העלו אham הכהנים הלוים ⁶ והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנודדים עליו--לפניהם הארון נזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרוב ⁷ וויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבר הבית--אל קדרש הקדשים אל תחת כנפי הcredובים ⁸ ויהיו הcredובים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הcredובים על הארון ועל בדיו מלמיעלה ⁹ ויאריכו הבדים ויראו ראשיו הבדים מן הארון על פניהם הדביר ולא יראו החוצה וייה שם עד היום הזה ¹⁰ אין בארון--רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מצרים ¹¹ ויהי בצאת הכהנים מן קדרש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו--אין לשמר למחוקות ¹² ולהלויים המשדרים לכלים לאסף להימן לידתוון לבנייהם ולאחיהם מלבשים בווץ במצלתיים ובנבליים וכנרות עמדים מזרחה למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים מחרדיים (מחדרים) בחצרות ¹³ ויהי כאחד למחדרים (למחדרים) ולמשדרים להשמי קול אחד להלל ולחרות ליהוה וכחרדים קול בחצרות ובמצלתיים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והביה מלא ענן בית יהוה ¹⁴ ולא יכולו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים

היום נתן מכתף הימנית קדימה--ממול נגבה ¹¹ ויעש חורם--את הסירות ואת הייעם ואת המזורך ויכל חירם (חוּרָם) לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים ¹² עמודים שנים והגלוות והכתרות על ראש העמודים שתים והשבכות שתים--לכסות את שתי גלוות הכתרות אשר על ראש העמודים ¹³ ואת הרמנונים ארבע מאות לשתי השבכות שניים טורים רמנונים לשכחה האחת--לכסות את שתי גלוות הכתרות אשר על פניהם העמודים ¹⁴ ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה על המכנות ¹⁵ את הים אחד ואת הבקר שניים עשר תחתיו ¹⁶ ואת הסירות ואת הייעם ואת המזולגות ואת כל כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה--נחשת מרוק ¹⁷ בכר הירדן יצחק המלך בעבי הארץ בין סוכות ובין צרדהה ¹⁸ ויעש שלמה כל הכלים האלה לרבי מادر כי לא נחקר משקל הנחשת ¹⁹ ויעש שלמה--את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הוזב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים ²⁰ ואת המנרות ונורתיהם לבערם כמשפט לפני הדביר--זהב סנור ²¹ והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב ²² והמזומרות והמזורךות והכפות והמחות זהב סנור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדרש הקדשים ודלתות הבית להיכל--זהב

6 או אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל ² ואני בניתי בית זבך ומכוון לשbatch עולמים ³ ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהיל ישראל ⁴ וכל קהיל ישראל עומד ⁴ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אביו ובידייו מלא לאמר ⁵ מן היום אשר הוציא את עמי מארץ ירושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד--חיה ציון ³ ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בתה הוא החדש השבעי ⁴ ויבאו כל זקן ישראל וישאו בית להיותשמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדרש דוד אביו ואת הכסף ואת הוזב ואת כל הכלים--נתן באוצרות בית האלהים ² או יקhill שלמה את זקן ישראל ואת כל ראשי המטות נשאי האבות לבני ישראל--אל ירושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד--חיה ציון ³ ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בתה

על עמי ישראל ⁶ ובאחר בירושלם להיות שמי שם
 ובאחר בדוויד להיות על עמי ישראל ⁷ וזה עם
 לבב דוד אבי לבונה בית לשם יהוה אלהי ישראל
⁸ ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה שם לבבך
 לבונה בית לשמי--הטבות כי היה שם לבבך ⁹ רק
 אתה לא תבנה הבית כי בנך הוציא מחלץך הוא
 יבנה הבית לשמי ¹⁰ ויקם יהוה את דברו אשר דבר
 ואКОם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר
 דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל
 ונואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר
 כרת עם בני ישראל ¹¹ ויעמד לפני מזבח יהוה
 נגد כל קהיל ישראל ויפרש כפיו ¹² כי עשה שלמה
 כיר נחשת ויתנחו בתוך העוזה--חמש אמות ארכו
 וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומותיו ויעמד עליו
 ויברך על ברכיו נגד כל קהיל ישראל ויפרש
 כפיו השמיימה ¹⁴ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין
 כמוך אליהם--בשמי ובארץ שמר הברית והחסד
 לעבדיך ההלכים לפניך בכלכם ¹⁵ אשר שמרת
 לעבדיך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך
 ובידך מלאת כוים זהה ¹⁶ ועתה יהוה אלהי ישראל
 שמר לעבדיך דוד אבי את אשר דברת לו לאמור
 לא יכרת לך איש לפני ישוב על כסא ישראל רק
 אם ישמרו בניך את דרכם ללבכת בתורתך כאשר
 הלכת לפני ¹⁷ ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן
 דברך אשר דברת לעבדיך לדוד ¹⁸ כי האמן
 ישב אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי
 השמים לא יכלכלוך--אף כי הבית הזה אשר בניתו
¹⁹ ובנית אל הפלת עבדך ואל תחנתו--יהוה אלהי
 לשמע אל הרנה ואל הפללה אשר עברך מתפלל
 לפניך ²⁰ להיות ענייך פתחות אל הבית הזה יומם
 ולילה--אל המקום אשר אמרת לשם שמק שם
 לשמע אל הפללה אשר יתפלל עבדך אל המקום
 הזה ²¹ ושמי אל תחנוני עבדך ועמק ישראל
 אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום
 שבתקן מן השמים--ושמעת וסלחת ²² אם יחתא
 איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני
 מזבחך--בבית הזה ²³ ואתה תשמע מן השמים
 ועשית ושפטת את עבדיך להשיב לרשות לחתת
 דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לחתת לו כצדתו ²⁴
 ואם ינפץ עמק ישראל לפני אויב--כי יחתאו לך
 ושבו והודיעו את שמק והתפללו והתחננו לפניך
 בבית הזה ²⁵ ואתה תשמע מן השמים וסלחת
 לחטא עמק ישראל והשיבותם אל האדמה אשר
 נתחה להם ולאביהם ²⁶ בהעוצר השמים ולא
 יהיה מטר כי יחתאו לך והתפללו אל המקום
 הזה והודיעו את שמק--מחטאיהם ישבון כי תענם ²⁷
 ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטא עבדיך ועמק
 ישראל--כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה
 וגונתה מטר על ארץך אשר נתה לך עמק לנחליה
 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ²⁸
 ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו איבוי בארץ
 שערוו כל גגע וכל מחלה ²⁹ כל חפלה כל תחנה
 אשר יהיה לכל האדם ולכל עמק ישראל--אשר
 ידעו איש גנוו וכמכאו ופרש כפיו אל הבית הזה ³⁰
 ואתה תשמע מן השמים מכון שבתקן וסלחת וגונתה
 לאייש ככל ברכיו אשר תדע את לבבו כי אתה
 לבך ידעת את לבב בני adam ³¹ למען ייראך
 ללבכת בדרכיך ככל חיים אשר הם חיים על פני
 הארץ--אשר נתה לאבינו ³² וגם אל הנכרי
 אשר לא מעמק ישראל הוא ובא מארץ רחוקה
 למען שמק הנדול וידך החזקה וזרוע הנטויה
 ובאו והתפללו אל הבית הזה ³³ ואתה תשמע מן
 השמים המכון שבתקן ועשית ככל אשר יקרה אליו
 הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את שמק וליראה
 אתך כעמק ישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית
 הזה אשר בינוי ³⁴ כי יצא עמק למלחמה על איבו

בדרכָ אֲשֶׁר תְּשַׁלֵּחַם וְתַהְפִּלְלֹו אֶלְיךָ דָּרְךָ הָעִיר
 זוֹאת אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ בָּה וְהִבִּיתָ אֲשֶׁר בְּנִיתָ לְשָׁמֶךָ³⁵
 וְשָׁמְעָתָ מִן הַשָּׁמִים אֶת תְּפִלְתָּם וְאֶת תְּחִנְתָּם וְעַשְׂתָּ
 מִשְׁפְּטָם³⁶ כִּי יִחְתָּאוּ לְךָ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא
 יִחְטָא וְאֱגַפְתָּ בָם וְנִתְחַטֵּם לִפְנֵי אֹוִיב וְשָׁבּוּם שָׁוּבִים
 אֶל אָרֶץ רְחוּקָה אוֹ קָרוֹבָה³⁷ וְהַשִּׁיבוּ אֶל לְבָכֶם
 בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבָּו שָׁם וְשָׁבּוּ וְהַתְּחִנְנוּ אֶלְיךָ בָּאָרֶץ
 שָׁבִים לְאָמֵר חֲטָאֵנוּ הָעוֹנוֹ וְרִשְׁעָנוֹ³⁸ וְשָׁבּוּ אֶלְיךָ
 בְּכָל לְבָם וּבְכָל נְפָשָׁם בָּאָרֶץ שָׁבִים אֲשֶׁר שָׁבּוּ אֶת
 וְהַתְּפִלְלוּ דָרְךָ אֶרְצָם אֲשֶׁר נִתְחַתָּה לְאֶבֶותָם וְהָעִיר
 אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ וְלִבְכָּתָה אֲשֶׁר בְּנִיתָ לְשָׁמֶךָ³⁹ וְשָׁמְעָתָ
 הַשָּׁמִים מִמְכֹון שְׁבַתְּךָ אֶת תְּפִלְתָּם וְאֶת תְּחִנְתָּם
 וְעַשְׂתָּ מִשְׁפְּטָם וְסִלְתָּתָה לְעַמָּךָ אֲשֶׁר חָטָאָוּ לְךָ⁴⁰
 עַתָּה אֶלְהִי יְהֹוָה נָא עֲנֵיךָ פְתֻחותָ וְאֲוֹנֵיךָ קְשֻׁובָתָ--
 לְתְפִלָּתָה הַמָּקוֹם הַזָּה⁴¹ וְעַתָּה קָוָמָה יְהֹוָה אֱלֹהִים
 לְנוֹחַ--אַתָּה וְאַרְנוּ עַזְקָה כְּהָנֵיךָ יְהֹוָה אֱלֹהִים יְלִבְשָׁוּ
 תְּשֻׁועָה וְחִסְידִיךָ יִשְׁמַחוּ בְּטוּבָה⁴² יְהֹוָה אֱלֹהִים אֶל
 תְּשִׁבְעָנִי מִשְׁיחָךְ זָכְרָה לְחִסְדֵּי דָוִיד עֲבָדָךְ

7 וְכָכְלוֹתָ שְׁלֹמָה לְתַהְפִּלָּל וְהַאֲשִׁירָה מִהַּשְׁמִים
 וְהַאֲכָל הָעַלְלה וְהַזְּבוּחִים וְכָבוֹד יְהֹוָה מֶלֶא אֶת הַבִּתָּה
 וְולֹא יִכְלֹו הַכֹּהֲנִים לְבָוֹא אֶל בֵּית יְהֹוָה כִּי מֶלֶא
 כָּבוֹד יְהֹוָה אֶת בֵּית יְהֹוָה³ וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רָאִים
 בְּרִדְתָּה אֲשֶׁר וְכָבוֹד יְהֹוָה עַל הַבִּתָּה וְיִכְרְעֻוּ אֲפִים
 אֲרְצָה עַל הַרְצָפה וְיִשְׁתַּחַוו וְהִדּוֹת לְיְהֹוָה כִּי טָבָ
 כִּי לְעוֹלָם חֶסְדוֹ⁴ וְהַמֶּלֶךְ וְכָל הָעָם זְבּוּחַ זְבָח
 לְפָנֵי יְהֹוָה וְזַיְבַּח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה אֶת זְבָח הַבָּקָר
 עֲשָׂרִים וָשְׁנִים אֶלְף וְצָאן מָהָה וְעִשְׂרִים אֶלְף וְיִחְנָכוּ
 אֶת בֵּית אֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ וְכָל הָעָם⁶ וְהַכֹּהֲנִים עַל
 מִשְׁמְרוֹתָם עַמְּדִים וְהַלּוּיָם בְּכָלִי שִׁיר יְהֹוָה אֲשֶׁר
 עָשָׂה דָוִיד לְהִדּוֹת לְיְהֹוָה כִּי לְעוֹלָם חֶסְדוֹ
 בְּהַלְלָ דָוִיד בְּיָדָם וְהַכֹּהֲנִים מִחְצָצְרִים (מִחְצָצְרִים)
 נְגַדָּם וְכָל יִשְׂרָאֵל עַמְּדִים⁷ וְיִקְדַּשׁ שְׁלֹמָה אֶת תּוֹךְ
 הַחֶצֶר אֲשֶׁר לְפָנֵי בֵּית יְהֹוָה כִּי עָשָׂה שֵׁם הַעֲלוֹתָ

והלויים לכל דבר--ולאוצרות¹⁶ ותוכן כל מלאכת
שלמה עד היום מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם
בבית יהוה¹⁷ או הילך שלמה לעצין גבר ואל אילות
על שפת הים--בארכ' אדום¹⁸ ויישלח לו חורם
ביד עבדיו אוניות (אגיות) ועבדים יודעי ים ויבאו
עם עבדיו שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות
וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה

9 מלכ'ת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא
לנסות את שלמה בחירות בירושלם בחיל כבד
מאדר גמלים נשים בשמות זוהב לדב' ואבן יקרה
ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם
לבבה² ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם
דבר משלהם אשר לא הגיד לה³ ותרא מלכ'ת שבא
את חכמת שלמה--והביה אשר בנה⁴ ומאל' שלחנו
ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלבושיםם ומשקיו
ומלבושיםם ועליתו אשר עליה בית יהוה ולא
היה עוד בה רוח⁵ ותאמר אל המלך אמת הדבר
אשר שמעתי בארץ--על דבריך ועל חכמتك⁶
ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראית
עיני והנה לא הגנד לי חצי מרבית חכמتك יספת
על השמואה אשר שמעתי⁷ אשדי אנשייך ואשריך
עבדיך אלה--העמדים לפניך תמיד ושמעים את
חכמتك⁸ ייחי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך
להתקע על כסאו למלך ליהוה אלהיך באhabת
אליהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנק עליהם
למלך לעשות משפט וצדקה⁹ וחתון למלך מאה
ועשרים ככר זהב ובשימים לרב מאדר--ואבן יקרה
ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכ'ת שבא למלך
שלמה¹⁰ וגם עבדי חירם (הורם) ועבדי שלמה
אשר הביאו זהב מואפר--הביאו עצי אלגומיים
ואבן יקרה טר ויעש המלך את עצי האלגומיים
מסלota לבית יהוה ולבית המלך וככרות ונבלים
לשרים ולא נראו כהם לפנים בארץ יהודת¹¹

הוציאם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים
וישתחוו להם ויעבדו על כן הביא עליהם את כל
הרעה הזאת

8 ויהיו מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית
יהוה--וاث ביתה¹² והעדרים אשר נתן חורם לשלים-
בנה שלמה אתם ויושב שם את בני ישראל³
וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה⁴ ויבן את
תדרמר במדבר ואת כל ערי המנסכנות אשר בנה
בחמות⁵ ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון
התחתון--עיר מצור חומות דלתים ובריה⁶ ואת
בעלת ואת כל ערי הרכוב ואת ערי הפלשים ואת כל חסק
שלמה אשר חסק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל
ארץ מושלו⁷ כל העם הנוטר מן החתי והאמורי
והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא מישראל מה⁸ מן
בניhem אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום
בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאותו
כי המה אנשי מלחה ושרי שלישיו ושרי רכבו
ופרשו¹⁰ ואלה שריה הנציבים (הנציבים) אשר
למלך שלמה חמשים ומאותם הדרדים בעם טו ואת
בת פרעה העלה שלמה מעיר דוד לבית אשר
בנה לה כי אמר לא חשבasha ליב בית דוד מלך
ישראל--כי קדר המשא אשר בא אליהם ארון יהוה
או העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה
אשר בנה לפני האולם¹³ ובדבר יום ביום להעלות
כמצות משה לשבותות ולהדרים ולמועדות שלוש
פעמים בשנה--בחוג המצוות ובבחוג השבעות ובחוג
הסכוות¹⁴ ויעמד כמשפט דוד אביו את מחלות
הכהנים על עבדיהם והלויים על משמרותם להלל
ולשרת נגיד הכהנים לדבר יום בינו והשערים
במחלקותם לשער ושער כי כן מצות דוד איש
האלחים¹⁵ ולא סרו מצות המלך על הכהנים

הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחותה
 השילוני ובחזות יעדיו (יעדו) החזה על ירבעם
 בן נבט³⁰ וימלך שלמה בירושלים על כל ישראל
 ארבעים שנה³¹ וישכב שלמה עם אבתו ויקברחו
 בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו

10 וילך רחבעם שכמה כי שם באו כל ישראל
 להמלך אותו² ויהיו כשמיירבעם בן נבט והוא
 במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך-וישב
 ירבעם ממצרים³ וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם
 וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר⁴ אביך
 הקשה את עלנו עתה הקל מעבודת אביך הקשה
 ומעלו הכבד אשר נתן לנוינו-ונעברך⁵ ויאמר
 אלהם עוד שלשת ימים-ושובו אליו וילך העם⁶
 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים
 לפני שלמה אביו בהיותו חיל אמר איך אתם נועצים
 להשיב לעם זהה דבר⁷ וידברו אליו לאמור אם
 תהיה לטוב להעם הזה ורציהם ודברת אליהם
 דברים טובים-והיו לך עבדים כל הימים⁸ וייעזב
 את עצת הזקנים אשר יעצחו ויועץ את הילדיים
 אשר נדלו אותו העמדים לפניו⁹ ויאמר אלהם מה
 אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו
 אליו לאמր הקל מן העל אשר נתן אביך לנוינו
 וידברו אותו הילדיים אשר נדלו אותו לאמר¹⁰
 כה תאמר לעם אשר דברו אליו לאמר אביך
 הכביד את עלנו ואתה הקל מעליינו כה תאמר
 אלהם קטני עבה ממתני אבי¹¹ ועתה אבי העמיס
 עליהם על כבד ואני אסיף על עלכם אבי יסר
 אתכם בשוטים ואני בעקרבים¹² ויבא ירבעם וככל
 העם אל רחבעם ביום השלישי¹³ ואיענעם המלך קשה
 לאמר שובו אליו ביום השלישי ויענעם המלך קשה
 ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים¹⁴ וידבר
 אלהם עצת הילדיים לאמר אכביד את עלכם ואני
 אסיף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים

והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפץ
 אשר שאללה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפק
 ותליך לארצها היא ועבדיה¹⁵ ויהיו משקל הזהב
 אשר בא לשלהם בשנה אחת-שש מאות ושמים
 ושש ככריו וזהב¹⁶ בלבד מאנשי התרדים והסחרים
 מבאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מבאים זהב
 וכסף לשלהם¹⁷ וויעש המלך לשלהם מאות זנה
 וזהב שהחות שש מאות וזהב שהות יעללה על הצנה
 האחת¹⁸ ושולש מאות מנוגנים וזהב שהות-שלש מאות
 וזהב יעללה על המן האחת ויתגמ המלך בבית יער
 הלבנון¹⁹ וויעש המלך כסא שנ גدول ויצפה וזהב
 טהו²⁰ ושש מעלות לכסא וככש בזזה לכסא
 מהזים וידות מזוה ומזה על מקום השבת ושנים
 ארויות עמדים אצל הידות²¹ ושנים עשר ארויות
 עמדים שם על שש המעלות-مزוה ומזה לא נעשה כן
 לכל מלוכה²² וכן לכל מלך משקה שלמה וזהב
 וכל כל בית יער הלבנון וזהב סנור אין כסף נחשב
 בימי שלמה-למאומה²³ כי אניות למלך הלכות
 תרשיש עם עבדיו חורים אחת לשלוש שנים תבואה
 אניות תרשיש נשאות וזהב וכסף שנגבים וקופים
 ותוכים²⁴ ויונדל המלך שלמה מכל מלוי הארץ--
 לעשר וחכמה²⁵ וכל מלכי הארץ מבקשים את פניו
 שלמה--לשמע את חכמו אשר נתן האלים בלבו
 והם מבאים איש מנהתו כל כי כסף וכלי וזהב
 ושלמות נשק ובשמות סוסים ופרדים--דבר שנה
 בשנה²⁶ ויהיו לשלהם ארבעת אלף פרשים ויניחם בערי
 ומרקבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בכל
 הרכב ועם המלך בירושלים ויהי מושל בכל
 המלכים--מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד נבול
 מצרים²⁷ ויתן המלך את הכסף בירושלים כאבני
 ואת הארוזים נתן כ skimim אשר בשפלת--לרב²⁸
 ומוציאים סוסים מצרים לשלהם ומכל הארץ
 ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרוניים--הלא

15 ולא שמע המלך אל העם כי הייתה נסבה מעם האלהים--למן הקים יהוה את דבריו אשר דבר ביד אחיהו השלוני אל ירבעם בן נבט ¹⁶ וכל ישראל כי לא שמע המלך להם וישבו העם את המלך לאמր מה לנו חלק בדוויד ולא נחלה בבן יש איש לאהלייך ישראל עתה ראה ביתך דוויד וילך כל ישראל לאהליו ¹⁷ ובנוי ישראל אל היישבים בערי יהודה--וימלך עליהם רחבעם ¹⁸ ווישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על הנוס וירגנוו בו בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים ¹⁹ וויפשעו ישראל בבית דוויד עד היום הזה

בנוי רחבעם ירושלים ויקח את בית יהודה ובנימין מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה-- להלחם עם ישראל להשב את הממלכה לרחבעם 20 והוא דבר יהוה אל שמעיו איש האלדים אמר 3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה--ואל כל ישראל ביהודה ובנימין לאמר 4 כה אמר יהוה לא תعلו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לבתו-- כי מאי נהי הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה ויבן מלכת אל ירבעם ⁵ ווישרב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה ⁶ וויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע ⁷ ואת בית צור ואת שוכן ואת עדלים ⁸ ואת נת ואת מרשה ואת זיף ⁹ ואת אדרורים ואת לכיש ואת עזקה ¹⁰ ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובנימין ערי מצורות ¹¹ וויחזק את המצורות ויתן בהם נגידים ואצרים מאכל ושם ווין ¹² ובכל עיר ועיר צנות ורמחים וויחזק להרבה מדד ויהיו לו יהודה ובנימין ¹³ ווהכנים והלוים אשר בכל ישראל--התיצבו עליו מכל גבולם ¹⁴ כי עזבו הלוים את מגרשיהם ואחוותם וילכו ליהודה ולירושלים כי חזוןיהם ירבעם ובניו מכון ליהוה ¹⁵ וויעמד לו כהנים לבמות ולשערדים

12 ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזבת תורה יהוה וכל ישראל עמו ² ויהי בשנה החמשית למלך רחבעם עליה שישי מלך מצרים על ירושלים כי מעלו ביהוה ³ באף ומאות רכוב ובשימים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו מצרים--לובים סכינים וכושים ⁴ וילבד את ערי המצירות אשר ליהודה ויבא עד ירושלים ⁵ ושמעה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלים מפני שישי ויאמר להם כי אמר יהוה אתם עזבتم אתו ואני עזבתי אתכם ביד שישי ⁶ ויכנעו שרוי ישראל והממלך ויאמרו צדיק יהוה ⁷ ובראות יהוה כי נכנע היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנע לא אשוחתם ונתתי ביד שישי ⁸ כי יהיו לו לעבדים וידעו עובדיי ועבדות מלכות הארץ ⁹ ויעל שישי מלך

מצרים על ירושלים ויקח את אוצרות בית יהוה ואת ביד בני דודיך ואת המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהם ⁹ הלא הדרחthem את כהני יהוה את בני אהרן והחלו ותעשו להם כהנים כעמי הארץ--כל הבא למלא ידו בperf בן בקר ואילם שבעה והוא כהן לא אלהים ¹⁰ ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנו וככהנים משרתים ליהוה בני אהרן ותלויים במלאתך ¹¹ ומתקטרים ליהוה עלות בבקר ובבקר ובערב ובקטורת סמים ומערכת להם על השלחן הטהור ומונורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב--כי שمرורים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אותו ¹² והנה עמנו בראש האלים וככניינו וಚצירות התרוועה-- להריע עלייכם בני ישראל אל תלחום עם יהוה אלהי אבותיכם--כי לא תצליחו ¹³ וירבעם הסב את המארב לבוא מאחריהם וייהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם ¹⁴ ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים מחצרים (מחצרים) בחצירות ¹⁵ ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלים נnf את ירבעם וכל ישראל לפני אביה יהודה ¹⁶ וינויoso בני ישראל מפני יהודה ויתנים אלהים בידם ¹⁷ יוכו בהם אביה ועמו מכיה רבה וופלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור ¹⁸ וויכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם ¹⁹ וירדף אביה אחרי ירבעם ולכך ערומים את בית אל ואת בנوتיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרון (עפרין) ובנوتיה ²⁰ יימת ²¹ ויהזוק אביהו--וישא לו נשים ארבע عشرה וולד עשרים ושנים בניים וSSH عشرה בנות ²² יותר דברי אביה ודרכו ודבריו--כתובים במדרש הנביא עדנו

אוצרות בית המלך את הכל לך ויקח את מנוי הזוב אשר עשה שלמה ¹⁰ וייעש המלך רחבעם תחתיהם מנוי נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך ¹¹ בו יהיו מדוי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאים והשכום אל תא הרצים ¹² וובהכנו שב ממנו אף יהוה ולא להשחית כללה וגם ביהודה היה דברים טובים ¹³ וויהזק המלך רחבעם בירושלם--וימליך כי בן ארבעים ואחת שנה שנאה בחר יהוה לשום את שמו בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית ¹⁴ וייעש הרע כי לא הchein לבו לדרוש את יהוה ודברי רחבעם הראשונים והאחרונים--הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתייחס ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים ¹⁵ וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר בעיר דוד וימליך אביה בנו תחתיו

13 בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימליך אביה על יהודה ² שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה היהת בין אביה ובין ירבעם ³ ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור ירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל ⁴ ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בחר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל ⁵ הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדוד על ישראל לעולם לו ולבני ברית מלך ⁶ ויקם ירבעם בן נבט עבר שלמה בן דוד וימרד על אדניו ⁷ ויקבצו עליו אנשים רקם בני בליעל ויהאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק לפני ⁸ ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה

14

ימצא לכם ואם תזעבם ישב אתכם ז וימים רבים דוד ומלך אסא בנו החתיו בימי שקטה הארץ עשר שנים ז ויעש אסא הטוב והישר בעני יהוה אלהו ז ויסיר את מזבחות הנכר והבמות וישבר את המזבחות וינגדע את האשרים ז ויאמר ליהודה לדרש את יהוה אלהי אבותיהם--ולעתות התורה ומהזאה ז ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו ז ויבן ערי מצורה בהיודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה--כי הנית יהוה לו ז ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ לפניו כי דרשו את יהוה אלהינו דרשו וניח לנו מסביב ויבנו ויצלחו ז ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבניין נשי מגן ודרבי קשת מאותיהם ושמוניים אלף כל אלה גנורי חיל ז ויצא אליהם ורח הכווי בחיל אלף אלפיים ומכובות שלש מאות ויבא עד מרשה ז ויצא אסא לפניו ויערכו מלכמת בניה צפתה למרשה ז ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין ערך לעזר בין רב לאין כח עוזרו יהוה אלהינו כי עליך נשענו ובשםךavanaugh על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יצער ענק אנוש ז וגינפ' יהוה את הכוושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכוושים ז וירדף אסא והעם אשר עמו עד לנדר וויפל מכושים לאין להם מהיה כי נשברו לפניה יהוה ולפניה מהנהו וישאו של הרבה מאד ז ויכו את כל הערים סביבות נדר--כי היה פחד יהוה עליהם ויבזו את כל הערים כי בזה רבה הייתה בהם ז ונם אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרבים ונמלים וישבו ירושלים

למלך אסא

16 בשנת שלשים ושמש למלך אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה--לבתיהם ובנין יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשו ז ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה

וזעיריו בן עודד הייתה עליו רוח אלהים ז

תח יוצא ובא לאסא מלך יהודה 2 וויצא אסא כספ
 וזהב מצרחות בית יהוה--ובית המלך וישלח אל
 בן הדר מלך ארם היושב בדרכיו דוד אביו
 ברית ביני ובין אביו ובין אביך הנה שלחתי
 יהוה את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנהה
 לישראל ויעלה מעלי 4 ווישמע בן הדר אל המלך
 אסא וישלח את שריה החילים אשר לו אל ערי
 ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל
 מסכנות ערי נפתלי 5 וויהי כשמע בעשא וייחד
 מבנות את הרמה ווישבת את מלאכתו 6 ואסא
 המלך לקח את כל יהודה ווישאו את אבני הרמה
 ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע ואת
 המצפה 7 ויבעת ההיא בא חנני הראה אל אסא
 מלך יהודה ויאמר אליו בהשענד על מלך ארם
 ולא נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך
 ארם מידך 8 הלא הכושים והלוויים היו לחיל
 לרב לרכב ולפרשים--להרבה מאד ובהשענד על
 יהוה נתנים בידך 9 כי יהוה עיניו משפטות בכל
 הארץ להתחזק עם לבכם שלם אליו--נסכלת על
 זאת כי מעתה יש עמק מלחמות 10 וויכעס אסא
 אל הראה וויתנהו בית המהפטת--כי בועף עמו
 על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא גזהנה
 דברי אסא הראשונים והאחרונים--הנמ כתובים
 על ספר המלכים ליהודה וישראל 12 וייחלא אסא
 בשנות שלושים וחמש למלכותו ברגלו עד למעלה
 חיליו ונגם בחיליו לא דרש את יהוה כי ברפאים 13
 ווישכב אסא עם אבותיו וימת בשנת ארבעים וחתה
 למלךו 14 וויקברחו בקברתו אשר כרכה לו בעיר
 דוד ווישכבהו במשכב אשר מלא בשמי זונים
 מוקחים במרקחת מעשה ווישרפו לו שרפה נדולה
 עד למאד

17 וימלך יהושפט בנו תחתיו וויתחזק על ישראל
 18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב וויתחנן
 2 וויתן חיל--בכל ערי יהודה הבצרות וויתן נצבים
 לאחאב 2 וירד לך שנים אל אחאב לשמرون

ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרבות ולעם אשר עמו
ויסיתחו עלילות אל רמת גלעד ³ ויאמר אחאב
מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התליך עמי
רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמויך וכעמך עמי--
עמך במלחמה ⁴ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל
דרש נא כיום את דבר יהוה ⁵ ויקבץ מלך ישראל
את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלק
אל רמת גלעד למלחמה אם אחדלו ויאמרו עלה
ויתן האלהים ביד המלך ⁶ ויאמר יהושפט האין
פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו ⁷ ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרכו את יהוה
מאותו ואני שנאתינו כי איןנו מתנבה עלי לטובה
כי כל ימיו לרעה--הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר
יהושפט אל יאמר המלך ⁸ ויקרא מלך ישראל
אל סריס אחד ויאמר מהר מיכיהו (מיכיהו) בן
ימלא ⁹ ומילך ישראל יהושפט מלך יהודה ישבים
איש על כסאו מלבשים בנדרים וישבים בגורן--פתח
שער שמרון וכל הנכאיים--מתנביים לפניהם ¹⁰
הנביים-נביים כן לאמור עליה רמת גלעד והצלחה
ונתן יהוה ביד המלך ¹¹ והמלך אשר הילך לקרא
למייכיהו דבר אליו לאמור הנה את ארם עד כלותם וו' וכל
אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם
ודברת טוב ¹² ויאמר מיכיהו חוי יהוה--כי את אשר
יאמר אלהי אותו דבר ¹³ ויבא אל המלך ויאמר
המלך אליו מיכה הנלק אל רמת גלעד למלחמה
אם אחדך וליאמר עליו והצליחו וינתנו בידכם ¹⁴
ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך
אשר לא תדבר אליו רק אמרת--בשם יהוה ¹⁵ ויאמר
ראותי את כל ישראל נפוצים על ההרים--כצאן
אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא אדנים אלה
ישבו איש לבתו בשלום ¹⁶ ויאמר מלך ישראל

בוא המשמ

עררי יהודה באו לבקש את יהוה וויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלים--בבית יהוה לפני החצר החדש ⁶ ויאמר יהוה אלמי אבותינו הלא אתה הוא אליהם בשמים ואתה מושל בכל מלכות הגויים ובידך כה נוראה ואין עמק להתייצב ⁷حالך אתה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מ לפני עמלך ישראל ותנה לזרע אברם אהיך--על כל עמק ישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר ⁸ אם תבאו עליינו רעה הרוב שפט ודבר רועב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה וניעק אליך מצרנתנו והشمיע והושיע ¹⁰ ועתה הנה בני עמון ומואב והר שער אשר לא נתה לישראל לבוא בהם כבאמ מארץ מצרים כי סרו מעלייהם ולא השמידום ¹¹ וזה הנם--גמלים עליינו לבוא לנו מירשתך אשר הורשתנו ¹² אלהינו הלא השפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרוב הזה הבא עליינו ואנתנו לא נדע מה נעשה--כי עלייך עינינו ¹³ וככל יהודה--עמדים לפני יהוה גם טפם נשייהם ובנייהם ¹⁴ ויהוזיאל בן זכריה בן בנייה בן עיאל בן מתניה הלווי--מן בני אסף היהת עלייך רוח יהוה בתוך הקהל ¹⁵ ויאמר הקשיבו כל יהודה ישבו ירושלים ומהמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם אכם אל תיראו ואל תהתו מפני ההמון הרוב הזה--כי לא لكم המלחמה כי לאלהים ¹⁶ מחר רדו עליהם הנחל פניו מדבר ירוזאל ¹⁷ לא لكم אתם בסוף הנחל לא מדבר יהודא בין הארץ וכל יהודה וישראל נפלו לפני יהוה להשתחוות ליהוה ¹⁸ ווקמו הרים מן בני הקהדים מן בני הקרחים--להלך ליהוה אלהי ישראל בקהל נדרול למעלה ²⁰ וישכינו בבקר ויצאו למדבר

מעמיד במרכבה נכח ארם עד הערב וימת לעת בו המשמ **19** וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום-- לירושלים ² ויצא אל פניו יהוא בן חני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הילרשע לעזר ולשנאי יהוה תאhab ובזאת עליך קצף מלפני יהוה ³ אבל דברים טובים נמצאו עמק כי בערת האשרות מן הארץ והכיניות לבבך לדרש האלים ⁴ וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם ⁵ וויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצורות--לעיר ועיר ⁶ ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עושים-- כי לא לאדם השפטו כי ליהוה ועםם בדבר משפט ⁷ ועתה יהיו פחד יהוה עליו שמרו ועשו-- כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשה פנים ומקה שחדר ⁸ וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הרים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם ⁹ ויצו עליהם לאלל שלם ¹⁰ וככל תעalon ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם ¹¹ וככל ריב אשר יבוא עליו מ אחיכם היישבים בערים בין דם לדם בין תורה למצחה לחיקם ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליהם ועל אחיכם כה תעalon ולא תחשוו וזהנה אמר יהוד כהן הרראש עליים לכל דבר יהוה וזהדיהו בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הרים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עם הטוב **20** ויהי אחריו כן בא בני מואב ובני עמון ועםם מהעמנונים על יהושפט--למלחמה ² ויבאו ויגנוו ליהושפט לאמר בא עלייך המון רב מעבר לים מארם והם בחצצון תמר היא עין נדי ³ וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה ⁴ ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל

תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה
וישבי ירושלים--האמינו ביהוה אלהיכם והאמנו
האמינו בנבאיו והצליחו ²¹ נועז אל העם ויעמד
משרדים ליהוה ומחללים להדרת קדש--בצאת
ללכת אל תריש

21 וישכב יהושפט עם אבותיו ויקבר עם אבותיו
בעיר דוד וימליך יהודם בנו החתיו ²² ולו אחיהם בני
יהושפט עזריה ויחיאל זוכרייה ועוזריה ומיכאל
ושפטיהם כל אלה בני יהושפט מלך ישראל ²³ ויתן
לهم אביהם מותנות רבות לכסף ולזהב ולמנדרנות
עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהודם
כי הוא הבכור ⁴ ויקם יהודם על ממלכת אביו
ויתחזק ויהרגן את כל אחיו בחרב ונום משרדי ישראל
⁵ בן שלשים ושתיים שנה יהודם במלךו ושמונה
שנתיים מלך בירושלים ⁶ וילך בדרך מלכי ישראל
כאשר עשו בית אחאב--כי בת אחאב היתה לו אשה
ויעש הרע בעיני יהוה ⁷ ולא אהבה יהוה להשחית
את בית דוד--למען הברית אשר כרת לדוד
וכאשר אמר לחתת לו ניר ולבניו--כל הימים ⁸ בימי
פשע אדורם מתחתי יד יהודה וימליכו עליהם מלך
⁹ ויעבר יהודם עם שרדי וכל הרכב עמו ויהי קם
לייה ויקד את אדורם הסובב אליו ואת שרדי הרכב
¹⁰ ויפשע אדורם מתחתי יד יהודה עד היום הזה--או
תשפע לבנה בעת ההיא מתחתי ידו כי עזב את יהוה
אליהו אבותיו ¹¹ גם הוא עשה במותה בהרי יהודה
ויזן את ישבי ירושלים וידח את יהודת ¹² ויבא
אליו מכתב מלאיחו הנביא לאמר מה אמר יהוה
אליהו דודיך--תחת אשר לא הלכת בדרכיך
יהושפט אביך ובדרכיך אסא מלך יהודה ¹³ ותלך
בדרכ מלכי ישראל ותזנה את יהודה ואת ישבי
ירושלים כהונתו בית אחאב וגם את אחיך בית
אביך הטעים ממך הרגנת ¹⁴ הנה יהוה נגפה מגפה
נדוליה--בעמק ובבנץ ובבנץ ובכל רכושך ¹⁵
ואתה בחליים רבים במחלה מעיך עד יצאו מעיך

לפני החלוץ ואמרם הודו ליהוה כי לעולם חסדו
²² ובעת החלו ברנה ותלה נתן יהוה מארכבים על
בני עמון מואב והר שער הבאים ליהודה--וינגן
²³ ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שער--
להחרים ולהשמיד וככליהם ביושבי שער ערו
איש ברעהו למשחית ²⁴ ויהודה בא על המצפה
למדבר ויפנו אל ההמון והنم פנרים נפלים ארצת
ואין פליטה ²⁵ ויבא יהושפט ועמו לבו את שללם
וימצאו בהם לרב ורכוש ופנרים וכלי חמדות
וינצלו להם לאין משא ויהיו מימים שלושה בזווים את
השלל--כי רב הוא ²⁶ ובימים הדיבעי נקהלו לעמק
ברכה--כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם
המקום ההוא עמק ברכה--עד היום ²⁷ וישבו כל
איש יהודה וירושלים ויהושפט בראשם לשוב אל
ירושלים בשמה כו' שמחם יהוה מאובייהם ²⁸
ויבאו ירושלים בנבלים ובכנורות ובחצצרות--אל
בית יהוה ²⁹ ויהי פחד אליהם על כל ממלכות
הארצות בשמי--כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל
³⁰ ותשkept ממלכות יהושפט וינה לאליהו מסביב
וימליך יהושפט על יהודה--בן שלשים וחמש שנה
במלךו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלים ושם אמו
עזובה בת שלוחי ³² וילך בדרך אביו אסא--ולא סר
מןנה לעשות היישר בעיני יהוה ³³ אך הבמות לא
סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי אבותיהם
³⁴ ויתר דברי יהושפט הראשים והאחרנים--הנמ
כתבם בדברי יהוא בן חנני אשר העלה על ספר
מלך ישראל ³⁵ ואחריו כן אתחבר יהושפט מלך
יהודה עם אחזה מלך ישראל הוא הרשע לעשות
³⁶ ויחברהו עמו לעשות אניות ללבת תריש ויעש

מן החלי ימים על ימים ¹⁶ ויעיר יהוה על יהודם את רוח הפלשתים והערבים אשר על ידי כושים ¹⁷ ויעלו ביהודה ויבקעו וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו ונשו ולא נשאר לו בן כי אם יהואה קטן בניו ¹⁸ ואחריו כל זאת- ותתן אותו את מינקתו בחדר המטאות ותסתירתו יהושבעת בת המלך יהורם אשת יהודע הכהן כי היא הייתה אחות אחיזהו מפני עתליהו- ולא המיתתחו ¹⁹ ויהיו אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ

23 ובשנה השבעית התחזק יהודע ויקח את שרי

המאוות לעזרתו בן ירחם ולישמעאל בן יהונן ולעזריו בן עובד ואת מעשיהם בן עדיהו ואת אלישפט בן זכריה- עמו בברית ² ויסבו ביהודה ויקבצו את הלוים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אליו ירושלים ³ ויכרת כל הקהלה ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד ⁴ זה הדבר אשר תעשו השלשות מכם באי השבת לכחנים וללוים לשערי הספרים ⁵ והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וככל העם- בחצרות בית יהוה ⁶ ואלי יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללוים--חמה יבא כי קדש המה וככל העם- ישמרו משמרת יהוה ⁷ ותקיפו הלויים את המלך סביר איש וכלייו בידיו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בכאובצתו ⁸ ויעשו הלוים וככל יהודה ככל אשר צוה יהודע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת כי לא פטר יהודע הכהן את המחלקות ⁹ ויתן יהודע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המגננות ואת השלשים אשר למלך דוד- אשר בית האלהים ¹⁰ ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכף הבית- הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית- על המלך סביר ¹¹ וויצוו את בן המלך ויתנו

לשער כח לממלכה ¹⁰ ועתליהו אם אחיזהו ראתה כי מטה בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה- לבית יהודה בותקה יהושבעת בת המלך את יוаш בן אחיזהו ותנגב אותו מותקן בני המלך המומתים נגפו יהוה במעיו לחה לאין מרפא ¹⁹ ויהיו לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים שניהם יצאו מעיו עם חליו וימת בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו שרפאה שרפת אבותיו ²⁰ בן שלשים ושתיים היה במלךו ושמונה שנים מלך בירושלים וילך ללא חמדה ויקברחו בעיר דוד ולא בקברות המלכים

22 וימליךו יושבי ירושלם את אחיזהו בנו הקטן

חתתו- כי כל הראשונים הרגו הנדור הבא בערבים למחנה וימליך אחיזהו בן יהורם מלך יהודה ² בן ארבעים ושתיים שנה אחיזהו במלךו ושנה אחת מלך בירושלים ושם אמרו עתליהו בת עמרי ³ גם הוא הلك בדרכי בית אהאב כי אמו הייתה יועצתו להרשיע ⁴ ויעש הרע בעני יהוה כבית אהאב כי מהה היו לו יועצים אחרי מות אביו- למשיחות לו ⁵ גם בעצמת הلك וילך את יהורם בן אהאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גנעד ויכו הרמים את יורם ⁶ וישב להתרפא ביזרעאל כי המכמים אשר הכהנו ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ועזריו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אהאב ביזרעאל- כי חלה הוא ⁷ ומאלחים הייתה תבוסת אחיזהו לבוא אל יורם ובבאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמי אשר משחו יהוה להכרית את בית אהאב ⁸ ויהי כהשפט יהוא עם בית אהאב וימצא את שרי יהודה ובני אחיו אחיזהו וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבאホ אל אחיזהו וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבאホ אל יהוא וימיתהו ויקברחו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין בבית אחיזהו

עליו את הנזר ואת העדרות וימליךו אותו וימשחו
 יהודע ובנוו ויאמרו יהי המלך ¹² ותשמע עתליהו
 את קול העם הרצים והמלחלים את המלך ותבו
 אל העם בית יהוה ¹³ ותרא והנה המלך עומד
 על עמודו מבוא והשרים והחצרות על המלך
 וכל הארץ שמה ותווך בחצרות והמשוררים
 בכל השיר ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את
 בנדיה ותאמר קשר קשר ¹⁴ ויווצא יהודע הכהן את
 שריה המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאו
 אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי
 אמר הכהן לא תמיותו בית יהוה ¹⁵ וישימו לה
 ידים ותבו אל מבוא שער הסוסים בית המלך
 וימיותה שם ¹⁶ ויכרת יהודע ברית--בינו ובין כל
 העם ובין המלך להיות לעם ליהוה ¹⁷ ויבאו כל
 העם בית הבעל ויתצהו ואת מזבחתו ואת צלמיו
 שברו ואת מתן כהן הבעל הרנו לפני המזבחות
¹⁸ וישם יהודע פקדות בית יהוה ביד הכהנים
 הלויים אשר חלק דוד על בית יהוה להעלות
 עלות יהוה כתוב בתורת משה בשמה ובשר--
 ביד רoid ¹⁹ ויעמד השוערים על שערי בית
 יהוה ולא יבוא טמא לכל דבר ²⁰ ויקח את שריה
 המאות ואת האדרירים ואת המושלים בעם ואת כל
 עם הארץ ויורד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוך
 שער העליון בית המלך ויוшибו את המלך על
 כסא הממלכה ²¹ וישמוו כל עם הארץ והעיר
 שקתה ואת עתליהו המיתו בחרב

24 בן שבע שנים יש באלו וארכבים שנה מלך
 בירושלים שם אמו צביה מאדר שבע ² ויעש יהא
 היישר בעני יהוה כל ימי יהודע הכהן ³ וישא לו
 יהודע נשים שתים וילוד בנים ובנות ⁴ ויהי אחרי
 כן היה עם לב יואש לחדר את בית יהוה ⁵ ויקבע
 את הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לעיר יהודה
 וככזו מכל ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם

אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים 8 כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה--יכשילד האלים לפני אויב כי יש כה באלהים לעוזר ולהכשיל 9 ויאמר אמץיו לאיש האלים ומה לעשות למאות הכהר אשר נתתי לנדור ישראל ויאמר איש האלים יש ליהוה לחתת לך הרבה מזוה 10 ויבדילים אמץיו להגדר אשר בא אליו מאפרים לכלת למקומם ויחר אף מאד ביהודה וישבו למקומם בחורי אף 11 ואמץיו התחזק ונינגן את עמו וילך ניא המלח ויך את בני שער עשרה אלפיים 12 ווערת אלפיים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליך מראש הסלע וככלם נבקעו 13 ובבני הנדור אשר השיב אמץיו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בעיר יהודה משמרון ועד בית חורון ויבאו שלשת אלפיים ויבאו בזה רבבה 14 ויהי אחריו בוא אמץיו מהכחות את אדרומים ויבא את אלדי בני שער ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחווה ולחם יקטר 15 ויחר אף יהוה באמץיו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלדי העם אשר לא הצילו את עם מידך 16 ויהי בדברו אליו ויאמר לו הלייעץ למלך נתנו--חרל לך למה יכו ויחදל הנביא ויאמר ידעתי כי עץ אלהים להשחיתך--כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי 17 ויועץ אמץיו מלך יהודה וישלח אל יושב בן יהוחנן בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים 18 וישלח יושב מלך ישראל לאם ציוו מלך יהודה לאמר החוח אשר לבנון שלח אל הארץ אשר לבנון לאמր הנה את בתק לבני לאשה ותעביר חיות השדה אשר לבנון ותרמס את החוח 19 אמרת הנה הכית את אדום ונשאך לך להכביר עתה שבת בביתך--למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמק 20 ולא שמע אמץיו--כי מהאללים היא למען חתום ביד כי דרשו את אלדי ויימד מעל עם ויאמר להם כה אמר האלים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצלחו-- כי עזתכם את יהוה ויעזב אתכם 21 ויקשרו עליו וירגנוו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה 22 ולא זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהודע אביו עמו ויהרגן את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש 23 וכי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחטו את כל שרוי העם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק 24 כי במצער אנשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרבי מאד--כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יושע שפטים 25 ובכלכתם ממנו כי עזבו אותו במחלאים רבים התקשרו עליו עבדיו בדרמי בני יהודע הכהן ויהרגנו על מטהו ומota ויקברדו בעיר דוד ולא קברדו בקברות המלכים 26 ואלה המתקשרים עליו זבד בן שמעת העמנית ויהובד בן שמרית המואביה 27 ובנוו ורב (ירב) המשא עליו ויסוד בית האלים--הנס כתובים על מדרש ספר המלכים ומלך אמץיו בנו תחתי

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמץיו ועשרים ותשעה שנה מלך בירושלם ושם אמו יהודען מירושלים 2 וועש היישר בעני יהוה רק לא בלבב שלם 3 ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרגן את עבדיו המלכים את המלך אביו 4 ואת בניהם לא המות כי כתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימתו אבות על בניים ובנים לא ימו על אבות--כי איש בחטא ימותו 5 ויקבץ אמץיו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי אלפיים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימין ויפקדם למכן עשרים שנה ומעלה וימצאים שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחו רמה וצנה 6 וישבר מישראל מאה אלף גבור חיל--במאה ככר כסף 7 ואיש האלים בא אליו לאמר המלך אל יבוא עמק צבא ישראל כי

אדרום 21 ויעל יואש מלך יהודה ויתראו פנים הוא
 ואמציוו מלך יהודה בכיה שמש אשר ליהודה 22
 ונינפ' יהודה לפני ישראל וינסו איש לאלהיו 23 ואת
 אמציוו מלך יהודה בן יואש יהואה תפש יואש
 מלך ישראל -- בביה שמש ויביאו ירושם ויפרע
 בחומת ירושם משער אפרים עד שער הפונה
 ארבע מאות אמה 24 וכל זהה והכסף ואת כל
 הכלים הנמצאים בכיה האלים עם עבד אדום
 ואת אוצרות בית המלך ואת בני התרבות וישב
 שמרון 25 ויהי אמציוו בן יואש מלך יהודה אחרי
 מות יואש בן יהואה מלך ישראל -- חמיש עשרה
 שנה 26 ויתר דברי אמציוו הראשונים והאחרונים --
 הלא תנם כתובים על ספר מלכי יהוה וישראל
 ומעת אשר סר אמציוו מאחרי יהוה ויקשו
 עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחורי
 לכישה ומיתהו שם 28 וישאהו על הסוסים ויקברו
 אותו עם אבתו בעיר יהודה

26 ויקחו כל עם יהודה את עזיוו והוא בן שש
 שנה וימליךו אותו תחת אביו אמציוו 2
 הוא בנה את אילות וושיבת יהודה אחרי שככ
 המלך עם אבתו 3 בן שש שנה עזיוו
 במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלם ושם
 אמו יכילה (יכילה) מן ירושם 4 ויעש היישר
 בעני יהוה ככל אשר עשה אמציוו אביו 5 ויהי
 לדרש אליהם בימי זכריו המבין בראשת האלים
 ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלים 6 ויצא
 וילחם בפלשתים ויפרע את חומות נת ואת חומה
 יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד
 ובפלשתים 7 ויעורחו האלים על פלשתים
 ועל הערביים (הערבים) היישבים בגור בעל-
 והמעוניים 8 ויתנו העמוניים מנהה לעזיוו וילך
 שמו עד לבוא מצרים כי החזק עד למעלה 9
 ויבן עזיוו מגדים בירושלם על שער הפונה ועל

למלךים--כי אמרו מצורע הוא ומלך יותם בנו תחתיו

נשים בניים ובנותו וגם שלל רב בזזו מהם ויביאו את השלל לשרמון ⁹ ושם היה נביא ליהוה עדד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודת נתן בידכם ותחרגו בהם בזעף עד לשמיים הגי ¹⁰ ועתה בני יהודה וירושלים אתם אמרם לכבר לערבים ולשפותם لكم הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם ¹¹ ועתה שמעוני--והשיבו השביה אשר שביהם מואהיכם כי חרון אף יהוה עליהם ¹² ויקמו אנשים מראוי בני אפרים עזריהו בן יהונתן ברכיהו בן משלמות ויהזקיהו בן שלם ועמשא בן חדרי--על הבאים מן הצבא ¹³ ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה--כי לאשמת יהוה עליינו אתכם אמרם להסיף על חטאינו ועל אשמהינו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל ¹⁴ ויעזב החלויז את השביה ואת הבזה לפני השרים וככל הקhal ¹⁵ ויקמו האנשים אשר נקבעו בשמות ויהזקון בשביה וככל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשם יונעלום ויאכלום וישקום ויסכום וינהלום בחמורים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמורות אצל אלהיהם וישבו שמרון ¹⁶ בעת ההיא שלח המלך אז על מלכי אשור--לעזר לו ¹⁷ ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שני ¹⁸ וופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שם ואות אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתייה וישבו שם ¹⁹ כי הכניע יהוה את יהודה בעבר אחז מלך ישראל כי הופיע ביהודה ומעל מעל ביהוה ²⁰ ויבא עליו תלנת פלאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו ²¹ כי חלק אחז את בית יהודה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעוזרה לו ²² ובעת הצר לו וויסוף למעול ביהוה הוא המלך אחז ²³ ויזבח לאלהי דרמשק המכדים בו ויאמר כי אלהי מלכי

27 בן עשרים וחמש שנה יותם במלךו ושערה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק ² ויעש היישר בעני יהוה ככל אשר עשה עוזיהו אביו--רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם משיחיתם ³ הוא בנה את שער בית יהוה--העלין ובחוות הצלב בנה לרוב ⁴ וועדים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים ⁵ והוא נלחם עם מלך בני עמון ויוחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מהה ככר כסף ועשרה אלפיים קריטים ושערורים עשרת אלפיים זאת השיבו לו בני עמן ובשנה השניה והשלשית ⁶ ויתחזק יותם כי הcin דרכיו לפני יהוה אלהי ⁷ יותר דברי יותם וכל מלחתתו ודרכיו--הנמ כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה ⁸ בן עשרים וחמש שנה היה במלךו ושערה שנה מלך בירושלם ⁹ וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אותו בעיר דוד ומלך אחז בנו תחתיו

28 בן עשרים שנה אחז במלךו ושערה שנה מלך בירושלם ולא עשה היישר בעני יהוה כדוד אביו ² וילך בדרכיו מלכי ישראל ונמ מסכות עשה לבעים ³ והוא הקטיר בניה בן הנמ ויבער את בינוי באש כתובות הגויים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל ⁴ ויזבח ויקטר בבורות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן ⁵ וויתנחו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנה שביה גודלה ויביאו דרמשק ונמ ביד מלך ישראל נתן ויך בו מכיה גודלה ⁶ ויהרג פכח בן רמליהו ביהודה מהה מאה ושערים אלף ביום אחד--הכל בני חיל בעוכם את יהוה אלהי אבותם ⁷ ויהרג זכרי נבור אפרים את מעשיהם ביהודה המלך ⁸ וישבו בני ישראל מאחיהם מאותם אלף

13 וכן בני אליעזר שMRI ויעוואל (ויעיאל) ומן
בנין אסף זכריהו ומתגניו¹⁴ ומן בני הימן יהואל
(יהיאל) ושמעי ומן בני ידוחון שמעיה ויעיאל¹⁵
ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך
בדבריהם יהוה לטהר בית יהוה¹⁶ ויבאו הכהנים
לפנימה בית יהוה לטהר וויצויאו את כל הטמאה
אשר מצאו בהוכלי יהוה לחצץ בית יהוה ויקבלו
הלוים להוציא לנחל קדרון חוצה¹⁷ וויחלו באחד
לחדרש הראשון לקדש וביום שמנוה לחדרש באו
לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמנוה
וביום ששה עשר לחדרש הראשון כלו¹⁸ ויבאו
פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל
בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלוחן
המערכת ואת כל כליו¹⁹ ואת כל הכללים אשר
הזינויה המלך אחז במלכותו במעלו--הכנו והקדשו
והנמ לפני מזבח יהוה²⁰ וישכם יחזקיהו המלך
ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה²¹ ויביאו
פרים שבעה ואילים שבעה וככבים שבעה וצפירים
עוזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש
ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על
מזבח יהוה²² וישחטו הבהר ויקבלו הכהנים את
הדם ויזורקו המזבחה וישחטו האלים ויזורקו הדם
המזבחה וישחטו הכבשים ויזורקו הרם המזבחה
וינישו את שעריו החטאת לפני המלך והקהל²³
ויסמכו יודיהם עליהם²⁴ וישחטו הכהנים ויחטאו
את דרכם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל
ישראל אמר המלך העולה וחטאת²⁵ ווימד
את הלוים בית יהוה במצרים בנבלים ובכנורות
במצות דוד וגד חזיה המלך ונחת הנביא כי ביד
יהוה המזבחה ביד נבייאו²⁶ וויעמדו הלוים בכל
דוד וכהנים בחצרות²⁷ ויאמר חזקיהו להעלות
העליה להמזבח ובעת החל העולה החל שר יהוה
וחצרות ועל ידי כל ישראל מלך²⁸

ארם הם מעצורים אתם להם אובה ויוערוני והם
הייו לו להכשילו ולכל ישראל ²⁴ ויאסףacho את
כל בית האלים ויקצץ את כל בית האלים
ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל
פינה בירושלים ²⁵ ובכל עיר ועיר ליהודה עשה
במאות לקטר לאלים אחרים ויכעס את יהוה
אלדו אבתינו ²⁶ יותר דבריו וכל דרכיו הראשונים
והאחרונים--הנמ כתובים על ספר מלכי יהודה
וישראל ²⁷ וישכבacho עם אבותינו ויקברחו בעיר
ירושלים--כו לא הביאו לקרים מלכי ישראל
וימלך יוחנן בנו תחתיו

29 יחוּיָהוּ אֶלְדָּבָר שְׁנִים וְשְׁנִים

והשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו 2 ויועש הישר בעני יהוה כל אשר עשה דוד אביו 3 הוא בשנה הראשונה למלכו בחדרש הראשון פתח את דלתות בית יהוה-ויזקם 4 ויבא את דכנים ואת הלוים ויאספם לרוחוב המזרח 5 ויאמר להם שמעוני הלוים עתה התקרשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את הנדה מן הקדרש 6 כי מעלו אבותינו ועשו הרע בעני יהוה אלהינו-ויעזבונו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערך 7 גם סגרו דלתות האלים ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל 8 וכי קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתנם לזועה (לזועה) לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם 9 והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת 10 עתה עם לבבי לכרות ברית לייהו אלהי ישראל וישב ממנה חרון אף ונבוי עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרותם ומתקטרם 12 ויקמו הלוים מחת בן עמשי וויאל בן עזריהו מן בני הכהן ומן בני מרדי קויש בן עבדי ועזריהו בן יהלאל וממן הגרשנין-יואח בן זמה ועדן בן יהאח

ועל כל הקהיל משתחווים והשיר משורר והחצצירות מהצדדים (מחצדרים) הכל עד לכלה העלה ²⁹ וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אותו- וישתחו ³⁰ ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללוים להלל ליהוה בדברי דוד ואסף החזה ויהללו עד לשמהה ויקדו וישתחו ³¹ וויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה נשׁו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהיל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות ³² וויהי מספר העלה אשר הביאו הקהיל- בקר שבעים אילים מה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה ³³ והקדושים- בקר שיש מאות וצאן שלשת אלפיים ³⁴ רק הכהנים היו למעט ולא יכול להפשיט את כל העלות ויחזוקם אחים הלויים עד כלות המלוכה ועד יתקדשו הכהנים-- כי הלוים ישרי לבב להתקדש מהכהנים ³⁵ וגם עלה לרבות חלבי השלמים ובנסכים-- לעלה ותכון עבודה בית יהוה ³⁶ ווישמה יחזקיהו וכל העם על ההכין האלים לעם כי בפתחם היה הדבר

30 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה ונג אגרות כחוב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלים-- לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל ² ויועץ המלך ושריו וכל הקהיל בירושלים לעשות הפסח בחודש השני ³ כי לא יכול לעשותו בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלים ⁴ ווישר הרבר בעני המלך ובעני כל הקהיל ⁵ ווועמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מאאר שבע ועד דן-- לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרבות שעשו ככתוב ⁶ ווילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לא אמר בני ישראל שוכנו אל יהוה אלהי אברם יצחק ויישראל וישב אל הפליטה הנשארת לכם מכך מלכי אישור ⁷ ואל תהיו כאבותיכם וכאחים אשר

עוזריו הכהן הכהן הראשי-לבית צדוק ויאמר מה החל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב-כי יהוה ברך את עמו והנותר את ההמון הזה **22** ויאמר יהוקהו להכין לשכות בבית יהוה-ויכינו ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה **23** ועליהם נגיד כונינו (כונינו) הלווי ושמי אהיה משנה **24** ויחיאל ועוזיהו ונחת ושהאל וירימות ויזבד ואליאל ויסמיכיהו ומחת ובנינו-פקידים מיד כונינו (כונינו) ושמי אהיה במקדש יהוקהו המלך וערזיהו נגיד בית האלים **25** וקורא בן ימינה הלווי השוער למזרחה על נדברות האלים-להתתרומת יהוה וקדשי הקדשים **26** ועל ידו עדן ומניין רישוע ושמי יהו אמריהו ושכנוו בעיר הכהנים--
אמונה לחת לאחים במחלות כהן קטון **27** מלבד התיחסם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביום-לעבדתם בשמורות כמחלותיהם **28** ואת התיחס הכהנים לבית אבותיהם והלויים מבן עשרים שנה ולמעלה-בשמורותיהם במחלותיהם **29** ולהתיחס בכל טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם-לכל קהל כי באמונתם יתקדרו קדר **30** ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש ערייהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבעו בשמות-להתמנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחס כלוים **31** וייעש כזאת יהוקהו בכל יהודת יעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהי **32** ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהי-בכל לבבו עשה והצלחה

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנהדריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצורות ויאמר לבקעם אליו **33** וירא יהוקהו כי בא סנהדריב ובפני למלחה על ירושלם **34** ויועץ עם שריו ובניו לסתום את מימי העינות אשר מוחץ לעיר

שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם **35** וייעצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה **36** כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפיים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרה אלפיים ויתקדרו כהנים לרבי **37** ויישmachו כל קהל יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל הבאים מישראל והנרים הבאים מארץ ישראל והוישבים ביהודה **38** ותהי שמחה נדולה בירושלים כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא יצא בירושלים **39** ויקמו הכהנים הללו ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא הפלתם **40** למען קדרו לשמיים

31 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לעיר יהודה וישברו המצבות וינגדעו האשרים ונתחזו את הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנסה עד לכלה וישובו כל בני ישראל איש לאחותו-לעיריהם **41** ויעמד יהוקהו את מחלות הכהנים והלויים על מחלותם איש כפי עבדתו לכהנים וללויים לעלה ולשלמים-לשרתת ולהדות ולהלל בשערי מחות יהוה **42** ומנת המלך מן רכשו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבותות ולהדרים ולمعدים-ככתוב בתורת יהוה **43** ויאמר לעם ליוושבי ירושלם לחת מנת הכהנים והלויים-למען יהוקו בתורת יהוה **44** וכפראן הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגון תירוש ויצחර ודבש וכל תבאות שדה ומעשר הכל לרבי היביאו **45** ובני ישראל ויהודיה היושבים בעיר יהודה--نم הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם היביאו ויתנו ערמות ערמות **46** בחדר השלישי החלו הערמות ליסוד ובחדר השביעי כלו **47** ויבאו יהוקהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל **48** וידרש יהוקהו על הכהנים והלויים-על הערמות **49** ויאמר אליו

עם מידי--כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי
 ויקראו בקהל גدول יהודית על עם ירושלים
 אשר על החומה ליראמ ולבהלם--למען לכדו
 את העיר ¹⁹ וידברו אל אלהי ירושלים כעל אלהי
 עמי הארץ--מעשה ידי האדם ²⁰ ויתפלל יחזקיהו
 המלך וישעיו בן אמוץ הנביא--על זאת ויזעקו
 השמים ²¹ וישלח יהוה מלך ייחד כל גבור חיל
 ונגיד ושר במחנה מלך אשר וישב בכתה פנים
 לארצו ויבא בית אלהו ומיציאו (^{ומיציאו}) מעו
 שם הפלחו בחרב ²² ויושע יהוה את יחזקיהו ואת
 שביו ירושלים מיד סנחריב מלך אשר--ומיד כל
 וינהלם מסביב ²³ ורבים מבאים מנהה ליהוה
 לירושלים ומגדנותו ליחזקיהו מלך יהודה וינשא
 לעני כל הנוי מאהרי כן ²⁴ בימים ההם חלה
 יחזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו
 וופת נתן לו ²⁵ ולא כנמל עליו השיב יחזקיהו
 כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלם
 ויכנע יחזקיהו בנבה לבו הוא ויושבי ירושלם
 ולא בא עליהם קצף יהוה ביום יחזקיהו ²⁶ ויהי
 ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מادر ואצרות עשה
 לו לכסוף ולזtab ולבן יקרה ולבשים ולמנים
 ולכל kali חמדה ²⁸ ומכנות--لتבות דגן ותירוש
 וzechar וארות לכל בהמה ובבהמה ועדרים לאורות
 וערדים עשה לו ומוקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו
 אליהם רכוש רב מאד ³⁰ והוא יחזקיהו סתם את
 מוצאים מימי ניחון העליון וישרם למטה מערבה
 לעיר דוד ויצלח יחזקיהו בכל מעשהו ³¹ וכן
 במלייצי שרי בבל המשלחים עליו לדרש המופת
 אשר היה בארץ עזבו האלים--לנסותו לדעת
 כי אליהם לא יצילו אתם מידי ³² ועוד דברו
 עבדיו על יהוה האלים ועל יחזקיהו עבדו ³³
 וספרים כתבו--לחרכ ליהוה אלהי ישראל ולא אמר
 עליו לאמר כאלהי נוי הארץ אשר לא הצלו

ואת הנהל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבואו
 מלכי אישור וממצו מים רבים ³⁴ וויתחזק ויבן את
 כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה
 החומה אחרת וויתחזק את המלוֹא עיר דוד ויעש
 שלח לרבים ומגננים ³⁵ ויתן שריו מלחמות על העם
 ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על
 לבכם לאמר ⁷ חזקו ואמציו--אל תיראו ואל תהתו
 מפני מלך אשר ומפני כל ההמון אשר עמו כי
 עמננו רב מעמו ⁸ עמו זרוע בשר ועמננו יהוה אלהינו
 לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דבריו
 יחזקיהו מלך יהודה ⁹ אחר זה שלח סנחריב
 מלך אשר עברדיו ירושלים והוא על לכיש וכל
 ממשלו עמו--על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל
 יהודה אשר בירושלם לאמר ¹⁰ כה אמר סנחריב
 מלך אשר על מה אתם בטחים וישבים במצרים
 בירושלם ¹¹ הלא יחזקיהו מסית אתכם להתחת אתכם
 למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו--יצילנו
 מכך אשר ¹² הלא הוא יחזקיהו הסיר את
 במתינו ואת מזבחתינו ויאמר ליהודה ולירושלם
 לאמר לפני מזבח אחד תשחחו ועליו תקטרו
¹³ הלא תדעו מה עשית ani ואבוחי לכל עמי
 הארץות היכול יכלו אלה נוי הארץות להציג
 את הארץ מידי ¹⁴ מי בכל אלה הגויים האלה
 אשר החרימו אבותי אשר י יכול להציג את עמו
 מידי כי יוכל אלהיכם להציג אתכם מידי ¹⁵
 ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו ואל יסית אתכם
 כזאת ואל תאמין לו--כי לא יוכל כל אלה כל
 נוי וממלכה להציג עמו מידי ומיד אבותי אף
 כי אליהם לא יצילו אתם מידי ¹⁶ ועוד דברו
 עבדיו על יהוה האלים ועל יחזקיהו עבדו ¹⁷
 מלכי יהודה ושראל ³³ וישכב יחזקיהו עם אבותיו
 יקברתו במעלה קברי בני דוד וכבוד עשו לו

ובירושלם וישליך חוץה לעיר ¹⁶ ויקן (ויבן) את מזבח יהוה ויזבח עלייו זבחו שלמים ותודה ¹⁷ ויאמר ליהודה לעבד את יהוה אלהי ישראל ¹⁸ אבל עוד העם זבחים בכמאות רק ליהוה אלהיהם והזבחים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל ¹⁹ והפלתו אל אלהיו ודבריו הרים על דברי מלכי ישראל ²⁰ והפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומלו והמקומות אשר בנה בהם בנות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעני ²¹ הנם כתובים על דברי חזוי ²² וישכב מנסה עם אבותיו ויקברתו ביתו וימלך אמון בנו תחתיו ²³ בן עשרים ושתיים שנה אמון במלךו ושתיים שנים מלך בירושלם ²⁴ ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנסה אביו ולכל הפסלים אשר עשה מנסה אביו זבח אמון ויעבדם ²⁵ ולא נכנע מלפני יהוה כהכנעני מנסה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה ²⁶ ויקשרו עליו עבדיו וימותתו בביתו ²⁷ ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את אישתו בנו תחתיו

34 בן שמונה שנים אישתו במלך ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ² ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרך דוד אביו ולא סר ימין ושמאול ³ ובשמונה שנים למלך והוא עדנו נער החל לדרכו לאלהי דוד אביו ובשתיים עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות ⁴ וינתחו לפני אט מזבחות הבאים והחמנים אשר למעלה מעלייהם גدع והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק וירק על פניו הקברים הזבחים להם ⁵ ועצמות כהנים שרף על מזבחותם (מזבחותם) ויתהר את יהודה ואת ירושלם ⁶ ובעיר מנסה ואפרים ושמعون ועד נפתלי בחור בתיהם (בחרכתייהם) סביב ⁷ וינתח את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל

במotto כל יהודה ויישבי ירושלם וימליך מנסה בנו תחתיו **33** בן שתים עשרה שנה מנסה במלךו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ² ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגנים אשר הוריש יהוה מבני בני ישראל ³ וישוב ויבן את הבמות אשר נתן יוחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבאים ויעש אשרות ווישתחו לכל צבא השמיים ויעבד אתם ⁴ ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה מני לעולם ⁵ ויבן מזבחות לכל צבא השמיים בשתי חצרות בית יהוה ⁶ והוא העביר את בנו באש בון הנם ועונן ונחש וכשפ ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה ⁷ להכעיסו ⁷ וישם את פסל הסמל אשר עשה ⁸ בבית האלים אשר אמר אלהים אל דוד ואל שלמה בנו ביהו והמלך אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשר אחם את שמי לעילום ⁸ ולא אסיף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבותיכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתם לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה ⁹ וויתע מנסה את יהודה ויישבי ירושלם לעשות רע ¹⁰ מן הגנים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל יודבר יהוה אל מנסה ואל עמו ולא הקשיבו בו ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למך אשור וילכדו את מנסה בחחים ויאסרו בנהשתים וויליכחו בבליה ¹¹ וכחצר לו ¹² חלה את פני יהוה אלהי ויבן מאד מלפני אלהי אבתיו ¹³ וויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תנתנו וישיבתו ירושלם למלכו וידע מנסה כי יהוה הוא אלהים ¹⁴ ואחריו כן בנה חומה חיצונה לעיר דוד מערבה לניזון בנחל ולבוא בשער הדנים וסכך לעפל ויגביהה מאד ושם שרי חיל בכל הערים הבצורות ביהודה ¹⁵ ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה

כי נדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא
 שמרנו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב
 על הספר זהה ²² וילך חלקייו ואשר המלך אל
 חלדה הנכיה אשת שלם בן תקחת (תקחת)
 בן חסра שומר הבנדים והוא יושבת בירושלים
 בשונה וידברו אליו כזאת ²³ ותאמר להם כה
 אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח
 אתכם אליו ²⁴ כה אמר יהוה הנני מביא רעה על
 המקום הזה ועל יושביו את כל האלוות הכתובות
 על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה ²⁵ תחת
 אשר עזובנו ויקטירו (ויקטרו) לאלהים אחרים.
 למען הכיעיסני בכל מעשי יديם ותתקח חמת
 במקום הזה ולא תכבה ²⁶ ואל מלך יהודה השלח
 אתכם לדרוש ביהוה--כה תאמרו אליו כה אמר
 יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת ²⁷ יען לך
 לבבך ותכגע מלפני אלהים בשמיך את דבריו
 על המקום הזה ועל ישביו ותכגע לפני ותקרע את
 בניך ותתקל לפני גם אני שמעתי נאם יהוה ²⁸ הנני
 אספך אל אביך ונאספה אל קברותיך בשלום
 ולא תראינה עניין בכל הרעה אשר אני מביא על
 המקום הזה ועל ישביו וישבו את המלך דבר ²⁹
 ושלה המלך ויאסף את כל זקני יהודה וירושלים
 ויעל המלך בית יהוה וככל איש יהודה וישבי
 ירושלים והכהנים והלוים וכל העם מגודל ועד
 קטן ויקרא באזיניהם את כל דברי ספר הברית
 הנמצא בית יהוה ³⁰ ויעמד המלך על עמדיו ויכרת
 את הברית לפני יהוה לכלת אחרי יהוה ולשמור
 את מצותיו ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל נפשו--
 לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר הזה
 ויעמד את כל הנמצא בירושלים ובニימן ויעשו
 ישבוי ירושלים כבריות אלהים אלהי אבותיהם
 ויסר אישיו את כל התעבות מכל הארץות ³³
 אשר לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא בישראל

החמנים נدع בכל ארץ ישראל וישב לירושלים ⁸
 ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והביה--
 שלח את שפן בן אצלייו ואת מעשיו שר העיר
 ואת יוах בן יוахו המזcur לחזק את בית יהוה
 אלהיו ⁹ ויבאו אל חלקייו הכהן הגדול ויתנו את
 הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלויים שMRI
 הכסף מיד מנסה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל
 יהודה ובנימן וישבי (וישבו) ירושלם ¹⁰ ויתנו
 על יד עשה המלאה אשר שעם בבית יהוה ויתנו
 אותו עושי המלאה אשר שעם בבית יהוה לבודק
 ולהזוק הבית ¹¹ ויתנו לחרשים ولכנים לקנות אبني
 מחatzב ועצים למחברות ולקורות את הבתים אשר
 השחויתו מלכי יהודה ¹² וזהאנשים עשים באמונה
 במלאכה ועליהם מפקדים יחת ועבדיהם הלויים
 מנני מררי זכריה ומשלים מן בני הקהטים
 לנצח והלויים--כל מבין בכל שיר ¹³ ועל הסבלים
 ומונצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועובדיה
 ומהליים סופרים ושתרים ושוערים ¹⁴ ובוחציים
 את הכסף המובא בית יהוה--מצא חלקייו הכהן
 את ספר תורה יהוה ביד משה ¹⁵ ויען חלקייו
 ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית
 יהוה ויתן חלקייו את הספר אל שפן ¹⁶ ויבא
 שפן את הספר אל המלך וישב עוד את המלך
 דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים
¹⁷ ויתיכו את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנו
 על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה ¹⁸ וינגד
 שפן הסופר למלך לאמר--ספר נתן לי חלקייו
 הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך ¹⁹ ויהי כשם
 המלך את דברי התורה--ויקרע את בנדיו ²⁰ ויצו
 המלך את חלקייו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון
 בן מיכה ואת שפן הסופר ואת עשה עבר המלך--
 לאמר ²¹ לכו דרשו את יהוה בעדי ובعد הנשאר
 בישראל וביהודה על דברי הספר אשר נמצא

**לעבוד את יהוה אלהי
יהוה אלהי אבותיהם**

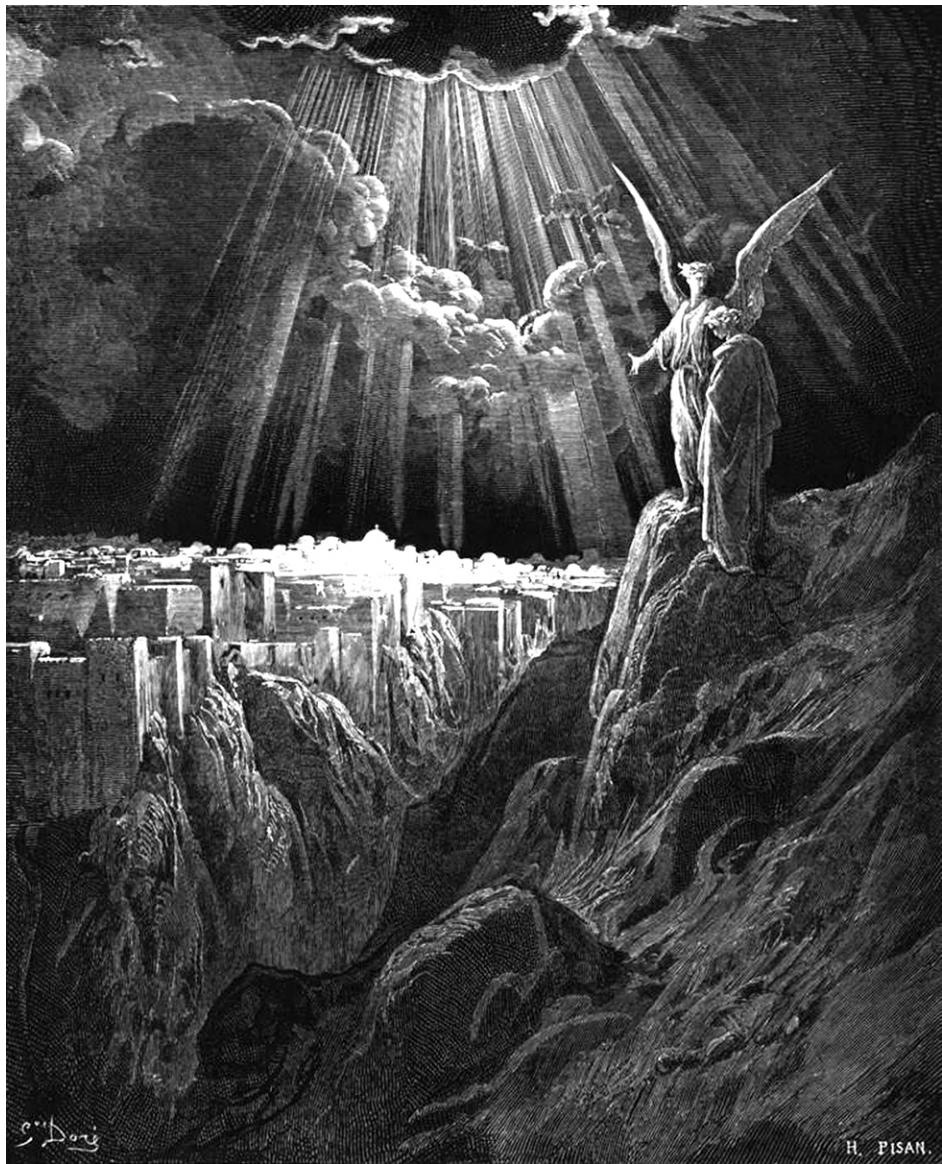
35

35 ויעש אישיו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח באربعה עשר לחדש השנה ² ויעמד הכהנים על משמרותם ויוחזק לעבודת בית יהוה ³ ויאמר ללוים המבונים (המבינים) לכל ישראל הקדושים ליהוה תנא את ארון הקודש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל--אין לכם משא בכח עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל ⁴ והכינו (והכינו) לבית אבותיכם כמלחמותיכם- בכתיב דוד מלך ישראל ובכתב שלמה בנו ⁵ ועמדו בקדש לפולנות בית האבות לאחיכם בני העם--וחלקת בית אב ללוים ⁶ וישחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות דבר יהוה ביד משה ⁷ וירם אישיו לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא במספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפיים אלה מרכוש המלך ⁸ ושדרו לנדרה לעם לכהנים וללוים--הרימו חלקייה זכריהו ויחיאל נגידי בית האלים לכהנים נתנו ⁹ לפסחים אלפיים ושש מאות ובקר שלש מאות ⁹ וכונניהו (וכנניהו) ושמיעיו וננתן אל אחים וחסיביהם ויעיאל ויזובד--שרי הלוים הרימו ללוים לפסחים חמישת אלפיים ובקר חמיש מאות ¹⁰ ותcone העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלוים על מלחמותם כמצות המלך ¹¹ וישחטו הפסח ויורקו הכהנים מידם והלוים מפשיטים ¹² ויסירו העלה לתהום למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה כתוב בספר משה וכן לבקר ¹³ ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובצלחות ויריצו לכל בני העם ¹⁴ ואחר הכנינו להם ולכהנים--כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד ליליה ולהלוים הכנינו להם ולכהנים בני אהרן ¹⁵ והמשדרים בני אסף על

מעמדם במצות דוד ואסף והימן וידתון חזה
המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל
עבדתם--כי איחדם הלוים הכינו להם ¹⁶ ותוכנן כל
עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות
עלות על מזבח יהוה--מצות המלך יאשיהו ¹⁷
ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא
ואת חג המצאות שבעת ימים ¹⁸ ולא נעשה פסח כמו זה
בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא
עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל
יהודיה וישראל הנמצא ויושבי ירושלים ¹⁹ בשמונה
עשרה שנה למלכות יאשיהו--נעשה הפסח הזה ²⁰
אחריו כל זאת אשר הכנין יאשיהו את הבית עליה
נקו מלך מצרים להלחם בכרכמייש על פרת ויצא
לקראתו יאשיהו ²¹ ווישלח אליו מלאכים לאמר מה
לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית
מלחמות ואלהים אמר לבהלני חRELיך מאלהים
אשר עמי ואל ישתייך ²² ולא הסב יאשיהו בנו
מןנו כי להלחם בו התחשפ ולא שמע אל דברי
נקו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגdro ²³
וירו הירדים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו
העבורי נ כי החליתך מאר ²⁴ ויעבירוך עבדיו
מן המרכבה וירכיבו על רכב המשנה אשר לו
ויליכו ירושלים וימת ויקבר בקברות אבותיו וכל
יהודיה וירושלם מותאבלים על יאשיהו ²⁵ ויקונן
ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרוט
בקינוייהם על יאשיהו עד היום ויתנום לחק על
ישראל והנמ כתובים על הקינות ²⁶ ויתר דבריו
יאשיהו וחסדייו--ככתוב בתורת יהוה ²⁷ ודבורי
הראשונים והאחרונים--הנמ כתובים על ספר מלכי
ישראל ויהודיה

36 ויקחו עם הארץ את יהואחו בן יאשיהו
וימליכתו תחת אביו בירושלם ² בן שלוש עשרים
שנה ויאחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם

3 ויסיררו מלך מצרים בירושלם ויענש את הארץ הביא בבל¹⁹ וישרפו את בית האלים וינחצו את מהה ככר כסף וככבר זהב ⁴ ומלך מלך מצרים חומת ירושלם וכל ארמנותה שרפאו באש וככל כל מחרדיה להשיות ²⁰ ויגל השארית מן החרב אל בבל וייהו לו לבניו לעבדים עד מלך מלכות יהוקים ואת יהוח אחים לחק נכו ויבאהו מצרים יהודים ⁵ בן עשרים וחמש שנה יהוקים במלכו ואחת פרס ²¹ למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתויה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה ²² ובשנת אחת לכורש מלך פרס למלות דבר יהוה בפי ירמיהו-העיר יהוה את כלותיהם להליכו בבל ⁷ ומכל בית יהוה הבא נובודנאצ'ר מלך בבל ויאסרדו אלהו ⁶ עליו עליה נובודנאצ'ר מלך בבל ויאסרדו בעני יהוה עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעני יהוה בנחתיום להליכו בבל ⁸ ויתר דברי יהוקים ותעתתו אשר עשה והנמצא עליו- הנם כתובים על ספר מלכי ישראאל ויהודה ומלך יהוקין בנו תחתיו ⁹ בן שמונה שנים יהוקין במלכו ושלשה חדשים ועתרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע בעני יהוה ¹⁰ ולתשובה השנה שלח המלך נובודנאצ'ר ויבאהו בבל עם כל חמדת בית יהוה ומלך את צדיקיו אחים על יהודה וירושלם ¹¹ בן עשרים ואחת שנה צדיקיו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ¹² ויעש הרע בעני יהוה אלהו לא נכנע לפני ירמיהו הנביא- מפני יהוה ¹³ זוגם במלך נובודנאצ'ר מרד אשר השיבו באלהים ויקש את עדפו ואמץ את לבבו מושב אל יהוה אלהי ישראאל ¹⁴ גם כל שרוי הכהנים והעם הרבו למעול (למעל) מעל ככל העבות הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם ¹⁵ ושלה יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו- השים ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו ¹⁶ ויהיו מלubits במלacci האלים ובזום דבריו ומהעתים בנבאיו עד עלות חמת יהוה בעמו- עד לאין מרפא ¹⁷ ויעל עליהם את מלך כshedim (RESHIM) ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידיו ¹⁸ וכל כל בית האלים הנגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו- הכל

H. PISAN.

רָאִיתִי אֶת שָׁעַר הַקּוֹדֶשׁ יְרוּשָׁלָם הַחֲדָשָׁה יוֹרַדָת מִן הַשָּׁמָיִם מֵאַת הַאֱלֹהִים מִזְבֵּחַ בְּכָלָה מִקְשָׁתָה לְבָעֵלָה וְשִׁמְעָתִי קֹול גָּדוֹל מִן הַפֶּסֶא אָוָם הַנָּה מִשְׁבֵּן הַאֱלֹהִים עַם בְּנֵי אָדָם וַיַּשְׁכַּן עֲמָם הַמָּה יְהִיוּ לֹא לְעַם וְהוּא הַאֱלֹהִים וְהִיא עֲמָם .
(ההתרגולות 21:2-3 HRNT)

מַדְרִיךְ הַקּוֹרָא
עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

מַילּוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Strong's: g12

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Strong's: g126

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek

Speech: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Strong's: g165

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Strong's: g166

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Strong's: g1067

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Strong's: g86

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Strong's: g3041 g4442

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol

Language: Hebrew

Speech: proper noun, place

Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses

Strong's: h7585

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Strong's: g5020

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

+ מילון

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Hebrew-Aleppo-Codex/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply eternal or Hell. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

- לֹקֶט
 אַל־הַרְזָמִים 10
 חֹזֵן יְוָתֵן 1:9
 חֹזֵן יְוָתֵן 2:9
 חֹזֵן יְוָתֵן 11:9
 חֹזֵן יְוָתֵן 7:11
 חֹזֵן יְוָתֵן 8:17
 חֹזֵן יְוָתֵן 1:20
 חֹזֵן יְוָתֵן 3:20

aiidios

- אל-הַרְמִים 20:1
יְהוָה 6:1

aiōn

- מבחן 32:12

17:2	הַרְאָשָׁהּ כִּי־יָחֹן?
2:1	הַשְׁנִיתָ לְיָחֹן
13:1	הַזְּקָנָה
25:1	הַזְּקָנָה
6:1	הַזְּוּן יְחֹן
18:1	הַזְּוּן יְחֹן
9:4	הַזְּוּן יְחֹן
10:4	הַזְּוּן יְחֹן
13:5	הַזְּוּן יְחֹן
12:7	הַזְּוּן יְחֹן
6:10	הַזְּוּן יְחֹן
15:11	הַזְּוּן יְחֹן
11:14	הַזְּוּן יְחֹן
7:15	הַזְּוּן יְחֹן
3:19	הַזְּוּן יְחֹן
10:20	הַזְּוּן יְחֹן
5:22	הַזְּוּן יְחֹן

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

48:13 אֶל־הָרֹמִים

21:5 אֶל־קָרְנוּבִּים

22:6 אֶל־קָרְנוּבִּים

23:6 אֶל־קָרְנוּבִּים

25:16 אֶל־הָרֹמִים

26:16 אֶל־הָרֹמִים

17:4 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוּבִּים

18:4 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוּבִּים

1:5 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוּבִּים

8:6 אֶל־הָרְבָּתִים

9:1 סָלְנוֹס 2

16:2 סָלְנוֹס 2

16:1 טִימָוִת 1

12:6 טִימָוִת 1

16:6 טִימָוִת 1

19:6 טִימָוִת 1

9:1 טִימָוִת 2

10:2 טִימָוִת 2

2:1 אֶל־שְׁטוֹטָס

7:3 אֶל־שְׁטוֹטָס

15:1 אֶל־פְּלָמָון

9:5 אֶל־הַנְּבָרִים

2:6 אֶל־הַעֲבָרִים

12:9 אֶל־הַעֲבָרִים

14:9 אֶל־הַעֲבָרִים

15:9 אֶל־הַעֲבָרִים

20:13 אֶל־הַעֲבָרִים

10:5 הַרְאָשָׁנָה לְפָטָרָס

11:1 הַשְׁנִית לְפָטָרָס

2:1 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָן

25:2 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָן

15:3 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָן

11:5 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָן

13:5 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָן

20:5 קָרְאָשָׁנָה לְיוֹחָן

7:1 חַזְׁקָה

21:1 חַזְׁקָה

6:14 חַזְׁקָה

Geenna

22:5 מַתְיוּ

29:5 מַתְיוּ

30:5 מַתְיוּ

28:10 מַתְיוּ

9:18 מַתְיוּ

15:23 מַתְיוּ

33:23 מַתְיוּ

43:9 מַארְק

45:9 מַארְק

47:9 מַארְק

5:12 לְקָס

6:3 יְצָקָב

Hadēs

23:11 מַתְיוּ

18:16 מַתְיוּ

15:10 לּוֹקָס

23:16 לּוֹקָס

27:2 מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

קָרְאָשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים

18:1 חַזְׁן יוֹחָן

8:6 חַזְׁן יוֹחָן

13:20 חַזְׁן יוֹחָן

14:20 חַזְׁן יוֹחָן

Limnē Pyr

חוֹן יוֹחָן 20:19

חוֹן יוֹחָן 10:20

חוֹן יוֹחָן 14:20

חוֹן יוֹחָן 15:20

חוֹן יוֹחָן 8:21

Sheol

בְּרָאָשָׁה 35:37

בְּרָאָשָׁה 38:42

בְּרָאָשָׁה 29:44

בְּרָאָשָׁה 31:44

בְּמוֹדֵר 30:16

בְּמוֹדֵר 33:16

דְּבָרִים 22:32

שְׁמוֹאֵל 6:2

שְׁמוֹאֵל בְּ 6:22

מְלָכִים אֶ 6:2

מְלָכִים אֶ 9:2

אַיָּוֹב 9:7

אַיָּוֹב 8:11

אַיָּוֹב 13:14

אַיָּוֹב 13:17

אַיָּוֹב 16:17

אַיָּוֹב 13:21

אַיָּוֹב 19:24

אַיָּוֹב 6:26

תְּהִלִּים 5:6

תְּהִלִּים 17:9

תְּהִלִּים 10:16

תְּהִלִּים 5:18

תְּהִלִּים 3:30

תְּהִלִּים 17:31

תְּהִלִּים 14:49

תְּהִלִּים 15:49

תְּהִלִּים 15:55

תְּהִלִּים 13:86

תְּהִלִּים 3:88

תְּהִלִּים 48:89

תְּהִלִּים 3:116

תְּהִלִּים 8:139

תְּהִלִּים 7:141

מְשֻׁלָּי 12:1

מְשֻׁלָּי 5:5

מְשֻׁלָּי 27:7

מְשֻׁלָּי 18:9

מְשֻׁלָּי 11:15

מְשֻׁלָּי 24:15

מְשֻׁלָּי 14:23

מְשֻׁלָּי 20:27

מְשֻׁלָּי 16:30

קְהֻלָּת 10:9

שִׁיר הַשְׁרִירִים 6:8

יִשְׁעָה 14:5

יִשְׁעָה 9:14

יִשְׁעָה 11:14

יִשְׁעָה 15:14

יִשְׁעָה 15:28

יִשְׁעָה 18:28

יִשְׁעָה 10:38

יִשְׁעָה 18:38

יִשְׁעָה 9:57

יִזְׁקָאָל 15:31

יִזְׁקָאָל 16:31

יִזְׁקָאָל 17:31

יִזְׁקָאָל 21:32

יִזְׁקָאָל 27:32

הַשְׁעָר 14:13

עֲמֹס 2:9

יוֹנָה 2:2

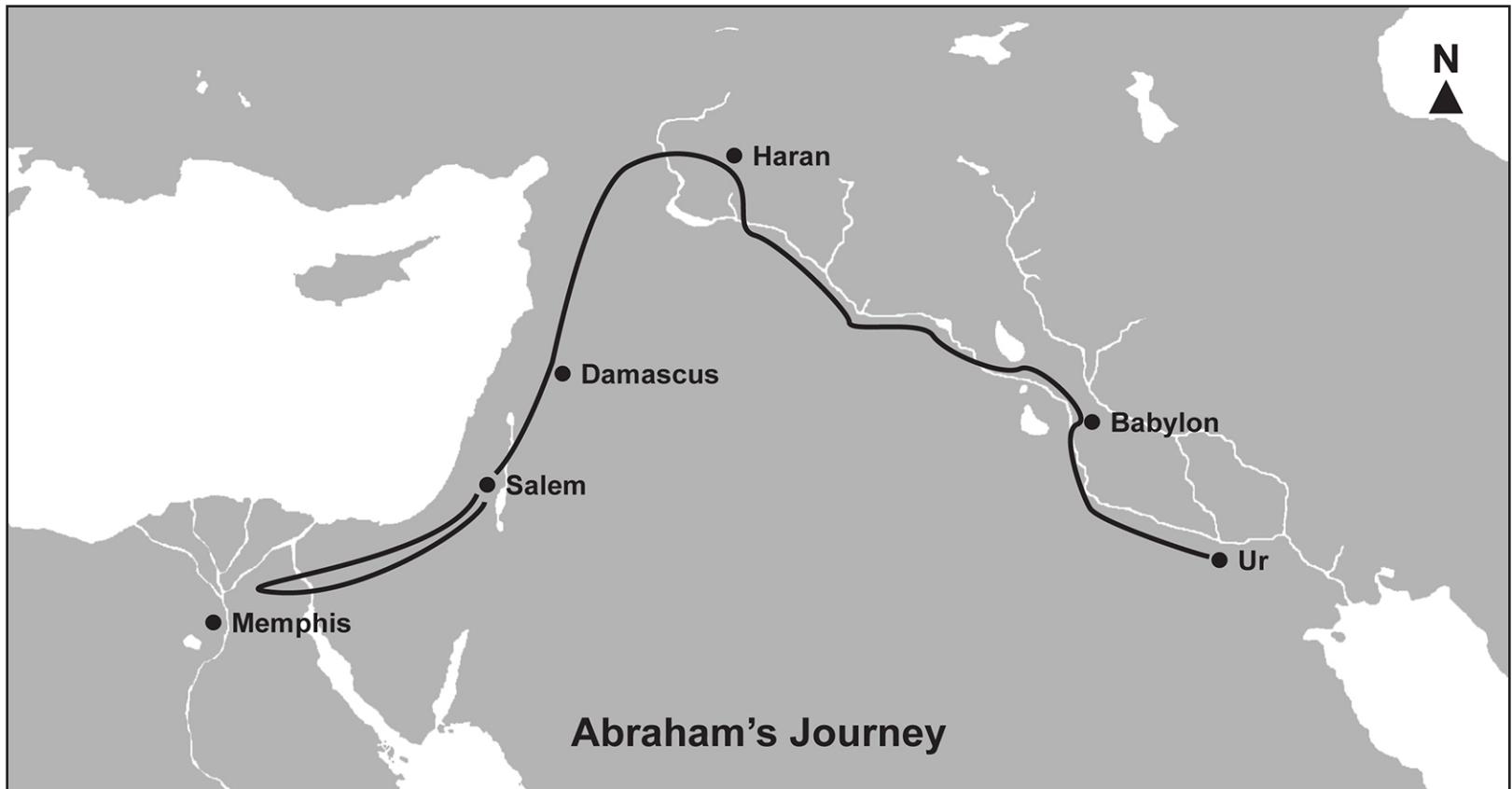
הַבְּקָרָק 5:2

Tartaroō

הַשְׁגִּית לְקָטָרִים 4:2

Questioned

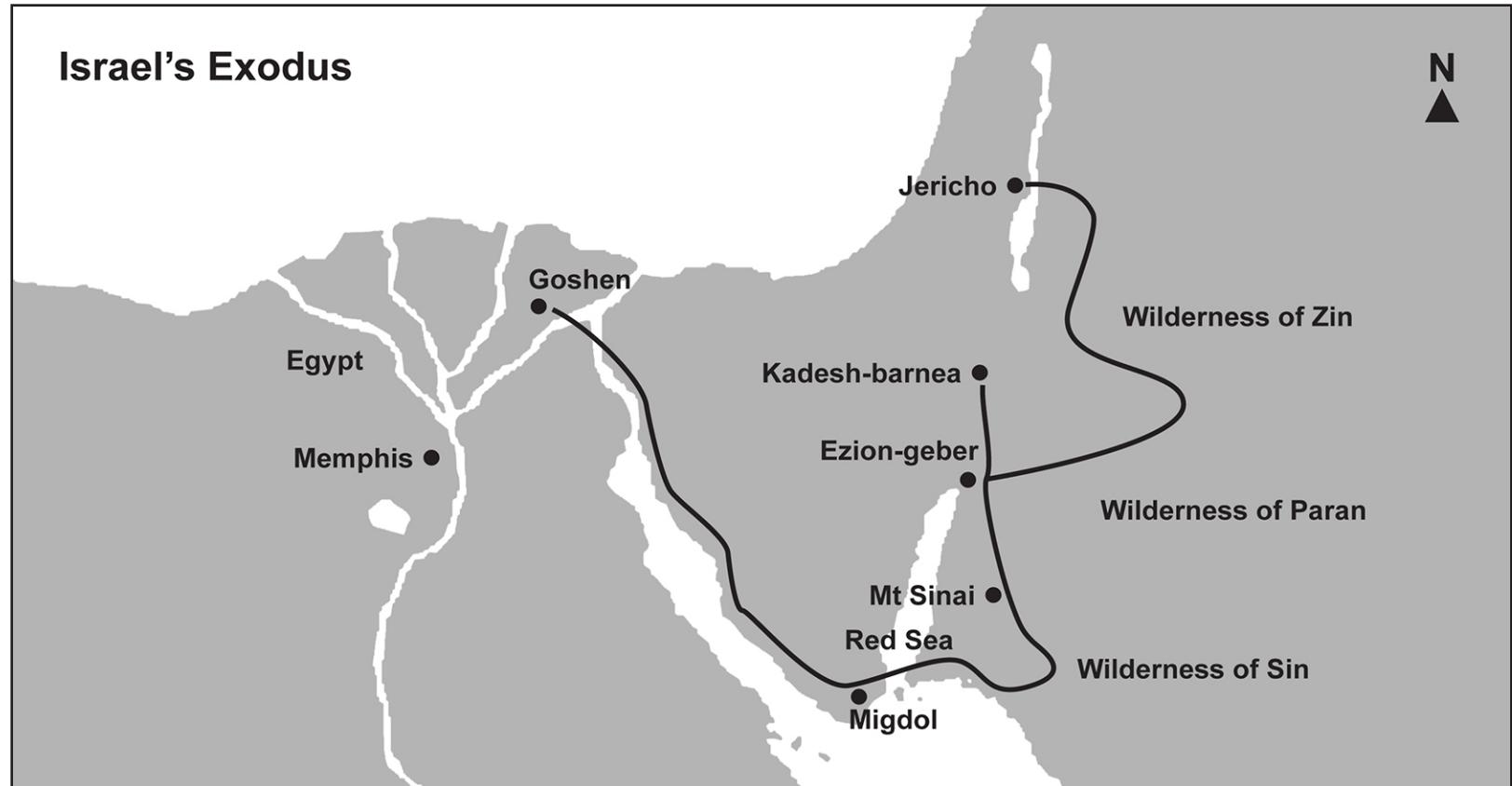
None yet noted

מזהן אמונה צית אברהם בתקראו לארת אל קומ שהייה עיר לקלט לנחלה. והוא יבא מבל לדרת לאן ילה. - (אל העברים 11:8 HRNT)

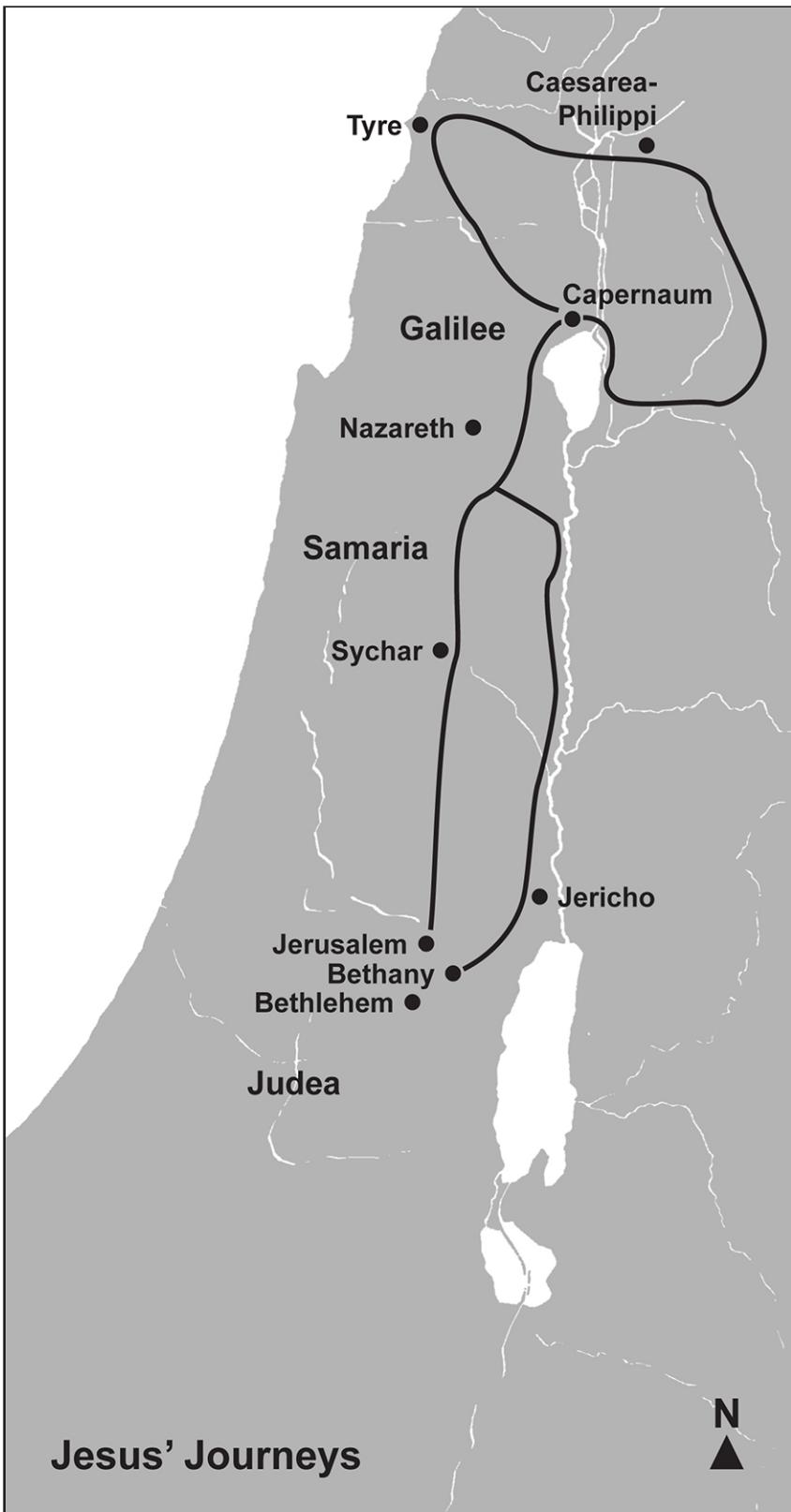
Israel's Exodus

N

יְהוָה בָּשַׁלֵּחַ פֶּרֶת אֶת הָעֵם וְלֹא נִחְמַם אֱלֹהִים דָּרְךָ אֶרְץ פְּלֶשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּנֵינוּ יְהֻמָּם דַּעַם בְּרָאָתָם מִלְחָמָה - וְשָׁבוּ מִצְרַיִם - (שָׁמוֹת 13:17)

הַיְלָדֶן אֲבִיכֶם לֹא בָּא כִּי שְׁמַרְתָּו אֵלֶיךָ לְשָׁרֶת לְתָהָת אֲתָּה נִשְׁאָנָה כְּפָר קַדְרָבִים . (מרcus 10:45)

מאת שאיל עבד הפסיח ישוע אשר נקרא להיות שליח ניחר לשורת אללים - (אל הרומיים 1:1 HRNT 1:1)

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire Revelation 20:2 Abyss		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast						
		False Prophet						
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

World Nations

על כל נצוח את כל הנazioni לתלמידים. הטבilo אותם לשם האב ותבן ורוח הקדש - (מתיו 28:19 HRNT)